

உ
இமயம்

சீவக சூத்தாமணி

708

உ. வெ. சா. பதிப்பு

1922

$$\frac{253}{21}$$

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

	பக்கம்.
க. இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலிய ...	V
உ. மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை ...	VII
ங. இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை ...	1
ச. முதற்பதிப்பின் முகவுரை ...	5
ரு. வாலாசிரியர் வரலாறு ...	11
சு. நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புகள் ...	15
எ. உரையாசிரியராகிய நச்சினுர்க்கினியர் வரலாறு ...	19
ஆ. சேவகன் சரித்திரச் சுருக்கம் ...	27
க. ஸ்ரீ புராணத்தாள் சேவகசரித்திரம் (மணிப்பிர • வாளநடை) ...	45
கௌ. ஒப்புமைப் பகுதிகள் ...	63
கக. சேவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம் ...	176
கஉ. விசேடக்குறிப்பு ...	188
கங. சேவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியருரை ...	க-குகஅ
கடவுள் வாழ்த்து ...	க
அவையடக்கம் ...	ரு
பதிகம் ...	சு

- (க) நாமதளிலம்பகம்
- (உ) கோவிந்தையாரிலம்பகம்
- (ங) கார்த்திருவத்தையாரிலம்பகம்
- (ச) குணமாலையாரிலம்பகம்
- (ரு) பதுமையாரிலம்பகம்
- (சு) கேமசரியாரிலம்பகம்
- (ஏ) கனகமாலையாரிலம்பகம்
- (அ) விமலையாரிலம்பகம்
- (சு) சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்
- (க0) மணமகளிலம்பகம்
- (கக) பூமகளிலம்பகம்
- (கஉ) இலக்கணையாரிலம்பகம்
- (கங) முத்தியிலம்பகம்
- (கச) வாழ்த்து
- (கரு) சிலபிரதிகாரிற் காணப்பட்ட செய்யுட்கள்
- (கசு) உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்கள்
- (கஎ) சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளகராதி
- (கஅ) அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி
- (கசு) விளங்காமேற்கோளகராதி
- (உ0) பிழையும் திருத்தமும்

* நூல்தன் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகளாகி.

கநா - அகநானூறு.
 அடியார் - அடியார்க்குநல்லார் ; அடியார்க்கு நல்லாருரை.
 அம்பிகா - அம்பிகாபதிக்கோவை.
 அரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்பகம்.
 அரங்கத்தல் - திருவரங்கத்தந்தாதி.
 அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம். [பு.
 அருங்கலி, அருங்கலச் - அருங்கலச்செழுந்
 அரும்புத - அரும்பிதஅரூர் ; அரும்பதவுரையச்சிரியர்.
 அருங்கல - அருங்கலம்பகம்.
 அருளி - அருளெறிச்சாரம்.
 அரூர் - ஆசாரக்கோவை. [சிரியன்.
 அத்திரையன் - ஆத்திரையன் பேராணக், ஆணைக்கரிப் - திருவாணைக்காப்புராணம்.
 கொ - இலக்கணக்கொத்து.
 இரா - இராமாயணம்.
 இலங்க - இலங்கப்புராணம்.
 வி - இலக்கணவிளக்கம். [வளி.
 வி. கு - இலக்கணவிளக்கத் சுருளம் - இளம்பூரணம் ; இளம்பூரணர்.
 மற - இறையனாரகற்பொருள்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
 எழு - ஐந்திணையெழுபது.
 சி. வண்டு - சகச்சியானந்தருத்திரேசர் அண்டுவிடுதாது.
 த - கந்தபுராணம்.
 ப - கம்பராமாயணம்.
 கல்லா - கல்லாடம், கல்லாடருரை.
 கலி - கலித்தொகை.
 கலங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
 கங்குன்றி, கங்குக்குன்றப் - திருக்கங்குக்குன்றப் புராணம்.
 சிகா - காகிகாண்டம்.
 குஞ்சி, காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
 கரி - காரிரத்தன் கவிராயர்.

காழிக்கோ - சிகாழிக்கோவை.
 குண்டல - குண்டலக்கேசி.
 குண - குணசாகரர். [கோவை.
 குலோத்துங்ககுணத்துந்த சோழன் குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குறுங்கு - குறுங்குதொகை.
 கூடம் - கூடம்புராணம்.
 கூடப் - திருக்கூடப்புராணம்.
 சங்கர - சங்கரமச்சிவாயர்.
 சடகோப - சடகோபரத்தாதி.
 சபா - காஞ்சிபுரம்சபாபதிமுதலியார்.
 சரவண - சரவணப்பெருமானையர்.
 சாமி - சாமிநாததேசிகர்.
 சிதம்பரப் - சிதம்பரப்பாட்டியல்.
 சிந். மாலை - சிந்தாமணி மாலை.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிவ். சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.
 சிவ. பா - சிவஞான பாஷ்யம்.
 சிவஞா, சிவஞான - சிவஞானமுனிவர்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சினைந்திர - சினைந்திரமாலையுணம்.
 சிகாழித்தி - சிகாழி - சிகாழித்தலுபுராணத்தி சிகாணத்திப் புராணம்.
 சிவக - சிவகசிந்தாமணி.
 சுப்பிர - சுப்பிரமணிய தீகிதர்.
 சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு.
 ஞா - ஞானமணி.
 சே - சேனாவரையம், சேனாவரையர்.
 சேதுபு - சேதுபுராணம்.
 சொக்க - சொக்கப்பாவலர்.
 தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பராணி.
 தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
 தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
 தணிகை - தணிகைப்புராணம்.
 தணிகையா - தணிகையாற்றுப்படை.
 திணைமா - திணைமலை நூற்றைம்பது.

* இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் சிவஞ்சி இங்கே காட்டப்படவில்லை. ஆங்காங்குப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்க.

தியாகராசு - தியாகராசலீலை.
 திரி - திரிகடுகம்.
 திரு, திருமு - திருமுறை.
 திருச்சந்த - திருச்சந்தவிருத்தம். [யார்.
 திருச்சிம் - திருச்சித்தம் பலக் கோவை
 திருதூம் - திருதூதம் தந்ததி.
 திருவா - திருவாசகம்.
 திருவாய் - திருவாய்மொழி. [மணிமாலை
 திருவாரூர் நான்மணி - திருவாரூர் நான்
 திருவால் - திருவாலவாயுடையார் திரு
 விளையாடற்புராணம். [ணம்.
 திருவாண - திருவாணக்காப் புரா
 திருவிருத் - திருவிருத்தம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
 திருவேங்கடத் - திருவேங்கடத்தந்தாதி.
 திவ்ய - திவ்யப்பரபத்தம்.
 தே - தேவாரம்.
 தொல் - தொல்காப்பியம். [விருத்தி.
 தொல். வி - தொல்காப்பியச் சூத்திர
 ந - நச்சினுர்க்கினியம், நச்சினுர்க்கினி,
 நரி - நரிவிருத்தம். [யர்.
 நள - நளவேண்பா.
 நம் - நற்றிணை.
 நன் - நன்னூல்.
 நால்வர் - நால்வர் நான்மணிமாலை.
 நாற்கலி - நாற்கலிராசநம்பியடிப் பொ
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை. [ருள்.
 நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
 நில - நிலகேசி.
 நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
 நேமி - நேமிநாதம்.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பதிம் - பதிற்றுப்பத்து.
 பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகர்.
 பரிபா - பரிபாடல்.
 பழ - பழமொழி.
 பழ. அந், பழமலை - பழமலையந்தாதி.
 பன்னிரு - பன்னிருபாட்டியல்.
 பிர - பிரயோக விவேகம்.

பிரபு - பிரபலிக்கலீலை. [டம்.
 பிரமோ, பிரமோத் - பிரமோத்தரகான்.
 பு. வெ - புறப்பொருள் வேண்பாமாலை.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெரிய - பெரியபுராணம். [மொழி.
 பெரி. திரு, பெரியதிரு - பெரிய திரு
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறைப்
 பெருந். பார - பெருந்தேவனு. பாரதம்.
 பெரும் - பெரும்பொருள் விளக்கம்.
 பெரும்பா, பெரும்பாண - பெரும்பா
 னுற்றுப்படை.
 பேர் - பேராசிரியம், பேராசிரியர்.
 பேரூர் - பேரூர்ப்புராணம்.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 பொன்வண்ணத் - பொன்வண்ண
 மணி - மணிமேகலை. [தந்தா.
 ம் தரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மயில் - மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை.
 மயிலை - மயிலைநாதர், மயிலைநாதரு.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மாறன் - மாறன்லங்காரம். [ரு.
 மு - முற்றம்.
 முத், முத்தொள் - முத்தொள்ளாயி. [ரு.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முல்லை - முல்லைப்பாட்டு. [ரு.
 மூ - மூலம்.
 மேரு - மேருமந்தர புராணம்.
 மேற் - மேற்கோள்.
 யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வச்ச - வச்சணந்தி மாலை.
 வுளையா - வுளையாபதி.
 வாயுசங் - வாயுசங்கதை.
 வி - விசேஷவுரை, விருத்தியுரை.
 விநாயக - விநாயகபுராணம்.
 வீர - வீரபாசாழியம்.
 வெங். கோ - வெங்கைக்கோவை.
 வைத் - வைத்தியநாததேசிகர்.
 ஜை - ஜைன நூல்வழக்கு.

மூன்று பதிப்பின் முகவுரை.

“தீவிக லீழைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏக்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும்-ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் தேனையதி
தன்னே லீலாத தமிழ்.”

இந்நூலின் இயல்பும் உரையின் இயல்பும் இதன்பின்முள்ள முகவுரைகள் முதலியவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

இராமாயணத்தைக் கம்பர் அரங்கேற்றுகையில், “அள்ளிமீது
லகைவிசும்” (விபீடணன், கந.நா) என்னும் பாடலிலுள்ள ‘வெள்ளி
வெண்கடலின்’ என்று பகுதியைக் கேட்டபுலவரொருவர், ‘இது
சிந்தாமணிப் பிரயோகமாக இருக்கிறது’ என்று சொல்லியபோது
கம்பர், ‘சிந்தாமணியிலிருந்து ஒருகப்பை முகந்துகொண்டேன்’
என்று விடை பகர்ந்தனரென்று பழைய பிரதியொன்றில் எழுதிய
குறிப்பால் தெரியவருகிறது. நாற்பொருளையுந்தெரிவித்தலின், இந்
நூல் முடிபொருட் டொடர்நிலை என்று அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்
பிடுகுகின்றனர் (சிலப். 2: ௩ - ௧௧.) பிரயோக விவேக நூலுடை
வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணமே சொற்களைத்தாம் தற்சமமாகக்
பதற்குச் சிந்தாமணியை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் (பிர.
ந. 209 ௩௭ - உரையைப்பார்க்க.) இவற்றும் கம்பர் முதலியவர்
ளுக்கு இந்நூலிலுள்ள நன்குமதிப்பு வெளியாகின்றது.

ஏட்டுப்புத்தகங்களைச் சீசாதித்தபொழுது இரண்டு பழம்பிரதி
களில், “தெருளிற் றொருள் வர்னுலகு” (2872) என்ற செய்யுளின்
ரைக்குப்பின் மூன்று செய்யுட்களின் உரைகள் மட்டும் மிகப்
பழைபட்டவருவத்துடன் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஒரு பிரதியில்
னித்தனியே செய்யுட்களுக்கு இடம்விட்டும் மற்றொன்றில் இடம்
பிராமனும் அவ்வுரைகள் இருந்தன. அவ்வுரைகளுக்குரிய ௩-பாடல்
ள் வேறு எந்தப் பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. திருத்தமாக அவை
ரும் பாடல்களும் கிடைத்ததின் வெளியிடப்படும்.

1907-ஆம் ஆஸ்தத்தில் இதன் இரண்டாம் பதிப்புவெளிவந்த
ன்பு கிடைத்த சில கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் செய்துவந்த
ரால்களின் ஆராய்ச்சிகளாலும் இந்நூலும் இவ்வுரைமுதலியனவும்
ல சில திருத்தங்களையும் பொருட்பெருக்கத்தையும் விளக்கத்தை
ம் இப்போது அடைந்துள்ளன.

இரண்டாம்பதிப்பில், சீவகசிந்தாமணியாராய்ச்சி விளக்கமென்ற
பயருடன் 41-பக்கங்களில் வெளியான பகுதி ‘ஒப்புமைப்பகுதி
ள்’ என்ற பெயருடன் 113-பக்கங்கொண்டு இதில் வெளியிடப்
பற்றுள்ளது. இப்படியே விசேடக்குறிப்பும் அரும்பதமுதலியவற்
ள் அகராதியும் இதற் பெருக்கமடைந்திருக்கின்றன.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

“ஆதீயிற் றமிழ்து லகத்தியற் துணர்த்திய

மாதோந பாகனை வழத்துதும்

போதமெய்து ஞாந்நலம்பெறற் பொருட்டே.”

1887-ஆம் ஆண்டுதில் இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்; அவற்றாலும், செய்துநீர்த பழையநூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களின் பெரும்பாலான பின்புவிளங்கின; இவையும், ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமானபாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடக்குறிப்பும், அவ்விரண்டிலுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அகராதி முதலியன என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் க்குடிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டிபண்ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல்பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப்படுத்தும்; தமிழ்ச்சுவையைநுகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவையிலிருந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படை.

நூலும் உரையும் ஒருவருடத்திற்குமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று பிறநிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சூழ்சர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று வித்தியா கெட்டுநோதர்களாகிய பாலைக்காடி, ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராப்பகதூர் பா. ஐ. னி. என்னசாமியிள்ளையவர்களும், சென்னை, Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள். குடிக்கடிநேர்ந்த தேக அஸௌக்கியத்தாலும் பலவகையான வேலை

களாலும் அவற்றை ஒருவாறு செய்துமுடித்தற்கு இதுகாறு தாமதமாயிற்று.

சில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட பாடங்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. சில பின்னகருதி, முதற்செய்யுள்முதல் எல்லாச்செய்யுட்களுக்கும் ஒன்றுமுதல் தொடர்ச்சியான எண்கள் பேரிடப்பட்டிள்ளன.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புப்புத்தகத்தையும் மேலேகுறிப்பிட்ட ஏட்டிப்பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஒப்பநோக்கி, பாடபேதங்களை உள்ளுபடியே எழுதியுள்ள எழுதுவித்தும் பேருதவிசெய்தவர்க்கும் புகழ்புகோணம் நேடி ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ மீ. ஸி. இராமரெண்டிராசாரியரவர்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கிய காலமுதல் உட்கிருந்த மிக்க உதவிசெய்தவர், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ இ. ஸை. அருந்தராமையரவர்கள்.

இதன் முதற்பதிப்புமுதல் சகாயஞ்செய்துவரும், சென்னை நியூயிங்க்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையரவர்களுடைய உதவி இதற்கும் உண்டென்பதை நான் சொல்லவேண்டிவதில்லை.

ஜெனம் த. ஸுப்பிரதாயமான அநேகவிஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச் செய்தவர், ஜெனசாஸ்திரபண்டிதராகிய வீரே ம-ா-ா-ஸ்ரீ அப்பாசாமி. நயிராவர்கள்.

இங்ஙனம் உதவிசெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை ஈந்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்கும் யான்செய்தற்குரிய கைம்மாறுயாது எனது!

பிரதிகளில் காணப்பட்ட பாடபேதமுதலியனவும் இந்நூல் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகவிளக்கமும் ஒழுங்குபடுத்தி எழுதப்பெறாமையால், இப்போது பதிப்பிக்கக்கூடவில்லை. காலம்வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்புத்தகமாகப் பின்பு வெளியிடுவதற்கு முன்பு என்னுடையது எனதுகருத்து.

இதற்காணப்படும் தவறுகள் என்னுடைய மறதிமுதலியவற்றை நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தோன்றாத்தனையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியிருக்கின்ற ஸ்ரீ மீனாகுசிசந்தரேசருடைய பெருங்கருணையைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இப்பதிப்பிற்குக்கீடைத்த. ஏட்டுப்பிரதிகள்.

எண்.	செய்யுள்ளவு.		பிரதிக்கு உரியவர்கள்.	பிரதி கிடைக்குமாடி செய்தவர்கள்.
	முதல்.	இறுதி.		
க.	1	3145	திருவாவேந்தை ஆதிபாத்து மஹாவித்வான்ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ் புத்தொழுதுதராயிருந்தஸ்ரீ தியாகராச செட்டியாரவா கள் உரியவர்களே.
உ.	2907.	"	கொழும்புத்தறை, தி. குமா ரஸாமிசெட்டியாரவர்கள்.	
ங.	2	1220	தருமபுர ஆதினத்துத்தலைவர் கள்.	ம-ா-ா-ஸ்ரீ ம. லீ. இராமா ஜலாசாரியரவர்கள்.
ச.	1428	2928	" "	" "
ஞ.	13	723	அழகிய சித்தம்பலக்கவிராய ரவர்கள், மீதிபெட்டி.	" அப்பாப்பிள்ளையவர் கள்; குந்தக்குடி.
சு.	1412	2598	" "	" "
எ.	1963	3125	சென்கோட்டைக்கீவிராஜபண் டாரமவர்கள்.	" திரிசுலாஜப்பக்கவிரா யரவர்கள், மேலகரம்.
அ.	1342	1986	கடையநல்லூர், முத்துகிரு ஷ்ணு வாத்தியாரவர்கள்.	" "
சு.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தி யாரவர்கள்.	" முத்துக்குமாரஸாமி முதலியாரவர்கள், சென் னை உரியவரே.
கரு.	1	1564	தூளமாமலைத்தாதர், கணக் கு, நாங்குனேரி.	"
கக.	1412	2227	சேலம், அப்பாசாமிபிள்ளைய வர்கள்.	" குருஸாமிபிள்ளையவர் கள், சேலம்.
கஉ.	1	1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத் தினன்னுதம்பிள்ளையவர்கள்.	" வி.விசுவநாதசாஸ்திரிக ன், திருவல்லிக்கேணி.
கங.	1	1335	திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட் டை, திருப்பாக்கடனாதன் கவிராயரவர்கள்.	" கவிராஜ நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள், திரு நெல்வேலி.
கச.	2102	3145	ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அப்பாஸாமி நவி ராவர்கள், வீரே.	உரியவர்களே.
கரு.	1	"	சேலம், இராமசாமிமுதலியா ரவர்கள்.	உரியவர்களே.
கசு.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தி யாரவர்கள்.	ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துக்குமார ஸாமிமுதலியாரவர்கள்.
கஎ.	1	2380	திருநெல்வேலி, அம்பலவாண கவிராயரவர்கள்.	" கவிராஜ நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள்.

இவற்றின், முதலாவதுபிரதியும் பதினமூன்றாவதுபிரதியும் உரியவர்க ளாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டுபிரதிகளும் மூலமும் பொ ழிப்புரையும் உள்ளவை. ௩ - ஆவதுமுதலிய பன்னிரண்டுபிரதிகளும், மூல மும் பெரிப்புரையும் விசேடவுரையுமுள்ளவை; ௧௫-ஆவதும், ௧௬-ஆவதும் மூலமற்றும் உள்ளவை; ௧௭ - ஆவதுபிரதியில், முக்கியமான பாடல்கள்மட்டும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; அதன்முதற்பக்கத்தில், 'சிந்தாமணித்தெரிவு' என்றபெ யர் வரையாட்டிருந்தது.

முதலாவது இரண்டாவது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வுரையுரிமையர் கருத்தையாது இக்காலத்தார் வேண்டாதவற்றிற்கு வேண்டவன்வாக்கீ தருதி எழுதிய இடைவெளிகள்கள் முடிக்குஞ்சொல்லோடு முடியாமையாங் கையென்று விதப்புரைகளையும் நாட்டுவனங்களிலும் நகரவாணிகளிலும் கதைகளிலும் கூடிப் பாடியிட்ட பாட்டுக்களையுமி சொல்வேறுபாட்டாலும் பொருள்வேறுபாட்டாலும் இலக்கணவழுவாலும் வாய்பாட்டின் பேதங்க ளாலும்கண்டு அவற்றைத்தள்ளி எழுதின சிந்தாமணியுரை நச்சுநார்க்குரியம் முடிந்தது' என்றும் வாக்கியமும்; ௫ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'சைவிரிபு குருவேதுனை' என்பதும், ௧௦-ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'கூஉ - ஆம் ஆய்வி குரோதனனாபு சித்திரமாமாம் ௧௫-உழுதல், சிந்தாமணி, திருநெல்வேலி, தம்பாபிள்ளையார் அவர்கள் ஏடுபார்த்து எழுதின, ஸ்ரீவைகுண்டம், சிவசங் கரம்பிள்ளையார்கள் ஏடுபார்த்து இராமாயணம் - திருவேங்கடம்எழுதுவித்து எழுதின ஏட்டின்படிக்கு முதற்புத்தகம் பிண்பார்த்துமுடிந்தது' என்பதும், ௧௨-ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'அஅ௦ - ஆம் ஆண்டு சித்திரமாம' காரிமாநன் எழுதிமுடித்தது. என்பதும், ௧௪ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'பிரமோதாத நாமஸ்வதஸ்வம் கார்த்திகைமீ' உ௩-உ ஸோமியவாரம் தவிதியை மிருக சரிவநகரத்தார்சுபுரன் சுபதினத்தில், சென்றநல்லூரில், ஆதிதீர்த்தேசுவர ஸ்வாமியஸ்வஸ்தியில், சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் உரையெழுதி ஸம்பூர்ணம்' என்பதும், ௧௫ - ஆவதுபிரதியினிறுதியில், 'அர்த்தநாரிபண்டிதர்பாதபதம் துணை; ஆங்கரவனாபு சித்திரமாம' கூ-உ ஸோமவாரம், திருதியை, உரோ கணி எழுத ஆரம்பம்; ஷட வருஷம் வைகாசிம்' உ௬-உ புதவாரமும் தசம் பும் இரேவதி நகரத்திரமும் பெற்ற சுபதினத்திலே திருச்செரிப்பள்ளியிலிருத் தும் குமாரஸாமிசுத்தியார் குமாரர் வலாபுதலாத்தியார் சேலத்திருக்குற் அட்டாவதாபச் சொக்கநாதமுதலியாரவர்கள் (தஞ்சைவாண்கோவை வையாசிரியர்) மேலேபேர்த்துஎழுதியது' என்பதும், சிலபிரதிகளினிறுதியில்,

'கைப்பிழைக்கண்டிடு கற்றுஅல்லோரே' என்பதும்,

"நூர தெழுதினே ஸுயிசு மொன்பொருள் யாராய்து கொள்க வநிபுடையார் - சேராய்து குந்தம் கண்டது குதைபெய்து வாசித்தல் கற்றந்த மாந்தர் கடன்"

என்றும் வெண்பாவும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துள்ளதற்கும் பழைய காப்பிய மைந்தனுள் முத்தியதாகிய இத்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத் தக்கதேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக விடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடைகடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் ஷான்மீகம்போல எல்லாவருணனைகளும் தன்பால் அமையப்பெற்றிருத்தலின், மிகாகாசியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிகுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓராசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதைவழிக்குடும்பம்.

இந்நூலால் அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டிமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பேருந்தியர்வினைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே உப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டிமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினான் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமாறு நன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டிமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயல்வேண்டிமென்பதும், வருத்தும் படி நேரினாற் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லாத தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டிமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

* காப்பியமைந்தாவன : சீவகசிந்தாமணி, சைப்பதிகாரம், மணிமேகலை குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதுன்பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்ததலுமின்றி எல்லாம். ஊழ்வினைப் பயனென்றே திண்ணல்வேண்டிமென்பதும், எல்லாவற்றினிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டிமென்பதும், சற்பாத் திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டிமென்பதும், தீவழிச்செல்வோரைக் கரிணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டிமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டிமென்பதும், இவைபோல்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியர், இச்சொற்களை இன்னதூலிவிருந்தெடுத்து யாம் பாடுகின்றேமென்று கூறுமையின், இதற்கு முதலால் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை; ஆயினும் வடமொழியில் ஷத்திபஞ்சுடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தர நாடகம், ஜீவந்தரசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன; அவைகளுள்ளும் இச் சேவகன்சரிதமே கூறுகின்றன. * மஹாபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதையில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்நூல்களுள் ஷத்திரகுடாமணி என்பதை இதற்கு முதலாவென்று சைனர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்தாமணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்க்கதை யுள்ளது.

இந்நூல் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளில்ம்பகமுதலிய பதின்மூன்று இலம்பகவகுப்புப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை, நகசநு; திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தெழுநூறேயென்று “முந்நீர்வலம்புரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் நச்சினர்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், மற்றவைகள் பிறரால் செய்யப்பட்டனவென்று தோன்றுகின்றன.

இச் சேவகசிந்தாமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினர்க்கினியருரையுடன் பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோமால் நேர்த வழுக்களைமாற்றி, பலர்க்கும் பயன்

* இம்மகாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் சைனசமயத்தாரியத்திய பண்டிய நூல்கள்.

படம் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, என்சூகுத் தம்பாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியை யுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அந்ருகனயினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள்சொல்லே மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்விமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்நூல் உரையுடனே, நின்றாநிலவுதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டுள்ள கலவியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள்பலர் இம்முயற்சி இனிதாயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவதிதறை யாதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி - கப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள், தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டிவனவற்றையும், திருநெல்வேலி முதலிய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம் முயற்சியில் யான் மனந்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும், குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிவமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையுங் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேடவுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முகவியுதிருளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை மூலத்தோடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பழையையப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகமும் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வரையையும் பின்னும் இரண்டொருமுறை பரிசோதித்தற்கு விருப்புடையனேனும், இவற்றை விரைவில் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம-ா-ா-பு-சி. வை. தாபோதரம்பின்னையவர்கள் பலமுறை துண்டினமைவிரைந்து அச்சிடுவிக்கத்துணிந்தேன்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்நூல்களும் உரைகளும் பண்டுவடிவங் குன்றிநிற்குதல் வேண்டிமென்பதே எனதுநோக்கல்லின், பிரதிகளில் இவ்வுருவத்தைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை நியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அஞ்சாது பதிப்பித்தேவேன்; ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இவ்வாறே பதிப்பித்தேன்; யானை ஒன்றுஞ் செய்திலேன்; பிரதிசிலவிடத்து வடமொழிப்பதங்கள் விரைவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகதசமயக் கோட்பாடுவிரி ம-ா-ா-பு சந்திராநாத செட்டியாரவர்கள் எனக்கு விளக்கத்தெய்தார்கள்; அடிக்கடி யான்பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில நூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.

புலவர்களுக்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வரையையும் என்சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டிமே. ஒருவாறு பரிசுதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்தவழுக்களைக் களைந்து, இயன்றசுத்திருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாவின், இப்பதிப்பிற் காண்பு எழுத்துப்பிழை. சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றை அவற்றின் திருத்தங்களையுந் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிக்களாயின், அவர்கள் பேருதவிசெய்ததாகவெண்ணி எழுமைப்பேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் படிப்படிசெய்வேன். விளங்காத மேற்கோள்களுள் ஏதாவது இந்நூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்று காணப்படின், அதனையுந் பரிசுதித்து அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்டையடைந்து வருந்தாவண்ணம் கும்பகோணம், தஞ்சை, கோயம்புத்திரிசுபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னப்பட்டணம், நெடுநெல்வேலி, சோழன்மாளிகை, முதலிய இடங்களிலுள்ள, சென்னை, பொருளோடு கல்கிப்பொருளும் ஒருங்குடைய கனவான்கள்

கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள் செய்த அவ்வுத்தரையை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்லிற் செய்தற்குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி - வேறுபட்ட நன்மை, சென்னைத் திராவிடரத்நாகர அச்சக்கட்டத்திலிருந்து களாவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவி செய்து வந்த கருநாழந்தூர், பரம்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி - இராஜகோபாலாசாரியரையும், ஒருமாமனார், பரம்மஸ்ரீ. கிருஷ்ணையரையும் ஒர்பொழுதும்மறவேன். கை ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனே இம்முயற்சியிற் புகுத்தி வந்தாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குரு நாயுடைய அக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினுர்க்கினிய ருரையோடு பரம்பரைய சேவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

தேச	தீருவாவடுதுறையாநீனத்து		
க்கு	ல ஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்	...	பிரதி க.
லிரு	ஷை ஆதினத்து மஹாவித்துவான்		
முய	ரா-ஸ்ரீ, மீனாட்சிசந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	...	க.
செய	தீர்ச்சிரபுரம்		
திரிந்	சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	...	க.
பழை	யாழ்ப்பாணம்		
பரிநே	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	...	2.
யும்	சென்னை		
ளிகே	மழவை - மகாலிங்கையரவர்கள்	...	க.
கும்	அஷ்டாவதானம், சப்பாபதிமுதலியாரவர்கள்		க.
பொ	தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்	...	க.
யை	திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள்	...	க.
கும்			
அப்ட	சேலம்		
பாகு	இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்	...	க.
அதந்	உடையூர்		
வை	சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்	...	க.

திருநெல்வேலி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சாலிவாஹசுவரஸ்துவரவர்கள்	...	பிரதி	க.
-------------------------------------	-----	-------	----

" ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயவர்கள்	...	"	க.
-------------------------------	-----	---	----

தாத்துக்தடி

" குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள்	...	"	க.
--------------------------	-----	---	----

சீதம்பரம்

" தருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்	...	"	க.
----------------------------	-----	---	----

தஞ்சை

" மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்	...	"	க.
--------------------------------	-----	---	----

" விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள்	...	"	க.
---------------------------	-----	---	----

கூடலூர்

" விசயபாலநயினரவர்கள்	...	"	க.
----------------------	-----	---	----

வீரூர்

" சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	...	"	க.
----------------------------	-----	---	----

ஆட உரைப்பிரதி—கக.

இவற்றுள், முழுதுமில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுஞ் சில.

மூலப்பிரதிக்கள்:—

இராமநாதபுரம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்	...	பிரதி	க.
------------------------------------	-----	-------	----

சேலம்

" இராமசாமி முதலியாரவர்கள்	...	"	க.
---------------------------	-----	---	----

வீரூர்

" சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்	...	"	உ.
----------------------------	-----	---	----

ஆட மூலப்பிரதி—ச.

கும்பகோணம்,
அக்டோபர், 1887. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூ லா சி ரி யர் வ ர லா று.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும், இஃதீராவரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினார்க்கினியர், 'இத்தொடர்ஃலேச்செய்யுளைத் தேவார்செய்கின்ற காலத் திருநூல், அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று எழுதியிருத்தலால் இவருடைய காலம், பழமையானதென்றுமட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கடைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இறையனாகுடும்பொருளுரை முதலியவற்றிலுணர்க.]

"முந்நீர்வலம்புரி" (3143) என்றும் ஒம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரை, 'சோழகுலமாகிய கடலிலே பிறந்த வலம்புரி' என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினார்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திள்ள, "வண்பெரு வஞ்சிப், பொய்யா மொழிபுகழ் ஸமயறு சீர்த்தித், திருத்தகு முனிவன்" என்னும்வாக்கியத்தால், இவர் வஞ்சியென்னும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவராத் புகழ்ப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகியுள்ளன.

மேற்காட்டிய 3143-ஆம் கவியாலும், "மூலாமுதலா" என்னும் கவியுரையினின்றுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, 'செம்பொன்' என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இவரை மதித்திருத்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனிவர், தேவதிரைமும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பால் இகழ்ந்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய்யுளாகிய,

"திருத்தக்க மாமுனிசித் தாமணி கமடர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேன் மாக்கதையைக் கூடேங் குறையுடே
மெய்கெழிலென் ஞாயி மெய்கு"

என்பதனால் இவருடைய வாக்கின்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900 அல்லது கி. பி. 900 - த்துக்குப்பிறியதாக இருக்கலாமென்று மதுரைச் சேந்தமிழில் ம-ா-ா-புரி து. அ. கோபிநாதராவ் M. A. அவர்களும், தஞ்சைத்தமிழகத்தில் பிரின்ஸ்பு T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து எழுதிவெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அனைவரிவஞ்சி இங்கே எழுத்துக் காட்டப்படவில்லை: (செந்தமிழ், தொகுதி - ௨, பக்கம் - ௬௫; தமிழகம், தொகுதி - I, பக்கம், 130.)

இத்தமிழ்காட்டிலுள்ள சைவர்களுள், கர்ணபரம்பரையாக வழங்கும் இவருடைய சரித்திரம் வருமாறு :—

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழர்க்குலத்திலே யுதித்து உரியபிராயத்தே வித்தியாமடங்கு செய்கிக்கப்பெற்றுச் சிறிது கல்விசற்ற பின்பு, நல்லாசிரியர்பால் அகத்தியம் தொழ்காட்பியமுதலிய இலக்கணநூல் களையும், பழைய சங்கச்செய்யுட்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மந்தை நூல்களையும் ஐயத்திரிபற ஒதிபுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்ல ராய்ப் பின்பு தாம் மேற்கொண்ட ஆளுகதசமயத்திற்குரிய நூல்களெல்லாவற் றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டத்திய முடையராய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களொத்தும் ஒருங்கே ஆனமயப்பெற்று ஆண்டில் இனையராயிலும் அதின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே துவவதம் பூண்டி, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்கருத்தின்புழி ஒழுக்குதலே தமக் குப் பெரும்பயனாகக்கொண்டே அவ்வாறு அன்போடொழுதுவராயினார். சிலகாட்சென்றபின், ஆசிரியருடன் டாண்டிலுள்ளாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரி யையடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், அம் முதரைப்பதியிலே யிருந்த *சங்கப்புலவர்களின் புலமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு கூடிப் பழகவிரும்பி, ஆசிரியர்பால் அதுமதிபெற்றுச் சென்று அவர்களோடு நட்புற மும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுட்களின் சொற் சுவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறப் பாராட்டத் தாமன்புத் தும், தாமும் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை இன்புறுவித்தும் “ லருத் தொல்பேர்வித் தன்மை புடையா, நிலை ரெஃகுடையார் தம்நிலை குழிஇ, நகலி னிவிதாயித் காண்டா மகல்வானத், தும்ப ருதைவார் ப, எவ்நவாறே அவர்களோடு அனவனாவி அனவிலாத மகிழ்ச்சியடைந் அவர்களால் நன்குமதிக்கப்பெற்றிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள், “அங்கேயுள்ளவர்கள் திருத், தேவரைபோக்கி, “ஆளுகதசமயத்தாற் பாடும்புலவர் டலரும் துறவியை யுறுத்திப்பாடத் தெரிந்தகொண்டாரேயுந்நிக் காமச்சுவையைப் பாராட், பாடத் தெரிந்தகொண்டாரல்லர். இக்காலத்து வழங்கும் காமச் சுவை யுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் இயற்றியதாகக் காண படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றும்” என்று சொல்ல, அதற்குத் தி, தக்கதேவர், “இப்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் அவர் வெறுப்புற்றி

* இச்சங்கம் கடைச்சங்கம்தேவர்கள்; இதனை, “இனி, பலவருக் பொருட்டொடராய் அன்பொருள்வாய் வடவப்பலவராய்ப் பொருளே படவந்த தரவுகொச்சகம், பின்புள்ளோர்செய்த கந்தாமணி முதலியனவா (தொல். செய். கு. ௧௦௦ - ௧௧) என்பதும் வாய்ந்திருக்கிறது.

தாரஸ்து பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்" என்றுகூறி, அவர்கள், "அப்படியானால் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு நூலியற்றுகிறீர்" என்றுார்கள்.

திருத்தக்கதேவர் அங்கனம்பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர் டரற் சென்று வணங்கி, நிகழ்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாதேம் கண்டனோ தம்மானுக்கர் வல்லுராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணுக்கர்களுத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிர்வினா ஒருநரியானது ஓட; அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணுக்கரை கேட்டி; "இந் நரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாதே ஒருசிறிய நூல் இயற்றுகிறீர்" என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கைகடையாகம செல்வநிலையாகம முதலியவை கண்டுபிடிப்பும் வெள்ளிடைமையோடும் தெள்ளிதிற புலப்படும்வண்ணம் விரைவில் நிறுத்தும் * என்றும் ஒருநூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்டி, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மானுக்கருத்துத் துதவின்கண்ணே. உறுதி கொள்ளமுடிந்ததையோக்கிக் கழிபெருவகையுற்று மாணுக்கரைப்பார்த்து, "சங்கப் புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்வகை சுவைகளை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுகிறீர்" என்றுகூறி, "அஃது இடை யூதிப்புகிறி, இவையுமுடி" என்று அருக்ககடவுளைப் பிரார்த்தித்து, "செம்பொன்வரைமேல்" (2) என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத்துதித்து, "இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் நூலியற்றுகிறீர்" என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தவர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிர்மேற்கொண்டு, தாம் "மூவா னா" (1) என்னும்கவியாற் சித்தனைத் துதியாக்கி, அக்கவியை ஆசிரியர் டு, "யாள்சூதியகவியிலும் நீர்சூதியகவி செவ்வதாயிருத்தலால், அதனை யுளையுளையே நிறுத்துக" என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்ட பிறுத்தத்தக்குசித் தாம் சூதிய சித்தசரணமாகிய "மூவாருதலா" என் கவியை முன்னும், ஆசிரியர்சூதிய அருகசரணமாகிய "செம்பொன்வ ரைமேல்" என்னும்கவியைப் பின்னும் கட்டி வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந் எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியருக்குக்காட்டி, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெ ண்பு வியந்து புரட்டி, "இத்தூல் நிறுதியாக" என்று ஆசிரியர் "முந்நீர் புரி" (3143) என்னும்கவியால் ஓம்படையுரைத்துத் தேவரைநோக்கி, தியதிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றுவருகிறீர்" என்றனர்.

* இத்தூல், செவ்விய செவ்விகள் கமிட்டியில், பண்டிதராகவுள்ள னா-ஸ் மு. இராகவையங்காரவர்களால், செத்தமிழ்ப் பிரசரம் ௨௦-ஆவ வஞ்சி அரும்பதவரைபட்டன் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

பக்கப் பூர்வரலாறு, முதற்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாவாடி யராசனவைக்களத்திற் சங்
கப்புலவர்களுடைய முன்பு இந்நூல் வாசித்துக்காட்டி, அவர்கள்கேட்டு
இந்நூல் சொல்லுளம் சுந்தலின்பம் செய்புணைநுதிர்ச்சி தராமச்சுவைநித
லியனாகும் அலங்காரக்கருமுடைத்தாய், எவ்வெச்சாதியார்க்கும் காலம் இடம்
முதலியவந்திற்கும் ஏற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருத்ததைநிரிந்து
வியப்புற்றுச் சிரந்துளக்கி, "இங்ஙனம் டாதேல் யாவார்க்கும் அரிதரிது"
என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகட்டாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர்; அர
சனும் அவ்வாதே புகழ்ந்து பெரிதும்பாராட்டினன்; மந்தையோரும் மகிழ்ச்சி
யடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆக்குள்ளாரிற் சீவர் ஐயமுற்றும், "இத்திருத்
தக்கதேவர் இளமைப்பருவத்தொடங்கித் துறவுபூண்டிருத்தலி மெய்ம்மையா
யின், மற்றச்சுவைகள்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப் பாடுதல்
இவர்க்கு இயலுவதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அதிகரித்துள்ளது;
ஆதலின், இவர் சுந்தலின்ப அலுவலமுடையராதல் வேண்டும்" என்று தம்முட்
பேசிக்கொண்டனர்.

அதனாதேவர்தெரிந்து அவ்வீசுவரும் காணும்படி, திரண்ட இரும்
பின்கட்டியைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி வருவித்து, "யான் * பாலசந்தியாசி
யாகவிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், இஃது என்னைச் சுடாதொழிக" என்று
குறையைத்து, அக்கட்டியைத் தம்கையினுற்சூழியும் நாவாற் பிரித்திடும்
தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்புற்றிருந்தனர்.

தேவர் அங்கனமிருத்தலு முன்பு ஐயமுற்றும், பேசுநோர்கண்டு அஞ்சி,
"யாம் என்னகாரியஞ்செய்தோம்! யாம் என்னகாரியஞ்செய்தோம்!" என்று
நடுநடுக்கி, அவரைவணங்கி "யாங்கள் கருதிட்டேசிய பெருஞ்ஞத்ததளிதப்
பொறுத்தருள்க" என்று பலமுறை இரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர்
அவர்களை நோக்கி, "நீவிர் எனது துறவொழுக்கத்தைப் பலருட் அறியச்
செய்திராதலின், எனக்குக் குந்தஞ்செய்தீரல்லர்; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்
மின்" என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களதுஅச்சத்தை அகத்தினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாவாடிய
ராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மெம்பாடுகளையும்
மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

முன்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தம்மாநிய
ரிடத்தே ஆக்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுகைவாராயினர்.

* இவர் பாலாட்டாமசாரியேன்றும் வழங்கிட்டேவார்.

நூலுட்பற்றிய சில குறிப்புகள்.

சிந்தாமனியென்பது, இந்நூலுக்குத் தன்மையாலுத்தபெயரென்பர்; நன்னூலில், “முதலால்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘தன்மையாற்பெயர்’ பெற்றன சிந்தாமணி, குளாமணி, நன்னூல்முதலாயின’ என்று மயிலைந்தரெழுதியிருத்தல்காண்க. பிறந்தவுடன் சேவகனை விசயை சிந்தாமணி (*311) பென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன் சரித்திரமாகிய இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவதுமுண்டு; “முந்நீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென்றும் பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ள நூல்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தெரிவித்தற்பொருட்டே, ‘சேவக’ என்னும் அடைமொழியுடன், இந்நூல்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிகின்றது. ஆனாலும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணியென்றே வழங்கப்படும். புலவர் ‘சிந்தித்தவந்தையெல்லாம் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று’ சிலர் சொல்வதுமுண்டு.

இதற்கு மணநூல் என்றும் ஒருபெயர் வழங்குகின்றது; அதற்குக்காரணம், இதன் உறுப்பாகிய இலம்பகம் பதினாறுபாக்கள் ஈ, ச, ரு, சு, எ, அ, ஈ, கஉ - இவற்றிற் சேவகன், காந்தருவதத்தைமுதலிய மகளிரெண்மரைத் தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், 2-ஆம் இலம்பகத்தில் அவன் காவிர்த்தையைத் தந்தோழனுள் பதுமுகனுக்கு மணஞ்செய்தவித்ததும், க, க0, கக, கங் - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் முறையே நாமகள், மண்மகள், பூமகள், முத்திமகளென்னுமிவரை மருவியதுமாக நூல்முழுவதும் மணங்களே கூறப்படுதல். இதனை,

368: “குழைமுக ஞானமென்னுந் குமரியைப் புணர்க்க லுற்றார்”

369. “திருத்துபொற் கண்ணி யாற்குச் செல்வியைச் சேர்த்தி னாரே”

370. “நாமக ணலத்தை யெல்லா நயந்துடன் பருகி”

2326. “பூமிதேவி.....ஏக மாக் தகரிய வெய்தி னாளே”

2368. “டொருவில் பூமகட் புணர்ந்தனன்”

3117. “கேவலமடந்தையென்றும்.....பொய்ஞொருபாகமாக”

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற்புகித்துப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின்றது. புறத்திரட்டு முதலிய சில தொகை நூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் திருத்திக்கப்படி தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

* இங்கிலீஷ் எண்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கவிகளைத் தெரிவிப்பவை.

இன்னையும், இத்தகாக மற்றச் சைன நூல்கள் சிலவற்றையும் ஆராய்ந்த பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிரச்சிருதமொழிகளும் தமிழில் விரிவிழங்குவதற்குக்காரணம் இதுவும், அந்நூல்களுமென்றே தேடித்தீரியது..

• ஒரேவிதமாகவன்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இதில் சில சில உள்ளன: 172, 101, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309-ஆம் கவிதனைப்பார்க்க.

நச்சினூர்க்கினியத்திற்குமுன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய வுரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு; இதன், (260) 'வினாகபொலக ஒருவழக் கென்பாருமுள்' எனவும், (366) 'இனி, தீர்த்தங்கரரில் ரிஷபஸ்வரீமிகன் பரதராச சக்கரவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கண்டத்தினு வியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகீர்புகையையுடையாரென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, அமுதரலென்றது கவியில், உழிதருபெருநிதி யென்றதனைத் தோழரார்க்கி, இவரைக் கட்டியிங்கீரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில் எங்கடமர் தோழவரன் வீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியமுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, நடந்தானென்று பாட மோதி.....தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுள்' எனவும், (2705) 'சாகரத்தன் பெயரென்பாருமுள்' எனவும் வருவனவற்றாக.

இந்நூற்கதைகள் பழைய உரைகளிலும் நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுவந்துள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

உரை.

'நாய் தேவனுயிற்று' (தொல். சொல். சூ. 402. செ.)

'தொழிலின்சிதப்புக்கு ஆசைப்பட்டுக் கட்டியங்காரனைப்போல் வேறு பமோத்தரீபலர்' (திருக்குறள், ருசு. பழையவுரை.)

"கட்டியங்காரன்போல அரசின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக்குற்றமென்றெழுந்து தம்மியல்பில்நீத்பார் அரியராகவின், வேறுகு மார்த்தரீபலர் என்றார்."

"சும்பன்செய்வாய்.....அரசம்மீலை (809) எனப்படுமுகன் கூறினாற் போல, ஒருவரின் தன்மதம் அரசன்மேல்வைத்துக்கூறியவாறு."

(திருக்குறள், ருசு. எனக. பரிமேல்.)

நூல்.

"சேகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சேறினோ

நாவாய்க் குணமாய் சோமேசா—ஆவகையே

தன்னை யுணர்த்திறங் காயும் பிறர்க்குநீர்

இந்நீராகுதி ரென்று."

(சோமேசர்மதுமொழிவேண்பா, காட.)

“சச்சர் தனையழித்துக் கொண்டான் தனியன்மச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனவகையார் தேறியக் கண்ணும் வினவகையால்
வெறகு மாந்தர் பலர்.”

“தோழமைகொண்ட சதஞ்சணனாற் சேவகனும்
வாழுமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழார்
துடுக்க யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் கனவதா நட்பு.”

(புடமலேவெண்பா, 102, எக)

“சுரமிஞ் சரிவீடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சேவகனும்.”

(வருணதூலாதித்தனுலாமடல், கண்ணி, 148)

“சேவகன்க் கன்றெருபென் சிங்கமொரு கன்றினும்
பாவண்போ லெய்மூசிப் பக்கத்தில்—நவியமாக்
தூராண யொன்மெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்த்தகை பெர்ய்யலவே.”

(கூளப்பநாயகன்விறலிவிடுதாது, கண்ணி, 208 - ச)

“பாராளுஞ் சேவகர்கோன் பல்லடதே யத்தனாகச்
சேரால் விருந்தமைத்த சேவகனும்.”

(சீவந்தேழுந்தபல்லவராயனுலா)

* “சேவகன் தந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றோ
பூவல யத்தைப் புரப்பது விண்டனன் பொற்கோடியே
தேவன், மழில்வெற்பிற் தம்விடு காக்குத் திமிலஞர்
காவல ரென்புதி னென்றோச னல்ல கருத்தல்லவே.”

(மயூரகிரிக்கோவை, சகூஉ)

இந்தாற்பெயரைச் சிலேடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்
டியதூல்கள் சில; அந்ததூற்பகுதிகள் வருமாறு:—

† “மந்தா கனியணி வேணிப் பிரான்வெண்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூலுட்பக் கொள்வதெந்நன்
சிந்தா மனியுந் சிருக்கோ னையுமெழு திக்கொணிந்
கந்தா அரையை யெழுதலையி வாறு வலிந் தருளே.”

(வேங்கைக்கோவை, 808)

“வந்தென்றுஞ் சிந்தா மனியென் திருந்தவினைச்
சிந்தென்று சொல்லியாச் சிந்துமே.”

(தமிழ்விடுதாது)

“சிந்தா மனியாஞ் செப்பதிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மணிமே கலிபுனைத்தான்—கந்தா

* இது, பாங்கி பிரிவுடம்படுத்தல்.

† இது, பாங்கி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

வினாயா பதிதருவான் வாசவனுக் கீந்தான்
தீனாயாத குண்டலகே சிக்கும்—வினாயாழி."

(திருத்தணிகையுலா, ௫௨௬ - ௭)

இந்நூற் செய்யுண்டையைப் பரிமேலழகர் திருத்தறநூலையில் அங்கங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

* (௨௭௫) 'அதன்வினாவிற்கண் அந்தோ வினையெய்வமுடவராதலின்' 2625.

(௩௨௦) 'உயிரிலுத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினையும் அதுவேயாக லின்' 2762.

(௪௦௭) 'உருவினமிக்கதோருடம்ப்துபெறுதலுமரிதாகலான்' 2752.

(௪௫௦) 'மோதிமுன்னொடு முட்புனைக்கின்றிடல், பேதுசெய்து' பிள்ளை டெனென்பவை' 1920.

(௬௨௪) 'பகடு, ாருங்கொற்றியும் அழகூன்றியும் தாடலிழந்தும் அரிதி னுய்க்கு மாறுபோல' 2784.

(௬௬௮) 'ஒளி - உதங்காநீத்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கட்டிட டன்மை' 248.

மிக்கதுவியென்று புதழ்ப்பட்டுத் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலிற் பலவகைச் சுவைகளை அமைத்திருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ அநாயச்சோழமகாராசா இந்நூலைக் கற்றும் கேட்டும் சம்முடைய சமயக்கொள்கையை முதலில், மறத் திருத்தாரென்பதையும் கோக்கும்பொழுது, சிறந்தகவிக்கி சம்மவரன்றி ஏனை யோரும் அதிந்து எழுத்தத்தொருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இடையிடையே விர்புவித்துப் பலவகையங்களுடன் நூலியற்றுவாரென்றும் அவற்றைப் பழிப்போர்க்குநீற் சிலர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மறந்தொழிந்து அவ் வழியே செல்லத்தணிவாரென்றும் பெரியோர்க்குநீதல் வலியுறுத்தினது; ஸ்ரீ உமாபதிச்சுவாசாரியர் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர்புராணவர லாற்றில், ௧௦-ஆவது செய்யுள் முதலியவற்றையும், குளத்தூர்ச் சோமேசர் முதலொழி வெண்பாவில் ௨௦-ஆவது செய்யுளையும் பார்க்க.

நச்சினார்க்கினியரையன்றி அடியிற்குறிப்பிட்ட உரையாசிரியர் கள் இந்நூலை எடுத்தாண்டிருக்கிறார்கள்:—

அடியார்க்குல்லார், உரையாசிரியர், குளத்தூர் அட்டாவதானம் சொக்க நாத முதலியார், சிலப்பதிகார அரும்புறுவரையாசிரியர், தங்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர், திருக்குறடார் சுப்பிரமணிய தீகதிதர், திருக்குறளைப் பெருமாள் கப்பராயர், திருநாத்தந்தாழியரையாசிரியர், திருநெல்வேலிச் சங்கரமச்சுவாயர், திருநெல்வேலி மயிலைம்பெருமாள்ரையர், திருவாநூர் வைத்தியநாதாவார், திருவாவடுதலைச் சாமிநாததேசிகர், திருவாவடுதலைச் சிவஞானமுனிவர், தென்திருப்பேரைக் காந்தரத்தினகிராயர், நாற்கலிராயம்பியகப்பொருள் உரையாசிரியர், நீலகேசலிருத்தியரையாசிரியர், மேலாத்தையரையாசிரியர், பரிமே லழகர், புதையாழ்வரையாசிரியர், மயிலாநாதர், யாப்பருங்கலக்காரிகையுரையாசிரியர், யாப்பருங்கலாற்றுத்தியரையாசிரியர்.

* சமீபென்கள் திருக்குறளைத் தெரிவிப்பவை.

இந் நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் வரலாறு.

எவருல வாயினடைவத் தமுதவா யுடையனென வியம்புப் பேற்றோன்.
எவன் பண்டைப் பனுவல்பல விதவாது நிலவடிரை யெழுதி யிந்தோன்
எவன் பரம யுகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன் பாத விருடோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னோ.

* “தொல்காப் பியத்திற் றெகுத்த பொருளினதீது
மெல்லார்க்கு மொட்ப வினிதூரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைச்சி னூர்க்கினியன் மாமதையோன் கல்வித்
கதிரின் சுட்ரெத்ப்டக் கண்டு.”

பாண்டியமுண்டலச்சீதகம்.

† “கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச ஸட்சனா ஞானதொல் காப்பியமுந்
தரைமுற்றும் டோற்றிய சீந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
லினரபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டுநீ விளங்க நசுவரையை
வரைச்சி னூர்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய முண்டலமே.”

இந்தூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டி
வாநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணவருணத்திற் புரத்துவாசகோத்திரத்
திற் பிறந்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும்
ஆதிபாண்டித்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னரோதல் “வண்
முமிர் சோலை மதுரா புரிதனி, ஸௌமிகை விளங்க வந்த வாசான், டயின்ற
கேள்விப் பாரத் துவாச, ஞானமறை துணிந்த நம்பொரு ளாகிய, தாய ஞான
நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யானன்” எனினும் உரைச்சுதப்
புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சீதம்பரத்தினது திரு
நாமங்கலாகிய, ‘திருச்சித்தம்பலம்,’ ‘பெரும்பந்தர்புலியூர்’ என்பவற்றை
முதையே ஆதெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏதெழுத்தொருமொழிக்கும் உதா
ரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிசாரத்து மொழிமரபில், “ஓரெ
ழுத்தொருமொழி” (கஉ) என்றது குத்திரத்து வச்சேடயுரையிற் காட்டியிருத்த
லாலும் வசுவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சித்தம்பலக்
கோவையார் † திருவுலாப்புதமுதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

* இவ்வுடும் இவரைப்பற்றிய உரைச்சுதப்புப்பாயிரங்களாகவுள்ள செய்
யுட்கலை, இட்புத்தத்தின் சுகள-ஆம் பக்கமுதலியவற்றிற் டார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவீத்தவர், சும்டகோணம் டவுன்மைக்கல் முதல்
தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்து காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ-அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

‡ ஆதிபுலா.

விடங்களில் இலக்கியஇலக்கணப் பொருள்களுக்களித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், இந்நூல் 362-ஆம் செய்யுளில், 'டோகம்மீன்ற புண்ணியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நயங்களாலும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும் இவர் சைவசமீபியாதல் நன்கு வெளியாகும்.

"கச்சைசே ரரவர் போலும் கதையணிமிடந்தர் போலும்
பிச்சைகொண் டென்பர் போலும் டேரரு ளாளர் போலும்
மிச்சையான் மலர்க் கெலி யிரவொரு பகலும் தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர் போலும் நாகவீச் சரவ னுரே"

(திருநா. திருநாகேச்சரம்.)

"பச்சில் பழம்போ தேனும் புதித்திட்டுப் புத்தி செய்வோர்க்
கெச்சமி லிருமைப் போது மளித்தரு ளிதவா போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி முயச்சவட் டனியாய் போற்றி
நச்சினூர்க் கினியாய் போற்றி யெனத்துதி நல்லும்கால"

(காஞ்சி. சுத்ததான. கக.)

என்பனவற்றில், முதலையே 'நச்சுவார்க்கினியர்' என்றும், 'நச்சினூர்க் கினியாய்' என்றும் வருவனவற்றை நோக்கும்போது, இவருடைய பெயர் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகவே கருதப்படுகிறது.

இவ்வுரையாசிரியர், இந்நூலுக்களித் பத்துப்பாட்டிற்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையிற் பேராசிரியர் யொருவரெழுந்தொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரைசெய்தருள்ளார். இன்னும் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவைமேன்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழக்கும் திருக்கோவையாரைப் பேராசிரியராத் செய்யப்பட்டிருப்பது தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறென்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும் அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டன.

இன்றியமையாத இடங்களிடமே பதப்பொருள், இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன இவரால் எழுதப்பட்டன.

இவர் * பிதசாசம் எழுததல் மிகப் பாராட்டத்தக்கது.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் நூலின் பெயரையாவது நூலாசிரியரின் பெயரையாவது எடுத்துக்கூறுதல் பெரும்கூறும் இவருக்கு வழக்கமின்று.

* 32 - ஆம் பக்கமுதலியவற்றைப் பார்க்க.

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமலிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊதித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இன்னாலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதைநிகழ்ந்த காலத்தை விளக்கிக்கொண்டேபோவார் : 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2129, 2033, 2106, 2706-ஆம் கவிகளின் உரைகூறப்பார்க்க. . .

விரிவாக்கஞ்சி ஒருவாக்கியத்தில் இறுதிச்சொல்வியேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக்குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளொழுது தரும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளொழுதுதலும்,

“அறவர்தன் தூலு மறிந்துணர்வு பற்றி”

மதுவரவு மாளுள் நீக்கி—மதுவரவின்

மாணா ரியனா மறுதலிச்சொன் மாற்றத்தலே

ஆசா ரியன தலைவு”.

(ஏலாதி. எசு)

என்றபடி தூலின்சமயத்தையும் தூலாசாரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உண்டாக்கித்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரை யெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரைவகற்பங்கள் இன்னும் பலவகை.

இவர் இன்னாலுக்கு முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த சைஷித்துவான்கள் சிலருக்குக் காட்ட, மந்தைப்பகுதிகள் போலத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்பட வில்லையென்றுகூறி “அவர்கள்” அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லை யென்றும், அப்பால் இவர் ஆறுகதனால்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து, ஸமுத் ஜராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்கள் என்றும் சைனர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம் பனரயில் ஒரு வரலாறு வழங்குகின்றது; “அகன்று பொருள்கிடப்பி லும்” (தொல். செய். கு. ௨௧0) என்பதனுரையில், ‘இனிம்பலசெய்யுட்கள் வருமாறு சிந்தாமனியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பல்வற்றாலுமுணர்க’ எனவும், “மாட்டுமெச்சமும்” (தொல். செய். கு. ௨௧௧) என்பதனுரையில், ‘மாட் டும் எச்சமுமின்றி உடனியையாய் அமைந்தனபலவும் சிந்தாமனியுள் யாங் கூறிய உரையான் உணர்க’ எனவும் “இழுமென் மொழியான்” (தொல். செய். கு. ௨௨௮) என்பதனுரையில், ‘இவை பொருட்டொடர்; அவை சிந்தாமனி முதலியன; அவை பாவிற்கு இனமாதிய துதையும் உருத்தமும்பற்றிச் செய் தனவென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுள் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல் காப்பியமானவாதும் அவர் இனக்கொள்ளாதவாதும் அவ்வினங்கடாம் இலக்கணக் குதடாமுடையவாதும் கொச்சகம்போற் சீதப்பின்மையும் முன் னர் வினங்ககூறியவற்றைக்கொண்டு பின்பு செய்த நூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்டு வந்தயாகாதவாதும் கொல்லப் பழுக்க’ எனவும் வருவன, இவர்

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யுமுன்னரே இன்னாலுக்கு உரைசெய்ததையும், இத்தால் 72 - ஆம் கலியுரையில், 'ஈக்குத் தழ்மமையுணர்ந்துதல், செலவிலும் வரலிலும் என்னும் குத்திரத்திற்சூழி' எனவும், 892-ஆம் கலியுரையில், 'ஆசிரியர், ஸ்ரீமதித்தம்பியும் என்று தும்பியைப் பின்வலத்தது மேல்வருஞ் குத்திரத்திற், மாடி மாக்களு மையறி வென்ப என்ற ஐயநிலை இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்க ; இதனை வாராத் தால் வந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவத்தியாத் கொள்க வென்று ஆண்டு உரைசுறிப்போர்தாம்' எனவும், 1913-ஆம் கலியுரையில், "சேவகசாமி பெயர் னும் இருபெயரோட்டுப் படிப்பதொகை, 'பண்புகொள் பெயருமதனோ ரத்தே' என்கும் குத்திரத்திற் தன்முடித்தலென்பதனும் சேவகசாமியா ரென ஆரூரய்ச் சேவகசாமியரெயென ஈரோடு ஏதிரம் டெத்தெனக் கூறி னும்" எனவும், 2690-ஆம் கலியுரையில், 'வயாமரமென்பதும் மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபென்றி லுக்கென்கண் ஆடிப்பட்டுச் செய்யுளின்மீட்டலுந்த மரபென்று மரபியலிற் பாடுகாத்தாம்' எனவும் வருவன அந்நகு உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்ததையும் தெரிவித்து, இந்த இரண்டி பகுதியுள் முதற்பகுதி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றுமுன் சித்தாமணிக்கு முதன்முறை உரையியற்றியதையும் இரண்டாவதுபகுதி இவர் அந்நாலுக்கு உரையியற்றியதின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற் தியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாற்றை வலியுறுத்தி நிறைவு காண்க.

பாஷாபிமானத்தையும் தமிழ்ப்பாணவியலுள்ள பூவாராய்ச்சியையும் துலாசிரியரிடத்தேயுள்ள துன்புடைமையையும் ஒவ்வொன்றையும் துணுகி துணுகி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளக்க எழுந்ததென்பும் மந்தக் குணச்சேடங் கவாயுருடைய இவர், டடமொழிபுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராய்ச் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீமல்லநாதஸூரியைப் போய்தவரென்று இருபொழியிலும் டாண்டித்தியருடையவர்கள் சொல்வார்கள்.

இவர், துலாசிரியருடைய ஆழ்ந்தகருத்தைவிளக்கி அவ்வவ் விடத்து எடுத்துக்காட்டுமெயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் அவற்றின் விசேடபுரைகளைப் பார்க்க.]

2. வெம்புஞ்சுடர்.
3. டககண்டொழிவான்.
6. மீனெறுயர்த்த.
- „ சேவகசாமியென்பார்.
8. டேத்தற்குதாய்.

11. ஆங்கே.
- „ வள்ளல்.
- „ விஞ்சைக்கிதவன் மகன்
- „ விதித்தேருந்தவாறு.
- „ வாகரித்தய்த்தவாறு.

14. வென்றிக்களித்ததை.
 21. கண்ணினைமாரிகற்ப.
 1.28. வம்புண்கோதையர்.
 1.41. மாகநீண்மணிமுடி.
 1.63. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
 1.64. துருங்குமுல்கள்.
 1.65. வட்டமதிமுகம். [முழை.
 1.81. மெய்பெருவெழுத்துயர்க்கு
 1.83. திருமகளிவனென...வைகுடி.
 1.88. பொனங்கொடி...குண்டனார்.
 1.92. பரிக்கதை.....சாயல்.
 200. களிதனார்.
 " வெளிநிலா.....கொண்டி.
 204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமத
 " வலிவிடுப்பி.
 221. அத்தம்பெருமான்.
 222. தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிந்
 " ஞாந்தென.
 249. யாவராயினு.....வையகம்.
 251. வாண்குமற்கு...ஆத்தலாண்டி.
 252. பிழைப்பிலாட்புறத்தந்தானும்.
 268. அமிர்சமனனையெய்தி.
 271. வண்டுமொய்த்தரத்தும் லிண
 " அணையரீயும். [மு.
 279. வேன்மிடைத்த.....யரிந்து.
 " தேன்மிடைத்த...செங்கனம்.
 280. உப்புடைய.....தாண்டிபுன்.
 289. ஆண்டகையலிந்தான்.
 305. குருகிதந்தப்புதல்வனை.
 313. பிணசெய்.
 326. தன்னுடைமதி.
 332. உற்றது.
 336. நமரதமத்தது நண்ணலமாகி.
 340. திருவிந்தகையோய் மெய்காட்ட.
 344. அணங்குநாண்டிசல்.
 345. ஐயுவொவெந்தெழுத்தனார்.
 348. வாளுததெடுங்கனார்.
 " தோளுத.....குறுக்கு.
 351. கொழுந்திதும்.....துதந்து.
 352. கோக்கிநுமைகோக்கார்.
 353. உரவோன்சிறுவன்.
 354. வலத்ததுததெய்வமாரார்.
 357. குறுகவம்மென்.

361. மாத்தம்ஞ்சும்...மன்னியகற்பு.
 362. போகம்மீன்த...மதியனானார்.
 364. எல்லார். [தான்.
 365. மாரியின்னல்கித் கற்பகமொத்
 368. குறைமுக.....குமரி.
 392. இன்னணம்விலக்கினானே.
 393. ஆண்டகைக்குரவர்.
 396. மாடவிட்டகம்.
 400. அந்தணர் தொழிலேனானே.
 402. நல்லு.....நான்முகன்.
 406. நறவதமலர்ந்தகண்ணி.
 407. கைவரையன்நிதில்லா. [ன்.
 419. ஆய்த்தியர்நலக்காசெறாணன
 427. உய்த்திட்டனர் புசல்.
 431. மிலேச்சனை...தெழித்தான்.
 439. திருமகர்ச்செல்வ.
 440. பொன்னிழைச்சருமேனி.
 453. மடவார்மனம்போல மாய்க்.
 455. நானுந்நுலந்தான். [தார்.
 466. நான்க்கனலினி லருளிவந்து.
 478. நம்படைதம்முள்.
 493. சாலையுடையாகன்.
 506. கரைகடையுமவம். [பதி.
 563. குலம்புரிந்தனைய குன்றிநகதி
 591. பொன்வின்கழனி.
 615. மதுகரவிட்டமொத்தார்.
 702. மனப்பொலி.....மத்திகை.
 712. ஈயின்நியிருத்ததீந்தேன்.
 737. பிழ்த்தனார். [சொல்.
 747. தன்னியசிறியவெய்யதழற்
 775. ஏடியன்போதகம்.
 793. வாய்புலங்காவல்கொண்டார்.
 796. அகில்கொண்ட.....வட்டம்.
 840. மகனிருட்டிக்குவனார்.
 842. மரபிக்குஞ்சுக்குவனார்.
 856. சொழுவித்.....சிழவன்.
 881. மல்லிகைமாய்சேர்ந்து.
 882. இரத்தான்.....ஒத்தே.
 973. கடலென்.....கதழித்தியென்.
 1013. ஏவலாத்சேர்கலேன்.
 1096. புரவலனிடைய்சொன்னார்.
 1154. என்னையிக்குரும்கொன்று.
 1167. விழுச்சிறை.

1619. பலித்திரகுமரன்.
 1200. மன்னாடைவேலினாய்.
 1219. இத்திரன் தன்னையோக்கி.
 1226. உழுவையன்னாற்கு.
 1229. கட்டத்தான்காலிங்கமுலானே.
 1258. வாக்கையுருவிமிக்கான்.
 1264. இதைவந்தமெதிர்கொண்டு.
 1266. உருமிற்றேன் தி.
 1271. குதையரவு.
 1509. தீண்டுவந்து.
 1570. கண்டவன்கண்ணினோக்க.
 1573. பாவைபோன்று.
 1625. குன்றனாச்சித்திக்கின்றான்.
 1659. கன்னிப்பிணியினிலகலங்கி.
 1661. திருந்துசோலைக்கருங்குழியே.
 1693. வரையுடைமார்பன்.
 1841. குஞ்சரம்.....இசைத்தன.
 1889. பருகுடைங்கழல்.
 1981. கட்டிலேதிய.
 1997. நன்குரங்கு.
 2382. தேனையமாற்பகம். [டென்ன.
 2423. மலர்விடுபெற்றன வி ன் று
 2426. ஆவியம்புகை.
 2453. கரும்பேதேனே.....மானே.

2540. இடைகுழைத்துகின்றார்.
 2541. கனி.....ஒத்தார்.
 2542. துணியைகூப்பாவையொத்தார்.
 2552. பொயிர்நங்கைமீரர்கள்.
 2554. முலைமுத.....நம்பி.
 2558. முரல்.....சேர்ப்பு.
 2602. இல்லி.....நந்தான்.
 2606. திருவன்னாள்.
 2608. எங்கோபனியென்னா.
 2630. விளக்குட்டன்னவன்.
 2631. கயனெடுத்தங்கண்ணி.
 2639. பொற்குடம்...முள்ளினார்.
 2651. பாவையன்னாள்.
 2655. கட்டியங்காரகை.
 2707. வீரதைகொடியனரும்.
 2719. கடிமலர்.....ஒத்தான்.
 2720. இளந்திரியேறுபோல.
 2730. தளிர்கவரிவீசு.....ஒத்தான்.
 2746. கோற்கடனம்மன்னன்.
 2781. ஆர்கண்ணோக்குமே.
 2842. அடங்கலர்க்கிந்த.
 2917. பூவலர்கொடியனார்.
 3072. தேங்கொள்பங்கயப்பகை.

தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றுள் இதுகளும் விளங்கியவை வருமாறு :—

- க. அகத்தியம்.
 உ. அகநானூறு—செய்தொகை.
 கூ. அணிபியல்.
 ச. அநியம்.
 ஞ. அநெறிச்சாரம்.
 சு. ஆசாரக்கோவை.
 எ. இராமாயண வேள்பா.
 அ. இதையரைகப்பொருள்.
 கூ. உதயனங்கதை.
 க0. ஏலாதி.
 கக. ஐங்குறுநூறு.
 கஉ. ஐத்தினையெழுபது.
 கங. ஐத்தினையம்பது.
 கச. ஓவையார் பாடல்.

- கஞ. கடகண்டு.
 கங. கவித்தொகை.
 கள. களவிராற்பது.
 கஅ. காக்கைபாடினியம்.
 கக. கார்நாற்பது.
 உ0. காரைக்கர்பேயார்பாடல்.
 உக. குணநாற்பது.
 உஉ. குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 உங. குறுத்தொகை.
 உச. கூத்தநூல்.
 உஞ. கைத்திவ்.
 உசு. கொன்றையேந்தன்.
 உஎ. சிலப்பதிகாரம்.
 உஅ. சிறுகாக்கைபாடினியம்.

உக. சிறுஞர் இயுரை.
 ஈ௦. சிறுபஞ்சமூலம்.
 ஈக. சிறுபாணாற்றுப்படை.
 ஈஉ. சினேந்திரமாலே.
 ஈங. சேவகசிந்தாமணி.
 ஈச. குளாமணி.
 ஈடு. தகடீர்யாத்திரை.
 ஈசு. தந்திரவாக்கியம்.
 ஈஎ. திண்ணைமாலை நூற்றைம்பது.
 ஈஅ. திண்ணைமொழியைப்பது.
 ஈஈ. திரிகடுகம்.
 ஈ௦. திருக்குறள்.
 ஈக. திருக்கோவையார்.
 ஈஉ. திருப்பாட்டு.
 ஈங. திருமுருகாற்றுப்படை.
 ஈச. திருவாச்சகம்.
 ஈடு. திருவாய்மொழி.
 ஈசு. திருவுலாப்புறம்.
 ஈஎ. தொல்காப்பியம்.
 ஈஅ. நற்றிணைநானூறு.
 ஈக. ஷாத்தூல்.
 ஈ௦. நாலடியார்.
 ஈக. நெடுசெல்வாடை.
 ஈஉ. பட்டினப்பாலை.
 ஈங. பதிற்றுப்பத்து.
 ஈச. பரிபாடல்.
 ஈடு. பண்டாப்பியம்.
 ஈசு. பங்காயம்.

ஈ௭. பழமொழி.
 ஈ௮. பன்னிருபடலம்.
 ஈ௯. பாரதவெண்பா.
 ஈ௦. புறநானூறு.
 ஈக. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 ஈஉ. புறத்தார்வையடத்து.
 ஈங. புறப்புராணம்.
 ஈச. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
 ஈடு. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
 ஈசு. பொய்ச்சுயார் முதலாயினோர்
 செய்த ஆந்தாதி.
 ஈ௭. பொருநராற்றுப்படை.
 ஈ௮. மணிமேகலை.
 ஈ௯. மதுரைக்காஞ்சி.
 ஈ௦. மலைபடுகடாம்.
 ஈக. மாபுராணம்.
 ஈஉ. முத்தொள்ளாயிரம்.
 ஈங. முதமொழிக்காஞ்சி.
 ஈச. முல்லைப்பாட்டு.
 ஈடு. முதுரை.
 ஈசு. மோதிரப்பாட்டு.
 ஈஎ. யாப்பருங்கலம்.
 ஈஅ. யாழ்தூல்.
 ஈக. வகைக்கடம்.
 ஈ௦. வகைக்கூத்து.
 ஈக. வளையாபதி.
 ஈஉ. விளக்கத்தார்கூத்து.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல ஆரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லத்தக்கமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருந்தவிடம், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினால் பிழைப்பவரென்று தெரிகின்றது.*

* இவர் கி. பி. 14-ஆவது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லரென்று பிரஹ்மபுத்ர T. S. குப்புலாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள் ; (தமிழகம், தொகுதி-I, பக்கம் ௬௬-ஆவதைப் பார்க்க.)

இவர், பழைய செய்யுட்களையேனும், அவற்றின் கருத்தையேனும் உரைநடையாக எழுதுவதுண்டு; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

3. அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல அடைந்தார்க்கனித்தல் அவற்கியல்பு.
(புறநா. ககக; நாலடி. ௨0௨)

192. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கை. (திருக்குறள். ௭௦௬.)
205. நன்மையுந் தீமையுந்கருதி. (" ௫௧௧.)
214. இடித்துக் கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (" கூறு. ௮.)
252. அரசன் உவாழ்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார். கள.)
272. இருதலைக் கொள்ளியிடத்து எறும்புபோல். (திருவா. நீத்தல். ௬.)
547. சங்குசுட்டாலும் நிறங்கெடாதது. (முதுரை. ச.)
799. குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு. (1998.) (திருக்குறள். ௭௬௪.)
1592. சென்ற விடத்தாற் செல்ல விடாதே. (" ச. ௨௨.)
1631. இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரேம். (கலி. அக.)
1731. ஆடவர் குறுகாவருந் கடிவகைப்பு. (நெடுநல். க்கள.)
1813. இடிக்குந் துணையாற்சொற் கொள்ளாதே. (திருக்குறள். ச. ௪௭.)
2353. தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (கலிங்க. களம்பாடினது. க.)
2384. மெய்புகுவன்ன முயக்கம். (அகநானூறு. ௩௦௪.)
2802. மார்பித்கோதை. (புறநானூறு. ச. ௮.)

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மடல்வரல்செய் அருந்தவத்தின் பெரும்பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி இவ்வளவோடே நிறுத்தப்பெற்றன.

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய சீவகன் சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாம்களிணம்பகம்.]

இப்பாதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத் திலே உதித்துச் செங்கொல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாம ழும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவ ளது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிகுதியால் அவளுடன் இடைவிடாமல் இருப்பத் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார் கூறிய உறுதிமொழி யைக் கொள்ளாது, கட்டியங்காரனென்றும் மந்திரியொருவனை யழைத்து அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் கீர்த்துவருதி” எனவந்தித்து அந்தப்புரம் புகுந்து நாளொண்ணியவண்ணம் இவ்வுழந்திருந்தான்.

அவன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று ஒருநாளிரவில் முன்றுகளுக்கண்டு அவற்றின்பயன்களை அரசனாலுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன் றால் வருத்தமுற்று அவன் தேற்றத் தேறியிருந்தான்.

அப்போழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுவதை யும் தானேயாளக்கருதி, அந்நிலையோர்சொற்கேளானு, தன் மைத்துன னாகிய மதனனோடுயேருகித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனை களோடும் விரைந்துகொண்டான். அதனை வாயில்காப்பாளனானந்த அரசன், மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவனை முன்னமே தான் செய்கித்த மயித்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விரித்துத் தான் புதம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரனோடும் போர்செய்து பின்பு அவனால் மாய்த்தான். அப்பாற் கட்டி யங்காரன் வெற்றிமுரசுதைவித்து எல்லாவற்றையும் கவர்த்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ஊர்ந்துசெல்லும் மயித்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாமல் முர்ச்சித்தமை யால், அப்போதி அப்பாற் செல்லாமல் அங்கரத்தைச்சார்ந்த ஒரு மயா ளத்திடையே மெல்லவீழ்த்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகவைப்பெற்று ஒருவாறுகவலையொழிந்து, அக்குழந்தைக்குப் பா லாட்டி, அரசனிடத்தத்திரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பண்பு சிறப்புச்செய்யப் பிறக்கும் நீ பாலியேன்காண இங்கனம்பிறப்பது தகு தியோ? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிருக்கின்றது; நீளதுபாயல் சங்காடாயுள்ளது; யாலும் உசாவுதற்கு ஒருவனையுமில் லாத தமியேனா யிருக்கிறேன்; நின்னைக் கொண்டுபோகக்கருதின, இக்கா

லமோ போகவொண்ணாத இருளாயுள்ளது ; மேல் நீ வளருமாறும் அதியேன். சிந்தாமணியே ! நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாநின்றாய் ; என் வருத்தத்தை நீக்கப்பிறந்த நீ என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடையுடன் நீந்துத் தெப்பமா காதபொழுது என்னைக் காப்பவரயாவர் ? உரைக்கின்றியை” என்று கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வ மொன்று மனபிரங்கி அவள்தோழியாகிய சண்டகமாவை வடிவங்கொண்டு அவள் முன்னேவந்து துயரத்திரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைகள் கூறி, அவள்—த்திருந்த (சச்சந்தன் டெயரெழுதப்பட்டுள்ள) மோதிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்தி அக்குழந்தையை, ஒருபுக்கனையிடு துத்தி அவளை நோக்கி, “இனி இப்பிள்ளையை எடுத்துப்போவதற்கு ஒருவன் வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்” என்றுகூறி, உடனே அவள் அங்கிச் சென்று மறைந்து நின்றாள்.

அவள் அப்படித்தனையில், மரித்த தன் குழந்தையைப் புனைத்ததற்கு அங்கேவந்த கந்துக்கடலென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியே கிடந்த அக்குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதன் கையிலிருந்த மோதிரத்தால் இராசவம்சத்துக் குழந்தையென்றறிந்து, பிறரின்றுள்ளோள் ளாதபடி அம்மோதிரத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாகி அக்குழந்தையை அன் போடெடுப்ப அது தும்மிற்று. அப்பொழுது தெய்வம் “சீவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன் வீட்டினுள்ளே புகுந்து தன் மனைவியாகிய சுந்தையைநோக்கி, “நிம்மகன் சாதலில்லின்றுத் தப்பினான்” என்று கூறிக் கொடுப்ப, அவள் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்துவரும் நாளில், முன்னம் தெய்வம் சீவவென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடை யோர் அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு சுந்தை கந்தட்டென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுநீங்க.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடும் தண்டகா ரணியம்புகுந்து, தவவேடம் பூண்டு மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாக்குவென்று நோத்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்தித்சென்று நிற்பதல்வன்செய்தியை அறிந்துவருவேன்” என்றுகூறி விசயையிடத்து விடைபெற்றுப் போய்த் தானுமையும் புதங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தோழர் கோலும், தம்பிமாராகிய †நபுலப்புலர்க்கோலும், கந்தட்டனோடும் இனிது வளர்ந்து வரியடருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்கிக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்

* சச்சந்தனிடத்தின்பு, அவன் சுந்தைக்குக் கட்டியவர்காள் அழிப்பது தெரிந்து, சச்சந்தன் தோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்பித்து வளர்த்துவரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனெனச்சேர்த்து அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினான். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தோழராயினார்.

† நபுலப்புலர்: சச்சந்தனைய காமிக்கெடுத்தியர்புத்திரர்.

கட்டளைப்படி அச்சுணந்தியாசிரியரிடத்து வில்வித்தை முதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று கலாகாலத்துடன் சகல வித்தியாபாரங்கதனையினும்.

ஆசிரியர், சேவகனது புத்தியின்திறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முதலில் அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அனுமதித்துச் சென்று தாம் இராசனத்திருந்து அவனோடு, “இங்கரத்தரசனுயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயித்பொந்தமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாத் கொல்லப்பட்டான். அவ்விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்தவந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தைக்கையிற் கொடுப்ப, அவள் அன்போடு வளர்த்து வறுவாளாயினாள்” என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூறி, அதுகேட்ட சேவகன், “அப்பிப்போ யாவன்?” என்றுவினாவினான். ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன் சேவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனையெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனோடு, “மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடம் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளியிடமுந்தாதொழிக; இத்யாள்வேண்டு வது” என்று சொல்லி, சேவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி அவ்நடமே செய்வதாத ஒப்புக்கொண்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனோடு, “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணாவாசி என்றும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தத்கண்ணி, மதனுக்கு அரசுளித்துத் தவவேடம்புணர்ந்து போன்புபுரிக்கையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் என்ருக்கு யானைத்தியென்னும் கோய உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றாநீர் திரப்பெத்திலேருங் இய்குவந்து நீண்டக்கண்டவுடன் அந் கோய திரப்பெத்தேனதுலின் நீண்டாத் பெருவிருட்டத்து நீனக்குக் கல்வி யறியுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என் எண்ணம் முத்தியது. இனித் தவஞ் செய்தற்குச்செல்ல என்னுகின்றேன்; விடைகொடு” என்ன, சேவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சீறிதும் கருத்திலுருப்பும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சி உடனட, அவர் “இருபத்துவான்கள் தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானருடைய சமவசனமடைந்து கோணியபத்தி முத்தியனைந்தார். சேவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தான்.

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துவானவர்; அவர்களடையாவருமாறு:—(க) விருவ, (பர்) (உ) அஜிதர், (ட) சம்பலர், (ஸ) அபிசந்தனர், (டு) சுமதி, (ஸ) பத்மப்ரகப, (எ) ஸடார்ச்வர், (அ) சுத்திரபகப, (ஓ) புஷ்பதத்தர், (கௌ) சிதனர், (தக) சேயாமசர், (கௌ) ஸாபுத்யர், (கௌ) மமலர், (சு) அர்த்தர், (கடு) தருமர், (கௌ) சாந்தி, (கௌ) குந்த, (கௌ) அரர், (கௌ) மலி, (உௌ) முனிஸுவராதர், (உக) நமி, (உஉ) மேமி, (உஉ) பார்ச்வர், (உசு) ஸ்ரீவர்த்தமானர்.

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

சிலாபாட்செய்தபின் ஒருநாள் அரசனாடையபசுக்கள் சமீபத்திலுள்ள ஒரு மலையையடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவத்தைக் கவர்து கொண்டுசெல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குமிடையர் அவ்வேடர்களை ஒன்றாஞ்செய்யமாட்டாமல் "மறுசீச் சுழன்று விரைந்தோடிச் சென்று கட்டியங் காரலிடத்து முறையிட்டார். உடனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நிரை மீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் நூற்றுவருக்குத் தன்மைத்துளன் மதனனுக்குங் கட்டினாயிடி, அவர் படைபுடனேசென்று பொருது, அவ்வேடராத்ரோல்வியுற்று மீண்டார். இடையர் மீட்டிம்வந்து அச்செய்தியைக் கட்டியங்காரனுக்கறிவிப்ப அவன் வாளாருவிந்தனன். அதன் அவ்விடையர்தலைவலுகிய நந்தகோன் தெரிந்து வருத்தமடைந்து, "இங் நிரையை மீட்டுவரும் மைத்தற்குப் பேரழகுள்ள எள்கன்னியாகிய கோவிந்தையைத்தருவேன்" என்று விதிதோழும் முரசுதைவித்தான். அதுகேட்டுப் வேடருக்கஞ்சிப் பலரும் சும்மாலிருந்தனர். அதனையுலார்த்த சீவகன், குறுரைத்துப் போர்க்கொலங்கொண்டுசென்று யுத்தஞ் செய்து, அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரலரும் தனக்கு ஒருவாற்றாலும் பகைவரன்மையின் அவர்களைக் கொல்லாயில் அச்சுறுத்தி நிரைமீட்டுவந்து, நந்தகோன் வேண்டுகொள்ள்படி அவன்மகனாத் தான் அப்பொழுது மணஞ் செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருத்தாதென்மெனனி, நன்தோழுகிய பதுமகனுக்கு மணஞ்செய்வித்தனன்.

[ங.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பரஸ் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரரசனாகிய கலுழவேகனென்பவன் தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணக்கழுமென்பதைச் சோதிடராலித்து அங்கனம் செய்க்கத்துணரிது அவ்விராசமாபுரத்து யணிகனாகிய ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதிவற்சென்று பெரும்பொருளிட்டி கரையையெண்ணிப் பரிசனங்கோடும் மரக்கலமுர்ந்து கடலிற் செல்வதைத் தெரிந்து, அவன் அழைத்துவரும்படி தன்னிடத்துள்ள தரனெழும் வித்தியாதரனொருவனை யருப்பினான். அத்தான் போந்து சனங்களுடன் கப்பல்முழுகியதுபோலத் தன்வித்தையகையையால் ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்றுவிப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக்கடல்வள்ளிளும் முறித்துவிழுந்த ஒருமரத்துண்டத் தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து வருத்தியிருந்தனன்.

அப்பொழுது, தான் வழ்ச்செல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்துத் தேற்றி அவன் அழைத்தக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் ஸ்ரீதத்தனுக்கு மிக்க உபசாரங்கஞ்செய்து அவனாவியிருந்து, பின்னர்க் காந்தருவதத்தையின் வரலாறுரைக்கப்ப, அவன் அப்பதியென்றுத் தோழியுடன் அவனிடமொப்பித்துப் பலபொருள்களுமுதல, அவன் கோக்கி, "இதையில் இவ்வெல்லவான் யாவோ அவனுக்கு இவன் மணம்புரிவி" என்று சொல்லி விட்டு, ஸ்ரீதத்தன் அவனோடும் புதல்பட்டு கமாளமுர்ந்து

போந்து பரிசனங்களுடன் முழுக்கிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய கப்பலுத் தரன்காட்டக்கண்டு உலப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவர் அனைவரும் தன்னைச் சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை அண்டித் தன்மனை வியாசிய பதுமைக்கு நிகழ்த்தவந்தைக்கூறிக் கந்தருவத்தையைக் கன்னி மாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடன்பாடுபெற்று ஒருமண்டி பஞ்செய்வித்து, "இக் கந்தருவத்தையை வீணையிலவெல்லவாரே இவனை மணஞ்செய்தற்குரியார்" என்று பிரதித்தஞ்செய்தனன். அன்னையார்ந்த பலதேயத் தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் கந்தருவத்தையை அழைத்துவந்து, அம்மண்டிபத்தேயிருத்தி அவனை யாழ்வாசிக்கச் செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருளைத் தாருள்ளே இவசயில்வல்லி ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியேவந்து பாடியும் யாழ்வாசித்தும் அவனைவெல்லும்வல்லமை இல்லாராய்த் தோல்வியுற்றனர். கஇப்படி ஆறுதினங்கள் சென்றன.

பின்பு இச்செய்தியையுணர்ந்த சேவகன் தனக்கல்லியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச்செல்லக்கருதித் தன்தோழனைய புத்திசேனனும் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்றும் பரத்தையெய்தித்தம் சேவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க கொழுண்டாயிருத்தலை ராகமாலையென்பவளது அப்பொழுது அறிந்துதொண்டமையால், "படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்த்" என்று சொல்லி விடுப்ப, சேவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண்டிபமடைந்து, தான் இவசயில்வல்லதைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் கந்தருவத்தையை வென்றான். உடனே அவன் அவனுக்கு மாலையிட்டான்.

அதுகண்டு அழககாற்றுந்தி கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும் அரசர்களைக்கிப் பொருமைவினத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள்கூறி, "அரசர்களே ! இஃ சேவகனைவென்றோனே இக் கந்தருவத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியன்" என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டிவந்து சேவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சேவகன் கந்தருவத்தையைத் தன்மனைக்கு அமைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனை விதிப்படி மணம் பரிந்து அவனோடும் வாழ்த்திருந்தான்.

[ச.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலநாளாயின், இளவேனிர்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபரத்தினருட் சரமந்தரியும் குணமாலையும் சுண்ணாங்காரணமாகத் தம்முள் மாறப்பட்டுத் தம்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படித் தோழியிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர் பலர்க்கும் அவந்தைக்காட்டினர். கண்ட அவர், "இவந்தைச் சேவகனுக்குக் காட்டும்" என்றனர். அம்மகளிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவந்தைக்காட்ட, அவன் குணமாலையை

ணத்தை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலைவியாக்கநிலித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அலாபமுற்று, "எனது சுண்ணத்தை யிகழ்த்துசேவகன் பின்னர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் கோட்பேன்" என்றுகுறிப்பாலுணர்த்திக் கன்னிமாடஞ்சென்று மந்தை ஆடவரொருவரையும் கருதாராய்ச் சேவகனையே கருதி கோன்பியற்றியிருந்தனர்.

அவன் அப்படியிருக்க, அப் புதலகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்குவியலை நாயொன்றுதிண்ட அதனை அப்பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது உயந்து ஒருகூனத்தில்விழுந்து நீர்தி வருந்தும்பதருணத்திற் அதனைச் சேவகன்கண்டு மிகவுயிர்திகப் பஞ்சுடலங்காரமென்றும் மந்திரத்தை அதன் செவியில் உபதேசித்தான். உடனே அநாய் அவ்உதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனுஞ் விண்ணிற் சென்றது. "யாவருங்கண்டு லீயப்புந்தனர்.

பின்பு அத்தேவன் சுதஞ்சுண்ணென்றும் பெயருடையவனாய் மீண்டு வந்து சேவகனை வணங்கிநித்ப, சேவகன், "நீயா?" என்றான். "சுதஞ்சுண்ணன்" "சுதஞ்சுந்நிறும் நின்றுருளாத்தென்று இயக்காத்தலைவனுஞ்ச் சங்கவெண்மையிற் சந்திரோதயமென்றும் நகரில் இருப்பினுமியேன்; என் பெயர் சுதஞ்சுண்ணென்பது; நீனக்குப் பணிபுரியும் கருத்துடையேன்" என்று சொல்ல சேவகன், "எனக்குப் பகைவரால் தன்பம்வரும்பொழுது வந்து உதவி செய்க; இப்பொழுது நின்றுவிடுசென்று உதைக" என்றுவிடுப்பு, சுதஞ்சுண்ணன் விசம்பாறகச்சென்று தன்னகரமடைந்தான்.

அவன் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர் யாவரும் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி, நகரிக்குச் செல்லுதையில், அசனிலேவகமென்றும் பட்டத்துயானை செருக்குற்றிச் சங்கிலியினித்த கட்டுத்தநியை முறித்துப் பாகனுக்கடங்காமற் குணமாலக்கெதிரே சென்று சென்றுநீன்று அவனைக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சேவகன்கண்டு, கட்டியங்காரன் பகைப்பானென்று கருதாமல் அந்தயானையின் செருக்கையடக்கி, அதனை அப்பாத்தெலுத்திக் குணமாலையைக் காத்தனன். முன்னரே சேவகன்மாட்டு விருப்புத்திருந்த குணமாலையும் அவனை நேரிக்கண்டமையால் அவனைத்தே அதிமோகமுடையவளாய்த் தன் மனையையடைந்து, தோழிமுதலாயினார் மிக உபசரிக்கக்கூடி உணவுமுதலியவற்றை வேண்டாளாய்ச் சோர்த்துச் சேவகனிடம் துதுசென்றுவந்தல் தன்சின்னமால், அவன் தன்னிலேவிரும்பியதுதெரிந்து ஒருவாறு துயரத்திரப்பம் பெற்றிருந்தான். அதனை அவருடைய சுற்றயாதிய விசயமாமாலையறிந்து, தன்சுணவருகிய குரோமித்திரமுத்தச் தெரிவித்தனர். அவன் சேவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனுய்த் தன்சுருத்தை மொழிந்து சேவகுதியோரைக் கட்டுக்கடனித்துத் துதுவித்தான். அம் முதியோர் அவனைப்போய்ப்பேச, அவரைப்பட்ட பின் விவாகத்திற்குரியவை எட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு சேவகன் குணமாலையை மணம்புரிந்து அவளைப்பிரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சேவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நிம்மலைக் கட்டியங்காரனறிந்து; "இதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று வினவினான். பாகன் சேவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, மதனையும சிலவீரரையும் போக்கி, "நீவிர்சென்று சேவகனாகிய செட்டிமகனை விரைவிற் கொணர்க" என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சேவகனிருங்குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்தசேவகன் அறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசந்தத்தையப் புறம்போந்தும், "இன்னும் ஒருவருடும்வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங் கொள்ளாதிருப்பேன்" என்று முன்னும் அசிரியரானைக்கிசையத் தான்கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவனாலிலே, கத்துக்கடனும்சுந்தையும்வந்து, "மைத்த ! அரசனுக்கு அடங்கியொழுதுகூடல் ஆண்மை" என்றனர். அதனாலும் சேவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தாதுகி மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் சூசலுட்பொழுது, அக்கொடுமையைத்தண்ட ணீரவரயாவரும் பதைப்புற்று வருதிபுலம்பியழுதனர். அச்செய்தியைத் தோழரும் தம்பிமாருங்கேட்டுச்சினந்து "மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தை கேட்டு, தன்கணவனைச்சிறைபிட்டுக் கருதித் தன்தெய்வங்களை நினைப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அவற்றைத் தெரிந்த சேவகன், "இனிச் செய்வதென்ன?" என்று ஐலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன்சிறைத்துயரங்கே முயன்றதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுத்தஞ்சனனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச்சுத்தஞ்சனனுக்கு இடக்கண் ஆடியது; ஆடின அளவிலே அவன், "இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோ?" என்று கேக்காது. முதலிலே சேவகனை நினைந்தான். நினைந்து அவனற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து விரைந்துவந்து புகமுடிவவந்ததுபோலத் தோற்றம்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்து ஒருவருக்கும் தோற்றமும் சேவகனை எடுத்து மார்போட்டினைத்து எந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன் பேருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவீயையும் தன்தேவியர்க்கு விளக்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து அவனோடும் அவ்விடத்தேஉதைத்தனர்.

இங்கே மதனன் சேவகனைக் காணா திகைத்து, "கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்!" என்றெண்ணி ஆங்குள்ளானொருவனைவாளாற்பின்று உருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடம் சென்று, "நீன்கட்டிப்படியே சேவகனைப் பிடித்துவருகையில் மழையுங் காற்றும் அதிகரித்த மையால் ஈண்டிக் கொணர்த்தகுத் தடையுற்று அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்" என்னான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்பற்று, "சேவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது ; அவனைக் கொன்றீ இவந்தைப் பெறுவாயாக" என்று மதனனுக்குப் பல சேப்புக்களும் செய்து அவனை மகிழ்வித்தான்.

[ரு.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சனன் பலதேயங்களையும் ஆங்கரங்குள்ள மலைகள் ஆடிகள் முதலியவற்றையும் காணாதற்குச் சேவகன் விருப்புத்திருப்பதைத் தெரிந்து அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமமும் விரும்பும்சாரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கொடுப்பதும் வேண்டியஉருவையெழுத்துமாகிய மூன்று மந்திரங்களை அவனுக்கு மொழிந்து, அவனையேந்தி கொண்டு தன்மலையினின்றும்புறங்கிப் பூமியிலிடுப்ப, சேவகன் அவன் முன்னா கூறிய வழியேபோய் மருகங்களையும் பதவைகளையும் கொன்றுதீர்த்து, திரிய கொடியவேடனொருவனைக் கண்டு அவனை நல்வழிப்படுத்த நினைந்து அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தான்.

உரைத்துவிட்டு அப்பாற்சென்று காட்டுத்தியால் வளைக்கப்பட்டுள்ள யாழ்ந்திரளின் வருத்தத்தைநீக்கினான்; நீக்கி அரண்பாதமென்றும் அசலமென்று ஆங்குள்ள அருகக்கடவுளையும் சாரணரையும் வழிபட்டேத்தி அப்பா பலவதேயத்துள்ள சந்திராபமென்றும் ககரைகண்ணி அங்கரத்தரசனாகி தனபதியின்மகள் உலோகபாலனோடு நட்புற்று அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவள் சோலையிற்சென்று பூக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித் தமையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத்தைப் போக்கி அவளை மணப்புகி அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுமாதங்கள் தங்கி இன்புற்றிருந்து பின் வேறிடஞ்செல்ல விருப்புற்று ஒருளாளினரிடமில் ஒருவரோடும் சொல்லா வேற்றுருக்கொண்டு அங்ககிரிவிறும் நீங்கி அப்புறஞ் செல்வானாயினான்.

பின்பு பதுமை சேவகன் தன்னைநீங்கியது தெரிந்து துன்பக்கடலிலுந் தி அவனோடு கூடியிருக்கையில் இன்பம்விளைவித்த ஒவ்வொருபொருளும் கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன் தோழிமாரான் அறிவுடையர் னொரு தேற்ற ஒருவாறு தேறிவருந்தான். அஃதுணர்ந்த தனபதி மிகவுங்கவலையுற்றுச் சேவகனைபாடிக்கொணரும்வண்ணம் சிலநேரையனுப்ப, அவர் சேவகனை பலவிடத்துநேடியவென்று பின்பு கண்டு, "நினைப் போன்றனொருகுநிலைக் கண்டதுண்டாயிடுகிறத" என்ன, சேவகன் அவரைநோக்கி, "அவன் ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் தானீர்; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று; இச்செய்தியை நம்மரசனுக்குக் கூறுமின்" என்று விடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சேவகன் அப்பாற்சென்றான்.

[சு.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சேவகன் பலவிடங்களையும் கடந்து சித்திரகூடமென்றும் தவப்பள்ளியைச்சார்ந்து அதிலிருந்த தாபதர்கனோடும் ஆனவாளாயி அவர்களைத் திருத்திப் பின்னர்க் தக்காந்தடிவள்ள கேமமாபுரத்தை யடைந்தான்.

முன்பு அங்கரத்துள்ள வேதவணிகளுகிய சுபத்திரனென்பவன், தனக்குக் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்களித் தற்குப் போந்த கணிதனாரோக்கி, “இவளுக்குக் கணவன்யாவன்?” என்ன, அவர், “கிள்மகளுக்குக் கணவன்ஸலாதார் ஆடவராகத் தோன்றாராதலின், அவன் எவனைக்கண்டு நானுகின்றனோ அவனே அவளுக்குக் கணவனாவான்” என்றனர். அதகேட்டவணிகள் அது தொடங்கி நாடோறும் வருவார் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்தாட்டி தருவரையுங்கண்டு அவன் நானுமைதெரிந்து, “இவளுக்குக் கணவனாவான் வருந்தகாலம் உளதோ!” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சேவகனைச்சந்தித்து அவன்வடிவழகுகண்டு “கிழ்ச்சியுற்று அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சேவகனைக்கண்டு நானுமைடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினான். “அதனையறிந்த சுபத்திரன் சேவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் சிறுவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்த பின்பு வேறிடஞ் செல்லக்கூறி அவனிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று எதிர்ப்பட்டா தனானுறுவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை அவனுக்களித்து அப்பாற்செல்லவானுயினான்.

கேமசரி சேவகனைக்கானாது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறு புலம்பித் தன் நற்றயாகிய நீப்புதியென்பவன் தேற்ற, ஒருவாறு தயரார்தீர்திருந்தான்.

[௭.—கன்கமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் சேவகனைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள சீமமாபுரமென்றும் நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள ஆழகான் ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதன்வளங்களைக்கொக்கி கார்த்துவத்ததையையும், குணமாலையையும்நீண்டு பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தேயிருந்தான். அப்பொழுது அங்கரத்தரசனாகிய தடமித்தன்முதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையை அடைந்து சேவகனைக்கண்டு, “இவன்இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தீயமுதலியவற்றை வினாவு, சேவகனும் தானின்னானென்று புலப்படாவன் எனும் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து கிழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்னைதயில் வரப்பெற்றுத் தான் விவதித்தையில் வல்லனாதலை வெளிப்படுத்த அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சேவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நீந்தையாகிய தடமித்தனுக்களித்தான். அவன் சேவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன் புத்திரர்ஐவர்க்கும் விவதித்தைமுதலியன கற்பிக்கும்படி அவனை யோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்தருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும்வல்லநராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளவிலாத மகிழ்ச்சியுற்ற, அவனைத் தன்விடத்தே

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தப்பித்திரி கனகமாயையை அவனுக்கு மணம்பு
லிக்க, அவன் அவனோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சேவகன் அங்கனமிருக்க, நத்தட்டன் அவன் இன்னவிடத்திலுள்ள
சென்பதை அறியானகி நாவெங்குத்தேடியும் அவனைக்கானது வருந்திக் கா
தருவதத்தையை வினவி, அவன் செய்த வித்தைமகிமையாற் சேவகன் ஏமா
புரத்திற் கனகமாயையோடிருத்தலை நேரிக்கமாடு மகிழ்ச்சியடைந்து காந்தரு
தத்தையைவனாங்கி, "அடியேன் சேவகனை யடையும்படி அருள்புரிவாய்" என்ற
வேண்ட, காந்தருவதத்தை தயிவித்தைவிசேடத்தால் நத்தட்டனைச் சேவகனிரு
குமிடத்தை யடையச்செய்தான். அப்படியடைந்த நத்தட்டனைச் சேவகன்என்ன
ஆந்தமுற்றத் தழுவி, எல்லாச்செய்திகளையும் வினவி, அவனை மகிழ்வித்
அவனோடும் அங்கரத்திருந்தான்.

அச்செய்தியையறியாத தோழன்மார் கவலையிக்குக் காந்தருவதத்தை
அடைந்து சேவகன் ஏமாபுரத்தே இருத்தலையும், நத்தட்டன் தவணிட
தடைந்ததையும் அவனாற் தெரிந்துகொண்டு தாழும் சேவகனிடஞ் செல்ல
கருதி அவனுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீரர்களோடும் புதப்பட்ட
ஏமாபுரஞ் செல்வாராகி, விசயை தவருசெய்துகொண்டிருக்கும் தவட்ட
ளியையடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் எ
ஞர்ள்? எங்குச் செல்கின்றீர்" என்று வினவி, தம்பவரலாறு சொல்லு
யிற் சேவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி கேர, அதனைக் கூறாநின்ற தேவத
தன், "கட்டியங்காரன் கட்டினையால் மதனியமுதலியோர் சேவகனைக் கொ
லக் கொடுக்களங் குறுகலும் ஒருதெய்வம் வந்துகாத்தது" என்றுசொல்
வெண்ணி, "சேவகனைக்கொல்ல" என்றவனவிலி விசயை பதைபதைத்து மு
ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சேவகன் வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்
ணிர் விட்டுப் பிரலாபித்தழுக்கையில், தோழர் தம்முள் ஒருவரையொருவர்
நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சேவகன் நன்றியென்றும், சேவகனை இராசகுமர
னென்றும் விளக்க அந்தவர்களாகிச் சேவகன் இதவாதிருத்தலை அவனுக்கு
ர்த்த, விசயை, "என்மதுவைத்த காதலானே என்றஇறை இதத்தபின்பு யா
மிருத்ததுண்டமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் னுயனுக்கு உணர்த்தி அவன்
என்னிடத்து அழைத்தவாருங்கள்" என்றசொல்ல, தோழர்வனாங்கி, "தாடு
ஒருமதிக்குள்ளோ நும்பாற் சேவகனை அழைத்துவருவேம்; நீயிர் கவியப்பட்ட
வேண்டாம்" என்றுசொல்லி விடைபெற்று ஏமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒரு சே
வையையடைந்து அங்கிருந்தகொண்ட அங்கரத்தில் நத்தட்டனோடு சேவகன்
ருத்தலை ஒத்தரலாற்று அவனைக் காணுமாறு எங்குளமென்று அலோசித்து
புத்தரு செய்யவந்தவர்களைப் போலவே கொல்கொண்டு அங்கரைவகிந்து
அரசன் பகக்கனிக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சேவத்த அரசன்கட்டினையாற் பெரும்படைகுழத் தேர்
மிதேறிப் போர்செய்தத்து நத்தட்டனோடு வந்த சேவகனைக்கண்டு பதுமுகன்
"அடியேம் நீயிருவடிமுண்டை உடையவென்றுச் சச்சந்தன் மகனாகிய

“விண்ணக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சேவகன்தோர்
 மீது மாறிவிழ்ந்தவாய்வே சேவகன், “இக்கணைய இவ்வாறு விழும்படி எய்
 தவன் பதுமுகனே” என்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்மனையை விலக்கி
 தீர்ப்பு, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராசத்தமுற்று அவனோடு நகரஞ்
 டுசென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், “இவர்கள் யார்?” என்று வினவி,
 சேவகன், “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சேவகன் தனியேயிருந்து
 தீதாமரைநோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்?” என்ன, அவர், “சச்சந்
 தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியிததுக்கண்டு தெரிந்து கொண்
 டும்” என்றார். உடனே சேவகன் கண்ணீர்செரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப,
 மகாபாவியாகிய எண்ணப்பெற்ற விழகனும் உளரோ! உளரோ!” என்று
 முன்முறைவினவி, அவர்முகங்கிந்திவிட எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு,
 தீர்த்திவிடையேநோக்கி விரையவணங்கி அங்கேசெல்லும் கருத்துடையவனாகி
 அழிபெற்றுத் தன்பொருட்டுத் தீயமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழராத் சேவகன் வரலாற்றைத்துத் தெரிந்து மகிழ்ந்து
 உடைகொடுக்க, சேவகன் கண்கமலமலைய அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லா
 தோழரோம் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[அ.—விமலையர்நிலம்பகம்.]

சேவகன் சேவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு
 தீர்த்திக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராசத்த
 மற்றான். விசயையும் சேவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்
 புறவாளாயினான். இவ்வளும் ஆறுதினங்கள் சென்றன. பின்பு விசயை, தோழ
 ருடன் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சேவகனை
 நோக்கி, “நின்மனையுடைய கோயித்தலைக் கண்டு, அவனேவனாத் பகையை
 வெல்லக்கடவன்” என்ன, சேவகன், “உமதுகட்டிடமிட்டடியே செய்வேன்”
 என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகனரோடும் விசயையையழைவதாகத் தன்
 தாமன்களிற்குறுப்பிவிட்டித் தான்குதியேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கத்தாட்
 டுபடச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒரு சோய்யிந்தங்கி உண்டுநம்
 தீபபிளர், மந்தைநாட்காவியில் தோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான்
 மகனார் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அங்குநின்று விதியித்தென்றான்.
 அப்போழுது தான் விடியாயடிய பந்தியலொன்று எழும்பிச்சென்று
 சேவகன்முன்னே விழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவன், அவனைக்
 கண்கு வேட்கையதிகாக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி காணமகன்று வருந்துவா
 னாயினான். சேவகனும், அவன் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகக்கொண்டு அப்
 பாத்தெல்லமாட்டாமல் அவன் தந்தையாகிய சாகரத்தத்தருடைய கதையிலே
 வருந்தியிருந்தான்.

சாகரத்தத்தன் தன்னிடத்துப் பலவாறாக விடியாகாமலிருந்த சரக்கை
 யெல்லாம் அப்பொழுதுவந்து மிகவும்மகிழ்ச்சியடைந்து சேவகன்சந்தித்து

அவனோடுகே, “நம்பனே ! என்மனையியாகிய கமலிபெற்ற விமலிக்கு சாதகஞ்செய்யவந்த சோதிடரோடுகே, ‘என்பனாடும் விமலியாகாமெக்கு காரணம்பாது ?’ என்று வினவினேன் ; அச்சோதிடருள் ஒருவன், ‘நின்மக விமலிக்குரிய கணவன் நின்கடையிலவந்து தங்குவான் ; அப்பொழுது எல்லாம் விமலியாகும்’ என்றான். அப்படியே நீவந்து தங்கியவுடன் எல்லாட்டிடமும் விமலியாயின ; ஆதலால், நீயே விமலிகணவன் ” என்று கூறிச் சமூகர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலியை மனாஞ்செய்தித்தான். சேவகன் னோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதினங்கள் தங்கி மந்தைநாட் காசையில் ஒரு சோடியிலுள்ள தோழையைண்டைவான்.

[க.—சுரமஞ்சரியாரிலம்புகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சேவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து, “மணஞ்செய்ததையலின் டெயர் கூறுக” என்று, சேவகன் “விமலி” என்றோடு கேட்டதோழர் மிகவியப்புறது ; “இவனே, சூர்மன்” என்று கூறினார். அங்குள்ள கூறக்கேட்ட புத்திசோயன், சேவகனோடுகே, “இவர்களை யாரும் நின்னை வியப்பெனல்லேன் ; இந்நகரத்தின்கண்ணே ஒரும சுரமஞ்சரியென்றுள்ளாள் ; அவள், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்ல உயிரை விடுவேனெனக் கோரியாநீத்பன் ; அவளை மயங்கச்செய்து இன்ப ரின் நின்னைக் காமதிலகனென்பேன் ” என்றுசொல்லா சேவகன் புத்தியே னோடுகே, “நீ கூறிய அவனாக்கொணர்ந்து நானியே காமன்கோட்டத்தி மகிழ்விட்டேன் ; நீ காமன்படிவந்தைச் சார்ந்து “மதைத்திரு” என்றுசொல்ல உடனே அவ்விடமிட்டிச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காதலுடையவனு ஒரு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு தீண்டுநீறி மிகவும் மெலினை புலப்படுத்திக்கொண்டு கண்டோரிரங்க நடந்துசென்று ஓவளது கன்னி டத்தின் வாயிலுள் போயினன்.

அப்பொழுது சேவகன் தன்முதுமையைக்கண்டு அச்சுறுத்தத்தக்கஞ் சுவர்வாய்க்காக்கு மகனோடுகே, “பசியால் மிக வருந்துகின்றேன் ” என்று. அம்மகனார் வரைந்து சுரமஞ்சரியை அடைந்து, “ஊதப்பதக்குத்தம் மையமுகபும் மிகுந்த பசியானாகபும் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மன வாயில் நிற்கின்றான் ; அவன்டத்தி யாம் செய்வதறிந்தலேம் ; வினைந்து கூறுது ” என்று, சுரமஞ்சரி, “அம்முப்புடையானைப்பார்ப்பின் விரதங் குன்றுவதன்று ” என்றேனென மாடத்தின்மேலுமிதங்கி வந்து, அம்முதியோ னோடுகே, “நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக்கருதி ?” என்றுவினவினார். அவன் “குழியாட” என்றான். அவன், “அதனாற் பயனென்ன ?” என்று வினவ, முதியோன், “இம்முப்புட்டோம் ” என்றான். சுரமஞ்சரோடுகே நகைத்து “இவர் பித்தர்டோடும் ; இத்தக ; இவர்பசியைத்தீர்ப்பது டோடும் ” என்றேனென, அம்முதியோன் தன்மாடத்தே அமர்த்துச்சென்று மகனாடு செய்வதறிப் டோதகைத்தெய்தப் பரப்பி அருகையெய்து ட்டி முகவாசய்க்கு

பெயர்மிதுள்ள பஞ்சமையிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிது உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருநிதத்தைப் பாடினான். கேட்ட பின்னர் விம்மிதமுத்தனர். சுரமஞ்சரி பாடினதைத்துக் கேட்டுக்கொண்டு தள்ளினர்.

அங்கனம்நின்ற சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சேவகன்பாட்டை ஒத்தது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானேச்சென்று காமனைவழி பட்டு, ‘இப்பாட்டையுடைய சேவகனை விரைவிறற்கு’ என்று வேண்டிக் கொள்வேன்” என்றுகூறி, மந்தைளாவில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேலையையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்த்தி, ஆடீவர்காணமற் காமன் கொட்டத்தை அடைந்து, தான்பரவின்மறு கௌதபடி கூடவந்த அந்த சேவகனை ஆங்குள்ள ஓரையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, கிழமலிவார்ப்பனே! எனக்குச் சேவகனை விரைவிறந்தின் மகரக்கொடியும், கிழையும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஓளும் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஓரித் திருந்த புத்திசேனன், “சேவகனை நீ பெற்றாய்; இனி விரைவிறச்செல்” என்றமசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே உயர்ச்சிபிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து, அதையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டு வந்த சேவகனை கஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு நானி நைந்துநீப்ப, சேவகன் ஓக்க நாடவடையனுசிச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, “நின்னை நானாமனைஞ்செய் துன்” என்றுவிடுப்ப, அவன் தன்மனையையடைந்தான்.

தோழர் அச்செய்தியைப் புத்திசேனனற் தெரிந்துகொண்டு சேவகனைக் காமதிலகன் என்று புகழ்த்தனர். நிகழ்த்த அச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரி பின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரத்தனன்கேட்டு மகிழ்ந்து மத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சேவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்தித் தருவர். சேவகன் அவனோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மந்தைநா டுமுந்து தோழர்முதற் தன்மனையை அடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற் றுறவோக்கி தன்மனையேநின்றது அமுது புலம்பி உருகிக்கொண்டிருந்த தந்தையையும் கத்துக்கடையுங்கண்டு வணங்கி அவர்கள் வருத்தத்தைப் புபாக்கி மந்தையேரரை மகிழ்வித்துக் கார்த்தவசத்தையைக்கண்டு குண மாயையைத் தேற்றி மேல்முடியங் காரியங்களைக் கத்துக்கடனுக்கக்கூறி விடைபெற்றுக் குதிரைகொள்ளும்வானிகளல்லோல வேடம்பூண்டு தோழர் நுழைமாங்கிதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[கௌ.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்கனஞ்சென்ற சேவகன் விதையாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டுவிரும்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோலித்தராசனை வணங்கினான். கோலித்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்தித்துச் சேவகனுக்கு மேல் நடத்த வேண்டுவனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத் திலே அரசளித்து எல்லாரோடமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்துக்கு

வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலி
தனக்குக் கட்டியங்காரணம்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகளென்பவற்
படிப்பவறித்து, “கட்டியங்காரணிக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபேக்
வேறென்றுமில்லை” என்று சீவகன்கூதக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனோ
டும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழு
த்கட்டியங்காரணுக்குத் தூர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோலித்தன் கட்டியங்காரணிக் கபடமாக வருவிக்
எண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்வந்திரப்பன்றிய
எய்துவிழ்த்தியவனே என்மகள் இலக்கணங்களுக் கண்வருவான்” என்றபி
சித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த - கட்டியங்காரணம், பலதேயத்திரசுரும் அ
விடத்தே வந்துகூடி அத்தயந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இ
கணையை விரும்பிய அரசினங்குமரர் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்
தும்புதொடுத்த அப்பன்றியை எய்துவிழ்த்தமாட்டாதவராகி மெலிவடை
னர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இ
தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரண்கண்டு துணுக்குற்றுப் புலி
கண்ட மான்போலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்
மிறங்கி அவ்வந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்
தும்புதொடுத்த அப்பன்றியை விழ்த்தினான்.

அப்பொழுது கோலித்தன் கட்டியங்காரணுக்கும் மந்தைபோருக்கு
சீவகனை இன்னாருளென்று விளக்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்தி
தே ஓரியக்களறோன்றி, “சீவகனாகியசிக்கம் கட்டியங்காரணாகிய கரிமிந்
ரை விழுங்கும்” என்று கூதக்கேட்டுக் கட்டியங்காரண மிகச்சினந்து சி
கனோக்கி, “நீளக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேனல்லேன்; எனது ஆ
தையி நீந்தும்ன்தயறிவன்; நீ அறியாய்; நீனையும் என்னைக் கபடமாக வரு
வித்துக் கொல்லத்துணிந்த நீர்மாமனையும் வெல்லும் விரிப்புடையேன்
போர்செய்தற்கு எழுக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் ம
தை அரசர்களோடுகூடி புத்தசங்கத்தனாக, சீவகனும் தோழரோடும் தம்
மாரோடும் மந்தையரசரோடும் புறப்பட, அவ்விருதிமத்தார் சேனையும் எ
ந்தத்துவந்து போர்செய்தன; சீவகன்படைவீரராத் கட்டியங்காரண்படை
ரிற் சிலர் மாய்வத்தனர்; சிலர் தோற்றோழனர். பின்பு சீவகன் கட்டிய
காரண புதல்வர் துத்துவரையும், பதுமவியகம்வருத்து அதனுள்ளேயிருந்
அவனையும் கொன்றுவினங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயைகேட்டு
மகிழ்ந்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மானிகபுகுத்து, தன்மக்கள் கண்டு
நடுங்கிய கட்டியங்காரண டரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து வேண்டும்பொ
ருக்களும் விழுத்தியபுருதலி அவர்விருப்பிப்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச்
செய்து பின்பு எல்லாவிடங்களையும் கண்ணுற்று முத்திரைவைத்துக் கா

பின்பு, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவவசாரந்து
பூங்காலத்திலே சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்கார
நூல் துன்பமுற்ற யாவரையும் இன்பமுறுவித்து நீதிநெறியை நடத்தி அரசி
யுற்றவானாயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்ப்கம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை னோக்கி, “பதுமைமுதலிய தேவி
புரை அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்
சொல் அழைத்துவந்தார். வந்தமந்தையர் சேவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவ
னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பால் தோலிந்தராசன் இலக்கணையைச் சேவகனுக்கு மணஞ்செய்திக்
கருதிக் கணினிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறை
கூறித் தரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சேவகனுக்கு
இலக்கணையை மணஞ்செய்தித்தான். பின்பு சேவகன் எல்லாருங்கண்டு மகி
ழ்ந்து எகர்வலமாகப் பவனிவந்து ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்
செய்து ஏத்தித் தொழுது அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச்
சொற்பித்துத் தன்மானிகையடைந்து சிங்காதனத்திருந்து செங்கால் செலு
த்தி அரசுபுரிவானாயினான்.

அங்நளம் அரசுபுரினின்ற சேவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கட
னுக்கு அதற்குமுன்னில்லாத ஆரசரிமமையையும் சூதர்ந்தக்குத் தேவிபட்டத்
தையும் கொடுத்தான்; நத்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நபுலவிபுலர்க்குக்
குறிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்தித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன்
ததாமர்க்கு அரசையும், ஏனத்தமோதிரம் முதலியவற்றையும் எந்தான்; தன்
பித்தம் வருந்திய பிதர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நீதியையும் நாட்டையும்
கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும்
அயிரம்பென் இறை தண்டிதந்ருய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாம
ருகிய கோலிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவி
யுன்; தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சூதஞ்சணைக்குக் கோயில்மைப்பித்து
யுவன்வடிவைப் பொன்னுலியற்றி ஒருவரையும் நீலபெறுத்தி அவன் சரித்த
ந்த ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்
தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆவரத்
தக்கு மாமயானிந்து பிட்டுநேர்த்தி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி,
பசுக்காரமெய்த்து அதன்நிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்தரை அதற்கு இறை
பிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனவெல்லாம் செய்து
முடித்துத் தேவிமாரென்மரோடு கூடி மகிழ்வுற்றுச் செக்கோல் செலுத்தி
வருநாளில் உலகம் செறிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்க
ளும் மகிழ்வடைந்தன.

[கூட.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிநிகழும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை தவப்பள்ளியினின்றும் க்குத் துணையாகப்போந்த தவமகனர்க்குக் கைம்மாறில்லைபெய்தென் அருக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து அப்பூசை பயனெய்யலாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனள் ; முன்பு சண்பகமாலே வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபிதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பகாத்த செய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்த தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதும் கா படி தானுறையுமாடத்தே எழுதுவித்தாள் ; வேகன் பிறந்தவிடம் டாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி அவ்விடத்து ஐந்துநைத்து பிள்ளைக னாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தாள் ; சுந்தை உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தாள் ; தன்னைவணங்கிய காந்தரு தைமுசலிம என்மரையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாஞ்சுகிறவரைப் கே கடலிர்” என்று பணித்தாள்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின் வேகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடன்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சையோடும், துறக்கவிரும்பிய மந்தைமகாரிரோடும் சுழிபத்துள்ள ஒரு பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென் னைத்தொழுது, “அடிகளே ! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் உ யேற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவன்கூறிய அறமொழிகேட்டுத் திை பெற்று விதிப்படிதந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்.

அவள் அவ்வாதிருக்க, ஒருநாள் வேகன், அத் தவப்பள்ளியை சார்ந்து விசயை சுந்தை இருவரையும் தரிசித்துவந்து தேவியாரை ரோடும் நீர்வினையாட்டை நீகழ்த்தி இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத் தும் அவர்களோடும் இன்பம் நுகர்ந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியொரன்மரு கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப் பெற்றார். காந்தரு தத்தை, குணமாவை, பதுமை, கேமசரி, காகமாவை, விமலை, சுரமஞ்ச இலக்கிய யென்றும் தேவியர்புதல்வரைன்மருக்கும் முறையே சச்சுத சதஞ்சனன், தரணி, கந்துக்கடன், விசயன், தத்தன், பரதன், கோவி னென்று பெயர்கூறப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தாவது பி யத்தில் வித்தியாரம்பற் செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலிகர்கற்றுப் படை கலம் பயிற்று வந்திகளாந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது வே னுக்கு உற்பத்தைத்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகமாலையென்பவன்வந்த வேகனை வணங்கி “அரசே ! சோலை நிறையப்படுத்து அழகெய்தியது ; அதனைக் கண்டருங்கி எம்மன, வேகன் தேவியர்க்கு அச்சோலையைடைந்து எல்லாவளங்கியை

இவ் வகட்டு தேவியர்க்குக்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபத் துதிருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓரண்குரங்கு தன்னோடுபிணங் குள் தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெ ன்று அக் கதிச் சுவைகளை அழற்குக்கொடாந்நகையில், அச் சோலைகாப்பாறு ஓடு ஒருவன்வந்து அக் களியைக்கவாந்து அக்கடுவையும் மந்தியையும் ஓட் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆக்கிருந்த சேவகன்சொல் செல்வத் திகவும் அருவருப்புற்று, “கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங் கையெய்தத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துரந்து அரசை யெய்திய என்னையொத்தான். வலியுயர் கவந்து நுகர்த்தகுரிய இச்செல் வதால் அந்நையும்பயனென்ன?” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையனாகித் துறாநிகையடைந்து வந்தாருஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசங் குடிண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துறத்தது வலமாகவந்தான்.

இவ் வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின் கீழே பார்க்குக்கல்லமேலே உணரிருவர் நிற்பக்கண்டு அவரைத் தாசித்து வணங்கி வாழ்த்தி அவரை யுக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்க ளும் செய்துகொண்ட தீவின்கெடும்வழி” தவஞ்செய்து ஞானத்தையடை னதொழு அதுளமின்” என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையன் னார், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாத் பெறுகின்ற மக்கடாக் கையையும், அந்தயாக்கை தூறியானும் நிலைபெற்றீரில்லாது கருப்பமுத லாக அழிகின்ற அழிவையும், கைகதி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதி யன்கின்ற நாக்கத்தித்தன்பத்தையும், துணியப்பெம் பொருளையும், அப் பிறாருளைத் துணியுந்துணியையும், சிலத்தையும், தானத்தையும், அச்சேத்தா லும் தானத்தாலும் பெறப்பெம் பயன்களையும், வீட்டிலுக்கணத்தையும் விள கிக விரித்துக்கூறினார். யாவற்றையும் சேவகன் விரும்பிக்கேட்டு, “அவாநீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பித்செய்த் பாணத்தையும் அரு தித்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினார்:—

“தாதகெயன்பதொருாட்டிற் பூமிமாநிலகமென்றும் ககரில் அரசன் பல னாமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமதியென்பான்; அவர் புத்திரன் னசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தையாய் இலக்கணமமைத்த மகனி யை மணஞ்செய்வீக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனையிகளோடும் இன்புற்றொழு கு ாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனையிரோடு நீர்வியாபுதிற்று ஒரு தடாகத்திற் அனுசியபொழுது, அவன்மனையர் ஆக்குள்ள தாமரைமல ரின் ஒளித்திருக்கும் அவ்வாக்குஞ்சுக்கண்கண்டு, ‘இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக’ என்று அவன்வெண்ட, அசோதரன் தன்னருகேன்ற ஏவலாளனொ ருவனாக்கொண்டு அவற்றுமொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்க்குக்குக்கொடு த்தான். அவர்கள் அதற்குப் பாதுகாட்டித் தமதுமாற்போடணத்திப் பாதுகா த்துவந்தார். இதனை ஒருநாள் உணாமாதேவன் கண்டு நெடுங்கி அசோத

ரஞால் வினாந்தமை தெரிந்து சினந்து அவனை வருவித்து நேரேயிருத்
 டலவரம்போதித்து, 'மைந்தனே! பதவைகடையும், மிருகங்கடையும் தம்
 யினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமும்
 இவையினின்றும் நீங்கிப் பிராரத் காவல்செய்யப்படுவர்' என்றுகூற, அநே
 ரன்கேட்டு மிகவும் அஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்படைத் தன்மனைவியரிடத்தில
 றும் வினவித்து, அன்று படித்ததடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்ப
 ர்து, 'அடியேன் அடித்து தவஞ்செய்வல்' என்ன, அரசன், 'மைந்தனே
 உலகைக்காத்துப் பின்புதுறவினையடைதி' என்று வற்புறுத்திக்கூற, அது
 அவன் மனங்கொள்ளாதுகித் தந்தையை உடன்பெடுத்து விடைபெட்
 துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் நீயி' என்று கூறி மேற்செய்தி கூ
 சாரணர், "அங்குளம் அறவித்கென்றநீ" தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகல
 மென்றும் கற்பத்து இந்திரனாகி அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்;
 னட்டார்ப்படைக் கொயினின்றும் பிரித்துச் சிதைவைத்தமையால் நீயு
 யினின்றும் பிரிந்து சிதைகொள்ளப் பட்டாய்" என்று கூறக்கேட்டு அ
 பதைப்பதைத்துத் துறக்குச்சந்தையனாகிச் சேவகன் அவரைவணங்கித்
 தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசும்பாறுகத் தாம்
 த்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சேவகன் தேவிமாரோடும் தன்மாணிகையடைந்து தன் கருத்
 யாவருமறியக்கூறி நத்தட்டையழைத்து, "நிஇவ்வுலகாள்வாய்; நான், அ
 பேன்" என்ன, அவன், "இவ்வதப வாழ்வைவேண்டேன்; நீந்திரு
 யை வழட்டிலோடும் வாழ்வன்றே அடியேன் வேண்டுவது" என்று
 பின்பு தன் புதல்வன் சச்சந்தையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள்
 வந்தையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கு
 தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சூட்டபுக்களியத்தி, தான் துறத்தல்கேட்டுப்
 வாற்றது, "யாரும் நீனிலேடு துறப்பேம்" என்றுகூறிய தேவிமாரெண்ம
 யும் வசையபாற் சொத்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெண்ணித் தேயத்
 தும், நகரத்தாரும், மந்தையாரும் கம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்துஅழவும் த
 னுருவணரையும் னோக்காதுகித் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சுவகையுர்ந்து ச
 சரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானரைத் தரிசித்துச் சதன்மரென்னும் னோதர
 விதிப்படியே அறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமகடியம்பண்ணி யாவ
 ரும் தருமோடேதஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியிலுள்ளதென்றுக
 டும் வித்தகேள் தந்தையடைந்து ஸ்ரீபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்தரஞற் கருட் பூரவிநாசம்போலே ம
 ன்தப்பின்பு, எல்லாவுலகத்தாரங்கடும் பஞ்சகல்யாணத்தான் ஒன்றாகிய ப
 ிர்வானமென்றும் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரென்றும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரனாகி இன்ப
 தான். நத்தட்டையும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் தேவராகி
 அவர்க்கம்பெத்தனர்.

சேவகன் சரித்திரச் சூருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபராணந்தில், உச-ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசுரித்திரம்.

மற்றொருநாள், சீரேலிகமகாராஜன், ஸமவசரணமடைந்து, அசோக
நோத்துள் அசோகவிருக்ஷமூலத்து நின்றுயாவச் சபலநிலாஸகிதராகித் தியா
ராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி
ளர்க்கணாதரரை அடைந்து, “பகவானே ! (உ) நதிரசலக்ஷணசகிதராகிய
நீர் தீர்த்தபோதன் யார் ?” என்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார் :
“ஐம்பூதவீப பரதசேஷத்தீர ஹேமாவகத் (ங) விஷய ராஜமஹாபுரத்து
யா, ஸத்தியந்தரன் ; தேவி, விஜயையென்பான். இவன் மந்திரி, காஷ்டாங்க
கன் ; புரோகிதன், ருத்திரதத்தென்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அன
தீர்த்தம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரிய நிர்வாஹத்
தீர்த்தம் நியோகித்து இவ்நிலவிஷய ஐமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்ற
தீர்த்தம் ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருக்ஷத்தினிப் (ச) பரசவினும் சே
தீர்த்தம் வீழ்த்தியிள், அதன்மூலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாலாலங்கிருத
தீர்த்தம் தோற்றவும் ஸவந்தங்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸவந்தத்தை நிவேதிப்ப,
ராஜாவும் சொல்லுவான் :—“எட்டுக்கல்யாணத்தை உடையனாகி எனக்குப்
புர ஸகலபுலன ராஜ்ய யோக்யனாயினொரு புத்திரனைப் பெறுதி” என்
தான். அதன்பின், சுவர்க்கவாலியாயினொருதேவன் ஸ்வஜீவிதாந்தத்து
புத்திரித்து விஜயாதேவி கருப்பத்தை யடைந்தான். அங்கரத்துக் கந்தோத்
தீர்த்தம் எனப்பான் தீரு வைசியன், மனோகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியி
ந்த சீகுப்தரென்றார் தபேதனரை கமஸ்கரித்து, “பகவானே ! எனக்கு
தந்தருமன் ஆயுஷ்யவணிகராகிய புத்திரரோகித்தனர் ; இனிஆயுஷ்யமாற
புத்திரன் உளானாகுவனே ?” என்றுவினவ, முனிவரவும் (ரு) அவதி
யானத்தாற்பார்த்து, “இதன்மேல், ஆயுஷ்யமாண்காரியினர் பலபுத்திர
ரையும்பெறுவை ; அதற்கு உடையமும் ; பிறந்து மிருதனாகிய புத்திரனை
மசாபபூமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளை
யைப்பெறுவை. அவரும் ஸகலபுலனராவாகித் தீர்த்திரபாலத்தால் முக்தி
புத்தமடைகுவன்” என்று அவர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப்போயினான். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) நதிரசலக்ஷணசகிதர் - (இந்த
யம்மையதாசிய ஜலக்கணத்தொடர்சு
டியவர்.

(ங) விஷயம் - நாட.

(ச) பரச - கோடாலி.

(ரு) அவதி ஞானம் - முத்திப்பைப்
யற்புமதிப்பு.

ரானல் வினாந்தமை தெரிந்து கொண்டு அவனை வருவித்து மேலேறிருத்
 டலவரம்போதித்து, 'ஊமத்தனே! பதவைகலாயும், மிருகங்கலாயும் தம்
 யினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாரும்
 கிளையினின்றும் நீக்கிப் பிரித்துக் காவல்செய்யப்பட்டுவர்' என்றுகூற, அடியேன்
 ரங்கேட்டு மிகவும் ஆஞ்சி, அவ்வண்ணப்பார்ப்பைத் தன்மனையிரித்திலை
 றும் விவரித்து, அன்று பிடித்ததாக்கத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்
 ருது, 'அடியேன் குடித்து தவஞ்செய்வல்' என்ன, அரசன், 'ஊமத்தனே
 உலகைக்காத்துப் பின்புதுதலையடைதி' என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதற்கு
 அவன் மனக்கொள்ளாளுகித் தந்தையை உடனடவித்து விடைபெறியைத்
 குதவித்தென்றான். அவ்வகாசதான் நியை' என்று கூறி மேற் செய்தி கூறிப்
 சாரணர், "அவ்வகைத் தவஞ்செய்தல் தவஞ்செய்து மறுமையில் கைவழிப்
 மென்றும் கற்பத்து இந்திரனுக்கி அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; ஆ
 னப்பார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்துச் சிதைவைத்தமையால் நீயும் த
 யினின்றும் பிரிந்து சிதைக்கொள்ளப் பட்டாய்" என்று கூறக்கேட்டு அ
 பதைப்பதைத்துத் துடிக்குஞ்சந்தையனுக்கிச் சேவகன் அவரைவணங்கித்
 தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசம்பாருகத் தாம்
 த்தவிட்டுச்சென்றார்.

உடனே, சேவகன் தேவிமாரெனும் தன்மானிகையடைந்து தன் கருத்
 யாவருமறியக்கூறிக் கந்தட்டையையழைத்து, "நீ இவ்வுலகாவாய்; நான்
 பேன்" என்ன, அவன், "இவ்வர்ப வாழ்வைவேண்டேன்; நீன்திரு
 யை வழங்குவோளும் வாழ்வன்றோ அடியேன் வேண்டுவேன்" என்று
 பின்பு தன் புதல்வன் சக்சந்தையையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள்
 வந்தையுக்கூறி மனரிழுமிழுமி அவனை அரசாக்கி, தம்பிரமார்புதல்வருக்கு
 தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியத்தி, தான் துடித்தல்கேட்டு
 வாழ்ந்து, "யாரும் நீன்கேட்டு துடிப்பேன்" என்றுகூறிய தேவிமாரென்ம
 யும் விசையடாற் சேர்த்துத் துடிப்பித்து, தன்பிரிகையெண்ணித் தேயத்
 றும், ககரத்தாரும், மந்தையாரும் கம்மிமம்மிப் பிரலாபித்துஅழவும் த
 றுருவையையும் ஸோக்கானகித் தேவர்கர் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவகையுந்து
 சரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானரைத் தரிசித்துச் சதன்மரென்னும் விதைரார
 மதிப்படியே துடித்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமகயம்பண்ணி யாவரு
 ளும் தருமோடதேசஞ்செய்து எல்லாவகைத்தந்தும் உச்சியிதுள்ளதென்கூற
 பரும் வடித்தகேட்தந்தையையடைந்து நம்பெற்றான்.

பின்பு அவன்மேலி அக்கினியிந்திரனும் கருட்டிராயிசம்போலே மல
 த்திப்பின்பு, எல்லாவுலகத்தாரும்கூடிப் பஞ்சகலயாவத்துள் ஒன்றாகிய
 நீர்வானமென்றும் கலயாவத்து உதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரென்மறும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரனுக்கி இப்ப
 தன். கந்தட்டையும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் தேவராகி
 சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சேவகன் சரித்திரச் சருக்கம் முற்றியுற்று.

ஸ்ரீபராஹ்ந்தில், உச-ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சேவகசுரித்திராம்.

மற்றொருநாள், சீரோலிகமகாராஜன், ஸம்வசரணமடைந்து, அசோக வனத்தான் அசோகவிருஷேஸ்வரத்து ஷ்டயௌவன் சபஸ்விதஸஸகிதராகித் தியா ஸாஞ்ஞராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி ஸுதர்மகணதாரை அடைந்து, “பகவானே ! (உ) ஸத்ருசலஸ்யஸகிதராகிய இந்தத்தபோதயார் யார் ?” என்றுயினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்:

“ஜீம்குத்விப பரதகேந்திர ஜேமநாகத் (ங்) விஷய ராஜம்மஹாபுரத்து ராஜா, ஸத்தீயந்தரன்; தேவி, விஜயையுயன்பான். இவன் மந்திரி, காஷ்டாஹ் காரிகன்; புரோகிதன், ருத்திரதத்தவொன்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அன வரதம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரிய நிர்வாஹத் தின் நியோகித்து இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அபுபலித்துச் செல்லாநின்ற ஸாளகித்து ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருஷேந்திரைப் (ச) பரசவினாற் சே திக்க விழந்தபின், அதன்முலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாலாலங்கிருத மாகித் தோற்றவும் ஸவப்நங்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸவப்நத்தை நிவேதிப்ப, இராஜாவும் சொல்லுவான்:—“எட்டேக்கல்பாணத்தை உடையனாகி எனக்குப் பிள்ளை ஸகஸ்புவன ராஜ்யு யோக்யகுயினுனொரு புத்திரனைப் பெறுதி” என் னதுடன். “அதன்பின், சுவர்க்கவாவியாயினுனொருதேவன் ஸவஜீவிதார்த்தது அத்திரித்து விஜயாதேவி கருப்பத்தை யடைந்தான். அங்கரத்துக் கத்தோத் யுத்தனென்பான் ஒரு மைசியன், மனேகரோத்தியான்எத்து எழுந்தருளிய லுந்த சேனகுப்தரென்லுந் தபோதனரை கமஸ்கரித்து, “பகவானே ! எனக்கு

தேதர்குமுன் ஆபுஷ்யஸிஸராகிய புத்திரரேணுத்தனர்; இனிஆபுஷ்யமானு கிப புத்திரன் உளாகுவுமனே ?” என்றுயினவ, முனிவரலும் (ம்) அவதி றுளனத்தாற்பார்த்து, “இதன்மேல், ஆபுஷ்யமாஸ்காராயினார் பலபுத்திர ராயும்பெறுவை; அதற்கு உபாயமும்; பிறந்து மிருதகுயிய புத்திரனை ஸம்சாஸூயியுள் ஸம்ஸ்கரித்தந்தாகச் சென்றயிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளை யும்பெறுவை. அவரும் ஸகஸ்புவனராஜாவாகித் தபப்பிரபாவத்தால் முக்தி தமனுட்குவன்” என்று அவர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப்போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) விஷயம் - நாடு.

(உ) ஸத்ருசலஸ்யஸகிதர் - இத்த ன்மையதாகிய ஐலக்கணத்தோடச டியவர்.

(ங்) டரச - கோடால்.

(ம்) அவதி றுளன் - ருத்திரதம்வ யற்புமத்து.

(க) யக்ஷிதேவதை (உ) சரமதேகதரனோருவர் விசயாதேவீக்குப் புத்திர இருமொள நீண்டு அனருக்கு உபசாரஞ்செய்வேனென்று ராஜகிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்தினே ஸம்நிதிமாய்நின்றனர். மற்றொரு-ளான், (ங) பிரபாதசமயத்து, ருத்திரதத்தன், ராஜகிருகமடைந்து அலங்காரவந்தியாகிய தேவியைக் கண்டு, 'தேவி! ஸ்வாமிஎங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்?' என்றுகேட்ட, " அவரும், 'இப்போது பள்ளிகொண்டிருக்கின்றனராதலிற் காணமுடியாது' என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவசனம் துர்நிமித்தமென்று நிச்சயித்து, மீண்டுபோகிக் 'காஷ்டாங்காரிகளையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான் : 'உனக்குச் சகலபுவனராயமுண்டாகுமாதலின், அரசன் ஸோகாந்தரமடைவிப்பாயாக' என்றுசொல்லக் கேட்ட காஷ்டாங்காரிகளிடப் தனதுகரங்களால் (ச) சீரவணக்கிவிட்டு, புத்தத்து, 'முன்பு (ரு) காஷ்டபாதிவாகியாகிய எனக்கு ராயபாரம்விரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (எ) சுற்றுக அஷ்டகருமத்தைச் செய்க வேற்று 'சொல்லப்பிழைசெய்தனையே' என, 'பிரோகிதமும், 'தத்புத்திரனானே உனக்குமரணம்' அவசியம் (எ) பாலியாகுமாதலின் உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக' என்றுசொல்லப்போயினான். பின் ருத்திரதத்தனும் முன்னுள்ளான், அஸாத்திய வியாதிப்பிடித்துக் மரணமடைந்து நரகமடிக் கனான். அந்நிமிஷம், காஷ்டாங்காரிகள் தனதுமரணப்பயத்தால் ராஜாவுக்கு மரணத்தைப்பண்ணுவேனென்று நிச்சயித்துப் பகுதித் துமமாபாங்குளால் இரண்டாயிரம் 'ராஜாக்களை ஸ்வலசராக்கி அவர்களோடுகூட ராஜபுவனத்தை வளைய, ராஜாவுமே அத்தனாக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போக மிட்டு புத்தனாத்தனதுகிட்புதப்பட்டு புத்தம்பண்ணப் (அ)பராஜயமெய்திய காஷ்டாங்காரிகள், காஷ்டாங்காரிகளென்கூட தன் புத்திரனாகிய கூடவந்து புத்தம்பண்ணி ராஜாவை ஸோகாந்தரமடைத்து இராயத்தை அடைந்தனர். அந்நயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற் போகி யக்ஷியின்பிரபாவத்திற் சாரபாதையின்றியே ஸம்சாரப்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாங்கோபாங்கஸங்கர லுசிக் சந்திராத்தரை அந்நயிக்குங் காந்தித்தியினைபுண்டயமுடிய புத்திரன் கொட்டயந்தான், யக்ஷிதேவதை அந்நயத்துவாது ஸம்ஸாரஸ்வடாவவாந்நாருள் வகமாக, 'சரமதேகியாகிய தத்புத்திரன் கலபபுவனராயன் தாய்க்கித் தத்பு பிரபாவத்தால் முத்தப்பதமடைகுவன்' என்று தேவிக்குச்சொல்லத் தன் காலயோக்கியமாகிய தேவியதுருக்கக்கொ நீக்கியருத்தபின், கந்தோத்தகத்தி மிருதகுடியபுத்திரனைக் கொல்குறு தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்புமடிக் தே பிள்ளையது ஸ்ரேத்தித்தக்கேட்டு, 'ஜீவ' என்றும் ஆர்வாதஞ்சொல்லி

(க) யக்ஷிதேவதை - அருகடக்குப் பாலசெய்தொரு தெய்வம்.

(உ) சரமதேகதரன் - முன்புள்ள தேகத்தைத் தரித்தவன்.

(ங) பிரபாதசமயம் - காட்சி.

(ச) சீரவணம் - காட்சி.

(ரு) காஷ்டபாதிவாதி - பிறகு கிட்புடைச்சமடப்பவன்.

(எ) சுற்றுக அஷ்டகருமம்-இத்தன் உபயதாய தந்தொழிவு.

(எ) டாவ - வரத்தாலது.

(அ) பராஜயம் - தொல்லை.

பிள்ளையைப்பெட்டி, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பிள்ளை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸ்கந்தை யென்ற தன்பாரியையைத் குறுதி, 'ஸஜீவகுதிய பிள்ளையைப் பரிசுரியாது தந்தனை' என்று (க) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவரும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்பு, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சிவகனென்றும் நாமகீர்ணம்பண்ணியதற் பின், ஸ்கந்தை நத்தாட்டியவனென்றும் புத்திரனைப் பெற்றவான். விசயமா தேவியும் யகிதேவியுடன் கூடக் கருடயந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ர மத்தே வலித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமரதியும், அஷ்டபதாக்கையுமென்பார் இருவருளர். அவர்தட்டுப் புத்திரர் மதுரனும் வகுளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்றும் சேனாபதிக்கும் ஸயவதி யென்றும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன் ; சாகரஸேனனென்றும் புரோகிசுனக்கும் ஸ்ரீ மதிக்கும் புத்திரன் புத்திரேஷனன். தன்பாலகிரேஷ மிக்கும், ஸ்ரீ தேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதினாகரமத்திரிக்கும் அநுப மைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (உ) ஸ்ராவகதருமஸகிராகிய மதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து வீத்திரராகிச் செல்கின்றனாகத்து ஒரு நான், நகரபாற்றயோத்தியானத்து மித்திரருடன் (உ)வனக்கிடைப்பன்னாநிற் குமாரனைக்குறுகிப் (ச) பஸ்மகவியாதி பிடிதனுகித் தாபஸவேஷ்சாரியாமினன் ஒருவன், 'குமாரனே ! ஸநீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ ?' என்றான். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனுகி, 'பாலராகிய எங்கனாக் கண்டால் நகரம் (ரு) ஆஸம்மேயென்பது (சு) அநுபதேசமாகபே பிரலித்தமாக இரு ப்ப, இவ்வண்ணக்கேட்கின்றீர் ; மோகவியாகுலகித்தத்திரிப்போலும்' என்று குமாரன்சொன்ன (சு) புரினது வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யார்ஹமாகிய சரீரகதகபலகூலனுகிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனென நிச்சயித்து (அ) கூடத்திப்பாபகவசனுகிய தாபஸன் டோஷமுந்தியாயினன். குமாரனும் அதனை (சு) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவமடைந்து போஜனஸம யத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்தத்தால் தாபஸனக்கு ஆலாரங்கொடுப்பத் ததா லாரபுத்திரனைத்திலே ரோகப்கடையெல்லாம் கோமின. அதன்பின், கத் தோத்தகடஸநீபமடைந்து, 'மதுராலியாதிவிசாகரானனுகி மதோபகாரியா கிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாஸம் பண்ணப் பெறவேனுகவேண் டும்' என்றுசொல்ல, கத்தோத்தகடஸம், 'சுத்திரகுருவாயினற்கு நமஸ்கா ராதி விசயந்தன் செய்யவேண்டுமே ; நீர் அஸ்யலிங்கனாகின்றிராதலின், அது ஸம்வலிப்பதன்றுபோலும்' என்றுசொல்ல, தாபஸனுக்கொல்லுவான் : 'விந்ம

(க) கிருத்திரிமம்-இயத்தையல்லாதது.

(உ) ஸ்ராவகதருமம்-இல்லாதது.

(ரு) வனக்கிடை-பொழில்விளையாட்டு.

(சு) பஸ்மகவியாதி-பெரும்பசியையுடன்
பெண்ணும் யாபுத்தியென்றும்
கோய்.

(ரு) ஆஸம்மே- ஸநீபத்திலுள்ளது.

(சு) அநுபதேசம் - சொல்லாமை.

(எ) பரிணதவசனம் - பக்குவமான
மொழி.

(அ) கூடத்திடை - பசித்துள்ளம்.

(சு) ஸம்வதித்து-ஒத்துச்சொல்லி.

புரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யநந்தியென்பேன். வீரகந்திமுனிவரன் கூப்பிட்டுத் தரும சிவனானந்தரம் திருதிவேணபுத்திரனுக்கு இராஜ்யபதம் கொடுத்துத் தீக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மகமென்பதொரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், தீக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகின்மேன்; யான் ஸம்மியக்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தர்மவானாகின்மேன்' என்றுசொல்லக்கேட்டு, கந்தோக்கடன் மிகவும்பிரிதனாகித் தருமவாத்தஸ்யத் தினும் குமாரவிருத்தர்த்தத்தின ரகஸ்யமாகவறிவித்துத் தாபஸஸம்பித்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ணவிட்டான். குமாரனும் போதாதிசயத்தால் அன்பகாலத்தே ஸகலவியவகாரசாஸ்திரபாரங்கதனாகியான், ஆதற் பின், ஆர்யநந்திகள், ஸம்மயத்தினைப் பிராபித்தத் தபப்ரபாவத்தால் முக்திபதமடைந்தருளினர்.

"குமாரனும், யெனவருவஸ்தையினை அடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடமென்பான் ஒரு (க) விபாசபதி, அந்நகரத்தே நிரைதூர்த்துகொண்டபோக, அந்நகரைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரனென்பான்; இவன் பார்வைய கோபுரியென்பான்; 'இவன் புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இங்கிரைடிகவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்' என்று கால்கூடாங்காரிகன் நகரத்திலே (உ) கோஷணபண்ணுவிப்பு அதனைக்கேட்டு ஜீவந்தான் மித்திரரோகூடப்போகி வியாத (ங) பஸமடைந்து யுத்தம்முண்ணிச் சபித்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்கிரமம்பண்ணிய நந்தோட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தான்.

"இப்பால், ஐம்புத்திய பரதகேசத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத தகவின் ஸ்ரேணியில், - ககரவல்லபநகராதிபதி கருடவேகனென்னும் வித்யாதரன், தாயாதியாயினொருவனும் (ச) - ராஜிதனாகிப்போந்து ரத்தவீழ்த்து மனுஜோதயமென்னும்பர்வதத்து ரமணியமென்பதொருநகரம்பண்ணுவித்திருந்தான். இவன் பார்வைய, தாரணியென்பான்; இவர்கட்குப்புத்திரி, கந்தர்வதத்தை யென்பான். இவன், ஒருவன் உபவாஸவிதியால்போற்றமுடிவீன்கலை(ரு) ஜின பதிபுகுறண்டனாகித் திவ்ய (சு) சேனைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனை வாங்கிச் (எ) சிரஸாகித்து உபவாஸ (அ) பரிபூரணதையாகிய புத்திரியை, (ஊ) 'பாரணபண்ணுவாயாக' என்று அழைத்தபின், 'பெண்பிள்ளையை யாவார்க்குக்கொடுத்தும்?' என்று மதிஸாகரன் வினவ, அவனும்சொல்லுவான்: 'ஒருவன் மறாமேருபர்வத கந்தனவனத்துப் பூர்வதிக் (கௌ) ஜின

- (க) விபாசபதி - வேடர்சுவியன்.
(உ) கோஷண - உறைமுறைக்கல்.
(ங) பஸ்ம - சேனை.
(ச) பராஜிதன் - சபிக்கப்பட்டவன்.
(ரு) திவ்யபதி - ஆககன்.
(சு) சேனை - தேயவந்தமாதம்.

- (எ) சிரஸா - தடியாலை.
(அ) பரிபூரணத - ஸ்ரமத்தத அடைந்தவன்.
(ஊ) பாரண - உபவாஸவிரதத்தின் முடிவீத் செய்யும் உணவு. [யின்.
(கௌ) ஜினபவனம் - அருகங்கோ

பவனமடைந்து, (க) ப்ரதக்ஷிண்கரண ப்ரணம் ஸ்த்வகாப்யாச்சனம் பன்
ணியபின், அங்கே (உ) ஸங்கீஹிதராகிய விபுலமதிசாரண தபோதவனர நமஸ்
கரித்துத் (ஈ) தம்முறவனூந்தரம், 'என் ஸ்வாமிபுத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தை
யாவார்க்குயோக்யை?' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிநூனத்தாற்பார்த்து
அருளிச்செய்வார்: 'ஜம்பூத்வீப ப்ரதக்ஷேத்ர ஹேமமாங்கதவிஷய-ராஜமஹா
நகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணஸ்வயம்வரத்தால் தேவியா
கும்' என்று அருளிச்செய்தனர். என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும்,
'சூதலத்துள்ளாருடன் (ச) அபூர்வமாகியஸம்பத்தத்தினை யாங்குனஞ்செய்
தும்?' என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: 'ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபத்த
(஠) ஸ்ரேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும் புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவ
னால் நமது (இ) அபிப்ரேதகாரியம் வித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின்,
ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (எ) ப்ரதிவார்த்தனமென்னும் (அ) உத்யானத்து
ஸாகரகேன் (க) கேவலிகளுக்காக் கேவலபூஜார்த்தமாக வினிபிஷாவினோடும்
ஈடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (க0) தர்மவாத்தஸஸயத்தால் வ்ருஷ
பத்தத்தினிதத்தர்கனோடு (கக) புர்த்திவ்ருண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷ
பத்ததன், புத்ரனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிபதங்கொடுத்தக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே
திசுவித்தனர். பத்மாவதியும் ஸ-விரிதையெனவும் (கஉ) ஆர்யாங்கனைபக்கல்
திசுவித்தனர். ஸ்ரேஷ்டிபதப்ராப்தகுடிய ஜினதத்தனும் வானிஜ்யார்த்தமாக
• ஜலயாத்நரயால் இக்கேவருவன்' எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்
தாற்கொண்டவருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாதரணியேவ, அவனும்
ஸ்வவித்தையால் மரக்கைமுடைத்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு
பலகை (கஃ) அவஸம்பனைமுகப்போத்து ஸமுத்தர்த்துள் ஒருகரையிடியைடைந்து
பின் பலாதிகனுடன்சென்று விரயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமுடைந்தபின், மா
யையால்உடைவித்தி மரக்கைத்தைக்காட்டி, மிகவும் (கச) ஸம்பீதகுடிய ஜின
தத்தனுக்குப் புர்த்திவ்ருந்ததாத்தத்தினையறிவித்து, கந்தர்வதத்தையைக்கொடு
போகி ராஜமஹாபுரத்து வீணஸ்வயம்வர கையான விதியாற்கொடுப்பாயாக
வென்று பெண்பின்னையெங்கொடுத்தி, அவரை கொண்டுபோகித் தள்ளுகரம

(க) ப்ரதக்ஷிண்கரணம் - ப்ரதக்ஷி
ணம்செய்தல்; ப்ரணம் - லோக்கம்;
ஸ்த்வகா - துதித்தல்; அப்யாச்சனம் -
பூசை.

(உ) ஸங்கீஹிதர் - ஸமீபத்திலுள்ள
பவர்.

(ஈ) தர்மமுறவனூந்தரம் - தர்மத்
தைக்கேட்டபின்பு.

(ச) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(஠) ஸ்ரேஷ்டி - செட்டி.

(இ) அபிப்ரேதகாரியம் - இச்செக்க
ப்பெற்றகாரியம்.

(எ) ப்ரதிவார்த்தனம் - பிரதியை
விருத்திபண்ணுவது.

(அ) உத்யானம் - தோட்டம்.

(க) கேவலிகள் - முத்திபெற்றவர்.

(க0) தர்மவாத்தஸஸயம் - தர்மத்தி
யுள்ளபிதி.

(கக) பாத்தவம் - பக்குத்தன்மை.

(கஉ) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(கஃ) அவஸம்பனம் - பிடிப்பு.

(ச) ஸம்பீதன் - செவ்வியபிரி
மைபுடையவன்.

கைந்தபின், காவட்டாங்காரிகளுக்கு ஸ்வயம்வரவருத்தார்த்தத்தினையறிவித்து, அவ்
 சபதிவலத்து ஜீனபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷண்பண்ணிய
 பின், மனோவாரோத்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுதிதராகிய
 (உ) த்ரைவரணீகரும் கந்தர்வசத்தைக்கு வீணையிற்றேற்றபின் ஜீவந்தர
 குமாரன் மித்ரரோடுங்கூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவனுக்கு
 வீணைகர்பலவங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுத
 லானதோஷங்களைக்காட்டி, வித்யாதரகுலத்துப் பரம்பரையால் வருகின்ற
 ஸங்கோஷனையென்றும் வீணையைத்தருகவென்று வாங்கிக்கொண்டு மதரா
 மாகவாசித்தபின், வீணையிற்றேற்ற கந்தர்வசத்தை ஜீவந்தரகுமாரன் மிசை
 மாகையிட்டனன். அதனைக்கண்டு, காவட்டாங்காரிகள்கூடலான ராஜகுமாரர்
 கள் (ங) ஆஸாநமானார்களாக யுத்தஸங்கத்தராகிய பின், ஜீவந்தரகுமாரன்
 ஸயகிரியென்றும் (ச) மதவஸந்தியினையேறி மித்ரரோடும் பலாசிகவித்யாதர
 னோடுஞ்சென்று புத்தம்பண்ணி ஸுமித்தபின், கந்தர்வசத்தையைக் கல்யாண
 லீதியால் விவாகம்பண்ணி, இவ்வுடலித்ய காமபோகங்களை அனுபவித்துச்
 சொல்லாந்நகாலத்து, ஒருநாள் வஸந்தகாலத்து, நகரமுனங்கன் வஸந்தவிநோ
 தார்த்தமாக ஸாரமலயமென்றும் உத்யானமடைத்து வஸந்தோத்ஸவமனுபவித்
 திருப்ப, அங்ககரத்து வைபுலவணத்தத்தனென்றும் வைச்யனுக்கும் குதமஞ்சரி
 மென்றும்பார்வையுக்கும் புத்ரி, ஸாரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரதத்துவென்
 னும் வைச்யனுக்கும் விமலிக்கும் புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவர்
 கையகககளும் வஸந்தகீடையென்னித் தமதி (ரு) குர்ணங்காட்டி, 'அதனில்
 இது' என்று (சு) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸாரமஞ்சரி சந்
 த்ரோதயமென்றும் தனதுகுர்ணத்தை ச்யாமலாதையென்றும் (எ) சேடிகை
 யிலும், குணமாலா ஸாரியோதயமென்றும் தனதுகுர்ணத்தை வித்யுல்லதை
 யென்றும்சேடிகையிலும்கொடுத்து(அ)கந்தயுகத்தின்புனராயினார்க்குக் காட்டிக்
 கொடுவருகவென்றுவிடுப்ப, அவர்களும்போகிப்பலரையுக்கேப்ப, பலரும்தர்சன
 ஸயர்சனங்கீதர்க்களாற்பார்த்தச் சந்த்ரோதயத்தை ஸுதுதிப்பாரும் ஸலிர்யோ
 தயத்தை (ஈ) ப்ரஸம்சிப்பாரும் மமாளமென்பாரும் ஜீவககுமாரனே அநி
 வானென்பாருமாயினபின் ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்ட, அவனும் சந்த்
 ரோதயத்தை அழகிது என்று சொல்லி அவர்களுக்கேந்த யுக்தியினுக்காட்டு
 வான்வேண்டி அவ்விரண்டினையும்வாங்கி அதாசத்தாச, அவற்றுள் சந்த்
 ரோதயத்தை உண்டுகொடுத்தகொண்டன. இவ்வயசனம் யுக்தியினால்

(க) ஸமுதிதர் - பெடியவர்.

(உ) த்ரைவரணீகர் - முடிவ் லென்
 துவர்வஸத்தவர்.

(ங) ஆஸாநமானர்கள் - அஸ்தியாத
 யர்கள்.

(ச) மதவஸந்தி - மதயாச.

(ரு) குர்ணம் - சுண்ணம். [வா.

(சு) பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொரு

(எ) சேடி - ஏவல்செய்பவன்.

(அ) கந்தயுக்தி - கந்தத்தின்போர்க்
 கை.

(ஈ) ப்ரஸம்சித்தம் - துதித்தல்.

(க) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸுரமஞ்சரி குணமாய்க் பரஸ்பரம் மாந்ஸாயத்தின்நினைவு அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (உ) பாதிதமாகி ஓடி நுள்விழ்ந்து கண்டகதப்ராணனுமிற்றொரு (ங) ச்வாவின் கண்டே, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியன், பஞ்சமஸ்கார மக் கலபதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் சாவதானமாகிக் 'கேட்டுச் சீரமைட்டு' அதன்மாஹாத்தியத்தால், சந்த்ரோதயமென்றும் பர்வதத்துச் சுதர்சனனென்றும் யகூலுயிற்று; ஸுதர்சனன் தற்காலத்து அவதிஞானத்தாற் றீரவயலாயம்பீத்தத்தினையறிந்து இங்கு வந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, 'குமாரனே ! நீன் (ச) பரபாவத்தால் (ரு) ஈதஞ்சலிபலத்தைப்பேற்றேன்' என்று பூஜித்து. (சு) வ்யஸகோதஸவகாலங்களில் என்னைநினைக்கப்பெறவேண்டும்' என்று சொல்லிப்போயினான். அதன்பின், 'வன் (எ) விஹரணம் பண்ணிப்போனுகின்ற நகரண்கோலாஹலத்தினுற் ப்ரமித்து ஓடிவருகின்ற அசனீவேகமென்றும் 'மத்யஸந்தி, ஸுரமஞ்சரியநியழிபு ததத்திசைக்குருகுதலும், அதனைக்கண்டு, குமாரன் கருணாபரவசன்கித தனது பலப்பரபாவத்தினால் அதனைப் (அ) ப்ரஹரித்து (ஐ) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூபயௌவன விஞ்ஞானுதி குணலங்க்ருதருகிய குமாரனை ஸுரமஞ்சரி (கௌ) அனாராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறிந்து வைபுருவனததநாதி பந்து ஜனங்கள் கந்தோத்தகடனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் அதிபர்தனுகிச் சுபதிவஸத்தி 'ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு 'விவாஹவிதியால் ஸுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தபின், 'அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமடோகங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத்து, குமாரபிழதமாகி (கீச) க்ஷணசக்திகமாகிய அசனீவேகமென்றும் மத்யஸந்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றுமையறிந்து கால்கடாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, 'வைச்யோசிதமரிகிய'வானிரிய (கௌ) வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (கௌ) னுருபமாக (கச) ஆசரிக்கின்ற கர்விதருகிய ப்ரேஷ்டபுத்தரன் (கரு)லோகாந்தரமடைவிக்க' என்று சண்டதண்டனென்றும் (கச) தளவரன் (கௌ)ந்யோகிப்ப, அவனும் (கஅ) தத்ர பஸஸஹிதனுகிச்சென்றதுறக, அத்தையறிந்தகுமாரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச், சண்டதண்டபஸத்தையெல்லாம் (கௌ) பங்கம்பண்ணி, 'கால்கடாங்காரிகன்ஸந்திதருகின்றபின்; இந்த (உௌ) ஸுரமஞ்சரி

(க) கந்த அதிசயம் - கந்தத்தின் மேன்மை.
(உ) பாதிதமாகி - அப்பறுத்தப்
(ங) ச்வா, நாய். [பெற்றது.
(ச) பரபாவம் - மறநீமை.
(ரு) ஈதஞ்சலிபலம் - இத்தன்மை யதாகிய செல்வம். [மகிழ்ச்சி.
(சு) வ்யஸனம் உதஸம் - தக்கம்,
(எ) விஹரணம் - ஸஞ்சாரம்.
(அ) ப்ரஹரித்து - அழித்து.
(ஐ) நிவாரித்து - கிலக்கி. [தலம்.
(கௌ) அனாராகித்தமை - ஆசைபுத்

(கக) க்ஷணசக்திகம் - குறைந்தவன் மலையையுடையது.
(கௌ) வ்யாபாரம் - செய்வக.
(கௌ) அனாசுபம் - உரியது.
(கச) ஆசரிக்கின்ற - அருவந்திக்கின்ற.
(கரு) லோகாந்தரம் - வேறுஉலகம்.
(கச) தளவரன் - சேனாத்தலைவர்.
(கௌ) ந்யோகிப்ப - ஏவ.
(கஅ) தத்ர - அங்கே.
(கௌ) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.
(உௌ) ஸுரமஞ்சரி - அம்பம்.

ஐனங்கொவதிப்பது கர்மமன்று' என்றுகருதி, ஸுபதர்சனயுக்தனாகின்றான். அவரும் தத்தவனாத்திலேவந்து விநயகிரியென்றும் மதமந்திரியிலேநிற்கொண்டோடு தனதிடமடைந்தான். ஜீவந்தரகுமாரன், யக்ஷகீர்மிதமாதிய பூஷாதிசயங்களை அபூபவித்திருந்தான். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாயமின்றியிருந்ததைக் கந்தர்வதந்தை வித்யாப்பரபாவத்தாலறிந்து, குமாரவருந்தாத்தத்தியையறியாது பயசலிதராதிய நந்தாப்யன்முதலாதிய பந்துஐனங்களை உள்ளபடியறிவித்தலின், அவர் பயத்தின்க்கினர். குமாரனும் (க) யக்ஷாவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசக்கனாக்காண்பான்வேண்டிக் கமனேன்முகஞ்ஞயபின், அவனுக்குக் காமருபின்யென்றும் (உ) முத்திரிகைமுதலாமின்கொடுத்துவீடு, அநேகதேசக்கனாக்கடந்துபோகிச் சந்திராமென்றும் நகரக்குறகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்றும் ராஜாவுக்கும் திலோத்தமையென்றும் தேவீக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமையு; ராஜா, ஆதித்யபுனிதகொண்டாரொரு தடோதனரை மணங்கரித்து, 'இவன் யாவர்க்குப் டார்யையாகும்?' என்றுவினவ, அவரும், 'ஒருகாலத்திலு இவனுக்கு விஷ்ணுபர்சனரூபமாம்; அதனைத் தீர்க்கும்வனுக்குயோக்ய' என்றனர். இவரும் யௌவனவஸந்தையினையடைத்து, உணவிறனம் பண்டுகிண்டபொழுது, இவனை ஒரு ஸர்ப்பக்கடிப்ப மோகித்தான். இதுறையறிந்து, '(ங) விஷ்ணுரூபம்பண்ணியவனுக்குக் கய்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்' என்று அரசன் கோஷணபண்ட, அதனகேட்ட வித்யா திபுணராதிய ஐனங்கள், விஷ்ணுரூபம்பண்ணமாட்டாது நிக்கியபின், விஷ்ணுவியாபிபுணராயினரைத் தேடித்திரிகின்றபரிஐனங்கள், ஜீவந்தரகுமாரனைக்குருகி, 'பூத்யயோ! உனக்கு விஷ்ணுவியா (ச) கோசம்யமுண்டோ?' என்றுவினவ, குமாரனும், 'சீதது உண்டோதும்' என, ஸந்துஷ்டராதிய ஐனங்கள், குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸம்பமடைப்ப, குமாரனும் (ஞ) யக்ஷாபதிஷ்ட (ஈ) மந்த்ராவஸ்திரத்தால் விஷ்ணுவாசம்பண்ணியபின், ராஜ்யார்ஹமாதிய ஸாஸனகுத்திரசயக்கனாக்கண்டு, இவன் ராஜகுமாரனென நிச்சயித்துப் பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு உபாஹவித்யாத்கொடுத்து அர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தலின், அவருடன் துண்டவிஷயகாமபோகங்களை அபூபவித்து, கோகபாஸன் முதலாதிய முப்பத்திருவாந்தமத்தனாரோடு கூட இனிமுகென்கின்ற காலத்து, தேசாந்தரகமனேன்முகஞ்ஞ ஒருவருமறியாதபடி, ஸ்ரீமததேசத்தாக் கடந்தபின், தேசமவ்ஷயத்து தேசமபுரமென்பதொரு ஜீனடவந்தைத்துருகொருக தத்தவனாத்திலே ஜீனபவனஸரீபமாதியதொரு சம்பகட்டுடும் புத்தித்தது; உத்யாஸ ஸகலகோகிலங்கடும்

(க) யக்ஷாவுடம் - யக்ஷங்கள்
குருப்பிடம்.

(உ) முத்திரிகை - மோதர்சம்.

(ங) விஷ்ணுவாசம் - விஷ்ணுவைப்
பார்க்கல்.

(ச) கோசம்யம் - தீதம.

(ஞ) உபதண்டம் - உபதேசிக்கப்
பெற்றது.

(ஈ) அபர்மிரணம் - பின்னினத்
தல்.

கூவின; நகரஸம்பமாகிய மனோஹரமென்றும் உத்யானத்து ஸஹஸ்ரகூட
மென்றும் தடாகமும் ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று; (க) தக்கத ஸகலகுலஸயாதி
புஷ்பங்களும் மலர்ந்தன; ப்ரமரக்கரங்களும் (உ) பரிப்ரயித்தன; ஜீனபவன
கோபுர கவாடங்கள் தாமேர்க்கின. அவ்வவ்விதசயங்களைக்கண்டு விஸ்மித
னாகித் தடாகத்தையடைந்து ஸ்ரீநாபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக்
கொண்டு ஜீனபதிலஸம்பமடைந்து அர்ச்சகுபுரஸ்ஸரமாக மதுதித்திருந்த
னன். தந்தகரஜேஷ்டி ஸுபத்ரஜுக்கும் நிஸபருதியென்றும்பார்வையக்கும்
புத்ரி கேஷம்ஸுந்தரியென்பாள்; ஸுபத்ர ஜேஷ்டி, வினயந்தரரென்றும்
தஜோதனரையடைந்து, 'கேஷம்ஸுந்தரி யாவர்க்குப்பிரார்த்தையாகும்?' என்று
வினவ, அன்றும் அருளிச்செய்வார்: 'கங்கையோக்கியனாகியபர்த்தா ஸஹஸ்
ரகூடஜீனபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங) கோகிலகோலாஹஸ
மும் தடாகபூர்ணமும் தக்கத குமுதவிகாஸமும் மதுகரஸஞ்சாரமும் கோ
புர (ச) கவாடவிகடனமுமாகிய அதிகசயங்களுளவாகும்' என்று (ரு) யுதே
சித்தனர். 'யுதலின், தப்பிவிடார்த்தமாக நான்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸுபத்
ரன்பரிஜைக்கள் ஜீவந்தரகுமாரனாயி் அவ்வவ்வாச்சர்யங்க்களாயும் கண்டு,
(௭) ஸம்ப்ரமத்துடன்சென்று ஜேஷ்டிக்கு அறிவிப்ப, அவளும்வந்து குமா
ரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ) பவனமடைந்து சுபதிலஸத்துக் கஸ்
யாஸாஸிதியாற் குமாரனுக்கு கேஷம்ஸுந்தரியைக்கொடுப்ப, அவருடன்
இனிது உருபவித்துச் செலகாலங்கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யந்தரமடிமாராஜனால்
தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாப்பாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக்
யமென்றுகொடுப்ப, அவற்றைக்கொண்டு அங்குதின்றும் அப்ரகாசமாகப்
போந்து பலகாடுக்கூடத் ஸுஜனவிஷய வேமாபகர்த்து ஸம்பமாகிய
மனோஹரோத்யானமடைந்தனனாக, தந்தகராதிபதி த்ருடமித்தரென்றும்
ராஜாவுக்குத்தேய, ஸர்வியென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, வேமாடையென்பாள்;
ராஜா தன்புத்ரியை யாவர்க்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (உ) கைமித்தி
களைக்கேட்ப, அவளும், 'மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (கௌ) ஸக்யத்தினை
நோக்கி எய்தபின், யாவரதுசரம் ஸக்யத்தித்தென்று பிண்பிவந்துவிடுவதா
கும், அவன் கயாபதியாகும்' என்றனன். அன்று தொடங்கி, ராஜபுத்ரி
கள், அந்த உத்யானத்தே யந்த்ரத்திலே (கக) த்ருடவியாயாமம்பன்னுனைந்தவி
டத்தே ஜீவந்தரகுமாரனும் குமக, அவர்களும், 'குமாரனே! தனாவேத
செஷையில் அப்பாஸமுண்டாயின் எய்வாயாக' என்ன, குமாரனும் அவர்க
முடைய சாப்பாணங்களைக்கண்டு, ஸக்யனாஹஸங்கள் என்றுதழித்து

(க) தக்கத - அதையடைந்த.
(உ) பரிப்ரயித்தன - நாற்புதமும்
குழிந்தன.
(ங) கோகிலகோலாஹஸம் - குயில்
குழிக்கம்.
(ச) கவாடவிகடனம் - கதவித்த
த்தன்.

(ரு) யுதேசித்தனர் - கட்டினாயிட்
(௭) ஸம்ப்ரமம்-பரபரப்பு. [டனர்.
(எ) பவனம்-உதி. [மக்கப்பட்ட.
(அ) ப்ரஸாதம்செய்யப்பட்ட-கொ
(உ) கைமித்திகள் - சோதிடன்.
(கௌ) ஸக்யம் - குறி.
(கக) த்ருடவியாயாமம்-வித்யித்தி.

மத்யமஸங்கீதத்தாகியதொரு பாணத்தினாலாங்கிக்கொண்டு எய்ய, அது ஸங்கீதத்தித்செல்லாது மீண்டுமேத்தொரு கண்டு, விஸ்மிதராகி, 'குமாரனுக்குத் தனுவேதாப்யாஸம் இட்டெற்றியதோ?' என்று (க) மித்தியாபயாஸம்மடனாணியபின், குமாரனும் (உ) ஸங்கீதகுடிக, ஸ்வஹஸ்தகதாபாத்திரஸ் எய்த விடத்து ஸங்கீதத்திலேயேழ்த்தது. அதனைப்பிரகதிப்பான்வேண்டி ராஜா (௩)நீ, கத்தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்பரமத்துடன் கொண்டென்று ராஜாவுக்குக் காட்டி, அவளும் இவளுடைய ராஜயோகப்பமாஹாதம்யத்தினாக்கண்டு ராஜ புத்ரஸொனரிச்சயித்துக் கஸ்யரிணயிதியாஸ் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு நேமரிணய கையக்கொடுத்தனன். 'குணபித்ர பகுமித்ர தன்மித்ர ஸமித்ரர்முதலாகிய கஸ்யகாப்பராதாக்களைத் தனுவிய்யாதி' குமாரகுஸராகப்பண்ணி, குமாரன் இளந்திருத்தனன். கத்தர்வதத்தை தனுவிய்யயாஸ் அப்ரகாசமாகவத்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குஸங்குத்திவினயநிந்து தனுவரவினயநிதித்துச் செல்கின்றகாலத்து 'ஒருளாள், கத்தாப்யன் 'கத்தர்வதத்தாஸநிபமடைந்து, ஸ்வாமியீ ! அப்ரகாசமாகப் பஸாநம்போகின்ற தேசம்யாது?' என்று வினவ, அவளும் (௫) மந்தஸமிதஞ்செய்து, 'குமாரனே ! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுதியாயின், ஸ்வாவடயித்ரகுடிக ஸ்மரதாக்கணி யென்னுஞ் சயனிதல த்து லின்ப்ரதாலின ஸ்மரித்துக் சயனம்பண்ணத் தத்ஸமிபமடையலாகும்' என்றபின், கத்தாப்யனும் அவ்வண்ணஞ்செய்ய, கத்தர்வதத்தா நியோகத்தாஸ் ஆபோகின்யென்பதொருவித்யை, சயனதாத்தோடுக்கொண்டுபோகி ஜீவந்தர குமாரஸம்பமடைப்ப அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரணாமஸ்கரிப்ப, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு கத்தாப்யன் ஆலிங்கனம்பண்ணியபின், கத்தோத் கடாதி பந்துணவருத்தாந்தத்தினாபுல்கேட்டிப் பரஸ்பரம் ப்ரதராயிருத்தனர். மற்ருன்று சொல்லுதம்:

"ஸங்கீதப்ய சோபாகரத்தராலா த்ருமித்ரனுக்கு ப்ரரிதாவாகிய ஸமித்ரனுக்குத்தேவி, வசந்தரை; இவர்கட்குப்புத்ரி, ஸ்ரீகந்தரையென் பார். இவள் யொலகாவஸ்தவினயகடத்தபின், ஒருளாள், தன்மாரிகை யிஸ்மியாபுகின்ற (ச) கபோதமீதுவக்காக்கெட்டு (௭) ஜாதிஸ்மரணமு டையனாகி மூர்ச்சித்தனாக, இவ்வப் பரிஜனங்கள் சந்தனுகளாஸ் தேத் தியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் திலகசந்திரிகை யகள் அங்கஸந்தரியென்னுஞ்சேடியை, 'பெண்பிள்ளையின் மூர்ச்சாரகா னத்தையநிந்து வருவாயாக' என்றுபோகவிட, அவளும் ஜாதிஸ்மரணத்தாஸ் மூர்ச்சைவந்தம கஸ்யகைபக்கங்கேட்டுவந்துசொல்லுவாவி: 'இதஞ்ஞமூர் ஸுமடவத்து நேமமாக்கதவினயராஜமாபுரத்து மவசயன், ரததேஜனென்

(க) மித்தியாபயாஸம் - டொய்யா
செயபரிஹாசச்சரிப்பு.

(உ) ஸங்கீதகுடிக - வெட்கமடைந்து.

(௩) நீயுத்தர் - ஏவப்பட்டுவர்.

(ச) குஸங்குத்தி - வேடமடைய

யருத்தல்.

(௫) மந்தஸமிதம் - புள்ளிப்பு.

(௭) கபோதமீதுவம் - புறவிடம்.

(௭) ஜாதிஸ்மரணம் - பழம்பழம்

புலர்ச்சி.

பாள் ; பார்வையு, ரத்நமாலையென்பாள் ; இவர்கட்குப்புத்திரி அநுபமையென்பாள் ; அந்நகரத்துக் துளகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்தரமாலிக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன் ; மைத்துனனாகிய இவனுக்கு அநுபமையைக்கொடுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவன் அவயுதித்து, மணிகாரனென்னும் வைச்யபுத்ரனாகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகாலத்து, அவன் அம்போந்தியென்னும் ஓராத்தின்சுழியுள் அகப்பட்டு மரித்தபின், அநுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கதையாகித் தத்பரதேசத் தேவீழ்ந்துமரித்தனர் ; பின்பு அவர்களிருவரும் அந்நகரத்தி ஓருவைச்யன்கருவூத்தே பவனவேகனும் ரதிவேகையுமின்னும் கபோதமிதுணங்களைக்கப்பிடித்து (க) போதாதிசயத்தாற் பிறகுபதேசிப்ப அக்ஷராய்நாஸமுதலாகிய ஸாமர்த்த்யத்தினையடைந்து ஸ்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினுத்பரஸ்பரம் அந்நகரத்தி வளர்கின்றகாலத்து, அநுபமைக்கு மைத்துனனாகிய ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிடித்தனர் ; மார்ஜாரம் பூர்வவைச்யத்தால், அநுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்பப் பவனவேகனென்றும்புற, (ங) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின்மகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்சுவத்தே கபோதமிதுணங்கள் விளையாடப்போகியவிடத்து வலியிலே பவனவேகனடிப்பட்டக் கண்ட ரதிவேகை சோகத்திலே கிடந்து ஸ்ரேஷ்டமிக்குத் (ச) தத்பர்த்ருமரணத்தினே மூக்கினுலே மூடிக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரிசந்தையாகிப்பிடித்து' என்று சேடி. சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரிசந்தையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேவோன்வேண்டி ஒருப்பட்டகன்று இவர் பூர்வவைபவங்கனையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென்னும்பர்த்தகனையும் மதனத்தை 'யென்னும் ரத்தகிமினையும் அழைத்து ஸம்மானபூர்வமாக, (ஐ) ஏதத்வருத்தாந்தத்தினே நாடகமாகப்பண்ணி அபிநயித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (ஈ) பட்டகத்தொதலிரித்துக் கூத்தாடுக' என்று சொல்லிவிடுத்தனர். அவர்களும்போகி அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றகாலத்து, ஒருநாள் ராஜா, புஷ்பவலாமென்பதோருத்யாயித்து ஸமாதிருப்பதென்றத் தபோதனாரைமஸ்கரித்துத் தம்முறவனுன்றாம், 'என்புத்திரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுஎங்கே?' என்றுவினவ அவரும், 'இப்பொழுது நேமாபாகரத்தில்' என்றிருநிச்செய்யக்கேட்டு, ரத்தகரோடு கூடப்போகி நேமாபாகரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேசத்தாடுவிப்பதத்தாசுரர்த்தமாக நகரிலுணங்கோடுவது கந்தாடியன்சென்று, பாதிஸ்மரணத்தினுலுமர்ச்சிப்ப, ஜீவந்தரகாமரன் சேக்கிரியைகளால் மூர்ச்சனைக்கி, மூர்ச்சாகாரணம் என்னென்றுவினவ, அவரும்பட்டகத்துளமுதிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல்லாந்சொல்லி, 'பூர்வபவத்து நிர்மாணிகையிலே பவனவேகனென்றும் கபோத

(க) போதாதிசயம் - ஞானமிருதி.
(உ) மார்ஜாரம் - புனை.
(ங) துண்டம் - மூக்கு.

(ச) தத்பர்த்ரு - தன்கணவன்.
(ஐ) ஏதத்வருத்தாந்தம் - இச்சுவா
(ஈ) பட்டகம் - படம். [ஸா.]

மாகி, (க) ஜீவிதாவலானத்து கந்தாடயனுவின்னேன்' என்ற சொல்லக்கேட்டு, அயத்தம் விஸ்மிதனாகி ஜீவந்தரகுமாரன் ஸ்ரீசுந்தராத்யாயர்களுக்குக் கல்யாண விதிவின் தோடங்குவானெருப்பட்டான். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

“ஹரிவிக்ரமனென்பானெரு வ்யாதபதி தன்தாயாதியாயினெருவனும் பீடிதனாகிப்போந்து கபித்தவனஸிபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்வத்தே ஒரு நகரம்பண்ணியிருந்தான். இவனுக்கும் வனகிரியென்னும் பார்வையக்கும் புத்திரன் வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்ரமனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அதிபலனும் வடவ்ருக்ஷனும் கித்ரஸேனனும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயனும் சுருமர்த்தனனும் என்பார். வனராஜனுக்குஸகாயர், ஸோகஜங்கனும் ஸ்ரீவேணனும் என்பா ரிருவர். ஒருளன், ககரசோபையென்னும்நகரமடைந்து ஒருதயானத்துவின யாடானின்ற ஸ்ரீசுந்தரையது ரூப பௌவனஸௌந்தர்யாநிசயத்தினெக்கண்டு விஸ்மிதராசிப்போகின்றவர் ஸ்னானூர்த்தமாகக் கொடுபோகின்ற ராஜவாகன மாகிய பந்தானதுரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோகி ஹரிவிக்ர மனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம் பண்ணியபின், வனராஜ னுக்கு ஸ்ரீசுந்தரையது ரூபஸௌந்தர்யாநிசயத்தையறிவிப்ப, அவனும் பூர்வ பவ ஸ்வேஹாஸபத்தத்தினால் மிகவும் (ங) அனரகத்தாகி, அவனா யாதானும் ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்துதரவேண்டுமென்று பகுவிதஸம்மானங்களை விரப்ப, அவர்களுக்கும் நகரமடைந்து (ச) நிவாஸஸ்தான்மறிந்து அதற்கு அது ரூபமாக நிவவதைபண்ணி அவளையுக்கொண்டு அங்கே, ‘இன்னா இவ்வண் ணஞ்செய்தனர்’ என்று ஒவியெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மந்தறாள் பெண்பிள்ளியைக்கானாது பந்து ஜனங்கள் அதிதூக்கிராகியபின், ‘கின்னர மித்ரனும் யக்ஷமித்ரனும்மென்றும் கப்பகாப்ரகாந்கன் அர்வோலையையவாசித்து அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று புத்தம்பண்ண, அவர்களுக்கும் இவர்களைபுதி துக்கொண்டுபோகி வனராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவரும், ‘என்னுடைய நகரத்து விளபவனம் கமங்கரித்தல்லது வார்த்தைபேசேன்’ என்று மௌன லிதங்கைக்கொண்டான். வனராஜனும் இவனுதிரக்சித்தமறிந்து, ‘யா தாநாமொருபாயத்தால் என்கன் அவராதிப்பாளாகப்பண்ணவேணும்’ என்றி தன்பரிசாரகத்திற்கையே, அவர்களுக்கும் காகாப்ரகாநத்தாற் பேசிப்பவம், அவர் முக்யோலக் கலியாநிருத்தான்; இரத்தவந்தாநத்தினே ஹரிவிக்ர மன்கேட்டு, இவ்வண்ணஞ்செய்துவிழைசெய்தினே என்று வனராஜன் மிக வந்தகொபித்து ஸ்ரீசுந்தரையினுத் தன்புத்திரிகளோடுகூட வந்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், த்ருமித்ரன் ஸம்மித்ரன்முதலாகிய கைலயத்துணைக்களோ டுங்கூட ஜீவந்தரகுமாரன் புத்தவண்ணத்தனுகிச்சென்று ஹரிவிக்ரமனுடைய நகரத்தால்கின்று புத்தஞ்செய்யத்தொடங்கியபின், ‘பகுணாவிகுசகார

(க) ஜீவிதாவலானம் - வாழ்வான் முடிவு.

(உ) ஸாமந்தர் - கித்தரசர்.

(ங) அனரகத்தன் - பித்திகொண்ட வன்.

(ச) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய புத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று' என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயுகத்தினைநினைத்தனன் ; அவனும் தத்குணத்திலே பரிசுந்தரையைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் புத்தோன்முகனாகிய ஹரிவித்ரமணியும் வனராஜனையும்கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதாபத்திலிட்டனன். தத்காலத்தே (க) சர்யாமார்க்கமெழுந்தருளினாரொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுன்யக்ரமத்தாலொதிர்கொண்டு அமுதுசெய்தித்துப் (உ) பஞ்சாச்சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதில்மருதியடைந்து, 'யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜஸென்னும் வைச்யனாகிப்பிதந்து' அதற்பின் மார்க்ஷரபவத்துக்கழைத்ததினையடர்த்துப்பிடித்தபின், மற்ருளோன் ஒருதபோதனர் ஆக மூர்த்தியயனமீபுண்ணக்கேட்டிருந்து 'உபசமபாவத்தால் வைரானுபத்தத்தினீங்கி வனராஜனையினேனாதலிற் பூர்வபுலஸ்கேத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய்தேன் ; என்புலபார்க்கமத்தாலன்று' என்றசொல்லியபின், அவர்களைப் பந்தத்தினீங்கிப் போகவிட்டபின், ஸோபாநகரம்மடைந்து கல்யாணவிதியால் பரிசுந்தரையினை நந்தாட்யனுக்குக்கொடுத்தபின், நேமபாநகரத்தேநவருகின்றவன் ஒருபொய்கைக்கரையிற் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்நானபானாதிகளைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில, (ங) மகழிகங்கள்வந்து பாதிப்ப 'இது(ச)க்ருதமாகவிருத்தது' என்று அறிந்து, 'இதற்குக்காரணமென்ன?' என்றுயசுண்ணிஸ்மரிப்ப; அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவிதயாதரன்செய்த அம்மாயத்தினீர்க்கி அவனைக் குமாரஸந்திதானத்துவைப்ப, அவனும், கீரீயார்? என்றுவினவுச்சொல்லுவான்: 'பூர்வபவத்து மாலாகாரனென்றும்வைச்யனுக்கும் குஸுமபரியினுக்கும் புத்ரன் ஜாதபடனென்பேன் ; தனத்தனென்றும் வைச்யனுக்கும் நந்தியென்றும்பார்யைக்கும்புத்ரன் சந்த்ராபனென்னும் மித்ரனெடுங்கூட நீன்கண்ணே ஸத்தர்மக்கேட்டு மதுமாஹஸிவருத்திவ்ருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனாயினேன். ஒருநாள், வித்தகூடத்துஸன்னிவிதராகியசாரணரை ஸம்ஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டுப் (ரு) பவத்தர்சனூத்தரமாகவந்தேன். நின்றபூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாசகிஷண்ட பூர்வமத்தா பூர்வவிதேக புல்கலாவதிலிவதய புண்டரிகினீநகராதிபதி, ஐயந்தரன்; தேவி, ஐயதேவி; இவர்கட்குப் புத்ரன், ஐயத்ருடன். இவன் ஒருநாள் மனோகரோத்யானமடைந்து வனவிநறஸம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்ளியாடாநின்றதொரு அன்னக்குஞ்சைக்கண்டு ஆசரித்து, ஒரு (ச) சேடகனாலிடுதலுப் பிடிப்பித்துக்கொண்டுபோந்துவீனாராநிப்ப இதன் மாநாபிதாவாகிய அன்னங்கன் இதன் பிந்தொடர்ந்துசென்று மாளிகையிலே அந்வரதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(க) சர்ய-சிறைக்கோடல்.

(ங) மகழிகம் - ஈ.

(உ) பஞ்சாச்சரியங்கனாவன - தேவர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொன்மழைபொழிதல், தேவதந்துபிழறுக்கல், தேவஸ்துதி, தென்நல் நறுமணம் வீசல்.

(ச) க்ருதகம் - செயற்கை.

(ரு) பவ - உன்மடைய.

(ச) சேடகன் - ஏவல்செய்பவன்.

சென்றவிவற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவீழத்தினன்; ஐய தேவிகண்டு, 'இஃது என்?' என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளபெற்றிசொல்லியபின் குமாரனோட்கி, 'இச்சப்பாபக்கியைசெய்துபிறைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக' என்றசொல்ல, அவனும், 'அஞ்ஞானனாகிய என்னால் இப்பாபக்கியைசெய்யப்பட்டது' என்று ஆத்மநினைப்போடுங் கூடிப் பிரித்தபதினாறுநாளிற்சுட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்த தபஸ்ரபாவத்தால் ஸஹஸ்ராகஸ்பத்துத்தேவகுதி அஷ்டாதசாஸகரோபமகாலம் திவ்யஸூக மநுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனாயின. மூன்பு சேடகனெய்யப்பட்ட அன்னம் நீள்கூர்வாகிய காஷ்டாந்தாரிகனாயிற்று. மூன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிற்றித்தனியாதலிற் பிழிந்துஸம்வத்தலரம் நீயும்^௧ நீள்கிளையிற் பிரித்தனை' என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதரன்சொல்லக் கேட்டு, அவனுக்குப் பரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு மோமாபகரமடைந்து இவ்வுலகவிஷயங்கனையனுபவித்துச்செல்கின்றகாலத்து மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

"ராஜபுரத்துநின்றம் கந்தாட்யன்போக ஜீவந்தரகுமாரனாயனுபத்தபின், வஞ்ஞாமதராநிகர் கந்தர்வதத்தைசெய்க்குமதி, ஸ்யோபசாரஸுவநிதமாக, 'ஸ்வாமியும்கந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தே வர்த்திக்கின்றனர்?' என்று வினவ, அவரும் 'ஸுஜ்ஞானிஷ்டமேறமாபகரத்துள்ளார்' என்றுசொல்லக் கேட்டு மகடிப்பந்தாரி ஸ்வபத்துணங்களுக்கு அறிவித்து ஹேமபாகரத்து ஏதப்போகின்றவர்கள் தண்டகாரஸ்யத்துத்தாபஸாச்சரமத்துவிட்டனர்; அப்படித்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமநாதேவி அவர்களைக்கண்டு, 'நீங்கள் எங்குள்ளார்? எங்குப்போகின்றீர்?' என்றுவினவ, (உ) யதாய்ருத்தாந்தமறிவித்தபின், புத்தரவிரா துக்காடிதையாகியதேவீ சோகபாவச்சம்வீழ்தர, 'அப்பிவிவாய இங்கேயும்கொண்டிருக்கிராக' என்று சொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், 'தேவியதுசோகாவல்கைவினாறும் ஏப ஸாதீருச்சயத்தாலும் ஸ்வாமிக்ஞமாதாவேபோலும்' என்று ஸத்தேஸம்மெய்திப்போகி ஹேமாபகரமடைந்து சொர்யங்கராசபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்பார்வேண்டி, ஒருவ்யாதபத்யோடுங்கூடி (ங) ஸார்த்தத்தினிச் சுகுதிகொண்டனர். ஸார்த்தத்துள்ளவர்கள் சிரோகதஸம்ஸாராகி புக்ரோசபுரவகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவரும்வ்யாதபவந்தோம் புத்தமடவ்யானுநின்றவிடத்து வஞ்ஞானிகளும் தமதவிய்யங்கராசபுரவகமாக ஸ்வநாமாநிதரஸுவநிதமாயசரங்களைவிட, அவற்றைக்கண்டு பந்துநாங்காவதறித்து, அவர்களுடங்கூடிக் கங்கோர்க்கடாநி யத்துநாங்குத்தார்த்த (ச) நிவேதனாஹந்தரம் தண்டகாரஸ்யஸ்ஸத்தார்த்தத்தினியறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரமனேற்றுகளுக்குத் தரபரித்தாரிபத் தண்டகாநுக்கறிவித்த, சாதுரங்குபை (ரு) விபதியோடு

(க) யத்ருச்சை - தந்தையர்.

(ச) நிவேதனாஹந்தரம் - தெரிவித்தபின்.

(உ) யதாய்ருத்தார்த்தம் - உள்ளவரலாறு.

[யகட்டம்.

(ரு) விபதி - செல்வம்.

(ங) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடி

டப்போகித் தண்டகாரணயத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்தவந்தே ஸுதர்சனயக்ஷம்சங்கீதஞ்சித் திவ்யாபரண வஸ்தரகந்த மால்யபோஜனாதி கார்த்துதித்து மதுரவசனங்களாற் குமாரமாதாக்களுடைய சோகலுக்கங்கைக் கெடுத்துப்போயியபின், குமாரனதுபுண்யமஹிமையின்க்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னியாகி சந்தர்சயமாகப் புத்திரபிஷேகி, 'ஸ்வாமிகிய ஸோகாந்தரமடைவித்து நம்குலராஜாநியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதமெய்தி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்தருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய 'உன்னல் உபேக்ஷிக்கப்படுவான்' என்றுசொல்லி, 'அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்' என்றுசொல்லி, காலாநுருபமாக (உ) அபிப்ரேதகாரியுடிந்தபின் கந்தாட்யனோடே எழுந்தருளுமாமிவ்வணப்பிரதேசத்தே 'இருந்தருளுவதாக' என்றுசொல்லி, மஹாதேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிசுளங்கொயுமிருத்திப்போகி முன்னேபரிசுளங்கொயடைவித்து அப்ரகாசமாக ராகுமாரபுரமடைந்து யக்ஷனுக்கொடுக்கப்பட்ட காமமுத்ரிகாப்ரபாவத்தினால் ஒரு வைசயவேஷங்கொண்டுபோகி (ங) ஆபண்பரதேசத்திருப்ப, அந்தநகரேற்றிஷ்டி ஸாகரத்ததன் பார்வையினைவென்பான்; புத்திரி விமலயென்பான்; 'இவளை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்?' என்று கைமித்திகையிலாவ, 'என்பகாயோக்யபர்த்தா' ஸன்னிவிதஞ்சியபிபாஷித ஸ்வாஹரதாதி ஸகலதனங்களும் அதிகலாபத்தவாகும்' என்று அதேசமுண்டாதலின், ஜீவந்தரகுமாரன்ஸன்னிவிதஞ்சியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்துடன்சுடி ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விமலயை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அநுபவித்துச் சிலகாலங்கழித்தபின்பு (ச) பரிவ்ராகவெஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸம்பமடைந்து, 'அதிதியாகியவெனக்குப் போகாதானம்பண்ணவேண்டும்' என்று, அவனும் உபசாரஸுவிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகவிநாசநிமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவருத்தப்ரஹ்மணவேஷங்கொண்டு போகி ராஜபுத்ராதிக்ஷேத்ராங்கன்ருந்தஸபையடைந்து 'தருஷ்டபஸமாகிய வசிகரண ஞானஞ்சுருதி ஓஷததயித்தைகருள்; வேண்டுகளாயின், உபதேசக்கொள்வாயின்' என்று, அவர்களும், 'என்னே! இந்தவார்த்தியாஹகுமாரகின்ந்தில்ல இவ்வரசனம்' என்றுசொல்லி, அபஹவித்து, 'இங்கரத்தே குணமாமி யென்பான் ஒருமவச்யபுத்திரி, ஞானத்தின ஜீவந்தரகுமாரன் ஸுத்தியானமயாத் புருஷத்தெஷியாகி வர்த்திக்கின்றான்; அவன் வசிகரணம்பண்ணவல்லாராயிற் பின்பு யாங்கரும் அப்யவித்தும்' என்றுசொல்லியபின், மாயாவ்ருத்தமும், 'அவ்வண்ணம் செய்குவன்' என்று ப்ரதிஞ்சுருபுண்ணி, குணமாமி உணமடைந்து, 'அதிதியாயிருவொரு

(க) பிரஸன்னியாகி-திருப்தியடைந்தவராகி.

(உ) அபிப்ரேதகாரியம் - இச்சங்கப் பெந்தகாரியம்.

(ங) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(ச) பரிவ்ராகவெஷம் - ஸ்வாஸ

வன்வந்துநின்றான்' என்று சேடிமுகத்தாலறிவித்து, குணமாணியின் அனுமதியாலடைவிக்கஅடைந்து, (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, 'எங்குநின்றும்வருகின்றிர்? எங்குப்போகின்றிர்?' என்று குணமாணியினவ, (உ) ஸ்கலிதவசனத்தனாக, 'பின்னின்றுவருகின்றேன்; முன்னோக்கிப் போகின்றேன்' என்ற பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிசுணங்கன் அபலாவித்தபின், 'வார்த்தையும்சித்தலிகாரம்பண்ணுமென்பது தருவதன்றோ' என்று அவர்களைநீவாரித்து, 'முன்னோக்கிப்போகின்றதேசம்யாது?' என்றுநினவ, 'ஐராவதிசகாரணமாகிய கயாநீர்த்தத்தேதப்போகின்றேன்' என்ன, அவளும், 'என்னே! இவனது சாரம் வார்த்தையாது நம்பாபிறும் வசனம் ஓயாவனாங்கிருதமாகின்றவாறு' எனநின்றது உபசாரஸலிதமாக அவளுக்குப் போதனம்பண்ணுவித்தனன். அதன்பின், '(ங) அபிஷிததேசத்தேதப்போவிராமின்' என்ன, அவளும், 'அவ்வண்ணஞ்செய்வேன்' என்று ஸ்கலிதவசனத்தனாக அவளதுசயுனத்தலுத்தமதயதைய, குணமாணிய, பரிஹாஸவசனங்கள் - அதனையறிந்து கரங்கொப்பந்திமிர்க்கின்மலர்களைநீவாரித்து, 'சயனதஸ்ததேவவலிப்பிக்க' என்று நியோகித்தபின், இரவுவலித்து (ச) ப்ரபாத்தகாலத்த அநிமதரமாகப்பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக்கேட்டு, 'கார்த்தவத்தாலிவாஹகாலத்து ஜீவந்தரகுமாரகந்தமே போன்றருத்தது' என்று விஸ்மிதையாகி, குணமாணிய அவனையடைந்து, 'என்னஎன்னவித்தைகள் அப்யஸித்திர்?' என்றுகேட்பது 'தர்மார்த்தகருமசாஸ்திர பாரங்கதனுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்திரம்; அதன்பேசத்தனவாகிய ஸ்கலகலாமித்ததகளும் அறிவேன்' என்ன, அவளும் ஆதரித்து, 'கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை எனக்கு உபநிசிக்கவேண்டும்' என்றுபிரார்த்தித்து அப்யஸியாநின்றவிபித்து, மத்தெருநாள் வித்யாதிதேவதாபூஜா உபாஸித்திருல் ஒருத்யாணிமடைந்து ஏகாந்தமாகத்தனது ஸ்வபாவருபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (ஞ) விச்சாலார்த்தமாகச் சூர்ணவிவாதவ்ருத்தார்த்தத்தியயுஞ்சொல்லிக் கரதலஸ்பர்சுணஸகமலுபவித்தபின், அவளும் ஸஜ்ஜாஸ்ஸேகபரவசனயாகிந்ப, பின்னும் தனதுவ்ருத்தவேஷங்கொள்ளம் வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இந்தவ்ருத்தார்த்தத்தினைப் பட்டினனங்காற்றிவழிகடம்பித்தராகி; ஜீவந்தரகுமாரகருக்குக் குணமாணியை விவாகவித்யாந்கொடுத்தபின், அவளுடன்இவ்வுடவிவசய காமபோகயக்கையது பவத்துச் சேலாங்கழித்தபின் ஒருநாள், ஸமஸ்தபந்தனைக்களோடும் சாவரங்க (ட) பஸவலித்தருதி வித்யகிரியென்றும் மதவஸந்தியினையறிநாஜ (எ) பரிச்சதம் புடைகுழ்தரக் கந்தேத்தகட்டவனத்தினையடைந்தனன். அதனைக் காவடாங்காரங்கேட்டு மிகஉக்கோபித்தவிடத்து அப்தராகிய மந்திரினைக்கன்,

(க) பத்ராஸனம் - மண்ணாயாஸனம்.
(உ) ஸ்கலிதம் - ஸ்கலம்.
(ங) அபிஷிததேசம் - இச்சேக்கப்பெத்தலாம்.

(ச) ப்ரபாதகாலம் - விடியற்காலம்.
(ஞ) விச்சாலார்த்தம் - கம்பிக்கையின்போருட்டி.
(ட) பஸம் - சேனை.
(எ) பாச்சதம் - பரிவாரம்.

‘ஜீவந்தரகுமாரன், மகாலாபாலனும் ஸுதர்சனயக்ஷமீதரனும் வித்யாதரபல ஸகிதனும் மதுரவகுளாதிஸஹாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்கரமன்; அவனுடன் விரோதிக்குமது விநாசஹேதுவாகும்’ என்று சொல்ல அடங்கினன்; மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

“விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்திரன்;தேவி; ப்ருத்விஸுந்தரி;புத்ரி, ரத்னவதி; ‘இவன், சந்திரகல்யாணமென்றும் யந்த்ரம் வீழ்தரச் சரந்தரந் திட்டவதுக்கு யோக்யை’ என்றவியதியுண்டாதலின், ததர்த்தமாகக் கோபேந்திரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்பவரகோஷனுபூர்வகமாக ராஜஸ்க்கையழைப்பித்தபின், அவர்களுக்கும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்தி லொய்து, அஸுமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஸித்தந்மஸ்காராந்தரம் ஆசார்யராகிய: ஆர்யந்திக்ஷோமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலேதமாகவெய்தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜவித்யாதரகணங்கள் ஸாதுகார்முகராகி ஸ்துதிப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மீசை மாரியிட்டனள். காஷ்டாங்காரிகன்முதல்யரானாக்கள், கன்யாடஹரணம்மண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொடங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸீத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகிய வர்களுக்குத் துதமுக்கத்தால் தனது வருத்தாந்தத்தினையும் க்ருதக்ஷனாகிய காஷ்டாங்காரிகனது ஸ்வாமித்தோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸர்மபேததான தந்தால்கண்ணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்தினால் அவர்களைவசிகரித்து யுத்தோன்முகனாகி விஜயகிரியென்றும் மதஹஸ்தியேநி யுத்தரங்க்குறுகுதலும் காஷ்டாங்காரிகள் ஆசனவேகமென்றும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டு குறுகி யுத்தம்பண்ண, அவன் ஜீவந்தரகுமாரன் ஸோகாந்தரமடைவித்தனன். தனந்தரம், ஸக்லராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமிஸயிச் சரணமாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷனுபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து ஸஹிதனாகி ஜினபதிஜ்ஞாதிமங்கலக்ரியாபூர்வமாக ஸுதர்சனயக்ஷ வித்யாதரப்ருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கன்யாநாஸந்தரம் கார்த்தர்வதத்தைக்கு மஹாதேவியிட்டக்கொடுத்து, துவட்டக்கரஹ செத்தபரிபாலனப்ரகாரத்தினால், ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகக் கலையுறுபலித்துச் செல்கின்றகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்தரமஹாராஜன் ஸுரமலயோத்யாபாத்து வரதர்மதபோதலார் பார்ச்வத்தே தர்மக்ரவணுநந்தரம் நந்தாப்யாதி பரிதுஷணங்கனோலெட சம்யகதர்சன தான லோபவாஸ ஜினபூதாதி வருதங்கனோலெடச் சொலார்த்த, ஒருநாள், அசோக வனமென்றும் உத்யானத்தப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுநின்ற வானரஸமுகத் தைக்கண்டு போத (உ) நீர்விண்ணாகித் தந்தரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோதனார்பார்ச்வத்தே தனகதர்வபலஸம்மந்தத்தினக்கேட்டு, ப்ரதிவிஸம் ஜீவபதிபூஜாபராயணனாகின்றவன், ஸுரமலயோத்யாபாத்தே ஸ்ரீவர்த்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகேழ்ச்சையு | (உ) நீர்விண்ணன் - ஒன்றும்தொடையவர்களாகி. | ஸ்ருதவன்.

பட்டாரகர் ஸமவஸரணம் ஸந்திஹிதமானமைக்கேட்டு, விழுதிஸஹிதம்போகி, ஸமவஸரணமடைந்து ஜீவபதிபூஜாஹந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுத்ரஞ்சய வஸுந் தரபுத்ரவுக்ஞ ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவ்யோடுக்கூடக் காந்தர்வதத்தாதிதேவிகளும் அவர்கள் மாதாக்களும் சந்தனூர்வையஸிபத்தே திஷித்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் கந்தாட்ய மதுராதிஸஹாய மாதாஸாதி மஹிபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாக்ரூபத்ததாகிய ஜீனதிமக்யயினாய் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமுனிகளும் தபப்ரபாவத்தால் சூருதகேவஸிபத ப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரகர் பரிநிர்ஹானுஹந்தரம் விபுலகிரிமீஸச அகாதிசர்மக்யயம்செய்த "முக்திபதமடைஞவர்" என்று ஸுதர்மகஷ்ணதரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனாகி நமஸ்கரி த்துப்போகித் தனதுகரமடைந்தனன்.

சேவகசரித்திரம் முற்றிற்று.

ஒப்புமைப்பகுதிகள்

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்மதலியன.	நால்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1	தேவாதி தேவன்	திருவாசீகம்	கீர்த்தி	கஉஉ.	தேவதேவன் நிருட்பெயராகவும்
"	"	"	சென்னி	க :	தேவதேவன்மெய்ச்சேவகள்
"	"	பெரியதிரு	3: 2.	அ :	தேவாதிதேவன் நிகழ்கின்ற திஸ்ஸைத்
"	"	"	"	"	திருச்சித்திரகூடம்
"	"	ஏலாதி	"	ஈஉ	தேவாதிதேவனாததேறு
2	வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருத்தி முழந்தி	சீவக	"	374	பருதியங்கடவுளன்னகோன்
"	"	சிலப்	கக	உ :	ஞாயிற்றுத் திகழொளி.....அறிவன்
"	"	மணி	பதி	க	இளங்கதிர் ஞாயிரெள்ளும் தோற்ற
"	"	"	"	"	த்து, விளங்கொளிமேனி
"	"	நன்	சிறப்பு	ஈ-ரு.	பருதியினுதானாகி....உயர்ந்த அந்
"	"	"	"	"	புத மூர்த்தி
3	பன்மாண்குணக்கட் கிடனாய்	சீவக	"	1244	அலகையிலலாக் குணக்கடலே
"	"	"	"	2813	நலங்கொடும்பாற் குணக்கடலுமுடை
"	"	"	"	"	யார்
"	"	"	"	3023	அலகையிலலாக் குணக்கடலை
"	"	"	"	3024	ஏத்தரியகுணக்கடலை
4	கற்பாதுமிழந்தமணி	"	"	9	கல்லாரமணிப்பூணவன்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சேவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ர்கள் முத லியன.	நால்க ளின் பத திகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
4	கற்பாதுமிழந்தமணி	சேவக		588	மால்வரைவயிறுபோழ்து வல்லவர் மதியீற்றத்த பால்வரைமணியும்
"	"	பரி	ந.	சுச	கல்லிணை மணியுந்
"	"	நான்மணி		ரு	கல்லிற்பிறக்குங்கதிர்மணி
"	"	பெருந்	க: ரூக	க	கல்லுட்பிறத்த கழுவாக்கதிர்மணி
"	"	பிரமோ	வஞ்சுனை	அஎ	கல்லார் மணிப்பூணுமையான்
6	உளன் சேவகசாமியென்பான்	சேவக		1913	சேவகசாமியீரே
"	"	"		2310	சிவந்த சேவகசாமிகண்
"	"	"		2609	வைவேற் சேவகசாமி
"	மீனேறுயர்த்தகொடி வேந்தனவென் டபொற்பின்.....சாமி	"		401	சுறையர்த்த.....காணியன்ன காளை
"	வானேற நீண்ட புகழான்	"		161	வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினன்
"	"	புதநா		கக	வின்பொருபுகழ்...வேந்தனும்மே
"	தேனாறநின்று...செப்பலுந்தேன்	சேவக		15	தேனாறு திஞ்சொல்
"	"	கல்		தன்னுறை	தேனுகைதமிழும்
"	வானேற.....தேனாறநின்று	பெருந்	ந: உச	ந-ச	வான்றேய் பெரும்புகழ் வத்தவரிறை
7	ஒடாததானை	பெரும்பா		க02	வந்தகுத், தேன்றேயுத்தன்ன திரு மொழி யனைஇ
"	"	கன	சுயம்	கஅ	ஒடாததானையொண்டொழிற்கழல்
"	"	பாரதம்	கக-போர்	அசு	ஒடாததானைநான் ஒட்டமிருணையான்

8	கோடாதசெங்கோம்...ஓடாததானை	தணிகை பெரும்	பிரணனரு ஈ: கஅ.	கக கக-உ	ஓடாததானை யுருமுச்சின்ஞரை கோடாம். செங்கோம் குருகுலத் தரசு நேடாக் கழற்காலு தயன் குமரன் மருத்தின்சாயன் மனங்கமழ் மேனி யான்
9	அமிர்தன்சாயல்	சீவக		1033	கழிவேதனெந்துகன்றி
10	கனாந்துகன்றி	"		2769	உடுக்கையிழந்தவன் கைபோல வான்
11	தோளுற்றொர்தெய்வம் துணையாய்த் துயர் திர்த்தவாரும்	குமள்	எஅஅ		கே யிடுக்கன்களைவதா நடபு
12	கலையாக் கடலித்தியங்கே...நிரைவன் எல்லிடுத்தவாரும்	சீவக		2554	சிலையிடழ் பிடித்த ஞானமே தெவ்வ ரைச் செகுத்தம்பி
13	நஞ்சுந்தகாமம்...துய்த்த(ரைந்துற்ற)	சிலப்	உ	உஎ-எ	நஞ்சுந்தகாமம் துகார்திருத்தலின் (உரை)
14	பொன்றுஞ்சுமார்பன்	சீவக		908	பொன்றுஞ்சாகம்பொழுத்திற் பொருந்
15	"	"		1332	பொன்றுஞ்சாகத்து [துக
16	"	"		1504	திருத்துயில் பெற்றமார்பன்
17	"	"		1922	பொன்றுஞ்சாகத்தினுய்
18	"	சிலப்	கக	சுக	பொன்றுஞ்சுமார்பம் பொருத்த
19	"	பெரும்	ஈ: எ	உக	திருத்துஞ்சுகலத்து
20	"	பாகவதம்	க0: கக	எ	திருத்துயில் பெற்ற.....மார்பினுள்
21	வென்றிக்கனித்தற விராரவன் வென்றவாரும்	திருவால்	சு0	ஈ	வென்றிப்புரம் வென்றோன்
22	நிரடோலி சிக்கயாத்தழங்கச்ச	பாரதம்	வாரணவத	டு	நாரகொள் வல்லியாற் நீண்டதத்தொ டு புயஞ் சிக்கயாத்தபின்
23	நிலைக்கென்று பின்னும்	சீவக		959	இடர்வரினினைக்கவென்று
24	பைக்காகப்பள்ளி...சாரல்	பெரும்பா		ஈஎஉ-ஈ	காந்தளஞ் சிலம்பிற் கனிநுபடிந் தாம் சூப்பாம்பண்ப்பள்ளியமார்தோன்
25	அத்தம்மையகனிறு	சீவக		3211	அத்தமாமணிவரை யனையதோன்றலு

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக, செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்க்காழை லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
19	கற்பாடழித்த கணமாமணித் தூண் செய்தோளான்	பாரதம்	கசு-போர்	௫௪	உலமாறுகொ ளிருதோர்வாழி யுடை வள்ளது [செய்தோளான்
"	"	ஹட்டம்	அன். தூ	௬௭	உலநாறு செய்த புயர் மாமணித் தூண்
"	"	கூர்ம	இராவண	௧௧	கற்பாடழித்த புயர்த்தரக்கன்
23	மதியர்கெடுத்த வயர்வெனத் தம்பி மாழாந்த	சேவக		1215	வெண்மதி யிழந்தமீன்போற் புல்லென
"	"	"		1695	வெய்திலின் வண்ணனின் றேழர்
"	"	"			வெண்மதி யிழந்தமீன்போல் விடலைக் குத் தம்பி மாழாந்து
"	"	பெருங்	க: சௌ	௨௬௦-௬௩	வாள்மதியிழந்த மீனினம் போலப் பொலிவின்றி...வினாவித்தன்று
26	கண்மணிப் பாவையன்னபெண்	பாரதம்	இராசகுய	௧௩	கண்மிசைமாமணிகரென் காண்முனை
24	சிதைமன்னாழைப்ப...குத்தவாரும்	சாஸுடி		௧௧	நடைவரு மென்மென்னி நல்லறிவா ளர் சூழவியிடத்தே துறந்தார்
"	"	"		௩௨௬	அழப்புமேல் வாராணம்.....படும்
"	அந்நவாழைக்கிழாசுஞ்சித்துறந்தவாரும்	சீவக		409	வீரன் றுணிமுல் விளங்க கோற்றபின்
28	இடினிக்கடல்	கம்ப	அவதார	௨௨	துரதமாககடல்கொள்காவலன்
"	வீணைக்கிழவன் (சீவகன்)	சீவக		1002	வீணைவித்தகற்காணிய
"	"	"		1021	யாழறிவித்தகன்
"	"	"		2598	வீணைவேந்து
"	விருத்தார்கதி	"		376	துகர்ச்சியிலுலகம்
"	"	"		381	வரம்பிலின்பத்தாட்சியிலுலகம்

29	ஈனோர்க் குரைப்பாம்	செய்	பதி	ருட	ஈனோர் லடிவீற் காண்டலில்
"	"	"	உரு	களசு	"
"	"	மணி	உஅ	காடடி	ஈனோர்க் கெல்லாமிட்டெட
"	"	ஞா	முத்திர	எஅ	ஈனோருட்கு மரதன்கண்டன்
30	பாரதச் செந்த கேள்வி	கந்த	பாயிரம்	ஈஉ	பாரதந் தோன்பு
31	கயமாண்ட தெங்கின் பழம்வீழ	செக		68	செங்கினோன் பழம்பீஇ
"	கமுகினெத்திப் பூமாண்ட நித்தேன்	"		1198	கமுகினெத்திப் படுபழ முதிரவின்டு
"	ஹைகேதி				
"	தெங்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ	நிருச்சித்		க00	தெங்கிப்பழம் கமுகின்கூல் சாடிச்
"	த்கன்கித்தம்	பாகவதம்	க0: உச	உ0	கதலி செற்று
"	"	மட்டாம்	சயம்	கரு	ஓங்கிருந் தாழைநெத்தி யொன்பழன்
"	"				வருக்கை போழ்த்து
32	நீழியினுள் கவித்திட்டம்போல்	செக		3040	தாஹை ஒப்புடைக்காய் வீழ்ந்த.....
33	மொய்வரைச்சென்னியின்மேல்	"		34	அடிபைசாய்க்கும் [வரபோல்
"	வெள்ளவெண் கோலிரைத்தனபோற்	கம்ப	ஆற்று	ச	கோமாமாடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்
"	கோடும் தானைகள்	கடவதம்	அன். து	ரு	மொய்வரைச் சென்னியினிழிபும்
34	முழவின்மதிர்.....அருவத்திரன்	பதித்		எ0	வான், வென்னியிழிடை விழத்தெனத்
"	அருவித்திரன்...கூசிக்கொடி போன்ற	"		சஎ	தானைகள்
35	முத்திரையும் போன்றவை	கூபாண்		ரு	வென்னியின்ன கணமுழை
36	வள்ளற்கைத்தல.....விரைத்தரு	பரி	கன்	எ0	பறைக்குறவாருவி
"	வள்ளற்கைத்தலமாதிரின்...உய்த்து	கம்ப	ஆற்று	சஎ	வரையினையிழிதரு மறுவியின் மா
"	"	கடவதம்	காடு	உரு	டத்து.....கொடிதுடங்குதெரு
				க-ச	ஆரம்போல...சேய்வரம் கான்யாது
				ச	கைவண்டோன்ற ல்கைபோன்மென்
				உ	...மீதுமீதழிபும்
					வள்ளியோரின் வழங்கின மேகமே [த
					அவன் கொடைபோன்மெனப்பொழிந்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களமுதலியன.	நூல் உள்ளின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
38	காணையரிக்கொண்டு	கூர்ம	இராமன் வனம்	சுட	வயிற்றினூடு கையரிக் கொண்டுபெய் புங்கயந்தன்
"	"	காடதம்	நாடு	ச	சுந்தோடு கையரிக் கொண்டு
39	காணெனம் பெயருடைத் தடங்கொள் லெம்முலக் குரை புடைக்கள்ளி	பெரிய	திருக்குறிப்	உஉ	பின்னி ஒழுவரப் பெருகுபால் செரி முயித்தாப்போல்...ஏறி
"	"	கம்ப	ஆற்ற	கஉ	சுரபுவென்பது தாய்முலையன்னது
40	பழங்கொள்தென்கியெயல் பரந்த பாய்புனல் வழங்க	மேரு	வையர்த	கக	ஆறு பனிலிவாப் பழங்கொடெங்கி லிட்யெனப் பரந்தது [மை
42	கல்வையும்.....இயம்புலதொத்த	மடையி		சஅரு	கடலெனக்காரெனவொலிக்குஞ் சும்
43	காமனுஞ் சாமனும் போலுங்காட்சிய	வேக		1715	காமன் தம்பியிற் காண்கிடத்தின்
"	"	கலி		சச	சாமனார் தம்முன் செலவுகாண்க
"	"	நாய்ச்சியார்	க	தையொரு	அனங்கசேவா...வுன்னபுமும்பியையுந்
"	"	இராமா	அச் செழை	கசள	காமனுஞ் சாமனனாகும் [தொருதேன்
"	"	பாரதம்	அருச்ச	உள	சாமனிலும் காமனிலும் தயங்கு மெய்
"	"	"	னன்றித்த		யோன் [தார்
"	"	பிரமோத்	சீமந்தனி	ச	கீழ்நுஞ்சாமனு மெனக்கவினமைந்
15	செருவினுட் செந்நெல் வான்முனை	கூர்ம	சூரியன்	சடு	கழனிவிற் செந்நெல் வியப்பொடும்
"நாட்செய்வார்		மரபு		வாழ்கெனவித்தும்...கடைசியர்
"	"	பேருர்	நாடு	சக	செரு செய்குந் ரோர்புறஞ் சேற்றிடை,
					விழுவென்முனைவித்துரோர்புறம்,
					நாறு வாங்கி லேகுந்ரோர் புறம்

46	கவரிகன் துட்டப் போத்த பால்	தனிகை	வள்ளி	செ	கந்தனாக் கவரியுட்டிக் கழிந்த பால்
49	அளமருகுயிலினம்	திருவிளை	நாடு	கடி	அளமரு பொறி போல்
50	தேந்தேங்குழி.....கன்னிளாரையைத்	சீவக	.	2103	சலஞ்சலம்.....அன்னம் பெடையெ
"	தினாத்தலின்	.	.	.	னத்தழுவி
"	தெருட்டுஞ் செம்மத்தே	முத்	.	செருவரு	நீன் தழைக்குஞ் செம்மத்தே
51	கன்னெனக்குவடாபுல் கட்டலோம்பி	கம்ப	நாடு	க0	கன்கைகான் முகம்வா யொக்குங்
"	ஓர், வண்ணவாண்முகமென மரை	.	.	.	கனையலாற் கனையி லாமை...கனாக
"	யினுள் புகார் [வே	.	.	.	லா துலாலி நித்பார்
53	கல்லி சேர்மாந்தரினிறைஞ்சக் காய்த்த	பெருங்	க: சடி	கரும	காரேய் கனாக்கதிர்ச் சாரேய் சாலி
"	சொல்லருஞ்...காய்த்தவே	திருவிளை	நாடு	உச	புரையதிலுணர்ந்தோர்...ஒசுந்ததன்றே
"	"	காஞ்சிப்	நாடு	கௌ	உருத்திட்டம்...தேற்றும்
54	நின்கணினளவும்	சீவக	.	1393	கயற்கணினளவும்
"	கரும்பியல் காடு	"	.	2502	கரும்பல்லாற் காடொன் றில்லாக் கழனி
"	"	புதளா	.	கச	கரும்பல்லாது.....பெருந்தண்டி
"	"	சீவக	.	1617	கனிற்மாய்கதிர்ச்செந்நெற் கழனி
"	செந்நெலின், வரம்புகழ் கனிமுமாய்	மதுரை	.	247	கனிமுமாய்க்கும் கதிர்க்கழனி
"	" [கழனி	கைடதம்	சயம்	138	கனிமு மாய்க்குஞ் செந்நெல்குயி
"	"	பிரபு	மாயையுற்	கக	யாணமறையக் கதிர்ந்தலைச் சாலிநீடி
"	"	தனிகை	நாடு	ககச	கனிமு மாய்ப்பக் கதழ்த்தெழுபூம்பயிர்
"	"	மணி	உக	கஉடி	ஊன்கணிஊர்கட்குத்ததை யுரைக்கும்
55	ஊன்கணர்க்குரைப்பரிது	திருவிளை	நாடு	உள	கொடும்பிறை வடிவிச்செய்த கூனி
"	தேய்பிதைபிரும்பதம் வலக்கை சேர்த்	.	.	.	ரும் பங்கை வாங்கி
"	தினார்	தே. திரு	சீகாழி	பூவார். டு	செந்நெற்காடேதிச் சங்கடும்
"	செந்நெலகன் தகாடு	ஞான	.	.	[முதிர
"	[மே	சீவக	.	1198	பாணவாய் கழுக்கென்றிப் படுபழு
57	பாணவாய்க்குழுகினம் பழங்கள் சிந்து	கைடதம்	அன்.கண்	டு	பாணவாய் கழுதிற்றவிப் படுபழுஞ்
"	"	செலப்	க0	கஉடி	தென்கிணப்பொருநர் [சீததி
61	கிணநிலப்பொருநர்

சீவக. செய்யுளின்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர்களுடைய லியன்	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
64	கிளி வார்ப்புமருது	பெரிய	திருக்குறிப்	80	கிளிமருதுமர் சேக்கையருதும்
65	சூயின் முழவமா	சீவக		2691	கனிவாய்க் சூயின்கள் முழவாக
"	தமிழி மஞ்சை நன்மனம் புஞ்சுதும்	பெருங்	க: சா	கசச	தமிழி மஞ்சை நோனுவிரித்தகவ
66	வாடு வண்டு	சீவக		168	வண்டிவாடு
"	சுடிஞர்..... சுத்தியாடல் போன்ற	நா	சுயம்	கசச	மாநர் கெடுங்கயத்து வண்டிக்கொடி
67	கயத்தலைக் குடைந்தலின்	திருவிளை	வெள்ளா	22	பிற...கழைக்கோதையரேய்க்கும்
"	ஆவியன் டூண்டுகில்	சீவக		873	கயத்தலைக் குடைந்தபோது
"	"	"		1094	ஆவியந்துகிலாரமார்தாரர்களே
"	"	புதா		௩௬௮	பாண்டரலிப் பைத்துகில்
"	"	முருகு		௧௩௮	புகைவிரிந்தன்ன பொங்குதுகில்
"	"	பெருங்	க: ௩௬	௧௪	புகைமுகந்தன்ன மாசிறுவடை
"	"	"	" "	௧௪௩	ஆவி நண்டுகில் யாப்புறுத்தாயினும்
"	"	"	" "	௧௪௩	ஆவி நண்டுகில் யாப்புறுத்து
"	"	"	க: ௪0	௨௨௮	ஆவி நண்டுகில்
68	பாசவ லிடிப்பாருலக்கை வாழைப்புல்	சீவக		1562	யாசவென்மருப்புலக்கையதையுரல்
"	பழமாசினி வருக்கைமாதமந்த				, வையிடித்த...வாசவத்துவவித்திற்
"	"				கனிவாழையின் பழனம்
"	"	குறுங்		௨௩௮	பாசவலிடித்தகருங்காழுலக்கை
"	"	பதிற்		௨௯	அவலெறித்தவுலக்கைவாழைச் சேர்த்தி
"	"	அகரா		௧௪௧	மகனிர் பெருஞ்செந்நெல்லின் வாங்கு
					கதிர்முறித்துப் பாசவலிடித்தபெ
					ருங்காழுலக்கை.

"	"	சூர்ம	பிலக்க முத	நக	ஆய்திணையவையலிழப்பவருலக்கையா
"	"	"	சம்புத்திவு	ருசு	சுனிம்புலாலினிற்றுக்க
"	ஊசலாடுபைங்கமுகு	சீவக		147	பாசவலிடிக்குக்குறத்தியர் கையகத்து
"	"	திருவாரூர்		2-0	லக்கை, வாணயர் பாலின் முட்டிற்
69	கந்தருத்தி...கலந்திறைபொழிதரனின்	மணி	க2	கூட	கணிகன்வழன் றிடத்தாக்கலும்
70	அகற்புகை திரண்டதொக்குமாமணிப்	பாரதம்	காண்டவ	க2	கமுரு...மணிக்கவிநாசலாட
71	புற காடிபுண்ட.....பூம்புகை	மதுரை		ருருசு	விட்டதே
"	"	"		சூடக	வெட்டிலுக்கமுதினெடுங்கயிரூர்த்துக்க
"	"	நெடுநல்		கூடசு	ட்டுபொன்னாசல்கன்னியராட [ம்
"	"	அகர்		நக	கதவைகன்னூர்த்திக் கலந்திறைபொழியு
"	காடிபுண்ட.....பூம்புகை	பெருங்	க: ருசு	கூ-கக	கபோதமொத்தன விடையிடை யெ
"	மகனார் கூத்தற்குக்கலாபம்	சீவக		919	முஞ்சுடர்த்துபம்
"	"	சிழப்பான்		கசு-சு	மென்னூற்கலிநிகங்கம்புகைமடுப்ப
"	"	"		உகூ-சு	சோறமைவுற்றநீருடைக்கலிங்கம்
"	"	"			காடிகொண்ட கமுவுறுகலிங்கத்து
"	"	"			பசைவிரற் பிலத்தி நெடிது பிசைச்
"	"	"			சூட்டிய, பூந்துகில்
"	"	"			காடிகலந்த கோடிக்கலிங்கம், கழும
"	"	"			ஆட்டுங் காழகினறும்புகை, முழு
"	"	"			நிலாபூட்டத்து முடிமுதமழுவ
"	"	"			கோலெடுங்கன்னமகனார் கூத்தல்பரப்
"	"	"			பியிருப்பப், பீலிமஞ்சிறு கோக்கிப்
"	"	"			பேடை மயிலென்றெண்ணி
"	"	"			கதுப்பென, மணிவயிற்கலாபம் பரப்
"	"	"			பிப்பலவுடன், மயின்மயிற்சுளிக்கும்
"	"	"			அடுவணவிரித்தவம்மென் கூந்தலின்,
"	"	"			மணிமயிற் கலாபமஞ்செடைப்பரப்பி

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேயர் களமுதலியன.	நூல்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
71	மகனிர்ப்பத்தற்குக் கலாபம்	மலையடு		சச	கணங்கொடோகையிற் கறுப்பிகுத்த சைஇ [யர்கள்]
73	கொய்ம்மலர் தோன்றிபோற் குட்டு ...பைய சேவலும்...போர்க்கொளிஇ	மலர் சேவக	சயம்	உரு 120	மயிற்முழாம்.....பைங்கூந்தல் வல்லி புத்தலையாரணப் போர்த்தொழில்
"	"	கல்லா	பாய்திரை	உள-அ	கவிரலர் பூத்த சென்னிவாரணம்
"	"	கம்ப	நாடு	கக	கண்ணிற் சிவப்பறு குட்டுங்காட்டி...
"	தகர்க்கும்...போர்க்கொளிஇ	திருவிளை	நகர	எக	வாரணம் பொருத்துவாரும் கொய்ம்மலர்க் குடுமிச்சேவல் கோழி ளந்தகர் போர்முட்டி [முலை]
74	அரம்பை முலையினிருத்தவே	பெருங்	ச: கக	எச-ரு	வாழைக்கூம்பு முகிழன்னவீங்கிளவன
75	வெபயின் முப்பழச்செய்தலைத்தணீர் மலரணிந்த சந்தனஞ் செய்பந்தரும்	குளா	நகர	கச	தேம்பமுத்திலியநீர் மூன்றும்
"	"	பெருங்	க: ச0	கஉச	'மூன்றிர்ப்பந்தர் முன்கடைநாட்டி
"	"	"	ச: ௩	உக	தலைநீர்ப்பெருந்தளி
"	"	கழுக் குன்றப்	நகர	கஎ	முப்பழம் பொதித்தவாவி ஓவகைத் தலைத் தெண்ணீரைத் தப்பதறை கொண்டேட்டிச் சந்தனப்பந்தரிட்டி, வெப்பொழிதரப் பெய்வாரும் அதலேநீர்ப்பள்ளியுமட்டிற்சாலையும்
76	அடிசில்லைகலாயிரமதப்புறமுமாயி ரம்	மணி	உ0	க-எ	

77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடந் தவஞ் செய்வார்க்கு மஃதிடம்	குறள்		எகக	தள்ளாவினியுந் தக்காருந் தாழ் விலாச், செல்வருஞ் சேர்வது நாடு
"	"	மணி	உஉ	உஉ	நற்றவப் பெண்டிர்
"	"	"	கச	ச௦-சஉ	அழகுசெய்மாக்கன் புதங்காத் தோம்பு நர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற மூயல்வோ, ரியாவருமில்லாத் தே வர்கட்காடு
"	"	"	உச	எச-ச	நற்றவமுனிவருங் கற்றடங்கினரும், நன்னெறிகாணிய தொன்னாழ்புல வரு, மெங்கனும் விளங்கிய வெ யித்புதுவிறுக்கை
"	"	கூடம்	ஞரியன்	நக	ஆங்கவன ந்றவனோக்கி.....ஓங்குதவந் தனை நோக்கிவியந்து
"	மத்தனாடு வட்டமாக வைகுமத்த நாட் கோ	காஞ்சிப்	மரபு நகர	கஉக	பற்பல நகரமெல்லாம் வட்டமாப் படைத்தகாஞ்சி
78	பென்வெய்யடாதவர் பிடுஞெங்கிய வண்ணலங் கடிநகர்	சிவக		851	காசறுகுறவிஞ் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல மாசறுவிசம்பு
79	வின்புகுவியன்சிறை மெலியப் பூதந்	நடைதம்	அன். கண்	நடு	வின்புகுவியன்சிறைத் தருக்கர்
81	கரும்பொடு காய்க்கத்தையின்பிடி	புதநா		சச	நெல்லுடைக்கவளம்
"	"	"		கஅச	காய்நெல்லுறுத்துக் கவளங்கொளினே
84	புறவிடமும்	பெருங்	ந. ச	உக	யானைவடிக்கும் வட்டமும்
86	சந்தன நீரொடுகலந்து தையலார், பத் தொடு சிவிறியிச்சிதற	சிவக		966, 968	சிவிறியின் மாறுதாயும், குலிகநீர் நிறைத்துபுத்திற் கொழ்பனாரோச்ச
"	"	ஞான	சயம்	கஉந	சாந்தெழுசிவிறித்தாரை
87	பாத்தரும் பசும்பொனின்மாடம்	சிவக		398	பாத்தரும் பசும்பொற்றூலம்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

நிலை. செய்யுள் எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் களிழை லியன்.	நால் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அல்லது கருத்து.
89	தொந்திது தோழியைப் பார்ப்போம் தோதகம், தந்திழைத்தலின்கை மார்வி இ, புத்தவர்கோழி மே லெ ந்தித் தவான் குழை, மற்றத்தெரு ருங்கோடா லாமை சார்ந்தவே	பட்டின		உஉ-சு	தோழியைமகளி ருணங்குணக்கவருங், கோழியெறிந்த கொடுங்காக்களங் குழை, பொற்காற்புதல்வர் புரவி யின்றறுநட்டு, முக்காற் சிறுதேர் முன்வழிவிடக்கும், விலங்குபகை பென்பமுத்தமனைய... தேருருட்டுவார் புதல்வரைப், பொலந்தேர் மீழிசைப் புகழ்முக வேழத், திலங்குதொடி நல் வார் சிலந்தின் நேத்தி குழைவொண்டுகோழியெறியும் வாழ்க் கையவர்
"	"	திருவின மணி	நகர் நட	அ0 கசக-ந	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
"	"	மணி		கு. ச0	"
91	தந்திழைப்பட்டுடை	தந்தி	தாடு	கஉஉ 969	கோழிவிட்டெறி குழையினை வண்ணவொண் சுண்ணப்பட்டு கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
93	மூவறுபாடை மாக்கள்	சிலப்	டு	கக	"
"	"	"	சு	கந0	"
"	"	மணி	க	கக	ஒருங்கிண்டிய பாடைமாக்களும் பலவகை மரபிற் பாடைமாக்களும் தூங்குகிறவாவதுதொன்மரங் பழுமரம்புனைவையொத்ததே [கா வாவல் பழுமரம்படரும்
"	புட்டியில் பழுமரம்பொலிவிற்று	சிலக	க: ருள	498	"
"	"	"		828	"
"	"	குறுந்		களஉ	"

	"	புதளா	களந	யானார்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந்தன்ன
"	"	"	௩௭0	பழுமரஞள்ளிய பதவை [...ஆரவம்
"	"	பொருத	௬௪	பழுமரமுள்ளிய பதவையின்
"	"	பெரும்பா	• ௨0 •	பழுமரத் தேரும் பதவையோல
"	"	மதுரை	௫௭௭	பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பதவையோல
"	"	மணி	௨௬	பழுமரத்தினடிய பதவையினெழுஉம்
"	"	திருவிளை	௭௭	பாயதொன்மரப்பதவையோல்
96	அனப் பெடையினே.....ஒத்ததே	புனைக்காப்	அ	முள்ளரைப் பசுந்தான்.....தகையும்
96	காவலித்காமர் கன்னியே	சுவக	1203	கன்னிய மகளிரிற் காண்டத் கரியன
"	"	புதளா	௩௩௭	பாடிபதம்பிற் பனிச்சுளை போலக்,
99	ஒசையுலாவிகாதும்	சுவக	953	காண்டத் கரியனாகி
"	"	டிரி	௨௫	ஒசையுலாவும்புனக கழமு
100	தாய்முடி தழுவி ய குழவி போலும்,	பட்டின	௬௫-௭	ஒசைய கும்பும் வாசமேனியர்
101-4	மாமலை தழுவி ய மருசுபோலவும்	சிலப்	௨0௭-௭௭	மாமலையுடைய கொண்டமுட்டோலக்த்,
"	"	மணி	௨௮	தாய்முடிதழுவி ய குழவிபோலவும்
"	"	பு-வெ	௭௮	மீனாயுத் கிடங்கும்ஞாயிற்று
"	"	பதிற்	௨0	சிறந்து [டைய கடிமதில்
"	"	மதுரை	௭௭	வந்தேறி' பொற்கள் வகை மாண்பு
"	"	தனிசை	௨௭	கற்போதியும் பாம்புந் களலும் கடி
				குறங்கும், விற்போதியும் வேலும்
				விலக்கம்...சாத்திரன், ஏனியலாயு
				அம்புடையாரெயில் [மெயில்
				அம்புமியிலிருப்பம்
				நிரந்த ஞாயிலினெத்திரங்கர் சில்ல,
				வெழுவுடி வாளியிலாழி யெய்க்களை
				யின்னனையமிழலிலங்கு லொச்சுவழு
				லிப்படைக்குலம்

நவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ரகளாறத லியள.	நால்க ளின்பதந் கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
105	மதிதும் பொதிவாகபும்	பெருங்	ந: ௩	க௭-௩ அ	பத்திரப்பாம்புரி.....எயில்
"	சூழில்-மூலம்	சேவக		1444	சூழில் புன்மூலம்
"	"	பெருங்	ந: ௩	௨௪	தலத்தூட்டாயிலக்கண மிரமூலம்
106	கூழ்மொன்மொதிஅ	சேவக		503	நன்பொன்மொதிவம்
107	தூப்பதழ் தொண்டைச் செவ்வாய்த்	சூண்டல		தூப்	தூப்பதழ் கண்டொண்டை தூயில்
"	தோயர்			படித்த	கொண்டி துவர்வாய்
"	"	மேரு	பத்திர	ச	தூப்பதழ் தொண்டைவாயார்
"	"	"	வச்சிராபுத	நூ	தூப்பதழ் தொண்டைச் செவ்வாய்
"	ஒன்றிதிரகலாயிரத்தோரெட்டியுச்	சிலப்	௩	க௭-௭	தூறுபத்திரேங்கி யெட்டுக்கடைந்து
"	செட்டி...வித்துக்குப்பினவர்	"			"த்த, யிறுயர் பசும் டொன்...சாறு
"	"	"	கசு	க௭-௭-௦	நங் கொடிக்கென
"	"	"			எட்டுக்கடைநிறுத்த வாயிரத் தென்க
"	"	பெருங்	ந: ௩௫	௮௨-௫	முஞ்சு.....அனங்கையார்
"	"				ஒன்றுமுதலாக வோரெட்டிதூத்த,
"	"				வாயிரங்காறு மாத்த பரிசுத்து...
"	"	பிரமோ	உருத்தி	௨௬	ஏரிளமகளிர்
"	"	"	ராக்	"	மாணியைக்கொரு கங்குலின்மருவவா
"	"	"	"	"	ரன்கு, மாணிதீர்ந்தொருவிரக்
"	"	"	"	"	கழஞ்சென வரைவர்
109	ஆசைப்பட்டரசவைக	சிலப்	௭ கசு	௧௭௭	அரசொடுங்குக் கடிமனை வாழ்க்கை
111	புகை இரவு செய்தல்	திருவின	நகர	௮௭	அட்டிவி வாய்ப்புகையும்.....கங்குல்

113	மணிபுனை செம்பொற் கொட்டை வம் பணி முத்தமலை	பெருங் வேக	க: ருள	ருச-ரு	நீத்திலக் கோவைகொட்டை யெழுதியுயர்வரும்
"	கணிபுனை பவழத்தின்காழ் கம்பலக் கீடுகொன்றி			2975	பவழக்காழ்நிகழும்பைம்பொற்பெருங் கீடுகு
"	"	பட்டின		கச-ள	காழின்றியகவிசீகெள்
"	"	அதநெறி		அச	காழின் தீடுகும்போல் [கை
"	"	ஞா	கல்யாண	உஉ	பவழத்தின் காழ்ப்பளிக்கு போழ் பல
"	"	பெருங்	க: ஈட	கசஉ	மணிக்காழ் விதானத்து மலை
"	"	திருவிளை	நகர	கக	கரியகம்பலக் கீடுகென்மேற் கதிர்விடு பவழத் தெரியல் பொன்னரி மலை
114	யவனப்பேழை	வேக		557	இராயிரம் யவனப் பேழை
"	"	பெருங்	க: உஉ	உகந	யவனப் பேழையுள்
115	பருக்குலைக் கருஞ்சுத்தெங்கும் வாழை யும்பசும்பொனாது...இயற்றினார்	ஞா	இரத	கக	பைம்பொன் வாழை செம்பொனே புழுத்து வீழ்ந்த கோழியால்
"	"	"	சுயம்	கக	வெள்ளித் திரண்மேற் பசும்பொன் மடற்பொதிந், தள்ளுற தேங்க ஸியதாம்.....பொன் வாழைக் காணம்
116	சொத்கர் பொருள்லா ஓசையாதல்	கம்பி	பம்பா	எ	களையிலன்னமே முதல.....கோலி யெழுற்றிவருந் கீளர்க்கித் தாத லான், வளநகர்க் சுலமே போலு மாண்பு
"	"	திருவிளை	நகர	கச	பாய தொன்மர...கிடந்தன்றே
"	"	தணிகை	"	கச	பொருளுமை சுட்டிய.....பேசுவார்
"	பூசகாந்தொருவர் பூசுந்நெருவர்தமக	சிலப்	ரு	உஉச	எழுதுவரி கோல முழுமெய் முறிஇ
120	புத்தலை வாரணம் [லம்புதி	வேக		73	கொய்ம்மலர தோன்றபோற் குட்டு டைய சேவல்

தீவக. செய்யுளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
120	காத்திய மழலின்	தீவக		447	எடுத்தவர் வின்
"	"	அகநா		௨௭௭	இடையே, மழலின் ஓர்
"	"	பெரும்பா		௧௬௭	மழவாய்க் கோலவர்
"	"	ஒழிஞ்சி		௧௭௧	மழலின் ஓர்
"	"	சுடர்ம	பிலக்குமுது	௪௦	செந்நாமழலின்
122	வலையறுத்தவையன் வாயின்	கந்த	வில்-வரை	௧௨	வலையின் சின்ன மொத்த தன்மையும்
"	வலையறுத்தவையன்.....ஒரு பால்	கந்த	நாடு	௧௪	மாதர் மென்முல்லை.....நகர்வர்
135	இரவும் பகலும் தெரியாமையால் நகரம் சுவர்க்கம் போலும்	குறா	நகர	௧௫	மைந்து, மகரீரு, மாவகாய்வென், நந்தரப்படுத்தவரநிவதினமையால், சுந்தரப் பொற்றுகள் துதைந்தபொன்னக, நித்திரவுகம்வந் திழிந்த தொக்குமே
"	"	"	வேவதை	௧௭0	இருது வேற்றுமைவின்மையாம், சுருதி
"	"	"	"	"	மேற்றுநக்கத்தினே, பரிது வேற்றுமை யாகவே, கருது [க்கும்
"	"	கை-சும்	நாடு	௨௭	கொல்லுலை.....இமையவருலக மேய்
137	தேவர் இமையாழை	அதநெறி	"	௪௬	முன்னின் நெருவன் முகத்தினும் வாமினும், கன்னின் தருகக் கலந்துரைத்துப்-பின்னின், நிழ்த்துரைக்குஞ் சான்னோரை யஞ்சியே தேவர், விழித்திமையார் நின்றநிலை

138	விழவும் வேளும்	தே. திருநா	முழபாடி	நீதேறு: ௧0	விழவொலியும் வேள்வொலியுமானான்
"	"	பெரியதிரு	சு: ச.	அ	வேளையும் விழவும்...அருத்தவர்
139	திங்கண் முக்குடை	செலப்	கக	க	திங்கண் மூன்றடுக்கிய திருமுக்குடை
141	வேக யானை...தானை	கம்ப	திருவவ	உஉ	கசரத்தரகமாகக் கடல் கொள்காவலன்
"	"	பாரதம்	கக-போர்	சு	பகடுதேர் புரவி காலான் பலவகைப்
"	"	"	"	"	பட்டசேனை
"	நாக நீர நன்னாகர்	செலப்	க	உக-உ	நாக நீணக ரொடு நாக நாடதனெடு,
"	"	"	"	"	போகநீன் புதழ் மன்னும்புகார் நகர்
"	"	பெருங்	சு: ச	௧00	நலத்தகு நாகத் துறைவோர் போல
142	சேனிலத்தியற்றிய செந்திரச்சுருங்கை	பரி	உ0	௧0௪	நெய்மால்சுருங்கை நடு வழிப்போந்து
"	"	செலப்	கச	௧௩-௫	அகழியிற், பெருங்கை யானையினை
"	"	"	"	"	பெயருஞ் சுருங்கை யீதி
"	"	மணி	௧௨	௭௯	பெருங்குளமருங்கிற் சுருங்கை
"	"	"	உ௮	௫-௬	சுருங்கைத்தம்பின்...நீரும்
"	"	கம்ப	௨௨-தேடு	௧௪௫	நகர்ப்புறத்தகன்கரத்துறை காண்பான்
143	மதில் ஆகாய எல்லையைக் கடந்து நிற்	சிகாளத்தி	விடசங்கம	௫	நடுவணத்தகழியைத் தொடர்ந்தான்
"	தல்	"	"	"	அகழு மிஞ்சுபு மண்டத்தி னடிமுடி
"	"	"	"	"	காறும், புகுது மென்றுதம்மாற்ற
"	"	"	"	"	லான். மூரனுபு புகுதா [தாழ
145	கொங்குவிம்மு கோடை தாழ் கூந்தல்	கைடதம்	கைக்கிளை	௧	கொங்கு விம்மு கோதையோடு கோதை
146	பசுக்கதிர்ப் பவணமே	சேவக	"	2853	பவணத் தொருபாங்கினி னோல்
"	"	பெருங்	க: து	௧0௩	பைந்தலை நாகர் பவணங் கடுப்ப
148	தினாமுதலியன அமைத்த கட்டுமேலை	சேவக	"	596	காமர்களிலும்...அகம்புதமிதெனவே
"	"	"	"	1496-8	பொழிந்துகு...ஒச்சினோ
"	நீலயானை மன்னவன்	"	"	645	நீலக்களிற்றின்மேல்
"	"	"	"	2195	நீலயானையினவந்தான்

நிலை. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்க்குமுத லியன்	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
148	நீலயானைமன்னவன்	பெருங் சீவக	க: ௩௨	ஞ்ஞ 195௨-௬	நீலயானை வெஞ்சுபுக்களன்போல்
151	பத்தாடல்	ஞான பெருங்	சுயம் ச: ௧௨	௨௦௧-௪ அள-௯	குழன் மயிர்ந்த...பத்துமருத்தும் கந்தாடு.....பத்தாடல்
"	"				நோக்குந் மகிழ்ப் புக்குமுன் முடித் தும், பட்ட நெற்றியிற் டொட்டிடை யேத்து, மற்றது புதங்கவிற்றட் டின னெற்றியும்.
"	"	பாகவதம்	அ: ௫	௧0	முகிழ்த்த வெம்முலை முத்தணிநுத்தி யும் விழ்த்து, மகிழ்த்து வண்டொடு மாயித் தாழ் கருங்குழல் வளைந்து, நெகிழ்த்தபூர் துகிறுத்தியி னிலை பொற் கொடியிற், நிகழ்த்து பத்தெ றித்தாடுமச் செவ்வியார் தெரிப்பார்
152	ஊற்றிருந்த மும்மதத்தோடையான்	தணிகை	காப்பு	௨	ஊற்றிருக்குமதக்கலையுள்ளது மடியா ருளத்துக் கதையை மண்ண
157	தூசன் விடமும் அமுதமும் போல்	சீவக பெருங்	க: ௩௬	250 ௧௦௩-௪	வேண்டிலின்னயிர்ந்து நஞ்சுமாதலால் காமதுதர்வோர்க்காரணங்காகிய, வேம வெண்குடை பேயர்மகனெடு
"	கச்சலாமுலையார்க்கணங்காகிய, * சச் சத்தெனெழுந் தாமரைச்செங்கணுள்	காஞ்சி தணிகை	நகுரேத் சேபரி	௮௪ ௪௮	துளிவிராவிய தேனைமாரியின் தேனைமாரியிற்றீர்ந்தது னுளையே
161	தேனைமாரியன்னுள்	புதநா	கக	௬	வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி
"	"				
"	வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினுள்				

164	கருங்குழல்கள்	பெருங் சீவக மணி	உ: ௨௪	௩	வான்றோய்ப்பெரும்புகழ் வத்தவரிறை பல்குழலினுள் [வன்
"	"	கல்	௨௨	௩௩	நாறைக் கூந்தலு நறைவிரா ஷந்தன
165	ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு	பெருங்	௨: ௧௫	அமுதமும்	குழலும்...இருள்காட்டின
"	"	"	௫: ௮	௮௩	வார்கொடிமூக்கில்
"	"	கைத	௮௩	௧௦௬	ஒழுகுகொடிமூக்கும்
"	"	சூர்ம	பலவகைத்	௧௪	ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு
167	முனிவரைபுமாறுதப	திருவிருத்	௬௬	௬௬	ஒழுகுகொடிமூக்கினிற்
"	நஞ்சுமயிர் தழுமேபோல்குணத்தபொ ருகபற்கண்	குமர்	௧௦௬	௧௦௬	உண்ணாதுறங்காது...காலிகளே
"	"	கந்த	மார்த்தகன்	௧	இருளோக் கிவளுன்க ணுள்ள தொரு
168	கத்தரிக்கை காதுக்கு	பொருக	௨௬-௩௦	௨௬-௩௦	ளோக்கு, ளோய்ளோக்கொன் ற்
"	வள்ளுவாடு	பெருங்	௨: ௧௫	௮௮௬	ளாய் மருத்து [வைவேல்
169	நாடிதலிளங்குமுரு	கம்ப	உருக்கா	௫௦	நச்சுவாழிர் தமன்ன நங்கையர் நாட்ட
"	ஆளுதேயிருள்பருகுமருமணி	புறநா	௧௪௨	௧௪௨	மயிர் குழைநகருவி மாண்கடையன்ன...
170	மகரவாய்ப்பணியின்முத்தம்	சீவக	351	351	காது [காதின்
"	"	"	644	644	வள்ளித்தாள் வாட்டன்ன தகைமைக்
"	"	பெருங்	௨: ௧௬	௩௩	கன்னிபழகமும் [தும்
"	பஞ்சியணையவையாடமைத்தோள்	பரி	௪	௫௫	ஒளிதிகழ் திருந்துமணி ஈனியிருளகற்
"	"	கலி	௧௪	௧	தோட் புகுவாய்மகரங் கான்றிட்ட
"	"	"	௬௬	௬	து...முத்தம்
"	"	பெருங்	௨: ௧௫	௪௨	பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்த முத்தது
"	"	"	"	"	றோள் யாப்பிற் பொல்க்தவாதம்
"	"	"	"	"	மதியிலக்கம்மொடுமகரக்கெளலி
"	"	"	"	"	அணைமென்றோள் [றோள்
"	"	"	"	"	அணைமருளின் துயிலம்மணை தத்தமென்
"	"	"	"	"	அணைமென்றோளியாம்வாட [தோள்
"	"	"	"	"	அணைபுரை மென்மை யமைபடு பணைத்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ர்களாற் றத லியன.	நால் கரின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
170	முக்கைத்தொகுலீரல்	பெருங்	உ: கரு	எரு	கொழுமுக்கைகுவித்த...வீரல்
171	தாமச்செப்பினமுகபுரி	சூர்ம	இரா-வன	அரு	தாமச் செப்பெனப்பண்ணத்து
"	பிறைவடக்குமு.....சுணங்குபரந்தன	டைத	அன். தூ	க	பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குஞ்ந்து
172	உண்டில்லையென.....உணர்வாரிதே	திருச்சிற்		ச	அகல்கின்ற.....உண்டேயிடை
"	"	கம்ப	கோலங்	கஉ	இல்லையுண்டென்ன நின்றவிடை
"	"	"	நாட	நஅ	இட்டிடை...தொட்டவெற்குணரலாம்
173	மன் னுகவினெப்படமும்	சூர்ம	கண்ணனவ	கக	பாம்பிணப்படத்தை
174	வேழவெண்டிழர்.....வீந்திருந்தன	கந்த	மாயை	ருக	கோழிலை யரம்பை.....சொல்லலாமே
176	புகைதிரண்டு தேனெய்பெய் வாடாத	பெருங்	உ: கரு	கக-ந	திரட்டியுள்ளசெல்லக்கணக்கால், செ
"	காமடேபோற்கணக்காலின்வனப்பி னவே	"	"	"	றிந்து வனப்பெதிரந்த தேன்பெய்
"	"	டைத	அன். தூ	உச	கூம்பி, னிறங்கவின்பெற்ற
"	"	"	"	"	தங்குதேன்பெய்தபச்சிளங்கழையைத்
177	மணியாமையினம்பார்ப்பின்குன்புதம்	பெருங்	உ: கரு	ருஎ-அ	தோழமை கொண்டன கணக்கால்
"	போல்.....அடியின	"	"	"	ஆமைக்கூன்புதம் பழித்த கோலப்புற
"	"	கம்ப	நாட	நச	வழி
180	இவ்வுருவு.....கிழியின்மேலிருந்திகக்	பெருங்	நீ: உஉ	கசச-அ	ஆணையாமென்ற போதும்
"	கித்து	"	"	"	சித்திரக்கிழிமிசை வித்தகமாக.....
183	திலகவெண்குடைப்பெருமகள்	சூளா	அரசியற்	உசக	எழுதி [குடை
184	தாயர் தவ்வையர்	பெருங்	க: நக	கஅஎ	திரையென = வருண்டன திலகவென்
"	"	"	க: நச	ககக	தவ்வையுந்தாயுந்தழிஇயினர் [ம்
"	"	"	"	"	தவ்வைமகளிருந்தாய்க்கொழு பெண்டிரு

சேவக. செய்யு கோண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ர்கள் பத வியன.	நூல்க ளின் பதந் கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
200	வெளிதிலாக்கேள்வியான்	சேவக		1617	வெளிதிலாக் கேள்வியான்விருப்பொடு
"	"	ஞான	மந்திர	சுரு	வெளிதிலரக் கேள்வியானே
"	"	கம்ப	நாடு	ருங்.	வெண்மையில் உபக்கேள்விமேவலால்
"	"	"	வெள்வி	உச	வெள்ளியையாதல் விளம்பினே
"	"	பாரதம்	உறுக	ச	வினையுமாந்த நின்றிருவடிவினாமிக
"	"	கடர்ம	சந்திர	கரசு	வெள்ளையாகியது
"	"	"	"	"	வெளிதெற்கேள்வி விருட்டினி
202	கடகேள்வியெழுத்தினிட வண்ணப் புத்தவிகதன்னை குமலிமேலிட தொக்கும்	திருவாச	உயிருண்ணி	உ	ஒரு நாய்க்குத் தவிசிட்டம் கூனாடல் புகுத்தான்
"	"	"	ஏசுவடி	ரு	பொந்தவிகளாய்க்கொமாதன்றே
"	"	புழ	"	எரு	பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினிப்
"	"	"	"	"	பேணிச், சிதியார்க்குச் செய்தவிடு
"	"	"	"	"	தல் - பொறிவண்டு, பூமே லிசை
"	"	"	"	"	முரலு மூர வதுவன்றே, நாய்மேற்
"	"	"	"	"	தவிசுடு மாறு
203	பருதிமார்பன்	காஞ்சிப்	விராயக	க	பருதிமார்பினில்
"	வையக்காக்கும் படுதகம் பூண்பல்	ஞான	மந்திர	எ	உலகங்காக்கும் விழுதகம்
"	"	கந்த	வள்ளி	கஅ	நாயகருகம் பூண்டுள்ளோன்
204	வலம்புரி பொறித்தவன்னை	முல்லை	"	உ	வலம்புரிபொறித்த மாதாங்குதடக்கை

206	காவல...கேளிதென்றான்	வனையா			பெண்ணினாகிய பேரருள்பூமியி, னெண்ணிக்கவரெண்ணினு மெண்ணிலார், பின்னின்று பெருவினை மேல்வரும், என்னதாயினுமேதில் பெண்ணிக்குமின்
207	பிரமதூக்குத் தீலோத்தமையால் நா	கந்த	மாயைப்	சுரு.	ஆனனான்கு செய்தாட்காயிர மடங்
"	ன்குமுகமுண்டானமை	ஞனா	அரசியற்	நுகள.	கேர் கொண்டமாளினி [நிற்கும்
208	திருத்தினும்...சிறுசொலாய் நின்றது	பரி	கக	எசு	சிறிஞனென்றபோழ்திற்சிறுசொலாய்
"	கைம்மலர்க்காந்தள்	பெருங்	ச: கக	எஅ-சு	கைபோழ்ப்புத்த கமழ்குலக்காந்தள்
"	"	குறந்		எசு	காந்தடிப்பூத்துடுப்பன்ன புனைவனைமுன்
"	காந்தள் வேலிக்கண்மலை	புறநா	க		காந்தள்வேலியோங்குமலை [கை
"	கொண்டைமாயி...கண்ணியான்	அகநா		ருக	கண்ணிகாந்தறுங்கொண்டை
209	தொடையாற்றுட் கோலிதவனையி				தொடைய வார்க்கையுதற்குறை, அண்
"	றர்க்குக் குருத்தவனொசித்தது				டம் மீகவிர் தண்டழைபுடிஇயர்,
"	"	தே. சிருஞா	புதம்பயம்	ந.	மரஞ்செலமிதித்தமாயல்போல
"	"	" திருநா	அநிக	வெறி. கடு	குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும்
"	"	நாய்ச்சியார்	ந	கோழி. உ	கொல்லவாய்க் குருந்தொசித்து
"	"	சுவம்	ஆய்ச்சி		குருந்திடலக் கூடைவனியாய் [னை
"	"	"	"		தொடையுத்துறைவனொடையபின்
"	"				கொல்லியுஞ்சாரம் குருந்தொசித்த
"	"	பழ		கஉ	மாயவன்
210	காமமேகன்திறின்று	மணி	உஉ	உ0	தொடையுடன்...மயக்குறுத்தார்
213	அளந்தன போகமெல்லா மவரவர்க்கு	காலடி	பழவினை	ந.	கன்றய காமக்கள்ளாட்டு
214	உறுதிசுதல் மந்திரிமார்கடன்	குறள்		எந-அ	அளந்தன போகமவரவார்துறன்
219	விமயங்காலக்கரு உடனோபலித்தல்	சீவக		1909	அறிக்கொன்றறியானெனினு முறுதி, உழையிருந்தான் சுதல் கடன் எல்லிருட்கனவிம்...சொல்லினள்

கீவக. செய்யுளோண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களாபதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
219	விடியற்காலக்கால உடனேபலித்தல்	சிலப்	கரு.	க0ரு-ச.	கண்டபோல...கடிதிக்குறமென
220	பன்கெழுமெல்விரல்	சீவக		239	பண்டவழுவிரலிப்பாவை
"	கண்கழுஉச்செய்து...வந்தனோ செய்	"		1943	திருமுகங்முலி
"	" [தான்]	தே.திருநா	பழனம்	க0	கண்டான்கமுவாழன்னையோடி
"	"	அசார		க0	கண்கழிபுத்...தொழுதெழுக
"	"	பெருங்	நட: அ	எ	பன்கெழுமெல்விரல் கண்கழுஉச்செய்து
"	"	"			தெய்வம்பேணி
222	தேவர் கோக்கத்தால் துகர்தல்	"	சு: எ	க0ரு-ச.	தாமரைச் செங்கண்டகைபெறக்கழிஇ
"	"	சீவக		302	அரம்பைபரை நோக்கி நம்மைநோக்
"	"	கந்த	வள்ளி	உரு.	கான்
"	"	தனிகை	களவு	ரு	கடவுளாபுணர்ச்சி யென்னக் காட்சியி
227	பாவியெனுவருத்துதியோ	சீவக	"	1017	எனினடந்துய்த்து
231	ஆய்ந்தவனிச்சமார் பெரும்பாரமாய்	"		2701	கண்ணுண்மேவருக்கலவிதுய்த்தான்
"	"	பெருங்	க: ருந	கருச	பாவியேம், காவியொன்றிரண்டுமபு
"	" [னான்]				அனிச்சமலரும் பொறையாகி
232	வேந்தத்திவேழமமைச்சன் சொன்	கம்ப	வாழிவதை	கஉச	புமலர்க்கோதையும் பொறையென
233	மன்னர்தங்கள் கண்ணெனவைக்கப்	குதன்		ருஅம	வீசைவோள்
"	பட்ட நீதி	பெருங்	சு: க0	கரு-ச	ஆவனியாவதென் தறிவினாரநளிநார்
"	"				ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிர்
"	"				ண்டுத்தெற்றெனக் மன்னவன்கண்
"	"				மன்னர்க்குக் கண்ணெனவகுத்த நீதி

234	எந்திரவூர்தியியற்றுமி னென்றான்	"	உ: அ	கஅஎ	எந்திரவூர்தியொடேனவையியற்றி
"	"	பாரதம்	முசூர்த்த	ச	எந்திரவேகினமூரந்து
236	ஆலுமிம்மஞ்சை	பரி	கஅ	அ	ஆன்மஞ்சைநோக்கி
242	கருமங்காழ்த்தமைகண்டு	பெருங்	உ: அ	கச	மன்னார்கருமங்காழ்த்த
243	தவளைக்கிண்கிண்சீரடி	சீவக		3126	தவளைக்கிண்கிணித்தாமம்
"	"	குறங்		கசஅ	தவளைவாய பொலஞ்செய்கிண்கிணி
"	"	பெருங்	க: ச0	கஅ	அரிப்பொற் கிண்கிணியார்ப்ப
"	"	"	சச	உசச	தவளைக்கிண்கிணித்ததம்பு சீரடியார்
"	"	"	ந: க	கசஎ-அ	தவளையங்கிண்கிண்சீசேவடி
"	"	சூர்ம	கல்யாண	உஅ	தவளையங்கிண்கிணித்தானும்
"	"	சீகாளத்தி	நான்முக	உச	தவளைவாய்ச் செம்பொற்கிண்கிணி
246	திலகநீன்முடித் தேவரும் வேந்தரு, முலகமாதர்கனொப்பவென்றே துப.....பலபு மிக்கனர் தேவரிற் டார்த்திவர்	ஞா	மந்திரசாஸி	உச	ஒருமையாற்றுகப்பெய்துமொருவனை புழைமையாலே, திருமையான்முயங் குஞ்செல்வச் செருக்கொடுதினப்ப கோக்கி, யிருமையுமொருமையாலே யியற்றலினைதவன்போலப், பெ ருமையைபுடையதெய்வம் பிறிதி னியில்லையன்றே
"	திலகநீன்முடித்தேவர்	"	சுயம்	சுக	திலகமாமுடியினுறும் [தி
248	உதஞ்சுமாயிதமன்வவன்மன்னொளி ...வையகங்காக்குமால்	புறநா		ருக	ஒளிமிக்கவற்றோரன்னளின்போர்வழு
"	"	"		ந0க	பாசறையுள்ளெனவருமோரொளி
"	"	குறன்		நக0	உடையாளும் வேந்தர்க்கொளி
"	"	"		சுகஅ	ஒளியோடொழுதப்டும்
"	"	மணி	கக	கஉஅ	ஒளியொடுவாழி [நாள்
"	"	ஞா	இரத	உச	துன்னுதொன்முடியானொளிசென்ற
"	"	பெருங்	க: நச	சுக	ஒளிமேம்பட்டனனென்னுள்

சிவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேயர்களாழ்வாரியன	நால்களினப்பதிகள்,	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
248	மன்னவன் தன்னொளி.....மால்	குமார்	வகஅ	பரிமேல்	ஒளி, உதங்காநிற்கவும் தாம் உலகம் காக்கின். அவர் உடவுட்டன்மை உதங்கும்போதுத்தன்னருளாவின யுலகெங்கும், அறங்குன்றுவாக் காப்பதை யென்ப
"	"	திருவிளை	உரு	கஅ	நிலைத்தது மிகையென நெஞ்சுவலியுநீதி, மனத்தையாக மாந்தரடங்கலின்
249	காவன் மன்னவர் காய்வன சிந்தியார், நாலிரும் முறையார்	பெருங்	க: நரு	கஅ - க	அகலாததுகாது திக்காய்வார்போல்கவிகல் வேந்தர்ச் சேர்த்தொழுகுவார் நீலப் போதினக் கோலிபோக்கும்... கண் [தொழிதல்]
250	மன்னார்தி, கண்டு தன்செய்யோடுமெரித்திரம்	குமார்	வகக	வகக	அம்புப் பெருந்தனை யாப்பி நெகிழ்ந் பேரமருண்க ணிவளிலும் பிரிக
251	வாண்குமர்த்கோலெவத்தன்னவொன்மதலாந்தலான்	பாகவத்	கோலியரை மணந்த	அ	திங்கரு மறுமெனச் சேர்ந்தது நங்க ளன்பு
252	பிழைப்பிலாட் புறந்தந்தான்	திரி புதரா		அக. எக	
"	"			1334	
254	பிறையதுவளரத்தாலும்.....வழியொருகின் [முன்னென்றான்]	சீவக			
255	கோணிலிதிரிந்து.....அரசுகோல் கோ	மணி	க	நச	கோணிலிதிரியாக் கோலொருக
"	"	"	எ	அ-கா	கோணிலிதிரிந்திழித்...இல்லை
256	குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன	சீவக		262	தோன்றினான் குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டு [சுடர்விளக்கிட்டாங்கு கொங்குடை வயிரக்குன்றிற் கொழுஞ்
"	"	குளா	மந்திர	கஎ	

"	" பொன்னென் வியர்த்து	சேதுபு	தேவிபுர	ருக	[சுடர்விளக்கிட்டாயகு
257	வானினுத் பேசுலல்லால் வாயினுத் பேசு தேற்றேன் [என்றான்	குறள் கம்ப	கும். வதை	சஅஎ உரு	கார்த்திகை...விளக்கின் விளங்கினுள் பொன்னென்வாங்கே புதம்பேரார்
"	கருணையாறகுழைக்குங்கைகள்.....	புதநா	ஆரசியத்	கூ0	வில்லினுத்சொலினல்வது வெந்திறல் வெள்கச், சொல்லினுத் சொல்க்கத்
"	"	ஞா	ஆரசியத்	உருச	வழுலில் வன்கை மழவர் [நிலம்பாய் வெய்யவாளமரிடை வெருலியிட்டதன்
259	பொன்னெலாமிவிளந்து பூமிபொலிய	ஐங்குறு	ச:கந	க	கையினுத் கருணையின் கவளம் கொள்ளிய, வைவன்மார்
260	வினாகபொலிகவரீதே	பெருங்	உ0	கசந	நெத்பலபொலிக பொன்பெரிதுகிதக்க வினாகபொலிக வேந்தனுறுகுறை
"	தான் செய்தபிழைப்புக் கொல்லும்	சிலப்	உ0	எச-அ	காவ,வென்முதற் பிழைத்தது கெடுக வென்னுபுனென்:.....மயங்கிவிழ்ந்
261	குலத்தொடும் கோதலெண்ணி	சீவக	கஉ-போர்	477	குலத்தொடும் முடிந்தகோன் [தனன்
262	குன்றத்தச்ச்சுடர்ப் பழிவிளக்கிட்டு	பழ	உரு	உ0ச	குன்றின்மேலிட்டவிளக்கு
263	பருமித்தகளிறு மாடும்	சீவக	கஉ-போர்	512	பருமித்தகளிறுமும்
"	"	பாரதம்	கஉ-போர்	கச	பருமித்தகளிறு விடுபகதத்தன்
264	பேடுபூசுக் குருசில்	மணி	உரு	கச	நீண்முடிபரசன்
266	புலிப்பொதிப் ரோர்வைக்கி	பதிற்	கஉ	கச	எஃகம் புலியுறையகழிப்ப
"	"	"	கஉ	உச	புலியுறையகழித்த புலையாவெஃகம்
"	"	புதநா	கந	கந	புலிட்ரக்கீவசம் பூம்பொறிசுதைய
"	வானேளேக்கிக் கூடல்	ஞா	ஆரசியத்	நரு	வாள்கடைக் கணித்தொருவன் சொன்
269	சாதலும்...என்றான்	கம்ப	நிந்தனை	எந	ளிகதிர்வானே நோக்கி [அன்
270	தொல்லைம் பிதையெண்ணிற் றெடு கடன் மணலுமாற்று, வெல்லிய	புதநா மதுரை	ககஉ உரு-எ	ககஉ உரு-எ	நோதலும்...இலமே முந்நீர்த், திரையிடு மண்லினும் பலரே யுரைசெல மலர்தலையுலகமாண்டு கழிந்தோரே

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்ளுறையின	நூல்களின் பகுதிகள்.	சேய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
270	தொல்லி...வேண்டா	பாரதம்	கந-போர்	கஎஉ	உம்மையிலும்...மூதறியினீரே
271	வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமன்	சீவக		957	பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவன்
272	உரிமைமுன் போக்கியல்லா லொளி	அரிச்சந்திர	நகர்நீங்கு	க	குலமகனது மடமயிது முன்னடக்கப்
	யுடைமன்வர் போகார்				பின்னிடந்தான் கொற்றவேந்தன்
274	பாருடைப்பனிக்கடல்	முருகு		சுரு	பார்முதிர் பனிக்கடல்
"	"	பாகவதம்	கருத்தமன்	60	பார்முதிர் பனிக்கடல் பருகு துண்டி
275	குழைமுகப்புரிசை (அந்தப்புரம்)	கெடுதல்		க0௮	ஆடவர்க்குறுகா அருங்கழவரைப்பு
"	"	மணி	உரு	60	அரசருரிமைவி லாடவர்க்கு கார் [யுள்
"	வாரியுள் வளைந்தவே	பெரும்	க: ந௭	௭	அரசினை கொண்ட வகங்கண் வாரி
279	வேன்மிடைத்தவேலி	பதிற்		௩௩	வான்மதிலாக வேன்மிடையுயர்த்து
280	முந்நீருடன் துகரைகொள்வ.....தானை	பெரும்	க: ௩௩	௧௭௭	புனல் கொள்கரையின்
"	ஒருதனியனாதி	மணி	௩	௩௧	ஒருதனியனாதிசேன்
281	நீடகமிருந்திழனேமி	பெரும்	க: ௩௮	௨0௭	நீடகத்திருந்த வாசவத்தத்தைய
282	மைமுகமணித்தமதயானை	சீவக		2434	மையணிமதயானை
"	"	பெரும்	உ: ௧௨	௩௭	மையணிவேழமும்
"	"	"	௩: ௧௭	௧௭	மையணியானை
"	"	"	௩: ௨௨	௧௭௭-௨00	மையணி யுயர்த்து, விருங் களிற்றி
283	சோலை.....எறித்தான்	புறநா		௧0	மகளிர் மலைத்தலல்லதுமள்ளர், மலைத்
"	"	பதிற்		௭௩	தல் போகிய சிலைத்தார்மார்ப
"	"				நின்மணங்கமழகலம், மகளிர்க் கல்
"	"				லது மலைப்பதியிலேயே

ஒப்புமைப்படுத்தினர்.

284	புன்னிடங்கொண்ட...திருத்தினுளே	சீவக	உருபான்	உருபான்	இவையோர்க்கு மலர்ந்தமார்பின்
"	புன்னிடங்கொண்ட...கம்பறித்தல்	சுவக	சுவக	2293	குஞ்சரங்குணியுநாதி....திருத்துவான்
"	வேலின்வளைவை யானைக்கொம்பால்	குறள்	குறள்	எளச	மெய்வேலு பதியாரகும்
"	நிமித்தல்	புறள்	புறள்	உருபான்	ஒருகையிரும்பினத் . தெயிறுமிதை
"	மிதைக்கொளி திருத்தினுளே	சுடர்ம	கண்.மணம்	கச-எ	யாழத், திரிந்த வாய்வாழகுத்தா
287	நாகணியினான்	திருவாய்	ரு: 80	கக	புன்னித் சேர்த்தி மிதைக்கொளி
"	"	திருச்சந்த		ககஎ	திருத்தும் வென்றி வீரர்
"	"	புகவதம்	தன்மன்விடு	கக	நாகணை மிசை நம்பிரான்
288	வெம்படைகள் விழுவியையான்	குறள்		எளடு	நாகணைக்கிடந்த நா தன்
"	பேரமருளன்று பெருத்தாத்தையொடும்	பெருங்	க: 10	ருச-அ	நாகணையாளிசை கவிதற்குநாரதன்
"	பேராப், பேரமருளின் தவினியோ				விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழி
"	ளித் தொலிவ. துறன்				த்திமைப்பினோட்டன்றோ
289	விழ்த்து...அவிந்தான்	சீவக		609	பேரமர்ஞாட்பிந்திப் பெருமுது தந்தை
290	சச்சந்தனமந்திரி.....அன்றே	"		385	தன், கோர்சிலைப் புரிநான் வாளியி
291	திங்கடோய்.....குடை	"		2588	னறுபிபத், தேர் மிசைத்திரிந்ததி
293	மழலைக்கிண்கினியினர்	பெருங்	க: 10	கஎடு	லோள்போல
297	தன்மையினுற்பதையதைந்தான்	சூரர்	அரசியற்	100	மன்னக மடந்தையாக மாள்புறமு
299	வெண்கியபுகழினுன் தன்...மாழ்கியிற்	பெருங்	ந: 10	ச-உரு	யங்கிசின் வண்ணலை [டான்
"	கிமெய்ம்மதத்துசோர்ந்தான்				மன்னன்...கல்லாமந்திரி விழங்கப்பட்ட
302	தனைபிரிமகன் திலொத்தான்	குறள்		ருஎ	மதிதோய் குடையாய் [மகன்
					மழலைக்கிண்கினிக் கழலோன் பெரு
					வருமாழரசம்...பெயர்மோண்டறைய
					ஆளுனியரசன் வார்பினியரசம், நில
					னுடனதிர நெருப்பிற் காய்ந்த... டோந்தனர்
					பூவிடைப் பழனும்பாண்டுகழிந்தன்ன ...மகன்திற் புணர்ச்சி

தீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் காட்டியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
302	துணை பிரிமகன் திலோத்தகன்	பெருங்	க: நூ	சு-எ	துணை பிரிந்தவைய னினை பிரிமகன் திலி
303	உன் டென அரைவித்...தெளிவென்று	"	க: நூ	கக0	த்போதலாற்றான் [தெளிகென
304	இவன் கெடமணிவிளக்கெய்ய	"	உ: கக	எக	உன் டெனக் கெட்டோர்க்குண்டித்
305	முடிசுள் விம்மித் திறம்புபால்வித்த	புறநா		சுஅ	திருமணிவிளக்கந் திசைநின் தமுல
"	"	சீகாளத்தி	கண்ணப்ப	உ...	குழவிக்கிலிற்று முயிப்போல
306-8	கதை பன்னிரண்டுவீதெல் ளுதலையன	பெருங்	நு: சு	சுஅ-ருச	குவிமுயிலிலிற்றும்பால் பெய்து
"	"	ஞான	சுயம்	கச-ந	கொலச்சிறைவிடுக...கொள்க
"	"	கம்ப	அவதார	ககா	சிறைநகர் சித்தன [யென்றான்
"	"	திருவிளை	தடா...திரு	உஅ-நக	இறைதவிரந்திகபார்...அறைபறை
307	எழுநாள்...கொளட்டுவதுவார்	காஞ்சி	நகரேற்று	கஉ-ந-ச	சிறைபடுமரசர்...பிறந்தனன்
308	ஓகை யரன்க்குடன் போக்கி	ஞான	சுயம்	கச-ச	சுண்ணரெய் யெழுபகலாழ
"	"	சீவக	சுயம்	1269	நிதியைநந்தோகைபோக்கி
311	பேரதமும் புறத்தத்து	ஞான	சுயம்	கஎ0	விஞ்சையருலகிற்கும் விடுத்தமோகை
312	அகங்கை புறங்கையாளுந் போல்	சீவக		386	நல்லதற்காகக்
315	எம்மனை துமியையாகி விவ்விடமுத்த	யா-வி	மேற்		அகங்கைபுறங்கையா...மனைவாழ்க்கை
"	தெல்லாம்...யான் செய்த பாவம்	சீவக		391	இனையை நியாயதெல்லா மெம்மனோர்
"	"	"			செய்த பாவம் [விர்
"	திருவின்பாவாய்	சீவப	சு	425	எம்மனைமாரினி யென்றாம் வாழ்கு
"	"	மணி	ரு	சு	திருவின்புசெய்யோள்

31	காதலான்பெயர்சுமந்ததிர்மனியாழி	சீவக		•1040	நாமமோதிரத்தொட்டு
324	துன்பழம்பகை	பெருந்	க:நஉ	கந	துன்பதிப் பெயர்க்கும்
325	அருந்தவத்துடம்பு நீங்கினார் பொன்	கலி	.	கநஅ	அருந்தவமுயன்றோர்த முடம்பொழித்
"	ஐடம் படைந்ததொப்ப	.	.	.	துயருல கினிது பெற்றாங்கே
"	தவத்தாற் சவர்க்கம் பெறல்	சிறுபஞ்ச	.	நக	தவத்தாற் சவர்க்கமாம்
328	வெள்ளிலை வேலினான்	சீவக	.	741	வெள்ளிலை வேற்கனாளை
"	வீரகிளித்தினான் [ன்	பாரதம்	கஅ-போர்	க	நிலம்விரகாலனந்த குறளாய்
330	எருகினைமகிழ்ந்தெமதரசுவெண்டினா	பெருந்	க: நரு	கநரு	ஒரிலெழுக்கினாயுடன் றெக்கெண்டி
331	பெருநலந்தீதலை திறந்து டுடையிருநி	திருவினா	ச	உக	பல்லாரும் கொள்கவெனப் பண்டாரத்
	லத்திரவலர்க்கார்த்தி	.	.	.	தலை தீதந்து ... எனைப் பலவும்
332	கலங்கவிழ்த் தல்லலுற்றான்	சீவக	.	572	வெறுப்ப விசி [வன்
"	"	பெருந்	உ: க	சக-எ	கலங்கவிழ்த் தல்லலுற்றாங்கிய செல்
"	"	.	.	.	நாவாய்க்கவிழ்த்த நாய்குடி போல வோ
"	"	யா - வி	மேற்	மணிகிளர்	வாடிவல்லமோடு
"	"	மேரு	பத்திர	கக	கலங்கவிழ்த்த நாய்கன் போல்
"	"	கந்த	மேரு	கக	அலைகடற் கவிழ்த்த நாவாய வருற்றது
333	பொதியறு பாவையின்...விம்மி	சீவக	.	2886	புனைவிழ்ச்சலுதியாழ்ந்து புலம்புகொ
"	"	பெருந்	க: நந	கசக	ன்மொட்களேபோல்
"	"	"	க: நக	ச-0-சுக	நற் பொறிகுயிற்றி...சோர்ந்தும்பன்
"	"	.	.	.	பொதியறுபாவையி ன்றிவறக்கலங்கி
"	"	இரா. உத்த	அஹம	உச	பாவை பொதியற்றாங்கு விதப்புறநடு
335	மணியதைத்தன்ன வரியதலைப்பால்	பெருந்	உ: ச	கசடி	க்க மொடுவிம் முவனனாகி [னர்
"	"	"	உ: எ	கஎ	பொதியறு பாவை போன்று விழ்த்த
337	வாவிபும் பொய்கையும்	"	ந: ந	டு	மணியதைத்தன்னமானிருங்குஞ்சி
					மணியதைத்தன்னமாவ்ழோதி
					வண்டிமீர் பொய்கையும் வாலியுந் கய
					ழும்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேய ர்கள்முத லியின.	நால்க ளின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
337	தண்டாரணியத்துத் தாபதப் பள்ளி	பெருந்	உ: கஉ	௫	தக்கோருடைபுந்தாபதப்பள்ளி
"	" [யொன்று]	"	ரு: ச	கசச	தண்டாரணியமும் தாபதப்பள்ளியும்
338	போற்றினான்சுத	சீவக		361	போற்றித்தந்த
340	முழுமெய்ப்புஞ் சிலம்பிலெந்ததுபோற் போர்வைபோர்த்து	பதிற்		௩௬	சிலம்பி கோலியவலங்கற் போர்வை யின் " [சிய வலயம்
"	"	சனிகை	நந்தியுப்தே	உ௬	சிலம்பி, பொருவினால் வலந்து தங்
341	பஞ்சியடசன்சு செருஞ்சியின்ம பழ மாலைந்தஞ் சமலரழகன்	சுதள்		ககஉ௦	அனீச்சுற மன்னத்தின்றுவியு மாத ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்
"	"	பெருந்	க: ரு௩	கசஉ-௩	அனீத்த மிதிப்பிலும் பனித்தலானு, ரொன்ச் செஞ் சீரடி
342	குடங்கை போழன்கள்	சீவக,		2535	ஒறு தடங்குடங்கைக்கண்ணூர்
"	"	குளா	சயம்	௭௨	குடங்கையின்கன்று...வாட்கண்
"	"	சூர்ம	கண்டமனம்	உ௫௦	குடங்கையினெழியவாட்டங்கண்
"	"	கைடத	நளன்	ச	குடங்கையின்கன்மவிழி
343	எல்லி...தொல்லி நன்னினை முற் பட் தனோன்றியவல்லல்வெல்லினைபோ லவ்கன்றதே	நாலடி		௫௧	னீளக்குப்புக விருண்மாயந்தாங்கொ ருவன், தவத்தின்முனில்லாதாம் பாவம்
"	"	பெருந்	க: ரு௩	௧௫௭-௭	எல்லையாரினுன்னினை முன்னர்ப், பாவம் போலப் பதைத்து கையகல
344	அணங்கு துண்டுசில்	பொருந		அஉ-௩	கோக்குறையகல்லா துண்மைய பூக் கனிந்தரவரியன்ன வறுவை

347	செம்மை மாதவர் செய்தவப்பள்ளி	சேவக	.	353
349	திருந்து தகரச்செந் நெருப்பிந்தேன்	"	.	2692
"	றேய்த்தமிர்தம்.....கழுமி	நெடுநல்	.	2695
"	"	சேவக	.	305
353	பிடிக்கை போலுந்திரள் குறங்கினனி	திருவாணை	அதிலான்	2491
"	"	சேவக	.	ச
"	உரவோள்சிறுவன்	"	.	கரு0
355	ஞானசெல்வம்.....முள்நில்	நீல	அருக்க	நு0
359	தேனியம்புமொர் தேம்பொழிந்பள்ளி	பெருங்	உ: கக	சக
360	கட்டழலெவ்வங்கைமிக	குதன்	நு0	சக
"	"	பெருங்	உ: அ	சக
"	இப்பாற்பட்டதை.....பகர்குந்தேன்	மேரு	வைசயந்த	சக
362	மாமதியன்னுள்வளர்சின்னான்	பாரதம்	அருக். தீர்	சக
"	"	பிரமோ	உமர	சக
"	"	மேரு	வைசயந்த	சக
363	ஐவரலையேம்ப	பெருங்	நு: அ	சக
"	நிதிசீர்தாமன்பெல்லம்	சேவக	.	392
364	சிங்கக்குட்டியும்போன்று	"	.	2706
367	மதையுமையாக	முருகு	.	உருச
369	எலாப் பிரப்பும்வைத்து	அகநா	.	உசஉ
"	"	சேவக	.	2107
372	கலவிக்கத்தினியசொல்லார்	ஞான	அரசியத்	கஉச
"	"	நாலடி	.	நுச
375	பொதியெனும் பெயர் வைவாய்ப்			
	பொங்கழலாடி			

தேனியம்புமொர் தேம்பொழிந்பள்ளி
அமிர் துதிர்க்குந்தேனாகிலின் புனை
சேர்த்தி
தண்ணலுந் தகரமுள்ளிநெருப்பமைத்,
திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர்
பிடிக்கை.....பொன்மகரம் [புனைப்ப
நிழன்மணிமகரவாய் செறித்து
பூங்கழற்குருகித்த புதல்வன்
ஞானசெல்வமுள்நில்
இன்னுயில் பாடு பூம்பொழிந்பள்ளி
கட்டழலெவ்வமொடு
இணரெரிதோய்வன்னவின்னு
பூசிக்கிப்பாலுற்றது கூறுவென்
மதிமேலவளர்ந்தபின்
பைதற்றிக்கான்றானை
மறைபயில்பாலன் கலையினால் வளரு
மதியெனக் கலிகளால் வளர்வார்
அஞ்சுதாயர் தங்கைவழி... வளர்ந்த
கொடைக்கடம்புண்டுகொள்கையனாகி
சிங்கமபங்கலின்முழங்கி [கா
ஐயாண்டெய்திமையாடி யறிந்தார்கலை
பல்பிரப்பிஇ
அறிதல்வேண்டுமெனப் பல்பிரப்பிஇ
துவரவாய்க்கலையலார்
கலையினக் கடந்தசொற்கன்னி
மெய்வாய் கண்முகஞ்ச் செவியெனப்
பேர்பெற்ற ஐயாய வேட்கையவா

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நால்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
376	அகர்ச்சியிலாகம்	சீவக		381	ஆட்சியிலாகம்
378	குணவதம் (வீரதம்)	குண	இரத	அசு	பெருவதமுருவிறு
380	சூழ்கடற் புனையினன்ன வறிவரன் சரண்	குறள்		க0	பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவனடி சேராதார்
386	வலம்புரிபுலகம் லிற்சுமாமணிபீன்ற தென்ன	ஆத்திரை யன்	பொதுப்		வலம்புரி முத்திற் குலம்புரிபிறப்பும் [யின்றதை யொத்தே
"	"	பிரபு	மாயையுந்	உஅ	சுலஞ்சலம்...இன்னொளி முத்தினை
390	கற்பகம் கலங்கிழிந்தவண்ணம்போற் காவேழிழ [செய்தபாவம்	மேரு	பூர்ண	கஉ	கற்பதருவினமேலுருமு வீழச் சாய்ந் ததுபோலச் சாய்ந்து
391	இனையை நீயாயதெல்லாமெம்மனோர்	பெருங்	க: நட்ச	கசக	இனையையாவது மெம்மனோர்வினை
"	"	மேரு	பூர்ண	கஅ	மங்கலமழிந்ததெம்மனோர்கடம்பாவம்
394	இரும்புண்டகீர்	"	வைசயந்த	கௌ	தாதுறக்காயந்த போழ்திற் றுறுறு நீரை யொத்தே
402	நிலம் பொறுக்கலாதசெம்பொன்னிதி நுஞ்சைதயில்லம்	சீவக		495	இம்மியனதுண்பொருள்க ளீட்டி நிதி யாக்கி [கை
"	"	மதுரை		உகரு	நிலனெடுக்கல்லாவொண்பல்வெறுக்
"	"	மலைபடு		ருளரு	நிலந்தினக் கிடந்த நிதியம் [வத்து
"	"	பெருங்	க: நட	சு0	விழுந்தியடுத்த கொழுமென் செல்
"	"	பிரமோ	உருத்திரா	ரு0	நிலம்பொறுக்கலாச் செம்பொரு
"	"	தணிகையா		உரு	னிகை; குழி நிலந்தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வம்

404	நலம்பொறுக்கலாத நான்முகன்	சிறுபான்	க: நட	கஉஎ	தாங்கரு மரபிற்றன்னும்
409	கோட்டினாந்திகள்	பெருங்	க: நட	ருஅ	செக்கோட்டினம்பிதை
"	ஆர்வவோரிந்து	குறள்	க: நட	கசுசு	அவாவென்ப...பிரபட்டும்வித்து
"	"	இலிங்க	க: நட	க	ஆகைவோறுத்து
"	"	பாகவதம்	நாரதர்	க	ஆர்வமவோர்முதறடிந்து
"	வீரன்முனிழல்	சீவக		1087	அடிநிழற்றருகவென்று
"	"	புறநா		கசு	தானிழல் வாழ்நர்
"	மாரிமொக்குளின் மாய்ந்து	ஐங்குறு		உஎரு	மாரிமொக்குள் [தோர் யாக்கை
"	"	நாலடி		உஎ	மழைமெருக்குளில்...தோன்றிக்கெடுமி
"	"	மேரு	க	எரு	மாரிமொக்குளின் மாய்ந்துபிறந்து
"	"	கம்ப	கிளைகண்டு	எசு	மொக்குளின் விளியும் யாக்கை
"	"	"	இன்வதை	க	மீதெழுமொக்குள்ளான் யாக்கையை
416	குடையும்பிச்சமும்	பெருங்	க: நட	உசு	குண்டியுங் கொடியுங் கூந்தற்பிச்சமும்
"	"	கம்ப	க: மந்திர	உசு	பிச்சமுங் கவிக்கையும் [மென
"	சடுவித்தேனடைத்த வண்ணமே	சீகாந்தி	நான்முகி	எந	சடுதலாற் தேனினமிரியுஞ் செய்தியா
417	ஏழைவேட்டுவர்	பெருங்	க: ருசு	கசு	வெள்ளை வேட்டுவர் [...மகளிரை
419	புத்தகோக்குபோற்பொன்சுமந்துளார்	"	ச: கக	சஎ-அ	பொற்கோங் கேய்ப்ப நற்கலனணிந்த
420	வெள்ளி வள்ளியின் வீங்குதோணலார்	மெடுநல்		நசு	வெள்ளிவள்ளி வீங்கிறைப்பினைத்தோ
"	"	பெருங்	உ: கசு	ருசு	வள்ளியம்புனைத்தோள் [ள்
"	முன்குமாயர்	தே.திருநா	ஒற்றியூர்	வெள்ள-சு	முன்குளார் போகம்பவேண்டின்
421	ஆயர்மத்தெந்தயிரினுவினார்	கம்ப	சடாயு	உந	தயிருடைக்கு மத்தென்னவுகை நலி
"	"	இலிங்க	பலியேங்க	நந	மத்தெழிதயிரின்மாழுகி [சம்பரனை
423	மத்தம்புல்லிய கயிற்றின் மற்றவர்,	கலி		கக0	மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்ன
"	அத்தலை விழனித்தலைவிடார்				லுஞ் சுற்றிச் சுழலுமென்னெஞ்சு
424	வலைப்படுமானென	திருவாச	நீத்தல்	ச0	வலைத்தலைமானன்னகோக்கியர்
"	"	உர்ம	இரா.வைகு	சஉ	வலைப்படு மடமான்பிணையென [மருவி
426	எம்மனோமாரினி...புலம்புதற்றார்	பெரும்		கங்கை	கன்றுகாண் மெய்குளிரின் கண்டு

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
376	அகர்ச்சிபிலகம்	சீவக		381	ஆட்சிபிலகம்
378	குணவதம் (பிரதம்)	குண	இரத	அக	பெருவதமுநுவிற்று
380	ஆழ்கடற் புனமிளன்ன வறிவரன் சரண்	குறள்		க0	பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவனடி சேராதார்
386	வலம்புரிபுலகம் விந்ருமாமணிபீன்ற தென்ன	ஆத்திரை யன்	பொதுப்		வலம்புரி முத்திற் குலம்புரிபிறப்பும் [யின்மதை யொத்தே
"	"	பிரபு	மாயையுந்	உஅ	சுலஞ்சலம்...இன்னொளி முத்தினை
390	கற்பகம் கலங்கிழந்தவண்ணம்போற் காவியீழ [செய்தபாவம்	மேரு	பூர்ண	கஉ	கற்பதருவின்மேலுருமு வீழ்ச் சாய்ந் ததுபோலச் சாய்ந்து
391	இனையை நீயாயதெல்லாமெம்மனோர்	பெருங்	க: நடசு	கசக	இனையையாவது மெம்மனோர்வினை
"	"	மேரு	பூர்ண	நஅ	மங்கலமழிந்ததெம்மனோர்கடம்பாவம்
394	இரும்புண்டரீர்	"	வையந்த	கௌ	தாதுதற்காய்ந்த போழ்திற் ருனாறு நீரை யொத்தே
402	நிலம் பொறுக்கலாதசெம்பொன்னிதி னுத்தை யில்லம்	சீவக		495	இம்மியனதுண்பொருள்க ளீட்டி நிதி யாக்கி [கை
"	"	மதுரை		உகரு	நிலனெடுக்கல்லாவொண்பல்வெறுக்
"	"	மலைபடு		ருஎரு	நிலந்தினக் கிடந்த நிதியம் [வத்து
"	"	பெருங்	க: நடஉ	க0	விழுநிதியடுத்த கொழுமென் செல்
"	"	பிரமோ	உருத்திரா	ரு0	நிலம்பொறுக்கலாச் செம்பொரு
"	"	தணிகையா	"	உரு	னிகைகுழி நிலந்தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வம்

404	நலம்பொறுக்கலாத நான்முகன்	சிறுபான்	க: நட	கஉஎ	தாங்கரு மரபிற்றன்னும்
409	கோட்டினந்திங்கள்	பெருங்	க: நட	ருஅ	செக்கோட்டினம்பிறை
"	ஆர்வவேரரிந்து	குறள்	க: நட	நசுசு	அவாவென்ப...பிறப்பிலும்வித்து
"	"	இலிங்க	க: நட	ந	ஆசைவேறுத்து
"	"	பாகவதம்	நாரதர்	சு	ஆர்வமவோமுதமழந்து
"	வீரன்முனிழல்	சீவக		1087	அழகிழற்றற்குவென்று
"	"	புறநா		கசு:க	தானிழல் வாழார்
"	மாரிமொக்குளின் மாய்ந்து	ஐங்குறு		உஎரு	மாரிமொக்குள் [தோர் யாக்கை
"	"	நாலடி		உஎ	மழைமெரக்குளில்...தோன் திக்கெடுமி
"	"	மேரு	சு	எரு	மாரிமொக்குளின் மாய்ந்துபிறந்து
"	"	கம்ப	இளைகண்டு	எசு	மொக்குளின் விளியும் யாக்கை
"	"	"	இந்.வதை	சு	மீதெழுமொக்குள்ளன்ன யாக்கையை
416	குடையும்பிச்சமும்	பெருங்	க: நட	உசு	குட்டியும் கொடியும் சீந்தற்பிச்சமும்
"	"	கம்ப	க. மந்திர	உசு	பிச்சுமில் கவினையும் [மென
"	"	சொளத்தி	நான்முடி	எந	சுடுதலாற் தேரினியிரியுஞ் செய்தியா
417	சுடுவிந்தேறுடைந்த வண்ணமே	பெருங்	க: ருசு	கன்	வெள்ளை வேட்டுவிர் [...மகளிரை
419	புத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளார்	"	ச: கக	சஎ-அ	பொற்கோங் தேய்ப்ப நற்கலனனிர்த
420	வெள்ளி வள்ளியின் விங்குதோணலார்	நெடுநல்		நசு	வெள்ளிவள்ளி விங்கிறைப்பினைத்தோ
"	"	பெருங்	உ: கசு	ருசு	வள்ளியம்புனைத்தோள் [ள்
"	முள்குமாயர்	தே.திருநா	ஒற்றியூர்	வெள்ள-சு	முள்குளார் போகம்வேண்டின்
421	ஆயர்மத்தெறிதயிரினுவினார்	கம்ப	சடாயு	உந	தயிருடைக்கு மத்தென்னவுகை நலி
"	"	இலிங்க	பலியேற்க	நந	மத்தெறிதயிரின்மாழ்கி [சம்பனை
423	மத்தம்புல்லிய கயிற்றின் மற்றவர்,	கலி		கக0	மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்ன
"	அத்தலை விழனித்தலைவிடார்				லஞ், சுற்றிச் சுழலுமென்னெஞ்சு
424	வலைப்படுமானென	திருவாச	நீத்தல்	ச0	வலைத்தலைமானன்னளோக்கியர்
"	"	கூர்ம	இரா.வைகு	சஉ	வலைப்படு மடமான்பிணையென [மருவி
425	எம்மனமாரினி...புலம்புதூர்	பெரும்		கங்கை	கன்றுகாண் மெய்குளிரியின் கண்டு

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேய ர்களமுத வியன.	நால்க ளினபதந் கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
426	பாறையடுவெயிர்	கடர்ம	கண்ணனவ	ககக	பாறையடு வெண்டயிர் மருவி
428	துலேருவி	புதநா		கருச	அறுவைத் துலிரிகடுப்ப...இழிதரு
429	கழுநீர் பிடித்து.....இருந்தான்	பெருங்	க: நடா	நடாஅ-க	குவளை...தனிப்பூப் பிடித்த கையன்
430	வானொடும் கோலொடும்சுப்பு	"	க: சள	உந	கோலொடும் வானொடும்சுப்பிய கை
431	வெங்குஞ்சிற் குப்பாய மிலேச்சை	முல்லை		கக	படம்புகு மிலேச்சர் [யன்
"	"	பெருங்	ச: கடு	நடா	காய்ந்த கோக்கிற் காவலாளரும்
433	நிலைனி...பாந்த (படை)	புதநா		உந	ஞாலநெளிய வீண்டிய வியன்படை
435	வித்பமுத் தமிழ்த்.....பகழி	மலையடு		உரு	வில்லுமிழ் கடுங்கனை
"	"	பாகவதம்	சராசந்	கந	வித்பமுத் தமிழும் வெய்ய வாளி
"	"	கூர்ம	இரா.வளம்	ருந	வித்பமுத் தமிழும் வெய்யகனை
"	"	காசிகா	துர்க்கன்	கக	வித்பமுத் தமிழ் வெங்கடுங்கனை
437	புனையிர்க் குஞ்சி பிச்சம்	சீவக		2170	கோலக் குஞ்சி நிழற் குளிர் பிச்சமும்
438	பல்லினம் சுகிர்த் நாரிப்பலிமலர் பயி	கூர்ம	நிலக்க	சுந	பல்லினம்சுகிர்த் நாரிற்...போதுகட்
439	லப் பெய்த முல்லையத் கண்ணி	பு-வெ	காஞ்சி	உச	டிய குழங்கன் மாலை
"	நல்லார்...தடங்கன் போலு மம்பு	அகநா		நளரு	பல்வனயான்...கண்போற் பகழி
"	செம்புகொண்டன்ன விஞ்சி	புதநா		நள	செம்புதழ் புரிசைப் பாழி
"	"	"		உரு	செம்புதழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
"	"	"		சஅரு	செம்புபுனைந் தியற்றிய செணனும்
"	"	மதுரை		ககஉ	செம்பியன் தன்ன செஞ்சுவர் [புரிசை
"	"	நெடுநல்		ந	செம்பியன் தன்னசெய்வுறநெடுஞ்சுவ
"	"	தே.திருஞா	தெளிச்		செம்படுத்த செழும்புரிசை [ந்

			அதிகை	இரும்பு, உ	பு கொப்புளித்த முள்முமதில்
"		கம்ப	கும்பவதை	கருக	செம்பிட்டுச் செய்த விஞ்சி
443	தன்பான் மனையா எயலான் தலைக்	குளா	அரிசியற்	கருக	நினையறி வன்பெரிது நின்முறைபு
	கண்டு பின்று, மின்பாஷெழிற்கிவன்				ளாய, கன்னியையொர் காண்பிற
	கின் தகைப் பேடி போலா				னெய்துவது கண்டு, மன்னுமண
					வில்லுவயி ரூவயில் கின்றாய்க்,
					கின்னுமுள வோபுதிய வென்றுமிக
					நக்கான்
		பாரதம்	13-போர்	கஞ்ச	மனையியழலான் மருவல் கண்டுமவன்
					கையாற், நினையளவு மோர்டொ
					முது திந்தவனா மாவேன்
					கொண்ட மாடங்கள்
					நெடுப்பு ஓள் வெல்லு முதலு
444	கார்க்கொண்முமின்னின்	திருவால்	கஉ	கஉ	ஏட்டெலும்பசியிற் பாய்ந்த
446	மோட்டு முதநர்முதலேக்கு வலியது	ஞீதன்		சசுரு	வினாக் குரலும் விளிசங் கொலியும்
	ஏட்டெட்ட பசியினிரைகளவிய நாகம்	சுடம்	பிலக்க	சஅ	காஞ்சுத்தன் கன்னிப்போரில்
"	எடுத்தனர் விளிபுஞ் சங்கும் விளையும்	தே. திருஞா	பழனம்	வேதம்	முனித்தலைப்புதல்வர்
447	மோப்பயமர்...முதல் விளையாடினானே	கம்ப	தாடலை	எ	புறத்தலையன்
448	புறத்தலை வேடன்	புறநா		உரு0	பாம்பின், வையெயிற் றுய்ந்தமதியின்
450		சிக்.மாலை		உரு0	மதவர்கையகத் துயந்த கன்றுடைப்
"		புறநா			பல்லா, னிரையொடுவந்தவுரையனாதி
454	பாம்பின்வயின்னும் மதியைத்திரு				தேம்ப லினத்திங்கள் சிறைவிடுந் தை
	மாள் மிட்டகுபோல் வேடர்கையி	திருவாய்	கக:அ	மாந்த-எ	வாய்ப், பாம்பி னனைப்பள்ளி கொ
	ளின்னும் நிரையமிட்டனன்				ண்டாய்
"					
"					
"		யா-வி	செய்	மேற்	பாண்மதி விடுத்தனை
"	நான்வாய் நினைத்த நகைவேண்மதி	மணி	ச	எரு-சு	மதியம்போல...தேர்கடைஇ
	செல்வ தொத்தான்				

ரிவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களாழதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
454	வேடர்களுக்கு அச்சத்தை மட்டும் உண்டாக்கினமை	கீத	திருவவ	௫௦	காரண மில்லவன் கண்ணிற் கான்மதியாரையு மெவந்தையு மச்சஞ் செய்தவே
455	ஆளந்தமிழ்ந்தி...கோளுற்ற கோவன்	பெருங்	நட்கடி	ந-ச	ஆளுறு படாமைக் கோளுறு புரிந்த செம்ம லாளர்
461	தடங்க ணெல்லாம்.....நெருஞ்சிப் பூப்போற், கனகதன்மேர்செல்லிதி கலந்துடன் றெக்கவன்றே	குறந்		நட்கடு	ஒங்குமலை நாடன், ஞாயிதனையனென் றேழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெ ரும்புனைத் தோளே
"	"	அநநா	"	நட்கு	சுடரோடு திரிதரு நெருஞ்சிபோல
"	"	புறநா	"	கருடு	பாழார் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ, ஏர் தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்கு
"	"	இறை	மேற்	உஅடு	வெஞ்சுடர் னோக்கு நெருஞ்சியில்
"	"	பெருங்	உ: ச	கச-டு	செங்கதிர் விரும்பும் பைக்கொடி.
"	வாளரந் துடைத்த வைவேல்	கம்ப	மிதியை	கச	நெருஞ்சிப், பொன்புனை மலரின் புக வாளரம் பொருத வேலும் [ந்சிபோல
"	"	"	பாசப்	உ	அரஞ்சுடர் வேல்
"	"	அரங்கத்தந்	"	கௌ	அரங்காது வார்களை
462	வடகழுந் துகிலுந் தோடும்	காஞ்சி	கணபுதை	நடந்	வடகழுந் துகிலுமற்றும் [தென
465	எம்மலைத் தவஞ்செய் தாள்கொல்	பெருங்	உ: டு	நடச	விழுத்தவ முடையள் விளங்கிழைபெரி
468	வட்டுடைப் பொலிந்த தானை	சீவக		767	வட்டுடை மருங்குல் சேர்த்தி
"	"	நைட்டம்	இந்திர	க	குற்றுடைவாளர் வட்டுடையின் வயங்க

469	பைத்தொடி சொரிந்த	நற்	உரு	தொடிபழி மறைத்தலிற் றோளுய்க்
"	"	தொல்	கனவு	தளவே
470	தடக்கன் கோட்டி.....நித்ப	பெருங்	நூ: 40	தொடிநடந் தீழியச் சாடியத்தோளவர்
471	பொன்னுகம் புரவி பூட்டு விட்டு	சீவக	2214	கொடுமைகூறின (ந.மேற்) [ஐனக்கி
"	"	பெருங்	க: சஅ	பெருங்கண் கோட்டி விரும்புவன
"	"	பாரதம்	கச-பொர்	புரவிகள் கொள்இய தின்னுகம்
"	மதுப்பலியும்புடும்... ஏந்தி	பெருங்	கரு	புரவி பூண்ட பொன்னுகம்
476	கோலிழைக் குந்த ஞானமே	பெருங்	கரு	தேர்நுக வெவ்வாசிகள்
479	பொற்பாவை யேழுடன் தருவல்	சீவக	அசு	மதுப்பலி தவவும்
482	நீணிரை நப்பின்னை	"	2146	கோலிளகிற் தன்மே
483	முதமிடை படல் மாலை	பெரி. திரு	490	இலக்கணப் பாவையேடும்
484	மாமான்	பெருங்	ரு	ஆயர்பாவை நப்பின்னை தனக்கிறை
"	"	முதலா	களரு	வன்டளிர்ப் படல் வருடகாரர்
485	மான்கறி கந்த கூழை மொவல்	பெருங்.பா	சு	மாமான் மகளே
487	புத்தேய்த்து.....வாழ்த்தி	கூர்ம	எசு.	தேர்வேந்தர் மாமான்
"	"	சீவக	2416	தேன்கறி கந்தகு நறுமலர்க் கூந்தல்
488	செய்விலைப் பசும்பொற் றேரி.	"	2430	அறகைநெய்தோய்த்து...ஏற்றுக்கின்றார்
"	பெய்தனர் பிணையன் மாலை	பெரும்பா	கசச	அறுகினெய்யணிந்தனரே
491	முள்வா பெயிற்று தழுதம்	சீவக	2177	செய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன்
493	கப்பலுக்குக் களிற் றவமை [றன்	மணி	எக	பித்திகைப் பிணையன் மாலை
"	வக்கமொடு போகிநிதி வந்துதர ஒற்	பதிற்	ருஉ	முத்துக்கூர்த்தன்னமுன்னெயிற் தழு
495	அம்மிமிதர் தாழ்ந்துசுரை கீழ்த்தது	செய்	எ-அ	களிறு...வங்கத்திரிந்தாங்கு [தம்
496	தொள்ளாபுலர்வின்னவர்கள்	பழ	கஉரு	கலத்திறும் காலினுந் தருவந் றீட்ட
497	செய்கபொருள் [கடன்	சிகாழிப்	க0	சுரையாழ வம்மிமிதப்ப
498	தொன்மரக்க னென்ன.....தாங்கல்	கலி	ரு	தொள்ளைசேருணர்வெய்தி
		நாலடி	கசுஎ	செய்யும் பொருளினும் [கெடும்
				சிதலை தீனப்பட்ட வாலு மரத்தை...

திவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
498	தொன்மரம்.....கடல்	குறள்		க0௩0	இக்கண்கால் கொன்றிட வீழும்...
"	"	கம்ப	சேதுபந்	ரு௩	இடும்பை...பிதந்தாரினே [குழ
"	தூங்குநிறை வாவல் [போல ன்றயது	பெருங்	க: ருஉ	௭௧	தூங்குநிறை வாவல் [காவாய்
501	பாய்கட்டியகப்பல் பழமித்த களிற்	சீவக		2793	பண்ணார் கள்தேபோற் பாயோங்குயர்
"	"	மதுரை		அ0-அ-௩	இன்னிசைய முரசு முழங்க...ஆடியற்
507	வெடிபட முழங்கி	பாகவதம்	இரணிய	அச	வெடிபட நகைத்து [பெருமாவாய்
508	என்டிசை வளிடி மீண்டி யெதிரெதிர்	பெருங்	க: ச௩	க0௨-௩	என்டிசைப் பக்கமுமெதிரெதிர்கலாஅ
"	கலாவி.....தூப்ப				ய்...சடுவளி தோன்றலின்
509	இடுக்கண்வந்தும்மதகால்...நகுத	குறள்		௭-௨௧	இடுக்கண் வருங்கா னகுத
510	பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினே	கல்		உயிர்புஞ்	பழவினே புஞ்ந்த பாடகம் போல
"	"	பாகவதம்	க௨: க	க0	பாடகத்தொடர்ச்சி போன்றபழவினே
"	"	கோலி. கா	அகத். மு	௭	பாடகத் தொடர்ச்சிப் பழவினைச் சிமி
512	குழுமித்து மதலை பொங்கி	மாரதம்	க௧-போர்	௭௧	குழுமித்து நடக்கின்றனன் [ழ்ப்பு
513	கூம்பிற்று...திரையுய்த்தது	மணி	க௭	௧௪	குடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
517	ஆளிய மொய்ப்பன்	பட்டின		௨௧-அ-௭	அரிமா வுன்ன...திருமா வளவன்
521	மேழக மேற்றி...கொண்டு பதந்தான்	பு-வெ	பொது	௫	ஏழ்க் மேற்கொளினும்
522	அசம்பிவி சாரலருவரை	சீவக		533	அசம்பி பொன்வரை [வரை
525	கோதை யருவிக்குளிர்வரை	"		2378	இலங்கு மாலை வெள்ளாருவிய வெழில்
"	"	நாலடி		௭௧	கோதையருவிக்குளிர்வரை நன்னாட
534	அகில் தேனொடு.....புகை	சீவக		1855	தந்தே னகிற் புகை
"	"	பெருங்	௩: க	௧0	கூட்டமை நறும் புகை

535	கப்பத் திந்திரன் காழுறு	சிலப்	கக	கருசு	கப்பத்திந்திரன் காட்டிய
536	நன்னகர் நோக்கி...புகுந்த தென்ன	கம்ப	உ. மந்திர	உ	நன்னகர் நோக்கினு னுகளோக்கினுள்
537	மாடியந் தானேமன்னர்	பெருங்	நங் உசு	கக	மாடியந் தானே வருட காரனெடு
"	"	சேதுபு	மங்கல	எசு	விளங்கு மாடியமும்.
538	எண்ணிட மின்றி மன்னர்...நன்னடி	சேவக		.635	எண்ணிட மின்றி நெருங்கினார்
"	"	ஞா	அரசியற்	உசுந.	எண்ணிடை யிடெயிட மின்றி
"	"	கைடதம்	சுயம்	உ	எண்ணிட விடமொன் தின் தி...பரந்த
539	மந்திரத் தரிசன்	சேவக		545	மந்திர மன்னன் [ஞர்
"	பான்மை மண்மே லிராசமா புரத்தது	"		553	தேவர் பான்மையிற் நென்று சொன்
547	சங்குடைந் தீனைய வெண்டா மரை	"		2413	பாற்கடைய முறைத்தோர் பவளப்பூங்
"	மலர்த் தடங்கள் போலும் நங்குடி	"			கொடி (குலத்தாய்மை)
"	"	ஞா	மந்திர	கள	சங்குடைந் தினைய தாழை
"	"	பேருங்	உ. டு	கருசு	சங்குடும் பாலிசுஞ் சுவமில்வாய்மை
549	எரிமணிப் பளிக்கு மாடத்து	சேவக		594	விழுத்தினே
"	"				பாவையவ ளிருக்குமிடம் பளிக்குச்
"	"	மணி	ச	அள	சுவரியற்றி
"	"				பளிக்குகற முண்டபம் பாவையைப்
556	ஆயி ராமின்	கூர்ம	ஞரியன்	க0	புகுகொன்று [பத்தில்
558	பல்வினைப் பவழப்பாய்கால்.....நல்	பெருங்	உ: க	உசுஉ	பளிங்குபோழ்த் தறுத்த பத்தி மண்ட
"	லகில் விம்முகட்டில்	"	க: சள	களள-அ	முன்னையி ராமின்
"	"	"	ந: கசு	ஞள-ள	பளிக்குமணி விழிகைப் பவழக்கை
559	விளக்கழ லுறுத்த.....போர்வை	பொருந		ஞ	வினைப், புலிக்காலமணி [கட்டில்
"	தேன் தூக்கற வொழுதி யன்ன...	கந்த	தாரகன்	கசு	பவழ விழிகைப் பத்திக்கட்டத்து...
"	கோல்				விளக்கழ லுருவின் விசியுது பச்சை
"	துய்யறத் திரண்ட	பெருங்	ச: கசு	அ	உருதே னருகா தொழுகிய தன்மையி
					னவிரநான்
					துய்யறத் திரண்டு

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுளெண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களமுதலியன	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.
563	வாழ்ப்புரி லின்ற முத்த மன்மிசையவர்கட் கல்லால், வாழ்புரி பயத்தெய்த பெய்தா தையே மகளிர்	கவி		க	சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க்கல்லாது, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதாமென்செய்யும்... அனையனே
567	வித்படை விலக்குவ.....புரவியும்	சீவக		701	விடுகளை வினையின்.....இவளினல்குரவுமுனாந், சேர்ந்து மருவினர்க்கே
579	துன்பமுத்த வர்க்கலா லின்ப மில்லை	கால்வர்		௩௪	சீர்தந்தோங்குதுஞ் செல்வமுமே
581	கனமலர்க்குழை	குதா		௧0௮௧	கனங்குழை
583	கட்டமுற் கதிய புண்ணிற் கருவரையருவி யாரம், பட்டது போன்று காய்கன் பரிபுதிர்ந்து	பெருங்	௩: ௭	௧0௮௧	செந்திக் கதிர்ய வெந்தழற் புண்ணி லுட் சந்தைச் சாந்திப் டன்ன தன்மையொடு
587	பெண்முரு மாண்மை விவாஃகிப் பேதுறு நகிலினா	சீவக		2447	ஆண்விருப் புற்று நீன்ற ரவ்வனாத் தோளி றோ
"	"	மதுரை		௬௬௬	பெண்மகிழ் வுற்ற...மகளிர்
"	"	கம்ப	கோலங்	௧௬	அருளினு ளழகை மாந்தித் தஞ்சொற்கள் குழறி...நின்றார்
"	"	"	சூர்ப்ப	௧0	கண்பிற பொருளிற் செல்லா கருத்தெனின்தே கண்ட,பெண்பிறந்தேனாக்
"	"	"	"	"	கென்ற லென்படும் பிறருக்கென்றாள்
"	"	பரி	உக	௨௨ (பரிமேல்)	இவளமுது ஏமக்குங்கட வியப்பாயிற்று இனி இவருக்குச் சொல்லவேண்டுமோ!

589	மையன்மத யானைகொமன்னன்	கைடதம்	ஆன். து	கௌ	மையன்மத வெங்கனியானை வீமன்
591	பட்டினெடு பஞ்சுதுகில்	திருவினா	நகர	சு.ந.	பட்டின் மேம்படு...பருத்தியும்
598	திக்கர்கை வைத்தேமாடமது வார்	கைடதம்	•	டு	மாடம்...பானிலாக் குழவி, முடியின்
600	சடைய வள்ளையு மொக்கும்				மீதுறத் தவழ்தலின்...பொருவும்
601-9	அதிப்புதைதவழ்ந்து...பஞ்சவர் விமா	பெருங்	உ: கஅ	சசு-ருக	கமழ்புகை.....சோதிடர் விமானமும்
	னமுட்டி				வாசமுட்டும் வகையிற்றுகி
603	அரசவ தருளினெடு... முரசறைத்த	தணிகை	வள்ளி	௩௨-அ	வியபர்கள் விரைந்து சென்று...முர
	காலை				சரப்பினுனல் [றைவான்
603	மங்கல வளியின் ...அறைவாம்	வேக	•	2388	விளங்கு வெண்ணெய்க்குடுத்து...முரச
607	கண்டகொ னையா முளக்கன்	• "		729	அனங்க னுணப் பாடினான்
"	"	" "		2037	வேணி லானின் வேதகாண மாயினான்
"	கல்களெல்லாங்குற்றவர்	" "		657	கல்கத்தொழில்படவெழிஇப்பாடினான்
608	தித்தொடை மகரவின்	பெருங்	க: ருஉ	அரு	தித்தொடைப் பேரியாழ்
611	குன்ற மணிவட்டி வருட்டு மாந்தல்	இலிங்க	தீவுகளின்	க0	வடவரை பிடுங்கி வட்டென வருட்டும்
614	வெள்ளையணிந்து நூன்றே	ஞா	சுயம்	உக௨	வெள்ளணி விரும்புமின்
"	"	சுடர்ம	கண்-அவ	சு.ந.	வெள்ளணியணிந்துகோடி...நந்தான்
"	"	தணிகை	செரி	சருக	வெள்ளணி நூள்.....மேவிக்கதிரை
616	குச்சென நிரைத்தம் மாந்தர்	வேக		1153	குச்சென நிரைத்த யானைக் குழாம்
"	"	கந்த	நாட்டு	௪	குச்சென...பதித்தனர்
617	வெண்ணெய் ஸித்திவலிதலையணிச்	கைடதம்	சுயம்	க0௬	துண்டு சூறித்து...அணிச்சப் போது
	சுத்தம்போது...பாப்பி				பரப்பிய...யீதி
618	முதிப்புடை வியாழம்போன்றோர் குண்	பெருங்	உ: க௬	௬௨-௬	வெண்மதிக் கைப்புடை வியாழம்போ
	டல மிலங்க				ல...வனப்புயிற் திருந்த...குழை
"	விரைக்குழ றெழுது நீவி	"	க: ௩௬	அரு	ஒதியு அதுவ மாதரை நீவி
622	சாந்தின்...குவர்க் காம ரகவிதழ்	வேக		2423	சந்தன மேந்து தாமரைத் தோடின்
	பயிலமட்டித்து				பயில்வினாற் பூசி
623	கங்கையின் களித்தி நுச்சி...ஆட்டினர்	பெருங்	௩: ௨௨	௧௧௬-௨0௧	செய்தியிப்பெய்து...ஆட்டி

சீவக. செய்யுளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் கள்முதலியன.	நால்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
623	கங்கையின்.....ஆட்டினார்	பிரமோ	சோம	ககஉ	மாசு முழுகு மாமணி...ஆட்டி
624	முல்லைச் சூட்டு வெய்தார்	பிரபு	கைலாய	உஎ	முல்லை யத்தொடை யமுத்ததி
628	மண்களை முழுவம்	மணி	சு	ககக	மண்களை முழுவ மாசு
631	தேரை நடப்பனநடந்தன	ஞா	சுயம்	கஉச	தேரையாய்க் குறஞ்சூத்து மிதந்தன
"	"	கம்ப	கோலம்	உக	சித்தொடு குற்றஞ் கூறும்...சுற்ற
634	ஆனை யானை யகலயிரென...ஆனை யின்றென தெயென்று	பெருந்	க:கஅ	உஉ-க	இறைவ னானை யிக்கெவன் செய்யும்,
638	முழலைப் பொற் சிலம்பு	"	க:கச	சு	புதல்வ ரானை புதரீ ராட்டென
"	"	"	"	களடு	முழலைக் கிண்கிணி மடவோர்
641	குலிகச் செப்பன கொம்மை வரிமுலை	கம்ப	மார்ச	சுஅ	முழலைக் கிண்கிணி...பெருமகள்
642	ஊட்டியன்ன அருக்கரக் காரடி	அகநா		சுஅ	கொங்கை செம்பொன்செய் குலிகச்
"	ஓட்டை கெஞ்சின ராயுழல் வார்களும்	ஈபரி	கஉ	ருக	செப்பு
"	"	நா	சுயம்	சுச	ஊட்டியன்னவொண்டளிர்ச் செயலை
645	நிறைத்தார் பொங்க	பெருந்	க:சு0	ககக	ஓட்டை மனவ னூரிலி
647	கண்டத் திரைவளைத்து	சேவக		873	ஓட்டை மனத்தோ டுயிர்தாங்கி
"	"	முல்லை		சுச	அவிரிழை பொங்க
"	"	பெருந்	க:கஉ	க0க	காலிற் கண்டத் திரைவளைத்து
"	"	"	க:கஉ	க0க	நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி
652	மாந்தளிர் மாமேனி	முருகு	க:சு0	ககரு	கண்டம் குத்திய மண்டப வெழினி
653	பலிகொண்டு பேராத பாசமிவள் கண்	பதிற்		கசு-சு	பட்டியல் கண்டத்து
				எக	மாலி னீவிர்தளிர் புறையு மேனியர்
					பலிகொண்டு பெயரும் பாசம்போல

654	தன்னுகில்...உண்டுவனதுசப்பு	திருச்சிற்	நகர	க0சு	அகல்கின்ம...உண்டே யிடை
657	பாடினான்...மெய்ம் மறந்து வீழ்ந்த	ஆணைக்	கோள	உ	யாமெழுப்பமாடு வீழ்ந்த கின்னரம்
"	இயப்பொழில் குரங்கின வீன்மதுண்டளிர்	பாகவதம்			வந்தனின் மரமு மந்தண் குழைதர
658	கருங்கொடிப் புருவம்	மணி	ந	ககசு	...இசைவடித்தான்
"	"	இலிங்க	சிவன்பலி	உச	கருங்கொடிப் புருவத்து
"	கருங்கொடிப்...தோன்ற	திருவிளை	விமகு	உக	கருங்கொடிப் புருவம் கோலி
"	செவ்வாய்...நவின்மதோ	மலைபடு		ருநசு-சு	செயிரறு புருவமேதல்...வீங்கல்
"	நரம்பொடு வீணை நாலி னவின்மதோ	மிதரை		உகள	பாழ்...இன்குரல் விமலியர்
"	கருங்கொடி...வைத்தார்	பெருங்	க: நள	ககஅ-உஉ	நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி
659	இசைத்திறத்தனக்கனையினையநீரினார்	"	ந: கச	உஅள-அ	இயம்மெளிப் படுத்தபின்...எழுவ
660	கின்னரம் பொதரப் பாடினான்	ஞா	கல்யாண	க0	தகைமுதையுயின்றோன்[பிணிக்ஞம்
"	"	கம்ப	வரைக்	நக	மெல்லிய லார்தம் படைல் கின்னரம்
662	கமலத் தங்கட் டேனின முரல்வதொ	பெருங்	க: நள	கஉ0-உ	மங்கையார்.....கின்னர மயங்கும்
665	அறுபகல் கழிந்தவின்றை	நீவக		1917	திருமலர்த் தாமரைத் தேன்முரன்
"	"	"		2398	மதபோல்... இன்குர லெழுவ
670	வெம்வினான் காரி யுண்டிக் கடவுளின்	மலைபடு		அந	அறுபகல் கழிந்த பின்னான்
675	தோற்பொலி முழுவும் யாழும் துனை	சீவக		2596	முவிரு னாள்கள்போய்
678	பயில் குழலு மேங்க	பெருங்	க: ச0	உகரு	காரி யுண்டிக் கடவுள் தியற்கையும்
"	மருங்குலு மொன்று	பரி	அ	ருஅ	நல்லிகை முழுவும் யாழ் மிரங்கு தீங்
696	தாய்க்கு மொருமகன்	சீவக		100?	குழலு மேங்க
"	செம்பொனோரோடு சேர்த்தி...குழை			2060	நினக்கிடை மற்றென் துடையையோ
"	யோர் காதிற் கிருநாதச் சடரவைத்				சுன்றாட் கொருபெண் ணிவர்
"	தான்				குண்டலமொருபுடை . குலாவி வில்
"	"				விட,விண்டலர்த்தொருபுடைதோடு
"	"				மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச
"	"				இலங்குபொன் னோடு...குழையோர்

சிவக. செய்யுள் எண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேயர் களிறுதலியன	நால்களிற்பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பூலம் அல்லது கருத்து.
698	சுரிகை யம்புந் கச்செடைக் கோத்து வாங்கி	பெரும் பாண்		எ.உ	சுரிகை துழைந்த சுற்றுலிங்கு செறிவுடை
"	"	பெரும்	க: ந.உ	எ	கதிர்வாட் கச்சையர்
701	விடுகனை விசையின்...இடனி	பெரும்	நகர	க.0	விடுகனை பின்செலவிசையிற்செல்வன
"	கவரி செற்றிக் காலியத்புரவி	ஞா	அரசிபற்	உ.உ.உ	கவரி வேய்ந்த கலினமா
"	"	"	"	உ.உ.உ	மரைமயி ரணிந்தன மாணமா
705	போகையர் மதியம்	கூர்ம	மண்டல	க.உ	போகையர் சனியின் மண்டலம்
711	நலத்தைமத் தாக நாட்டி நல்வலி யினமை வாரா...கடைத்திடு கின்ற	பெரும்	ந:க.0	உ.உ.உ	அத்புலவர் கொடுங்கு காரிகை மத்தி
712	திங்கரும் பெருத்தித் துங்கியின்றி யிருந்த தித்தேன்	"	க:ச.அ	க.ச.உ-எ	னென் கடுவழி கண்டபும்
713	எள்ளிதம் படுத்த வேந்தல்	மணி	அ	ச.0	கரும்பி னணிமடம் றெடுத்த, நிறை யுறு தித்தேன்
"	"	பெரும்	க:ந.ச	ச.ந	எம்மிசத் படுத்தும் வெவ்வினை
714	நிறைக்கதவு நீக்கிக், காவலெண்ணெஞ் சம்.....உள்ளம் யாத்தாய்	"	க:ந.ந	க.ந.0-ந.க	எள்ளிதம் படுத்தவென்றுதன் மாதரை
"	"	"	ந:ச	எ.ந.	நிறைத்தாழ் பறித்தேன் னெஞ்சகம்
"	நின்னையு மாலை யாலே தேவரிற் செ நிய யாப்பன்	ஞா	சாயம்	ச.க	புகுந்து, கள்வன் கொண்டவுள்ளம்
717	பரந்த கேள்வித் துறைபோய	கம்ப	பாயிர	ச.க	காவ னெஞ்சங் கட்டழித் தனன்
721	புரிநெடும்த் துரோமங் காட்ட	பெரும்	ந: க.ந	ச.ச-எ	கோதைகளி லியாத்திவண் நீர்கொ ணர்மின்
722	அமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்	"	க: ந.உ	க.ந.0	முத்தமிழ் துறையின்புறையோகிய புரிமுறை நெடும்த் துத்...தோன்றக் அமிழ்துறழ் நல்யாழ் [காட்ட

722	தித்தே எனிபெற வொழுதி யன்ன ...நரம்பு	புறநா	எ0	தேனந் திந்தொடைச் சேறியாழ் [மடங்குபுரி நரம்பின்
723	சோர்ந்தன புள்ளு ழாவும்	சிறுபாண் சீவக	உஉசு-எ 1402	தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலிற்று இன்ன ளிகுரால் கேட்ட வசனமா, வன்னளாய்
725	கருவி வானங் கான்ற	கம்ப	அ	யாழ்நறையடுத்த வசனநன்மா
728	சீர்ப்புரிநரம்பு	பொருந மலைபடு கூர்ம	உருசு உரு	கருவி வானங் கடற்கோண் மதப்ப தொடுத்த சீர்ப்புரி நரம்பின்
729	நரம்பும்... செய்தவாறு	பெருங்	ரு	சீர்ப்புரி நரம்பின்
730	விண்ணவர் வியப்ப...பாடினான்	சீவக	உஎரு	மிடறு கீரம்பு மிடைசெரிவின்றி
731	அனங்கஞ் சாப் பாடினான்	சிறுபஞ்சு	உஎஅ-அக 2037	புறவும்...மாடஞ்சேர
732	பருத்தமதனிழைத்த மாட்டுமொழையும்	சீவக	க	வேளிலாளின் வேதலாறுமாயினான்
733	செம்மல ரடியும்...தேவி யென்றான்	கந்த	உரைப்பா	பன்வனப்புக் கேட்டார் நன் மென் தல்
734	மாந்த றுவாக்கடன் மேலிய வார்ப்ப	சீவக	க	பருந்து நீழலுமெனப் பாவு முரையும்
735	வெள்ளிய... கட்டியங்கார னன்றே	நடைதம்	1327	பாத்தியக்கழுநீழலுமா மெனப்பாட
736	அம்மனை யோவென் தஞ்சி	சீவக	க	மாலைவாழின...ப.நுமையிந் தீன் தவன்
737	அதிமதரத் தனையால் யானைக்குக்	தனிகை	க-ரு 760	ஆரமார்புருநாக்கடன் மெலியவார்ப்ப
738	கூர்ப்பு மிகுதல்	வீராட்ட	கரு	அழகின...உரியவொன்றான்
739	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	கரு	அம்மனை யோவென
740	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	ஐந்	கரு	அதிங்கத்தின், மரங்கொறு மதவேறு
741	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	நா	2062	மதர்த்தெழுமயக்கத்தால்
742	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சுயம்	சசரு	நாகின விடையிற் புல்லி
743	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	கருசு	நல்லேறு தழீஇ நாகுபெயர் காலை
744	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	111	மடநா குடனாகச், செல்லு மழ விடை
745	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	111	போற் செம்மாந்து
746	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	111	மதுச்செய் கோதை தேம்புகை கமழ
747	இளவன காஞ் புல்லி...சின்னல்	சீவக	111	உட்ட

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ர்களாழத் தலியன.	நூல்க ளின்பதத் திகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
762	இப்பாரெலாம், தூழி லாட்டி துடக் கெ் குடித்திடும்	மலைபடு		அ-எ	தெவ்வா தேளும், துகம்படக் கடந்து தூழி லாட்டி [லாட்டி]
764	சுன்களுந் குறஞ் மஞ்சி	சூர்ம பெருந்	கண்டூழி க:நஅ	அ0 களஅ	கடலந் தாளை யயிந்தையு தூழி
770	ஊதிய வொழுக்கி னெஞ்சத்து... முதல்கெடாமை கொள்வார்	குறள்		ச-ந	சூனங் குறஞ் மாணிழை மகளிரும் ஆக்கந் கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்யின, பூக்கார்
775	ஏழுயர் போதகம்	கந்த பாகவதம்	மார்க்கண் சராசந்த	அந் ந.உ	ஏழுயர் குறும்பொறை யிபம் ஏழுயர் களிந்து மன்னர்
"	"	பாரதம்	இந்திர	க	ஏழுய் நிராசகுஞ் சரமேல்
777	அம்மலிந் தரணம் விசினர்	பெருந்	க: சக	கக	அரணக் காப்பினர்
778	சீவகன் வாழ்க வென்னலே	"	க: சாந	சஉ	வாழ்க வுதயனன்
"	"	"	"	ககந	உதயனகுமரனம் பூகிபும் வாழ்கென
"	"	"	ந:கள	உஉக	விரிசிகல் வாழ்கென [தவே]
779	செய்வின் வியமரம்	சூளா	செயம்	உஉக	இயமரத் தொழுதிக னொழுந்தி சைத்
"	"	"	"	உஅ0	இயமரந் துவைப்ப வேறி
"	"	நள	"	அஅ	இயமரநின் றார்ப்ப
780	எயிற்றம்பு லுழ்கலின்	பாரதம்	1-போர்	உஅ	எயிற்றுக்களை தொடுத்தார்
"	"	"	கசு-போர்	நக	எயிற்றுடை யயில்கொள் பகழிகள்
"	"	"	"	நரு	எயிலுடை வாளி துணிப்ப விழந்தன
782	யானைக்கோ டேழுதகன்ற மார்பம் கீழ் துப்பட்ட டழுகிதாகக் கிடக்கெனக் கொடுத்த நின்பார்	புதநா	உஅள	நு-எ	அண்ணலு யானை, யிலன்குவான் மரு ப்பி னுதிமடுத் துன்னினு, மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்

783	வாளமலை யாழகக் காட்டுவார்	பதிற் பு-வெ	ஞசு தும்பை	ச-அ ஞ, க வெ-உக எளசு	வாளுயர்த்து.....போர்க்களத் தாடும் ஒள்வா ளமலை [கோவே மதவ ராடிஞர், வேந்தோடு வெள்வாள் கைவேல்களிற்றொடுபோக்கிவிதிர்த்து புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃகம் எழுவலித் தோளுடை புரவோன் சந்தனம் பளிதந் தீற்றி கதிர்குழ் குறட்டின் வேனிமத் திங்க நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின், மடல் வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே எய்போற் கிடந்தானென் னேறு வடிநாறுநி கெளவியவானெயொடும், விடுமினெறி ஸ்ரீமாமுல் விசைத்தன பே, னடுநாணிடை யேறிய வம்பி நெடு; நெடுநாண்ற வித்த னிமிர்ந் தோடாழ் ஞாத்த கோடு [தனவே சடுநோக்கு பைம்பொற் புளகக் களிற்றான் பொற்படைப் புளக மிசை என்னமுன் னில்லன்மீன் தெய்வீர்.
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
785	எழுவலி முழவுத் தோளார்	குறள் தகடுர்	வர்துவல் சூரியன்	ஞ 1081	"
788	காயத்தின் குழம்பு தீற்றி	சூர்ம சீவக	"	அ க-க0	"
790	ஆரமே யனம்ந்தனோர்க் குழ்சியாயினார்	புறநா " "	உஅரு குகள	"	"
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
800	மினெறி துண்டில் போன்றவெஞ் சிலை நான்க ளற்ற	பு-வெ ஞ்ஞா	வாகை அரசியற்	உஉ க0க	"
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
804	வெள்ள நிலையிது.....கப்பி	பெரும்பா சிலப்	"	உளந அச	"
807	கன்னாட் கபாற் சுட்டுக் றுக்கி	சீவக	ஞ	1867	"
809	பைம்பொற் புளகப் பெருமக்களி யானே	பெருங் குறள்	க : சரு	கச எளக	"
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
813	ஒருவன் தன் பிரத்ததத் தலைவன் தாக்ககடல் (3-ஆம் அடி) உப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த தேபோற், கரிநல மன்னர் தங்கள் கடற்படை புடைந்த தன்றே	பெருங் குறள்	ந : 20	க20-22	கடம்புன னெருங்க வுடைந்துநிலை யாற்றா, வுப்புச் சிறைபோ லுண் ணெகிழ்ந் துருகி, வெப்ப மன்னர் விக்கஞ் சாய சிறுபடையான் செல்லிட்டு சேரி னுறு படையா, ஞாக்க மழிந்து விடும்
814	உறுபடை...உடற்றிற் தன்றே	குறள்	"	சகஅ	"

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர்களமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
819	முதுமரப் பொந்துபோல முழுமெயும் புண்க றுற்றார்க்கு	கூர்ம	சந்திர	௧௨	மொய்சுமத் தெதிர்த்தோர் மேனி முது மரப்பொந்திற் றோன்ற
820	பைம்பொன் தன்னுற் பண்ணை நூலு வ மாக்கி...கனத்துப் பாவம் புலம்பொடு போக்கினுனே	பாகவதம்	க0 : ௨௨	௩௨	வேட்ட மாடுத் திறத்தன்னால் விளைந்த பாவத் தவமியற்றி வாட்டி...எம் மடிசேர் கெனப் பணித்தான்
824	விளைநிற வார்செட்டெ லரிசி	பெருங்	க: 40	௧௩௩	விளைவா லரிசி
825	முழவன பலவின் நீங்கனி	புறநா		௨௩௬	முழவுமருள் பெரும்பழம்
831	உடுப்பன துதில்களு முறைக்கு நான முந், தொடுத்தன மாலையுங் குழையுந் சாந்தமும்	பெருங்	க: ௩௮	௬0-௬௨	உரைக்குவானமுந், சுண்ணமுந் சாந் துந் சுரும்பிவிர் கொடைபு,மணியுங் கலனு மாலையும்
833	முழிவாய் முல்லைமலை	சீவக		2974	முழிவாய் முல்லைமலை
"	"	கூர்ம	சந்திர	௧0	முழிவாய்த் தாமம் [பெருங் குவளை
"	தாழிவாய்க்குவளை	சீவக	"	2974	தாழிவாய்மறைக்குத்தண்ணென் றடம்
"	"	சிலப்	ச	௧௪	தாழிக் குவளையொடு தண்ணெங்கமுநீர்
"	"	"	நு	௧௬௨	தாழிக் குவளை சூழ் செங்கமுநீர்
"	"	ஞான	நகர	௬	தாழிவாய்க் குவளையும்
"	"	"	மந்திர	௭௬	தாழிக் கோலப் போதன கண்ணாள்
"	"	பெருங்	௩: ௩	௮௭	தாழியுண் மலர்ந்த தண்ணெங் குவளை
835	அந்தர விசும்பிற் நெவர்க்கு	பாரதம்	வீசந்த	௧௮	தாழிநறுங் குவளை
837	மதுமூன் நடுத்த...மூன்று	ஞான	அரசியற்	௭௨	அந்தர விசும்பிற் நெய்வம்
		சிலப்	ச	௬௭	இனையனை மேம்பட

"	"	பெருங்	ச: ௫	௫௧	பதினேந்தமைத்த படையமை சேக்கை
"	"	டைதம்	மீணம்	௨௬	மூவைத் தடுக்கிய வமளி
848	ஆம்பொருள்க ளாகுமவை யார்க்கு	கம்ப	கும்புவதை	௧௬௫	ஆருவ தாகுங் காலத்தழிவது மழிந்து
"	மழிக் கொன்னா, போம்பொருள்				மீதிப், போருவ தயலே நின்று
"	கள் போகும்				போற்றினும் போதல் செய்யும்
"	"	பாகவதம்	எ: ௨	௧௨	வெறுத்து வாரியி லொருபொருள் வீழ்
"	"				த்தினும் விரும்ப, மறுத்து வந்த
"	"				தம் மருங்குறு மவர்க்குரித் தாயி,
"	"				விறுத்தொர் செப்பினுள் வைத்துற
"	"				நின்றதாந் தாமே, பொறுத்துக் கா
"	"				ப்பினு மாய்ந்துபோம் போம்பொ
850	சூங்குமமும்... இடுகொடியா...எழுதி	பெருங்	க: ௪௦	௧௪௩	எழுதுகொடி யாகத்து [ருண் மாறோ
"	"	"	"	௨௨௦	ஆகத்திக் கொடிபட்ட வெழுதிய
856	முழுவங் கண்டுபி லாத முதுநகர்	மலைபடு		௩௫௦	முழவுத் துயிலறியா வியலுள்
857	வள்ளநீர்...அள்ள லாயம யானே யிழு	தொல்	உவம	௫-௧௦	வள்ளத்தி லீர்கொண் டிமிழந்த முலைச்
"	க்கிர			மேற்	சாந்து மறுகிற்பரந், தள்ளல் யானே
"	"	நள	சயம்	௧௩	யெல்லா மழுவழுக்கினவே
"	"				திமிர்ந்த, சீதக் களபச் செழுஞ் சேத்
858	கூந்தன் மாலிக் குமரிப் பிழக்குழாம்	கூர்ம்	சம்பு	௩௪	முல் - வீதிவாய், மானக் கரிவழுக்
"	"	"	"	௮௮	கூந்தலம் பிழக் வீற்றுநின்று [கும்
863	தழங்கு வெம்மதுத் தள்ளும்	சீவக		1874	குமரியமீ பிழக ளாடுங்குண்டுகட்சனை
"	"	சூளா	நகர	௧௪	மதுத்தண்டோ டெடையாடை
864	போகக் கலப்பையும்	மலைபடு		௧௩	மதுத்தன் டிட்டமும்
"	"	புரநா		௨௦௬	சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
872	காவகம்...கயம்புக்கது போன்றது	மலைபடு		௪௭	சுருக்கினெங் கலப்பை
"	"	"		௨௫௩	கயம்புக் கன்ன பயம்படுதென்னிழல்
"	"				கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கள்

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களாரதலியன.	நூல்களின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
872	காவகம்...கயம்புக்கய போன்றது	பெரும்	க: ௪0	க2உ	மணிக்கயத் தியன்ற மறுவி தன்னி
"	"	"	உ: ௧௩	க௮	நீர்புக் கன்ன நீர்மைத் தாகி [முல்
"	"	கம்ப	நாடலிட்ட	உஉ	அறு மெளக் குளிர்த்து.....விரிபுஞ்
873	ஆவியத் துலொர்	சீவக		875	துமஞ் சூழியனத்துகில் [சோலை
882	மைந்தர்.....இருந்தான் விசும்பித்... மாமதித் தோற்ற மொத்தே	பதிற்		௬0	பன்மீ ரூப்பிட் டிங்கள் பேர்ஸ்ப், புத்த
"	"	புதநா		௧௩	சுற்ற மொடு பொலிந்து தோன்றலெ
"	"	"		௧0௨	பன்மீ ரூப்பிட் டிங்கள் போலவும்
"	"	சிறுபாண்		உ௧௬-௨0	தின்க னூரிறை மதியத் தனையை
"	"	"		௨௧௬-௨0	பன்மீ னடுவட், பான்ம்தி போல, லின்
"	"	மதுரை		௨௬௬-௨80	னகை யாயமோ டிருந்தோன்
888	வாரம் பட்டுத்தி தீயவு லல்லவாந் நீரக் காய்த்தழி லல்லவந் தியனம்	குறந்		உ	பன்மீ னடுவட் டிங்கள் போலவும் புத்த
"	"	அறநெறி		௨௩	தசுத்தமொடுபொலிந்தினி துவிளக்கி
"	"	திருவால்	திரு	௧௫	காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி
899	மழைவள்ளல்	புதநா		௧௪௨	மோ
					காய்வதன்க, னுற்ற குணந்தோன்ற
					நாகு முவப்பதன் கட், குற்றமுந்
					தோன்ற கெடும்
					நெற்கெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொ
					ல்லக் கண்ட வறிவுளோர்
					அதுகுளத்து.....கொடைமடம் படுத
					லல்லது

906-7	இன்னதோர் காலத்து.....கைபுனை பாவையெல்லாம் கதிர்முலை யாக் கிணுனே	பெருந்	க: ஈசு	உஎஅ-அ0	புள்ளு மாவு மூன்றாறுத் தியன்ற வான்பெயர்க் கிளவி...வழுக்கிக் கூறிலும் வடுவென நாளி
911	ஆசை மாக்களொ டந்தனர் கொஞ் கென...மன்னவ னூடலின்	"	க: ஈசு	தரு-சு	ஆசை மாக்களொ டந்தனர் கொள் கென, மாசை வாரி மன்னவ னாழ்
912	மதூர வெல்கொடி மைந்தன்	"	ஈ: டு	ஈ0	மகர வெல்கொடி மகிழ்க்கணக்காமன்
917-32	ஒன்றேயுயிரை...காண்மின்	"	க: ச0	ரு-ஈஅஈ	பணையும் வெதிரும்...காண்மின்
927	அலவனாடும் வகைப்பா லரும்பொத் கவதம் குருள	கவி	கஈசு	கஈசு	எக்கரலவனுடனாவரித், தவலிரண்கழ கத்து...கவறுத்த வடுவேய்க்கும்
928	திம்பா லடிசில்	சீவக		398	திம்பால்...அட்ட லின்னமிரிதம்
"	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்	திருவிளை	நாடு	ஈஉ	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னிமிர்ந்த சோறு
"	ஆம்பாலக்காரடலை	திவ்ய	நாய்ச்சியா	சு: ச	தூறு தடாநிறைந்த வக்கார வாடிசில்
929	காமக் காலந் (பரத்தை) காண்மின்	ஞளா	இரத	உரு	கண்ணாளுரொடு காமக் கலங்கனோ
933	இலையின் னனம்...காட்சிக்கிளிய விழவில்	பெருந்	க: ச0	ஈஅச-அ	இன்னவைபிதவும்...எழுமைப் பிறப் புமெய்துகம் யாம்
946	பற்றோ டார்வம் விட்டிடு	சீவக		3039	பற்றார்வம்...ஓத்தத்தத்தத்து
947	நீனித வினையின்கி	"	"	551	கருவினை கழுவுப் பட்டு
"	"	"	"	3101	தொகலரும் கருவினை
949	பரியாளமடைந்ததே	பெருந்	க: டுசு	உ0க	அகன்பரியாளமும்
"	"	"	ஈ: உஈ	ஈசு	"
"	"	"	ரு: அ	ருசு	அகன்பரி யானத்து
951	தேவனாகி வானிடு சீவியிற்றேன்றி	நாலடி	கடவுள்	கடவுள்	வானிடு வில்லின் வரவநியா...கடவுளை
"	"	சீலப்	கரு	கரு	திருவி லிட்டுத் திசுழ்சரு மேனியன்
"	"	மணி	சு	க0	திருவி லிட்டுத் திசுழ்சரு மேனியன்
"	"	ஞளா	குறு	உ0சு	அமரரைமற் றையுக்கா, லிந்திர லின் லென வெளிப்பட்டு

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்மத லியன.	நூல்க ளின்பததி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி. எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1016	கிளைக்கமூநீர்	முருகு		உசு	[வரும்பு கிளைக்கலின் நெழுதரு கிழநீர்ச்செவ்
1017	பாலியேத், காலியொன் திரண்டெம்பு	திருச்சித்		எக	காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணி கலந்தாங்கிருவ, ராகத்துளோருயிர் கண்டனம்பாம்
"	ஊற்றுநீர்க்.....கங்கையுள் லிழைந்த வன்னமே	அம்பிகா		சுஎஅ	கங்கை முன்றழைநீத், தன்னம் படியுங்கொலோட வராழியிலாரணக்கே
"	"	பாகவதம்	க: உ	எ	மான தீப்பெருந் த-த்திலின் மருவிய லன்னம், காண் கச்சிறு காகக் கைசேர் தடங்கரு தாதால்
1024	வெஞ்சின வேழ முண்டவெள்ளிலின் வெறியமாக	சிவக		232	தம்புடை மெட்டுக்கை வேழம் துற்றிய வெள்ளிலே போல்...தமியகை
"	"	கக- திருமு	கபில	சிவ. கக	கனிமுண்ட வெள்ளில்போன் னுள்ளம் வெறிது
1028	கன்னிய ருந்தனாய் ...அஃ தின்ன தென் றுரையலர் நாணின்	கலி		சச	நீசெய்த வருளின்மை யென்னையு மறைத்தானென் றேழி... நாணி
"	"	கம்ப	சூர்ப்ப	சுரு	தாழ்நு காமத்தன்மை தாங்களையுரை ப்புதென்ப,தாமென லாவதன்றால்
"	"	பாரதம்	வேத்திர	ரு	தேரிவை யர்க்குளந் கூசு மாசை நோய் கூறுகிற்பதென், நெம்ம னோர்களுஞ் சொல்வர் [ழியேனே
1031	பொற்குன் றுயிலும்...புணர்கேள்	சிவக		1042	சட்டஞ்சா லீணிதியும்...புல்லா தொ

1035	இருந்ததுகொல் போந்தது கொல், சென்றதுகொல் சேர்ந்ததுகொல்... என்றதுகொல் பாவம்	அரங்கக் நள	சுயம்	உரு சரீ	மதக்குமோ காவின் மதுவருந்தியப் பாற் பதக்குமோ சந்திமுன் பா மோ...தேன் இவ்வளவிற் செல்லுங்கொ லிவ்வள விற் காணுங்கொ லிவ்வளவிற் காத லியம்புங்கொ லிவ்வளவின், மீளுந் கொல்
1036	செந்தார்ப் பசுக்கினியார்	அகநா கூடம்	கண். பூமி	நகச கஅ	செந்தார்ப் பைக்கினி செந்தார்க்கினிக்கு
"	"	நள	சுயம்	ரு0	என்றுண்டிய வாவி யுவத்தளித்தா யாதியாட.....சென்றுரைத்தி
1037	இளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுவரை தான், தந்தாரென் னின்னுவர் புல்லப் பொருந்தமேற், குன்றது கூடு கென.....சூழி யிழைத்தாளே	தே. திருநா முத்தொன்	மருகல்	அ எரு	மருகற் பெருமான்வரிற், கூடு நீயென் றுகூட லிழைக்குமே கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமா னைக், கூடப் பெறுவேனெற் கூடெ ன்று கூட, லிழைப்பான்
"	"	திருச்சிற்		கஅசு	மணற்குன் னி லீத்தகன் றூர்வருகென், றுழி திருத்திச் சுழிக்கணக் கோதி வளைத்துக் கிடந்த வரிமணற் கூடலும் ஒருத்தி, கூடலே யிழைத்தனன்
"	"	அம்பிகா		நஉஉ	சுழித்த கூடல் [டாள்
"	"	கம்ப	உண்டாட்	நக	சுறவே நெழுதிய மோதிரற் தொட்
"	"	கைடதம்	கைக்கினி	க	நாம மோதிரற் தாண்முதற் செறித்து
1040	நாமமோதிரத்தொட்டு	கலி		அச	தன் னாம மோதிர நன்னுட் கொண்டு
"	"	பெருங்	நட்கு	எ0	மெய்ப்பேர், திட்டியது...ஓராழி
"	"	"	சட்கு	அ-சு	வேட்ட பொழுதி னவையவை போலு
"	"	கம்ப	உருக்காட்	ககரு	மே, தோட்டார் கதுப்பினு டோள்
1042	வேட்டார்க்கு வேட்டனவே போன்றி லிய வேய்மென்றோள்	குதன்			

சீவக. செய்யு ளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்மத லியன.	நூல்க ளின்பகு திகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1044	நூல்புடைத்தாம் போற்கிடந்த வித் தகஞ்சேர் நான்வரிகள் [போல்	பெருங்	க: ௩௨	௬௬-௭0	வெள்ளோட் டங்கண் வித்தக மெழு
"	பான்மடுத்துத் தித்தேன்பருகுவான்	குறள்		கக௨௧	திய,க்டையெழுத்தோல்க்கணக்கு
1049	அணிமதக் களிற் னானக், கடிச்செருப் பாவ தல்லால்	பெருங்	க: ௩௬	௩௧0	பாலொடு தேன்கலந் தற்றே [வரி
1050	கந்துகப் புடையின்பொங்கும்கலினமா	"	க: ௩௮	௩௨௭	அன்னந் குமரந் கடிச்செருப் பா
1051	சிறுமுதுக் குளையும கேட்டே	சிலப்	௬௭	௬௮	கென
1054	விட்டாற் கவர்சென்றார்	சீவக		1061	பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிர்ப்
"	சுற்றார் வல்லிற் குடும செம்பொற் கழனாகன்	"		1057	சிறுமுதுக் குறை விக்கு [புரலி
1055	சீந்தா நின்ற தீமுக வேலான்	தணிகை	௧௭௮	௧௭௯	உரைத்தார்க்கவன்மெய்மமகிழ்ந்தான்
"	"	பெருந்	அம்பிளன்	௧௮௦	சுற்றார் 'வல்லிற் குடும செம்பொற்
1057	குந்தேஸ் செய்தும்	சீவக		1140	கழலாற்கு
"	"	பெருங்	க: ௩௨	௧௧௫	சீந்தா வெமைப்பொருவான்
1063	கரைகொன்றிரங்கும் கடலின்	சீவக		280	சீந்தமாய்ப்பார்
"	"	மதுரை		௨௩௫	குந்தேஸ் செய்தலின்றி
"	"	கூர்ம	இரா. வதை	௧௧௫	குந்தே லருளி
1064	கழைமுற்றந் திந்தேன் கரும்பு	கலி		௧௧௫	முந்நீ ருடன் றகரைகொல்வது
1066	தேதாவென.....தேனவரி செய்ய	குளா	சுயம்	௧௧௫	கரைபெர்ரு திரங்கும் கணையிருமுந்நீர்
1068	கம்பார் களியானை [ஞ்சொல்	கூர்ம	இரா. வதை	௧௧௫	கரைகொன் திரங்கும் கடல்புகைய
1069	காவாதவன் கண்ணற்சொல்லிய வெ	குறள்		௧௧௫	திங்கட் கரும்பின்கழை [பாடும்

"	"	"	கஅச	கண்ணின்று கண்ணநச் சொல்லிலும்
"	"	நாலடி	சுந	காவா ஓதாநுவன்நன் வாய்திறந்து
1072	அற்பமுலுட் சொரிந்து	பெருங்	கரு	அற்பமு லமுந்தி [சொல்லுஞ்சொல்
"	"	"	சு: ச	அற்பமு லுர்தா
1076	நெய்ம்மலி கவளங் கொள்ளாது	பெரும்பா	கருசு-ரு	நெய்ம் மிதிகவளம்...கவரும்
"	"	புறநா	சச	நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி
"	"	கூர்ம	அ	நெய்ம்மிதிகவளந்தெவிட்டி[பெறுஅது
"	"	"	உஉ	கைம்முக் தெடுத்தநெய்ம்மிதிகவளம்
1079	அழற்குட்டம் போல	புறநா	உஉசு	ஆடிய லழற்குட்டத்து
"	"	சிலப்	கருசு	அழல்சேர் குட்டத்து
1081	சண்பக மாலை.....பூப்பவைத்தான்	சேவக	2442	மாமணிமுகடு வேய்த...எழுதினோ
"	"	பெருங்	கக0-கரு	சுட்டுருக்கிலின்...சுட்டியிறேன்றிய
1089	தாடை தன்மனத் திழைக்கின் றானே	"	கஉஉ	மாதர்தன்மனத்திழைப்ப[சுருளிற்றுகி
1090	உவாத்தி....தான்புறம் சுட்டப் பட்டு	"	கருசு	உவாத்தியாதலி னுறுதியு மதுவென
1092	குழலுடைச் சிகழிகை	"	க: கரு	திருக்குழ னைப் பங்கி
"	"	குளா	சயம்	குழலங் கூந்தல் [நான்
"	அழலுடைக் கடவுளை உரவுசேர்த்தென	சேவக	1138	பாம்பு சேர்ந்த ஒளிமிகு பருதி பொந்
1093	தோளார் முத்து	"	231	கரும்பார்தோண் முத்தம் கழன்று
"	"	"	351	தோட் பருவாய் மகரங்கான்நிட்ட... துணைறுத்தம்
1094	பாலா ராலிப் பைந்துகில்	பெருங்	உ: எ	கருசு-சு
"	"	"	"	"
1097	கட்டுமி லனந்தர்போல.....விட்டுயிர்	குறள்	"	கருசு
"	போகுமாதும்	"	"	"
1098	நன்மணி யிழந்த நாகர் நல்லினம் படி	சேவக	1508	அருமணி யிழந்தொர் நாக மலமரு
"	யர் போல...சாம்பி	"	"	இன்ற தொத்தான்

நிலக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெய ர்கள்மத லியன.	நால்க ளின் பதந் திகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1098	நன்மணி...சாம்பி	சிலப்	கந	ருஅ	அருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்
"	"	மணி	எ	கநக	நன்மணி யிழந்தநாகம் போன்று
"	"	"	உரு	கசுரு	"
"	இளம்படியர்	பெரியதிரு	உ: எ	உ	இளம்படி இவளுக்கென்வினைந்திருந்
1099	வெள்ளை நோக்கின்	சுவக		2529	வெள்ளைமை கலந்த நோக்கின் [தாய்
"	"	பெருங்	உ: கரு	க00	வெள்ளை நோக்க மொடு
1107	வட்டிகை மணிப் லகை	"	க: நஅ	கசுக	வட்டிகைப்பலகையும்
1109	கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டிக் குலத்தொடுமுடியு மென்பார்	பழ		கஉள்	கூற்றம், புறங்கொம்மை கொட்டினு ரில்.
"	"	பாகவதம்	க0: கஎ	கஎ	கொம்மைகொட்டுங்கோக்களிறு
"	"	தனிகை	விராட்ட	உசு	திவினையினக் கொம்மைகொட்டினன்
1111	புலமும் பாயகோதை	சட்கோப		நசு	பூவரையெறிய கோதை
1114	அருங்கை நமனு மாற்றான்	கலி		சந	கூற்றமவரினூந் தொலையான்
1116	சிலம்பி தூலாம் சிமிழ்ப்புண்ட சிங்க மொத்தான்	கூர்ம்	கண்மணம்	கசுக	மானிடமடங்கல். தாளதா மரைநுண் ணூலிற் சிமிழ்ப்புண்ட தன்மைத் தன்றோ
1121	ஆய்களிறு நசனி வேக மதன்மருப் புசி யாகச், சுவக னகன்ற மார்ப மோலையாத் திசைகள் கேட்பக், காய்பவன் கள்வ ரென்ன லெழுது வித் திடுவல்	முத்தொள்		கஅ	மருப்புசி யாக மறங்கனல்வேன் மன் னர், உருத்தரு மார்போலை யாகத் திருத்தக்க, வையக மெல்லா மெம தென் றெழுதுமே, மொய்யிலை வேன்மாதன் களிறு

1125	அரவியாற்சு	மணி	கக	உரு	அரவியம் கீழ்வோன்
"	பாவைதா துண்ட.....தீர்த்தான்	சீவக	"	1632	தாது துற்றபு தங்கிய வண்டனார்
"	"	அகநா	"	சு	தாதுண் பாவை
1127	ஆதெலாக் கடலுள் வைகும்	கம்ப	கையடை	கரு	பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம்
1132	நோன்புனை தழுவி	ஞளா	சுயம்	கஉஅ	போய், மொய்கொள் வேலைவாய்
1134	குட்டியை.....கோட்புலி புறத்தாக	புறநா	"	சஉ	நோன்புனை தழுவி யாழியும்[முடிகும்
"	"	கம்ப	ஞர்ப்ப	க0உ	புலிபுறம் காக்கும் குருளைபோல
1138	வீழ்தரு கண்ண டம்மோய்	"	"	ரு0	புலிதானே புறத்தாகக் குட்டி கோட்
1140	புத்திசே னீசிற்து சொல்லும்	மெரு	பத்திர	சுரு	அருந்ததி க் கற் பி னெம்மோய்[படாது
1142	அதைத்தொழ் லார்க்குச் செல்லா	சிலப்	சு	க0	சியசேனும் (சியசேனனும்)
"	"	"	ரு	க0	அதைபோகு குழுகள்
1144	காலேசு குழ்த்த ரோய்போல்	ஞளா	துறவு	கரு0	அதைபோ கமைச்சர் [கூற்ற வரசன்
1146	துன்பஞ் சொல்லிய	புறநா	"	கஅ	பிணிப்படை பரப்பி வந்து...பயின்ற
1154	என்னையிக் கிருமி கொன்று	ஞளா	அரசியற்	கஅ	புறலினல்லல் சொல்லிய
1157	கால்களை கீழ்த்தென	தனிகை	களவு	ருஉக	கிருமியோ நம் மாறு நிற்பன
1167	விளங்கவில்.....விட்டான்	சீவக	"	2640	குஞ்சரங் கீழ்த்த குமரன்
"	"	"	"	2825	புகழ்த்துரை...ஆயினார்
"	"	குண்டல	"	"	வாய்ச்சிவா யுருத்தி.....உள்ளார்
"	"	"	"	"	வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற
"	"	"	"	"	போழ்நீர், தாரித்தலாகாவகையாற்
"	"	"	"	"	கொலை குழ்த்த பிள்ளைம், புரித்தல்
"	"	"	"	"	வாட லிவற்றற் பொலிவின்றி நின்
"	"	"	"	"	றான், பாரித்த வெல்லாம் விசையின்
"	"	"	"	"	பய னென்று வல்லான்
"	"	கம்ப	கைகேலி	க0அ	இப்பொழுது...வென்ற சம் ரா
"	"	"	காட்டி	உ0	மெய்த்திருப்பதம்...உன்னவான்
"	"	நன	சுயம்	ரு	மெய்த்திரு...உரவோனே

திவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேய ரீகள்மத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1169	பலித்திரகுமரனென்றான்	சேவக		2311	பலித்திரத் தும்பி பறந்ததே
1176	ஊற்றுநீர்க் கடவன னுதைபு மீனனார்	பழ.		கக	உணர்ச்சிய விற்பீர் பிறிதுழியில்லெ
1184	வெண்டலைப் புனாரிசேப்	பாகவதம்	க0: சஉ	௩௫.	ன்றான் கிணற்றகத், நத் தேரைபோ
"	பவமமேதயே	தே. திருநா	கழிப்பால்	வன., க	வெண்டலைப்புனாரிசேப்ப [லாகார்
"	"	சிலப்	ச	உக	அனபவளமே கலியோடு
"	"	பெருந்	க: ச௩	கசக	செந்திரிக் கோவை
1186	வெவ்வழல் வாய் சொலின்வேம்	கம்ப	தாடகை	க	பவழஞ்சேர்ந்த பல்காழ் [யவேம்
1187	பெடையைக் கிளர்சேவ துநீஇந், தொ	கல்லி		கக	வெழ்மையைப் பகரிவழ் பகருநா முடி
1193	முதிச் சிதகம் தயராத் துவன	புதித்		௭0	மடப்பெடை யகைதிய வருத்தத்தை,
"	முழுவின் விசைமூரிமுழங்கருவி	அகநா		அஉ	மென்செக ராலாற்றும் புறவெனவு
"	"	சிலப்	உரு	க	படைக்குரலருவி [முறைத்தனரே
"	"	பெருந்	உ: கக	அக	அருவி....முழுவின் துதை குரலாக
1196	அரவவன்டொடுதேனிளம்யாழ்செயும்	சேவக		1207	துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கும்
"	"	பெருந்	ரு: உ	கஅ	அருவி யரற்றிசை யணிமுழ வாச
1201	மானமாக்கவரிவெண் மழிநின்வேய்த்	கூர்ம	சம்பு	௫௭	பாடல் அண்டியாழ் செய்யும்
1203	தன...குரம்பை	புறநா		௩௩௭	அரவ்வண்டினம் யாமெனவார்ப்ப
1203	அரசன் கன்னி மகளிரைப்போற் கா				கற்றையன் கவரி மயிரினின் வேய்ந்த
1210	ண்டற்கரிய வாலிகளுள்	பெருந்	௩: ௫	உஉ	சிறுகுழில்
	இலைப்பொலிபுன்				பாரி பூதம்பிற் பனிச்சுனை போலக்,
					காண்டத் கரியள்
					இலைப்புன் டினைக்கும்

சீவக. செய்யுளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள் பதலியன.	நூல்களின் பதங்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1255	தொட்டி மையுருவ றோக்கி	சீவக		2047	தொட்டி மையுருவ லீனே
"	"	தே. திருநா	ஆஞர்	குழல். 11	தொட்டி மையுருவ தொண்டன்
"	வெண்ணெய் திபுத்தவன் மாடவர்	சீவக		1309	வெண்ணெய் வெங்கனன் மீமிசை
"	மெலிசின்னார்	"		1597	வைத்ததொத், துண்ணையா
"	"	"		2627	வெண்ணெய்க்குன்று...நிற்கும்
"	"	ஞளா	கல்யாண்	க. 45	எரிதவழந்த வெண்ணெய்...குறழந்து
"	"	"			வெண்ணெயின் குன்றத்தியால் வெது
"	"	மேரு	நால்வரும்	ச. 10	ம்புகின் ததனே டொத்தான் [ந்து
1258	கெடுக்கெண்ணெய் குடங்கையா நெ	சீவக		1630	வெங்கையால் வெண்ணெய்போன்றது
"	ண்டு கொண்டு	"			கண்ணெண்ணெய் கைகளா நெண்டு
"	"	"		1783	கண்கைநொண்டன கவற்சிகொண்டு
"	"	"		2553	தடங்கணெண்ணெய்குடங்கையினெண்டு
1260	கண்ணிமை தனிக்குழத்தி	பரி	கண்	ச. 0	கண்ணிமை கனிந்தகாலத்தார்
"	பொன்னினா துடையுங்கற்பு	சீவக		1597	எண்ணிப்பத்தம் கையிட்டால்...மெலி
1262	அமர்ந்து றோக்கி	"		1263	அமர்ந்து நோக்கினார் [ந்துபின்னிற்சும்
1264	மைத்துவெந்தோழனென்றான்	சூர்ம	கண். மணம்	க. 10	மைத்துவந்தோழனெய்தி
"	"	"	கண். வை	க. 1	சேறுமைத்துவந்தோழ [முல்லைவே
1268	முல்லை...கண்ணெயின் ததன்றே	சீவக		1331	இவள கூரெயிற்றிற் தகைய லோ...
1269	முல்லைக்கொழி புத்ததற்கு விழாச்	கைதம்	நாடு	க. 10	அல்லியங் கோதைமாதர்...இகலும்
	செய்தல்.				[வேயொப்பத்தோன்றியவுவவளம்

1270	கம்பலம் போர்த்த போலும் கழமலர் நான்மலர்க் குரவம் பாவை [க்கா	மணி ஐங்குறு தினெமா	•	ககஅ-க கசச ககடு	சித்திரச்செய்கைப் படரம்போர்த்தது குரவம்பயர்த்த செய்யாப் பாவை ஈன்றாய் நீ பாவை யிருங்குரவே
"	"	குளா	சுயம்	அ0	குரவம்பும் பாவை கொண்டு
"	"	கூர்ம	சம்புத்தி	எ0	ஏந்தினம் பாவை தூக்கிய குரவம்
1271	நக்கை யழகனோ வென்று	சீவக		1884	அஃதேயுழகனும்முளரோவென்றற்கு
1282	பருப்புடைப் பவளத் தூண்	கூர்ம	சுவேதன்	க0	பருப்புடைத் தண்டஞ்சுற்றி
1283	இறைவனை யவரைநோக்கி	பழமலை		உ	இறைக்கு விரையும்...அழகென்பவர்
1291	ஒக்கிய முருக னெஃக மோரிரண் டனைய கண்ணுள்	சீலப்	உ	ருக-உ	அஞ்சடர் லெடுவேலொன்றுநின் முகத் து...கண்ணிரண்டா யீத்தது [க்கு முருகன் வேலும்...தனிக்கவர்ந்த வுன திபுறு. வெண்ணையி னுருகுநெஞ்ச மொடு [னெயி,னெஞ்ச முருக வெங்குநான் மீமிசை வைத்த வெண் நிணந்திடு நீருள்ளி நிற்குமெ னெஞ்ச நிறை நெகிழ்த்தார் கையிற் புள்ளாவிச் செங்கழநீர் குவளை நான்மலர் பிடித்து மலரிக்கேழ் மாமை மனத்தின் தலைஇ கண்ணினமத்தலால்...வாடுதலால் இந்நின்ற னொன்னை யின்றார் தன்னாப் பொருளியல்பிற் தண்டமி ழாய் வந்திலார்,கொள்ளாரிக் குள் றுபயன்
1309	வெண்ணெய் வெங்கனின் மீமிசை வைத்ததொத்து	நடைதம் பெருந்	அன். து க:நக	ககக கருந	
1311	நீணந்தெ னெஞ்ச நிறைபுகாண்ட கள் வன்	தணிகை	க:எ கூலா	கக-எ0 சுந0	
1323	கையது,தாது மல்கியதன்கழுநீர்மலர்	சீவக பெருந்	ச: கள க:நக	1887 கஅ கஎ	
1325	மாமை...செந்தையி னோக்கினுள்	"	சுயம்	கருந	
1327	மாலு வாழ...தோய்த்தன	நள	குதப்	எ0	
1328	இந்நின்றவன்	கம்ப	க	உரு-க	
1328	தேவர் பண்ணிய தீந்தொடை யின் சுவை, மேவர் தென்றமிழ் மெய்ப் பொருள்	பரி			
1333	பூவர் சோலை செண்ண வஞ்சிலம்பு	பிரமோ பெருந்	வஞ்சனை க:நள	ச0 உகக	பூவர் குழன்மாதர் செண்ணச் சிவிகை செண்ண வஞ்சிலம் பிணினை
"	"	தணிகை	வள்ளி	ச0	

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேய ர்கள்குற தலியன.	நால்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1333	செண்ணவஞ் சிலம்பு	பேருர்ப்	நகர	எள	செண்ண வஞ்சிலம் போசையும்
1336	மென்மெல மலர்மேன் மிதித்து	மதரை		க0அ	நன்மாமயின் மென்மெலவியலி
"	"	தொல்	கள. ந	க0:மேற்	சொல்லு மாடு மென்மெல வியலும்
"	"	கூர்ம	இரா.அவ	கள "	மென்மெலவொதுங்கி [காணுமரபிற்று
1337	திக்கள் சூழ்த்தபன் மீளேன	பெருங்	க: ருட	உளஅ-க	திக்களைச் சூழ்த்த வெண்மீன்போல
1338	தாழையுக்களையுந் தன்னது மாலை யும்	"	உ: கஅ	சு	தாழையுந் தாருங் கண்ணியும் பிணைப லும்,
1353	எழின்மலை யென்ஹிறை யான்கண் டே வித்துளையே...தளிர் மேனி	தொல்	கள. ந.	க0-மேற்	காணு மரபிற் றையிரென மொழிவோர்
"	"	காழிக்கோ	"	நசு	நாணிலர் மன்றபெரியம் மொழிந்த னரே, யாஅங் காண் மும்மே யரும் பெற லுயிரே...தோட்டே (இ-வி. மேற்):
"	"	"	"	"	காணு மரபின தா லுயி ரென்று கரை தருவார், நாணு மரபின ரென்னுயிர் காணுந்லத்தினதாய்க்,கோணு வரு னொடு செல்லுதல் பார்களி கூர் மனமே, மாணு வெனக்கு மருள் காழி நாதர்பொன் மால்வரைக்கே அமிழ்துபொடி செந்நா வஞ்சுவந்த, வாரந்திலங்கு வைபெயிற்றுச் சின் மொழி யரிவையை [தோளே
"	கூரெயிறு காப்போழ்த லஞ்சி யஞ்சி, யுழன்மாலேத் திங்கிலவி யொன் றிரண்டு தான்மிழற்றும்	குறங்	"	கசு	

"	"	அகநா	"	நகக	முள்ளெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவை
"	"	பெருந்	"	கக-எ	முள்ளெயிநிலங்கச்செவ்வாய் திறந்து,
1362	சேக்கை நாடித்தன் சேவுலைக் காணி ய, புக்த னுடுமொர் புள்ளுமொத் தாளாரோ	"	உ: கஅ	கக-எ	சில்லென்னிளவி மெல்லெனமிழற்றி எச்சார்மருங்கினுமெரிபுரை தாமரைக் கண்ணுற மலர்ந்த தெண்ணீர் பொய்கைபு, ண்ப்பருஞ்சேவலை நிலைவயிற் காணுது, பூக்கண் போ மும்புள்ளிற் புலம்பி
1366	மையில் வாணெடுங் கண்வளராதன... கூறுகென்று	கம்ப	பம்பா	உஎ	ஓடா நின்ற கனிமயிலே...ஆயிரங்கணு டையாய்க்கொளிக்கு மாறுண்டோ
1372	அருங்கலக்கொடி...அதுக்கினுள்	சிலப்	ச	சஎ-ருஎ	அஞ்செஞ் சேழி...கண்ணகி
1384	ஏழடி பூக்கி நடந்துசெலா	பொருந்	ககக	ககக	காலி னேழமுப் பின்சென்று
"	"	பெருந்	க: ருந	கநஉ	ஏழடி யிடுத லாற்றா தரயினும்
1386	மெழுகினுற் புலாந்த பாவை வெய்து றுத் தாங்கு	"	உ: கக	ககரு	மெழுகுசெய் பாவையின் மெல்லிய லசைந்து
"	"	"	ந: எ	அஅக	ஆசைனியிழைதியயல்வைத்தமெழுகு செய் பாவையி லுருகுதெஞ்சினள்
"	காரண நீர சொன்னாள்	"	க: நரு	ககஉ	காரணக் கிளவி நீர கூறி
"	"	"	க: நக	கக	காரணக் கிளவி நீர காட்டி
"	"	"	உ: கக	ச	காரண முறைப்பவும்
1389	மாதய ரிடும்பை காய்த்து மரணமே கனிந்து நிற்கும்	சீவக		1435	காய்முதிர் கனிவி னூழ்த்து வீழுமிங் வியாக்கை
1390	மீன்சென்ற நெறியும்போல...தோன்றா	பாரதம்	குருகுல	கச	மீனெறி கரந்தென மீள வேகனும்
"	"	மேரு	பத்திர	ககந	மீன்சென்ற நெறியைப் போலும்
1402	இன்ன ளிக்குரல் கேட்ட வசனமா வன்னளாய்	ஞா	நாட்டு	உஅ	கொன்றைத் தீங்குழ, வுலவுந் ளசன மாவுதற்கும் [மாவந்நிலைக்கண்ணே
"	"	பெருந்	க: சஎ	உசக-உ	சிறியாழின்னசைகேட்ட, வசன நன்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்களாற் றலியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1402	யாமொலிகேட்ட அசுணம்	மேரு	வைசயந்த	சச	[போல் இசை கேட்ட வசுணமாத் தாழ்ச்சி
"	"	கூர்ம	இரா.வனம்	சு	முரசொலி கேட்ட வசுணமென் புள்
1412	காலினேகினுள்	சேவக		1540	காணியுங் காலிற் சென்றான் [ளின்
1414	கருமை மெழுதிய...முகத்தமுசயம்	குறந்		கடக	மைப்பட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை
"	"	கூர்ம	சம்பு	நக	மைமெழுக் கெறிந்த முகத்திளமற்றி
1415	பருகு வாரிற் புல்லி.....ஆர்ப்ப	மணி	கடி	க0க	வண்டிற் துறக்குங் கொண்டி மகளிர்
1416	சிறியார் கொண்ட தொடர்பிற் செல் லச் செல்ல யொக்குமேறி	நாலடி		கடடு	வாணார், மதியம்போல் வைகலுந்தேபு
"	"	பெருஞ்	க: ரு0	"	மே, தானே சிறியார் தொடர்பு
1417	இளைவ போதும் வரைபின் னருவி	பிரபு	கோரக்கர்	க - கக	பட்டிமை யொழுக்கித்...நீரம்பாநெறி
"	"	வேங்.கோ		உடு	யின வாதி
1421	தனிதி னேகுபு	திணிகை	வீராட்ட	கக	சிலம்பழு மாறுபோல...அருவிபாயும்
1422	புல்லு மல்லியும்...துகர்வார்	சேவக		நச	மலய மழை கண்ணிரைப் பொருரை
"	போகுயர் நீள்கழை	கூர்ம	பிலக்க	1430	தனிதினின்ற [யென்பார்
1427	வீடு வேண்டி விழுச்சடை நீட்டல்... பிறவிக்கு வித்து	குறள்		கசு	"அல்லியும் புல்லு முண்டு
1436	மெய்வகை தெரிதன் ஞானம்...ஒழுக் கம்	சேவக		உஅ0	போகுயர் சினைய...புள்ளை
"	"	ஞான	இரத	2845	மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா அல
1439	படம்புனைந் தெழுதிய வடிவின்	பெருங்	க: ச0	கக	கம், பழித்த தொழித்து விடின
					உள்பொரு ளிதுவென அணர்தன்
					ஞானமாழ்...ஒழுக்க மென்பவே
					மெய்ப்பொருள்...பொற்றரோய்[ளிர்
					வம்பப் படத்துப் பொன்னுருக்கட்டி

1441	மலர் தெழிந்த காற்றழம்	தணிகை	புராண்	சாந	தெகிழ்த்துப் தண்டகா ரணியம்
"	"	பெருள்	கரிகாற்	நக	தெகிழ்த்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த
1442	கரும்பணி வளவயல்...ஒத்ததே	கலி	"	எக	புள்ளியீ மிழகல்வயல்...தோன்றும்
"	"	திணைமா	"	கஉஅ	செந்தா மரைப்பு...தோன்றும்
1446	எறிகுற விளையலிர்	சேவக	"	1845	சுறுவினந் தொக்கபோன் மறவரும்
"	"	"	"	2325	கோட்டுமின் குழாத்தின் மள்ள ரீண்
"	"	புறநா	"	கந	சுறவினந் தன்ன வாளோர் [முனர்
1453	திருமகன் நிறத்து	"	"	உருந	என்றிறத் தவலக் கொள்ளல்
1455	மாவடு மருட்டு நோக்கின்	சூர்ம	கண்மணம்	கசுரு	மாவடு மருட்டு நோக்கின்...வாய்
1456	போதவாய் திறத்தபோதே...மகளிர்க்	குறள்	"	கஉஅக	மலரின மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்,
"	கோத்த போகமு மன்னதொன்றே	"	"	"	செவ்வி தலைப்படுவார் [ணியன்
1462	மார்பினட வரிபு மூன்றுள்	சேவக	"	1706	பொறிஞலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்
"	"	முருகு	"	க0ச-ரு	மார்பிற், செம்போதி வாங்கிய மொய்
"	"	சோளத்தி	நக்கீர	நந	செவ்வரையாகத்தான் [ம்பு
1464	குத்தெகிழ் தழகழிப்பன	நம்	"	எ0	சீனக்கெடி நூர்கையை
1466	சுருதிர் வித்ததோர் கோலமாயையை	முருகு	"	கசுஅ-க	விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த...கண்ணி
"	"	அகநா	"	கஅ0	குவளை, யரும்பிலைத் தியற்றிய சுரும்
"	"	"	"	"	பார் கண்ணி
"	மாலைபைப் பேரிசை விளையிற் சூட்டி	சிலப்	எ	கட்டுரை	செழுங்கோட் டின்மலர் புனைந்து
"	"	கம்ப	அகலிகை	சு	அன்ன மாலையை யாழிடைப்பிணித்து
1471	நிலந்தினக் கிடந்தன நிதியம்	சூர்ம	கண்மணம்	உசஅ	நிலந்தினக் கிடந்த நீனிதிக் குவையும்
1477	மங்கல வென்னை வழித்துமுத் தீர்த்த	தணிகை	வீராட்ட	ந	மங்கல வென்னை வழித்து மலர்த்
"	பின்	"	"	"	துகண் மேலட்டி
1480	தேசுகம்புத் துடைத்து	பெருந்	ந: 2	சாந	சிறப்பிடை யறுத தேசிக முடையது
1500	விளையுந் குழலும் பாலு மமுதமுந்	கம்ப	ஊர்தேடு	சு	குழலும் விளையும் யாழ்மென் நினை
"	கரும்புத் தேனும்...வென்ற பைந்	"	"	"	யன குழைய, மழலை மென்மொழி
"	கொி மழலைத் திஞ்சொல்	"	"	"	கிளிக்கிருந் தளிக்கின்ற மகளிர்

சீவக. செய்யுளின்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள். நதலியன.	நூல்களின் பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1503	வெய்போன் குமரனாய் முதலி	புறநா	உரு		உரவுச்சீனன் திருநியவுருகெழு ஞாயிறு
1504	திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்	கூர்ம	கண். சிவதி	ரு	திருத்துயின் மார்ப
1505	அல்லியுட் பாவை யன்னான்	"	இரா. அவ	க0௩	அல்லியங் கமலை யன்ன
1507	அரத்தினப் பிறந்த பைம்பொன்	"	சூரியன்	௩	அரம்பொரு அருத்த பொற்பிதிர்
"	"	"	நவகண்ட	சச	அரத்தின் அருத்த பசும்பொன் [ரும்
1510	பன்கொண் மாமதி போற்பசப் பூர	கலி		எ	செய்யுறு மண்டிலம்...முகம் பசப்பு
1526	மடமாமயிலே...மழலை.....அனமே	பெருங்	உ: கரு	உஅ	மணிக்கண்டமஞ்ஞையுமழலையன்னமும்
1527	பிரிவென மெரியுள் வீழ்ந்து	கம்ப	நகர்நிக்கு	உஉசு	பிரிவினாஞ் சடுமோ பெருங்காடு [மே
"	"	கைடதம்	அன். கண்	எஉ	பிரிவென மழல்குடப் பெடையிறக்கு
1528	காமமும் பெண்மையை விரும்பும்வன ப்பினன்	கம்ப	தாடகை	உச	ஆடலர் பெண்மையை யவாவர் தோ
"	"				ளியை [வேந்தன்
"	"	கைடதம்	அன். துது	கக௩	ஆடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்
1532	வெண்ணெய்ப் பாவை வெந்துடன்	சீவக		1597	வெண்ணெய்க்குள் மெரியுள் றுத்போ
	வெயிலுந்நாக்கு மெலிந்துக				ன் மெலிந்துபின் னிற்கும்
1537	பன்னுநர் மொக்குள்...இளமை	நீதிநெறி			நீரிற் குயிழி யினமை
1540	பையா விழுங்கப்பட்ட...ஒத்து	குறுந்		௩.சுரு	அரவுறுமதியிற் கு
"	"	அகநா		ககச	அரவுறுந்கு மதியின்...மறையும்
"	"	"		௩க௩	அரவுறுந்கு மதியின்
1543	எவ்வூர் ரெப்பதிக்குப் போந்திர்	சீவக		1637	எந்நாட்-பெய்வு, ரெப்பெய ராய் நீ
"	"	பாரதம்	அருச். திர்த்	உஉ	எந்நிலத்தி ரெப்பதியீ ரெத்திசைக்குப்
					போகின்றிர்

1546	படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்து	சீவக புறநா	3039	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து
"	"	"	உசு0	உரிகணையரவ மர்னத் தானே...சென்
"	"	குடாமணி	கௌ	தனன் [நீத்த
"	"	சிலப்	கக	வாளரவு தோலும் விடமுநீத்தென்ன
"	"	"	உரை	துறவறமாவது, நாகம் தோலுரித்தாற்
				போல அசுப்பதும் புறப்பற்றுமறு
				த்து இந்திரியவசமறுத்து முற்றத்
				துறத்தல்
1547	ஓவா திரன்வேச மட்டியும் பட்டி	அருங்கல	ககரு	உவாவட்டியின் கணுவகை யூனூ,
"	எலிவிட்டு	"	"	மவாவறுத்தல் போத்த மெனல்
"	பட்டினிவிட்டொழுக்கம்...தவம்	சிலப்	ககசு	பட்டினிநோன்பிகள்
1549	இன்ப புதாத்திற்கும்...மூர்த்தி	அநெறி	ககக	துறக்கத் திற்ப்தோர்தான்
"	எட்டாஹம் பத்தாய மில்லாதார்	நாலடி	உஅக	பத்தெட் டெடைமை பலருள்ளும் பா
"	செவ்வுலகி லின்பமேபோ லொட்டா	"	"	டெய்தும்
"	"	குறள்	உசஎ	பொருளிலார் கெவ்வுலக மில்லாகி யா
			"	ங்கு
1550	கூற்றங் கொண்டோட	நாலடி	கஉ0	கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது
"	கூற்றங்...கொடுகெறிக்கட் செல்லும்	"	ரு	கூற்றங் தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்
"	டோழ்தில்	"	"	[யம்மின்
"	ஆற்றணுக் கொள்ளிர்	"	உ0	தோட்டோப்புக் காலத்தாற் கொண்டு
1552	ஒட்டை மரச்செவியர் கோளார்	குறள்	சகஅ	கேட்பிஷ்டங் கோளாத் தகையவே கேள்
			"	வியாத், றோட்கப் படாத செவி
1553	கையாத் பொதித்தனையே காட்ட...	நாலடி	நஉஅ	சிறுகாலை யேசுமக்குச் செல்வுழி வல்சி
"	விளாம்பழமே யென்கின்றிர்	"	"	...பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம்
"	"	பழமொழி	உசக	மாயவதன் முன்னே...நாய்காணிற்
1557	அரக்கக் கூத்திகள்	கூர்ம	ருரு	அரக்கக் கூத்தியர் [கற்காணு வாறு
1558	கலவ மாமயில்...காயா	சிறுபான்	ககரு	கருணைக் காயாக் கணமயி லவிழவும்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ர்கள் முத லியன.	நூல்க ளின்பகு திகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1558	கலவாமாயில்...காயா	குறந்		கஅந	புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ் சீன மென்மயிலெருத்திற்றேன் மும்
"	கலவ மாமயி லெருத்தின்	பாகவதம்	க0: அ	நரு	கலவ யாமயி லெருத்தறழ் கண்ணன்
"	துகின்முடி யணிந்த...காஞ்சகியவர்	முல்லை		ருந-ச	துகின் முடித்து.....பெருமூதாளர்
"	"	மதுரை		சகச	அவிர் துகின் முடித்து
1560	அருள், தாழ்ந்து.....த.தும்: ின	சீவக		2172	படுகண் முழவி னிமிழருவி: [முழவு
"	"	பெருந்	ந: கீச	கஅந-எ	அருவிபி னிம்மென விசைக்குங் குட
1561	யாணியின்...காய்க்குலையவரை	திருவிளை	நாட்டு	உக	மதமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை
1562	யானை வெண்முடி புலக்கை...வாச ல்	கலி		சு0	முத்தார் மருப்பின் வகைசா லுலக் கை வயின்வயி னோச்சி
"	"	"		சக	வயக்கொற்றக் கோலுலக்கையாக
"	"	பெருந்	உ: கச	சக-ரு0	வேழத்துப் பனைமருப் புலக்கையி, ன
1568	நெடுந்தகில் விளிம்பொன் தேந்தி	தஞ்சை		உஎ	தையுர னிறைய வைவனப் பாசவல்
"	"	வெங்கோ		ந0	ஒருகை துகிலேந்தி
1573	வருப்பின வினையி கண்ணார்	கம்ப	சடாயுவுயிர்	உ00	உடையோர் சிறிதொரு கைதாக்கி வீசி
"	"	கைடதம்	புனல்	ச	வடுக்கண்வார் கூந்த லானை
1576	இழுதார்மென் பள்ளி	பெருந்	ந: கச	ருக	வடுவகிரி டெடுக்கணர்
1577	என்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிந் தோய்த் திறைச்சி மெத்தி...ஒன்ப துவாயிலாக்கி யுன்பயில் குரம்பை செய்தான்	மேரு	வைசயந்த	ககசு	இழுதறழ் மென்மைய
					என்பினை நரம்பிற்பின்னியுதிநர்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புறந் தோலின் மூடி...ஒன்பது வாயிற் றுயலுன்பயில் குரம்பை

		பாகவதம்	ரு: உ	நக	இடையறு மென்பினை நரம்பி னூர்த்தி டாப்புடையறு மிதைச்சியாற் பொ திந்து போக்கற, மிடைதருதோலி னன் வேயப்பட்டதோ, ருடலினை யாலென வுரைக்க லொண்ணுமோ
1580	விஞ்சைய னெற்கொண்டேக	மணி	ந	நந-அ	விஞ்சையன்..எற்கொண்டெழுத்தனன்
1581	தாயிலாக் குழவி போலச் சாதுய ரெய்து கின்றேன்	புறநா		ச	தாயி தாவாக் குழவி போல, வோவா து கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே ஈன்றோ ணீத்த குழவி போலத், தன் னமர் சுற்றத் தலைத்தலை யினைய
"	"	"	"	உந0	தாயிதாவாக் குழவி போல
"	"	"	"	ந.எக	தாயிதாவாக் குழவித் துயர்கேட்டோர்
"	"	"	"	கக	தாயொழி குழவ்போலக் கூஉந், துயர்
"	"	"	"	ககக-உ	விழுக்கு நிணம்பெய்த [நிலையுலகம்
1584	விழுக்கொடு வெண்ணஞ்சு	புறநா		ந.உசு	விழுக்கொடு விரையி வெண்ணினச்
"	"	"	"	ந.எக	ஆவிநன்குற திருப்ப [சுவையினை
1588	ஆவி (மனம்) மலர் மேன் மிதித்து	திருவால	கக	சு.	ஏந்தெழின் மிக்கான்...ஆகுமனம்
1596	அன்பு றாலாக.....பிறர்கண்	நீதிநெறி		அஉ	பிறன்பின் செல்லம்
1597	மெலிந்துபின் லீந்தும்	மணி	உ0	எஉ	நெஞ்சமர் தோழி
1599	அன்னனின் ரேழி	பெருங்	ரு: ந	நக	இழுக்கு மும்மத வெள்ளத்து...வேழம்
1602	இழுகு பொன்மத.....குஞ்சரம்	பேருர்ப்	நாரதன்	நக	துசுக்கொண் டொய்யென
"	சுசுக்கொண் டேறினான்	சீவக		1833	துசுக்கரியுரித்தான்
"	"	தே. திருநா	செய்த்தான்	மெய். எ	துறத்தவே லரசர் நீத்த சுடர்மணிக்
1605	துறத்த மன்னவர் தாமுடிதோள்வளை நிறக்கொ ளாரம்பைம் பூணிழற் குண்டலம், பிறங்கு வெங்கதிராமி ள்ளொடு பின்னி வீழ்ந், துறங்குகின் றன போன்றவொர் பாலெலாம்	சுடர்ம	சம்புத்திவு	க00	கலன்க வரியாவு, நிறங்கினர் கதிர்க ணீட்டி நீளிரு விசம்பி னுப்பண், கதங்கெனத்திரியும்வெய்யோன்... ...ஓங்குசீர்க் கபில வெற்பும்

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேயர்கள் அழைப்பது.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1605	துறத்த மன்னர்களுடைய முடிமுதலிய கலன்கள் ஒளிவீசுதல்	கூர்ம	பிலக்க	உக	நீணில வேந்தர் நீத்திடு முடிமுதற் கலன்களாழன்மெழு கதிரோன்மின் மிணி யென்ன வாங்கதிர் விடுத்திடு முனிமைவிற மனியனாகி [மொருபால் கூற்றை...வருகென் றோலை விட்டு... மதர்க்கும் வேற்றடங்கண்
1609	முனிமை முகடாய ஒவா முதல்வன்	மேரு	மன்னனும்	களச	
1613	மணிமலர் கோலை விடுகண்	கூர்ம	கண். முண	உருஉ	சாழியின் வழைச்சற வினைந்த...பிழி வேழம் கதழ்வுற்றாஅக் கெந்திரஞ் சிலைக்கும்
1614	வழைச்சற சாடிமட்டு	பெரும்பா		உஅ0-அக	இரும்பி னன்ன... ஆலையெந்திரங்கள்
"	கரும்பெறிந்து கண்ணுடைக்குமெந்தி ரமழைக்குரலென	"		உருசு-சு0	விண்மீஇ நீண்ட தோளான் வின்னாந் விக்கு திணிதோள் கமழ்கடாத்து...மழகளிறு [தண்ணல் யானை வரிஞ்ஞி றார்க்கும் வாய்புரு கடாஅத் கமழ்கடாஅத்து...யானை பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கி யானையிற் பதங்கனிற் படுமதாந பொழிமதநீர் விரையேற்றி பாணேபேசி கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்று
"	விண்மீஇ வாங்கிய வீங்குதோளிஞன்	திருவினீ	நகர	கக	
1620	"	சீவக		1556	
"	"	கூர்ம	இரா.வதை	கசு	
1621	யானையின் பியல்கொண் றும்மதம், மணமகள் கதுப்பென நாரும்	புறநா		உஉ	
"	"	"		கூட	
"	"	மதுரை		சச-எ	
"	"	மணி	கக	உஉ	
"	"	கம்ப	வரைக்	சு	
"	"	காஞ்சிப்	கடவுள்	ரு	
"	"	திருவாச	சதகம்	அச	
1624	பணின்துபாண் செய்த தன்றே	வேக		2107	
1625	கலையுணர் மகளிர்நெஞ்சிற் காமத்தின்				

1626	தன்னையான் முகத்தை நோக்கிற்றான் முலை முகத்தை நோக்கும்	சூர்ம குறள்	நவகண்ட	60	கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர் யானோக்குந், காலை நிலைநோக்கு நோக் காக்காத், றானோக்கி மெல்ல நகும் பல்லாழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமந் றியானோக்கின், மெல்ல விதைஞ்சும் தன்னை யுணர்த்தினும் காயும்பிறர்க்கு நீ, ரிநீர சாகுதி ரென்று நீனைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அற்பமுலன் [கண்ணார் மணிவன் டொன்றே நலம் பருக... தாதுண்டும், வண்டிற்றுற்பான்மலை மணமலரின் வண்டுநிகர் வன்கணர் இசைக்க வேண்டா விதைபுனதில் வித்தழும் பதனேநோக்கி முல்லை வெருகு சிரித்தன்ன பசுவீ மென்பிணிக் குறமுகை பிள்ளை வெருகின் முள்ளையிறு புரை யப், பாசிலை முல்லை முகைக்கும் பாம்புபைத் தாவித்தென்ன மென்கார் தட் பருமுகை யவிழ்ந்து கடுங்கொனைக் கொள்ளி உயிர்த்தபொழுதே.. ஒடிநீன்றதாய்.. வளர்த்த தாய் குரல் கேட்டலுமேதூர்த்ததால் [கிருக்கையும் ஒட்டிம் பாய்த்துறும் கரந்தொருந் தனியி னுயினும் தானையொடாவினும் புகையும் போக்கும் பொச்சாப்பின்றி
1627	பரிசுத் துறம்... னின்றியும் பாவை மார்,.....மூர்ச்சனை செய்பவால்	சூர்ம குறள்		கடகக்	
1632	அன்பெனப் படுமெரி தாது துறமுடி தங்கிய வண்டனூர்க்கு	சீவக கவி		1072 2699	
1639	நக்கிது நீன்னு...இது நீன்னில் செய்ததழும்பு...கண்டே	அழகர்கல் பெருந்	க: நடச	சுரு	
1645	வெருகு வேட்பச் சிரிப்பனபோன் முகைத்த முல்லை	சூர்ம குறள்	கண்மலம்	சுரு கரு உஉ0	
1659	அரையுபைத் தாவித்தன்ன வங்காந்த ளவிழ்த்தலார்த்தன	சூர்ம	பிலக்க	கரு	
1661	செய்யைக் கொண்டையமைத்து வருத்தி யின்றான் மறந்தொழிந்தான் வளர்த்தான் சொக்கேட் டில்கழித் தான்	பெருந் பிரபு	க: சரு பிரபுதேவர்	சுரு சுரு	
1676	கருவியுட்கரக்குமாறும்...காணுமாறும் தானையு ளன்றிநின்ற தனியிடமொற்றிவென்றியிற் தளர்த லேன்றி	பெருந்	க: நடச	சுரு சுரு-உ	

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் கள்.ழதலியன.	நால்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1680	மறைபொடு...வியத்தாரான்	பெருங்	க: ௩௭	௩௦	அரிதியல் சாரியை யந்தரத்தியக்கமும்
"	"	"	"	௪௮-௫௦	துண்படை, தூல்வழிச் சிதறி.....வீற் றெழில்
1682	காவல்செய் திடுவெல் வல்லே	"	க: ௩௪	௫௦	மடக்கிடன் மனமொடு [பின்
1697	ஆனெய்வார்ந் தனைய ஆண்டோல்	நம்	"	௩௦௦	நெய்வார்ந் தன்ன துய்யடங்கு நரம்
1701	தோன்றுடி விலவத் தங்கட் டொகை யணி லனைய பைங்காய்	பெரும்பா	"	௮௩-௫	இலவத் தலங்குசின் பயந்த...பசங் காய் புடைவிரித் தன்ன, வரிப்புற வணில் [ரிசுழ
1704	ஐவிலி னகல நின்றும் கழதொழுது	மணி	ச	௮௬-௯௦	ஐவிலின் கிடக்காக, நீங்காது நின்றநே
1706	பொறிசூராய்க் கிடந்த மார்பின்	பெருங்	௫: ௨	௮	பொறியுடை மார்ப்
1727	ஆக்கமுங் கேடு முற்றீ ரடிகளேயல் லிர்...உண்டே	கலி	"	௯	துன்பர் துணையாக நாடி னதுவல்ல தின்பமு முண்டோ வெமக்கு தாதை யேவலின்...நீயறிந் தியையோ
"	"	சிலப்	௧௪	௪௬-௬	இளங்கினை யாருரன்
1730	இளங்கிளைச் சுற்றம்	தே. சுந்தர	குருகாலூர்	இத்த. ௧௦	நம்ப னிளங்கினை நன்குணராத
"	"	கம்ப	குளாமணி	௮௨	போதரர் கின்ற போழ்திற் போர்ப் புலிக் குழாத்திற் சீறி [ககக் கிறை
1789	சங்கஞ் சூழ்ந்த வேங்கையினத்தின்	சீவக	"	1748	இலைப்புரை கிளைத்து வாடுந்துவார இலைப்புரை கிளைத்து கெடுமாலு மறி யாத [வக்குபதன்
1741	இலைப்புரை கிளைத்திட் டேமே	காஞ்சிப்	வாணீச	௩௬	
"	"	தணிகை	நாரதன்	௧௦	
17௩௩	பாழி நாமத் தாவு(குக்குட சர்ப்பம்)	மேரு	நீர்வரும்	௨௬	குக்குட வடிவிற் பாம்பாய்ப் பிறந்த

1760	எம்பியை யிக்குப் பெத்தே னென்ன னக் கரிய தென்றான்	கம்ப	அய்யொழுதி	அட்டி	எம்பிதீ யுனையாவ தேவலி
"	"	கந்த	ஹள்ளி	உருசு	இன்றுனைத் துனையாப் பெத்தேனெம் பிரா னருளும் பெத்தே, னென்றே னக் கரிய துண்டோ ளுளந்தனித் சிறந்த தென்றான்
1761	தேனித் பாலென	சீவக		1915	பானிலத் துடையுந் தீந்தே னனைய
"	"	"		2077	திருவினை தேன்பெய் மாரி பாற்கடத் பெய்ததென்றான்
"	"	குதள்		ககஉக	பாலொடு தேன்கலந் தத்தே
"	"	பழ		ககஉக	நெய்த்தலைப் பாலுக்கு விடல்
"	"	பெருங்	உ: அ	கக-உ	ஆன்முலைப் பிறந்த வானிற வமிர்த, மலைப்பெய் நெய்யொடு தலைப்பெய் தாங்கு
1765	பருகு காதலித் பாடி	பொருந		எஎ	பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோடு
"	"	பெருங்	ந: கஅ	சக	பருகு வன்ன பண்பின னாக
1771	அள்ளத் சேறு... பழனா முள்ளம் போற் செல்ல	"	ந: உ0	உசு-எ	மேலோ ருள்ளம் போல...போர்வல் புரவி [யற்கலிமா
"	"	தொல்	கத்பு	கு. நூ	உள்ளம் போல வுற்றுழியுதையும்புள்ளி
1774	நால்குப் பண்ணினர்	பொருந		கசுநூ	புரவி நால்குடன் பூட்டி
"	"	பெரும்பா		சஅசு	நால்குடன் பூட்டி [ங்கி
1776	சுடையழிந்த...செம்புனல்...எழுந்த	பெருங்	க: சசு	கசு	சுடையழி புனலிற் சென்றமே னெரு
1778	இளகு காழள கப்பரி கொண்ட	தணிகை	நாடி	கசு	இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்
1788	பூட்டுசெலை யிறவினோடு	பெரும்பா		உசு-நா0	பகழியுஞ் சீலையு மான..கயலொடு பச் சீரூப் பிறழும்
1790	இரும்புமேயந் தொழிந்த மிச்சில் வரைமார்பன்	சீவக		2281	இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு

நீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேயர்களாழதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1864	ஈத்தலேத் தோழ ரெல்லா மினையடி தொழுது விழச், சேர்ந்தன கண்ணி ருலந் தின்னெழிற் றோளி னுலம், வாய்ந்தவின் சொல்லி னுல மாலை தாழ் முடிவி னுல, மாய்ந்தவன் சிறப்புச் செய்தான்	பாகவதர்	க: ச	சுஉ	எழில்வார்...தொழுவார் தம்மைத் தழுவிடத் தடக்கை தொட்டுத் தண்ணை முகிழ்த்து நோக்கி, மொழியினி துரைத்துஞ்செவ்விழுகமலர்ந் துவகை பொங்கச், செழுநகர் மாந் தார்க்கெல்லாஞ் செய்தனன் சிறப்பு தீர்த்தன் முன்பணின் தேடித்துகின்றார் களிற், சிலர்க்குத்தன் நிருவாயின், வார்த்தை நல்கிபுஞ் சிலர்க்கருண் முகிழ்கை வழங்கிபுஞ் சிலர்க்குக் கண், பார்த்து நீண்முடி தூக்கி யுஞ் சிலர்க்கருட் பரிசிறந் தெழுந் தண்டங், காத்த கண்டன்..... கடிமணக் கவின்கொள்வான்
"	"	திருவினா	திருமணி	சுரு	கொற்றமுதைக் குற்றில்...வேல் தழுமுற்றும் வாரா [ஊன் றுயன்மார் போந்ததென்றசதி யாடி அங்கு மாலை யடிவீழ்ச்சி செங்கண்மாஸ் சேவடிக்கிழமுடிவீழ்ச்சி வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வாலணி கலன்களாண்ட...கொள்ளவேண்டா
1865	அழலவாய்க் கிடந்தவை வேல்	புறநா		சுரு	
1870	தழுமுற்றும் வாராத் திரடாமங்கள்	சுர்ம	கண். பூமி	கசு	
1871	ஒறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி	ஞான	அரசியற்	உருச	
1873	சிற்தடிச்சித்தத்தை யடிவீழ்ச்சி	சீவக		2587	
"	"	நாய்ச்சியார்	சு	விண். எ	
"	அடிசின்மஞ் சனத்தை யுள்ளுறுத்த பும்...பே. சி	சீவக		1893	

1874	மயிரெலியின் போர்வை	பெருங்	க: ருள	2471	எலியயிர்ப் போர்வை
"	"	"	"	2680	எலியயிர்த்தொழிற்...போர்வை
"	"	"	"	2685	செவ்வெலிம்மயிர்...கம்பலம்
"	"	பெருங்	க: சள	தளக	எலிப்பூம் போர்வையொடு
1879	அணிமைத்தோ பெரிதுஞ் செய்தோ	புறநா	களக	அணித்தோ செய்தோ கூறுமின்	
1880	கோக்கவே தளிர்ந்து கோக்கா திமைப்	குறள்	ககஅள	புல்லிக்குந்தேன்புடைபெயர்ந்தேன	
"	பிண நுஞ்சு நல்லார் பூக்கமழ்மளி			வ்வுளவி, உள்ளிக்கொள்வந்தேபசப்பு	
"	நீப்பிலார் நெஞ்சி னுள்ளா ராதலா	கெந்.கோ	"	மறந்தா வினைத்தலு முண்டுபொன்	
"	வினைத்தல் செய்யேன்	"	"	னையுங்கள் வஞ்சியையேவீழினன்	
1884	அஃதே யடிகளும் முளரோ	குளா	அரசியற்	அஃதே யஃதே யாங்கார வேகன்...	
1889	முறிமிடை படலைமலை	பெரும்பூ	ருசு-சு0	ஏட்டிலை மிடைந்த படலைக்கண்ணி	
"	"	கெடுநல்	நக	படலைக்கண்ணி	
"	"	குளா	தறவு	முறிமிடை படலை மலை	
1890	வாழ்கதும் கண்ணி	புறநா	ககஅ	வாழ்கநின் கண்ணி	
"	"	மணி	ரு	வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி	
"	"	"	கஅ	வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்து	
1891	தொழுததல் கையி னுள்ளும்...அழுத	குறள்	அஉஅ	தொழுதகை யுள்ளும் படையொடு	
"	கண் ணீரினுள்ளும் ...படையுட்	"	"	ங்கு மொன்றோ, ரழுதகண் ணீரு	
"	னெடுங்கும்	"	"	மனைத்து	
"	"	பாரதம்	வாரண	தொழுத கையுளும் படையுள	
1892	திமிரி யாட்டி	கூர்ம	நவகண்ட	திமிரி யாடி	
"	"	"	"	திமிரி யாட	
1893	வண்ணப்பூ மலை சார்தம் வாலணிக	பாரதம்	வாரண	உண்டியுஞ் சார்தமும் பூணும்...கோ	
"	லன்க ளாடை...கொள்ள வேண்டா	"	"	டல மென்றார்	
1894	காகம்...குஞ்சரம் புலம்பி வீழ்க்...	திருச்சிற்	"	குஞ்சரம் கோளிழைக்கும் பாம்பை	
"	கொல்தும்	"	"	"	

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

14

ஒப்பிமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேய ர்கள்முத லியன.	நால்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1895	பொருந்தலாற் பல்லி போன்றும்	புரநா		உருசு	பொருந்திய சிறுவெண் பல்லிபோல
1896	பூத்துகின் மாலை சாந்தம் புனைகலம் ...பொழுதின் காக்க	பெருங்	கூக	கஉஅ-க	உடைய மடிசிலு முருமண்ணுவாலிற் குக் கடனா வைத்தலின்
1898	பவழமே யனையன் பன்மயிர்ப் பே ரெலி, யகழுமிந் குலிகம்	கூர்ம	வானவர்	க	இந்திர கோப நிறத்த பன்மயிர்ப் பே ரெலி யகழுந்து...சந்தரச்சுண்ணம்
1900	மானிடம் பழுத்தன கிவத்தம்	"	சம்பு	கஉ	மானிடம் பழுக்குந் கிவத்தநீள்வனம்
"	"	இலிங்க	நவவருட	சச	கிவத்தமானிடம் பழுக்கும் [நேர்வது
"	"	காஞ்சிப்	நகரேற்று	கடு	கிவத்த நெடுந்தருத் தம்பழ மானிட
"	"	பேருர்ப்	மருத	கக	மானிடம் பழுத்து நிற்பனபார்த்துக்
"	"	தணிகை	நந்தியுப	கக	மானிடம்பழுதிவத்தம் [கிவத்தத்தை
1902	மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக் குழாம்	காஞ்சிப்	நகரேற்று	அக	மகண்மாக்க, எம்பொ னுலயத் தூணி ஒன் பாவையை யாடவ ரென... கோக்கும் [ஓர் பாசெலாம்
"	"	பேருர்ப்	மருத	உ௦	தங்குலத்துறந் தையல ராமென...
1907	நித்தில...மலர்ந்த	ஆணைக்காப்	ஆரஞ்	உச	அடியானும் விழியானும்... வழிநின்ற
"	பித்தல ராயிற் பேய்கள்	நா	கலிதொடர்	ஏஉ	பேடிசு எலரேற் பித்தரே யன்றோ
1909	கண்ணிட னாடு மின்னே பல்லியுழ பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி	கலி	"	கக	பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன, நல் செழி லுண்கணு மாமோ லிடனே
"	"	அகநா	"	க	பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி
1911	வருகவென்களிறென் தேத்தி	கலி	"	அக	பொர்யானே வந்திகவீங்கு
"	"	பெருங்	க: நக	நகஎ	செல்கவென் களிறு

1914	இடைமகன் கொன்ற வினா மரத்தி னென்	பெரிய திரு	கக: அ	சு	இடைய னெறிந்த மரமேயொத்திரா மே...அருளாய்
1916	எனக்குயிர்ச் சிறுவ னுள் னந்தனே யைய னல்ல	பழ கம்ப	மந், குழ	நகச சள்	இடைய னெறிந்த மரம் இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண் டோவென்றாள்
1917	அறுபுகல் கழிந்த பின்னாள்	"	"	சக 2193	அன்னவன்...வாழ்வென்றாள் ஆறுநாள் கழிந்த
1920	முள்ளொடு முப்பகை கண்டிடல்	"	"	2393	மூவிரகு நாள்கள்போய்
1921	ஒற்றர் தங்களை யொற்றி னாய்தலும்	பழ குறள்	"	ருச	முள்ளினுள்முட்களையுமாறு[கொளல்
"	"	"	"	ருஅஅ	ஒற்றெறித்த தந்தபொருளையும்.....
"	"	"	"	ருஅக	ஒற்றெற் றுணராமை யாள்க
"	"	பெருங்	ந: உந	ருந	ஒற்றெற் றியவரை யொற்றி னாய்தலும்
"	"	"	ந: உரு	சஅ	ஒற்று மாக்களை யொற்றி னாயா
"	கந்த மாந்தரைக் கண்ணெனக்கோடல்	சேவக	"	1924	கலைக்கணாரும்
"	"	குறள்	"	சசரு	குழவார்கண் னாக வொழுதல்
1927	இடத்தொடு டொழுது நாடி யெவ்வி னாக் கண்ணு மஞ்சார்	"	"	சஅச	ஞாலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங், கருதி யிடத்தாற் செயிள்
"	"	நீதிநெறி	"	ருஉ	கால மறிந்தாங் கிடமறித்து
"	கடத்திடை...செகுத்தது [மை	குறள்	"	சஅக	பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை
"	ஒருகாக்கை பலகூகைகளைச் செகுத்த	புறநா	"	ந.0க	பலமென்றிகழ்த லோம்புமின்
"	"	குறள்	"	எகந	ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி பெலிப் பகை, நாக முயிர்ப்பக் கெடும்
"	"	பழ	"	ககரு	ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்
1936	கரும்பின்மேற் றெடுத்ததேன் கவி கொ டாமரைச், சுரும்பின்வாய்த் துளித்தவின்	பெருங்	க: சஅ	கசக-ரு0	கரும்பி னணிமடற் றெடுத்த, நீரை யுறு தீந்தே னெய்த்தொடை முதிர் வை...உண்ணெகிழ்ந் துறைக்கும்
1941	விளித்த வின்னமிர் துறழ்ந்தேம்	திரி	"	கக	விளியாதானகூத்தாட்டு....துடைத்து

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ர்கள்முத லியின.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1941	விளித்த...தேம்	மணி,	ச	கந	கொம்பரிருங்குயில்விளிப்பது காணு
1956	சுந்தரப்பொடி...சுண்ணம் வாணுதற் றத்துசுட்டி	பெருங்	க: சஉ	எந	சுந்தரப் பொடியுஞ் சுட்டிச் சுண்ண மும்
1979	ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்த்தென	"	க: நஉ	ககக	ஏற்ற முன்கைத் தொடிவீழ் தற்றால்
1981	ஒட்டி வீருடம் போருயி ராயினார்	திருச்சிற்		எக	இருவ ராகத்து னோருயிர் கண்டனம்
1982	நிலடி வெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்	பெருங்	டு:அ	அ	நிலாவுதழ் பூந்துகில்[னச்சேர்த்துவார்
"	"	டைதம்	நகர	உஅ	திங்களின் கலையை மெல்லக் கலையெ
1994	எழுதுகண்மலர்	கூர்ம	சூரியன்	சு	எழுது வாட்டடங் கண்
1996	பாடுவண் டிருந்த வன்னபல்கலை [வர்	பொருந		நக	வண்டிருப் பன்ன புல்காழ் [லுவர்
1997	அம்பொரைத்துடைய...நேர்த்துதாழ்	பிரபு	பிரபுதேவர்	எஅ	குரவர்தா மியைந்து...பண்பொடு பயி
1999	மதுக்கு -ம் விரிந்தன மாலையார்	கூர்ம	கண்.மணம்	கஎ0	மதுக்குடம் விரிந்ததன்ன.....கமலப் போதோ [மலர்
"	"	டைதம்	அன்? தூது	ந	மதுக்குடம் விரிந்தார் போலுமென்
2003	நீலமுண்டது காற்றி	தே.திருஞா	சிராப்	டு	நீல முண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே
"	"	பழ		ககஅ	ஆகாதே, யுண்டது நீலம் பிறிது
"	"	பெருங்	உ: க	அஅ-க	நீல -முண்ட நூலிழை வண்ணங், கொண்டது விடாமை
2009-10	அணக்கர அரித்ததோல்...கிபயு மாயி னுன்	பெரிய	தடுத்தாட்	உக-நஉ	கண்ணிடை கரந்த...ஐயமுற வெய்தி
"	"	பேருர்ப்	கௌரிதவ	டுக-க	திக்கனழிழ்...சென்றான்
2010	வெண்ணரையுடம்பினன்	பெருங்	க: சந	தடுக-டு	பதைந்திடை...மேனியர்

2014	ஊதவுரு தன்மையினு டொல்கியுற நின்றான்	கம்ப	மீட்சி	உசுசு	ஊதுதப் பதப்பதா யுலர்ந்த யாக்கை [பெழுந்து தோன்ற
"	"	கூர்ம	அந்தகா	கசு	ஊதினும் பதக்கு மென்ன வுயர்நரம்
2015	அமுதுபுளித் தாங்கு...பொல்லி	"	மனுவந்	உள	கன்னல் புளித்திட மொழியு மரம்
2019	சேறழிய கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்ப	பெருங்	உ: உ	உற-அ	கிண்கிணி, சிலம்பொடு...அரற்ற [பை
2020	திருநீர்க் குமரி யாட...முந்திலி கின் மமுது மூப்பொழியு மென்றான்	திருவால	உரு	கசு	மழவுமத் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாட [மென்றனன்
"	"	பாரதம்	அருச். தீர்த்	உஉ	கன்னியைக் கண்ணூற் றுடவந்தன
"	"	கீந்த	வள்ளி	கௌ	மூப்பகல...குமரியெய்தி யினிதாட வேண்டிவரு கென்றனன்
"	"	கூர்ம	கண்.மணம்	கருரு	குமரியாடக் குறுகிய விசயமென்றான்
"	"	தனிகை	களவு	கஉசு	திரைக்குமுடன் மூப்பிது சிதைந்தின மைசேர்நும், வரைக்குமரி யாடவெ
2026	தமிழ்தழிய சாயலவர்	கூர்ம	வானவர்	கரு	தமிழிஷு மினிய மென்மைய வாடி [எ
2030	பட்டுநீணர் கட்டில்	புறநா	"	அஉ	கட்டி னினர்க்கும்
"	"	பெருங்	க: ரு	ருசு	பட்டுநீணர் கட்டிற் பல்படை
2034	தார்குழையச் சேர்த்தார்	புறநா	"	எரு	குழைக வென்றாரே
2038	இடங்கழி காம என்னகாளை	மணி	க0	உஉ	இடங்கழி காமமொ டடக்கானாய்
"	சாம கீத மற்று மொன்று...பாடினான்	தே. திருநா	பள்ளியின்	உ	சாமம்போற் கண்டத்தாளை
"	"	"	அதிகை	மடக். உ	பாடினார் சாம வேதம்
"	"	"	"	சந்தி. க	சாம வேத கந்தருவம் விரும்புமே
"	"	பெருங்	க: ரு	கரு0	வேத வின்னிகை விளக்கிழை பாட
"	"	கம்ப	சடாயுவுயிர்	உசு	வீணையி னிசைபட வேதம் பாடுவான்
2040	கொறுகொறுப்ப போலும்	கூர்ம	கண்.மணம்	கசுரு	கொறுகொறுத்தெழுந் தோங்கிய
2050	கண்ணீர் கவுளலைப்ப	டைதம்	பிரிவுறு	கரு	உயிரொழுக்கக் கண்ணீர் கவுளலைப்ப
2054	மடந்தை கோல்கொள்ள வையம்	கம்ப	மந்திர	கசு	தளிர்மடிப் பாவைகோல்கொள
"	"	பாரதம்	அருச். தீர்த்	எசு	தாமக் குழலா டனித்தேர்விட

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2057	மன்மதனைத்துதித்தல்	நாய்ச்சியார்	திருமொழி	தையொரு க-க ௫அ	அறங்க தேவா வுண்ணையு மும்பி யையுந் தொழுதேன் தாமரைச் செங்கட் டமனிய வினைக் [குழை
"	தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தம னீயக் குழையினாய்	பெருந்	ந: ச	சுக ௫சுக	மால்புரி...ஒழுங்கே ரோதுக ளவித்து
2061	எரிமணி...கவர்த்ததன்றே	கைடதம்	அன். துது	சுக ௫சுக	மர்பகம் மலார்தகன்ற மார்பின்மேல், விட்புகக் குலாயாரம் வில்லிட
2064	சிலம்பிற் போர்த்த புந்துக ளவித்து	பெருந்	ந: சுக	2424	
2070	திருவிற்றான்...தலைநாட் செய்வதே போல்...தளிக்ஞந்தேற லோங்கு தார் மார்பன்	சீவக	"	2425	திருவி ல்ன்னதார் தினைப்ப பூந்தெரியல், கொண்டலிற் சிலை குலாயதோர் கோலம்வீற் திருப்ப ஆன்பாற்றென்கடலமுதறவனையிய, தேன்பெய் மாரியிற் திரவ தாக ஆன்முலைப் பிரந்த வானிற வமிர்தம், ...நெய்யொடு தலைப்பெய்தாங்கு
"	"	"	"	2425	தென்மலைச் சாந்துமூழ்கி
"	"	பாகவதம்	க0: கசு	௨௩	தென்மலைச் சந்தனஞ் செறிந்து கண்கொழுங்கடை யிகே ரோக்கி ஒரு நிரண்டல்கக் காட்டிணையால் பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய் கடம் பொய்யிணையே
2077	தேம்பெய் மாரி பார்க்கடற் பெய்த தென்றான்	பெருந்	க: நசு	க0க-௨	
"	"	"	௨: அ	கக-௨	
2081	தென்வரைச் சாந்துமூழ்கி	குளா	சுயம்	அ௩	
"	"	"	"	க௩௭	
2086	கண்களை யிகேக் கோட்டி	பெருந்	க: நடு	கஅசு-௭	
2087	ஒரு நிரண்டல்க மாயிற்று	கக. திரு	பென்வண்	௭௩	
2088	சிறியவர் செய்த திமை புலம்பவர் பொறுப்பரன்றே பெரியவர்	திருவாச	நீத்தல்	௭	

		ஞளா	அரசியற்	அ0	பேரையர் பிழைத்தது பொதுக்கல் வேண்டுமால்
2090	எகச்சியை கணையோடு...காப்பான்	சிலப்	சு	அஉ-௩	விரைமலர் வாளியோடு...திரிதர
"	"	பெருங்	க: ருச	௧௩௮	கணையோடு திரிதருங்காமன்
2091	கடிப்பினை காது சேர்த்தி	"	க: ௩ச	௧௬௬	மணிச்செய்கடிப்பிணைமட்டுச்செய்து
2095	புரவியுக் களிறும்...தாய்	ஐங்குறு		௩௭௫	இதுவென்பாவை பாவை...பூங்கனே
2102	குடம்புரை செருத்தல்...எருமை	சூர்ம	சூரியன்மர	௪௩	குடம்படு செருத்தல்...எருமை [ளே
"	"	நைடதம்	நாடு	௨௦	குடம்புரை செருத்தன்மேதி
2104	இளம்படியார் நகைமுகம்	ஞளா	ஆதவு	௨௦௮	இல்லிருக்குமிளம்படியார்
2106	ஊன்மலைப் பொடித்தாங்கனைய செஞ்	சூர்ம	பிலக்க	௪௦	ஊன்மலைப் பொடித்தா லன்னசெஞ்
"	குட்டிஞ்ஞெளியிர் வீரணம்				குட்டு வாரணம்
"	பருந்தொடுகவர்குரல் பயிற்றும்	பெருங்	க: ருச	௩௫	மஞ்ஞை கவர்குரல் பயிற்றி
2107	நீயிலா உலகி னின்றவன் புகழை	ஞளா	அரசியற்	௨௨௬	பொன்று மிவ்வுடலின்பொருட்டென்
"	வேட்டவன்				று நீர்குமிரும்புகழ்
2108	புதுக்கலம்போலும் பூங்கனியாலும்	ஐங்குறு		௩௦௩	புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்
"	"	திருவிளை	அட்டமா	௧௨	கதர்கலம்பெய்காட்சிபோ லுதிர்பழம்
"	பூனி.....வண்டானம்	பெருங்	க: ருச	௬௮-௭௧	கருங்காற் குருகும்...நாரையும்
"	பிலிக் கணைகுர னுரை	ஆனைக்காப்	நாடு	௮௪	நாரை...பிலி தகைதரப் பிளிறும்
2109	பழத்தை ஆணைட்டு பெண்ணாண்டுக்	திருச்சிற்		௮௪	அலவன் தன் சீர்ப்பெடைவின், வாய்
"	குக் கொடுத்தல்				வன் பணையதொர்நாவற் கணினி
"	அள்ளிலைப் பலவினளிந்து வீழ்சனையும்	சூர்ம	இராமனவ	௭௩	நல்க [விழ் சனையின்
"	"	சீகாழிப்	நாடு	௪௩	அள்ளிலைப் பலவி னெற்றி யுளிந்து
2110	வில்லக விரல்போற் பொருந்திநின்ற	குறுந்		௩௭௦	அள்ளிலைப் பலவும் யாத்த
2112	பாடி னுருவிப் பயங்கெழு மாமலை	மலைபடு		௨௭௮	வில்லக விரலிற் பொருந்தி
2121	திருவே புகுதக	நீல	குண்டல	௨௨	பாடி னுருவிப் பயங்கெழு மீமிசை
"	"	தணிகை	களவு	௧௦௨	நல்லார் புகுதகவென
					ஆயம் புகுதக

சீவக. செய்யுள்கள்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2125	பிடியொடுபுலத்தல் :	முத்தொள்		சச	மடப்பியே....உடைத்து
2126	மயிர்வாய்ச் சிறகண்...பிடி	டைதம்	அன். துது	எச	மயிர்வாய்ச் சிறகட்பிடி
2130	குவளைப்பொழி விறைதகு கமலவட்டத் திடை...கண்ணுந் தோன்ற	சீவக		2133	தாமரைப் போதிற்புத்த தண்ணறுங் குவளைப் பூப்போல்...தடங்கண் தாமலர்த் தாமரைப் பூவினங்கள், மாயிதழக் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன, திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்
"	"	அகநா	நகசக		
"	"	கம்ப	மாரீசவதை	ககரு	குவளை மலர்த் தாமரை [சுடா
2132	பொற்றேரை மின்ன	பெருங்	க: நச	உரு	தணிப்பொற் றேரைத் தகையொளி
2136	பொன்னங் குவட்டிற் பொலிவெய்தித் திரண்டதின் டோண் மன்னன் அடைப்பை செம்பொற் படியகம்	பாகவதம்	சர: சக	சக	பொன்னங் குவட்டிற் பொலிதோட்சகதேவன் மன்னோ
2140	ஏற்றுரிமுரசம்	பெருங்	ந: கச	அஅ	அடப்பையொடு படியகந் திருத்தி ஏற்றுரிபோர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு
2142	"	சீவக		2152	புனைமருப் பழுத்த...முரசம்
"	"	"		2899	கொல்லேற்றப் பைந்தோல் சீவாது
"	"	மதுரை		எருஉ-ந	போர்த்த, மாக்கண் முரசம்
"	"	அகநா		நகச	ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடு
"	"	புதநா		உஅஅ	கொண் முரசம்
"	"				அண்ண எல்லே நிரண்டுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, திண்பிணி முரசம்

"	"	மணி	க	உக-நக	ஏற்றிப் போர்த்த விடியறு முழக்கிற்
"	"	பெருங்	க: நஅ	க00	ஏற்றி முரசம் [...முரச
"	"	"	க: சந	ககரு	ஏற்றி முரசி னிறைவன்
"	"	கூர்ம	கண்-பூமி	எக	ஏற்றி முரச மார்ப்ப
2145	இடுகொடி யணிந்த மார்பர்	சீவக		2181	சாந்தி னிடுகொடி யெழுதி
"	"	"		2264	கொடி மார்பினர்
"	"	"		2477	இடுகொடி யகலம் [மார்பன்
"	"	"		2483	ஆடுகொடி யணிந்தவய ரலங்கல்வரை
2148	காலனை யளியன் றானே கையினால்	குறள்	அகச		கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்
	விளிக்கும்				...செயல்
2150	நெல்லும் பொன்னும் வழங்குமின்	பெருங்	க: நள	ககக-அ	பொன்னு நெல்லும் புரிவின் வழங்கு
	வினைவ கூறி...கொட்டினான்				கென்று...முரசம் வீதிதொறெருக்கி
2154	ஏழுறுப்புந் திண்ணிலந் தோய்வ	பாரதம்	சூது	எக	ஏழுறுப்புறத் தாழ்ந்த
2155	தந்திழ லொடு மலைவ...களிறு	"	கக-போர்	க0	தன்னிலல் கண்டு சேறங் கருத்தது
2158	வேய்ந்தக் கரும்பின்வெண்ணிறப் பூப்	விநாயக	நகர	ருரு	வேற்கை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன...
"	போன் மிடைந்தொளிர் சூந்தமும்				வேழம் பூத்து நிழ்குமே
"	அரவின் ரேற்றமே போதஞ் சிலை	பாரதம்	கக-போர்	உந	வரிவின் முதலிய பல படைகளும்...
	களும்				பவனசுலமென
2160	பாரித் தேர்செலித் பழிபெரி துடைத்	சீவக		2525	அடிநில முறுத னுணி யருவருத் தமரி
	தென காணிச் சோரும் வார்புய				னலித், திடுமயிர் சிறக ராகவெழுந்
"	றுளக்கவிண் புகுவன தூரகம்	பெருங்	க: நஅ	நஉஉ-எ	துமேற் பதப்போல...பாரத்தன
"	"				தூய்மை யின்றென மாநிலத் தியங்
2165	கடநூர்த்தன்மலையாகழ்தல்...வல்லார்	பட்டின		உஎக	கா...புரவி
2179	வில்லன்மே யுவனிப் பாரும்	பெருங்	க: சரு	கஎ-அ	மலையகழ்க் குவனே கடலூர்க்குவனே
					உவனித் தெறித்த சூந்தக் கடைமணி

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேயர் தள்ளுதலியன.	நூல் கோரின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2197	புலியாப் புறத்திக் கொண்டேன் போக்கு விட்ட பிழைப்பும்	பாரதம்	சூது	உசுடு	இனிவிடுமோ வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றே
"	"	கூர்ம	கண். பூமி	டுஉ	புலியையாப் புறத்த தென்னப் போர் கெழு சாம்பன் தன்னை...பற்றி இடைநாட் பிறையி னேற்றிய திரு வில்
2198	பிறைபோற் குலாய செய்ப்புண் சிலை காணெறிந்தான்	பெருங்	க: நுள்	உசு	படித்தவஞ் சுமந்த நாகம் பாகவான் பிறையையப் பற்றிக், கடித்ததுபோ லக் கொல விரல்களா லிறுகக் கட் டிப், பிடித்தவெஞ் சிலையினோடும் பேரெழில் வீரன் பொற்றோ, டிடித் தது மரமுந் கல்லுந் துகள்படக் குரங்குக் தஞ்ச
"	"	கம்ப	இந்திரசித். வதை	சடு	உரத்தலைக் கேழற் பன்றி இலையே ரயில்வாளி அஞ்சனக்குள் நெய்க்கும் யானை யம் குழங்கி, இங்குலிகக் குன்றே போற் றோன்றமே [காப்பின் அடிதொடைக் கமைந்த கிடுகுடைக் புள்ளியற் கலிமா பறத்தால். விசையினும்
2202	உரத்தலை யுருவப்பன்றி	புறநா		கடுஉ	
2209	நச்சிலை வேற்படை	சூளா	அரசியற்	க0ச	
2211	அத்தமா மணிவரை யனையதோள்நல (யானை)	களவழி		, எ	
2218	கிடுகுடைக் காப்பின	பெருங்	க: சஅ	கஎ	
2215	பறந்திய நருக்கின	தொல்	கற்பியல்	சூ. நுடு	
		பெருங்	க: சஅ	• எஉ	

"	பொன்னரிப் புட்டிலும்...ஆர்த்தெழ	"	கூ: 20	உரு	அரிபெய் புட்டி லார்ப்ப
2217	பாலிகை யிடையறப் பிடித்தபாணியர்	"	"	கரு	பாலிகை விளக்கும் பண்ணமை பற்
2218	பேர்மயிர்க் கேடகம்	ஞா	அரசியற்	கருசு	மயிர்ப்புளகச் சேடகமு மேந்தி [நினர்
"	புளகத்தோற் பரம்	"	"	உரசு	முதலையின் முதுகென நிவந்த தோற்
"	"	"	"	"	பரம் [டையும்
2219	பொற்றேர் நான்கரைக் கச்ச மாகும்	பெருங்	க: சக	கூ0	பொங்குமீயிர்க் கிடுகும் புளகத் தண்
2221	நிலமக ணொஞ்சுகை யெறிந்து நைய	கூர்ம	கண். பூமி	உக	கடலந் தானை பத்தரைக் கச்சம்
2227	வீரின் தலைவழ்ச்சிக்குப் பனங்கனி	புறநா	"	கூரு	நிலமக ளமுத காஞ்சி
"	வீழ்ச்சி	பெரியதிரு	கூ: க	எ	இலங்கையர் கோணைப், பாளுநேர்
"	"	"	"	"	சரத்தார் பனங்கனி போலப் பரு
"	"	பரி	"	உ	முடி யுதிரவில் வளைத்தோன்
"	"	களவழி	"	உச	நீளிரும் பனைமிசைப், புலபதி னுயிரங்
"	"	"	"	"	குலைதரையுதிர்வபோல்...நிலஞ்சோர
"	"	"	"	"	பைத்தலை பாரிற் புரள்பவை நன்கெ
"	"	"	"	"	னைத்தும், பெண்ணையந் தோட்டம்
"	"	பெருங்	க: சக	உ0-உ2	பெருவளிபுக் கந்தே
"	"	"	"	"	பெண்ணைத் தீங்குலைத் தொடுத்தவினை
"	"	"	"	"	வுறு தீங்கனி வீழ்ச்சி யேய்ப்பத...
"	"	"	"	"	தலைபலபுரளவும் [கள் வீழ்த்த
2230	அஞ்சன வரைசிற குடைய போல்வன	மேரு	பலதேவர்	கரு	பெண்ணைநெற்றிக் கனிகளபோற் தலை
"	மஞ்சிவர் குன்றென மலைந்த வேழமே	மலைபடு	"	கூஅச	களிறுமலைத் தன்ன கண்கூடு துறுகல்
"	"	ஞா	அரசியற்	க0ச	மலையே மலை யோடு மலைத்தனபோற்,
"	"	"	"	"	கொலைவேழமொ டேற்றன குஞ்சர
2231	யானை மதங்கொண்டு சுழலுதற்குக்	கம்ப	மிதிலை	கூ	யானை மலையென மலைவ [மே
"	கப்பற்சுழற்சி உவமம்	மணி	ச	கூ0-சச	கம்புமுதன் முறிய...காலவேகங்
"	"	"	"	"	களிமயக் குந்தென

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் உள்ள மதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2236	காலாசோ டதவெறித்த கணைகழற்காலலகடலு, ணீலநீர்ச் சுறுவினம் போனெய்த்தோருட் பிழந்தனவே	காவழி		க	காலாசோ டதம் கழற்காலிருங்கடலு, ணீலச் சுறுப்பிறழ்வ போன்ற புன னுடன், நேராரை யட்ட களத்து
2237	கணமொய்ப்பக் கதஞ்சிறந்து, குருவி சேர்வரைபோன்ற குஞ்சரம்	புறநா		கக	குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல, வம்புசென் நிறுத்த வரும்புன் யானை
"	"	காவழி		அ	யானைமேல்...குரீஇயினம்போன்றன
"	"	மேரு	பலதேவர்	கரு	கோல்பொரக் குளித்த யானை குருவி சேர் குன்ற மொத்த
"	உருணையி சுமத்தெழுந்து, பருதிசேர் வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தனவே	காவழி		ச	அத்தோப், பருதி சுமத்தெழுந்த யானை யிருவிசம்பிற் செல்சுடர் சோர்த் மலைபோன்ற
2238	மதயானைக்கைதுணிந்து...கிடந்தன.. வெண்மதியம்விசம்பிழுக்கி, நீலமா ிசுணத்தோடு நிலத்திழிந்த தொத்தனவே	"		உஉ	யானைத் தடக்கை யொளிறுவா, னோ டா மறவர் துணிப்பத்துணிந்தவை, கோடுகொ ளொண்மதியை நக்கும் பாம்பொக்குமே
"	"	குளா	அரசியம்	உஎசு	ஊடக் மொளிரமணி...வீழ்ந்தவே
2239	அஞ்சன நிறநீக்கி...இங்குலிக விறு வரைபோன் றினக்களி றிடை மிடைந்த	காவழி		எ	அஞ்சனக்குள் நெய்க்கும் யானை யம ருழக்கி, யிங்குலிகக் குன்றேபோற் றேண்டுகமே
224	செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கி	மூல்லை		எஉ	சோறுவாய்த் தொழிந்தோர்

"	"	பாரதம்	கள-போர்	20	வர்க் குரியதம்மா செஞ்சோற்றக் கடனின்றே கழியே னுகிற் நிண்டோள்கள் வளர்த்த தனும் செயல்வே றுண்டோ
2242	உடைஞாண் பதைத்திலக்க குடர்வாங்கு குறுநரிகள் ... தொடர் வாங்கு கதராய்போற் றேன்றின தொடித் திண்டோள், படர்திரக் கொ ண்டெழுந்த பதவைகள் படநாக, முடனேகோன் டெழுகின்ற வுவுண ப்பு ளொத்தனவே	சீவக களவழி		2263 ௩௪	உடைநாடுநெடு கடிவட்டினெடு குடர்கொண்டு வாங்கும் குறுநரி கந் திற்,றொடரொடு கோணப் புரையும் வயவர் துணித்திட்ட, கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன் சேவல், ஐவாய் வயநாகக் கெளலி விசம்பிவருந், செவ்வா யுவுணத் திற்,றேன்றும் . [ந்த களத்து செவ்வரைச் சென்லரி...அரசவா வீழ் தொல்லிலங்கைக் குடுமிகொண்டு வேலவருக்கு மலர்ச்சின்னஞ் சொரிவன சின்னப்பூச் செருகு மென்பூ [போல் திப்படத் தாக்கின வரசவர்த் தம்மு ளொண்டவே யானைக்கத்தென்கையி லெஃகமால்-தா னும், விலங்கா லொருகைத்தால் கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருப வன் மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந்து யானைக்கல்லு, தேந்துவன் போலான்ற னிலங்கியே வேலே வேலினட்டகளிற் பெயர்த்தெண்ணின்
2243	வரையோடும்...ஆழந்தனவே	"	"	௩௫	
2249	மன்னரைக் குடுமிகொண்டான்	கூர்ம	சுவேத	௫	
2251	சின்னப்பூ வணர்ந்த குஞ்சி	குளா	இரத	௫௩	
"	"	கம்ப	கோலங்கா	௧௪	
2254	கொத்தழல் பிறப்பத் தாக்கிக் கோடு கண் மிடைந்த தியால்	சீவக		2231	
2261	வீதினமையின் விலங்காமென மத் வேழமு மேதியான்	தகழர்	வான்வ ணக்கி		
2262	யானையுடன் போர்செய்வோர் வேலே ந்திந் தறல்	குறள்		௪௪௪	
"	"	புதநா		௨௪௪	
"	"	"		௩0௧	
"	"	"		௩0௨	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர் என்றத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2262	யானையுடன்...வேலேத்திநீந்தல்	புதநா		௩௨௩	யானைக் கல்ல, துறைகழிப் பறியா வேலோ னாரே
2265	விருந்தாயின யெறிநீயென விரைமார் பகன்கொடுத்தார், கரும்புனை வெ றந்தாங்கவனினதுழிவியெனவே	"		௨௧௨	என்முறை வருகவென்னான் கம்மெ ன்,வெழுதரு பெரும்படை. விலக்கி, யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே
"	"	கம்ப	முதற்போர்	௧௮0	இனையாருமில்வனேர்வரவெய்தா வலி செய்தா,யனையாயினியெனதுழென
2269	பிண்டிபா லத்தை யேந்தி, யருவரை தெற்றிப்பாய்ந்த வாய்மயிற் றேகை போலச், சொரிமதக் களிற்றின் கும்பத் தழுத்தலின்	ஞா	அரசியற்	௨௪0	அருவரை புகுமயிலனைய வாயின,கரு வரை யனையன களிநல் யானையின், பெருவரை முகம்புகும் பிண்டி பா லமே
2276	பத்திரக்கடிப்பியின்ன	"	"	௨௫௪	பத்திரக் கடிப்பின்ன
2281	ஊனமர் குடடுபோல விரும்புண்டு மி குத்தமார்பின்	பதிற்		௬௪	என்கா னேன் கடுப்பெய் சிதைந்து
2286	தீர்த்தவாய் நிறைய வெய்தா னம்பு பெய் ஞானியொத்தான்	தொல். ௩	புறத்தினை	ஞ. ௨௪ மேற்	வாயே, பொங்குதுனைப் பகழி மூழ்க லின்...ஆவ நாழிகை யம்புசெறித் தந்தே
22௮௭	"	கூர்ம	கண். பூமி	௫0	மார்புந்தோளுந் கொழுங்களைத்தூணி யென்னவெய்து
224௮7	அப்பனைக் கிடந்தமைந்தன்...கழற் றாய் மொத்தான்	தொல். ௩	புறத்தினை	ஞ. ௨௪ மேற்	அப்பனைக் கிடந்தோன், கழற்புங்கழற் றிக் காய்போன் றனனே (தகடு)

	கம்ப	நாகபாச	உ.00	கதிரவன்காதன் மைந்தன் கழலினம் பசங்காயென்ன, வெதிரெதிர்பகழி தைத்த யாக்கையன்
2292	கவிமதங் கடந்து காமர்...இருந்த	பாகவத	கூட	கவிமதங் கடந்த வென்றிக் கனகன்
2293	தன்னெஞ்சுகதுழைந்தவேலைப்பதித்து	குறள்	எஎச	மெய்வேல் பறியா நகும்
"	குஞ்சரங் குளிய நூறி...மிறைக்கொ	கூர்ம	கசுள	செருவினில் வளைந்த வொள்வாள்...மி
"	ளி திருத்துவாற் கண்டு	இலிங்க	எச	மைக்கொளிதிருத்தும் வென்றிவர்
"	"	"	"	கச்சை யானையிரு கண்ணழலுக்குப்
"	"	"	"	வெகுளா...மிறைக்கொளி திருத்தி
"	"	"	"	னர்களால்
2294	[மார்பம்	முத்தொள்	எக	அகலங் கோட்டுமண் கொள்ளா முலை
"	உழுதுசாந்தங்கோட்டுமண் கொண்ட	நள	க0உ	கோட்டுமண் கொண்ட குளிர் திங்கள்
"	"	கூர்ம	ஆ	வானவ ருடலங் கோட்டுமண் கொண்ட
"	"	"	"	டம வளர்ந்து
"	"	"	"	கோட்டுமண் கொளும்வேழம்
2295	அழலம்பிற் கொள்ளைசாற்றி	தணிகை	சுஉ	நெஞ்சம்போழந்தழலம்புண
2302	புலவர்கள் புகழக் கன்மேனித்பர்	சீவக	2309	நல்லிசை சூழ நடுகலாயினன்புரவலன்
"	"	புதநா	உஉச	கன்னின்றனெந்தை
2312	சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோட்	பு. வெ	உஉ	சிலைமுத்தங் கொண்டதிண்டோட்டே
"	செம்மல்	கூர்ம	க	வகன்
2314	நல்லினையுடைய நீரார்நஞ்சுணினமுத	பாரதம்	க00	அஞ்சுதரு தீவினையி னுரமுது நஞ்சா,
"	மாகு, மில்லையே லமுது நஞ்சாயின்	"	"	நஞ்சமமு தாமுரிய நல்லினையின்
2315	னதால் வினையினுக்கம் [லுண்டே	"	"	மாதோ [ளுட் மத்தோன்றியற்று
2316	மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சுட் டிடுத	கலி	சக	வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற், திங்க
"	விளக்கிடுத் பெய்தெய்யுந்...பெருக	நாலடி	ருக	விளக்குப்புக...நித்குமாந்தீது
"	லுண்டோ	"	"	[மாந்...ஐயமாவதோ
"	"	கம்ப	எரு	புண்ணிய நறுவெயிற் பொருவில் கால

நீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ர்கள் முத லியன.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2319	இல்லாநீ யஞ்சி விருத்தின்முகம் கொ ன்ற நெஞ்சம் பல்லாந் னாக	குறள்		க00	இல்லாநீ யஞ்சுவா னஞ்சுமந்நெஞ் ஞான்று, நல்லார்க்கு நல்ல செயல் இன்னோக்கிய ரில்வழியெய்திய நல் விருந்தும்.....ஆமென மீண்டதவ் வேல் [...இருந்த மன்னகுமரன் குழவி ஞாயிறு குன்றிவர் வகுபோல் சுரலினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப கொடுமரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந் தாங்கு
"	"	கம்ப	சடாயுயிரி	ககக	
2324	மழகதிர் நின்ற தொத்தான் [முனர்	பெருங்	க: நக	க2க0கக	குழவி ஞாயிறு குன்றிவர் வகுபோல்
2325	கோட்டுநீன் குழாத்தின் மன்ன நீன்	புறநா		கக	சுரலினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
2328	கூடார் புலிய முழைக் கோளரி யேறு மன்னகூடார்	பட்டின		உ2க	கொடுமரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந் தாங்கு
2333	மைத்துனமன்னர்...புடைகுழ	பெருங்	க: நக	ககஉ-ச	மைத்துன மன்னரும்...சுற்றுபுழு
2339	மரத்பல்பழம் போன்று கொப்புள்	பொருந		ச0	மரத்பழுத் தன்ன மறுகுநீர்மொக்குள்
2345	ஐவா யரவி னவிராரழல்போன்று சிறி	பெருங்	உ: அ	உக	ஐந்தலை நாக மழல வெகுட்டி
2348	தீத்துமமும் வேலான்	சூர்ம	இரந, வதை	உ0	எரிதும்மி யிலங்குவைவேல்
"	"	தணிகை	அகத் தியன்	எக	தீத்துமமும் பொருவேல்
2349	தடங்கன் மீத்தருட்டி	மணி	ந	அ-க	கண் புலம்புநீ ருருட்டி
"	கண்பகச் சாம்பலொத்தார்	குறந்		சக	ஆம்பத் பூவின் சாம்ப லன்ன
2352	போர்க்கோல நீக்கி	கம்ப	கும்ப	கருச	போர்க்கோலஞ் செய்து
2355	கொழுவாய் விழுப்புன்குரைப்பொலி யும்	பு. வெ.	கிஞ்சி	உ	மலர்மார்பின், வென்வேன் முகந்த புண் வெய்துயிர்ப்ப [முடியன்
2357	முனைவற்றெழுது ..தாங்கினான்	பெருங்	க: நக	கச-அ	புணர்வின் செல்வமும்..., துளக்கிய
"	முடிதுளக்கி (முடிவனந்தி)	தே. திருநா	பத்தனை	நோதம். 0	துளக்கா மணிமுடியார்

2358 கழுநாடு பூப்பிடித்து... இருந்தானே
 ,, சேக்கை மரீஇய சிங்கம்போல்...இருந்
 தானே
 ,, அண்ணல் செம்மான் திருந்தானே.
 2359 ,, கலம்பொழிபுங் கடகத்தடக்கை
 ,, ,,
 2363 திருவிண்மால்வரைக் குலவிய தனைய
 தோர் தேந்தார்...துயுல
 ,, ,,
 ,, ,,
 2365 பகட்டரசன்
 ,, ,,
 ,, யானைமதம் கமழுதல்
 2366 மாந்தர்கள் வியந்ததை விதிர்ப்ப
 2369 உழைக்கலங்கர் பொலிந்து தோன்ற
 ,, ,,
 ,, ,,
 ,, ,,
 ,, ,,
 ,, மன்னர்...அடியீ டேத்த
 ,, ,,
 ,, ,,
 ,, ,,
 2370 சின்ன மலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார்
 செந்தர் மரைமகனே யல்லது பெண்
 சாராத...மண்டபத்து

சேக்கை
 ,,
 ஞான
 பெருங்
 அகநா
 பெருங்
 சேவக
 அகநா
 பெருங்
 சேவக
 கம்ப
 பாரத
 பெருங்
 ஆதியுலா
 ஞான
 ,,
 பெருங்
 மேரு
 சிலப்
 ஞான
 கூர்ம
 தே. திருநா
 பெருங்

அரசியற்
 க: நச
 க: நடு
 க: நச
 வரைக்காட்
 அருச். தீர்த்
 க: நஉ
 மந்திரசா
 கல்யாண
 க: நக
 சமவசரண
 உசு
 சுயம்
 வ்யிரவன்
 நாகைக்கா
 உ: ச

423
 2371
 17புஅ
 கசக
 உகந
 க0உ
 2425
 களநு
 கசுஅ
 2436
 எ
 க0
 11அ
 கண்ணி, நு
 கச0
 களஉ
 11அ
 உகஉ
 க0
 உசள
 உஅ
 பாரார். ச
 உக-உ

ஒப்புமைப்பகுதிகள்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்மத லியன.	நூல்க ளின்பததி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2371	செஞ்சடர்போற் தேர்மன்ன னிருந்தா னன்றே	காஞ்சி	நகரேற்று	கஎ0	எழுதரிய திருவடிவி னிறைமகனும் வீற்றிருந்தான்
2372	ஊர்பினி கோட்டஞ் சீப்பித் துறுதவ னுண்டாட்டைப், பார்பினிகறையி லீங்கப்படாமுரசுதையியென்றான்	சிலப்	உரு	கஉசு-எ	சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமி னியாவ துங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின்
"	"	"	உஅ	உ0௩-ச	சிறையோர் கோட்டஞ் சீமி னியாங்க னுங், கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென
"	"	மணி	கசு	க0௭-சுஉ	சிறையோர் கோட்டம்...வேந்து
"	"	பெருங்	௩ : உஎ	உஉ0	பறைவிட்டன்றூற் பகைமுத லறுத்து
2373	தடவளர் முழங்குஞ் செந்தி	நெடுநல்	சுசு	சுசு	தடவிற் செந்நெருப் பார
2379	பருதி கண்டறிபாப் பாடு வண்டொடு பறவையு நடுக்குறு காப்பின்மாதம்	குளா	மந்திர	உ	உள்ளுணின் றொலிபுறப் படாத தொண்சிறைப், புள்ளுமல்லாதவும் புகாத நீரது...மந்திரசாலை
"	"	பெருங்	௩ : உசு	உகசு-எ	புள்ளு மில்லா வொள்ளொளி யிருக் கையுண், மறைபுறப் படாஅச் செறி வின ராகி
"	"	கம்ப	நகர்நீங்கு	கஅசு	தண்டலைக் கோசலைத் தலைவன் மாத ரைக், கண்டன னிரலியுங் கமல வாண்முகம் [ஆன் வண்டொடு காலையும் வரவை மாற்றி

நாங்கினுன்
(முடிவணங்கி)
நகி

தே. திரு

மந்திர

அ

2382	காரமுலலை க... இறந்தானே போல, மானமன்... பரிவும்... தீர்த்தொப்பால்... இ...	சேவக	கணயாண	உசுள	தோளவன்... மாரிப் புயலொத்தான், குலம்பா ராட்டுங் கொம்புமொர் முல்லைக் கொடியொத்தான் ஏற்றரி போர்த்த... அறைந்தறி வழிஇ ய பின்பை
2387-92	ஒங்குகொற்றவற்கு... அறைந்தார்	பெருங்	உ: உ	உஅ-ரு	தாமக் குபாயிரமாய் தசம்புறு பகிலின் றுபம் வாளற்றுக் கண்ணுங் காட்சிதவ்வின
2391	அகிற்குடம்பரப்பி	சேவக		2455	
"	"	பாரதம்	இந்திரப்	நக	
2397	கோல வெறிப்பினுள், மாலை வண்டின மாலைக்கண் கொண்டவே	நற்		நக	
"	"	குறுந்		சச	கண்ணே... நோக்கி வாளிழந் தனவே
"	"	புறநா		கள	வெலிறுகண் போகப் பன்னுட் டிரங்கி
2403	கூந்த லேந்திய கழுகங் காய்க்குலை	தே. திரு	மார்துறை	செம். ந	பூகமுங் கூந்தலின் குலைவாரி [நை யென்பார்
2405	மண்மகள்... அமுதிட்டாள்	வெங். கோ		ககீ	மலயம், அழுதகண் ணீரைப் பொரு
2408	குழைகருந் தோடும்	குளா	சுயம்	அச	குழையுந்தோடும் பையவே கனிவிப்பா
2411	மங்கல வச்சுதந் தெளித்து	பேருர்ப்	தெய்வயா	கஉந்	சால வச்சுதந்தெளித்தபின்பை [ரும்
2414	ஆயிரத் தெட்டுவேழ நிரைத்தன மண் ஊநீர்க்கு	பெருங்	உ: உ	உ௦௩-ச	கோல யாண நாலிரண்டு மிகையா, வா யிர மணிந்தவை கோயிலுட்டருடம்
2416	இழைத்தபொன்னகரின்... இடுமண்	"	க: சஉ	கரு-எ	நுண்ணிதுவரித்த... மனைசேர்த்தி
"	அறுகை மெய்தோய்த்து... மகளிர்	"	உ: ரு	சக-எ௦	அறுகைப் புல்லினும்... நெடுநெய் தோ ய்த்து முறைமுத னீவி
2417	வயிரக் காட்டு விளங்கொளியிமயம்	"	க: ருஅ	நஅ	இமயத்துப்பிறந்த வயிரச் சாதி
"	இமய மென்னும் பொன்னெடுங் குன் தம் போலப் பூமிமே விலவி	புறநா		உ	நிலியர்... பொற்கோட் டிமயமும்பொ தியமும் போன்றே
"	"	பெருங்	உ: ந	கஉ-ந	பொன்னணி நெடுமலை போலவும்... மன்னுகவிவர் [தரும்
2424	மற்பக மலர்ந்தகன்ற மார்பு	பாகவத	க௦: கள	ந உ	மற்பக மலர்ந்த திண்டோண் மைந்

தீவக. செய்யுள் எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பேயர்களமுதலியன.	நால்சுளின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2496	அவிரமதிப்பாகக் கன்மேற் காய்ந்தவா ள்கலப்பத்தேய்த்து...கைப்புரட்டி	பெருந்	உ: ச	ககரு-க	வாளினி...மதிப்பாகத்தன்ன, வந் கேழ்க்ககன்மிசை...புரட்டி
2520	ஆனிரையினத் தலங்கலேதனான்	சீவக		419	ஆய்த்தியர்நலக் காசெ றாணனான்
2523	பவளக்காம்பின்...பருதியொத்தான்	ஞளா	துறைய	சக	பவளக்காற் குடையினிழலான்
2524	பசுக்குழாத்திற் பிச்சநிறைத்தன	தே.திருஞா	நல்லூர்	கொட்க.க0	பிச்சக்குடைந்முச்சமணர்
2525	அமரில முறுதனானி...பாய்மாப் பரந் தன	பெருந்	க: நடா	நஉச- எ	ஞளம்பு நிலைமுத்தலும் குறையென
2527	ஞலந்தெண்ணீ ருலாமுகில் கிழிக்கு மாடம்	பெரியதிரு	ந: க	7	நாணி...பொங்குமயிர்ப்புரவி
"	"	ஞளா	மந்திர	கஉந	மணிமாடத் துச்சமிசைச் சூலஞ்செ
2530	பெதும்பையர் விதம்பிநின்றார்	பெருந்	உ: எ	வக	ஞலநெற்றி...ஆந்தரந் திவஞ்ஞ ஞாயிற்
2531	அரங்குபுல்லென்னப்போகி	ஞளா	குமார	க0	பெதும்பைமகாரிர்விதம்பி நோக்கினர்
2535	செல்வர்க்கேசுதப்புச்செய்யும்...போல	குறள்		எருஉ	செல்வம்புல்லென...எய்தினர்
"	"	நாலடி		ககந	செல்வரையெல்லாருஞ்செய்வர்கிடப்ப
2539	வித்தியவேங்கை வியும் விழுப்போளும் விளங்க	பெருந்	க: நடா	கஅக	காலாடுபோழ்தில்...சிலர்
2541	முனித்தலைக்கண்ணி நெற்றிச்சீஞர்	புதநா		உரு0	திருக்கினர் வேங்கையும் பொன்னும்
"	"	பெருந்	உ: உ	க0எ	பிதிர்ந்து
"	கண்ணார்க்கினோக்காது	"	க: நடா	கச	முனித்தலைப்புதல்வர்
2545	மேலெழுந்தநிறு தேந்தரு கோதையார் தந் தெண்மட்டுத் துவலைமாற்ற	நள	சுயம்	உஉ	முனித்தலைச்சீஞரை
					உண்கண்வருபனியர்க்கி
					தேரிற்றுக்களைத் திருந்திழையார் பூந் குழலின், வேரிப்புனனனைப்ப

2549	காமஞ்செப்பி	குறந்		2	காமஞ்செப்பாது [டும்
2553	குடங்கையி னெண்கொண்டு	சுலப்	க0	அடு	குடங்கையி னெண்கொள்ளவும் சு
"	உடம்பெலாங்கன்களாயின்	திருவா	சதகம்	உக	உடம்பெலாங்கண்ணாய்
2554	முலைமுதறுதந்த வன்னே மூரித்தூ	பொருந	.	கடக-சீஅ	ஆளி நன்மா னணங்குடைக் குறநீ,
"	ளாளியுனைத், தலை நிலம்புரளவெ	.	.	.	மீளிமொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்
"	ண்கோடுண்டதே போன்று...செரு	.	.	.	கி, முலைக்கொள்விடாஅ மாத்திரை
"	த்தகம்பி	அகநா	.	நடஅக	ஒருரேரென...கரிகால் வளவன்
"	"	.	.	.	ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருந்
"	"	.	.	.	தன், மீள்வேழத்து நெடுந்தகை
"	"	.	.	.	புலம்ப, வேந்தல் வெண்கோடு
"	"	.	.	.	வாங்கிக் குருத்தருந்தும்
2556	பொருளுர்க்கே வரும் வழிவினாயுழந்	குறள்	.	ருகச	ஆக்கமதர்வினாய்ச் செல்லும்...உழை
"	துவாழ்கதவம்	.	.	.	[நின் தனவே
2560	திதந்தமளிக்கதவம்...தொழுதானே	மேரு	மன்னனூந்	சுளி	மலர்கையினேந்தி...கதவங்க ண்க்கி
"	"	குளா	இரத்	சுக	வரலுமாமணிக் கலமுதை கதிர்க்கைக்
"	"	.	.	.	கபாடம்போழ்த்ததே
2567	எத்தனைத்தவஞ்செய்தான் கொல்	குறள்	.	எ0	இவன் தந்தை...என்னுஞ்சொல்
"	சித்திரத்தேவிப்பட்டந் திருமக னஸ்கி	குளா	மந்திர	எக	தேவிப்பட்டந் சோபவான்தே
"	னானே	.	.	.	[தென்று
"	"	"	அரசியத்	சுகள	மங்கலத்தேவிப்பட்டக்காயாமணிவ
2571	கைத்தலமந்தி கொண்ட கைம்மகப்	பெருங்	க: நக	ருக-ச	மரணிவர் குறங்கின்மகக்கோட் போல,
"	போன்று தன்கட், பத்திமைவிடா	.	.	.	நிலைமையொடு திரிதரு நீதியனாகி
"	து...மைத்துன மன்னர்க்கு
"	கொட்டமேகமழும்...குழல்	தே.திருஞா	கோயில்	ஆழனாய்.உ	கொட்டமேகமழும்குழலான்
2575	"	"	கொள்ளம்	க	கொட்டமேகமழும்கொள்ளம்புதூர்
"	வெய்தந்தரைக்கோடி விருத்தி	வகையா	.	உள	அரசொடுபட்டவராள்வருத்தி
2577	"	திருவினா	தடா.அவ	ருக	கந்தரி யந்தனாளர் விருத்திகள்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுள்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2578	வேளான்மல்கி	தே. திருநா	கடலூர்	மலை. ௩	வேளலானையுரித்து
"	"	சிலப்	அ	இறுதிவெ	இளவேன்ஸ்வந்ததால்
"	"	"	"	"	வேனற்பாணிக்கலந்தார்
"	"	நள	சயம்	உக	இளவேன்ஸ்வந்ததெதிர்
"	"	பழ. அந்.	"	அக	ஒல்குரவேன லிகைக்கொடுபாகல்
2583	வாளென வாளைபாய	நத்	"	௩௬௦	வாளைவாளிற் பிறழ
"	"	பு-வெ.	தும்பை	உக	வாளைபிழழம் கயங்கடுப்ப...ஆடினார்
"	"	கம்ப	பம்பை	உடி	வாளென வாளைகள்பாய
"	வலையவர் முன்றிற் போகெவாளென	பட்டின	"	க௬-௭-௬	வலையார் முன்றின்மீன்பிழழம்.....
"	வாளைபாய...கொல்கழந்திவறலின்	"	"	"	கொல்கழந்துங் களவு நீக்கியும்
"	றிக் கோத்தொழி னடாத்தமன்றே	சிலப்	உ	௧௦	உத்தரகுருவினெப்பத்தோன்றிய
"	உத்தர குருவு மாகிக்...கோத்தொழி	"	"	"	"
"	னடாத்தம்	பெருங்	க: ௫௭	௧௧௬-௭	உத்தரகுருவி னெனியொத்தன்றால்
"	"	"	"	"	வித்தக வீரன். விநம்படைவீடு
2600	என்பாலிகத்துயர்ந்தாற்கு	சிலப்	௧௦	௧௮௮	எண்குணன்பாத்தில் பழம்பொருள்
2607	எண்கோலிதத்தொகையாகிக் கங்குற்	சீவக	"	223	எண்முத்தணிமாலை முடிக்கிடனாக...
"	கனவகத்தே கண்ணுட் டோன்றி	"	"	"	முனையோங்குபு
"	வந்திர்	"	"	"	"
2608	சங்க நடப்பதுபோற் சேர்ந்து...பாத	மேரு	பூரண	௪௩	இளஞ்சீக்க நடப்பதேபோற் சென்ற
"	முடிதிட்டி	"	"	"	வன் பணிந்தெழுந்து

2612	கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடங்கவாய்	தொல்	புறத்தினை	அ	வருவிசை புனலைக் கற்சிறை போல
"	"	மதுரை		எஉரு	வருபுனல் கற்சிறை கடுப்ப
"	"	பெருங்	க: நக	ககௌ	புனல்கொல் கரையின்
"	"	கூர்ம	சூழியன்	உச	கற்சிறையழித்து...ஒழுஞ்சரபு
"	"	"	நவகண்ட	க௦	கற்சிறையாம் பந்தமதுத்து
2623	இளியபாலழிசின் மகளிரேந்த	நாலடி		க	அறுசுவையுண்டியமார்ந்தில்லாளுட்ட
"	"	அரங்கத்தந்		கக	மாதரட்டுட்டுஞ்செவ்வம்
2635	தவமகளிர் வெண்ணிலால் மார்க்பச்	சீவக		2993	எழின்முலை நெற்றிருழந்தார், கழுமிய
"	சுற்றல்	"			துகிலின்
"	"	மேரு	சூரண	சக	கொங்கை பானிறப்படத்தின் வீக்கி
2636	தவமகளிரின் தலையிறைப் பறித்தல்	"	"	"	அளிச்சப்பூம்போது கொய்வார் போ
2640	புகழ்ந்துரை மகிழ்ச்சியும்...இரக்கமு	சீவக		2825	லணி மயினா வாந்தி
"	மின்றி				வாய்ச்சி வாயுறுத்தி...சமர்பிறரென்று
"	"	வளையா		உஉ	முள்ளார்
2652	ஓசனிக்கின்ற வன்னம்	சிலப்	கசு	கஉரு	உவத்தல் காய்தலோடினாது
"	"	தணிகை	நகர	கக	ஓசனிக்கின்ற அறுவெயிற் கடைகள்
2654	நீரணி மாடவாவினோம்புனநிறைத்து	பரி	க௦	க௦	பறவையாகி...ஓசனிக்குமுறை
"	"	சிலப்	க௦	உகரு	நீரணிகாண்போர் நிறைமாட முர்கு
"	"	பெருங்	க: ச௦	கௌ	நீரணிமாடத்து நெடுந்துறை [வோர்
"	"	"	க: சஉ	நக	நீரணிமாடத்து நிலாநெடு முற்றத்து
"	"	"	க: சக	உ௦-உக	நோந்து வனப்பெய்திய நீரணி மாடம்
2655	கண்மலை யரசன் மங்கை கட்டியங்	"			மாற்றுமன்ன ராகுமி னெனத்த, முரி
"	கார அகப், பனைமுலை மகளி ரெல்				மை மகளிரோடு செருமீக் கூறிக்,
"	லாம் பவித்திரன் படைய தாக...				...அரச குமா ரார்ப்பொலி யரவ
"	நீர்ப் போர்த்தொழி நெடங்கினரே				மும்
2656	தாமரைச் சதங்கை மாலை சக்கர மெ	"	க: சக	க	அரும்புவா யணிந்த பெருத்தன் சக்
"	ன்ன வீழ்த்தும்				கரம்

கீவக. செய்யு ளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பததி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
3658	தானக மாடமேறி	ஞாநா	இரத	கூஉ	தானக மணிநிலைச் சுடர்
"	"	பெருங்	க: கூஅ	அக	தானக மாடமொடு
3660	கூந்தலை யொருகை யேந்திக் குங்கு மத் தாரை பாயப், பூந்துகி லொரு கை யேந்தி	தஞ்சை		உள	அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யகைந் தொருகை, துகிலேந்தி...
3663	பிடிக்கைக் கூந்தல்	சிறுபாண்		கசக	செல்லுமா னெஞ்ச நம்முயிரே
"	"	அகநா		க	பிடிக்கை யன்ன பின்னவீழ் சிறுபுதம்
"	"	பெருங்	க: ச௦	ககூஉ-ரு	பிடிக்கை யன்ன பின்னகம்
3666	உடுத்தப் டொளிப்ப...புல்லி	"	க: ச௦	கசஅ-ருக	மாரிப் பிடிக்கை...கூந்தல்
"	"	கைடதம்	புனல்லினை	கள	நார்தூல் வெண்ணெயில்...காண்மின்
3674	தேனி றுலன நீஞ்சுவ யின்னடை	மதுரை		கூஉச	அந்துகில்...தழுவி னூரோ
"	"	புதநா		க௦உ	இறஅல் புரைபு மெல்லடை
3675	மென்முலை வேது (வெம்மை) செய்	தேதிருஞா	பிரம்புரம்	மின். உ	மெழுக்கு மெல்லடை
"	"	கலிக்க	கடைதிற	கூரு	வேதணி சரத்தினுள்
3677	குழைமுக மிடவாயிற் கோட்டி	ஞாநா	சுயம்	அஅ	தடமுலை வேது கொண் டொற்றியும்
"	தேறலுண் மதிகண்டு...ஊடினார்	கம்ப	உண்டாட்டு	கள	குழைமுகஞ் சுடரக் கோட்டி
3680	பங்கீயப்பகைப் பருவம்	சீவக		3072	வள்ளத் துள்ளோ...என்றார்
"	"	கைடத	அன். கண்	கூ	பங்கயப் பகைவந் தென்ன [காலம்
3685	வெள்ளிலோத்திர...வெண்மலர்	ஐங்குறு		கூ௦க	தாமரை முகங்கள் வாட்டுத்தண்பளிந்
3686	செவ்வெலிமயிர்...கம்பலம்	பேருர்ப்	குழகன்	சச	வெள்ளோது திரத்துமையிலவாலிணர்
3691	தும்பி குழலாக	மணி	ச	கூ	எலிமயிர்ச் செம்போர்வை
					குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட

"	"	கார்	கரு	இருந்தம்பி யின்குழ லாதும்
"	"	பெருங்	உ: கரு	குழல்வாய்த் தும்பியும்
"	"	கம்ப	கங்கை	வரிவண்டுகள் குழலின்படி சுழலும்
"	"	இலிக்க	நவவருட	கழகமழ் மாக்குயின் முழுவா
2694	சூயில்கண்முழுவாக நாய்நாச் சேடி	பொருந	"	வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சேடி
"	"	சிறுபாண்	சுஉ	உயங்குநாய் நாவின்...அடி
"	"	மலைபடு	கள-அ	மதத்தடி குமலி நாவி னன்ன...சேடி
"	"	நற்	சஉ-ந	கதநாய் நன்னுப் புரையுஞ் சேடி
"	"	பெருங்	உருஉ	இளைப்புறு குமலி நலத்தகு நாவின்
"	"	"	உ: கரு	...அழிந்து உஞ்சேவடி
"	"	சுர்ம	கரு	வருந்துநாய் நாவி னணிகொள் சேடி
"	"	"	உஅ	வருந்துநாய் நாவி னன்ன மலரடி
"	"	இலிக்க	நஎ	வருந்துநாயினது...மலர்த்தாள்
2699	நெற்கதிர்குடி	பெருங்	சுஅ	மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும்
"	"	சூளா	நகூள	செந்நெற் கதிர்கூட்டி
2701	இளையான் மாப்பி னலம் பருகி	பெருங்	நஎ-அ	சேபோன் மாப்பிற் செவ்வெய்தற்கு
"	இவ்வா நெங்கும்...அகைந்தார்	சேளாத்தி	கஅ-க	உண்டுகொல்...சுமையாயிற்றால்
2713	காதிக்கண் ணரிந்து வென்ற	மேரு	கஅ0	காதிகண் ணரிந்து வீடுந் காலத்தால்
2715	பைத்தளிர்க் கவரி யேந்தி	சேவடி	2730	வார்தளிர் கவரி வீசு [சுருளை வாங்கி
2716	கொழுமடற் குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்	சூளா	அஎ	கனமடற் குமரி வாழை யுள்ளொழு
"	கழுமணிச் செம்பொ னுழி	பெருங்	எச	கழுமணி மோதிரங் கழித்தனார்
"	வாழைக்குருத்தைச் சிற்பவேலை தோ	"	ந0-நக	செந்தளிர் வாங்கிப் பத்திரச் சேதம்
"	ன்றக் கிள்ளல்	"	"	பப்பல கிள்ளியும் [...தயிர்கலக்கி
2717	கடைதயிர்க் குரல வேங்கை	பெரும்பா	கருசு-அ	புலிக்குரன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி
"	"	அகநா	உஎ	கடையலங் குரல வாள்வரி யுழவை
"	"	தொல். ந	சு.சக மேற்	இரும்புலிக்கு...கேட்டொழும் வெரு
"	"	கடைதம்	கரு	தயிர்க்கடையு மோதை...குளிரும் [உம்

சிவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள் முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதிக ள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2824	ஆமையினடங்கி	குறள்		கஉசு	ஒருமைபு ளாமையோல்...ஆற்றின்
2825	வாய்ச்சிவாயறுத்தி...மற்பிறரென்று முள்ளார்	பழ		சுரு	தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ தவ மல்ல...புகலாணி போன்று
2826	பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்டிற்...விழு த்தவர்மனையில் வந்தால்	மேரு	வச்சிரா யுதன்	௩௮	மண்ணிற்கண் னுகத்தளவுகோக்கி... புக்கான்
2839	நமைத்த பூந்தாமற் தோய	தே. திருநா	ஆருர்	பொய்-௩	தும்மானமைப்புண்ணேன்
2842	அடங்கலர்	குறள்		உள்ள	நெஞ்சிற்றுமவார்...பலர்
2845	உள்பொருள்...உணர்தன் ஞானமாம்	"		சஉ௩	மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு
2860	தாமரைகுழ்பகற்கோயிலே	ஞா	சுயம்	க௩சு	பகற்கோயி லெய்தினான் [ஊம்
2863	வடமலைப் பொன்னார்	பெருங்	க: ருஅ	௩௩	வடநிலை மாமலைச் சுடர்விடு பொன்
2870	நாக முனையெயிறு...மன்னர்	புறநா		உ௮௭	அண்ணல் யானே...ஊன்றிஊம்
2871	பிறர்மனைகள் சேரின்...இடைப்படுவர்	சீவக		253	பிறர்மனை நலத்தை...கண்டாய்
"	"	பாரதம்	கக-போர்	சஉ	தன்மனையான்...பெறென்றார்
2873	பொய்யொடு மிடைந்த பொருளாசை	நாலடி	"	௮0	பொய்யொ டிடைமிடைந்தசொல்
"	"	இறை	ஞ.க௮	உரை. மேற்	பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
2884	மனியை முந்நீர்...வீழ்த்ததொத்தான்	சிலப்	௩0	௩0	ஒங்கிய நன்மணி யறுகடல்வீழ்த்தோர்
"	"	மணி	உ	௭௨-௩	மாமணி, யோக்குதிரைப் பெருங்
2885	கழிந்தநம் பிறவி தம்முளோதிலம் யாங்க ளெல்லாம்	சீவக	"	270	கடல் வீழ்த்தோர் போன்றும்
2887	தணக்கிறப் பறித்தபோதுந்தானாவை டுத்தல் செல்லா,நிணப்புடையுடும்பு	பெரிய	கண்ணப்	ககசு	தொல்லெனம் பிறவி யெண்ணிற்...ஏதி லம் பிறந்து நீக்கி...சேரலம் வங்கிணைப்பறிப் போதாவல்லுடும்பெ ன்னநீங்கான்

2889	சாசாரனென்னும்...தேவர்கோவாய்	மேரு	நால்வரும்	சு0	இந்தச் சாசாரனனால்
"	"	ஞளா	மந்திர	ககசு	சாசார மென்னு மிந்திர வுலகமெய்தி
2890	சிலம்பிற்சிலம்புஞ்ஞரலன்னம்	"	நகர	கக	காலிவாய்...இளவனமயங்கும்
"	"	கம்ப	"	சுரு	சிலம்பேங்கவேங்குவ...கமலவன்னமே
"	"	அதங்கத்தந்	"	கஉ	சிலம்பின் ஞரலன்னம்
"	"	கூர்ம	சந்திர	ககசு	சிலம்பொலி யென்னப் பெடையன
2891	வாய்மொழி...நடுங்கவீழ்த்தே	சீவக		3016	இன்னுரை.....வீழ்த்தது [மரத்தி
2896	பாலன்னமென்மயிர்ப்பஞ்சிமெல்லனை	பெருந்	க: ஈசு	கசுரு	பால்பரத் தன்ன பஞ்சிமெல்லனை
2897	மேகப் புள்வயிற் பிதந்த புட்போல்	கலி		கசுசு	வதங்கூர் வானத்து வள்ளுறைக் கல
2900	இடியுமிழ் முரசம்	முருகு		கஉக	உருமிழ்முரசு [மரும்புள்
"	"	பரி		சு	இடிமுரசியம்ப
"	"	"		உஉ	முரசதிர்ப்ப வபோன்முழங்கிடிபயிற்றி
"	"	அகநா		ஈருசு	இடியுமிழ் முரசம் [பனை
2902	கரும்பலாத் காடொன்றில்லாக்கழனி	புதநா		கக	கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தன்
2907	வாய்ப்படுங்கேடுன்றும்...சுரக்கும்	"	பூதவிமோ	கஅசு	காய்நெல்லறுத்து...உலகமுக்கெடுமே
"	"	சிகாழித்		எ	மாநிரப்புறா....பொலிவற்றே
2908	நெல்லுயிர்...நம்பியென்றான்	புதநா		கஅசு	நெல்லுமுயிரன்மே...கடனே
2909	ஆர்வலஞ்சூழ்த்த...அன்னதாமே	"		கஅரு	கால்பார்கோத்து...தலைத்தலைத்தருமே
2910	காய்த்தேறி...வெஞ்ஞரி மாற்றி	"		ஈ0	களிறுகவுளடுத்த...துப்பினை
"	"	ஞளா	சீயவதை	சுசு	வேற்றுவன்...மனத்தனனால்
"	"	பெருந்	க: சாந	க0-கக	உறுவலிநாகத்து...இறைகடன்
"	வேந்தர்தாம் விழைப வெல்லாம் வெ	குதன்		சுசு0	காதல காதுலறியாமையுய்க்கிந்பி, னே
"	சிப்படார் மறைத்தல்				தில வேதிலார் நூல்
"	"	"		சுசுஉ	மன்னர்விழைபவிழையாமை மன்னரா
"	"	"			ன், மன்னியவாக்கந்தரும்
2916	தோழர்மக்க ணம்பிதன் கண்களாக	"		சுசுரு	சூழ்வார்கண்ணைக வொழுக்கலான் மன்ன
					வன், சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்தளமத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2928	மாடிப்பட்டம்	புறநா		நூ	மலராமாலைப் பந்து கண்டன்ன
"	"	பெருங்	நூ: அ	சுச	தாரகம் படைத்த தன்மலர் நறும்பந்து
2929	மாசித்திங்கண்...அதியாதார்	நாலடி		சுச	இம்மியரிசு.....அடுப்பினவர்
2930	காட்டகத்தொருமகன்.....உய்யும்	புறநா		கசுந	வெண்களரி...சூடும்
2932	மாய்தலும்...செப்புமால்	"		உள	தேய்தலுண்மையும்.....திரிதரும்
"	"	கூவப்	நைமிசா	கசு	உலகினர் செல்வநந்தல்...வாழ்வார்
"	"	தியாகாச	நைமிச	கசு	அகன்மதிவளர்ந்துதேய்ந்து...காட்ட
2938	மெய்ப்படு சார்தும்...நம்முடையமால்	நாலடி		சுந	தக்கோலந்தின்று...மயல்
2945	குழலேக்குமாநேங்கியமுதார்	நற்		ககந	ஆம்பலங்குழலினேங்கி
"	"	புறநா		கசுந	குழலிவைவதுபோ லமுதனள்
"	"	கம்ப	அரசியற்	ந	வேய்க்குழல்...ஏங்கினள்
2950	முட்டுவட்டு	பெருங்	க: நூ	கள0	முட்டினைவட்டும்
2955	வீங்குபாங்கடலும்...தேவிர்காளோ	நடைதம்	சந்திரேர்	ந0	தண்ணங்கதிர்...ஏதாம்பேருலகே
2968	கமழ்கடாத்தன்னலரசுவா	சீவக		3087	மணிதிக முரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்று
"	"	குளா	மந்திர	நஉ	கமழ்கடாக்களிற்றுவேந்தே [தோ
2972	கோக்குகிர் நியிரல் வெண்ணோறு	நற்		உருஅ	கோக்குகிர் நியிரன்மாந்தி
2983	சந்தவம்பரவை...ஆற்றாறு	சீவக		3027	ஏமந்ருலகமோரிம்மிப்பாலென...நீக்கி
"	"	புறநா		நருஅ	வையமுந் தவமும்...ஆற்றாறு
2984	கண்ணினீரான்...மெழுகி	"		உசக	மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே
2998	தேய்பிழையுருவக்கேனி	பட்டின		நரு-அ	மதிசோந்த...வான்பொய்கை
"	சுவனையஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும்	கூர்ம	சம்புத் திவின்	ருள	செங்கழுநீ ரனந்தரில் விழித்த கண்
	வாட்கண்				ணைனக் குறு விழிக் கொள்ளும்

3000	திருமணிச் செப்புப்போன்றவே	பெருங்	உ: சு	கக0	திருமணியடக்கிய செப்புப் போன்ற
3012	மலர்த்தாமர் தாழ்ந்து...பிண்டி	சீவக		3018	வாடாமாலை வார்தளிர்ப்பிண்டி
"	"	சிலப்	கக	௩	கோதை தாழ் பிண்டி
3026	மத்தக மயிரென வளர்த்த...கா	குறள்		கக௪	தலையினிழிந்த மயிரணையர் ... கடை
3036	நாற்கடல் கடந்தவ னமோவென்றிட	பெருங்	சு:௫	சுசு-௭	நாற்கடலும்பர் நாகவேதிகைப், பாற்க
	டிப்பு, பாற்கடல்...வீழ்ந்ததே				டம் பரப்பில்
3039	பற்றாவுஞ் செற்ற முதலாகப்பாம்புரி	திருநாற்		கசு	பைந்தோலுஞ்சு முரித்துமிழ் சர்ப்ப
	போன், மூற்றத்துறந்துமுனிகளாய்				மெனத்துறவார்
3046	தீம்பாதுரைபோற் நிகழ்வெண்பட்டு	சிலப்	௨	௨க	துரையென விரிந்ததுண் பூங்கலிங்கம்
"	"	பெருங்	உ:௫	அசு	துரைபுரை கலிங்கம்
3048	வெண்செப், பந்தரத் தலார்த பன்மீ	புறநா		௩0௨	எண்ணின், விண்ணிவர் விசம்பின் மீ
	னெனைத்துள வனைத்து				தும்...உனையாற்று
3049	நிலம்பிறக் கிடுவபோலக் கொய்சுவற்	"		௩0௩	நிலம் பிறக் கிடுவதுபோற் குளம்பு
	புரவிமான்				கடைபூ, உள்ளமொழிக்குங் கொட்
3052	வண் குழும் பூப்பலி	குளா	தறவு,	௩௫	கமலப் பூப்பலி [பின் மாள்
"	"	"	"	௩௬	அலர்செய்பூப்பலி
3081	சுக்கிலத்தியானமென்ஊங்கனை	மேரு	சஞ்சயந்த	௨க	சுக்கிலத்தியானவாளெடுத்து
3082	ஆதியந்த கன்ற	குளா	இரத	அ௨	ஆதியந்தகன்று நின்ற வடிகோ
3090	வானே ரோந்து மலர்மாரி.....ஆன	பெருங்	உ: க	க௫-௬	வெந்துயரருவினை வீட்டியவண்ணலை,
	கமழுத்திருவடிப்போது ... அணிக்				யிந்திர ஆலகமெதிர் கொண்டாங்கு
	தாரே				
3107	தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாறு	குறள்		௩௧௬	இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை து
	போன், மன்னுயிர் வைகலுமோம்பி				ன்னொமை, வேண்டும் பிறங்கட்
					செயல்
3111	மணியுயிர் பொன்னுயிர்...பேசினேன்	மணி	௨௭	க௫0-௫௨	கரும்பம் பிறப்பும்...வெண்பிறப்பும்
"	"	சிவசித்தி	ஆசீவகன்	அ	வெண்மை நன் பொன்மை...உணரு
					மென்றான்

கணபதி துணை.

சீவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
க	க	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	கரு
"	"	கைடத. சரவண	கடவுள்	க
"	"	நேமி. உரை	இடை	உ
"	"	பிர. சுப்பிர.	திங்கு	ரு
"	ச	இ. வி: வைத்	இடை	உஎ
"	"	கல். மயில்	திங்கண்முடி	நஉ
"	"	சிலப். அடியார்	க	கச-ரு
"	"	தஞ்சை. சொக்க		நஅன்
"	"	தொல். ந.	இடை	சஅ
"	"	" வேறுரை	"	சக
"	"	நன். சங்கர	"	உஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	மு	தஞ்சை. சொக்க.		க
"	"	தொல். ந.	செய்	கசக
"	"	நேமி. உரை	வினை	அ
ச	"	இ. வி: வைத்	பாட்	கஉஅ
"	"	தொல். ந.	செய்	ககந
க	ச	கல். மயில்	தன்னுழை	கஉ
"	"	நன். சங்கர	உரி	கஎ
"	மு	" மயிலை	"	"
எ	க	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	நஉ
அ	"	இ. வி: வைத்	பொது	என்
"	"	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	நஉ
"	"	தொல். ந.	எச்ச	ருந
"	ந	" "	உரி	உஎ
க	மு	கல். மயில்	ஈன்றவென்	க௦
கச	ந	மாதன். காரி	சொல்லணி	உ௦
கஅ	க	" "	"	க௦
கக	மு	இ. வி: வைத்	பொது	கக
"	ந	சிவ. பா. சிவஞா		அ-அவதாரி
"	மு	தஞ்சை. சொக்க		கக

வகைந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
கரு	மு	தொல். ந	கிளவி	௩௭
"	உ-ச	தொல். கு: சிவநூ	பாவிரம்	"
20	க	நன். சங்கர	உரி	கஅ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	சேமி. உரை	"	உ
௨௩	மு	யா. வி.	ஒழிபு	௨
௨௪	௩-௪	கல். மயில்	திங்கண்முடி	கரு
௨௬	௨	சிஸ்ப். அடியார்	கன்	கரு-௭
௨௮	க.	கல். மயில்	குங்கும	௨௨
௩0	க-௨	இ. வி: வைத்.	பெயர்	சு௨
"	"	தொல். ந	வேற்றுமையியல்	க௨
"	"	நன். சங்கர	பெயர்	௪0
"	"	" மயிலை	"	"
௩௧	க	இ. வி: வைத்	உயிற்றுப்	௩௧
"	"	தொல். ந	குந்தியல்	௭அ
"	க-௩	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	கூச-௩
"	ச	சேமி. உரை	இடை	௨
"	மு	இ. வி: வைத்	செய்	௩௧
"	"	தொல். இரம்	"	௬௭
"	"	சேட்டை. சரவண	சுயம்	கரு௧
"	"	யா. கா: குண	ஒழிபு	௬
"	"	யா. வி	தொடை	௩
௩௨	க-௨	தக்கயாக. உரை	உழைநின்றீரும்	சகன்
௩௩	௩	கல். மயில்	உரி	கரு
௩௪	க	நன். மயிலை	திங்கண்முடி.	க௧
"	௨	கல். மயில்	இடை	௪0
௩௬	ச	இ. வி: வைத்	கல்லுயர்	௨௭
"	"	கல். மயில்	இடை	௬
"	"	தொல். ந	உரி	சஅ
"	"	நன். சங்கர	"	கஅ
"	"	" மயிலை	"	"
௪௧	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி.	௭
௪௨	மு	பிர. சுப்பிர	காரக	௩
௪௪	௩	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	௩௪
௪௬	"	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	௬௭
"	௩-௪	நன். மயிலை	பொது	௩
"	"	பிர. சுப்பிர	சமாச	௨
௫0	௨	சிஸ்ப். அடியார்	௩	கருஅ - ௧

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி பெண்	பிதநுத்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ருக	ந-ச	கல். மயில்	புயற்கார்	உச
ருந	க	இ. கொ: சாமி	வினை	உஉ
"	ந-ச	நன். மயிலை	பொது	ருக
"	ச	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ
"	"	நன். சங்கர	பொது	ருக
"	மு	" "	"	ச
"	"	" மயிலை	"	"
ருச	"	கைடத. சரவண	சயும்	கநஅ
ருஅ	க	கல். மயில்	புயற்கார்	க
சுந	ந	" "	திங்கண்முடி	கந
சுச	உ-ந	மாதன். காரி	பொருளணி	உச
சுரு	உ	கல். மயில்	வற்றிய	கஎ-உ0
"	ச	" "	சலியா	சச-அ
"	"	" "	பொடித்தரும்	கரு-எ
எஉ	க	" "	கண்டகாட்சி	ருந
எச	ந	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
"	ந-ச	நன். சங்கர	"	ரு0
"	"	" மயிலை	"	"
எரு	க	சிலப். அடியார்	உரைபெறு	க
"	க-உ	கழுக்குன்ற. சபா	" நகர	கஎ
"	ச	கல். மயில்	அமுதமுந்	அ
எஎ	க	குறன். பரி	நாடு	க
"	உ	" "	"	க
"	ச	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	உச
அ0	ந-ச	தஞ்சை. சொக்க	"	ந
அஉ	க	நன். சங்கர	பொது	சரு
"	க-உ	" மயிலை	"	"
அரு	உ	சிலப். அடியார்	சு	கஉ
"	ச	கல். மயில்	வள்ளியோர்	க-உ
ச:க	ந	" "	உமைநின்றீரும்	கஉ-ந
ச:ந	உ	பிர. சுப்பிர	சமாச	க
ச:அ	மு	நன். மயிலை	பொது	ருக
க0ந	ச	இ. வி. கு: சிவஞா	எழுத்தியல்	உஎ
க0எ	க	சிலப். அடியார்	ச	சஎ-ருஎ
"	"	" "	"	எஉ-சு
"	"	மாதன். காரி	பொருளணி	கக
"	உ-ந	சிலப். அடியார்	கச	கருஎ-க
க0ச	ச	" அரும்	கச	கசஎ

வகைசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி பெண்	பிதநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககங்	ந-ச	சிலப். அடியார்	நு	உஉச-நச
ககள	க-உ	பிர. சுப்பிர	காரக	நு
கஉ௦	க	கல். மயில்	பாய்திரை	உஅ-க
கஉக	ச	நன். சங்கர	இடை	உ
"	"	" மயில்	"	"
கநஉ	"	கல். மயில்	நீணமுடி	உந-ச
கசக	க	" "	திங்கண்முடி	ச௦
கசடு	க-உ	" "	கண்டகாட்சி	சஅ
கருரு	ச	சிலப். அடியார்	உ	நுந-க
"	"	தொல். ந	குத்தியல்	எஅ
கருங்	"	தொல். கு: சிவஞா	எழுத்தியல்	க
கருள	க	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	கஅ-உ௦
கக௦	மு	நன். சங்கர	பொது	நுக
"	"	" மயில்	"	"
"	"	மாதன். காரி	பொருளணி	நுள
கங்க	ந	நி. வி: வைத்	இடை	உள
கங்ச	ந-ச	கல். மயில்	அமுதமுந்	உ௦
கங்ள	க-ச	மாதன். காரி	பொருளணி	க௦
களக	க	கல். மயில்	வள்ளியோர்	"
"	க-உ	" "	குங்கும	கங்-உக
களந	ச	சிலப். அடியார்	கங்	கநஉ-ந
கஅஉ	ந-ச	கல். மயில்	பழமை	நுரு
கஅந	க	சிலப். அடியார்	"	எஉ-ச
கஅக	"	கல். மயில்	இரண்டுடல்	க
ககங்	ந-ச	பரிபா. பரி	கஉ	ச
உ௦௦	ந	நன். சங்கர	உரி	கஅ
உ௦க	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	க-கரு
உ௦உ	ந	" "	திங்கண்முடி	க
"	"	" "	பத்தலர்	கந
உக௦	ச	நேமி. உரை	உரி	உ
உகங்	ந-ச	சிலப். அடியார்	கரு	கரு-க௦ங்
உநக	மு	தொல். கு: சிவஞா	பாயிரம்	
உநஉ	ச	மாதன். காரி	சொல்லணி	கஅ
உநந	"	" "	"	"
உநச	"	நேமி. உரை	எச்சமரபு	க௦
"	"	பிர. சுப்பிர	காரக	உ
உநஅ	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க௦-க
உசஉ	ந-ச	தொல். ந	எச்ச	க
உசந	உ-ந	" "	"	"

சேவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாகிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி ஆல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உருச	க-உ	கல். மயில்	நீர்நிலை	க
உருச	உ	மாதன். காரி	பொருளணி	க0
உருரு	க	கல். மயில்	பாய்திரை	எ-க
"	"	"	வானவர்க்	ச
"	மு	செல்ப. அடியார்	கரு	க-க0
உருசு	ந	நன். மயில்	இடை.	உ
உருஎ	ச	தக்கயாக. உரை		அக
உகச	க	செல்ப. அரும்	உ0	ந0-நந
உஎ0	"	கல். மயில்	திங்கண்முடி	உந-ரு
உஎஉ	ந	" "	பாய்திரை	உக-ரு
உஎக	ச	செல்ப. அரும்	உஅ	க0ச
உஅச	"	கல். மயில்	நீர்நிலை	உக-ந0
உஅரு	ந-ச	மதுரை. ந		ருகஎ-அ
உக0	ந	கல். மயில்	குரவ	கஉ-ரு
உகரு	க	செல்ப. அடியார்	ச	க-கஉ
ந0க	"	" "	" "	"
நகஉ	"	நன். சங்கர	இடை	உ
"	"	" மயில்	"	"
நகன்	உ-ந	இ. வி: வைத்	உருபு	ச
"	"	தொல். ந	"	அ
நஉ0	ச	நன். சங்கர	வினை	உரு
"	"	" மயில்	"	"
நஉக	ந	செல்ப. அடியார்	ரு	கஉஉ-எ
நஉஎ	"	" "	கக	க0-கஎ
நசரு	க-உ	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
நசஅ	ச	கல். மயில்	நீர்நிலை	ருஅ-க.க
நகந	க	செல்ப. அடியார்	கக	அச-கந
எக	க-உ	மாதன். காரி	பொருளணி	நரு
"	மு	இ. வி: வைத்	அணி	உரு
நகச	"	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
சகக	"	செல்ப. அடியார்	க	நக-க
சகஎ	உ	இ. வி: வைத்	உயிர்த்துப்	ருச
சஉக	ந-ச	நன். சங்கர	வினை	நஉ
"	"	" மயில்	"	"
"	"	கைடத். சரவண	நாட்டு	கக
சநஉ	ச	நன். சங்கர	உரி	கஎ
"	"	" மயில்	"	"
சசந	உ	இ. வி. கு: சுவரா	பெயர்	எ
"	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ச

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிரதூத்பெருயம், உரை யாசிரியர் பெயரும்	தூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	ஞாந்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
சசந	மு	நன். சங்கர	பொது	உஎ
"	"	" மயிலை	"	"
சருஉ	"	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	நஅ
"	"	நன். சங்கர	வினை	நஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	"
சஎரு	"	இ. வி: வைத்	வினை	கரு
சஅஉ	ந	செய். அடியார்	கள	பக். சருரு
சகஅ	கரு	குதா. பரி	குடிசெயல்	க0
ருகள	க	கல். மயில்	குங்கும	" உச
ருஉ0	மு	செய். அடியார்	கரு	உஅ-நஎ
ருஉரு	க	" "	ரு	ககக-ரு
ருஎக	மு	நன். மயிலை	உரி	கக
ருஅ0	க-உ	கல். மயில்	பாய்திரை	சுரு
ருஅசு	க	நன். மயிலை	பத	சு
"	"	நெமி. உரை	எழுத்தியல்	கசு
ருசஅ	உ	தொல். கு: சிவஞா	"	க
சுகரு	ச	மாறன். காரி	பொருளணி	கசு
சஉரு	மு	கடைத. சரவண	சயம்	க0க
சஉசு	"	யா. வி.	ஒழிபு	உ
சசரு	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க
சருஉ	க-ரு	இ. வி. கு: சிவஞா	பெயர்	எ
"	ச	இ. வி: வைத்	உயிர்த்துப்	கசு
"	"	" "	இடை	உஅ
"	"	தொல். ந	புணரியல்	நஅ
"	"	" "	இடை	நஉ
"	"	" வேறுரை	"	உரு
"	"	நன். சங்கர	உயிர்த்துப்	கஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	" சங்கர	இடை	ந
"	"	" மயிலை	"	"
சருரு	மு	இ. வி. கு: சிவஞா	பெயர்	எ
சருசு	ந	கல். மயில்	பொருப்பு	க0
சருஎ	உரு	நன். மயிலை	வினை	நஉ
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	ரு
சருஅ	ச	மதுரை. க	"	உகள-அ
சஎக	ந	இ. வி: வைத்	பெயர்	கஉ
எஉ0	"	செய். அரும்	எ	க

சேவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிதனாற்பெயரும், உரை யாகிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
எங்0	க	சிலப். அரும்	அ	சக-ச
"	மு	நெடத. சரவண	சுயம்	சுச
எங்சு	ச	தொல். ந	கிாவி	ருள
எசுக	மு	நெடத. சரவண	போர்	ந
எசுஉ-ச	"	" "	"	ச
எஎ0	க	சிவ. பா: சிவஞா	ஞ. க	அதி. உ
எஎச	ச	கல். மயில்	பூமணி	உரு
எஎரு	மு	நன். சங்கர	பொது	ருக
"	"	" மயிலு	"	"
அ0ச	க-ந	பெரும்பாண். ந	"	உ.எஉ-ந
அ0எ	ந	சிலப். அடியார்	ரு	எசு-அஅ
அ0க	ந-ச	குறள். பரி	படைச்செருக்கு	க
அகக	க	சிலப். அடியார்	ரு	உஉச-நச
அநஅ	"	" "	ச	ருஅ-எக
"	"	மதுரை. ந	"	எகந
அசஅ	"	நன். சங்கர	வினை	உஉ
"	"	" மயிலு	"	"
அசஎ	ச	மாறன். காரி	உயிர்புகும்	சு
அஅஉ	"	கல். மயில்	பொருளணி	கசு
அகஉ	உ-ந	தொல். ந	செய்	க0ச
"	மு	கல். மயில்	அருடருங்	க0-கஅ
"	"	நெடத. சரவண	நாட்டு	கசு
அகச	உ	நன். சங்கர	வினை	நஉ
"	"	" மயிலு	"	"
ககக	க	" "	உரி	கக
"	உ	கல். மயில்	திங்கண்முடி	"
சுஉஎ	மு	கலி. ந	நெய்தல்	கசு
சுநஉ	ச	சிலப். அடியார்	க0	ருசு
"	"	" "	காட்	நபந-ரு
சுச0	மு	கல். மயில்	பானவர்	நக
"	க-உ	தொல். சே	வேத். மயங்	கக
சுஎந	"	இ. வி: வைத்	இடை	ரு
"	"	நன். மயிலு	"	"
சுஎஅ	ச	சிலப். அடியார்	கரு	சஅ-ருந
சுகசு	க-உ	இ. கொ: சாயி	ஒழிபு	ரு
"	"	பிர. சுப்பிர	காரக	"
க000	ச	தொல். ந	எச்ச	ருக
க00ரு	மு	கல். மயில்	வானவர்	நக

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநாற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	தூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
க00௭	க	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
"	"	நன். சங்கர	"	௫0
"	"	" மயிலை	"	"
க00௯	க-உ	தொல். ந	செய்	அ0
கூ0௧௭	மு	நாற்கவி. உரை	கம்பு	௭
க0௨௧	உ	தொல். ந	இடை	௩௧
"	"	" வேறுரை	"	௩0
"	க-உ	நன். சங்கர	"	௨௨
"	"	" மயிலை	"	"
க0௩௬	"	" சங்கர	பொது	௨அ
"	"	" மயிலை	"	"
க௧௨0	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	௬௩
க௧௮௬	"	" "	உழைநின்றீரும்	௧௫
க௨௫௩	௩	நன். சங்கர	பொது	௫௧
"	"	" மயிலை	"	"
க௨௭௫	உ	தொல். ந	உரி	௨0
க௨௯௧	ச	சிலப். அடியார்	உ	௪௬-௫௨
க௩௪௬	க	நன். மயிலை	பொது	௫௧
"	மு	நாற்கவி. உரை	வரைவு	௨௧
க௩௪௬	ச	சிலப். அடியார்	பதி	௧௨-௨0
க௩௭௨-௩	மு	" "	ச	௪௭-௫௭
க௩௮௬	க	கல். மயில்	பீழை	௧௨
க௪௧௨	உ	" "	உழைநின்றீரும்	௨௩
க௪௩௬	க-உ	" "	பாய்திரை	௬௫
க௪௪௪	மு	நன். சங்கர	பொது	௫௧
"	"	" மயிலை	"	"
க௪௬௨	க	புறநா. உரை	"	௬அ
க௪௭௩	"	தஞ்சை. சொக்க	"	௭அ
க௪௮௩	௩	நேமி. உரை	உரி	௪
க௫௨௩	ச	இ. வி: வைத்	பொது	௩௫
"	"	நன். மயிலை	"	௫
க௫௩௮	மு	சிலப். அடியார்	அ	௪௫-௭௧
க௫௪௬	உ	கல். மயில்	பத்தலர்	௪-௧0
க௫௫0	மு	திருநாற். உரை	"	௧௪
க௫௫௮	க	இ. வி: வைத்	பொது	௧அ
"	"	நன். சங்கர	"	௫0
"	"	" மயிலை	"	"
"	மு	இ. வி: வைத்	அணி	௨௪

சேவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிதநாற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	ஞாந்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
கருருக	ச	கல். மயில்	பாய்திரை	சு
கருளச	க	நன். சங்கர	உரி	கசு
"	"	" மயில்	"	"
கருஅரு	ந-ச	சிலப். அடியார்	உரைப்பாயிரம்	பக். அ
"	க	தொல். ந	உரி	சு
கருசுஅ	ந	சிலப். அடியார்	க	ருசு-சுச
கசு-கந	ந-ச	நன். மயில்	பொது	ருசு
கசு-கச	உ-ச	கல். மயில்	பாய்திரை	நசு-சஉ
கசுஉந	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ருந
"	"	நன். சங்கர	"	ருஅ
"	"	" மயில்	"	"
கசுநஉ	க-உ	குமன். பரி	ஊழ்	ந
கசு-கச	மு	நன். சங்கர	பொது	ருசு
"	"	" மயில்	"	"
களருக	க	இ. வி: வைத்	பத	கக
"	"	தொல். ந	வினை	சு
களசு-0	ச	இ. வி: வைத்	பொது	"
"	மு	நன். சங்கர	"	உசு
"	"	" மயில்	"	"
களசுந	க	தொல். ந	பெயர்	கரு
களசுரு	ச	" "	"	"
"	"	நன். மயில்	வினை	க0
கஅ0க	ச	இ. வி: வைத்	பெயர்	ருஅ
"	"	தொல். ந	விளிமரபு	நள
"	"	நன். மயில்	பெயர்	சஅ
கஅ0உ	"	தொல். ந	இடை	நசு
"	"	நன். மயில்	பொது	சசு
கஅ0ச	"	தொல். ந	இடை	நசு
கஅளஉ	ந-ச	கல். மயில்	அண்டமீன்ற	ரு-க0
கஅளந	க	தொல். வேறுரை	"இடை	கசு
"	"	நன். சங்கர	"	"
"	"	" மயில்	"	"
கஅஅசு	உ	குமன். பரி	பசப்புது	உ
கசு0ள	க-உ	தஞ்சை. சொக்க	"	உளசு
கசுஉ0	உ-ந	கல். மயில்	பகையுடன்	க-சு
"	ந-ச	குமன். பரி	பெரியாரைத்	க0
கசுஉஉ	ச	கல். மயில்	நீணமுயிர்	சு-கக
"	"	" "	சூரவமலர்ந்த	கஉ-கரு

சுவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநாற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	உலின் பகுதி அல்லது செய்யுள் எண்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககஉ௩	௩-சு	சிலப். அடியார்	பதிகம்	கஉ-௨௦
"	மு	குறள். பரி	குற்றங்கழதல்	௭
கக௭௨	க	நேமி. உரை	உரி	௨
கக௭௫	"	இ. வி: வைத்	பெயர்	சக
"	"	தொல். ந	விளிமரபு	கஉ
கக௮௬	மு	தஞ்சை. சொக்க		௫௬
கக௯௬	சு	தக்கயாக. உரை		௨௫
கக௯௭	மு	இ. வி: வைத்	எழுத்தியல்	௨௦
"	"	சிதம்பரப். உரை	ஒழியல்	க
"	"	தொல். ந	செய்	க௮
௨௦௧௩	"	நன். மயிலை	உரி	கஉ
௨௦௨௦	௨	பிர. சுப்பிர	திங்கு	௭
"	மு	மாறன். காரி	பாவிரம்	௨௫
௨௦௩௬	"	தக்கயாக. உரை		ச௦௪
௨௦௪௬	க	தொல். ந	எச்ச	௭௪
௨௦௫௨	"	இ. வி: வைத்	பொது	௩௫
"	"	நன். மயிலை	"	௫
"	"	பிர. சுப்பிர	சுழாச	௨
௨௦௬௫	மு	சிலப். அடியார்	உ	ச௨-௫
௨௦௭௦	க	இ. வி: வைத்	வினை	௨௧
"	"	தொல். ந	"	௩௨
"	"	நன். மயிலை	"	௨௫
௨௦௯௦	சு	சிலப். அடியார்	சு	௭௭-௮௪
௨௧௨௧	க	இ. வி: வைத்	பொது	௫
"	"	தொல். ந	கிளவி	௫௭
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	௭
"	க-௨	கல். மயில்	வடிவழி	௨-௧௩
"	மு	நன். மயிலை	பொது	௨௮
"	"	நேமி. உரை	மொழியாக்க	கஉ
௨௧௨௨	"	இ. வி: வைத்	பொது	௨௪
"	"	நன். சங்கர	"	சக
"	"	" மயிலை	"	"
௨௧௩௬	க	தொல். ந	குத்தியல்	௭௮
௨௧௪௪	௩	சிலப். அடியார்	உரைப்பாவிரம்	பக். ௬
௨௧௭௭	௨-௩	பிர. சுப்பிர	திங்கு	சு
௨௧௮௨	க	கல். மயில்	சலியாப்பராரை	௩௮-௬
௨௧௮௫	"	நன். மயிலை	பொது	௩௦
௨௨௩௬	சு	" "	உயிற்றுப்	௨௨

சேவகந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி பெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உஉசுக	மு	குதன். பரி	இறைமாட்சி	ச
உஉசுரு	க-உ	சிறுபாண். ந		உருஉ
"	"	மதுரை "		ருரு-ச
உருகசு	"	குதன். பரி	பெண்வழிச்	"ரு
உருஉஉ	உ	நன். சங்கர	வினை	ருஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	ரு
உருஉஎ	க	நன். சங்கர	உரி	கசு
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	நேமி. உரை	"	ரு
உருசஅ	"	" "	"	உ
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	கரு
உருசு	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ச
"	"	நன். சங்கர	"	உஎ
"	"	" மயிலை	"	"
உசருச	க	பிர. சுப்பிர	திங்கு	கரு
உசருஅ	"	சிஸப். அடியார்	உ	ருரு-சுக
உசசசு	மு	தொல். ந	செய்	அ
உசஅஎ	க	சிஸப். அரும்	ரு	கருக
உருக	"	இ. வி. கு: சிவஞா	பெயர்	உசு
"	மு	இ. வி: வைத்	"	"
"	"	நன். மயிலை	"	உஅ
உருசுக	ச	கல். மயில்	திங்கண்முடி	ருஉ
உசுஉஉ	க	தொல். ந	பெயர்	கரு
உசுஉரு	ரு	குதன். பரி	சுடாவொ	ரு
உசுருஉ	க-ரு	சிஸப். அரும்	எ	உசு
"	க	" அடியார்	கசு	கஉ-உரு
"	"	" அரும்	"	கஉரு
உஎஉரு	மு	இ. வி: வைத்	பெயர்	உசு
"	"	நன். மயிலை	"	உஅ
உஎருசு	க	நேமி. உரை	உரி	ரு
உஎசசு	ச	மாறன். காரி	பொருளணி	சுக
உஎருஉ	"	குதன். பரி	கல்லாமை	எ
உஎருசு	க	இ. வி: வைத்	வினை	கஎ
"	"	தொல். ந	"	ருஎ
உஎசஅ	ச	" "	"	ருச
உஎஅசு	ரு	குதன். பரி	இடுக்கண்	ச
உஎஅசு	க	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ

சேவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உளஅக	க	குறள். பரி	பெரியாரைப்	அ
"	"	நன். சங்கர	பொது	ருசு
"	"	" மயிலை	"	"
உளசு0	ந	" "	உயிற்றுப்	க
உஅசுச	க	" "	உரீ	கக
உஅசுஉ	"	இ. கொ: சாமி	வினை	கள
"	மு	குறள். பரி	கூடாவொ	சு
உஅசுக	"	சிலப். அடியார்	ரு	என்-அஅ
உசுகரு	க	பிர. சுப்பிர	திங்கு	கந
உகஉசு	"	" "	சமாச	ரு
உசுநஉ	க-உ	இ. வி: வைத்	பொது	ருந
"	"	நன். சங்கர	"	ருஅ
"	"	" மயிலை	"	"
உசுஎஎ	ந-ச	பிர. சுப்பிர	திங்கு	கக
நடுசுக	க	தொல். ந	செய்	சு

* விசேடக் குறிப்பு.

1. **முலம் :** உலகமென்று மங்கல மொழி, அடைகொடுத்து இதில் கூறப் பட்டது; “உலகமுலப்ப” (19௫௧. க) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. ஓரடி பதினான்கெழுத்தால் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள் (யா - வ். ஒழிபு. உ.) உரை: அம்மை முதலிய எட்டாவன: அம்மை, அழகு தொன்மை, தோல், வீருந்து, இயைபு, புலன், இழைப்பு என்பன; “வனப்பிய ருளே” (தொல். செய். உருள்) என்றும் சூத்திரமுதலியவற்றைப் பார்க்க. முன்னோர் கூறிய குறிப்பாவது பழைய தொரு கதையைப்பொருளாகக்கொண்டு பிறர்க்கு உறுதிபயப்பக் கூறுவது. தேவபாணி - தேவரை வாழ்த்துவது. “தேவப் பிரணவ மெனும்வட மொழியைத், தேவ பாணிமெனத் திரித்து வழங்கினரே” (பன்னிரு. ௨௦௭.) மருவின் பாத்தியது - மருவிநடந்த வழக்கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடையது (தொல். குற்றியலுகர. எ-ஞ.) உலகம் நீத்திய மென்பது சைனர்களுடைய கொள்கையாதலின், ‘மூவா முதலா வுலகம்’ என்றார்; “புரைதீரா மன்னா விளமை” (நாலடி.கக), “இடிப்பாரை மில்லாத வேமரா மன்னன்” (தறள். ௪௪௮) என வேறிடங்களிலும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு வருதல் காண்க. தேவு, தெய்வத்தின் பெயராதல், “தேவு மாதவற் றெழுது” (கம்ப. கையகை. ௨௪) என்பதனாலும் விளங்கும். சித்தன் - காதி அகாதி யென்றும் இருவகை

கருமங்களாயும்வென்று அக்கினியிந்திரனால் உடம்பைத்துறந்து பரிநீர்வாணம் பெற்று மூவுலகத்துச்செயிலிருப்பவன்; “மூவுலகத்துச்சிச் ஞா மணிவிளக்குத், தேர்வகையிற் சித்தி வவர்” (அருங்கல.கருக.) சித்தசரணம், அருகசரணத்தின் பின்பு கூறப்படுதல் முறை.

2. * மு. (௨) “பொன்பிதிர்ந்த வாகத்து” (3709); “முடியழகூற்றி பொற்பிதிர்ப்பட” (பாரத. கரு. போர். ௧௨௨.) பத்மம், சங்கம், மத்ஸ்யம், ஸ்ரீவத்ஸம் முதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளரவிரமும் ஆக மதுக்கள் ஆவிரத்தெட்டென்றும், ஸ்வஸ்திகம், நந்தியாவர்த்தமுதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகை முதலிய அடையாளங்கள் தொளரவிரமும் ஆக மதுக்கள் ஆவிரத்தெட்டென்றும் தூல்கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன்னிதமுடையவராதலின், ‘வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந் திருமூர்த்தி’ என்றார்; “பருதியங்கடவுளன்னகோன்” என்பார்பின்; 374; இதனைத் திருக்கலம்பகக் காப்புச்செய்யுளின் உரையாளுமுணர்க.

3. மு. (க) பன்மாண்குணம், எவ பத்து நான்கிலக்கங்குணவிரதம் நாகோடி மகாவிரதம் ஆவிரத்தெண்ணு சிலாசாரமென்பர். (ரு) சொல்-புக “தனகசான் த சொல்” (தறள், ௫௭) “திலோத்தமையெனுஞ்சொன்மானே” (கம்ப. எழுச்சி. ௧௦௫.) உரை

* அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதயாலும் சேவகசந்தாமணி ஒப்புமைப்புகளாலும் பிரயோக விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி, உரைப்பகுதி ஒன் இன்றியமையாத சேவநிறிச்சுமட்டும் இச்சுறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

அருஞ்சரத்தின்மரம்-நிழலினின்றுத் தனிமரம் (புறநா. ககக. நாலடி. ௨௦௨.) "அனைய வீசறு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வன கன்மவர்க் கருள்செய்யான்" (கைவல்ய. சந்தேகத்தெளிதம். ௬௧) என்பர்.

5. (க) முந்நீரென்பதன் பொருள், பெரும்பான். சசக-ஆம் மதுரை. எடு-ஈ-ஆம் புறநா. ௬-ஆம் சீலப். எ: 'முந்நீரின்' என்பதிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது; "மும்முதநீர்" (கம்ப. அதிகாய. ௨௧) என்றும் கூறப்படும்.

6. (க) "நீனேற்றுக் கொடியோன் போன் மிகுநீர்க்குங் காஞ்சியும்" (கலி. ௨௬); "யீன வேறு பெய்த காது" (தக்கயாக. ௩௬௬). உரை: சீவகனை.....ஆதலின்: "கண்ணகி யென்பான் மன்னோ", "இவனை முந் கூறிற்று, கதைக்கு நாயகியாதலின்" (சீலப். க: ௨௬-அரும்பதி.)

7. (உ) "யானை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றே காரின் குரல்" (பரி. அ.) (௩) வாடுதல் - குறைதல்; "உலக னைத்தையு நிறப்பமுன் வாடிடா தோங்கு, மலகில் வண்டிக் முடையது மதுரை" (திருவால. ௩௧௨. க.) (ச) "வீழல் மீட்டினம்", "வீடலின்றி" என்பர் பின்னும்; ௩௮, ௩௦௭.

8. (க) "வாஞ்ற கண்ணான்" என்பர் பின்; ௧௦.

9. (௩) புகல் - விரும்பு; "நன் தென்புகன்று வந்தார்" கந்த. திருவவ. ௧௧௩.

10. தோள் - கை; பெருங். ௨: ௩, ச௩. உற்று - ஒத்த. ஒருதெய்ம் - யகந்தேவதை.

11. "வள்ளன்மே லப்பு மாரி", 'வள்ளல் கோலொத்த' (450, 797) என்பர் சீவகன் னாகர் - பவன தேவர். நாகரித்துய்த்தமையை, "நாசன மழிச்சுமன்ருள்", "நாகரி குயிரே" என்பவற்றையுணர்ந்தார்; 189, 217.

14. பஞ்சமஸ்காரமாகிய மந்திரங்கள் - அருகர், லித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், ஸாதுக்கொள்ளும் பஞ்சபரிமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரியனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; "மந்திரங்களைந்து மனத்தில்வரச் சொற்றாக், எந்திரர்க்கு மிந்திரே யென்" (அருங்கல. ௧௩௦.) இவை மரணத்துன்பத்தை நீக்குதலின், ஆமிர்தேனப்படுமென்பர்; "ஐம்பத வமிர்த முண்டால்" (546) என்பதனுல்தக.

15. அன் என்பார் பைச்சிதைசெய்தசெய்தியை, இந்நூல், 2851-ஆம் கவிமுதலியவற்றாலுணர்க.

16. சிக்கவென்பது குட்டிநாட்டில் வழங்குகின்றது; "பொதிந்து சிக்க" என்பர் பின்; 1890.

21. (க) "வேன் மலைத்தகன் மாரிகற்ப" (பாகவத. ௧௦: ௧௭, ௩௩). தடயித்தன் - திருட மித்திரன். (ச) சிலைத்தடும்பின் இயல்பை 1645 - ஆம் கவியாலுணர்க.

22. ஏற்றார் - இரந்தவர்.

26. மாமங்க மொன்றதற்கு மா மன்மலைவியென்று பொருள்கொண்டார், அடியார்க்குநல்லார் (சீலப். கொலை. ௧௭.) "விஞ்சையன்மகன் வடிவாகி", "மனக்கினியாற்கு மகளாயதாம்" (மணி. பதி. ௭௦; ௨௧: ௩௦) என்பவை இதனைவலியுறுத்தும்.

27. சீவகன் அரசாட்சிக்கு மிக அஞ்சியதை, 2891-ஆம் பாட்டாலுணர்க. அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர். அடி-அவர்கோயிலாகிய சமவசரணம்; துறந்து தவஞ்செய்ததற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, "வீரன் று: சிழல் விளங்கோத்தபின்" என்பர் பின்னும்; 409. சமவசரண இயல்பை, இப்புத்தகம், அங்க-ஆம் பக்கத்துக்குப் பாஸ்தியலாகும். ஒப்புவுருமுன்பே துறத்தல் மரபாதலின், உய்ப்ப நடப்ப உயரப் பசிய உதைகின்ற காலத்தே அங்கேட்டு இவன் துறந்தான்; "கா

மஞ்சான்" (தொல். கம்பு. கு. ௫௧), "நரைவரு மென்மெண்ணி", "மூப்பு மேல் வாராமை முன்னே" (நாலடி. ௧௧, ௩௨௬); "மன்ன" (புறநா. ௨௧௦) என்பதன் விசேடவுரையாலும் இது விளங்கும்.

28. (வி) இசைப்பாட்டுக் காமத்தை விளைக்கு மென்பதை, 'இசைநாடகம் காமத்தை விளைத்தலின், அவற்றுற் பிறக்குங்காமத்தை விளைச்செல்வமென்றார்' (411 உரை) என்பதனாலும், "இட்டார்க்கு யாழார்த்தம்" (பரி. ௨௦: ௫௭) என்பதனாலும் அதற்குரிய யாலும், "உகேன்மனன் கொழுநரையுருகினர் றோக்கப், பாடுகின்றன கின்னர மிதுனங்கள்" (கம்ப. சித்திர. ௧௨) என்பதனாலுமுணர்க.

29. ஏனோன்: ஏனையோனின் விதாரம்; "ஏனோன்போல்" (கலி. ௨௪) என்பதனாலுயிற் காண்க.

31. (அ) "செம்கோந்தென்னவர்காக்கு நாடென, வெங்கனும் போகிய விசையோ பெரிதே" (சீலப். ௧௩: ௧ - ௧௦); "என்டிசை மருங்கினுந் தன்பெயர் பொறித்த...கர்" பெருங். ௩: ௩, ௧௧௫ - ௬.

32. சக்கரவர்த்தியென்றது, சூரிய குலத்திப்பிறந்த நாமமஹாராஜாவின் பெளத்திரரும்விருட்பதிர்ந்தங்கரரின் புத்திரருமாயே பரதேசுவரசக்கரவர்த்தியை; இவர் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றதுகூறப்படுவர்; ௧௨-மஹாசக்கரவர்த்திகளுள் முதல்வர்; இவருக்கு அசு - லையும் யானைகளுள்ளனவென்பார்; "கோமா னடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோல்" (3040) என்பதனாலு முணர்க. மேலே, "ஆதிக்காலத்தந்தனை காதன்மகள்" (366) என்றதும் இவரையே.

34 (வி) துகில், வெண்மை செம்மை யிரண்டற்கும் பொதுவென்பது, "துகிலால்", "கண்கொளாத் துகிலாள்

யேந்திய" (235, 2685) என்பவற்றும் விளங்கும்.

37. (வி) 'உண்டு' என்ற வாக்கியத்தில் உண்டல் முதலிய மனிதர் செய்கைகள்முறையே தோன்றுதல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே இங்ஙனம் வரும் குறிப்புப்பொருள் வாக்கியங்கள் பலவுள்ளன. இதனைத்தொனி என்பர்.

40. (௩) "தழங்குரன் முரசின்" (பெருங். ௩: ௧௬, ௧௬௭.) பழை - ஒருவகை வாத்தியம்; "சிலைக்கும் பம்பை" 42.

43. (உ) காமன், சாமன் என்பவர்கனின் வரலாறு பிரித்தியுந்சரிதம் என்றும் சைனதூலால் தெளிகின்றது. (௩) அரிசிப்புல், இம்மியெனவும் வழங்கும்; "இம்மியன நண்பொருள்கள்" (495) என்பார்பின்; "இம்மியரிசித் துணியானும்" நாலடி. ௬௪.

50. (அ) "தினப்பினுலான் செல்வமேபெரிதமொத்தார்" 189.

51. (௩) பண்-நிகைத்தகரம்புகளையுடைய இராகம்; "நிகைத்தகரம் பித்தேபண்ணெனலாகும்" என்பது தீவாகரம்; ஏழுசுரத்தையுமுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ண ராகமென்றும் ஜனகராமென்றும் கூறப்படும்; எழுபத்திரண்டுமேளகர்த்தாக்களிலுள்ளவையெல்லாம் ஸம்பூர்ணராகங்களே; குறைத்துதரம்பையுடைய இராகம் தீதமெனப்படும்; "குறைதரம் பித்தே தீதமெனப் படுமே" என்பது தீவாகரம். இவற்றின்விகற்பமெல்லாம் இசைநூல்வல்லார்வாய்கேட்டுணர்க. தனபறிப்போர் இகே ஆடவரென்றுதெளிகிறது.

52. (க) நத்தைமுட்டை முத்து பத்துபோன்ற உருவமுடையது.

54. 'ஒல்லென்சும்மைத்து' என்றதஞல், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

56. கம்பலம் = கம்பலை; "ஏங்கு கம்பலத்தின்னசை" (1197) என்பார்பின்.

58. போர்பு-நெட்டோர்; (புறநா. ஊக, ஊக); இது போர்வெனவும் வழங்கும்; ஐங்குறு. கூ, குஅ; சிணைமா. கசஅ.

60. ஒருக்கின்-ஒரிடத்திற்குட்டின.

61. பொருநர் ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், ரணிபாடுவோரென முப்பகுதியினர்.

64. கிளி, மருதமரத்திலிருத்தற் றுரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65. தாமரைமலரும், குயிலோசையும் இளவேனிற்சூரியன். குயிலின் ஓசை பஞ்சமஸ்வரமென்று கூறப்படு மாதலின், 'மெல்லிய ஓசையன்மை யின்'என்றார். "தும்பியாய் துளைக்கப் பட்ட சீசகம் வாயுத் தன்னால், வம்ப வாள் குழலினேக்க மணியதை யரங்க மாக, வம்பர்வான் மேக சால மொலி முழாக்கருவி யாக, நம்பதேன் பாட மஞ்சைநாடகரவில்வகாடாய்" (குளா. சேயவதை.கசஅ) என்பது இக்கலியின் பொருளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

66. கூடினருடையகண்களை ஆர் த்த உன்மீலனமுடையனவென்பர்.

67. ஆவியன்னபூந்தூசில் - புகை போன்ற, பூத்தொழிலமைந்த ஆடை.

68. ஊசல்-அசைதல்; "பூங்குழை பூசற் பொறைசால்காதின்" பொருந. ௩௦.

70. 'சிலர்பாட'என்றும் வாக்கியம் தொனிப்போருள்.

72. இமைத்தனோக்கின்,கண்ணிற் பிரதிபிம்பம் தோன்றாது. ஈங்கு, தன் மையையுணர்த்துதல், "யாவையிந் திப்பன தேவர்கோன்" (மனி. கச: அ) என்பதனாலும் விளங்கும்.

75. "முப்பழநீர்ப் பளிங்களைஇ... ண்கழீஇயினான்" (2356), வெப்பு, தாழுளோயென்று கூறி இதனைமேற் றுகோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்; சீலப்ப. ப. ௩௧.

79. உரை: 'மயில்கூவிற்தென்றது றரபு' என்பது, "அலந்த மஞ்ஞ

யாமங்குவ" (பெருங். க: ௫௪,கசஅ) என்பதனால் வலியுறுத்தினது.

80 "செய்யார் கருங்குழல்" தஞ் கை. ௩) என்பதனாலும் செய் புழு கென்பது விளங்கும்.

81. இன்பிடி-இனியபிடி. யானைக் கவளம் நெக்கற்றையாலாக்கப்படும். வாரிகள்-யானைக்கூடங்கள். அவற்றை மதிலைச்சார ஆமைத்தல் வழக்கம்; துளாமனி, நகநச்சுருக்கம், ச - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப் பூண்; 645;2275-ம் பாடல்களிறுரை யாலுமுணர்க; "மொலி யிரண்டு மிருகோட்டுக், கோளகையர் கக்கொ ண்ட கோக்களிது" என்பது, இராச ராசசோழனுலா, ௨௩௬.

84. வட்டம்-வட்டமாக ஒடுமிடம்.

85. புறம்பே அணைந்திடம் புறம் பணையென்பர் அடியார்க்குநல்லார்; சீலப்ப. கூ. ௧௨.

86. மட்டத்துருத்தி, நெடுந்தருத் தியென்பன நீர்வீசங்கருவிகள்; இந் தூல், 968, 2657-ஆம் கவிகளைப் பார்க்க.

87. பாத்தல் - பகுத்தல். ஏ-மேல் நோக்குதல்; "காதிரண்டு மில்லாதா ளோக்கழுத்தஞ் செய்தலும்" சிறு பஞ்ச. ௫.

88. 'சிலர் கோபத்திற்கு அஞ்சி' என்றும்வாக்கியம் தொனிப்போருள்.

93. மிலேச்சர் - இலக்கணத்திற்குத் தமிழல்லாதசொற்களைச்சொல்லுவோர்; ஐயறிவுடையோர்; "மாடிமாக்களுமை யறி வினவே" (தொல். மரபு. ௩௨), "பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக் கள்" (மரபு. ௫௫), "செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்" "கொலைவினைய ராகிய மாக்கள்" (குறள். ௪௨௦, ௩௨௧) என்பவற்று லறிக. (௩) "கடவு ளாலத்துத் தட அச்சினைப் பல்பழ, நெருநலுண்டன

மென்னது பின்னும், செலவா இவ்வே கலிகொள் புள்ளினம்" புறநா. ககக.

95. இங்காத்தருகே கழியனோந்த மை, 92, 427-ஆம் செய்யுட்களாலும் பெறப்பட்டது. சுறாக்களின் தன்மையை, 142-ஆம் பாடலாலுமுணர்க; "ஏம முந்ரெறிகுறவு" (பெருங். க: ௪௦; கஅஉ), "கடல்வாழ் சுறவு" (தொல். மரபு. ௪௦) என்பவற்றுலும் சுறாநின் கடலிலுள்ள தென்பது பெறப்படும்.

96. மும்மலம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; சர்க்கைமுதல் பாஷணடிமுடமிறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைத் தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-முனிவன்; "தொன்முது கடவுட் பின் னர்மேய" (மதுரை. ௪௧.) 'எழுந்த வண்டு' என்னும் வாக்கியமும், "புண்டரிகத்தியெரிவபோல்லிரியப் பூம்புகை போல் வண்டிரியுந் தெண்ணீர் மக தையர்கோன்" (நள. சுயம். க௪௪) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல்-கொல்லல்; "பார்ப்பா ர்த்தப்பிய" (புறநா. ௩௪.) "காவ லிற் கலையூர் கன்னியை யொக்கும்" என்றார் கம்பரும்; கம்ப. நகர. ௧.

99. கோசனியினளவு, டலவகைப் பட்டு வழங்குகின்றது; இங்ளால், 1901-ஆம் கவிபுரையைப்பார்க்க.

101. துவக்குதல் - இங்கே தானே சென்றகட்டுதல்.

102. ஐயலித் துலாம் - கதவை அறுகாதபடி கற்கவி தொடங்கொற்ற துலாம்; கற்கவி - நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும் பா.

103. யவனர் - யவனசேசத்துத் தச்சர்; இவர்கள் தச்சவேலித்திரத் தவர்கள்.

104. செய்யுளுதப்பு இருபத்தா றென்பதை "மாத்திரையெழுத்து" என்றும் குத்திரத்தாலறிக (தொல். செய். க.)

101-4. திருவிளையாடற்புராணம் திருநகரப்படலம், உ.ச-ம் திருவிருத்த முதலியவற்றிலும் மதிப்பொறிகள் இப்படியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. ஏப்புழை - பகைவர்மேலே அம்புகளை எய்யுந்துவாரம்; ஞாயிள், குருவித்தலை யென்கிற உறுப்பென் னங் கூறப்படும் (சீலப். கரு: உ௧௭- அடியார்); "நீன்புத் தன்ன - வருவ ஞாயிள்" (புறநா. ௨௧), "ஞாயிலிஞ்சி நகைமணி மேகலை" (மணி. ௫; ககஉ), "ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலையாணம்" (பு - வெ. கொச்சி. க. கொளு); தொல். புறத்திணை. ௧௦; ஈ.

107. (ச) அமைதல் - இன்மை; "நீகரமைத்த முழந்தாளும்" (175), "அணியமை தோற்றம்" மணி. ௩: க௧௬.

108. (க) "சார்வனையேறி" பெ ருங். க: ௩௭, கரு.

112. பட்டம்- அரசர்த்கொடுக்கப் படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை "எட் டி, காலிதியென்பன்; "எட்டிகாலிதிப் பட்டந்தாங்கி" (பெருங். உ: ௩, க௪௪); பூண் - இங்கே பொற்புமுதலியன; "எட்டிப்பூட்டெற் திருமுப் பதிற் றியான், டொட்டிய செவ்வத்துயர்ந் தோ லுயினன்"—மணி. 22: க௧௩- ௪.

113. ஞால்போனவன் - ஞாலிந்தே ர்ச்சியகடந்தவன். படுத்தநிலம்- கட படுத்தியபூமி. ஐயலி - வெண்கிற கெழு; இதுசெய்வங்களுக்கு இனிது "செய்யோ டீயலி யப்பி" (1௦௩௪ உஉஅ), "ஐயலி யப்பிய செய்யணி (௫௩௩)" (நெருநல். அ௪) என்பவற் றும் அவற்றின் உரையாலுமுணர். இச் செய்யுளின் பொருள், 243: 2575-ஆம் செய்யுட்களாலும் அவற் றிருரையாலும் கன்குவிளங்கும்.

114. தான்-தாழைத்திரக்குக்கோ ல்; "இன்பப்புதாத்திரக்குந் தாருவை யமூர்த்தி" என்பர்பின்; 1549.

116. (ங) எழுவர், "உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குழியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவு மயங்க, வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்றும்" (திருவிளை. நகரக்கண்ட. ௪௫) என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார்.

120. (உ) நாத்தலைமடிவிளிர் - நூலி னது துணியைமடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சீழ்க்கையெனவும், வீளையெனவும் வழங்கும்; "மடிவடு வீளையர்" (குறிஞ்சி. ௧௧௧); "விஸ்வடை. வீளையர்" (குறுந். ௨௭௨); "வீளையோட்டின் வெருவவெய்து" (பெருங். ௧: ௫௫, ௬௪.) (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

124. (ங) புரி (கரம்பு)வளர்குழல்: "குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடநின் நிசைத்த தாமத் திரிகை" (சீலப். ௩: ௧௩௬ - ௪௨.) (ச) திறவிது - செவ்விது; இது திறவதெனவும் வழங்கும்; "அமைச்சனெடு திறவதிற் சூழ்ந்த" பெருங். ௨: ௬, ௨௬௬.

128. மு. பெருங். ௨: ௨, ௬௦ - ௧௦௨.

131. (உரை) நறைக்கொடி: "குற வர்கொன்றிசுறைக்கொடிநறைப்பவர்" (நற். ௫); "நறைக்கொடி கொண்டு" (ஐங்குறு. ௨௭௬.) மடைதூல் - பாக சாஸ்திரம்; "கந்துகக் கருத்து மடை நாற்செய்தியும்" மணி. ௨: ௨௨.

135. (ங) யாமம்-இரவு; "இடை யுள்ளயாமம்" மணி. ௬: ௧௬.

136. (வி) உயிர் உறுப்புமுதலியன நாடுத்தலைத் தத்சி, சிபி, வலன், புத் தன், முதலியோரிடத்துக்காண்க. இந் தரத்தில் இரப்போரில்லையென்றபடி.

139. (க) திங்கள்முக்குடை - திங் கள்போன்ற மூன்றுகுடை; அகநு. ஆம் பக்கம் பார்க்க.

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படு மென்றும் அவை மாலைமுதலியவற் றை யளிக்குமென்றும் சைன நூல்கள்

கூறுமாதலின், 'கற்பகச்சோலை' என் றார்; 365, 1716, 2841, 2997-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் அளபு-ஆம் பக்கத்துக்கீழ்க் குறிப் பையும் பார்க்க.

142. (உரை) புறம்பில் அகழ்-நகர மதிப்புறத்தேயுள்ள அகழி. கிடங்கு + அகழ்; இஃது அரசன் மனையைச் சூழ் ந்தமதிலின்புறத்தது. கரந்தகற்படை- மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கரந்துபடையெனவும் கரந்துறை யெனவும்வழங்கும்; இது புறத்தே யுள்ள அகழியினின்றும் கோயில் அக ழிக்கு நீர் வருவதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள கால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யா னைகள் தன்னை விழாதிருத்தற்பொரு ட்டு மேலே மூடப்பட்டிருக்கும்.

144. (உரை) சூலம் - இடிதாங்கி.

146. பவணம்-நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்ட போகங்களிற் சிறப் புற்றதென்பர்; இது, "நாகநீணாக ரொடு நாகநா டதனெடு, போக நீன் புகழ்மன்றும் புகார்கள்" (சீலப். ௧: ௨௧-௨) என்பதனாலும் அதனூரை யாலும் அறியப்படும்.

147. கமுகமரம்மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாரூர் நான் மணிமாலை, ௨௦-ஆம்செய்யுள் முதலி யவற்றாலுமறியலாகும்.

148. (ங) கருமையை நீலமென்றங் கூறுவர்; "நீலக்குஞ்சி" மணி. ௨௨: ௧௫௪.

149. (உரை) ஊழ்-முறை. காளம்- ஒரு வகைவாத்தியம்.

150. (ச) இளையர்-மங்கையர்.

150-51. பந்தாட்டத்தைத் தெரி விப்பதில் இவற்றைப் போன்ற சந்த வின்பமுடையவை "பொன்னிலங்கு" (சீலப். ௨௬) என்பது முதலிய மூன்றும்.

153. சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து. வலந்த- சொல்லப்பட்ட.

154. (உ) காய்த்த - வெவ்விதக் கி; "கை காய்த்திய" (பதிற். அஉ: சு.) (உரை) காவன்மகளிர் - பகைவர்மனை யோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராதலின், இவர்களைக் கொண்டு கோயிற்காரியங்களைச் செய் வித்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப் பாலை, உச்சு-ஆம் அடிமுதலியவற்று லும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

155. (ங) உரிமை-மனைவி; 273.

156. (க) "நெஞ்சுணக்கூறு" (நற். ௨௦௪); "நெஞ்சுண மயங்கியிட்டார்" (நுளா. கலியாண. ௨௮௭); "நெஞ் சணத்தேற்றி" பெருங். உ: சு, ஈசு.

157. (க) அழல்-விடம். "அழல்வாய் நாகம்" (சீலப். ௫: க௨௪); "அழற் கணுகம்" மணி. ௨௩: சுசு.

157-9. சிற்றத்தனென்றதனால் திற லும், அமிர்தன்னவொன்றதனால் அனியும், கடிமார்பனென்றதனால் அழ கும், கலிமாற்றியென்றதனால்கொடையும், தோர்த்தொகைமாற்றினுனென்ற தனால் வீரமும், கலைக்கிடனென்றதனாற் கல்வியும், ஒப்பநிழற்றலாலென்ற தனனால் முறைசெய்ததென்கூறினார்.

157 - 160. பாகவதம், ச-ஆம் கத்தம், ச : சங - சு.

158. (க) கலி-வறுமை. நுன்கலை. (ச) கடி - வரைவு; 'கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன்' என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

160. (உரை) உவமையும் உருபும் விரித்தல்: தருமனைப்போல்வான், வரு ணனைப்போல்வானெனவிரித்தல். (உ) வாமன்-அருகக்கடவுள்; "வாமன்கோ யில்" என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்படுத்தவணிக்கு உதாரணமாகக் காட்டினார், திருத்தாய்கைச் சரவ ணப் பெருமானாயர்; அவருடைய அனியதிகாரம்பார்க்க.

164. (உரை) ஐவகையை 2437 - ஆம் செய்யுளின் விசேட வரையா டுவரைக. இவையிற்றிசை-இவற்றிசை;

இற்று, சாரியை. குழன்ற - குழந்தி பெற்ற. இக்கவி முதல், 179-ஆம் கவியளவும் விசையின் கேசாதிபா தவருணனை; தெய்வமகளிரைப் பா தாதிகேசாந்தமாகவும் மானிடமகளி ரைக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வரு ணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமு ண்டு.

167. (க) அரிய-இரேகைகையுடையன. கருமணி - திருமால். (ங) கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக் கத்தையுண்டுபண்ணர்; தம்மை நினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுடுவாரெ ன்பர்; இதனை, "நிறையுடைப் பென் டிர் தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சு சுடேம் பெற்றியுமில்லை" (மணி. ௨௨: சுசு-சு௭) என்பதனாலும், "திதிலா வடமீன்" (சீலப். மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றி யே, 'கன்னியாதலின்மாலுறப்ப வெ ன்றார்' என்று பொருள்கூறினர்; இது லுள்ள, 'கருமணியம், பாலகத்துப்பதி த்தன்ன' என்பதற்குச் செய்திருக்கும் பொருளை, இந்நூல், 1325-ஆம் செய் யுள் வலிபுறுத்தும்.

169. (க) "மரக்கண்ணு மல னுள்வார்கண்" (முத். சு௦.) (உரை) கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு- குலைவை கத்தொடங்காத இளங்கமுகு. சிந்த ராகரம்: "செங்கோகரங் கடுக்கும நேரணிமுடி" கூவப். தாருகன் ௨௦௦.

170. (க) மகரம் - ஒருவகைத்தே ளணி; முத்துவடங்களைத் தன்வாயி் பெற்றிருப்பது; 231, 351-ஆம் பாப களைப்பார்க்க.

171. (ங) பிறைவடம்-சந்திரஹார (கூர்ம். வபிரவன். ௨௪.) (உரை) வீற் றத்தெய்வம் - வேறொன்றற்கில்லாத அழகைச்செய்வதொருதெய்வம்; 411, 606-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றிற் றைகளையும்பார்க்க.

172. (க) வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்ட மலர். (உ) “புனஞ்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்” பெருங். உ: கரு. சுஅ.

173. (ச) இந்திரரெனப்பாடக் கொண்டு தேவரென்று பொருள் கொள்வர் வேறுகையாசிரிபர்; “இந்திரமிழ்த மிகையவ தாயினும்” (புறநா. சுஅஉ); “இந்திரகுமரரின் யாங்காண் குலமோ” (சீலப். க: களந்).

174. (க) வெருட்டி - வெருட்டிற் றுடைகள். (உக) குதங்குசெறி-ஓரா பரணம்; “குதங்கு செறி திரள்குதங்கி னிற்செறித்து” (சீலப். க: அக); “நீழன்மணிமகரவாய் செறித்து” ஆணக்காப். அகிலாண்ட. ருந்.

176. (ங) தேனெய்: “தேனெய் பாஸொகேலந்தன்” துளா. கஸ்யாண. ருச.

178. (க) அகவிதழ் - உள்ளிதழ்.

179. (உரை) தம்பாஸ்வந்து மீளும் பெரியோர்களுடன் ஏழடியளவு செல்வோர், ஸப்த பயத்தினின்று நீங்கி, ஸப்த பரமஸ்தானத்தைப் பெறுவது கைனதுந்கொள்கை; “எழுமியுக்குநடந்துசெலா” என்பர் பின்னும். 1384.

180. (ங) கண்விடுத்தல், சிந்திப்பதெய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை.

181. (க) “யாமொடுங் கொள்ளா பொருத்தொடுங் புணரா, பொருளறி யாரா வாயினுந் தந்தையர்க், கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம்முழிவ” புறநா. உ.

183. (உ-ங) “தெய்வத்தாமரைத் தாமரை” (பெருங். க: ஙச, ஙச.) ஹிமவான், மஹாஹிமவான், உதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென விலகன் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகை யென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும், அப்பொய்கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹரி, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, ஸக்யமியென ஆறு தெய்வமங்கையர் தோற்றஞ் ரென்பதும் கைனதுந்கொள்கை; இதனை, 1001, 2863-ஆம் கவிகளாதுமுணர்க.

184. (க) இங்கே, “தாயர்தவ்வையர்” என்றதுபோல, “தாயர் தவ்வையர்” (மிதிவக்காட்சி. ரு.க) என்றார் கம்பரும். (உ) அடிபரவ - அடிபோற்ற; “தன்னே சிஸ்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே, யன்னேதேனே யாரமுதேயென்றடிபோற்ற” (கம்ப. மிதிவக்காட்சி. ரு.க) (ங) சலஞ்சலம்-ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப் படுவதொருசங்கு (சூடாமணி. க: எங்.) (உரை) ஒருவகைத் தாயர் இன்ன ரென்பதை, 363-ஆம் கவியின் உரை யாதுணர்க.

187. (உரை) கிளவியாக்கம்: தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக் கோடலென்பது. கோவிர்தன் - விசயையின் சகோதரன். தஞ்சையும் தாயும் - விசயையின் தந்தையும் தாயும். விசயையின் தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். மைத்துன முறைமை - விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதற்குரிய முறைமை; 1048 - ஆம் பாடலிப்பார்க்க. “நெய்த்தலைப் பாடலுக் காங்கு நெடுவரை யுலகின் வந்த, மைத்துன குமரன் தன்னை மடமொழி மாட்குட்ட” (துளா. சுயம். உஎரு.) பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்றும் தூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

189. (ங) “அண்புண ரன்னத் துணித் துவி” (நெடுநல். கங்.உ) என்பதும் அதற்குரிய, ‘அண்புண ரன்ன மொத்தும்’ என்பதை விளக்குத்தும். (ச) ஆமான்-காட்டுப்பசு; அது நக்குதல் முதலில் இன்பத்தைத் தந்து பின்னர் உயிரைநக்கும்; “ஆமாவோ னக்கி யவர்கைப் டொருந்

154. (உ) காய்த்து - வெவ்விதாக்
இ; "கை காய்த்திய" (பதிற்.அஉ:சு.)
(உரை) காவன்மகனார் - பகைவர்மனை
யோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகனார்;
கொல்லப்படாராதலின், இவர்களைக்
கொண்டு கோயிற்காரியங்களைச் செய்
வித்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப்
பாலை, உசுசு-ஆம் அடிமுதலியவற்றா
லும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

155. (ங) உரிமை-மனைவி; 272.

156. (க) "நெஞ்சுணக்கூறு" (நற்.
உ0ச); "நெஞ்சுண மயங்கியிட்டார்"
(நூனா. கலியாண. உஅஎ); "நெஞ்
சுணத்தேற்றி" பெருங். உ:சு, ஈசு.

157. (க) அழல்-விடம். "அழல்வாய்
நாகம்" (சீலப். இ: கஉச); "அழற்
கணுகம்" மணி. உஈ: கசு.

157-9. சிற்றத்தனென் மதனூல் திற
லும், அமிர்தன்னவனென் மதனூல்
அனியும், கடிமார்பனென் மதனூல் அழ
கும், கலிமாற்றியென் மதனூல்கொடை
யும், தேர்த்தொகைமாற்றினுனென்ற
தனூல் வீரமும், கலைக்கிடனுயென் மத
னூற் கல்வியும், ஒப்பநிழற்றலாலென்
மதனூல் முறைசெய்தலும்கூறினார்.

157 - 160. பாகவதம், ச-ஆம்
கத்தம், ச: சங - சு.

158. (க) கலி-வறுமை. நுண்கலை.
(ச) கடி - வரைவு; 'கன்னாழியன்ன
கடிமார்பன்' என்பதன்பொருளைப்
பார்க்க; 2327.

160. (உரை) உவமையும் உருபும்
விரித்தல்: தருமனைப்போல்வான், வரு
னைப்போல்வானெனவிரித்தல். (உ)
வாமன்-அருகக்கடவுள்; "வாமன்கோ
யில்" என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப்
பலபடப்படுத்தவணிக்கு உதாரணமாகக்
காட்டினார், திருத்தாய்கைச் சரவ
ணப் பெருமானாயர்; அவருடைய
அனியதிகாரம்பார்க்க.

164. (உரை) ஐவகையை 2437 -
ஆம் செய்யுளின் விசேட உரையா
லுணர்க. இவையிற்றினே-இவற்றினே;

இற்று, சாரியை. குழந்த - குழந்தை
பெற்ற. இக்கவி முதல், 179-ஆம்
கவியுளவும் விசையின் கோசாதிபர்
தவருணனை; தெய்வமகனாரைப் பா
தாத்கோசாந்தமாகவும் மாணிடமகனி
ரைக் கோசாதிபாதாந்தமாகவும் வரு
ணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமு
ண்டு.

167. (க) அரிய-இரேகையையுடை
யன. கருமணி - திருமால். (ங)
கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்
கத்தைபுண்புண்ணார்; தம்மை
நினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுடுவாரெ
ன்பர்; இதனை, "நிவையுடைப் பென்
டர் தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சு
சுடும் பெற்றியுமில்லை" (மணி. உஉ:
சுசு-சுஎ) என்பதனாலும், "நிதிலா
வடமீன்" (சீலப். மங்கல.) என்பதன்
உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றி
யே, 'கன்னியாதலின்மாறுதற்ப வெ
ன்றார்' என்று பொருள்கூறினர்; இதி
லுள்ள, 'கருமணியம், பாலகத்துப்பதி
த்தன்ன' என்பதற்குச் செய்திருக்கும்
பொருளை, இந்நூல், 1325-ஆம் செய்
யுள் வலிபுறுத்தும்.

169. (க) "மரக்கண்ணை மடி
னாள்வார்கண்" (முத்.க0.) (உரை)
கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு- குலைவை
கத்தொடங்காத இளங்கமுகு. சிந்தி
ராகரம்: "செங்கோகரம் கடுக்கும
றோரணிமுடி" கூவப். தாருகன்
உ00.

170. (க) மகரம் - ஒருவகைத்தே
ளணி; முத்துவடங்களைத் தன்வாயி
பெற்றிருப்பது; 231, 351-ஆம் பாட
களைப்பார்க்க.

171. (ங) பிறைவடம்-சந்திரவாரம்
(கூர்ம. விரிவன். உசு.) (உரை) வீ
றுத்தெய்வம் - வேறென்றற்கில்லாத
அழகைச்செய்வதொருதெய்வம்; 411,
606-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றி
ரைக்கையுமபார்க்க.

172. (க) வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்ட மலர். (உ) “புனச்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்” பெரும்: உ: கரு, ச.அ.

173. (ச) இந்திரரெனப்பாடங் கொண்டு தேவரென்று பொருள் கொள்வர் வேறுரையாசிரிபர்; “இந்திர ரமிழ்த மியைவ தாயினும்” (புறநா. க.அ.உ); “இந்திரகுமரரின் யாங்காண் குவமோ” சீலப். க. : களந.

174. (க) வெருட்டி - வெருட்டுந் துடைகள். (உரை) குதங்குசெறி-ஓரா பரணம்; “குதங்கு செறி திரள்குதங்கி லிற்செறித்து” (சீலப். க. : அ.ச.); “நீழன்வணிகரவாய் செறித்து” ஆனைக்காப். அகிலாண்ட. ரு.உ.

176. (ங) தேனெய் : “தேனெய் பாலொகெலந்தன்” துளா. கல்யாண. ரு.ச.

178. (க) அகவிதழ் - உள்விதழ்.

179. (உரை) தம்பால்வந்து மீரும் பெரியோர்களுடன் ஏழடியனாவு செல்வோர், ஸப்த ப்யத்தினின்று நீங்கி, ஸப்த பரமஸ்தானத்தைப் பெறுவ ரென்பதுகைன தூத்கொள்கை; “எழு மேழடியுக்கிரடம் துசொலா” என்பர் பின்னும்; 1384.

180. (ங) கண்விடுத்தல், சிற்பிக ளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை.

181. (க) “யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா, பொருநாதி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க், கருள்வர் தனவாற் புதல்வர்தம்முழை” புறநா. க.உ.

183. (உ-ங) “தெய்வத்தாமரைத் திருமகள்” (பெரும். க : ந.ச, க.ச.க.) ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரிகை, மஹாபுண்டரிகை யென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும், அப்பொய்கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹர், த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, லக்ஷ்மியென ஆறு தெய்வமங்கையர் தோற்றஞ் ரென்பதும் கைனதூல்வழக்கு ; இதனை, 1001, 2863-ஆம் கவிகளாடமுணர்க.

184. (க) இக்கே, “தாயர்தவ்வையர்” என்றதபோல, “தாயர் தவ்வையர்” (மிதிலைக்காட்சி. ரு.க) என்றார் கம்பரும். (உ) அடிபரவ - அடிபோற்றி ; “தன்னே ழில்லா மங்கையர் செக்கைத் தளிர்மானே, யன்னேதேனே யாரமுதேயென்றடிபோற்றி” (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ரு.உ.) (ங) சலஞ்சலம்-ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப் படுவதொருசங்கு (நுடாமணி. ந : எ.உ.) (உரை) ஐயகைத் தாயர் இன்ன ரென்பதை, 363-ஆம் கவியின் உரையாடமுணர்க.

187. (உரை) சிவலியாக்கம் : தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக் கோடலென்பது. கோவில்தன் - விசயையின் சகோதரன். தந்தையும் தாயும் - விசயையின் தந்தையும் தாயும். விசயையின் தந்தை சச்சந்தனுக்கு மாமன். மைத்துன முறைமை- விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதற்குரிய முறைமை ; 1048 - ஆம் பாடலுப்பார்க்க. “நெய்த்தலைப் பாலக் காங்கு நெடுவரையுலகின் வந்த, மைத்துன குமரன் தன்னை மடமொழி மாங்குட்ட” (துளா. சயம். உ.எ.ரு.) பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்றும் தூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்று ஊடுக்கப்படுகின்றது.

189. (ங) “துண்புண ரன்னத் தூற்றத் தூவி” (நெடுநல். க.ந.உ) என்பதும் அதுபரையும், ‘அன்பினு ளன்ன மொத்தம்’ என்பதை வலியுறுத்தும். (ச) ஆமான்-காட்டிப்பசு; அது நக்குதல் முதலில் இன்பத்தைத்தந்து பின்னர் உயிரைக்கும்; “ஆமாபோனக்கி யவர்கைப் பொருள்

கொண்டு" (நாலடி. ௩௭௬), "நாலின் புறங்கிட்டுக் கொல்லுங் கவயமாபோல்" (நீதிநெறி. ௭௫) என்பவற்றாலுணர்க.

190. (க) "தன்னார் காதல்" (பெருங். ௩: ௬, ௩௬.) (௩-௪) "மட மங்கையர்....மட்டு நீக்கி மதுமகிழ்ந்து" பட்டினப். ௧0௬-௮.

191. "மாதர் தாமரைப் பூவதாக" என்றதற்கேற்ப, "நாதினந்தாமரைவாய்" என்பர் பின்னும்; 218.

193. (உரை) அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, சுவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பென்பன. ஆறுகாலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

195. (உ) பூஞ்சுக்கை-பூவையணிந்த மயிர்முடி.

198. (உரை) கழிகண்ணோட்டம் - அளவிடத்தக்க உவகை; சாட-ஆம் குறளின் விசேடவுரையில், 'அளவிடத்தக்க உவகையாவது, கழிகண்ணோட்டம்' என்பர், பரிமேலழகர்; பதிற்றுப்பத்து, உ-ஆம் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

199. (உரை) அங்கமாகியவருணன் - நாட்டுவனம், கரவனம், கோயிற்சிறப்பு, முதலியன. குரவர் - தாய்ந்தந்தையர்.

200. (ச) வெளிது - அறிவின்மை (குறள், ௫0௩.) (௩) பெருஞ்சிறப்பு "அருமுடி யொழிய வல்லாவணிகளு மவனுக் கெந்தான்" (குளா. சயம். ௧௪௩.) என்பதனாலும் விளங்கும்.

203. (ச) துகம்-பாரம்: "எழுவர் பூண்டகைகச்செந்நுகம்" சீறுபாண். ௧௧௩.

204. (க) வலம்புரி - சங்கரேகை; "சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன" (குளா. குமார. ௪௫) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன். (௩) உலம் - உருண்டல்.

206. (உரை) உலகியலாந்தரல் - பொதுவாகக்கூறல்; 215-ஆம் கவியரையைப் பார்க்க.

207. (க) "பெரும்பெயர் முருக," "பெரும்பெயரியவுள்" (முருகு. ௨௬௬, ௨௭௪.) (ச) "சிறுசொற் சொல்லிய சினக்கெழுவேந்தரை" (புறநா. ௭ ௨), "சீறினனென்ற போழ்திற் சிறுசொலாய் நீதும்" (குளா. அரசியம். ௩௬௭.) (உரை) திலோத்தமை - ஒரு தேவகணிகை; நான்குமுகமென்று, இயற்கையாயுள்ள ஒரு முகத்தையன் த் வேறு நான்குமுகங்களை. அந்நான்குமுகமுண்டாவகைத வருமாறு:— பிரமதேவர், முன்னொரு காலத்தில் காமமிஞ்ஞியால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டுள்ள தேவமதுகரினார் அடைந்தக்குழையது, தம்மை அவர்கள் மதியாமையால், அவர்களை எளிதிற்பெற்று அருபவித்தற்குரிய இரத்திரபதவியையடைய நிச்சயித்துமின்னவேந்து ஓரிடத்திலிருந்து முன்றரைக்கோடிவருடம் குருரமான நவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, தன் பதவிக்குக் கேவலமுமோவென்று கவலையுற்ற இரத்திரன், தேவகுருவீன்பால் முறையிட்டு அவரதுகட்டினையால் இவருடையதவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்ணெண்ணியதுப்ப, அவள்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விளைவித்தற்குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனள்; உடனே இவரவழித்துப்பார்க்கத்தொடங்குகையில், அவள் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் திரும்பிப்பார்த்தாற் கூடவிரைக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்களேயென்று நினைத்துத் தாம்புரிந்துவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்பார்க்க, அவள் பின்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்ய, இவர் மற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தம் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்பார்க்க, உடனே அவள் இடப்பக்கத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் வேறொரு

கோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக் கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக் கொண்டு பார்க்க, அவன் உடனே ஆகாயத்தேசென்று அவ்வாடல்பாடல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அரைக் கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒரு முகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவன்மறைந்தபோயினான். அப்பால் இவர் காமபரவசராகி ஆகாயவழியேசெல்லும் தெய்வமங்கையர் பலரையும் வலிந்திழுத்துத் துன்புறுத்துவாராயினர்; அதனையறிந்த தேவர்களுடையவேண்டுகோளால் வந்த சகாசிவமூர்த்தி, இவர் அத்தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற் பொருட்டு இவருடைய மேந்தலையைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்துப்பழிக்கப்பட்டதே தமதுபதவியையும் இழந்தாரென்பது. இது, தர்மபர்க்கைஷயென்னும் சைனதூலில் மூன்றாம்படலத்திற்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

208. (உரை) காந்தப்புவை முருகவேளுக்கு அடையாளப்பூவென்பார் நச்சினார்க்கினியர் (19நூ.சு.1-5.) கங்காதேவியை மணந்தது தெரிந்து ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்வித்தத்பொருட்டுச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க்குத் தமதுதிருமேனியிற் பாதிையைக் கொடுத்தருளினாரென்றுதர்மபர்க்கைஷ தெரிவிக்கின்றது.

209. (உ) பானிதவண்ணன் - பலராமர். தொழுதே-யழுதே; "தொழுதேயன்னோன் கருதுழியொடுகித்தேன்" (கூர்ம. கண்ணன்மீ. ௩௪.) (ச) குருந்துகுருந்தம்மர். கண்ணன் குருந்தொசித்தகதை :— ஒன்றான் யமுனை யாற்றிலே நீர் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கோவியருடைய துசில் களையெல்லாம் விளையாட்டு நிமித்தம் கவாந்துகொண்டு கரையிலுள்ளகுருந்த மரத்திலேநின்ற கண்ணபிரான், தம் முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங்

குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவர்காணின் தமக்குமிக்க பழியுண்டாகுமென்றுநினைந்து அக்குருந்தமரத்தையுறித்து யமுனையாற்றில் விழச் செய்து தாம்கவாந்ததுகில்களை நீரிசின்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணம்செய்ததன்றித் தாமும்நீந்தி வேதம்சென்றாரென்று சைனர்கள் கூறுவர்; "ஒசித்தது" என்பதற்கு ஒளித்துக் கொண்டதென்றும் அவர்கள் ஒருசாரார் பொருள் கூறுவதுண்டு.

210. புத்தன் இச்செய்கையால் இழிவுபடுத்தப்பட்டதைநிலகேசரியிற் புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "திருவேதனைநூற் திரா துமக்குள வாதலன்தே, கரிவேதனையவர் காழுதுகாமங்கழிந்ததுதான்" (கரி-பெட்டைக் கழுதை)என்னும் சாட-ஆம்செய்யுளாலும், "மூன்று வேதனைகளும் நமக்குஉண்மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையைப்பெறுது வேதனைப்படுகின்ற கழுதைகளோடு சங்கமிப்பாராயினது" என்னும் அதனூரையாலும், ஷெதால் மொக்கலவாதச்சருக்கத்துள்ள, "கல்லாது நீயுந் கழுதைக்கருள் செய்தியென்றான்" (கசு0) என்பதனாலும் தெனிக.

213. (உரை) உருத்திரத்தன் கூறிய யாக்கைகிடையாமை, 212-ஆம் செய்யுளிலுள்ள, "அவலம்" என்பது.

214. (உ) "கின்சொல்லல்லாங்கவர் பொருளைப் பாரித்திருந்த" பிரபு. பிரபு தேவர். சாட.

215. (உரை) தேவரது - பிரமன் முதலியவர்களது.

216. திருவின் உலையா அமிர்து.

217. (க - உ) முடிமணி - சூடாமணி; "சூடாமணியொடு பொன்னரிமாலை" (சீலப். 3: ௧0௬ - அ; அமு. யார். மேற்); "சூடையின்மணி யொட்பது" (கம்ப. சூடாமணி. அ.அ.) (உரை) தெய்வவுத்தி: "தெய்வவுத்தியொடு உலம்புரி வயிர்வைத்து" 19நூ. உ.உ.

218. (உரை) ஆவதரிக்க - தங்க.

219. கனாழன்தும் கடையாமத் திற் காண்பட்டனவாதலாத் கடித்திற் பயக்குமாறுயினவென்றார் ; இதனை, "படைத்தமும் சாமத்தொ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டாய்க், கடைத்த பிற் சாமத்திற் நிங்கொட் டாவதிற் கட்டுமென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் நிங்களுண் மூன்றென்ப ராற், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட் பத்தி லேபலன் கைப்பெற்றதே" (உ) என்னும் கனாநாற்செய்யுளாலுணர்க.

220. (உ)விண்-தேவர். வெல்கதிர்-அதவாழி; தருமசக்கரம். (ங) "கண் கழுஉச் செய்து" என்பதை இடக்கர டக்கலென்பர். (உரை) கற்புடையமல் கையர் தெய்வத்தைத் தொழுதற்கு உரியரல்ல ராயினும் குலதெய்வத்தைக் கணவனுணர்த்த உணர்ந்துவணங்கலா மென்பது விதி.

221. (ச) "நங்காய் காணான் பெ ருமா னன்னார்"பெருங்.உ: ௧௦, எஉ.

222. (உரை) தேனினியல்பை 2382 - ஆம் பாடலும் அதனாலும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

223. (உரை) குலத்தாய்மை, 547, 2413 - ஆம் கவிக்களிலுள்ள உவமைகளாலும் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

224. துன்பச்செய்தியைப் பொறுக்குமாவிற் பிறர்க்குக் கூதவேண்டு மென்பது இச்செய்யுளால் தெரிகின் றது ; 2343-ஆம் பாடலும் இதனை விளக்கும்.

229. (ங) அகில் - அகித்புகை.

231. (க) தோண்முத்தம் -தோளி லுண்டிய மகரவாய்ப் பணியினின்றும் தங்கு முத்தவடம் ; 170, 351-ஆம் கவிக்களப்பார்க்க. (உரை) வயா-கறுப் பந்தக்கியபின் வருத்தமுற்று துகரப் படும் பொருள்கண்மேற் செல்லும் வேட்கை.

232. (ங) "ஓம்படை சாத்தற்பால துள்ளவர்க் காஞ்முத்தே"1738. 'அதி

வெழுமமைச்சன்சொன்னான்' என்ப தற்குத்தன்னெப்பாதுகாத்தற்குரியவா றிவு சச்சத்தனுக்கு உண்டாயித்தென் பதுபொருள் ; அஃது உண்டானதற் குக்காரனும், விசையயின் களுக்காட்சி யைக்கேட்டதே.

233. (ச) பொறி, நல்வினைக்கும் யத்திரத்திற்கும் பெயர். ஒருபொறி செய்விக்கவேண்டுமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. (உ) தமநூல் - தம்முடைய குலத்துக்குரியசிந்தநூல்; அவை, மய மத முதலியன.

238. (ங) பாடலின் -ஒருவதானத் திலிருந்து மற்றொருவதானத்திற்குச் சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்து அதிலிருந்து மற்றொருவதானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இகைப்பாட்டைப் போலே ; 730 - ஆம்பாடலின் உரை யைப்பார்க்க.

239. (க) பண் - பண்ணையுடைய யாழ் நரம்பு.

240. பயனில்லாதகூறுகடிக் கோ தென்மல்மாரி; சக்கை; "கோதென்று கொள்ளாதாங்கூற்று" நாலடி. ௧௦௬.

242. அழுங்க-அழிய; புறநா. ௬௮.

244. பெண் நின் இன்பம்.

247. (ங) மருளி-மயக்கம்; "மரு ளியாயம்" பெருங். க: ௩௪, ௧௪௦.

249. (உரை)உவமைகூறுமிடத்துக் கூதல்: "பகல் வெல்லங்கூகையை" (குறள், ச. ௮௧) என்றாற்போல்வது.

250. 2344 - ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க.

251. (ச) "தெரிகேள் னுமன்ன போல" புறநா. ௬.

252. (உரை) "அரச னுவாத்தி யான் முயத்தை தம்பு, லிகரில் குர வர்" ஆசார. ௧௪.

253. (உரை)வரையாதவன்-மணம் புரியாதவன். தப்புதலாவது மணஞ் செய்யாமை.

255. மு. மதுரை. ச - உருபார்க்க.

256. (உ) குவளை - செங்குவளை.

257. (உ) தேந்தேன்-அறிவேன் ; தன்வினை ; "தேற்றாய் பெருமபொய்யே" புறநா. ௫௬.

261. கருவுற்றிருக்கும் விசயையையும் கொல்லினைத்தமையின், "குலத்தொடுங் கோற லெண்ணி" என்றார்.

262. (ச) "வயிர்க்குன்றித் தொழுஞ்சுடர் விளக்கிட்டாங்கு" துளா. மந்திர. ௧௭.

264. போற்றி -பாதுகாத்தருளுக; வணங்குத்தோறும் கூறினனையிற், போற்றி மலவாயித்தென்பர்; (சீலப். ௨௦:௩௦-௩௩; அரும்பது.) "கொண்டனர்கிரைபோற்றெனக்கூறினான்" 430.

266. (உரை) வாகனமேறாதவர், கவசம்பூணுதல்மரபன்மென்பர். வீரர்வானைநோக்கி நெடுமெரிழி கூறலை, "கொற்புனைத்தியற்றிய கொலையமை கூர்வான்" (பெருங். ௧: ௪௬, ௮௬) என்பது முதலியவற்றாலுணர்க.

267. (ச) விசயையவிற்திலடித்துக் கொண்டமையின், "திருமகூழ்கவலஞ்செய்தான்" என்றார்.

268. (உ) மல்லர்களை அலைத்து.

270. (உரை) உரை; தானியங்களை அளக்குங்கால், ஐந்துகலத்தானியம் அளக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்மென்று எண்ணி எடுத்துவைக்கும் ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படுகின்றது; "உறையிடத்தேய்த்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே" தீருவேங்கடத். ௩௪.

271. கடவுட்குரிய பூவில் வண்டு மொய்யாதென்பது, "சுரும்புமூசாச் சுடர்ப்பூக் கார்த்த, பெருந்தண்கண்ணி" (முருகு. ௪௩) என்பதனாலும் விளங்கும்.

272. (க) "உயிரெனப் படுவ துரிமை" (பெருங். ௧ : ௩௮, ௨௬௭.) (உரை) "இருதலைக் கொள்ளியி னுள்

னொறும் பொத்து நீயெப்பிரிந்த, லிரிதலையேனை விடுதிகண்டாய்" (நீருவா. நீத்தல். ௬); "பெரிய ஈட்டார்க்கும் பகைவார்க்குஞ் சென்று, திரிவிந்தித் தீர்த்தார்போற் சொல்லியவருள், ஒருவரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே, யிருதலைக்கொள்ளியென்பார்" பழ. ௬.

273. (உரை) ஓம்ணமோ அரஹந்தாணமென்பது, பஞ்சகமஸ்காரமந்திரங்களுனொன்றும் இம்மந்திரம்வழித்து னையாகுவெனக் கூறப்படுவதுமுண்டு; "மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணையாக" சீலப். ௧௦: ௧௦௦.

274. (உரை) நெருப்பிலிருந்து நீருண்டாயித்தென்பர். மடக்கந்தி - ஊழித்தி.

275. (உரை) செண்டு வெளி : யானைச்செண்டு, குதிரைச் செண்டென்று சில வினையாட்டுண்டு; கம்ப. ௩௧௪. ௬௮-ஆம் பாடலாலுணர்க; இவற்றிற்குரிய இடம் செண்டு வெளி.

279. (க) வேன்மிடைத்த வேலி-வேற்படைவீரரின் சூழ்ச்சி. (உ) வாள் வலை-வாள்வீரரின்சூழ்ச்சி. (ச) வென்றோர்க்குரியது போர்க்களமென்பர்; "களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய்"; "களங்கொளத் குரியோரின் தி" (புறநா. ௫௩, ௬௨), "கருங்கழலான் கொண்டான்களம்", "வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வே. ௮: ௨௬; ௧: ௩௭) என்பவை விளக்கும்.

281. (உரை) கதிர்வட்டம்-சூரிய மண்டலம். மிகை-மீதூர்ந்தநடை.

284. (ச) மிறை-வளைவு; "மிறைக்களச்சந்தி" மணி. ௬: ௬௧.

289. (ச) அவிதல் - குறைதல்; "திரைபாட விர்த்தமுந்நீர்" (பரி. ௪: ௬.) (உரை) முகனோக்கிவீழ்தல் வீரக்குறிப்பு; 2322-ஆம் கவியின் விசேடவுரை இங்கே அறியப்படலது.

290. (௩) இச்சுவாகுசூலம், ஸாரிசூலம், குருசூலம், காதசூலம், உக்கிர

குலமென்றும் குலங்கள் ஐந்தனுள், குரு குலத்திற் பிறந்தவன் சச்சந்தன்; 2324-ஆம் செய்யுளும் அதனுரையும் இதன் இறுதியடிப் பொருளை விளக்க அறிதற்கு இன்றியமையாதன.

291. (உரை) சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்தமான தியானம்; அது பிரமத்வவிதர்க்கவிசாரம், ஏகச்வவிதர்க்கவிசாரம், சூக்ஷ்மக்கிரியாப்பிரதிபாதி, வ்யுபரதக்கிரியாவிர்த்தியென நால்வகைப்படும்; ௩௫௮-ஆம் திருக்குறளுரையிற் பரிமேலழகர் இப்பெயரை எழுதியிருக்கிறார். போர்செய்ததற்குச் சென்ற ஜீவஹிமையைக் கிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சம்மாவிருந்து வைராக்சியம்வந்து உதவ அப்பாற்செய்த பாவனைவிசேடத்தால், மேலுலகம்பெற்றனென்று வடநூல்கள்கூறும்.

293. (உ) அரங்கி - அழுத்தி.

294. (௩) "ஈமவொள்ளமல்" புறநா. உருக.

298. (உ) வனிமுகச் சுடரின்-காத் தின்முன்னுள்ள திபம்போல.

302. (ச) "மகன் தி னன்னர்ப் புணர்ச்சி" (பரி. அ: சச.) (உரை) இறுதியென்பது, 299-ஆம் கவியிலுள்ளது; அன்புமிகுதியால், மூர்ச்சை மூந்துமென்பதை, 389-ஆம் கவியுரையாலுமுணர்க.

305. இங்கே, 'குருசித்தபுதல்வன்' என்றதுபோல, "உரவோன் சிறுவன்" என்பர்மேலும்; 353.

308. (க) கணிகள் - சோதிடர்கள்.

310. (க) "பற்றமன்னன்" பெருங். ௩: ௨௫, ௧௦௧.

311. 'நீயும் அழகனாருளிய பேரறமும்' என்றவைகள் பொருள்சுதுவர்.

312. (க) அகங்கை புதற்கையாலும் போலொன்றது விரைபுகுறித்துவின்றது. (ச) கண்ணிர், சிலைடையுமாம்.

313. (க) "சிறுவன் தன்னைப் பயந்து" 386.

314. (ச) தெய்வம் - யக்ஷிதேவதை; யக்ஷர், வியந்தரலோகவாஸிகள் எண்மருள் ஒருவகையாரென்பர்.

315. (௩) எம்மனை - தாய்; "எம்மனை யிழந்தோன்" மணி. ௫: ௩௨.

316. ழு - இங்கே தாமரை மலர்; முருகக்கடவுள் தாமரைமலரிற்பிறந்தமை, பரிபாடலில் ௫-ஆம்பாடலாலும் கந்தபுராணத்தாலும் அறியலாகும்.

317. "என்மணி வீன்று முந்நீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவதொத்தான்" என்று இங்கே கூறியதுபோலவே, "வலம்புரி புலகம் வித்கு மாமணி வீன்ற தென்ன, வினங்கிழை சிறுவன் தன்னைப் பயந்து" என்பர் பிள்ளும்; 326. காஞ்சிப். அந்தருவேதி. சுசு - ஆம் பாடலின் பொருள் இங்கே அறியற்பாலது.

318. (௩) "காதலன் பொதியப் புறுத்த தமனிய வள்ளத்த" (பெருங். க: ௪௦, கருக - ௨.) (உரை) அறிந்து - சச்சந்தனுடைய மகனென்றறிந்து.

320. கந்துக்கடன், சக்கரவர்த்தினிகளென்று வடநூல்களிற் கூறப்படுவன்.

323. தும்மியவுடன், 'ஜீவநாதம் புகு' என்றல் மரபு. ஜீவந்த, வர்த்தல்வ என்று ஆகிகூறல் சைனமுனி வர்களுடைய வழக்க மென்பர். இப்பிர்க்குக்குச் சீவகனென்றுபெயர்வந்ததற்குக்காரணம் இதுவே. தும்மியவுடன் சிவாயவென்றல் சைவரவழக்கம்; "தும்மினா சிவாய போற் றொடர்ந்து" திருவால. சக: ௧௦.

324. (௩) தன், கன்னடபாவையில் வழங்குகின்றது.

325. (உ) தேவருடம்பு பொன்னுடம்பெனப்படும்; கை.

326. (உரை) சிறைகோடல்-கட்டியங்காரன் சிறைகொள்ளல்.

327. (ங) "திதறு நல்லுரை கேட்
டனே" சிலப். கக: கஉ.

329. இக்கவியாற் கத்துக்கடனு
டையலிட்டிற் பிறந்தநாட் கொண்டா
ட்டம் நடைபெற்றமை கூறப்பட்டது.

333. (ச)நினைவு - வருத்தம்; "நெஞ்
சினுள்ளா ராதலா னினைத்தல் செய்
யென்" 1880.

336. (க) ஓசனை - யோசனை; "ஓச
னை பலகடந்து; கம்ப. திருவவ. ச0.

337. (க) "விளங்கிய பொய்கை...
எய்துவிரீ நீரே" (சிலப். கக: சுசு-
க0ங.); "தண்மலர்ப் பொய்கையுந்
தாழ்த்தன னோக்கி" (மணி. கக: ச);
"தெய்விகத்தினில்வந்த, மன்றலம்
பெரும் பொய்கைநீர் பருகி" பாரத.
கச - ஆம்போர். சுஅ.

341. (உரை) செருக்கு-செழுமை;
"செருக் கற்ற பஞ்சிமலர்" என்பர்
பின்; 2339.

349. (உரை) ஊதல் - உண்ணல்;
கலி. சுசு - ஆம்பாடல்பார்க்க.

352. (உரை) இரண்டனமருங்கின்
- இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

355. (க - உ) "ஞாச்செந்நெல்
ன்னற் கட்டி" (கூர்ம. சிராத்த.
0.); "அல்லிப் படுஉம் புல்லா யின
வே", "சிறுவெள்ளம்ப லல்லி யுண்
ணும்" (புறநா. உசஅ, உஅ0.) ஆம்
புல்லி - இருபெயரொட்டு. அனில-
அணிப்பின்.

356. (க) "மாதகுமயிலினல்லார்"
என்பர்பின்; 463.

357. (ச)வம்மென-வாருமென்று;
"வம் மெனக்கூஉய்" பேரருந. க0க.

360. (உ)கட்டழலெவ்வம் - இண
ரெரி தோய்வன்ன இன்னு. (ச) பட்
டது - உண்டான செயல்; "பன்னரு
மாலை யாற்சுப் பட்டதை யெவன்
கொல்" 1085.

362. (ங) புண்ணியனென்பதற்கு
இங்கே எழுதியபொருணயத்தைப்
பார்க்கையில், "போரார் புரங்கள்

புரள தூறும் புண்ணியனே" (திருநா.
திருவாரூர், திருமணியை. க0), "நீல
மணிமிடற் றொருவன் போல, மன்னுக
பெரும நீயே" (புறநா. சுசு) என்
பவை ஞாபத்திற்கு வருகின்றன.
(ச) மதி-பிறை; "இருகோட் டொரு
மதி" (கக-ஆம் திருமுறை, எழுசூற்று.)
மாமதியன்னுள்: (364, 387, 454,
882); "இளம்பிறைபோல் வளர்மைந்
தன்" (காஞ்சிப். பராசரேச. கங.)
(உரை) கண்ணனிசரிதம், உஉ - ஆம்
தீர்த்தங்கரராகிய ஸேசுவரர் புரா
ணத்துள்ளது.

363. (உரை) கைத்தாய் - கையி
லேந்தி வளர்க்குந்தாய்.

364. (ங) "சேட்டினுஞ் சிங்கமன்
னாய்" 404. (உரை) ஒழிந்தோ
ரென்றது, ஐந்து நூற்றாண்டுவரை. வால
சிறிந்தை-குழந்தைகளுக்குவரும் அரி
வந்தத்தின்க்கத்தைக் கூறுவதொரு
நூலென்பர். தெய்வப்பகை-வாலக்கிர
கங்களாகியபகை.

365. (உரை) கற்பகம் வேண்டக்
கொடுத்தல், "உள்ளிய வுள்ளியாக்
கிய முயர்விற்குங், கள்ளவிழ் டுஞ்
சோலைக் கற்பகமும்" (பிர? உரை,
மேற்) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

366. (உரை) போதி: அனப்பிரே
கைக் பன்னிரண்டனான் ஒன்றற்குப்
போதி துர்லபமென்று பெயருண்மை
யாலுணரக்க. ரிஷபர், ஆதிதீர்த்தம்
கரரென்றுங் கூறப்படுவர். பரதராச
சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை, 32-ஆம்
கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. (ச) நாமகளைச் செல்வியென்
றார், "கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி",
"செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்
வம்" (தறள். ச00, சகக) எனப்
படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்ப
வளாதலின்; நாலடி. உருக - ஆம்
பாடலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

374. (உரை) நன்னூலும், நந்
காட்சி என்பனவற்றை முறையே

“பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் துணர்தல், மருளறு நன்னூன மாண்பு”, “எட்டு வகையுறுப்பிற் றுகியியன்றது, கட்புய நற்காட்சி காண்” (அருங்கலக். றுள, க௩) என்பவற்றினுணர்க. நல்லொழுக்கம்: அனுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் ஏனையது துறவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும் மிகப் பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம் பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; “பரத்திர யங்கள் பணித்தபிரான்” (திருநாற். உச.) இவை திரியோகமருந்தெனவும் வழங்கும் - (நீல. தரும. ௧௦.) பவ்வியசேவன் - முத்தியில் விருப்பமுள்ள ஆன்மா.

376. (௩) துகர்ச்சியிலுலகம், “பண்டிகண் டேயறி யாப்பொருள்” (திருநாற். உ) என வழங்கப்படும்.

377. (உ) ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின் மக்கள்யாக்கை, “அமிர்து” எனப்பட்டது.

378. (உரை) தரிசனமோகனீயப் பிரகிருதி, அந்தானுபந்திக் குரோத முதலியவை; அகஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

379. (உ) குழலிப் பருவமாகிய நாற்று; காளைப்பருவமாகிய கதிர்; பாகவதம், ௩: அ, ௩௫ - ஆம் பாடல் இக்கவியுடன் ஒப்புநோக்கற் பாலது.

380. (உரை) கலை: சிலேடை. பொன்னெயில் வட்டத்தினிலக்கணத்தை, திருநாற்றந்தாதி, ௧௮ - ஆம் பாடலாலுணர்க. பிரபுவிற்குலை, வசவண்ணர்கதி, ௧௫ - ம் செய்யுளின் கற்பனை இங்கே அறிதற்பாலது. சாது - ஆசிரியன். இதன் ௩ - ஆம் அடி, “தவ முந்தவமுடையார்க் காகும்” (குறள், ௨௬௨) என்பதைத் தழுவினது.

381. இரத்தினத்திரயங்கள் முறையே இதில் நீலமுதலியனவாக உருவிக்கப்பெற்றன.

382. (க) “நல்லறங்காக்க வென்றான்” (386.) சரணம் - பாதுகாப்பு.

383. (உரை) தம்பிரார் - நபுலவிபுலரும் நந்தட்டனும். தோழன்மார் - ஐந்துமாறு நால்வர். இவர்கள், சேவகனுடன் கல்விபயின்றவர்கள்.

384. (உ - ௩) அசோகமரத்தின் கீழுள்ள பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேஷ்டிகளுக்குரிய விதியென்பர்; சீலப். ௧௦: ௨௧ - ௫; ஷே. ஷே. ௧௬௦ - ௬௩.

385. (௩) தேர்து: “ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தறநிறுவெனும்மைச்சன் சொன்னான்” என்றார் முன்னும்; 232.

386. (க) கண்ணன் தாண்டுகுப்பிறப்புணர்த்தியது, பாரதம், கண்ணன் துச்சருக்கம், ௨௧௮ - ஆம்பாடல் முதலியவற்றாலும், ஸ்ரீபுராணத்தில் ௨௨ - ஆம் புராணத்தாலும் அறியலாகும்.

387. (க) இளம்பிராயத்திற்பகையை வெல்லத் தொடங்கினமையின், சேவகனுக்குச் சிக்கக்குட்டி உவமமாயிற்று; (364, 404); பொருநராற்றுப்பாடலில், ௧௩௬ - ஆம் அடி முதலியவை இங்கே அறியற்பாலன.

388. (உரை) தன்பகையைக்கொல்ல ஒருவன்சேறலைவிடக்குதற்கு அரசுலத்திற்பிறந்தவர் அஞ்சுவர்; ‘ஒருவருடம்பொறுத்திருத்தலைக்குரு தகழிணையாக எனக்குக்கொடு’ என்று ஆசிரியன் சேவகனை இரந்தானென்றும், முற்பிறப்பில், அன்னக்குஞ்சைத் தாய்தந்தையினின்றும் பிரித்தளான், ௧௬ - ஆதலின், சேவகன், தாய் முதலியவர்களை, ௧௬ - வருடம்பிரிப்பும்படி நேர்த்தென்றும் வடநூல்கூறுகிறதென்பர்.

389. (க - உ): 2830 - 31; (நீல. தரும. ௧௧ - உரை.) நெருப்பிற்பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புண்ட நீர் அவ்விரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சேவகனிடம் அடங்கியிருத்தலையறிந்து.

395. (உரை) வெள்ளிமலை-வித்தியா தார்க்கு இருப்பிடமென்று கூறப்படும் வெள்ளிமலை; அதில் தக்ஷிணேரேணி, உத்தரேரேணியென இரண்டுள்ளன; முதலாவதில் ௫௦ - பட்டணங்களும், இரண்டாவதில் ௬௦ - பட்டணங்களு முள்ளனவாம்: மேருமந்தர புரா ணத்தாலறிக.

396. (உரை) யானைத்தினோய் : 'வேழவெந்தி' (401); 'தணியாப் பசி', 'விளிவிலவெம்பசி' என்று மணிமேகலையிற் கூறப்படும். மாடம் ௬௦ (= திரள்) அகமெனப் பிரிக்க.

398. (௩) 871.

399. இடைக்கழி-'ரேழி'; 'புழைவா யிற் போகிடைக்கழி' பட்டினப். கசச.

400. (ச) "ஆசைமாக்ககொடந் தணர்கொள்கென" (911); "உடற் குள் வந்தெழு மொள்ளுழல் போன்று பின், கிடைத்தி லாப்பொருண் மேற் கிளர்ந் தோடியே, நடக்கு மாசையை நண்ணு முவப்பினு, லடக்கு மந்தண ரே யறிவாளரால்" பாகவதம், அன், ச௬.

402. (உ) "நான்முகன்": நன்னூல் விருத்தியுரையில் "பூமலி யசோகின்", "முச்சக நீழற்றும்" என்னும் கடவுள் வாழ்த்துக்களின் விசேடவுரைகள் இங் கே அறியற்பாலன. கருமங்கெட்ட பின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அதிச யங்கள் பந்தனுள் சதுரானனத்துவம் ஒன்றென்பர்.

403. (க) அதகம்-அகதம்; எழுத்து நிலைமாதல்; "எரிதழில் விடத்தை, மலைமறை யதகமாற்றியாங்கு" (கல். "நிணமுயிருண்ட"). (உரை) பொன்மக் கெட்டது-முற்றக்கெட்டது.

405. (உ) 'தந்தைநியாகி' என்றான், ஞானபிதாவாதலின்.

406. (ச) மணிவண்ணன்-திருமால்.

409. (உ) வீரன்-ஸ்ரீவார்த்தமானர்; "வீரன்பின்டியே" என்பார்பின்; 3012. சமவசரணம் அவருடையதான்

நிழலாகக்கூறப்படும்; "அறிவனமிக் கீழ்" 27.

410. (க) நம்பன்-சேவகன். நாகம்- பவணலோகம். (ச) வெம்புதல்-விரும் புதல்; "வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திரு முர்த்தி" 2.

411. (௩) அகலிய - அகன்ற. (உரை) சேவகன் வீணையில் மிக்க பயிற் சியுள்ளவனென்பதை, "வீணைக்கிழ வன்" (28), "வீணைவித்தகன்" (1002), "வீணைவேந்து" (2598) என்பனவற் றுலுணர்க. விற்றுத்தெய்வம்: (சீலப். உ: ௬௬-௭0; அடியார்.) வீரமகள் - வீரலகந்தமி. மாதங்கி - ஸங்கீதத்தின் அதிதேவதை; 550.

413. (௩) கன்று உள்ளி- கன்றை நினைத்து.

415. (௩) புள் - ஈண்டு ஆந்தை; 450-ஆம் கலியுரையைப்பார்க்க.

416. (ச) சுடுவில - சுடுதலால்.

415-7. மிதிலையிலிருந்து புறப் பட்டபொழுது தசரதருக்கு ஒருகணி நிமித்தஞ்சொன்னதாகத் தெரிகிறது; கம்ப. பரசிராம. ௬.

418. (க) மூசுதல் அறது. (உரை) முருகக்கடவுள், குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வம்.

419. (க) கோங்கமலர்கள், பொன் னிற முடையவை.

420. (ச) முள்குதல் - முயங்கல்; "செவ்வாய் பயந்ததேன் பருகிமுள் குஞ்சிலைவலாய்" 687, "கண்ணின் னெழுதிமுள்குமொய்ம்பன்" (1413), "முள்கப் பூம்பட்டழித்து" (1986) என்பவற்றாலுணர்க. புது மணவா ளப்பிள்ளைகள் போருக்குச்செல்லுதல் மரபன்மென்பர்.

422. (௩) பள்ளி - இங்கே இடைச் சேரி; "பள்ளி யாகுல மாக" 426.

425. (க) 'எம்மனைமார்' என்றது கன்றுகளை; அண்மை விளி. (மு) டில்லை. கஉ - ௬.

426. (ச) சேற-தேன்; இதனடியாக வந்த பெயர் சேறையென்பது.

427. (ச) 'இதையணிகேட்க' என்ற தனூல், வாயிலோலுக்குச் சொன்னமை பெறப்பட்டது. (உரை) இங்கே 'புன் புலத்தைப் போய்' என்றதுபோல, 'காதத்தையோடி' என்பர் பின்; 510. (உரை) போகட்டார்-போட்டார், "வண்டுபோகட்டமலர் போன் மருண் மாலை, புண்டு போகட்டடியிர்க்கு" நள. சயம். ககசு.

429. (ரு.) அரசர் கையிற் செங்கழுநீர்ப் பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு; 1887, 2358.

431. 'மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்பது' என்று பழைய நூல்களால் தெரிகின்றது. நிகழ்ந்த செய்திகூறிய வாயிலோலுக்கோபித்தல் இராசதர்மமன்றென்பர்.

432. (ரு.) மிக்க என.

433. (ச) நெளி - நெளிய.

434. (உரை) 'முன்' என்றது, 5-ஆம் கவியின் உரையை. துத்தரிக் கொம்பு - ஒருவகை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறை மையன்" கம்ப. கங்கை. டு. 0.

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டினார்' என்பது, அடுத்தசெய்யுளிலுள்ளது. கைவந்தவர் - மிகத்தேர்ந்தவர்.

437. இக்கவியின் பொருளோடு, 450 - ஆம் கவிப்பொருள் ஒத்தமையுடையது.

438. (க) இடையர்க்கு ருல்லமாவே உரித்து.

444. (க) பண்ணி - ஆயத்தஞ் செய்து. (ரு) கலி- முழக்கம்.

447. (உரை) 'ஒடிப் போன்கோள்' என்பது, 'ஒடிப்போன்கள்' என்பதன் மருஉ; தொல். வினா. உசு-ஆம் குத்திரத்திற்குக் கல்லாட ரெழுதிய விசேடையரையாலும் இது துணியப்படும். நூற்றெட்டுத்திபுப்பத்யந்தாதி, 6 அ:—“புதப்பட்டித், தர்ளுங்கோ

நூரலிற் றுமோ தரன்பள்ளி, கொள் றுங்கோ னூர்மருஅங் கோள்” என்பதனாலும் அறிக; இங்கனம் பின்வரும் சொற்களையும் இப்படியே அமைத்துக் கொள்க. சீழ்க்கையை, 120-ஆம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

449. (க - உ) துளா. அரசியம். கருசு; கம்ப. நாகபாச. உசுரு.

450. (க) இப்படியேசிறியதலையை, முனித்தலை, புறத்தலையென்று வழங்குவர்.

451. "பெயலுமழ்க் கணைசிதறி" (மதுரை. கஅரு.); "காலமாரியிலம்பு கைப்பிலும்" புறநா. கஅரீ.

453. (க) "மூன்று தலையிட்டபுப் பதிற் றெழுத்தின்" (தொல். புணரியல். க.) (உ) 'மெய்துது' என்பதில், துது, பலவென்றும் பொருளில்வந்தது.

454. (உரை) 'மேல்' என்றது, காந்தருவத்தையாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரன்கட்டலையால் அழுக்காறுத்துப்போர் செய்தற்கு வந்தவர்கள். பொன்னம் புண்ணவருவமாக்கியது முதலியவற்றை, 820-ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலுணர்க.

455. (க) அந்தம்-அறிதல். (ச) நானூற்றுலந்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராடபுரத்திலிருந்த பொழுது, அருச்சுனன் நிரைமிட்டசெய்தி இங்கே அறியற்பாலது.

457. (ரு) விடலை-கசு-பிராயத்திற்கு மேல், ௩0 - வரையும் கூடட்டும் ஆகப் பாற்பருவப்பெயர்; பன்னிருபாட்டியல், உருஉ - ஆம் குத்திரம் பார்க்க

458. (க) சீல்அரி-சிலவாகியபருக்கை

464. (உ) பயம் - பிரயோசனம்

466. (ச) சீனபுனர்-கோப்பிப்பவர் பகைவர்.

470. (ரு) மகளிர்க்குரிய குணம் நான்களுள்ளே நான் முதலாவது.

471. தெரினவழிபடுத்தல் மரபு; கம்ப. தேரேறு. உசு.

475. (ச) "செருகாலைப்பட்டபொதியும்" நாலடி. கக0.

476. (க) 'கோலிழுக்குத்த ஞான்று' என்றது, சச்சந்தைய மரணகாலத்தை. (ங) மால்வழி - சச்சந்தைய டைய சந்ததி.

481. (உ) பாதாலம் - பாதாளம்.

482. (உரை) நப்பிள்ளை: இவரை நீளாதேவியின் கூடென்பார்; இப்பெயர் பிள்ளை யெனவும் வழங்கும். நச்சே ள்ளே: பதீற்றுப்பதீல், ஈ - ஆம்பத் துப்பாடியவர்; இப்பெயர், சென்னையா ரெனவும் சென்னையெனவும் வழங்கும்.

484. (உரை) பதுமுகன் வணிகர் குலத்திற் பிறந்தவன்; 1791-ஆம்பாட லா ஆணர்; சூட்டு, மகளர்க்குரித்து; 624.

493. (உ) சங்கு - ஒருபேரென்; புறநானூறு ௧௮ - ஆம் பாட்டினுரையையும் குராமணிநீர்க்காற் ௧௨ - ஆம் தொகுதி, ௧௧௫ - ஆம் பாடலையும் பார்க்க.

494. (உரை) அசம்பு: "அசம்பு பொன்" (533) என்பார். குளிர்தல்-தங்குதல்; "குளிர்மரப்பலகை" "குளிர்சா கரத்தனென் பான்" 1782, 1973.

495. (ங) இம்மியரிசி மிகவும் சிறியது 43 - ஆம் பாடற் குறிப்பையும், "மாகமேல்" (கந்த. காசிபன்புலம் புற. ௨௧) என்னும் பாடலையும் பார்க்க.

500. (சீ) எல்லம்-என்னும்; சிறிதும்; 1688, 2014; "வழுவுவனும்பாரேன்" சீலப். ௧௬: ௬௬.

501. (உரை) கம்மகாரர் - பிதர் ம. தாழில் செய்வோர்; 495.

505. (உரை) ஒருப்படுத்தி - ஒரு பூப்படுத்தி; 2922 - உரை.

513. (ங) "ஒடிமரம்பத்" ம. க. கச.

515. (ங) "செவ்வனமுரையென்" ம. க. கச: ௬௫.

516. (க) "ஊர்திரை யுதைப்ப" ம. க. கச: ௬௬.

519 (க) மதவலி - மிக்கவலியை யுடையான்.

523. (உ) தாழும் - விரும்பும்.

526. (உரை) இருட்சி-இருளுதல்.

527. (ங) புரித்து - நிகர்த்து.

531. (சு) நள. சுயம், ௧0௪; காஞ்சிப். கருவாய். ௩௬ - பார்க்க.

532. (உரை) சந்திரமண்டலம் குரியமண்டலத்திற்குக்கீழே யுள்ள தென்பது சோதிடஞாலாருடைய கொள்கை.

535. (க) தாவவர் - வித்யாதரர்; "சாமமார்ந் திலங்கு மேனித் தானவ றெருவன்," "விச்சா தரவேந்தன்" மேத. சீஞ்சுயந்தன். ௬, ௭.

537. (க) மாடிய மென்பதற்குத் தலைச்சீராவென்று பொருளாகுவர், கைனர்.

538. (ங) 'எள்ளுப்போட இட மில்லை' என்பது ஒரு பழமொழி.

544. (உ) ஊழ் - விதி. (உரை) ஏற்றழிவு - உயர்வு தாழ்வு.

547. (உ) "நமரக்காளுய்யேன்" (கூர்ம. கண்ணப்பமி. ௧௬.) (உரை) அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்பின் மிகுதி; காவன்முல்லை - அரசன் உலகத்தைக்காத்தலின் மிகுதி; (பு- வெ. வாகை. ௧௭, ௨௪) இவ்விரண்டுக்கும் அந் குறியாகமுல்லைமாலையுருதல்மரபு.

558. (உரை) கைச்சரிகை - கைக்கத்தி; கட்டிலினுடைய மேற்கால்களில் உட்டுநீயமைத்து அவற்றிற் கத்தியைச்செருகி வைத்திருந்தல் மரபு. இதுபெருமடாலும் அரசர்க்குரியவழக்கம்.

565. (சு) உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்றாதலின், படைவயச் சுற்றமென்றார்.

571. (உ) "புயலன் தலர்கடை யேத்தலன்" (த ந சீ ற். ௨௪0.) (உரை) தகைவு - தடை.

573. (ங) "நீர்தீர்த்து" கம்ப. வாலிவதை. ௧௫௧.

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வந்தை, 593 - ஆம்செய்யுள் ஒத்துள்ளது.

587. (க) "செம்மந்தகென் தவனெடுப்ப" பெருங். ந: உஉ, நௌ.

588 (உ) நீலம்ணியின் தன்மை பாலால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படுமென்பது, 1325 - ஆம் செய்யுளாலும்விளங்குகின்றது.

589. (க) "எய்யுமையநீர்ந்து" (மணி. உரு: கரு.) (ச) நைடத. அன்னத்தைத்தூது. க.

590. (உ) வான் நக்டும்.

591. (ரு) சைனர் இரவிலுண்ணுராதலின், 'வல்லி' என்பதற்குப் பகற்சோதென்றுபொருள்கூந்தனர்; 1939.

592. (உரை) சூந்தாலி, கூந்தாலி யெனவும் வழங்கும்.

598. (ச) நேமி-திருமால்; "நேமி யோ குலிசியோநிகழ் கணிச்சியோ" (கம்ப. பிணிவீட்டு எ.) (உரை) நாகி - வீட்டின் ஒருறுப்பு; "கட்டளை நாகியோடு கபோதங்காட்டி", "நாகியுமுகடும்", "வித்தக நாகிவேண்டிடத் திரி" (பெருங். க: ச0, கச; க: சஉ, நௌ; உ: கூ, நௌ.) "மாளிகைமேகற், தொடுகுமிநாகி தொறுத் தொடுத்தகொடி" (பெரிய. திருஞான. கஉ); "தத்தொளிய நாகிக டயங்குவன" காஞ்சிப். திருக்கண். ௨0௮.

600. (உரை) சோதிடர் - சோதிட்கர்; "அந்தர வாழ்க்கையர் சோதிடர் தாங்களு மைவகையர், சந்திரர் சூரியர் கோளவர் நாளவ ரல்லவராய், மந்தர மாமல் தன்னை வலமுறை குழவருஞ், சிந்துபு நீந்தசொல் லாதே விளங்குந் திதலவரும்" நீல. தருமபுரை. கூரு.

601. (ச) வியம் - ஏவல்.

60௪. (க) எடுப்பி - எழுப்பி.

611. (க) செய்கழல்-செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்; வெளிப்படை; 778: 4.

(உ) வட்டு - வினையாட்டிற்குரிய ஒரு வகையுருண்டை; "வல்லானுடிய மணிவட்டேய்ப்ப" 983.

613. (ச) "இடையு நட்டையு மொரு பிடியென்னவெழுதுவனே" சீகாழிக்குகோவை, கசச.

614. (க) பிறந்தநாளில் மங்கலமாகிய வெள்ளணியணிதல் மரபாதலின், 'வெள்ளணியணிந்தஞானறு' என்பது, பிறந்தநாளைப் புலப்படுத்தின்றது; இதனை அகப்பொருளிலணக்கணித்தாலுமுணர்க; வெள்ளணியணிந்தோரை, "மங்கலவணியினர்" என்றார் முன்னும்; 603.

616. (க) ஒருவில் - எட்டிச்சாண; "இந்த அளவுப்பெயர் விகற்பத்தைச்சைன நூல்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

620. (க) "வரைசெறிந்தனையசெம் பொன் மஞ்சக் கண் மலிரத்தோன்றி" துளா. சுயம். ௨ச0.

621. (க) யோகம் - தூல்; சைன நூன்மரபு.

622. (உ) "தேறுவெள்ளி லோத் திரப்பும் பொருக்கரைத்த சாந்தும்" (வநாயக. திருமண. கஉக); சோற்றுப் பொருக்கென்பதனாலும், பொருக்கின் பொருள் புலப்படும்.

623. (உரை) ஓமாலிகை - ஓமாலிகாதிரவியமெனவழங்கும்; "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு, முப்பத் திருவகையோமாலிகையினு, மூறின நன்னீர் குறாத்த நெய்வாசு, நாரிருங் கூந்த னலம் பெற வாட்டி" (சீலப்ப. சு: எசு - கூ); "ஒப்பு முறையமைந்த வோமாலிகையும்," "ஒண்வினைப்பெ லிந்த வோமாலிகையும்" (பெருங். க: சக, கஉஎ; உ: நு, நஉ); "துவரினுப் விரையினு, மொளிமணி கழிஇடி தொப்புவவப்பொருத்திமிர்ந்து" (நைடத. சுயம். ௧0௧); "புழுஞ்சுட்டம்... குக்குல்", "கூறியவோமாலிகையெண்ணுள் கொடு...ஆற்றடை புரிந்தார்" (வநாயக. திருமண. கஉ0,

கடக); “ஓமாலிகையுமுரிஞி” தீருத் தனிகை. வள்ளி. கடஅ.

626. (உரை) சிச்சிவி-தித்திரிப்பறவை; மீன்கொத்துங்குருவி.

632. (ங்) தீருவினா. டு: அ.

633. (ச) முன்னினர் - முற்படச் சென்றார்.

642. (உரை) அதைபோய-ஒட்டையான, அறிவற்ற. “அறிவதைபோகிய பொறியறு நெஞ்சத்து” சீலப். உ0: உரு.

647. (உரை) அவைப்பரிசாரம்: “அவைப் பரிசாரங்கடத்துளி போக்கி” பெருங். க: ங, கக.

648 - 650. காஞ்சிமலர்த்தாது நீலநிறத்ததென்பதை, “மீனேற்றுக்கொடியோன்போன், மிஞ்ஞார்க்குங் காஞ்சி” (கலி. உக), “குயிர்குழாங்குடை காஞ்சியின்கோமளத் தாது, வெயிற்குழாமதைத் திருவிசும் பிறுஞ்செய” (காஞ்சிப். திருக்கண். உக) என்பவற்றுது முணர்க; இக்கவிகளின் பொருள், “குறுஞ்சினைப்புள்ளை நிறந்தாதாடி” (பெருங். ங: சு, க) என்பது முதலிய அடிகளில் தீருவகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

648. (ங்) அலம்வந்து - சுழன்று.

652. (ங்) குறள், ச02.

657. (உரை) கின்னரமிதுனங்கள்-ஒன்றை யொன்று பிரியாதனவும் இசையறிவிச்சிறந்தனவுமான ஆனும் பெண்ணுமாகிய ஒருவகை இரட்டைப் பறவைகள்; மன்னரஞ்சு மகரூதன் வாயிற்குமுலிஞ்சை செவியைப் பெற்றவாங்கு, நன்னரம்புடைய தும்புருபாடு நாரததீந் தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களுந்தந்தம் கின்னரந்தாடுகின்றலோ மென்றனரே” (பெரிபாழ்வார். ங: சு, டு); “கிஞ்ஞரமிதுனங்கள் கிளர்ந்துதோன்றுமே” (குளா. துறவு. சு0); “மங்கையர் பாடல்கேட்டுக் கின்னர மயங்குமாதோ” (கம்ப. வரைக்காட்சி. ங: சு); “பாடுகின்றன

கின்னரமிதுனங்கள் பாராய்” (ஷெ. சித்திர. கட); “பண்டரு கிளவிக் கின்னர மிதுனம் பாற்சுவை மருட்டுபாட்டயரும்” (கூர்ம. சம்பு. டுச); “கின்னர. மிதுனம் பாடலுக்குடைந்து” நைடத. சுயம். சுச.

658. சீரத்தைவீணையாகக் கூறுவர், இசை நூலார்; சீலப். ங: உக - ஆம் அடியில், “மிடறும்” என்பத ஹரையைப்பார்க்க.

660. (ங்) போதர-வர.

665. (ச) ஏத்தை - ஏறு.

666. (ங்) தும்பு-சிம்பு.

667. (உரை) கல்வெந்திரீங்கியதை 690-ஆம் பாடலாலுணர்க. *

670. (ச) பட்டது - நிகழ்த்தது.

671. (ங்) திங்கள்விரலிய பெயரி னுள் - புத்திசேனன்; இது லக்ஷித லக்ஷணை யெனப்படும்; அஃதாவது ஒரு சொல், தனது பரியாய நாமமாகிய ஒன்றைக்குறிப்பிட அது தன் பொருளினால் ஒன்றைக் குறிப்பிட தல்; ‘எட்டினே டிரண்டு-பத்து; பத்தி’ என்றும் போல்வது.

672-5. இவற்றின் விசேடவுரையி லுள்ளவை, சீலப்பதிகாராம், அரங்கேற்றகாஷியின் உரையால்விளங்கும்.

673. (ங்) குருதி - சிவப்பு.

674. (ச) ‘அநங்கன்’ என்றார், அங்கமில்லாதவனாகிய சித்தனென் றக் குறிப்புத்தோன்ற; “அருவாய்ப் போதலழகிதோ” (3021) என்பர் பின். இப்பொருள், சைனரில் கன்ன பரம்பரையில் வழங்குகின்றது.

675. (உரை) கமலவர்த்தனை: கமலவட்டனை யெனவும் வழங்கும்; பரி. கச: கக - ஆம் அடியின் உரையையும், மணி. 7: 43 - ஆம் அடியை யையும் பார்க்க.

676. (க) துவலை - துளி.

678. ‘ஒருதாய்க்கு ஒருபின்னை’ என்பது ஒருபழமொழி.

687. (க) கன்னி - அழிவின்மை.

696. (ந-ச) "தோடு பெய்தொரு காதலிற் குழைதாங்க" (தே. சந்தர. பனையூர், க); "துன்படு குழையி லொருகுழை யணிந்து" பாரத. நாடு கார்த்த, உசு.

705. (க) பூந்தலிசி னுச்சிமேனட ந்து: நைடத. சுயம். ௧0௮.

710. (க) குட்டம்-ஆழம். (உரை) தாங்கித்த - அலைச்சி; "அகத்தாங்கித்த" அரங்கத்தந். உசு.

714. (ந - ச) சூளா. சுயம். ௬௪.

717. (உ) "பல் கோர்வித்துறை போகிய" மதுரை. ௭௬0.

723. (ச) ஓர்த்து: சிலப். ௨௭: ௨௫௧.

725. (க) கருவிவானம்: குறுந். ௪௨; புறநா. ௧௫௬, ௨௮௪.

730. (ந) யாழ்ப்பண்ணி: நைடத. சுயம். ௬௪.

731. (உரை) "உட்கு நாணு மொருங்கு வந்தடைதர்" பெருங் ந: சு, அள; ச: ௧௩, ௧00.

737. (உரை) 'சூர்று' என்றது, முன்கவியிலுள்ளதே.

741. (உ) "ஒள்ளிய நெருமகன்" 2931. (ந) 'கள்ளாவா புலியைக் குத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

743. (உ) "குழங்கன்மாவீழ்" (கூர்ம. கண்ணனவ. ௭௧); "வண்டு மூல் குழங்கன்மாவீ" ஷே. கண்ணன் மணம். ௧௨௬.

744. (க-உ) கம்ப. மார்சன். ௭௫.

745. இடைநடை: நைடதம், சுயம். ௧௬௫.

747. (உரை) ௪௬௭ - ஆம் குற னின் விசேடவரைபிற் பரிமேலழக ரெழுதியிருப்பவை இக்கேயறியற்பா லன.

748. (உரை) யானை இசைக்கு வணங்கல்: பெருங். க: ௩௫, ௧00-௧0௧-ஆம் குறிப்புரையால்தயவாகும்.

749. (ச) தா - வருத்தம்.

758. (உரை) ஒன்பதுசுவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற் றொன்று கெடுமாதலின், இங் கே 'விரத்தாங்காமக்கெட்டது' என்றார்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக் கெடுத்ததாகக்கம்பருங்கூறுவர்; கம்ப. பாசப். ௨௩.

776. ௭௫௮ - ஆம் குறள், இச் செய்யுளுடன் ஒப்பு நோக்கற் பாலது.

778. (உரை) பொற்றகடுகளைத் தம் வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தயிவனை வாழ்த்துதல்முதலியவற்றை, 'லோகா பிவாரம்' என்பர் யடநூலார். பாடு குறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303-ஆம் பர்டஸைப்பார்க்க.

779. (ச) இயமரம் - ஒருவகை வாத்தியம்; பதிந். ௫0.

787. (ச) முடித்திலகம்-முடிமணி.

790. (ச) "காழமை குழிசிக்கதிர் த்தவாரத்து" பெருங். க: ௪௮, ௧௮.

800. (க) குறுந். ௫௪.

809. (க) "முற்றிய புளகச் சூழி முகம்புதைத் திலங்க வீழ்த்து" சூளா. கல்யாண. ௧0௫.

812. (உ, கருமை - பெருமை; சிலப். ப். ௧௭௧, ௩௮௮.

815. (உரை) ஒருப்பட்டு-துணிந்து.

819. (க) முழுமெய்: மார்பென் றக் கூறப்படும்; சிலப். ப. ௧௨௩, ௧௫௧, ௧௭௨.

820. (மு) இங்கனம் பரிசாரம்செய்தல், ஸ்ராவகாசாரதூலிதியென்பர்.

821. (ந) வலம்புரி - வலம்புரி வடிவமாக உலோகத்தாற் செய்யப் பெற்ற ஒரு பாத்திரம்; சங்கமன் மென்பர்; "ஆவே துள்ளடி வாரப் புனல்" திருக்கலம்பகம், ௪௫.

833. (உரை) விரற்சாரி - விரற் புட்டில்; விரற்கவசம்; கலி. ௭ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப்பார்க்க.

834. (ச) சக்கிரன் களத்திரகாரக குதலின், சக்கிராஸ்தமனத்தில் விவாகம்செய்யலாகாதென்பது விதி.

838. (த) "படையமை சேக்கை", "இளைபடநிலந்த நீலமென்சேக்கை" கலி. ௧௦, எஉ என்பவற்றின் உரைகளைப் பார்க்க.

852. (ச) சேடர் வரலாறு, பிரதா பருத்தியத்திலுள்ளதென்பர். காஞ்சிப். திருக்கண். ௧௮௬-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

862. (ங) சிலமென்பது யானையின் நல்ல இயல்பு; "சிலமில்லாத கிணக்கநிகழ்வுமில்" (2392), "சிலவிகழ் பந்தெரிந்தனனார்த்த லும்" (பெரும். ௧ : ௩௨, ௫௬) என்பவை விளக்கச் செய்யும்.

863. (ங) சூளா. நகர. ௧௪.

876. (உரை) ஏறட்டுக்கொண்டு - மேற்போட்டுக்கொண்டு.

878. (உ) வென்றான் - பிரகிருதியின் ஒருவகையாகிய காதிகன்மம் களைவென்றவன்; இங்கே அருகன்.

879. (ச) சூதாட்டத்தை ஐயமென்பது வடமொழிவழக்காதலின், 'சூது' என்பதற்கு வெற்றியென்றனர்.

880. (க) இட்டிடை - சிந்திடை; "இட்டி தாயினும்" திறன் சௌ. ௮.

891. (ங) ஏவல் - சொல்லல்; 1547, 3036.

892. (ங) வண்டும் தேரும் ஒரு குணத்தனவென்பதை, "என்றன தேவின மிரங்கு வண்டொடு, செந்தன" (3034) என்பதனுடைய முணர்வு; மணி. ௧௮: ௪௩; நைடந. காடு. ௧௮ பார்க்க.

892 - 3. இக்கவிகளின் உரையிலும், "பஸ்காற்பதவை" (பெரும் பாண். ௧௮௬) என்பதனுரையிலும் காணப்படும் குறிப்புக்களால், இந்த இரண்டு நூல்களுக்கும் உரை செய்வதன் முன்னரே நச்சினூர்க்கீனியர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்தனரென்று தெரிகிறது.

894. (ங - ச): 3033; "அந்தர மருங்கின் வண்டு கைவிடாச், சந்தரப்

பொடியுந் சுட்டிச் சன்னமும்" பெரும். ௧: ௪௨, எஉ - ௩.

897. (உரை) வெற்றிகம் - எதிர்மறை.

908. (உ) பொன்னுஞ்சாகம்: 14, 1922.

911. (உரை) பொன்னிலேபிறத்தல் - ஹிரணியகர்ப்பம்; அஃதாவது பொன்னாற்செய்யப்பெற்ற பசுவின் வாயிலுள்ளே ஒருவன் புழுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, ஆப்பொன்னையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிடுதல். இஃது அரசர்க்குரியவீதி.

912. (ங) இதனால், இராசமாபுரத்தில் மேயித்தீர்த்தன்கரருக்காக கோயிலிருத்தேன்று தெரிசிறந்து.

916. (உ) நைடந. அன்னத்தைத் தூது. ௧.

924. (உரை) பரிசுரிக்கின்ற - காக்கின்ற; இச்சொல், 'பரிசுரிக்கின்ற' என்பதோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. (உரை) புரிக்கறி: நன் - மயிலை; நன். வி. உயிற்றிறப். உடு, மேற்.

930. (உரை) காரன்னமுன்னமைய, "யவனர், ஒதிம லீர்க்கு" (பெரும்பாண். ௩௧௬ - ௭) என்பதனுரையாலும், "காரனக்குலாய்ப் படிந்த காட்சியொப்ப" (காஞ்சிப். கழு வாய், ௧௪) என்பதனுடைய முணர்வு.

933. (உரை) பஞ்சமஸ்காரமந்திரங்கள் இன்னவென்பதை 14-ஆம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்வோம்.

940. (ங) "மீளிமை மைந்தர் பதினமரை" கூர்ம. கண்ணன் சிவ தீக்கை. உ.

942. (உரை) தருமத்தை விடை வழிவழியையதென்பர்; 3100-ஆம் கவிவினாரையைப் பார்க்க.

948. (உரை) பரமாகம் - இக்கேசிகமம். உயிர்போகும் கதிபலவகை; லித்தருடைய உயிர்போக கதி, அவிக்கிரககதி; அதற்குடைய, க; மம்ஸாரஜிவனுடைய உயிர்போம்

கதி விக்சிரககதி ; அது மூன்றுவகைப் படும் ; அவற்றுள், முதலாவது பாணி மூக்தாகதி ; அது (ட) என்பது போல் ஒருவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ௨ ; அது, தேவருக்கும் மனிதருக்குமுரியது ; இரண்டாவது இலாங்கலகதி ; அது, (ப) என்பதுபோல் இரண்டுவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ௩ ; அது விலங்குகளுக்குரியது ; மூன்றுவது கோமூத்திரகதி ; அது, மூன்றுவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ௪ ; அது நரகருக்குரியது ; இவ்விவசயம் தத்துவார்த்தகுத்திரமென்றும் தூலிங்குதப்பட்டுள்ளதென்பர்.

951. (ச) ஒதி - ஞானம் ; பெருங். ௨ : ௧௧, ௧௧௧-௪ ; கந்த. சரம்புகு. ௨௪.

952. நரகருயிரை இரும்புயிரென்றும் தேவருயிரைப் பொன்னுயிரென்றும் கூறுவர் ; 3107 - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

954. (உரை) தேவர்க்கும் நரகர்க்கு முள்ள சரீரம் வைக்கீகசரீரம் ; அதற்குத் தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை ; இமையாமை, நீழலின்மை, மாலைவாடாமை, கால்நிலத்தோயாமை உண்டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளுக்குமுள்ளசரீரம் ஓளதாரிகசரீரமென்றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலியன உண்டென்றும் சொல்லுவர்.

956. (௩) வென்றவர் - பிரகிருதி களாகிய காதி, அகாதியென்றும் இருவகைக்கண்மங்களையும் வென்ற வந்தர் ; "எண்வினைபுமகந்தியின்பக் கடலாக்கித், தருமால்" (961) என்பது ஞானமுணர்.

958. (ச) கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலியவை ; ஏழு கோளுக்கும் அவற்றிற்கும் மிக்க உரிமையுண்டென்பர் ; கிழமையென்பதன்பொருளோ அதனைப் புலப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவனுணை : "தேவனு நாயாகும் திக்காட்சி யானாயுத், தேவனு நக்காட்சி யால்" அநங்கல. ௩௮.

961. (உரை) எண்வினை : ஞானவரணிய முதலியன. திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை, அக்ளங்காஷ்ட கமென்றுதூலில் வந்துள்ளதென்பர்.

963. (க - உரை) 'மந்தரத்தின் ரெழில் இமயத்திற் கேற்றினார், அது மலையரையனாதலின்' : "மேருக் குன்றத் துரு நீர்ச் சரவணத்து" (மணி. ௧௮ : ௧௨). "மன்னவன் படைச்செயன் மன்னன் செய்கையாப், பன்னுதல் போல்" பாகவத. ௧0 : ௧, ௩௭.

966. (௨) உவறுநீர் - ஊறுநீர் : "உவறுநீருயரெக்கர்" (கலி. ௧௩௩) ; "ஒன்செங்குருதி யுவற்புண் டருத் துடி" அகநா. ௩.

971. (ச) "வித்தகர்கொடுத்த பித்தி கைப்பினை யுறும்" பெருங். ௧ : ௪௨, ௪௪.

973. யானைச்செயல் : சடகோபரந்தாதி, ௪௮.

974. (ச) பெருங். ௧ : ௩௩, ௪௩ - ௩0.

982. (க) இவர்த் - விரும்பிய.

984. (க-௨) கஞ்சுக்கு நட்புள்ள தெய்வம் ஏழு ; அவை பூதனை, கழுதை, குதிரை, மருதமரம், பனை, யானை, சகடமென்று கூறப்படும் ; கண்ண பிராணிக் கொல்லவந்தது யதேனாயாகிய தெய்வம் ; அந்த யானையைக்கொல்லாமல் விட்டு விட்டமையின், கண்ண பிரான், கரிவரதனாயினனென்பர் ; இச்சரிதம், புரி புராணத்தில்த் 22-ஆம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

990. (க - ௨) நியாயங்களுள், கதம்பகோரக நியாயமென ஒன்றுண்டு ; அது, கடம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலுண்டாயது போல்வதென்பர் ; அது, கதம்பமுஞ் நியாயமெனவும் வழங்கும்.

995. (உரை) படைக்கலவித்தை கற்பார், இலக்கத்தில் அம்பை எய்துகற்றல் : "இளம்பல் கோசர் விளங்கு படை கண்மா, நிகலின ரெறிந்தவகலியை முருக்கு" புறநா. ௧௪௬.

996. (உ) "கருதினவே முள்ள மும்" கம்ப. தாடகை. ரு.

998. (ந - ச) 'எண்ணில்காம மெரிப்பிதுமேற் செலாப் பெண்மையும் நானும்' சீலப். சு: ௧௦௬-௧௦; அடியார். உரைநடை.

1002. (க - உ) பாரதம், வேத் திரக்ய. ரு. (ச) "ஆறு விசம்பி னாகாய கங்கை" மணி. பதி. ௧௭.

1009. பிற்காலத்திற்காகாதாகிய ஒட்டனைக்கு இக்கவியை மேற்கோள் காட்டினார் நச்சினூர் கீகினியர்; நொல். செய். ரு. ௮௦.

1015. ஆடைபுடன் பித்ததும் மயிர் அிறந்தகாலத்திலிருந்தபடியே பிறத்தலும் இயக்கர்க்கு இயல்பென்பர்.

1021. (உ) சுவாகதம்: "சுவாகதம் லைவென்று" திருவிளையாடல் வாதம். கரு.

1024. (உ) 1068 - உரை.

1025. (ந) ஆவியா - ஆவித்து; கொட்டாவி விட்டு; 1651; கூர்ம. பிலக்க. ரு. ௨.

1027. (உரை) உயிரைக் காத்த வருத்தமென்றது, சேவகன் யானையை அடக்கியதை.

1031. (ந) சேவகன் கற்குன்றேந் தினமை, "தொட்டெடுக்கலாவுலம் மொர் தோளி லேந்தி யாடினான்" (690) என்பதனால் அறியலாகும்.

1035. (உரை) எண்பின்னையென் றது, கீளியை.

1038. (ந) அவ்விரந்தான்: "இந் தீவந்த குருசில்" கம்ப. சூகப. ௭௭.

1040. (ந) "ஐயென் விம்மி" மணி. உரை: ௧௩.

1041. (உரை) "இன்னொருமாதம் இவ் வுள் காண்கவென்றல் மரபு" என்றது, "மதிமணிபுரிசை" (௧௧-திரு) என் னும் திருநகரப்பாகரத்தாலுமுணர்.

1045. (உரை) இங்கே எழுத்துக் கையாடல் பாராட்டினமை, "மொழிப்

பொருட்டெய்வம் வழித்தனை யா கென" (சீலப். ௧௦: ௧௦௦) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

1048. (க) மைத்துனன் எனன்றது மணஞ்செய்து கோடற்கு ஏற்றமுறை யை புடையவனென்றபடி; 187 - ஆம் பாடலிலுரையைப்பார்க்க.

1049. (உரை) 'கொண்டியம்ப போமின்' என்றது, 981 - ஆம் கவிய லுள்ளது.

1063. (உ) முழ - முழவு.

1066. (உரை) ஆளத்தியின் இல க்கணத்தை, சீலப்பதிக்காரம், ௧௦௬ - ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

1078. (ச) மதஞ் செலித்தது - மதத்தை அடக்கியது.

1083. (உ) இங்குதல் - தங்கல்; 763, 2025; "ஆர்குழ் குதட்டின் வேளிதத் திங்க" (புறநா. ௨௮௩); "இங்குகதிர் முத்தினொடு" தே. திரு ஞான. மாகதல், ச.

1085. (உரை) 'மக்கட்டிரன்' என் பது அவாய் நிலையால் வந்தது.

1086. (ந) "தெரிகளை நோக்கி" கலி. ௩௬.

1087. (ச) சேவபெருமான் திரி புரதகளுக்குசெய்தது கதா கோ ச மென்றும் புத்தகத்திற் கூறப்பெற் றுள்ளதென்பர்.

1089. (ச) "இழைத்துணர், தீண்டிய கேள்வியவர்" (குறள், ௪௧௭.) (உரை) வெள்ளிலிங்கு, காலிங்கிந்தகதை: - தன்னுடையமுற் பிறப்பில், ஒருமுனிவர் அன்னப்பற வை வடிவக் கொண்டிருந்தபொழுது அவர்காலத் தாமரைமூலம் கட்டிய பாலத்தால், மகத்தேசத்தரசன்குமா

ர ஒரு சிறு இராசவாகவென்பவன், மாலைபோல் தாசுடையகுமாரியா யே அலக்திசுந்தரி யென்பவளோடு சேர்ந்தருக்கையில் வெள்ளிலிங்கைப் பூண்டாடுவன்பது. கந்தயாரொப்ப வர்க்கேதமிழ்ப்புலகமவாய்ந்த ஒரு

பென்பாலார். இப்பெயர் ஆரியாங்க
கலைகளுக்குப் பொதுப்பெயராகவும்
வழங்கும்.

1090. (க) "ஆரணவுவாத்தி" மணி.
கா: எக.

1092. (ங) "திங்க ளரவுறின்"
(கலி.கச௦.) (ச) "விலாவித் தன்றால்
விழவணி மகர்" பெருங். க: சஎ,
உசுந.

1098. (க) "இளம்படியார் பாரா
ட்ட" துளா. துதவு. 213.

1099. முற்றில்: கம்ப. காட்டி.
உக; திருவேங்கடத்தந்தாதி, சுஎ.

1102. (க) சைகை - பெண்மயிர்.
செய்கம், செய்வேம்.

1107. (க) வட்டிகைப்பலகை -
சுத்திரமெழுதம்பலகை; வர்த்திகை-
எழுதுகோல்.

1110. (ச) நாகரிகன்-பலகையில்
லோன்; நாகரிகம்-கண்டேட்டமென்
பர் (தறள், ௫௮௦. பரிமேல்); "நஞ்
சுமுண்பர் நலிநாகரிகர்" நற். ௩௫௫.

1112. (ங) "பெருநர்க்கருங்கட
றுகுப்பட்டது போல்" பெருங். க:
௩௮, உக.

1115. (க) கோலி - விளைத்து;
"கெடெங்காழ்க் கண்டன் கோலி"
முல்லை. சச.

1117. (க - உ) "காணும் பலவுங்
கைநிறை கொடுப்ப" மணி. உங:
௧௮.

1122. (உ) "கரிடண் விளவி
விறையழிந்தான்" தோபு. பரபுதே
வரவந்த. ச௫.

1124. (உ) "செதுமதித்தக்கன்"
தே. திருஞான. அம்பர்மாகாசம்,
"படியுளார்" ௫.

1125. (ங) "அதவியமடத்தராகி"
2877. (உரை) நவபுண்ணியக்கிரமம்
இன்னவென்பதை, 2828-ஆம் கவி
புறையாறுணர்க. பதவைதாறுண்ட
வெள்ளம் பட்டியலிட்டியுதித்தலை,
மாடு கரவிர்த்தியென்பர்; இச்செய்

யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியையம், 1632
- ஆம் கவியினுரையையும் பார்க்க.

1135. (க) வணக்கலாற்றார் - தாழ்
வித்தம்முரிய வன்மையினார்.

1142. (ச) மின்ன - காவற்காடு;
"அருமினையுடுத்த வகழி" சீலப். கா:
க௮௩.

1146. (ச) "ஆழச்செல்லிய"
புறநா. க௦.

1151. (ச) "கற்றுவின் மனம்
போலக் கசுந்தருக வேண்டிவனே"
(திருவா. சிவாகந்த. ௩); "கதவைத்
பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொமென்று
நிறைபுகுதர" (கலி கக௯); "ஆன்
கணக், கன்று பயிர் குரல் மன்று
நிறைபுகுதர" (குறஞ்சி. உகஎ-அ);
"தனிகன்றன் னுள்ளிய புனிதரூப்போல்"
பெருங். உ: க௮, க௦.

1157. (உ) "வேரொடுங் கிழந்து
வெளவி" (2727); "கிழந்தறை போ
கிய கிளைஞ ராமென" கந்த. மார்க்
கண்டேய. அசு

1159. (ச) "கிந்தை லோய்கூர"
மணி. கடு: எ௦.

1163. (ச) "வந்ததே, யாழ்கலத்
தன்னகலும்" நாலடி, கஉ.

1165. கருணைமுதலிய ஈருணவிசே
டங்களால் நிகரில்லாதவனென்று கட்
டியங்காரனாகும் பாராட்டப்பட்டிருந்
தலின், இக்காப்பியத் தலைவனாகிய
சீவகன் உத்தமநாயகனென்பதற்கு
இக்கவி ஆதாரமாகவுள்ளது.

1172. (உ) "தகைக்குந ரி,
லென்று" மணி. உங: ௩௬. ன

1173. (க) உயரிய - உயர்த்தின்

1177. (உ) தான்வரை, டத
சைலமென்று வடமொழியி
வழங்கும்; "தான்வரை யிழந்துவந்து
(துளா. அரபியத். சச.) தான்வரை
தாழ்வரை இவ்விரண்டும் வேறு வேறு
சொற்கள்.

1185. (க) "வானம்பொய்யாது"
மணி. உடு: ௧0௮.

1195. (கருத்து) “கார்பெற்றபுல
மேபோற் கவின்பெறும்” கலி. ௩௮.

1221. சாறு - இங்கே அருகாகக்
குச்செய்யும் விழா.

1223. (உ-ச) சூரியனுக்குத் தில
கம் உவமமாதல், “முன்னம் குடை
போன் முடிபா யகமணிபோன், மன்
லுந் திலகம்போல் வாளிரவி - பொன்
ளாகலந், தங்கும் கவுத்துவம்போ லுந்
தித் துடமலர்போ, லங்கணுகளந்தாற்
காம்” (தண்டி. உரை, மேற்) என்பத
னாலும் விளங்கும்.

1229. கூந்தலை உரிமை கூறுவது ஒரு
வகைமரபு; புறநா. ௧௩௩, ௧௩௪,
குறுந். ௨௨௫ - ஆம் பாடல்களையும்.
பார்க்க. (ச) “காலினேகிளுனே” 1412.

1230. (௩) ‘வெறுவாய்க்கினை
கெட்டவன்’ என்பது ஒருபழமொழி.

1232. (க) இதா: “அந்திலேனீ
தா” (பரி. ௮); “பலிதாவென்றான் பக
லோத்கி டென்றேன்”; (பொன்வண்
ணத். ௩௩); இந்தா: “இந்தாவிஃ
தோரிளங்குழலி” கந்த. வள்ளி, ௩௫.

1233. (க) ஊழ் - முறை.

1240. (உ) காதி-காதிகுளிமங்கள்;
2713-ஆம் பாடலுப்பார்க்க. இந்தக்கர்
மங்களைவென்றவன் அருகனென்பர்.

1241. (க) குற்ற - பறித்த. (ச)
“ஓர்பாணிக்கிதம், பாடல் வேண்டி
மென்று” பெருங். ௩: ௧௧, ௨௪௫-௬.

1243. (உ) உலகம் நீத்தியமென்
து தம் கொள்வகயாதலின், மன்னு
புகம் என்பதற்கு நீதியாதலையுடைய
நீட்டிக்கமென்று பொருள் கூறுவர்,
எனார். (ச) வினை - அடிக்கர்மம்.

1246. (உரை) அங்கம் முதலிய
பகுதிகளும். இவற்றின்மீது இவை
தீய்ப்புத்தகம், அகநு - ஆம் பக்கத்
தள்ளித் தீய்த்துவிடப்பால் அங்க.

1247. (உரை) இங்கே சாரண
பரந்தக, ஆலயத்திற்கு வந்திருந்த
வந்தவராகிய முனிவரையென்பர்.

1248. (க) வித்தியவின் கருமம்
விண்ணகரமெனவும் இராஜகருகம்
இராஜகரமெனவும் ஆனது போல,
விண்ணகரமென்பது சினைகரமென்ற
விற்றுப்போலும்.

1250. (க) மகன்தில்: (302);
“நீருறை மகன்தில்” (குறுந். ௫௭.)
(உ) “பத்திரப் பாம்புரி யத்தகக்
கலாய்ய” பெருங். ௩: ௩, ௧௭.

1252. (௩. உரை) கரியபிள்ளை,
கொடி - காக்கை. காக்கைவலமாதல்
நல்லசகுனம்.

1256. (உரை) மெல்கி-குழைத்து.

1258. (க) “குடங்கைகிளைண்டு
கொள்ளாய் கூடும்” (சிலப். ௧௦:
௮௫); “கொண்டி துண்டெரி தூவி”
தணிகை. பிரமன். ௧௩.

1260. (௩) ‘பதிவிரதையைக் கெடு
க்கப் பித்தினந்துபொன்’ என்பது ஒரு
பழமொழி.

1267. (உ) கருப்புரக்கன்று: (மலை
படு. ௫௧௬-உரையைப்பார்க்க.) “எம்
பிரான் குடங்கையான் வளர்த்த மாந்
களும்” காஞ்சிப். திருக்கண். ௧௭௭.

1287. (உரை) ‘சித்தராநுட்சிந்தி’
என்றவிவிலைவாதிபுலவனொன்று தமிழ்
நிலை அருகி வழுங்குகின்றது.

1302. இச்செய்யுளின் பொருள்,
கந்த. வில்வன் வதை. ௨௭-ஆம் செய்
புள் முதலியவற்றில் ஒரு வாயு
அமைந்துள்ளது.

1305. (ச) கம்பகார்டுக. ௧௨.

1311. (௩) “கட்டினிணக்கு மிழி
கிளன்” (புறநா. ௮௨); “நிணர்கு”
என்றும், “நிணர்க்கும்” என்றும் பிரதி
பேதமுண்டு.

1320. (உரை) கொய்சகம்: “புட்
டின கொய்சகம்” துளா. சுயம். ௮௩.

1325. (௩) மாமை நிதம்: நற். ௬;
ஐயகுறு. ௩௫.

1337. (க) 882-ஆம் கவியின் ஓப்
புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

1338. (க) மாலைவகை : 2054, 2656, 2919; துற்தீர். கருங்; பரி. கக: அ0 - அ2; உ0: உக - உ0 ; பேரிய. முருக. கக.

1342-3. (உரை) 'உற்றுக்குரியர் பொற்றொடிகளின்' திருச்சீர். உஉரு-ஆம் பாடலுரை முதலிய வ த் தி த் காணப்படுகிறது.

1349. (க) "பதைத்த வம்பொத் கண்கழற் கால்" கூர்ம. மதுமரபு. உக.

1357. (உரை) சமுதாயசோபை-எல்லாஞ்சேர்ந்த சேர்க்கையா லுண் டான அழகு.

1364 (உ)பாவை,பட்டாங்குகூறு தற்கண்வந்தது: பேரங். உ: எ, அசு.

1367. (உரை) பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதல், பிரபு. மாயையுத். ௫௦-ஆம் செய்யுளாலும் அறியலாகும்.

1374. (உ) "விருத்திகொடுத்துத் திருத்தகு செய்தொழில்" பேரங்.ச: உ, உச); "அரசொடு நடவ ராள்ப விருத்தி" வளையாபதி; உஎ.

1415. (க-உ) நாலடி. உஎக.

1419. (க) உண்டு- ஒருவகையாக அண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. (உ) இல்லை - ஒருவகையாக இல்லை; ஸ்யாந்ஸ்தி.

1426. (உ) "மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவர் கொல்" துறர், உசுரு.

1427. (உரை) ஏகாந்தியாதல் : "ஏகாந்தநெறிபுக்கக்கின்மை கண்டவ றெடுத்த தன்மே" மேரு. கால்வரும். கட.

1432. (உ) முரியும் - கெடும்.

1435. (உ) "கலியுதிர்ந்து விழ்ந் தத் தினமும்" நாலடி. கஎ.

1436. (ர) அருங்கலச்சேரிபு, உ-ஆம் பாடல் முதலியவையும், மேரு மந்தரபுராணம், முதலாவது சூருக் கத்துள்ள "உரைத்தல்ப்பொருளின்" என்றும் பாடலும் இரத்தினத்திரயத் தை நோக்கு விளக்குகின்றன; "அவ்

வினைய மாறுமும்மூடமென்மயமுஞ், செவ்விதின்க்கிச் சினங்கழிந்து - கவ் விய, எட்டுறுப்பினுய வியல்பினற் காட்சியார், சுட்டறுப்பர் காத்ததி யிற்றுன்பு" (அறநெறி. கக) என்ப தும் இங்கே அறியப்பாலது.

1449. (உ) வேதவாணிகன்: "வேத வாணிகர்" பட்டின. உ0ரு - எ; ந.

1459. (உரை) 'மோ அரஹந்தா ணம்' என்பதை மந்திரத்தியாஸமொன் பர்.

1461. (உ) னோக்கு - அழகு; "நோயிகத்து னோக்கு விளங்க" மதுரை. கக.

1462. (க):1706;"செம்பொதியா கத்து", "பல் பொறிக்கொண்ட வேந் தெழிலகலம்" புறநா.சுஅ:௫; கசு: உஎ.

1463. (க) இறுவரை: "இறுவரை புரையுமாறிருகரை", "இறுவரை, யிழிதரும் பொன்மணி யருவி" (பரி. எ, கக); "இறுவரை வேங்கையி னொள்வி" (கலி.சக); "இறுவரைவீழ் றி னடுங்கி" (அகநா. உஉஉ); இறு வரை - பெரிமையு.

1464. (உ) "கடிறு பலதிரி கான தரிடை" (பெரியாழ்வார்.கஉ:உ, க) என்பதில் கலிறு கடிதென எதுகை யில் வந்தாற் போலக் கெலிறு கெடி தென இங்கே வந்தது.

1471. (க) "நிலந்தினக்கிடந்தநிதி யமோடு" (மலைபடு. ௫எரு); "நிலந் தினக்கிடந்த நெடுதிதச் செல்வம்" தணிகையாறு. உரு.

1472. (ச) உருக்குற்றான் - உருகு தலையடைந்தான்.

1484. (க) வெதியன - மணத்தை யுடையன, வெறுவியன.

1486. (ச) கடநம் - கந்தரவும்.

1487. (க) "மாட்கறிக்கற்ற கூழை மொவல்" 485.

1494. (ச) கடலாவாகிய ஆயுனை யுடையவராதலின் தேவர்கள், 'சாத

லும் பிறப்புமில்லாத் தன்மைபெற்ற வர்கள்' என்று கூறப்பட்டார்; உப சாரம்.

1501. (ச) நீங்கலுற்று - பிரியக் கருதி.

1503. (க) "முறுகித்தாழ்ந்து" காஞ்சிப். நகர. க.

1504. (க) "திருச்சே ரகலத்துப் பிரச்சோ தனன்" (பெருங். க: சஉ, க0); "திருத்துயி லகலப் புத்தேன்" காஞ்சிப். திருமண. ஈ0.

1510. (ச) தக்கதுவோ-தக்கதோ.

1517. நுன்: 324; "நுனதானை" கந்த. மோன. கூ.

1525. (க) நீடினன் - தாம்தித்த னன்.

1526. இக்கலியும் இதன் பொரு ளும் மிக இன்புறம்பாலன்.

1529. (க) துற்ற - உண்ண.

1543. (உ) எனைவர்-எீத்துணைவர். (க-ச) 'மனைவியும் நெருத்திமக்க, னொவ்வாதார் தாமில்லை யொப்பாரே நால்வரென வுரைத்தான் சான்றோன்' என்றும்பாடம்.

1547. (க) 'உவவு' என்பதற்குச் சதுர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதுர்த்தசியிலும் அட்டமியிலும்பட்டி னியிருத்தலின் பயன்கள், முறையே, கச - ஆவதாகிய அயோகி குணஸ்தா னத்தை அடைதலும் எண்வினைகளைக் கெடுத்தலிமென்று சொல்லுவர்.

1550. (க) "வேற்றுவரென்று நில லா" (2986.) (ச) "ஆற்றுவரெனவே னில்" பழ. ௫௫.

1552. (உ) "பழுதெண்ணு மந்தி ரியின்" குறள் ௬௩௬.

1553. (உரை) விக்குள் - விக்கல்.

1558. (க) எருத்து - கழுத்து.

1560. (உ-க). பரி. கள்: க௩-ச.

1561. (க) பழு - விலாவென்பு.

(உரை) கைத்தளம், 1606 - ஆம் கலியுரையைப் பார்க்க. "அதன்புனை யரணம்" (சிலப். ௧௦: ௧௭0)

என்பதற்குத் தோற்கைத்தளமென்று பொருளுழுதியிருக்கின்றனர். அது தேன்கூட்டிற்கு உலகமையாதல், "கைத் தளம் போலத் தூங்குங் கமழ்பசுந் தேனிறல்", "கைத்தளமென்னப்படுத்த கருஞ்சினை வழையிற் தூங்குமொய்த் ததேனிறல்" (கூர்ம. சம்புத். ௧௪; ஷே. பிலக்க. ௫0) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

1562. (க) அறை-பாறை. (க-உ): கூர்ம. சம்புத். ௨௮.

1565. (உ) "சுள்ளிவேலியர்" தணிகை. நாடு. ௩௫.

1567. (உரை) உழவலன்பொடு தோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சீவக ளுக்கு வேட்கைநிகழாதென்று ஈன் டிக்கூறியது, "ஏகு கல்வழி யல்வழி யென்மன, மாருமோவதற் காகிய கா ரணம், பாரு போன்மொழிப் பைப் தொடி கன்னியே, யாகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே" (கம்பு. மிதிலை. ௧௪௭) என்பதனாலும் வலியுறுக்கின்றது.

1578. உறுகோள்: "குளங்கோடு மென்றிதுவு முறுகோளே" (கம்பு. குரப்பநகை. ௧௪0.)

1583. (க) ஈருள் - ஈரல்.

1587. (ச) எங்கனும்-எவ்விடத்தாம்.

1590. (ச) கெடுத்து - இழந்து.

1596. (மு) "மாரியுந் திருவு மக னிர் மனமுந், தக்குழி நிலலாது பட் டுழிப்படும" பெருங். க: ௩௫, ௧௫௬-௭.

1597. (ச) 2627; "வெண்ணெ யின் குன்றற் தியால் வெதும்புகின் மதனோ டொத்தான்" துளா. கல் யாண. ௧௬௪.

1599. (உரை) 'பிறரினமைபற்றி' என்பதைப் பிறநிலின்மை பற்றியெ னத் திருத்திக்கொள்க; சிலப். ௧௨: ௫௧ - ௩; அடியார். உரை யைப்பார்க்க.

1600. (உரை) 'மெலிந்து பின்னிற் கும்' என்பது 1597-ஆம் கலியிலுள் ளது.

1601. (க) பரியாத - வருந்தாது.

1609. (க) "முகேயருலக முன்னிய முனிவரும்" பெருங். க: ஈஅ, உகச.

1613. 'மகனிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய' என்பது, "கண்டுகேட்டுண்டு யிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள்" (தறள், கக0க) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1615. (ஈ) கண்டுகொள்ளும்-துவில் கொள்ளும்.

1622. (உ) "மதியேக் கந்த மாசுறு திருமுகம்" சீறுபாண். கருள.

1625. (க) "கவிவினா தனிவினும்...மடவோர்மருட்ட" பெருங். க: ஈச, ஈ. - ச.

1628. (உரை) அலகம்பு : "அஞ்சம்பையு மையன்னை தலகம்பையு மாவா" கம்ப. கக்கை. ஈ.

1631. (உரை) இருதலைப்புள்ளிள் ஒருயிரே : "ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று, போ ரெதிர் தன்று" (கலி. அக); "இரு தலைப் புள்ளி னேருயிரம்மே" (அகநா. கஉ); 'யானென்புழி இருதலைப் புள்ளிள் ஒருயிரேனுகிய டான்' திருச்சீந். கஉ, பேராசிரியருரை.

1632. (க - உ) "நுண்ணிய தால் பல கற்பினமற்றுத்த, நுண்மையறிவே மிதும்" (தறள், ஈஎஈ.) (ச) என்பாது?

1639. (ச) அமைக : "ஆக வமைக வதுவேயவ்வரச நீதி" துளா. அரகியத். உகச.

1640. (க) உற்று-கருதி; 1501.

1642. (உ) செய், உவமச்சொல் ; 2490.

1644. (க) ஒம்பி - தீர்த்து.

1646. (ஈ) தரோணசாரியர்பெருமை, பாரதம், கரு-ஆம் போர். ஈஉ-ஆம்செய்யுள் முசலியவற்று வறியலாகும்.

1648. "அமுலி னீங்கா னணுகான்" (நன்னூல், பாயிரம்) என்பதை இக்கலி ஒத்திடுவாது.

1651. (ச) "தளவிள் சிரஸ்வாய்ச் செம்முகை" (ஐங்குறு. சசௌ.) (உரை) குறுதிக்காத்தன் - செங்காத்தன் ; "குறுதிக்காத்தன் மென்மலர்க் கரம் வைக்கும்" (கூர்ம. பிலக்க. கக.)

1653. (உரை) திவிது - இனியது.

1656. (உ) கூர்ம. சம்பு. ஈரு.

1661. (ஈ) என்ருய் - என்று கருதாய்.

1662. (உ) "ஆம்பலத் திக்குமல்" சிலப்ப. கஎ : "பாம்புகயிறு" என்றசெய்யுளிலுள்ளது.

1670. (உ) "மல்லிகை யொலியல் குடினார்" (துளா. துறவு. ஈச); "ஒலியற் குழலார்" வீரநாயக. தேவர்கர். கச.

1676. (உரை) 'பஞ்சகிருத்தியம்: நிவாரணம் (=தடை), சேதம் (=வெட்டுதல், பிரத்யுத்தானம் (=எதிர்ப் பரிணம் தொடுத்தல்), நித்திராணம் (=ரக்ஷணம்), பிரகரணம் (=காலதேசத் தொழிலின் பார்வை)' என இந்த ஐந்துபெயர்களானமத்த சுலோகமொன்று மிகவும் பிழைபட்டுச் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது ; அதன் உருவம் சிறிதும் புலப்படவில்லை ; இவற்றின்பெயர் ஆகர் ஷணம், விகர்ஷணம், ஸங்கர்ஷணம், பிரகர்ஷணம், உத்தகர்ஷணமென்றிருக்கவேண்டுமென்கின்றனர், வடமொழிப்புலவர்.

1677. (ஈ) "செருக்கொள்யானே மருப்பிடைத்திரிஷம்" பெருங். ஈஎ, ஈஎ.

1680. (ச) வியத்தர் - வியக்கத்தக்கவர்.

1682. (உரை) 'ஒன்று' என்பதன் விசேடப்பிரயோகம்: 1745; "முடிவது முணக்கமெய்ம் முடிப்பதொன்மெரி, யொழுஞ்ஞ சயின்றுவி ருப்ப

தொன்றுடல், பழுதுற வரைஞாம்
பாய்தலொன்றுசெய், திழுகைசெயிழி
வினை யிரித்துமென்றெனி" விநாயக.
கீர்த்திமகப். ௧௦.

1686. (௩) மூவியல்: சிரோதயம்,
பூபதனம், தெரியுங்காலம்.

1700. (க) "வண்டு சாந்தம்"
(கலி. ௬௩); "மல்லிகையே வெண்
சங்கா வண்டு" (நள. சயம். ௬௬);
"மருந்தாவி வண்டு" காஞ்சிப். சித்
திச. ௧.

1708. (ச) வித்தைகளுள், மகா
லித்தை - ௫௦௦, கூல்கலித்தை -
௭௦௦, ஆக வித்தை - ௧௨௦௦ம், விஞ்
சையர்க்குரியனவென்றும் மதிமுக
மென்பது அவற்றுள் கூல்கலித்
தையைச்சார்ந்ததென்றும் சொல்லு
வர். இந்தவித்தை ஆபோகினியென்று
ஸ்ரீ புராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1713. (ச) காமினி - கமனஞ்
செய்தற்குக்கருவியாகவுள்ள மந்திரம்.

1722. (க) கரிக்குஞ்சி - கடை
குழந்தைக்குஞ்சி; குறிஞ்சி. ௧௦௭-௧௨; ந.

1724. (௩-ச) துவைதவனமென்ற
வனத்தில் தங்கியிருந்த பெழுது
இந்திரரரசனென்றும் வித்தியாதா
றுடைய பகை கடித்தற்குத் தனியேசெ
ன்ற அருச்சுனன் மீண்டுவருதற்கு
ஐந்துவருடம் சென்றன வென்பர்.

1725. (உரை) இருமுதுகுரவர் -
தாய்த்தந்தையர்; சீலப். ௧௬: ௬௭;
நைடத். அன்னத்தைக்கண். ௬௭.

1731. (க) குடவரை - அத்தகிரி.

1736. (உரை) கட்டியங்காரன்
மக்கள் நூற்றுவர் - தாளாங்காரகன்
முதலியோர்.

1738. (க) ஓம்படை-பாதுகாப்பு.

1741. (ச) "இலைப்புரை கிளைத்
துப் பருவந்தவரிபோன்றார்" (காஞ்
சிப். திருக்கண். ௧௦௬); இலைப்புரை
கிளைத்த லென்பது புரைகிளைத்த
பொனவும் வழங்கும்; இ - வி. கு.
௬௫௭-ஆவதன் உரையைப்பார்க்க.

1745. (ச) மலைமகள் - காத்தருவ
தத்தை; "மலைமகடன்மைகண்டே"
என்பர் பின்னும்; 1751.

1746: (உ) வெப்பர் - வெம்மை;
"புத்தகம் கொண்ட புலிக்கண் வெப்
பர்" (புறநா. ௨௧௬); இது வெவ்வ
ரெனவும் வழங்கும் (பதிற். சக.) (ச)
இளியருகினிவி - பொருந்தாதசொல்.

1747. (௩) "எல்லிருள் விடுப்ப
வெழுந்தனன் போகி" பெருங். ௩:
௨௫, ௧௬௫.

1752. (க) பெரிதுன்று - மிக
நன்று.

1753. (ச) அன்றே - அப்போதே.
(உரை) மூவகைப்பாவம் - செய்தல்,
செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன;
இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம்,
அஹமோதமென்பர் வடநூலார்.
2781-ஆம் கலியுரையைப்பார்க்க.

1754 - 5. (உரை) குக்குடசர்ப்ப
முண்டென்று, "நீத்தியமாய்" (நீல.
சாங்கிய. ச௭) என்பதனுரையாலுந்
தெரிகின்றது.

1755. வணிகர் மூவகையரென்ப
தும் அவர்களிலக்கணமும் பிள்ளுள்ள
வெண்பாவால்விளங்கும்: "இப்பர்கலிப்
பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரெப்பு
டையமூவ ருரைக்குக்காற் - தப்பின்,
மதியடியே ருணைமிசை நோக்கினர்
கண்காறு, நீதியுடையராவர் நிலத்து'
(சீவசும்போதனை, ௬ - உலோகாதி
காரம், ச௨.) இஃது எதிர் நிரனிறை.

1760. (ச) இங்கே 'எம்பி' முன்னி
லைப் பட்டக்கையாக வந்தாற்போல
"எந்தைவல்ல தியாவர் வல்லாரென"
(கம்ப. சடாயுகாண். ௪௦) என்பதில்
'எந்தை' என்பதுவந்திருத்தல்காண்க.

1761. (க) "நெய்த்தலைப் பால்கல
ந்தைய வேயத்தான்" (நெய் - தேன்)
கம்ப. கலன்காண். ௩.

1769. (ச) வேயந்தரிக்கும் - குழ்
ந்தமேயும்.

1770. (க) ஐப்பசி - அச்சவதிநாள்.

1775. (க): புறநா. கஉச: க. (ச) சாத்தா-வணிகர் திரள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதனிற், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (தீருவா. கீர்த்தி.); "சாத்தொடு போந்து" சிலப். கக: கக௦.

1777. (ச) "சங்குமுருடு மொலிப்' பெருங். க: கக, ககடு.

1780. (க) ஆலி - ஆழ.

1782. (ச) சேயன் - துரியவன்.

1787. (உ) 'அடிகள்' என்பது பெண்பாலுக்கும் வருதல், இந்நூல் 1792, 1884, 1909-ஆம் கவிகளாலு முணர்க; சிலப். கச: உச; பெருங். க: அ, எ௦.

1794. (க) யாண்டு-ஆண்டு; வருடம்.

1798. (க - ச): பெருங். உ: க, கரு௦ - கரு.

1808. (உரை) நீவாது - நீங்காது.

1813. (உரை) இன்னநாளிப்பிதந்த இன்னனென்றல் மலைநாட்டில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

1834. (க) யானைப் பேச்சான மொழி: முல்லை. கரு; மலைபடு. கஉரு - எ.

1836. (உரை) புலிமுகப்பு: (பி. க௦: சக-ருரு; பெருங். உ: க, சுஅ.) "உஞ்சேனைதன், புலி முகவாயில்", "கொடிப்புலி முகத்துவாயிற் கோட்டை" (உதயணகுமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், எஉ, க௦௦.) இப்பெயர் இக்காலத்துச் சில இடங்களில் ஒலி முகமென்று வழங்குகின்றது.

1837. (க - ச) 973 - ஆம் பாட்டின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

1838. (க) சிலப். கரு: கரு.

1843. (க)தோனோக்கல்: பல்வரிக்கூத்திநான் ஒன்றாகிய தோள்விச்சென்பதுதோனோக்கமெனவழங்கும்; சிலப். அஅ-அக-ஆம்பக்கம் பார்க்க; "நரனிருந்து தோள்பார்க்க நான்கிந்து புலம்புகதோ" சம்ப. சூர்ப்பகை. க௦க.

1844. (உ) வண்டர்-ஓவர்; "ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்ம" (சிலப். உச: கஉச); "வண்டர், குழக்க னும் குலை குலைத்திட", "நாணுள்ளத், தலிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட" திருவிளா. சக: சஅ, ரு௦.

1849. (ச) "வி ர வ ா ர் ம ணி நிரைக், கட்சியுட் காரியெழும்" பு - வெ. க: க.

1853. (க) சேக்கும் - தங்கும்; "நிரையர்மா சேக்கு நெடுங்குன்ற நாட" நாலடி. ககக.

1864. அவரவர் தகுதிக்குத் தக்க படி நடக்கவேண்டு மென்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது.

1872. (உ) விருந்தா - புதிதாக; "விருந்தா யடைகுதுவார் விண்" பு - வெ. க: கஉ.

1873. (க) காப்பென்பது மஞ்சட் காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகுகாப்பென்று இக்காலத்தும் இருவகைவழக்கிலும் வழங்கும்; 'குரவர்க்குக் காப்புக்களைக் குறித்துப் போற்றி யென்றல் மரபு' (சிலப். கக: கரு - ஏ; அடியார்) என்பதும் இங்கே அறியப்பாலது.

1874. (க-ச): மதுரை: உஉரு-அ.அ.

1882. (ச) ஆத்து-பிணிக்கப்பட்டு; "ஆப்புறுபாடமோ டருத்தம் கூறி", "ஆத்தவன்பின்", "ஆப்புற விரிய பிறமை" பெருங். க: க௭, உஉ; உ: க௭, கக; ச: ச, சு௭.

1884. (க) "மக்களுக்கோ" 2344.

1894. (க) ஆற்று - வலியில்லாத.

1897. (க) சேவகன்கொள-துயில் கொள.

1898. (உ, ச) பவழம், கவழம்: "பவழவரையன்ன திரடோள்", "கவழ மனை மே வுகளியானை" (துளா. துறவு. ககக); "கவழக் களிப்பியன் மால் யானை சிற்றாளி, தவழத்தா னில் லா ததுபோல்" தீணைமா. சஉ.

1902. (க) விலங்கின் சாதிபுள், 'மகன்மா' என்று ஒன்றுண்டென்று நீல. சாங்கிய. சள-ஆம் செய்யுளுரையால் தெரிகின்றது.

1906. (உ) கோய்-பரணி; "கோய் வாயிற்கிழ்" சிறுபஞ்ச. கள. (ச) தன்னல் - கரகம்.

1907. (ங) மரங்களுக்குயிருண்மை நீல. மொக்கல. சுள - ஆம் பாடல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

1912. (உ) 'வாளயா நெடியகண்ணான்' என்பதும் அதனுரையும் "நாது லராத கோதை" (திருவிளா. நக: உங) என்பதற்குரிய பொருளை விளக்கின.

1913. (ங) "பருதிமார்பினில்" காஞ்சிப். காப்பு.

1921. (ங) "சுந்தமொடு, துகர்த்த கினிதுநன் பெருங்கலி, மகிழ்வே" பதிற். கட: உச - டு.

1929. (ங) எய்தும், 'குளுறும்' (2126) என்பதுபோல இங்கே புன்மைத் தன்மை.

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதலின், பகலுறா இக்கலியிற் கூறப்பட்டமை கூர்ந்து அறிதற்பாலது. இதனாலேதான் இந்நூல் 551 - ஆம் க வியிலுள்ள வஸ்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருளொழுதினர்.

1952 - 6. இவற்றிற்கூறிய பந்து விளையாட்டுவிகற்பங்கள், பெருங்கதையில், பந்தடி கண்டதென்றும் பகுதியால் விளக்க அறியலாகும்.

1963. (உரை) சாந்துமாய் - சாந்துவதாய்.

1966. (உ) ஈமம்-விதகு; புறநா. உஙக.

1967. இக்கலி, "காவலெண்ணன்" (தக்கயாக. ந. 8. 8 - உரை) என்பதற்கு மேற்கோள்.

1969. (ச) திருவி - செல்வி.

1975. (க) இடை - சமயம்; 'இடையின் தகுறுகி' (புறநா. 10. 5);

"தளரிடை யறியுத்தன்மையன் கொல்லோ" மணி. ச: 10. 4.

1981. (ச) "கூடியிருவருமொருவ ரெனவியைக் கலந்ததற்பின்" பாரத. அருச்சுனன். திர்த்த. 10.

1982. (க) "நிலவிலங்கிய து கிலினை" (கம்ப. இலங்கையெரி. உக.)

(உ) கண் புதையாது - மறைபாடும்.

1985. (ச), "அனங்கனாக் கிலக்க மாகி யம்புகொண்டமுத்த விள்ளார்" (188) என்றார்முன்.

1986. (க) தொழித்து - சிதறி; 2673; "சிதர்தொழித் தும்பியொடு மதாவண்டு மருட்ட" பெருங். க: நங. 2. 4.

1991. (க) மருதயாழ்: புறநா. கசக.

1998. (ச) அயாவயிர்த்தொழிதல்-இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல்; 2947; "பார் மக ளயாவயிர்த் தடங்கிய பின்னர்" (சிலப். கங: உக); "அழுதனளோங்கியயாவயிர்த் தெழுதலும்" மணி. உக: உக.

2002. (ச) புறநா. ககங: கூ.

2010. (உ) கவிரறு - பீறுதலற்ற.

2024. (க) நானம் - வாசவெண்ணெய்; "நானவெண்ணெய் கதுப்புரைத்து" (2692); "வாசவெண்ணெயும் வண்டியிர்சார்தமும்" 864.

2026. (க) தழிய-தழுவிய; 2696; "வெங்கதிர்தழிவந், தூர்வூண்டன்" கம்ப. கரன்வதை. கூக.

2029. (ச) என்செய்கு-என்செய்வேன்.

2030. (உ) 'நின்' என்னுமுதலையே பெரும்பான்மை வழக்கம்.

2037. காண - கேட்க; "பேச்சைக்கண்டு" திருநால. கச: உடி.

2040. (ச) பிலதப்பிண - பிலதவழுவள்ள ஆபரணம்.

2043. நூறும்புகுகவென்றல்மரபு.

2044. (ச) உத்த - பொருத்திய; உண்ட.

2045. அடித்தியார்-தலைவியார்;
“அடித்தி யெம்பெருமான்” பெருங்.
க: சள, உக.

2047. (ச) “தொட்டிமையுருவ
நோக்கி” (1255) என்பதன் ஒப்புமைப்
பகுதியைப் பார்க்க.

2050. (உ) அணலுன்றி: (நை
உத. கைக்கிளை. க.) (ந) கையற்று.
செயலற்று.

2052. (உ) செருக்கிய - மயங்கிய;
“சொல்வகை செருக்கி” பெருங். க:
நடு, ககஉ.

2055. (க - உ) “திருக்கோர் மா
டஞ் சேர்ந்து வலங்கொண்டு” பெருங்.
ந: சு, ககக.

2061. (ச) “என்றின்னிறை”:
கம்ப. மிதிலை: கசள.

2064. (உ) 2063: 4.

2065. (ந) தடறு - ஆயுதத்தை.

2070. (க) “அகலறு விசம்பிற
றுவலை கற்ப” (நெடுநல். உ0.)
(க-உ) புமாவைக்கு இந்திரவிலைவமை:
“சிவத்தாரமார்ப”, “சிவத்தாரகலம்”
புறநா. க0, 3க.

2073 (உ) “பவனத்துண்களும்”
குளா. சுயம். உஉஉ.

2074. (க) “மணிவரைச்சாரன்
மஞ்ஞை” பெருங். ந: கந, 100.

2077. (க) “சிறுமுதுக்குறைவித்
குச் சிறுமையுஞ்செய்தேன்” (சீலப்.
கன்: 10அ.) (ச): குளா. சுயம்வர.
உஎடு; கம்ப. கலன்காண். 10.

2087. (ந) அஃகம் - முறைமை;
“அஃகஞ்சுருக்கல்” ஆந்தச்சூடி.

2089. (ச) “மதியமு ஞாயிறு
கதிநின்றோடிக், கடனிடச்சம்பிதுட
னென்றற்கு” (பெருங். க. 1௩௨, ௨௨-௩)
என்றும் அடிக்காயும் அவதின்
குதப்புரையையும் பார்க்க.

2093. (ந) வேண்டுவது, தொகுத்
தல்.

2097. (உரை) நாயனரென்றது,
கந்துக்கடனுடைய தந்தையை.

2103. (க) பூசலிட்டு - நொந்து.

2105. (ச) இறந்தார் - கடந்தார்.
கங்கைக்குத் தலைப்பில், “கங்காசுடம்”
என்று ஒரு சிறுமையுண்டென்பர்.

2106. முல்லை யுக் குறிஞ்சியுஞ்சேர்
ந்த இடம் பாடியாதல், “முல்லை
யுக் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து,
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய ருறுத்
துப், பாலை யென்பதோர் படிவக்கொ
ள்ளும்” (சீலப். கக: கக - சு)
என்பதனாலுமறியப்படும்.

2107. (க) “சிறியவன் செல்வம்போற்
சேர்ந்தார்க்கு நீழலின்றி” (கலி. க0)
என்பது இங்கே அறியப்படாது. (உ)
“இன்கனித் தொண்டையர்” துவர்வா,
யரங்கக்கூத்திகள்” என்றார் முன்னும்;
1557. (ந) கலையலார் - பரத்தையர்;
“எண்ணெண்கலையோ ரிருபெரு வீதி
யும்” (சீலப். கச: ககஎ); “எண்
னான் கிரட்டி யிருங்கலை மயின்ற, பண்
னியன் மடந்தையர்” (சீலப். உஉ:
ககஅ-க); “கலையினின் றுணியும்”
(மணி. உ: உக); “யாழ்முதலாக...
கலையுதவகுத்த காமக்கேள்வி” பெ
ருங். க: ௩௩, ௩௪ - சு.

2108. (ந) “துறைநனி கெழீஇக்
கம்புநீறுந், தண்ணடை” புறநா.
உகஎ: எ - அ.

2110. (உரை) காரியப்பெயர்-காரி
யஸ்தர்; “காரியப்பே ரார்த்தடி
னுந் தட்டுவாராமல்” (தனிப்பாடல்.)
அமிர்து - துகர்பொருள்.

2124. (க) தொழுவனர் - தொழு
வார்.

2126. (ந). குளுறும் - குளுறு
வேம்; இச்சொல், “குளுறும்” என
ஆம் வழங்கும்; “சித்தநீடு யென்
கெழு குளறும்” (தே. சுந்தர. திருப்
புனவாயில். க, எ).

2136. (உ) மருமான் - உடன்
பிறந்தாளுடைய மகன்.

2138. (க) பகைநரம்பு - யாழில்
நின்ற நரம்பிற்கு ஆறுவது நரம்பும்

மூன்றாவதும் ; “நின்ற நரம்பிற் காறு
மூன்றுஞ், சென்றுபெற நித்பது கூட
மாகும்” (சீலப். அ : ௩௩ - ச ;
அடியார். மேற்). (ச) விலாவணை -
அழகை ; பிராகிருதம் ; பின்பு, அந்
தப்புரவிலாவணை, கோயில்விலாவணை,
நகரவிலாவணையென வருவனவற்றால்
மறிக.

2139. (உரை) ஏத்தாளிகள்-துதிப்
போர்; இவர். ஓவரெணப்படுவர் ;
1844.

2149. (௩) உமிழ-தோற்றுவிக்க.
2153. (உ) உதயம் - உதயகிரி ;
‘உதயமென்னுமணிவரைபுச்சி’ ஓழை.
கு. ௩ - உரை.

2158. (உ) “வீணையோ டவைது
தைபோகி” (பெருங். க : ௩௭, ௧௭௮.)
பண்ணுறுத்து - பண்ணி.

2163. (ச) நிச்சம் - நித்தம்.
2165. (உ) ஆலங்கடல் - முழங்
கு ம் கடல் ; “மாறெழுந்தாலும்”
புறநா. ௧௨௮ : ச.

2167. (ச) வெம்ப - கடுக.
2168. (௩) நிமித்தம் - புன்னொ
ழிந்தவை.

2177. (உரை) திரிபந்தியெய்தல் :
‘அசுரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரி
பந்தியெய்தல், வில்லேற்றுதல் முத
லியனசெய்துகோடல்’ தோல். கா.
கு. க - ௩.

2178. (உ) செற்றி - நெருங்கி.
2190. (௩) தென்னன் - பாண்டி
யன்.

2193. (ச) “முயிரு நா ள் க ள்
போய்” 2393.

2204. (க) இறுதலில் அருதாரன் :
“வில்முற்றத்துபோயிற்று”, “நான் அந்
து” 2191, 2162.

2208. (க) குரியகாந்தமேயு :
ஒருபெயரொட்டி.

2211. (க) “வீரர் தோன்றலொடு”
பெருங். ௩ : ௨௬, ௧௬.

2215. (க) பதந்தியல் தருக்கின :
‘பறவையிரும்பிடி’ பெருங். க : ௪௮,
௧௩௩.

2219. (உரை) சில எண்ணப்பெயர்
கள் - ஒருவகையான பேரெண்கள்.

2225. (௩) மறலும் - போர்செய்
யும்; 908.

2230. (உ) “கூற்றெடுக் கொம்
மை கொட்டிக் குனிக்கும்” நைடத.
போர். 27.

2231. (உ) ஆக்கிய கயிறிந்து :
“வீங்குளோன் கயிறி” (முதுரை.
௩௭௬.) (உரை) கோடுங் கோடுஞ் சந்
தித்து; 2254 (க).

2236. (௩) ஆசு - சவசம்.
2242. (௩) படர் - நினைவு. (உரை)
வலிக்கும் நாய் - இழுக்கும் நாய்.

2243. (ச) அரைசு - அரசு ; எது
கை. “அரைசெய்தி யிருந்தபயனெய்
தினன்” ; கம்ப. கையடை. ௬.

2247. (ச) செற்று - கோபித்து.
2250. (க) வெய்தா - விரைவாக.
2258. (க) கண்ணிமைத்தவர்க
ளோடு வீரர் போர்செய்யார் ; “குருதி
யொள்வான் சுடரெழ விதிப்பு நோக்
கி, யிமைத்தலும் வளவர் கோணை
வெருவன் யெகு கென்றான்” (நைடத.
போர். ௪௩) என்பதனாலுணர்க.

2259. (க - உ) நிராயுத பாணிக
ளோடு போர்செய்தல் சூத்தம் ; “உடை
யிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்
கார், படையிட்டார் பந்தேது மின்றி-
நடையிட்டா, ரிவ்வகை யைவரையு
மென்று மணுகாரே, செவ்வகைச்சேவ
கர் சென்று” (சீறுபஞ்ச. ௪௧) என்ப
தனால் விளங்கும். (உரை) மற்போர்
எருமைமதமென்பது, புறநா, ௮0,
௨௭௪ - ஆம் பாடல்களின் பொருள்
காணல் விளங்கும்.

2261. (ச) விது-வெற்றி ; வல்ல
கென்று எண்ணி ஒருவிரன் யானை
புடன் போர்செய்யவில்லை யென்பது,
“தானால் விலங்காற் தணித்தாற் பிறன்

வரைத்தால், யானை யெறித லிளிவர வால் - யானை, ஒருகையுடைய தெறி வலோ யானை, மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்" (தொல். புறத்திணை. கு. 11-க. மேற்) என்பதனாலும் விளங்குகின் மது.

2262. (உரை) பற்றுவன - போதி யன.

2263. (க) எரிய - விளங்க.

2265. (உ) ஊழ் - முறை.

2275. (உரை) கோளகை - யானை யின் தத்தப்பூண்; 83 - ஆம் கவியின் குறிப்பாலும் விளங்கும்.

2276. (உரை) கோடு புயக்கலாது லின்ற - கொம்பை வாங்கமாட்டாமல் லின்ற; "குத்திய மதயானை...கோடு புயக்கல்லாதுழக்கு நாட கேள்", "மறமிகு வேழந்தன் மாறுகொண் ணைந்தினும், புகர்துதல் புண்செய்த புய்கோடுபோல்" (கலி. 1௩௮, 1௩௩); "கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்து" (மணி. ௧௩: ௪௭); "புய் ந்துகால் போகி" (களவழி, ௩௬). புய்த்தல், புயத்தலெனவும் வழங்கும்; "புயக்க வொருமைந்தனைப் போவித் தார்" கச்சி. வண்டு. உக௩.

2280. (உ) பட்டின் அங்கண்.

2283. (க) வீழா - வீழ்த்து; பிற வினா. (உரை) கண்மாயம்-கண்கட்டு வித்தை; "கண்டுங்கண்டிலே னென்ன கண்மாயமே" திருவா. திருச்சதகம், ௪௨.

2284. (உ) "முயற்கூடு தாக்க விருத்கூடுகைய முடிச்சிலம்பா" என்பர்.

2287. (உ - ௪) "விழுவ விமயந்த மரத்தின், வாண்யிசைக் கிடந்தவாண் மையோன் திறத்தே", "நெடுவேல் பாயந்த மார்பின், மடல்வன் போர் ளையி னிற்று மோர்க்கே" (புறநா. ௨௭0, ௨௬௭); "எய்போற் கிடந்தா னென் னேறு" (பு - வே. ௮: ௨௨.)

2289. (௩) வெள்ளை: 2291: 1.

2294 (க) ஒலியல் - ஒலித்தல்.

2296. (க) கருவளி-பெருங்காற்று.

2302. கல்-வீரக்கல்; அஃதாவது, போரில் இறந்த வீரன்பொருட்டு அவ னுடைய உத்தராமுதலியோரால் அவ ன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட் டித் தெய்வமாகப்பாவித்து வழ்படப் பெற்ற கல்.

2303. (உ) தளிவம் - சின்னம்.

2305. (௩) தெற்றி - திண்டினை.

2308. (உ) தெழித்தல்-முழக்கல்.

2311. தாமரைமலரின் இதழ்வ கை இதற் கூறப்பட்டிருத்தல்போலப், பின்னகுறிப்பிட்டுள்ள இடங்களிலும் ஒருவகையாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் அறிதற் பாலது; பெரும்பாண். ௪0௨- ௩; பரி. ப. ௧௭௪: ௨; பெருங். ௩: ௩, ௩௪ - ௪0௬.

2314. (௪) நினைத்தல் செல்லார் - நினையார்; இமைத்தல் செல்லானென் பது இமையானென்னும் பொருளில் வந்திருத்தல் காண்க; 2506.

2316. (க) கோல் - விளக்குத் தண்டு.

2324. (மு.) சச்சந்தனுக்கு உவமை கூறிய சூரியனைச் சேவகனுக்குக் கூறி யிருத்தல், தகப்பனே பிள்ளையாக வரு கின்றனென்னும் நூல்வழக்கைப்புலப் படுத்துகின்றது; "செந்நெல்லாய... தந்தையறிவு" (நாலடி. ௩௬௭.) (௪) சேவகனுக்குச் சூரியனுவமை: 2336, 2371, 2523; பாரத. காண்டவ தகன. ௮.

2326. (உரை) வீராபிஷேகம் - பகைவரைவென்ற வீராக்குச்செய்யப் படும் அபிஷேகம். இது விசயாபி ஷேகமெனவும் வழங்கும்; "திரும கன் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்" என்றும் மெய்க்கூர்த்தியில், "திரும கன் மெய்க்கூர்த்தியில், "திருமாதர் புலியெனும் பெரு மாதர்" என்னும் மெய்க்கூர்த்தியில், 'விசயாபிஷேகஞ் செய்து' எனவும்

வருதல்காண்க. இவை சிலாசாதனத் திற் கண்டவை.

2327. (க) 'கண்ணடியன்னகடி மார்பன்' என்பதும், "ஆடியுட் பாவை யன்னான்" (தஞ்சை. ௩௮௯) என்பதும் பொருள் நயத்தால் தம் முள் ஒத்துவிளங்குதல் காண்க. (ச) ஆடு - வெற்றி.

2332. (ச) அம்பு - வளை.

2343. (ச) மைம்பொன்முடிசூழ்: "தேர்மன்னர் முடிகள்கூழ்" 2371.

2343-4. (உரை) உஉச-ஆம் செய் புளின் விசேடக் குறிப்பைப் பார்க்க.

2351. (க) பெண்ணைத்திரடாமல் ன்: "தருவவராத் தாமமல்கி" 2370.

2353. (க-உரை) 'என்கொண்ட ஞாட்பு' என்னும் மூலமும், இதற்கு, 'தேவாசரம், இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்ற போர்' என்பதே முதிய உரையும் "உயிர்த்தொகையுண்ட வொன் பதிற் திரட்டியென், நியாண்டு மதியு னாருங் கடிக்கையு, மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யென்கொள்" (சிலப். ௨௭: ௮-௧0) என்பதனாலும், 'தேவாசரயுத் தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும் துரியோதனபாண்டவாயுத்தம்பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனும் கன கவிசயருஞ் செய்தயுத்தம் பதினெட்டு நாளிக்கையிலும் முடிந்தவென்று எண்ண' என்னும் அதன் அரும்பதவுரையாலும், "தேவாசர ராமாயண மாபாரத முளவென், றேவாசுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே" (களம்பாடியது, க) என்னும். கலங்கத்துப் பரணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட் டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

2355. (க.) 'விழுப்புண்- முகத்திலும் மார்பிலும்' பட்டபுண்' என்பார் (புரிமேலழகர்; குறள், எஎக.) விழுப்புண் காற்றைப்புறப்பட விடுதலாலுண்டாகுமொலி: "மலர்மார்பின், வென் வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பு"

(பு - வே. ச:உ.) மகளிர்க்குக் குழை மாங்கலியம் போன்றதாதலின், கணவனிறந்தது கேட்டுக் குழையைச் சிதறுவாராயினர்; "மாற்றரசர் மணிமுடியுந் திறலுந் தேசு மந்தவர்தல் காதலிமார் குழையுந் தந்தை, காற்றையுமுடன் கழல வந்து தோன்றி" (பேரிய தீரு. ச: ச, க), "இட்டபொன்னோலை வாசியே" (ஆநந்தலகர், உஅ), "கஞ்சுண்டு பித்துண்டுநாதேவ ரென்பார், தம்பாவை யார்க்கன்று காதோலை பாவித்த தயவாளர்கூடல்" (மதுரைக் கல. உஅ) என்பவற்றாலு முணர்க.

2356. (க) முப்பழமுதிய நீர்: "முப்பழச்சுனை" 75.

2361. (உ) ஒழிதல் - தங்கல்; 'மின்னுக்கொடியொத் தொழிந்திட்டான்' 2504.

2363. (உரை) துயலாநிற்ப - அசையாநிற்ப.

2369. (உ) உழைக்கலங்கள்: "மகளிர் மங்கல வுழைக்கலஞ் சுமந்தவர்" (துளா. தூதுவிடு. ௩௬.) (ச) சின்னமலர்: "சின்னப்பூச் செருகு மென்பு" கம்ப. கோலங்காண். கள.

2371 (க) "பைங்கண் மதர்வைப் பகுவாயிரியேறு" துளா. பாயிரம், க.

2380. (உ) பொன்றிறை - பொன்னைப்போற் பெறுதற் கரியநிறை.

2384. (க) "விடங்கொண்டமீனைப் போலும்" என்பார். (உரை) 'மெய்ப்புகுவன்ன முயக்கம்': "மெய்ப்புகுவன்ன கைகவர் முயக்கத்து" அகநா. ௩௦௩.

2389. (ச) சூனம் - அன்பு.

2392. (உ) சிலமில்லன சினக்களிறு - நிறையழிகொல்லாணை; அவற்றை அகற்றவிட்டாலும், அவற்றின் செலவை முன்னர்ப் பறையடைவித்துத் தெரியியாவிட்டாலும் மனிதர்கள் துன்புறுவரென்பது வெளிப்பட; "நிறையழி கொல்லாணை நீர்க்குவிட்டாங்குப் பறையடைத்தல்லது செல்லற்கவென்

னா, விவரயேதவறுகையான்" (கலி. ௫௬) என்பதனால் அறியலாகும்.

2398. (ங) ஆக-பொருந்த; "ஆக வமைகவதுவேயவ்வரசநீதி" துளா. அரசியம். உகக.

2401. (க) நிரந்து, நிரல்படக் கோத்தென்பர்; (குறள், சுசுஅ - பரிமேல்); "நிரந்திலங்கு வெண்பன் மடந்தை" குறள். ௫௨.

2404. (க) ஆப்புரவகள் - துகர் பொருள்கள்.

2407. (உ) உடைமணி: "உடைமணிகட்டி" திருச்சிற. ௩.அரு.

2409. (க) விதானித்து - மேற்கட்டிகட்டி.

2413. (உரை) மயிர்வினைக்கல் யாணமென்றது இங்கே புருவமொதுக்குதலை யென்பர்.

2414 - 5: பெருங். க: சஉ, க௩ரு; உ: ௫, க - க௬:

2415. (க) ஆர்த்தி-நிறைத்து.

2417. சக்கரவாண சக்கரவர்த்திகளென்னும் பெயர், புறநா. க௭௫-ஆம் பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள்ளது.

2418. (உ) அத்து-துவர்; துவருரிஞ்சி யாட்டுதல்: 623.

2425 (ங) திருவிண்ணதார் - இந் திரவில்லைப்போன்ற மாலை; 2070.

2432. (ச) கடந்தது-நடந்தது.

2434. (க) மையணி மதயானை: "மையனியிரும்பிடி" (பெருங். க: சுஅ, கஅச); "இழையஞ்சன மால் களிறு" கம்ப. அதிகாயன். உக.

2435. (உரை) ஒப்பியாரின்றார் - அலங்கரிக்கின்றார்.

2436. (க) யானையுளரசன்: "நாகாதிபன் விமேழம்மத நாறுந்திகை" பாரத. அருச்சுனன் தீர்த்த. ௧0.

2442. இதில் கூறப்பெற்றுள்ள சிற்பவிசேடம்மிகப்பாராட்டப்பாலது; 1081 - ஆம் பாடலின் ஒப்புமைப் பகுதியைப் பார்க்க.

2445. (உ) காந்திறு பரடுபுல்லிக் கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஆர்த்தல்: "பைம்பொம் கிண்கிணி பரட்டு மிசையார்க்குஞ், செந்தளிர்ச்சீமடி", "சேவடிக்கேற்ற செம்பொம் கிண்கிணி, பாடகக்குரலொடு பாடுபிறழ்ந்தாரம்" பெருங். உ: ௩, அரு - சு; ஷே கக, கஅரு - சு.

2446. இக்கவியிற் கூறப்பெற்ற கோலம் பிற்காலத்தில் வழங்காதாயிற் றென்பர்; தொல், செய். கு. அ0 - ௩.

2447. மகளிர் ஆண்மையைவிரும்பல்: கம்ப. கோலக்காண். கக.

2450: (க - உ) எழுத்துவழி பட மல்லிகைமாலை கட்டப்பட்டதென்று இங்கே கூறியிருத்தல் பண்டைக்காலத்திற் சிற்பவேலையின் துட்பம் நன்கமைந்திருந்தது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது; தன்கருத்தை மானனிகையென்பவன்மட்டும் அறிந்துகொள்ளும்படி வாசவதத்தையின் நெற்றியில் உதயணன் கோலஞ்செய்து அவன்பால் அனுப்பினனென்று பெருங்கதையில் முகவெழுத்துக் காதையிற் கூறப்பட்டிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும்.

2452. (உ) உருளும் - வெடும்.

2462. (க) மொய் - வலி.

2463. (உரை) பருதி - நீளமான சயிதை. சயிதை கட - அங்குலமுள்ளதாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2473 - 5. பெருங். உ: உ, எ0 - எசு; ஷே. ௩: கசு, அக - சு.

2477. (உ) மார்பிற் கொடிவடிவமெழுதுத லுண்டென்றும் தெரி கின்றது: "ஆடுகொடி யணிந்தவுயரலக்கல்வரை மார்பன்", 2483.

2478. (மு) பெருங்; க: ௩சு, உகச - அ.

2484. (உ) சவிய அழகுடை யன.

2491. (ங) 'உளமையாடி' என் றும் பிரதி பேதமுண்டு.

2495: பெருங்.உ:ச,ககஉ-உ0௫.
 2503. இச்செய்யுளில் மகளிர்
 மேனியின் நறுமணத்திற்குக் கூறிய
 உவமை ஸ்ரீ காளிநாகராலும் கூறப்
 பெற்றுள்ளதென்பர்.
 2508. (ங) பாம்பிற் றேன்றிய
 முத்து நீல நிறத்தது: திருவிள, கள்:
 ௫௫.
 2515. (உரை) பாண்மைச் சொல்
 லாலே - வணக்கச் சொல்லாலே.
 2517. (க - உ): 1129; துளா.
 நகர. ௫.
 2519. (ச) வளாயினார்-வளைத்தார்.
 2521. (உ) இலிற்றும்-பிலிற்றும்.
 2525. (உரை) ஆலித்து - முழங்கி.
 2527. (க) சூலம் - இடிதாங்கி;
 3003; "சூலத்தார் காளியை யொக்
 கும்" கம்ப. நகர. கூ.
 2529. (உரை) வேட்கை பிறவாப்
 பருவத்தாரும் வேட்கை பிறக்கின்ற
 பருவத்தாரும் வேட்கை பிறந்த பரு
 வத்தாருமென இங்கே கூறியது
 போல் மகளிரை மூன்று கூறுக்கி
 வழங்குவர் வடநூலாரும்.
 2535. (உரை) நுகர்ப்புமிடித்தார்-
 இடைவறுமையுற்றார்; "இடைமிடித்
 தார்தமை" வேங்கைக்கோவை, நக.
 2537. (ங) பறை - பறத்தல்;
 "குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்"
 ஐங்குறு, அக.
 2541. (க) முழால்: "முழர்லிற்
 பொலிவண் முழவும்" தணிகை.
 வள்ளி. ௫கூ.
 2544. (ங) 'காதநான்ககன்ற' என்
 மதனால், இராசமாபுரம் நிற்காத அக
 லமுடையதென்பது பெறப்பட்டது;
 "காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பி"
 (சீலப். ௫: கஙக) என்பதனால், கா
 லிரிப்பூம்பட்டினத்தின் - எல்லையும்
 நான்காதமுடையதென்று தெரிசின்
 மது. இவ்விரண்டையு முற்றுநோக்
 குமிடத்து, பெரியநகரத்தின் எல்லை
 எலுகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமெ

ன்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற
 சொற்குப் பொருள் யாதோ என்ற
 ஐயமுமுண்டாகிறது.

2548. (ச) சேண் நெடிய - மிக
 நெடிய.

2552. (க) நெழுங்க: (துளா.சயம்.
 கூங்.) (உ) திரு-நல்லீன; 2556: உ.

2560. (உரை) முன்னம் அடைத்
 துவைத்து அரசன்வருங்கால் கோயிற்
 கதவைத்திறத்தல், இக்கவியின் ஒப்பு
 மைப் பகுதியால் அறியலாகும்.

2569. (உரை) ஏனாதிமோதிரம் :
 2167.

2574. இளமையில் தான்விளையா
 டிக்கொண்டிருந்த ஓராலமரத்திற்குச்
 செய்யுமுபகாரமாகச் சேவகன் அதற்
 கேற்ப மாலைபை அணிவித்தானென்
 பது முதலிய செய்தி, துன்பக்காலத்
 தில் தன்னை ஏற்றிக்கொண்டுவந்து
 இளைப்பால் இடைவழியில் இறந்து
 போன பெண்யானை ஒன்றற்கு உதய
 ணன் மாடஞ்சமைப்பித்தானென்பது
 முதலிய செய்தியை ஒத்துள்ளன;
 பெருங். ச: ந, ௧0-ஆம்அடி முதலி
 யவற்றைப் பார்க்க.

2580. (ங - ச) உத்தராகுருவும்
 பவணலோகமும் இன்பத்திற் சிறந்த
 வையென்பர்.

2582. (ச) கொற்றமென்பதற்கு
 அரசவரிமையென்றும் பொருளுண்டு;
 "ஒருவன்மேற் கொற்றம்வைப்பின்"
 (204) என்பதனாலும், பெருங்கதையி
 லுள்ள பகுதிகளுள் ஒன்றன்பெயரா
 கிய 'கொற்றம் கொண்டது' என்பத
 னாலும் விளங்கும்.

2595. (உரை) 'ஐராவதத்தின்
 மேல்' என்றவாக்கியத்திற்கு, திக்கஜபர்
 வதங்களுள் ஒன்றாகிய ஐராவதத்தின்
 மேலுள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாம
 மைமலர்மேலுள்ள திருமகள் என்றும்
 ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவதக்ஷேத்
 திரமென்றும் பொருள்கூறுவர்; ஸ்ரீ
 புராணத்தில், (உங) பார்க்கவிர்த்தன்

கர்ப்பராணத்திலுள்ளதாகிய, 'ஸ்வாமி பிறந்தவுடன் ஜன்மாபிஷேகத்திற்குக் கொண்டுபோகும்காலத்தில், ஜம்பூத் வீப்பிரமாணமாகி, முப்பத்திரண்டு முகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்றுக்கு எட்டுக்கொம்பை உடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒருபொய்கையாகி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கமலபுஷ்பமுள்ளதாகி, புஷ்பமொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழாகி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளாகி நிரமிக்கப்பட்ட தோரைராவதம்' என்னும்வாக்கியமும், "பொலம்பூக் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு, மிலங்குநீர்த் துருத்தியுமிளமரக் காவு, மரங்கும் பள்ளியுமொருங்குடன் பரப்பி, யொருதூற்று நார்ப் தியோசனை விரிந்த, பெருமால் களிற்று" (சீலப். உரு. கஉ-சு) என்னும்பகுதியும் அதன் அரும்பதவுரையும் இங்கே அறியத்தக்கன.

2598. (உரை) இசை காமத்தை வினைக்குமென்பது, "நஞ்சுகொப்புளிக்கும் பேழ்வாய் நாகனை துறந்த கம்பி, கஞ்சநான் மலர்வாய் வைத்த கழையிசை யுமிழ்த மாரியஞ்செவி தவழ்த லோடு மாய்ச்சியர் நிறத்த மாரன், செஞ்சிலை பழுத்துக் கான்ற செஞ்சரத் தவழ்ந்த மாதோ" (பாகவத. ௧௦: கஉ, சு) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

2604. (க) பிறந்த ஆங்கு.

2605. (ச) சீவகன் குருகுலத்திற் பிறந்தவன்: 290.

2608. (உ) தம்பெருமா னென்றது, விசயையை.

2609. (உ) 'உற்றது நான்கள்கூற' என்றொரு பாடபேதம் காணப்படுகின்றது; நன். வி. கு. சுரு.அ-பார்க்க.

2613. (ச) இதன்பொருளும், "துன்பத் தாற்றுன்பத் துய்த்த லல்லது, துன்பத் தாலின்பத் துய்க்க வெண்ணுத, லன்பிற் காஞ்சிர மாக்கி

மாங்கனி, தின்குற் தரீதவர் சிந்தை வண்ணமே" (மேரு. வச்சிராயுதன். சு) என்பதன்பொருளும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

2622. (உ) துற்றுஅவிழும் - உண்ணப்படுஞ் சோற்றையும். (ந) தருமம் கறுப்புச் சிவப்பென்று தெரியாதவ ரென்பது ஒருபழமொழி.

2625. (ந) 'பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின் கண், அந்தோ வினையே யென்றழங்குவார்' (குறள், உஎரு-பரிமேல்.) (ச) "நமரக்காளநிமின்" 547.

2628. (உரை) 'தாம்நின்ற நோன்பு' என்றது, மகன் வாழவேண்டுமென்று முன்பு நோற்றிருந்ததனை.

2629. (உரை) கையறவு - செயலுறவு.

2631. (க) கன்னிப்பருவத்தும் விவாகமானபின்னும் கணவனிறந்தபின்னும் பெண்பாலார் துறத்தற்குரியரென்பர்; "கன்னி யிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின், மன்னு மாரியாங்கலைகணுல் வாங்குமக் குசைகள்" (நீருவிலை. சமணரைக்கழு. கஎ)

2640. (கீ) புகழ்ந்தாரை - புகழ். (உ) இகழ்ந்தாரை - இகழ்.

2641. (ச) இல - இலவு.

2656. இதில் கூறப்பட்ட மாலைகளின் இயல்பைக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் ௧௦௩ - ச ஆம் அடிகளின் குறிப்பாலுணர்க. (உரை) பாராவனையம் - சுழல்படை; இது பாரா வளையெனவும் வழங்கும்; "சுழல்வட்டம் பாராவளையே" பிங்கலந்தை, கரு: சு௦.

2674. (உரை) அவிழ்பதம் - சோறு.

2683. (ச) கைத்தீ - செலுத்தி; "நுகமின்றி விளாக்கைத்தீ" திருவா. அதிசய. அ.

2686. (க) 'செம்மயிர்க்குறுத்தாட் பேரெலி' (கூர்ம. சம்பு. ௩௭.) மயிரால் ஆடை நெய்யப்படுதல், "நூலினு மயிரினு நுழைதூற் பட்டினும்... நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியும்"

(சீலப்.கச:௨௦௫-௭) என்பதனாலும் அதனையாலும் அறியலாகும்.

2689. (ங) செத்தும்-செதுக்கும்.

(ச) பூச்செயாமேனி-கழுவாதமேனி.

2700. (உ) மதுதூக்கையில் மோந்து இன்புறுதற் பொருட்டுக் குவளை மலர் வட்டிலில் விரவப் பெற்றது; "இஞ்சிவி விராய் பைந்தார் பூட்டி" (பதிற். சஉ) என்பது முதலியவற்றையும் அவற்றின் உரையையும் பார்க்க.

2706. (மு) தூளா. துறவு. கஅஎ.

2713. (க-உ) இட நித்தங்கரர் அவதரிக்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போகபூதியாக விருந்தனவென்றும் அப்பாற் கருமபூதியாயினவென்றும் கூறுவர்.

2718. (உரை) மூவகைச் செவிகளுள், "தோளா மரச்செவித் தூராவியிற்றுச்சுமடர்" (திருநாற். க௦) என்பதனாற் மரச்செவியும், 'எஃகுச் செவியாலே சுருதியையளந்து' (முருகு. கச௦-சக-ந) என்பதனால் எஃகுச் செவியும் தூல்களில் வழங்கப்பட்டவாறு அறிக.

2720. (க) 'இனம்பிரியேறு' என்று பாடம் இருப்பின் நன்று.

2723. (ங) தொழுத்தை யேன்: "தூசனஞ் சொல்லுந் தொழுத்தைமாரும்" (திவ்ய. பெரியாழ்வார். உ: க, அ); "இத்தொழுத்தையோந் தனிமை தானே", "தொழுத்தையோந் தனிமையும்" (தே. திருவாய். க௦: ங, ங-ச).

2725. (க) ஆட்டி - அட்டத்து.

2726-7. (மு) "வாணர் நுதலார் வலுப்பட்டியேன் பலவின் கனிநீந்தது போல்வதன்முன், ஆணோடு பெண்ணு முருவாகி நின்ற யடியே லுய்யப்போவோரே குழல்சொல்லே" (தே. சுந்தர. திருநெல்வாயில்திருவரத்தாறு, சு) என்னுந் திருவாக்கு இதன் பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2727. (உ) அரம்பு - குறிப்பு: "அரம்பு மல்லலுக் கரம்பு மில்லது" (பெருங், ங: உ, சஅ); "அரம்பு செய்பிணி" தணிகை. பிரமன், கக.

2730. (உரை) காமன் மனவேட்கையடங்கியவன்: "சிலைவண்ணப் போலுஞ் செறிவினான்" கலி. கசாட.

2733. (ங) அரசனுக்குக் கழிந்த நாழிகையைக் கணிகள் கூறுதல், "பூமென்கணையும் பொருசிலையுக்கைக் கொண்டு, காமன் நிரியுந் கருவூராயாமங்க, னொன்றுபோயொன்றுபோயொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்று போயொன்று போயொன்று" (சீலப். ௫:சக. அடியார். மேற்.) என்பதனால் விளங்குகின்றது. நாழிகைகூறுங்கணிகள், நாழிகைக்கணக்கொன்றும், கடி கையாரென்றுந் கூறப்படுவர்.

2735. (ங) வீமசேனன் மடைத் தொழிலிற்சிறந்தவனென்பது வெளிப்பட. அவனால் மடைநூலொன்று செய்யப்பட்டுள்ளதென்பது, "காவொரி பூட்டிய கவர்களைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன், பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட் பூவல்" (சீறுபாண், உ:௩அ-சக) என்பதனால் விளங்கும்; 171மபாகமென்று தமிழில் ஒருதூல் வழங்குகின்றது.

2736. (ச) உறவர்: "உறம்பாஸநீக்கலுறவர்க்கு மாகா" நாலடி.க௦ச.

2738. (க) நந்தவஞ் செய்த வீரர்புண்ணியமிகுத்தவர். (க-உ) "திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கேட்டிரேன், மருவியமனிதரை யிகந்து மந்தவர், பொருவது புகழினார் புதிய கா முறு, மொருவர்கண் ணுறவில் னுணர்ந்து கொண்மினே", "புண்ணிய முலந்தபின் டொருளிலார்களைக், கண்ணிலார் துறந்திடுங் கணிகைமார்க்கா போ, லெண்ணிலாரிகந்திடு மியாவார் தம்மையு, நண்ணிய நண்பிணங்கை வண்ணமே" (தூளா. முத்தி. கச,

கரு) என்பவற்றில் திருமகளியல்பு இச்செய்யுளிறு போலவே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2743. (உ) சாரணர்-சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஜலசாரணர், பலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தத்துசாரணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர். 'மேல்' என்றது, 2893-ஆம் கவியை.

2746. (ங) மேற்கூறிய சாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், 'தூங்கடன்மாதலின்' என ஒருமையாற்கூறினர்; இது, சீலப். ௧௦: ௪௬-ஆம் அடி முதலியவற்றும் பெறப்படும்.

2749 - 53. இச்செய்யுட்களின் பொருளும், "வினைப்பய வலியினாலே வேறுவேறியாக்கையாகித், தனிப்பலபிறவிதம்முட் ஓன்புறுஉம் பல்லுயிர்க்கு, மனித்தரினரியதாகுந் தோன்றுத றேன்றி னாலு, மினித்தவை நகர வெய்துந் செல்வமு மன்னதேயால்", "உயர்குடியதனித்தேன்ற லுனமில் யாக்கையாதன், மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்லராதல், பெரிதுணர் வரிய வெய்தல் பேரதங் கோட லென்றாக், கரிதிவை பெறுத லோடா பெத்தவர் மக்களென்பார்" (வனையாபதி) என்பவற்றின் பொருளும் ஒருவாறு ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

2751. (உரை) கரும்புறத்தோர் - வேடர்; இச்சொல் இலக்கணவுரைகளில் மேற்கோளாகவழங்குகின்றது. (உரை) இவ்வுடைய: "சின்னெந்த கம்ப. அகத்திய. துணியு.

(உ) இவ்வடிகளை மமத்தார் பரிமே ௨௦.

2772. (ச) குரலாய்நித்பர் - குரலையுடையராதி நித்பார்.

2773. (உரை) 'பறையலகு இக்காலத்துப் பலகறையென மருவிற்று': "நின், மிகுறுகுறியிறு கவிளங்க-விமிழ்கின்ற, வைசாகி வைகாசி வாய்ந்த பறையலகே, யைதாம் பலகறையென்றானவே" கிச்சி. வண்டு. சகச - நு.

2774. (க) "மானிணப் புழுக்க லொடு தேனெய் விதவையின்" (பெருங். உ: ௧௨, ௧௩.) (ங) சுந்த-நீர்.

2777. (ச) "அச்சணக்கயில்வேல்" கூர்ம. கண்ணன்சிவபூசை. கச.

2778. (க) பொதிர்ப்பு 3 துளைக்க.

2783. (உ) "உழப் பெருதுடைய தாமே" 751.

2784. (உ - ச) "ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை நோன்பகட்டன்ன வெங்கோன்", "பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய, வரிமனன் றெருமரக் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையுமுண்டோ" (புறநா. ௧௦, ௧௦); "மடுத்தபா யெல்லாம் பகடன்னான்" குறள், ௬௨௪.

2786. (உ) "நீராவிக்கட்டி நனிநீர்த்தெழுந்து" துளா. சுயம். ௨௦௪.

2787. (உ) கண்படுத்தி-கொன்று.

2790 (க) நீழலோக்கி-கண்ணாடி. நீழலோக்கி.

2793 (உ-ங) நாவாய்க்விழ்தற்றுன் பம்: "வந்ததே, யாழ்கலதி தன்னக லுழ்" (நாலடி. ௧௨.) (ச) மடி-மடங்கு.

2794 (ச) துடி-பாரம்; 203; "எழுவர்ப்புண்ட லீகைச் செந்துகம்... ஒரு தான் றுக்கிய" சீறுபாண். ௧௩௩-நு.

2800. (உ) கருவந்துச்சென்று - கருவித்தென்று; அத்து, சாரியை.

2801. (உ) பகுவொளி-பேரொளி.

2802. (உரை) ழார்பிற் கோதை - மார்பின்மேல்; "கோதைமார்பிற் கோதை" புறநா. ச. ௮.

2806. (உ) "புருவமு முருவகு செய்ய" என்றும் பாடப்பெற்றுண்டு;

'உரு' அச்சமாதலின், உருவமென் பதை அதன் திரிபாகக் கொள்க.

2808. தேவர்கள் ஜினபூசையெய் வதுண்டென்றும் தே வ லோகத்தில், 8497023 ஜினலயங்களுள்ளனவென் றும் கூறுவர்; இதனை, "பாரிடைரி ருதூந்நைம்பத் தெட்டுப்பத் தாம்பவ ணத், தோரோமுகோடி யெண்ணென் பானிலக்க முயர்ந்தக்க்பத், தோரியல் யோன்தொள்ளேழாயி ரச் சி ன் ன மெண்ணவொண்ணச், சீரிய வந்தார் சோதிடத் தீசர்நத் சேதியமே" (திரு நூற். கூஉ) என்பதனாலுணர்க. சேதி யம் - சினலயம்.

2809. (உரை) 'பற்று...மலங்கள்'; 3039 (க.)

2815. புண்ணிய மிகுதிக்கு இந் திரணையும் பாவமிகுதிக்குக் குறக்கண யும் எடுத்துக் காட்டினர்.

2816. (உ) சிறப்பு - பூசை.

2817. இக்கவியின் விசேடவுரையி லுள்ளவரலாறு இரத்தின கரண்டக மென்றும் வடநூலிற் சொல்லப்பட் டுள்ள தென்பது.

2818. இதிற்கு உடப்பட்டவை துற விகளுக்குரிய நித்தியாசாரங்களாம்.

2819. (ச) நுணுக்குவ-குறைப்பன.

2820. தங்குஞ்சியைத்தம்மையாற் பறித்தல், 'உலோச்சு' என்னும் பெய ரினதென்பர்; இந்தக்கிரியை, 3031-ஆம் கவியிலும்வந்துள்ளது; "தழிக்கு டுத்துத்தலையைப்பறிப்பாரொடு" (நே. தீரூரான. திருப்பிரமபுரம், 'விடைய தேறி' க0); "பறித்த புன்றலைக் குண்டுகைச் சமணர்" 'ஷெ ஷெ 'அன்னமென்னடை' க0.

2823. (ங) "புல்லென்ற நாப்புல வர் போன்று" (பு-வே. க0: கச); 'புற்கென்ற செந்நாப் புலவரை யொத்து' ஷெ உரை.

2825 (மு) 1167, 2640; 'நடுவு நிலை...சமநிலை; அஃதாவது, செஞ் சாந்தெறியிலும் செத்திலும் போழி

லும் நெஞ்சோர் தோடா நிலைமை; அது காம வெகுளி நீங்கினார் கண்ணே நிகழ்வது' தோல். மெய்ப்பாடு. கு. கஉ-பேர்.

2826. துறவிகள் பிணைக்குச்செ ல்லுதல், "வில்லின தெல்லு கண்ணு னோக்கிமெல் லடிகள் பாவி, நல்லருள் புரிந்துயிரக்கணகைமுத லாய நாணி, யில்லவ ரெதிர்கொண் டயி னெதிர் கொளுண் டியருமாகி, நல்லற வமுத முண்டார் நடந்தனர் வீதி யூடே" (முதலாவது, உச) என இப்படியே யசோதரகாவியத்திற் கூறப்பட்டிரு த்ததல்காண்க.

2831. (உரை) உ யி ரி ன் வ கை க இன்னவென்பது 3107 - ஆம்பாடல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

2833. இச்செய்யுளின் பாடபேதம் மிகஅநிகம்; உரைக்குறந்தபாடம் இந் கேபதிபிக்கப் பெற்றது; ஏனையிடங் களிலும் இப்படியே.

2836. (க) பொற்குவ'டென்பதற் குக் குடவரையென்று பொருளெழுதி யது, "அத்தமென்னும் பொன்னஞ் சிலம்பு" (இறை. கு. கஅ - உரை, மேற்) என்பதை நோக்கிப்போலும்.

2843. (உ) கப்பம் - பதினாறு வகைக்கல்லோகம்; "கப்பத்திறிற் றிரன் காட்டிய நூலின்" சீலப். கக: கருச.

2845. (க) "டொருளல் லவந்தைப் பொருளென் றுணரு, மருளானு மா ளுப் பிடிப்பு" (குறள். ஈருக); இக் கவியாற் கூறப்பட்டவை இரத்தினத் திரயங்கள்; 1463 - ஆம் கவியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2846. (ச) "எல்லையி லின்ப முணர்வு வலிகாட்சி, புல்லும் வீண வென் தவர்க்கு" (அநுங்கல. கருள்); "அந்தசதுட்டயமவையெய்த" பஞ்ச கல்பாண்வகவல்.

2847. (உரை) ஏனைநான்காவன: நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, சூழ் வின்மை, அழியாவியல்பென்பன.

2858. (ச) கழிக்கும் - காலம் போக்கும்.

2863. (ங) நடாய் - நடத்தி. (க-உரை) இக்கலியில், 'வடமலைப்பொன்' என்பதற்குத் திருவென்று பொருளை முதியிருப்பது 183 - ஆம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2868. இக்கலிமுதலியவற்றாற் கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை ஸப்தவியஸுனத்தின்பாட்டுமென்பர்.

2872. (உ) படுகால் : இது 'பழக்கால்' எனவும் வழங்கும்; "குறும் தொடை நெடும்பழக்கால்" (பட்டின. கசஉ.). (ங - ச) "வைத்த, பொருளு மவுனை நகுமே யுலகத்; தருளு மவுனை நகும்" நாலடி. உளந.

2877. (க) "அறவியங்கிழவோனடியினை" (மணி. கக: உங); அறவியமனத்தினையாகி "அறவியானு மறவியிந்திந்தான்" நீல. தரும. சஅ, க0க.

2884. (ங) தொலைப்பரு - நீக்கு தற்கரிய வென்றுமாம். (ச) 3109 : க - உ.

2889. (உரை) ஸஹஸ்ராரமென்பது, கற்பலோகம் பதினாறாண்ட பன்னிரண்டாவதென்பர்.

2890. (க) "அரங்கினுடுவார்சிலம் பின்னன்னின், நிரக்குவார்புனற்சரயு" (கம்ப. கையடை. உஉ); "தானுயிருற செவியினேற்பது" (செ. பம்பை. கடு); "பொருந்தாறுதன்ம்... செல்வார்" நைடத. நகர. உக.

2899. (க - ங) ஏற்றரிமுரசம்: "விசித்து வினோமாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்" (புறநா. கங: ஏ); "ஏற்றரி போர்த்த விடியறழ் தழக்குறம், கோற்றெழில் வேந்தன் கொந்தமுரசம்" (பெருங். உ: உ, உஅ-க); 2142-ஆம் கவியின் ஒப்புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

2900. (ச) இடியுயிற்று முரசம்: 2392: ங; "இடிமுரசமறந்ததென்ப வெ" துளா. சயம். உகங.

2902. (க) 'கரும்பல்லது காழன் மையான்' சீலப். க0: அக-டு; அடியார். உரைநடை.

2904. (க) பொள்ளல் - உள்ளி டில்லானம்.

2905. (ச) வீத்திர்இ - தனியே இருக்கச்செய்து; 2914: ங.

2906. (ங) நுண்சொற் புலவர் - அமைச்சர்; கஙஉ, கஙச, கஙக - ஆம் திருக்குறள்கள் முதலியவற்றாலறிக. "அஞ்சொலுண்டேர்ச்சிப் புலவர்" புறநா. உஙடு: கடு.

2909. (க - உ) தெரிந்தவனுர்ந்தால் தேர் பலநாளுரலாடென்பது ஒரு பழமொழி.

2913. (ச) பெருமப்பிபென்பது, ஓரசசனுக்குப் பின்னே அரசவரிமை பெற உரியோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயரென்று தெரிகிறது; முன்னோன்மன்னிப் பின்னரியற்றிப் பின்னோன்மன்னையும் பெருமப்பியாகென சீலப். பதிகம், க-உ; கட்டுரை; அடியார்.

2916: (உ - ங). "தாளே பெருங்கிளை தோளே துணைவி, பல்லே மக்கள் கண்ணே தோழர்" பெருங். உ: க0, க00 - க0க.

2923. (ச) அழங்கொடி - நெருப்பொழுங்கு.

2926. (ச) பொருட்டுன்று-மேரு.

2928. (உரை) கையுறை-கையின் கண் சேர்த்துவது; காணிக்கை.

2929. (க) சின்னத்துணி - சிறிய துண்டு. (உ) துன்னம் மூசிய-தையல் மூடிய; "ஓரோகை, யொன்மன்சுருடையுடுப்பவரே யாயினும்" (கலி. கஅ). (ங) அகலேந்தி - ஓட்டையேந்தி.

2931. (ங) ஒள்ளியான் - அறிவுடையான்; 741.

2934. (ச) ஆற்றலு-கட்டுச்சோறு.

2935. (ச) காலவேல் - இறுதியைச் செய்யும்வேல்; "காலவேலான்" கம்ப. கையடை. கக.

2943. இக்கவியின் சில வாக்கியங்கள், கருத்தும் 269 - ஆம் கவியிற் காணப்படுகின்றன.

2944. (உ - ஈ) "கருங்கால்வெண் குருகுமேயும் பெருங்குளமாயிற்றென்னிடைமுலைநிறைந்தே" துறந். ஈ.உரு.

2946. (ச) போகுஉயிராகி-போய தற்குத்துணிந்தஉயிரை உடையாராகி.

2949 (2) கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட.

2961.(ச) இன்னே - இப்படியே.

2966. (உ) உலறி - காய்ந்து.

2969, (உ): 3069. தொழித்த-ஆரவாரித்த; "தொழித்தளிசேர் மலர்ச் சூளை வெறுத்த கேதாரம்" தனிகை. புராண. சக.

2970. (க) சுரையெயிறு - உட் டுளையையுடைய எயிறு; 2958 (க)

2971. (உ) வதை வதையல்; வறுவலென வழங்கும்.

2972. (க) "புலிக்கண் வெப்பர்" (புறநா. உசுக: ச.) (உ) "மாதர் மென்முல்லையின்ற வான்முகை யணைய மூரல்" (நெடந. நாடு, கசு.) நிமிரல்- நீட்சி.

2974. (க) 833-ஆம் செய்யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

2975. (க - உ): 113.

2977. "அட்டி.லுமிழந்தன புகைய கிழ்புகை, நெட்டி.லு மிழந்தன" கம்ப. நகர்நீங்கு. உ0ச.

2979. (ஈ) நப்பு - நன்மை.

2980. (க) "நிதைத்தபால் கிளிவட்டி.லு மிழந்தன" கம்ப. நகர்நீங்கு. உ0ச.

2984. (உ) வெள்ளில் - பாடை.

2987. இச்செய்யுளின் உரையில் காதலென்பதற்கு எழுதிய பொருள் கூர்ந்தறியற்பாலது.

2989. (உரை.) தாமமுதலியமுடியின்வகை ஐந்தன்பெயர்கள், சூடா மணிநிகண்டு, எ-ஆம்தொகுதி, உஉ-

ஆம் செய்யுளிலும் பிறநிகண்டுகளிலு முள்ளன.

2991. (ச) "கடலேயனையம் யாங் கல்லியால்" நன்னேறி, எ.

2993. (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

2999. (உ) பையமெல்ல : ஒரு பொருட் பன்மொழி. (ஈ) விருந்து பட்டு - புதுமையுற்று.

3007. (உரை) கோயில் கந்தகுடி யெனப்படும்.

3012. (க) "வாடாமாமலர் மாலைகள் தூக்கலின்" மணி. ஈ: 110.

3013. (உரை) திவ்யத்தொனி யாவது அருகனுக்குத் தேவர்கள்செய்யும். எண்வகைச் சிறப்பிலுள்ளனது; எண்வகைச் சிறப்புக்களை, "சுடர் மண்டலஞ் சரதந்துதி தெய்வத் தவனிசிக்கப், பிடரமண் டலவனை பிண்டி வெண்சாமரை பெய்மலரி, னடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ, மிடர்மண் டலக்கெடுப் பார்க்கிமையோர்செயுமென்சிறப்பே" (திருநாற். அ0) என்பதனு லுணர்க.

3017. (உ) அல்லாப்புற்று-சுழன்று.

3018. (உ) "வாடாமாழியோடை யொடுதுயல்வர" (முருகு. எக.); "வாடாமாமலர் மாலைதூக்கலின்" மணி. ஈ: 110.

3019. (உ) அமராதார் - விரும்பி நினைந்து பொருந்தாதார். (ச) தூல் நாழிகை - நெய்தற்றொழிந்திருநிய கருவி களுள் ஒன்று.

3024. (உரை) கணதாரிருக்குமிடம் கணதா கோட்டமெனவழங்கும்.

3038. (ச) நீல. ஆசீவக. உ.

3039. (க - உ) "பாம்புரி... துறந்த" என்பது, 1546 - ஆம்கவியாலும் அதனுரையாலும் விளங்கும்.

3046. (ச) பட்டத்துயானையை ஐராவணமென வழங்கல், முவநலா விற் காணப்படும்.

3048. (உ) ஆற்றமணல், கடல் மணல்களை அளவின் பேரெல்லைக்கு

சுறுதல்மரபு; புறநா. ௫௫, க௩௬ ;
மதுரை. உ௩௫ - ஏ.

3068. (க) "நன்னரசித்தத்துக்
கேள்வி மார்தர்" பெருங் க:௩௭, ௧௦௮.

3070. (ச) குரைய : "நேர்வருங்
குரையகலம்" குறிஞ்சி. கச.

3105. (க) தீற்றி- ண்டட்ப்பட்டு.

3111. (க) "மணி நிலை விசும்
பொடுவரக்களிவன" துளா. இரத.கஉ.

3116. (உரை) கர்ப்பாவ தரணம்,
ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்கிரமணம்,
கேவலஞானம், பரிநிர்வாணமென்னும்

பஞ்சகலியாணங்களுள், பரிநிர்வாணம்
ஐந்தாவதாகவின் கலியாணமெனப்
பட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3121. (க) ஐயமின்றி - நற்காட்சி
யிற் சங்கையின்றி.

3143. (உரை)முத்தும் பவளமும்
கலந்து கோத்த வடம்போன்றதென்
றும் அரிதிற் பொருடந்தும் எளிதிற்
பொருடந்தும் செய்யுட்கள் நின்மன
வென்றும் கூறப்பட்டிருத்தலின், இந்
தூல் மணியிடைபவளம்போன்றதென்
பதைத் தெரிவித்தபடியாயிற்று.

இந்தூல் 3145-ஆம் கவியுரையின் இறுதியில் நச்சினூர்க்கினியராத் குறிப்
பிக்கப்பெற்றுள்ள 'பகைமாற்று' என்னுங்கவி வருமாறு:—

"பகைமாற் றொருநற் பரன்வாழ்த் தவைச்சொற் பதிக விலம்பகமோ
வகைமாற் றொருநா மகளோ கோவிந்தை மணமுறு தத்தைகுணம்
மிகைமாற் பதுமை கேமசரி கனகம் விமலையர் வீழ்சரமஞ்
சகைமாற் றொடுமண் மகள்பூ விவக்கணை முத்தியீ ராரொன்றே."

இது, சேந்தமிழ்க் தொகுதி ௨௦, பகுதி ௫, உ௩-ஆம் பக்கத்தில் 'பெயர்
விழையான்' என்பவரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

கீழே கண்டவற்றை இந்தூற் பிரயோகவிளக்கத்தில், உரிய இடங்களிற்
சேர்த்துக்கொள்க.

1.	மு.	யா.	வ.	உரை	ஒழிபு உ
23.	"	"	"	"	"
31.	"	தொல்.	இளம்.	செய்	௧௦௩

பரமபதிதுணை.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினூர்க்கினியருரை.

கடவுள் வாழ்த்து

1. மூவாமுதலாவுலகம்மொருமுன்றுமேத்தத்
தாவா தவின்பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவா துநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செவ்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே.

என்பது. இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு
னால் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமாதலானும், “முந்தனால் கண்டு
முறைப்படிவெண்ணி” (தோல். சிறப்பு.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழி
னால் தொல்காப்பியமாதலானும், பிற்கூறியதனால்நீரம்பிய இலக்கணத்
தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்
றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பாடான்கண்
றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுக்கூறிப் பின்பு
அம்மை முதலிய எட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இலக்கணமென்று கூறு
கின்றழி, “இழுமென் மொழியான் விழுமியது தவலினும்” (தோல். செய்.
சூ. ௨௩௮) என்பதனால், “மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம்
விடென்னும் விழுமியபொருள்படப்பப் பழையதொருகதைமேற் கொச்சகத்
தாற்கூறின, அது தோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்கனங்
கூறியதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப்
பாடாண் பகுதியாம் (தோல். புறத்திணை. சூ. ௨௭.) இதனானே, “யாப்
பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது” (தோல். செய். சூ. ௧௪௧)
என்பதற்குத் தேவபாணியும் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது
ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

முந்தனால்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்
யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப் பின்புகூறிய தூல்கள் இதற்கு விதியன்
மையுமுணர்க.

இனி, இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இந்
மென்முகாட்டிய உதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனம்
காது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு ஏற்றலானும், துறையை விருத்தமா
கவும், தாழிசையை விருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அவை ஏற்றமையானும்,
“முவாமுதலா” என்னுங்கவிமுதலியன தாழும்பட்டவோசையான் விருத்த
மாயும் சீர்வரையதையானும் மிகத்துள்ளியவோசையானும் துறையாயுங்
கிடத்தலின், இஃகளை விருத்தக்கவித்துறையெனல்வேண்டும் ; அதுகூறவே
துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலானும்
இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசை வேற்றுமையும்
மிக்குக்குறையும் வருவனவும் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடக்கின.
“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதனால் இக்
கவியும் மேலிற்கவியும் முன்னிலையன்றியும் தேவர்ப்பராயினவாம்.

இனி; அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அள
வழித்தாண்டகம், சம்சந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்த
மென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளும் சிலவன்றி முழுதுமடக்காமையுணர்க.

முவாமுதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சக்களின்
எதிர்மறையடுக்கு ; “எதிர்மறுத்த மொழியினும் பொருணிலைநிரியா”
(தோல். வினை. சூ. ௩௬) என்பதனால், உலகமென்னும் “வினைமுதற்
பொருளொடு முடிந்தது ; “முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” (தோல்.
மொழி. சூ. ௩௩) என்பதனால், முதலுமென்பதொருவினை உடன்பாட்
டிற்கு உளதாம். ஆசிரியர், “காலமுலகம்” (தோல். கிளவி. சூ. ௫௮)
என்றும் பிறண்டும் குத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. ஈண்டு
உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை ; “உலக முவப்ப” (முருகு. க) என்றது
போல, ஒருமூன்றுமென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுக்கெட்டு, “முதலீ
ரெண்ணினெற்று ரகர மாகு, முகரம் வருத லாவயி னை” (தோல். குற்
றியலுகரப். சூ. ௩௩) என்னும் விதியும்பெற்று, “அளந்தறி கிளவியும்”
(தோல். குற்றியலுகரப் சூ. ௪௧) என்னுஞ்ஞத்திரத்த, “தோன்றக்
காலை” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒருமூன்று மேத்த எய்தியென்க ;
உம்மை, “இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவி, வினைப்படு தொகுதி
யின்” (தோல். கிளவி. சூ. ௩௩) வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்
றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் ஏத்தவென்னும் வினைப்
பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்னும் உரிச்
சொல், வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமறையாய்
இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. ஏத்தத் தாவாதவென்பது, “வினை
யெஞ்சு கிளவியும்.....வல்லெழுத்த மிகுமே” (தோல். உயிர்
மயங்கு. சூ. ௨) என்பதனால், ஒற்றுமிக்கது. தாவாத வின்ப மென்பது
உடம்படுமெய்யாயிற்று ; இன்பமென்னும் பெயர் தலையாயதென்னுங்
குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது ; “அவ்வுழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்”

தோல், புள்ளி. (சூ. ௧௧) என்பதனான், மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னி
யாய்தியென்ற இன், காரகவேதப்பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன்
னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும்
போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், கார்
ணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரச்சலிளையொடு முடிந்தது.
அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்
மறையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவன, தாவாத
வின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த ஏழுகுணங்களும்; அவை:—
அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாட்டின்மை, கோத்திர
யின்மை, ஆயுளின்மை, அழியாவியல்பென்பன. அத்து, இரண்டாமுருபின்
தண்வந்த சாரியை; “அத்தே வந்தே யாயிரு மொழிமே, லொற்றமெய்
கெடுத்த ஹெற்றென் தந்தே” (தோல். புணரியல், சூ. ௩௧) என்பதனான்,
மகரம் கெட்டு “அத்தி கைர மகரமுனை யில்லை” (ஹெ ஹெ சூ. ௨௩) என்
பதனான், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. “குற்றிய லுகரமு மந்த” (ஹெ ஹெ
சூ. ௩) என்பதனான் வருமொழியில் ஒகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி,
பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய
செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்தமிக்கது.
செல்வனென்றார், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச்
சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதனொடுமுடியும்; தோன்ற
வெழுபாயுமாம். தேவும்: தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க.
ஆதியாகியவென்க. சேவடி புண்புமாத்திரையாய்க்குரைந்த சொல்லாத
லின், மருவின்பாத்தியதாய் நின்றது. சேவடிசோதுமென ஒற்று இரட்
டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரிபில்அன்னபிறவால் (தோல்.
தொகை. சூ. ௧௩) சேர்தம், பன்மைத்தன்மை; ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும்
பன்மை. அன்று, அசை. ஏகாரம், ஈந்தசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனாவான், கெடாத
இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியுயில்லாத மூன்றலகுமேத்தத்
தன்னாற்பெறுமகையினுலே தன்னை விட்டுநீங்காதுநின்ற குணங்களையுடையன
ய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாரும் இவ்வினக்கியம்
இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன்திருவடினை வணங்குவேமென்றாரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரண
மென்னு நான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக
வண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாருமுளர்; அதற்கு எய்தியென்பத
னொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ் செய்யுட்கும் இவ்வாறுரைப்பின் உரைபெருகுமாதலின்,
இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றும்.

“செம்பொன்” (சீவக. உ) என்னும் கவியாற் குருக்கள் அருகிலே வணங்குதலின், தாம் சித்தனைவணங்கினார். குருக்கள்கூறுதலானும் அருகனைவணங்குதலானும் அதனை முன்வைக்கவேனின், அவர், ‘இது நன்று ; இதனை முன்னேவைக்க’ என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வரைமேற்பனம்பொன்னெழுத்திட்டதேபோலம்பொன்பிதிர்வின்மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து வெம்புஞ்சுடரிற் சுட்டுநந்திருமூர்த்திவிண்ணே ரம்பொன்முடிமேலடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன், ஐந்தாழுருபு ; உவமப்பொரு. எழுத்திட்டதென்று, ஒற்றைமைப்படக்கிடத்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வறுவிற்கும் உவமை. மேல் வெம்புமென எதிர்காலநோக்கிற்று ; எல்லாருபு விரும்பும் சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம். இன், உற்றப்பொரு. வைத்தவெனவருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆவிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்வ போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமூர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடி மேல்வைத்த அடியை யாரும் சென்னியிலே வைப்புமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண் ; ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று, இஃது அருகசரணம். (உ)

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொழில்லான் ரென்மாண்பமைந்தபுனைநல்லறந்துன்னிநின்ற சொன்மாண்பமைந்தகுழுவின்சரண்சென்றுதொக்க நன்மாண்புபெற்றேனிதுநாட்டிதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு-ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

(இ - ள்.) உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இருபிடனாய்ப் பழையதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்திநின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையோரலின் இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையோனென தெளிந்துகூறினாரென்க.

இதைவன் நண்பினனாயினும் அருஞ்சரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார் களித்தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின், இல்லாவறமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநண்பில்லானெனின், பிதிர்க்குள்ளது இவற்கின்றென்றாகும் ; “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி (குறள். உக) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று. (ங)

அ வை ய ட க் க ம்.

4. கற்பாலுமிழந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
 னற்பாலுமிழந்தவைன்னமதிபோனினைந்த
 சொற்பாலுமிழந்தமறுவும்தியாற்கழுஉவிப்
 பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலனாமயிக்கார்.

(இ-ள்.) கல்லின்பகுதியின் மணியும் நிலைமதிபோற் கலைகணினைந்த சொல்லின்பகுதியின் மறுவும் கழுவாதோழிந்தால் கன்மைகெடும் ; ஆதலிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலராயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லனென்பது சொல்லெச்சம் ; “சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்” (தொல். செய். சூ. 205) என்றாராதலின். மறுவில்லாதமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ் சொல் ; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்கமுணர்த்தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம். (க)

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவமுத்தொடுசங்குமுத்து
 மந்நீருவர்க்குமெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா
 ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
 பொய்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப்படைத்தலும் கர்த்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலு முடைமையின், முந்நீர் ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பவமுமும் சங்குமுத்தும் கடலிலே பிறந்தன ; அவைபிறந்த அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அது போல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவேமென்பார், எனது இவ்வாறு உவர்க்குத் தன்மையையுடைய சொல். தீதாயினும், அச்சொற்பொதிந்த பொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க. (உ)

பதி க ம்.

6. மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்
 ருனேறனையாணுளன்சீவகசாமியென்பான்
 வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதனைத்
 தேனுறநின்றுதெருண்டாரவைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின ; "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப்
 படுமே" (தொல். மரபு. கு. 90) என்றார். சாமி, பாகதம்.

(இ - ள்.) காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான்றான் ஒருவ
 னுளன் ; அவன் யாரெனச் சீவகசாமியென்பான் ; அவனது ஒழுக்கம் கேட்
 டோர் நெஞ்சிடத்தேறின்று இனிமையிலும்படி, தெளிந்தோர் அவையிலே
 இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைக்கூறலுற்றேனென்க.

புகழாளென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்
 டிப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று ; "நானி நின்றேன்" (அகநா. 6௬) என்றும்,
 "அணங்கருங் கடவு ளன்னோன்" (ஐடி) என்றும் அகத்திற்குறிவதற்
 போல. இது, "பொருளொடு புணராச் சுட்டிப்பெய ராயினும்" (தொல்.
 கிளவி. கு. ௩௭) என்னுஞ்ஞத்திரவிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்
 கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார், கதைக்கு நாயகனாதலின். (க)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வே
 லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானே
 வாடாதவென்றிமிசுசச்சந்தனென்பமன்னன்
 வீடாதகற்பினவன்றேவிவசையென்பான்.

செங்கோல், பிறிதினியைபுநீங்கிய விசேடணமாயினும் கோடாத
 வென்று அடையடுத்தலிற் கோலென்றுத் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை,
 இயைபின்மைமாத்திரைநீங்கிய விசேடணம். உருமுக்குரல்போலுக்குரலை
 யுடையயானே. வீடாத, விகாரம்.

(இ - ள்.) செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவொ
 ள். இயிசு சச்சந்தனென்பர் ; அவன்தேவி விசையென்று பெயர் கூறப்படு
 வாளென்க. (உ) ருத்

8. சேந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்
 பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி
 னேந்தொத்தலர்ந்தமுலையின்னமீர்தன்னசாயல்
 வேந்தற்கமுதாய்வினையாமிதற்கேதுவாமே.

(இ - ள்.) சிவந்த தம்மிலிணையொத்த அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணி
னையும் பொற்பினையும் தம்மிலொத்த அடிபரந்த ஏந்து முலையிணையுமுடைய
சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்டினிதாசிய மென்மையும் தன்னை நுகர்ந்தார் பிறிது நுகரா
மற்றிக்குமென்மையுமுடைமையின், 'அமிர்தன்னசாயல்' என்றார்; "சா
யன் மென்மை" (தொல். உரி. ௨௭) என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ் செய்
தது ஐம்பொறியாலும் நுகருமென்மையெல்லா மடங்குதற்கு; "மயிலன்ன
சாயல்" (ஏலாதி, ௨௮), "சாயன்மார்பு" (கலி. சுரு. ௬௫) என ஒளிக்கும்ஊற்
மிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க; சாயல், ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று
பெறும் அமுதமும் இவனெனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும்
'அமுதாய்' என்றார். (௩)

9. செல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனைந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகேளானனிகுழ்ச்சியிற்றேற்றவாறும்
புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுகுகாடவன்சேர்ந்தவாறும்.

நனி, விசேடித்த விரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்குதல் -
வெற்றிமுரசுகேட்டுக்கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவாறு
மென முடிவுழி, அவனென வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது,
அங்கனம். அமுதாயவன் இங்கனமாயினானெனத் தேவிரங்குதலின், முன்
னிற்செவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனி, 'சாத்தியவன் வந்தான்' என்
றற்போலத் தேவியவனென, வினைக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது
வழக்கில்தென்று மறுக்க.

(இ - ள்.) பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர்
சொல்வழியைக் கேளானாய்ப் பகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற்
படியும், தேவி போகி இழுக்கி அவன் சுகுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. ()

10. நாளுற்றுநம்பிபிறந்தான்நிசைபத்துவந்தத்
தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறும்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும்
வாழ்க்கைகண்ணண்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்; "செப்புற்ற கொங்கை" (திருச்
சூ. ௩௫௪) என்றார் பிறரும். "ஒழியாத" (தொல். தொகை. ௫. ௧௫)
ன்னனுமிலேசாற் கோணையென்னுமுருபு தொக்கது. அவனென்று கந்துக்கட
ன்சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின்,
நீண்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க, வியங்கோள்; விகாரம். நோன்பு,
வெட்கையுள்ளது.

(இ-ள்.) நம்பி, ஒன்பது திங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும் வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தானாக, ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் தன்கை தனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நாளாந்நென்றுமாம்.

(ரு)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்திபாங்கே
வஞ்சம்மறவாரிசைவள்ளல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்விணையிற்றோற்றவாறு
நஞ்சுற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

(இ-ள்.) வள்ளல், தனதுநெஞ்சு தெப்புமாகக் கலைகளாகிய - கடலைக் கடந்து கரையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டசிரையை மீட்டபடியும், தந்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாகரைப்போல துகர்ந்தபடியுமென்க.

கற்பொழுதே பயன்கோடலருமையின், ஆங்கெயென்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகனை வென்றனென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோடுவமை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி.

(சு)

12. முந்நீர்ப்பிசங்கலறம்முரசார்ப்பழந்தார்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேங்கொள்ளண்ணல்
மைந்நீர்நெடுங்கணிருமங்கையர்தம்முண்மாறு
யிந்நீர்ப்படியேயிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப விளையாடும்விளையாட்டென்க. கடி - மிகுதி. தேங்கொள்ளண்ணம் - ஒளியும் நூற்றமும் ஊறும்இனிமைகொண்ட சண்ணம். தோற்றனம், "மோயின ஞயிர்த்த காலு" (அகநா. ௫) என்றற்போல, விளையெச்சம் முற்றுய்த்திரிந்தது.

(இ-ள்.) மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழவிடத்தாடும் ஆட்டிநீர் இருவராகிய மங்கையர் சண்ணத்தாலே மாறாய் இச்சண்ணங்களைத் தோற்ற இந்நீரிற்படியேமென்றபடியுமென்க.

(தே)

13. சண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்ந்துதோழி
வண்ணங்கெடுங்கட்குணமாலையவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடையிற்புகைந்தாணுருவியாதுநோக்காள்
கண்ணோக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

(ந)

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரி, சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்த தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ் சழன்று அழகுசெட்டு ஆண்பக்கன் வடிவை ஒவியத்தும் நோக்காளாய்க் கண் னியாமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறிவைதென மாறிற்று, “திங்களங்கதிர்” (சீவக. அகஅ), “மாற்ற மொன்று” (மொ. அகக) என்னுங்கவிகளையோக்கி. (அ)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி
• நின்றெஞ்சுகின்றருமலிக்கமீர்தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையைச்சுறுத்த
வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிற்று - முன்புவெற்றியையுடைய களிற்று. விரி தார - மார்பின் விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார.

(இ - ள்.) திருத்தக்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ரும லிக்குத் தானும்வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அநஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியு மென்க. • (க)

15. தேனூறுதீஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறும்
கோனூறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானூறிழிந்துமழையின்னெனவந்தொர்தேவ
னூறொருளிலேவோற்கொண்டமுந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது ; “உரங்கால் யானே யொடித்தண்டு” (குறுந். உருஉ) என்னுஞ்செய்தெ னெச்சம் பிறவினையொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறை செய்தது. ஒருதேவன், விகாரம். மழை, அவனூர்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

(இ - ள்.) உரவோன், தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனியசொல் லையுடைய குணமாலையைச்சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற். நீவினையாகியசிறை வந்த அவனைக் கைக்கொண்டபடி யும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவ னைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனெனக்கூட்டுவருவித்த உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (கௌ)

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளிணைக்கியாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீர், தோளினையையுடைய வீர் ; இவை இகழ்ச்சி. கச்ச - சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க - அகப்படக்கோல; திசைச்சொல். நீக்கி - அச்சிறைமயநீக்கி. பின்னும் நினைக்கவென்றது, இடர் வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றவாறு.

(இ - ள்.) மள்ளர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னும் நினைக்க' என்று தனக்குரியவிஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது, முற்கூறியக்கவியிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தெடுத்த விரியக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னையுணர்க. (கக)

17. பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந்துஞ்சங்கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி
மைந்நாகவேலிமலிபல்லவதேயண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. கொடிமாநகரும்பாடும். காந்தள், வடிவிற்கும் நிறத்திற்குமுவமம்.

(இ - ள்.) நாகப்படுக்கையிலே மாயோன் துயிலுமாறபோலக் காந்தளைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்வதேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. அத்தம்மனையகளிற்றந்நகர்மன்னன்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சுகிழ்மென்முலையின்னனானைப்
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதிண்டைச்
சித்தங்குழையற்கெனத்தீர்த்தவட்சேரந்தவாறும்.

அத்திரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு" (இறை. சூ.கஅ. க-றை.கசஅ 'அன்னம்புரையும்' என்றார் பிறரும். அங்களைக் கதையையுட்கொண்டு சுட்டினார். குழையற்க விகாரம்.

(இ - ள்.) களிந்தையுடைய முற்கூறிய நகரின்மன்னன்மகள்முகத்தைப் பொழிவிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து அது மறுச்சேர்மதியைமையின், அவனைக் கையிலே திண்டுதலாலே சித்தம்வருந்தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றகூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவனைச் சேரந்தபடியுமென்க. (கங)

19. பொற்புண்ணமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோழ
நற்பூங்கழலானிருதிங்கணயந்தவாறும்

கற்பாடழித்தகனமாமணித் தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவினாவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

(இ - ள்.) கழலான், பூனாகிய கிம்புரியைச் சமந்த முலையாகிய கோடு உழாநிற்க, அதனை இரண்டுதிங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின் விரைவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின் பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித் தூண்யொத்த தோளான். (கசு)

20. தள்ளாதசும்மைமிகு¹தக்கநனாடுகண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணைக்க
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றெத்துறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிவாறுங்கம்முகோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மனம். இன், நீக்கம்;

(இ - ள்.) இன்னஒலியெனநீக்கலாகா ஒலி மிகுதின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரின் வணிகன்மகளினோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருபிரும் ஒருபிரையொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியுமென்க. (கரு)

21. இன்னீரமிர்தன்னவள்கண்ணினைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீரவெள்ளேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

'கண்ணிணையும்' என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஒடினபொன் டெக்க நெகிழுமாதலின், 'ஊரும்' என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழி ப்ப்போனென்றதனால், காலம் காராயிற்று. 'மின்னீரவெள்ளேல்' என யும் பாடம். சிலை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணினைகளும் மாறாது நீர் சாரியப் பழகும்படி தாட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் தன்மையை டைய வேலுவனாகிய தடயித்தன் அச்சம்பரந்தசிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர் கொண்டபடியுமென்க. (கசு)

22. திண்டோரசர்திறற்சிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினோபு
புண்டாங்குகரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக்காரணமான வேல், வினைத்தொகை ; ஏதப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும் ; "மற்றிற் கோய் திரு மருந்த" (கலி. ௬௦) என்றத்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்.

(இ - ள்.) அவன், அரசர்சிக்கங்களினுடைய விற்றொழியையும் வாட் டொழியையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட் டிக். காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணினுளை இளையோற்குப் புணர்த்த படியுமென்க. (௧௭)

23. மதியங்கெடுத்தவயமினெனத்தம்பிமாழர்ந்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனாயவாறு
பதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தானைப்பணிந்தவாறும்.

(இ - ள்.) நந்தட்டன், திக்கனைக்கெடுத்த உரோகினியென்னும்படி மட ங்கி உலகுவிளக்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண் டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவ னைத்தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமின்களெனத் தோழர்நிரந்தபடியுமென்றமாம். பதியினின்றிற் றீங்கிப் பின்னையப்பெற்றொளையே விசயையாம்; பதி - இராசமாபுரம், மாம் ; ஏமமாபுரமாம். (௧௮)

24. கண்வாளறுக்குங்கமழ்தாரவன்றொயொடெண்ணி
விண்வாளறுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கன்னிப்
பெண்ணூரயிர் தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளறுக்கு மென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கன்னிப்பெண் னூரயிர் தின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையாயினும், "கற்சனைக் குவனாயிதழ்" போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

(இ - ள்.) தாரவன், விசயையுடனெயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் பெரு விளையே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகன்னிப்பெண்ணுதி அயிர்தினது போகக்கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (௧௯)

25. தஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார் துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின்பக் கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சுறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாடிய அஞ்சுலையுடைய கொடி; இன் பமாகியகொடி. பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீங்குதலானும் தாழ்த்ததென்றார். நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

(இ - ள்.) வேலான் ஒளிமாறா தமணிப்பூணியையும் நாமத்தினையும் சாயலினையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியுமென்க. (உ௦)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்போன்றமாமன்மகள் கண்மணிப்பாவையன்ன பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ மண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள், அவன்கண்பேரன் மமகள், அவன் தேவி புதவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; “உண் கண் மணிவாழ் பாவை” (நற். கஅச) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) அவளிடத்து அமிர்நையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடியும், செங்கோல் பெரிவிடிபெறுநிற்பக் குடை சிழிபுப்பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த் தென்றார். தோய், உவமவாசகம். குடை, எழுவாய். குடைத்தண்ணி மலும் பாடம். (உ௧)

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக் குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப-கெடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமதிபம்.

(இ - ள்.) உய்ப்ப, நிற்ப, கெடப்ப, உயரும்படி தேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியைஅஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே அறந்தபடியுமென்க.

இவனை அறவுகடவெ எல்லாந்தவருணர்ந்தியதாயிற்று. (உ௨)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்குழம் வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாறும் பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப ளிணைக்கிழவன்விருந்தார்கதிச்சென்றவாறும்.

கோணை: ஐ, அசை.

(இ-ள்.) மாறுபாட்டினையுடைய களிறுமுதலியவற்றைச் சூழ்ந்த காலா யையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியரெண்மரும் இந் நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெற, தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று. “தென்புல மருங் கின் விண்டு நிறைய” (மதுரை. ௨௦௨) என்றும்போலப் புலம் - நிலமாம். “ஏசுபெண்ணொழித்திந்திரர்களாய்த், தாயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்” (சீவக. ௩௧௨௧) என்று தேவியரைமுகூறி, “ஐவருக், திருவின்றோற்றம் போற்றேவராயினார்” (சீவக. ௩௧௩௪) என்று பிழைவாராதலான், முலை யாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்மோயினும், ஆண்பால் சிறப் புடைமையின் முற்கூறினார். பாட்டுக் காமத்தைவினைத்தலின் அதிற்பற் றற்று விரையவீடுபெற்றமைதோன்ற, ‘வினைக்கிழவன் விருந்தார்க்கிச்சென்ற வாறும்’ என்றார். (௨௩)

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவயிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்
வான்வாய்வணக்குகலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியவின்பவெள்ள
மீனோர்க்குரைப்பாம்பதிகத்துளியின்றவாறே.

உமிழ்ந்தவயிர்து, “நிலம்பூத்தமரம்” (கலி. ௨௭) போலநின்றது.

(இ - ள்.) அழியாதசெல்வத்தையுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் கார ணமாகிய ஆமிர்த்தத்தையுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால் வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிலே கேவலமடந்தையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பாமென்றாரென்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உம்மையும் உருபும் விரித்து, “கல்லார் மணி” (சீவக. ௧) என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண் டாவதுவிரித்து உரைப்பாமென்பதனொடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுகூறி அதிற்பயனும் கொண்டுகூறினார்.

(௨௪)

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று .

ஆகக்கவி, ௨௧.

க.—நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

நா ட் டி வ ள ம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள் புல்லாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணி கூறுவற்றேன்.

(இ - ள்.) பர்விலே வீற்றிருந்தகலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ,
தன்னை நாமகளோடு திரும்புகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லும்படி தான்
வீற்றிருத்தற்குக் காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுத்தேனென்றாரென்க.

‘கேள்விக்கோ’ எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை
நாடோறும் புதியனவாக நிகழ்கின்றமை தோன்றப் பின்னும் ‘புல்ல’ என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றமாம்.

(க)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்து
மேமாங்கதீமென்றிசையாழறிசைபோயதுண்டே.

‘வீழ’ என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கள் இறந்தகாலமுணர்த்
திற்று. ஒழித்தஎச்சம் ஈண்டுச் செய்வதன்றொழின்மேலன. பூமாண்ட தீந்
தேன்றொடை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய நீரையு
டையதாறு; “தகைசெய் திஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்” (மதுரை. ௪௦௦)
என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென் உம்மை விரித்தலுமாம்.
வருக்கை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாக்கத
மென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம்போயதொருநாடுண்
டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்ப
தெந்தொழிலுமாம்; “விண்டு” (நிருசீழ். ௨௪) என்பதுபோல. (உ)

வேறு.

32. இலங்கலாழியினுன்களிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டிசைமேய்ந்துகணமழை

பொலங்கொள்கொன்றையினுன்சடைபோன்மின்னி
விலங்கல்சேர்ந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

கலங்குதெண்டிரை - மறுகுதின்றதெண்டிரை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கணமழை, சக்கரவர்த்தி களிற்றிட்டம்போலே திரையைப்
பருகிச் சூன்முதிருமளவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச்
சடைபோலமின்னி வாய்விட்டு ஆர்த்தனவென்க. (ந)

33. தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசம்புறவெள்ளிவெண்
கோனிரைத்தனபோற்கொழுந்தாரைகள்
வானிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

(இ - ள்.) வான், ஒன்றின்மேலொன்றாகமேல்நிரைத்துத் தம்மிற்குடிக்
தேனிரால் நிரைத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய
கோல்களை விசம்புற நிரைத்தாற்போலத் தாரைகளை நிரைத்துச் சொரிந்தன
வென்க. (ச)

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுமுக்கிண்கிதேன்
முழவினின்றிர்மொய்வரைச்சென்னியி
னிழியும்வெள்ளருவித்திரள்யானவயும்
குழவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

(இ - ள்.) வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளருவித்திரள் யாவையும்,
பிறைக்கோடு உழுதலின் இறால்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றி
ரள் யாவையும் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியை யொத்தன
வென்க.

முழவுபோலஅதிர்ந்தல், இரண்டிற்குமேற்றாக. "வெண்டுகில்" (பரி.
க0: ௮0) என்றும், "கோபத்தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (முருகு. ௧௫)
என்றும் கூறலின், துகில் வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (ரு)

35. இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவிழ்த்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னொடுநன்மணிசுந்தலாற்
கலன்பெய்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவிழ்த்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவிழ்த்தல். கவிழ்த்த, தொ
ழிற்பெயர். சுந்துதல் - உள்நிறைதலிற் நெறித்தல்.

(இ - ள்.) அவ்வருவிகள், தாமே விழுகின்றபொழுதுஇந்திரன் மார்பின்
மேலே விழ்த்த முத்தவடத்தையுமொத்த, அவை பொன்னையும் மணியை

யுஞ் சிந்ததலின் அவனுபரணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங் களையுமொத்தனவென்க.

இது நீரிந்குவமைகூறிற்று.

(சு)

36. வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுதிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுத்தவிரைந்ததே.

• உய்த்து—உய்ப்பு. உராய்—பெயர்ந்து.

(இ—ள்.) வெள்ளமானது, வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரனை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறும் கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து விரைந்ததென்க. (எ)

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்த்துதே
னையபொன்னசும்பாடியனைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
நையவாரிநடந்ததுநன்றோ.

(இ—ள்.) அவ்வெள்ளம், மூன்றுமதமும்உள்ளேநிறைந்த தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னசும்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென் னின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காடுவருந்தும்படி வா ரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைந்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி நடந்ததென்றார்; குறிப்பு, ஐய, உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. “நன்று பெரிதாகும்” நோல். உரி. சூ. சடு. (அ)

38. வீழல்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டகவரந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்முரிநெடுங்கட
னாடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு, விகாரம்.

(இ—ள்.) புனலானது, குழநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை காண்டவேந்தெனத் திரைகளாகிய கைகளாலே காட்டையரித்தல்கொண்டு டுப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோ வென்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

39. திரைபொருகளைகடற்செல்வன்சென்னிமே
னுரையெனுமாலையதுகரச்சூட்டுவான்

1 சரையெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குரையுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரையென்னும்பெயரினையும் தூமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய புனலாகியகன்னி ; தடம் முலைபோற்கூர்த்தலின்முலையாம். கொள்கன்னி, வினைத்தொகை. கன்னியென்னும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து அஃறிணையாக்குதலின், இழிந்ததென்றார். என்ப, அசை ; இது புறநடையாற்கொள்க (தொல். இடை. சூ. சஅ;) இவ்விதிமேலுங்கொள்க.

(இ - ள்.) கடலாகிய தன்கணவன் துகர்த்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தன்தலைமேல் துரையாகியமாலையைக்கொண்டு இழிந்ததென்க. (க0)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியனதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை, நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப்பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னேபடுத்த வாய்த்தலை. தழங்குரால், விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலாலே வாய்க்கால் உட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா ரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிடுதற் கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

(இ - ள்.) முன்பே வெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்புவேட்டம்பட்டால் அனைப் பரிக்கோற்காரர் குத்தி விலக்குமாறபோல வாய்த்தலையிடந்தொய் மிடந்தொறும் நாட்டினுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலாடு மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்த வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிடைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனூறுயிரஞ்சிலைக்கும்பம்பையு

(பீ - ம்.)—1 'சரவேனும்பெயருடை'

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்குகாரொடி
பவ்வநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - ரேரே.

(இ - ள்.) படலிட்டதினின்றும் குதித்து வழிஇய புனலொலியும்,
கரைகாப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லா எல்லாத்திசை
களினுமீண்டிக் காருங்கடலும் மாறாமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கக)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாம்புனங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

(இ - ள்.) தம் உழவுத்தொழிலிலே மிக்கனவாகிய எருமை முதலியன
சாம் அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்னினவற்றைத்தின்
யிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்பின், வருந்து
மென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்மம்பி. "ஆவயிற் குறிப்பே யாக்க
மொடு வீருமே" (தோல். எச்ச. சூ. ஈசு) என்பதனான் ஆக்கம் வருவிக்க.()

44. நெறிமருப்பெருமையினெருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுநீஇப்
பொறிவரினாரினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனிபுருமுநாவெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அங்கனநின்ற அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய எருமைச்
சாதியிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்னினவற்றைப்பூட்டி
வராலரிய அவற்றிடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னு
மெண்ணியினென்க.

"ஏற்புடைத் தேன்ப வெருமைக் கண்ணும்" (தோல். மாபு. சூ. ஈஎ)
என்பதனால் 'ஒருத்தல்' என்றார். (கக)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை
வீரெடுவினாகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
சூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேருவார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் உழுவார், சிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்த
செய்யிலே முனையை வினாகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வி

1 சரையெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குரையுநற்கன்னிகொண்டழிந்ததென்பவே.

சரையென்னும்பெயரினையும் துடமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய
புனலாகியகன்னி ; தடம் முலைபோற்சூரத்தலின்முலையாம். கொள்கன்னி,
வினைத்தொகை. கன்னியென்னும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்த
அஃறிணையாக்குதலின், இழித்ததென்றார். என்ப, அசை ; இது புறநடை
யாற்கொள்க (தொல். இடை. சூ. சஅ); இவ்விதிமேலுங்கொள்க.

(இ - ள்.) கடலாகிய தன்கணவன் துகர்த்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை
உள்ளடக்கிக்கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தன்தலைமேல் றுரை
யாகியமாலையைக்கொண்டு இழிந்ததென்க. (க0)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை, நெருக்கத்திற்கு. இலை
யெனப்பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னேபடுத்த
வாய்த்தலை. தழங்குஞரல், விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலாலே வாய்க்கால் உட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா
ரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படவிடுதற்
கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர் தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

(இ - ள்.) முன்பே வெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்புவேட்டம்பட்டால் அ
னைப் பரிக்கோற்காரர் குத்தி வினக்குமாறபோல வாய்த்தலையிடந்தொ
மிடந்தொறும் நாட்டிலுள்ளார் படவிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலா
மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்த
வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயி
டைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனாருயிரஞ்சிலைக்கும்பம்பையு

(பி - ம்.)—1 'சாவெனும்பெயருடை'

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பவ்வகின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

(இ - ள்.) படலிட்டதின்றும் குதித்த வழிஇய புனலொலியும்,
கரைகாப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லா எல்லாத்திசை
களினுமீண்டிக் காருங்கடலும் மாறாமல் முழங்குவதொத்தவென்க, (க௩)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாம்புலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துந்தொழிலின்மிக்கவே.

(இ - ள்.) தம் உழவுத்தொழிலிலே மிக்கனவாகிய எருமை முதலியன
தாம் அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற
வயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படின, வருந்து
மென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்றம்பி. "ஆவயிற் குறிப்பே யாக்க
மொடு வீருமே" (தொல். எச்ச. சூ. ௩௬) என்றதனால் ஆக்கம் வருவிக்க.()

44. நெறிமருப்பெருமையினெருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுறிஇப்
பொறிவரினாரினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனிபுருமுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அங்கனநின்ற அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய எருமைச்
சாதுயிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி
வராலரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னு
மெண்ணியிருனென்க.

"ஏற்புடைத்தென்ப வெருமைக் கண்ணும்" (தொல். மரபு. சூ. ௩௭)
என்பதனால் 'ஒருத்தல்' என்றார். (க௯)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை
வீரெடுவினாகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறினுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குமாங்கொண்டேருவார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்த
செய்யிலே முனையை வினாகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வி

யென்றுபறித்து அதிலே நாட்கொண்டுவைப்பார், முன்னேநாளே எமக்கென்று கூறிவைத்த கடைசியார்திரளைக்கொண்டு ஏகுவாராயினரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்கு இத்துணைக்கடையென்று கூறியவென்று மாம். (கக)

46. முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலைத்துடன்பதித்தலிற்குதித்தவாட்கயல்
புலத்திடைக்கவரிகன்றாட்டப்போந்தபா
ளிலத்திடைப்பாய்ந்தவைபிறமுநீரவே.

மற்று, வினைமாற்ற. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றையூட்டுதலான் அதற்கு மிக்குச் சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்திடையென்க. “கவரியுந் கராமு நிகரவம் றுள்ளே” (தொல். மாபு. கு. ௧௭) என்றதனால், ‘கன்று’ என்றார்.

(இ - ள்.) அக்கடையார், முலைப்பாப்பிலே சேறதெறிப்ப முடியைக் குலைத்து எல்லாரும் நெதலின், வெருவி நடாதஇடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பானிலத்திடத்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிறமுநீர் அந்நிலமென்க. (க௭)

47. பாற்சுவையிறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினம்
கோற்றொடி நனைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையையுறிந்து நீர்ன்மையின் தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வண்டினம் நனைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் குடின மாலையில் தேனினம் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

‘பாற்சுவைதெரிந்தன’ எனவும் பாடம்.

(க௮)

48. இரிந்ததேன்குவனையினெற்றிதைவர
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையி
ளரும்புசேர்ந்தணிநிமிஞர்ப்பவாய்ப்பதம்
விருந்தெதிர்கொண்மெனத்தழுவிவிழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) முல்லையின் அரும்பு போதாயவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப் படுங் குவனையின் நெற்றியிலே, முன்பு இரிந்த தேனினம்சேர்தலாலே, அந்நிலிருந்த நிமிடங்கள் முரிந்துஆர்ப்பு, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உணவை நுகருங்கு விருந்திடுகின்றேம், இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற் போல அவற்றைத்தைவர, அஞ்ஞாநியுகள் அத்தேனைத்தைத் தழுவி அதிலே விழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றால் நிலமயக்கங்கூறினார்.

(க௯)

49. வளமுடிநடுபவர்வாம்பில்கம்பலை
யினமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கவி
னளமருகுயிலினமழங்கிப்பூம்பொழி
வளமெலிமகளிரிஞெடுங்குமென்பவே.

(இ - ள்.) நடுபவர்கம்பலையைக் கார்ச்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்
கென்று உட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று
அலமருகின்ற குயிலினம் உண்மையென்று வரும்பிப் பிரிந்தமகளிரைப்போலே
பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ௦)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கலிற்

1 நினைத்தவர்பருகியதேறேற்குழிக்

களிப்பவுண்டளவனங்கன்னிநாரையைத்

• தினைத்தலிற்பெட்டையிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே
இடைவிடாதபயின்றவர் உண்டதேதல் மிக்குச்செறிந்தஇடத்தே, காமலின்
பம்அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமலின்பதுகார்த்தநயாத நாரையைப்
புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெட்டை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலைமைத்
தென்க.

“தினையா வரும்ருவி” (திருச்சிற். உகச) என்றார் பிறரும். பெடை
யென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளாண்டு இதுபோல் மயங்கன்மி
னென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டார் கள்ளின்களிப்புத் திரு
மென்றுலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக).

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினார்

வண்ணவாண்முகமெனமரையினுள்புகார்

• பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்

தணவயலுழவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும்: உம்மை, சிறப்பும்மை. ஓம்பினார், வினையெச்சமுற்று.
உள்புகார், தொழித்பெயர்.

(இ - ள்.) கார்தன்மகளிர் முகமென்று உட்கொண்டு தாமரையாகிய களை
யின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு குடுத்தற்குப்
பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பிரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்
வடிவுதோன்றப் பாடினார்; உழவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, “கடவு ளொண்பு வடைத லோம்பி” (பெரும்பாண், உக௦)
எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. “மரையினுள்” என்னும் உம்மை

(பி - ம்.)—1 ‘தினைப்பவர் பருகிய தேறேந்துழி’

யில்சொல், எஞ்சுபொருட்களவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க (தோல். இடை. சூ. ஈ.சு.) முகமும்கண்ணும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின், அதற்கேற்கப் பரிசு இரன்க. (உஉ)

52. நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியநாவினாகிற
றத்துநீர்நாரைமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுதிரையெனப்பறவையாலுமே.

நித்திலப்பந்து, உய்மத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; "கந்தருவ வழக் கம்" (இறை. சூ. க) என்றும்போல, ஈன்று உடையவென்க.

(இ - ள்.) தத்தநீர், முத்துப்பந்துபோலுஞ் சிணையைச் சேரவின்று தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக்கெடுத்த நாவினையுடைய நத்தை யாலே நாரைமேலே எறிய, அப்பறவை திரையென மெல்ல வெழுந்து ஆறு மென்க.

இது, வேண்டினவளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (உ௩)

53. சொல்லருஞ்சூற்பசும்பாம்பின்னோற்றம்ஃபான்
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலைநிறுவித்தோந்ததூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சொல் - சொல். அரு - சூலுண்டென்று சொல்லத்தகிய. மெல்ல-ஒழுக. தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. "தாறுபடுசெல்" என்றும்போல, 'காய்த்த' என்றார்.

(இ - ள்.) செல்லானவை கருத்தங்கி ஈன்று சூழப்பிறவாதார் செல்வமே போல் தலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் வளைந்து விளைந்தனவென்க. (உ௪)

54. மீன்கணினளவும்வெற்றிடங்களின்மையாற்
றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனிசாக்கமு
மூன்கணுர்க்குரைப்பரிதொல்லென்சும்மைத்தே.

(இ - ள்.) மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நிலமின்மையான் மக்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானினுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறுவினது திரட் சியையுடைய கரும்புவளர்ந்த காடும் யானேநின்றால் மறைபுஞ்செந்நெல்லி னது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கின்ற ஓசையையுடைத்தாயிற்றென்க.

முன் விளைவுகூறி, இதனால் முற்றியபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடைமையின், இடங்குறித்தல் அரிது. (உ௫)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டிதேன்
வாய்பொழிசுவனைக் குடிமள்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தினு
ராய்செநெலகன் நகாடரிசூற்றார்களே.

(இ-ள்.) உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமுமுண்டு
சுவனையைச் குடிப் பிறைபோலும் அரிவானைத் தம் கையிலே எடுத்தார்;
எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

• சுவனையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூழினார். காடு, பெருமை
கூறிற்று. எறிகுற்றாரும் பாடம். விருத்தவண்டு, “வன்றொடர்மொழியும்”
(தொல். குற்றியலுகாப். க) என்னும் சூத்திரத்தில், வல்லெழுத் திடையிலும்
என்னுது, ‘ஒற்று’ என்ற யிசூதியான், இயல்புகணத்தக்கண்ணும் மெல்
லொற்றுத் திரிந்தது. (உசு)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவனைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினார்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. ‘பொய்கை பார்ப்பெழ’ என இடத்து
நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனிந்தது. புட, உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த
வாடக் கம்பலை பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழ அரிந்
திட்டு வுனைந்த அரிவானை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால் அரிந்தார். (உஎ)

57. வானையினினைந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்ணமை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பானைவாய்கமுகினம்பழங்கள்சிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டு அலர் - வண்டு துகைத்து அலர்ந்த. பானைவாய்
கமுகு - மடற்கமுகு.

(இ - ள்.) தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம், இரியக்
கிழியச் சூட்டைச் சமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கமுகினம் பழத்தைச்சிந்து
மென்க. (உஅ)

58. சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூசில
மார்புகொண்டார்ந்தநூலவண்ணனை

கேடு: “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, ஈட்டம் பெரும் பெயல்கா லெட்டு.” என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன். மது-பூவின்மது.

(இ - ள்.) மருதணியப்பட்டுக் கேடில்லாத வயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து ; இனி, யான்கூறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய நாட்டி லுளர்களென்க. (௩௫)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்
காவிற்கூடெடுக்கியகல்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தண்குயின் முழுவமாத்
துவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தாவி - சூட்டு. மணம் - பூவின் மணமும் கலியாணமும்.

(இ - ள்.) தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம்பூவைக் கவ்வியிருந்தன ; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழுவமாக மயிலு மணத்தே புகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானும் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்றுகருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்மறைதலிற் கொம்பு புகுத்தும் என்றார் ; பேரும் தோகை மயிலும் சோவிருந்தன வென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயில்முழுவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம் ; கொம்பிலுலாவுமயில், விளக்காலும் முழுவாலும் அக்கொம்பினின்றும்போந்து ஆடுதலின், அக்கொம்பிற் பூவின் மணத்தே தும்பியைப் புகுத்திட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையின், குயிலோசையை முழுவமாகக்கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், “ஆடமைக்குயிற்” (அ௨) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க. (௩௬)

66. கூடினார்கணம்மலர்க்குவனையங்குழியிடை.
வாடுவள்ளைமேலெலாம்வானையேற்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போந்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநாரைகாண்பவொத்தவே.

(இ - ள்.) கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவனையோடையில் நீர் தாழ்தலிற் சிறிதுவாழ்ந வள்ளைமேலேசெல்ல வானையின்களெல்லாம் பாய் கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குதித்துக் கலனொலிப்ப ஆடுக்கூத்தியது கூத்தையொத்தன ; கரையிலிருந்தநாரைகள் காண்பன போன்றனவென்க.

குவனைய்குழியில் நாட்டின கழையும் அதிப்படர்ந்தகொடியும் அதிற்பாய் கின்றமீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்து ஆடுக்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன ; வடியும் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப்பலவறிசொல் ; தொழிற் பெயராய்நின்றது.

(௩௭)

67. காவியன்னகண்ணினூர்கயந்தலைக்குடைதவி
 னவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
 கோவையற்றுநிர்ந்தனகொள்ளுநீரின்மையின்
 வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்ததொத்தவே.

(இ - ள்.) மகளிர் கயத்திடத்தே வினையாடுதலிற் பலகலைகள் வட
 மற்று உதிர்ந்தன; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாலிகளெல்லாம் மேகலை
 யையணிந்து, வானம் மீனைப்பூத்த தன்மையைப்பொத்தனவென்க.

கயந்தலை, விகாரம், பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை
 அற்றவீழ்ந்தன. (௩௮)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
 மாசினிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கனியுதிர்ந்
 தாசலாமிபைங்குமுக்குதெங்கிஞெண்பழம்பரீஇ
 வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

(இ - ள்.) உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலிய
 வற்றை முறித்த அவற்றின் பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற
 கழுகின் பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்
 பகத்தின் மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் பயன் தருமென நிலநன்மை கூறினார்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமானவாலிகளும் கூறினார்.
 (௩௯)

69. மன்றனாறிலஞ்சிமேய்ந்துமாழுலேசுரந்தபா
 னின் ததாரையானிலநனைப்பவேகிநீண்மனைக்
 கன்றருத்திமங்கையர்கலந்திறைபொழிதர
 நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீரமாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு; ஆகுபெயர். நிறை - சால்; “பீரிவர்பு பரந்த நீரறு
 நிறைமுதல்” (பதிற். கடு) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை
 நனைக்கும்படி. மாறாதுநின்ற தாரையாலே கன்றை நனைத்துப்போய் அதனை
 அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ்
 சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையென்க. (௪௦)

70. வெள்ளிப்போழ்விவங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
 கொள்பவளங்கோத்தனையகாலகுன்றிச்செங்கண
 வொள்ளுகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறக்
 கிள்ளையோடுபா லுணுங்கேடிப்பூவைபாடவே.

மா - கருமைநிறம். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலர்க வைத் தன்னவாயினையும் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனையொக்கும் நிறத் தினையுமுடைய புற, காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவை பாடாநிற்கக் கிள்ளை யோடே பாலுண்ணுமென்க.

கொள்ளுதல் - அறுத்துக்கொள்ளுதல். கடுவு பலவகையுண்மையின், 'கோத்தனைய' என்றார். ஒள்ளகில் ஒண்மை, அகிறகுஅடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (சக)

71. காடியுண்டபூர்துகில்கழுமவூட்டிம்பூம்புகை
மாடமாலேமேனலார்மணிக் குழலின் மூழ்கலிற்
கோடியார்ந்தகுன்றின்மேற்குழிஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

(இ - ள்.) காடியுண்டதுகில புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங் கின் மேலிருக்கின்ற கல்லாருடைய குழலினூட்டிம் புகையிலே அக்குழல் மறைதலின், அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ் குதல் வண்ணம் என்னது அன்னதென்க. (சஉ)

72. கண்ணுளார்நுங்காதலரொழிககாமயீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலாடினாரையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்ற்மொத்தவே.

(இ - ள்.) நம்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர், நங்கண்ணுள்ளார், ஈங் குக் காமத்தையொழிகவென்றகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊழிப் போகின்றவரைக் கணவர் மேகலைகளைப்பிடிக்க; அவை அற்றுச்சிந்தி னவை கிடந்தஇடம் மாற்றற்ற பொன்னைச்சுடும் நெருப்புச்சிந்தின முற்றம் களையொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்கனம்ஊழினார். 'ஈங்கு' தன்மையை புணர்த்ததல், "செல்விலும் வரவிலும்" (தொல். சிவலி. ௨௮) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிலும். பொன்னுக்குமணிக்கும் தழுவும் கரியுமுவமை. (சக)

73. கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்ம்மலரதோன்றிபோற்
சூட்டிடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றினுறுளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கௌவையுங் கடியுங்கௌவைகௌவையே.

(இ - ள்.) செல்வச்செருக்கினையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பிள்ளும் போனாவிரும்பித் தகர்க்கையும் சூட்டிடைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொடுத்தி ஆர்க்குக் கௌவையும் விலக்குக் கௌவையுமே அவ் விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. (சச)

74. இறுதுசுப்பினந்நலாரோந்துவள்ளத்தேந்திய.

நறவங்கொப்புளித்தலினுகுபுன்னேபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்துடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

‘நாகுபுன்னே’ வேற்றுமைத்தொகையாய், “ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்” (தொல். குற்றியலுகரப். எ) என்னுஞ்சுத்திரத்தான், ஒற்று அடாது நின்றது; “சொல்லியமடபின்” (ஷெ மரபு. உசு) என்னுஞ்சுத்திரத்தில், “சொல்லுங்காலை” என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையுமுணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவும்” (சிறுபாண். டுக) என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன்னேகள் மாடத்துடெலாம்வண்டுபூடுமபடி மீனென்னப்பூத்தன, அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தனவென்க. (சடு)

75. விலக்கில்சாலையாவார்க்கும்வெப்பின்ருப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தருங்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுன்பெலாநிறைதுளும்புமூர்களே.

கோயறுத்தற்குக் கடுநெல்லி தான்றி குழவளர்ப்பார்கள். தலைய, இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

(இ - ள்.) நாட்டிலுார்கள், யாவார்க்கும் விலங்குதலில்லாத அடிசிறுசாலை முதலியனவும் வெம்மையில்லாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய றும்பொறி நிலத்திடத்தனவாகிய துகளும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து தனம்புமென்க.

இவை அரசனறம்.

(சசு)

76. அடிசில்வைகலாயிரமற்புறமுமாயிரங்

கொடியனாரசெய்கோலமும்வைகரோறுமாயிர
மடிவிலக்கம்மியர்களோடுமக்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறுயிரமோம்புவாரினோம்பவே.

இலையும் வேறுயிரமும், விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஒதுவிக்குஞ்சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிரவு; “ஒடியாவழிவு” (அகநா. கசக) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) அல்லூர்களில் நாடோறுக்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிசிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிசிலக்களும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறாகிய ஆயிரம் பாதுகாப்பாராத் காத்தலில் தவிர்தலில்லையென்க. (சௌ)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிட
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவிற்பும்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவிழ்ந்தென
மற்றநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

(இ - ள்.) அவ்வேமாக்கதமென்னுநாடு, வெற்றியையுடைய தன்தின் பத்தை உட்கை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்தவீழ்ந்ததெனும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வையும். அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்தவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குக்கல்லியைக் கற்பார்க்கு இடம்; சிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்குமிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்ததென, விகாரம்.

“ஊருரைக்க நின்ற” (சீவக. ௬௪) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, விண்வீழ்ந்தென வையும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (சஅ)

நகர்வளம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்
தொண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவாழிடினோங்கிய
வண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

(இ - ள்.) கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்தி நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் சிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை.

(சக)

79. விண்புகுவியன்சினைமெளியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுகுழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடே மாறுகக்கூவி, கோக்கினூர்கண்கள் மீளாத நிழலையுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய வனைய. கார்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தான் உட்கோடலின் 'மாறு' என்றார். மயிலோடென மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு, "அம்முக் கிளவியும்" (தொல். வினா. ௩௪) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனாற் பிறவினையாகிய உடையவென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவிறுதிரித்தது. இனி மேலிற்கலிக்கும்பொருந்த மயிலை உமைத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிரார்க்கி, மகளிர்குயிலொடு மாறுகூவினாரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன்துளித்தலிற் காரொன்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலும் கூவிற்றென்றுமாம்; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலுமாயு. (௩௦)

80. • கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலையு

மெய்புனைசண்ணமும்புகையுமேவிய

நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தநாணிநூற்

பொய்கைகள் பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேலியநெய் - பூசினபுழுக்கு. குங்குமம் - குங்குமமும். இவைகுளிப்பாரணிந்தன.

(இ - ள்.) சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பெர்லிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவாமாம். (௩௧)

81. (க) கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின்

பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சா

மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிட்

• புடைநிலைவாரிகள் பொலிந்தசூழ்ந்தவே.

82. (உ) சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்

கொலைமரூப்பிரட்டைகள் குளிப்பப்பாய்ந்திரு

மலைதினைப்பனவெனநாகமான்றபோர்

குவவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியின்காதுநிற்றலையுடைய கணையமமைந்தவாரி.

உ. தம்மிற்போர்செய்வன் இரண்டுமையென்னும்படி யானைகள் ஓசைபட மும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுமையும் தைத்தமறையப் போர்செய்ததற்குவனைத்த நிலைபெற்றகளம்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின் நலத்தை விரும்பிவரும் குஞ்சரநிர்மலையுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச்சமைந்த களங்களும் கோலமார்ந்தன வென்க. (௩௩)

83. முத்துடைவெண்மருப்பீர்த்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்குயிற்றியமருங்கிற்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவரைஞ்சேர்த்துந
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்தி மருங்கிலே பலவினைகளைக் குயிற்றிய நல்லகிம்புரி; இன், அசை.

(இ-ள்.) மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படியிடம் கிம்புரியிலே வரையிடுவார் தம்மிற்பொருந்திடக்குக் தெருவுகளும் ஒழுங்குநீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர்.

(௩௪)

84. ஓடுதேர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூயியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கூடின்றே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை, கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரோயிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில் செய்யுமிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத வற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடிற்றென்க.

(௩௫)

85. புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
னிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களீட்டமே.

(இ-ள்.) புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றுகுறி இடைநகரினது தன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரினோசை கடலுடைந்ததென்னும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு சுவிந்தடைக்கு தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னுற் கூறுதலறிதென்றொன்க.

'கடந்து' என்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல் - சொல்லப்புகுதல். அடைத்தனையது, காலமயக்கம். (௩௬)

86. சிந்தரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்சண்ணமுஞ்
சந்தனநீரோடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுசிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

(இ - ள்.) தையலார், சிந்தரப்பொடிகளையும் சண்ணத்தையும் சந்தனத்
தையும் பனிநீரோடுகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்
சிதற, அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (௫௭)

87. பாத்தரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிவீமற்
தூத்திரண்மணிக்குடரினரத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்
தேத்தருமயிற்குழாமிருந்தபோன்றவே.

(இ - ள்.) மாற்றம் பொன்மாடங்களின் உச்சியிலே நீலமணிக்குடங்
கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனலாகிய வேங்கையின் மேலே மேகத்தை
நினைத்தலால் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிள் பொலிந்திருந்தன
வற்றை ஒத்தனவென்க.

“ஏக்கமுத்தம்” (சீவக. ௪௯௬) என்றாற்பின்னும்.

(௫௮)

88. நெடுங்கொடிநிழன்மதிநெற்றிதைவா
வுடம்புவேர்த்தினமழையுறிநோக்கவி
னடுங்குபுரல்வரைமாடத்துச்சியி
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினமுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) கொடி, மிகுச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின்,
நெடு திரியுமேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்த இடித்து நோக்கிப் பெய்தலின்
உளதாய அருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்த
வீழ்ந்து அழுவனபோலேயிருந்தனவென்க.

சிலங்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியமுதனரென்பது போதரும். ()

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நற்சிறுநூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீஇ, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல்
எறிந்தகுழை, சிறு தேர்மிசைப்போதகத்தைநூர்தலின், அத்தேரைப்போதல்
கொடாத செல்வம் நிறைந்தனவென்க. (௬௦)

90. மாலையும்பசும்பொலுமயங்கிலார்நனைக்
கோலெயுங்குனிசிலைறுதலினொரோடு

வேலியலாடவர்விரவிவிண்ணவ
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

(இ - ள்.) அங்விடம், மாலைபூம் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோலும்
நாதலினாரோடே ஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிடமிதுவென்று
ஐயந்தருமென்க. (சூக)

91. கற்சுணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சுணப்பட்டுடைபற்றநாணிநூற்
பொற்சுணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய
பொற்சுணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிற்தே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமனைந்தபட்டு. சுண்ணத்தால்
உருபினும்பொருளினும் மெய்தடுமாறி ஒன்றனிலைக்களத்தி ஒன்றுசென்றது.
மகளிர், தோன்ற எழுவாய்.

(இ - ள்.) மைந்தர், மகளிர் புலந்தபோவுழித் தம் காதலால் அவருடை
யைப்பிடிக்க, அதுநெகிழ்ந்தநாலாலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்
கை அவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபரக்கும் பொற்
பிற்று அங்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம்.

(சூஉ)

92. நலத்தருநானநின்றிழக்குநல்லவ
ருலக்கையாலுதிர்ந்தன்தெங்கினொண்பழி
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇய்மஞ்ஞைபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கெளவைத்தே.

நலத்தரு, 'வியத்தரு' என்றும்போல் நின்றது.

(இ-ள்.) விரும்பத்தருநின்ற சுண்ணத்தை நின்றிழக்கும் மகளிர் உலக்
கையார் கழிந்நனவாகிய பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தே
சொரிதலின் வெரீஇய மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடும்
கெளவைத்து அங்விடமென்க.

நானம், ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்
தால் நகரனவும் கலம்வந்தது; அரசன் வினையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம்.()

93. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
முட்டிலாமூவறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழமரப்பொலிவிறற்குய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின், ஐயபரிவிற்குரிய 'மாக்கள்' என்றும்பெயரார் கூறினார்.

(இ - ள்.) போகட்டள்ளுந் திலத்தில்விழாததொருகூற்றாலே திரண்ட குடைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழமார்பொலிவிற்குரிய நக ரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாட்டும் பயன்கோடலும்கூறினார்.

“கடிநகரமைதிசெப்புவாம்” (சீவக. ௭௮) என்றதிமுதலாக நடுவுகூறிய வினையானே, “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” (மே. ௮௫) என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரிற் கூறிய வினையானே, ‘இன்னது’ என்பத னோடுமுடிக்க. (௬௪)

94. தங்கொளிரித்திலத்தாமஞ்சூழிய

வெங்களியிளமுலைவேற்கண்மாதாரார்

பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டிபார்ப்பெனுங்

..கொங்கலர்தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

‘சூழிய’ என்றார், ‘முலைமுடிசூழித் தி’ என்றும்போல. வெம்மை. - விருப் பம். மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

(இ - ள்.) மாதாரார், கிளியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக் கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக் காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்று ரென்க. (௬௫)

95. கோட்சுருவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக

ளாட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன

மோட்டிரூப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழும்

தீட்டரூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

(இ - ள்.) சுருவினத்தோடே முதலைத்திரள் கரையிலேவந்த ஆனை எதிர்ப்பட்டப் பெறுவாய் உள்ளே திரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்தப்பாய் வனவாகிய இரூ உழுக்குதலின் ஈட்டமரூத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியிணைந்தமைபெறுதலின், சுருவுகூறினார். கரையில் அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆனைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (௬௬)

96. சிறையனைப்பெடையினோடிச்சேவல்போ

யறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை

யுறைவதுகுழுவினினீங்கியோகொடு

கறையற்றமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெ முந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின் றுநீங்கிக் கறையறத் தீயிடநின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதொருகடவுளையொத்த தென்க.

யோகம், திரிந்தது. கறை - மும்மலம். எழுந்தவண்டு புகைக்கும், பூ நெருப்பிற்குமுலம். (௬௭)

97. அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்விவாக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெறிமேனிசேந்ததே.

(இ-ள்.) குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே
பொற்குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்த
தென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அவற்றானியன்ற காரியத்தின்மே
னின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம். (௬௮)

98. பட்டவர்த்தப்பலிற்பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டிடைமணமகன்மலர்ந்தபோதினற
கட்டிடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

அட்டி ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டி - காம
பாணம். கட்டி - கற்பித்தல்.

(இ - ள்.) அகப்பட்டவரைக் கரையேறாமற்கோதலிற் பரத்தையை
யொக்கும் ; அதவொழிய மலர்ந்தபூவினால் மணஞ்செய்த குலமகனையொக்
கும் ; காவலாம் கன்னியையொக்குமென்க. (௬௯)

99. விரைகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்
விரைகமழ்கமுகின்மேல்விரிந்தபாணையுங்
குரைமதுக்குவளைகள்கிடங்கிற்பூத்தவு
முரையினேரோசனையுலாவிநாறுமே.

குரைமது, விளைத்தொலைக. உரை - புகழ் ; புகழால் எங்குமுலாவி.

(இ - ள்.) நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் கரையிற் கமுகின்மேல்
விரிந்த விரைகமழ்பாணையும், அகழிற் பூத்த குவளையும், உலாவி ஓரோசனை
காறுமென்க. (௭௦)

100. தாய்முலைதழுவினகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவினமஞ்சபோலவு
மாய்முகிறழீஇயசும்பறாதநெற்றிய
சேயுயர்மதிவ்வகைசெப்புகின்றதே.

(இ - ள்.) நீர்சுமந்தினைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலா
லே குழவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்
தே அணைத்த பெரியமலைபோலவும் அசும்பறாத தலையையுடைய மதிவின்கூறு
பாடு இனிக் கூறுகின்றதென்றொன்க. (௭௧)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி
 னூற்றுவுரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுந்
 தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புங்
 கூற்றமனகழுகுதொடர்குந்தமொடிகோண்மா.

இதுமுதலாக, "கரும்பொன்" (கரசு) அளவுபொருதொடர்.

தூற்றுவுரைக்கொல்லி - சதக்கினி; தூறுபேரை ஒருகாற்கொல்வதொரு
 பொறி. தூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; "சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்
 சத். தெறிய" (நற். ௧௭௧) என்றும்போல. தோற்றமுறுபேய் - கட்புல
 னாகியபேய். தற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. குந்தம் -
 விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணும்மைவிரிக்க. ()

102. விற்பொறிகள்வெய்யுவிடுகுதிரைதொடர்யில்வாள்

- கற்பொறிகள் பாவையனமாடகமிசெந்தீக்
 கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
 நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதிரை - பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள் -
 தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பா
 வையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுந்தீயும்; மாடம் - நாடகசாலை.
 கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், 'கொள்ளி' என்
 றார். எழில்செய், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருக்கக்கொள்ளும்வலி
 யுடனே நெருக்குமரமாவது ஐயவித்தலாம். இவற்றிற்கும் எண்ணும்மை
 விரிக்க. (எஃ)

103. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்
 வெம்புருகுவட்டிமிழ்வவெந்நெய்முகந்துமிழ்வ
 வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
 தம்புலங்களால்வவனர்தாட்படித்தபொறியே.

எவ்விடத்தர்திரிந்து செம்புருகுவநீரை உமிழ்வனவும், பகைவர்வேதற்
 குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக
 யவனர் இயந்திரித்தபொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி - ஆக. புலம் - அறிவு. ()

104. கரும்பொனியல்பன்றிகதநாகம்விடுசுகடங்
 குரக்குபொருதகரினொடுகூர்ந்தரிவதுண்ணூல்
 பார்த்தபசும்பொற்கொடிபதாகையொடுகொழிக்குந்
 திருந்துமதிறெவ்வர்தலைபணிப்பத்திருந்தின்றே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. நாகம் - விடவரவு. நூல் - அரிகயிறு.
 பதாகை - பெருங்கொடி.

(இ - ள்.) பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில்,
 மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னேப்பற்றின், அத்தெவ்வர் தலை

பனிக்கும்படி தூற்றுவரைக்கொல்லிமுதல் மாநிலையீரகவுள்ளவையும், செம்புருகு களிமுதலியவற்றை உமிழ்வனவாக யவனர் தாட்படுத்த பொறிகளும் பன்றிமுதல் துண்ணாலீரகவுள்ளவையும் திருந்திற்றென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதும் திருந்திற்றெனச் சினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. பற்றிற் பனிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலைபிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்தினுமெடுத்துக்கூட்டியது, செய்யுளுறப்பு இருபத்தாறிலும் மாட்டென்பது ஒருறுப்பாதலின்; “அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன ருரைத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” (தொல். செய். சூ. ௨௧௦) என்றும், “மாட்டு மெச்சமு நாட்ட லின்றி, யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே” (ஐ. ஷெ. சூ. ௨௧௧) என்றும் தொல்காப்பியனுர் கூறினார். இதனால், நாடுமுதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுக்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குக்கொள்க. (எரு).

105. வயிரவரைகண்ணிழிப்போன்றுமழையுளளும்
வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முமோக
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிக்கூந்தல்
வயிரக்கிடங்காடைமதிற்கன்னியதுகவினே.

வரைகள் கண்ணிழிப்பனபோன்று கதவுகடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுளளும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயின் - ஏப்புழைக்குடையாய் என்று மறையுஞ்சூட்டு. கவினது என மாறுக. ‘அது’ இடப்பொருளுணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற்கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்தாயிற்றென்க.

இனி, ஆகவேப்பதை எஞ்சுக்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்தென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையிலுலே அம் மதிற்கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்றுமாம். (எசு)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொருயிரங்கள்சிரித்தி
பைம்பொன்னினை தீவினிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
யம்பொனிலத்தேகுருடியகநகரமதுதா
னும்பருலகொப்பததன்றன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இனிக் கூறாநின்றது, பொன்னின்கின்ற தீவில் நிதியைவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடி சிரித்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக்கொடுத்தி நிறைவித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியாய் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன் நன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றுரைக்க. (எள)

வேறு.

107. துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்துதி
னெப்பவொன்றுதியாகவாயிரத்தோரெட்டிரச்
செப்தித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வரைவின்றிவிற்கு
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்தமன்றே.

(இ - ள்.) வேட்கையினைவினைவிக்குந் தோழியராகியதுதானே செம்
பொன் ஒன்றுதியாக ஆயிரத்தென்கழஞ்சுசுறாக, வந்தவனுக்கு ஒப்ப வினை
சொல்லித் தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத நாமநகர்ச்சியையுடைய
பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்குஅடை. நலம்வரைவின்றி-ஒருவரிடத்தும் அன்பு
நிலைபெற்றி. “உப்புடையுமுந்நீர்” (சீவக. உஅ0) என்றார் உவர்ப்பிற்கு;
உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொன்கையாக்கி, இதற்கு இஃது அள
வென்று உப்பிடுமாறுபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று
முரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டிவ
மையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அநுந்தியரலுவமையன்று. (எஅ)

108. குங்குமமெழுதிச்சார்வுந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளாற்
றங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி
யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்து விண்புகற்சியுண்டே.

(இ - ள்.) அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்ந்திருக்குமிடத்தையும்திண்ணை
யையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுதி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசந்தளத்
திலே மாலையையும்தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடக
மெழுதிச் சேக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க.()

109. தாசுசூழ்பரவையல்குல்சுமக்கலாதென்னவீழ்த்த
காசுசூழ்கோவைமுத்தநுதிர்முலேதிமிர்ந்தசார்தம்
வாசநற்பொடிகண்மாலையெண்ணெய் ழந்தமுற்ற.
மாசைப்பட்டாசவைகவருங்கடிகமமுமன்றே.

(இ-ள்.) தாசுசூழல்குலைச்சூழ்த்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்க
மாட்டாதென்று கருதினாற்போல வீழ்த்தகாச முத்தம் சார்தம் சுண்ணம்
மாலையென்கின்றவைவீழ்த்தமுற்றம் அரசுவிரும்பித்தங்கும்படி கமமுமென்க.()

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குந்நிலையொலியணிந்தமுன்றைகப்
பஞ்சிமெல்விசுலிந்பாணிபண்ணெலிபவழச்செவ்வா
யஞ்சினேர்ந்துயிர்க்குத்தேன்சோர்குமுலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுசிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணிந்த விரல். செவ்வாயைமுன்னும் பின்னுக்கட்டிக. வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நோந்துணுதுக்குழல்.

(இ - ள்.) சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி. பாட்டொலி குழலொலி முழவினொலியாகிய ஒழியா ஒலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலாமதுச்செப்கோதைதேம்புகைகமழவூட்ட வாணுலாஞ்சுடர்கண்மூடிமாநகிரவுசெய்யப் பாணிலாச்சொரிந்துநல்லாரணிநிலம்படலைச்செய்ய வேணிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனையதொன்றே.

சுடரென்றது, ஞாயிற்றினது சுடரையும் திங்களினது சுடரையும் கிப் பாணிலாவைத் திங்களின் சுடரிந்கேற்றுக.

(இ - ள்.) கோதையைப்புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களை மறைத்து நகரைப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத் தின் மாணிக்கக்கெடுத்துப்பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பான இரவிலும் பா ணிலாச்சொரிந்து வானுலாவூற்றிங்களின் சுடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகையொப்பதொன்றேயாயிற் றென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். இரவுப்பகலுயின்மையிற்றுறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்றுமுறைப்ப; "நிலாத்நிலைத்திகழும்பைம் பூண்" (சீவக. ககநூ). "பணிலாவீச்சும்பைம்பொற்கொடி." (நெட. உநூக) என்றாற்போல.. (அஉ)

112. இட்டநூல்வழாமையோடியோசனையெல்லேநீண்டு மட்டுவார்தாமாவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப் பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பார்தொளிநிழற்றுந்தீந்தே னாட்டிந்தாரணிந்தமார்பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

(இ - ள்.) வலித்தநூற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டுவேய்ப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கஒலியிழையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுதலுற்றேனெ ன்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்பப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினர். (அங)

113. மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலேக் கணிபுனைபவழத்திண்காழ்கம்பலக்கிடுகினூன்றி யணிநிலமெழுகிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற் நிணிநிலமணிந்துதேங்கொளையவிசுதறினாரே.

கணி - நூல்போனவன்; அவன்புனைந்தகாழ். நிணிநிலம் - படுத்தநிலம். தேங்கொளைய - தெப்பங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயல்.

(இ-ள்.) மணியழுத்தின் பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடைய கச்சுத் தூக்கின பவழக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தினன்றி மெழுதிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த கடுகு.

(அச)

114. பொன்சொரிகதவுதாளிற்றிறந்துபொன்யவ்னப்பேழை
மின்சொரிமணியுழுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினாரே.

(இ - ள்.) பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமான கதவைத்திறந்து பேழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக் குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையும் குறைப்பணிகளையும் நீலமணிப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல்.

(அடு)

115. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழ்மையும்பசும்பொன்னாலு
மெழிற்பொலிமணியினாலுங்கடைதொழியியற்றினாரே.

(இ - ள்.) கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர்; அதிவேபன்றி, அவர்க்கு நாடோறும்நடுதற்குக் கழுகுமுதலியுன தேடவேண்டா; அஃது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னாலும் மணியாலும் இயற்றினாராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னாலுரைத்தலரிது; இனி நீரும் கேட்ககேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவேன்க.

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவென்றுமாம். (அச)

116. மூசதேனிறுவின்மூசமொய்திரையியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசசாந்தொருவர்பூசிறற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெரு துவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இறுவின்மூச தேன்போலமூச. உம்மை, சிறப்பு. ஓரோசையும் பாடம். பூசசாந்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூச.

(இ - ள்.) மூசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்று எழுவர்தம் மகலம் பூசிம்படி மூச ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்திரைபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வடிவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாந்தியும் அநலோமப் பிரதினோமரும் சங்கராசாந்தியும்பற்றி, எழுவர் என்றார். (அஎ)

117. மெய்யணிபசும்பொற்சண்ணமேதருநானநீரி
னைதுபட்டொழுகியானையழிமதங்கலந்துசேராய்ச்

செய்யணிகலன்கள்கிந்திமாலையுமதுவுமல்கி

வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுற்றேன்.

அணிசுண்ணம், 'உண்டசோறு' போல்கின்றது ; மிச்சில் கவிழ்த்தல் மரபு. செய்யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினும் கலத்தினுந் தீண்டுதற்கு அடிநாணிற்று, தமது நலத்தான்.

(இ - ள்.) அணிந்துமிக்கசுண்ணம் நானத்தாலும் பனிநீராலும் இளகு தல்பட்டு வீதியில் ஒழுகலின், அதனோடு மதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேர ய்ச் சிந்தி விரைய அடியிடுதற்காகா வீதிகள் கூறலுந்நேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன.

(அஅ)

வேறு.

118. முழவணிமுதநகர்முரசொடுவளைவிழ
விழவணிமகளிர் தம்விநைகமழிளமுலை
யிழையணியொளியிளவெயில்செயவிடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், முழவுநிரைத்த கோயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்முதலால், அவ்விழவிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையிலொளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இடுகின்றபுகை மழையென ஞாயிற்றை மறைத்த பொலிவினையுடைத்தாயிற்றென்க. (அக)

119. குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
஁டைகடலொலியிடுகுறுவார்பலிசெல்
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்
கொடியுடைமழையினிற்குலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

(இ - ள்.) ஒருபால், அரசனைக் குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல நெருங்கிச் சேலித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிநடத்தலாலே, அதனைச் சேலிக்கும் அரசர் முடியுமுடியுநெருங்குதலின், விடுசுடர் மழை யின் மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிநடக்குமென்றார். இனிப் பலிநடத்த லிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம். (கஉ)

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலினையவர்
நாத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுகுயிறாக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதலுற்ற.

(இ - ள்.) ஒருபால், கோழிப்போரின்வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இனையவர் சிழக்கைக் கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுசின்தும் பொற் றுகளும் பூத்துகளும்யக்கின பொலிவினதென்க. (கக)

121. மைந்தரோடியமகளிரையினையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காசரிந்தணிகளர்
சந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின்மின்னணிந்
திந்திரநிருவிலினெழிலினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், கணவரோடியமகளிரை அவர் துகில்பற்றலிற் காசு கோவையற்று நில்த்தே விசையோடே சிந்துதலின், ஒளியையணிந்து வானவில்லின் எழிலினதென்க.

சந்தரம் = நன்மை.

(கஉ)

122. வளையறுத்தனையனவாலரியமைபத
மளவறுநறுநெயொடிகுறியமைதுவை
வினாவமைதயிரொடுமிசைகுவிர்விரையுமி
னுளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவா கிய வாலிய அரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற் தின தயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைகுவிதாக விரையுங்கொள் ; உண் டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உரையினதென்க.

ஒடு, எண்ணெடுவுமாம். வாலவிலும் பாடம்.

(கங)

123. வரைநிரையிருவியின்மதமிசைச்சொரிவன
புரைநிரைகளிரொடுபுனைமணியியறேர்
விரைநிரையிவுளியொடியனையவர்விரவுபு
குரைநிரைகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், மலையொழுக்கின் அருவியைத் தம்மேலே செ றிந்த கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியை யுடையகளிற்றோடும் தோற்பூண்டாம் செலவுவிரைந்த இவுளியோடும் இனையவர் விரவி நிரைத்த யாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிகையும் பாடம். (கச)

124. வரிவளையாவமுமணிமுழவாவமு
மரிவளர்கண்ணியாணிகலவாவமு
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய
திருவிழைகடிமனைதிறவிதினமொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்த்தற்குக் காரணமாகியகுழல்; "குழல்வழி யாமெழிஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழுவியம்ப லாமந்திரி கை" (கூத்தநூல்.) புரி-விருப்பமுமாம்.

(இ - ள்.) குழலொடு வளைபரவமும் முழவரவமும் கலவரவமும் கவி
னியமனைகளைச் செவ்விராகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு.

(கடு)

வேறு.

125. பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலிற்
றுவியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்தில்மாடக்குழாயிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொழிநுக்குமே.

(இ - ள்.) மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி
மதியை இனமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதி
யோடே மேலியிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தானும் இயங்கிற்றி.

(கௌ)

126. திருவநீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
வுருவவொண்டொடியுழிநுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்சுசல்வனபன்மயிர்ப்
புரவிபொங்கழலாற்றுவபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ - ள்.) அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முதையால் அசை
வன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுவபோன்றனவென்க.

(கௌ)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவாச்
விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்குழுகுளிர்ங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்
தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தை உலர்த்துவார், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) கணவரவிழைய ஈரமுலர்த்தவாருட்டிய புகைகுழுகும்
மழையுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க.

(கஅ)

128. செம்பொற்கண்ணிசிறுர்களைந்திட்டவு
மம்பொன்மாலையுவிழ்ந்துடன்வீழ்ந்தவுந்
தம்பொன்மேனிநியிர்த்ததண்சாந்தமும்
வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

(இ - ள்.) மகளிர் தம்மேனி நியிர்த்த சாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோர்
வீழ்ந்தமாலையும் சிறுர்களைந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் தூரலென்க.

வண்டுகள் புதுமையைபுண்ட பழமாலையைச்சூடுதலிற்சேடியராயிற்று.
'கண்ணுகை விட்ட மயல்' (நாலடி. சாட) என்றார் பிறரும்.

(கக)

129. வேரியின்மெழுக்கார்ந்தமென்பூநிலத்
தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை ; விகாரம். ஆரி - அழகென்றமாம்; ஆரியாக - மேலாக
வென்றமாம். மேலும், "தளித்தசண்ணம்" (சீவக. கந்ந.0) என்ப. வேரி-
இருவேரியுமாம்.

(இ - ள்.) நாற்றமும் தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கு
ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப்பூசின
பின்பு பொற்பூவொடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள் ; சேரிதோறும் செல்
வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (க00)

130. கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருணமசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருயிச்சேந்துகண்ணீர்வரத்தேற்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை ; கூந்தலார், பெயருமாம்.

(இ - ள்.) புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாச
ப்புகையும் செருயிச் சுண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய
இடமாகக் கொண்டனவென்க. (க00)

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமு
துறையுமாந்தர்விருந்தோடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - நூலியெரிக்கும்புழுகு. நிறைய - மடை
நூல்விதியிற்குறையாமல். விருந்துபெறற்கருமையின், உம்மை சிறப்புமமை.

(இ - ள்.) வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகை விற
காலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பவொன்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(க02)

132. பாளைமென்கமுகின்பழமெல்லிலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றகொண்டந்நலா
ராளிமொய்ம்பார்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலேநகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெருத்த
தாம். நகைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

(இ - ள்.) நல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்
தக்கொண்டு மொய்ப்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையெவாங்கி
நாட்காலமன்றியிலும் வேட்கைமிகுதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்
திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம். (க௦௩)

133. எழுதுவானெடுங்கண்ணிணையநல்லார்
மெழுகுக்கும்மமார்பிடைவெம்முலை
யுழுதுகோதையஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவிளைப்பார்திளைப்பவே.

மையெழுதங்கள். குங்குமமெழுகும். திளைப்பன, கரணங்கள்.

(இ - ள்.) அம்மகளிர் கணவர்மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையை
யும் சாந்தையும் வித்தித் திளைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றிற் முழு
தும் விளைப்பரென்க. (க௦௪)

134. குஞ்சிமேலணிச்சும்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீரடி
மஞ்சதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

(இ - ள்.) ஓதியருடைய அணிச்சுமலர்கூட்டுணுஞ் சீரடி ஆடவர்குஞ்சி
மேலும் பனிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க. e

கோப்த்தாலும் கரணத்தாலும் நடுங்கித் தோள ஊடலுங்கூடலு முணர்ந்
திற்று ; “கொல்புனற் தளிரி னடுங்குவன ணின்ற” (பதிற். ௫௨). என்றார்
பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறாராயினர். “எஞ்சுபொருட்
கிளவி செஞ்சொலாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்” (தொல்.
இடை. கு. ௩௬) என்பதனாற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடா
ராயினார். (க௦௫)

135. தாமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமமேறுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம், தேற்றம். காமமே : ஏகாரம், பிரிநிலை. “யாமத்தமெல்லை
யும்” (கலி. ௧௩௬) என்றார் பிறரும். பூமியின். பூமென்மாநகரும் பாடம் ;
பூ, வடமொழி.

(இ - ள்.) சேக்கைமேல் நுகர்வார் தம்முடையகாதலால் இரவும்பக
லும் அறியாமையின், அந்நகர்பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (க௦௬)

136. அரவுகான் றிட்டவங்க திர்மாமணி
யுரவுநீர் முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன
விரவன் மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்
புரவுபூண்டனர் பொன்னகர் மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

(இ - ள்.) மணிபுமுத்தம் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது, உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (க௦௭)

137. மூல்லையங்குழலார் மூலேச்செல்வமு
மல்லன் மாநகர்ச் செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர் செல்வமுங்காணிய வென்பாபோ
லெல்லியும் மிமையாரிமையாததே.

(இ - ள்.) இமையார் இமையாதிருந்த இருப்பு, நீயிர் இம்முன்றுசெல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தம் கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாராப்போலே இருந்ததென்க.

முன்றுவன: போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பதுபாடமாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றசை. (க௦௮)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின் முழங்குவ
விழவும் வேள்வும் விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி-விசேடமான நாட்களில் நிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) விழ்வினும் வேள்வியினும் ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான், முழவும் சங்குமுழங்குவன, கடலன்னதொரு சும்மைத்தாதலான், இப்பொன்னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (க௦௯)

139. திங்கண்முக்குண்டயான்றிருமாநக
ரெங்குமிங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமறுததோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரெண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நீதியோடே.

சுஅ . சீ வ க சி ந் த ர ம ணி .

(இ - ள்.) ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மனையிடமெங்குமுண்டா கையினுலே, மாநகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அறுததோராக்கம் தழை யாரின்மதென்க.

இனி, மாநகருண்மையால், நகர்க்கு ஆக்கமறுது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்க நிதியாலே தளிக்கின்றமதென்றுமாம்; சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமாலேபைந்துகிற்செம்பொன்பூத்து

ஞான்நனவயிரமாலேநகுகதிர்முத்தமாலே

கான்றயிர்தேந்திரின் நகற்பகச்சோலையார்க்கு

மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலேமுதலியவற்றைப்பூத்து ஞான்நனவாகிய வயிரமாலேமுதலியவற்றைத் தோற்றவித்தது, அயிர்தையேந்தி நின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊரிற்கு ஒரு பெயர் கூறிற்று; இதற்கும் அவையுண்மையின்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியஊர், யார்க்கும் அருளாயின்று செல்வத் தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரை யுடைத்தாமென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையே யின்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுர மென்றுமாம்; என்றது: இதில் வாழ்வாருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு.

இத்தணையும் நகரின்கிறப்புக்கூறினார்.

(ககக)

தோயிற்சிறப்பு.

வேறு

141. வேகயாணைமீளிவேவ்வெய்யதாணையையகோன்

மாநகரீண்மணிம்முடிமாரிவண்கைமாகில்சீ

ரேகவாணைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ

குநகரநன்னகரன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தானையென்றது ஒழிந்தமுன்றுபடையை. ஐய - லியக்கத்தக்க. தேவர் புகழுமுடியென்று குலநன்மை கூறினார். சீர் - பிக்கபுகழ், ஏகவாணை-பொது வறவாளுதல்.

(இ-ள்.) யானேமுதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன்மை யைச் சிறிது கூறுவாமென்றாரென்க. (ககஉ)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதாச்

சேணிலத்தியற்றியசுத்திராச்சுருங்கைசேர்

கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு

பூணிலத்துவைத்ததோர்பொற்பிணிப்பொலிந்ததே.

(இ - ள்.) நீர் நிரந்துவந்திழியும்படி, நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப்பொலிந்ததென்க.

சுற, புறனடையாற்கொள்க (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩.உ.) சுறங் கை - கரந்தகற்படை. (கக௩)

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லேகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றவினாண்டினின்றுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொழிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

(இ - ள்.) மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லை யைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்சென்றுப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு, ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நின்னை அஞ்சமென் றலின், தான் மேகபத்தனவிலேநின்று தன்மலையின்னிட கொழிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்றுகூவிவிட்டதன்மைபொத்தது, அவை அசைந்த தன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுக்குழி ; கழையுமாம். (ககசு)

144. முத்தமாலேமுப்புரிமுரிமாமணிக்கத
வொத்தநாண்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திரெற்றிசூட்டியதாமநீண்மணிவணன்
மத்தொளிமணிம்முடித்தாமநால்வபோலுமே.

(இ - ள்.) மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுரம் நாண்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெத்திழிங்கூட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமலை, தாமத்தையுடைய உலகளந்த மாயோன்முடியில் தாமம்நால்வன போலுமென்க.

போன்மலம் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். இத்ததல் - வீசுதல். (ககரு)

145. சங்குவிம்முரித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
புர கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்கனிப்பினாலெய்தியாடும்பூம்பொழில்
15. செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்கு விம்மு ரித்திலம் - சங்கு சூன்முற்றியின்ற முத்து. செல்வம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) ரித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையு முடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற் சென்று ஆடும்பொழில் இந்திரனகரிக்கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க.()

146. வெள்ளியாணைமென்பிடியின்னிலங்குபைம்பொனாற்
றுள்ளுமாளொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்சடவேந்தனாக்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்பசங்கதிர்ப்பவண்ணமே.

(இ - ள்.) வெள்ளியாற்செய்த களிற்ும் பைம்பொனாற்செய்த பிடியும்
செம்பொனாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்த பிணையும் ஒன்றை
யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கையிருப்ப அச்சோலை
யில் அவன் உறைவதொருமண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்கு
மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யாணையும் பிடியும் செய்தவென்றமாம். (கக)

147. கோழரைமணிம்மடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாதையந்திரள்கணிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்குலைப்பசங்கமுகுகுலுடானைவெண்பொன
லாழ்திரண்மணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த குலை
யினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாணியினையும், ஏந்திய கொழுவிய அரையினையு
ம், நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகின்றெற்றியில் ஊச
லாடவிட்டகயிறு முத்துவடமென்க.

(ககஅ)

148. மென்றிணைப்பிறங்கலுமிளிர்ந்துவிழுவியுங்
குன்றயன்மணிச்சுணைக்குவளைகண்விழிப்பவு
ரின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயாணைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெஃகியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி-காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்றபூமி; "காமரை வென்ற
கண்ணோன்" (திருச்சிற். ௧௬௪) போல.

(இ - ள்.) நீலயாணைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தாலேவிரும்பிய பூமி
யிடத்துச் செய்குளரில்தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவி
யையும், மானும்பிணையும் அதன் அயலிற் சுணைக்குவளை காப்பார்கண்போ
விழியாநிற்கவும், உண்பனவாகநின்று நோக்குமென்க.

தவர்

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனநீ கோயிற்கு அங்கமா
செய்குன்று கூறிற்றிலராவர்.

(கக.அ)

149. திங்குயின்மணந்துதேன்றுஞ்சவண்டுபாண்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடித்தசந்தன
மோங்குபிண்டிசுண்பகழழிநாறுநாகமு
நீங்கநீங்குயின்னுயிரிணைப்பினின்றினீங்குமே.

க2

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது ; முறைமைப்பட அலர்ந்துநாறும்.

(இ - ள்.) குயிலாகியகாளங்கூடித் தேனாகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொன்னைச் சொரியும் முற்கூறிய செய்குன் றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்த்தன; இக்குஞ்சையும் காவையும்நீங்க உயிர்நீங் கும் ; சினைப்பின் உயிர்தளிர்க்குமென்க. (கஉ௦)

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொன்ற
சித்திரத்தியற்றியசெவ்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்குயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராடுபூமியே.

(இ - ள்.) இளையர் பந்தாடுபூமிகள், முத்த விளிம்பிலே அழுத்தப் பட்டன ; பொன்னாலே பண்ணப்பட்டன ; மணி பத்தியிற் குயிற்றப்பட்டு வாளை இவ்வுலகிலே இருத்தினாற்போல்வனவாயே இத்திறத்தனவென்க. (கஉ௧)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கீர்த்தலும்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதிட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பையரவ்வினாடலு
மித்திறத்தபந்தினோடின்பமெல்லையிலையே.

(இ-ள்.) பந்தைக் கையாற்றொடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும்கரத் தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்ல ஒட்டுதலும் கண்ணியையுடைய நெற்றி யிலே திட்டுதலும் ஒருகாலைக்கு ஒருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப்பாந்து உலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலு மாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோடினாடலானவன்பம் முடிவிலையென்க. ()

152. கூற்றமன்னகூற்றுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சேற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ஆற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபிசொல்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகொளவைமல்கின்றே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சேற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. ஊற்று இருந்த - இடைவிடாத.

(இ - ள்.) மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலியிக்கது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உளநிற்றல் இயல்பு. (கஉ௩)

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன் மாடமு
மவ்வலங்குழலினர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மவ்வலந்தவல்லவும்மிடங்கொல்லையிலையே.

(இ - ள்.) மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தானோக்கி யாமந்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும்,

திதைகிடக்குமாடமும், கலம்இட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறுதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முடிவில்லை யென்க.

கருவி - தொகுதி ; ஈண்டு, ஆகுபெயர். இனி, பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலுடைய ஆயுதங்கள் சூழ்ந்து நோக்கினுர்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. (க௨ச)

154. பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்றையும்காய்த்துநின்றகண்டெறாஉங்காமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தருதபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுனது இனையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலே நின்ற சுமாதாராரெனச் சினைவினைமுதலொடுமுடிந்ததென்க.

(இ - ள்.) மாதரார்நாடகசாலையும், காவன்மகளிர் அரசுக்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றைநடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார் ; மேலே “வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள்” (சீவக. ௨௨௦) என்ப. (க௨௫)

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொள்ளசுவர்ச்
சந்துபோழ்த்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொலு
விந்திரன்நிருநகரிருமையோடுமிவ்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

(இ - ள்.) மாமணித்திரளைத் துணுக்கக் கடையப்படுதலானும், பொற்சுவரிலே சந்தனத்தை அறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின் தன்மை, இந்திரனகர் இவ்வழி வந்திருந்த தன்மையேயாயிருந்ததென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(க௨சு)

156. ஆடலின்னரவ்வுமும்ங்கைகொட்டிநெஞ்சணப்
பாடலின்னரவமும்பணமுழவ்வரவமும்
கூடுகோலத்திஞ்சவைக்கோலயாழரவமும்
வாடலில்லவோசையால்வைகளுளும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும் அழகையும் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

(இ - ள்.) கூத்தின் அரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழின் அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறும் நாள் கழியாரின்றதென்க.

இனி, வைகவாயின், ஓசையோடுசெல்ல, நாளும் கழியாரின்றதென்க. கோயிலின்சிறப்புக்கூறினார். (க௨௭)

சச்சந்தன் சரித்திரம்.

வேறு.

157. நச்சநாகத்திராழற்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கியிர்தன்னவன்
கச்சலாமுலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்குணன்.

இதுமுதல், "கோதை" (௧௫௬) அளவுமொருதொடர்.
நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர்.

158. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினாற்
றிண்டிறற்றெவ்வர்தோர்த்தொகைமாற்றினா
னுண்கலைக்கிடனாய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனாகடிமார்பனே.

கோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமாற்பன்.

159. கோதைரித்திலஞ்சுழ்குளிர்பென்குடை
யோதநீருலகொப்பரிழற்றலாற்
றாதையேயவன்றாணிழற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைரித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்னெனுஞ்செங்குணன், அடைந்தார்க்கு அயிர்தன்ன
வன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவும் சென்று கோபமாகும் நஞ்சுபோ
லுஞ்சீற்றத்தன், கடிமாற்பன், கலைக்கு இடனாகிக் கையாலே கலியைமாற்றி
வேல்-லே தேர்த்திராடாமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பநிழற்றலால்
உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன் தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல
கம் அவன் மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்றதென்க.

இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்
கின்றதென்றுமாம். இவற்றால், தெறலும் அளிபும் அழகும் கொடையும் வீர
மும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (௧௨௮-௩௦)

160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
வருணன்கூற்றுயிர்ப்பாற்றலின்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையந்துடைத்
திருமகன்றிருமாநிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபும்கூறலும்கூறுக.

(இ - ள்.) அம்மன்னன் அயிர்த்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமா
கியதண்ணளியால் தருமன்; கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொ
லகமாற்றுமிடத்தால் அழற்சீற்றத்தனாய் உயிரைமாற்றுதலிற் கூற்றம்; கலைக்

கிடனுமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற்காமனென்று உவமைசூறுதற்குக் கொண்டுக்கூறினார், கூறியது கூறல் அன்றென்க. (கநக)

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுழிர்செற்றவேற்
 ருனைமன்னரிற்றுனிமிவேறனான்
 ரேனைமாரியன்னுன்றிசைகாவலன்
 வாணந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மாபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏதனையான், மொழியால் தேன்மாரியுனையனாகிய காவலன் சவர்க்கத்தேசெறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்றானென்க.

தேனை: ஐ, அகை.

(கநஉ)

162.(க)செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றிம்புனன்
 மல்குநீர்விதையத்தாசன்மக
 ளல்லிசேரணங்கிற்கணங்கன்னவன்
 வல்லினிள்புருவத்தெறிவேற்கணன்.

163.(உ)உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
 கரியவாயினுமவ்வளைத்தோளிகட்
 பெருகுகாரிகைபேசவல்பெண்ணணங்
 கரியதேவருமேத்தருநீரளே.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

க. புனலினதுவளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடையவிதையம்; தன்னீரும் விளைவிக்குந்ருமாம். திருவித்கு ஒருதிருவன்னவன், இல்பொருள்.

(இ - ள்.) செல்வற்கு இன்னணம் நல்லினைநடத்தலாலே, இத்தற்கு ஏற்ப விதையத்தாசன்மகன், இவ்வுலகிற் பெண்ணால் அணங்குதற்குரிய தேவரும் ஏத்தரும் நீர்மையையுடையாளாயினான்; அவ்வேற்கண்ணாகிய அணங்கன்னவருடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்னமையவென்று உவமைசூறுவார்க்கு அரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிது கூறுவேனென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கநஉ-ச)

வேறு.

164. எண்ணெயுநானமுமிவைமுழ்கியிருநருக்கிட்
 டொண்ணுநுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்
 கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுமுன்றகருங்குழல்கள்
 வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வாணத்தகையவே.

இருண்டு, இருளவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையும் உணர்த்தலிற் பன்மைகூறினார்.

(இ - ள்) எண்ணெயுநாளமுமென்கிற இவையிற்பிலேமுழிக் குழ ன்ற கரியகுழங்கள், இருளைப்பிடித்துள்ளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறை யிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கண் இருளும் படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்துந்தன் மையவென்க.

கண் - இடமாக்கி; கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றுமாம். குழன் றும் பாடம். (கூரு)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கூடினபோ லழகு கொள்ளிதுறுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந் தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ லொழுகுபொற்கொடிமூக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழிவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; “இள மையுந்தருவதோ” (கலி. ௧௫) என்றார். “மாக்கடனடுவெண்ண டுட் பக்கத்தப், பசுவெண்டிங்க டோன்றியாங்குக் கதுப்பயல்லிளங் குஞ் சிறுதுதல்” (தறுந். ௧௨௧) என்றார். “வட்டமதிமுகம் - வட்டத் தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கும்.

(இ - ள்.) பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகுக்கொண்டதுதலும் முகமும்வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (கூரு)

166. வண்சிலையைவனப்பறித்தவார்த்தொழுகிரிலம்பெரு றுண்கருமைகொண்டொசின்னுதலிவார்த்துபோந்துலாய்க் கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற் பண்பார்த்தொழும்புருவம்பழிச்சாளுப்படியவே.

(இ - ள்.) எழுத்து ஒருமைப்படுத்தித் துகிலிகைக்கோலை உதறிக் கை வல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறந்த கொடியபுருவம், வனப் பறித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமை கொண்டுவிளைந்து, நுதலில் தாம் சேதற்குரிய அளவுஞ்சென்று போந்து பார்த்து தம்மிற்கூடாவாதலின், பழிச்சு தலமையாத தன்மையவென்க.

‘வனப்பிகந்த வார்த்தொழுக’ என்பது உம் பாடம். (கூரு)

167. சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம் பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியலாய்முனிவரையு மாஹுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமலிர்தமுமே போல்குணத்தபொருகயற்கண்ணெவியுறப்போந்தகன்றனவே.

(இ - ள்.) சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத் தேவைத்தாற்போன்ற தன்மையவாய் மாஹுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வன

வாய்த் தன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதம்போலும் குணத்தவா
கியகண், செலியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன் றனவென்க.

கன்னியாதலின், 'மாலுறுப்ப' என்றார். மகிழ்செய்வ - கணவனுக்கு
மகிழ்செய்வ. மரண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற்பிறழுகண். கருமணியைப்
பாலிற் பதித்தாற் பரலிறந்தகெடுமென்றுணர்க. (க௭அ)

168. மயிரெறிகத்தரிகையனையவாய்வளவளவா
மயிர்செருத்துமுன்னொன்றிப்பின்போதுருவமைந்த
செயிர்மகரகுண்டலமுந்தினாப்பானுவார்காதும்
வயிரவின்முக்குழுவண்ணம்விற்பிறுந்தனவே.

(இ - ள்.) கத்தரிகையனையவாய் வாடுவன்னாயின். அழகைக்கெடுத்துப்
பின்மறியாத முன்னெப்பொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமும் தோடும் அசை
தலமையாதகாதம்வயிரத்தினொளியை இடத்தேக்குடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின காத்தென்க. 'காதம்' என்ற உம்மை, இறந்தது
தழீஇயிற்று. (க௭க)

169. ஈனாகவிளங்கமுகினமரகதமணிக்கண்ணு
மானாதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்
தானாகியிருளொடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன
காணாந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்கிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு வரையிற்கும் நெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்
கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சிந்நா அருவிலீழ்ந்த சிந்நாராகாத்
திற்பதினாழ்சுதாயுகம் சிவப்பேறின் முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின்,
'இருள்பருகு மருமணி' என்றார். இருளும் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்
திற்கும் உவமம். காண் - மணம்.

(இ - ள்.) கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்
கும் மாணிக்கங்கடைந்ததுவுந்தானாய்ச் சுமந்தன்ன கழுத்து அழகு குடி
கொண்டிருந்ததென்க. (க௭ஈ)

170. மணிமகரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்
கணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையனையவாடமைத்தோ
மிணிகதிர்வனை முன்கைத்தொருவிரல்செங்கார்ந்தன்ன
மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வனப்பினழீவ.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை, நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமுவமம்.
அமை, திரட்சிக்கும் நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

(இ - ள்.) அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே ஆங்குவாழுமுத்
தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையை அணைய. குவிந்தவிரல்கள் காந்தளின்
அழகையுடைய அரும்பையணைய. அகங்கை தாமரைமலரையணைய. இக்கை
கள் குலிகமார்ந்த வனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம்.

(க௭க)

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விழிலை
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுகருங்கண்ண
வேழுமவடிபாந்திளம்பிறைவடஞ்சூழ்
யாமணங்குகூடியிருந்தஞ்சணங்குபாந்தனவே.

(இ - ள்.) தாமத்தைபுடையமுலையிரண்டும், தம்தலையிலே நீலமணியை
அழுத்தினாற்போல நோக்கினார்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்
டார்மயக்கமுற அடிபார்த்து, சூழ், தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்
பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சணங்குபாந்தனவென்க.

• 'தாமச்செப்பிணை' எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்
கவிசினையிற் கூறுமுதலறிகளவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்ககடவ வருத்
தமுமாம். (கசஉ)

172. அக்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியிலேக்குங்கண்கொளாநுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினாற்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

(இ - ள்.) அக்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ்,
சுழியைவருத்தும், கப்புலனாக இடையைத் தமர் பயிறலின் உண்டென்று
கருதுவர்; பிறர் அதனைநோக்கினரெல்லாம் அங்குலும் முலையுமுண்மையின்
உண்டென்றும் கப்புலனாகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்
டிலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்துய்மைக்குக் கூறினார்.

(கசங)

173. மன்னாகவிணைப்படமுந்தேர்த்தட்டிமதிமயக்கிப்
பொள்ளுலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலஞ்சூல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்
• நின்னரத்தப்பட்டசைத்திந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தப்படம். கலை,
அடை. கொன் - விடியற்காலம்; "கொன்வரல்வாடை" போல். உம்மை,
சிறப்பு.

(இ - ள்.) பட்டும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்மவல்
சூல், பருதியும் குருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு
எல்லாரையும் மதிமயக்குதலின், இத்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசச)

174. வேழவெண்டிரட்டக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டிவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிதகழ்து
மாழைகொண்மணிமகரங்கெளவியிற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்திரை. பொன் தன்னிடத்தே அடக்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) ஒழுக நோக்குதலான், அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டிய குறங்குகள், தண்டெனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகெளவி மேலாயிருந்தனவென்க.

‘திரண்ட’ பாடமாயின், பெயராம்.

(கசடு)

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின் கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

(இ - ள்.) மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேரீர்தவட்ட மாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற்றமுழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறொன்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து.()

176. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவநாழிகையிற்புடைதிரண்டிதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

(இ - ள்.) கணைக்கால், தசைபோதுமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பறத்தானிபோலே திரண்டு காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிசிறத்திற்கு உவமைபதுமராகமாயினும், மயிர்கள் அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம். (கசஎ)

177. பசும்பொன்செய்கண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகநக.
வியைந்தெழிலாட்டணியாமையினம்பார்ப்பின்குண்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

(இ - ள்.) அரி பெய்யப்பட்டு, கண்கிணியும் பாடகமும் தாங்கிக் கிடக்கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசிரிப்ப அழகார்த்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ்இயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

கயந்து - விரும்பி. “பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை” (தொல். மரபு. கு. ச); “தவழ்பவை தாமுமவற்றே ரன்ன” (ஷெஷெஷெடு) என்றார்.()

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதழ்போலுகிர்குடிப்
பரப்பின் றிதுதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னொளியாழியகங்கெளவித்
திருக்கவின்கொண்மெல்விரல்கடேனார்க்குந்தகையவே.

(இ - ள்.) திருவிளகு விரலினழகைக்கொண்டவிரல்கள், 'துதிபரப்
பின்'றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்கெளவப்பட்டு
அகவிதழ்போலும் உகிர்குடிப் பூவென்று தேனார்க்குந் தகைமையவென்க.

குலிகழுட்டின இதழ், செம்பஞ்ச ஊட்டினதற்கு உவமம். (கசக)

179. என்பொடுநரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்சாண்டப்பினுமொருகாதமென்றஞ்ச
..மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

(இ - ள்.) என்புநரம்புயின்றி 'இலவி'தழைக் கெடுத்தக் கட்டினிய புற
வெல்லு உயர்ந்து நிலத்தைபுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சமடியும் பெருமை
தக்க விழைவினவென்க.

ஏழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்த றோக்கி,
'ஒன்பதின்சாண்' என்றாரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம். (கடு௦)

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுந்குலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதனெக்கினற்கண்விடுத்தித்தகாதனர்
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினான்.

(இ - ள்.) கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்
திலே குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவினங்க எழுதித்
தான்கைக்கொண்ட தியானத்தாலே நயனமோக்கம்பண்ணின மாமன்மகளா
தலின், அன்பென்னும் நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத
பூவைச் சிதறினானென்க.

இவன் எழுதிப்பிரதிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல், 'இருந்
திலேகித்த' என்பதும் பாடம். (கடு௧)

181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலேவாயின்முறுவற்
றையலாடுண்டெந்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்சந்த
னையுருனணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யுருக்களியானேமுழங்கித்தேனிமிர்தாரான்.

எழுத்த வடிவுபெற்றுத் தோற்றம் இனையவார்த்தையையும் முறுவ
லையுமுடைய தையலாள் ; மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

(இ - ள்.) அங்கனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன், விசேடித்துத் தை
யலாள் கண்வலையிலே அகப்பட்டிக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு
தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கடு௨)

வேறு.

182. வண்முனமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டிகுத்திடுகளிற்றுழவன்றன்மகள்
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

(இ - ள்.) வண்முனமாகிய முகபடத்தை அணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு சிந்துங்களிற்றுழவன் தன்மகள் பெயர் விசையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிர்தலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரெனமருவிற்று.

(கருந்.)

183. அருமணிமரகதத்தங்கணறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோடியிலுட்பேதைவைகுமே.

(இ - ள்.) இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற் திருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாடிற்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திரு உலகம், வழவிற்சும் நல்வினையுடையோனிடத்து ஏகுந்தனையும் பொதுவாயிருத்தற்கும்.

(கருசு)

184. கலம்புரியகலங்குற்றாயர்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தனள்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

(இ - ள்.) குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதொரு நீர்மையாள், மேகலை விரும்பின அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன் மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி, விகாரம்.

(கருந்)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்க்குழன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்விங்கலின்
யின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

யின்னுருக்குறுமிடை - யின் வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. 'நடுக்குறும்' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) குழையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்குதலாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க.

(கருசு)

186. முந்துநாக் கூறியமூரித்தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொழிப்பாசிறைழப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைமாட்டிசைத்தனன்றன துமாற்றமே.

(இ - ள்.) தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன் விசயையுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

தனதுமாற்றம் - அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (கடு௭)

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமூங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினூர்பிணையனையே.

ஆக்கம், இளவியாக்கம்போனின்றது; அவன் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோலிந்தனக்கு இவன் உதவியாதல்.

(இ - ள்.) தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கொடையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும் பார்த்து, மைத்துனமுறையானும் பிணையனையப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினாரென்க.

"பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே" (தொல். களவு. சூ. கச) என்பதனான் ஒப்பும் பெருந்திணைப்பார்ப்படுங்கந்தருவமாமாறு பெரும்பொருளானுணர்க. (கடு௮)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனானும்பொன்னெடுங்குன்றனானு
மனங்கனாக்கிலக்கமாகியும்புகொண்டழுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினானுஞ்செல்வியுஞ்சேர்த்ததொத்தே.

(இ - ள்.) குன்றனானும் கொடியாகிய அமிர்தனானும், முன்பு இலக்கமாய் நின்று, பின்பு அவர், விடையினானும் செல்வியும் சேர்த்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினாரென்க.

கொடியென்றார், குன்றமுறையப்பட்டார்த் தகடுபிரப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கடு௯)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாதருங்களிற்றனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுதின்றவன்பிணைன்னமொத்தார்
திதிலார்திணைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துகர்த்தஞ்செல்லும் வேட்கை. காம பூமி - தானப்பயனாற்பெறும் போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதாம் பெருகு மன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும்பின்னும் ஒருதன்மைத்தாய்ச் செயற்கை யால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவ மம். பலரும், "துணை புணரன்னத்தின் றூவி" (கலி. எஉ; சீலப். ௩: ௬௬) என்று புணர்ச்சியால் துவிக்கு மென்மை பிரக்குமென்றார். 'ஒத்தும்' என் பதனை முனனும் பின்னுகூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரில் தீதின்மை யோடு முடிக்க. தீதிலாததினைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தும் தீதிலா மாதரும் களிதனனுமென்க. ஆமான் நக்குங்காற்பிரக்கும் இனிமையென்க உவமம். ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ - ள்.) மாதரும் களிதனனும், மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாதுளதாகியு மென்மையால் அன்னத்தை யொத்தும், கண்முதலிய அவயவதுகர்ச்சியால் ஆமானையொத்தும், தீதிலாத வர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப்போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க. (1)

190. தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்
பொன்னனாமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்
மின்னவிர்பூணிஞனவேற்கணர்க்கியுற்றப்பட்ட
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

(இ - ள்.) காதலானுந்தையலும்முந் கூறியாங்குப்புணர்ந்தபொழுதிலே அவன் பொன்னனான அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மை யைத்தானுங்கண்டு பூணிஞன அவனும் மதுப்போலேபருகினுளென்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன்காட்டக்கண்டு. பருகி விடுதல், ஒருசொல். இதனால், அதரபானமும் அல்குற்பானமுகூறி மேல் இவற்றிற்கு உவமைகூறுகின்றார். (௧௯௧)

191. பவழவாய்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவழமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தா
டவழ்மதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக
வுயிற்றுகைவேலினுனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

'இவை' என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புலமை, நெருக்கி நீர் துகர்த்தஞ். பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது, வேறுபாடினமையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதம் யோனியாம். 'வேலினுனும்' என்றது, களிறுபோல வன்மையுடையோனு மென்றவாறு; உம்மை, சிறப்பு.

(இ - ள்.) வாயும் அல்குலும்இவையென்ற உட்கொண்டு, வேலான் பவழ வாயைப் பருகிக் களிந்தையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்

தாள். அவ்வேலாணும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விசுவையா திருக்க துகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விசுவையா திருக்க துகர்வதோருவண்டு, இல்பொருளுவமை. (ககஉ)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசெனத்திகழஞ்சாயற்.
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணை
ளொளிக்கவின் கொண்டகாமத்தூழுறுகளியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தாள்.

(இ - ள்.) கண்ணை களியையொத்தாள்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விரும்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாவையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல், ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைகலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டும் பளிக்கைப் (தறள். ௭00) பவழம் தன் தன்மையாக்கி னாற்போல, அடுத்தமகளிர்தன்மையனும் அரசனை இவளும் தன் தன்மையே யாக்கிக்கொண்டானெனக் கதைசுருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதெனலிரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; “உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக் கூறலு மரபே” (தொல். பொருளியல். ௧௧); “தோணலமுண்டு னறக்கப் பட்டோர்” (கலி. ௨௩) என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பிட துகர்த்தற்குவமை. (கக௩)

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு
மறுசிலத்தயிர்தமுமகிலுநாவியும்
பெறுசிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மலை. சூட்டு - கெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - முடிக்குமலை. அயிர்தம் - அடிசிலும்பானமுமுதலியன. இனி, அறுசிலத்தயிர்தம் - அறுசுவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

(இ - ள்.) பெரியவர், புணர்ச்சியற்றசிலத்தே பிணையல்முதலியனதம் மைதகரும் இந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினாரென்க. (கக௪)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பினோடாவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவருநிலின்பமே.

துடி-ஏலம். வடித்தலைக்கண்-ஒப்பினல் வடுவகரிடத்தே நிற்குங்கண்.

(இ - ள்.) அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தானே, அவளுடிகா காலத்து அடி அவன்மலையிப்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அவர்த்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையாவத் தோடும் அடுத்து முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பாடம்.

(கக௫)

195. இழைகிளரிளமுலையெழுதுதுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினுன்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண் விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை, ஓவியமெழுதுவார், இதன் தன்மைகருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த சிகைமுகடி. முலைமுதலியவற்றையுடையகொடி; இப்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) வேலினுன், கொடியோடே மாரிக்காலத்தமழைமுகில்போலே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க. (௧௩௬)

196. படுதிரைப்பவழவாயமுதமார்தியுங்
கொழுவளர்குவிமுலைத்தடத்துள்வைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோங்கடலின்மிக்கதே.

(இ - ள்.) மிக்க மணக்கிழமை, அமுதத்தைபுண்டும் வைகியும் மாலிடி போலவும் தாழிற்கொடியோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின்மிக்கதென்க. (௧௩௭)

197. கப்புரப்பசுந்திரைகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்ந்தலமருங்காமவல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

(இ-ள்.) கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய சுருணைச் சேடியர்செப்போடேந்த, அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக்குக் கொடுத்தப் புணர்தற்கு அலமரும்விசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவை போல் தங்குமென்க.

கப்புரம், பாகதம். உம்மை, சிறப்பு. வேறுகருத்துச் செல்லாமல் தன்மையே கருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இதற்குமுன்பு உலகியன்மணக்கூறி, மேற் காமயிசுதியாற் கெடுகின்ற மை கூறுகின்றார். (௧௩௮)

198. மண்ணகங்காவலின்வழுக்கிமன்னவன்
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபோருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகினி, விகாரம். அவ்வுரோகினிகாரணத்தின் இருடிசபிக்க மதிதேய்த்ததொருகதை.

(இ-ள்.) மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றப்பிப் பெண்களுக்கு அருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம், மதிவிண்ணகமிருள்கொள உரோகினியோடொளித்ததன்மையையொத்ததென்க. (1)

வேறு.

199. குங்குமத்தோளினை நுகழங்கயற்கண்ணினுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தண்ப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்கள்வெண்குடையினுற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெடுத்துரைத்துமன்றே.

(இ - ள்.) - தோளினை நுகழங்கயற்கண்ணினும், வேட்கைப்பெருக்கத்தின்
நீக்கமறப்பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக் குறைந்த
தன்மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு சீவகன் சரிதம், எடுத்துரைக்கலுற்று
மென்றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகிய வருணனைகள்கூறி, அதற்
குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்தனையும் அவன் தோன்றற்குக்காரணங்
கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினைவந்து குரவ
ரைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுதலின், திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்ற
ரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும்
அமைச்சர்சொற்கேளாமையும். (கஎ௦)

200. களிநனாமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டடக்கையானுக்குயிரெனவொழுநாளுட்
பிளிறுவார்புரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) களிநனான், தன் அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய
நிமித்திகளைத் தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத்
தனக்கு உயிரெனக்கொண்டொழுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையா
னுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய
முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால்
தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தல்நோக்கி, 'களிநனான்' என்றார். நிமித்திகள்
கருமமேகூறுதலும், கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும்
இரண்டற்குக்காரணம். "கோதனான்" (சீவக. உச௦) என்றும், "கரி
மாலை நெஞ்சினான்" (ஷெ. உகச) என்றும், "கல்லாமத்திரி" (ஷெ. ௩௮௫)
என்றும் மேற்கூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலா
காது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுளர். (கஎ௧)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையிர்தமன்னான்
விசையையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாகிவைய
யிசைபடக்காதத்தல்வேண்டியிலங்குணமார்பவென்றான்.

அரிஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலான், விஷயெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது, உம்மீற்றான்வந்ததோர் ஏவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல் வேண்டுமென வரைந்த வைகல்” (புறநா. ௩௬௭) என்றாற்பிறரும்.

(இ - ள்.) பூண்மார்பனே, அமுதன்னான், அரிஞ்சயனது அசைவிலாக் குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பலத்தில் எனது வேண்டுகோளாலே வந்தாள்; அவளைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றனென்க. (௧௭௨)

202. அண்ணாறுணரைப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைஞமலிமேலிட்டதொக்குங் கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தற்குக்காரணமாகிய தோளான். அரசன்; ‘மண்ணெழுவுணையதோள்’ பாடமாயின், பண்ணியவெழுவாம்; “ஆவுதி மண்ணி” (மதுரை. ௪௧௪) என்றும்போல. தோளாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், தான் கருதியிருந்ததனை அரசனானேகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்ந்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தயிசை ஞமலிமேலிட்டதொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்தமொழியலென்றனென்க.

வேறோருநிகுறது ஞமலியைக்கூறினான், அவன்அயிராதுதருதற்கு. ()

203. எழுதருபருதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந் தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய் கழிபெருங்காதலாஸ்கட்கழிநலம்பெறுகவையம் பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுதகம்பூண்பலென்றான்.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாதது.

(இ - ள்.) அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, மட்டியங்காரன் தொழுது வணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாம் கொன்றவேலோய், நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக் காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பெனென்றனென்க.

தன் நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான்.

(௧௭௪)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடுப்பவேகிக் கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன வுலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி னிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

‘பொறித்த’ எனப் பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்தனென்கி. மத, விசேடித்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

(இ - ள்.) மதவலி, உபசாரமாகக்கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்கா
ரன்போய்ச் சேனையைக்காத் தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்தி
திகனென்னுமமைச்சன், தோளினாய், ஒருவல்மேல் உனது கொற்றமவைப்
பின், நிலமும் திருவும் நின்னைநீங்கும் ; இத்தனை நீயே ஓரென்று நீதியாற்
கூறினானென்க. (௧௭௫)

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
மனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனக்கினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற்பிறரையில்லான் - என்னையொழியப்பிறரையில்லாதான் ;
இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்ற
னென்னவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வ
வென்ப பன்மையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) உயிரெனப்பட்டான், பிறரையில்லான், வென்றான் ; அவன்
மனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன் ; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க ;
நீ சிறிதும் பொறுமைகூறவேண்டா ; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக ;
இனி இக்கூற்றினைத் தவிரவாயாகவென்றானென்க. (௧௭௬)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குநன்கலாற்றீங்குவாரா
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்ப்பலர்கேளிதென்றான்.

காவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயக்கி. இஃது உலகியலாற் கூறி
னான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதவென
ஒருமையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா ; ஆத
லால், திருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்
வையாதிருக்கின்ற இது. கருமமென்றான் ; அதற்கு உடம்படாமையின்,
நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையின்பழியும் மறுமையின்பாவமு
முற்றார் மிகப்பலர் ; இத்தனைக் கேளென்றானென்க. (௧௭௭)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீழினுற்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவளையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்தினுற்கின்றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

(இ - ள்.) பிரமனென்னும் தவத்தாற் பெரியநீரான், திலோத்தமை
பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெறு

னாய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்தவற்கு இன் றளவும் புதஞ்சொல்லாய் நின் ததல்லவோவென்றனென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே: ஏகாரம், வினா. முறைசெய்யாமையிற் தன் னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

208. கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாதங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமலைக்குளிர்திண்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையரையன் - மலைகளுக்கரசன். மை
மலர்க்கோதை - நீலமலராற்செய்த கோதை; இதைவி ; ஆகுபெயர். மலை-
அடையாளப்பூ. கண்ணி-சூடும்பூ; "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணினராண்டே"
(தொல். மரபு. கு. எக) என்றார்.

(இ - ள்.) 'இடப்பட்டமலைமார்பனே, மலையரையன்மனைவியாகிய
மேனைபெற்றகோதையைப் பாகத்தேவைத்ததேமறுவையுடையதொன்றாகக்
கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுடையஅர
னுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோவென்றனென்க. (கஎக)

209. றீனிறவண்ணனன்றுநெடுந்துகில்கவார்த்துதம்முன்
பானிறவண்ணனோக்கிற்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிறத்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோனிறவனையினார்க்குக்குருந்தவனெசிந்ததென்றான்.

வேனிதம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

(இ - ள்.) வேந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக் கவார்த்த தம்முனாகிய பா
னிறவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுனையாற்றிலே கோ
வியர்க்குக் குருந்தொசித்தது ; இஃது அங்ஙனம் தீதென்றனென்க. (கஎஉ)

210. காமமேகன்றிறிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனாற்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
திமஞ்சேர்மலைபோலனிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே: ஏகாரம், தேற்றம். என்று - என்ன. ஈமம் - சுடுகாடு.

(இ - ள்.) வேந்தே, நாம் இக்காமத்தைத் தெரியிற், காமமே அடிப்பட்டு
நின்று ஆண்கழுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனாற் பெண்கழுதையாய்ச்
சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலேவருந்தினீரெயென்ன, அது வையத்திலே
ஈமத்திலேவீழ்ந்தமலைபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றனென்க. (கஎஉ)

211. பசிபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற
வடுவுரையாவார்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதூற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுநின்றலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலின்பெற்ற வடுவுகரையைப் போக்குவார் யார்? அது னுற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலிப்பவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதேபோலு மென்றனென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி.

(கஅஉ)

212. ஆரறிவிகழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணாந்
சூரறிவுடையநீராற்சொற்பொருள்கொண்டிசெல்லும்
பேரறிவுடையநீயும்பிணையனுட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையயென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்படாத. அவலம்-
அரசன் கொலைபுண்டல்.

(இ-ள்.) அரசன் நிமித்திகள் கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இத்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும், இப்பொழுது இவன் சொல்லைக்கொள்ளாமையின், பிணையனுட்கு அவலஞ்செய்யும் ஓரறிவுடையயாயினுயென்றனென்க.

(கஅங்)

213. அளந்துதாங்கொண்டிகாத்தவருந்தவமுடையநீரார்க்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழுநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிடுசுடரிமைக்கும்பூனன்.

(இ - ள்.) பூனன், வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதி கின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழும்நாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றனென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக் கிளத்தலின்; “நிலத்திருநீங்கும்” (வேக. உரச) என நிமித்தகன்கூறிய செவ்வநிலயாமைப்பையும், உருத்திரதத்தன் கூறிய யாக்கைநிலயாமையையும், நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, ‘அது’ என்று ஒருமையாற்கூறினன். உரையலென்றான், நிமித்தகனேநோக்கி; அவன்உரியனாதலின்.

(கஅச)

214. மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமதுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவிற்பம்
பூரித்தேந்தினையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

(இ - ள்.) தாரியும், நூல்வழக்கு இடித்துக்கூதல் (தறள். கூடல்) அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைக்கண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும்பரக்கக் கூறினான் ; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விருந்தாகக் கொண்டு புணர்க ; நீ என்னைமுனியினும் நின் தவறுகாணாமல் தவறிடத்தே போவேனென்றானென்க.

மூரி, பண்புமாதிரிமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம் ; உம்மை, ஐயம். 'இனைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்னாமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், தவறு உட்கொளாயிற்று. இத னான், "வெளியிலாக்கேள்வியான்" (சீவக. ௨௦௦) என்றார்.

"களிதனான்" (சீவக. ௨௦௦). முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (௧௮௫)

வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்
முனமாகியபான்மைமுனைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நதும்பூங்குழலான்
மனமாரெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய தேவரது வேட்கைத்திர ளிலே வைத்து எண்ணுவதொரு வேட்கையாம். குழலாள் மனமாம் மன்ன வன் - குழலாள் மனக்கருத்தாய் நுகரும் மன்னவன் ; ரெறியோடியமன்ன வன் - அரசுநீதிக்கெட்டமன்னவன்.

(இ - ள்.) குழலாள் மனமாம்மன்னவன், முற்பிறப்பில் தீவினை முனைத் துத்தோன்றாதலானே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுக்கூறி லும் தடைக்குவரும் ஏதமென்னுனாயினானென்க. (௧௮௬)

216. கலையார்துகிலேந்தல்சூலங்கதிர்குழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவினன்மிர்துண்டொளிரே
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசையயதுகெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

(இ - ள்.) மார்பன், அவளால்சூலாகிய இன்பக்கடலிலும் முலைத்தடத் தினும் வெறுதேபடிந்தஉண்டு வேறுமனக்கவந்திவந்தி மகிழ்ந்தானென்க. (1)

217. விரிமாமணிமாலையினங்குமுடித்
திருமாமணிசின்துதினைப்பினரா
பெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையு
மருமாமணிநாகரினையினரே.

(இ - ள்.) மார்பனும் ஏந்திழையும், மார்பிற்கிடந்த விரிந்த மாமணி மாலையும் மணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும், சின்தும் தினைப் பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றாயினாரென்க. (௧௮௭)

218. நறவார்ந்ததொர்நாகினந்தாமரைவா
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
னறவாக்கியவின்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கணிஞள்கனவுற்றனளே.

தேனிகைததலும் மிக்க இளமையும்மாறாத தாமரையெனவே பதாமயோ
னியாம். உறவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்குனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமரை
வாய் வீழ்ந்ததொரு முத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம்
அறுதலையாக்கிய கனவைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாடுளென்க. (கஅக)

வேறு.

219. .பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவ
• மஞ்சமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றவி
னஞ்சிறடுக்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) தவர்வாயினைபுடையாள் தயிலிடைக் கண்டகூழ்மூன்று ;
அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள் அஞ்சிறடுக்கினுள்; அக்காலத்தே
விடிந்ததென்க.

எனவே கடிதிற்பயக்குமற்றாயின. இவை பிற்பயக்குக்கனவாதலின்,
பின்னும் நெஞ்சிற்றோன்றின. (கக௦)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைநலதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

புண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும், ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்த,
“நல்ல, மழுஉச்செய்த” (நாலடி. உசசு) என்பதுபோல நின்றது. விண்,
ஆகுபெயர். திவினையை வெல்லும் அறவாழி.

(இ - ள்.) பணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடி
யை வணங்கினுளென்க.

“தெய்வமஞ்சல்” (தோல், மெய்ப்பாடு. உச) என்னும் மெய்ப்பாட்டியற்
குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (ககக)

221. இம்பரிலாநறும்பூவொடுசாந்துகொண்
டெடம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுந்தேர்மிகுதானையத்
தம்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

(இ-ள்.) அவன், இவ்வுலகில் நிகரில்லாத பூவையுஞ்சாந்தையும்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருத்துவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனழியை வணங்கினுள்ளென்க.

அ, உலகறிபொருண்மேற்ற.

(கக௨)

222. தானமர்காதலிதன் னொடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச் சில்லமிர்தூற்றெனக்
கானமர்கோதைகனாமொழிகின்றான்.

தேவர்கோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் கோக்கத்தால் நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்: "பிண்டி.....வீழ்ந்தது" (சீவக. ௨௨௩) என்னுமொழி, இவள்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் திக்குவிளைத்தலிற் றேனுமவம்; "ஆர்த்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்" (குறுந். ௩௫௪) என்றார் பிறரும். "என், முத்தணிமாலை" (சீவக. ௨௨௩) என்ற சொல் குலந்தாய்மைகூறுதலிற் பாலுமவம். இவன் ஆக்கத் திற்குணுமமயிர்து உவமம்; இவனாக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

(இ - ள்.) மாவலி, தான் மேவின காதலிதன் னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு, அவன் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனாமொழியாநின்றானென்க. (கக௩)

223. தொத்தணிபிண்டி தொலைந்தறவீழ்ந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக
வொத்ததன்றான்வழியேமுனையோங்குபு,
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை-முத்தவதயொத்தமாலை; அணி, "யின்னணி நுண்ணிடை" (திருச்சீற். ௩௪௨) போல் உவமவருபு; என்றது, வெள்ளியமாலை யை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று; "வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள் போலு, நங்குடி." (சீவக. ௫௪௭) என்பர் மேலும்; முத்தமாலை யெனின், மேல், "நறுமாலை" (ஷே. ௨௨௫), "என்கோதைத்தொகை" (ஷே. ௨௧௦௭) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, வினைத்திரிசொல்; "உரைத்ததை" (கலி. ௭௬) போல.

(இ - ள்.) ஒருபிண்டி, தான் அணித்த தொத்துக்கள் ஒழுக்கக்கெட்டுப் பின்பு தானும் நெராகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்த எட்டுமாலை யையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடனாக கட்டுவைத்தாற் போலே ஒங்காநின்று வளர்ந்ததென மொழிந்தானென்க.

மேலே, "தரும்புலத்தாரொடு" (சீவக. ௨௮௮௧) என்றலின், முத்தணிமாலை யைக் கனவித்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றங்கெட்ட படியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (கக௪)

224. வார்குழைவில்லிடமா முடிதூக்குபு
கார்கெழுஞ்ன்றனையான்கனவின்னியல்

பார்கெழுதால்விதியாற்பயன்றான்றெரிந்
தோர்குழையாமலெடுத்தாரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) சலிபாதவன்; கனவின் இயல்பை, கனூதலின்விதியாலே
பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதளக்கி அவற்றில் கல்லவற்றை
எடுத்து அவன் அழகுடெடாமற் கூறாநின்றனென்க.

அஃது, அசோகுமுறித்தகூறாமல் மாலைபையும் முடியையும் இரண்டு
கனவாகப் பிரித்தது. (ககரு)

225. நன்முடிநின்முகனாநறுமாலேக
ளன்னவனாஸமாப்பிந்தேவியர்
நன்முனைநின்மகனாக்கமதாமெனப்
பின்னதனாற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அவட்கு முடி நின்மகனும்; நறியபூமால்கள் அந்நல்
வினையுடையோனால் அமரப்படும் தேவிமார்; முனை நின்மகனாக்கமென
மூன்றாக்கிக்கூறிப் பின்பு இற்றதனாவுள்ள பயனைப் பேசலனாய் விட்டா
னென்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சாநகரம்” (திவக. உகஅஉ) போல் முத்தமாலி
யை மாலையென்னும்பெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுனர்க; மாலி
யென்னும்பெயர் பொதுவாகலின். (கககூ)

226. இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுற்றதின்னேயிடைபூறெனக்கென்றயு
மற்றுரையாடலளாய்மணிமாநிலத்
தற்றதொர்கோதையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தான்.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாம் கூறினான், தெளிவுபற்றி; “இல்லை, கன
முந்தருத வினை” (பழ. உ) என்றலின். இன்னே, உதாசினம்போனின் தது.

(இ - ள்.) இற்றதனாற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய்,
எனக்கு, இக்கனே ஓரிடையுறுவந்ததுகாணென்றவளாலிலே, பின்பு உரையா
டலளாய் மணிநிலத்தே தங்கியதொரு கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. ()

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடிகாரிகை
யாவிகடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவியெனாவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுடெடுத
லாலே, ஆண்டகை சென்று பாவியெனாடைய ஆவியை வருத்துகின்றயோ
வெனக்கூறி அவனை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுருபும், “தெள்ளிது” (தோல், வேற்றமைமயங்கு. கு. ௫) என்றதனான் முடியும். (ககஅ)

228. தண்மலர்மாற்புறவேதழியினுவன்
கண்மலர்த்தாள்களவின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாய்க்கெனப்
பண்ணுரையாற்பாவித்துயர்தீர்த்தான்.

(இ-ள்.) குளிர்த அகன் மார்பிலேயுறத் தழியினான்; அதனால் அவன் விழித்தான்; அப்பொழுது, நினக்குக் கனவின் மனமையை மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்மை ஓ, பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பரவித்துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றகை. ஓ, வியப்பு.

(ககக)

229. காதலன்காதலினுற்கனித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்சங்குழாந்தொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைப்பூமகள் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழத் தாமஞ்சூழ்ந்த அகில் விம்மிய அணைபிலே சேர்ந்தானென்க. (உ௦௦)

230. பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகங்
கண்கனியக்கவர்ந்துண்டினுள்ளசெவ
விரண்கனியக்கவின்வித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றான்.

வின், ஆகுபெயர். வித்திய - பாப்பிய. குழலிப்பருவத்தாலும் அரச நீதியாலும் வீடுபெற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

(இ-ள்.) பண்ணைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து நுகர்ந்தும் இருவர்க்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்களின்மையிலே, வேற்கண்ணி பின்னைவளர்தலாலே தளராநின்றானென்க. (உ௦௧)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்து
பசுலையூத்தகாமம், கிரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துநிற்கள்வெண்கது.
பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பாந்துதுசுப்புங்கண்ண
புலனாயிற்றாய்ந்தவனிச்சமலை, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுரைந்துந்
சூற்சலஞ்சலம்போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

(இ-ள்.) வயாவிற்கு கங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெருத்தக் கண்கள் பசுலையூத்தன, பின்பு முதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான முலைக்கண் கருகிப் பால்பார்த்து றுசுப்பும்கண்ணினது
றுகாச்சிப்பொருளாயிற்று ; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமலை பார
மாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு.

(௨௦௨)

வேறு.

232. தூம்புடைகெடுங்கைவேழத்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றமியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகளொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதொருநோய் ; “குருதிக்கோட்டுக் குஞ்
சரகரம்” (சீவக. ௨௧௮௨) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலு
டைய திருமகன் ; தேம்புதல் - கெடுதல் ; லிகாரம் ; “புட்டேம்பப் புயன்
மாறி” (பட்டின. ௪) என்றார் பிறரும். த்மியனாக - அரசவுரிமையை நீங்க.
ஓம்படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிறிதும் கூறாநாய். அவன்
வஞ்சித்த அரசுவெளவுதலின், ‘ஒளித்து நீங்க’ என்றார். ஆம்புடை-பிள்ளை
யார் பிழைப்பதொரு கூறுபாடு.

(இ - ள்.) திருமகன் வெள்ளில்போலத் த்மியனாகத் திருமகன்கைப்
பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறின
னென்க.

(௨௦௩)

233. காதிவேன்மன்னர்தங்கன்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிற்றகுளித்தஞானேற்
யோதியபொறியற்றயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்
னைக் கண்ணென்பாருடனேகாதித் தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து
வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலே
யழுந்தின அன்றே நல்வினையற்றாய் ; ஆதலால், இனி ஓரொந்திரத்தைப்
புனைவியென்றானென்க.

(௨௦௪)

வேறு.

டலளர்

227. அந்தரத்தார்மயனேயெனவைபுறுந்
தந்திரத்தாற்றமநால்கரைகண்டவன்
வெந்திறலான் பெருந்தச்சனைக்கூவியொ
ரொந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், தொழிலோடே துலைக் கரைகண்டவனாகிய தச்ச
னைக்கூவி எந்திரமானதொருந்தியை இயற்றுமினென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன்.
இயற்றுமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (௨௦௫)

235. பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லரக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான் நன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுந்நாளிடைச்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல் - வெள்ளியதூல்.

(இ - ள்.) நலஞ்சான் நனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தன
வற்றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொருமயிலே ஏழுநாளிலே
செய்தானென்க. (உ0௬)

236. பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லாமுடையானடிகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

(இ - ள்.) மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அர
சனைவணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி, இரண்டற்குமேற்றாக.

(உ0௭)

237. நன்னெறிநானயந்தானன்றுநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், இம்மயில் நூலிதுடைய நீதிதானுயிருந்தது ;
இது மிக நன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்க
வென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி-மின்னைக்கெடுக்கும். இந்நூலின் நீதியென்றுமாம். (உ0௮)

238. ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவும்மெத்தொர்சின்னாள்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான் துரந்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்
போலே பையப்பைய மேன்மேற்றாந்து மாடத்திலும் காவிலுமெத்துச் சின்
னாள்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அங்ஙனங்கற்பித்தவன் விசையுடனோடும்
படி முறுக்கியுணர்த்த அவள் அதுவுணர்ந்தாளென்க. (உ0௯)

வேறு.

239. பண்டவழுவிரலிற்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசம்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய

புண்டவழுவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்தருளவீழ்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

(இ - ள்.) கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்
தே திரிப்ப அத பொங்கிப் போழ்ந்த பறக்கும்; அவன் அதனை இடத்தே
திரிப்ப அத வீழ்ந்த காலைக் குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பார்ப்பிற்
பொறிகெடும். (உக௦)

வேறு.

240. காதிலேவல்லகட்டியங்காரண

நீதியானிலங்கொண்டபிளிதினா

லோதினாத்தமையேறுகொண்டோதினான்

••கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனான்.

காதிலேவல்ல - பொருது வேலைவல்ல. உம்மை, இழிவுசிறப்பு. கோது
செய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃ
தாவது செய்ந்நன்றிக்கேடு; உட்கோதனான் - அதிலேநின்றின்று பயனிலா
தோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின திக்குணங்கட்
குள்ளாடிய செய்ந்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) கோதனானைய கட்டியங்காரணம், அரசன் கொடுப்பநிலத்
தை அடிப்படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினொல்லாரையும் தனக்கு மாறாகக்
கொண்டு ஒருமொழி கூறினானென்க. (உகக)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ

மென்னேவந்திடங்கொண்டஃதிராப்பகற்

றுன்னிரின்று செகுத்திடுநீயெனு

மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

(இ - ள்.) மன்னவன்பகையாயதொருதெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக்
கொண்டிவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலும் நெருங்கிநின்ற நீ செகுத்திடு
என்னுமிரும்; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறு
வீராகவென்று கூறினானென்க.

'என்ன' என்பதனை; "உட்கினரா" (சீவக. உசஉ) என மெல்வருகின்
மதனோடுமுடிக்க. (உகஉ)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ

ருருமுவிழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்

கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்

மருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

(இ - ள்.) மணி மழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே
அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளானாகிய
தருமதத்தனென்னின்மவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினானென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செருத்திடு' என்றசொல் இடிக்குமுயவமை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனாலாயவனென்க. (உக௩)

243. தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீரழகக்
குவளையேயளவுள்ளகொழுங்குண
ளவளையேயமீர்தாகவவ்வண்ணலு
முவளகந்தனதாகவொடுங்கினுன்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணலும் சீரழகையுடைய கண்ணாளாகிய அவளையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவய்தில் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினுனென்றானென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமு மாம். (உக௪)

244. விண்ணிளோடமீர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணின்னின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
டுண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகந்
தண்ணந்தாமரையாளொடுத்தாழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) விண்ணும் அமீர்தம் விலைபெறவதொன்றாயிருக்கும் பெண்மை ; அதிலும் நினதரசின தின்பம் பெரிதாகுணென்று காரியங்கூறுதலின், நின்னிற்றாழ்ந்த நிமித்திகன் செல்வம்வேண்டதெலின்றித் துறவினே வீழ்தலாலே இவ்வையகம் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று ; இனி நினக்கு வேறொரு மனக்கவந்தியின்றென்றானென்க.

'நின்னின்பம்' என்றது, அரசனேநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. 'பெண்ணினின்பமொனப்பெரிதாழ்ந்தவன்' என்பதும் பாடம். (உக௫)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மணியிசைப்
பின்னைத்தன்குலம்போர்க்குநரில்லையே.

(இ - ள்.) தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வனாயின், தன்குலமும் திருவும் மணியிசையினின்றும் பிரமும் ; அவன்வழியேயொழுகின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மணியிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகன் - திரு. இஃது உலகியலாக்கறினான். தார்கெழுவேந்தனும் பாடம். (உக௬)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு
முலகமாந்தர்களொப்பவென்றோதுப
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

(இ - ள்.) முடிகளுக்கு மேலாயமுடிகையுடையதேவரில் அரசர் புலகுணங்களால் மிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பரென்று கூறுவர் ; அவர் அறியார் ; யான் மன்னர்க்குள்ளதொரு விசேடக்கூறுவேன் ; அதனைக் கேளென்றானென்க.

‘கூறலென்’ என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறேனென்றானென்க. இது முதல், “மன்னவன்பகையாதொர்மாதெய்வம்” (சீவக. உசக) என்றதனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (உகஎ)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிமேவேந்தனுமாதெய்வம்
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன்-மிகுதி. மருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விசுதி. மற்று, வினைமாத்று. “தாயினினோயும்” (பு. வெ. வாகை. ௩௩) என்றும்போல உம்மைமாத்றுக. ஆக்கல் அழித்தல், காலந்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தொடு அன்பெறுதலுந்த அகரவீற்றுப்பலவற்சொல். ஓகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) வேந்தனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும் ; காயுமேற் சுட்டிடும். மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனாயின் அவனைப் பருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவே யென்றானென்க. (உகஅ)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமா
விறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள் வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுழையுந் தேவரென்றது, மேலே, “எல்லேம வைந்துநான்க ஞானவெனலிமைக்குங் கண்ணும்” (சீவக. அக0) என்பராதலின் ; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

(இ - ள்.) மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற்கும் ; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மை நோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வெளவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (உகக)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னரிடற்
றேவரென்பதுதேறுயிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனசுந்தியார்
நாவினும்முரையார்நவையஞ்சுவார்.

(இ - ள்.) இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே கால்வரைத் திரியச் சொல்லுவாராயின், அவரைப்பால்வரைதெய்வமென்னுந்தன்மையை இவ்வையகத்தேறுமாதலான் மன்னவர்களான்வரும் நவையை அஞ்சுவர், அவர் காய்வன்வற்றை உவமைகூறுமிடத்துக் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்றனென்க. (உஉ0)

250. தீண்டினார்தமைத்தீச்சுமின்னர்தீ
பிண்டிதங்கிளையோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னயிர் துந்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

(இ - ள்.) தீ தீண்டினாரையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டாயின் அமுதுபோல் உற திபயக்கும்; அவரது செற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கரந்தநின்றதுகொல்லும்; அ வனமாதலால், நின்றெய்வம் என்றெய்வம்போல மாண்டதன்மென்றனென்க.

இதனும் பகைவரையும் நடடாரையும் தீர்ப்பையுக்கறினான். (உஉக)

251. வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டி
ஞாலமாள்வதுநன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ருமற்
கோலேவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

(இ - ள்.) வான்வலியாலே ஞானனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவே ன்று ஓலைவைத்தாற்போன்ற திறலைகடத்துதலுடைய தருமத்தத்தன், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வது எனக்கு நன்மென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்று என்றனென்க.

இவன்முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்றார். (உஉஉ)

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைகுட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
நிழற்றிநழுவேலினுணைநேடியநெடுங்கணனும்
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தா னுங்குரவரைப்பேணல்செய்யா
திழுக்கினுரிவர்கள் கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிரைகளாவார்.

(இ - ள்.) இடும்பைநோய்களுக்கு இரைகளாவார், தன்கணவனைப்பொழிய வேறொருவனைத் தேடியவனும் தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினாருமாகு இவர்களாகனென்றனென்க.

தரவு, "செலவிலும் வரவிலும்" (தொல். கிளவி. உஅ) 'என்னுப் பொதுக்குத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயல், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (உஉங)

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான் பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தீயிற்கன்னியைக்கலக்கினான்
மட்டியிருடலந்தின்றானமைச்சரூயரசுகொன்றான்
குட்டனோய்நரகந்தம்முட்குளிப்பவரிவர்கள்கண்டாய்.

(இ - ள்.) கட்டிடத்த வஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையானேச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தீயினாற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையா தவனும், உயிரை அட்டி உடலைத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் காண், இம்மையிற் குட்டனோயினும் மறுமையில் நரகத்தினும் அழுந்துவ ரென்றனென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமணத்தில் தப்பிய தாம். (உஉச)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்பு
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ
லிறைவகுத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுதினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்வினைக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்தப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவ னாக ஆக்கினவன் வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடும் தேய்ந்தொழு குவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டிமதிபோலப் பழிையோட்டும் ; புகழைவினைக்குமென்றனென்க. (உஉடு)

255. கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின் நிவினைவஃகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாநி
யாணையிவ்வுலகு கேடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்கும் நிலைகுலைந்து இராநாழிகை குறைபப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம் விளைவுசுருங்கிப் பசியிக்கு மகளிர் கற்பழிந்து அறச்சாலை களுமின்றிக் கெடும் ; அரசனானேயென்றனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள், செயப்படு பொருளான். (உஉசு)

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன் றக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவனைப்பைந்தார்
போர்த்ததன்னகலமெல்லாம் பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அக்
லம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

(இ - ள்.) வாகைத்தாராற்பொலிந்த தருமத்தன், அமைச்சர்க்கும் அரசர்
சர்க்கும் தக்கபடியைக் கூறினானை; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுக
வியர்த்தப் பொங்கி இதனைக் கூறினனென்க. (உஉ௭)

257. தோளினால்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்பாற
வாளினுற்பேசலல்லால்வாயினுற்பேசறேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருனையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்நீந்தும்போழ்தின்வழுவுமுத்தொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவரது தலைகள்சிதற வாளினால் வஞ்சினமுடித்தலல்லது
வாயினுற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்கனம் முழங்
தக் கூறுதலாலே, கருனையோடே சோத்தைத்திரட்டுங்கைகள் அமிர்க்கடலை
நீந்தும்பொழுது மிகவோர்த்த வாள்வழுக்குமென்று கூறினனென்க.

தேற்றேன், "தேற்றாய் பெரும பொய்யே" (புறநா. ௫௬) என்றும்
போல்கின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. (உஉ௮)

258. நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழுவண்கைமணிகருகடகமெற்ற
வெண்ணகைவெகுண்டிக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தமுத்தினுற்போலக் கடி
தின்வியர்த்த அவ்வியர்ப்புநிரைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரி
தவழா நிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டிசிரித்து ஒரு
வார்த்தைகூறினனென்க.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம். (உஉ௯)

259. என்னலாற்பிறர்களுயாரேயின்னவைபொறுக்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்களுயாரேயுற்றவற்குறுதகுழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்வொனவர்க்கிறைவகு
பொன்னெலாம்வினைந்துபூயிபொலியுள்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சத்தன். உறுத - பொன்னுலகாளாம் மண்ணுலகாளு
தல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். வினைந்துபூயியும் பாடம்.

(இ - ள்.) நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய
வேறுயார், அதற்குயானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உறுதகாரியங்களைச்
சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார், அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தன்
தேவர்க்கிறைவகு, யான் பூயியெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பே
னென்றனென்க. (உ௩௦)

260. விளைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமழைகவென்றான்.

(இ - ள்.) நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் விளைக ; பொன்னும் பொ
லிக ; நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம் ; அவற்றிற்கு நீவெகுளவேண்டா ; இப்
பொழுதே களைவேமாக எழுவேம் ; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனை
க்கொல்லும்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும் ; பிழைப்பாய்க்கொல்லும் ;
நிதியாய்க்கொல்லும் ; அருளாய்க்கொல்லும் ; ஆதலால், அவனுக்கு அக்
கொலை அமைவதாகவென்றனென்க.

இனி, 'அஃதேயுரைக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அது
வாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுத
லியனவும் காவலனாகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு,
'இனி வார்த்தையமைக' என்றனென்பாருமுளர். 'விளைகபொலிக' ஒரு
வழக்கென்பாருமுளர். (உருக)

261. நிலத்தலைத்திருவனாடனிப்பருங்காதல்கூர
முலைத்தலைப்போகமுழுகிமுகிழ்நிலாமுடி கொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியுவன்கடியுஞ்ஞந்தான்.

(இ - ள்.) திருவனாட்டத்தே தனதுகாதல்கருதலின், அவளது முலைப்
போகத்தே அழுந்தித் தானையேநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறு
மையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடிய
தொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை. (உருஉ)

262. கோன்றமர்நிகளமுழுகிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தன்கி
மேன்றன்மாந்தர்க்கெல்லாமிருநிதியுகந்தாநல்கி
யூன்றியநாட்டைபெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினுன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

(இ - ள்.) அரசன்சூற்றம் விலங்கிலேமுழுகிச் சிறையிலேதாழத் தன்
நீழ்மையையேற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் நிதியைநல்கி நாட்டையெல்லாம்
குடையால் நீழல்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே
முற்பாடிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினனென்க.

கீழ் - இடமுமாம். கன்மாந்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமு
மாம். (உருரு)

263. பருமித்தகன்றுமாவும்பாந்தியறேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனேழுதார்த்தெருவுதொறெங்குமிண்டி.

யெரிமொய்த்தவாளும்வல்லுமிலங்கிலேவேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சேனையானது, களிறுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலியவற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினுனது நகரை எங்கும் வளைந்ததென்க.

உள் நிற்கும் ஊர்திகளும் உட்பட்டவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட் புகுதாது நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உருச)

264. நீணிலமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குருசில்போற்றி
பூணணிமாற்போற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினேக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று [லான்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான்செய்யகோல்வெய்யசொல்

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமாற்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமானமாற்ப; "அரும்பூணற வெறிந்தாங்கு" (சீவக: உருசுரு) என்பு. மேலும். போற்றி, நான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினான்.

(இ - ள்.) வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், போற்றியென்று கூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தான் என்று கூறினானென்க.

'கோண்' எனின் மாறபாடாம்.

(உருரு)

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவும்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

(இ - ள்.) சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலரடைகவென்றானென்க.

இஃது, இராசத்தந்தாற்கூறினான்.

(உருசு)

266. புலிப்போறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வானோக்கிக்
கவிக்கிறையாயநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டிமென்றுவாளெயிலிலங்கநக்கான்.

(இ - ள்.) புலியினது வரியையுடைய கவசத்தைத் தவிர்த்து மன்னரஞ்சும் வானோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச் சிரித்தானென்க.

இது, வீரத்திற்குக் கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தாகை. ஊர்திகளின்மையின், கவசநீக்கினானென்க. போர்வை - உடைபுமென்ப. (உருஎ)

267. நங்கைநீரடக்கல்வேண்டிநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
உங்குளியன்றுகண்டகனவெலாம்வினோந்தவென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவிழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள் ; “ஓதல்வேண்டும்”. (குறள்.
சுருட) என்றும்போல, நன்பொருள் - பிள்ளை. எல்லாமென்றான், பிள்ளை
யார் ஆக்கக்கருதி உயிரிற்றற்கு. தெளிவுபற்றி, ‘வினோந்த’ என்று இதந்த
காலத்தாற்குறினான்.

(இ - ள்.) நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போ
வாயாக ; அஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம்
பயன்பட்டனகான் என்கூற, கயற்கண்ணி, கோதைபோல மாழ்கி வீழ்ந்து
தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உடஅ)

268. மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றமுங்கிவீழ்ந்தவமிர்தமன்னானையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலரிக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினுட்குச்
சொல்லுவானிலைகள்சொன்னான்குழுகழற்காலினுனே.

(இ - ள்.) மற்றெழிலை வருத்தி எழுந்த நீண்டுமலைதிரண்டனையதோ
ளானாகிய.கழற்காலினான், அல்லலுற்றக் கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னானைச்
சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியா
தன கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு காளுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறு
போல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின், ‘அமிர்தமன்னான்’ என்றார்.()

269. சாதலும்பிறத்தருனுந்தம்வினைப்பயத்தினாகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
• நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வனைத்தோளியென்றான்.

(இ - ள்.) பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தா
னும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தாலுண்டாம் ; ஆண்டுச்
சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் அன்புறுதலும்
எல்லாம் அறிவின்மையன்றே ; இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியா
யிருந்தாய் ; அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாணென்றானென்க. (உச0)

270: தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடிகடன்மனலுமாற்று
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிவம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கடிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லினுளிரண்டுநானைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அக . சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

அவற்றுள் எல்லாம்பிறத்தமேதிலமெனமாற்றுக். இரண்டுநாள் - சிந்தி
காளென்னும்பொருட்டு.

(இ - ள்.) கம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண்
மணலும் உதையிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம் பிறந்
தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைநீக்கிச் செல்லுக்கதியிலும் சேரேம்;
ஆதலின், இப்பொழுதுசேர்ந்தநின்ற இரண்டுநாளே உறவை உறவாகக்கருதி
அதற்கு இரக்கவேண்டாவென்றனென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தாற்றும்பிண்டிவாமனாள்வடித்தநுண் ணூ
லுண்டிவைத்தனையநீயமுணர்விலாநீரையாகி
விண்டிகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்தினையையாத
லொண்டொடிதருவதன்ரு.லொழிகளின்கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல், ஆகுபெயர். அனைய,
நெஞ்சறிபொருண்மேற்று.

(இ-ள்.) ஒண்டொடி, வாமனாற்சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்ந்து
வைத்த அவ்வாறுணர்வுகடையநீயும் உணர்வில்லாததன்மையையாய் எனது
மொழியை வேறுபட்டுக் கண்ணீர்வீழ வியியிர்த்தது இத்தன்மையையா
தல் தகாது; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்க்கென்றனென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடைமன்னர்போகார்
கருமமீதெனக்குழாந்திசமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநாம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்ற
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

(இ - ள்.) வாளைப்பிடுத்த கையினையுடைய ஏறுகிய சிக்கத்தையொப்
பான், கரம்பு இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை
முன்னேபோக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கரு
மம்; உனக்கும்கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலவேண்
டா; போவதே கருமமென்றனென்க.

பிள்ளையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறுவாக்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமெ
ன்றான். கவற்சி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து எறம்புபோற் கணவனையும்
புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உசங)

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்த
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிரக்கிழத்திதன்னை
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதானைகூறித்
துன்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்ந்தாள்.

உருகி, உருக. அனந்தசகயிக்குதலாலே சீர்த்தியையுடைய அருகன்.
அவனுனை: "ஓம் ணொரோகாரஹ்தான்?" (ஓம் ணமோ அரஹந்தாணம்)
என்னும்மொழி. கூறி - கூற. துன்பமில்பறவை - தீதற்றபறவை.

(இ-ள்.) என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றசோரப் பிணித்த அன்பு மிகுதலால் ஆற்றாத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான் ; அத்துணையியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தானென்க.

(உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குருசிலஞ்சிவந்தழன்றொர்தீத்திரள்
பாருடைப்பணிக்கடல்சடுவதொத்தலம்பினான்.

உடைம்முலை; மகாவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கின்படையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினார்.

(இ - ள்.) மாதர், நீராறுதொரு குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறுது நின்ற கண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குருசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கற்றி கடலைச் சடுவதொத்து முழங்கினுனென்க.

(உசரு)

275. முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளரிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குருசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபுலையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று ; “ஆட வர்குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” (நெடுநல், ௧௦௭) என்றாற்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மீதம்.

(இ- ள்.) முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்போலஅந்தப் புரத்தே குருசில் அகப்படும்படி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடைகிற் குஞ்சரங்கள் செண்டு வெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யாணைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம்.

(உசசு)

276. அயிலினிற் புனைந்தவாளழன்றுருத்துரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலென்னத்திரித்துவிண் வழக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத் துலம்பினான்.

வினையுலந்துவீழ்ந்ததொருகடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙனம் நின்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சுழன்றுகோபித்த உருவி அதுனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக்கடவுளையொத்து முழங்கினுனென்க.

(உசஎ)

277. மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளரார்த்தபின்
விரியக்குருசிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியிற்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

(இ-ள்.) மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குருசிலும் அக்கணைமழையைவிலக்கிச் செண்டுவெளியில்நின்று நாற்படையையும் சேரக் கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்ற பெருங்களிறுகள் செற்றி வந்துசேர்ந்தன வென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய களிறு. (உ௭அ)

278. சிற்றமிக்கமன்னவன்சேர்த்தகுஞ்சரநுதற்
கூற்றருங்குருதிவாள்கோடுறவழுத்தவி
லூற்றுடைநெடுவரையுருமுடன்றிடித்தென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரு - சொல்லுதற்கரிய. ஊற்று-அசம்பு.

(இ - ள்.) சச்சந்தன், கோடுறத் தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் நுதலிலே வரைக்கண் உருமிடித்தென வாயையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம்பிளந்தனவென்க. (உ௭க)

279. வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்விரரை
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையிற்
தூனுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிரிதாத்
தேன்மிடைந்ததாரினுன்செங்களஞ்சிறந்ததே.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது, 'பிளந்து' என்றார். தன்னை ஒறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து. வலையென்றார், தப்பாமற்குழ்தலின்.

(இ - ள்.) பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலால் தாரினுன்களம் சிறந்த தென்க.

இத்தனையும் இவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றார். (உ௭௦)

வேறு.

280(க)உப்புடையமுந்நீருடன்ருகரைகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியானு
யிப்படியிறைமகளிருங்களிறுநூற
வப்படையுளண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

281(உ)நீடகமிருந்தநிழனேயிவலனேந்திக்
கேடகமறுப்பநடுவற்றரவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமென்வொய்யெனவுலம்பிக்
காடுகவர்தீயின்மிகைசேறுபுவெகுண்டான்.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தனக்கு வேலியாகிய கரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றத்போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமே கொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பிலாத தனி.

(உ) நீடகயிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சேறுதல் - செற்றம்.

(இ - ள்.) இறைவனாகிய மகன் தானேயுள் தனியனாய்நின்று முற்கூறியவாறே களிற்றைதூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றைஉந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரசுசேர்தலால் நடுவற்று விசும்பிலே ஓடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச் சீராகின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உருக-உ)

282. (க) நெய்ம்முகமணிந்து நிழறங்கியழல் பொங்கி

• வைம்முகமணிந்தது திவாளழலவிசி

• மைம்முகமணிந்தமதயானைத் தவ் துறிக்

கைம்முதறுணிந்து களிற்றுழவது நோனான்.

283. (உ) மாலைதுதி கொண்மமழையின்னென விமைக்கும்

வேலைவலனேந்தி விரிதாமமழகழியச்

சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்

கோலவரைமார்பினுறு கூற்றெனவெறிந்தான்.

இவைபிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) துதி-துணை. ஒருமையையுடையமுகத்தேபட்டமணிந்த மதயானை.

வ - மிக. முதல் - அழ.

(உ) விரிதாமம் அழகழிய-இவன்குடும் வாகைமாலைமேல் அழகுசெட்டுப் போக. மயிலின்றன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர் பலராயிற்று. முலைகடுஞ்சுமார்பு' எனவே முன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன் விற்து; 'மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு' (புறநா. 40) என்றார் பிறரும். வேல்வழிவுகொண்டு உறுவதொரு கூற்றென. யானை வீழாநிற்க எறிந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வெகுண்டு வானைஒச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொறுனாய் வேலை யேந்தி அழகுஅழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருக-சு)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலிற்பொன்னனார்தங்

கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்தடாயினகாதுவெள்வேன்

மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடைவிட்டம்ம

விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிர்திருத்தினானே.

தடாயினவேல்: தடாயின, பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

(இ - ள்.) மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவனைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலேயிட்டு மள்ளர்விண்ணிடக்கொள்ளும்படி அவ்வனைவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினுனென்க. (உருடு)

285. ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழுவார்நண்ணூர்கூற்றெனநடுங்குமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றறுகண்ணமைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கமிகவுந்திக்கப்பண்ணஞ்சிதறினானே.

(இ - ள்.) ஏந்தல் வேலைத்திருத்ததலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினானென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணூர், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆன நெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனை, இவன்வேறொருயானையை ஏறி ன்மைபுணர்க. (உருசு)

286. குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குடமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிறிறிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடி யிலக்கமானன்.

ஊர்தல்-ஈண்டுப் போதன்மேற்று; "வானார்மதியம்" (நாலடி. ௧௨௫) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) வேலாலே குன்றினது மார்க்பப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஒருகளிறிறிற்பாய்த் தலாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினுனென்க. (உருஎ)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினான்
னெஞ்சுபதிகொண்டிபடைமூழ்கநிலம்விசு
மஞ்சதவழ்குன்றனையதோளொசிற்துமாத் தாட்
குஞ்சரங்க ணூறிக்கொலைவாளொழித்துநின்றான்.

நாகணையினான் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

(இ - ள்.) நாகணையினான்நன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர் படைகள் மூழ்காசிற்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வானை ஒடித்துநின்றானென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, 'மதி கொண்ட' என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க.

தோளசைத்தும் பாடம்.

(உருஅ)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராப்
பேரமருணின்றவினையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - விரும்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாதே விரும்பும் வீர
ரெறிகின்ற படைகள்வீழ இமையானாய், பாரத்திற் புறக்கொடாமற் பொரு
கின்ற பேரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுநின்ற அபிமுன்னுவைப்போலே
பொலிவுற்றனென்க. *

இனி 'நீடும்' பாடமாயின், கெடும்பொழுதாம் ; "நீடுநின்றான்" என்
றார் பிறரும். (உருக).

289:• பேரழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதமுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடமழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினாண்டகையவிர்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைத்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு ; "ஆண்டகைக்
குரவிர" (சீவக. ௩௬௩) போல. அவிதல் - குறைதல் ; "திரைபாடலிய"
(பரி. ௪ ; அகநா. ௨௬௦) என்றும்போல. பண்பியாக்கிப் பட்டானென்னின்,
"பாருவி" (சீவக. ௨௬௧) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர்
முகநோக்கி வீழ்ந்தமையின், பின்னையார் பின்பு பகைவென்றார்.

(இ - ள்.) சக்கரத்தோடே வேலும்பேரழ்ந்து தம்மிற் பொருது அழுந்து
தலாலே மெய்வுவலிகுறைந்து தறுகண்மையையுடைய கண்கள் அழலவிழித்து
முலை ஞெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமை குறைந்தானென்க. ()

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகந்தொழுதுபுலம்
பெய்திமைந்தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரிணைந்திரங்கக்கொடுங்கோலி
ருள்பரம்பவேளபாவ; மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முளைத்த
வறச்செங்கோலாய்கதிரிணை, வேந்தர்பெருமானைச்ச்ச்சந்தனைமந்திரி
மாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிரப்புநிலக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்
புலமம். மந்திரிமாநாகம், சிழக்கிடுபொருள் நிலக்களமாக முதலொடுமுதலே
வந்த வினையுலமம். தோல்காப்பியனார் சொல்லும்பொருளும் உடன்
ஆராய்தலின், உருவகவுலமையென்றேகூறினார். செங்கோலையுடையகதிர்,
இல்பொருளுலமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்
டான். நாகத்திற்கேற்ப 'விழுங்கிற்று' என்றார்.

(இ - ள்.) மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்
றோர் மயங்க; கற்புடைமகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முனைத்த கதிர்போல்
வானை நாகம்போலும்மந்திரி விழுங்கினான் ; ஏளபாவமென்க.

ஏ ஏ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு
இரங்கினார். (உசுக)

291. பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமலைப்பழிப்பினெடுங்குடைக்
கீழ்ப்பாய்ப்பரிமான்நேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாளோடு.
மணிக்கேட்கமுமறமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தா மரைமலர்குடி-
மந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினார்மெய்காப்போம்பு
வேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினே.

பாலருவி - பால்போலுங்கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனடைபாது
கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணி-
னார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்;

(இ - ள்.) குடைநிழற்கண்ணே தேர்யீதுநின்ற கோல் இடையறாம-
வழங்கும் சிலையானுகியவேந்தன், அவை உதவாமையின், வானும் கேட்கமு-
மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவிநை-
யாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரையொத்த அடியைச்சூழிப் போய்த் தேவர்க-
வழிபடுதற்குப் புதியனயினுனென்க.

உயிரீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்ற
னென்க ; ஈவர்க்குமுமாம். (உசுஉ)

292. செந்தீக்கருந்துளையதீங்குமுல்யாழ்தேந்தேமென்னுமன-
முழுவமுந், தந்தாங்கினையார்மெல்விர்கடண்டத்தாந்தாமென்றிர-
குந்தன்னுமைகளு, மந்தீங்கிளவியாரைஞ்ஞாற்றுவரவைதுறைபே-
யாடலாம்பையன்னு, ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்றினை-
திராங்கிப்பள்ளிபடுத்தார்களே.

செந்தீயாத் கருந்துளையவான குழல்கள். தேந்தேம், தாந்தாம்: அநு-
ணம். இனையார் - நிருத்த தீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். 'கிளவிபாரைஞ்-
ஞாற்றுவர்' என்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவரையென்றற்கு. மேலும்
நால்வரையொழிந்த தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க.
தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்-
னார்.

(இ - ள்.) இனையார், குழல்முதலியவற்றை ஈமத்தேகொண்டுவந்து
விர்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப்-
பள்ளிபடுத்தாரென்க.

"கோன்றமர் நிகளமுங்கி" (சீவக. உசுஉ) எனவே ஆடவரின்மை
புணர்க. (உசுங்)

293. மடையவீழ்ந்தவெள்ளிலேவேலம்புபாயமணிச்செப்பகங்
கடைகின்றவேபோற், ரொடையவீழ்ந்தமாலையுமுத்துந்தோய்ந்த

துணைமுலையினுள்ளாங்கிழும்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிநீர்
பாயவிம்மாப்பருமுத்தநாமழலைக்கிண்கிணியினூர், புடையவிழ்ந்தகூந்
தல்புலவுத்தோயப்பொழிமழையுண்டின்னுப்போற்புலம்பிஞரே.

தொடை. முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த -
காமனம்புதோற்ற. முத்தமாகிய நா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கிண்கிணியினூர், மணிச்செப்பை உள்வாயைக் கடைகின்ற
கருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்தமாறுபோல, மூட்டுக்கமுன்றவேலும் அம்பும்
ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளே தைத்து அழுந்தும்படி புரண்
டழுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மிள்தோன்றமாறுபோலக் கூந்
தல் மெய்யையமறைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதா
ரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க:

(உசச)

294. (க) அரிமானோர்மெல்லிணைமேன்மஞ்ஞைகுழக்கிடந்தாங்கு
வேந்தன்கிடந்தாணைத்தான், கரிமாலெருஞ்சினுன்கண்டான்கண்டே
கைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழந்துகுத்தபி, நெரிமாலையிமத்திழு
தார்குடமேனைநாறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானேயெம்
மையொளித்தியோவென்னுப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார்.

295. (உ) கையார்வளைகள்புடைத்திரங்குவார்கதிர்முலைமே
லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலெசுந்திரிலத்தி
டுவாரின்றுதிருவிவீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந்
திடுவார்கையால்வயிறுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்
செய்தகொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினூர்.

296. (ங) பாளாட்பிறைமருப்பிற்பைங்கண்வேழம்ப்குவாயோர்
பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத், தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வரையின்
மேற்கிறுபிழிகள்போலத்தயருழந்ததா, மாநாதுயேம்வந்தவ்வுலகி
னின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினாரெங், கோனார்பறிப்பநலம்
பூத்தவிக்கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழந்தி - வழிபாட்டிற்படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக்கலங்கி.
அழுத்த உவகைக்கலுழச்சி; “விளில்கொள்கை” (தோல். மெய்ப்பாடு.
சு. ௫) என்றதனான், இதுவும் அழகைப்பாற்படும். மாலு - இயல்பு, நாமம் -
விறகு. ஏனைநாறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரி
நுகர்கின்றதோ.

(உ) கதிரையுடைய ஆரம். திருவிவீசுந் தவீசங்குழை. நீலக்கடிப்
பிணை - குதம்பைபோல்வதொருபணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது,
அரசற்குச்செய்யும்நீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி.

(ங.) வாயையும் பையையும் அணையுமுடையதொரு நாகம். 'சிறுபிழைகள்' எனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிழைகள்ல்லவென்பது பெற்றும். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறப்போல. இவர்கள் அரசர்க்குக் காமமொழிந்த துகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

(இ. ள்.) மயில்குழந்துகிடப்ப ஓர் அரிமாண், அணைமேற்கிடந்தாற் போலத் தேவியர் சூழ்ந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினை யுடைய நெஞ்சினுள்ளுன்கண்டான்; கண்டு கலுழந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணிருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றம் நீக்கினமைகண்டு, கோல்வளையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசர்க்குப்பொருத்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறவார், இரங்குவார், அலறவார், இடுவார், களைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வகாமேல் ஒருநாகம்வேழத்தைவீழ்ப்பதுகாத்தற்குரியபிழைகள் துயருழக்கு மாறுபோலத் தாம் துயருழந்து எங்கோனார் துகர் அவருக்குக் கொடுத்த கலங்கள் பிறர்க்குக் கொடும்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவே மென்று ஆனது அழுது போயினாரென்க. (உசுரு-எ)

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிக்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதனிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்தபோய், பைங்கட்களிற்றின்மேற்றன்பெயரினாற்பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கணவருமினந்திரங்கினுரிருண்மனத்தான்பூமகனையெய்தினே.

(இ. ள்.) நரி, நிகரில்லாத சிக்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரியஇடத்தைச்சேர்ந்தால் அச்சிக்கத்தின்றொழிபு நடத்தாது தன்றொழிபு நடத்தமாறுபோல, இருண்மனத்தானாகிய விழைவன், வேந்தனை எரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகனை எய்தினான்; அதவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதகேட்டு வேல்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறு போல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினாரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளின்பெய்தலின், 'அவன்பெய்தான்' என்றார். விறலவனென்க; இஃது இகழ்ச்சி. இனெந்து -கெட்டு. (உசுஅ)

சீவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோரவளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்களிமுகக்களிறனான்றன்சொன்னயநெறியிற்போய்கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றவெறி. கயில், ஆகுபெயர். அசைந்துசோர - குலைந்துவிழ. சுளித்தல் - கோபித்தல்.

(இ - ள்.) காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லாமனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிமனானது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இதன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உச௬)

299. எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலுயிர்தமன்னு
எஃகியமதுகைதன்னுலாய்மயிலுருமாங்கண்
வெஃகியபுகழினுன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்பு
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாள்.

*எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடிவென. ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி-எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றாமையுணர்க.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு வாளின்மன்மையாங்கிய கண்ணையுடைய அமுதன்னுள், அவனை நீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச் செலுத்துகின்ற அவ்விசம்பிடத்தே புகழினுனது கொடிய முரசுமார்ப்பு, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்ம்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

வேந்தார்தன்மையை விரும்பியபுகழினுள். (உஎ0)

300. மோடுடைநகரின்னிகிழுதுமார்துவன்றியுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும் . .
காடுடையளவையெல்லாங்கழுநீருந்துறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலுந்தோகைபையவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. னுவன்றிப் பிறங்கித்தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுநீருக்கும்குழியுடையகாடுடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலென வினைத் தொகை. பொறிக்கு, “ஒழுமுறுக்கி” (சீவக. உ௩௮) என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப ‘உடைகின்றது’ என்றார். கையால் இடந்திரித்தாற் கழுநீரின்வீழ்ந்ததது, ஈண்டுத் தானே இடந்திரித்தலிற் பையப்பையநிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்குள்ளேயே இறப்பு.

(இ - ள்.) அங்கனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினுள் விசை தானே கைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அந்நகரின் றுநீங்கிச் சுகாட்டிள்ளேரே வீழ்ந்ததென்க. (உ௮௧)

301. மஞ்சகுழுவதனையொத்துப்பிணப்புடைமலிந்துபேயு
மஞ்சமம்மயானந்தன் னுளகில்வயிரூர்ந்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குமியிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புகைநிறத்திற்கு உவமம். பேயும்: உம்மை, சிறப்பு. அகில், ஆகுபெயர். குஞ்சி - மயிர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சும் மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சிள்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்து காலைகுவித்திருந்ததென்க.

‘இருக்கும்’ என்றும் பாட்டம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியது உருவாகியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனும் தேவியைத்தேடாமற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, “கனியார்மொழியாட்குமயிற்சூங்காமர்பதில்கி” (சீவக. ௨௦௬௩) எனச் சேரக்கூறியவாற்றறுமுணர்க. (௨௭௨)

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற்றார்கடலையகாட்டுள்ளச்சொமொன்றனுமுள்ளாளேர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்சோர்துகிறிருத்தறேற்றுடுணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதிசெய்வலென்றிரங்கி, ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதியாற் கையாறு முற்படுதலின், ‘இறகி’ (சீவக. ௨௬௬) எனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலங்கூறினார். வருத்தத்தோன்றிநின்றல், அவலம். வாய்விட்டழுதல், அரற்று. யாதுசெய்வலென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

(இ - ள்.) மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றுதவள், காட்டிலே உணர்வுபெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலே ஒத்தாளென்க. (௨௭௩)

303. உண்டெனவுரையிற்கேட்பாருயிருதுபாவமெல்லாங்கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகிவிண்டொடசிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்வெண்டலைபயின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

(இ - ள்.) விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல எவ்வினையின்வண்ணமாய்கூடத்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களும் துகரும் பாவமுண்டென்று தூலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராகவென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானானென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றி வருந்துதலிற் ‘காட்டுவாள் போலவாகி’ என்றார். (௨௭௪)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தியருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்ப்பொருகடற்பருதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபோழ்தே மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்கு கள் வணங்கிநிற்பக் கட்டிடத்துப் பருதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்க முடைய மாதருற்ற வருத்தநோய் மறைத்ததென்க.

இகலி - விளக்கோழகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென் பது கருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. “கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறத் தா அங்கு” (நாலடி. ௨௦௧) என்றாற்பிறரும். முன், “வெஞ்சுடரினாண்டகை யலிந்தான்” (சீவக. ௨௮௧) எனக்கூறி, அச்சுடர் குழவிபாய்த்தோன் றின்மை கூறினார். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத் தைத் கெடுக்குமாறபோல், இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக் கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், “செய்யோன் செழும்பொற்சரம்” (சீவக. ௨௩௨௨) என்றும், “மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந் தான்” (ஷே ஷே) என்றும் கூறினார். (௨௭௫)

305. பூங்கழற்குருசிறந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித் தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல் வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபாஸ்பிலிற்றவாற்றாள் வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், ‘குருசிறந்தபுதல்வனை’ என்றார். முலைகள் திக்களின்கதிரைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பாஸ்சொரி யும் பருவத்தளவும் பொறாணாய்ப் பாலை வலியவாங்கியுள்க; என்றது, மகப் பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாதாதலால்.

(இ - ள்.) ஒதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றத்தையும் ஆற்றாள் வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (௨௭௬)

வேறு.

306. (க) கறைபன்னீராண்டிடன்விடுமின்காமர்சாலைதளிரியுமின், சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினமழுங்க, வுறையு ங்கோட்டமுடன்சீமினெண்பொற்குன்றத்தலைதிறந்திட், டிறைவன் சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

307. (உ) மாடமோற்கும்வளசுருள்வரம்பிஸ்பண்டந்தலைதிறந் திட், டாடைசெம்பொனணிகலங்களயாவும்யாருங்கவர்ந்தெழுநாள், வீடலின் றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்த்தீர்க்குக், கோடிமுன்றோடரைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறைமின்.

308. (ங) அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளன்கோயி, லாராருங்குசூடிச்சாதகஞ்செய்தோகையாசர்க்குடன் போக்கிக், கருங் கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசங்கவிகள் கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பா ய்வினைசெய்தேன்காணவிஃதோஹிறக்குமா.

309. (ச) வெவ்வாயோரிமுழுவாகவிளிந்தாரீமம்விளக்காக, வெவ்வாச்சுகாட்டியாராங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட, விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோ விதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கதை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினுலே அதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, 'பன்னீராண்டு' என்றார். இனி, அரசார்க்குப் பதினொராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமை பூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தாளமாகவிடுதல் இயல்பென்றவனுமொன்று. உடன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தளி - கோயில். நிறுமின் - இவையிறத்தைப்படைமின். மன்னர் சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமடுக்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தாய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிருடைய தனிச நீங்குதலாம். திறந்திட்டு - திறந்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறந்தானென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டசென்று. இது தாளம்.

(உ) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன். யாவும் - பிறவும். ஏழுபிறப்பினுமுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு, 'ஏழுநாள், வீடலின்றிக்கொளப் பெறுவார்' என்றார். ஏழுபிறப்பாவன: "மக்கள் லிலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனலிவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்த்த தானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றரைக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒரு நான்கு மூன்றரைக்கோடிபொன் நல்குமென்றார். தலைதிறந்து, பண்டங்களை யும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவாராயாரும் லிலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ஈ) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓகை - உவகை. கழிகள் - பெருமங்கலம்பாடுவார். பிறப்பாய்-பிறக்கும் நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஒஃ, இரக்கக்குறிப்பு. பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு; மாறு, யாவென விகாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஓரி முழுவாக ஈமம்விளக்காக அராங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தைவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இது வென்றது, செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி தீவினையுடைய தன்மையை.

(இ - ள்.) தேவி, புதல்வனோடுக்கி, கோமானானவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகைபோக்கி வீசிக் கதைவீடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், லிலக்கல்வேண்டா என அதைமின், வீழ்த்தீர்க்கு நல்குமென அதைமினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஒஃ தீவினைசெய்தேன் காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கு இயல்போ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கு இயல்போ? கூறயென்றானென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா என்மெனவும், கூறயென்றானெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும் கூட்டுக. (உள் - அ0)

310. பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்சுகோடா
ஹற்றரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்தாங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேன
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - ள்.) இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது? நினதுபாயல் சுகோடாயிராநின்றது; யானும் உசாவுவதற்கு ஒருதனையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும் அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியடியிரே இராநின்றாய்; இத்தற்குக் காரணம் என்னென்று கூறினானென்க.

மற்று, வினாமாற்று. (உ-அக)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகள் பேரற்றமும், புறந்தந்தென் பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றதாக்காற், சிறந்தாருளரே லுரையாயாற் சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர்நுங்கோன் சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

(இ - ள்.) சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாநின்றாய்; இனி எனது வருத்தம்நீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தை யுடைய அடிகளும் புறந்தந்த என்னிடத்துப்பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீந்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னினும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உரைக்கின்றிலே; நுங்கோன் கூறிய காரியத்தைச்செய்த யான் வருத்தக்கடவேனெனவென்று கூறினானென்க. (உ-அஉ)

312. அந்தோ விசயைபட்டன கொண்டகன்னகபுறங்கையானாற்போற், கந்தார்களிறுத்துக்கோமான் கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள் வந்தாடமியேயெனமரங்கள், சிந்தித்திரங்கியமூவனபோற்பணிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

(இ - ள்.) அகக்கைபோய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசயை கோமான் படாநிற்கப் புறங்காட்டுள் வந்தவன் தனியேபட்ட திங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கு அடுத்த பனியாடிய கண்ணீரைச் சொரிந்தாவென்க. (உ-அங்).

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த, விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ஞாலத்திருன்பருகிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த, படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பண்செய்கோட்டிப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடுமாம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்ந்த அதுவென்க. அந்தி-சந்தியாதேவி. பண்செய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

(இ - ள்.) உலகில் தீங்கினை நீக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்த்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க. (உஅச)

வேறு,

314. தேனமர்கோதைமாதீருமகன்றிறத்தையோராள் யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற றுனமர்ந்துழையினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங் கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிறன்றே.

(இ - ள்.) மாதர், திருமகள் கல்வினையையோராளாய், யான் யாது செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்து நின்றும் நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவள் அரசன்மகனாதலின், ஆண்டுமையும் தெய்வம் வந்தது. தெய்வதம், தைவதமென்றும் வடமொழிச்சிதைவு. (உஅரு)

315. விம்முறுவிழுமவெந்நோயவனுறைதெய்வஞ்சோக் கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ் செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற்கவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் பாள்செய்ததவினையாலே; இனி வருத்தம்நீங்கென்றாளென்க.

தேவியதுவிழுமத்தாலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின்: இன், அசை. தெய்வம் கூனியாய் நின்றலின், உயர்தினையாந்குறிஞர். (உஅக)

316. பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையநம்பி நாவினுஞ்ஞலகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டிபோமொருவனின்னே காவியங்கண்ணினுயாமறைவதுகரும்மென்றாள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, திருபெயர்.

(இ-ள்.) அவள், கண்ணினாய், கம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாம் கடக்கும்; அங்கனம் நடத்தற்குப் பொருந்தாதாநின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும் படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால், யாம் மறைந்துநிற்பது கருமமென்றுள்ளன்க. (உஅஎ)

317. (க) சின்மணிமழலைநா விற்கண்கிண்சிலம்பொடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினிழைம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி.
மின்மணியிளிரத்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ணன்மணியின்முந்நீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318. (உ) ஏதிலாரிடர்பன் னூறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
தீதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்தக்
காதலான்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குமுலினுனைக்கொண்டுபோய்மறையநின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மணியாகிய நா. பன்மணி-உயிர்நீத்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம்; நிழலிடம்.

(உ) ஏதிலார் - அயலார். தீதிலவாக-நன்றாக; காப்பாக. அவள் முலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

(இ - ள்.) கூனி, கம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினாளுக; தேவி, கண்கிண்சிலம்பொடேங்க மணியிளிர ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையின்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்கனம் போகின்ற அக்குமுலினுனைக் கூனி கொண்டுபோய் மறையநின்றாளுன்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவிவழியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க; அது, பின்பு ஆசிரியன், "பூந்தவிரிசொச்சி" (சீவக. நடஅசு) என்பதனாலும் பெற்றும். (உஅஅ - க)

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்குழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கிபோர்கொம்புபற்றியொருகணுணுக்கிநின்றாள்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய கம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகளுக்குக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்புப்புல்லிய கருவினை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததேபோல ஒருகொம்புப்பற்றி ஒதுக்கி ஒருகண்ணிலே நோக்கிநின்றாளுன்க. (உக0)

வேறு.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கியின்னொரீர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவிழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினன்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம்நிற்க, மதி நாளொடு நடக்கின்றதனைத்தப்பி
யின்னொடுசெல்லுந் மேகத்துடனே வந்துவிழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும்
கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாய்க் கனையிருளிலே வாளொடு
வந்துதோன்றினனென்க.

நடப்பது, தொழிம்பெயர். ஊர்கோள், விளைத்தொகை; ஆகுபெயர்.
கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிளக்க. நாமனும்; உம்மை, சிதப்பு.()

321. வாள்கடைந்தமுத்தியகண்ணினர்கடர்
தோள்கடைந்தமுத்தியமார்பன் றாங்கிரு
ணீர்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பனேக்கிஞ
ன்கழிந்தணங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அமுத்தியகண் - அமுத்திஹம்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லு
தல்விசேடம். அணங்குகள் ஆளாக்கழிந்துவருத்திய காடென்றதற்கு அடை.

(இ - ள்.) கண்ணினர் தோளமுத்தியமார்பன் காட்டிலே செறிந்திரு
ணீர்சுடரையுடைய மணிகிழித்தலாலே பின்னையை நோக்கினுனென்க. (உகஉ)

322. அருப்பினமுலையவர்க்கனங்கனாகிய
மருப்பினம்பிறைநுதன்மதர்வைவெங்கிதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்விரைவின்னய்தினன்.

அருப்பினமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு-கோடு. மதர்
வை - மயக்கம். பரப்புபுகிதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்ற. கிடந்த
தென, விகாரம்.

(இ - ள்.) பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அனங்கனாதற்கு
இப்பொழுது, உதயத்த இளஞாயிறு கிடந்ததெனக் கிடந்தநம்பியை, அவன்
விருப்பத்தையுடைய மயச்செருக்காலேவிகைபோடு சேர்ந்தானென்க. (உகங.)

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினுன்மறைத்துவண்கையாற்
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினன்
சினைமறைந்தொருகுரல்சேவவென்றதே.

வனைதல் - மகசெய்தல். துனைகதிர் - இருநீர்க்குதற்கு விரைகின்
கதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறியிள், 'முகப்ப' என்றார்,
"மய்யொயின்முகவை" (புறநா. ௩௭௩) என்றார் பிறரும். தம்முதல்
காணியித்தம். சேவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்.

(இ - ள்.) தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன் தும் மினான்; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சினையிலேமறைந்துநின்ற சேவிப்பாயாக வென்று ஒருகுரல் வாழ்த்திந்நென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், 'ஒருகுரல்' என்றார். ()

324. என்பெழுந்துருகுபுசோரவிண்டிய
வன்பெழுந்தாசனுக்கவ நித்தையனை
தன்பழப்புகைதவநூறுவாயென
வின்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினான்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப் புத்திரமுகங்கானும்நல்லிளையின்மைகண்டு வருந்தி. தான், திசைச் சொல் தவ - மிக. சிளையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

(இ - ள்.) அப்பொழுது 'தேவி, கந்துகள் பிள்ளையெடுத்ததகண்டு பழைய அன்பு தோற்றி அவலித்த, பின்பு தெய்வத்தைவணங்கி, ஐயனைப் புகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினுன்க. (உகடு)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரீங்கின
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வளங்கொழியமாமணி
விழுத்தகுமகனெடுமிவிரைவினேகினான்.

(இ - ள்.) கந்துகள், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு விரைவோடே ஏகினுன்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனாலே உவகனைப்பெறுதலின். (உகக)

326. மின்னெடுகனையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய-தன்பம்நீங்கி இன்பம்நிகழ. தன்னுடைமதி-பெண்மதி. இன் மொழி, "புண்ணியம்பெறுதிர்" (சீவக. கக௩௦) என்றது. அருளுடை மொழி, "பிந்தையுநிகழ்வதுண்டு" (ஷெ ஷெ) என்றது; எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிதைகோடலை அருளென்றார்.

(இ - ள்.) அவன், இருணைநீந்தித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனிவன்கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினானென்க. ()

327. (க). பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்கூடிய
வருந்தியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்நீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

328. (உ) கள்ளலைத்திழிதருங்கனிகொள்கோதைத்
துள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தா
வள்ளலைவல்லினைந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலேவேலினான்விரகினீட்டினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உலகின்பொருந்திய புகழெல்லாம் கூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய
கற்பினாய். ஆச - குற்றம். திருந்திய - நல்லினை திருந்திய. வருத்தல் - அல்
லீற்றுவியக்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே.

(உ) தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமான களிப்பு. உள்ள
லைத்த - தன்நெஞ்சிலே தாங்கித்த. "இதுமகவழியின்வாழேன்" (சீவக,
ககஉச) என்றவருபிரையும் மேற்பொருள்களையும் கொடுத்தலின், 'வள்ளல்'
என்றார். விரகு - தேவிசேரத்தின் திலகத்தை மாற்றினது.

(இ - ள்.) கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின் றுந்தப்பினானே
னச்செப்பினான் ; செப்பி இனி வருத்தல் ; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோ
தை உவகைபரத்தலால் உள்ளலை மிகவிரைந்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விர
கால்நீட்டினானேன்க. (உகஅ - க)

329. சரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததூரியம்
வீரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினூர்காய்பொன்சிரந்தினார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன ; நால்வகைவாச்சியங்க
ளும் சூர்த்தன ; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தை
யுடைய முலையினார் எரிமுகத்தே காய்ந்த பொன்னைக் கொள்ளையுட்டினா
னென்க. (க.00)

330. அழகுநான்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுநிலைமகிழ்த்தெமதரனவேண்டினான்
கழிபெருங்கர்தலான்கந்துளாமனென்
றுழிதருபெருநிதியுலப்பநல்கினான்.

அரசன்படுதலால் அழகுநான். எழுநிலைமகிழ்த்த - எழுபிறப்பும் கிளைமை
யைவிருத்தி ; வான்கிளையினையும். உழிதரு - ஓரிடத்தும்நில்லாதுதிரியும்.

(இ - ள்.) அதகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத் தொடர்ந்த பீடிக்கத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எழுது அரசாட்சியை விரும்பினு னதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை நல் கிணுனென்க. (௩௦௧)

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்

பெருநலநிதிதலைதிறந்துபிடுடை

யிருநிலத்திராவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்

செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி; எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு ; 'மரு ந்துதின்னெனப் பிணிநீங்கிற்று' என்றும்போல. குன்றெனப்பெரிய. செரு நிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும் போர் செய்து. பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

(இ - ள்.) செல்வன், திருமகனப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல் கிண பின்பு நிதியைப் பிடுடையிராவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்கனம் கொடைக்கடன் பூண்டொ முகுமென்க.

"அருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக்" (புறநா. ௨௭) என்றும்பிறநம். ஆழியார் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினான் கந்துகனும்.()

வேறு.

332. நல்லுயிரீங்குலுநன்மாண்புடையதொர்

புல்லுயிர்தன்னொடுநின்றுழிப்புல்லுயிர்

கல்லுயிர்காட்டிற்சுரப்பக்கலங்கவிழ்த்

தல்லுயிற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. காப்ப, செய்விப்பதன்றோ ழில். கவிழ்த்த அல்லல்: இது காரணகாரியம்; கருவிக்கண் அடங்கும்; 'உண் டஎச்சில்' போல. 'உற்றது' என்று இறந்தகாலத்தாம் கூறினார், கதையை உட்கொண்டு.

(இ - ள்.) தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனென்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமதைத்தலாலே, ஒருவன் மரக்கலம் கவி ழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவள், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினாரென்க. (௩௦௩)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி

வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா

நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம், பொம்மென - கடுக. 'எய்துவதெல்லாம்' என்றார், 'ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காரு மிடனுமா ருண்டே'

(தோல். எச்ச. சூ. ௬௫) என்றதனால். நெறிமை: மை, பகுதிப்பொருள் விருதி.

(இ - ள்.) கோதை, விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அத்தத்திலும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலே கூற, அவள் வருத்தத்திலின்றும் நீங்கினாளுன்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு 'நினைவின் அகன்றாள்' என்க. (௩௦௪)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின் திக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனத்தன்னாயுரையெனலோமிந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம், ஈற்றகை. செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த நிலையை உறுகின்ற தன்மையைத் தானேக்கி அதற்கு அவனை வேறொரிடத்தார்க்கித் தேலியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புடனாவின், அதற்கு இயைவதொருகருமம் தேலிக்குக்கூறிற்று.

(இ - ள்.) மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனியான்செய்யுங்காரியங்கொல்லாம், அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௩௦௫)

335. மணியறைத்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

(இ - ள்.) நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் நினதுவவிலே வருதற்குக்காரணமான கற் றினையுமுடைய படை போலுங் கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலே மறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயாவுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்று ளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றார்.

(௩௦௬)

336. (க) அமரிகைக்கோசனையம்பதுசென்றற்
குமரிக்கொடிமதிற்கோபுரமுதூர்
தமரியலோம்புந்தாணிதிலக
நமரதுமற்றதுண்ணலமாகி.

337. (2) வண்டார்குவனையவாணியும்பொய்கையும்
கண்டார்மனங்கவர்காவுங்களுலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுநறைகுவமென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஓசனே, வடசொற்சிறைதவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராம்
இயல்பை நடத்தும். தேவி கோத்தற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும்,
அரசனே அமரில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச்
சேறல் ஆகாமையானும், கடனி, 'நண்ணலமாகி' என்றாள்.

(உ) வாவி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை.
ஆங்கு உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதயோசனைபோனால் தரணியிலக
மென்னும் மூதூர் நமரது; அதனைச் சேரோமாய், மற்ற வாவியும் பொய்கை
யும் காவும்நெருங்கிய தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்தே ஒருதாபதப்
பள்ளி உண்டு; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றார்போல உறைகுவமென்று
ளென்க. (௩௦௭-அ)

338. (க) பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினள்கூற
மருளுடைமாதர்முதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளினிடையின்னினைவங்கிழைசென்றாள்.

உவறு.

339. (உ) உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகாக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேமொழிமாதரைப்
பொருவினீளதர்போக்குவபோன்றவே.

உவறு.

340. (ங) சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
விலங்குபொற்கிண்கிணியுங்கலையுமெங்கவெறிவேற்கண்
மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிவலந்ததுபோற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றாள்.

341. (ச) பஞ்சியடரனிச்செருஞ்சியின் பழமாவென்
றஞ்சமலரடிகளாங்கண்டன்னவருங்காட்டிட்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துருகுதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநுடங்கமயில்கைவீசிடநடந்தே.

வேறு.

342. (டு) தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ப்பாற்
கடங்கனும்மலையுங்கடந்தார்புன
விடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

~~இவ்வாறு~~ ஐந்தாம் ஒருதொடர்.

(க) மருளுடைமாதர்-மயக்கந்தீர்த்தமாதர். கேளிரைக்கண்டால் துன்பம்
மிகுமாதலின், தமரிடைச் (சீவக. ௩௩௬) சேறலாகாதென்றும் நோற்பவென்
றும் யான் கருதியதனையே கூறினானென்து அவனேகூறினாகக் கொண்
டமைதோன்ற 'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயந்த புனிதுதிராது
(மணி. எ! எடு) இராத்திரியிற் சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்தெய்
வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்ற விரைவுதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

(உ) முன்புரிமைமதிபோலும் முகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற்
கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யானை" (பதிற்) போல. பொருவில்-வெம்
மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ-வழிபோக்குவ; விளக்கு; ஆகுபெயர்.

(ஈ) வில்வென்னும்பெயர்ப்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார்.
கண்மலக்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சுழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇய
தொத்தவளாதலின் (சீவக. ௧௮௪) மணியைப்பூத்ததொரு பவளக்கொம்பைச்
சிலம்பிகுழந்ததபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்தது.

(ச) 'என்ற' என்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம் - வாளரம். குஞ்
சித்தி-குந்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம்,
தேற்றம். பஞ்சிஅடரையும் அவிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதித்
குஞ்சித்த அசைந்தசைந்து குருதிக்கான்று அஞ்சும் மலரடியென்க. கைவீசி
யென்று வருந்தாமெகூறினார்.

(டு) புனலிடங்கொண்ட - நீராறுத. என்ப, அசை.

(இ - ள்.) கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர்
மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திகையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்தது
அருங்காட்டிலே இடைநுடங்கக் கையைவீசி நடைக்குவருந்தாததொரு மயில்
நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லவற்றாள்; அப்பொழுது, இரு
விலும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன;
அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்கமயின், கண் அலமருதலாற்
சிலம்பு இசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கணியும் கலையும்ஏங்கக் கடங்கனும்
மலையுங்கடந்த அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்கனஞ்சென்ற
தாதுறைதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக்
குறையைச் சேர்த்தாரென்க. (௩௦௧-௩௩)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்

மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருட்

டொல்லைல்லினை முற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.

எய்திய எல்லை. மல்லல் - மணிமுதலியவ்வன்.

(இ-ள்.) எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு எல்வினைவந்துதோன்ற அதற்கு முன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப் பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்றதென்க. ()

344. நுணங்குதுண்கொடியின்னொர்மழையிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குநீண்டிதின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைந்துதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

மிகவும்துண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாது வருந்தும்.

(இ - ள்.) கண்ணினாள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துதிலின்மேலே கிடந்தா ளென்க. (நகடு)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினுனடிதைவரக்கண்மலர்ந்
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுனைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவடிவாய்நின்றவின், தன்றொழிந்தேற்ப அடி தைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என் றாள்; ஒ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஓளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அனுச்செறிந்த.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக; பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமி யிலே முனைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின், "அன்னையென்னை" (தொல். பொருளியல், ௫௨) என்னும் பொருளியற் குத்திரத்தாற்கொள்க. (நகசு)

346. தூவியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனீயைக்கண்டிகண்
டாவித்தாற்றுகிலாதமுதிட்டவே.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையும்மேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாலிகொண்டு ஆற்றாது அமுதிட்டவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காணியிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(நகஎ)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியுஞ்
ஞம்மைமின்றதொருழிவியுண்மையா
லிம்மைவிவ்விடருற்றனளைய்தினுள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

(இ - ள்.) அவை வருந்தினபின், பால்சரத்தற்கு வெவ்விதாகிய முலை யிணையுடைய திருவனாள்; முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ள தாதலால் இப் பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய் கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (நகஅ)

வேறு.

348. வாளுறைநெடுங்கண்ணை மாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டிபுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களுநரல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின் மன்மை முன் தங்கியகண்ணை, மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்ல வாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன் மென்பது உணராத இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஒம்பினார். மேல் தவத்திற்சேரற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்க லுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்தற்கும் பொருந்தியநோன்பு. நல்லநாள்வந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏறுநிற்க.

(இ - ள்.) மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாரைப்போல் எதிர்கொண்டிபுக்கு ஒம்பி அவன்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊற நீக்கு கின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவந்தை அவர்மேலேற்றினார், ஏவினரைக்கருத்தாவார்க; 'அரசரெடுத்த தேவகுலம்' போல. (நகக)

வேறு.

349. திருந்துதரச்செந்நெருப்பிற்மேன்றேய்த்தயிர் தங்கொளவுயிர்க்குங்
கருங்காழகியினையும்புகையிற்கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்
திருந்துநானக்குமுல்புலம்பத்தேனும்வண்டியிசைப்புலம்ப
வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினாள்.

தகரவிதகாலாக்கின்கெருப்பிலே தேன்றேய்த்திட்ட அகிலினது இனிமை கொள்ள நாதம்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்கும் கோதை.

(இ - ள்.) கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தானாதாமையின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோல மாகியமுத்தம் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினுளென்க. (நஉ௦)

350. திங்களுகிரிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றுனீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்
வெங்கண்வேந்தற்கயிர் தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய்
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினாள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனக்குப்பகையாயமுலை.

(இ - ள்.) பாவைதான், திலகத்தை விரலாலேநீக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலைவில் அணிந்தமுத்தையும் பூணையும் நீக்கினுள்ளன்க. (௩௨௧)

351. பஞ்சியணையவேய்மென்றோட்பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட
துஞ்சாக்கதிர்கொடுணைமுத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்தறந்து
வஞ்சிவருத்துறுசப்பினுள்வளைகையுடைத்துமணிக்காந்த
ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்குமுறும்பொழுதியகம்றினாள்.

அங்காந்த வாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாத கதிரையுடைய பல வடம்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக் காரணமாய்த் தன்னைக் கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றாள். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) றுசப்பினாள், தும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின் முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்துப் பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகம்றினாள். (௩௨௨)

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகமும்பொன்றூராலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டிமரவின்பையுமமெல்குல்
வீக்கியின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிநும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழியினெனத்தறந்தாள்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் துகர்தலின். தும்மைநோக்கான்-தும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன் மருங்கின் நோக்கனோக்கமாதலின், ஏதுவாயிற்று.

(இ - ள்.) தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைதுகர்தலாலே தும்மை நோக்கூனாதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூத்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையும் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்ற அல்குலிலே வீக்கி இன்பத்தையாக்குவதில்லைகளெல்லாவந்தையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குத்தேறாமாம். (௩௨௩)

353. பிழக்கைபோலுந்திள்ளுறங்கினணியுரீக்கிப்பிணையன்றா
ளடிக்கின்கணியுமஞ்சிலம்பும்விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின்
கொடிப்பூத்துதிர்த்தோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற
வுடித்தாள்கற்றேய்நுண்கலிங்கமுரவேன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்த்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினைமுதன்மலேற்றினாள். அலற- வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க' என்றார், நோன்பின்பயன் அதுவாகலின்.

(இ - ள்.) பிணையன்னுள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையும்நீக்கி, கின் கணியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற் றம்போல் தோன்றி, கூனிவருந்தச் சிறுவன் உயர்கவென்று கலிங்கத்தை உடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றான், பங்கையவெல்லப் பிறந்தமைகருதி. (௩௨௪)

வேறு.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன னூலடுநுசப்பினல்லாரேந்தவுநேர்துநோக்காச்
சேலடுகண்ணிகாந்தட்டிருமணித்தடுப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானுள்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்த்தேந்தவும்-இவன் உணவொழிந்தாளென்று லலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காத என்றார். முன்பு திருமணியையுடைய கை. அருளி - அருள. செய்ய-செவந்த.

(இ-ள்.) உடுத்தியின், நுசப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காத கண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போ லும் தன்னை தானே அடகையருள அதனை நுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதொரு செய்யதெய்வமானுளென்க. (௩௨௫)

355. மெல்லிரன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்விளைந்தவாம்ப
லல்லியமுணங்குமுன்றிலணல்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்கும்மன்றே.

மெலிய என்றார், தவமகனிற்கொய்தலின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

(இ - ள்.) நெல்லும் அல்லியும் உணங்கும் முன்றிலிலே அணில் இரியும் படி ஆமான்குழலியைப் புல்லிய கவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

"குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" (தோல். மாபு. சூ. கக) என்றதனான், 'கொடை' என்றதனான், ஆமான் குழவியும்கொண்ட வாறுணர்க. (௩௨௬)

356. பெண்மைநான்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி
னெண்மையினெருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்காந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை-அமைதித்தன்மை. மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவர்குள்ள அமை தித் தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின, அவை தமக்கு விளக்

கங் காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலும் நங்கை. எல்லாம் நண்ணிய நுங்கட்டு - நற்குணமெல்லாம் பொருந்திய நுமக்கு.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நுங்கட்டு அடைக்கலம் ; இவளைக் காதல்வேண்டுமென்று கூறிப் பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்ப்படக் கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (ஙஉஎ)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்ந்தவனோடே வினாவிடை
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன் றன்மையைச் சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவும்மெனக்கூனியைப்போக்கினான்.

ஆயிடை-இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறி
ஞன் ; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

(இ-ள்.) அங்கனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தின் நெஞ்சம் இவ்வி
டத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச் சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேற
லான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்
கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து
இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டா
ளென்க. (ஙஉஅ)

358. நெஞ்சினொத்தினியானையென்னர்மையால்
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்புஞன்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனார்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னரிடமெய்தினான்.

நெஞ்சினொத்து - யான்கருதியதே தானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து
வருகின்றேனென்றது.

(இ - ள்.) அப்பொழுது கொம்புஞன், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்
மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று இராசமா
புரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (ஙஉக)

359. தானுந்தன்னுணர்விற்றளர்ந்தாற்றவு
மானினோக்கிவரும்வழினோக்கிநின்
ரூணியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின்: இன், சாரியை.

(இ-ள்.) மானோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே
மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கிநின்று, பல
இரவுப்புகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்கு
மென்க. (ஙஉ௦)

வேறு.

360. மட்டவிழ்கோதைவானவுண்கண்மயிலன்னுள்
கட்டழலெவ்வங்கைம்மிகநீக்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

(இ - ள்.) சுருந்தை, பின்னையமிழந்த துன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாத படி போக்கிக் களிப்புமிருதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பின்னையை விட்டு நீங்க மாட்டாத வேட்கைகடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பின்னையுற்ற காரியங்கனையெல்லாம், பலருங்கேட்கும்படி கூறுவேனாகத் தொடங்கினென்றோரென்க.

என்றது, தம்மாற் சரிதக்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழிபும்பொழுதென்றமாம். (௩௩௬)

361. கூற்றம்மஞ்சன்கொன்னுனையெஃகின்னினையானு
மாற்றம்மஞ்சம்மன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சேற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சும் கற்பு. சீவகன், சீவித்தலையுடையவனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

(இ - ள்.) இனையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருக்கூடிச் சேற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (௩௩௭)

362. மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்பைம்பூ
ணுகம்மீன்றவம்முலையின்பாஸிமித்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னுன்வளர்கின்றான்.

முலை, எழுவாய். போகம்மீன்ற - தான் சத்தியஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக் கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. 'புண்ணியன்' என்றார், திரிபுரத்தை யழித்தும் கஞ்சன்கும் பல்லுவிர்கனையுங்காத் தலின். எய்தகணை - திருமால். கணை வளருமாறுபோல வளர்கின்றானெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்த கோன்மையிலே மறைபவனாந்தது உவமையாம்.

(இ - ள்.) மதியன்னுன், மின்னையானது ஆகமீன்றமுலை இனிய பாலமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளரு மாறு போலக் கந்துகன்மகனுய் வளர்கின்றானென்க.

மா - ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை.

(௩௩௮)

363. அம்பொற்கொம்பினாயிழையைவர்லனோம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிதிநிதி
நம்பன்செல்லுநானினுநானுநலயிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுதுத்துவான், நொடியிற்றுவான்,
கைத்தாய். நிதிநிதி: குழலிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின்: இன்,
சாரியை.

(இ - ள்.) நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுநிற்க, அவ்விடத்தே
சகடத்தையும் தேரையும் வேழத்தையும் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி
நாடோறும் நாடோறும் நலமிக்குச்செல்லுமென்க. (ந.ந.ச)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றும்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிந்தைமையின், தாமரையுமவம்.வானிடத்துத் தேவர்முத
லாயினிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒரு
வடிவுகொண்டாற்போன்றும். “குட்டியும் பறமும் கூற்றவன் வரையார்”
(தோல். மரபு. சூ. 40) என்றதனுள் ‘கூற்று’ என்றதனால், புலமுதலியவற்
ற்றுகுக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குக்கொண்டார். தெய்வப்பகை-
வாலசிகிற்சையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை.

(இ-ள்.) சீவகன் பகையை மிகவும் வென்று உலகேத்தும்படி தாமரை
முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (ந.ந.ந)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனோத்தா
னிணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

(இ-ள்.) தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்
பொருள்களைப்பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாத கந்துகள், பின்பு,
வேண்டியேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தாள்; சுநந்தையும் அதன்மேற்
படர்ந்த, தாமவல்லியையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தலும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலு
மியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது செளளத்திற்கு
முன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறும்கூடத்துக் கருமங்களிலும் கொடைக்
கடன் அமர்ந்தமைகூறினார். (ந.ந.சு)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவித்தகைகுன்று
நீதிச்செல்வம்மேன்மேன்நிதிநிறைவெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின்ன
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனெத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன் தன்னொளிவெளவி: இதுதான் நிறம்பிறந்தமை கூறி
னார். நீதிச்செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்நிறைவெய்தி - முறையே நா
மகளைப்புணரும்பருவம்நிறைந்து. அந்தணன்மகன் - சுவாயம்புமனு; இயல்பான
அறிவிற்குவமை. இனித் தீர்த்தங்கரரில் நிறுபஸ்வாமிமகன் பரத ராச சக்கர
வர்த்தியென்றுமுரைப்பர்.

(இ - ள்.) ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவா
கிய செல்வத்தைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனெத்தா
னென்க.

கூத்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், செளளத்திற்குமுன்புள்ள கன்
மமும் செளளமூங்குநின்றமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும். விரியக்
கூறாராயினும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (நூன)

வேறு.

367. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தனோபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சினின்ற பூமகள்புலம்பிவைக
வனங்குணுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணனற்றாயுரைத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார் - விதன்மடந்தையும்* புகழ்மடந்தையும். தனோ-குவி
தல். மனத்தினின்ற தனோபரிய - இவனைப் பெறுமாறு நின்றதுவருந்துகின்ற
மனத்தினின்ற வருத்தம்நீங்க. நின்றமையாடுக-முறையேநின்ற மையோலை
பிடிக்க.

(இ - ள்.) அண்ணல் நற்றாய், கொடிபோல இதைஞ்சினின்ற, மகளிர்
தனோபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்று
உரைத்தாளென்க.

இது தன்றொழிலாதலிற் கூறினார். தனோபரிய மையாடுகவென்றது, பல
நூல்களைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி
வழிபாட்டோடு கற்றலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றார். (நூனஅ)

368. முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினு
மழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வனைத்தோளினை
மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையையெல்லஞ்சாயற்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டும் மழைத்தீஞ்சொல். சாயக்குமரி; குழைமுகம், பூனை
புந்தோற்றவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்
குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்பி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியா
திருத்தலின் 'குமரி' என்றார்.

(இ - ள்.) கந்துகனும் சுநந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப் புணர்க்கக் கருதினாரென்க.

‘சாத்தனே துலைக் கற்பிக்கலுற்றார்’ என்றற்போல. (௩௩௬)

369. அரும்பொனாமணியுமுத்துங்காண்முங்குறுணியாகப்
பார்த்தெலாப்பிரப்பும்வைத்துப்பைம்பொன்செய்தலிசுஞ்சி
யிருந்துபொன்னோலைசெம்பொனாசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செவ்வியைச்சேர்த்தினாரே.

பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப் பரந்த எல்லாப் பிரப்பரிசியையும் வைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தலிசின் மேலேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செவ்வியை, மகளிரைச்சேர்த்துமாற்றியே பொன்னோலையிலே அவள்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினாரென்க. (௩௪௦)

370. நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகினன் னூ
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனாங்கனியவைத்தபுலங்கரைகண்டிகண்ணார்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு ‘எல்லாம்’ என்றார். ‘பருகி’ எனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும் அதிகரிக்கவேண்டுதலின், ஈண்டே உபநயனமுகூறினார். இது, “சாம கீதமற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்” (சீவக. ௨௦௩௮) என்பதனாலும் பிறவாற்றனுமுணர்க. ஏழுதலாய படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத்தொழிலும் முற்றியென்க. புலம், ஆகு பெயர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நாமகன்லத்தையெல்லாம் தாள்விரும்பிச் சேரக் கற்று, தான்லுதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலிய படைக்கலங்களின் தொழில்களையும் எல்லாத்தொழில்களையும் முடித்து, காமனும் மனமுருகும் படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையும் கரைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்தும் அடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களைக்கற்றனென்றார். (௩௪௧)

371. மின்றெளித்தெழுதியன்ன விளங்குதுண் ணுசப்பினல்லார்
பொன்றெளித்தெழுதியன்ன பூம்புறப்பசுலேழங்கிக்
குன்றெளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளிநாற்குக்
கன்றெளித்தகலவைத்தகறவையிற்கனிந்துநின்றார்.

மின்ன நிலபெறநிற்கத் தெளிவத்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; “தெளித்தசொற், தெரியார்க்கு” (குறள். ககருச) என்றற்போல. இனி மின்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்.

ககஅ சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கன்மைமறைத்து முலைபுண்ணுதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

(இ - ள்.) தோளிதற்குத் தமது பூம்புதத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன பசுவியிலே கல்லார் முழுகிக் கறவையோல வேட்கை செறிந்துநின்றாரென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியரைக் கூறினார்.

(நசஉ)

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்தினையர்மார்பமுரிவிலரெழுதிவாமுங்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலும்மெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்காற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்கும்கண் - அல்குலைவிறற்குக் காரணமான கண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவர் பரத்தையிற் கன்னியர். மார்பை முலையாலே முகந்து நீங்காது எழுதிவாமும் இனியசொல்லார் - போகறுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக் கடத்தலாலே.

(இ - ள்.) சீவகற்குக் கண்ணார், சொல்லார் எல்லாரும் இரஃம்பகலும் அரற்றி ஆற்றாராயினாரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம்.

(நசந)

373. வான்சுவையயிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தண்ப்பாக்கொடுத்தபின்பைத்
தேன்சுவைத்தாற்றும்பைந்தாள்ச்சீவகருமாரெனன்ற
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்றான்.

கொண்டதெல்லாம், ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

(இ - ள்.) சீவகருமாரென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலைகளையெல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிர்த்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுதிகூறலுற்றாரென்க.

தொக்கதென்னக் கொடுத்தபின்பையென்றுமாம்.

(நசச)

374. னானெறிவகையினேக்கிறுண்ணிதினுழைந்துதீமைப்
பானெறிபலவுரீக்கிப்பருதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவியின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றல்லுயிர்க்கயிர்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய உழியினது கூறுபாட்டாலே கன்மைதீமையை ஆராய்ந்து. கூரியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று தீமைப்பானெறி - துன்மார்க்கம். நிறத் தாலும் இருணீக்கத்தாலும் ஞாயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - ஔரத்தினத்திரயம்; அவையாவன : கன்ஞானம், நற்காட்சி, கல்லொழுக்கம். நானெறி - சகலர்க்கதி; அவையாவன : நாககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர் - பவ்யியசீவன்.

(இ-ள்.) அவன் லோக்கி நழைந்து நீக்கிப் புணரின், கல்லுயிர்க்கு ஆக்க மென்றனென்க. (௩௪௫)

375. அறிவினாற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்றிநின்றார்வேதனைக்கடலுணின்னார்.

நீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அனந்த சுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினைபுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும் பாம்பிடத்திற் பொறியென் னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விட யங்களிலே அடிப்பட்டுநின்றார்.

(இ - ள்.) பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார் ; கன்.நிரின் னார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௩௪௬)

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறுப்போதேற்றமுமளியமோஒபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் . பித்தம் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம் ; வீடு. ஒஓ பெரி யம், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிகவத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப் படப்போதலைத் தெளிகிலேம் ; பெரியேங்கானென்க. (௩௪௭)

377. பேரனரிமும்பையெல்லாம்பிளந்திடம்பிறப்புநீக்கு
மாரயிந்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கேடதேற்றார்
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்றைக்
கூரொகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

(இ-ள்.) இமும்பையெல்லாம்நீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கும் மக்களயாக்கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக் கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் இம்புலன்களாலே பேணி உள்ள னாள்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடு மோ ! ஓர்ந்துபாருமென்க. (௩௪௮)

378. தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினுலு
முழங்கழனரகின்மூழ்குமுயற்சியராசினிற்
கொழுங்களியுணர்வினாரைக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரால், விகாரம். செழுங்களி - தரிசன மோகனியப் பிரகிருதி ஏழும். குணவதம் : வதம் - விரதம் ; இது பகுதிப்பொருள்விருதி.

(இ - ள்.) எல்லாரும் தத்துவந்தமூவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முரசிற்சாற்றிச் செப்பினாலும் அதுகொள்ளாதபடி கரகிள்மூழ்கும்பாவத்தினை முன்னே உடையராகிரிசின்மடணர்வினரைக்குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.()

379. பவழவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாறெழுந்துகாளைக்கொழுங்குதிரீன்று பின்னாக்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைக்கூழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா
வுழவிற்காண்மேவுஞ்சீலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தங்கும் பை. நீத்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

(இ - ள்.) உழவிற்கான்; கேட்டிராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நீத்திலத்தை வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதிரையீன்று பின்னே தான்மூப்பை விளைக்கும் ; அப்பயிரை நோயைச்செய்யும் தீவினையாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி சீலமாகியவேலியைக் கொண்டு சென்றிறுவீராக வென்றானென்க. (௩௫௦)

380. குழகதிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணிஞாலும்
வீழ்தருகதியினிங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
மூழ்வினைதூர்த்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுலமை, கலைகள்நிறைதலால் ; உம்மை, சிறப்பும்மை. வீழ்தருகதி - கரகத்தேவிழுதற்குக் காரமானமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற்செலுத்த மூழ்வினை - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த கல்வினை. அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்தலானும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுப் பூணிஞாலும், ஊழ்வினை செலுத்துதலானும் உணர்வு எறித்தலானும் கதியினிங்கிப் பிறவிக்கடலை நீர்த்ததற்குத் தெப்பமன்ன அறிவினைச் சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௫௧)

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்வயிரத்தர்ம்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிளின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலாந்தாரான்.

நிலைபெறுகடைமயின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதவித் ததவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தவின், தாழ். மாட்சியில் பொல்லாக்கதி - பிறவி கெடுதலில்லாத தீக்கதி ; மாட்சிமையுமாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஞானாதவுலகம்; வீடு, அலாந்த - புகழாற்பார்த்த.

(இ - ள்.) தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகிய கதவைச் சேர்ந்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிக் கதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழி திறந்தானென்க. (௩௫௨)

382. நல்லறத்திறைவனாகிநால்வகைச்சரணமெய்தித் தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொகிழற்காலினுற்குப் புல்லறநெறிக்கணின்னுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின்னு பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும் - திக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினெறியிலே நிற்தலால் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

(இ - ள்.) சரணமெய்திப் பூண்ட காலினுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கூறினென்க. (௩௫௩)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர்குழாத்தினிங்கித் திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சேவகற்கொண்டுவேறு விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோலுந் தெரிமலர்க்கரீவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். கொண்டுவேறு - வேறுகக் கொண்டு.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தாய்க்கிச் சேவகனைத் தனியே கொண்டபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலும் காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றானென்க. (௩௫௪)

384. பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்நளிர்ப்பிண்டிநீழற் பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தி லேவியல்விலையினுனையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், பிண்டிநீழவிடத்திட்ட தலசின்மேல் இருந்த அளவிலே, பூவையும் கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றுகவீடும் சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினுனை இக்கதையைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௩௫௫)

385. வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி பைவிரிபசம்பொனல்குற்பைந்தொடிவிசையென்பாள்

செய்கழன்மன்னன் தோர்ந்து தேவியைப் பொறியிற் போக்கி
மையல்கொணஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தோர்ந்து - கனவிற்குப்பின்பு இவனைப்போகவிடு
மாறுதோர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

(இ - ள்.) இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன் ; அவனுக்குத்தேவி
விசயை ; அவன் தோர்ந்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டா
னென்க. (நுநு)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியின்றதென்ன
விலங்கிழைசிறுவன் னன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றாள்.

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்ந்தினாள். இலங்
கிழை - தேவி ; இது சட்டி. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனி
யாகிய தெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

(இ - ள்.) தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியையின்றாற்போலச்
சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க,
அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நன்னைக்காக்கவென்று உட்கொண்
டானென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவி கருதியதனை
ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினாள். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை
சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான் பின்பு, “அடிகளுமுள
ரோ” (சீவக. கஅஅச) என்றது, இதற்குப்பின்பு திக்கின்றியிருந்தமை
கருதி. (நுநு)

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கள் குழக்
கானத்திற்கிடந்ததேபோற்கடலகமுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
யுனத்திறநீர்ததீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், கடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி - சுமிகாட்டு
மணி. ஊனம் - காளுக்குள்ள திங்கு.

(இ - ள்.) நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கள்
குழக்கிடந்ததுபோலே மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினானென்க. (1)

388.(க) அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேளையகன்சென்று
பொருந்துபுசிறுவற்கொண்டுபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழ்த்திற்
தரும்பொருங்கொண்மோவென்றான்கடல்விரும்பித்தொண்டான்.

389.(உ) கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுஞ்

சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாரமங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயங்கிவிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகத்குக்கூறலின், அது தப்பாதென்றுகருதிச்சென்று. கொண்டு - கொள்ள. திருந்திய - தவந்திருந்திய. பொன்மய - திருவையுடையாய்.

(உ) கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோமும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

(இ - ள்.) நாய்கள், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்று சிறுவனையெடுக்க, அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கள் மகிழ்ந்துபோம்படி. நிறையத் தும்மினான் ; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்திற்று ; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்மய, கொள்ளென்றான் ; அவரும் கொண்டாளென்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானை ; அதுகேட்ட சீவகன், நீ கூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானை, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்த விழ்ந்தானென்க.

‘என்று’ எனவும், ‘உணர்த்த’ எனவும் வருவிக்க : அன்புமிகுதியால் மூர்ச்சைமுந்திற்று. (௩௫௯ - ௬௦)

390. கற்பகங்கலங்கிவிழ்ந்தவண்ணம்போந்தானை விழச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்த்துபுல்லி
நற்பலகுழிஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புணைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

(இ - ள்.) காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்து விழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே, சொல்லே விரகாறகூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விரையச்சேர்ந்து தழுவிச்சந்தனாதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பாஸ்தேற்ற, அத்தோளான் தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (௩௬௧)

391. இனையையாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையனீரம்பியென்றுநெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்பனின்பகைவணின்று
னினைவெலாநீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல் ; தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வாட்செய்தபாவும் நீங்குகை காரணமாக ; இனி, நிற்பகைவன் நின்றானதலின், மகளிர் போலப் புலம்பலை நீ நினையலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பு தடவி நனைவுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தாரென்க.

கஉசு. சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

‘நீர்துடைத்து’ என்றது அரற்று. ‘நினைவெலாம்’ என்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்குக்கூறினார். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகை காரணமாகவென்றுமாம். (நகஉ)

392. மலைபக்கவடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின்முழங்கிமாநீ
ரலைகடற்றிரையிற்சீரியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மிலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினுனே.

(இ - ள்.) அவனுயிரைப்பருகலுற்று, திரையின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி போலச் சீறி வில்லோமும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினுனென்க.

தந்தையைக்கொள் தவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமைவின், மேற் கூறுகின்றகூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற ‘இன்னணம்’ என்றார். (நகஉ)

393. வேண்வேனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவீர்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்தென்ன
யாண்டிநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டிவென்றுசொன்னான்விலவலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டிவல்: அல்லிற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால்நீகரம்வந்தது. இஃது, “கேளிர்வாழியோ” (குறுந். உஅ௦) எனநின்றத்போல. இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தழகத்தான்; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான்: செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும் கொள்க.

(இ - ள்.) நம்பி, யான் ஓரிம்கைபையுடையதொருகாரியத்தை வேண் டிவென்றுகூற, குரவீர், நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில் ஓர்யாண்டி யுதியளவாக அழற்சியின்மைவேண்டிவெ ள்று விலக்கிச்சொன்னான்; விலவல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தாவென்க. என்றுகூறவும் பாடம். (நகசு)

394. வெவ்வினைவெகுண்டசாராவிழுநிதியுயிர்தமின்னீர்
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிரீக்கி
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்தெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தாள் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்து - இரத் தினத்திரயம். கயக்கம் - கலக்கம். அவ்வியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி, ‘இவ்வியலொருவன்’ என்று தன்னைப் பிறப்போக்கறிஞன், தன்மேலுந் பாங் வருந்துவனென்று.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தான கோபத்தைப் போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலநின்ற நிலையெனக்கொக்கி, ஒருவற்கு வந்த துன்பத்தை இத்தெனச் செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்ந்தவின், என்னைவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (௩௬௫)

395.(க)வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன
னானுறைபருதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்
தேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசநாட்டிப்
பாணிதக்குருகியுந்துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான்.

396.(உ)வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினோற்கும்
வஞ்சயில்கொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதியிற்கொள்கையின்மெலிந்திம்முதூர்
மஞ்சதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிமலையில் வாரணவாசிமென்னுமூரின்மன்னன். பருதிபோற் பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசை நிலைத்து நின்றது; புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமாகாலே” (புறநா. ௧௧௩) என்றற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு.

(உ) கொள்கை - விரதம்;

(இ - ள்.) மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத் தியாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தான். (௩௬௬ - ௭)

397. உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி

வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன
விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றிரைவிளையாமிர்தமன்னகட்டுரைசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராகக் கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும் - விரை புலரவும்.

(இ - ள்.) மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவனான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேல்கேட்பதாக விரு ம்பி, அமிர்தமன்ன புனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றானென்க.()

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததிம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டின்னமிர்தமுன்பான்

- பாத்தரும்பசும்பொற்றூலம்பரப்பியபைம்பொற்பூமி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினானே.

சேதர், பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து
அதிவிட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பால்முகில்.
ஒடின பொன்.

(இ - ள்.) கந்தகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம் பரப்பிய பூமியி
லே தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினானென்க. (நடசூக)

- 399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரேந்தநல்லயிர் துண் ணும்போழ்தி
னிடையழிநின்றவெண்ணோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபருதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோதிடுமுறைமை.

(இ - ள்.) மகளிர், இருகுழையுமின்னாநிற்க அமுதமேந்தத் தான் அதனை
புண்ணுங்காலத்தே, என்னைப்பார்த்து இங்மனேபோந்து ஏறுவீராகவென்
றான்; யான்ஏறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும்அமுதமிட்டாரென்க.()

- 400. கைகவிநறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடங்கள் கூட்டிப்
பெய்ப்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்மம்
பெய்து தூர்க்கின்றவண்ணம்விடாப்புடைபெரிதும்வீங்க
வையனதருளி னொல்யானந்தணர்தொழிலேனானேன்.

விரைவன்கண் இருகாலடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

(இ - ள்.) இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப்பெய்து
குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்ப்பெய்யென்று கந்துகன் கூற,
அவர்கொரிதலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத் தூர்க்கின்ற
வண்ணம் விடாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழில
னானென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(நடசூக)

- 401. சுரும்புடையலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழுவெந்தீயினிங்கி
யிருந்தனெனமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்தத்தோன்றற்
கரும்புடைக்கானையன்னகானேநின்வலைப்பட்டுன்றான்.

அலங்கன்மாலே - அஞ்சையுமாலே. சுறவுயர்த்த - சுறவை மேம்படுத்தின.

(இ - ள்.) தலைமையையுடைய காமனையொத்த காளாய், நின்வலைப்
படுதலாலே, சுநந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப் பேண,
யானைத்தீயினின்று நீங்கியிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர்ப் பசிதோன்றாதிருத்தலின், நீங்கியென்றான், இவன் நோய்தீர்
த்தநிலையை வலையென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான்.()

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொண்ணிதிருந்தையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்றமர்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலாலாடிபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயவவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - திரள். தன் நலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாழர்த்தமும்
இவனாதலின், 'நான்முகன்' என்றார்; "ஆதிவேதம் பயந்தோய்நீ". (சீவக.
கஉசஉ), "மலரேந்து சேவடியமாவென்ப" (ஷெ ககசு0) என்ப் மேலும்.

(இ - ள்.) தோளாய், நிதியையுடைய துந்தையில்லம் துறந்தவர்க்கெல்
லாம் இல்லமாதலால்; உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்
டேனென்றுனென்க. (௩௭௩)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தீயதகங்கண்ட
பையணைகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமியீர்துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரன்முரசநாணுந்தழங்குரன்முழங்கக்கேட்டேன்.

நாகம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நின்னைக் கண்ணுறக்கண்டேனாக, யானைத்தீ, மருந்தகண்ட
நஞ்சுபோலக்கெடுதலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமோவென்று ஆராய்
வேற்கு அமிர்துநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை
அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றுனென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின்
இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக்
கெட்டது. (௩௭௪)

404. கோட்டிளந்திங்களுக்குழந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொலிமுத்தஞ்சுழந்துமுருகுகொப்புளிக்குந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்களை வளைத்திட்டவிற்போல முத்தைச்சுழந்து தேன்கொப்புளிக்
கும் தார். சேடு - பெருமை.

(இ - ள்.) தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்கனங்கேட்டு அளவிடுத்த்கரிய
வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றுனென்க. ()

405. கோளியங்குமுழைவயன்னகொடுஞ்சிலையுழவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயாத்தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூனைய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியுங்களிறனாயான்மெய்ந்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

(இ - ள்.) சீவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காநின்ற உருவமாகிய
பூனையுடையோய், முயற்சியாற்றிந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையாக

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன் களிதனாய், யான் தவநெறியிலே
நிம்பேனென்றனென்க.

கல்வினையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான். வேறொருபுறப்பாணமைகூறி
னான். (௩௭௬)

406. மறுவறமனையினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றும்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றறாடொழுதுநின்ற
னறவறமலாந்தகண்ணினன்மணிவண்ணனன்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவு அற - நறுநாற்றம்
தன்னிடத்தேதங்க.

(இ - ள்.) மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்ற
நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றும் பிறபேசார், உலகத்தார்; ஆதலால்,
யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையதா
னைத் தொழுதுநின்றனென்க.

ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவ
னும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (௩௭௭)

407. கைவரையன்றிரில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
றெவ்வரைச்செகுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்படிகடனிதியின்வைகு
மைவரைமார்பினுற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கை வரையன்றிரில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத; யானையையமர்நு
பட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போலநிதி.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக் கொல்லுமுறைமையை
அவன்மனத்தேநிலைபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகனக்கும் சீவகன்கல்வியை
யும் திக்கையையும் தனதுறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தா
னென்க. (௩௭௮)

408. அழலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றாள்
குழலுறுகிளவிசோர்ந்துகுமாணத்தமியகை
நிழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுரில்லான்
பழவினைபரியநோற்பான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுநந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோர்ந்து, கலைகணிதைந்தவனே, குமா
ரனைத் தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லாறாய், வேந்தன் பழ
வினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றனென்க.

இது நாமகளைக்கூடின இலம்பகமென்க; இலம்பகம், வடசொல். (1)

க.—நாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௪௦௮.

இரண்டாவது

கோவிந்தையாநிலம்பகம்.

409. ஆர்வவேரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்ருணிழல்விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்
சோர்வில்லொள்கையான்றோற்றநீங்கினான்.

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி.
வீரன் ஞாள்நிழல்-ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் சமவ சரணத்தே. மொக்குளின்
மாய்தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

(இ - ள்.) அச்சணந்தி, இவ்விடத்தாநின்றும்போய், தாள்நிழலிலே
விளங்கும்படி வேரையரிந்து நோற்றப்பின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ
மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவீங்கினானென்க. (க)

410. நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைகுழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பலூர்துலாம்வேனிலானினே.

(இ - ள்.) பிள்ளையார், இவ்வுலகில் நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே
யானே முதலிபவத்தைக் கண்டார்விரும்ப ஏறி, வேனிலானேபோல மகளிர்க்கு
வேட்கைவினைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லதில்
வுலகினிலிலையெனவொருவனுயினான்.

இதனால், சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற
குணங்கள் கூறுகின்றார்.

கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்
பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக்
ப் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே
ண்டத்திலும்கருவியிலும் பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தை
விளைத்தலின், அவற்றைப் பிறக்குவ்காமத்தை, 'வீணைச்செல்வம்' என்றார்.

(இ - ள்.) ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன் ; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒரு வனையாயினென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இந்நாண்டென்றார்.

இனி, கலையினதகலம் - நாமகள் ; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம் ; சிலையினதகலம் - வீரமகள் ; வீணைச்செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவ னல்லது வேறு யாங்களென்று இல்லையென்னும்படி ஆயினென்றுமாம். (ந)

வேறு.

412. நாமவென்றிவேனகைகொண்மார்பனைக்
காமனேயெனக்கன்னிமங்கையர்
தாமரைக்கறைப்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஒருவனாகிய மார்பனை மங்கையர் காமனேயென்று தாழ்ந்து கண்ணைப் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங் களைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (ச)

413. சில்லம்போதின்மேற்றிரைந்ததேனுலா
முல்லைகாரொனப்பூப்பொய்ந்நிரை
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்
கல்லென்சும்மையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்பிண்கழிசின்மையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனி னம் சாய்ந்தலாவுமுல்லைபென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது காரொனப் பூக்கும்படியாகவென்க. பால்படும் சும்மை - பசுக் கறக்கிற ஒலி.

(இ - ள்.) நிரை, தான்புல்லுங் கன்றைநினைத்து, முல்லை காரொனப் பூப் பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (ரு)

414. மிக்கநாளினால்வேழமும்மத
முக்கதேனிளேறிவார்சுனை
யொக்கவாய்நிறைந்தொழுகுருன்றின்மேன்
மக்களீண்டினுர்மடக்கன்மொய்ம்பினார்.

உக்க தேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் தம்மில் ஓக்க வாய்நிறைந்து ஒழுகுங்குன்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினார் கிய வேடரெல்லாரும் வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (ஞ)

415. மன்னவன்னிரைவந்துகண்ணுறு
மின்னநாளினுற்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளையொருவன்புட்ஞான்
முன்னங்கூறினான்முழுதுணர்வினான்.

இன்னநான் - இளவேனிற்சூரியகாள்.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஈண்முனவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே நிரை வந்துசேரும் ; அதனை நாம் கொள்ளுதமெனக் கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(எ)

416. (க) அடைநாநாயையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேறினு
ஹுடைதுஞ்சுவிற்றேனுடைந்தவண்ணமே.

417. (உ) என்றுகூறலுமேழைவேட்டிவி
ரொன்றுதேறினொருவன் கூற்றமே
யென்றுகூறினொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுகென்றேகினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதலென வினை மெனின்ற வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்நிரையுணர்த்திநின்று உருபேற்றது ; தேனினம்போலக் கெடுதமெனவே தமக்குப் பாடினமைகூறினான்.

(இ - ள்.) நாம் நிரையை அடிப்போம் ; அடித்த பொழுதே, அரசன் படைவந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விதத்தேகிடக்கத் தான்கெடும் ; அது கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்தேராத் கெடுவேமென்று நிமித்திகன் கூறினான் ; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டிவீரென. இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகன்கூறினும், அவ்வெருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான் ; ஆகலின், இன்று கொள்ளக்கடவேம் ; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நிரைநிற்கி இடம்கோக் கிப் போனானென்க.

(அ - க)

418. வண்டிமுசுருநறவமார்த்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியோடார்த்தெழு
விண்டிதெய்வதம்வண்ணகிவெல்கென
மண்டிஞர்நிரைமணந்தகாலையே.

முசுரு, விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஆழ்கோடப்பறை. விண்டு - அரச னுடன் பகைத்து.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஏகினவர், நறவமார்த்து, பறை துடியோடு ஆர்த்த தெழு முருகனைவணங்கி, விண்டு, நிரைவந்துகூடின அளவிலே வெல்கவெனக் கூறி மிக்குச்சென்றாரென்க.

(க0)

419. (க) பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளா
ராயத்தியர்நலக்காசெறுணான்
தோத்தரித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்நிரைவள்ளுவன்சொனான்.

420. (உ) பிள்ளையுள் புகுந்தழித்ததாதலா
வெள்ளன்மின்னினாயின் றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்
முள்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சுமந்திருப்பாராகிய ஆயத்தியர், கோதை - பூமாலை, நித்திலத்தை
புடையமார்பினான் - நந்தகோன், வாய்த்த - தப்பாத.

(உ) வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

(இ - ள்.). ஆயத்தியர் நலஞ்சேர்த்தற்கு ஆநீண்டுமுற்றியை ஒப்பான
கிய நந்தகோனுடைய அந்நிரையிலே வாய்த்தகிமித்திகள், நிரைக்குள்ளே
புகுந்த காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர்நிரையைக் காவல் இகழாதொழிமி
னெனச்சொன்னான் ; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்ம்
புடனே காத்தற்கு ஏகினாரென்க. (கக - உ)

421. காயமீனெனக்கலந்துகானிரை
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயமாரிபோற்பகழிசுந்தினு
ராயர்மத்தெறிதயிரினாயினார்.

(இ - ள்.). ஆகாயமும்மெல்லும்படி காட்டிலே கலந்து நிரைமேய்கிற
அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனே சுந்தினு
ராக, போரிற்கு ஆற்றாய் ஆயர், மத்தார் கடைந்த தயிர்போலச் சிதறின
ரென்க. (கரு)

422. (க) குழலுவனியமுமொழியக்கோவலார்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பரிந்
துழலேபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலேத்திஞ்சொலார்மறுகலாய்விட்டார்.

423. (உ) மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலேவிடினித்தலேவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயீர்ப்புளி
மொய்த்ததோணலார்முழுதுயிண்டினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) மற்று, அகச.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சிதறின கோலவர், குழலும் கோடாலியும் அங்கே டிடக்கக் காட்டைக் கழலட்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சுழலும் படி, அவ்வோடர் கயிற்போல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிடார் ; ஆதலால், இனி அந்நிரையைக் கொண்டேபோயினாரென வாய்விட்டார் ; அதனேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

‘உய்த்தனர்’ என இறந்தகாலத்தாங்குநினர், தெளிவுபற்றி. (கச - ௫)

வேறு:

424. வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மலைபிணங்க
.. வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

(இ - ள்.) அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையின்மலை பிணங் கும்படி மயிர்குழைய அலைத்த வயிற்றினராய், வலைப்படு மானென வலைப்படு முயிலென வருந்தினாரென்க. (கச)

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவிர்
தும்மனைமார்களைநோவலதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

(இ - ள்.) அவர், பின்பும், வேட்டுவர் தும்முடையதாய்மாரைநோம்படி அடித்துக் கொண்டுபோயினர் ; இனி எம்முடைய தாய்மார், எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வீர் ? ஒவ்வெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றொடு புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃறிணையை உயர்நிணையாகக்கூறினார். (கச)

426. (க) பாறைபடுதயிர்பாலொடுநெய்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
• மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைக்கெத்து
சேறுபடுமலர்சிந்தவிரைந்தே.

427. (உ) புறவணியூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகநீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்முது
• நிறையணிக்கேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய், ‘வேடு’போலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

(உ) புறவு - முல்லைநிலம்.

(இ - ள்.) கற்போற்றேய்ந்த தயிரும் பாலும் நெய்யுடனே கலந்து ஆறுண்டாம்படி பள்ளியிலேவருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்படை

மாறுபாடுண்டாகப் பொருதுகேட்டது ; கேட்டபின்பு, ஆயர், மலர் சிந்தம்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூனரில் இறை அணித்தாகக் கேட்கும்படி நிரையையடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப் போகட்டாரென்க.

‘இட்டனர்’ என்றார், இப்பழியை அரசன்மலையிலே போகடுதலால் ; உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். ‘மூனர்’ எனவே இது கேட்டறியாத தென்பதுகருத்தது. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினர். (௧௮-௬)

வேறு.

428. கொடுமாவெயினீண்டிக்கோட்டியிலேறுகுழந்த
படுமணநிரையைவாரிப்பைந்துகிலருவிநெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராய்ப்பூசல்வளநகர்பார்ப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

(இ - ள்.) மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில், அருஞ்சரத்தே போயினாரென்று பூசலை நகரிலே பார்ப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி” (பன்னிருபடலம்) என்றும், “நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய” (பு - வெ. உ : உ) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோ ரொல்லாம் சென்று மீட்பரெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினார். (௨௦)

வேறு.

429. காசின் மாமணிச்சாமரைகன்னியர்
வீசமாமகரக்குழைவில்லிட
வாசவான்கழுநீர்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடன்மொயம்பினான்.

காசு - குற்றம். மொயம்பினான், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) மொயம்பினான், கன்னியர் சாமரை வீசுந்தோறும் மகரக் குழை வில்லிடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிருந்தமண்டபத்தே அவ னிருந்த சிங்காசனத்தே இருந்தானென்க. (௨௧)

430. கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டொர்பூசலென்றாற்குரையாயெனக்
கொண்டனர்நிரைபோற்றெனக்கூறினான்.

(இ - ள்.) ஏடுத்தவாளொடும் பிரம்பொடும் கையைக் குவித்துக் கொடிய அரசனைத் தானைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்று கூறிய ஆசாரவாசிக்கு, ‘அதுயாது? கூறாய்’ என்று அரசன்கூற, அவனும், ‘யான்கூறு இன்றதனைத் திருவுளம்பற்று; நிரையை அடித்துக்கொண்டார்’ என்றுகூறினான். (௨௨)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோறிரைசெம்முக
வெங்கணைக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்
செங்கட்டிவிழியாத்தெழித்தான்கையு
ளங்கட்போதுபிசைந்தகெற்றனன்.

(இ-ள்.) அகெற்றனன், அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண்
முதலியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணிலே தீப்புறப்பட விழித்துக்
கோபித்தானென்க.

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றியிற்று. (உங்)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடிக்குங்கொலைவேலவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றுணைநோக்கிக்
காற்றின்விரைந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினானே.

“ஏறுமேற்றையும்” (தொல். மரபு. சூ. ௨) என்றலின், ஏற்றையும்
பெயர்.

(இ-ள்.) கூற்றுப்போற் கோபியாநின்ற வேலவனாகிய காவல்மன்னன்,
அக்கோபம் சிறிது தணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற்
பொருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்விரைந்துசென்று
சிரையைமீட்டிராகவென்றுஅரிமானேறும்இடியும்போலஇயம்பினானென்க.()

வேறு.

433. கார்விளைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்விளையுவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலான்
வார்விளைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோ
னீர்விளைசரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபாரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கடாம். போருண்
டாதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்விளை-வாருண்டான. யானையும் பரி
யும் முழுக்கமுழுண்மையின், மேகம் உவமை.

(இ-ள்.) வேழமும் தேரும் புரவியும் காலானும், முரசம் விம்மச் சங்கு
ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பாரந்தவென்க.

இனி, வானுலாப்போந்ததேபோலும் நீராவது கடல்; அதில் விளைந்த
சங்குமாம். நெளிய, வீகாரம். (உரு)

434. காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்
வேலகமிடைந்ததானேவெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வனையலறவாய்விட்டிலையுந்துடியுமார்ப்பப்
பால்வனைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

(இ-ள்.) காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர்
ந்து வேல் மிடைந்ததானையும் எயினரும் வனையலற இரலையும் தடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்த இரவுப்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறினும் (சீவக. ௫.) ஒடு, எண்ணெடு. வேடர் அரசர்க்கு எதிர்திறல்வின, இரவுப்பகலும் உவமையாயின. வளை தானேக்கும், துத்தரிக்கொம்பும் தடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

435. விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவெந்நுனைப்பகழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டிவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைமசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்த - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்த - மற்ருழி
லிலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாலிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள்.
கொற்ருழிலிலே அடிப்பட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

(இ-ள்.) வேடர்கையில் வில் வளைந்தகான்ற பகழி மைந்தர்மார்பத்தே
தங்குதலாலே கவிதனாக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றாக எரியும்
வேலார் அவ்வேடர்வில்லைக் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந்
தரை வீட்டினாரென்றுமாம். (உஎ)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதிநுனைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினார்மைந்தர் தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததிண்டேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபணிவரைகுனிவதொத்தே.

(இ-ள்.) தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்
துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீ
ரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன;
வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (உஅ)

437. வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்மெண்ணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழுகளிறுபாய்மாபுணையிற்றஞ்சிபிச்ச
மின்றவழுகொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

(இ-ள்.) படாதமைந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு, யாம்
இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படை
யுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச்
சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சத்தையும் பிச்சத்தையும்
கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்ததுபோல் உடைந்தவென்க. (உக)

438. பல்வினாற்சுகிர்தநாரிற்பனிமலர்பயிலப்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசுந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றமுங்கிரெஞ்சிற்கட்டியங்காரமுழந்தான்.

(இ - ள்.) படை கெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசுந்தம்படி காலை
விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று
கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்று இரங்கி
அதிலே அழுந்தினனென்க.

பல்லாற்றிழித்த காரிலே பூ நெருக்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக்
கண்ணி. 'என்றார்க்கு' பாடமாயின், என்றவருந்தினார்க்குத் தானும் எதிரே
வருந்தினனென்க. (ங0)

439. வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னநல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டமறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செவ்வென்றார்.

செம்பின் நன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதிஸ். உலகிற்கன்றி நக
ரிற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெகுண்டு.

(இ - ள்.) நிரைபோனபின்வந்த ஆயர், செவ்வனே, மாலையினது
தேனெழுருவதொரு கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தே கொண்டு அடிபார்த்த
காதலையுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலும் நல்லா
ருடைய கண்போலத் தப்பாத அம்பை எதிர்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மற
வர் ஆவைக்கொண்டே போனாரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனலும்.

(ஙக)

440. மன்னிரைபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்
பொன்னிழைசுடருமேனிப்பூங்கொடியனையொப்பற்றிற்
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுநந்தகோனறைவித்தானே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிருத்தலின், நந்தகோன், கண்
முதலியவற்றையடைய கன்னியை மைந்தர் நிரைமீட்டுவந்தவர் கொள்வா
ராக; யாரும் தருவேமென நகர்வீதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்
டிச் சாற்றுவத்தானென்க.

மன்னிரை - பெரியநிரை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி.
இரண்டுசுலத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும்,
'தருதும்' என்றுகூறினான். படையான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும்
கொட்டி அறைவித்தானென்க. (ஙஉ)

441. வெதிர்ங்குதைச்சாபங்கான்றவெந்நுணைப்பகழிமுழ்க
வுதிர்ந்ததுசேனையிட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன் றிக்காயமார்குவேகு
மரும்பெறலவளுமாகென்றாடவர்தொழுதுவிட்டார்.

முங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

(இ - ள்.) ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமுழ்குத
லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவளேயன்றி ஆகாயமே வழியாகச் செல்வா
ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றொடு பொருது
கொள்ளுங் கோனைவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம்.

(௩௩)

442. கார்விரியின்னனார்மேற்காமுகர்நெஞ்சினோடுந்
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சேவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்றார்
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினானே.

(இ - ள்.) சேவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காமுகர் நெஞ்ச ஓடு
மாறுபோல ஓடுந்தேரைச் செலவிலே கடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே
செல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்துணர் பரி
வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினானென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று
மாம்.

இதன்பின், “என்றவன்”, “சேட்டிளம்” என இரண்டிகவி கூறு
வாருமுள்; அவை பயிலவழங்கா.

(௩௪)

வேறு.

443. தன்பான்மனையானயலான்றலைக்கண்டிபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிப்பால்பார்ப்பா
ரென்பாரையோம்பேனெனின்யானவனாகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தக்கிய வீரமகனை. ‘போலா’ என்பது, செய்யாவென்
னும் எச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

*(க) என்றவனுரைப்பக்கேட்டே யெரிமணிங்கடகக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந் துநக்குணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சிந்தி
- நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டுமென்றான்.

(2) சேட்டிளம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மாலேமார்பன்
கேட்டலுங்கனன் றுவல்லேகிளரொளிந்ததிண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்
நீட்டரும்பருதியன்னசேவகசாமியன்றே.

“பலவயினும்” (தோல். கிளவி. சூ. ௫௧) என்றதனால், சிலவயின் திணை விராயெண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

(இ - ள்.) கல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பாரை ஒம்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்மகன்மைமயிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசு ஊண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனாவேனென்றனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, ‘போலாம்’ என் மகரவீரக்கிப் பேடிபோலாம் அவனாகவென்றுமாம். ‘போலா’ என்றது, எச்சப்பொருளுணர்ந்தினமையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்ந்தன. (௩௫)

444. போர்ப்பண்ணமைத்துதுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்

•• தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகதியாய்ந்து

• கார்க்கொண்முயின்னிமிர்ந்தான்கலிமாண்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல். கொண்மு, விகாரம்.

(இ - ள்.) புரவியைப்பண்ணி, துகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப் பின் தன்னைப் போருக்கிடாகப்பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின்போலத் தேரைச்செலுத்தினான்; அப்பொழுது, குதிரைக் குரத்தாற் பாரிடத்து எழுந்த பழுதியாலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (௩௬)

445. இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்கணைக்கிற்

பழுதின்றிமுழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை

முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்நன்னொடேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) முன்பு நிமித்தம்கூறினவன், அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகளிர் காமாகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்ல காளை, தேரொன்றே திசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன்நன்னுடனே யாம் போரை எதிர் கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது; போகக்கடவேமென்று கூறினனென்க. (௩௭)

446. மோட்டிமுந்துநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்

காட்டிண்ணமக்குவலியாரையுங்காண்டிராமென்

றேட்டைப்பசியினிரைகவ்வியநாகமேபோல்

வேட்டந்நிரையையவிடவின்றிவிரைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முதுநீரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்மென்றுகூறி, இரைக்கிடைந்தபசியால் இரையைக் கவ்விய நாகம் போல் அந்நிரையைக் கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்க. (௩௮)

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போயினுய்யவென்றிரலேவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்விளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

(இ-ள்.) அங்கனம்விரைந்தவர், அரசன்படை கெடும்படி வென்ற
வேடரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஒடிப்போங்கோ
ளென்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பைபூதிக்கொக்கரிப்பையும் சிழ்க்
கையையுமெழுப்பினர்; அதற்கு எதிரே பிள்ளையாருடைய சங்கும் பறையும்
கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலை
யுமொத்த எழுந்தவென்க.

“வில்லுடை விளையர் கல்லிடு பெடுத்த” (குறுந். 2௭௨) என்றார்
பிறரும். (நக)

448. கைவிசைமுறுக்கிவிசங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்
செய்கழற்குருசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைகளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்.
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - விரைய. பின்புசெய்யும் மொய்யம
ருக்கு முதலேநாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில்நிகழ்த்துவதற்கு
முன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தலை; இது தம்மிற்றும்படை வகுத்து
விளையாடுந் தன்மைத்தென்று, “விளையாடினான்” என்றார். தனக்கு அவர் நிக
ரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது அருளும்
வீரமும் மேம்படுத்துதற்குச் சென்றனாகலானும், அவரை அஞ்சப்பண்ணி
நிரை மீட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

(இ-ள்.) அவரெதிர்த்தலிற் குருசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்
றுடியையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார்; அது
கேட்டு வேடரும் ஆர்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து விளையாடினா
னென்க. (ச0)

449. ஆழியானார்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினு
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளநேர்முழக்கினுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிஞருள்கருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

(இ-ள்.) திருமால்ஏற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினுலே பாம்பு
மயங்கிப் படமொடுக்கினாற்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்
ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனவெழுச்சி கருங்கி, வலைப்பட்ட
கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதநெஞ்சில் அறம் புகுதாமற் கைவிட்
டார்போல ஈண்டு மறத்தையும் கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சலித்து நிரைமீட்டினுள். (சக)

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புன்றலைவேடன்பொய்த்தான் வெள்ளந்தேர்வனை ந்தம்மைவென்றியிங்கரிது வெய்தாவுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்துய்யவென்னு வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசெறினாரே.

(இ - ள்.) அங்கனம் மறம்பிட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாரின் மதென்று தமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத் தப்பினுள்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவனைத்தன்; ஆகலான், இவ்விடத்து நிரைகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (சஉ)

451. மால்வரைத்தொடுத்தவீழ்ந்தமணிரிறமாரிதன்னைக் காரைரைத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன் மேனிரைத்தெழுந்தவேடர்வெந்துணையப்புமாரி கோனிரைத்துமிழ்மவில்லாற்கோமகன்விலக்கினுனே.

(இ - ள்.) மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல் நிரைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகிய மழையை, கோமகன் தன் கைவில்லால் தாண்டொரிகின்ற கோலை எதிரே நிரைத்து விலக்கினுனென்க.

மால் - பெருமை. வரையிற்றெடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர் தற்கு. காற்றுத் தான்வேண்டியதிசையே மழையைப்போக்குமாறுபோல், இவனம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; "நாமுறக், கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை" (புறநா. ௩௭௩) என்றார்பிறரும். இதனாற் கோமகனென்றார். (ச௩)

452. கானவாரியிலவாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு மானிரைபெயர்ந்தவாயார்த்தனரணிசெய்திண்டோ டானென்றுமுடங்கிற்றொன்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினுர்க்கே.

(இ - ள்.) தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்கனந்தொடுத்தவு னே நிரைமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிரையை விட்டுக் குவிந்த கானவர் இரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோள் தானென்று முடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய்மாரிபோலத் தாரையாய்நின்றவென்க.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்து நிரையைக் கைவிடுதலால், 'தொடுத்தலோடுமானிரைபெயர்ந்த' என்றார். இது, நிரைமீட்டிப்பிடி, அவ்வேடர்திரள் குலைந்துபோம்படியெய்த நிலைமைகூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின், 'மாரிபோல்' என்றார். (சச)

வேறு.

453. ஐந்துறுநுறுதலையிட்டவாறுயிரவர்
மெய்ந்துறுநுறுநுதிவெங்கணைநூவிவேடர்
கைந்துறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்
மைந்துறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலையிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவர். அவர்மெய் நுற்றை நுறவல்லகணைய இப்பொழுது அங்ஙனம்நுறுதபடி சொரிந்து ; நூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகியநுறு - அஞ்சனம். இனி; மையை அழித்தற்குக்காரணமான வேலென்றுமாம். நிலையில்லாதகெடுதலின், மனம் உவமை, மாய்தல்-மறைதல்; "கனிதுமாய்க்குக்கதிர்க்கழனி" (மதுரை.உசஎ) என்றும்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகடுதலின், நூவுதலான் அறுத்தான் என்றார் ; நூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிற்ரும்படி கணையைத்தூவி, வேடர்கையிற் பிறரைநுறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான் ; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (சரு)

454. வாள்வாயுயின் றிவடிவெங்கணவாயுயின் றிக்
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்
ரோள்வாய்சிலையினெலியாற்றொறுமீட்டிமீள்வா
னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்தா விசையிற் பிறந்த ஒலியாலே. இது, "கோனிரைத்தமிழும்வில்லால்" (சீவக. சருக) என்ற தனைக் கருதிக்கூறிற்று. நாடோறும் நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலைநிரம்பினமை தோற்றவித்தலின், உவமையாம். மேல் அரசர் தேற்றவுந்தேறு மற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரணப்போற் பகையன்மையிற் சிறிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்ததற்குப் பொன்னைப் பண்ணவனுருவமாக்கி விழாச்செய்துகளத்துப்பாவம்போக்கினுனென்றுகூறிய தேவர், ஈண்டுவேடர் எம்முறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பதுதோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினுனென்று கூறராயினாரென்க.

(இ-ள்.) கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன் அவ்வேடர்மேல் வாட்டமும்புயின்றாக அம்புத்தமும்புயின்றாகச் சிலையினெலியால் நிரைமீட்டிமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (சக)

455. ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவனிரைமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்னுள்வடிவேலெறிந்திறந்தேபோ
னாளுற்றலந்தான்வெகுண்டான்கார்த்ததன்றே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடசின்றநிலையால், 'தோழரோடும்' என்றார். கோளுற்ற - வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன்-கந்தகோன்; அரசனுமாம். தான் தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றி நிலைசின்றதது, புண்ணிலே வேல் எறியப்பட்டு அது முறிந்துகின்றதன்போன்றது. நிரைமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'காளுற்றலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சேவகன் அரசவுரிமை எய்துநான்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த நாளுற்றலந்தவனென்றுமாம்.

(இ - ள்.) தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்கும்குற்றமின்றாக நிரைமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு காளுற்றலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான்; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (சஎ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொடிக்கொண்மாடத்திடுபுகைதவழச்சுண்ணம்
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவிரைதெளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொடியினுன்றனகன்படையனுங்கவென்ற
புரவித்தேர்க்கானையன்னகானையைப்பொலிகவென்றார்.

(இ - ள்.) சேவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாம்த்தைநாலப்பண்ணி விரையை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்கனன்கோடித்து, தாரும் மக்கலமாக ஆர்த்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த கானையைப் பொலிகவென்றாரென்க.

விலும்தேரும் நிரைமீட்டலும் உவமம்.

(சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயினங்கிளிமுழலையஞ்சொற்
பொன்னவிரச்சுணங்குழுத்தபொங்கிள முலையினுர்த
மின்னிவாறுசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்வீதிக்கொண்டார்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இனைய முலையினையுடையார், விடலையைக்காண்பதாக றுசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் யிலும் நின்றத்போல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றாரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூறிற்றது.

(சக)

458. சில்லரிச்சிலம்பின்வள்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மையெழையெழும்புரவிபூட்டி.

நல்லெழினெடுங்கணம்பாப்புருவவில்லுருவக்கோலிச்
செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன், அக்ச. 'முலையெனும்புரலி' என்றார், புரலியின்பின் தேர்செல்
லுமாறுபோல முலைசென்று வசிகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

(இ-ள்.) செல்வத்தேறின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகிய
பறைகறங்காநிற்க அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகிய புரலியைப்
பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகிய வில்லை முடியவளைத்து, தலை
வன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார். (10)

459. நூல்பொரவரியநுண்மைநுசப்பினையொசியவிங்கிக்
கால்பார்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி"
மேல்வரல்கருதிநின்றூர்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும், ஐயும் அசைச்சொல், கோல் - நரம்பு.

(இ - ள்.) இடை தளரும்படியிங்கி அடிபார்த்து தளராதிருந்தமுலையைக்
கச்சாக்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமை
யாதேபார்த்து மெனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (10க)

460. ஆகமும்மிடையும்கவடிபார்த்தெழுந்துவிங்கிப்
போகமும்பொருளுமீன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாக்மேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்தம்மகளிரொத்தார்.

அங்க - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கின
முலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

(இ - ள்.) எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதிதேயோன்ற
ஒரு பாதிமறைய, ஒருவர்பின்பு ஒருவரின் நல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப்
போந்த நாகர்மகளிரையொத்தாரென்க. (10உ)

461. வாளரந்துடைத்தவைவேலிரண்டின்மலைந்தவேபோ
லாள்வழக்கொழியநீண்டவணிமலர்த்தடங்கணல்லா
ரீள்சுடர்நெறியைநோக்குரிரையிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காளைதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்ருக்கவன்றே.

வாளம் - அரவிசேடம்.

(இ - ள்.) அரவினவேல் இரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்க
மற மலைந்துநீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுக்கம்செய்யமாட்டாது தம்மிந்
தலந்து, ஞாயிறுபோம்கெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்கின்ற
வீதியிலே சேரநெருங்கினவென்க. (10ஈ)

462. வடகமுந்தகிலுந்தோமோலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமுது
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னிரைத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாரைப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம் ; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திக்களும்ருயி
றும்போலுமொளி. கலந்து - கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நிரைத்திட்டது,
ஒருசொல்.

(இ-ள்.) வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னிரைத்
தாம்போல முதுரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள
மாடமெல்லாம் அல்குலாரைப் பெற்றனவென்க.

இனி, முதுரொல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும்
படி சிலமின் நிரைத்தாம்போலவென்றுமாம். (ஞசு)

463.(க்)மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்

போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணென்
ருதுகுபிணையல்லீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல், “வட்டுடை” (சசுஅ) அளவும் ஒருதொடர்.

(க்) காதலொழுதுகின்ற மயிலிற் காட்டின் கல்லார்-பரத்தையர். போதக-
போதக ; “திருவேபுருதக” (சீவக. உ.கஉக) என்றும்போல. இவன் அரச
னென்றறியாதிருந்தும் உலகக்காத்தற்குரியனென்று, ‘பூமியும்புணர்க’ என்
றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. கல்லார், மங்கலக்கூறி, நம்பி; போதக
வென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துநிற்
பாரும்.

464.(உ)கொடையுளுமொருவன் கொல்லுங்கடற்றினுக்கொடியவாட்போர்ப்
படையுளுமொருவனென்றுபயங்கெழுபனுவனுண்ணா
னடையுளார்சொல்லிற்றெல்லாநம்பிசீவகன்கட்கண்டார்
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

(உ) உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோரென்று போ
ரிற்கு விசேடம். பனுவல்-ஆராய்ச்சி. கடை-ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை-
கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், துண்ணூல்வல்லார் கூறிற்று,
கொடையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான் ; படையிலும் ஒருவன்கெடுப்பான் ;
இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே ; ஆயினும், இவ்விரண்டும்
சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிக்கூறி, அவனைத்தொழுதுநிற்பாரும்.
ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும் ‘எல்லாம்’ என்றார்.
இவற்றிற்குக் கன்னனும் அருச்சுனனுக்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்
ந்து கொடைக்குநிகரில்லாதவன், அதனற் படைக்கு நிகரிலாவனென்று
சொல்லிற்றுமாம்.

465. (ங) செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையளென்பா
ரெம்மலைத்தவஞ்செய்தாள்கொலெய்துவம்யாமுமென்பா
ரம்முலையமுதமன்றாரகம்புலர்ந்தமர்ந்துநோக்கித்
தம்முறுவிழுமவெந்நோய்தந்துணைக்குரைத்துநிற்பார்.

(ங) இவனைப்பயந்தமையால் தவமுடையளென்பாரும், இவனைப்பெற
விருக்கின் தவள் எம்மலையிலேநின்ற தவஞ்செய்தாளோ! யாரும் அதனைச் சேர்
வே மென்பாரும். 'தவஞ்செய்தார்கொல்' என்றும் பாடம். அகம்புலர்ந்து -
நெஞ்சுலர்ந்து. தம்முடைய மிக்க சீரிய காமநோயைத் தம்மோழிக்குக்கூறி
நிற்பாரும்.

466. (ச) சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன்செம்மலரகலநானைக்
கனவினிலுருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார்தம்மனத்தொடமயங்கியொன்றும்
வினவுநரின் நிரின்றுவேண்டிவசுறுவாரும்.

(ச) நானையென்றார், இம்மைக்குக் காட்சியால் ஆற்றாதலின். காட்டி,
இகரவீற்றுவியங்கோள். செல்வனே, எம்மையருளி நானைக் கனவிடத்தேவந்து
நின் அகலத்தை யார்காணக்காட்டுவாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாம்
சுறுவன என்றும் கேட்பாரின்றாகவும் மயங்கிநின்ற தாம் இவனிடத்தி
விரும்பும் துகர்ச்சிகளைத் தம்மனத்தோடு கூறுவாரும். அல்குலார், இரண்
முடத்துக்கூட்டுக.

467. (ரு) விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்குருசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்கொள்வவார்மழகளிறனையதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி
யண்ணலைத்தவத்திறந்தாரியார்கொலோவளியரென்பார்.

(ரு) மற்ற, வினைமாற்று. தோன்றலை யண்ணிடத்து இம்மக்கள் ஒவ்வா
ராதலால், பின்னை இக்குருசிலொப்பார் விண்ணகத்துளரோ? அஃது அறி
கின்றிலேமென்பாரும்; இவ்வுலகின் மகளிர் ஈங்கில்லாததொருநலத்தைதுகர
வேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாம்செய்த தவத்தாற்றந்தவர் தேவரோ? மக்க
ளோ? அவர் யாவராயினும் எல்லாராலும் அளிக்கத்தக்காரென்பாரும்.

468. (சு) வட்டிடைப்பொலிந்ததானைவள்ளலைக்கண்டபோழ்தே
பட்டிடைஞ்ஞந்தகாசுபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ
வட்டரக்கனையசெவ்வாயணிநலங்கருகிக்காமக்
கட்டழலெறிப்பநின்றூர்கைவளைகழலநின்றார்.

(சு) வட்டிடை - முழந்தாளள்வாக வீரருடுக்கும் உடைவிசேடம். காசு
புறத்தின் மேகலை. அட்ட அரசுக்கு.

(இ - ள்.) மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரும் என்பாருமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தியெரிய வாய் கருகிரின் தவர்கள், பின்பு மேகலைகுழ வளைகழல நின்றாரென்க. (௫௫ - ௬௦)

469. வார்செலச்செல்லவிம்மும்வனமுலைமகளிர்நோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோக்கேகவிப்பரந்
பார்செலச்செல்லச்சிந்திப்பைந்தொடிச் சொரிந்தம்பன்
றேர்செலச்செல்லும்வீதிபீர்செலச்செல்லுமன்றே.

வார்செலச்செல்ல - கச்சு மேலேபோகப்போக. இப்பால்-பின்பு. நிலத் திலே செல்லும்படி செல்லும்படி சிதறிச் சொரிந்தன; தொடி பலவாதலிற் கூறினார். செல்லுமென்பது, நிகழ்காலமேயுணர்ந்தும்.

(இ - ள்.) நம்பன்தேர்செல்லுதலாலே இப்பாலுள்ளமகளிர், மறையு மளவுளோக்கிநின்று, அழகுபோகாநிற்கப் போகாநிற்க ஏத்தித் தொழுது தோளை நாற்ற, அத்தோள்கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொழுகளையும் சொரிந் தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்கின் தவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான் செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்ப நீங்காது வரின்வரை யமைந்து, தோட்பழி மறைக்கு முதவிப், போக்கில் பொலந்தொடி” (நற். ௧௩௬) என்பர். முன் வளைகழலநின்றார்க்கு வருத்தமிகுதியால், தொடியும் கழன் மனவென்க. (௬௧)

470. வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசுலைதீரத்தோன்மலைப்ப்ருகுவார்போ
னாண்முதற்பாசுந்தப்படுங்கினூர்நிற்பநில்லான்
கோண்முகப்புலியொடொப்பான்கொழுநிதிப்புரிசைபுகட்டான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்த மலர்போலும் குளிரந்த கண். புரிசை- தன்மனையைச்சூழ்ந்த மதில்.

(இ - ள்.) அங்கனம்பசந்தவர், தம் தோளிற்பசுலைதீரும்படி தோன் மலைப் ப்ருகுவார்போலே கண்ணாலே வளைத்துப்பார்த்து நடுங்கினூராய் நானு கிய முதற்மனை தடுத்தலாலே செல்லமாட்டாது நிற்ப, தான் நில்லானாய்க் கொல்லுமுகத்தையுடையபுலிபோல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க.()

471. பொன்னுகம்பூரவிபூட்டிவிட்டிடன்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமணிவள்ளநிறையவாக்கி
யின்மதுப்பலியும்பூவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

(இ-ள்.) புரவி, துகம்பூட்டுதல்விட்டுப் பந்தியிலே புக்கன; பின்பு தேருக்கு மதுவைவட்டில் நிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றிமன்னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க.()

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மர் ண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனெலிப்பச்சுழந்து
மட்டவிழ்கோதைமாதர்மைந்தனைக்கொண்டிபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

(இ-ள்.) மாதர் ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டுமங்கலத்தையுமேந்தி,
மின்னஒலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு
குழந்து மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

“சர்மரை தீபர் தமனியப் பொற்குடல், காமர் கயலி னினைமுதலாத்-
தேமருவு, கண்ணாடி தோட்டி. கதலிகை வெண்முரசு, மெண்ணிய மங்க
லங்க ளெட்டு.” (கசு)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டிபுக்குக்
காய்க்கிரமணிசெய்வெள்வேற்காணையெக்காவலோம்பி
யாய்க்கிருமிழம்பைம்பூணியிச்செங்குணன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமான தந்தை; “சான்றோ னுக்குத்
தந்தைக்குக் கடனே” (புறநா. ௩௧௨) என்றார் பிதரும். காய்தல்-எறித்தல்.

(இ-ள்.) தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டிபுக்கு, ஆலத்தி
முதலியவற்றாலே பரிகரித்து, உலகைப் பெற்றுவெடுத்ததொரு செல்வத்தைத்
தாமுற்றாரென்க. (கரு)

474. (க)தகைமதியெழிலேவாட்டிந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைறுதியழலவாட்கட்பொன்னாள்புல்லரிண்ட
வகைமலிவரைசெய்மார்பின்வள்ளலைக்கண்டிவண்டார்த்
தொகைமலிதொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. (உ)கேட்டிதுமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுகுழந்து
நாட்டிறைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்பனாளை
வேட்டிறைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்றன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனாலேபொறிமுதலுடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தான்மதிக்குக்கடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரை
யில் திருப் பொருத்தம்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சி-
மொழிகளைக்கூறிக் கும் ரிசையையாளும் வண்டாரையுடைய கந்தகோனென்-
ன்க. மற்று, வினைமாற்று. இன்ன-இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்ன-
கேளென மேலேகூட்டுக.

(உ) பொறிமுதல்-இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமான உயிர்: “தொழின்முத னிலையே” (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. உக) என்றற்போல நின்றது.

(இ - ள்.) வள்ளலுக்கண்டு கூறுந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டு மறப்பாயாக; பின்னை இன்னகேட்பாயாக; அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்பனாவிரும்பிப் பல்லுயிரைக்காக்கின்ற பாரத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரணப்பூட்டித் தனக்குமுன்னேநாட்டிற்குக் கேடுகூழ்ந்த இறை அவனாலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (சுசு-எ)

476. கோலிழுக்குற்றனான்தேகொடுமுடிவரையொன்றேறிக்காலிழுக்கிற்றுவிழ்த்தேகருந்தலைகனையலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வினைமுடிப்பவென்றே
யாலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன்றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்த்தேனாக வீழ்த்தென்றது, கட்டியங்காரன் இவன் அரசனோடித்தானென்று தன்சுற்றத்தையழிப்பவென்றுகருதி.

(இ - ள்.) அவனால் உயிர் போக்கப்பட்டஅன்றே வரையேறி வீழ்ந்து உயிரைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்தம்போலத் தெறித்துப் போய் மறைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவவென்றே எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குநின்றெனென்றானென்க.

தேவிக்குப் பிள்ளையுண்மையறிதலிற் கூறினானென்க. இது, ‘கேட்டு மறக்க’ என்றமொழி. (சுசு)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாராரின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேனாமங்கோவிந்தனென்பி
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பான்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் ‘முடிந்த’ என்றான். தன்குலமெல்லாம் இப்பொழுது தானாய்நின்றவின் வாராரின்றேனென்றான். நலத்துக்குத் தக்க.

(இ - ள்.) யான் கோன்குடிவழி வாராரின்றேன்; இடையிடத்தேன்; பெயர்கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன்; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால் எங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவி பெற்றநங்கை கோவிந்தையென்று பெயர் கூறப்படுவாளென்க. (சுசு)

478. வம்புடைமுலையினுளென்மடமகண்மதர்வவனோக்க
மம்படியிருத்திரெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படுதுசப்பினுக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

(இ-ள்.) முலையினுளாகிய என்மகன்கோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடியிலேசெல்ல வலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையை ஒத்தலாலே

அந்நுசப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்தியின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்தாநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின் கம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக் கோடற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சிறிழப்பரவையல்குற்
குடகமணிந்நமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணிணுளை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன் நருவலைய்
வாடலில்வதுவைகூழ்மணமகனாகவென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே, அடிமுதலியவந்தையுடைய கோலந்தையைப் பாவை ஏழுடன் தருவேன்; குறையற்றமணம்பொருந்தி மணமகனாவாக வென்றனென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, 'அகன்றுநின்றேன்' (சீவக. ச. 95) என்பதனோடுகூட்டுக. (எ)

வேறு.

480. (க) வெண்ணெய்போன்றாநினியண்மேம்பால்போற்றீஞ்சொல்ல
ஞண்ணவுருக்கியவானெய்போன்மேனியள்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

481. (உ) சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவல்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைகுட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமிந்தருளியென்றான்.

482. (ங) குலநினையனம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்ந்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிமமகட்குக்கேள்வனுநீணிரைநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தம்மெய்தினுனன்றே.

இவை மூன்றாம் ஒருதொடர்.

(க) மேம்பால்-உண்டத்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுதரம் மெய்யொடுங் கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை, சிறப்பும்மை.

(உ) சுமைத்தயிர்-ஆடைத்தயிர். யாது ஆவது-இத்தால்வரும் திங்கென்?

(ங) பின்னை, அவள்பெயர்; க, சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச் சொல்; கச்செய்யோ, கப்பாலத்தன், கக்கிரன் என்றும்போல; கம்பின்னை விகாரமுமாகம்.

(இ - ள்.) பைந்தாரோய், கம்பி, முலையினையும் காதலினையுமுடைய, மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியள்; சொல்லள்; மேனியள், அவையன்றி அவள் கண்களும் பூவிரண்டேகான்; அவனை வரைந்தால் யாது

ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளிநல்லம் துகர்தானன்றே; திருமால் பின்னையைப் புணர்தானன்றே; ஆதலால், குலத்தின் தாழ்வு கருதாதொழுக; இனியான் கூறினவெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னடித்தியைக் கோதைகுட்டுவாயாக; குட்டுமிடத்துக் கலிபாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன்; செய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பெனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவிடத்து முகச்செவ்விகாணுமையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினான். (உஉ-ச)

வேறு.

483. கன்னியர்குலத்தின் மிக்கார்திர்முலைக்கன்னிமாற்பு முன்னினர்முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமாலைப் பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புனர்தல்செல்லா நின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

(இ-ள்.) நம் குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளிரை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின் மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தம் குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார்; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (எடு)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வானந்தகோன்முகத்தைநோக்கி மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகளெனக்குமாமான் குட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வானிவைகள்சொல்லி நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சுகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

‘குட்டொடு கண்ணியன்றே’ என்றது, இந்நன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டும் கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும்; உணர்த்தவே மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலைசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றாக நந்த கோன் கருதினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆம் தன்மையும்போல, தன் குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டின் தன் மையும், பதுமுகன் குலத்திற்குச்சிறிது பொருந்துதலிற் கண்ணியின் தன்மை யுமுடையனென்று சேவகன் கருதினானும்; கோபாலரினும் வாணிகன் செய்வா ருளராதலின்.

(இ-ள்.) களிறுபோல்வான் நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையினு ளாகிய நின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன்? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படி கூறினானென்க.

இனி, மாமான் எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது: தனக்கு ஆகாமையித்புலாலும், பதுமுகற்கு ஆதலிழ்வுமாகக்கருதினென்றமாம். இனி, ஆமான்கூட்டுமாம்; இனி, மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றும் உரைப்பர். (என)

485. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்புக்கு
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல்குழம்பியிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரர்க்கடிவினைமுடிகவென்றான்.

துவருட்டின ஆடை. தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமர்வார்த்தனம்.

(இ-ள்.) முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே கடிவினை முடிவதாகவென்றானென்க. (என)

486. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுநுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்கிலையைக்கொன்றருவளைக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பாற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையானுடைய நுதலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன; கண்கயலைக்கெடுத்தன. இப்பருவங்கண்டு ஆயர் உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பு ஒலியாநிற்கப் பாவையைத்தந்து பரவிவைத்தாரென்க. (என)

487. நாழியுளிமுதுநாகான்கன்றுதின்றொழிந்தபுற்றேய்த்
துழிதொறுவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழவினாளைநெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

(இ - ள்.) ஆய்ச்சியர் குழவினாளைப் பசுவும் தெர்மூவும்போன்று ஊழிதோறும் நீயும் நின்கணவனும் சேர மூப்பீராகவென்று வாழ்த்தி, 'நாழியுளிருந்த நெய்யிழுதை நாகாகிய பசுவின்கன்று தின்றொழிந்த புல்லாலே தோய்த்த அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து மூழையாலே நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினாரென்க. (என)

488. நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடுநிழன்மணிக்குழையுநீவி
மைவிரிகுழவினாளைமங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்நிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை விரிந்த குழலினுளை, நெய்விழையாதுண்டான பொற்
றோட்டையும் குழமையையும் நீக்கி மங்கலமான கழப்பிணையவிட்டு மாணியை
இட்டனராய் ஓரிடையில் இடுவித்துவந்த சந்தனத்தையும் பூசிக் கோலஞ்செய்
தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றாரென்க. (அ௦)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழுதுர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்குந்தகோன்றன்கையேந்தி
விறுயர்கலச்சுநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
பாறுகொள்பருதிவைவேற்பதுமுககுமாற்கென்றே.

(இ - ள்.) ஆயர், ஏறகோட்பறை முழங்காநிற்க அவனை எடுத்துக்
கொண்டு மூதாரெங்கும் சாறயா ஏகிப் பின்பு கந்துகன் மனையிலேபுகுதலின்,
நந்தகோன் தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீரைச் சொரிந்தான்; வீரனும்
பதுமுகன்கென்றுகூறி ஏற்றானென்க.

வீறு - வேறென்றற்கில்லா அழகு. மணஞ்செய்தமை கூறினார். (அ௧)

490. நலத்தகையவட்குநாகானுயிரத்திரட்டிநன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுனையம்புழுழ்க
முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினுனே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும்
முலையும்.

(இ - ள்.) கோலத்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவைஏழும்
காடுத்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை
யருத்திற்று; அவ்வளவிலே அவன் அம்பு தைத்தலாலே ஆற்றான் முலைச்
சிகரங்களுக்குடையே முத்துக் வீழ்ந்து முயங்கினுனென்க. (அ௨)

வேறு.

91. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி
வெள்வேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்விரைநாறுகோதை
முள்வாயெயிறுநூறமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டன்னகோதைவேலான்.

கள்வாய் விரிந்த - தேன் வாயிலே பரந்த.

(இ - ள்.) வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலங்கின்ற கழுநீரின்
நீர்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற்
மழ்ந்த கண்ணியுடைய மணந்தோற்றுநின்ற கோதையுடைய எயிற்றின்
மாறாதஅமுதத்தை வெறாமல் உண்டு கரைபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அமுந்
தினென்க. (அ௩)

492. தீம்பாற்கடலைத்திரைபொங்கக்கடைந்துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலேவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மடளோவென்றிரிவைநைய
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனாயினே.

திரை, கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும்
விகாரம் ; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

(இ - ள்.) இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த
அழுதமோ ! அன்றி அழகிய பாலையுடைய இடையர்மகளோ ! என்று நயப்
புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலை
யிணையும் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தாளும் அறிவு மயங்கினா
னென்க.

இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அசு)

உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, சகஉ.

முன்ருவது

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

493.(க)இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்

சங்குதருநீணியஞ்சாலவுடைநாய்கன்

பொங்குதிரைமீதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்

வங்கமொடுபோகிநிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பின்னையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதிர்ந்து மட்டவழிகோதையோடு மனையிலே மகிழ்ந்து பக்கா னெனக்கூட்டி, "கட்டழல்" (சீவக. ௫௮௩) என்னும் கவியளவும் ஒருதொட ராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன் "ஆண்டு நேரெல்லை" (சீவக. ௩௬௩) என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும், "பன்னிரு மதியின்" (௨௨௨௦) என்றும், "ஆறிருமதியின்" (௨௨௨௧) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்துற்றறுபத்தைத்தான் ஓரியாண்டான செளர மானபட்சம்பற்றிக் கூறினானென்றும், தேவன், 'மதியின்' என்று மதியைக் கருதிக் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினானென்றுமுணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முதற்றேறியில் அபரபட்சத்தத் தசமியிலே கூறினானென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்தச்சுதர்த்தசியிலே கூறினானென்றுக்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், 'யாண்டு' என்றது முந்துற்றறுபத்தைத்து நாளாதலா னும், தேவன், 'பன்னிருமதியின்' என்றது மாசித்திங்களிற்றோன்றிய பங்குனி ப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிரு மதியாமாதலானும் இருவரும் இரண்டுதிங்களிற்கூறினாரேனும் ஓரியாண் டென்பது பெற்றும். செளரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாக லின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக் கொள்க. இது, "நான்கிடங்கு" (சீவக. ௫௯௦) என்னும் கவியானுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறந்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந் தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்த லும் விவாகங்களுமுரியவாயின். இவ்விடத்தில் செளரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார், சாந்திரமான பட்சம் சிறந்ததாகலின். இங்ஙனம் இருவரும் ஆண்டிக் கூறுகின்ற நாளிடைபின்புடந்த சரிதமாகிய நிரைமீட்ட லும், தத்தையையும் குணமாலையையும் வகாதலும், சிறைவித்தலும் நிகழ்ந் தன மாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலுமென்பது உணர்த்தற்கு மேலே "பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்" (சீவக. ௮௫௧) என்றார். மேலே தோழர், பிள்

னையார்க்குத் தத்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, “ஐந்தாமதியெல்லையினையான் மிடையனாகி” (சீவக. ௧௮௭௫) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கள்தென்மனவென்றாராதலின், இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்து லாளும், “இவ்மனமிரண்டுதிங்களேகலும்” (சீவக. ௧௮௭௬) என்றும், “கழிந் தனவிரண்டுதிங்கள்” (சீவக. ௧௮௭௭) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத் தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங் களும் தென்மனவென்று தேவர் திங்களைப் பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, “அணங்கனாரோடறுமதிகழிந்தபிள்ளை” (சீவக. ௧௮௭௮) என் மல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன்நிகழ்ந்ததொரு கதை தேவர்கூறுகின்ற ரென்றே பொருளுரைத்தல் வேண்டித் தென்மனவென்றுகொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக, “மடவார்கள் கடனென்றெழுந்த போர்தான்” (சீவக. ௧௮௭௯) இறுதியளவும் ஒருதொடர்.

(௧) உடைநாயகன், வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தைமேன் மேலேதருகின்ற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாயகன். “கலத்தினும் கால் லுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்” (சீலப். ௨: ௭ - ௮) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடைய வன்றான் இருந்து பொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவ்வேழும், ‘ஓர்வங்கமொடு போகிரிதிவந்ததரலுற்றான்’ என்றும், “ஊனமெனயின்றியினிதோடுக வி தென்றான்” (சீவக. ௧௮௮௦) என்றும் ஒருவங்கமேயுளதாகத் தேவர்கூறினமை யால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றனென்றுணர்க.

பொருமால் களிறுபோன்று பொங்குதினாயிதே ஒருவங்கத்தோடு போய் வந்த நிதிதரலுற்றனென்க.

494.(௨) மின்னொழுகுசாயன்மிகுபூட்டபதுமைகேள்வன்
கொன்னொழுகுவேலியவதத்தன்குளிர் தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்றன்போற்
பொன்னொழுகுன்றிலுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

(௨) மின்னொழுகுசாயல்-ஒளிபாக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூணினையும் முடைய பதுமைகேள்வன்; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையான். கொன் ஒழுந் வேல் - அச்சம் பாக்கின்ற வேல். குளிர், திகைச்சொல்; குளிர்மென்னு வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மெனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செ புப் போல, இப்பொழுது மனையிடத்த இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியி ல் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன் மன்போற்காளை - தந்தையையாக் குக்காளை. பொன் அசும்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியொடொப்பான்.

495.(௩) இம்மியனதுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருழர்வர்களிறோடெதுதல்கூட்டி

யம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுரைவீழ்த்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினெனொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

(௩) இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி ; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிற்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின் துதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்து மித்தத்தற்குரிய சுரை ஆழ்ந்து வீழ்ந்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே - தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை.

496.(ச) உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநிதிவீழும்வினையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மடிகிற்பி
னெள்ளுநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிடன்றே.

(ச) முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணையுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான் முயற்சியின்பெருமைகூறதலின். இனி, நல்வினை உந்துதலுவது ஒருநாளிலேயென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு ; "ஏபெற்றாகும்" (தொல். உரி. சூ. ௭) என்றார்.

497.(ரு) செய்க்பொருள்யாருஞ்செயுவாரைச்செயுகிற்கு
மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

(ரு) செயுவார் - செயற்படுவார். 'எவையும்' என்றும் பாடம். மற்ற, அசைநிலை.

498.(சு) தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களென்ன

• வோங்குகுலையைவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதிச்சொ
ளீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

(சு) வாவலுறையுமாம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினாற்போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குடிக்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதபோதல்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகள்வன், அவன் நிதியக்கெட்ட நாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருள்தரக் கருதினான் ; அங்கனங்கருதி, கம்மியரும் களிமேறுவர் ; ஆதலால் முயற்சியே கன்மென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா ; அநமே து அமையுமென்கருதி முற்பிதப்பில் நல்வினைசெய்யப் பெற்றிலெமென்று "நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத் துப்புரவுகளும் உள்வாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகை வர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதர்யிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினாற் பகைவரைக் கொல்லும்படை அதனையொழிய இல்லை; தான் அவரிடத்து இருந்தே யும் பகைவரைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐய மில்லை; ஆதலின், அறத்தோடே முற்கூறியவற்றையும் உண்டாக்கும் மெய் யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலம் கைகிழவளவிலே ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிழவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அத னுட்பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதை யரது கடனாகும்; ஆதலால், யானும் முயன்று பொருள்தேடி என்ருலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்டுகைபாட்டாம் கூறினான். (க-ச)

499. மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மோதுபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மோதுபடு - பெருமைபட்ட. வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகரை யொத்த கண் தங்கும் மார்பு; வரைபோலும்மார்பு; தார்கெழியமார்பு, கண் றொளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

(இ - ள்.) மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன் முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (எ)

500. வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ருனமெனவேண்டினர்வெண்டிவனநல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
யுனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

(இ - ள்.) குஞ்சியவனாகிய வள்ளல், தானமென்று ஒருபெயரையிட வேண்டுமார் வேண்டிவனகொடுத்த மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தையோக் இக்கலம் திங்கு சிந்தியின்றி நன்றாக ஓடுவதாகவென்றானென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமனம் கமழ் குஞ்சி. இதனால், முன்பு பலகலங்களும் திங்குற்றனவென்பதுபெற்றும். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியனினிசும்பினுயர்பாய்முன்
நீடுபடச்செய்தினையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்க்

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கருக

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளக்கொல்லா
வோடுகளிரொப்பவினிதோடியுதையன்றே.

(இ - ள்.) கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்மபாய் காற்றழகக்கும்படி
குழையக்கட்டுதலாலே, முந்நீரிற்பிறந்த சங்கும்பதையும் முழங்காறிகப் பவ
ளக்கொடியை அறுத்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்
படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றழகந்த பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (க)

502. திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னிரையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நிலலாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து.
இஃது இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) அக்கலம், சங்கு தன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்
கிற கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவின்ஒழங்கைஇடறிக்
குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (க0)

503. மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்விளைதிபமடைந்தஃதே..

(இ - ள்.) விளக்கத்தால் மின்னையும், துடக்கத்தால் கொடியையும்,
மென்மையால் மலரையுமொப்பார் ; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமியி
லையுமொப்பார் ; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலே மிக்க
நன்மையுடைய திபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க. (கக)

வேறு.

504.(க)தீவினுனிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிறகண்டிகொடுத்தருள்செய்ந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவரையன்னபொங்கிளமுலையினூர்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துகின்னாள்.

இதுமுதல், "ஆடகம்" (குக0) அளவும் ஒரு தொடர்.

(க) திரு முத்துஆரம்-திருமகன்சேருமாரம்; "கழைபோய்விண்முத்தம்"
என்றாற்போல ; உம்மைத்தொகையுமாம் ; முத்துவடமுமாம். 'சுமந்து' என்
றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள்.- உண்டானவன் ; ஒருசொல்.

505.(உ)புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய்
லணங்கினுக்கணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்றைக்

கொணர்ந்தன பண்டம்விறற்கொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படித்தூர்க்குமீள்வான்.

(உ) தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்னார். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்றார், சரக்கின்பெருமையால் உணர்வரிதாகலின்.

506.(ங)அரசனைக்கண்டிகண்ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன் னெரேவந்தவியாழமோரையிருஞ்சிலைமுனைப்பவேறிக்
கரைகடலழுவநீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லேசார்ந்தே.

(ங) ஏறி-ஏற. கரைகிற கடலழுவம்; கரை அண்ணிதான கடற்பாப்பு. சார்ந்து - சார. இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் மாக்கலத்தின்றொழிவ மக்கண்மேலேற்றுப; 'மாக்கலமோடினான்' என்றும்போல.

507.(ச)களித்தலைமயங்கியிப்பாவிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்களிண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலைந்தொழியவெம்பியுறிநின்றிடிப்பநாய்கன்.

(ச) முற்படக் கூற்றும் உலைந்து ஒளித்துப்போம்படி வெம்பி வெடித் தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கின்று இடிப்ப.

508.(ரு)எண்டிசைவளியுமீண்டியெதிரொதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டமேலேழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்ந்துமேகந்
தண்டினிபளிக்குக்கோல்போற்றாரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்முகூறும்.

(ரு) சொரிந்து - சொரிய.

509.(சு)இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றுனுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெஃகாயிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்.
வடுப்படித்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்குளன்றே.

(சு) எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுக்கும் நடுக்கம். கன், அசை.

510.(எ)ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்ததேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்தினுமுப்வரல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

(எ) அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குநீரெண்ணீர். கூடி அகங்கொண்ட உடம்பு உள்ளேகொண்டமகளிர்காலிப்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப்பலமுடக்கர லே போக்கும் வரவுமுண்டானுற்போலத்தோன்றிக் காலவிடாதே கிடந்தார்

போலப் பழவினையென ஒன்றேயாயது கல்வினையினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்த்தகிடக்குமென்க. இனி, பாடு - பக்கமாக்கி, மகளி ரிடத்தெருசுபோலே சூழ்த்தவென்றுமாம் ; கல்லாருய்வரென்றுமாம்.

(இ - ள்.) செம்மலும் தீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்த அரசனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன் தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மக ளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்நாடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கூடின வர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணாதொரு போகத்தை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்நனம் ஆற்றிதங்கள்சென்றபின்புரிதிக் குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்தே ஏற்றி அங்குள்ள காரி யத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னார்க்குலாவேண்டி, மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழஞாயிலே தனு உதயமாக மரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தீடக் கடந்து கடுகி றுஞ்ஞமேன்மீற வார்த்தையையுடைய காத்ததை ஒழித் தான்போன கரை ஓரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயக்கியிருந்த வளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுக்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாறின்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கள் : எண்டிசையிற்காற்றமீண்டி ஒரு காற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழி யிறுதியை ஒவ்வாறின்க மேகமும்மின்றுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம் முடனே தெய்வங்கொண்டதொற் செற்றம்போலேயிருந்தது ; இதற்கு நீக் கள் அசையாதொழியினென்றகூறி,பின்னும் கட்டிலும்படி இடுக்கண் வந் துற்றபொழுது கடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக ; அங்குனம் நக்க பொழுது அவ்விடுக்கனை அரியும்வாளாம் ; அங்நனம் நகாதிருந்த அழுது பிழைத்தார் ஒருவருமில்லை ; ஆதலால்,அழவேண்டா ; வரும் நீக்கும் நன்றும் வந்தேசேரும் ; அவை வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்த்தபழவினை யில் கல்வினைப்பயத்தாலே வாழுகாள் உலந்ததில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவே புக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழந்தினும் பிழைப்பர் ; தீவினைப்பயத்தாலேவாரும் நாள் உலந்ததாயின், உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்டிலனாகா மற் கொல்லும் ; ஆதலால், ஈண்டு ஆண்மையை வடுப்படுத்திப் பெறுவது என்னையென்றனென்க. (கஉ - அ)

511. வினையதுவினைவின்வந்தவீவருந்துன்பமுன்னீர்க் கனைகடலமுவநீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமூல வினையுமினீவிரொல்லாநீங்குமினச்சுமென்றான்.

(இ - ள்.) தீவினையின் பயனாகிவந்த தன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பாப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருத்தல்வேண்டா ; நீவிரொல்லாம் நாதன் பாதமூலத்தை நினையுமின் ; அச்சம் நீக்குமினென்றனென்க.

பாதமாகிய, துன்பரீங்குதற்குக் காரணமாய்தனை. கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவனுக்குத் தோன்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, "நாடகநாங்களுந்தது" (சீவக. ௫௮௨) என் ததனும்பிறவாற்றனுமுணர்க.)

512. பருமித்தகளிறனும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்துமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துவல்லே
நிருமித்தவகையிளேடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
வருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

(இ - ள்.) பண்ணின களிறனும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலைமுழங்கிப் பொங்கித் தான் நனைத்தகூற்றிலே ஓடிக் கூம்புமுறியப் பாய்ந்த நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தின பொழுதி லே அக்குள்ளவரெல்லாம் சோமதைந்தாரென்க. (௨0)

வேறு.

513. ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுநீர்விழுங்கவ்வினாயாதுநின்றான்
கூம்பிறறதுண்டந்தழவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்தினாயுத்ததன்றே.

(இ - ள்.) பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலா ரையும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழுங்காநீர்க், கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந் தழவிக்கிடந்தான் ; அத்தாரவனைத் திரை கொழித்துக் கரையிலே செலுத் திற்றென்க. (௨௧)

514. நாவாயிழந்துநடுவொருமிவியாமரித்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வினையே, முன்படைக்கிற பொழுதே பொருளைப்பொரு ளென்று கொண்டநீ வீவாயெனப் படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நெயாமத்தே கடலைநீந்தித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய்; நீ இனி எந் தைச் செய்யாதொழிவாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்ற மணற்றிட்டை யிலே சேர்ந்தானென்க.

'என' என்பதை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக.

(௨௨)

வேறு.

515. பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிர் பூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவரைமார்பனவலித்திருந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத் தரு கின்ற வண்டும் தேனும் ஆர்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வரு க்தியிருந்தானென்க.

அம், அசை.

(௨௩)

516. ஒடுத்திகாளுதைப்பவருண்டிருண்
டாடுமலவனையன்ன மருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானனெடுத்தகை
வாடியிருந்தான்வருங்கலநோக்கா.

(இ - ள்.) நெடுத்தகை, நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அவனை அன்னம்
அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னியித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்
விடத்து வரும்கலமுளதோவென்று நோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந்
தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வா
ரைக் காலான் உதைத்துக் கடல் நம்முன்னேதள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும்
அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளிஞற்போலே
யிருந்ததென்க. (உச)

517.. ஆளியமொய்ம்பனீருந்தவப்பூம்பொழிற்
ரூள்வலியாறொர்மகனைத்தலைப்பட்டிக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்ருடர்ந்துரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த
அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்தி, கேளிரே,
எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதுகூறுகின்ற
னென்க.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (ருகஅ) என்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்
பேர்வாளைப்போலே வந்தான். அ, அசை. (உரு)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு
யிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்தமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) பொருளின்மையின் அதுதேடித்தற்குக் கடலிற்போனசெய்தி
யும், நல்வழியால் தேடிய தன்பொருள் காற்றூற் கலக்கவிழ்தலாலே தீதற்ற
படியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத்
தானுக்கு உயர்த்தக் கூறினானென்க. (உசு)

519. மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தானுக்குரைத்தபின்
றேனுமமிழ்துத்தினை த்தாங்கினியன
லுனமில்கட்டிரைக்குள்ளங்குளிர்த்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதத்தன், மானும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்ற துன்பத்தை
அங்கனம் தானுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யான் இழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப்
பற்றேனெயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தான் உள்ளங்குளிர்த்தானென்க.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுரையாயிற்று. தினேத்தல்-அரு
தொழுகுதல். 'உனாத்தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தான்குறியதற்கு ஸ்ரீத்
தன் மகிழ்ந்தானென்க. (உஎ)

520. விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றோழரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமினையிழை
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேத்ருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாற் கெட்ட நின்றோழருட
னே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாதிரியில்
வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு
நெஞ்சிற் பலகால்நினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

நினையன்மீன், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை.

(உஅ)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலிமினமென்னு
விரைசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரையகழன்மைந்தனைக்கொண்டிபறந்தான்.

(இ - ள்.) தருகுவனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை
உணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித்
தான் நிரூமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்
கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை.

(உக)

522. விசம்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசம்புயற்றண்டினிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிநறுமலர்ச்சோலை
யசம்பிவார்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பசம்புயற்றளி புக்கத்தைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் அம்
மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப் போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையு
முடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசம்பு - நீர்ப்பொசிவு.

(உ௦)

523. கண்டாவினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழுந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்த்தான்.

(இ-ள்.) அவன் அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்கு அரியனவாய்க் க
டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திரு விரும்பும் தன்மையவாய்க் கோ

முடையிலே அமிர்தொத்துத் துங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான் ; கொண்டு உண்டான் ; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. . (நக)

524. மழைதவழ்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழரைநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுவந்தான்.

நான்கடியும், தவழ்தல் - பரத்தல்.

(இ-ள்.) இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்ட அம்மலையிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்டு இனிகையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. . (நஉ)

525. கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று
காதங்கடந்தபின்னகனிக்கொழிமதி
ஹைநுறைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுநெனப்போயினர்சார்த்தார்.

(இ-ள்.) மாலையோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொழிமதில் நகருண்டு ; அங்குப் போகக்கடவோம் ; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். . (நங)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கவற்றா
ஹைந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றுநடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிரூங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

(இ-ள்.) தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தே தோன்றுகின்ற அழகை நாம் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகத்தான் கீழேநின்று அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதிமேலிருங்கப்பட்ட மதி போன்றதென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(நச)

527. துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்கொள்ளலா
மளங்குகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
விளங்குதிர்ப்பருதிசூட்டியிறியதென்னலாமே.

பருதி - வட்டம் ; ஆகுபெயர் ; என்றது பொன்மதிலை ; "அத்தோப், பருதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவழி, ச) என்றார் பிறரும்.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுரையாயிற்று. தினைத்தல்-அரு
தொழுதல். 'உணாத் தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தான்கூறியதற்கு ஸீதத்
தன் மகிழ்ந்தானென்க. (உஎ)

520. விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றோழரொ
டெஞ்சியவான் பொருளெல்லாமினிம்பிணுள்
வஞ்சமொன்றின் நிமித்தேத்ருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாத் கெட்ட நின்தோழருட
னே நின்னை நீக்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாதிரியில்
வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு
நெஞ்சிற் பலகால்நினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

நினையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை.

(உஅ)

521. உரையகம்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலியினமென்ன
விரைசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரையகமுன்மைந்தனைக்கொண்டிபறந்தான்.

(இ - ள்.) தருகுவனென்றவுரையை மனம்கொள்ளும்படி மைந்தனை
உணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித்
தான் நிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்
கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை.

(உக)

522. விசம்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிறறுமலர்ச்சோலை
யசம்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பசும்புயற்றுளி புகக்கதைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் அம்
மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப் போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையு
முடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசம்பு - நீர்ப்பொசிவு.

(உ௦)

523. கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்துங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்தான்.

(இ - ள்.) அவன், அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்கு அரியனவாய்க்
டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திரு விரும்பும் தன்மையவாய்க் கோ

மடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான் ; கொண்டு உண்டான் ; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. . (௩௧)

524. மழைதவழ்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழரைநாகர்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுலந்தான்.

நான்கடியும், தவழ்தல் - பரத்தல்.

(இ-ள்.) இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்ட அம்மலை மிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்டு இனிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. . (௩௨)

525. கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று
காதங்கடந்தபிள்கன்னிக்கொடிமதி
ஞாதுறைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) மலைபோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொடிமதில் நகருண்டு ; அங்குப் போகக்கடலோம் ; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். . (௩௩)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழவிருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கவற்றா
னாகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றுநடுக்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபேன்றதன்றே.

(இ-ள்.) தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தே தோன்றுகின்ற அழகை நாம் வகுத்தக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்று அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதிவேழங்கப்பட்ட மதி போன்றதென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். .

(௩௪)

527. துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிந்தோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்கௌல்லா
மளர்கொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
விளங்கதிர்ப்பருதிசூட்டியிறறியதென்னலாமே.

பருதி - வட்டம் ; ஆகுபெயர் ; என்றது பொன்மதிலை ; "அத்தோப், பருதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவழி, ௪) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) நகரின்தன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம் ; எங்ஙனமென்னின், ஒருதேவன் அம்மதிபோலும் மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலும் மதி லைக்குட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததொரு நகரியென்று கூறலாமென்றொருங்க. (௩௫)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கணியிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
றங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்திரன் அமராவதி தெய்வ மகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குகின்ற தன்மைபோல அழகமைந்த தென்க. (௩௬)

529. கிடங்குகுழம்மதிநகேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்களைக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டிவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதிலிற்கொடுகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம் மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாம் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடைய குடங்கைகளாலே, 'நீமுகத்தையொப்பை ; கல்லுகல்லு' என்று அதன்புறத்தைத் தட்டுவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௩௭)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரொன்றொளிரநக
ராவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) மேகலை, கிண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்னின்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற் காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்குந் தன்மை போலேயிருந்ததென்க. (௩௮)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றின்ணிலையாய்மணித்தூவிகள்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பாந்தனபோன்றவே.

௩. —காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கௌ

(இ - ள்.) தம் தலையிலமுத்திய மணித் தூவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன் உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னால் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (௩௬)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாட்டங்கண்மேற்றுகிலெய்தலின்
மருளிமான்பிணைநோக்கினல்லார் முகத்
தருளினுலழலாற்றுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதியைச் செலவைத் தவிர்த்து மேலே ஒங்கிய வெருட்சியையுடைய மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்றேர்ப்பூண்டமாக்கள் துயிலப்பெறுதலாலே, அவை நல்லார் முகத்தின் அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருளி, வெருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விசுதி. சோதிடநூலார் இவ்வனங்கூறப். (௪0)

533. அசம்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசம்பொன்மாலையும்பட்டிழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசம்புபூத்ததுபோன்றனவிதியே.

(இ - ள்.) பொன் இடையறாது ஒழுங்கின்ற வரையிற்பிறந்த மணியார் செய்த பூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள் ஆகாயம் மீணப்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (௪௧)

534. தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
விக்கிமாடந்திரந்திடமெல்லவே
பூக்கிவாய்விட்டியிர்ப்பனபோன்றவே.

(இ - ள்.) நெய்யை இடத்தேயுடைய காற்றினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடே பிசைந்திட்டு உண்டாக்கியபுகையை மாடங்களிற் சாளரங்களை அடைத்துநிறைத்து அவற்றைத் திரக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய் அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கப்பூர, மார மகிஷுறுப் பொரைந்து.” நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪௨)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்கையிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதென்றிற்

கப்பத்திர்திரன்காழுறுமாமணிச்

செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

(இ-ள்.) தானவர்தங்கிய நகரின்விளக்கம் பின்னை எவ்வனமிருந்ததென்னின், இக்கப்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்தங்கும் மணிச்செப்பவாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சுந)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிநாய்க்குளங்கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொல்லியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவீர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேரினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரணையும் ஸ்ரீதத்தணையும்; தான் கதியாற்
றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளி
மலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றவைத்து,
மழைகள் தங்குமாடமென்றுமாம்.

(இ - ள்.) நாய்கள் நகரேநோக்கி நாய்புகுந்தது நாகமோவென்று கரு
தும்படி, பொன்னகரிலே புக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்த தரனுடையமண
யிலே செல்லுதலாலே அத்தான் விருத்திட்டுப் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறி
னானென்க. (சுச)

537. (க) மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுமுனாயகலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைத்தொல்சீர்த்தாரணிசுரும்புண்கண்ணி
யாடலரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னுள்.

538. (உ) விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுனைத்ததேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லான்பாவையைப்பயந்தருன்றே
யெண்ணிடமின் நிமன்னரிம்மலையினைகொண்டெண்டி
யண்ணலங்குறிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையிந்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகிய கலுழ
வேகற்குத் தேவியாகிய தாரணி, அணங்கினன்னானுமாய், இனியசொல்லாநு
மாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினுற்போல (எல்லாரும்
வணங்கும்படி) பெற்றதுத்தேவனோ, எள்ளிடஇடமின்றாக இம்மலையில்தான்
னரெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களித்தின் உச்சியிலே கலமாகிய
செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு. அன்றே பேசினாரென்க.

(சுரு - சு)

539. மந்திரத்தாசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகெவன்றும்
கந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா

கூ.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ககாகூ

னிந்திரதிருவிளையப்பக்குலவியுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

(இ - எ.) விச்சாதரலோகத்தின்கண் அரசன், கணி, கடுகச் சாதகம்
செய்துவருகவென் மவனுக்கு அவனும் கோளாலே எண்ணிச் சாதகஞ்செய்
தான்; அங்மனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரும் நல்லிணைப்பயனெல்லாம்
மண்மேல் இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினானென்க. (சஎ)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனாசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்டிற்காதலுங்காந்துவைத்தா
ன்வனதேகருதிற்றாங்கொலன்றுகொலறியலாகா
திவனதுமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினானே.

(இ - எ.) அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிற்ப, கணி தான்
கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன். இட
மும்வலமும் பாய்கின்ற கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற்
சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்து
வைத்தான்; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியதேயாயிருக்
கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன் அறியமுடி
யாது; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்க அறி
யக்கடவேமென்று கூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினு
னென்க.

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தென்னிதின் உணரலாகாமையின்,
இவற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறுது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது
கூறினான். (சஅ)

541. (க) பால்பார்த்தன்னபட்டார்பூவணைபகம்பொற்கட்டிற்
கால்பார்த்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்விக்கி
வேல்பார்த்தினையகண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
• போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

542. (உ) என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தான்த்திலிருக்கவென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாலாவி பரந்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபாந்து தளராதிருந்த
முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலே பரந்தாற்போலும் கண்ணார். மதியின்
கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

(உ) என்வரவு-ஸ்ரீதத்தனைக்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்து உழுதலாலே
கிவந்த.

(இ-ள்.) அங்கனமேகின தான், கண்ணர் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவண விலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோனு மிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைவணங்க, மன்னவன் உபசாரங் கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றனென்க. (சக-௫௦)

543. முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக் கதிர்விரிபூணினாற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காதன் மதரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

(இ-ள்.) அங்கனங்கூறியவரசன், ஒப்ப நாண ஏர்ப்ப அவனுடையதந்தை முதலியவர்களை வினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௫௧)

544. இன்றையதன்றுகேண்மையெமர் துமரெழுமவர்காறு நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினூழா லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்வான்வணிகனீயே யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து ; "வச்சிரதுதிய னிட்ட, வெழுத்தான்" (சீவக. க௫௩ச) என்ப மேலும்.

(இ - ள்.) கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காத விதியினாலே எமரெழுமர் துமரெழுமவரளவும் ஏழுகிழமையும்போல ஏற்றிழி வின்றி நின்றது, அக்கேண்மை ; அன்றியும் சமபமும் ஒன்றே ; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகனென்று இரண்டுசொதியில்லகாண் ; இது நின் மனை காணென்றனென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௫௨)

545. (க) மந்திரமன்னன்சொன்னிர்மாரியால்வற்றிநின்ற சந்தனந்தளிர்ந்ததேபோற்சீதத்தன்நளிர்ந்துநோக்கி யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னணமென்றுகேட்ப முந்தைத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெமீத்தியம்புகின்றான்.

546. (உ) வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிநென்சேடிப்பாலிற் கள்ளவிழ்கைகைவேலிக்காசில்காந்தாராநாட்டுப் புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன்.

547. (ங) சங்குடைந்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு நங்குடித்தெய்வங்கண்டிர்நமரங்காளறியினென்னக

கொங்குடைமூல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(௩) தடங்களிலே உடைந்த தன்மையவாகிய மலரும். சங்கும்போலும் நங்குடி. இது தாய்மைக்கு உவமை; இனி, சங்கு சுட்டாலும் நிறங்கெடாதது போலக் கெட்டாலும் தன் தன்மைகெடாத குடியுமாம்; “நத்தம்போற்கேடும்” (குறள். உகரு) என்ப. அரசமூலையும் காவன்மூலையுங்கருதி ‘இருவடம்’ என்றார்.

(இ-ள்.) மாரியின்மையின் வற்றிநின்ற சந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்தாற்போல மன்னன்து சொன்னீராலே ஸ்ரீத்தன் தளிர்ந்தது. மன்னனை நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடைய தந்தைக்கு அவன் மன்னுடைய தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள், வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் கார் தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாரகரியில் நின்றநீங்காத கலுழவேகன் வேந்தன்; அவன், நங்குடித்தெய்வங்காணுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராக வென்றுசொன்னான்; ஆதலால், மார்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப் பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்று சொன்னானென்க.

மன்னனை நோக்கி, பிழைப்பதன்றால் எங்குலமென்று சொன்னானெனக் கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின்றவன், நமரங்காள் அறிமினென்னச் சொன்னானென்றது, ‘மந்திரம்’ என்னும் கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (௩௩ - ௩)

548. (க) பெருந்தகைக்குருசிறோழன் பெருவிலைக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச் சென்று தன்னுரிமைகாட்டிப்
பொருந்துபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கண்ணி திறத்துவேறுக்கட்டுரைபயிற்று கின்றான்.

549. (உ) எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொன்மின்கொலமார்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்று கொலென்று நாய்கள்
றிருமணிக்கொடியையோரான்றெருமாமன்னன் சொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) திருந்துபு - மனம் திருந்தாநின்றது. ஓம்பி - ஓம்ப. திறம் - குலம். பயிற்று கின்றான், எதிர்காலமுணர்த்தியபிகழ்காலம்.

(உ) காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடக்கூறுக. மணியைப்பூத்தபொடி - தந்தை.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, குருசில் தோழன்தொழாநிற்க, அவன்முன் கையப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம் பொருந்தாநின்ற உபசரியாநிற்ப, நாய்கள் அவ்விடத்து நின்ற மணிக்

கொடியை அச்சரிசுழந்தமையால் மகனென்று ஓரானாய், கொடியோ ! மின்னோ ! மணியாற்செய்தபாவையோ ! என்றுசுழலாநிற்க, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்றொட்டும் கூறுதலைப்பயிற்றுதின்மவன் ஒருகாரியம்சொன்னானென்க.

அது, “நின்மகளிவன்” (சீவக. ௫௫௨), “ஆணையிராமின்” (ஷெ. ௫௫௬) என்றவற்றுற்கொள்க. (௫௬ - ௭)

550.(க) தூசலாய்க்கிடந்தவல்குந்துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய் வாசவான்குழலின் மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கியூசல்பாய்ந்தாழக்காதிற்குண்டலமிலங்ககின்றான் காசிலயாழ்க்கணங்கொடெய்வக்கார்தர்வதத்தைபென்பாள்.

551.(உ) விளங்கினுளுலகமெல்லாம்வினையின்வனப்பினாலே யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுழித்தவேபோலிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டபார்தமின்னிற்றுளங்குதுணனுசப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே.

552.(ங) நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிக்கொண்டுபோகியின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனேயானுமாகவன்னவற்குரியளென்னவழப்பணிசெய்வலென்றான் மன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) உலாய் - சூழ்ந்து. காணல் இதைஞ்சிநிற்பலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவரவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்ககின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதிக்கொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

(உ) குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

(ங) போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவருணத்திலும்யாவன்; “இதைவராதி மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்” (சீவக. ௬௦௮) என்றார் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகரையும்கூட்டினான், அக்குலத்தில் தான்செய்தநல்லினை யின் நிலைமையை எய்துவித்தலின். ‘உரியள்’ எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, லீகாரமாம்.

(இ-ள்.) அல்குன்முதலியவற்றையுடையதொரு மின்போல நாணிநின்றவன், தெய்வமாகிய கார்த்துவதத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; இவன் தான் வினையாலும் வனப்பினாலும் உலகமெல்லாம்விளங்கினான்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுழித்தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபார்த்தான்; முன்பு மின்போல்துளங்குதுசுப்பும் இப்பொழுது உண்டு இல்லை யென்ன ஐயம்நிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகிய இவளை நீயே நின்பதிமேற்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவன

௩. — காந்தருவ தத்தையாரிலம்பகம். க௭௩

யினுமாக, அங்கனம் வென்வவனுக்குக் கொடுப்பாயென்று கூறினானை; நாய் கனும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணி கேட்டு இவ் விழிவு இவளுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (ருஅ - ௬௦)

553. (க) முனிவரும் போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுத் தனியவராகி வாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை கணிபடுகிளவியார்தங்காதலர்கவானிற்றுஞ்சிற் பணியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்று சொன்னான்.

554. (உ) நூற்படுபுலவன் சொன்னதுண்பொருணுழைந்தியானும் வேற்கடற்றாணைவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன் சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவ்வயிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வேற்றாணை. சேலின்கடைபோன்ற கட்டையினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

(இ - ள்.) அதகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றின கிளவியார்வெறுத் தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற் பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இறந்துபடும்வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே தஞ்சப்பெறின், அவ்வின்பம் தேவ ரின்பத்தின்பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இந்நாள ளவும் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன் படுத்தியிலே படுங்காலம் வாராமையி னாலே யானும் சோதிடநூலிலே யுளனாகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிருந்தாலும் நேரேனாயினென்; ஈண்டு அவன் ஒருவன்பாற் படுங்காலம் வந்தால், அவ்விதியை யாவாரானும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்கு நேர்த்தே வுென்று சொன்னானென்க.

‘வாராமையின்’ என்றும், ‘ஆதலினதற்கு நேர்த்தேன்’ என்றும் வரு வித்துரைக்க. (௬௧ - ௨)

555. ‘படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக் கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்கும் விடைப்பருந்தானைவேந்தன்வேண்டிவெறுப்பநல்கித் தொடுத்தலர்கோதைவீணுபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன் கருத்தே தன்கருத்தாதலின், பிறர் படைத்தற்கரிய கம்பா யிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரிய தானை.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத்தம்மைநீக்குதலாற் பிறந்த பரிவைநீக்கித் தான் கொடுத்தற்குரியவெல்லாம் கொடுத்தபின்பு, வேந்த னும் அவள்வேண்டிவனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வீணுபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக் கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௬௩)

556. உடம்பினொடியிரிற் பின்னியொருவயின் கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும் போலுநேரிழையரிவைநீநின்
றடங்கணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாதி
யடங்கலாட்டவேலாணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும் போலும் அரிவாய். ஆதி, வியங்கோள் ;
எச்சமாக்கி ஒருமைபன்மை மயக்கமுமென்ப.

(இ - ள்.) உடம்பினோடு உயிர்பின்னுமாறு போத்பின்னி ஒன்றாய் ஓரி
டத்தும் இவனைநீங்காத அரிவாய், நின்தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்த தனிமை
போம்படி இவளுக்குத் தந்தையும் தாயுமாவாயாக; அங்கனமாய்ப் பின் இரு
வீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தனது ஆணையையுடையிராவீராக
வென்றானென்க. (சுசு)

557. அருமணியவிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
றெரிமணிசெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமுணிப்பூணிஞற்குச்சினந்தலைமழுங்கலின் றிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததான் றமர்கொள்கவென்றான்.

பூணிஞற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுத்தலின்றாகலின், அவர்
முடியின் மணியை அவனடியிலே தேய்ப்பித்த தான்.

(இ - ள்.) மன்னன், அருங்கலத்தைத் தற்குச்சமைத்த மணியாகிய வயி
ரம்வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற்
பெட்டி இரண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்ற
னென்க. (சுரு)

558. பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பசுமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதுபழுட்டிமேதகுநாள்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பார்த்தகாலிழையும் கைச்சுரிகைவிழையுமுடைய கச்
சார்ந்த கட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும்
நீகொள்கவென்றானென்க.

ஒடு, என்னோடு.

(சுசு)

559. விளக்கழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
றுளக்கறவொழுதியின்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

(இ - ள்.) இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை அழலைச்சேர்த்
தினுற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன்
அசைவுற ஒழுதினுற்போன்ற சிம்பறத்திரண்டநரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ள

தக்க வாரக்கட்டியையுமுடையவாய்க் கோணிரைத்தனைய எண்ணுடிக்
கோப்போல அமைகவென்றனென்க.

கோளிரைத்தனிகள் பத்தரில் தோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவ
மம் ; “விளக்கழ லுருவின் விசியறு பச்சை” (பொருந். ௫), “உருக்கி
யன்ன பொருத்துறு போர்வை” (பெரும்பாண். ௧), “தெர்மத்திரி வன்ன
தொண்டுபடு திவலிற், கழிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக், ருரலோர்த்
துத் தொடுத்த சகிர்புரி கரம்பின்” (மலைபடு. ௨௧ - ௩), “துனைவாய்
தூர்ந்த தூர்ப்பமை யாணி, யெண்ணுட் டிக்களீ வடிவிற்ருகி” (பொருந்.
௧௦-௧௧) என்றார் பிறரும். (௬௭)

560. அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றும்ரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

“தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் றுகலு முரித்
தே” (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௧௨) என்பதனால், ‘பற்பல்கால்’ என்றார்.
கொண்டு = கொள்ள.

(இ - ள்.) தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசுவத்தலின், இங்குலிகமூட்டின
குவளைபோலுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக்
கொள்ள, அம்மடந்தைபோகையினாலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட
தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

“ஒழியாத” (தொல். தொகை. சூ. ௧௫) என்றதனால், இரண்டா
வதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போக
வென்றுமாம். (௬௮)

561. காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புபைத்தனையவல்குற்பல்கலையிழற்றவேகி
யாம்புபுறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

(இ - ள்.) ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையான், பலர்
தாம் பிச்சத்தையும் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாய
ரிடத்திலின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்ற
னென்க.

ஏந்தி-எந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றுமாம். காறுதல்-தோற்று
தலுமாம். (௬௯)

562. அடிக்கலமாற்றவேகியரும்பெற்றற்றதைபாத
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலறுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துணிற்ப
வடித்தன்னப்புல்லிவேந்தனாற்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும். உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி-புல்ல.

(இ - ள்.) தத்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தீர்க்கைபாதத்தே சென்னியால் முரிந்துவணங்கின அளவிலே, அவன் ஆற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக்கொடி பலவும் துடங்கியாங்கு துடங்கும் தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க, வேந்தன் ஒருமொழிகூறினானென்க. (எ0)

563. வலம்புரியின் மறுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தை யெய்தாத நையரேமகளிரென்ன
நலம்புரிந்த நையகாதற்றேவிதன் னவையைநீங்கக்
குலம்புரிந்த நையகுன்றிற்கதிபதிசூறினானே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அதிபதி.

(இ - ள்.) நலம் வடிவுகொண்டனையதேவி தனது வருத்தத்தைநீங்கும் படி. வலம்புரியின் மறுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால் வலம்புரி பயனையுய்தாது ; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினானென்க. (எக)

564. இன்சவையாமொடன்ன மிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையு கமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்றார்
மென்புனமருளின் னோக்கின் மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானஞ்சேர்ந்தாள்.

உம்மைலிரிக்க. மழலையினங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங்குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர் ; “குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி” (தொல். மாபு. கு. சுஎ) என்றார். புறவம்- சித்திரப்புற. மருண்ட இனிய நோக்கு.

(இ - ள்.) தளிரியல், மானின முதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத்தே சூழ்ந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவன்னொருமக
ளற்றயில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினுள்.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்மகள் இடைவிடாத படையாகிய சுற்றத்தோடே போயினுளென்க.

அதன் எல்லை மேற்கூறுகின்றார்.

(எஉ)

566. கண்ணயற்களிப்பன, வண்ணல்யானையாயிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

(இ - ள்.) கண்ணருகே மதமுடையனவாகிய யானை ஆயிரம் ; தேரினுடைய எண் இரண்டாயிரமென்க. (எச)

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

(இ-ள்.) அம்பைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கையுடைய
குதிகளும் முற்கூறியபாணியின் நான்மடங்கூற்ற பக்கத்தனவென்க.(எடு)

568. பாறுடைப்பருதிவேல், வீறுடையிளையரு
மாறிரட்டியாயிரர், கூறுதற்கரியரே.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம்.பிறர்க்கினமை.

(இ-ள்.) பருதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இளையரும்
பன்னிராயரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர்வஞ்சினக்கூறுதற்கு அரியரென்க.(1)

569. மாகநீள் விசம்பிடை, மேகநின்றிடித்தவி
ஞகநின்றிர்ந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு ; மஞ்சமாம். அதிர்ந்த - அதிர.

(இ - ள்.) விசம்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத்
தன்பகையாணையாக்கருதி யாணைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க்
குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (எள)

570. வெஞ்சின்வெகுளியிற், குஞ்சாழுழங்கலின்
மஞ்சதம்வயிறழிந், தஞ்சிநீருகுத்தவே.

(இ - ள்.) குஞ்சரம் அங்கனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது
கேட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீரையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
ஞழகடலகம்புறம், வீழ்தரவிரைந்ததே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து - கலக்க.

(இ - ள்.) கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங்களோடே
புயலுகுத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும்
தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மாக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே விரைந்து
சென்றதென்க. (எக)

572. மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்.
தல்லலுற்றமுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக் கெட்ட ஸ்ரீதத்
னப்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

573.(க)பானிறப்பனிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீனிறநிழன்மணி, தானிரைத்தகமெலாம்.

இதுமுதல், "பீழை" (சீவக. ௫௮0) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிமலையில், 'நிறமிகுத்தன்' என்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தையுடைய ஒளிமணி.

574.(உ)வஞ்சமின்மனத்தினு, னெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருடகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினுன்.

(உ-) வஞ்சமில் மனத்தினுன் - ஸ்ரீதத்தன். புகன்ற உக - உவந்து உவகை யொழுக. பெருமகன் - தான்.

575.(ங)நங்கைதன்னலத்தினுன், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டிஞர், சங்குவிம்முதானையார்.

(ங) மங்குல்-மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையாராய் எவ்விடத் தம் ஈண்டினார்.

576.(ச)சரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினுன்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினுன்.

(ச) ஈரும்வேல். மார்பினுன் - அரசன்.

577.(ரு)மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலந்
தாதவிழ்ந்தமார்பின், காதலன்கடலுளான்.

(ரு) அவிழ்தற்குக்காரணமான மார்பு. 'அழைப்பி' என்பது சொல் லெச்சம்.

578.(கா)என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றேழனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

(கா) அழைப்பியென்றென முன்னேகூட்டுக.

579.(எ)துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பயில்லையாதலி
னன்பமற்றியானினைத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன்.

(எ) தொடக்கினேன் - பிணித்தேன்.

580.(அ)பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினுன்.

(அ) பீழை - தன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்கு அழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சுட்டி - இதுகலம், இவர்தோழமொன்றுசுட்டி.

(இ - ள்.) விஞ்சையம்பெருமகன், நங்கைநலத்தாலே மன்னர் ஈண்டி னார்;அதுகண்டு மார்பினுனுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்ததே; ஆத லால், அவனாக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, நின்றேழன் கடலிடத்தான் அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினுன்; அதுகேட்டு மன்னன் சென்று எங்காதற்றேழனைக் கொணர்கவென என்னையோக்கிக்கூற யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனைகாணென்றுகூறி, அவ்வஞ்சனையு அன்பனே, தன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பயில்லையென்று உலகுசூறவி தேரி யான் நின்னையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து நின்னையொருவனையு(எசு)

துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்தினான் ; உணர்த்தி யான் அங்ஙனம் பீழைசெய்து நின்நட்பைப்பெற்றேன் ; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிகுத்தனவந்தையும் மணிகளையும் நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினான் அகம் புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையும் தோழரையும்காட்டினுனென்க.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியம் கடைப்படுதலின், ஈண்டு உண்மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” (சீவக. ௫௬௫) முதல், இத்தனையும் குறளடிநான் காய்வந்த கொச்சகவொருபோகு ; “நெய்யோழியொக்கச், செய்யாணைச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டுமே” என்றருற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - அ)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியகிளவிதம்மா
லூன்றருருருதிவேலா லுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைச்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவிலவயிரம்விசங்கனமணிக்குழையினானே.

தேனைச்சொரிவதொருமாரி. ஊள்சொரிவதொருருதி.

(இ - ள்.) வயிரம் ஒளியைக் கான்று பரப்பும் குழையினாகிய வேலான், தானது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து கலுழவேகன் தந்த இத்தன்மையதான் துன்பம் என்குலமுள்ள அளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்து கூறினென்க. (அக)

582. தோடலர்தெரியலான்றன்றோழரைக்கண்டிகாத
லாடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிரும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன் தோழரைக்கண்டு காதல் கொஞ்சிலே விரிந்தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தான் உற்றதெல்லாம் கூறியவளவிலே, நாங்கள் கண்டதுநாடகம் ; இதுகண்டிலே மென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனம் நிருமித்தான். (க௦)

583. கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்த்தினியர்குழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணைமுழுவமுதூர்க்
கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

(இ-ள்.) முகையலிழ்ந்த தாரானாகிய நாய்கன், அழலாற் கதவிய புண்ணிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவரெல்லாரும் தன்னைச்சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் தன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதவிய, விகாரம். (கக)

584. பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையென விலங்கித்தோன்றுங்
திருநுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியென விறைஞ்சிறிந்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்நகை கமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவளாலே அவள்
இறைஞ்சிறிந்ப, தன்மேல் வண்டினங்கெடும்படி அவனையனைத்து முலை புடை
கொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிட
த்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (கஉ)

585. சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிரிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிக்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலள்வைகினுளே.

(இ-ள்.) பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த ரிலத்திடத்தே
ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னுற் சுவரமைத்து மணியாற்கந்துகாட்டிப்
பளிக்குக் கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளி
யாலேவேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச் சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி
வைகினுளென்க. (கஉ)

586. பாசிழைபரவையல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண் பரியவைகிக்கடன்மலைக்கழிந்தபின்னாத்
துசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுண்ணுசுப்பிற்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) பதுமையது அல்குற் கலாபம் விம்முதலால் அதில் மணிக
ளற்ற விழும்படிபுணர்ந்து அவளிடத்தே நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்
விடத்தே கழிந்தபின்பு, தத்தையது குற்றமற்ற வரவையும் அவள்தந்தை
யாழ் வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறின
னென்க. (கச)

587. வண்டினமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவர்மருளநானைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

(இ-ள்.) அது கேட்ட பதுமை நெஞ்சாலே துணிந்து உடன்படுதலாலே
புரீதத்தனும் காண முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றனென்க.

செறிந்த - நெருங்கி, மகளிருமுட்பட நுகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பு
மயங்குதற்குக் காரணமான முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை
முடிதலின், அவனை காண்புடம்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினான். (கரு)

588. மால்வரைவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வரைமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டிவலிநீயினேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதத்தனும், நால்வல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றை
ப்பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்து கொண்ட மணியும் பொன்
னும் பலபல கொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான் ; அரச
னும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை-மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு
முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின், 'விதியின்'
என்றார். (கக)

வேறு.

589. மையன்மதயானைநிரைமன்னன்மகிழ்ந்தாடுப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியிடுநோபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முலைபாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

(இ - ள்.) பாய்கையினால் அலர்ந்ததாரானாகிய நாய்கன் மன்னன்
மகிழ்ந்தவளவிலே மிக்கஞளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழி
லைக் கடிதாகச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கௌ)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிடமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாள்கிழமைவெள்ளிசையைபக்கம்
கானத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களன்றே.

(இ - ள்.) நானக்கிடங்கை ஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தி
னடுவே பொன்னையுடைய வானைச்சிரித்திடும் அழகினையுடையதொரு மண்ட
பத்தைச்செய்கவென்று கூறினாக; கணிகள், வெள்ளிக்கிழமையும் திருதி
யையும்பெற்ற உத்தரட்டாநிநான் சிங்கம் உதயமாக முகூர்த்தம் குறித்தா
ரென்க.

நானம் - புழுகு ; குளித்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வானைத்தின்டு
மென்றுமாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாநியும் இரேவதி
யும் மீனராசியாதலால், உத்தரட்டாநி நடுநாலாதலின், 'மீனத்திடைநான்'
என்றார். திருதியை, அட்டமி, திரயோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறுத்த
லின், 'சையபக்கம்' என்றார். மேடத்தின் முற்கூறு மேடராசியின்கூறு ;
இரண்டாங்கூறு சிங்கராசியின்கூறு ; மூன்றாங்கூறு துறராசியின்கூறு ; ஆத

லால், மேடத்தின் கடுக்கற்றைச் சிக்கத்தின் உதயமாகவிதித்தார். இது கூறிற்று, சிக்கத்தே பிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீறாகக் கிழமை ஏழாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல் உரோகணியீறாக நாள் ஆறாயவாறும் கூடுமாறென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதவமுதல் ஆயிலியத்தளவும் சந்திரன் வர்த்தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகணி கூடிற்று. இதனானே, மேல், “ஒண்ணிறவுரோணி யூர்ந்த வெள்ளிமதி யொண்பொனாட்சி” (சீவக. சுஉ௦) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறிதுநாழிகை உரோகணியாகக் கூறினார். (கஅ)

591. நடப்புப்பகையுட்கிஞெடுநன்பொன்விளை கழனி
பட்டிஞெடுபஞ்சதுகிஷ்பைம்பொனெடுகாண
மட்டசுவைவல்சியிடுனடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினாயிரவருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன் இட்டால் விளையுமென்று அக்கழனியின் சிறப்புக் கூறிற்று ; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்ச - படாம். ஒடு, எண்ணெடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுலிரிக்க.

(இ - ள்.) பதினாயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே கடிதின் முடிக்குக் கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க. (கக)

592. வண்டுபிடுதேறனறவாய்விடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிடித்தாம்
கெண்டிசையுமேற்பப்பித்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டுருகுபொன்னினிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடுதலோடே பருகித் தொழில்செய்தற்கென்று கண்ட குந்தாலிகளாலே ஆழம்பட வெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும் பொருந்துப்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன் மேலே இஃது உயர்த்திற்களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னாலே நிலத்தைப் புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம் ; ஆரவாரமுமாம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. (க௦௦)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தணையவெருத்திற்பொலிபொற்றாண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி.
மன்பவளமேனவின்னுபளிக்கலகுபாப்பி
நன்செய்வெனவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நலின்று - நலில. வெள்ளி, விகாரம்.

(இ - ள்.) அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற் குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்த துணைப் பெருமைபெற நாட்டி மேலே பவள

௩.-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅ௩

மாகிய உத்தரமுதலியன் பயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக் கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னுன் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி-தூணுக்கும் உத்தரத்தக்கும் நடுவேவைக்கப்பட்டது. (க0க)

594. பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலைதலைமணந்துவாராற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

(இள.) பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிக்காலே சுவர்செய்து
முத்தினியல் கோவையோடே பூமாலைபும் பொன்மாலைபுடனே மாணிக்க
மாலை முதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவார நாலப்பண்ணி, இவ்விடம்
சித்திரகாரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தை யெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின் மாலை. ஒலியக்கட்கும் பாடம். (க0உ)

595. ஆயிதழ்பொன்னலக்கல்காலசைப்பெவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழையின்போற்
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர் திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினாமுத்தமணல்பரந்துபயின்முளதே.

(இ - ள்.) அழகிய இதழையுடைய டொன்னாற்செய்த தூக்குமாலைகள்
காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்
போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந்
தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்கும்நெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனாற் பிறவுக்கூறினார். (க0௩)

596. காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுக்கலைமானுந்
தாமரையவாவிசுளும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிசிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையும் மானும். இயக்கிசிலையெழுதி-அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலை
யையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின், இவைஇயக்கமும் நிலையுமாகஎழுதி
யென்க. எழுதி - எழுத.

(இ - ள்.) பாவையோடே களிறமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலே
யெழுத, அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெ
னத் தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (க0௪)

597. உழந்தவருநோக்கிமுகிழ்தூங்கவொனிலாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

(இ - ஞ்.) பலநாள் இந்நிலைபழகின சித்திரகாரரும் பார்த்து வியந்த மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒரு விளக்கம் வாய்ந்த, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழ்ந் குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்கு நிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் ; அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (க0ந்)

598. ஓடுமுகில்கீறியொளிர் திங்கள்சிகைவைத்தே

மாடமதுவார்சடையவள்ளையுமொக்கு

நாடிமுகநான்கதனிணன்முகனையொக்கு

நேடிநிமிர்தன்மைமயினினேமியையுமொக்கும்.

(இ - ள்.) அந்தமாடமாகிய அது, முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத்தலையி லைவைத்தலாலே அரையொக்கும் ; முக நான்காகிய அதனானே எங்குநாடு தலாலே அயனையொக்கும் ; மேலெல்லையைத் தேடி நிமிர்த தன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாடியென்பாருமுளர். இன், அசை.

(க0ள்)

599. கண்டவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்கும்

கொண்டிலகமேத்தவினக்கொற்றவனையொக்கும்

வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழ்முத

முண்டவர்களெவ்வகையாவ்வகையதொன்றே.

(இ - ள்.) அது, காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்த விற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தைபுண்டவர் கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமையுடையார்.

(க0ள்)

வேறு.

600. முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட

வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவினம்பறுத்துநீண்டு

பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்

புகற்கருமமார்த்தப்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலைமாடத்திட்ட புகை தவழ்ந்துசென்று வானத்த் மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய் கின்ற கதிரிடத்தே பார்த்தையுடைத்தாய்ச் சோதிட்காது விமானத்தை முட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயாவுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தக்குக்கற்பித்தஇடம்.

(க0அ)

வேறு.

601.(க)அரைசனதருவினொடகன்மனையவனெய்தி

புரைசெல்லவகையினொலிகமுமறிவுற

முரைசநிரியழிசைமுதநகரகைகென

விரைசெல்லியாரைவியவரினவிடவே.

602.(உ)விடுகணை விசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகடுநிழறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடிமுரசுறையினமெனவே.

603.(ங)மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவனறநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிர்மணிகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிசூழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604.(ச)வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி
யூன்றுகலுழிதோறுமுலகிணுண்மாந்தரெல்லா
மீன்றவர்வயத்தராகியில்லறம்புணர்நராளும்.

605.(ரு)தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீரி
னவம்புரிந்துடம்புரீங்காதருந்தவமுயன்மிய்பாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்பிரிப்பொருளுக்கேண்மின்.

606.(சு)அம்மலரணிச்சத்தம்போதல்லியோடணியிடுனெந்து
விம்முறுறுசப்புறையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேப்ததோட்
செம்மலர்த்திருவினசாயற்றேமொழித்ததையென்பான்.

607.(எ)மற்றவடந்தையகன்வண்கைச்சீத்தனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாகு
முற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகளெல்லாங்
கற்றவள்கணங்கொணல்யாழனங்கணக்கனிக்குரீரான்.

608.(அ)திந்தொடைமகரணைத்தெள்வினியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவர்திழுவகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்திடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான்.

609.(ஈ)மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகராவாழ்த்தி
விண்ணகமுழக்கினையப்பவீதிதொறெருங்கியெங்குங்
கண்ணெளிர்கடிப்பிடுஞ்சக்கிகடிமுரசுறைந்தகாலை.

இவையொப்பதும் ஒருதொடர்.

(க) உரை செல்ல வகை - முற்கூறிச்சாற்றும் முறைமை ; புகழுமாம் ; கண் கடுங்குதலால் இயிழ்கின்ற ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - ஏவல் செய்வார் ; 'வியங்கோள்' போல. என்றது, முரசுதைவிப்பாரை.

(உ) தகையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

(ங) மங்கலவண்ணி - வெள்ளணி. எவ்வுயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை-முத்து. மணியும் நகையும். முலை வளர்கின்ற தத்தை.

(ச) கற்பினின் : இன், அசை.

(ரு) தவத்திலே மிக்ரு இம்புலனும் அடக்கினோற்கும் தத்துவவுணர்வி னோரை எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றவண்ணி ஓம்பி அவர் உவப் பனவந்தை ஈமின். யாவரும் உடம்பு அவமே புரிந்த நீங்காமல் அவ்வுடம் பால் நன்மை புரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

(சு) அணிச்சப்போதை அழகிய மலர்களின் அல்லியோடே அணியின் கொந்தவருந்தும் துசப்பு நோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவந்தையுடைய தேமொழிபெயர் தத்தை.

(எ) மற்று, வீணைமாற்ற. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான் இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காணையும் உருக்குநீரான்.

(அ) தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செகோட்டியாழமென்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, 'மகாவீணை' என்றார்; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னான்கும் பின்னேமுகம் - குன்றாத, நாவகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய துலோர் விதி. முறையே உக - கக - கச - எ என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக் குலத்தனாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின், அரசரை முற்கூறினார்.

(க) தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

(இ - ன்.) அங்கனம் மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அடவிடத்த அரசருக்கு அறிவித்த அவளருளோடே தன்மனையைச் சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இங்கரிலே உரைத்ததலின் கூறுபாட்டோடே முகை அடைவார்களாகவெனக் கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் விசையுடன்சென்று முரசுதைவாருதைபதியதனை, குறுகி முரசுதைமீனெனக் கூறி, அதனோடு அவரும் குழலவருடைய யாழ்வாசினையை அடைவாமெனக் கூறி அணியினராய்ப் புண்கவனமெறி வளர்ச்சியோடே மிகுக ; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைதருவளத்தையுடைய தாய்ப்பிணியினின்றும் நீங்குக; இவ்வியாரும் கற்பினிஸ்திரியாத நிலைபெறுமாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கோட்டு நாளும் இல்லறம் புணர்வன உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியயல்காரன்முதலாக வகையுமவாழ்த்தி நீங்கித் தாளைஞ்செய்மின் ; தவஞ்செய்மின் ; யான் செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண்மின் ; தேமொழி, தத்தையென்பான் ; அவள்தந்தையாகிய நாய்

கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான் ; குலத்தின்வந்தான் ; ஆதலால் அவன் கூறியகாரியம் இதுவாகும் ; அஃது யாதெனின், கந்தவன், நீராள், விளங்கிழை, அவன் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக் குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவைவிற்காட்டில் அறிவுடைய நம்பிக்கு அவனாக்கொடுமென்று கூறினனென்பதென்று வீதிதோறும் கடிப்பினேச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசுறைத்த பொழுதிலேயென்க.*

(கடுக - கஎ)

610. வணக்கருந்தானை மன்னர் மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

(இ - ள்.) மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வானையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினான், கன்னியைக் கொள்ளக் கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

611. சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவிக்கி
மதக்களிதடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டிமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன் வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கு அஞ்சிப் பதைத்து ஒடிதலரிய யானை. பாலமா : மா, ஈண்டு வியங்கோளன்றி இசைபிறைத்தது.

(இ - ள்.) பகைவராற் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலிக்கட்டிக் களிற்றை அடர்த்துக் குன்றை வட்டிப்போலுருட்டி மெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையுமுடைய காம்பிலிவாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன் வந்தானென்க. (ககக)

612. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிடணிக்கடகமுன்னகைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்த
முலைபொரவுடைந்ததன்னார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினாற்போன்றமுலை.

(இ - ள்.) முன்னகையினையும், தோளினையும், மலர் ஒத்தற்கரிய மார்பினையுமுடைய மன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின் மதுத் துளிப்பவந்தானென்க. (கஉ௦)

* இதன்பின், “இசைபட வதைத்த வொசை யெண்டுவச வேந்துமல் லால், வசையுடை யெவரு மீண்டி வெறுநில கொளியத் தோற்றிப், பசைபடு மாறு வந்தார் பான்மையும் பண்புமெல்லா, நசைபடல்லை காட்டி காஞ்சிறி துரைத்து மன்றே” என ஒருசெய்யுள், சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்குழந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலேத்
திருமுடிவயிர வில்லாற்சேவடிதினோப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடி துசுப்பினுளையுள்ளுபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்தி.

(இ - ள்.) மன்னர் குழந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தி
னது ஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையறாதிருக்கும்படி இறைஞ்சி
யேத்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசுப்பினுளைக்
கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தனான்றேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலேமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்
புள்ளணிகொடியினுணிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியரிறையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்தநாளில் ஒப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

(இ - ள்.) ஒப்பனையை அணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு
காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆ
றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீணிதிவணிகரீருலிலமிசையவர்களுல்லாம்
வினையிற்பொருதுவெல்லவான் விரைவினர் துவன்றிமுதூர்க
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனிரைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுரசையின்மொய்த்தமதுகரவிட்டமொத்தார்.

(இ - ள்.) கடிமுரசைதந்தகாலையிலே, வணிகராக நிலமிசையவர்களா
கிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அத்தனரும் எல்லாரும் வினையிற் பொருது
வெல்லவேண்டி விரைவீனராய் நெருங்கி முதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடு
தெருவிலும் பாவாத்தியென நடைத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுரசையா
மொய்த்த தேனியர் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவர் கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்
வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉங்)

616. (ச)உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோரைவில்லகலமாகத்
திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்தருசிலந்திருத்திப்பின்னர்
விரைத்தகுநானநால்வண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்
பரப்பினர்பதிவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. (உ)விலையாப்பறிதலிலலாவெண்ணிலகித்துவிதி
யலர்தலையணிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர்
நிலவரைத்தன்னபுரைநிதியிலுல்லறுமைசெய்தான்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅக

(உ) அடுத்த - சேர்த்து.

(இ - ள்.) மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருவித்தை ஓட்டமைந்து
ாரியும் பொன்னுலே ஓரைந்துவிற்குடை அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு
நாற்றத்திற்குத் தக்க பழுகாலும் பனிநீராலும் எழுந்த பொடிசை மாற்றிப்
பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினார்; அங்குளம் பரப்பிப்
பாவையது அடியிற் பரிவுநீரும்படி அம்பொன்னிலத்தே வெண்ணிலைப் பல
படச்சேர்த்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூவ வ ஐம்முழவகலமாகப் பரப்புத
லாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரை நிதியாலே மிடியாக்கின
னென்க. (கஉச-ரு)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின் மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமில்லங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைகுழறொழுதுநீவிப்
பண்டியன்மணங்களைல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னார்.

(இ - ள்.) வட்டம்நிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்த நின்ற வியா
ம்போன்று முகத்தரகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படிநின்ற கொடியினை
ண்பதி தொழுது குறுகி விரைக்குழைக்கோதி அவட்கு நானுல்வரும் பரிவு
றப் பண்டு உலகிலியது மணங்கையெல்லாம் தாழ்ந்து கூற்றுகளென்க.

விரைகுழல், விகாரம்.

(கஉச)

19. எரிமணிநெற்றிவேயந்தவிளம்பிழையிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாதுசுப்பிற்பாவை
திருமணிவிண்ணக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலைந்தத்த
தருமுடியரசாழ்வரம்மனையறிவலென்றார்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்
ழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலையென
வரும். அம்மனை - தாய்; "அன்னை யென்னை யென்றது முளவே,
தான்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந், தோன்ற மாபின வென்
னார் புலவர்" (தோல். பொருளியல், ௫. ௫உ) என்பது அறி.

(இ - ள்.) வீண்பதி, இது மணியை இரண்டுதேயிலும் அழுத்தியதொரு
நிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டுதேயிலும் மணியைச்சுமந்த
பூண்ப் பொறுக்கலாத றுசுப்பிணையுடைய பாவாய், அம்மனாய், நினது மகர
பாழாகிய மலையினின்றும் குதித்த பாலையென்கிற பண்ணாகிய நீர்ப்பெருக்
த்திலே அரசர் அழுத்துவர்; அதனை யான் அறியேனென்றுனென்க.

இதனால், வருவதுகூற்றார்.

(கஉஎ)

20. (க) மண்ணிடமலிர வெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொன்பொருட்சித்
தெண்ணிறவிசம்பினிந்நெளிமந்முகத்துநங்கை
கண்ணியவிண்ணவாட்போர்க்கலாயின்றுநாண்மென்றே.

621.(உ)பசங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறநுனித்துவல்லான்
விசம்பிவர்கடவுளொப்பான்விசிச்சிகனறிந்துகற
வசம்புதேனலங்கீலம்பாலிவையொடாய்ந்துநாய்கள்
வசம்புபோன்மாந்தமா ரவிமூரிதிசுதிறினே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'சுண்டி' பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலகம்
மதித்த.

(உ) விரிச்சிகன் - கணி ; காணப்பெயர். அசம்புதேன்-இடையறாது
ஒழுஞ்நீதேன்.

(இ-ள்.) சந்நிராபரணமென்றும்நூலித் கூர்த்தவல்லான்,பிருகஸ்பதி
யைஒப்பானுகியவிரிச்சிகன்கூன் அறிந்து,மாந்தரும் வந்து மண்ணகம்நிறைய
எங்கும் தொக்கார் ; ஆதலின், 'உரோகினியூர்த்த மதியையுடைய வியாழக
கிழமையிலே நங்கையதுவீசையாகிய வாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பே
மென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக் கூற, அவனும் பதமையுடனே இது நடத்துமுன
மையை ஆராய்ந்து விமூரிதியை மாந்தராரும்படி மஹபோலச் சிததி'
னென்க. (கஉஅ - 6)

622. வாசநெய்வண்டுமூசமாந்தளிர்வீரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்ப்பிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதாணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

(இ - ள்.) மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்சிவப் பெய்யைப்பூசி
வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அரைத்த குழம்பாலே குற்றமறத்
திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினுரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித்திமிர்த்தென்க. (கஉஅ - 6)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திறந்தந்
மங் லவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழிஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்விரையொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாவையாட்டினாரம்பையன்னார்.

(இ - ள்.) அரம்பையன்னார், மணியை ஒப்பிமிட்டதன்மையொப்ப, ந
கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரைந
யும் துவையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவர்க்க் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தா
றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினாரலே ஆட்டினுரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன:- " இவ்வங்கம் பச்சிலைக் சோலமிரு வேரி, ம
யிரு வேரி வகுஞ் சாபுன்ன, யோலந்தக் கோல மதாவரிசி சாதிக்காய், நர
ணமஞ் சட்டி நறும்பென் குக்குழ, மாஞ்சிகண் டில்வெண்ணெய் தீம்பு
ருரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சரளம், புழுகா ரியக்கொட்டல் கொட்டல்

தகர, மதிமதார முத்தக்கா சாயந்தலிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட்டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை நியாமா லிகை." நயப்ப, பெயர். விரை: "சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தாரி, குஞ்சு மென்றிவை யைந்தம் விவாயே." துவர்: "நாற்பான் மரமா காவ றிரிபிலே, வன்கருங் காலி பத்துந் துவரே" எனவிலை. (க௭க)

624. வெண்ணிறமழையின் மின்போல் வெண்ணிகற் கலாபம் வீக்கிக் கண்ணிறமுலையுந்தோ ளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித் தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப் பண்ணிறச்சுரும்புகுழம்பணிமுல்லைச்சூட்டுவேய்ந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்மேகத்தினுட்டிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தே சேர்த்தி, பண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய சுரும்புகுழம்பும் முல்லைச்சூட்டுடைக் கம்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (க௭உ)

625. எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித் திருமணிமுலையினெறிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப் புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதி கொண்டு பூசி விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூசு.

(இ - ள்.) அவர், வானவிம்போலும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரானுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூசு, மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங் கிற்றென்க. (க௭ங்)

626. அருங்கயம்விசம்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி யிருங்கயந்துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தநீல
• நெருங்கியமணிவிற்காப்பரீண்டொய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க் கருங்கயலல்லகண்ணேயெனக்கரிபோக்கினாரே.

(இ - ள்.) நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிலை ஆழ்ந்த கயத்தை விசம்பி லேநின்று பார்த்துத் தண்ணையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத் துறந்து நீல மணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கய லல்ல, கண்ணேயென்று பிறர்கருதும்படி மைமையெழுதினாரென்க.

'கரி' என்றார், சான்றுபோலவுந்தோண்ட. 'கிடந்த' என்றும் பாடம். ()

* இதன்பின், "இதுமேயென் றின்றும் தேறா ரிருலித் துறையு மாந் தர், புதுமையைப் பொருளி தென்பார் பழமையைப் பொருளி தென்பார், மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் புதித்த மாதோ, புதுமையே பொ ருளி தாதல் பூங்கண்ணி வுணர்த்தி னானே" என ஒருசெய்யுள், சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

621.(உ)பசங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறநுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான் விரிச்சிகனறிந்துகூற
வசம்புதேனலக்கீலம்பாலரிவையொடாய்ந்துநாய்கள்
விசம்புப்பான்மாந்தராரவிழுந்திசுதிநினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'ஈண்டி' பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலகம்
மதித்த.

(உ) விரிச்சிகள் - கணி ; காணப்பெயர். அசம்புதேன்-இடையறாது
ஒழுஞ்ந்தேன்.

(இ-ள்.) சந்திராபரணமென்றும்நூலிற் கூர்த்துவல்லான்,பிருகஸ்பதி
யைஒப்பானாகியவிரிச்சிகளாறான் அறிந்து,மாந்தரும் வந்து மண்ணகம்நிறைய
எங்கும் தொக்கார் ; ஆதலின், 'உரோகணியூர்த்த மதியையுடைய வியாழக்
கிழமையிலே நங்கையதுவீணையாகிய வாட்போரிடர் மாறபாட்டைக் காண்பே
மென்று ஸ்ரீதத்தாளுக்குக் கூற, அவனும் பதமையுடனே இந்நடத்துமுனை
மையை ஆராய்ந்து விழுந்தியை மாந்தராரும்படி மறைபோலச் சீதறி
னென்க. (கஉ)

622. வாசநெய்வண்டிமூசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசுவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்பிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதாணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

(இ - ள்.) மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்களெப்ப நெய்யைப்பூசி
வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அரைத்த குழம்பாலே குந்தமறத்
திமிர்ந்து நலந்ததவினாக்கினொன்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித்திமிர்ந்தென்க. (கஉ)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திற்றந்த
மங் லவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழிஇயதொப்ப
நங்கையையநயப்பவெல்லாம்விரையொந்துவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாவையாட்டினாரம்பையன்ஞர்.

(இ - ள்.) அரம்பையன்ஞர், மணியை ஒப்பிட்டதன்மையொப்ப, நங்
கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவதையும் விரை
யும் தவிரையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவனாக் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தா
றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினாரலே ஆட்டினொன்க.

ஓமாலிகைகளாவன:- "இலவங்கம் பச்சிலைகச் சோலமிரு வேரி, மட்டி
யிரு வேரி கொஞ்சு சரபுண்ட, யேலந்தக் கோல மதாவரிசி சாதிக்காய், நாக
லமஞ் சட்டி நறம்பிசின் குக்குட, மாஞ்சிகண் டிஸ்வெண்ணெய் தீம்புடன்
ஞரி, யடலிக்கச் சோல மரத்தை சராம், புழுகா ரியக்கொட்டங் கொட்டந்

தகர, மதிமதார முத்தக்கா சாயந்தலிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட்டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை போமா லிகை." நயப்ப, பெயர். விரை: "சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விராயே." துவர்: "நாற்பான் மரமா நாவ திரிபலை, வள்கருங் காலி பத்துந் துவரே" எனவிலை. (ககக)

624. வெண்ணிறமழையின் மின்போல்வெண்மிகிற்கலாபம்விக்கிக் கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித் தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப் பண்ணிறச்சுரும்புகுழம்பனிமுல்லைச்சூட்டுவேயந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்மேகத்திலுட்சிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவிக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தே சேர்த்தி, பண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய சுரும்புகுழம்பும் முல்லைச்சூட்டைக் கம்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (ககஉ)

625. எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித் திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப் புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதி கொண்டுபூசி விரிமணிவியப்பமேனியொளியிட்டுவிளங்கிறன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூசு.

(இ - ள்.) அவர், வானலிம்போலும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூசு, மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங்கித் தென்க.* (ககங)

626. அருங்கயம்விசம்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி யிருங்கயந்துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தநீல நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டிலாய்ப்பிறழ்வசென்கேழ்க் கருங்கயல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கினாரே.

(இ - ள்.) நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிலை ஆழ்ந்த கயத்தை விசம்பி லேநின்ற பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத் துறந்து நீல மணியாகிய நெருங்கிய பிற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கய லல்ல, கண்ணையென்று பிறர்கருதும்படி மைமையெழுந்தாரென்க.

'கரி' என்றார், சான்றபொலவுந்தோன் த. 'கிடந்து' என்றும் பாடம். (.)

6 * இதன்பின், "இதுமெயென் றின்றும் தேறு ரிருநிலத் துறையு மாந் தர், புதுமையைப் பொருளி தென்னார் பழமையைப் பொருளி தென்பர், மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொ ருளி தாதல் பூங்கண்ணி நுனார்த்தி னானே" என ஒருசெய்யுள், சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627. பொருந்துபொற்றாண்கண்கிற்பொலிந்து நூற்புலவர்செந்நா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமாகதமணிசெய்கூடத்
திருந்தினையார்கள்கோலமிந்திணிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற் பிணங்கைதிருவிற்கோர் திலகமொத்தாள்.

(இ - ள்.) ஞாண் ஈய். காற்பொலிந்து நூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணி
யாற்செய்த, ஒப்பித்ததற்குப் பொருந்துக்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து
கோலத்தை இந்நிரல் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின், நங்கை திருமகட்கிட்ட
தொரு திலகத்தையொத்தாளென்க. (ககடு)

628. மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்
கண்களைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் கெஞ்சரு
தற்குக் காரணமான யாழ்.

(இ - ள்.) தேவர் நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்
தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுந் கெடுக்கலுற்று
முழவு விம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசம் கண்ணொலித்து இடியின் வெம்
பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (ககசு)

629. பரந்தொளியுமிழம்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மையுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுமப்பன்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டிதொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர் பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணடி, விகாரம். ஒளிபாந்து இருளைக் கெடுக்கும் விளக்கு. அமு
தைச் சுரந்த மதியைச் சூன்று கிரணங்களை வாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோ
லும்கற்றை; பொற்காம்பாற் கதிரைப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் -
இரட்டைக்கயல்.

(இ - ள்.) கண்ணடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே
போந்தவென்க. (ககஎ)

630. வென்றவன்கலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபகம்பொன்மாலேபோந்ததுநெறியிற்பின்ன
ரொன்றிமணிசெயல்யாழ்போந்தனவுருவமாலே
தின்றத்தேனிசைகளபாடத்திருகநர்ச்சடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலே மறைத்துக்கிடத்தலின்
ஆம்மாலேயில் தேம்பாட. தேன் மாலையைத்தின்புறென்று மிகுதியாற்கு
வாருமுள். 'தின்றுதேய்திசைகளபாட' என்றும் பாடம்.

ந. — காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ககந.

(இ - ள்.) உலகுநடக்குநெறியாலே, வென்றவனாகலத்தே பூட்டுதற் குச் செப்பிலே பொன்மாலே போந்தது ; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ் போந்தனவென்க. (கநஅ)

வேறு.

631. ஆரந்தாயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்திஞ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

(இ - ள்.) குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில் நெடுமூர்திக வீர முண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவை போல ஒண்டொடிமுன்னே நடத்தனவென்க. (கநக)

632. வட்டச்சூரையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவிக்கியவல்ருலர்பல்கணை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

(இ - ள்.) வட்டமான பனிச்சையர், வாராத்கட்டின கச்சினர், சேலை கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றாரென்க. (கச0)

633. வம்புலீக்கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பிஞெய்யவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாளொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

(இ - ள்.) ஒடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கரந்து கச்சு விக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தானையராய்க் கேடகத்தையும் வானையும்பிடித் துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்குள்ளச்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு.

(கசக)

634.(க) ஆணையாணையகலுமினீரென
வேணுக்கேவின்மிடைந்தவரெற்றவி
ணுணையின்றெறமதேயென்றணிகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவோ.

635.(உ) கண்ணினோபெற்றந்தகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
ரு வெண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) காவற்குரியவர்கள் மிகைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையிற், ஆணை ஆணை, ஆகலமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில் விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினார், காரிகைவண்ணங் காண்டற்கன்றோ! ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப் பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இவ்வு எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுக்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற்கானங் கண்கள் நெருக்குத்தவென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கித்பிளிச்சு. ஐயுருபுவிரிக்க. நகர், அகுபெயர். காவற்குரியவர்களென்றும் முற்படவென்றும் நீங்காமையினென்றும் யாமுமென்றும் வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமென்றும் பின்னமென்றும் எங்கட்கென்றும் ஆகக்கொண்மினென்றும் வருவித்துரைக்க. (கசஉ - ஈ)

வேறு.

636.(க)இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணன்கொள்வான் புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவனத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும் வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகாக் கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்களவீட்டிலகங்காணர்போலும்.

637.(உ)மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங் கூற்றங்கூற்ற மூன்சேருயிருயக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று காண்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதாற்றுக்கின்ற தேன்சேர்நிருவடிமேற்கிண்கிண்பொன்னாவதற்கேதக்கதென்பார்.

638.(ஈ)கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலேக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய புள்வாய்ப்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமின்ற புள்வாய்மணிமழலைப்போற்சிலம்பினிக்கொடியையின்ருள்போலுங் கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்ருளம்மவோகொடியவாறே.

வேறு.

639.(ச) செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென் றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை காங்குமொருதொடர்.

(க) முல்லை இனையாருயிரிடத்துஅறிமவக்கொள்ளவேண்டித் தம்மினையதச் சேராவாய்ப் பவனத்தாரோ புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையு எரித்தையும் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாத முலையையும் காணதவர்க்கு போலேயிருத்தது, முன்பு கீட்டுகத்ததைக் கண்டவர்கொள்பாரும். இவை யிற்பதற்கண்டவர்கள் பின்னே இவையே காண்பார்களென்று கூற்றொன்று மாம். துவர்ச்செவ்வாய், பெயர்மாத்நிரை.

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். க்குரு

(உ) முலையும்: உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், விரைவு. ஊன் சேருயிர் - மாஸிடயாக்கை. பூவென்று தேனினாஞ்சேரும் அடி. ஆவதற்கே: ஏகாரம், எதிர்மறை. கோதைபோல்வாஸிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றம்கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோர்; எம்மேல்தாழ்வரவுரைத்தேமென்று மாறுது அரற்றுவின்ற திருவடிமேற் கிண்கிலியும் அல்குவிர்மேலையும் பொன்னுவதற்கோ தக்க; இவஸிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

(௩) மாலைக்கரும்முழையும் பாடம். பன்மை, ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவை கெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டுச் செப்பாவது முலை; மதுப்பெய்த் செப்புமாம். மணியாகிய காவால் அன்னத்தின் வாய்போல மழலைவார்த்தை கூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயிரைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆக மீன்ற செப்பினையையும் காவாய் மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண்டார் வருந்தும்படி இக்கொடியை யின்மையோலையிருந்தது, முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவினையின்றவன்; ஒ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஒ வென்றார்.

(௪) கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வெய்ய - கொடிய.

(இ - ள்.) மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று யியுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசச - எ)

640. வீணைவென்றிவன் வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்
கோணைப்போரிற்குளிக் குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

(இ - ள்.) இவன் முலைத்தடத்தை யாழைவென் டு தோய்வதன்றி ஒருவன் வலித்திற்கொள்ளக்கருதின், ஆணையே, போரிற்குளிக் குவம்; இவடான் வெல்லின் இவனைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(கசசு)

641. குலிகச்செப்பனகொம்மைவரிமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியுய்தாளெம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவின்குக்குமற்றென்மரும்.

நலிதல், பிறவினை. மெல்லிய, விரும்ப.

6 (இ-ள்.) முலை எம்மைவருத்தம்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம்ப வலித்துக் கண்ணாகிய அம்பாலே எம்மை எய்தார்; அதனாற்றேய்த ஆவி போமென்பாருமென்க. (கசசு)

642. ஊட்டியன்னவுருக்கரக்காரடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னவன்

காட்டியெம்மைக்கொன்றாயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

(இ-ள்.) இயல்பான சிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருள்
திய அடிநீட்டப்பொறுததனை நீட்டி வந்து பலத்தைக்காட்டி வருத்தின
யென்று கூறித்தொழுது அதைபோய்க்கொள்ளாய் வருந்துவார்களுமென்க.()

வேறு.

643. திங்கண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்,
கொங்குண்குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
மங்கைகுழியாவரக்கீத்தசெந்தளிர்மெய்தோய்த்தபோலு
மங்கைமலரடியுந்தாமரையேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இப்பொருளுவமை; திங்கண்மதித்தமுகமு
மாம். 'முகத்த', 'சூகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்கொயுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) குழலானது முகத்திடத்தவாவகியகண்ணும் வாயும் புருவ
மும் எயிறும், சேல்முதலியவத்தையொக்கும்; சூகத்திடத்தவாவகியமுலை
யும் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டந்தபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை
குழியாவாய்த்தளிர்மெய்தோய்த்தவத்தையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமரை
மலரையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்
தென்று யாம் அறியாதிருக்கின்றமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இஃதென்று யாமறியேமென்றுமாம்.
அணங்கேயென்றுமேகாரம் தேற்றம். (கருக)

644. பொன்மகம்வாய்ப்பொழித்தமுத்தனாறோர்யாப்பின்பொலித்தவாறு,
மின்மகரங்கூத்தாடியில்லீட்டிருங்குழைக்கிழிவங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்ட முலையினுளை
யென்னரம்பையென்னுவாறென்பாரிமைக்குங்கணிகையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயக்காத்தாதிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால்
ஒளியைவிசி விளங்குதிபடியும். மர் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலையினுளை அரம்பையென்றதபடி. மாறுபட்டு இம்முத்து
வடம் தோட்டெட்டிப்பொலித்தவாறும், இக்குழை காதிஸ் இலங்குமாறும் என்
பொன்பாரும், கண் இராமக்குமென்பார்க்கு இம்மாலிடமகளிர்கண்களோ
இக்கண்கொன்பாருமென்க.

ஒகாரம், எதிர்மறை. இப்பகுக்கர் கத்தருவாச்செய்தனவாகலின், இவன்
தெய்வமென்றென்று தெளிந்ததென்றும், கண் இமையாநிற்கவும் மானிட
ரில் விசேடமுண்டென்றும் கூற்றார்; இது, "வட்டே யிதையே வன்
பூவே" (தொல். காவு. ௭) என்பதற்குத்தொழிதி. (கருஉ)

645. கோள்வயிரநிளருவிக்குன்றிவந்த செஞ்சுடர்போற்கொ
லைவேன்மன்னர்,நின்வயிர் வெண்மருப்பினிலக்களிற்றின்மேனிறைத்

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதுவைவார்தொக்.
கோர்கோடி, வாள்வயிரம்விற்குமடனோக்கியார்கொலோபெறுவா
ரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடைய வயிரம். நீள்வயிரம், ஆகுபெயராத் கோளகை.
நிறைத்தார் - வாகைத்தார்; யாழ்வென்றுகுடுதலின். பொங்க - மிகுத்துக்
காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவனைப்
பெறவே எல்லாவற்றானும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, "திருமகளி
வளைச்சேர்ந்தான்" (சீவக. எசச) என்னும் கவியானுமுணர்க. தொழுவா
ர்க்கு இவர்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுவைவாரொன்றது அவலம்; "இனி
வே யிழவே" (தோல். மெய்ப்பாடு. ௫) என்னுஞ்சுத்திரத்தில், அசைவா
வது பழைய தன்மைகெட்டு வேறொருவாரும் வருந்துதலாதலின், இவரும்
அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றுரென்க. இது தம் அசைவிற் றேன்றிய
அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செந்தத்தைக்கைவிடுத்தற்குக் கா
ணமானனோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாக்குறிஞர்.

(இ - ள்.) மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கு இவர்த சுடர்போலே
இருந்து அழுது வைவாராய்த் தொக்கு ஒருகோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மட
னோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரம் தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற கல்
வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (கருக.)

646. பைம்பொனியிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரை
யீன்று, செம்பொன் மலர்ந்தினையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்
முலச்சில்லென், தம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவே
யொதுங்கியம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்
றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் னன்
முலம்படி பொன்னுயர்வளர்த்ததொரு கொடியென்று ஒருபெயர். ஒடு,
எண்ணெடு.

(இ - ள்.) அலர்தாரம்மன்னர் அங்குலங்கூறி, பின்பு, அஃரும் ஒழிந்தோ
ரும் என்மரும் உழல்வாரும் என்பாருமாகாந்தப், கொடியையும் பாவை
யையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்மம்மெல்ல நடந்துசென்று
புரிசையைச் சேர்ந்தாள்என்க. (கருச.)

647. பட்டியன்றகண்டத்திரைவனைத்துப்பன்மலர்நன்மலை
நாற்றி, விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுவிமென்மலர்கள் சிதறித்தாம,
மிட்டினையேத்தவிமையார்மடமகன்போலிருந்துநல்யாழ், தொட்டெ
ழீஇப்பண்ணெயிரிந்தார்கின்னரகுமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தாமம், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பல்வண்ணத்திரையைவனைத்து நாற்றி மெழுவிச் சிதறி அகிலை
ப்புகைத்து இனையேத்தாநிற்க, இனையார்மடமகன்போலே இருந்து யாழை

யெடுத்துப்பண்ணியெழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தான் ; அப்பொழுது கின்னர
ரும் சோந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறு
கின்றார். கண்டத்திரை = கண்டமாகிய திரை. (கருளு)

வேறு.

648. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கினியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலமந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுரல்ழைஇயிருஞ்சிறகர்குலைத்துகுத்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) தாதினே தன்புறம் புதையலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கினி
யென்று அலமந்து அவ்விடத்துள்ளும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே
யழைத்துச் சிறகைப்பதைத்துத் தானை உலிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழு
வுப்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கருளு)

649. தன்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்காந்ததனைக்
கண்டானுமடப்பெடைகினியெனப்போய்க்கையகல
முண்ணியிளஞ்சேவனோக்கோடுகினியியிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) தானையென்து தன்னிறங் கந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத
பெடை கினியெனக்கருதிக் கையிட்டுநிக்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான
கோக்கோடே அழைத்தபடி பன்காணிகழ்த்திப் பெடையைக் சிறகாற்றழ
வுப்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கருளு)

650. குறுத்தாட்குயிற்சேவல் கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
புறுப்பினுடிபணியத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) சேவல் தானையாடுதலாலே பெடை கினியென்று அப்பொழுதே
வெறுத்த வேட்கைநம்பிப் போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உள்ளந்து
தேற்றித் தயையாவணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க.

பங்குனிபுறம் சிறிது இளவேனில் தோன்றதலின், இதுகூறினார்.
வேட்கை போகின்ற பருவத்தானாதலின் இதுகூறினார்.

இம்முள்ளும் (648—650) ஒருபொருள்மேல் முன்றடுக்கித் தாழ்ம
ப்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்
தொகைப்புறத்தின்பொழுது. இது, "தாயிற்று" (நொல். செய். கசக
என்றொரு குத்திராவிதி. இவசுந.லோர், முகம் நில முரியென்பவற்றி
நிலையென்ப இதன். (கருளு)

வேறு.

651. தனையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
வினைமதுக்கண்ணினிஐபதியெனும்பேடிவேற்க

ணியைவள்பாடவீரரெழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வியைவனொழாவின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றான்.

(இ - ள்.) கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச்
சமைந்திராநிக, அவந்தோழியாகிய வீணுபதியென்றும்பேடி இனியவள்
பாட வீரரெல்லாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்
தொடங்குக; அதற்கு இவையீராவின், வியைவனது யாழ்வாசியைப்போலே
மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றானென்க.

தொடங்கல்: அல்லிற்றுவியங்கோள்; “இத்தெனக்கிளத்தல்” (தொல்.
கிளவி. கு. ௧௧) போல. இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றது அவளுடனே நகை
யாடுகின்றார். (௧௧௧)

வேறு.

652. வேயேதிரண்மென்றேள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமார்தளிரேமாமேணி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவனொருத்திபேடியோவென்று
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

(இ - ள்.) தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி
தளிரே; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலும்; இவட்கு முலை
சுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினாவினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகா
ணாமையால் என்னே என்னோ இவனொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றார்;
அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தானென்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி
இவனொவென்றாரென்க. (௧௧௨)

653. பலிகொண்டுபேராதபாசமிவள்கண்
னெனிகொண்டிருண்ணுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டுதேவர்முலைகார்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தான்.

கொண்டு-கொள்ள. ஒலி - நகைத்தல்; “ஒலிதெங்கு” (பதிற். ௧௩)
போல. எல்லே - வெளிபே. கலி - சூவாரம்.

(இ - ள்.) அவர் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்ற
பொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பலிக்காரனானவனே தங்கொலித்தொழிலின்
னாத காலபாசம், இவடாள் எல்லேவென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்று
நேதி, எனக்குமுலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் திரையைச்
சீர்த்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினிற்
றுமவந்து திரையைச்சீர்த்தாரென்க.

“நடாமும் குருதியும் கால்வீழ்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ்
சாத்தும் பரம, விடாமுண்ட தெற்றியா னொஞ்ஞான்றும் கங்கை, விடா

முண்டவாரசடையார் வெண்ணீரணிந்தோன், மெய்யுறு நோயில்லை வேறார்
பிறப்பில்லை, யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை" என காளகடிச்
செய்யுள் முடியவும் ஈந்தடி யிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று
கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபட்டார்கள் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென்
றமையிள், இக்கலியிரண்டும் (652 - 3) ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபடவந்த
கொச்சகவொருபோகாம். (ககக)

வேறு.

654. நுண்டுகிலகலங்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டுவனுசப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினுள்.

(இ - ள்.) அங்குலமுலையும் இவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமது
வொழிந்து கட்புலனாகாத இடையையுடைய தத்தை, யாகையெடுத்துத்
தொழியர் குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுக்கினுளென்க.

இதனால், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின் தவிடத்து ஏறப்போகின்
றனென்றார். கொசித்தமுலை-நோக்கினுள்நெஞ்சை வருத்தினமுலை. (ககஉ)

655. பளிக்கொளிமணிச்சுவரொழிநிபையவே
கிளிச்சொலினினியவார்நீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்குமின்றாடவருயிர்களென்னநொந்
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையிலேறினாள்.

(இ - ள்.) அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார்
பளிக்கொளிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பைய
வே நீக்காநீக்க, கிண்கிணி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம் போமென்றுநொந்து
அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினாளென்க. ()

656. உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றுங்கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்தழி இயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினூர்கண்ணிநீந்தலை.

(இ - ள்.) கண்ணினுள், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச் சுவ
ரை கெடுவேயிட்டு விரிந்தயாழ்தழி கையாலேதழி இ உள்னையிருப்ப, அவனைக்
கண்டு புறத்திருந்த வேலினூர்கண்ணி காமத்தியால் தீந்தனவென்க.

பளிக்கிற்று இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இதற, ஆகுபெயர்
"பதமம் விஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாச லிங்ககண மஞ்சாறு மண்டிதம், விந்
யுறு பங்கோற் பட்டுச்சு மண்டில, மேலோர் லிரும்பு மெய்யா சளமே."
இவ்வொப்பதிறம் இவர் பரமாசனத்தேயிருந்தார்; "நேரிருந்து காலடி
கண் மாற்றிக் குதிமேலாப், பாரிருத்தல் பத்மாசனம்," "ஒன்பாள் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, நன்பா லமைந்த விருக்கையன்" (சீலப். அ: ௨௫ - சு) என்றார் பிறரும். (கசுசு)

657. கலைத்தொழிற்சிறுநுதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழி இப்பாடினான்கனிந்
திலைப்பொழிசூரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
சிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டலிம்போலும் நுதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை ;
“பூதம் புணர்த்த புதியில் டாவை” (நற். ௧௧௨) என்றார் பிறரும். கலைத்
தொழிலாவன: “பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த மைவரல், கண்ணிய செ
லவு வினையாட்டுக் கையூழ், கண்ணிய குறும்போக்கு” (சீலப். எ: ௧)
என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இனை கினை பகை
நட்பான கரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்
ட்டனை - அபவீக்கினகரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து
தடலிப்பார்த்தல். ஆராய்தல்-ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத்
தெரிவது. அறுசுருதியேற்றதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல்,
செலவு. பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைவிடுதல், வினையாட்டு. வண்
ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செல
வும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

(இ - ள்.) சிறுநுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்
பப் பாடினானாக; பொழில் உருகி வளைந்தன; தூண் தளிரையின்றன; கின்
னர மிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (கசுரு)

வேறு.

658. கருங்கொழிப்புருவமேறுகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்று
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்தவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அசர்முதலாயினார், புருவம் ஏறு; கண்ணம்ஆடா; மிட
றும் வீங்காது; எயிறும்மேதோன்று; சூதலால், இவள் வாய்திறந்து பாடினா
ளோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய கரம்போடே சாரியீணைக்குரிய நாவா
லும் பாடிற்றேவென்று வருந்தினுரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடை பிங்
கலையை இயக்கமுதல்து மூலாதாரமுதல் பி.மரந்திரமாவும் இயக்கமாக்கி
நடுவு தொழில்வரப்பாடுதலென்றதிக: “உள்ளாளாம் விந்துவுடனாது மொலி
யுருட்டுத், தள்ளாத தாக்கெடுத்த குன்புத்தன் - மெள்ளக், கருநி கலிதல்
கம் பித்தல் குடிசு, மொருபதிட்டே லொண்டென் றுரை”, “கண்ணிமை
யா கண்டந் துடியா கொடிதசையா, பண்ணனவும் வாய்தோன்று பற்றெரி

யா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியத் கைதவ்னே கந்தருவ, ருன் ளாளப் பாட லுணர்" இசைமாபு. (கசுஎ)

வேறு.

659. இசைத்திறத்தனங்கனையனையநீரினார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாமெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெளலா
மசிப்பபோன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே.

(இ - ள்.) முன் மெய்ம்மறத்த வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த
நீராராகிய வசையிலாதோர் யாதைவாசித்து உச்சத்தே பாடுதலின், அதற்கு
வெருவி அவரைச் சிரிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு.

(கசுஎ)

660. மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினுர்தாங்கள்பாடவே.

(இ - ள்.) மாதர் யாதைவாசித்தலாலே வந்த அறிவைபுகுடைய கின்ன
ரம், மைந்தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்த
புகுதம்படி கண்டத்தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினுர் தாம்
கண்டத்தாற் பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (கசுஅ)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்முது
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விநிநவின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

எழுந்திருந்துணும்: "நறுத்தா துதந் தம்பி, கையாடு வட்டிற்
றேன்றம்" (அகநா. ௧௦௮) என்றார் பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

(இ - ள்.) குறுகியபுகுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத்
தோற்ற பின்பு நம்புபோடுசேர்ந்த பாட்டிலே பவின்ற அத்தனர் வாசித்தலைப்
பொருந்தினுளென்க.

'சுரும்பெறிந்திருத்த' என்றும் பாடம்.

(கசுக)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்குட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்றா
ரெரிமலர்ப்பவளச் செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரீசரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னொட்டகே.

(இ - ள்.) கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுதன்மைபய
யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அத்தனர் அதற்குப் பாடிவாசித்தலைத்தோற்

றார் ; முருக்கிதழ்போனும் செவ்வாயினையுடையான் நரம்பைத்தடவமைந்தார்.
அந்நரம்பினிசையைக்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

“அந்த னுளர்க் கரச வரைவின்மே” (தோல், மாபு. சூ. ௮௨) என்
ததனால் ‘வீரர்’ என்றார். (௧௭௦)

663. வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பணையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன் மடந்தைவினை
தூல்பொரப்புருந்தநுண் னூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

(இ - ள்.) நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தமுட்டின அரும்பையணைய
வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாதை இசைநூலோடே வாசிக்கத்
தொடங்கிய பூநூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்
தையொத்தாரென்க. (௧௭௧)

664. தேனுயர்மகரவினைத்திஞ்சவையிவனாவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலைக்காமனாகு
முனுயர்நுடிகொள்வேலீ ரொழிகவிங்கில்லையென்றான்
கானுயரவங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனினமிக்க வார்சிலை.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், தசைமிக்க முன்கொண்ட வேலினீர், இவன
மகரயாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்கும்
காமனையிருக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசியின்
இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

665. (க) மறுமுயற்கிவர்ந்தவேகமாசணமடையப்பட்ட
நிறைமதுபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துருகியை
வறுபகல்கழிந்தபின்றையந்தகர்க்கா திராய்கன்
சிறுவனோர்சிக்கவேற்றைசீவகசாயியென்பான்.

666. (உ) தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிநுகரவற்கென்னக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னவனினுவினம்பிடுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) முயலிக்காததற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பாந்த
நிறைமதி தன்னை அடைந்த மாசணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையுமாறு
போன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துகையாந்த ஆறநீர்சொன்மயின்பு, யாய்கன்
சிறுவன், ஏற்றை, சீவகசாயியென்பான் ; அடித்தானும் தம்பியும் தோழன்
மாருமாகவிறுந்து, அரசர் முதலாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே
இத்திரள்குலவதற்குமுன்பே யாமும் செல்வெமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்ற
எல்லன் ; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்றுகொள்ளும்படி குர்
வற்குக் கூறென்றுகூற,கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினானு, கந்துகள்
இவ்வார்த்தையைக் கூறினென்க.

அதுமேற்குகின்றார். ஆறாள் ஒருமரபு. தம்பத-சிம்பத.(களங-ச)

667.(க)ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தபன்னூர்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினுற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், "இன்ன" (சீவக. ௬௬) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668.(உ)மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்னுமாலேப்
பிறைவெல்லுநதலினுளோர்பெண்கொழுவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலேநோக்கொழிக்கொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையி
னாள் - சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும் ;
உம்மை, சிறப்பு. மிகுதியாவது, உலம் ஏந்துதலானும் கல்லைந்தி நீக்குத
லானும் நீரையிட்டலானும் உளதாயமிகுதி. இதற்குக் கட்டியவங்காரன்
பொறுததே குறையென்றான். இது, மேலே "யிலங்கல்" (சீவக. ௬௮௬)
என்றுக் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க.

(உ) நுதலினுளாகிய பெண்கொழி, மாலையென்றதற்கேற்ப நறைகூறிய
னார். நோக்கு - நோக்கினுக்கம்.

(இ-ள்.) இர்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்
பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராயமந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு
முன்பே இவையந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேதற்குக் குறையில்லையென்று
விாம்பினான்; விாம்பிப் பிள்ளும் கந்துகள் சிலையினுறுக்கு ஆண்டுச்சேதற்கு
உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறு
கின்றகாலத்தே கோயிலினிளதும் ஒருபெண்கொழுவந்து கூந்தலாகிய உறை
யை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலங் குவளையைநீட்ட அதனை
மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவ்வா வரவிட்ட நாகமலை குறிப்
பாலே ஒருகாரியமுண்டென்று கருதப் பூகடக் கைக்கொண்டானென்க.

'என்று' என்பதை இரண்டிடத்தில்கூட்டுக.

(களங - ௬௮௬)

669.(க)நல்லவனோக்கையகன்றேந்துபூங்குவளைப்போதி
எல்லையுட்கிடந்தவோலைதாளதுசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டு தகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைகற்றியோலையைவாசிக்கின்றான்.

670. (உ) நம்பனை நகரின் கிச்சேமத்தால் வக்கதியுட்

செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுமின்ற
வெம்பினுன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்த [ன்
னிம்பரின்மெனக்குச்சொன்னுனிதுபட்டதழகனென்றான்.

671. (ங) ஒலையை வட்குநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுத்து
மாலையும்படுசொல்லாற்றிவம்மெனமறையநல்கி
வேலைநெய்பெய்ததிங்கள் விரவியபெயரினற்கு
மேலைநாட்டபட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அப்புவைவாங்கினநாயகன், நாகமலை குறிப்பை விசாரித்துப்
பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனது அல்லியுட்டிடத்த ஒலையைச்
சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாபிறந்தென்று ஆராய்ந்து
கொண்டு துதிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய
சலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஒலையைவாசிக்கின்றவன்,
வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினான்; அங்கனம் வெம்பி நஞ்சை
யுண்டகடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ்
செய்தான்; ஆதலாற் செகுத்திடலுந்தேநின்றான். இனி நம்பனை நகரின்
றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வைக்கவென்று வாசித்தாலென்க.

வாசிக்கின்றான், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு.
இக்கவியில் (670) 'இது பட்டதழகனென்றான்' என்றுமிடத்து, 'அழகனென்
றான்' என்பதனை 'மேலைநாட் பட்டதென்று விளம்புவ லழக னென்றான்'
என அதனோடுகூட்டி, ஒலையொண்டுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி
தென்றான்' என்பதனை அது கேட்ட கத்துகன், திக்கள்விரவியபெயரினற்கு
இவன்கூறுகின்றவிதனை நீ கேளென்றாலென்க, "இன்னான்" (3வக.
கூகந.) என்றுங்கவியில், 'குழ்ச்சிதம்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட்
டதென்றான்' என்று ஒலையொண்டுவந்தவன் கத்துகன் கிதைப்புதமாகப் புத்
திசேனனுக்குச்செய்திகூறினார்க்கி முடித்து, "ஒலையை" என்றுங்கவியில்,
'மறையநல்கி' என்பதளவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழு
மின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்றான்' இரண்டிடத்தும்
கூட்டுக. இவ்வாங்கூறு, 'இதுபட்டதழகன்' என்று கத்துகனுக்கு அவன்
கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினொன்றாகூறி, புதல்வன் செய்தி
யைத் தந்தைகூறு முறையாங்கூறு இடக்கர்முதலியாகூற்றற் கூறினாகுத்
தேவர் கூறொன்றானாக. வேலைநெய் பெய்யப் போமம்பலவிய. திங்
கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும்; "பித்தன்டு கையார்" (நீனை
மாலையாற். ௫) என்றது வேல்கையையுணர்த்தினுற்போல. (கள்ள-க)

672. கடியாங்கணின்துழார்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரிண்டிநாடகநயந்துகாண்பான்

குடையுடையவனெனெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையங்குழுவேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம் ; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், என்
கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியாத் தினையும், வாய்தலிரண்டினையு
முடைத்தாதல். ஆணித்து - பார்ப்பவப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையு
ம் ஒழிந்தவந்தையுமியத்தி; "கூறியவுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாய், காடு
நர்க் கியற்று மரங்கி னெந்நிமிசை, வழுவில் பூத் தாங்கு முறைப்பட, வெ
ழுதியா ரியத்த லியல்புணர்ந்தோரே." நடையறிபுலவராவார் : இயலாசிரி
யனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தன்னுமைமுதல்
வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர் தன்மையுரைப்பிற்பெருகும். "கூத்தின்
வகையுங் குறைவற நோக்கி, னேததும் வகையா னிருவகைப் படுமே" ;
"அவைதாம், சாந்திக் கூத்தே வ்வேதக் கூத்தென், றாய்ந்துற வகுத்தன
னகத்தியன் றுளே" ; "சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்திநின் றுடிய
வீரிகு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவியை நாடக, மென்றிப் பாற்படு
மென்மொர் புலவர்." சொக்கமாவது - கூத்தரிருத்தம் ; அது துந்தெட்டுக்
காணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, உடுடு, சிங்களம் ; இவை
மெய்த்தொழிற் கூத்தாவலிற் காணப்பெயர்; சாத்துலிகம், இராசதம், தா
மதமென்றும் அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்த்தகமெனப்படும்; "அகத்
தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே" (சயந்தம்). அலையமாவது - கதை
தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி யவியிப்பது.
நாடகமாவது - கதைதழுவிவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

(இ-ள்.) மூதூரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி
நாடகங்காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனெனெண்ணுதலானே சீவகற்
கொணர்மினென்ன, வேலினுளும் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஓலை
கொண்டுவந்தவர் புத்திசேனாக்குச்செய்திகுறகின்றனென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டுவந்தவர் கூற்று. "செவ்விலும்" (தொல்.
கி.வி. கு. ௨௮) என்றும் பொதுவிதியால், 'சென்றார்' என்றார். (௧௮௦)

673. நிலமறிந்தணி வைவயன்சீவகனெறியினென்ன
நலநுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதப்பட்டிற்சீவநலன்கொளுத்தியிட்டான்.

(இ-ள்.) நடையறிபுலவர், ஸ்ரீராமபுரவகன், அரங்கையால் அணிவாயா
கவெனக்கூற, அவனும் கட்டிற் குட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டொடே கலையி
னலத்தற்ப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வாங்கித்தழுவிப்பெயர்வே டன்நிரண்டாமாண்டாயிற்று ; "வட்டனை
யுந் தாசிய மண்டலமும் பண்ணாமைய, வெட்டுட ட்நிரண்டாண் டெய்திய
பின் - கட்டொய, கீதக் குறிப்பு மல்க்கார முக்பொரச், சோதித் தரங்
கேதச் சூழ்" (பாறகேடுபத்யம்). குருதிச்சாந்து-குக்குமச்சாந்து. (௧௮௧)

674. திருவிவேசொரிந்துமின்னுங் குண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்தி
யரிலையையரம்பைநாணவணிந்துன்னனங்கன்னனான்.

(இ - ள்.) அனங்கன்னனான், குண்டலத்தையும் ஓலையையும் நீதமதி
போலும் முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தே
சேர்த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனாதீண்டவும் வேட்கை நிகழாமையின்,
அனங்கன்னனென்றார். “சிலைவல்லாங் டோலஞ்செறிவினான்” (கலி. ௧௪௩)
என்றார் பிறரும். அவன் தீண்டுதலிற் தாக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட்
கை நிகழாமையென்று இவனும் இவிக் கூத்தினால் இவனைப் பணிப்பேமென்
றுட்கொண்டு ஆடுகின்றனாம். என்கு இவட்கு வேட்கையின்றேல், “ஆடவர்
மனங்கள்” (சீவக. ௬௮௩) என்னுங்கவியிற் ரோழியை விட்டாளென்றல்
பொருந்தாதாம்; இதனானே இவன் கடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே
ஒருத்திவேட்கையுற்றதொரு கதையேயாம். (௧௮௨)

675. தோற்பொலிமுழவுமயாமூந்துளைபயில்முழுவமேங்கக்
காற்கொசிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள்காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையைவிட்டிட்டுடொல்கித்[லாம்.
தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சனைமுதலியவுமுளதாய், “இடக்க ணினியாய் வலக்கண் குரலாய்,
நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்ற ஒருசயுமுண்டத்தாய், கஞ்சத்தாற்
செய்ததென்பது தோற்றப் பொலிதல்குறித்தார். “கருங்காலி செங்காலி
வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய பிர்க்குரா மன்னும் 1 பொருந்தவே, பூன
மிலவாயுயர் சிலத்திற் ரோற்றிலா, மானிற் விழிமடவாய் வைப்பு.” துளைபயில்
குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும் யாழ்ப்பாடலும் கண்டப்பாடலும் பரி
ஸ்ப்பட்ட முதல் வங்கியமும் ஸ்ரீவங்கியமும். “ஒங்கிய முங்கி 2 லுயர்ச்சுத்
வெண்கலமே, பாங்கு செய்க் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவ
ந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பன்னாமெந்த ஸ்ரீவங்கலோர் பார்த்து.”
ஏங்க - இவைமுன்றல்கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்தினிகையாம்; “குழல்
வழி யாமெழிஇத் தன்னுமைப் பின்பு - முழவியம்ப லாமக் திரிகை.”
போந்து - வலக்கால் முட்டித்தேறி வலத்துணைச் சேர்த்து. கைத்தலங்
காட்டுதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தை நோக்
குதலின் மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை - காந்துவாலெழினி; “வழு
வில் கேள்வி கன்ன லுணர்ந்தோ, டெழினி தானே முந்தோ மொழிப்”
அவைதா, மொருமுக வெழினியும் பொருமுக டெழினியும், காந்துவா
லெழினியு மெவழு வகையே”; இரகசானியிலும், அரங்கிலும், கோல
மயறத்துவருமிடத்திலுமிட்டதவர்கள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு
முகமாகிய தோற்றம்.

(பி - ம்.)—1 ‘பொருத்திப்’ 2 ‘உயர்ச்சுத்தம் வெண்கலமும் பாங்குடைச்’

(இ-ள்.) முழவுமுதலியன ஏக்கக் கொம்புபோல்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஒங்கிக் கோலத்தே தோற்றினுள்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் தளக்கினுளென்க. (கஅ௩)

676. தெண்ணம் பித்துவலைமாலேதெனெடுதனிப்பத்திங்க
ஞண்ணட்டருவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
விண்ணிட்டுக்கடவுள்வீழறுடங்கினபுருவநெஞ்சம்
பண்ணிட்டதிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழவினார்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மலை மதத்துவலையைத் தேனினத்தோடே துளிப்ப. திங்களோடே நடப்புப்பண்ணின குவளை.

(இ - ள்.) துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்த்தாட அதற்கேற் பப் புருவம் அசைந்தன ; அப்பொழுது இருந்தகாண்பார்க்கு நெஞ்சநிலை குலைந்ததென்க. (கஅ௪)

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போர்த்த
குங்குமச்சாந்துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவிவ்விச
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்தரிப்ப ஒலை மின்ன வட்டமாகச் சொரிந்தகிந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத் திண்டிவிச ஆரமின்ன ஆடாநின்றாளென்க. (கஅ௫)

678. மருங்குறுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினுலையன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புகுழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

(இ - ள்.) இடையும் ஒன்றே ; வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தால் இவர் ஒருதாய்க்குமொருபிள்ளையேவெறில்லை ; இதனையறிந்தும் அருளின்றாகிறும்பாற்செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோர் இருந்துகாண்க ; இவர் இ.அமுடிவுபோகக் காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவனைவிட்டதாய்கொடியோர் ? அன்றாறித் கண்ணிசூட்டியவர் கொடியோர் ? இருவரினும் கொடியவரைக் கூறிக்காண்பொருமென்க. (கஅ௬)

இவர்களோ : ஒ, இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅ௬)

வேறு.

679. அகிலார்புனகயலாற்சாந்தணியால்பூச்சாரச்செல்லான்
செல்லிற், பசுலேபகைவளர்த்தபாவைசிறுதுசப்பொன்றுண்டே
பாவ, மிகலேந்திஎழுலைமேற்சாந்தெழுந்முத்தணிந்துபுவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றுகிதுகண்டிமுளளேபாவம்.

உண்டே : சகாசம், எதிர்ப்பாற்ற. ஒருபாவமிருந்தபடி.

(இ - ள்.) இவர் அறிவுகையணிதலாற்றிச் சந்தனமுமணியான்; பூவின் அருகும்செல்லான்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலைபாங்கிய பகையை வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த நுகப்பெய்ததொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவர் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலை மேற்கொண்ட முலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனே யிருந்தார்; என்னே! ஈதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. (1)

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க, டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின் மேற்றாதார்முல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாட்க்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்பே, யாந்தாமரைமகளேயல்லளாயினமரர்களைன்பாருமாயினுரே.

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாம்மென்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்க்கையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வார் ஆடவென்க; தோரியமடந்தையர்பற்றுப்பாடுவார்.

(இ - ள்.) மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம்; அல்லளாயின், தேவர்களையாமென்பாருமென்க.

‘என்பாரும்’ என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. ‘ஆயினார்’ என்பதனை, “நெய்பருகி” (சீவக. ௬௮௨) என்னுங்கவித்பின்னேகூட்டுக. முல்லை தற்பிறகுச்சூட்டிற்று; “தானுடைமுல்லையெல்லாம்” (சீவக. ௬௮௬) என்பமேயும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமலைமுதலிய தாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே. மேகலையையும் முல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்பு போல்வார் ஆடவென்றுமாம். (௧௮௮)

681. கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டியவைத்தார்கொல்வானேருங்குமச்சேருட்டினார்க, எடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமேயழித்திடுமேற்றாமேயழித்திடுகிவென், ரெடியாதமாத்திரையாலுண்டேநுள்பிடுருந்துகாண்பாருமுளரேசென்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்பும்வைத்தரிழன்மதியோவாண்முகமோனோக்கிடுக்காணீர்.

(இ - ள்.) கம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், ஆட்டுவதுஞ்செய்தார்; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார்; என்றும் தம் காற்றேவாழ்ந்தாரிலரை உலகம் தாமேயழிக்குமாயின், அம்முலைகளுந்தாமே கம்மை யழிக்க அமையுமென்று கருதித் தாள்முறியாதமாத்திரையாலே இடையும் உண்டென்னுமளவாயிருந்தது; இப்பாதகத்தைக்கண்ணிவைத்தும் இருந்து காண்பாரும் உளவாயிருந்தாரென்பாரும், காணாதுவிலும் அம்பும்வைத்த தொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (௧௮௯)

௩82. நெய்பருகிரீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டு
லைகலங்குவார், மைபருகிரீண்டமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்று
ரைவார்மாநாகத்தின், பைபருகும்ல்குலிலயம்பற்றிப்பதனமைத்த
பாவைரிருத்தனோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகிரெஞ்சருகிக்காமவெ
யில்வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றாரே.

கற்றை - பந்தம். கண்ணாகிய வாளேறு. படத்தின்மனமையைக் கைக்
கொள்ளுமல்குல். இலயம் - கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் கா
லமைத்தகூத்து. கண்ணுருகுதல்-நீர்வார்தல். மெலிதல்-உடம்புறுகுதல்.()

வேறு.

683. ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேனைக்கமாலே
யாடினான்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண்
வோடரிநெடுக்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டான்
வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியனானே.

கொடியனார், சுட்டு.

(இ - ள்.) அனங்கமாலே, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலையாடினான்;
ஆடியவர் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலை
யையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழி கையிலேகொடுத்துச் சீவகன்
காணப் போகவிட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்த்தோவென்றறிதற்கு நோக்கு
கின்றவர் தாக்குறித்தன கொள்வானாகநோக்கினமையை உருவகமாகக் கூறி
னார். அதனை அவன்கொள்ளாமைகண்டு காடகமகனாதலின், தன்னெஞ்சு
வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றனாக மேலித்கல்கூறுகின்றார்; மா
தவி, "மாலே வாரா ராயினு மாணியை, காலே காண்குவம்" (சீலப். அ :
ககரு - சு) என்றற்போல. (ககக)

684. (க)வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளை திருத்தப்பெற்றேன்
களவெனக்கரையுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே
னினமுலேசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீரந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

685. (உ)என்றவளரசன்றன்னேநோக்கலனிவன்கனூர்வஞ்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிறந்தபிள்ளை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநிங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றலமடந்தைதன்னைவலிநிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) கைமுடிக்கோதைட்டுதலின், 'மலரணியப்பெற்றேன்' என்றார்.
வளைதிருத்தல் என்றிக் கூதவே ஆண்டுஅணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் கா
னென்னுமோசை இயப்பு. பட்டிற்செல்லக்கொளுத்துதலின், 'அல்குறின்

டப்பெற்றேன்' என்றான். [தலைவனுடன் ஊடலான தலைவியுடனிருப்ப அவள் காலைத் தலைவாழ்விக்க அடனூடல்போய் இன்பமாந்தன்மையவான தன்காலையும் இவன் தீண்டப்பெற்றேனென்றான்.] குருதிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்து தலின், 'முலை சுமந்துபெற்ற வறுத்தமுயிர் துதித்தேன்' என்றான். பரியக முதலியன பாதத்தேசேர்த்து தலின் தான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறின்றி ஊடற்றத்தற்குரியமகளிர் பெறமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

(இ - ள்.) தன்னை அவன் விரும்பாமைபுணர்தலின், தான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறுதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்மன்னேனோக்காளாயினான்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை அவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்த்தமையை அவன் தன் குறிப்பாற்றெனின்த அம்மடந்தையை வலிதிற்கொண்டுநிங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றநிலைநென்க.()

686. தேனுடைந்தொழுகுஞ்செவ்விர்த்தாமரைப்போதுபுல்லி
யுனுடையருவக்காக்கையிதழுக்ககுடைந்திட்டாங்குக்
காணுடைமாலேதன்னைக்கட்டியங்காரன்குழந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைத்த உருவம், வினைத்தொகை; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலுக்கேற்பக் காண்குறிநூர். சீவகையே கூடுவனென்றலின், முல்லை - கற்பு. முல்லுக்கேற்பத் தாதுகுகிறார்.

(இ-ள்.) அங்கனம் செற்றம் நிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றிடுத்துப் பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப் புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருதெயிறியாமைகுகிறார்.

(ககச)

687. கலையினிற்கன்னிகீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மான்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்ததேன்பருகிமுள்குஞ்
சிலைவலாய்புல்லாம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பிஞேவாதாற்றாமாலணங்கினன்னுள்.

'சிலைவலாய்' எனவே இத்தாம்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றான். உருவுவெளிப்படுதலிற் புல்லென்றான். ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

(இ-ள்.) அவன் அங்கனம் புணர்த்தவாலிலே, அணங்கினன்னான், மேகலையிடத்து அழிவின்மையையென்கீக்கி கன்னால் முல்லையெழுதிப் பருகி இங்கனம் முறைமையறிந்துமுள்குஞ் சிலைவலாய், கம்பி, சாமி, நெய்தலுப்புல்லாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுக்குவென்க. (ககடு)

இதன்பின், "இங்கனம் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாநே, மன்னிய வனிகன் மைந்தன் சேவகன் ருனே வென்னே, புன்னிய நெஞ்சங் கன்னு மொருங்குட னவனாக் காண, யென்னே மனத்துள் வையாக் காரணம் யாதோ வென்றான்" என்னும் செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

688. பிறனலமாற்றக்கேட்டிம்பிடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலராணிந்தமாலேநாற்றக்கோர்நான்குகாத
முறநடந்தறிதலில்லாநெண்டொடிக்குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமார்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்நிலங்கும்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பிடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பன்
னின பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணுக
வந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து பேரெருவன்நன்மை
யை அங்கனங்கூடக்கேட்டும் பின்னும் அவட்கு உருகித் தன் அமைச்சர்க்கு
நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார்.

(ககசு)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துரைக்குமாவிந்நன்னகர்க்குமன்னனோ
வுலங்கலந்ததோளினிருரையின்விரென்னவே.

(இ - ள்.) தோளினிர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலவென்று உலகமெல்லாப
கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும்; இக்கர்க்கு அவனோபெருமான்? நீங்க
கூறுவிராகவென்னாநிற்கவென்க.

கோபத்தால் இங்கனங் கூறினார். மார்பின் மகன்.

(ககசு)

690. மட்டவீழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடினா
னொட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநக்கினான்.

தொட்டி - திண்டி. ஒட்டி - வஞ்சியங்கூறி.

(இ - ள்.) தாரினார் உலமேந்தியாடினார்; பின் அந்த ஏந்தல் யானையா
ளடுத்தலாற்றாத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்
நீக்கினானென்க.

(ககசு)

691. வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரி துவலி
னெஞ்சலின் நிறம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுகுழங்கணம்மழைபொழிந்துமாநிரைபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேகுடினான்.

(இ - ள்.) வேடர், சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின
ருகத் துவலிந், நம்படை இருதால் உடைந்தபின், மஞ்சுகும்மழைபோலக்
கணையப்பொழிந்து ஓடியாய்ப்பெயர்த்தப் புகழ்மாலையைக்குடினானென்க.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்தினுயிரம்மிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துநீக்கினு
னுகுநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

(இ-ள்.) சொல்லின், அவ்வண்ணல், அன்று அவ்விடத்தே காம்பசித்து
இனத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆராமிடாலும், நறுநெய்வெள்ளமும்
கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் ஏந்துவித்துவந்து நாம் உண்
ணம்படித்தது பசியைப்போக்கினென்க. (உ00)

693. இன்னனென்னவின்புருனிழந்தன்னன்னசென
வென்னைவெளவும்வாயிருனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
னன்னதாலரிதபவறிந்துகூத்திகூற்றினு
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினுன்.

(இ-ள்.) அவன்வலியனுமாய் நமக்கு உதவிபுஞ் செய்தானென்று அவர்
கூற, அதற்கு மகிழானாய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும்
இழந்தேனல்லனெனவென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்
கனே யென்றுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தேநின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருத்தலை; ஆதல், விகாரம்.
இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருத்தது. என்றது, தோற்றவர்க
ளும் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலையிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்தநாலவர்
இயைந்தாராதலின், தாழ்விலையென்றுவிளம்பினுன்; விளம்பிப் பின்னும்
கந்துகள் அச்சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேறற்குச் சிறிது தாழ்வுண்டென்று
மறைவல்லாற்கு உரைக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொடியவந்து குவளைநீட்ட
அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று
வாசித்தான்; வாசித்து ஓலிகொண்டேவந்தவனைப்பார்க்க, அவன் மேலாகாட்
பட்டதொன்று விளம்புவல் அடிகளென்றான்; அதகேட்ட கந்துகள் திங்கள்
விரவியபெயரினற்கு இவன்கூறுகின்ற இதனை கேளென்றான்; அப்பொ
ழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சேவ
கற்கொணர்மினென்ன, டேலினுமும் தோழரும் காணச்சென்றான்; அப்பொ
ழுது அவரும் சேவகன் அணிகவென்ன, அவரும் கொளுத்தியிட்டான்;
கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்; அணித்தபின்பு அவன் காண்பாரிமாத்
தையெல்லாம் முற்படத் துளக்கினான். துளக்கப்பின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்
விட்டது; அங்கனம் பண்விடும்படி கூத்தாடாநின்றான்; அங்கனம் தாமவரங்
கின்மேலே கொம்பு ஆடக் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லிரைப்பாரும்,
பாவமென்பாரும், அமரர்களேயென்பாரும், காண்பாருமுளையென்பா
ரும், நோக்கிக்காணிரைப்பாரும், சைதகங்குடாரும், கைவாரும், மெலிகு
றுருமாயினர்; அங்கனமும்படி அங்கமலை அவர்மனமென்றும் அரங்

கின்மேலே ஆடினாள்; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்; விட்டும் அவ னுக்கு விருப்பங் கானாமையின், இவைபெத்தேன்; யான் பெறுதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனைநோக்காளாயினாள்; ஆதலால், தான் வலிதின்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னும் மனத்தே செற்றம் நின்றது; அதநீங்க மாலையைச் சூழ்ந்து பறித்திட்டான்; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓடாதற்றம்; அங்ஙனம் பிறனலம் அற்றறக்கேட் டும் உருகித் தமார்க்குத் திறைசெப்பாநிற்கும்; அங்ஙனஞ் செப்புகின்றவன், உரையின் நிவிரென்றாநீங்க, அவரும், ஆடினாள், நீக்கினாள், சூடினாள், நீக்கினாள்; ஆதலால், இன்னவென்ன, அதற்கு இன்புறையுள் என்னரசுமிறந்தே னென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்கனெனென்னுஞ் சூழ்ச்சி, தன்னிடத்தே நின்றாள்; இதுபட்டதென்றாள்; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும், ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாடங்காலத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவா வெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கி, புத்திசே னனைநோக்கி, அவன்கருத்து அன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலை கூறினாள்; அது யார் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினோன்; இனிக் காரியம் இன்ன தாயிருத்தது; ஆதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினானென்க.

செய்திகூறுகின்றாள், இதுபட்டதென்றானென்க.

(உ௦௧)

694. தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன் கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன் கூரெயிறிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர் போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

(இ-ள்.) மார்பன், கந்துகள் கூறியகாரியங்க்கையும் சேடி கூறியவற்றையும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதொரு தீங்கு சிறிதுமில்லை; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலிநுட் திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்காள்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான்; உலாம் - அலமரும்.

(உ௦௨)

695. (க) கண்ணுதற்கடவுள்சேறக்கனலெரிஞளித்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகானை
தெண்மணியாரமார்பன் திருநதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிநைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவிண்மிக்கான்.

696. (உ) கருநெறிபயின்ற குஞ்சிக்காழகிள்கமழவூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலைவலம்பட்டிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுநத்திற்பேற்பச்செம்பொருளோலேசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிற்கிருளறச்சுடரவைத்தான்.

597.(௩)தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேக்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698.(ச)இரும்பறக்கழுவிவெஃகினிருளறழைக்கப்பட்ட
வரும்பெற்றசரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குருசில்கொண்டுபெருவலஞ்சடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமாறொத்தான்.
இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) திருவினமிக்கான், பெயருமாம்.

(உ) வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலை
கையக் குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூட்டி.

(௩) தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில் ; வரைப்பொதியில், இரு
பெயரொட்டாகாது, மன்-பெருமை. மின்னை அகலவிரித்த தன்மையைஒத்து.
நுரைபோலும் கலிங்கம்.

(ச) கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரி
கையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி
விளங்க விக்தியென்க; “சரிகை நுழைந்த சுற்றுலீங்கு செறிவுடை” (பெரும்
பாண். எ௩) என்றாற்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

(இ-ள்.) கடவுள் சிறுதலின் எரிவிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்
றினாலொத்த அவயவஅழகையுடைய கானை, தாரிணையும் ஆரத்திணையுமுடைய
மார்பன், குருசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையைமூட்டி மாலையை மிடைச்சி
மகத்திற்கேற்ப ஓரோலையை ஒருகாதிற்ருச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொரு
காதிற்ருட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை
முதிறைப்போல வுடுத்தான்; உடுத்துச் சரிகையை விக்தி மகளிர் கொஞ்சினி
மையைவாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின இச்செல்
ந்தால் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தானென்க. (௨௦௩-௪)

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாளொளியாரமார்பின்
விரைவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுரைகிழித்தனையரெய்யம்மைநுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுரைகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தார்.

(இ - ள்.) இளையரெல்லாம், மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களை
யணிந்து துகிலியுடுத்த வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற்
வையையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அகலவின்கட்டாடஞ்செய்தலின். பாவை-
இருபாற்கும் பொதுவாதல், “கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையாக்
கிண” (ரீவக. ௧௦௭) என்றதனாலுக்கொன்க. (௨௦௭)

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியுணுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மருக்கனோருன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணரானேறினானே.

ஊனையுருக்கி.

(இ - ள்) செம்புகர் நெற்றித்தாலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ற
மன்னநாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியனைய
அண்ணரன் ஏற்றினானேன்க. (உ0அ)

701. விடுநனை விசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவனித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநனைபொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்குழ
வடுதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

காய்ந்துவடித்த நனையொளிறுகின்ற வானாடியபடை. கரையை அடு
கின்ற திரை. மங்கலத்திற்குச் சங்கு கூறினர்.

(இ - ள்.) தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை
அணுகினானேன்க. (உ0க)

702. தோற்றனன்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனனங்கைமைந்தனிளநலனுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொடிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினாரே.

(இ - ள்.) மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னுநிற்க, மடந்தை தோன்ற
லுக்கு யாழைத் தோற்றுகொன்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்தற்கு நோற்ற
கொன்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றநாசொல்லி நிற்பாராயினார், எவ்விடத்தி
மென்க.

இவன் கல்வி உணர்ந்தலிற் றெளிவுபற்றி, 'தோற்றனன்' என்று இந்
பாங்குறினார். (உ0உ)

வேறு.

703. ஈரூபிறக்கொடுங்குழைமுழன்றெருத்தலைத்தர
வருமலர்த்தெரியலானமுன்றுளேக்கியையெனப்
பொருமனப்பொலிவெனுமணிந்கைமத்திகையினு
லருவிவந்துதோன்றினானனங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) செந்தமரூத கட்டியயங்காரன், தனது மகர்க்குழைஅசைந்து
கழுத்திலேபூம்படி எரிந்துபார்த்து லியவாநிற்க, அவனது பொருத
மனத்தை அண்ணல் தனது பொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து
வந்து தோன்றினானேன்க.

கூ.—காந்தருவதத்தைதயாரிலம்பகம். உகௌ

எனவே பெர்லிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகை
யென்றவன், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (உகக)

704. குணிகொள்பாகவெண்மதிக்கூறும்புதாஹூஇப்
பனிகொண்மால்வரையெனப்பிமிதக்கனிநிர்இ
யினிநிழிந்தினையரேத்தவின்னகிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.

குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்கு உவமம். முனிய - வெறுக்க.

(இ - ள்.) குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலுந்
தாட்டியையமுத்திக் கனிந்தையிருத்தி இனையர் இனிதாகுத்த இழிந்த
பாழால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (உகஉ)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லனைப்பொலிந்தவண்ணம்போகியார்
மதியதேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன், அசை. போகியார் மதி-உயர்ந்தமதி. மலையும் மதியமும் சுடரும்,
மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சேவகளுக்குமுதலாம்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசிங்மேலே நடந்துசென்று
புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்த தன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்
தையேறித் தன்னிடத்து மன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே
உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (உகங)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்நக
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டிரோக்கினார்.

(இ-ள்.) உருவினால் வியப்பையுண்டாக்காமனார், இவன்நலம்பார்த்த இந்த
தர்க்கண்ணே இவன்நலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகு
தற்கருதி ஐங்கணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக்
கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த னரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர்
கூலை பனிரீல-மைந்துமே, வீரவேள் மைத்தரையும் வேடுகுங்கண் மாத
டீயு, மாரவே னெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம்; இங்கிதம், மதனம்,
கரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

707. (க) முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியனா
நினைத்திருந்தியற்றியநிமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டினர்ந்ததார்த்தகாரோசேவகன்னரோ.

இதுமுதல், "இனைய" (சீவக. எருக) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருமுகந்தம் முனையவருவான் - அயன். இவனென் பதனை, 'மார்பம்' (சுடி எருக) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின.

708.(உ)பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினுன்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்விசைசெய்மார்பமோலையா
வென்னைபட்டவாறோவெழுதிங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வினைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும் ; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி யானையே அகப்படுத்துமிடம். 'என்று' என வருவிக்க.

709.(ங)இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்திரானையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும: உம்மை, சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாதத ஓதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

(இ - ள்.) அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரிலும் வனப்பு மிக்குக் கட்கினியனாக ஒருவன் யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாள் நின்னத்திருந்து நிருமித்தாலியத்தியமகள், இச்சேவகன் ; இவன் விசைசெய் மார்பம் ஓலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்தினுள் எழுதி அடிமைகொள்ளும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல் அகப்பட் டாள் ; ஈதொரு நல்வினையுண்டாயவாறு எவ்வாமிருந்ததென்று இத்தன்ம மையவாற மொழிககூறி அவன்தோழிமாரும இப்புறநிற்க, ஒழிந்தோரு நும் காமனைக்கண்ணுந்தண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இப்பத்தையுற்றுத்த அவ்வளவெவ்வளவாகிய இப்பத்தின்வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றதொவும், கொண்டெனவும், ஈடுஇற ருநல்லின்பெனவும் ஒழிந்தோருமொவும் வருவிக்க. (உகரு - உகௌ)

வேறு.

710.(க)குட்டரீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்கலாற்றாக்
கட்டழகமைந்தகண்ணாணிறையெந்ஞ்சிறையைக்கைகே
யிட்டநாண்வேலியுத்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவசின்ருளெரியுறுமெழுதினின்றான்.

711.(உ)சுலத்தைமத்தாகாட்டிநல்லவியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோல்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகாளை
யிலப்பொலியலங்கன் மார்பியைவதென்றகுஞ்சொல்லோ.

12. (௩) தீங்கரும்பெருத்திறநூங்கியியின்றியிருந்ததீந்தே
லுங்களுற்பருகியிட்டிலணுணப்பட்டமபி
பூங்குழன்மகளிர்முன்னர்ப்புலம்பன்ருஞ்சேயென்றான்
வீங்கியகாமம்வென்றார்வினாத்தவின்பத்தோடொப்பான்.

13. (ச) கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழலையும்பெருவனப்புடையமபி
யெண்ணின்மற்றியாவனுகொலென்னிதற்பதித்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தியுருவுகொண்டனையவேலான்.

14. (ரு) யாவனையானுமாகவருகிறைக்கதவர்க்கிக்
காவலென்னஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
நோவவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றான்.

15. (சு) கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பினையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநிங்கித்தன்றேழிகூந்த
விழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லங்கொடியித்புல்லி
யெயிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இவை ஆறாம் ஒருதொடர்.

(க) குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய
தாரி கொழுந்துபட்டு எரியலின்றான். இது, கைம்மிகலென்றும் மெய்ப்பாடு.

(உ) தனது வடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தி
து இரண்டுதலையிலும் பூட்டிம் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய
புடகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற
கனாலே காமமென்கிற கடலைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைத்திடுகின்ற
னையது மார்பம் இயையும் நல்லினை எள்ளாளிலே உண்டாவதென்று ஐய
ந்து மந்தைகளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்
துணர்ந்தாளென்க. 'என்றாகும்' என்பது வினாவென்றுமெய்ப்பாடு.

(ஈ) 'கரும்பெருத்திறநூங்கி' என்று எளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு
மகளிரும் இவனை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'சுயிர்நி யிருந்ததீந்தேன்'
கேளுள்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நாம் கண்ணாலே நலத்தை உள்
திக்கி நுகரப்பட்ட மபி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறர்க்கின்கைமெய்
ன்மெய்ப்பாடு. இர்பம் - சுவர்க்கத்திர்பம்.

(சு) நூலாக்கண்ணென்கின்ற வினையிலிக் குலமுதலியவெல்லாம்
கொக்கும்படி அவ்வலியுள்ளோயிருந்தான்; "இருகளும்புகுதத்துவைக்
கும்" (சீவக. ௧௫௭௮) என்றத்போல; அந்தருவத்தாலெல்லாமுணர்தலின்,
'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றார். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையிற்,
'பெண்ணெனுமுழலையும்த' என்றான்; யாழ்வென்ற பின் அல்லது அவற்கு

வேட்கைகிழாமை மேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் - தேவனே மகனே, இஃது ஐயமென்றுமெய்ப்பாடு ; “சிற்றத்தழி யையஞ் சிறந்த தென்ப, விழிந் தழி யிழிபே சுட்ட லான” (நோல். களவு. கு. ௩) என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயமிக்கழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தானதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் ரிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமை மூன்றே காண்டலிள், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின ஏந்த லென்றாள். உருவச்செத்தி: உருவம், அடை. தீ வேலிவெழுவைக் கொண்டு டாற்போலும் வேலாள்.

(௫) தேவனுயினமாக, மகனுயினமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்று அ) மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நீதநக் கதவைத் திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்தார் பரிதலென்றுமெய்ப்பாடு. மாலைபாடலே-எனது இயல்பாடலே; மேல் மாலையா, பிணித்தலுந்தோன்ற. தேவரிந்செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இயல்பாகாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்பிணிப்பேன்.

(௬) உதைகழித்த வேலேந்தை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத் திடைப் பிணையென்றார், பரிசுராயின்மையாள். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென் பவை இடுக்கெனென்றுமெய்ப்பாடு. நடுங்கி: இது நடுக்கமென்னும் மெய்ப்பாடு. ‘மெல்லவழுக்கி’ என்பது பாடமாயிள், அவ்விடத்து நீங்கியென்க, தன்மோழிகூந்தலில் வண்டுகெடும்படி அவன்ச்சேர்ந்து. இது, கையா மென்றுமெய்ப்பாடு. எழிற்றைகை மார்ப்புக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்விபறிதற்குப் பனயாழைப்புஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாகவென்றுளொன்க.

(இ-ள்.) மிக்க அழகுடைய கன்னாள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவள் வேலாள், வளப்புடையவம்பி, என்னிதன்படுத்தவேந்தல், இவள் ஆராய்ந்தால் யாவனாங்கொவொ டுபுற்று, யானேயாயினுமாக ; நமதுஞானக்கண்ணிடத்தாள் ; அதனால், யானேக்கிளவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தாள் அங்ஙனமிருந்து கடைந்திடுகின்ற காளையது மார்பு இடையவது என்றவது கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலிள், அதற்குஞ்ஞாது சிறைமையக் கைபோய் காண்வேலையைப் பாய்ந்து காமத்தியெரிநின்றாள் ; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகின் நின்றாள் ; அங்ஙனமின்று மாழ்ந்து விழித்து உயிர்த்த நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே விழ்ந்து அவன்ப்புல்கு அங்ஙனம் கையாறுற்றவிடத்துத் தன்மொத்துநின்ற தலைவனேநோக்கி, நீடி மாடம்புஞ்ஞு யாள்மோம்படி என்னுள்ளதவதப் பிணித்தாய் ; நீண்டைய பிணிப்பேன்; சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றாள் ; என்றபின்பு தன்னொஞ்சி நோக்கி, நெஞ்சே, கலையுணைப்பட்ட நம்பி ஈமின்றி யிருந்த தீந்தேனதல், மகளிரமுள்ளே புலம்பாதோழிகவென்று குற்றவித்துத் தேற்றிப் பி. தோழியையோக்கி, இனியயாழ்ந்து உய்த்துக்கொடுமோவென்றுளொன்க.

வேறு.

716.(க) தடங்கனாள்பணியினுற்றான்வீணையொன்றினை நெடுங்கனாள்எழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினுண் மடங்கலன்னமொய்ம்பினுள்வருகவென்றுகொண்டிதன் கிடந்தனானத்தெல்லையைக் கிளக்கவற்றுநோக்கினுண்.

வேறு.

717.(உ)சுரந்துவானஞ்சுன்முதிர்ந்துமெய்நொந்தீன்றதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோய்பைந்தார்மார்பன் பசும்பொய்யாழ்
நரம்புதேனூர்த்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்னானோக்கியிசையினிதுசொன்னான்.

718.(ங)நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீர்நின்வந்ததிதுபோக
வார்நின்றிளகுமுலையினாய்வாட்புண்ணுற்றதிதுநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவெண்பொனுகொடியே
சீர்சால்கணிகைகிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிது வென்றான்.

719.(ச)தல்சேர்ப்புண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழுவர்சுடப்பட்டிக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமாந்ததுகிலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிருங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வினை - தத்தை முற்கூறிய
வினை. எழினி - உதை.

(2) வானம் குல்முற்றி மெய்நொந்து சுரந்தீன்ற பெருமறை எத்
துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்த நூற்கேள்விகளெல்லாம்
முற்றக் கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கிய முலை. பொல்லாமை
விதுவென்றானென்க; பொல்லாங்குபலவந்தையும் சாதியொருமையான்,
'இது' என்றான். நரம்பினிசையாற் பிறத்தபொல்லாமையாவன: "செம்
கையார்ப்புக் கூட மதிர்வு", "செம்பகை யென்பது பண்ணோ ளாரா,
இன்பமீ லோசை யென்மனார் புலவர்", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிதந்
தென்கும", "கூட மென்பது குழியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராத
'முழங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறி
வாக்குந ருச்சரிப் பிசையே" என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்;
கேரிலே நின்ற லுருகுதல் வேத விலமயக்குப், பாரிலே நின்ற விடிவிற்த
நெய்மரப் பாற்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு
நற்றல், சேரிலோர் பண்க விறமயக் கப்படுகு நிற்பிடையே."

(ங) இளகிற்று-மெல்லிற்று. கட்ட ஆதாரமின்மையின், வார் இளகுறு
முலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டி நிற்தல். கணிகைகிறுவன்போலென்
றது, நிலமயங்கிவிடத்தே நிற்தலின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிக
வென்றன இவழ்ச்சி.

(ச) கஸ்சேர் முலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்த. 'இது' என்பது இரண்டிற்குங் கூட்டுக. நங்கைகலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்தது. அந்நலமாவன : "சொல்லிய கொன்றை கருங்காவி மென்முருக்கு, நல்ல குரிமூர் தணக்குடனே - மெல்லியலா, புத்தமமான மரங்க ளிகவயென்றார், வித்தக யாழோர் விதி", "தளமாய்ச் சம நிலத்துத் தண்காற்றுநாங்கு, முளதா யொருங்குள் மின்றி-யளவு, முதிரா தினகாது முன்றாக்க றுய, வதுவாகில் வினைத்தண்டாம்", "கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின் வாகும்", "பதுமங்கழல் குடந் தாடியொ டுள்ளிபண் பூண்டுநீர்த, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என்பன இவையும் பிதவும்.

(இ - ன்.) தத்தையது ஏவலாலே அவ்வீனாபதிதான் அவ்வெழிநியை யுடைய வினையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்த வினைகளைச் செலுத்திக் கொடுத்தான்; அப்பொழுது மொயம்பினனும் இங்கனே வருகவென்று கூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தானு பரந்துகிடந்த ஞாயத்தினளவை அறிவிக்க லுற்றனோக்கினும்; கோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனூர்த் தேனத் தெறித்த அவற்றினிசையாலே அவன் வினைகளின் பொல்லாமை இது வென்று வினாபதி நின்றவனோக்கிச் சொன்னான்; எங்குளமெனின், முலையினாய், இந்தமாம் மெல்கின்றதலின், இவ்வியாழ் வேண்டா; இந்தமாம் அருகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமாம் புண்ணற்றதாதலால், இவ்வியாழ் நடப்பதாக; இந்தமாம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாக; இந்தமாம் சிறப்பின்றதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்குளங்குறியபின்றும் கதிர்முலையாய், இம்மாம் வெந்தது; இம்மாம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், நல்லயாழை நீட்ட, அதன் வாங்கிக்கொண்டு நங்கைகலத்தது இதுவென்றனென்க.

வேறு.

720. இருநிலமடந்தையின் றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்னாண்முதின்முலையாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினிபூட்டவுண்டினோய்நான்குநிங்கி
யருநலங்கவினிவாள்வாயிரிந்திதுவந்ததென்றான்.

(இ - ன்.) மன்மகன்செய்த மரம், விசும்பென்னும் செவிவித்தா அழிமலத்தையுடைய மின்றுகிய பொன்னாணிசையுடைய முலையாய் முலையின் மாறியாழை இனிமையாய் முருகுவனபோடே ஊட்ட உண்டு நோய்நின்றுவாங்கு வானிவ்வாயால் அரிந்துபத்தது, இவ்வியாழென்றனென்க.

என்றது, பெயர்; சில வினையுமுதலொடுமுடித்தது. நற்றயன்பு லெங்குப்பிதந்து டார்த்தமைதோன்ற, 'ஒருநலம்' என்றார். நான்காவன: வெயிலும் காற்றும் நீரும் நீழலுமிகுதல்.

71. தீந்தொடைநரம்பின்நீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புகிரெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றான்செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுரபுலன்கையுள்வார்புகிரம்புகொண்டான்.

(இ - ள்.) மைந்தன், நரம்பின்நீமையை மெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகூறி அதற்கேற்ப அரிவைகளும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்னுந், அவன் புலன் கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான் ; யாழ் நன்றதலின். கந்துகள் படையமைத்தெழுமினென்றதனால், நந்தட்டனும்பது முகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்ற ரொன்பது தோன்ற, புலன்கையின் நரம்பிருந்ததென்றார் ; அது, மேல், “பண்ணியல் பாணமேலான் பதுமுகன்” (சீவக. ௪௪௭) என்பதனாலுணர்க. “கொடும்புகரி மயிர்தம்பு முறுக்கிவை நான்கு, கடுங்கா மாபிற் பகையென மொழிப” என்றார். (௨௨௧)

72. பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்திந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்நுறம்பினெல்லாழ்
கணிபுகழ்காளைகொண்டிகடலகம்வளைக்கலுற்றான்.

பணிவரும் - வாரித்தற்றொழிலிலேவரும். உயிரமாடகம் - கால்விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி ; “இடக்கை நால்விரன் மாடகம் தழீஇ” (சீலப். ௮ : ௨௮) என்றார். மறும். பொன்முதலியன அழகிற்கு இட்டன.

(இ - ள்.) நூல்போலவன் புகழப்படுங்காளை, பத்தர்முதலியவற்றை படைய யாழைக்கொண்டு உலகின் வளைக்கலுற்றானென்க. (௨௨௦)

23. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெரிதிறெற்றார்
சுரரொடிகக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனபுள்ளுமாவ
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) குஞ்சியான், செம்பாலையப் பண்ணித் தவ்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதியயறியாய்த் தேவரும்க்களும் தம்மில் வாழியின்றி வீழ்ந்தார் ; இவ்வாரும் அசுணமும் சோர்ந்தா ; மாமும் கல்லும் உருகின ; அங்ஙனம் வாழ்த்தியையைக் குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்த பாடாசினானென்க.

“ஆழியு மாறும்போத் தீறி யதனாகே, புழி யொரோவொன் றுடன் தீறி - வாழி, யெருதாதி கீழ்த்திகைக்கொன் டொழு மென்றானிக், கருதாய்

நிலக்கயிற்றைக் கண்டு" (சினைந்தீர. காண்ட. ஆருடச்சக்கரம், ௧.) இப் பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது கரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலா மாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

724. (க) கன்னிநாகக்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான்.

725. (உ) கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவிபரற்றுமலையென்கோயா
னருவிபரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726. (ங) வானமீனிநரும்பிலலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்
தேனூர்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியும் கூதிர்ப்பருவங்குழித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவர்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின் தன்மையும், அது தலைவியை வருத் துந் தன்மையும் யார்கூறவேண்டுமோ? நீயே அறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழங்குவித்தாவாக்குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று; யாழ்வென்றபிள்ளைத்தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றா தாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றாகப் புலப்படுமென்பது கருதி.

க. (இ - ள்.) யான் கச்சியாகிய பாம்பு மலக்கிக் கலங்கும்படி மனத்தி னின்ற நீற்கும், இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரின அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. (இ - ள்.) யான் புயலால் அருவிபரற்றுமலையென்கோ; யான் அரு விக்கண்டு மருவிதனிதைத்தசாயல் மனமழங்குமென்கோவென்க.

ங. (இ - ள்.) யான் காரினுலே கானம்பூத்தகாரென்கோ; யான் அரு விக்கண்டு கோதைபோல்தொடர் பரிந்து அழங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிமொச்சக்கொச்சகவொருபோகுகள், கந்தருவமார் க்கத்தா டுடைமடக்கி. இது, மேல்பருவனாவற்றிற்கும் ஒக்கும். (௨௩௨ - ௪)

வேறு.

727. அண்ணலியாழ்சரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்விணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்குனிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருனின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

(இ - ள்.) தலைவனதுவிரல் நரம்பைபூய்த்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செல்வைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட் கொண்டு, கின்னரர் வீணையைக் கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுகுறி மெய் சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருபுகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டா ரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௨௫)

728. வீழ்மணிவண்டிபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
பூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பிறோரே.

(இ - ள்.) மதுவை விரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்த மாலைவீணையும் கோட்டியையுமுடைய வீணையிற் சேவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பி மிடறும் ஒன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, கின்னரர் மேனிவாழ்முகரென்க.

இதனால், கருவியும்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௨௬)

729. விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணராணனங்குணப்பாடினாரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினோரே.

(இ - ள்.) அண்ணராள், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினார்; அதுகேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்ட பாவபோலாயினாரென்க.

இதனால், கருவியை நீக்கி மிடற்றாற்பாடக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௨௭)

வேறு.

0. (க) பருந்து¹ நிழலும்போற்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சேவகற்கேசேந்தனவென்றெண்ணி
விரும்ந்தாகயாழ்பண்ணிவீணை தான்றோற்பா
னிருந்தாளிளமபில்போலேந்திலவேற்கண்ணாள்.

1. (உ) கோதைபுறந்தாழக்குண்டனமும்பொற்றோடுங்
காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப
மாதரெடுத்தமிடங்கோட்டியாமதூர
கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(பி - ம்.)—1 'அதனிழலும்'

(க) பருந்து பறக்குமிடத்தி முறையே உயர்ந்த அந்நிலத்தின்கண்
நின்ற ஆய்ந்த பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றாற்போலப்
பாட வேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று; “சிச்சிலி பூனை குடமுழக்
கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொன்பருந்து-பச்சைநிற, வேயி
னிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு”
என்றார். ‘விருந்தாகச்சேர்ந்தன’ என்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில்
லாது இவனிடத்தே காண்டலின். ‘வீணை’ என்றது யாதையும் பாட்டை
யும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவனும் புறரும்பாளினைக்கருதி
யிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில்: இளமை - குணம்.

(உ) உட்கும் காணும் ஒருக்குவருதலின், ‘துதல்வியர்ப்ப’ என்றார். அது
தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது, “புகுமுகம் புரிதல்
பொறிதுதல் வியர்த்தல்” (தொல். மெய்ப்பாடு. கங்.) என்னுஞ் சூத்திரத்
தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) மயில்போலிருந்தான், கண்ணாள், அவள்தான் யாதையும்
பாட்டையும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதன் நிழலும்போற் பாட்டும்
யாழ்வாசியையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றகருதி யாதைப்
பண்ணி வாசித்து மதாரகதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ்
இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதாரகதத்தைப் பாடத்தொடங்கினான்க.

யானென்றும், அம்மதாரகதமென்றும் வருவிக்க.

(உஉஅ - க)

வேறு.

732.(க)இலையாரெரிமணிப்பூணெந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருநதலுஞ்செம்பசிலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவான்போலயின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

733.(உ)நிறையார்திருநதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசிலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்டகண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

734.(ங)அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்நிறைநதலுஞ்செம்பசிலைமூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவையுன்றும் ஒருதொடர்.

இம்முன்றுதாழிப்பக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு
ஆற்றாளாகியதலையி தோழிக்குரைத்தவாகக்கூறினாள், வேட்கையும் சித்
புலப்பட்டுரித்தலின்.

உ.காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௨௭

க. (இ-ள்.) இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும் துதலும் பசுமையிலே மூழ்கும்படி ஒளிரிதைந்த வான்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. (இ - ள்.) கண்ணினும், துதல்முதலியன பசுமையிலே மூழ்கும்படி ஒளிரிதைந்த வான்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

ங. (இ - ள்.) சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுமையிலேமூழ்கும்படி மூத்துவம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவி தெளிந்ததெனவே காலம் வேனிலாயிற்று.

௨௪௦ - ௪௨)

வேறு.

7. 5. பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வனைக்கை
மண்ணென்றுமெல்விரலும்வாணரம்பின்பேனடவா
விண்ணின்றியங்குமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

'அதுவொன்று' என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் பாடியும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; "ஆவுதிமண்ணி" (மதுரை. ௪௧௪) என்றாற்பிறரும். 'விரலும்' என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரத்தொடங்கிப் பிரமரத்திரத்தாவுநின்ற வெளியை. 'நடுநடுங்கி' என்றது கம்பிதப்பாட்டை; "எடுத்தல்பாட்டுச்சமா மென்படுத்தன் மந்தத், தடுத்து கலிதல் சமமார் - தொடுத்தியன்ற, தன்னாத கம்பிதத் தாடுக்க னந்தகுடில், முள்வாங்கிப் பாடலுணர்" எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதம் கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

(இ - ள்.) அம்மனம்பாடத்தொடங்கினவன் பாடினபாட்டிம் அதற்கு யாழும் ஒருதிமாயிருந்தன; அவன்பாடின பாட்டிம் யாழும் வேறொரு மாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலிப்பாருந்தும் பல்வனக்கையின்விரலும் அதற்கேத்கும் பாட்டுக்களும் நரம்பின் நடவாவாயின; பின்பு கருவிபொழிந்தபாட்டிம் விண்ணிலேநின்றியங்குந்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது நிறைந்து மாதர் இசைதோற்றுகொள்க.

"சிலைத்தொழில்", "கருங்கொடி" (சீவக. ௧௫௦ - ௮) என்றும் நிகளால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையவொன்றுகூறியவத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாரைக் கூறுமாறுபோல, "கிருத்தாகயாழ்ப்பண்ணி" (௪௪௩ - ௩௦) என்றதற்கு யாழ் பன்னுமூலமையாதியென்றும், 'பண்ணென்று பாடலதுவொன்று' என்றதற்கு யாழ்மிடறும் வேறுபட்டதென்றும், 'விண்ணின்றியங்கு' என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றும் கூறுதல் தேவர்கருத்தன் றபுனர்க. காமத்தாற்கலங்கி இயன் தோற்றுகொள்ளிற் சேவகற்கு இசை மன்றியின்மையுமுணர்க. (௨௪௩.)

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றகூறி, பின், இவடன்னைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவை ஐந்துகளையும் பேதம். (உருஉ)

755. எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபிணிநுந்தவேந்த
னும்மையும்வேறுசெய்துநம்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவினைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோர்வன்கருத்தன்னதென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் எம்மை ஒருவாற்றார் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்
கனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தம்மையும் பகைப்பித்து தம்மிலே
நீர் பொருது பட்டால் தம்முலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கு ஒருமுறைமை
உண்டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிப வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன்
கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்கானாகுகோன்றென்க.

அம்ம, அசை. அரசருலகனைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரை
பெறும்படி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (உருங)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விறற்றிலென்றுவிலவாய்வெங்கணைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்காந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பான்.

(இ - ள்.) உருமேற்றொடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மை
யன்றி விலவன்மையும் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றகூறி, விலவாயிலே
கண்ணைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகாந்த அவ்வம்பு
கற்றிரள்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்கள் கல்வியெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றென்க. (உருசக)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்னொழுதிப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருநெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி
விழ்தரவேட்டுகின்றொருயதுபவெருளல்வேண்டா.

(இ - ள்.) 1 சக்கரவிடமாக வகுத்த பட்டயாகிய வினைநிலத்தே அம்பை
யும் தண்டாயுதத்தையும் விதையாக விதைத்துப் பிணமாகிய நெல்லை வினை
வித்த பின்பு குருதியாகிய நெய்யுடனே இவ் வச்சியாகிய ஊழ்படுசோந்தைப்
பல்பேய்க்கு டட்டி விசயமாகி விரும்பும்படி களம்பேட்டுநிர்வரர்கள் இவ
டொப் பெறுகின்றார்கள்; ஒருபடவின் தி வெகுள்வேண்டாவென்றென்க.

இவை இரண்டும் தண்டம்.

(உருரு)

758. போர்ப்பதைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோரொறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலியார்ப்போர்த்துத்தன்கையில்லீணைக்கி
வார்ப்பொலியுலையினுட்குவாய்நிறந்தினைச்சொன்னான்

(இ - ள்.) காந்தருவத்த கடல்போல் எங்கும் பதைமுழங்கிச் சேனையார்
ப்ப அதனை மார்பன் ஓர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கறிஞ
னென்க.

கலக்கம் - முன்னின் தரிசிலுலேதல். உரதி-முழங்கி. கையாறுற்றிருந்த
வன் ஆரவாரமுண்டென்று செலிகொடுத்தனார்தான். ஓர்ந்து, விகாரம்.
வீரத்தார் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிதப்புக்கறிஞர். (௨௬௬)

வேறு.

759. தேய்ந்துறண்ணிடைநைந்துகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள்போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டிநின்றார்விம்மனீயென்றான்.

(இ - ள்.) இடை குதைந்தகெடும்படி செப்பினைக் கெடுத்தமுலையாய்,
நின்றனுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்று ஆய்ந்த அம்பிற்கு இரையாவதற்கு
வேந்தர் விரும்பினின்றார் ; நீ வருந்தாதொழிகவென்றனென்க. (௨௬௭)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மையோவெனதுத்
துண்ணெனஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலையாய்க்கலங்கினுள்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடமாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) தலைவன் அதனைக்கூறினானாக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்
னது துணுக்கென்ற நெஞ்சினளாய் மெய்நடுங்கி அழகு கலங்கினுள் ; அப்
பொழுது அவளது கண், அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்நக்கெட்ட
தென்க. (௨௬௮)

761. மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றமுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினுள்.

(இ - ள்.) உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியே
னது உயிரே, நீ பாழுடலைக் கவிட்டுப் போகின்றியே ; இங்ஙனம் போகாத
நீயும் ஓராவியோவென்றமுது தன் கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டானென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(௨௬௯)

762. பாழிநம்படைமேலதிப்பாலொலா
நாழிலாட்டிநுடக்கிக்குடித்திரும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றவாட்கணீர்
தோழிதூத்துகற்றோகையின்க்கினுள்.

(இ - ள்.) தோழி, கங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேயிருந்து ;
(௨) இவர்கடையே யன்றி இப்பாழினுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்று

குவித்து ஒன்றாகக் கரைத்துக் குடித்துவிடுங்காணென்று கூறிக் கண்ணீரை முன்றலையாலே துடைத்தாளென்க. (௨௭௦)

763. எங்கள் பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்கனாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்டிமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குளென்ற நீண்ட கலே.

(இ - ள்.) நங்கை வாட்படை, எங்கள் பெண் தன்மையிலும் மன்னரான் தன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்று கூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. (௨௭௧)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறளமுஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புசியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலேகுடித்தாமமாய்த்திரண்டிநிற்ப
வான்பனிங்குருவத்தானேழறைபவுமாயவன்றே.

(இ - ள்.) பாடபெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும் அஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பாணிகளிலே புகுகைக்கும் ஓடிச்செல்வனவும், குடித் திரண்டு நிட்டனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத்தானிலே மறைவன வுமாயினவென்க. (௨௭௨)

765. இங்கிதநிலைமைகோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மாற்ப [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்று மொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சிறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்குழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம்-குறிப்பித்தன்மை; அவை பாடபெழுச்சியும் அதற்கு இவை அஞ்சினமையும். இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

(இ - ள்.) பொன்மாற்பன், நிலைமைகோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதமுக்காப்பாடுகத் தார்க்கருதி அதனை அங்குக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதொருசிக்கந்தார் அடவிடத்தீர்த்த சிங்கங்களின் முழக்காலே சிறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதோலே கழல் வரலப் பதமுக்கா நிதினின்ற விடத்தே சென்றானென்க. (௨௭௩)

766. பதமுககுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலேநெற்றிமதகளிறுந்திநிப்ப
துதிமுகவாளும்கல்லுநுண்ணிலவேறுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

(இ - ள்.) பதமுகன், வேறாக இப்பாறையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலானவும் செலுத்தி அந்நேரத்திற், கம்முடைய சந்தர்த்தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி நம்சேனையை நாள்கு கையாக அவர் வகுத்தவிடத்தே நிறுத்துகவென்று சொல்க.

பதமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுகையும், கபுலிபுலர் ஒரு கையும் ஆக நான்குரை. (௨௭௭)

767. வட்டிடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையுமீக்கித்
தட்டிடைப்பொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிஞ்ஞந்துகால்புடை காப்பவேறி
யட்டியிர்பருகுங்குற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவரை அங்குலமேவித் தார் சேர்த்தி வீக்கித் தேரை ஏறிப் பண்ணியுடைய புரவியைப் பக்கத்தே ஞ்ஞந்து கால்காப்பச் சிலரை ஏவிக் கூற்றம் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(௨௭௮)

768. புள்ளிரைப்பன்னபொற்றூர்ப்புரவித்தேரிவலிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்டபக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்பழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிரைப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

(இ - ள்.) அம்மார்பன், தேரிலே இவ்விபோலேயிருந்து சினம் வெவ்வி தாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச் செலுத்தாங்க, மன்னரைநோக்கி மிக நக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூம்புபென்க. (௨௭௯)

769. முருகுலாமுல்லைமாலேமுப்பிலாமுலையினூர்நாம
மருகுலாம்புலவினோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்புகொல்லோ
கருதுலாம்படியதன் திக்கலதூயம்பிவையுங்காய்ந்த [ன்.
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைத்ததென்று

(இ - ள்.) போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நனைக்கலாம்படிய தன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாவி இவையும் காய்த்தப; இவ் வெஃகமும் புகைத்தன; அதலால், முலையினூர் நர் யாழ்வாங்குட்போற்றென் பதனால் நம்மிடத்தே பிறந்த புலவோக்கத்தாற் பிப்பு தாமபெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழையுகுப்பொலொடொலென்னுபென்க.

‘அமிர்தமென்றுகுப்ப’ என்றும் பாடம்.

(௨௮௦)

770. வண்ணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுக்கெடுவந்தா
வாணிகந்தீட்டப்பட்டவூதியவொழுங்கினெஞ்சத்
தேணிகத்திலேசுனோக்கியிருமுதல் கெடாமைகொள்வார்
சேணிகந்துயப்போநின்செற்தொடியொழியவென்றார்.

(இ - ள்.) ஊனாக் கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத் தித்கும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டிலும் ஊதியமாகிய நடப்பின்பேரே கெஞ்சத்துடைக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல் பெறுகையும் ஊதியமொன்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வார் நிக் குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித் தெழுதலிள், நினக்குரிய வானிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகிய ஊதியத்தைக் கைவிட்டு நின்றாடும்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக் கப்போவென்றாரென்க.

தேற்றாய், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. ௫௯) என்றது போனின்றது. இலேசு - சிவமையாகிய ஊதியம். (௨௭௮)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமொத்தொக்குமன்றே யம்முடியரசிர்க்கெல்லாமென்கையிலம்புதந்து நம்முடைத்திருவுந்தேசநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் தம்முடைய பண்டத்தைப் பிறர்க்குக் கொடுத்த அவர்களுடைமைகளைவாங்கிக்கோடல் எம் குலத்தோர் வாழ்வாதலின், அஃது எமக்குமொக்குமல்லவோ? இனி யான் துங்கட்கெல்லாம் என் கையிலம்பை தந்து நம்முடைய வீரனாகியும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள் வேன்; வல்லாராயின் அவற்றைக் காப்பீராகவென்றானென்க. (௨௭௯)

772. மட்டுலாந்தாரினும்நின்வனப்பிழைமுளமைகல்வி கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிகளிரீர்கோங்க மொட்டுலாமுலைகன்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்முழ்கப் பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றார்.

(இ - ள்.) தாரினும், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்கும்பு தோற்றப்போம்முடைய உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப்பாய்கையினாலேபட்டு நின்வனப்பமுதலியவர்கெட்டுக்கிடக்கலுற்றபாவி, நீ எதுசொல்லாயென்றானென்க.

இஃது, அரசர்க்குத்த.

(௨௮0)

773. எரிசுடர்ப்பருதிமுன்னிருளெனவுடைந்துநீங்கப் பொருபடைமன்னர் துங்கன்புறக்கொடைசண்மிறற்றிம் முருகுடைக்குழலிணைன்முதிழ்முலைகலப்பலன்றே வீருடைவழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

(இ - ள்.) பருதிமுன்பு இறங்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங் கண்டுபோக அமையுமடிகண்டு பின்பு குழலிணை முலையைக் கலப்பேன்; அதுசெய்துவிடுவாய், என்புகழ் ஞாயிறும் தங்கரும் வழக்குகின்ற உலகெங் கும் நடவாது கெடுவதாகவென்றானென்க.

இது வேகன் வஞ்சினம். இது, முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர் கொன்று கூடலின், அக்கொலை பொருளாகப்பித்த வெகுளியென்றுமெய்ப்பாடு. இது, “நகுதக்களரே” (௭௨) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

(இ - ள்.) ஆளாகிய மரத்தையுடைய வானாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடைய காட்டில் இனக்களிறுகிய வரைமேலே வேந்தராகிய வேழத்திரள் தத்தையென்கிற பிடிக்கு அவர் விப் போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படல்.

(௨௮௨)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்னுள்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுவேக
வேழயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

(இ - ள்.) இசையேழினுலுமுயர்ந்த வேகனாகிய யானை, கை நத்தட்டைகை, மருப்பு நபுலவிபுலராக, தோழர்நால்வரும் தானாக, மும்மதம் தேரும் குதிரையும் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆணைத்தொடருடைய போர்செய்யத் தொடங்கிற்றென்க.

தன்னையானையாக உருவகங்கூடலின் சு-ற்சுற்றம் அதனையொழிந்த மூன்று படையுமாம். யானைக்கு உத்தமலிலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன் வீணவென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார்.

(௨௮௩)

776. குடையுடைவேந்தெனுங்குழாங்கொணுகமுந்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமாவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்நாணவிஞ்சைய
நிடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

(இ - ள்.) வேந்தராகிய யானைகளும் தத்தையாகிய பிடியையுடைய வேக குமாரனாகிய யானையும் தம்பிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக் காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியினையேறினார்கள்.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(௨௮௪)

777. கரைபொருகடலொடுகார்கணுற்றென
முரைசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன
வரைசருமமர்மலைந்தரணம்விசினார்
குரைகடற்றாணைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) கடலொலியோடே வாழ்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும் வளையும் முழங்கி ஆர்த்தா ; அப்பொழுது அரசரும் போரை ஏதட்டுக் கொண்டு கவசத்தையணிந்தார் ; அவர்தாயும் போர்க்கோலக்கொண்டன வெனக. (உஅரு)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளித்
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கமுற்சீவசன்வாழ்கவென்னவே.

(இ - ள்.) சீவகன்மேலும் வேசன் வாழ்கவென்றுகூறுநிற்கத் தெய்வத்தைவணங்கிப் பாடுகிறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்ற மழைபோலக் கணையைச் சிதரப் போரையேற்கொண்டாரெனக. சிதறி, சிதறவென்க. (உஅசு)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாயிலுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமார்தெழித்தசங்கமே.

(இ - ள்.) அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி இதனோடுகலந்தன ; அப்பொழுது இரண்ட்படையில் வாட்குழாமும் இலங்கின ; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன ; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன ; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்த்தன ; இயமரமும் இயம்பின ; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனும், இரண்ட்படையும் கலந்தபடி கூறினார். (உஅசு)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகத்தூவிய
முற்றணிசிறையெயிற்தம்புழுழ்கலி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோராமாரியொத்தவே.

(இ - ள்.) சிவோபை மேகத்தூவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு முழுகுதலால் அந்தவீழ்ந்த முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோராமாரியொத்தவென்க.

எயிற்றம்பு - அகம்பு. மற்று, அகை. (உஅஅ)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்னூர்க்கெனக்
சுறைந்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைத்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியதுறினார்.

(இ - ள்.) மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைந்தமென்பகூறக் குஞ்சரத்தக்குறைத்தார் ; மாவைத்துணித்துத்தேரையிறக்கினார் ; இப்போய்ப்போய்த் துறக்கம்புகுகவென்கூறி மைத்தரைத்துணியிசெஞ்ஞென்க. (உஅஆ)

வேறு.

விர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ர்மார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுழதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டி, சிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார்.

783. (உ) கழித் தவாளமையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தி,
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்வினக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தோர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.

784. (ங) ஐங்கதிக்கவினப்பாப்மாச்சிறிதுபோர்களையி தென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சட்டிவேந்தெதிர்கொண்டுநிற்பார்
நங்கைகல்யாணநன்றேமக்கெனநக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றேழன்மாரே.

785. (ச) ஒருங்கவன்பிறந்தனான்றேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினுற்பின்னியன்னவெறுழ்வவிழுதுவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடிக்க
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவை நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) எம்முடனே துமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்ற
வீர் வாருங்கோளென்பார் ; எதிர்த்தவர் மார்பிலல்லாது எதிராதார் மார்பில்
இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார் ; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்க
வென்று மார்பை யானை குத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

(உ) உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்திவிழித்து -
நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கவிற்றையறுத்துப் புரவி
களைப்போக்கி, பாகனே, நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்துபூட்டென்றுநிற்பார்.

(ங) ஐங்கதி: "யித்தெம் வந்தெம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ்சாரி
யோ டைந்து." கவினம்-கழிவாளம். பாப்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் கவி.
வேந்தரை இவனெனக்கு இவனெனக்கொன்று வெலாநேசட்டி எதிர்கொண்டு
நிற்பார். நன்றென்றது, பூசுபெற்ற உவகையால்.

(ச) உதயத்து உச்சியை இரும்பினுக்கட்டினொத்த தோள். எறுழ்
புலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வெலாநேசொருதலை விரும்புவார். நூறு
கோடிப்படடக்குப் போர்செய்யலிருந்தேம்.

(இ - ன்.) சீவகன்றேழன்மார், அவன்பிறந்தவற்றே கூடப்பிறந்தவர்,
தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்க்குதாம் இப்போரில்இன்ன
மாயினார் ; அஃது எங்கனோமென்னிர், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிற்பார், காட்டுவார், லிலக்கிநிற்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், களையென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார், கக்கு நிற்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்கு கையிலுமின்ற படைத்தலைவரல்லாத் தோழர் பொருத பழகுகளின. (உக௦ - க௩)

786. கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டருயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன்கலினமாமாலேவெள்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருஞ்ஞாம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிகுளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்கு கலியாற் படைத்தலைவராய்நின்றதோழர் மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபழகுகளினார்.

கூட்டு - மட்டிமாள். உற - அதுவந்த சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட ; " பசுமட் குருஉத்திரள் " (புறநா. ௩௨) என்றார் பிறரும். இனி உசவுதவென்றுமாம் ; அது கரியுமென்னெயும். சூட்டு - போர்ப்பூ. குளாமணி - முடியின்மணி.

(இ - ள்.) தேவதத்தனது மா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியுமென்க. (உக௪)

787. பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாஷ்புலரென்பார்
காய்ந்ததம்புரவிக்காமர்குளம்பிஞாற்களிற்றினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா, முற்கூறியவாதேகொள்க.

(இ - ள்.) நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினதுஞளம் பாலே பட்டந்தேய்ந்தும்படி களிற்றிறுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய்ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்த வேந்தர் உட்கி வயிறு வேம்படி அவர்முடியிற் சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உக௫)

788. காயத்திக்குழம்புதிற்றிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்ளிலவின் கூன்காய்சின்தொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவர்மாலேப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயஞன்றிருவின் பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

(இ - ள்.) இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனோடு இலவியைவெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதேவ தன் வில்லிற் றென்றிய பகழியாலே மறவருமடைய செவ்விமாலேத்தலைகள் உதிர்ந்தன ; இது மாயமோவென்க. (உக௬)

789. நீனிற்பெளவமேய்ந்துகுன்முற்றிலீலமேகம்
வானிறவிசம்பினின்றமாரியின்மறைவலாளன்
போனிற்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிற்மன்னர்சேனை கூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிற்மேன விகாரம். 'போர்நிறம்' பாடமாயிற் போ
ரொளியாம். நிறவேலையுடைய மன்னர்.

(இ - ள்.) பெளவத்தைமேய்ந்து குன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசம்
பலே மாறுதலின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகிய புத்திசேனன் பகழி
யைச் சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விரந்தாக்கினானென்க. (௨௬௭)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சுழுவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

(இ-ள்.) புலையுடையதாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்
ளே நிற்கின்ற மைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சுழத் தோன்றுவார், சூட்டு
மேல் வைத்தற்குப் பல ஆரும் தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினானென்க.

ஓரும், அசை. (௨௬௮)

791. பொன்னஞள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினாயவ்மறலிவாளம்
நின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவிலவேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

(இ - ள்.) தத்தையது முலைப்போகத்தை விரும்பிய மன்னரோடே தோ
ழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தே மயங்காநிற்க, எண்டு
வாராது ஆண்டுகின்றவேலினார் தன்மை இனிக்கூறுவாமென்க. (௨௬௯)

792. தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமாண்செவ்வீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்க்கடவிரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிரமொழிகெனயந்துகூறினான்.

சாமரையினையும் செவ்வியையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்கு
முதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமுதுவும்.

(இ - ள்.) சீவகன், உந்தட்டினோர்க்கு இவ்விடத்தில் மறதிடர்க்கெம்
படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீ கற்று மானியது செவியிலே மொழிவாயாக
வெட்டாதுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௩௦௦)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோ
லந்தரத்திவர்ந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமலைச்
சந்தரச்சண்ணாமேனிமகளிர் தங்கண்ணுளிட்ட
. மைந்தருடிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டயந்திரம். வான் புலம் - உண்மையறிவு ; அதுவே
எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

(இ - ள்.) அம்மந்திரத்தை கந்தட்டாக்கூடக்கேட்டு நான்குபுரவியும்
அந்தரத்தே டாய்ந்தன ; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தை விட்டன ; அழ
கால் மகளிர் தம் கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சேடகனும் கந்தட்ட
னும் வான்புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக்கொண்டாரென்க.()

794. வடிகயிரியுந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதறேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ருரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

(இ-ள்.) குதிரையைத் தொழிலிலே பயிற்றும் வாய்க்கயிற்றைஆய்ந்து
தாற்றக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை
அம்முள்ளாலையுறுத்திச் செலுத்தினான் ; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்
லுதலறியேன் ; மாவின்ருரொலி படையினது செவியிலும் தேர் அதன்கண்
னிலும் விடாதே நின்றவென்க. (௩௦௨)

795. அண்ணதேர்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியங் துபற்றிமண்டலப்பயிற்றினுனே.

என்பாரை எங்கும்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்கும்கலத்தலின்.

(இ - ள்.) தலைவன். தேரைச் சிலர் இப்பழிக் கூறுவார் இப்பழிக் கூறு
வாராய்க் கலங்காழித்த, தல்க் கூர்க்கப்பார்த்து அறித்பண்ணின விதியைத்
தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினுனென்க. (௩௦௩)

796. அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருபிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
மிகல்கொண்டவிசைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தோற்காளைதன்பைம்பொற்றேரே.

(இ-ள்.) காடொத்ததேர், அகில தர்விடத்தேகொண்ட கொள்ளி வ
ட்டமும் காலசக்கரமும் மிடமும் தோற்கும்படி கடுகிய விசையிற்றுகி மா
பாடுகொண்ட போயிற்றத் தானேவிழுங்குதற்கு ஒருசிறகுதோற்றிப் பகலைக்
கொண்டு பறப்பதொருதோல்புத்தென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யால் ஒளிமிகுத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (௩௦௪)

797. காலற்றவயிரமாவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்க்கசாமரையற்றவின்றான்
மாறுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாதேலெகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கக்கொல்லாதே அவரை அஞ்சலித்தலின்.

(இ - ள்.) வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்க உளைந்தேநின்றது; அப்பொழுது மாவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணத்தன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௫)

798. துங்களைவினைவென்றதுபுரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கண்கண்டிர் விருந்தெதிர்கொண்மினென்ன
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்டுமாகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

(இ - ள்.) இவை பகழியல்ல; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்டுமாகப் பகழியை வீழக்காடிட்டித் தரங்களிலே அழுத்தினுனென்க.

'விருந்து' என்றதற்குவற்ப, 'ஊட்டினுன்' என்றார். இதனால், மனங் குறைத்தும் போகாதுநின்றவர்க்கு அவர்கண்ணைப் பெறுமாறு இவ்வமைமல்ல தில்லியென்றுகூறி அவரைநோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௬)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கண்கைமணிமாற்பகைப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள் பொன்னணிகவசங்கிறி
• மின்னுயிர்கவர்ந்துதிமையினிக்கொள்ளுமுடம்பிளுவூர்
துன்னன்மினென்பவேபோற்குசொர்ப்பரந்தவன்றே.

(இ - ள்.) நன்மனவேந்தர்தம் கையையாகிய பிறர்மனைநயத்தல் இனிக் கொள்ளுமுடம்பிலூர் துன்னன்மினென்பவபோலச் சுயசரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக் கிறி மணிமாற்பகை தீண்டி இன்னுயிரைக் கவர்ந்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாளுவார்க்கு (குறள். ௭௯௪) கைக யென்றார். தீமை-பிறர்மனைநயத்தல். இதனால், கொக்கும் போகாதவர்களிலே கிலருயிரைப் போக்கினமை கூறினார். (௩௦௭)

800. மீனெறிதுண்டிசுப்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததின்கச்சைதுணிந்தவேழ

மாளெறிகாட்டுந்திண்டேர்சுயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

(இ - ள்.) அவரேறினதேர்கள் சுயிறற்று மறியாநிற்க, அவரேறின வேழங்கள் சுச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தார்; அவர்கையில் காணத்தெரியு கள் னுண்டின்போன்றார்; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழக்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாநுநின்ற அவரை அஞ்சலிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௮)

801. ஆர்ப்பெடுர்மாரிபெய்யுமணிகெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெடுர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்
கார்க்கெடுர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிருகச்செக்குன்றாக்கினானே.

(இ - ள்.) மாரிபெய்புகுன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசரார் வாரத்திற்குஎதிரே சேகரப்படைவிடும்ளாருமார்த்தார்; அங்கணம்இரண்டும் ஆர்த்தவளவிலே சேகரத்து கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின் மழைபோல அம்பைக் கான்றது; அதனாற்பிறந்த குருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றவீழ்ந்தவற்றைக் காத்திற்குப் புதம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை இறைச்சிக் குன்றாக்கிவிட்டாரென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபடிக்கூறினார். (௩௦௯)

802. மன்னர்கள்வெகுண்டிவிட்டமறப்படையமுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்ன விரிலங்குமொள்வாள்வீழித்துயிர்விழுங்கவின்ன
தன்மையாற்றாநெரித்தித்தான்வினையாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கணமார்த்தவரசர்வட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையாதே விழித்துப்பார்த்தது அம்மிக்கெடுக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்து கான்றபகழி வார் இவையிரண்டும் தானையிறுவிவைவிடும்படி தான் இம் முறையாகே படைக்கடவரித்தி வினையாடாநின்றானென்க. (௩௧௦)

803. வேழவெண்கோட்டிமெஸ்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துவெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
குழ்குடர்க்கண்ணிகுடிநிணத்தாறுவெடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துகுற்பேயாடக்கண்டிவந்துநக்கான்.

மெஸ்கோஸ், வினெத்தோகை.

(இ - ள்.) அங்கணம் வினையாடுகின்றவர், குற்பேய்கள் கோடாகிய கோ லாலே பற்றி வந்த வாளாகிய நாவழியாகே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளித்துக்குடாகிய கண்ணியைச்சூழ நிணமாகிய துதியெடுத்து எப்பாகிய பூய முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (௩௧௧)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளிலையிதுவென்பவேபோற்
கனிற்றுநிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யனித்தவைபாடியாடக்குறுநரிக்குவேழம்
வினித்தனகழுகும்பாறுமவிலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவன் நக்கவளவிலே, கனிற்றுநிர்ப்போல முறைகுலைந்த பற்க
ளையுடைய பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிரநீங்கிவிணத்தையுடைய
சூருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தம் தலை
மேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்
கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த
கழுகும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவென்க.

805. கடல்விளையமுதங்கண்டபொழுதினெய்கனிந்ததீஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனொன்ன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டோர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவென்கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

(இ - ள்.) உப்பினைக் கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்
காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக் கண்டவள
விலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகிய திடலைப் பிளந்துபோகட்ட வேலையெ
டுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரென்க.

மிக்காங்கும்: உம்மை, இசைநிறை. இதனால், சேவகனைக் கண்டபின்
தோழர் களிப்புமிக்ஈமை கூறினார். (௩௧௩)

806. கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகனமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தாழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபாகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்
காலென்றும் வடநாலார் கூறவாதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபா
காத்திரம்' என்றார்; ஐராவதம் ஐராதமென்றத்போல; எனவே அவரகாத்
திரமென்றது கால்களை; இனி, பிள்கால் முன்காலென்பாருமுனர். பிற,
இடைச்சொல்.

(இ - ள்.) பதுமுகன், காப்போலக் கடாந்திறத்திட்டுக் களகளவென்
றும் ஒசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுஒன்று
காட்டினான்; அது விரைந்த பிழைப்பாறமருப்புக் கை கால்கொன்றிளந்தவற்
றாலே தத்தைகாரணத்தாற்பிழைத்த போலிற் பிழர்க்குக் கொலைத்தொழியிக்
கொடேமென்றுகொன்றதென்க.

குமரிப்போர் - கன்னிப்போருமாம்.

இக்கவிமுதல் தந்தையைக் காத்துநின்ற பதுமுகன் பகைவர் தலையாய்
தமைகண்டு பொருளில் தமைகூறுகின்றார். (௩௧௪)

807. மருப்பினால்வேழம்விழாமன்னரைவாலிற்சீரு
முருக்கித்தோதடக்கைதன்னான்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டியாற்சுட்டுருக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

(இ - ள்.) அஃது எங்கனங்கொன்றதென்னின், மருப்பாலே வேழத்
தை விழ்த்து, வாலினால் மன்னரைச் சீறி, கையினால் தேரைமுறித்து, காலால்
மாவைநெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தியால் நெய்த்தோரை நீருக்கிக் கொன்
தது ; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி
சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (நகரு)

வேறு.

808. (க) கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்ருணிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809. (உ) பைம்பொற்புளகப்பருமக்களியானையிட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடஞ்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசம்மியெயென்றுநக்கான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கணைமாரி, " மன்னர்கள்வெருண்டு " (சீவக. ௮௦௨) என்னும்
கவியிற் கூறிய கணைமாரி.

(உ) புளகம் - யானையின் பருமத்திந்ததத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் -
புரவிக்கடல்.

(இ - ள்.) யில்லக்கொண்டவர் அம்பைத்தொடுத்தான் ; அப்பொழுது
அது கால்வளைந்துகான்ற அப்பம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும்,
மேலும் அழுந்துவாவாகச் சொரிந்தான் ; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்
பொருதின்ற சீவகன் வேறொருமுகத்தேகின்ற எய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு
கலந்ததென்கண்டான் ; கண்டு, இம்மாரியால் யானையிட்டம் தேர்த்
தொகை கடல்வெட்டமென்தித் தவையும் அரசும் நம்பன் கணைமிச்சிலல்லால்
இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்கனம் பொருவேமென்று
கருதி நக்காவென்க.

இனி, கால்படையிலும் தாப்சொரிந்தான் ; சொரிந்தபின்பு, அவன்
கணைமாரி முன்பே கலந்ததென்கண்டானென்றமாம். இதற்கு முன்பே அம்
பாற்குமந்த படைமேதந்தத அம்பினெக் கையுணர்ந்ததென்க. (நகரு-எ)

வேறு.

810. ஒருவனேசிலையுமொன்றேபுடையதோர்களிறிநின்மேலா
னருவரைமார்பிற்சென்றதறிந்திலனென்கமின்னும்

பொருவரோமன்னரென்றான் பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகளியானை மீட்டார் வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் நக்க பதமுதன்றான் துணையுமில்ன், தனக்குச் சேம
வில்லுமில்லை, ஒருகளிற்றின்மேலான் ; இவனாரை பகைவரெறிந்தவேல்
மார்பிற்றைத்ததும் அறிந்திலன் ; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ
ரோவென்று இகழ்ந்தான் ; இவன் கொந்தானென்று போர்செய்ய வான்
வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதகேட்டு மேல்வருகின்ற யானையை மீட்
டார் ; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டுவதில்லை
யென்று தம் கையில்லில்லை மடக்கினாரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் கணையிச்சிலாய பின்னும். (௩௧௮)

811. செங்கண்மாதெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தறுகனாள்
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினாற்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினாரே.

(இ-ள்.) கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின் வலம்புரிபின் ஒப்பைக்
கொண்ட சங்கை வாய்வைத்து நம்பன் முழக்கினாக, அதுகேட்டு யாளி
முழக்கினாலே வேழத்தினர் வருந்தினாற்போல மன்னர் குதறந்த கண்ணாள்
மழுங்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்கு வாய்வைத்தான். தருவம்-ஒப்பு. (௩௧௯)

812. அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச் சுற்றிக் கடைதலாலே அம்
மலை கலக்கின் கடலென்னும்படி. வேந்தர் கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலையென்
றும், அவனாரை முருகனையென்றுக்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத
தன்மையாலே கெடுதலாயிக்காரென்க.

கருமை - பெருமை. அவள் பல கைகளாற் படைவழங்கினாற்போல
இவளும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (௩௨௦)

813. முனிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கமுல்போன்றுமைந்தன்
தெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றமூர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கன்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) காட்டை மேய்ந்த அழப்போலப் போரில் தெளிந்துகின்ற நலத்
தையுடைய மைத்தனும் குமாரும் மன்னர்கெடுக்காதமைகண்டு கூற்றப்
போல ஆர்த்தார் ; அதுகேட்டு அவர்படை, கையில்-அம்பையும் போகட்டு
உப்புமலை ஒடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (௩௨௧)

814. உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றுனுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலியொன்றுநானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

(இ-ள்.) சிறுபடையாளர் மிக்க படையினையுடைய அரசரை வருத்தித்
தமக்கு ஓரோதமுயின்றி வென்று போக்குபவோவென்று உலகத்திர், கருத
வேண்டா ; விலக்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே ! புலி
யொன்றுநானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே ! இவற்றைக்கண்டு தெளிவி
ராகவென்றாரென்க.

பின்னிலிரண்டடியும் எடுத்தக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும்
உலகத்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினார். (௩௨௨)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவிழா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்வதோருணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினார்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றி தோல்வியுளவாய காரணங்கூறினார். அல்லவை புரி
யுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் திங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு
நன்மைசெய்ய விரும்புவார் ; என்றது, தத்தையை வலிதின்கோடற்கு ஒருப்
பட்டவர்க்குப் பதமுகன் உறுதிகூறியதனை ; அது, “எம்மைநீர்வெல்லப் பெற்
நீர்” (சீவக. ௭௫௫) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரொன்று நல்லவைபுரி
வார்க்கு வேறொருபெயர்கூறினார் ; அது சுட்டு. திமை - பிறர்மனையததல்.

(இ - ள்.) ஒருவரையொருவர் வெல்லுத்தாமையைக் கேட்கின்றா
யின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில் வாள் தப்பிவிழா ;
அவர்க்கு அதுவும் மிகை ; வெற்றிலையைவிடினும் அது தான் வேலாய்விழும்.
திமை இடங்கொண்ட மனத்தினார்க்கு அத்திரம்பெறிலும் சிறிதும் பயன்
கொடா ; ஆதலால், அத்தியோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்ற
ாரென்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேனும் அதற்கு இயையின்று. (௩௨௩)

816. குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினொய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னன்மொய்யுமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவிதிமுதூர்விருப்பொதிமலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தத்தை காரணமாக மாறப்பட்டையுடைய போரைச்செ
ய்தமன்னர் மின்போர்ப் புக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போனார் ; மேகத்தினின்
விச்சாதார் சிங்கமன்னன் அமரை ஏத்தி ஓர்த்தார் ; முதன் இவனைக் காட்
டல் விரும்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குச்சூறிற்று.

(௩௨௪)

817. பார்மிசையுலகமேத்தும்பிகளங்கண்ணெற்றார்
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சாஸ்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்முழச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினோமனைவயிற்றொண்டிடுக்கான்.

(இ - ள்.) சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மார்பிற்றோழர்
குழந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ந்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்
துத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டிடுக்கானென்க. (௩௨௫)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழிமெல்கநாடியிரும்பினாற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுதுகண்கண்ணீர்மாரிலத்துகுக்கப்பட்டார்
ஹக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

(இ - ள்.) நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எல்கம்புக்
குழிநாடி இரும்பால் அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனாற் கலம்பல நல்கப்பட்
டார்; சுற்றமழும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்தபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பாவைமார்பினைய்க்கிழியிலச்சேர்த்தி
நுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகென நூக்கினுனே.

வைத்து - வைப்ப. நல்லாரிழுதம் பாடம்.

(இ - ள்.) மரப்பொந்தபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர், இது
மருந்தென்று கவளம்வையாரிந்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்
திக் காற்றப்படாதபடி உள்ளே சீவையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த
சட்டையிலே புகுகவென்று கூறிப் பரிகரித்தானென்க. (௩௨௭)

820. பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்
தார்கெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்
போர்கெழுமுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

(இ - ள்.) வடம் மிளநுவிசித் தினைக்கும் தார்கெழுமார்பன், பாரிற்
பிறந்த பொன்னால் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும்
புலம்பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செகுத்தல் அறமேயாவதும், இவர் ஆதியாய பகையன்மை
பிற்பாவமென்றார். புலம்பு - எவ்வகாரியத்தைச் செய்தேமென்றும்
யுவறுப்பு. (௩௨௮)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திடுந்தீர்த்தன்பாத
மெய்கியசேடங்கூனித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தான். கூவுவித்து,லிகாரம்.
வலம்புரி னீகயிற்கிடத்தல் உத்தமலிலக்கணம்.

(இ - ள்.) தடக்கையான், தீர்த்தப்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்
புரியதனில் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்
கொண்டாரென்க. (௩௨௯)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்குதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்புள்ள
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

(இ-ள்.) நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த மணி
அலமருமுலையினையுடைய கொம்புள்ளிடத்துச் சீவகற்கு முத்பட்ட மணமா
கின்ற உரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாக்கிழமையென்றமாதக. மேல், மணமாதற்குக் காரண
மாகின்ற உரிமையென்றது, சமாவர்த்தனத்தை. (௩௩௦)

823. நான்குதூறியிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்ப்புனையோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினுள்ளேன்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினான்.

இதமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாநிற்கப் பச்சையுஞ்,தபடி கூறுகின்
றார்.

(இ - ள்.) இடையனாகிய தொறுக் காவலன், வேலினுள்ள ஊர்மருள்
வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் பெய்யுநிறைத்துக்கொண்டு முன்
னினானென்க.

இனி,இழந்தேமென்று ஊரார்மருளும் சச்சந்தன்தொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

(இ - ள்.) சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும்,சருக்கரைப்பண்டி
யும் நிறைந்தன ; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே
செறிந்தது அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (௩௩௨)

825. சினைத்துணர்முழவனபலவின்நீங்கனி
கனைத்துவண்டிமுல்வனவாழைமாங்கனி
யெனைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்திறுற்றகைத்திடம்பெறுதூதானொர்பால்.

(இ - ள்.) பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன் எனையும்
செறித்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனையும் மாங்கனையும் கிழங்கும்
காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவுவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேகொருங்கி
ஒருபக்கத்தான் இடம்பெறுதென்க. (௩௩௩)

826. மரகதமணிப்பசங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவறி இ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வ்வரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதூதானொர்பால்.

(இ - ள்.) பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்
தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முந்திக் காவிவந்துசொரிதலாலே வெள்ள
மாய் ஒருபக்கத்தான் இடம்பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த. வேண்டியபடியும் பாடம்.

(௩௩௪)

827. சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவினாதாமரை
வண்டினமிசைசொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

(இ - ள்.) சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும்
கழுநீரும் குவியையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம்
மேலே மொய்க்கக் கொண்டவர் திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்ற
தென்க. (௩௩௫)

828. ஆர்கெழுமுறடுகுட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுமளமனைதினைத்துமாசனம்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமுரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக் கோக்கும் குறடு மாளிகைக்கும், கயிவுட்பாக்கும் ஆர் தெருவு
களுக்கும், விளிம்பிற்குட்டி மதிலுக்குமுனையம்.

(இ - ள்.) அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமையிலே
மாசனம் நெருங்கி ஒலியாற் கடலெனக் கலந்தன ; அஃதொழிந்தும் அம்
மாசனம் பயன்கொள்ளுமுதையையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தன
வென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநீரைத்தவின், ஆழி போன்றென்ற மாமம். (௩௩௬)

829. (க) கையுறையெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாத்லான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.
830. (உ) வாலரிகழுவிவண்ணச்செம்புனல்
காலியவிவுளியுங்களிறுமாழ்த்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்களானவே.
831. (ங) உடுப்பனதுகில்களுமுரைக்குநானமுந்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையஞ்சாந்தமும்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்தவின்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.
832. (ச) கலங்கழுமரவமுங்கருணையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மற்ற, அகை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேறாக இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் ; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

(உ) வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்த்த - ஆழ.

(ங) உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்த - நெருங்கி.

(ச) உலம்பு, கடற்கு அடை.

(இ-ள்.) வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்த பட்டோலை கண்க்கிழித்த ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள் ; பச்சை அங்கனம்மிகுத லின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசி கழுவிவ கழுநீர் இவுளியும் களிறும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாய்த்தடங்களாயின ; அங்கனம் சோறு மிகச் சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கழுவுகின்ற அரவமும் எச்சில்சீப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன ; இங் கனமுண்டபின்பு, ததிலும் நானமும் மாலையும் குழையும் சந்தனமும் அடுத்தாக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண்மினைப்பூத்ததோரழகினுமிக்கது ; இங்கனம்நிகழாநிற்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில் வாழ்வாரெல்லாரும் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க.

வேறு.

833. மூழிவாய்முல்லைமாலேமுருகுலாங்குழலினோடு
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொனிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுகிலைகையேந்தத் -
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்..

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம் ; விரச்சாரமாம்.

(இ - ள்.) குழலினோடு தடக்கையானும் தாமன் அம்பொடுகிலையைக்
கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தா
ரென்க. (௩௪௧)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழவேதந்
துன்னினர்பலாசுந்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
யின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்னீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுனைத்தெழமுருகனன்னான்.

(இ - ள்.) முருகனன்னான், இன்னியம் ஆராநிற்க, முன்னுநின்ற, தன்
னினர் பலாசாந்செய்த துடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுநின்ற தீ வளரும்படி
வேதமந்திரத்தால் தான் சொரிந்து ஓமம்பண்ணுநிற்க, வெள்ளிமுனைத்த அள
விலே ஸ்ரீதத்தன் நீரைச்சொரிந்தான் ; அப்பொழுது இவனும் அதனை ஏற்று
னென்க.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தஅந்தனர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற.
அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடுஉள
தேனும் தான் இரண்டுசுவத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியனாதலிற்
பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்சுவத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே நிகழ்த்தினு
னென்பதாலும், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதின
னென்பதாலுந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (௩௪௨)

835. இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்று
நெட்டிருங்கூந்தலாடனார்வனைமுன்கைபற்றிக்
கட்டழல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிறுனேறினானே.

நெட்டிருங்குழல் : நெடு, பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்
படாதாயிற்று. ஓர்வனை - ஒத்தவனை.

(இ-ள்.) உத்தரியமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்
கையைத் தான்பற்றி அழலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க. (௩௪௩)

836. மந்திரத்தரசன்காதன்மாதாம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைநொடியின்மற்றோ
ரந்தரவிசும்பிறேவர்க்கதிபதியாய்கோமா
னிந்திரன்றனக்குமாகாதென்பதாநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசம்பில் - விசம்பாகிய அந்தரத்தில் ; நவோகிய விசம்புமாம்.

(இ - ள்.) கலுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகள் வேட்டமணவினையைக் கூறின், இந்திரனுக்கும் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (1)

837. அடிமனைபவளமாகவரும்பொனாலலகுசேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச்செய்தழூரிக்காழ்நெற்றியிழுக்கக்
கடிமலர்மாலேநாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்குழமணவுறையியற்றினாரே.

(இ - ள்.) சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னுற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்துண்ணெற்றிமறையும்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகை மஞ்சடோலேகுழ மணவறையைஇயற்றினாரென்க. (௩௪௫)

838. ஐந்துமூன்றடுத்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புந்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலேபெய்த
வந்திரநீலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயுன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: "சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதுவி சேக்கையோ ரைந்து." இருவரும் துயில்கோடற்கு இரண்டும் போகதுகர்த்தற்கு ஒன்றும் வேண்டுதலின், அமளி மூன்றாயின. இனியழகவாசமாவன: "தக்கோலந் திம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து"; இவற்றோடு சறுக்கரையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதலிற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) இனையவர், இயற்றி மசகாரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந்தினாரென்க. (௩௪௬)

839. (க)கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறு தட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலியின்னுசாந்தாற்றிபொன்னு
ரடைந்துவிசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவளை பூப்பத்தையலேடாடுமன்றே.

840. (உ)பஞ்சசூழ்பரவையல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோ ரக்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்க
மைந்தருட்காமளன் னான்மகளிருட்டிருவனளை
யந்தரத்தமார்பெற்றவயிர்தெனப்பருகினுனே.

841. (ஈ)இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பணையதிஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்

௩. — காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். உருள

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான் குழையப்புல்லி
யளமாலிலாதவின்பக்கடலகத்தமுந்தினுனே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கடைந்திட்ட மணிக்கையினையும் செம்பொற்றத்தினையும் தன்னைச்
சூழ்ந்து மிடையப்பெய்த பீலியையுமுடைய சாந்தாற்றி - சித்ருலவட்டம்.
ஆடும் - புணரும்.

(உ) பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க-இன்பயிசூதியால் உடம்புபூரித்தவின்
இறுக. திருவனாளை - மகளிரிடத்துக் கண்டார் விரும்பப்படுந் தன்மையைப்
போல்வானை ; “ திருவளர்தாமரை ” (நிநச்சிற். க) போல. பருகுதல் -
ஈண்டு அதரபானமும் அல்குற்பானமும்.

(ங) எழுதினாலொத்த விற்போன்ற புருவம். தேன்சோர்க்கோதையென்று
காமச்செவ்வகூறினார். அளமரல் - அலமரல்.

(இ-ள்.) அம்மனம் இளையவரேந்திய தப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்
னார், திருவன்னாளை இளமுலைமணிக்கண் சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்
கோதை தன்னைக் கிடையென்னுந் தம்போலஞ் சொல்லியுடைய பவளவாய்
திகழ அல்குலிற் கலாபம் வீங்க, அவ்விரண்டினையும் வாய்விடானாய் அயிர்தெனப்
பருகினான் ; அம்மனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசார ஏங்கப் புருவ
மேற்க் கண்கள் குவளைப்ப ஆடும்; அம்மனமாடுதலிற் பிறந்த வியர்விற்கும்
படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னுராலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம்
மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அழுந்தினுனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் முலையிடைத் தயிலும் தயிலை ‘இன்
பக்கடல்’ என்றார். இனிக் கரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப்
பாருமுளர் ; அது பொருந்துமெனமுணர்க. (௩௪௭-௬)

842. இன்னணமொழுஞானுளினமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
• துன்னியோரோலைநீட்டித் தொழுதனன்பெயர்ந்துநிற்ப
மன்னியகுருசில்கொண்டிமரபினுனோக்குகின்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நடக்கின்ற நாளிலே திருத் தங்கிய மார்பன் பொழி
லைக் காணவேண்டிச் சென்று புருந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி அணுகி
ஒலையைநீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனை வாக்
கிக் கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாரின்றானென்க. (௩௫௦)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கலுமுனோலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருயிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமினணிகாண்க
வருமையறனின் பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்ற வேல். உலகென்னும் பனிக்கிலை புகழாகிய பஞ்சி ஓரி
டமுமொழியாமற் பார்த்த இச்செல்வத்தினே முற்பிறப்பில் தவமிகுதியாலே
புடையனாகிய செல்வன்.

(இ-ள்.) கலாழனோலை செல்வனாகிய சாமி காண்பானாக, இது வரவிட்
டேன் ; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக
வேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவனாதலிற் கூறினான். விடுத்தேன், விகாரம்.

(ந.ருக)

844. தத்தையொடுவீணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தசலைநம்பிமுதிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கிரந்தாங்குக்கொடியான்செருவினைத்தான்.

(இ - ள்.) மனர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத்
தான் அவனை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொறுதே சித்தம்
கிரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனாகியளெனச்சொல்லி அப்
விடத்தே ஒரு போரை வினைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணர்நின்ற உரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேல்
தன் மெய்தடுமாறிற்று ; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (ந.ருஉ)

845. தேன்முழங்குதார்க்குருசில்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்முழக
வேன்முழங்குதானேவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

(இ-ள்.) அவன் வினைத்தபொழுதிலே, குருசில் தேர்மேலேநின்று சிலை
யாகிய மேகத்தாலே அம்பாகிய மழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றேன்றிய
குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேர அழுந்தும்படி தானையோடே
நின்று வினையாடியதவும் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம்.

(ந.ருரு)

846. வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமுன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கவிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

'வாய்மொழி' என்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொ
ழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

(இ - ள்.) எந்தைதிறத்தில் அத் தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்
மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலேநாடி.

புணர்ந்து இனி யாம்சேதல் கருமமன்மென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த
னாடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகள் வந்தாம் சேவகசரிதை ஒன்றுமின்றும்.

(௩௫௪)

847. எள்ளுநீர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்
கன்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்புகழ்தலின்றி
புள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

(இ - ன்.) எள்ளுடைய தோளிரண்டையும் நோக்கி, இகழ்த்திருக்கும்
பகைவர் சாயும்படி தான்பொருத போகையேத்தி மலைமுழுதும் கொடி
யெடுத்தது; ஆதலால், தானதுவெற்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி
மலர்மார்பன், மிக்க காவலை இகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்
களும் எம்மையறிவித்தல்லது மேல் நினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (௩௫௫)

848. ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்ச்சுமழிக்கொண்ணாப்
போம்பொருள்கள் போகுமவைபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்ற ஒருமையாற்சட்டினார், அழிக்கவொண்ணாததன்மையைக்
கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்
டும் யார்க்குமழித்தலாகாததன்மை இருவினையின் கூறகிய இயல்பு. அங்ஙன
மாதலின், தானும் கட்டியங்காரனாக்கத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தா
தொழிகவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலும் சென்றுதரலின்றி - உப்புநீரை
புடைய கடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்தயில்லை;
என்றது, தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனியமசெய்ய அறியாரென்ற
வாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் உமக்குத் திக்குசெய்வனென்
றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவிளையுமென்றும் கூறினான்; “யார்
கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மாம்பெம்ப
விரிகதிர் தெறுதலின்” (கலி. ௧0) என்றார் பிறரும். மழை யாறு வீங்கு
புனல் வேண்டியறியாத - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்க நீரைக்கொடுக்க விரும்பி
யறியாது; என்றது, உவர்த்தநீரை என்னிராக்கி, யாற்றிற்குக் கொடுப்பே
னென்னும் கருத்தின்மை மேகத்திற்குஇயல்பென்றவாறு. எனவே கற்குணமு
டையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்குஇனியமசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத்
தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றானும்.

(இ-ன்.) அழிக்கொண்ணாத அது பொறியின்வகைவண்ணம், அதுவேபு
றன்றிக் கடலும் தரலின்றி; மழையும் வேண்டியறியாதொன்று வாசித்தா
னென்க.

இனி, “எள்ளுகர்கள்” (சீவக. அசஎ) என்னுங்கவியளவும் ஒலிப்பாசர மாக்கி; அதுகேட்ட சீவகன் கூறுகின்றானுக்குவாருமுளர். அதற்கு இகலேத் திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன் வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்கூறுது ஆக்கமுக்கேடும் பொறியின்வகையென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்கும் அறிவிற்கும் ஆற்றிலே உவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறை கை ஆம்பொருட்குமுவமை. சென்றுதரல்-போய்க்கொண்டுவருதல். (௩௫௬)

849. மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலர்ந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளிலையிவைவதுங்கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

(இ-ள்.) சாமி, மிகப்பெரிய மாமனடியைத் திசைநோக்கி வணங்கி அன் பினால் நீங்காதுநின்ற தானைப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு அம் கோமான் தந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச் சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்திறைகள். அடிவீழ்த்தம் பாடம். (௩௫௭)

850. குங்குமமுஞ்சந்தனமுகூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணிளமுலையின்மிசையெழுதிவினையாடிக்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுருசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) குருசில், கோதையுடைய முலைமேலே எழுதகொடியாக எழுதி அவனோடே வினையாடிச் செல்லும் பிள்ளைகளிலே நகரியிப்பிறந்த நீர்வினா யாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

௩. —காந்தருவதத்தையாரிலம்பிகம் முற்றிற்று.

ஆக்ககவி, ௮௫௦.

கு ண ம ா வ ள ய ா ரி ல ம் ப க ம்.

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுளைங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குணிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்னுது அயனமெனப் பாகதத்தாற்கூறினார், செய்யுட்சொல்
லென்ற. வைகி - வைக. கூநீர் தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்
கண் இன்பதுகர்த்தகு மீள்வராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்' என்றார்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி இருமுகள்கிந்தை
போல மாசற விகும்பிலே குந்தமற நடக்குநாட்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்
குணித்திங்களிலே காமன் நங்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

"தலைவந்ததிளவேனில்" (சீவக. ஸ்சஅ) என முன்னிகழ்கின்றதாகக்
கூறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்வினையாட்டு நிகழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச்
சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி
குடவர்போலவண்டுமடைந்தனவளியிற்கொல்கி
யூடியமகளிர்போலவொசிந்தனலுடநீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

(இ-ள்.) பூவையணிந்த மகளிரையொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆட
வாடையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டிகளுமடைந்தன; அவ்வாடவ
ரிடத்து ஒல்கி ஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டின் களத்திற்கு அக்
கொம்புகள் ஒருபக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர் ஊடலைத்தீர்த்து எதிர்முகமாக்
கும் பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்சென்று அங்குனமுயர்ந்த சிறுபுறத்
தைத் தழுவி ஒக்கரிதுத்திவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்த பக்கம். "சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய"
(தோல்: கற்பு. கு. கங) என்றலின், அறிவிற் பெரியோரைச் சேடரென்
டார். அளிவிற்கு: பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுதாமென்று புலவிநுணுக்கத்
தால் ஊடித்தும்பாம். (உ)

வேறு.

853. கானமண்ணியநன்மணமங்கையர்
மேனிபோன்றினிதாய்விரைநாறிய

கானங்காழகிலேகமழ்கண்ணிய
வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல
இனிதாய் லிரைநாறிய கானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்ட
தென்க. (௩)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவிபுட்
மெய்வண்டொழிவழியாழ்செய
வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்
தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

(இ - ள்.) கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவிடையாடும் வாவி
யிலே தம்பியும் வண்டும் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட
ளிகின்ற காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி
மேலாகிய துறக்கத்தின் தன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய் - கூவ.

(௪)

855. நாகநாண்மலர்நாறுகழிநக
ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயற்
போகமேவினர்பூமார்க்காவினே.

(இ - ள்.) இவையிலாவிற்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார்,
யாற்றயலில் மாகநந்திய மணங்கமழ் பூமார்க்காவிற்போகத்தை மனத்தாலே
பொருந்தினரென்க.

பொழிலுள்ளதுகர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்வினையாடக் கருதுகின்
தமை கூறுகின்றார். (௫)

856. முழுவங்கண்டியிலாதமுதுநகர்
விழவுநீர்வினையாட்டுவிரும்பினோர்
ரோமுவிற்றோன்றியதோமறுகேவலக்
கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

(இ - ள்.) இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குத்தமற்ற கேவலமடந்தையை
யுடைய கிழவன் து பொன்னையில் வட்டம்போல் முதியநகர் நீர்விழவாகிய
வினையாட்டின் விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாரைப்போலவென்றமாம்.

857. வள்ளநீரமங்கையரங்கையா
லுள்ளங்கூரத்தியிர்ந்துகுத்திட்டசார்
தள்ளலாயடியானையிழக்கின
வெள்ளநீர்வனாவெள்ளமுரன்றவே.

(இ - ள்.) ஆமங்கையரைப்போல்வார், தமதமனம் களிப்புமிக்கும்படி அங்கையாலே திரிந்தது உருத்த சாந்து பனிநீர் சேரூய யானையடியிழுக்கின; கடலிற்பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்றும் எண்ணுக முழக்கினவென்க. (எ)

858. (க) நீந்துகித்திலவூர் திநிழன் மருப்
பேந்துகஞ்சிகைவையிளவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்
கூந்தன்மாலேக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. (உ) ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்
கூறுவாரொலிதோடுகுலைந்துவிழ்ந்
தாறினாற்பொலியஞ்சிலம்பின்னொவி
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இதையு இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடத்தற்கருமையிற், 'நீந்தும்' என்றார்.

(இ - ள்.) மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின்பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுதிரையையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக்கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம் பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயேறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர் களைக் கூடுதற்குவிரும்பின்ன ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப் பொலி, சிலம்பொலி; இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்ட தொரு கடலொத்தவென்க.

(அ - க)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழைநிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டம்விட்டிட்டுத்தே.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்தில் வட்டக்குடை, வெண்குடை, பிலக்குடை இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி, இனி யானென்செய் வேனென்றுகெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரொல்லையளும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை.

(க0)

861. திருந்துசாமரைவீசுவதெண்கடன்
முரிந்தமொய்திரைபோன் றவகிற்புகை
புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) அகிற்புகை, முறுக்கினமால்களை ஒவ்வாரிற்கச் சாமரைவீச வன் முரிந்த திரையையொத்தன; அப்பொழுது துவின பூந்துகள் பரந்து வானிலே ஒருமேற்கட்டி கட்டின தன்மையையொத்ததென்க.

(கக)

862. சோலேருழுவரைத்தாங்கருவித்திரன்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சிலக்கஞ்சிறற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிரைத்தனபோன்றவே.

(இ-ள்.) சோலேமடைத்த மலையினின்றும் தாங்குமருவித்திரன்போலும் முத்தமாலையையுடைய பிலிவேயந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி. இவற்றிற்கு நடுவே பாகர்பயிற்றின நிலைக்கு அஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிரைத்தன போன்றவென்க. (க2.)

863. (க) வழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகமு
மழுங்குமாந்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவம்மதுத்தண்டிந்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டிணைந்தவே.

864. (2) வாசவெண்ணெயும்வண்டியிர்சாந்தமும்
பூசுசண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுத்தவே,

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மரச்கலத்தில்வந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

(இ-ள்.) மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிகலங்கடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற முங்கிக்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறும் இடந்தோறம்கொண்டு, எண்ணெய் முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, விரைந்து அங்கரினவாயிலிலே நெருங்கினவென்க. (க3 - ச)

865. பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
மோடையானையுற்றொலியோசையு
முடிபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்த லாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களிளோசையும், ஆரவார மொலிக்கின்றவோசையும், யானை பிளிதுகின்ற முழக்கினுற் பிறந்தவோசையும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க. (க4)

866. பூக்கணீர்விளையாடியபொன்னுல
கோக்கநீள்விசம்பூடறுத்தொய்யென

விக்கமாநர்வீழ்த்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

(இ - ள்.) பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலே வினையாடவேண்டி விசும்பைண்டறித்துவந்து நிலத்திலே விரைய வீழ்த்த தன்மைபோலே மாக்க ளாகிய பெரியகடல் மாக்களில் வாயிலைக்கடந்து செல்லுமா அப்படித்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததென்க. (கங்)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்
துன்னுவாட்டந்தணித்தவிறுநாநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுயின்றிச்சென்றெய்தினார்.

மின்போலுமிடைய, 'மின்' என்றார். வாட்டமும்: உம்மை, இசை நிறை. என்ன எய்தினுரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி, கண்ணியர், தம்முலெனருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம் பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவினையாட்டையுடைய தொருபொழிலிலே சென்று எய்தினுரென்குமாம்.

(இ - ள்.) வெம்முலெனருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடையொறுத்தலின், அவர் ஊர்தி களினின்றுமிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின் வினையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்குமாம். அப்பொழிலைச்சேர்ந் தாரென்க. (கங்)

868. அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
கள்ளுடைக்கமுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனிஃற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிறொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் - நீரறுத்த ஓடை. கனியாத் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றற் கரை.

(இ-ள்.) அப்பொழில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தை யும் சோலையையும் உள்ளையுடைத்தாள் பொலிவிற்தென்க. (கஅ)

869. செம்புறக்கனிவாழையுத்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை
வம்புறக்கனிமாத்தொடுவார்சனாப்
பைம்புறப்பலவிறொருபாலெலாம்.

(இ - ள்.) ஒருபாலெல்லாம், சிறந்த புறத்தையுடைத்தாய்க் கன்கின்ற வாழையினையும், கொழுலிய அகையினையுடைத்தாய்ப் புதுகையுறக் கனி கின்ற மாலினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி சுவையை இட்டனவா கிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (கக)

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியுகமும்
துள்ளுமாடுமேழைத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
னுள்ளுமாந்தலையுள்ளம்புகற்றுமே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணியும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையை நினைப்பாரை நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (௨௦)

871. கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கனையார் நுகர்வேய்தலிற்
றுக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

(இ - ள்.) அங்கணம் புகற்றுதலிற், (நீலக.அ.எ௦) வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கியுடைய அணங்கனையார்களைரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவ்வவங்கள் செவ்வி பெறுதலிற், அஃகுறையிடம், எல்லாரிடத்திலும் சென்றுசேரும் திருத்தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையைப்பாத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கனையாறு மாம். (௨௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
முறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாநிநாண்மலர்வெண்மணற்றாய்நிழ
நேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

(இ - ள்.) முற்கூறிய காலினுள்ளாகிய இடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்த்து மதமணநாடி மணல் தாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிரச்சியாலே கயத்திலேபுக்கெருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (௨௨)

873. காவிற்கண்டத்திரைவனே த்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தாவியந்துகிலாரமர்ந்தார்களே.

(இ - ள்.) பாலாலிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகிய காலிலே திரையை வளைத்து அதனுள்ளே மிழற்றப்புகுந்து அரமங்கையர்போன்று மேவிவந்தாரென்க. (௨௩)

874. (க) பெளவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தாளிதுகூறினாள்.

875. (உ) தாமஞ்சூடிய தூத்துகிலேந்தல்குற்
ராமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணின
ணாமஞ்சூடியநன்னுதனீட்டினுள்
காமஞ்சூடியகண்ணொளிர்சண்ணமே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எவ்வந்திரந்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

(உ) அல்குலிணையுடைய கண்ணினுள் - குணமலை.

(இ-ள்.) அங்குமிருந்தகாலத்தே குணமலைபெயரைச் சுமந்த மலை
யென்னுஞ்சூடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சண்ணத்
தை நீட்டினுள் ; அதுகண்டு, 'கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி,
அவள் குணமலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அதுமேற்கூறுகின்றார்.

(உச - ௫)

876. சண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசோர்குழல்
வண்ணமலைநுசுப்புலருத்துவா
னெண்ணிவந்தன கூறியவையோவென
நண்ணிமாலையையநக்கனளென்பவே.

(இ - ள்.) குழலினையும் நுசுப்பினையுமுடைய மாலாய், இவை சண்ண
மென்பதொருபெயரை ஏதட்டுக்கொண்டு நீயின வ ரு த் து வ ர ன் கருதி
வந்தனவோவென்றனாகி அவனைத்தான் நக்காள் ; நக்கு, சொல்லின், என்
னுடைய சண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னுள்ளென்க. (உசு)

877. பைம்பொனினுலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்சண்ணமேய்ப்பவளவெனிற்
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
கொம்புளாந் கொதித்திதுகூறினாள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகுணமலை, பாவையன்னாய், தேவருளினன்றி
இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சண்ணத்தையொப்பவள வேறுசிலசண்ணமுள
வென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நீன் சண்ணத்தையும் இதற்
கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்றுகூறி, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியும்
கொதித்த இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

878. சண்ணந்தோற்றநந்தீம்புனலாடல
மெண்ணில்கொடிபொன்னி தும்வென்றற்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முளே
கண்ணற்றாரகமழ்சண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியுகமுந்
துள்ளுமாடுவெழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
னுள்ளுமாந்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணையும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையை நினைப்பாரை நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ௦)

871. கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கனையார் துகர்வேய்தலிற்
குக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) அங்கணம் புகற்றுதலிற், (சீவக, அ. ௭௦) வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கனையார்களைவிடத்து துகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்வி பெறுதலிற், அஃகுறையிடம், எல்லாவிடத்திலும் சென்றுசேரும் திருந் தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையைப்போத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கனையாருமாம். (உ௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
மூறித்தேன் துளித்தொண்மதுவார்மண
நாநிணைமலர்வெண்மணற்றய்சிறு
நேறித்தென்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய காவியுள்ளாகிய இடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்த்த மதுமணநாடி மணல் தாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உ௨)

873. காவிற்கண்டத்திரைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிறுற்றப்புகுந்
தாவியந்துகிலாரமர்ந்தார்களே.

(இ - ள்.) பாலாவிபோலும் துலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகிய காவிலே திரையை வளைத்து அதனுள்ளே மிறுற்றப்புகுந்து அரமங்கையர்போன்று மேவிவிருந்தாரென்க. (உ௩)

874. (க) பௌவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவவங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தானிதுகூறினாள்.

875. (உ) தாமஞ்சூடியதூத் துகிலேந்தல்குற்
ரூமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணினு
ஹமஞ்சூடியநன்னுதனீட்டினுள்
காமஞ்சூடியகண்ணொளிர்சண்ணமே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எவ்வந்திரந்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

(உ) அல்குலிபிஷ்டுடைய கண்ணினுள் - குணமலை.

(இ-ள்.) அஹ்நமிருந்தகாலத்தே குணமலைபெயரைச் சுமந்த மலை
பென்னுஞ்சூடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சுண்ணத்
தை நீட்டினுள் ; அதுகண்டு, 'கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி,
அவள் குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உச - ௫)

876. சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசோர்குழல்
வண்ணமாலேறுசப்புருத்தவா
னெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென
நண்ணிமாலையையநக்கனளென்பவே.

(இ - ள்.) குழலிபிஷ்டும் துசுப்பிபிஷ்டுமுடைய மாலாய், இவை சுண்ண
மென்பதொருபெயரை ஏதட்டுக்கொண்டு நினை வ ரு த் து வ ள் கருதி
வந்தனவோவென்றனாகி அவனத்தான் நக்காள் ; நக்கு, சொல்லின், என்
றுடைய சுண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளென்க. (உசு)

877. பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்சுண்ணமேய்ப்பவளவெனிற
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநியெனக்
கொம்புனாறுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகுணமலை, பாவையன்னாய், தேவருலகினின்றி
இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுள
வென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நீள் சுண்ணத்தையும் இதற்
கொக்குமென்று கூறுவாபாகவென்றுகூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியும்
கொதித்த இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

878. சுண்ணந்தோற்றநந்திம்புனலாடல
மெண்ணிலகோடிபொன்னிதும்வென்றாற்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முளே
கண்ணற்றார்கமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

(இ - ள்.) சண்ணந்தோற்றப் புனலாடவுக்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியெல்லுமிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினாள்; அங்கனங்கூடவே ஏழையரிருவரும் சண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலைந்தாரென்க. (௨௮)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலேமணங்கமழ்வார்முற்ற
கொல்லியல்வேனெடுக்கண்ணியர்கூடிச்
சொல்லிசைமேம்பதிசண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகுதெனவேண்டியிடுத்கார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

(இ - ள்.) மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சண்ணத்திவது மாறபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும்புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியிலிருப்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (௨௯)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்தகின்முடியதன்பினர்
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குலையாலையும் சரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிசுசெடியார்.

(இ - ள்.) இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்டுத் திலையாழமடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னோ இருமங்கையரும் அவை காட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (௩௦)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலேசீர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரீர்தங்குசண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டின்வெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அகை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்றும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையுடன்கூறினார்.

(இ - ள்.) கொடியுமாலையுஞ்சீர்ந்து மைத்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அந் கூறுவார்; இவ்விருவரும் நல்லசண்ணம்; இவற்றின் கண்மையு அறியவிரும்பித் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பிராகவென்றாரென்க. (௩௧)

882. வாண்மின்னுவண்ணகவடிநூங்குடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவிங்குகழலான் நனைச்சுழமற்றப்

பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான் விசம்பிற
கோண்மின்னுமின்னுழ்ஞளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வார் மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் கபுல
விபுலரும். வீக்குகழல், விகாரம். கழலான் - ஸ்தட்டன். அப்பூண் மின்னு
மார்பனென்றது, முன்னித்கவியில் அவர் கூறிய சேவகனை.

(இ - ள்.) அப்பூண்மின்னுமார்பன், அவர்செல்கிற் தபொழுது, மைந்தர்
கழலான் இவர்கள் தன்னைச் சூழ அப்பொழுட்டத்தே பொலிவுபெற்ற விசம்
பிலே கோண்மினும் மின்னுமினுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்றம் ஒத்திருந்தா
னென்க.

1 ஞாயிறுபோல்வார் கலையைத்தோற் றவிப்ப இருத்தலிற், அவனுக்கு
சுண்டு மதியை உவமைகூறினர் ; “புன்மீ டுபட் பாட்மதி போல, விர்
னகை யாமமோ டிருத்தோற் குடகி” (சீறுபாண். உகச - உற) என்றாரிற்
றும். இராகு கேதுக்களையொழிந்த ஏழுக்கிருஞ் சூழப்பட்டதொருமதி, இங்
பொருளுமை. தோழர்நால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மீறுக்குமை.
மின்னுமினுக்கு ஒழிந்ததோழருமை. இனி, ஞாயிறுகதிர்க்களுந் தனக்குவமை
யாதலின், ஒழிந்த ஏழுக்கோளுமாம். இனி, கழலானாகிய மார்பனென்பாரு
முளர். (உஉ)

வேறு.

883. (க) காளைசேவகன்கட்டியங்காளைத்
தோளையிர்ந்திடவே துணிவுற்றவல்
வாளை வவ்வியகண்ணியர்லார்சுழற்
றாளை யேத்துபுதங்குறைசெப்பினார்.

884. (உ) சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற்கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினிரொனக்கூறினான்.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செயற்களையறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதலும், பகைவர்
செய்த தீங்குகுறித்து அவர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதலும் அரசுநீதியென்பது
தோன்ற, ‘தோளையிர்ந்திடவே துணிவுற்றவான்’ என்றார் ; “ஆதியாய்வரும்
பகை காட்டுதல்” (சீவக. கசுஉ) என்றாரமேலும்.

(உ) ‘இவைநல்ல’ என்றது, குணமாலையுண்ணத்தை. அவர்க்கு இரண்
டும் நன்றென்றாற்போலிருந்தது. பலவுங்கூட இடித்தலின், இவையெனப்
பன்மையாற் கூறினான்.

(இ-ள்.) கண்ணியர் அவள்ளுளைவத்தாரின்றி, அண்ணலே, இச்சுண்
னங்களைச் சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்டுக்கூறியும் தம்
குறை செப்பினார் ; அங்ஙனம் அடியேங்குறையினைவென்ற அவர்கூறிய அள
விலே, கண்ணுலோபார்த்து, மாலையினிர், இவை நல்லனவெனக்கூறினா
னென்க. (உஉ - ச)

(பி - ம்.)—1 ‘ஞாயிறுபோல அரசன்.’

885. (க) மற்றிம்மாநகர்மாதர்கனியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்களுளோடேகொலோ.

886. (உ) ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்புலமைதுணுக்கிநீ
நொய்திறேர்த்துரைநூற்கடலென்றுதந்
கையினுற்றொழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) கோதையார், நின்னையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும்
மோந்தும் கோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடுகூறாது இவை நல்ல சண்ண
மென்று புகழ்ந்துவிட்டார் ; நீ கற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே ; ஆதலின்,
நூற்கடலே, இவற்றின் வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிற்கூறக்கேட்டு
வந்தேம் ; அவர் கூறியவார்த்தை மெய்யாம்படி நின்னறிவைக் கூரிதாக்கி
ஆராய்ந்து கடிதாகவுரையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியோவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(௩௫ - சு)

887. நல்லசண்ணமிவையிவற்றிற்சிறி
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றிரேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண
மல்லசேதஞ்செய்காலத்தினையவே.

(இ-ள்.) இவை நல்லசண்ணம் ; இச்சண்ணம் இவற்றிற் சிறிதல்ல
வல்ல ; அதற்குக் காரணம் எவ்வனையென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச்
சண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை ; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்த
வையென்றனென்க.

(௩௬)

888. வாரம்பட்டுழித்தியவுநல்லவாந்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தியவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினுள்.

தம்மிலே இதனை ஓர்ந்தபாருமென முன்னிலப்பன்மையாக்கினார் ;
'ஓரும்' என்னுமுற்றுச்சொல், " பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை "
(தொல். வினா. ௩௦) என்ற சூத்திரத்தில் விளக்கிப் புகழ்கால உம்மீறன்றிச்
எதிர்காலமுணர்ந்தும் முன்னிலப் பன்மையாகலின். இஃது ஒருவரைப்
கூறும் பன்மைக்கொலி.

(இ-ள்.) கணபதாகை, ஒருவர்மேல் அப்பந்தகாலத்து அவர்செய்யும்
தீங்குகளும் நல்லவாம் ; அப்பின்பிறந்தகாலத்து அவர்செய்யும்நன்மைக்
களும் தீயவாம் ; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ ; இதனை தம்மிலே ஓர்ந்தபாரு
மென்று கூறிப் பிள்ளும் ஒருமொழிவிளம்பினுளென்க.

(௩௭)

889. உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனிங்கப்பெறுய்வனோத்தேனெனக்
கள்செய்கோதையினையகரிபோக்கினுற்
றெள்ளிநெஞ்சிற்றெனிகெனச்செப்பினான்.

(இ - ள்.) வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீ கூறிய திங்குகளைக் மைகொள்ளும்
படி அறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறும்; நின்ன யான் தடுத்தேனென்று
அவள்விளம்பினாள்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினைய, சான்றாணர்த்தி
ஞல் நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினான்.

போக்குதல், “நாலாற்போக்கினுள்” என்றும்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகத்தறிவாரிலை
நண்ணுதிஞ்சொனவின்றபுள்ளாதியா
வண்ணனிக்கிணஃதொட்டுவல்லானென்றாள்.

(இ - ள்.) அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களிடும் தேவரி
னும் கடந்தறிவாரிலை; ஆதலின், அவர்கனையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்
றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இத
னைத் திதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருத்துவேமென்றாளுள்க. (ச0)

891. காவில்வாழ்பவர்நால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னனையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாரென்றாள்
கோவைரித்திலமென்முலைக்கொம்பினாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், “ஒருவரைக்கூறும்” (தொல்.
கிளவி. உள) என்னுஞ்சூத்திரத்து ஒன்றொழுமுத்தலாற்கொள்க.

(இ - ள்.) அங்கனம் உடன்படுதலிற் சேவகனும், பறவைமுதலாக இத
னைத் திதென்று நீக்குமாயின் பொன்னனையாய், காவிலேவாழ்வன நான்கு
சாதியுள், அவைநடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பினாள், எம்பெருமான்
அருளிக்கொத்தபடியாயித்தன்மை ஆமென்றாளுள்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றும்போல.

(சக)

892. (க) மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
றெங்குமோழியிதறுஞ்சரும்புகாள்
வண்டிகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டிதேக்கிமொண்மிஞிறநீட்டங்காள்.

893. (உ) சோலைமஞ்ஞைஞசரமைதன்சுண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லன தம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டிண்மினெனச்சொன்னாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கமதாக ஓடித் தட்டித் திரியும் சுரும்புகளாள், மிஞ்றினகாளென்க. மிஞ்றித்தம் சுரும்புகிறத்தலிள், அதனை முற்கூறினார். கண்ணென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இதிரீனிறை; இவ்வ உல்லாமனைத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற உண்டுகாள், மதுவுண்டுதேக்கெடுகின்ற தேன்காளென்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூடும்பாவையையச் சீவகனுணர்ந்திருத்தலிள், அதனால் அவற்றை அழைத்தாளென்றுகொள்க; விக்ரமராமரீதன் ஏறும்பிட்டுவையையறிந்தாளென்று கதைகூறுகின்றமையிள். "தானுண்மும்பி போதுமுள் றுக்கு". (மதுரா. சுருடு) என்றும், "இங்குகைச மிஞ்றெடு தும்பிதா துத்" (கவி. கூட) என்றும் கூறுதலிள், தும்பியதுகியையம் இங்காங்குமென்க; "கண்ணெத் தும்பியு நாய்கறி வினவே, பிரவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே" (தொல். மரபு. கு. கூக) என்று தும்பிக்குச் செவியிள்மெனவே இவற்றிற்கும் செவியிள்ளுமாதலாலே வருத்தமிருநியான் இவற்றைநோக்கி டாளாகூறிப்பதன் றி வேறன்று; இவை ஈண்மெவந்து கரிபோதலன; கேள்வியில்லாதவருதலென்ன? என்பதுகடா; அதற்குவிடை :- ஆசிரியர், 'கண்ணெத்தும்பியும்' என்று தும்பியைப் பிர்வைத்தது, மேல் வருஞ்ஞத்திராத்திள், "மாவு மாக்களு மையறி வென்ப" என்ற ஐயநில இத்தற்குமேறுதற்கொண்டனர்க; இதனை வாயாததனால் வந்ததுமுடித்தலென்றும் தந்திரவுத்தியாற்கொள் கவென்ற ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர் கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே, "கூத்த பொங்கரத் துணையொடு வந்தித், தானுண்ட பதவய டேதுற லஞ்சி, மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேயன்" (அகநா. ௪) என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றனர்க. இக்கருத்தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றகூறினார்.

(இ - ள்.) அவள் அங்கனங்கூறுமளவில், சுரும்புகளாள், மிஞ்றிநீட்டக்காளாள், வண்டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மியெனவீளித்த, வந்தபிள்ளர் அவற்றைநோக்கி, சுமமஞ்சரிசுண்ணமும் சூணமாலசுண்ணமும் பிரவுநல்லளவாயினும் இவற்றில் கல்லளவற்றை கன்றாகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினென்க.

இங்கனங்கூறுத தாய்கற்ற விஞ்சையிள் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தாளென்க, அவை கரிபோதலாகாவாம்; "எண்ணினிள்கொலிகந்தறிவாரிலை" (சீவக. அக0) என்றலின். வெறுநிருத்தற்கு இருவரையும் மயிலென்றான். (சுஉ - கூ)

894. வண்ணவாரீசிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிறுந்நயிட்டான்வந்துவீழ்ந்தன
சுண்ணமங்ஹைசாமைமயமாலையே
வண்ணவண்ணொடுதேன்கவர்ந்துண்டவே.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியதொள்ளல், இரண்டையும் இரண்டுகையிலு, கொண்டு ஆகாசத்தே துலிவனாக, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்கொண்ட,

* தொல். மரபு. கு. கூஉ.

சுரும்பும் மிஞ்றும் இவை தீயவென்று உண்ணாதுபோதலின், சுரமைசண் ணம் நிலத்தே வீழ்த்தன. மாலைசண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண் டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

அலியிட்டாய், ஒருசொல். சுரும்பும் மிஞ்றும் ஒருகுணத்தவாதலின் சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மந்தையன ஒருகுணத்தவாதலிற், சேர்ந்து மந்தைக் கையை நோக்கின. உண்ணாமல்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவை உண்டலிற் கடித்துண்டனவென்பதுதோன்ற, 'கவர்ந்து' என்றார். (சச)

895. தத்துநிர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ
ரொத்ததோவெனநோக்கிநுநங்கைமார்க்
குய்த்துரைம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொன்ன.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தாற் போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்தும் மகளிராயினுரைச் சிறப் பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற இருவரையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியனோக்கந்தோற யான்கூறியநிலவுநிலைமை துமக்குப் பொருந் திற்றேவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

(இ - ள்.) அங்கனம் அவையுண்டின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீ ரென்றென்க. (சடு)

896. நீலன்குதெளித்தநிறங்கொளீஇக்
வோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றான்.

(இ - ள்.) நீலமணியைக் கரைத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினாற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரி கண்போல் தப்பாத வேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான் உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வது கருத்தாகக் கூறினான்; அது மேல், 'என்மனத்தினுள்ளன' (சீவக. 200) என்பதனுணர். (சசு)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்சண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை
வேலையம்படுத்தகண்ணாந்தொழுதனர்விரைந்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்நாக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றான்.

சுரும்பு உண்ணாதுபோகவே சண்ணத்திந்திக்குவெளிப்படலின், அத னுத்தேற்றியவென்றார். இது வெதிரேகம். மிஞ்றறித் சுரும்புசிறத்தலின்,

அதனைக் கூறினார். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கண்ணென்றுழிச் செல்
கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்ட
வென்றது அந்நுவயம். (சீவக. அகசு.)

(இ - ள்.) சுரும்பாந்தேற்றியதோன்றலை வேலோவென்று ஐயப்படுத்
தனைகண்ணார் தொழுதனராய் விரைந்துபோய்க் குணமாய்க்கு வென்றிகூற,
அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுதைகின்றவிடத்தே
வருந்துகின்றற்போல வருத்தமுற்றனென்க.

ஆலயம், கன்னியாமாடத்திற்குவமை.

(சஎ)

வேறு.

898. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட

பங்கயப்படுவொத்துநைபாவாய்

நங்கையென்னொடுரையாய்நனியொல்லே

யிங்கணென்றழிவீழ்ந்திரந்திட்டாள்.

(இ - ள்.) திங்களின் கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமடுவையொத்து இவ்
விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்பு
போலே நகையாடி உரையாயென்றிரந்தாள், குணமாயென்க.

ஒத்தனை - ஒத்தாயென்றுமாம்.

(சஅ)

899. மாற்றமொன்றுரையாண்மழைவள்ளலென்

னேற்றசண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்

ரேற்றுவவந்தென்சிலம்படிக்கைதொழ

நோற்போற்றனைநியெனவேகிளுள்.

(இ - ள்.) நின்மேல்விருப்பினால் எனது நல்லசண்ணத்தைத் தீதென்ற
வாசியறியாதான், இனி என்னையும்விருப்பித் தானேவந்த அக்காலத்துச்
சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி
நோற்பேன்; அவன் நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்
குறிப்புக்கூறும்படி குணமாய்கையோக்கி அவருரையாயென்றதற்குத் தானு
ரையாளாய் ஏகினுனென்க.

இஃது உட்கோள். “பெருமைபு முரணு மாடே மேன” (தொல்.
களவு. கு. எ) என்பதனால் தன் வேட்கை மறைத்தான். “திண்டிலே னுயி
னுய்யேன், சேடி பரவ வந்தே னருனெனத் தொழுது சேர்ந்து” (சீவக
உரு.உ) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்று அடிதொழுவென்றகருதி
னுள்ளார். இக்கருத்து, அங்கணமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது.

900. கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்குழந்தாக்

கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்

கன்னிலக்கட்கன்னிநற்றய்க்கவன்

கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

(பீ - ம்.)—1 ‘மறைத்தலால் தன் மேனிதோன்றி நில்லாது குறைந்து’

(இ - ள்.) அங்கனமேகிய புதிய நீலமலர்போலும் கண்ணினையுடைய கன்னி, கன்னியர்கூழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்நற்றயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கன்னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக்கன்னியர் கூறினாரென்க.

அவள்நற்றய்க்கென்க.

(௫௦)

901. (க) கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றெண்களுளவடாயவடந்தைக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினாள்.

902. (உ) விண்ணிற்றிங்கள்விலக்குதன்மேயின
ரெண்ணநும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற்
கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்டினு
முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

903. (ங) இன்றுநீர்வினையாட்டினுளேந்திழை
தொன்றுசுண்ணத்திறேன்றியவேறுபா
டின்றெனவிக்கொர்கூற்றமெனநையா
நின்றநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

(உ) மற்று, அகை.

(ங) தொன்றுவேறுபாடு - ஊழினால்வந்த வேறுபாடு.

(இ - ள்.) ஒண்களுளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றற்குறிப் பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்ட கலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம் மனத்திற்கொண்டசெற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு, அவள் தந்தை குபேரத்தனுக்கு நும்மகளெண்ணம் விண்ணிலே திரியுந் திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலேமேவினொண்ணமாயிருந்தது; அஃதுயாதெனின், ஆடவரைக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியார்கேட்பினும் உண்ணெனென்று வருசினங்கூறினாளாதலால். இன்று நீர்வினையாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத் தாற்றேற்றிய தொன்றுவேறுபாடு இன்று என்னவிக்குக் கூற்றமென்று நையாநின்ற தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தாள்; அங்கனமறிவித்து அழுதாளென்க.

(௫௧ - ௫.)

904. பட்டதெனக்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பசும்பொனல்குள்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகவித்தோற்றாள்
கட்டவிழ்கண்ணிநம்பிசீவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா
ளாட்டுந்தெனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றாள்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, கங்கைக்கு இங்ஙனம் வருந்துதற்குப் பிற்த்து
என்னென்று குபேரத்தன் கேட்பச் சமதி கூறுவார் : அலங்கன்மார்பனே;
சுரமஞ்சரி குணமாய்ப்புடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றார்; தோற்றவள்தான்
அதனைத் தேற்றின மம்பி பேகன் பிறத்தானே ஆடவரைக் காய்ந்தார்; பிறந்த
காரியம் அதி; அதனை அறிவாயாகவென்றுணைக்க. (இச)

905. பள்ளிகொள்களிதுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிதியினி ன் னேவேண்டியவினைப்பலென்றான்.

மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(இ-ள்.) அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும் யானைபோல வருத்தத்
தோன்ற உயிர்த்தனனாய் என்பாவை நினைத்தகாரியம் வேறென் தன்நி அத்
தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழ்க்கேட்டேன்; அக்கோதை தெருவி
னன்றி ககரிமுட்பட ஆணைக்கடியினும் வெள்ளமென்னுமென்னையுடையநிதி
யாலே அவன் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பெனென்றானென்க. ()

906. இன்னதோர்காலத்தின்னொருமகனின்ன தொன்றிற்
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுதினான்போ
லின்னதோர்நகரிலென்றாட்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினானே.

இதனால், அதுவேயன்றிப் புகழும் நிகழ்த்தவேனென்கின்றான். போல்,
ஒப்பில்போலி; "ஆங்க டுரையகை", "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட்டாகும்"
(தொல். இடை. சூ. ௨௬, ௩௦) என்றதனால், உரையகையின்பொருளுணர்
த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது, அரசனிடத்தை.

(இ-ள்.) இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே இன்னவனிகனையொப்
பில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்தினெல்லையி
ல் ஆடவர் வராமற் கடிந்தொழுதினான், இத்தன்மைத்தான ககரி
லேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும்; விடையில்லாததோராரத்தைத் தருவா
யாகவென்றுகூறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகினானென்க.

"நல்லையி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்" (மதுரை. எ௩௬) என்றது
பிறரும். (இச)

907. வையகமூன்றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினானே.

(இ-ள்.) ஆரம் ஏந்திக் கொண்டு சென்று மன்னனுக்குக் கொடுத்தத் தன் காரியத்தைச் சொன்னானாக, அவன் அதுகுறையில்லையென்று கூறுதலிற், தெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளால் லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினொள்க. (௫௭)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுநுஞ்சீவகன்
பொன்முஞ்சாகம்பொருந்திற் பொருந்துக
வன்றியென்னிறையாநிப்பாரென
வொன்றுசின்தையளாகியொடுங்கினான்.

(இ-ள்.) வாழ்நாள் தன்னெல்லையெச்சென்று குறுகிற்றயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்கும் மார்பம் கூடுவதாக; அவனையொழிய என்நிறையை அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தானென்க. (௫௮)

909. இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்த் துறப்பித்ததிடு
மென்பதேநினைந்தீர்மலர்மாலைய
னன்பினாலவன்தத்தழுதிட்டான்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுகப்பினை.

(இ-ள்.) குணமலை, இன்பத்துக்குக் காரணமாம் கடுகப்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் கடுகப்பினைத் துறப்பிக்குமென்கின்ற பழவார்த்தையையெண்ணி, வருந்தி அழுதானென்க.

அது, 'கடுகப்புப்பகைகாட்டும்' என்றும் பழமொழி. இனி, வினையாட்டினான் அவ்வினையாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்றபழமொழியுமாம். அது, 'வினையாட்டேசலமாம்' என்றும் பழமொழி.

910. தண்ணந்தீம்புனலாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினுடிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலர்நிறிவணங்கினான்.

எண்ணி-இங்நடப்பினைப்பிரித்த நீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

(இ-ள்.) ஆங்கனம்வருந்தினவள், புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பிண்டியினுடிக் குயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றவணங்கினுளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்றகுப்பிராயச்சித்தம்பண்ணினான்.()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனாடவின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாறசனமொண்ணியுண்டதே.

மாசை - பொள். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மிசையெனலிகாரம்.
"உண்டம் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே"
(தோல். பொருளியல், சூ. ௧௯) எவ் ததலுல் உண்டதென்றார்; "குணனு
ணப்பட்டோர்" (கலி. உரு) என்றும்போல.

(இ - ள்.) மாக்களோடு அத்தனரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன்
பெரியதொருகடனாகப் பொன்னிலே பித்தலின், அச்சனம் விசும்பிடத்
திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னாகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றமாம்; ஆளுதல் -
தானமிடுதல். (சுரு)

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்தீநிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென
நகரநாலிருகோடிநயந்ததே.

(இ - ள்.) நகரிலுள்ளார், காமனைவாட்டிய நேமிஸ்வாமிகளுடைய
பொன்னிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாக
வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தா
ரென்க.

இனி, காமனைவாட்டிய பொன்னெயிலையுடைய நேமிசுவரருமாம்.
அளித்ததும் பாடம். (சுரு)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுய்த்தவர்
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையாற்
றவாவினையடைகரைதயங்குசின்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

(இ - ள்.) இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய உடைமை
களை முற்படக் கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே இருவித்த
பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத நிலையாலுண்டாகிய சிந்தாருல
மென்றும் நீராலே அடைகரையுடைத்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்
பட்டதென்க. (சுரு)

வேறு.

914. சீராவச்சிலம்பேந்துமென்சிறடி
யாராவக்கழலாடவரோடும்
போராவக்களம்போன்றுபொன்னூர்புன
னீராவம்வினைத்தார்பிகரில்லார்.

உலமவுருபு பிசையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேந்தலின், போன்
போலவெனத் திரித்தது. புரவென்தது, யாற்றின; ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பெர்ன்னிதைந்த யாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய
சிலம்பேந்தின சேமியையுடையார் அரவக்கமுலாடவரோடுக்கூட நீராவத்
தை விளைத்தாரென்க. (சுச)

915. கார்வினையாடியமின்னையார்கழிர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடுதங்குபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

(இ - ள்.) மைந்தர் தாரோடே, காரிலே திடங்கிய மின்னையொப்பாரு
டைய கச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறுநின்று மிக்க நீர்வினையாட்டி
னாமுரு இடைவிடாது நின்றதென்க. (சுடு)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்காணேசேவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினான்.

காணை - நந்தட்டன்.

(இ - ள்.) களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய
படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சேவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண்
னாத களிப்பையுடையவர் வினையாடுத்தொழிலைக் காணும்படியாகக் காண
அவ்விடத்தினின்றும் போனானென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேற்றுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சேவகன் நீர்
வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடுமவர்களு
மாக வேறுபோயினானென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும்
புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சேவகனைக் கூடினாராம்.

இக்கவியை, “இவை யின்னனவும் பிறவும்” (சேவக. ௧௩௩) என்னும்
கவியோடே முடிக்க. (எளசு)

வேறு.

917. ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிப்போழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுளச்சேர்பவனைக்காண்மின்.

இதமுதல், அங்ணம் வேறுபோயினார் தம்மிக்கூறுகின்றனவாம்.

(இ-ள்.) இவள்கண்ணல்லவோ, கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது;
தலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீக்கிப்போமினென்றே கலை
யும் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புன
லைச் சேர்பவனைக் காண்மினென்க. (எளசு)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கள்மாலையதனை
நிழல்செய்தீர்கொண்டர்ப்பநெடுங்கண்ணினையினோக்கிக்
குழையம்பூணுநாணுங்கொழுநுலப்பவணிகென்
நிறைகொள்புன லுக்கீழ்மினையோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

(இ - ள்.) அழலையுடைய தடத்திலே மலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னத்
மாலையைத் தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின் கொட
நன் நின்னை விரும்பும்படி பூன்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும்
புனலுக்குக்கொடுக்கும் இனையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (சுஅ)

919. கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலேநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

(இ - ள்.) மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின் ஆடலைக்கண்டு தம் கூந்தலை உலரும்
படி பரப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தந்தோகைமயிலென்றுகருதிச்
சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாசிற்ரும்; இங்ஙனமயங்கும்படி
யிருந்த தோகைபோல்வாள் வடிவைக் காண்மினென்க.

இது புலர்விரித்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத்
திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித்
தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாணி, அது
கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணரும்படி சோலையைநோக்கிப்
போகின்ற தோகையின் வண்ணத்தைக் காண்மினென்றுமாம். (சுஅ)

920. மின்னொப்புடையபைம்பூணிருள்வீழக்காணா
ளன்னப்பெடையேதொழுதேனன்னையொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டினாடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றாள்பொலிவின்வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை.

அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை - தோழிதாய். என்று
என்ன.

(இ - ள்.) பூண் வீழக்காணாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய்
கொடியளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று
அவள்கூற, அதற்குநானி இறைஞ்சுகின்றான்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மி
னென்க.

நீரகசதலிற் கண்டிலர்.

(எஉ)

921. தாமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிழுலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதித்தினூட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புன லுணர்ங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவரவான்புகற்சிகாண்மினினிதே.

காமக்குழலி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றானென்றும் பொலவநின் தது.

(இ - ள்.) கோதைபோல்வான் தொடுத்த நரம்பு முலையாக, அவற்றிற் றோற்றிய கீதம் பாலாகச் சூரந்துட்டிக் காமக்குழலியை வளர்ப்ப, அதுகேட் டிக் கணவன் புனலினின்றிநீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்சூப் போகின்றான்விரும்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனால், முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக் குறித்து யாழ்வாசித்த மைகூறினார். (எக)

922. கடலம்பவளம்மணைபிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடறுடங்கி
நடலைநடுவின்கமளிர்நூக்கப்பரிந்தகாச
விடலில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

(இ - ள்.) கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றும் கமுகி விட்டலுசலை மடந்தை துடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையிணையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைநீண்டியற்ற காச விசும்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானநீரிகலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள் பேசா
தானந்தமுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

(இ - ள்.) பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்ற விளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளிரைப்போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவித் திடப்பப் போகின்றவன் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுத்திற்று. (எங)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
னோம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாலென்னவெருளிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்கரைசேர்பவனைக்காண்மின்.

(இ-ள்.) பசியாற்பாதுண்டற்கிருந்த கிளி தன்னைப் பரிகரிக்கின்ற தாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குத்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தாடுகழலவந்து கரைசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எச)

925. துணையிறோகைமஞ்ஞையிற்றிவரும்வகைபோன்
மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிறோழிமார்களிறுமாலிடையென்றிரங்க
வணியார்கோதைபூம்பந்தாடுமவனைக்காண்மின்.

(இ - ள்.) பெகடயில்லாத பீலிமயில் சுற்றப்பதக்கின்ற ஈயலைப்பிடித் தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங் கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிக்கும்படி கோதை, கையித்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றோடு ; அவனைக்காண்மினென்க. (௭௫)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யாவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதினமதிபோன்
றுருவத்தென்கணாடி காண்மின்றோன்றும்வகையே.

(இ - ள்.) திருப் போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலா லே நீக்காநீக்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்கால த்து மதியையொத்தத் தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க.

(௭௬)

927. பலகைசெம்பொனாகப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவனாடும்வகைபோலரும்பொற்கவறற்குருளக்
குலவும்பவழவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி; போகட்டென்றதுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

(இ - ள்.) இனையோர் பொன்னாலே பலகையாகப்பளிக்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப் பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனாடும்வகை போலே உருண்ட கவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப் பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவாரைக்காண்மினென்க. (௭௭)

928. தீம்பாலடிசில்லமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க
லாம்பாலக்காரடலைபண்பனீருறமிர்தந்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
லோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக் காரடலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது ; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீருறமிர்தம் - புளிக்கறி.

(இ - ள்.) ஊட்டயர்வார்தாம், உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித் தந்து அவர்களுக்குப் பாலாடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின், அவற்றையுன் டற்கு வார்த்த நெய் வெள்ளமொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(௭௮)

929. அள்ளற்சேற்றுளவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்
கன்செய்கடலுள்ளமைக்கூம்பிற்கழிசெய்மாலேத்
துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயிரிநிதிய
முள்ளுகாற்றுவழுவூங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கன் செய்கடல்- கள்ளுண்டார் தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்வினையாடு
கின்ற திரள்; கடல், ஆகுபெயர்; "அடாக்களியவர்" (வேக. ௧௧௯) என்றார்
முன்னும். கலம் - பரத்தை.

(இ - ள்.) இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டினி மாலையாகிய கயிற்றோடு
சேர்ந்த தாமமாகிய பாயைவிளித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படு
கின்ற காற்றுகக்கொண்டு காசெய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்
கலத்தையும் காண்மினென்க. (எக)

930. தரய்தன் கையின் மெல்லத்தண்ணென்குறங்கினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார் குழவிபோலத்
தோயுந்திரைகளலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சுட்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

(இ - ள்.) தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தடவ அவ்வகை
வால் அமளியிலே துயிலும் குழவியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து
அகைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மலம்பொருந்திவகையிலே துயிலும்அன்னத்
தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ௦)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தமிழலார் தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலமெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாலிச்சுடர்கள் கெளவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

(இ - ள்.) நீலத்துகிலிற்கிடந்த மணிகள் சுடரை மிகக் காலுதலின்
அறியாதவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச் சென்றுகுறுகி அதன்
சுடர்களைக் கெளவி அவை அகப்படாமையினால் வருந்துதலன்மையைக்
காண்மினென்க.

தகிலுக்கு இலையுலகை.

(அ௧)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றனுகிக்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானுவிற்குலவியனைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைநோக்கிருமாறெளிதோகாண்மின்.

(இ - ள்.) மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுட
ரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையாட்தொன்று அதனை அறுகம்புல்
லென்றுகருதி அனுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாநிற்க, அதனைத் தொழிபோல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவைநோக்கி
கருமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஓ, வியப்பு.

(அஉ)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன் ஞாமார்பன்
கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்குணியவிழவிற
சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையின்னகலுநோக்கிநயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின்: இன், நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று -
ஒருசுவன். நவையினகல - தாயுடம்பிளிக்க. நோக்கி - நோக்க.

(இ- ள்.) அங்கனம் வெவ்வேறு போயினொரஸ்ஸாரும் காண்மினென்று
கூறும்படி இத்தன்மையவான இவையும் பிதவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க்
காண்டற்கினிய நீர்விழவிலே, ஞாமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்
வில்பொருளாஸ்கோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக்
கூறுவாமென்றொள்க.

(அங.)

வேறு.

934. (க) அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்துகண்டவ
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்றோடினர்
சிந்தையினின்றொளிர்தியனநீரார்.

935. (உ) கல்லொடுவன் தழிகையினர்காற்றினும்
வல்விரைந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. (ங) வேள்வியினுண்டிலக்கியநீங்க
ளாளெனக்கென்றதறைவதுமோரார்
தாளிறழர்க்கரதுக்கலிற்றண்டிறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) ஓடினர் - ஓடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்
முடைய சிந்தையிலே விடாதுநின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரெனக்
கொடுமைகூறினர்.

(உ) பட்டதை ஐ: பகுதிப்பொருள்விசுதி.

(ங) ஆனென்று கதறகிழைவோகை இப்பிதப்பில் என்னுண்டின
விலக்கின நீங்கள் மறுபிதப்பில் எனக்காளாவிரென்றற்போன்றிருக்கச் சாந்தி)
நிற்கின்ற தன்மையையுமோராராய், விலக்கினர் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமை
யாய்ப் பிதப்பொன்பது உணராராதலின்.

(இ - ள்.) நியனநீராராகிய அந்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றத்திரன் ஒரு நாய்வந்தகௌவிற்து; அவர் அதகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையென்று கூறி ஓடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் எகவிலையுடையராய்க் கன்னு காற்றினும் கடுக விரைந்தோடி, அது நீள்கயத்தேபாய்ந்து நீந்தின அள விலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அடைவதுமோராராய்த் தாளிற் அடித்த லின், அது வல்லினையார்வலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின் னரும் கொன்றிடு கூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையைமேவினாரென்க. (1)

வேறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கன்னியரிருவரோடிடன்
றுட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினான்.

மட்குடமல்லனவாகிய கட்குடம்; கள்ளின் கடுமை பொறுத்தற்கு வெள்ளியாம் சமைத்த குடம்.

(இ - ள்.) களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவிய ரிருவருடனே யாவரும் தனாக்கொத் தோன்றினானென்க. (அஎ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவர்க்குத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
யூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்கதிர்
கான்றிகுதிர்மதியிரண்டுபோன்றேவே.

(இ-ள்.) அங்கனம் தோன்றிய அவற்கு மின்னாக்கொடிபோலுமனைவிய ரிருவரும் வெள்ளிவட்டகைகளை வாயிலேயழுத்தித் தாமதவைக் கொடுப்ப, அவை, ஒருமுழையிலே கதிரைச்சொரிசின் மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(அஅ)

வேறு.

939. அழலம்பூநறவார்ந்தழலூர்தரச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்விக்கியகச்சையன்
மழலைச்சோற்களின்வைதிவைகூறினான்.

(இ - ள்.) தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்கனமருந்துதலாலே வெம்மை பரக்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் விக்கின கருந் கச்சையனாய் மழலைச்சோற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக் கூறினானென்க. (அக)

940. புடைத்தென்னாயினைப்பொன்றுவித்திருமிர்
கடுக்கப்பேர்த்தனிர்தம்பின் கலாய்க்குறிற்

றடக்கைமீளிமைதாங்குமின்னிறெனி

னுடைப்பென்கட்டுடமென்றுரையாடினான்.

(இ - ள்.) என்னாயயடித்த உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்ட விராய்த் தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்க நினைக்கின், என் கையில் வலியைத் தாக்குவீராக; அவ்விரண்மெல்லவாயின், கட்டுடத்தையுடைப்பேனென்றுகூறினானேன்க.

கட்டுடமுடைத்தல், சக்கேதம். கடுக, கலாய்க்க: விகாரம். (க0)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனானமறை
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே
செல்சுடர்வேல்வலிவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணரை வருத்தலின் அதுகண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்ல சேவகன் வல்லே சென்று அக்கனிமகள் நாயிழந்தஅல்லல் முதற் போக்கிப் பின்பு அந்தணர்படுகின்ற துயரை நீக்கினானேன்க. (கக)

942. மீண்டவரேகுதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழந்திட்டான்.

(இ - ள்.) அப்பகுதித்தோரும் மீண்டுபோகவளவல்லே கட்கினியானாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அனுகூலனாய் நாய் நெஞ்சின் மறமில்லாததனைக் கண்டவளவல்லே அருளான் அழுதானேன்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துநின்றலின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'என்டிய' என்றார்; எனவே தம் பிபர்வந்தமையும் பெறுதும். (கஉ)

943. நாயுடம்பிட்டுவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

(இ - ள்.) யான் கூறுகின்ற மந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக; நினைத்தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப் போகட்டுச் செல்கதையில் திங்கள் போல ஒளிகால்வதொரு பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானேன்க. (கங)

944. என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுஞ்
சென்றுருக்ரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவாஸ்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றையான்பதங்கூறவலித்தான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறினவனாலிலே, அது, தன்செவியாலே கேட்டுவிசாரி
த்து இருகண்ணாலும் வழந்துவீழ்கின்ற நீருடனே தலைவனை நோக்கி மனம்ஒருப்
பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவனாலிலே, சலியாதவன் இது
காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத் துணிந்தானென்க. (கசு)

வேறு.

945. (க) நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுக்கின்றபோழ்தின்
முற்செய்தவினையின்கிண்கிணையினைக் கும்வித்து
மற்செய்துவிங்குதோளான்மந்திரடைந்துமாதோ
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புதென்றார்.

946. (உ) உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனிபற்றொடர்வம்விட்டிடுமாணவச்சத்
திருகனியிறைவன்சொன்னவைம்பதவயிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருகவையகற்றினானே.

947. (ங) மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நினைத்திடுகின்றகணின்றநீனிறவினையின்கி
யெனைப்பகரோறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றாற்
கனைப்பதவயிர்தநெஞ்சினாயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) நீங்கி-நீங்க.

(உ) மறுகல் - சுழலாதேதொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் -
பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறுதே
கொள்.

(ங) செறும்பு - செற்றம். நீனிறவினை - கரிய பாவவினை.

(இ - ள்.) அங்கனம் துணிந்த தோளான், இம்மையில் நற்செய்கை
யொன்றுமில்லாதார் வாழ்காள் கழிகின்ற காலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினை
யினின்றூநீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரம்ஐந்தை
யும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புதென்றவர், அம்மந்திரத்
தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நீன்மனத்திடைச் செறும்பை முத
லீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்த உறுதியிற்நியையொழுகினேனென்று மறு
கல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும் விடு; இறுகலென்று பெருகவையகற்றினான்.
அங்கனமாகற்றி இறைவன்சொன்ன அயிர்த்தத்தெயுண்டால் நீன்கணின்ற
நீனிறவினையின்கி நற்கதியப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம்
நீக்காத இன்பத்தையே தருமாதலால் மறவலையாகி இவ்வைத்தினையும் நீனைத்
தென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துத்தமையே அயிர்த்தத்தை நெஞ்
சிலையுண்டு அவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (சுரு - எ)

வேறு.

948. பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி
 னோடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்
 கூடிக்கோலங்கூயிற்றிப்படங்களைந்
 தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பாடு பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட
 உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலே ; பாணி - கை ; கைம்
 முகமாவது : சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்நீக்கினவிடம். அதபோல முதல்
 நேரையோடிப் பின் விலக்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், 'உயர்
 வரை' என்றார்.

(இ - ள்.) ஒடி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோல
 மெல்லாம் குயிற்றப்பட்டு வியக்கத் தோன்றினானென்க. (க௮)

949. ஞாயிஸ்கூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
 கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குக்குழ்குழல்
 வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
 காயினார்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில், ஆகுபெயர். பரியாளம், பாகதம்.

(இ - ள்.) பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர்
 தோன்றித் தேவியராயினார் ; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந்த
 தென்க. (க௯)

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
 றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
 தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
 மடங்கலேறணையான்மகிழ்வெய்தினான்.

(இ - ள்.) சிக்கவேந்தையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முகத்
 தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொ
 ருந்தினானென்க. (க௯)

வேறு.

951. கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
 மற்றவன்றேவனுகிவானிசிலையிற்றோன்றி
 யிற்றதனுடம்புமின்னாவிடொழித்தினியனுகி
 யுற்றவனிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

நூல்கள் இத்திரவில் இன்னவாறுதோன்றிமென்று அதுதோன்றி
 முறைமைகூறவாகலின், அத்தன்னத்தோன்றிக் கருதேவர்க்கு அஃது உவமை
 யாயிற்று. இக்கருத்தானதே, "வானிடு வில்லின் வரவறியா" (நாலடி,
 கடவுள்) என்றார்பிறரும். ஒதி-அவதிஞானம். (௯)

இத்தவவ்வுடம்பும், உத்தவனிலையையும் பாடம்.

(இ-ள்.) அவன்றான், கற்ற பஞ்சநமஸ்காரமும் நீராகத் திவினை கழுவப் பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனாகி, போகட்ட உடம்பையும் இடரைக் கெடுத்துத் தனக்கு இனியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சேவகனிலையையுடமல் லாம் ஓதியாற் கண்ணெயர்ந்தானென்க. (க0க)

வேறு.

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினான்
சரும்புண்கண்ணிச்சதஞ்சனனென்பவே.

(இ - ள்.) அக்கனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்த நிலையையாக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடுகத்தோன்றினான்; அவன்பெயர் சுதஞ்சனனென்றுசூறுவரென்றொன்க.

விண்ணுறத்தும், சுதஞ்சனனும் பாடம்.

(க0உ)

வேறு.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழவொண்ணிலா
வீசியகதிர் பாரந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசறுபருதியிற்பொலிந்துதோன்றினான்.

கறம்புகை ஓரோசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவை வீசிய மதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சனன்; அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சேவகன்; என்றது இவன் ஆசாரியனாதலிற் கண்ட பொழுதே முடிவணங்கினான்; மேல், "எந்தை" (சீவக. ௬௫௫) என்றும், "அண்ணலெந்தி" (ஐடி ௧௧௫௮) என்றும், "காய்கதிர்சுமந்து" (ஐடி ௧௧௬௮) என்றும், "உரிமைதன்னால்.....ஆட்டி" (ஐடி ௧௧௬௯) என்றும், "எரிபொ லீண்முடி கவித்தனன்பலித்திரற்றொழுதே" (ஐடி ௨௩௬௬) என்றும், "தா ளாரவேத்தி" (ஐடி ௩௦௩௭) என்றும், "களிப்புற்றான்" (ஐடி ௩௦௮௫) என்றும் கூறுதலின் இதுவே கருத்தாம். பூசறுபருதியின் - கைசெய்தபருதி போல. விளக்கத்தாலும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பருதியுலமை. இனி, மேனியனாய் மாலையனாய்ப்பருதியிடத்தேதோன்றினென்பாருமுளர்.

(இ - ள்.) மேனியனது முடிமிடைந்த சேவகன் அப்பொழுது பருதிபோ லத் தோன்றினென்க. (க0௩)

வேறு.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான் குறுகலுங்குமாறோக்கி
நின்றவனெடுங்கொணன்றுமிமைப்பிலரிழுவியாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிரியாரையென்றான்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சணன் அங்கனம் குறுகின அளவிலே, சீவகன்மோக்தி, முன்னிற்றவனுடைய யாக்கை கீழலிய்யாக்கையாயிருந்தது; ஆன்றியும் கண்ணும் சிறிதும் இமைத்தனலில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலேத் தேறி, அவன்வரவு நன்றாகக் கேட்க வேண்டி, கம்பி, நீ யாரென்றானென்க.

யாரை: ஐ, அசை. அமரனேயாததேறியும் பாடம். (க0ச)

955. குங்குமக்குவட்டின்வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குசின்னருளிற்போகியிக்கருளிறைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவெலந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை, மலையின்பெயர். மற்ற
இரண்டும் அசை.

(இ-ள்.) தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய்
அங்கே இயக்கருளிறைவனாகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னும் ககரிலே
யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினானென்க. (க0ரு)

956. என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றுப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா
யின்றெனக்கெதிர்த்ததென்றானையுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

(இ-ள்.) என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய
பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவல
னாகிய வேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தஞ்செத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபர
மேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எங்கு குவந்ததென்றானென்க. ()

957. குடுறுகழலினுற்குச்சுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டாற்றுமபிண்டிப்பகவன திறைமைபோல
முடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனியணங்கியதணங்குவென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவர் குழந்தையுடையகழலினுற்குச் சுதஞ்சணன் இதனைச்
சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவானது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்
லாம் அகப்படுத்திநுற்போல நின்ற இறைமைத்தன்மையானே உலகெல்லா
மகப்படுத்தி அதற் பல்லுயிரும் கணனாடியிற்பாகவபோல நீவருந்தியதொழி
லுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிட்டதே தருவேனென்று சொன்னா
னென்க.

உள் - இடம். "மன்னுய ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே" (புறநா. 20)
என்றாற்பிறகும். (க0௭)

958. வாளொடுவயவரீண்டுவாரணத்தொழுவினமுற்றி
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பின்னினைப்பதல்லா

ஞானொடுபக்கநந்துவிழினும்விழ்தலில்லாக்

கோளுடைச்சிதுமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவினென்றான்.

(இ - ள்.) நானோடு பக்கங்களும் கெட்டுவிழினும் வீழ்ந்தன்மையில்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுவோடே என்னை வளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய கண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றும் குறைவிலேனென்றானென்க.

அருமைகோத்தி, 'செய்யின்' என்றாக. அகம்மம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்தகின்றது. 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க௦அ)

959. இன்னிழவிவரும்பூணானிருவிசம்பிவர்தலுற்றுப்
பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டினியகூறி
நின் னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினினைக்கவென்று
மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசம்பிவர்தமாண்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சனன், விசம்பிலேபோகக்கருதிச் சேவகனைப்புல்லிக் கொண்டு, யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; நினக்குஒரிடர்வர்ததாயின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்குநிலைபோலே அவன் விசம்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனுனென்க. (க௦க)

960. சொல்லியநன்மையில்லாச்சுணங்கனில்லுடம்புரிக்கி
யெல்லொளித்தேவனாகப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா
கொல்லுலையகத்திட்தேகுகூரிரும்பிரதங்குத்த
வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னுதற்கு வேண்டுகஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

(இ - ள்.) தாமமுதலிய நன்மைகள் இம்மைவந்தெய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் கல்வினைவந்ததவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனாய் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டே உருகினமுகத்த இரத்தத்தைக் குத்த, இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னுய் விளக்குநிறத்திதப் பெற்றதல்லவோ? இதுவும் அத்தன்மைத் தென்று கருதகவென்றானென்க.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டியிரித்தலின், இது சொல்லெச்சம். முன், "பெருகவையகத்தினுள்" (சீவக. ௧௪௬) என்றது உருகுகின்ற மகத்திற்குஉமை. (க௦௦)

உவறு.

961. எரிமாலேவேணுதியினிறக்கிக்காமனடுகணையாற்
நிருமாலெவெம்முலைமேற்றினைக்குந்தேவர்திருவுறுக

வருமாலையெண்வினையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்
தருமாலையல்லதியான்றலையிற்றழந்துபணிவேனோ.

(இ-ள்.) எரியொழுங்குபோலும் வேலின் முனைகளான் இரணியன் இரா
வணன் முதலாயினாரைக்கொன்று பிள் காமனுகூத்தோற்று அவனெய்த
கணையாலே முலைமேற்றனாக்குந் தேவர்களுல்லாம் ஸ்ரீமார்களாக ; நீக்கு
தற்கரிய எண்வினைகளையும் நீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகணை
யல்லது யான் தலையாற்றிழந்து வணங்குவேனோவென்றனென்க.

எண்வினையாவன வற்றை, “எண்மர்கவிழ்த்தார்” (சீவக. ௩௦௭௬) எனத்
தறவிந்குறுவர் விரிய. (ககக)

962. ஒன்றாயலுக்கவோர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுழுது
நன்றயநல்லிரதச்செந்நெல்லித்தியொழுக்கநீர்
குன்றமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்வினைக்கும்விண்ணோருல்கின்றே.

(இ-ள்.) பரிசுத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகிய செய்வைத்
தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, சாரித்திர
மாகிய நீரை வற்றாமற் பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகிய வேலியைப்புலனாகிய பசுக்
கள் பிரியாதபடி காத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலைமுதற்சுவர்க்கத்தினைத் தந்து,
பிள் வீட்டினைவினைக்குமென்றனென்க.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. “சொல்லிய”
(சீவக. ௧௬௦) முதலியமூன்றுகவியும் சீவகன் தோழரைகோக்கிக்கூறியவை.()

வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவராவமொப்ப
மைத்தலைநெடுங்கணாருமைந்தருமறவியாட
மொய்த்திளவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் வினையாடுதல்கூறுகின்றார்.

மந்தரத்தின்றொழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையரையதை
விள் ; “இமயவில் வாங்கிய” (கலி. ௩௮) என்றார்பிறரும். அத்தலை - அந்
காலத்து.

(இ - ள்.) சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நக
ரின் மகளிரும்மைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி
முந்நீரலதக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய்
கையிலே புக்காரென்க. (கக௩)

964. கலந்தெழுதிரைநுண் ணடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
நிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தம்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுதுவனவாட்கணன் னுதனலத்தையுண்டார்.

(இ - ள்.) இரகரைப்பாப்புமல்குலாக, அதிலே கலந்தெழுதின்ற திரையாகிய அண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகு தக்க குவையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னதல் நலத்தை நுகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்றுமெச்சம் தக்கவென்றும் வின்கொண்டது. (ககச)

965. தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதருணிச்சம்பிறவுமோசையெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்திண்ணிநிற்பெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடியொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்மிசையவர்கொத்தார்.

(இ-ள்.) ஆடவர், ஓவாராய்த்தண்ணுமைமுதலியவற்றினோசைகளையும் பிறவும் எண்ணிய வாச்சியங்களினோசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்த மகளிர்தம்மோடாடித் தேவரைபொத்தாரென்க. (ககடு)

966. சிவிறியின்மாறுதூயுங்குங்குமமெறிந்துநீதேங்கொளுவறுநீருழுக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டிருக்குத்தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டிவின்பத்திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெய்நுருத்தி. தருதிறை, இடக்கர்.

(இ-ள்.) ஏத்தருந்தன்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறித்தும் உழக்கி ஓட்டி முதலுக்கண்டு நக்கு அஞ்சினாயென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (ககஎ)

967. சாந்தகநிறைந்ததோணிதன்மலர்மாலத்தோணிபூந்துகிலார்ந்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணிகூந்தன்மாமகளிர்தம்மொண்டிகொண்டெறியவோடித்தாந்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

(இ - ள்.) சாந்தமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஓடி எறிகையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகள்தாம் கடலிறகலங்கள்போலத் தம்மிற்றாக்கித் திரியுமென்க. (ககஎ)

968. கவிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலிபொலிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலமந்தாடக்குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிருப்பொடுமறவினாரே.

பொங்கி - பொங்க.

(இ - ள்.) கொம்பன்னார், களிறு கையாலே நீரைச் சொரிவனபோலே முத்தமாலிபொங்கப் பின்னிமையிரசைய மட்டத்தருத்தியின்றி ஒச்சதலின் ஆடவர்வருத்தங்கண்டு உவந்து பிரையும் விருப்புடன் மாறுபட்டாரென்க. (ககஅ)

969. வண்ணவொண்ணண்ணம்பட்டுமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்திறத்துமைந்தரெதிரெதிரெறியவோடி
விண்ணிடைதுடங்குமின்னுமின்களும்பொருவபோல
மண்ணிடையமர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே,

ஒடி - இளைத்து.

(இ - ள்.) விண்ணிலே மின்னும் மீள்களும் தம்மிற் பொருவபோலே
மைந்தர் மகளிரெதிரெயெதிரே சுண்ணமுதலியவந்தையேந்தி எறிய அவ்
விருதித்தோறுமிளைத்த பின்னர் அமர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தை
யொத்து மணம் சிகழ்ந்து நீர்வியையாட்டுக்கழித்ததென்க. (ககக)

வேறு.

970. உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணமுஞ்சுண்ணமு
மரைத்தசாந்தமுநானமுமாலையு
நுரைத்துநொன்சிறைவண்டொடுதேனினை
யிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

(இ - ள்.) நீர், சுண்ணமுதலியன நுரைத்து வண்டுத்தேனும்பிரைத்துக்
கொழித்து இனிவாமிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயப்படுபொருளன.

(கஉ௦)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணினெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவினையொல்லாம்வியுமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தனினீர்நாவியூட்டிமுகிழ்முலைகச்சின்வீக்கிப்
பித்தகைப்பிணையல்குழ்ந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

(இ - ள்.) குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனை
யொத்த இனையொல்லாம் கலங்கினைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெல்லாம்
ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉ௧)

972. திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்றிக்
கருங்கயக்களிமாமாவுங்காலியற்பிடியுமிண்டி
நெருங்குபுடள்ளர்தொக்குருடுவரைத்தொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவார்தவண்ணங்கடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவர்களேறதலின், நெருங்காநின்ற மள்ளர்செறிய வரையி
னின்றும் இடையறுதுவழிகின்றவெள்ளம் கடற்குப்போனுத்போலே நேரும்.
சிவிகையும் பிணக்கிச் செறித்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமிண்டி நகர்க்
குப் போயினவென்க. (கஉ௨)

வேறு.

973. கடலெனக்காறநெனக்கடுங்கட்கூற்றென
வுடல்சினவுருடுனவூழ்த்தியெனத்

தொடர்பினிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனிவேகமே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கடாக்களிறுகிய அசனிவேகம், காலிற்சங்கிலி
பிணித்த மாத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்கார் கட
லெனக் கடுமையாற் காற்றொக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால்
இடியெனச் சேர்க்கொழிவ் ஊழித்தியெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉ௩)

வேறு.

974. பொருதியிருவிபோன்றபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிக்கொண்மருபிற்றுகிக்குஞ்சாஞ்சிதைத்தென்னக்
கருதியிசைகொள்ளலாங்கண்மிசைக்காரந்தமாந்தர்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றய்த் தன் தன்மை
கெட்டதென்றாக, அதன் கண்கருதிய திசையிசையெல்லாம் தோன்ற
மற் காரந்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றவாய் மறைந்த மீன்களை
ஒத்தாரென்க.

மிசை-இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.()

975.(க)கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுருள்ளம்போல
விருங்குகிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டினையேக
வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சிசின்றாள்.

976.(உ)என்னைக்கொன்றிவள்களேடுமெல்லையிலொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிவளக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாயந்தாற்
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைக்கொணைக்கி
மின்னுப்போனுடங்கிசின்றாள்வீ ததைபொற்காம்பொப்பாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்கனம் மறைதலையறியாத குணமால், தன்மேலே காழ்
கர்நெஞ்ச ஒடுமாறுபோலக் களிது அனுகச்சென்றதாக, இளையர் சிவிகை
யை விட்டுப் போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைக்கொணைக்கியாகிய பொற்
கொம்பொப்பாள், அஞ்சி மின்போலே நடுக்கிசின்றாள்; அதுகண்டு அவட்
குத் தோழியாகிய மால், என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஒடுமெல்லையில்
ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்திலுயிர், யானிறந்தாற்
பின்னை ஆவதாகவென்று தன்மொஞ்சிலெனினதது இரண்டுகையினையும்
தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களிலையோவென்று கூப்பிட்டுக்
களிது எதிரோசென்றனுகொவாவிலே அஞ்சிக் கவிழ்த்துநின்றனென்க.

மேல்அங்கனம் வருகின்றபூழ் இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது.
'ருவன்' என்றது உட்கொளாதவித பிள், 'ஆடவர்' என்றாள். இக்கருத்

தான்மே மேலும், “பெருங்கணற்கவர்த்தகன்வி, யஞ்சனத்தவலையாடி
கடுங்கினுள்” (சீவக. ௧௦௨௪) என்றும், “நாட்டமுருக்கமும்” (௧௦௨௫ - ௧௦௨௬)
என்றும் கூறுகின்றதென்க. (௧௨௫ - ௧௨௬)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொணியின்றநாணு
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்சூழ்ந்து
தணிவருந்தோழர்கூழ்த்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்
பணிவருங்குருசில்செல்வான்பாவையதிடரைக்கண்டான்.

(இ - ள்.) பிரமால் தாழ்வித்தலரிய குருசில், இரண்டுதலையிலும் மணி
யழுத்திப் பொன்னுஞ்செய்த கயிற்றாலே குழையேறக்கட்டி அலங்கலை அதன்
மேலே சூழ்ந்து அன்புகுறைதலரிய தோழர்கூழ் வீசச் செல்கின்றவன் குண
மாலையது வருத்தத்தைக் கண்டானென்க.

கட்டியிட்டு, ஒருசொல். குழையேறக்கட்டியும் பாடம். (௧௨௭)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்காத
லெண்ணினனெண்ணினொய்தாவினமலர்மாலேசுற்றா
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றுவனைவிக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

(இ - ள்.) பெருந்தகை, பெண்ணுயிர் சாதலேநோக்கி, இவ்விடரை நீக்
காதபோய் வாழ்தின்று வாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்று எண்ணி
னான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனை வைது ஆர்த்து அதன்
மேலே ஓடினானென்க.

“வேழாங்குவெல்லுமாதலன்” (சீவக. ௧௦௨௭) ஆதலின், இக்களிறு
அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாத் கட்டியங்காரம்தும் நமக்கும் இன்னும்
வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ்
வேறுபாடு உண்டென்று எண்ணினானென்க. (௧௨௮)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டுகுன்றின்மேல்வீழும்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டிலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசித்தமின்விறிச்சென்றெய்தினானே.

(இ - ள்.) அங்குமோடினகுமான் தாள்செல்வதற்குமுன்னே களிறு
இதைஞ்சாதபடி காதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து
வீழும்படி மலைமேலே வீழும்போலே அதன் மத்தகத்தே எறிந்து வட்ட
மான முத்துவடமும் தாரும் நெற்றியிடையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்த
மின்போற் சென்றெய்தினானென்க.

எறிந்தவிசையில் தானேவீழ்ந்ததென்க.

(௧௨௯)

980. படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவாலவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்

குடவரைநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரையார்த்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமெய்தினவன், விரிசிற்படத்தைபுடைய நாகத்தைச்
செற்றப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடி
யைச் செறுத்துக் களிறு இறைஞ்சுகின்றவனவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே
பாய்ந்த சிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச் செலுத்தும்
படி அதன்மத்தகத்தினாலே குத்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவரை, புகளக்குவமை.

(கக0)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து
காற்றெனவுரையாகங்கடாம்பெய்துகனலிற்சிறி
யாற்றலங்குமான்றன்மேலடுகளிறோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

(இ-ள்.) அவன், அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கை
யாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்து முழங்கி மதஞ்
சொரிந்து சிறி அக்குமரன்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சானாய்க் குணமாலையி
யைப் பிழைக்கக் கொண்டுபோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன்
தன்னை நோக்கினமையின், அஞ்சானயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையி
யைக் கொண்டுபோமினென்றான்.

(ககக)

982. மதியினுக்கிவரந்தீவகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபருதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவழிகோதைதன்மேற்பொருகளிறுகன்றுபொற்றார்க்
கதியமைதோளிணுணக்கையகப்படுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போ
கின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விரைந்தோடினாற்போலக் குணமாலமேற்சென்ற
பொருகளிறு அவனைக் கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளே அகப்படுத்தித்
தென்க.

பதி அமை பருதி-இருப்புத் தவிர்த்த பருதி; “அமைந்த தினிநின் றொ
ழில்” (கலி. அஉ) என்றதுபோல, கையமைச்சரினையும் பாடம். (சு. உ)

983. கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழையின்னிணுய்தா
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார்மருப்பிடைக்குளித் தக்காந்தே
ழையெனவடங்கிலல்லானாடியமணிவட்டேய்ப்பப்
செய்யுழற்குருசிலாக்கேகரந்துசெணகற்றினுணே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவனவிலே அதுபோர்
காடங்காநீங்க, குருசில், மழையின்னிலும் கடுக உடம்பு புரிந்து மருப்
பிடையிலே புருந்து காந்தீழே வட்டுப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க்
களிறை அப்பொழுதே சேனிலே அகற்றினுணென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற்
திருவினான். (கருங்.)

வேறு.

984. மல்லனீர்மணிவண்ணைப்பண்டொர்நாட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சிவநன்றெய்வம்போற்
பில்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

(இ-ள்.) இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது, முன்னொரு
காளிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது ; அப்பொ
ழுது அச்சிவநன்றும் அக்கண்ணையொத்தான் ; பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்
வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்த தன்னிலையிலே போயி
னாற்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்த தன்
னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவன் விலங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன்
தனக்குப் பகையாதலிற் கொன்றான். என்கு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானா
யின் அதுபோலமென்பிற்சூறியது இப்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்
லத் தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார். (கருசு)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பிண்மும்மதத்தோங்கெழிந்துநனையவேழம்
திருகுசனைகழற்காற்சிவகன் வென்றினையாட்குடைந்துதேனார்
முருகுமழலங்கன்முத்திலங்குமார்பினைஞ்ஞாற்றுநால்வ
ரருகுமழல்பரவத்தனியேபோய்யுய்யானமடைந்தானன்றே.

(இ - ள்.) கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றனைய வேழத்தைச்சிவகன்
வென்று குணமாலுக்கு அறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்
கழல்பரவாநிச்சவும் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறிமலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான். 1

(கருடு)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்நுபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றோளிஞன்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேயினார்.

(இ - ள்.) கந்தபோன்வீங்கிய தோளிஞனிலே வருத்தம் நீக்கப்பட்ட
குணமாலையைக் குதையிலாத காதலுடையார்தாம் அழங்கலென்று
கொண்டேயினாரென்க.

(பி-ம்.)—1 இதன்பின், "ஆடவர்க்குடைய கழும்மதி, வாடியவாட்
கணிகரத்தெய்வார்குழைச்செடியர்க்கைதொழுத்தோற்றியவொண்சுடருடிய
மாடமொரியிதழபுக்கார்" என்னஞ்செய்யுளொன்று, மூலமட்டுமுள்ள சில
பிரதிகளிற் காணப்பட்டது.

மருள் - கந்தென் துமருளும்படி. இவன்வேட்கைவருத்தத்தை யானைக்கு வருத்தினாலாக உட்கொண்டாராய், 'அழுங்கல்' என்றார். (கங்சு)

987. முழங்குதெண்டிரைமூரிநீனிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேறனான்
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவையாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்டுகூறினான்.

பாவையுடையதாய், விளையாமாலையென்றும்பெயரையுணர்த்திற்று ; பாவையெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தத்தோன்ற, 'குழைந்தகோதை' என்றார்.

(இ - ள்.) கடல்போல நீதியைவழங்குதலின் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய விளையாமாலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒருமொழிகூறினானென்க. (கங்சு)

988. நெய்பெயர்நீளரிநெற்றிமுழுகிய
கைசெய்மலைபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வய்தல்வேட்கைபாலுரைத்தலோம்பினார்.

(இ - ள்.) எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மலைபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இவ்வவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினான் ; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவரிடந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றாரைத்தலை ஒம்பினானென்க. (கஙஅ)

989. முருகுவிண்டிலாமுல்லைக்கத்திகை
பருகிவண்டிலாம்பல்குழவினான்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுதுண்ணிடை யொசியப்புல்லினான்.

(இ - ள்.) அவர் கூறுமையின், அதன்மையித தாய் முல்லைத்தொடையலர்ந்து பங்கின்று முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழவினான் வருகவென்று கண்ணிரைத்துடைத்து இடைவருத்தப் புல்லினானென்க. (கஙக)

990. கடம்புசூடியகன்னிமலைபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணைக்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினான்.

இருவரும் கன்னியராதலின் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமலைபாட மாயின், கண்ணிகட்டினும்போலுமாலையாம்.

(இ - ள்.) கடம்புபூத்த மலைபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோ மாருடனே உண்கணைக்கொண்ட விளையாட்டிப்பிசுதியால்வந்த வருத்த மென்று தன் அறிவாலே காடினானென்க. (கசு0)

991. கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறாஉம்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனானேயே.

(இ - ள்.) தாய் அங்குளமிருந்தவளல்லே, கோலஞ்செய்தவர்கள்,
கொடியனானே அரிபதொழில்செய்யுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை
ஒளிகெடுக்கும் நொய்ய கலங்களை மெய்யிலே விம்மஅணிந்து கழுநீர்மாலையை
யுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் முலையிலே பூசினவென்க.

உடம்பு தனுகுகின்றமைபுணர்ந்து நொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார்.
புறத்தே கோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செயச்
சிதைதலென்றுமெய்ப்பாடு. (கசக)

992. அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்நுமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனஸ்குலைப்பயிரும்பைங்கினி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின் நன்மையையுடைய தாய் - குணமாலே. பைம்பொ
னஸ்குலை - நின்னை ; என்றது, குணமாலையை.

(இ - ள்.) விடியமாமாலே, பொற்கொம்பின் நன்மையுடைய எம்
பாவாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலேயேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்று
கொணர்மினென்றுகூறி நின்னைப் பைங்கினியழையாநிற்கும்; இனி அது
வருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறினாள். (கசஉ)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
நிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்ப்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினாள்.

(இ - ள்.) கண்ணினாள், பிறப்புத் திதென்றறிந்து பற்றற்றாரைப்போலே
தமர்ப்பேச்சையெல்லாம் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தா
ளாயினாளென்க.

சிறிதபொழுதுநின்ற பற்த்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்தனையும்
புலம்பித்தோன்றலென்றுமெய்ப்பாடு ; செய்தகோலம் துணையொடு கழியப்
பெறுதேயழிந்த சுந்தரத்திடையும் தனியேதோற்றுவதலின். மேவலளானவே
இப்பத்தைவெறுத்தலும், பசியாநின்றதும் மெய்ப்பாடு. (கசங்)

994. குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பனா
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை

யமார்மேவரத்தோன் நியவண்ணல்போல்
குமரனாகியகாதலிந் கூறினாள்.

(இ - ள்.) கொம்பனாள், கன்னிமாடத்தே சுத்தத்தைத் தானிங்கிய
காலத்தே தேவரவேண்டத் தாமரையிற்றோய்திய முருகனைப்போலும் குமா
னுண்டாகிய காதலாலே சிலசொற் கூற்றினென்க. (கசச)

995. கலத்தற்காலங்கல் லூரிநற்கொட்டிலா
முலைத்தடத்திடைமொய்பெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந், டுடையானரோ.

(இ-ள்.) கையிய சரமெந்துமெத்தாக எய்யப்பட்டத காமன், என்னைப்
பெறுதலின் எனது முலைத்தடத்திடை எருக் குப்பையாக, எனதுயிர்இலக்காக
எய்து என்னை அலையாநிற்கும் ; ஆதலால், கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந்
தானத்தே தான்விறற்றெழிலத் தொடங்குகின்ற காலமாக நினைத்துக் கற்
கின்ற தொழிலை நடத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இது மடத்தப
வுரைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறிவு
தோள் நின்றதலின். (கசரு)

996. பூமியும்பொதையாற்றருந்தன் மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள் விமுளரிபோற்
றுமமாற்பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

(இ - ள்.) என்னைஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமி
யுமுட்படப் பொதையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவா
நிற்கும் ; ஆதலால், மாட்டின் சாமியைக் காமனைத் தேவிற்காள், கடிதாக
அழைத்துத் தருமினென்றனென்க.

‘வேம்’ என்னுந்துணையும் காதலக்கம்மிகல் ; காமம் கையிகந்தவழி
நிகழுமாதலின் ; “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” (குறுந். ௧௦௨) என்பது உதா
ரணம். தம்மினென்பது, துதுமுனிவின்மைப்பாற்படும் ; “காலாலுங் கழ
றது” (அகநா. ௧௭௦) என்றும் பாட்டு உதாரணம் ; அறனளித்துரைத்தலு
மாம். (கசசு)

997. (க) கையினுற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொய்கொள்கிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாக் கொலோ.

998. (2) கண்ணும்வாளற்றகைவளைசேருமாற்
புண்ணும்போன் றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. (௩) சோலைவேய்மருள்குழவனாத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தா
வோலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலவேற்றடங்கண்ணிகருதினான்.

இவையுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகனெல்லாம் செறிதல்கொண்ட சிங்
தையால், மூக்கையாயினென்றான். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்
தார்க்குப் புலனாகாமை செஞ்சினில் நிறத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார்.
வாயில் - கூட்டுவார்.

(உ) அவனுருவளிப்பதெலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொரு
ளினையோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றதலின், 'கண்ணும் வாளந்த'
என்றான். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல், உடம்புநனிசுருங்
கல். நெஞ்சம் புண்போன்று புலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகா
தனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிதங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்,
புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கலி. ௧௪௪) என்றாற்போல்வனவும்,
தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்க
மாட்டாத.

(ஈ) சோலைவேய், பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்தம
லுருந்தன்மையை.

(இ - ள்.) வளைத்தோளி, கண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்
பரத்தலின், தவஞ்செய்யாதாராப்போல மூக்கையுமாயினென் ; கண்ணும்
வாளந்த; உளையும் சோரும் ; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையிலாத
காமம் முழுக்கநின்றது சுட்டாலும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத
பேதைச்சாதிதற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்த
தென்றகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாகதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று
கருதினானென்க.

ஈண்டுக் கூறியது, புலனெறிவழக்கமுல்லாத கார்த்தருவமாய் ஆசுரத்தின்
பாற்படும் கைக்கியாயதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிடுகருது
மயங்கக்கூறினாரென்றுகொள்க. (௧௪௪ - ௧)

1000. உய்யுமாறுரையுண்ணையலாலிலேன்
செய்யவாய்க்கினியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிர்நாட்டகத்துண்டெனிற
நையலாய்சமழாதுரைபென்றதே.

தாய்தலையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக் கூறலாகாதவை கூறுத
லின்.

(இ-ள்.) அங்கனங் கருதினவன், அருகிருந்த கிளியைக்கண்டு, கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொரு வாயிலே யானுடையேனல்லேன்; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றானாக, அக்கிளியும், நங்காய், நீ கையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பின்னும், கையலாய், அவன் இந்நாட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உரைப்பாராகவென்றதென்க. (கரு௦)

1001. தெனிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னெளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவன்
கனிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள்கிளந்தென்பவே.

1 கயம் - பதுமைபென்னுங்கயம்.

(இ - ள்.) தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறொப்பிலாதவன், கா மத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன் பிள்ளையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கருக)

1002. பூனெடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னனா
ணனுந்தன் குலனுந்நலங்கீழ்ப்பட
வீணைவித்தகற்காணியவின்படர்ந்
தாணுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தான் ஏந்திய பூனுடனே வருப்பஞ்செய்கின்ற முலை.

(இ - ள்.) நெய்த்தையுடைய பைக்கிளி, பொன்னனான நானும் குல னும் நன்மைகுறையும்படி அவன்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (கருஉ)

வேறு.

1003. கூட்டினுன்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
நீட்டினுன்கிழியிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

(இ - ள்.) பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலநிறத்து வண்ணங் களையுங்கூட்டினான்; அங்கனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலையானே யின்முன்னர் அஞ்சிவிடாந் நடுக்கத்தையும் தன்னைநோக்கினனோக்கினையும் அவள்தன்செயலாகவே நீட்டினாள்.

இக்கருத்தானந்தே, "நீலகேடுங்குறக்கவார்த்தகள்வி, யஞ்சனத்துவலை யாழ் நடுக்கினான்" (சீவக. ௧௦௨௭) என்னின்றான். (கருங)

1004. நெகிழ்ந்துசோர்பூந்தகினோக்கினோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலேகாறொடு

(பி - ம்.)—1 'கயம் - பத்மை மகாபத்மை யென்னும் கயங்கள்'

முமிழ்ந்துவிக்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்ததன் றோள்களிற் புல்லுமெல்லவே.

(இ - ள்.) அங்கனமெழுதினவன், செமிழ்ந்துவிக்கின்ற துகிலொன்றை யும் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாழ்ந்தித்து அதனைப் பார்த்தாரிப்பே மமிழ்ந்து குழர்முதலியவர்களைத் திருத்தத் தொடும்; முமிழ்ந்து விக்கிளமுலை யிற்முத்தந்தையும் செவ்விதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்த தன் றோள்களின் மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி: இது நோக்கனோக்கம். நோக்கியே: இது பொறியானோக்கு நோக்கம். வெருவிநின்ற ஈடுக்கமெழுதலின், குலைந்தாவற்றை மயக்கத்தாற் திருத்தத் தேடினனென்க. மாலை, அவன்பெயருமாம். மணிக்குரன்மாவே யும் பாடம். (கருசு)

1005. படைமலர்நெடுங்கணுள் பரவையேந்தல்குன்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைநிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

(இ-ள்.) படைபுலமரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குலிலே மிடைத்த மேகலைநோற்றன; கொடிய தொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற் றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன; யானே கோலாதே னென்றுமென்க.

இது சுறிப்பெச்சுந். அடிமலர், ஒருசொல். (கருசு)

1006. மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித் தத்தைதத்தையை
மன்னணங்குறலொடுமமிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலிய குணங்களை.

(இ - ள்.) இதைமகள் குணமாவீக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு, அவள் அங்கனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமமிழ்ந்து, தன்னணைய குணமாவியது வருத்தமற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி அதற்கு இடையிடாகக் காந்தருவதத்தை வருகின்ற நிலையைக் கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறதற்குரியவன்வருந்துதலின், 'இதைமகன்புலம்ப' என்னர். (கருசு)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியலைப்புறஞ்குழந்தபூக்கி
லோடியவெரிவனைத்தருவவெண்புகை
கூடிமற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே.

(இ-ள்.) பாம்பென அகன்ற அல்குன்மேற்குமுன மெகலையைப் புறத்தே குழந்த துகில் வளையவோடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்ற தன்மைத்தென்க.

பாம்பு, அல்குற்கேயுவமையாதலின் அடுத்தவர லு வ மைய ன்று; “அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” (தொல். உவம. கு. ௩௬) என்றார். மற்று, அகை. “மாண்குலாங்குணத்தினால்” (சிவக. ௨௨௩௩) என்பர் பின்னும். (௧௫௭)

1008. கொன்வளர்குனிமுலைக்கோட்டிற்றுகுழந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கொண் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தனபோன்றவென்க. (௧௫௮)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவிலில்விட
விண்டலர்ந்தொருபுடைதோடுமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிநிருமுகத்துருவமாட்சியே.

(இ-ள்.) ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்திக்கு, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்விட, ஒருபுடையிலே தோடு ஒளியை வீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (௧௫௯)

1010. பூணிறமுலையவள்பொருவில்பூதுதன்
மாணிறக்கருங்குமுன்மருங்கிம்போக்கிய
நாணிறமிகுகதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிறமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

(இ-ள்.) பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையானது குழலின்பக்கத்தில் நாடோறும் நிறம்மிகுகின்ற பிறைபோலும் துதலிலேகட்டிய நல்லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்த இருளை மின்வளைத்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (௧௬௦)

1011. கடிகமழ்பூஞ்சிகைககாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலேகாரொடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசுந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலையுடன் தன்னிடத்தே கட்டப்பட்டுப் பூமுகவாய்ந்தது, நெடுவுவளைந்து துடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையைப்பொத்ததென்க. (ககக)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிறுத்தேனின
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமிய்
விலங்கரித்தடங்கணாளியாவளாங்கொலோ.

(இ - ள்.) இவள் நடை, தேனினம் உண்டபாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்ற தன்மையைப்பொக்கும்; இவள் யார்கொலென்று ஐயுற்றது கிளியென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(ககஉ)

1013. யாவளையாமினுமாகமற்றிலன்
மேவியபொருளொடுமீண்டயின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்தென்பவே.

(இ - ள்.) பைங்கிளி, இவள் யாவளையினமாக; இதனாற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டயின்னல்லது யான் குணமாயினது ஏவலாற் சேர்க்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்தென்க.

ஏவல்லெனென்றமாம்.

(ககங)

1014. மதுக்களிநெடுங்கணவான்பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடைமிறுத்தென்றெய்தியுன்கவர்
கதக்களிவேலினுற்கண்டுகாமநீர்ப்
புதுத்தளிர்நையவள்புலந்துநோக்குஞ்.

(இ - ள்.) மதுவினது களிப்பைக்கண்ணிடத்தேபுடைய தத்தை, கிண்கிணி கையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றனாக ஊகைக் கவரும் வேலினுனைக்கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினுலே புதுநீரிற் தளிரையொக்க நடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

"கொல்புளத் தளிரி னடுக்குவா ணின்ற" (பதிற். ௫உ) என்றது போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (ககச)

1015. (க) இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதிபூந்துகில்குழல்கள்சேர்தலான்
மதுவிரிகோதையும்மாலேநின்மன
மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

1016. (உ)முனைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
வினைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சில
வனைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கீழ்த்தவே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இயக்கி தெய்வமாதலிள், 'இது' என்றார்.

(உ) எளவென்பதற்குப்பிரித்த முன்னோகட்டுக. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்த பூவிற்குக் கிளையாகிய கழுநீர்.

(இ - ள்.) இவ்வுரு என்னவுருவென்ற தத்தைகேட்ப, அவள் இயக்கி யென்ற அளவிலே, துணுக்குமுதுஞ்சோர எழுதுதலிள், இது புதியதோ ரியக்கி ; நீபொய்கூறினாயுமல்ல ; அக்குணமாவே நிம்மனமாகிய அதனை முறையே ஆற்றாமையிலும்படி இயக்குதலிள் இயக்கியாமென்றானாக, மதி யம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவினைத்தது; புருவ மும் ஏறிவளைந்தன ; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது (முருகு. உக) சிவப் பிணுஞ்சிவந்தனவென்க.

(உகரு - சு)

1017. பாவைநீபுலவியினிடல்பாவியேற்
காவியொன்றிரண்டுடம்பல்லதாற்றுநீர்க்
கூவல்லவாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே
மேவிப்பூங்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

(இ - ள்.) அதுகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாவியேற்கு நின்றையிரே என்னுயிராயிருக்கும் ; இது நம் தன்மை ; இனி, கங்கையிலே மேவி அதனை விரும்பிய அன்னம் மணலாற்றுகிறீரிலே அணுகச் செல்லாதே ; அதனை நீயறித்பாதலிற் புலவியினிடலென்றனென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லு மென்பதாயிற்று ; எனவே குணமாலையாரபுங்குறி அவனைவரைதலும் முறை மையென்று கூற்றானும்.

(கக௭)

1018. பேரினும்பெண்டிரைப்பொறுதுசீதுவா
ணைர்மலர்ப்பாவையைநோக்கியெய்சொரி
கூழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

(இ-ள்.) வேறொருபெண்டிரைப் பெயர்சொல்லவும் பொறுதே சீதுகின்ற வள் அங்கனங்கூறிய சொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்முகமாக நோக்கி அவள் வடிவியற்குதிகண்டமைபாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதொரு புலவியிக்கதென்க.

'நேமர்ப்பாவையைநோக்கி' என்பது பாடமாயிள், தனக்குமாறுகிய பாகையை நேரேநோக்கியென்க.

(கக௮)

1019. புலந்தவன்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலையிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகிஞன்.

(இ - ள்.) அங்கனம் புலந்தவன் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே
கடுக்கி அவன் நலையேற்கிடந்தாமாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்
படி தன்னடித்தாமரைபைக்குட்டி அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து பின்பு
மலரைச் சிதறித் தன்மலையிலேயேகிஞனென்க. (௧௬௬)

1020. துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமில்லையெழுவலிங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லனைஇப்பறந்துகாளைதன்
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

(இ - ள்.) அவன் கூறிய வேறுப்புற்ற வார்த்தையோடே தத்தையோயின
ளாக, கிளி, இவள் ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை;
இனி இவ்விடத்தினின்றும் மெழுகுநிறப்பெண்ணெய் இனிமையுற்ற சொல்லைத்
தன்னிலே கூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகிய பகையை
யுடைய தாமரைபோலும் பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (௧௬௦)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகிங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

(இ - ள்.) கிளி அங்கனம் வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடி வாழ்வதாக
வெண்ண, வித்தகன், எந்தோழியர் கல்வரவே இவ்விடத்தே போதுகுவென்று
கூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. குணமாலையையும் சுரமஞ்சரியை
புங்குத்தத் தோழியரென்றான். 'ஆ' என்றபாடமோதி, வியந்த, தோழி
சுகமேவந்ததேயென்றமாம். (௧௬௧)

1022. பொன்னியல்குரும்பைநிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர் தூதொடுகாமர்பைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவளுக்கொமொ
டென்னைகொல்வரவெனவினியசெப்பினான்.

(இ - ள்.) கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளவந்தென்று உட்கொண்டு
மகிழ்ச்சிகொண்டனோக்குடனோ, எங்குதப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதி
யோவென்று இனியகூற்றுகுணென்க.

என்றமுன்னமேயென்றான், பின்பும், "ஆற்றதேனற்ற, விடுத்தகி
ளின்" (சீவக. ௧௦௪௧) என்செய்தமையின். வந்ததோ, வகாரம். (௧௬௨)

1023. மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக
மையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகினாய்காணவந்ததே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, எஃகினாய், எம்பாவை களிற்றொடுபொருத மையனைக் கண்டு அவன் செவ்வியறிந்துவாவெனக் கூறிய வார்த்தையுடனே யான் வந்தது நினைச்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென் தறிதல்.

(களங்)

உவறு.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளீலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுழிதையுடிலநெங்கணற்கவார்த்தகளி
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசங்கினிமொழியுமன்றே.

(இ-ள்.) தத்தாய், கொடியதொழமென்றும் கோயுண்ட விளாம்பழம் போலே வெறுவிழேமாம்படி நெஞ்சையும்நிதையையும் பிறநியாமற் கண்ணினார் கவார்த்த களி நடுங்கினுள் ; அவனதுதன்மை எங்கனையென்று அவன் கேட்க, அக்கிளி அவன்தன்மையைக் கூறமென்க.

வேழம், தேரைபோயித்தென்றாற்போல்வதொருநோயென்க. இனி, யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும் வருத்தினமை கூறினார்.

(களசு)

உவறு.

1025.(க)பூவணையழலிமேற்சேக்கும்பொன்செய்துண்
பாவைதான்பொருந்துபுறிற்கும்பற்பலகா
லாகியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026.(உ)பணித்தகுகோலமும்பந்தும்பார்ப்புருண்
மணிக்கழங்காடலண்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகைபாழினோடமுதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுந்க்கினுள்.

1027.(ங்)திருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனும்
கருங்கடல்வெள்வளைகழல்பவோவெனும்
வருந்தினேன்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருணின்சாயலே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அழலெழவும் பாடம்.

(ங) உயிரைக் காத்த வருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கரியதோ வென்றுகருதி, 'வனிகழல்படோ' என்றுள்.

(இ-ள்.) பாவைதான், பிறரைத் தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும் பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்து யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையும் கைவிட்டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீக்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே ஈடந்துபார்க்கும்; அநிலும் உயிரீங்காமையின், துணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தினின்றும் பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கால்ஆவித்து நெட்டு யிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல இருக்கும்; அங்கனமிருந்து பிதர்க்கு உவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையாள், சீவக சாமி, வனிகழல் அமையுமோவென்றும்; நின்றிருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்ற புல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமைபின், யான் புல்லி வருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புமும்படி புல்லென்றும்; அது காணுமையின், ஒவென்று வருந்துமென்க.

(கஎடு - எ)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ

தின்னதென்றுரையலர்நாணிஞதலான்
மன்னும்யாணுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிநீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

(இ-ள்.) அங்கனம் பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நானுலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவனும் எனக்குரைடான்; இனி, யான் மக்களின்மையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூறென்றதென்க.

(கஎஅ)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்வே

லெள்ளிநீண்டகண்ணாழித்தின்னுரை
யுள்ளினாறுழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாத்நிதானன்னமாண்பினுள்.

(இ - ள்.) குணமாவதிமத்திஸ் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டஅவளிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினுள், பெறுதற்கரிதாக நீனைத்தார் சிலரைத் தன்னிடத்தேவாக்கண்ட தன்மையை யொத்தானென்க.

(கஎக)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்

தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென

வின்னியிரந்தநின்னிங்கெழிற்றோளவட
கின்மருந்திவைவேண்டிவென்றதே.

(இ-ள்.) குணமாலையொன்றும் சொல்லாகிய மருந்தினை யான்ஆற்றும் படி தந்த நீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதியாது? அதனையுரைத்துக்கொள் ளென்றாகு, கிளி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றான் ; அவட்கு நின் தோளே இனியமருந்து; இவை யார் பரிசிலாகவேண்டுமென்றதென்க.)

1031. பொற்குன்றயினும்பூம்பழனங்கன்கும்
நெற்குன்றும்பதினேரினுத்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளினைநண்ணுநீ இச்
சொற்குன்றபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், அவன்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊரையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளினையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது,சென்றுசொல், நீபோ வென்றானென்க.

‘கற்குன்றேந்திய தோள்’, “கொடுஞ்சிலையான்” (சீவக. ௧௦௪௧) எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, கிழ வொன் வினைவயி னுரிய வென்ப” (தொல்.கம்பு. கு. ௪௦) என்பதன் கருத் தாம் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுழ்ருங் கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தாய் தன்னைப்புகழ்ந்தாரைக்கே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவானென் பது பயனும். இது கைக்கிளையாதலின், முன்னியவன்றியும்புகழ்ந்தான் ; புறத்தினையாயின் “ தலைத்தா னெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் ” (தொல். புறத்தினை. கு. ௫) தலைவற்குரித்து. (கஅக)

1032. சேலெவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலையொன்றொகொடுப்பத்தினைக்குர
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

(இ-ள்.) அது கேட்ட கிளி,கண்ணாள்வருத்தத்திரும்படி அவட்கு இவை யெல்லாம் கூறுதலரிது ; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும் படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்கூற அவனும் பிறயி றாமல் தினைக்கந்திரில்வைத்த ஒலையோடே ஆழிகையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழிகையுமேல், “நாமமோதிரந்தொட்டு” (சீவக. ௧௦௪௦) என்பர். (கஅஉ)

1033. திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீறடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியான்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினுள்.

மருந்து-அழுது; இதற்கு, அமிர்தன்சாயனுக்கு (சீவக.அ) உரைத்த
துரைக்க.

(இ-ள்.) கோதைமுதலியவற்றையுடைய தத்தை, அங்குனமேகினவள்
பொய்கை வடிவாக எழுதின படாததை மெய்ம்முழுதும் மறையப் போர்த்
துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலும் கண்ணிர்ப்போர்வையுமாம்.

(கஅ௩)

1034. மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவன்வார்கழல்
கரங்கவேகித்தன்காதலியூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கினு
னிறைந்ததின்படுங்கணிக்கென்பவே.

(இ-ள்.) கிரிபோனபின், வருத்தநீர்ந்து, வேலவன், தத்தையது மனை
யேறப்போய் அருளுடலை மலருறைந்த தர்மலையினுலே வணங்கி நீக்கினுள்;
அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க.

(கஅ௪)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்தருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிரிசெல்கிள் அப்பொழுது குணமாவை கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) கிரி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணைவியும்
தானுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றநீங்கித் தனியான இடத்தைப்பார்த்துச் சே
ரக்கருதியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறுத்தே போந்ததோ, பொறுத்துப்
போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியா
கின்ற குணமாவைவார்த்தையிஃது, அவள்தான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு
நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவ
மிருந்தபடி என்றுகருதினாள்.

என்பிர்வையும்யாழும்பட்டது என்னென்றாள்.

(கஅ௫)

வேறு.

1036. செந்தார்ப்பசங்கிரியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
றந்தாரோற்றந்தாரொன்னின்னயிர்தாந்தாராரோ
லந்தோருண்மாலக்காதகாதென்றுலக
நொந்தாங்கழமுயன்முநோற்றானுமெய்துவனே.

(இ - ள்.) கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தை யைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறினாராம்; என்னுயி ரைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ! அங்ஙனங்கூறாயின் அவ்விடத்த யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனோ, ஆ! குணமாலைக்கு இவ்விதந்தபாடு தகாதென்று, உலகம்நொந்து அழும்படி இறந்துபாட்டையெய்தவேளன்றோவென்று கருதினாளுன்க.

செந்தார் - கடித்திலிட்டவரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்க. எய்துவனே: ஏகாரம் எதிர்மறை. அத்தோ ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (கஅ௪)

1037. சென்றார்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றாங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்தமேற்
குன்றாதுகூடுகெனக்கூறிமுத்தவார்மணன்மே
வன்றாங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கருதின அணிபிழையான், காரியத்தின்முடிவு காரி யங்கொள்ளப்போனாறவினவையிருக்கும்; என்கிளி பேதையென்பது யான றிவேனன்றோ, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பார்ப்பே னென்றகருதி, வேலானகலம் என்னத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றாதே கூடு வாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணனிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றே அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (கஅ௫)

1038. பாகவரைவாங்கிப்பழுதாகிற்பாவியேற்
கேருமாலாவியெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேனோக்கிடலாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிழைத்தவன், அவ்வாழியுட்கேடுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாதியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவாய்வந்ததேனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாடிற்குமேயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளி யின்வரவை நினைந்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி மாகமேனோக்கி அவ்விடத்திருந்தான் யார்? இங்ஙனமிருப் பார் வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றனா கிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிருநிகண்டு தெளிந்தது. (கஅ௬)

1039. கண்டாணெழுதுயிர்த்தாள்சைகதொழுதாள்சைகயகத்தே
கொண்டாடினைக்குரான்குடினாழ்குமுன்மே
னுண்டார்ப்பசுங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி [ன்.
வண்டாரான்செவ்விலாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா

(இ - ள்.) அனாணை அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்கூறு கின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதிரைக்கண்டு அதிலே

ஒலையுண்டென்று கருதித்தொழுதான்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் /
கையிலுள்ளமையக்கொண்டான்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத் /
தைத் தலைமேலேதழுஞ்; குடி அக்கினியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத் /
துக்கொண்டான்; கொண்டு தாபாள்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டான்; /
கேட்டு உடம்புகுளிர்த்தானென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு.

(கஅ௧)

1040. தீம்பாலமீர் தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்குட்டிற்
காம்பேர்ப்பிணத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிநாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனே நோக்கினான்.

(இ-ள்.) பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவக
னென்னும் பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தைவிட்டுப் பறவையைப் பாலமீர்
தூட்டிக் கூட்டிலே துயில்கொள்ளுவித்த அவன் தன் எழுத்தையுடைய ஒலி
யை விரைய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தானென்க.

தேம்பாவைக்குக் காரணமாகிய ஒலி.

(க௧௦)

1041. கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலேகாண்க
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றாத்தேனற்ற
வடுந்தசிறுகினியால்விம்மனோய்தீர்ந்தே
னெடுக்கனாடானுரினை வகல்வாளாக.

இதற்கு, "பொற்குன்று" (சீவக. ௧௦௩௧) என்றன்கவியிலேகூறிலும்.
இவ்வுரோலை இன்னார்காண்கவென்றல் முறைமை. விடுத்த, விகாரம்.

(இ-ள்.) சீவகனோலையைக் குணமாலே காண்பாளாக; காமநோய் சுடுத
லாலேவெந்து ஆற்றதயான் ஆற்றம்படி தான்வரலிட்டகினியாலே மிக்க
வருத்தத்தீர்ந்தேன்; நெடுக்கனாடாகிய தானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாக
வென்க.

(க௧௧)

1042. ஈட்டஞ்சாணிணிதியுமீர்ங்குவளைப்பைபந்தஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சுரக்குமுருகுழிநீந்து [ட்
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
பூட்டார்க்கிலைநதலாட்புல்லாதொழியேனே.

(இ-ள்.) அத்தான் ஈட்டமகமத்த பெரும்பொருட்டிறனையும், பெரு
வளத்தக்கொடுக்குமுரினையும் குரவர்கருதம்படியேகொடுத்து, சிலைநுத
லானாத் தோனைப் புல்லாதொழியேனென்க.

செய்துமையங்கு

இரண்டாமுருப இம்மனம்வருதல், "தெள்ளித்" (தொல். சொல்.
௧௭) என்பதனாக்கொர்க. அரிமபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்று
போல் இனியதோள்.

(க௧௨)

1043. (க)குங்குமுஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்புச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிந்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழவுறையேனேஸ்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான்.

1044. (உ) நூல்புடைத்தாற் போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர் நுண்வரிகள்
பான்மதித்துத்தீந்தேன்பருகு வாள்போனோக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தனை இமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேபோன்மகிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தொடால் உண்
ணிறைவெப்பமுழுதும் திராதென்று. பங்கப்படுதல் - இமைத்தல், துணுக்
கடுதல் முதலியவை. ஆகென்றான், தொழிப்பெயர்.

(உ) சேல்படுத்த - சேலைத்தொறித்த.

(இ - ள்.) என்மால் தன்முலைமேலே வருவாமுந்தம்படி யான்முயங்
குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தியைஅவித்துத்
தான் என் அன்புடைமைக்கு மகிழும்படி உரைத்திலேனாயின், போரில் அஞ்
சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாகக் கடவெனென்று எழுதவெனுவைய
நூலெற்றிதன்போலச் செவ்விறாய்க்கிடந்த உறப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப்
பாலிலே தேனைவார்த்தப் பருகுவாள்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவ
கையானாகக் கண்ணீர்சுமந்த உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கின
வன் மார்பிலே கூடினாற்போலே இனிமையுற்றாளென்க. (கக௩ - ச)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்பிசொந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்நீந்தும்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானுகெனவே
நூலவையார்போனீங்கேணுக்குமினேயென்றான்.

காற்றால் அலியாவிளக்கு - மணியிளக்கு ; வெள்ப்படல. அம்பு இடை
விடாமல் எய்கின்றவில. நீக்கென்றது, எழுத்துக்களை ; அவற்றின் தன்மை
யும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலில் விளக்கக்கூறித்
திலரேனும் சமயநூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்
தே கொள்க.

(இ - ள்.) சிலையார் அம்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக் கூறிய சொற்
குன்றானியும் நீங்கள் தருமநூலோதினார்களை நோக்குமாறுபோல அச்
சொல் இடையூறின்னி ஆகவேன்றேகருதி நோக்குமின் ; அம்மை யானும்
பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க. (கக௫)

வேறு.

1046. (க) மவ்வலங்குழலினுளை மதியுடம்பிக்கலுற்றுச்

செவ்வியுட்செவ்வீசொல்லுஞ்சிலையிவர்துதலினுயிர்
னவ்வைக்குழுத்தமாமெனருமகற்றினுன்னுதை
நவ்வியம்பிணை கொணுக்கினைகமுகவிருந்துசெய்தான்.

1047. (உ)பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டெவந்தழமைசெய்வான்குறையறுகின்றதன்நிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையருவுதிட்டி
வண்டியிர்கோதைநின்னைவழிபடுநாளுமென்றாள்.

இவ்விரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே குணமாய்தை மதியையறிவுறவற்று அதற்
கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செய்வி, சீவபோல்லிளங்குறுதலினாய், கோக்கி,
நின்தாய்க்கு மூத்ததமையான் நினக்குமாமனாண்டவனுடைய ஒப்பில்லாத மக
னுக்கு இன்று உன்றதை நகைமுகமாகிய விருந்தையிட்டான் ; அவ்வுடைய
பாட்டாலே உணையையுடைய கோதாய், நின்மைத்தானன் நினக்கு முலைவிலை
யாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொன் கொண்டு வந்து நினக்கு ஏவல்செய்
தற்கு இன்று குறையுற்று நிதினெந்தேயான்நிக் கடக்கலாற்றா நின்னருவைக்
கிழிமிசைத்திட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

விருந்தசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (கக௬-௭)

1048. மைத்துனன்வனப்பின் மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழுவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்ததேற்றா
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினாரென்னலோமிந்
தத்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) என்று பின்னும் நின்னைக்கோடந்திருபின், அழகின்மிக்கான்,
பொருளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நன்பெயரல்லது வே
றொருபெயரைக்கூறவறியான், இக்கூறாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்
னைக் கொடுக்கவேண்ணினாரென்றவளவிலே, குணமாய் கையாலே செவி
யைப்புதைத்து ஒருவார்த்தை கூறினாளென்க. (கக௭)

1049. மணிமதக்களிறுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறுனுன்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்கடுசொல்வாளாற்செவிமுதலேரென்றாள்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பாள்.

(இ - ள்.) பவளப்பாவை வருத்தக்கொண்டதன்மையையொப்பான்,
கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன், “கொண்டியப்போமின்”
(சீவக. ௧௮௧) என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்
வதன்றி வேறு கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்கனம் சுடுசொல்
லாகிய வாளாலே செவிவிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றாளென்க.

‘அடிச்செருப்பாவதல்லால்’ என்றும் பாடம்.

(கக௮)

1050. உந்துகப்புடையின்பொங்குங்குலினமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாயுகோராய்சிடினிறத்தலொன்றோ

சிந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றே
வந்ததானையென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணாள்.

கந்தகப்புடையில் - பந்திததுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக; குரவர்
நினைவுவேறாய்ப்போக. தாள் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

(இ - ள்.) பின்னும், வடுப்போலுங்கண்ணாள், கானைக்கு எந்தையும்பா
யும் கோராயின் இதந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டி
னொன்று நாளை கமக்கு வந்துற்றதென்று அழுதாளென்க. (உ00)

1051. தேனெய்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்
யுனைநைந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிநையுவகைபொங்க [டே
வானெய்பாற்றிவார்த்தொத்ததழைக்கவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணிரைத்துடைத்துயெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) செவிலி, குணமாலையது சிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக்
கேட்டு ஊனைநைந்துருகி உவகை பொங்குகைவினாலே, கிண்கருத்துப் பசு
நெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது ; இனி, பாவாய் ! அழைக்க
வென்று தானையாலே கண்ணிரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை : ஐ, அசை. பாற்கவார்த்ததும் பாடம். (உ0க)

1052. துகண்மனத்தின்நினைந்தொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிப்பக்கூறிமறுவனும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாள்வருந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) மனத்தில்அழுக்கின்றாய்நோற்ற நல்லவினைப்பயத்தானன்றே
தட்டற்றகேள்வியானிடத்தே நினைந்த தங்கியதென்று குளிர்ச்சொல்லிஇரு
காலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அய்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொழிநி
றாள் ; அவளும் தன்னைவனுக்கு அறத்தொழிநின்றாளென்க. (உ0உ)

1053. வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல

- வினையதேபட்டதென்றாலேயனையநங்கைக்கொத்தான்
வினையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினுளைப்
புனையவேபட்டபொற்றாப்புண்ணியநகீதுமென்றாள்.

வினையமாமலை, நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே ; பெரியதொ
ழுகாரியமே ; ஏகாரம் வினா. என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

(இ-ள்.) நற்றாய், தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூற, அவளும்
புள் மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்றார் குணமாலேக்கு ஒத்தான் விவக
ன ; அவனை அவனுக்குக் கொடுப்பென்றாள்என்க. (உ0ங)

வேறு.

1054. கற்றார்மற்றுங்கட்டுரைவல்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றார்

சுற்றார்வல்விற்குடுசெம்பொற்கழலாய்கன்

பொற்றார்மார்பீர்போதுமினென்றாங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றகையும வல்லார் நல்லார். என்னும் - என்று உலகங்கூறும்.
காங்குருபு அதற்குடம்பதென்பாட்டும்.

(இ - ள்.) குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போக
விட்டாற்கு அவரும் போனார் ; அப்பொழுது கத்துகள், மார்பீர், இங்ஙனம்
போதகவேன்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (௨௦௪)

1055. (க) சீந்தாநின்றதீமுகவேலான்மணிச்செப்பி

நீந்தான் கொண்டாரின் முகவாசமெரிசெம்பொன்
காந்தாநின்ற தகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்
சேர்ந்தேனின்றேவிடெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

1056. (உ) யாமகளிதுநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்

தாமகணைராராயினுந்தண்ணென்வரைமார்பீற்
பூமகன்வையும்புண்ணியப்பொற்குன்றனையானுக்
கியாமகணைர்ந்தேயின்றெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சீந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற ; வேலான் - கத்துகள் ; விகார
மாக்கி, சிந்தாநின்றவென்றமாம். நாய்கற்கு - கத்துகற்கு. அவர் - வந்த
நால்வரும்.

(உ) தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

(இ - ள்.) வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான் ; அவரும் அத்
னைக்கொண்டார் ; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனது
லின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கத்துகள் முகமங்கூற, அது
கேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும்
வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று
புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று உமக்குத் குபேர
மித்திரர் கூறினாரென்று கத்துகற்குக்கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார்.

(௨௦௫ - சு)

1057. சுற்றார்வல்விற்குடுசெம்பொற்கழலாற்குக்

குந்தேவ்வுசெய்துங்காளையும்யானுங்கொடியானை
மற்சேர்தோளான்நன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கத்துகள் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவ
கற்குக்கொடுக்கப்பெற்றதென்கலின், அதுகுஞ்சுச் சீவகனும்யானும் குந்தேவ்வு
செய்யக்கடவேமென்று தாழ்த்தகூறினானென்க.

குந்தேவன், விகாரம். அவன் தானே மகட்கொடைநேர்தலானும் விகா
ர்வார் தாழவே வேண்டியதானும் இங்ஙனங்கூறினான். (௨௦௭)

1058. விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான் நன் மிகுதாதை
கடங்குழுவையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறக்
குடர்குழ்கோட்டகுஞ்சரம்பென்றவகையும்மப்
படர்குழநெஞ்சிற்பாவைதன்பன்புமவர்சொன்னார்.

‘விடைகுழி’ என்றது, தோழரைக்கருதி.

(இ-ள்.) ஏற்றியையொத்த சேவகன் தந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான்
போல மகிழ்ந்து தாழ்த்துகூடதலின், வந்தவர்கள் இவன் அட்களிற்தை
வென்றபடியும் அதனாற் பாகவகொண்ட குணத்தினையும் விளக்கக்கூறினா
ரென்க.

பண்பு - கோராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது. (உ0அ)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்திக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சேவகன்றாயுங்கொலைவேற்கட்
பொறையொன்றற்றாப்போதணிபொற்கொம்பனையானை
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டான்.

வேதவேள்வியிற்றி; மந்திரங்கூறுத்தி. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்று, எண்டு
வினையெச்சம்; இல்லாதமென்கின்ற பொறையொன்றமெனத்தி அணிந்த
கொம்பு, இப்பொருளுவமை; கொம்பனையான் - வினயமாமாலை. நறையார்
கோதை - குணமாலை.

(இ-ள்.) செந்திக்கொடியேபோலுஞ்சரந்தையும், யான்கருதியிதனைத்
தான் முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்
றப்பின்பு கொலைவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினுளென்க. (1)

1060. பொற்கச்சார்த்தபூண்ணிபொம்மன்முலையானை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுகென்றார்
வற்கம்மிட்டவண்பரிமாவின்வாசென்றார்.

(இ-ள்.) அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சேவகனிடத்தேயதையும்படி
பண்ணின யாப்பினராய்ப் பின்பு மனஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு
பெறும்படி கூறிப் போவேமென்றார்க்கு அவர்களுந் போகவென்றார்; அவ
ரும் பணமுற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றாரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமல் முடித்தற்குக் கடிதிச்சென்றார். (உக0)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவன்மெய்மகிழ்ந்தார்
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவணூபுரமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுத்தக்கதென்றான்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. துடங்குஞ்சுந்தகொடிப்போல்பவன் - சுநந்
தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

(இ-ள்.) குணமாலைதிரத்தாலே அவர்களியையும்படி மகன்கொடுப்பதாகப் பேசுவந்தவர்கள், குபேரமித்திரற்குக் குற்றேவல்செய்துமென்றதனை உரைத்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். துபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவன் கூறியமொழியைக் குணமாலைதாய்கேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றனென்க. (உகக)

1062. திருவிற்கமைந்தான் றிசைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிற்கமைந்தாற்கமைந்தாளெனயாருமொட்டப்
பெருகுங்கணி யிற்கணிபேசியபேறினாற்
பருகற்கமைத்தவயிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) குணமாலைக்குச் சீவகனமைந்தான் ; சீவகனுக்குக் குணமாலை அமைந்தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுதலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதகாரிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றானென்க. (1)

1063. கரைகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டிகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிறற்றெனமாந்தர்பிணங்கவேட்டான்
விரைசென்றடைந்தகுழலானாயவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - துதல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

(இ - ள்.) அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்க எல்லாமியம்ப, மாந்தர் தேனைக்கலங்கிற்றேனெருங்கக் குழலானை வேட்டானென்க. (உகக)

1064. மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநாற்றுவர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுதிந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துமுதூர்
குழைமுற்றுகாதினமணிக்கொம்பொடுநாய்கனிந்தான்.

திந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை ; கழை - கோல் ; "திங்கட் கரும்பின் கழைவாக்கும்" (கலி. ௪௦) என்ப.

(இ-ள்.) குழைமுற்ற காதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இனையமகன்கொழுநாற்றுவரையும்முற்றும் இழையணிந்தாரெழுநாற்றுவரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துரையுங்கொடுத்தானென்க. (உகச)

வேறு.

1065. பண்ணார்கிளவிப்பவழம்புரைசெவ்வாய்க்
கண்ணார்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்
விண்ணோருலகின்னெடுமிநிலத்திலலாப்
பெண்ணாமிர்தேயவன் பெற்றவயிர்தே.

(இ - ள்.) அவன்பெற்ற அமிர்த, தேவருகத்தினும் இந்நிலவுகத் தினுமில்லாததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்தன்மையாந்த அமிர்தேயென்க. (உகடு)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்குழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டுதுளிப்ப
வீதாமலெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

(இ - ள்.) தேன் வரிசெய்ய அவன் தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள் முலை பாயந்தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தின இன்பமென்க. (உகசு)

1067. முந்நீர்ப்பவளத்துறைநித்திலமுத்த
மந்நீரமிர்தின்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்றாரிக்கிண்கிண்பூசலிடவே.

(இ-ள்.) கட்டலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைநின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தைத் தானின்ற கொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள் இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினுனென்க.

அயின்றான் பாடமாயின், பாளமுப்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். ()

1068. கம்பார்களியானைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேருழைவாயெனக்கேகுழைந்திட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், விகாரம்.

(இ - ள்.) கொம்பே! யானைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக்குழைக்கின்ற பொதுநோக்கத்தான் இவனிறந்துபடுவனென்று அரு ணைக்கிணைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தினாய், இங்ஙனஞ்செய்தல் உல கத்தார்வழக்கன்று ; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கறினென்க.

தரம்பனைவார் பிறர்க்கு ஊற்றற்கோலாகாரொன்பது உலகவழக்கு. நீ செய்தது அதவன்று, “நீலநெடுங்குறக்கவார்த்தகள்லி” (சீவக. ௧௦௨௪) என் பது பொதுநோக்கு. (உகஅ)

1069. பூவார்புனலாட்டிநுட்பூநறுஞ்சண்ணம்
பாவாய்ப்பிணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றான்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

(இ - ள்.) பாவாய், பிணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சண் ணந்தோற்றவன், வார்த்தைபகிரியாதவன் வாளாதே கண்ணறச்சொல்

லிய வெவ்விய சொல் இன்று என்ருத் தும்பமாயிற்றே? இன்பமாயிற்றே?
நீ இதனைக் கூறும், இன்பமேயாயிற்றேவென்றுனென்க.

காவாதவார்த்தை, "கூறிவைபோ" (சீவக. அஎக) என்றவார்த்தை அவன்சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், "சுண்ணந்தோற்றனந்திம் புனலாடலம்" (ஐடி அஎஅ) என்று அவன்கூறவே வென்றவர்புனலாடவே வேண்டிதலின், இவன்புனலாட்டயார்த்த வருகின்றநேரத்துத் தான்களிற் றிடைபுதவி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான், "கண்ணிற் கண்டுவைநல்ல" (ஐடி அஅச) என்றும், "சாலநல்லன்" (ஐடி அக௩) என்றும், "உய்த்துறையின்" (ஐடி அக௫) என்றகூறுதலின், வாய்காவாதுகூறித்தென் றல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர்தும் பாடம். (௨௧௧)

1070. (க) நற்றோளவன்சுண்ணநலஞ்சொலுவா

னுற்றிர்மறந்தீர்மனத்துள்ளுறைகின்றான்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின்றிண்டா
தெற்றேயறியாதவொரேழையேனோயான்.

1071. (உ) தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரவசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதன்சாந்தந்திமிர்ந்திட்
டேமன்சிலைவாணுதலேறநெருக்காக்
காமன்கணையேர்கண்சுவந்துபுலந்தான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'சென்மின்' எனத் திண்டலின், 'திண்டாதேபோமின்' என்றான். 'பணைத்தோள்' என்றதனாலும், 'தோற்றான்' என்றதனாலும் ஊடுகின்றான்.

(இ - ள்.) தும்முடைய நற்றோளவனது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல் லக் கருதினீர், எனதுநல்லினையாலே அதனைமறந்தீர்; அவன் தும்மனத்தே யுறைகின்றானாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி, இவ்விடத்தி னின்றும் சென்மின்; என்னே! யான் துமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந் தாத ஏழையேனோ? இனி என்னையருளித் திண்டாதேபோமின்னென்று துகிலே இறுகவுந் தப் பரிந்த திமிர்ந்து ஏவினையுடைய காமன்சிலைபோலும் புரு வத்தை துதலிலேயேமநெருக்கிக் கண்டுவந்து புலந்தானென்க. (௨௨௦-௨௧)

1072. மின்னேரிடையாளமுவிழ்ந்துமிரந்துஞ்
சொன்னீரவளற்பழலுட்சொரிந்தாற்ற
விநீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப
மன்னூர்ந்துமதர்ப்பொடுகோக்கினண்மாதோ.

(இ - ள்.) அவன், அதுகண்டு குணமாலையுமியலேவிழ்த்தும் இரந்தி கொண்டும் சொல்லாகியநீனா அவளன்பாவண்டாகியதிலேசொரிந்து அவிந் தானாக, இன்பம் மறத்தே மிகநிறைதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களினமதர்ப்போடே புடைமியலே கோக்கினுனென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தானென்க.

(௨௨௨)

1073. இன்னீரெரிமாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற
மின்னுரிளமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னூர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்ணிலையாகுகிறீர்த்தே.

நிகர்த்தே : ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) பூண்கிடங்கோ ஒளியகசகிழ்ந்த முலையினையும் தோளினையு
முடையகொடியே! யான்புகழநினைக்கின், ஞாலம் நின் கண்ணிற்கு நிகர்த்து
விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றொன்றேன்க. (௨௨௩)

1074. தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலையின்னின்மிளிர
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

(இ - ள்.) பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதழுவி மேகலை மின்
போற் பிழநாநிக அவன்செவ்வாயை நாட்காலத்திலெபெற்ற மீளாவமிர்
தென்னப் பருகினொன்றேன்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டவாரா அமிர்து. நயத்தல்,
பருகுதன்மேற்று. (௨௨௪)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிர்வளவாயோவக்கைவினைத்
தத்திரிரெடுங்கனாடன்னொடாடுநாள்
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

(இ - ள்.) குழைதினைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு
கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையையுமுடைய குணமாலையின்
நாடே இவ்வளம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு திவினை
இனிக் கூறப்படுகின்றதென்க.

ஒகைவினையவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

1076. அரும்பெறற்குருசிக்கஞ்ஞான்றோடியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகழகைபோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சுரும்பொடுவண்மபாடச்சுளிவொடுகின்றதன்றே.

(இ - ள்.) நீர்வினையாட்டினன்று குருசிலுக்குத்தோற்றயானை, நாணிக்
கரும்பங்கழகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க், கீம்புரிவிட்ட இனையதிங்கள்
போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தலின் உண்ணப்பெறுதே
சுரும்பும்வண்மும்பாடக் கோபத்தோடே நின்மதென்க. (௨௨௬)

செய் - புழுது. சிவந்த - சிவக்க. கடுத்த - கடுக்க.

(இ - ள்.) மங்கையர், குழல் ஒளியைவிடக் கழுத்திலேயுடைய முலை முகம் சிவக்க முத்து அலைத்தகையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தை நீக்கி அவ்விடத்தேவந்த மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

1102. கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கசிந்
தோதழுத்துகுப்பபோலுண்கண்வெம்பனியுகுத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினார்.

(இ - ள்.) முடிமுதலியவந்தையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கடலின்முத்துச்சிந்தவனபோலே கண்ணீரையுகுத்து, ஐயனே ! யாங்கள் யாது செய்வோமென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

1103. செம்பொனோலேவீழவுஞ்செய்கலங்கள்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவிதியோடினார்மின்னினன்னதுண்மையார்.

(இ - ள்.) மின்னின்னப்பொத்த துண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனுற்றது என்னென வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்த அசைந்த சோரவும் வீதியிலே ஒழுனாரென்க. (௨௫௩)

1104. பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாடுமாயிடிற்
போவுடம்புவாழுயிர் பொன்றுநீயுமின்றென
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறதுக்கினார்.

(இ - ள்.) கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர் கண்ணீர் மல்காநிற்க, தாரினுள் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழுயிரே ! நீபோவாயாக ; உடம்பே ! நீயும் இவ்வு பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௪)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலையெய்கலம்முருத்துராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னதன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நான்மலிந்ததுண்ணுசப்புநோவவந்துளோக்கினார்.

(இ - ள்.) பாணியுடையமுலையையும் துவிவியுமுடைய அரிவையர் கோதை நெற்றிமலை கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்த காற்றமிக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நான் பெருத்தவெயிற்றக்குக்காரணமான துசப்பு நோம்படி வந்து லோக்கினாரென்க. (௨௫௫)

1106. மாதாராக்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
திதிலாநூற்பெய்வாசிதர்ந்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறுதுக்கினார்.

(இ - ள்.) முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதாராக்கர், கையில் ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப் போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ணநுண்டிலிகை
யிட்டிகைநுடங்கொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

(இ - ள்.) கொந்து கெடுத்தலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத்த வண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற கெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிதீயப் பூண்கள் சிந்தாநீங்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

திந்து - திய. இது கற்புடைமகளிரைக்கூறிற்ற.

(௨௫௭)

வேறு.

1108. வினையதுவினைவுகாண்மினென்றுகைவிதிர்த்துநிற்பா
ரினையனாய்த்தெளியச்சென்றாலிடிக்குன்றொலிவனையென்பார்
புனைநலமழகல்விபொன்றுமாவின்னொடென்பார்
வனைகலத்திரிபோலமறுகுமெம்மனங்களைன்பார்.

(இ - ள்.) தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைகட்டுக்கிதிர்ப்பார்; தன்வீரங்கையிலே இவன் அகப்பட்டுப்போந்தன்மையனாய்த் தன்மனந்தெளியச்சென்றால் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின, இவனோடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுக்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திரிபோலே மறுகுமென்பாரென்க. (௨௫௮)

1109. நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டித்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலந்தொடுமுடியுமென்பா
ரோற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பா
ராற்றலுள்ளந்தையென்பாராதகாதறனையென்பார்.

(இ - ள்.) இவனைப்பெற்றவைத்தம் கொடுக்காலம் நுகர்த்தகு மனையிய
1110. இவரும் நோற்றிலரென்பார்; யாழுமோமாகவும் எம்மாலுள்ளபயங்கொள்
ளாது இவன் இவ்வளம் சிறைவாய்ப்போவதேயன்று தோள்களும் தம்மி
லே நோங்காணுள்ளோவென்பார்; கூற்றத்தினைத் தட்டியழகுத்தத் தன்
குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்ற

தந்தென்பார் ; சுந்தை ஆற்றொன்பார் ; அறக்கடவுளோ ! ஆ ! இது
தகாதென்பாரென்க. (உடுக)

1110. தூக்குமின்காளைசிற்றிறுந்நீவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதவமுார்பான்மையென்பார்
நோக்கன்மினானுங்கண்டிநுதினொனாகிகனென்பார்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்தபாருங்கோள் ; காளை சிறிதுநெருங்கிச் சீறித்தொண்டி
போகின்ற இம்மதான் உளனோவென்பார் ; இவன் இன்னும் காவலனாகி
வையமெல்லாம் காக்குமென்பார் ; நல்லையே இவனுக்குப்பெரிதாகாள் ;
இதவும் ஒருநிலைப்பயன்காணென்பார் ; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல்
லோன் நோக்கிப் பாணமாகவிட, நோக்கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதம் : உம்மை, இசைநிறை.

: (உக0)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னனூர்புலவிநீக்கி
நூபுரந்திருத்திச்சேந்ததுதிவிரனெந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகுசெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமாடமுதூர்கூற்றுணவினிகவென்பார்.

பூவரம்பாய-பூக்களுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்கிவந்தன.

(இ - ள்.) விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற்
குந் தோற்றிய யாம்சுண்டு இவன்வீரசெய்யாமையின், வீரத்திற்கு உதவியா
யிற்றிலென்ற கொந்தனவென்பார் ; பூவரம்பு செட்டெவிடுமாயின்,
முதூர்வினிகவென்பாரென்க. (உகக)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநிரைவிடுக்கவல்ல
விரஞ்சிலையின்றிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடறுபுட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ரருங்கடியரசுமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

(இ - ள்.) என்பார் என்பாராய், கொடியவல்லையுடைய மறவர்கொண்ட
நிரைய வடுகிக்கவல்ல தோருக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இத்
னைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலானே, மூதூர், மலை
யாலே கடல்களைக்கொண்டுபோலே கலங்கி ஆகுமயங்கித்தென்க.

நீராயிட்டதோனென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமையென்றத்போல ஈண்
டும் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவென்பதாகுந்.

(உகஉ)

1113. (க) இங்கனமிவர்களைகவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட

வெங்கணவிடலைதாதையனகராவலமெய்தி

யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித் துகளவிப்பநோக்கிப்

பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழைக்கவென்றான்.

1114. (உ) மின்னிஞன் மலையையீர்ந்துவேறிருகறுசெய்வான்
றுன்னிஞன் றுளங்கின ல்லாற்றுளங் ளம்மலையிற் குண்டெ
யன்னதே துணிந்தநீ தியருநவைநமனுமாற்ற
னென்னை நேர்நின் றுவாழ்தவிருவிலத்தாவதுண்டே.

1115. (ங) வனாகடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேலிகோலி
யுளையரிபடுக்கவுற்றான்படுப்பினும்படுக்கமற்றென்
கினையழவென்னை வாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான்
றனையவிழ்கண்ணிசிந்தத்தன் றிலெலித்ததன்மே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) எரியை உள்ளோலினத்த வெங்கண். தாதைவியன்கர் - கந்துகள்
வீடு; என்வே குணமாலையாலிலின்தும் போத்தான்.

(உ) என்னை : ஐ, இடைச்சொல்.

(ங) உனை - கழுந்தினம்மலர். கடலாகிய வலையாத்தூழ்ந்து மலையாகிய
வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்
படுக்க; அவற்றாலும் என்னை அகப்படுத்தலாகி; அதுவும் இவத்திலை. இத்
தாலும் சிதைசெய்தானென்று உணர்க.

(இ - ள்.) இப்படியே இவர்கள்போகாநீர்க், கந்துகள்மனை பிலுள்ளார்
வருத்தமுற்று அல்விடத்து அவருகுத்தகண்ணிர் போகின் தவாடியிற்றுக்கூ
அலித்தலானே, வேலான், அவர்களைநோக்கி, என்னையமும்படி என்னை
வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான் தலையன்மே சில
நான் சென்றார் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவீழ்வதென்று உட்கொண்டு,
மலையை மின்னிஞலேயுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தத்குப் பொருத்தினவன்
தான் நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவர் துணிந்தநீதி
யும் அன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்ற
தைலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்று உயிர்வாழ்வுளதாந்தன்மை
இல்லை. அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேமைல்லேன்;
ஆகலால், நீக்கன் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமின்னென்றானென்க.

சிலநான்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(உ-ங - ங)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிறநெடுநல்யானைப்

போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னார்கலியாணர்மூதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீகுறுசிலம்பிநூலாற்சிறிழிப்புண்டசிக்கமொத்தான்.

(இ - ள்.) கரியமேகம்போன்ற நீலந்தத்தையுடைய களித்தையும் வாட்
கையிலையுமுடைய குந்தமன்னான், அவர்களை அழைக்கவென்றாகுறி, ஊரி
லுள்ளார் அமுதுபின்னேபோக விரக்குநவேபோகின்றவர், சிலம்பியாய்
நீராலுண்டான நூலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிக்கத்தையொத்தானென்க.

தூல், வீரர்க்குவமை. “புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தந்த”
(தறள், ௨௪௪) என்றும்போலக் கொள்க. (௨௬௬)

1117. மன்னர்தம்வெருளிலெந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந்துமன்றென்றிபுகைந்துபொங்கித்
துன்னினூர்தம்மையெல்லாஞ்சட்டிமிமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இங்ஙனம்போகாதிட்க, கந்துகள், அரசர்வெருளி
யாகியதீ மணியாகியமுகில் பழங்காசென்கின்மயின்னைமின்னிப் பொன்
மழைமறைப்பெய்யின் விளியும் ; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற்
பொங்கித் தன்னெருங்குருவல்லாரையும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிரு
கோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்ந்துகூறினானென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழ்க்கூறினானென்க. (௨௬௭)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையமுதார்
நின்மதக்களிறுகொல்லினக்கதுவடுவென்றெண்ணி
யென்மகனதனைநீக்கியின்னாயிரவனைக்காத்தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்றகுணமினியாதுவேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே ! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக, மடந்தையாகிய
கொடிபோல்வானைப் பெண்கொலைபிறத்தறியா இவ்வுரிலே நின்களிறுகொல்
லாநித்க, நினக்கு அதவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன்
அக்கொலையென்கி அவனை உயிரைக்காத்தான் ; இவ்வடுநீக்கியதே குற்ற
மாய் முடியுமாயின், வேந்தே ! இனி நன்மையென்கின்றது யாது ? கூறுவா
யாகவென்றுனென்க. (௨௬௮)

1119. (க)நான்மெய்க்கொண்டட்டப்பட்டார்நடுக்குறுநவையென்க
லான்மக்கள்கடனென்றெண்ணியறிவினமைதணிந்தஞ்ஞம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்ப்பொறுமதியென்றுபின்னு
நின்மைக்கணின்ருவந்திதியெலாந்தருவலென்றான்.

1120. (உ)வாழியரிதைவதேற்றான்மாநிரைபெயர்த்தகாளை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கன்மலை
சூழ்கதிராரம்விழ்நூல்பரிந்தறியிர்ந்துதிண்டோ
ளுழிபிணந்துருமிற்சிறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆண்மக்களென்றது அரசரை; உயிரைக்காத்தலும் அழித்தலுமவர்
தொழிலாதலின்.

(உ) பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலையென நூல்பரிந்து முத்தாரமு
மறவென்க. கையோடுகமரத்தித் தோளிலேறத்தட்டி. பெயர்த்தமாநிரை
யென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டுக ; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு
வடுவுநீக்கிற்று ; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) தான் முந்நூறியதற்கு முகமாகாமகண்டு, மாப்பனே! மகளிர்க்கெக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று, தேற்றனாய்த் தான்பெயர்த்த மாநிரையென்மெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிரைக்காக்கத்துணிந்த குந்தத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; எந்தபின்னும் செவ்விறுமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டிவந்த பொருளெல்லாந்தருவேன்; இஃதவனே! காணையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றானாக; நிரைமிட்ட தென்றதனும் கோபமிக்குப் பரிந்து அந்நிமிர்ந்து தோள்பிணைந்து சிறி உடல் சினம் கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறினானென்க. (௨௬௬-௭௦)

1121. ஆய்களிற்றசனிவேகமதன்மருப்பூசியாகச்
சீவகனகன்மறார்பமோலையாத்திசைகள்கேட்பக்
காய்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திவலின்னே
நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநினையலென்றான்.

(இ - ள்.) சீவகன் யாண்காயப்படுபவனாதலின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்கும்படி கள்வரைக்கொல்லுமாறபோலே அவனல்லவருக்கிய அசனிவேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்மார்பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நினையாதேகொள்ளென்று கூறினானென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனால் தனக்குப் புகழ் பெறக்காலம் நிற்குமென்றுகருதி. (௨௭௧)

1122. நஞ்சனானுரைப்பக்கேட்டேநாய்கனுநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சினுன்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்லகொள்கையான்சொலமிர்தினால்வற்புற்றானே.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் அஃதன்மம் கூறக்கேட்டுக் கந்துகன், உள்ளம் கடுங்கிக் களிமுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்றவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர்தாலே ஆற்றினானென்க. (௨௭௨)

1123. மின்னிலங்கெஃகினுணைப்பெறுகலான்நந்தைமீண்டு
தன்னிலங்குறுகுலோடுந்தாயமுதாற்றுகின்ற
ளென்னிலையையற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியனாயோர்பொருளுரைகளிதென்றான்.

(இ - ள்.) கந்துகன், சீவகனை அரசனிடத்துப்பெறனாய் மீண்டு தன்னையைஅனுகூலவளவிலே, தாய்அரற்றுகில் தவள், ஐயற்கு நிலை ஏதென்று கிடக்க, நலத்தைபுடைய பொத்தொடியனாய்! நீ சிந்திதம்வருந்தவேண்டா; ஈதொரு காரியத்தைபுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றானென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிதைவிலேயோவென்றான்.

(௨௭௩)

1124. மதுமடைதிறந்துநீந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
யிதுமகவழியின்வாமேனிறப்பல்லயானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

(இ-ள்.) இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுக்குகின்ற
கோதைபோல்வாய்! நீ முன் சாபின்புலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக்க மனத்
தீனையுடையாயிருந்து, இத்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாமேன்;
இறந்துப்போவென்னவளவிலே, ஒருகடவுள், கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக்
குறுகவந்தானென்க. (உஎச)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமூன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்த்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறும்மூன்றும் அரை
அயிர்து - ஒன்பதுவகையுமமைந்த அயிர்து; 1 ஒன்பதுவகை - நவபுண்
கிரமம். நாலமிர்தாவன; உண்பன, தின்பன, மக்குவன, பருகுவன.

(இ-ள்.) அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக்
கண்டு பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்த அவற்கு அமிர்தத்தை ஏந்
தினோமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேபுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்
தைத்தீர்த்தானென்க. (உஎடு)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெறற்காகத்தங்கட்
யேய்மணிவாசநன்னீர்துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிரிநிற்பவீழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவறோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

(இ-ள்.) மணியழுத்தினை பவளத்திண்ணையிலிருந்து காகத்துநீரை நிலத்
தில்வீழாமற் கலத்திலேசுற்று நீ நிற்க அவன் நிபமங்களைமுற்றினானாக, யான்
குறைகூறுதற்கு முத்துப்போலும் முறுவறோன்றும்படி கைகத்து வணங்கு
முறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (உஎ௯)

1127. ஆறெலாங்கடலுன்வைகுமருந்தவத்திறைவனாலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வையும்வீழுத்தவவறிதிரீயே
யூறிலாவுணர்வினோக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாளல்லன்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

(இ-ள்.) வணங்கி, வீழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்;
பெற்றமக்கருயிர் மந்தோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பின்ன எத்தனை

(பி-ம்.)—1 'அஃதாவது மனோவாக்குக் காயங்களாலே அவன்மே
லுடன்பா டென்பதனோடு கூடிய அயிர்து'

மைத்து; அதன்தன்மையை, ஆறெலாம் கடவுள்வகுமாறுபோலே இறை வனாலிலே, வேறவேறுபட்ட எல்லாப்பொருளுமவைகும்; அப்பொருளெல் லாம் நீயேஅறிதியாதலிற் கணிதநிலையும் தெரியாததன்று; நின்றனார்வாலே பார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுகூட்டுக. இரக்குமென்னமாட்டாத கூறினான். ()

1128. வம்பவழிகோதைதந்தவான் துவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்துக்கொண்டான்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுதூசுப்பியுக்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்த - வீழ்ப்ப.

(இ - ள்.) அங்கனக்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான் தந்த துவர்க்கா யை நீவீழ்ப்ப, அவனாவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து தூசுப்பியுக்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டா யென்க. (உஎஅ)

1129. (க) பெற்றவந்நிமித்தத்தானும்பிறந்தசொல்வகையினு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டொட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனைநீர்கேண்மினென்று
முற்றுபுகனிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே.

1130. (உ) ஒன்றுநீர்கவலவ்வேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கநிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டிபேசுவல்கேளிதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிற ந்தசொல்வகையாவது, இரக்குமென்னது செவ்றுபிறக்குமென் ததனற் போ மதுவும் பிறக்குமதுவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரனென்றது பன் மைப்பொருமைமயக்கம்.

(உ) பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பின்னாபெறுவையென்றற்போ லிருந்தது; அவன்கூறியதுவளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

(இ - ள்.) இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன், நிமித்தத் தாலும் சொல்லாலும் தாங்களும் நமக்கு அறிவிக்கவேண்டி நீர் கேண்மி னென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிக ளுக்கு வானாவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வா னொரு புண்ணியனைப்பெறுவீரென்றுகூற, அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் தறவளவுக்கழும் கூற்றயப்பொருள்கொ ளனக் குக்கூறிப் பின்புநிகழ்வதொரு துன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின் றேன் கேளென்றானென்க. (உஎக - அ0)

1131. நிலவுறழ்பூணிணைநெடுநகரி ரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசிந்தியிதென்றுசொன்னான்.

(இ-ள்.) நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக் கையைத் தொழில்செய்
யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலார் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிற்கும்
படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கொண்டுபோம் ; போனால்
எட்டுத்திங்கள்சென்றாற் காண்பை ; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தி
யென்று சொன்னானாதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றுனென்க. (உஅக)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலேபுமாமிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிரீங்குமாங்க
னெசுதிவன்சொற்கொன்னுனோன் புணைதழுவிநெஞ்சிய
கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கரையெனுங்காலெகண்டார். ௫

(இ - ள்.) குணமாலையும் சுநந்தையும் உருகி வெந்து உயிரீங்குநின்ற
அளவிலே அதகேட்டு, நண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னும்
1 கொன்புணையைத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்
கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (உஅஉ)

1133. திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனாலென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வானார்ஞாட்டினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

(இ-ள்.) மன்னன் கைக்கொண்டு வரச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன்
தோளே இருமுதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினுற்போலத் தொழில்செய்யாத
படி பண்ணப்பட்டானென்று சிலாக்கைக்கேட்டு அவன்தோழர் யானே போரி
லே மருப்பைச் சேரலிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (உஅ௩)

1134. நடவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேபுரைவல்லையறிகவென்றான்.

(இ - ள்.) தான் நடப்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கே
ட்டுப் பதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதற்குட்டியை வேறென்றினால்
தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளோமாக அவனால் என்செய்யலாம் ? இது
வேயுமன்றிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யுத்தம்
பொருத்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்ற உணர்தலாகாதென்று திரிசூரன்
கக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவனேனோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்றதன்
தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றாரென்க.

(பி - ம்.)—1 'கொய்யபுணை'

மற்று, வினைமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றெழிவடைமையிற் குட்டியென்றான். அது, “மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்க” (சீவக. கஅசுசு) என்பதனு முமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்ற முரைப்ப.()

1135. சிலையொடுசெல்வனின்றற்றேவரும்வணக்கலாற்றார்
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தைபிக்கொடுமைசெய்தான்
கலைவல்லரின்னும்கேண்மினின்னதென்றுரைக்கும்மாங்கண்
விரைவொடுசென்றவொற்றுள்வினைந்தவாபேசுகின்றான்.

(இ-ள்.) அவன்போனபின்பு, பதுமுகன், கலைவல்லர் ! ஆண்டுப் பிதற்
தசெய்தி இத்தன்மைத்து ; யாதெனிற் சீவகன் சிலையோடுகின்றால் தேவ
ரும் அவனைத் தாழ்வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது ; இக்
கொடுமைசெய்தான், நற்றயோடெண்ணித் தந்தையே ; இன்னமும் ஒற்றன்
நந்தாலும் கேண்மினென்று உரைக்கின் தவளவிலே ஓடிவந்தஒற்றன் செய்
திசொல்லாரின்றானென்க.

(உஅடு)

1136. இட்டிலேல்குந்தங்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலேச்சுலம்வெய்யமுனைத்தண்டிநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமுள்ளர்
கட்டழற்கதிரையூர்கோள்வளைத்தவாவளைத்துக்கொண்டார்.

சட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினை
புடைய தண்டாபுதம்.

(இ - ள்.) பதினாலாயிரமள்ளர், சட்டி முதலியவற்றை நெருங்கவந்தி
எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமீண்டிக் கதிரைப் பரிவேடிப்பு வளைத்தாற்
போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க.

(உஅசு)

1137. பிடியொடுகின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தலின்மைந்தன்சிறி
விடுகணைசிலையோடேந்திவெருவரத்தோன்றலோடு
மடுபுலிகண்டமான்போலாறலவாயினரே.

(இ - ள்.) பிடியோடுகின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குண
மாலையோடேகூட மனையிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சிறிக் கணையைச்
சிலையுடனேயெந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்டமான்
போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனாரென்க.

(உஅஎ)

1138.(க)குழ்கழன்மள்ளர்பாறச்சுழ்ச்சியிறந்தைபுல்லி
வீழ்தருகண்ணடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்
றேழரைவடிச்செய்திட்டெனென்றுதான்னுளங்கிரின்ற
னுழ்திரைப்பாம்புசேர்ந்தவெரளிமிகுபருதியொத்தான்.

1139. (உ) ஒற்றன்வந்துரைப்பக்கேட்டேயொத்ததோவென்சொலெ
சுற்றினார்க்குத்தைநோக்கிக்குழிமால்யானையன்னு [ன்னச்
ஐற்றவிவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்றான்
பொற்றிராட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருத்ததோளான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வருத்தத்தார் கழன்று நீர்வீழ்கின்ற கண்ணளாகிய தம்மோய் -
தாய் ; சுருந்தை. புல்லி - அணுகி. ஊழித்திரைப்பருகி; ஊழி, லிகாரம்.
இனி, மொய்விளங்குதோள்பாடமாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைபன்மை
மயக்கமாம். திரைப்பரப்புச்சேர்ந்தவும் பாடம்.

(உ) குழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

(இ - ள்.) மள்ளர் அங்கனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று
கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள் புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த்
தொழிற்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்கு
வடுவில்லை ; எள்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினெனென்று கலங்கிநின்றான் ;
அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்தபருதியை
யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகூறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று
கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துகின் நவர்கள் முகத்தை நோக்கிச் சேவகனுக்
குற்ற இவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்றனென்க. (1)

1140. நிறைத்திங்களொளியொடொப்பான் புத்திசேனினைந்துசொ
மறைத்திங்கணகரைவல்லேசுடிதுநாஞ்சுடிதலோடு [ல்லு
யிறைக்குற்றேல்செய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்கணங்கச்
சிறைக்குற்றநீங்கச்சென்றுநீசெகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த திங்களொளியொடொப்பனாகிய புத்திசேனன்
நினைந்துசொல்லும் ; நாம் இப்பொழுதே மறைந்த ஊரைச்சுடுவேம் ; சுட்ட
வளயிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு
நீங்கினார்களாக, மதனைக்கொன்று சேவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தை
நீங்கிக் கொண்டுபோவேமென்றனென்க.

மறைந்த, லிகாரம். இவன், அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உக௦)

1141. காலத்தீரகரைமேயக்கடியாண்கடிந்தவம்பிற்
சாலத்திச்சுவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவீண்டிக்
கோலத்தீவேலினைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா
லாலேத்தீயிடங்கபோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவமுதல் பதுமுகன் கூற்று.

(இ - ள்.) நீகூறியவாதே விரைய ஊழித்திப்போலுந்தியால் ஊர்முழுதும்
சுடாதே முப்புரத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட கம்

மறவீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயிலிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆலையிற் பாகடுந் தீயையுடைய காடெக்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றனென்க.

“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண், டெய்யவல் லானுக்கே புந்திபற்” (திருவா. திருவுந்தி. ச) என்றற்போல. (௨௧௧)

1142. சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனனைத்தெருவிவீழ்ப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருசிலத்திடுவலிட்டான்
மறுக்குற்றமுள்ளநீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லா வருமினை புகுமினென்றான்.

(இ-ள்.) அங்கனஞ்செய்தால், யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதகாத் தத் தெருவிலேசெல்லுமதனனைத் தலையை சிலத்தேவீழ்இடுவேன் ; இட்டால் மறுகுதலுற்று மள்ளநீங்கினவளவிலே சேவகனைக்கொண்டுபோய்க்கீழ் மறுக்குற்தொழிலுடைய அமைச்சார்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றனென்க. (௨௧௨)

1143. மாற்றவர்மலைப்பிணக்கேவாட்கடாக்கொண்டுநொய்தா
வேற்றுலகேற்றிறம்பின்விரைதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியநட்புவல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்கள்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்த கூற்றத்தை யொப்பான் ; “முத்துற்றுக்கூற்றம்” (புறநா. ௨௪) என்றற்போல. தோழரிற் பதமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உவமைகூறு மிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொருகூற்றமொப்பானென்றமாம்.

(இ-ள்.) கூற்றமொப்பான், அங்கனஞ்செய்தார் பகைவர்மலைந்தனன் டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி நும்பின்னே கடுக வருவேன் ; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றனென்க. (௨௧௩)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தகோய்போனபுலமாவிலுலர்சூழ
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலேதன்றறதைதானுமக்களும்வந்துகூடிப்
பாலவாழிறருமிண்டிப்பாய்புவியினத்திற்கூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) காலன் ஏவினவிடத்தேசேதற்கு அவனைச்சூழ்ந்தகோய்போல மாவினமேலே நபுலவிபுலர் சூழ்ந்துவர கத்தட்டன்தோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபேரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியினுள்ளாரொழிந்த வரும் ஈண்டிலுந்த தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பது முகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர், ‘கபிலபரணர்’ போலக்கொள்க.

(௨௧௪)

1145. மட்டுவாயவிழ்த்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு
விட்டிடைப்பவள்ச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டாள்.

(இ - ள்.) பதமுகங்கூறிய வகுப்பமைந்தமுதையிலே இவர்கள் காவ
லமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தி
யைக்கேட்டாளென்க. (உகரு)

1146. மணியியல்யவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலேவாங்கிக்
கணைபுரைகண்ணியேற்பவடித்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுளே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துலையுடுத்த
பின்பு நறியமாலையையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற
வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (உக௧)

1147. பொன்னணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சாந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாந்தளிரியலோதலோடு
மின்னடுவாளும்வேலுங்கல்லொடுத்தியுங்காற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனந்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசாந்தைப் பனி
நீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களெல்லாவற்றையும் ஒதினவளவிலே
அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருத்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை
மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவளைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனாலும், பிள், "விண்ணோர்களைவாழ்த்தி" (சீவக, ௧௧௧௦) என்றத
னாலும் ஈண்டு விஞ்சையர் வாராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னிடைவிஞ்
சையும் பாடம். (உக௨)

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளிணுள்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினேந்தாளரோ
பாருண்மன்னும்பழிபண்பணங்கின்றுவினைந்ததே.

(இ - ள்.) முலையினையுடையதோளிணுள், தன்கணவனுக்குற்றதயை
மின்போற் கடிதாமையும்படி நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுகத்
வருவார்களாகவென்றநின்றவள், பண்பணுக்கு இன்றுவினைந்ததொரு பாரிலேத்
மன்னுகின்றபழியை மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உக௩)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமாகட ஹுட்குனித்தாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனடன்மனையாளெனி
னென்னையாவதிவனாற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்
கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோடுதய்வமே.

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னை : ஐ, அதை. ஆவது,
ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

(இ-ள்.) அரசன்செய்தசிறைக்கடலிலே தான் முழுகியுழுந்துகின் தவள
விலே தன்மனையார் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையையாக்கினுள்ளொன்றால், இவன்
ஆற்றலும் கல்வியும் என்னுக்கடவாவாவென்றுகூறி உலகம் எடுத்ததச்சொல்
லும் பழிக்குத் தெய்வமே, யான் என்செய்வெனென்று நினைந்தானென்க. ()

1150. (க) செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணைக்குமென்றாற்பழி
யில்லையாயின்னவளையானே னும்வேற்றுமையிலல்லே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலேதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகுட்பொதுப்பெண்ணவளயான்குலமங்கையே.

1151. (உ) ஆவதாகபுகழும்பழியும்மெழுநாளாவ
தேவர்மாட்டிம்முளமக்களுளில்வழித்தேர்கலே
னோமெனஞ்சம்மெனநோக்கிநின்றான்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன் றிற்புனிற்றுவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருப்பார்க்கத் தீக்கெலாநீக்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும்
அதனாக்கூறுகின்றான். ஏகாரம், தேந்தேகாரம்.

(உ) காவற்கன்று - தர்காவலையுடைய கன்று.

(இ-ள்.) செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகனார்க்குமென்றுகூறியவதனாற்
பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவனொன்றும் யானொன்றும் வேறுபாடில்லே
யே ; வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும் ; அதுகுக்
கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவன் பொதுமகள் ; யான் குலமங்கை.
அதனாலும் பழியில்லையாம். அதவுமன்றி எண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக ;
அவை தோன்றுநாள் தேவர்பக்கலுத்தோன்றும் ; மக்களில் அவையிலலாத
இடம் கண்டதேயன் ; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று ; என்
நெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்
துப் புனிற்றநோக்குதலொத்த நோக்கினை நோக்கிவிற்றானென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கிநின்றாற்போலேயன்றான் ; இது பயனுவமம். ()

வேறு.

152. (க) மாநகர்சுடுதலொன்றோமதனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவுநிக
வேய்நிகரில்லதோளினிஞ்சையால்விதித்துக்கொள்ளப்
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிந்திக்கின்றான்.

1153. (உ) கச்சறநிமிர்ந்துமாந்தர்க்கடாவிடுகளிறுபோல
வச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா
வச்சறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநிரைத்தயானைக்குழாபிரித்திடுவென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வானும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுடுதல் ; ஒன்று மதனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும்.. அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப்பின்பு உயிர்வாழ்தலை வேண்டேனென்றகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறம்படிநிமிர்ந்து பின் மாந்தரை உச்சியையுமருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனைக்கொன்று, புலி சீறி ஆட்டினத்தே புக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி நெருங்கவளைத்த யானைத்திரையையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினானென்க.

ஆய்நிகரும் பாடம். ஆசிரியற்குநேர்ந்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரனைக் கொல்லக்கருதினான். (௩௦௨ - ௩)

1154. மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லோகாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கிருமிகொன்றென்றேழுழைநினைப்பவென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்த நம்பகவனுயிரை உண்ணுகாளெல்லை வந்ததில்லை ; இக்கிருமிகளைக்கொன்று பெறும்பயன் யாத ? என்றேழுழைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்திள்மையின், 'இருமி' என்றான். (௩௦௪)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தக்குழாத்துளான்றுளும்புமுந்நீ
ரேழ்தருபருதிதன்மேலினம்பிறைகிடந்ததேபோற்
ரூழ்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழி தீப்பாடக்கேட்டோராரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்.

எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கினமுத்தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விகாரம்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சனனும் தேவிமார்திரளிலேயிருக்கின்றவன் ஓராரம்பையைச் சேர்ந்த சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

1156. வயிரம்வேய்ந்தமணிநீன்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றிர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனாடலு

முயிரானைநினைந்தானுற்றதோதியினைக்கினான்
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசம்பேறினான்.

(இ - ள்.) வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினகண் இடனமுனவளவிலே, இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காதே முதற் சேவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தை அறிந்தான்; அறிந்த தேவிமார்க்குத் தன்னுருவை நிருமித்தவைத்துத் தன்னார்தியாகிய மேகத்திலேயேறினான்.

உதி - அவதிஞானம். ஓலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க; படிவம், விகாரம். (௩௦௬)

1157. இடியுமின்னும்முழக்கும்யிவற்றா னுலகந்நிறைந்
தொடியுமுழியிலணின் றுறுகால்வரைகீழ்ந்தென
நடலேநோக்கிக்கதிர்நா னுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலேயேந்திலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ்.

(இ - ள்.) அவ்வுர்தி, உறுகால் வரையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைந்தவன், இந்நடலையேநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிரிகழ்த்தென்று காணுந்தர்மையையொப்பக் கதிர் மறைத்த பின்பு, உலகமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்றும்படி கடலையெடுத்து நிறத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மறை கலத்தென்க. (௩௦௭)

1158. விண்ணுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்த்தக்
கண்ணும்வாயும்யிழந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமா னும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாயியை
யண்ணலேந்தியகலம்புலிக்கொண்டெழுந்தேகினான்.

இழந்து-இழப்ப. ஆம் கடல்-மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள் மையாமையின், வாயிழந்தன; “மாமேயன்மதப்ப” (நெடுநல். ௧) என்றார்பிறரும். பெருமான் - சச்சத்தன்.

(இ-ள்.) அம்மறையாலே, விலங்கும் மக்களும், விண்ணுமண்ணும் அறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பாராகவெளக்கூறிப் பெண்ணும் ஆனுமிரங்கச் சுதஞ்சனன்வந்து சாயியையெடுத்த மார்பிலேதழுவிக்கொண்ட மேனோக்கிப் போனான். (௩௦௮)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரடோள வற்கொண்டெழுந்தேகுவ
நன்றுண்டாகவெனநன்றுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தவ
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொல்லினிக்கட்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

(இ-ள்.) சேவகனை அவன் கொண்டிபோகும்வளவிலே, தந்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினான்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்

காலுங்காலம் எந்நாளிலே உண்டாக்கொலென்றும் நினைவாகிய உள்ளழி
கொயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உலமவாசகம். நானொன்றது, காலத்தைபுணர்த்தும். (௩௦௯)

1160. சந்தமாலேத்தொகைதாழ்ந்துசாந்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்தும்மலர்மாலேதூ
யெந்தைமார்களுமுகென்னவேகயிடுத்தாள்சூரல்
சின்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கினிதோற்குமந்தீஞ்சொலாள்.

சந்தம் - நிறம். தான்வழிப்பட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்ற காரியம்
பிரான்முடிதலின், அவரைப் போகவென்றாள். சூரலென்னுநரம்பு தான்
இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

(இ-ள்.) தான் வழிப்பட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்சூவந்த தேவர்களை
மாலையைத்தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீ
ராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (௩௧௦)

வேறு.

1161.(க)மலேத்தொகையானைமன்னன்மைத்துனன்மதன்னென்பான்
கொலேத்தொகைவேலினானைக்கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணாஞ்சுயிர்த்தஞ்சினோக்கிச்
சிலேத்தொழிற்றடக்கைமன்னந்திறந்தெனச்செப்புகின்றான்.

1162.(உ)மன்னனாற்சீறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்குளெல்லா
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுகுழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மன்னன்மைத்துனானைய மதன்னென்பான், சேவனை அர
சன் கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாய்
யஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தெனக்கூறுகின்றவன், அரசனாற்
சீறப்பட்டசேவனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாம் சென்று
யாங்குப்பட்ட துன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடை
விளக்கு எரிக்கும்; இனி என்சொல்லிச் செல்வேம்? மேல் என்செய்யக்கட
வேம்? செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் மெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச்
சொல்லுங்கொண்டொழியென்க. (௩௧௧ - ௨)

1163. வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளரான்கொணருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவானிற்புரட்டியிட்டிரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிநகரமுங்கிறந்தன்றே.

(இ - ள்.) சூழ்வினையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தையாடி மதி யொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாதபடி புாட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மார்த்தரைப்போல ககந் அழுங்கிறென்க. (௩௧௩)

1164. காய்சினவெருளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகாளை
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினேடிருளுங்காற்றும்
பேசுற்றான் பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து - மொய்ப்ப.

(இ - ள்.) அவர் அங்கனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே ! யாங்கள் செய்திசுநின், சேவகன்சுந்நம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்கனத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடும்படி கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்துதள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

1165. அருள்வலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையுக்கந்
திருமலியீகைபோகந்தின்புகழ்நண்புசுந்ந
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசேவகனெனக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திருமலியீகை - செல்வமிகுதின்தகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் துறவல்லனாதல். யாரே : ஏகாரம், எதிர்மை.

(இ - ள்.) அருள்முதலியவற்றிற்குச் சேவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை ; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லாதல் மிகவுமரிது ; இத்தன்மையானைக்கொன்ற நீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க. (௩௧௫)

சு.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௧௧௬௫.

ஐந்தாவது

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்தயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டயில்குணத்தினான் பாயென்செய்கின்றான் கொலென்னிற்
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்கூடியபளிங்கிற்றேன்றுந்
தீட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கினந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையிலும் ஆசிரியனுக்குநேர்த்தமொழிதப்பாமைமையின், 'கோட்டயில்குணத்தினான்' என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்ச - செவ்வாக்கு ஊட்டின பஞ்சு; பளிக் கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிக்கிடத்தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான் சீவகன்.

(இ - ள்.) தன்னை உய்யக்கொண்ட குணத்தினோர் சிறையினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றானென்று கேட்பீ ராயின், அவன்செய்தின்றநிலைமைதன்னை மூற்படக்கிளந்து, பின்னர்ப் படிவ மன்னுன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவென்று தேவர்கூறினாரென்க.

"வண்டளிர்" (சீவக. ௧௨௨௫) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினார். (க)

1167. விளங்கிவல்லுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினான்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
தலங்கலந்துயர்ந்ததோளானாழ்வியென்றுவிட்டான்.

(இ - ள்.) தோளான், கட்டியங்காரச்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும் தேவன்விடுத்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்போன்றதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்வியென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை. பொலிதலும்: உம்மை, சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும் இவன்மனமிருந்தபடிகூறினார். இத்தனே சாரணரும், "சிறைப்பட்டனை போலும்" (சீவக. ௨௮௬௦) என்றார். (உ)

1168. வானாமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனிரைத்தெழுந்துதிங்களிருலெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்கதிர்சுமத்தோர்திங்கண்
மேனியிர்ந்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலே நெருங்கித் தேனொழுகும்படி வாடாரம்பாய்தலின் அவ்விடத்திருந்த தேனினம் அஞ்சிப்போய்த் திங்களை இறுவென்றாகருதி மொய்க்கும் வெற்பு - சந்திரோதயம்.

(இ-ள்.) திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குந்நிலை ஏறி ஞற்போலே தேவன் சேவகனைக்கொண்டு தன்வெற்பிலே ஏறினானென்க. (௩)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிறைசெய்தெண்ணீர் வெங்கள்விட்டலர்ந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன். ஞன் மங்கலவகையினாட்டி மணியணிகலங்கள்சேர்த்திப் பங்கயநெடுங்கனனைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையின், திரைகூறினார்.

(இ - ள்.) விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணனைத் தெண்ணீராலே உரிமை யோடேகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்கையுஞ்சேர்த்திச் சந்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகுமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும் பின்னியமுத்தமாலைப்பிணையறுழ்குடையினிழற் கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவிலவீச வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனநிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) திலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலை யையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (௫)

1171. இருமலர்க்குவுணையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற வரிமலர்த்தாரினுன்றனழகுண்டளியவென்னாத திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணியம்பிடுனே.

(இ - ள்.) தேவியர், எம் கண்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினுன்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபழனை இன்றுபெற்றவனவென்று முகமன்கூறி, இவ னுடன் நட்பு எவ்வளமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப் படிக்கூறினானென்க.

இருமை - கருமை. குமலியாகியபிதப்பை மறைபாமற்கூறலின், 'இன் னணம்' என்றார். (௬)

வேறு.

1172. பிணிக்குலத்தகவயிற்றிறந்தநோய்கெடுத் தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்கானையென்றனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிழ்தனையமாண்டினான்.

பிணிக்ஞலம் - நோய்த்திரள் ; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்
லாம் அகமென்றது நாய் ; "எரிநீரவேரகமந்நரகத்துன்பத், தொருநீர
வேவிலங்குதானுடைய துன்பம்" (சீவக. ௨௭௭௭) என்பர் மேலும். அணித்
தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிழ்தென்
றார், வழிவழிக்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

(இ - ள்.) அமிர்தனையமாண்டினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிதலியி
டத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினைஎனக்கருளி இக்கனம்பார்
த்தான், இக்கானைகாணுங்கோளென்றனென்க. (௭)

1173. கடற்சுறவுயரியகானையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றீணில
மடத்தகையவனொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

(இ - ள்.) காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய
மடத்தகையவனாக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்
கூறினாரென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம் ; உம்மை, அஃசு. நிலமகனொடு திருமகளுமாம். (1)

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெனிறற்றருகுந்தன்மையிர்.

(இ - ள்.) போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு
நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்
தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அக்கனம் தாவல்ல தன்மையிர்,
எண்ணல்வேண்டுமோமெனச் சீவகக்கூறினானென்க.

தரும், தருகும் இரண்டும் விகாரம் ; தருமிடத்து எமக்கே உரித்தாக
வென்றமாம். (௧)

1175. (௧) மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
நண்னுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணிளைய்.

1176. (௨) ஊற்றுநீர்க்குவலுளுறையுமினனார்
வேற்றுநாடதன்சுவைவித்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினாற்
காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க:

(உ) அது - துகர்ச்சி; சுவையதனையென்றமாம். இவன் கூட வாராத
படி, 'போற்று' என்றான்.

(இ - ள்.) பூணிலம்! நிலத்திடத்தே மலைமுதலியனவெல்லாம் கிடத்
தன; அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு, நூரெண்ணமுண்டு; அவை
கானுதே கூவலில் உதையும்மீன்போலே தாம்பிறந்தனரிலே திரிந்தேவிடு
கின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு துகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுத்தல்
பொருந்தினாராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்
விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை
புவிவிடத்தே தெரியும்படி கூறினானென்க. (க௦ - க௧)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்டிகாதமிறந்தபிணிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றாள்வாய்த்தோன்றுந்
தம்வினைகழுவுகின்றாரசாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையின்கன்றுபோந்துவிழைவறத்தறந்துவிட்டார்.

(இ - ள்.) இம்மலைக்கு இருகாதம் இறந்தபிணி இருண்டுதோன்றும்
அம்மலையை அரணபாதமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றாள்வரையிலேவக்
திருந்து, தோன்றுகின்ற இருவினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர், வீட்
டை விரும்புதலின், தரணிகாவலுத்தறந்துபோந்து பின்பற்றாதத் தறந்து
விட்டவர்களென்க.

அரணபாதம் - ஸ்ரீகோயிலுள்ளமலை.

(க௨)

1178. சிந்தையிற்பருதியன்றாச்சேவடியினைஞ்சலோடும்
வெந்திறவியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டிபேணித்
தந்தவளமிர்தமுட்டவுண்டவட்டிரிந்தகாலேச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்றாய்.

(இ - ள்.) தரணிக்குத்திலகமன்றாய்! மலக்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தை
யாலே இருளாகற்றும் பருதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்
கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவள்விருந்துட்ட
உண்டு, அவளைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வா
பாகவென்க.

அமிர்தம் - துகரப்படுவன.

(க௩)

வேறு.

1179. அங்குசின்றகன்றபிணையங்காவதம்
வெங்களினிடமதவேழப்பேரினந்

தங்கியகாட்டுதனிச்செல்வாரிலை

கக்கையின்கரையதுகடலிற்றோன்றுமே.

(இ - ள்.) அங்குநின்றும்போனபிற்பு, இருபத்தைக்காதவழி, வேழத் திரள்தங்கிய, கடல்போற்றோன்றுக்காடு கக்கையின் கரையிடத்தது ; அதனைத் தனியே போவாரில்லையென்க.

இங்கேயானேகூறிற்று, அவன் அறஞ்செய்தனோக்கி; 'பஞ்சவர் போல நின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்' (சீவக. ௧௨௩௭) என்பர். (கசு)

1180. புனலெரிதவழந்தெனப்பூத்ததாமரை

வனமதுவாளெனவானாபாய்வன

மனமகிழ்பெருந்தடம்பலத்திட்டேகுதி

யினமலர்த்தாரினுயிரண்டுகாதமே.

(இ-ள்.) தாரினும் ! தாமரையையுடைய, வானாபாய்வனவாகிய தடைய களை வலத்திட்டு அவ்வியானை திரியும்வனத்தே இருகாதமேகுவாயாகவென்க. (கசு)

1181. காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்

தேந்தனின்றோளெனவிரண்டுஞ்ஞயபோய்ப்

பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்

பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

(இ - ள்.) அங்கனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்த ஏந்தலையுடைய நின்றோளெனும்படி இரண்டுஞ்ஞயவளார்ப்பட்டுப் பேய்கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட்டைக் காண்பையென்க. (கசு)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ

ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்

களவினிணனிநலங்கவர்ந்தகள்வவென

றுளர்மணிக்கொம்பொருருகினைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

(இ - ள்.) வெயில் வரையிலேயெறித்த நன்மையைப்போல்வதொரு மார்பினாய் ! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனெயென்றுகூறி உருகி நைவார்க ளென்க. (கசு)

1183. பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென

முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்

தழும்பதமிதுவெனச்சார்ந்துபுல்லலும்

பிழிந்துயிருண்டிடும்பேய்களாபவே.

(இ-ள்.) வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதொரு மேனி மெலியோடே மிக்கனாகுதலின், முயக்குங்காலையிதவென்று புல்லினவள நிலை பேய்களாவர்; அவரைப் புல்லாக்கவென்க. (கஅ)

வேறு.

1184. கண்டபேய்க்கரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிவீசிக்கிடந்தபொற்றீவிறுருகிக்
கொண்டிலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புடித்தவேளி
றுண்டுகினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

(இ-ள்.) கண்ட பேய்க்கரினின்றும்போய்க் காத்தகடந்தவளவிலே, இனியதொருநாடு தோன்றமென்க.

கடந்து - கடப்ப. தீவிறுதி - தீவின்றன்மைத்தாய். ஒழுங்கினை புடைய கரும்புழுந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந்நெல், அல்குலில் தகிலுக்குள்ளே றுழைத்துகிடந்த பலளமேகலையையுமொத்து, திரைசூழ்ந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (கஆ)

1185. படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குலனைப்பட்டந்தழுவிசயாணர்நன் னாட்
டிடைநெறியசைவுதீர விருந்தவணைகலுற்றும்
கடநெறி டுத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

(இ-ள்.) பல்லவதேயமென்றும் காட்டிடை நகரியிலே வழிவருத்தந்தீர இருதிக்களிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு; அதன்மன்மையைக் கேளென்க.

இதனால், பதுமையைக்கோடலும் கூறினான்.

(௨௦)

வேறு.

1186. (க) நுதிகொண்டனவெட்பரனுண்ணிலவேல்
பதிகொண்டபாரந்தனபோன்றுளவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. (அ) குழவிப்பிடிசூஞ்சாமாழ்குமெனத்
தழுவிச்சுடுவெவ்வழறுக்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கொர்சேவறழீஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயாற்றுவன.

1188. (ங) கலையின்னினைகன்றிடுமென்றுகசிக்
நிலையின்னிழல்வயினின்மைமிகு

னிலையின்னிழறானதுநின்றுகொடுத்
துலையும்வெயினின்றிருக்கும்முரவோய்.

1189. (ச) கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
துடைநாணெனமின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரு
மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவ்வநான்கும் ஒருதொடர்.

(ங) இன்பிணை - இனியபிணை.

(ச) 'மதங்கன்கலந்தநிலத்து' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பார்த்தவற்சைவொத்தது நுதிக்கொண்டளவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது தன்னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மைவயச் சொல்லி, வாய்தான் வேம்புயிலும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழவியையுடைய பிடி மயங்கி மென்றுகருதி அழலைத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித்தருவித்தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் தயராற்றுவனவுமாய் வெயிலிலேநின்ற உலையாநிற்கும். கலை, பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிழப்பிந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத் தான் உருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநின்றது யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடையே கலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிதென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியாலே விதித்துவிடப்பட்டவர்களுல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அநியாயமாயம். நீயும் அவழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க. (உக - ௪)

(உ) விதி - வழி. விதியைப் புறக்கண்ட தபோதனர் மேலேயெழுப்பறந்து போவதல்லது வேறபோகாரென்றமாம்.

1190. நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர் தாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

(இ - ள்.) வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்பாருமாய்த் தநெஞ்சருகி இத்திரியங்கனித் தார்வாருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்தபோது வென்க. (உரு - ௩)

1191. (க) குலைவாழைப்பூத்தகொழும்பழனு
நிலைமாத்தனதேமுறுதிக்கனியும்

பலவீன்றனமுள்ளுடையள்ளமித்து
மலையாற்றயல்யாவுமடித்துளவே.

1192. (உ) வளர்பைம்பொனும்வாளொளிநீண்மணியு
மொளிர்கின்றனவோசனைநீணிலமுந்
தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையும்
குளிர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) குலைவாழை, பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் -
மரம் ஏனையவும்.

(உ.) வாளொளி - பெரியஒளி. நிலமும்; உம்மை, முற்றும்மை. 'தாம்
வளையும்' என்பதாடம் பாடம்.

(இ - ள்.) மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மா
விடத்தனவாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுதபழ
மும், ஏனையவும் நெருங்கியுளவாதலால், தாபதர்தாம் உணவிற்றளர்வொன்றி
லராய்விழையும் ஒளிர்கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஓரோசனை
யெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திர
கூடமென்றும் பெயரையுடைத்தென்க. (உக - எ)

1193. முழுவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி
கழையின்றினிசந்தோடிகல்லெனவிர்த்
தழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்
டதழியும்புனலஞ்சனமாநதியே.

(இ-ள்.) கழையின்றினியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணி
யையும்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்றி இழியும் அருவியானது மிகப்
பெருகும்யாறு, அஞ்சனமாநதியென்றும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பணிமால்வரைதா
னதுதெள்ளறல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடம்வழைகுழம்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி,
அதுமுதலாக முன்கூறிப்பவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினார். உவையென்றது,
ஒழிந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

(இ - ள்.) இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலை
தான்; வலப்பக்கம் அந்தயாறு; முன்னும்பின்னும் தேமாமரமும் வழைகுழ
ம்பொழிலும். இவ்விடம் இப்பத்தால் அந்தவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்
தவிர்த்திராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றானென்க. (உஆ)

வேறு.

1195. வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரம்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

(இ - ள்.) பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத்
தாபதர்பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மளம்பொருந்
திய கணவரைத்தழுவி மகளிர்வடிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்ட
தென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

1196. குரவீரமுயகொன்றையங்கானின்வாய்
வரகுவான்றிறொலைச்சுரர்பாடலி
னாவவண்டொடிதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாசிலம்பன்னிருகாதமே.

(இ - ள்.) அம்மலையை விட்டு இழந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற்
பரப்பையுடைய வினாசிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அறுப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற் றப்பாடலுக்கேற்ப
வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டுநிலமென்க. (௩௧)

1197. ஆங்கவெல்லையிகந்திதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றுங்குசீர்த்தக்கராட்டணிகாண்டியே.

(இ - ள்.) அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்க
நாட்டியாழைக்கக் காண்பாயென்க.

அநநவும் பூவாலாக்கிளமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே
அதனையுண்டு பாங்கின்ற இன்னிசையிண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வய
லினையும் சீரெய்யுருடையநாடென்க; "எங்கியமிடறு" (சீலப். ௩ : ௫௧)
என்றார். கம்பலம், உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௩௨)

வேறு.

1198. பாளைவாய்க்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிரெய்ம்முதிர் தொடையல்கீறி
வாளைவாயுறைப்பநக்கிவராலொடிமறலுமென்ப
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொண்டே.

(இ - ள்.) காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு, கமுகின்றெற்றி
பிழைண்டாகியபழம் பின்ம உதிர்தலின், இறுல்கிழந்து அறிந்தேன் தம்

லே னுளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகூடகத்தித் தம்மில் மாறுபடாநிற்கு
மென்க.

செய் - தேன். என்ப, அசை.

(௩௩)

வேறு.

1169. அங்கதன்றன திடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா
யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தறாறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்து
போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத்தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பார்த்து அந்நாட்டின்களிர் கூந்தல்போலேநாறித்
தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே கேம
சரியைக் கொள்கின்றதும் கூறினாலும்.

(௩௪)

1200. (க) மின்னுடைமணிபலவான் றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமுட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலினாய்வல்லேநீந்தினால்.

1201. (உ) யானைவெண்மருப்பினாலியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்லேய்ந்தன
தேனெயுன்கிழங்குகாய்பழங்கள்செற்றிய
கானவர்குரம்பைபுகழ்காமிதோன்றுமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை.

(இ - ள்.) அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினாய் மணிகளையரித்
துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி உலகத்தைபூட்டலிற் கணிகையாகிய
புனலை விரையநீந்தினால், யானைக்கொம்பாலே கால்வளை முதலியவெல்லா
மியற்றி மானமாலாகிய கவர்பின்மயிராலே லேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள்
குழந்த காடு தோன்றுமென்க.

(௩௫-௬)

1202. கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுங்கைமான் குரன்மணியருவிநீள்குர
லெடுப்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடும்பைமான் குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

(இ - ள்.) அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை தடிக்குரலும், கள்
அரிக்குக்குரலும், யானையிக்குரலும், அருவிவீழ்குரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி
தவீட்டுக்குரலும், சிழிக்கையுமென்க.

(௩௬)

1203. பொன்னணிதிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னவிநோனிகுய்காட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன, விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

(இ - ள்.) தோளினாய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளி
ரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிகள் நான்குள ; அவற்றின்வேறு
பாடு கேளென்க. (௩௮)

1204. அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவினொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுயிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பணிழ்குவனநீர்வாவியாகுமே.

(இ - ள்.) அந்த வாவிகளில், பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று ; இரத
மாகிய நீர்தொன்று ; எல்லாநோயையும் தீர்ப்பதொன்று ; அமிர்தமல்ல
தொன்று. ஆதலிற் குவனநீர்வாவியல்லது கமக்கு துகர்தற்காகாவென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று.
அல்லதொன்று என்றது நஞ்சின ; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்
றது சுச்சப்பொய்கையென்றமாம். (௩௯)

1205. கையகிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவழர்த்திய
ரையெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்
தய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

(இ - ள்.) அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், கிலையினராய்த் தோற்
பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர் ; அக்கனர்தோன்றி அவற்
றைக் கோடற்குச்சென்ற பாவழர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆள
ழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

பையுள், விகாரமுமாம்.

(௪௦)

1206. அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாதர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறந்
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

(இ - ள்.) கின்னிடத்து மகளிர்கண் மொய்க்குமாறுபோல மாதர்கள்
அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டி அவற்றைக்கொள்ளவேண்டு
மென்றுநினைவு சிந்தியுமிடையேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் கல்லியை
புடையவனென்று துணக்கொ மொய்த்துத் தொழுதுகாண்பரென்க.

இதனால், அவற்றிற் கு இடமேபோவென்று.

புறநாற்.

(இ-ள்.) மண்காவலனாகியவேந்தன், பாவையாகியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுதறகவென்றுகூற, நீயும் அவ்வனம்படக்கும்ளாளிலே, நுத்திரின்ற நத்தட்டனும் நின்றோழரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின் னச் சேர்வரொன்றானென்க. (௫௦)

வேறு.

1216. நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு
முட்டிடைமுடுக்கருமொய்கொள்குன்றமு
நட்டிடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினுன்.

(இ-ள்.) தாரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத நுவுழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், காடும், பொய்கையுடைய முன்னே தோன்றக்கூறினாய், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங்களைக் கூற நின்றானென்க. (௫௧)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரணைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்
சொல்லினவன்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

(இ - ள்.) நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பிய குமரணை வாழநாட்டவே வல்லவன், அஃது அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக் கூறினானென்க. (௫௨)

1218. கடுந்தொடைக்கவர்களைக்காமன்காமுறப்
படுங்குரறருமிதுபாம்புமல்லவுந்
கடுந்திறனோய்களுக்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

(இ - ள்.) இது, காமன்விரும்பப்படும் சாரீரத்தைத்தரும் ; இது பாம்பு விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுக்கங்களையும், கோய்களையுக்கெடுக்கும் ; இது வேண்டிய உடம்பைத்தருன்று அவற்றின் வேறுபாட்டியக் கூறினானென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கடுந்திறல்' என்றான். (௫௩)

வேறு.

19. கந்திகளிறுகொல்லுங்கருவரையுமுவைவன்னுன்
மந்திரமூன்றுமோதிவரனவிற்புரையும்பைந்தா
நீந்திரன் நன்னே நோக்கியியக்கியர் குழாத்தைநோக்கிச்
சின்னையிற்செல்வலென்றான்மேவனுஞ்செலவுநோந்தான்.

(இ-ள்.) புலியன்னான், மந்திரமுள்ளையும் படித்துச் சுதஞ்சனனையும் பார்த்த அவன்தேவியர்திரனையும் பார்த்த மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வேனென்றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தூரகமனமும் கலைகளினொன்றாதலின், அதுவல்லனென்பதும் இதனும் பெற்றும். செல்வயிகுதியான் இந்திரனென்றார். (ருச)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென் றெனைத்தொருமதியினுக்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுயிழ்த்திலங்குசெம்பொற் பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசில் லாத மகடன்னை.

(இ - ள்.) தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்கும் ஒருதிக்க ளிலே யான்சென்றுகூடும் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அத் னையறிந்து, தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலே யென்று கூறினானென்க.

கொல், அகை. இன், ஏழாருபாதல் புறமடையாற்கொள்க. சீவகன், பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினு னேனும் மனக்கவந்தியின்றி நிலைபெறவருந்து எய்தாமையின், அதனைத் தேவன்கூறானுயினான். இனித் தத்தையையே நினைந்தானென்றிற் குண மாலையை வகாந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடல்தீர்த்துப் புணராமையின், அவனையே நினைந்தானென்க. (ருரு)

1221. ஆறிருமதியினெய்தியாட்டனையடர்த்துமற்றுன் லீறுயர்முடியுஞ்சூழிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துய்தியென்று கூறினன்கதிர்கள்பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

(இ-ள்.) முடியினான், பிள்ளும், பன்னிரண்டாந்திக்களிலே இராசமா புரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுக்கொன்று உலங்குத் தொன்றுபட் டவந்த முடியையுஞ்சூழி நிலத்திற்கும் டுரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாயி னிறைவனைவழிபட்டுப் பிடிப்பறுத்து விடுபெறுவையென்றுகூறினானென்க.

இது தேவியர்முன்னாதுவின், வெளியாடகாரியங்க்கூறினான். (ருச)

1222. சொற்றிறற்குழ்ச்சியிக்கசுதஞ்சனன்னருங்கநாடி லிற்றிறற்குருசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே சுற்றியதோழிமாறாவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான் கற்பகமாழுஞ்செம்பொன் மாரியுங்கடிந்தகையான்.

(இ - ள்.) சொல்வலியையுடைய சுதஞ்சனன், மறைபொருளல்லாத வற்றை வேறுகாடி அந்நன்மையைக் கருங்கக்கூறிப் பின்பு குருசிலுக்கு மறை பொருளாகிய சூழ்ச்சியிடுக்கனவெல்லாம் வேறுகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு, அவன், பின்பு சுதஞ்சனனைத் தொழுதுநூற்றித் தோழிமாரா விடுத்துள்ளானென்க.

ஆசாரியனாதலிற் றொழுதானென்க. இனிப் போக்கு ஒருப்படுதலின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (ரு௭)

வேறு.

1223. சேட்டிளஞ்செங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
உட்டிருந்திருததற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர் திரைமுனைத்ததென்பவே.

(இ-ள்.) அந்நன்மையின்றானாக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணினையுமுடைய நிலங்கள், துதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (ரு௮)

வேறு.

1224. அழல்பொதிந்தநீளெனலரிதார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்
குழல்பொதிந்ததிஞ்சொல்லார்குழாத்தினிங்கிக்கொண்டேந்தி
நிழல்பொதிந்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிரிலத்திழிந்தான்.

(இ - ள்.) நீண்முடியான், அலரிதார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலை மேற் போகமுடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றிங்கி ஏந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (ரு௯)

1225. வண்டளிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்நீண்ட
விண்டொழுதுதிங்கணிகள்பலவுமார்ந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலாணைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக்
கொண்டெழுந்தான்வானவனுங்குருசிறுளேசெலவயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அந்நன்மையிழிந்து, சந்தனமுதலியான வாணத்தினைப்பட்டு விரிந்து தேனெழுகும் கணிகள்பலவுகளைத்த சோலையிலே, வேலாணைப் பின்பும் காண்போகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குருசில் தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் விடுபெற்றபடி காண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித் தும்' என்றான். ஈண்டு, 'மண்கருதும்' என்றதுகுறித்து, மேலும், "மண் கொண்டவேலாண்" (நிலக. ௨௩௩௩) என்பார். இதற்குமுன் தனியேபோகாமையின், தேவர் சொன்னதுகூறினார். (௯௦)

1226. வாளுழலையந்தியைவளநாகிட்டினமென்னுந்
தாளொழியப்போரேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர் விழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்

கோளுமுலையன்னாற்குக்குன்றமுநின்றமுதனவே.

ன்.

வாள், ஆகுபெயர். இனைய வளநாகு - தத்தையும் குணமாலையும். இனம் - தோழர் ; இவர்க்குக் கால்போதலின், 'தான்' என்றார். ஏறென்னும்பெயர்வரை வரைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்ற, 'உழுவையன்னான்' என்றார்.

(இ - ள்.) போரேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழுவையைப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்த தென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீரலீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசும்புலீழ்தலின் உள்ளுருகிப் புலியையன்னாற்கு மலையும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினார்.

(௬௧)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ

னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநவமுல்லைநாள்வேங்கைத்

தக்கார்போற்கைம்மறித்தகாந்தளந்தோதகாதெனவே

தொக்கார்போற்பன்மாலுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

(இ - ள்.) பெரியோர்தங்கேட்டிடைத்து அறில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணேநின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன ; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அந்தோ ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிலக்கின ; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாலும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க.

(௬௨)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்ந்துதியாரை

முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர்போலுமினிடும்மைப்

பல்லையுகுத்திடுவெமென்றுபைம்போதலர்சிர்தித்

தொல்லேறிநங்கருகித்தும்பியாய்ந்துதுகைத்தனவே.

(இ - ள்.) தம்பி, முல்லைநாள் ! நீங்கள் கொல்லையின் நடுவையணைந்து வேங்கையாகிய அரண்சேர்ந்த தமியாரை நம்முள்ளே சிந்தேநகைத்துப் பின்பு பிறறியச் சிரியாநின்றிர்போலேயிருந்தீர் ; இங்ஙனம் நகும்நம்மைப் பல்லையுகுத்திடுவேமென்று போதிலும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சிர்தித் தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகினவேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். 'தம்பியார்ந்து' என்றும் பாடம்.

(௬௩)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேக்கூந்தறொடேலெம்மில்

பீடேந்தரிலையயிற்பெயர்கென்றாமிடவார்போற்

கோடேந்துகுஞ்சாங்கடெருட்டக்கூடாபிடிநிற்கும்

காடேந்துபூஞ்சாங்கடந்தான்காவிற்கழலானே.

(இ - ள்.) நீதருகின்ற கோதையை யாங்கள்வேண்டும் ; ஆதலித்கூந்
விடலைத் திண்டாதேகொள் ; வழிமாறினாய் ; இஃதா எம்முடைய இல்லம் ;
— சல்லும் பரத்தையரில்லேற்போவாயாகவென்று ஊடும் மடவாரைப்போ
லே, களிறுகள் ஊடல்தீர்க்க ஊடல்திராதே பிழிகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலா
லே கழலான் போனானென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமையின், தேவர் இங்கனங்கூறினார்.()

வேறு.

1230. காழகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா
னாழையுடம்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்காடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
மேழகக்குரலினோர்வேட்டுவென்றலைப்பட்டானே.

(இ - ள்.) ஒருவேட்டுவன், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியை
யும் ஒப்பான் ; பறித்தலால் மார்பு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான் ; காடியொப்
பான் ; வெற்றிலை என்றுகண்டறியாதவன் ; மேழகம்போலும்குரலினாய்
எதிர்ப்பட்டானென்க.

வான்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்படும்.

(சுரு)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குதிந்தேன்கொழுந்தடிநறவொடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினோடுந்
தொடுமரைத்தோலன்வில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிநுனைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

(இ - ள்.) அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் காளுட
னையேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணினுடனே,
செருப்பினாய் வில்லினாய் உடையினாய் அனுகத் தோன்றினாகை, வே
லினுன்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க. (சுள்)

1232. மாலைவெள்ளருவிகுடிமற்றிதாதோன்றுகின்ற
சோலைகுழ்வரையினெற்றிச்சுழ்கினிசுமக்கலாற்று
மாலையந்தினைகள்காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டிள்வாழ்குறவருட்டலைவனென்றான்.

மற்று, அசை. இதா, திசைச்சொல்.

(இ - ள்.) அருவிகுடி, 1 இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்கு
பட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது ஒருபுனம் ;
அதற்குத் தென்மேலேமூலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்லைத்து யான்
தலைவனென்றானென்க. (சுள்)

1233. ஊழினிருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட

போழ்நிண்ப்புழுக்கறெனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுமுண்டிந்தொண்டிக்கனிதனையென்றான்.

(இ - ள்.) முறையால் நீர் உண்பதென்னென்று கேட்டபின், உவந்து
பார்த்து, தோழ ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றுசமைத்த
புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாடிய
இதனையும் உண்பேமென்றானென்க. (௬௮)

1234. ஊனொடுதேனுங்கள்ளுமுண்டியிர்கொன்றபாவத்
தினராய்ப்பிறத்திங்ஙனினியிலையொழியினென்னக்
கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்கள்ளொன்றேன்கைவிட்டால்
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன் பிழைத்துக்கொலென்றான்.

(இ - ள்.) முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையென்று உயிரையுங்கொன்ற
பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறத்தது; இனிஇவற்றைக் கைவிடுமி
னென்றுகூற, காணக்குறவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கள்முதலியவற்
றைக் கைவிட்டால் யாக்கள் எங்கனம்பிழைப்பேம், எம்முடம்பை நீவாட்ட
வேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. ()

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புவிக்கிரகத்திலுறைதனன்றோ
வூன்றினுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
வூன்றியிவ்விரண்டினுள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன
வூன்றினுதொழிந்துபுத்தேளாவதேபுறுதியென்றான்.

(இ - ள்.) ஊன்சுவைத்து உடம்பைவிக்கி நாகத்திலுறைதல் என்றோ?
ஊன்சுத்தின்றுதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் என்றோ? கடைப்பிடித்து
இவ்விரண்டினுள்ளும் கல்லது நீகூறென்ன, ஊன்சுத்தவிரந்து தேவனாதலே
உறுதியென்றானென்க. (௭0)

1236. உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னாயுயர்கதிச்சேறியேடா
குறுகினாயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டிளின்றே
யிறைவனாற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொன்ற மத்தல்கண்ட
யிறுதிக்கணியன்பந்தாங்குமிருங்கனியிலைகொள்ளென்றான்.

(இ - ள்.) நீ உறுதியுணர்ந்துகூறினாய்தலின், ஏடா ! இனி உயர்க்
பிலேபோனவ ; இதைவனாலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிரத்தோடு
ஊன்றுமத்தலுங்காண் ; ஆதலிற் காட்டிங்கிழங்கையுண்ணவே இன்றேஇன்
வெள்ளத்தாதச் சேர்ந்தாய் ; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட் பேரி
பஞ்செற்புங் கனியாயிருக்கும் ; குறிக்கொள்ளுனென்க. (௭௧)

1237. என்றலுந்தேனுமூனும்பிழியலுநிறுகநீக்கிச்
சென்றமடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீள்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதிந்தான்.

(இ - ள்.) என்ருகூறின்வளவிலே, வேடர், தேன்முதலியவற்றைக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்ருர்மேசெல்வேனென்றுசூறி அவன் போனானு; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலா பிறரைப்போலே காட்டுத்தியால் வளைக்கப்பட்டுகின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தை மழையப்பெய்வித்து நீக்கினுனென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரண்பாதத்திற்கும்நடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (எஉ.)

வேறு.

1238. இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்ருமுமிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வருட - பொடுகளுஞ்சென்னிநீள்
விலங்கல்சென்றெய்தினுள்விலங்கன்மார்பினுள்.

(இ - ள்.) மணிகலந்து அசம்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுதப் பட்டு, மானினம் மரகதத்தையிடறி வருடையோடு உகளுஞ் சென்னியை மடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினுள் எய்தினுனென்க. (எங்.)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசம்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரலாய்மொழிமறுவின்மாதவ
நீந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினுள்.

(இ - ள்.) விசம்பினடுகைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதொரு பொன்னி னொளியை வெல்லும் ஓளிவினையும், மந்திரத்தகைவிழையும் வாய்மொழியினை யும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால், தான்வரையில் இருபுகை முதலில் வணங்கினுனென்றார். ()

வேறு.

240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்முப்புகந்திரியவிற்பக்
கனிகவர்கண்ணுமேத்தக்காதிகண்ணரிந்தகாசி
நனிமுதிர்கடவுள்கோயினுள்வலங்கொண்டுசெல்வான்
குனிதிரைமுனைத்தவையோன்ருன்றுசூழ்வதனையொத்தான்.

(இ - ள்.) முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற முப்புக் கைவிட் ட் கெடுமபடியாக அவ்விடத்து இன்பக்களியைநுகருந் தேவரும் முயன் றத்தக் காதிகண்ணரிந்த கடவுள்கோயிலே வலங்கொண்டுசெல்கின்றவன் னொருபிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணரிந்த-உபாதிகளைத் தன்னிடத்தநில்லாதபடிவோறுத்த. ()

241. தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையின்றவியும்
வண்கொடிக்கொய்தபூவும்வார்த்துமட்டியிர்ப்பவேந்தித்

திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்ளுணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணங்கின வியையும்
கொடியித்தொய்த பூவையும் மதுவிராந்த ஏந்திக் கைத்தலத்தாலேபாதத்
தேயேற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேமொண்டபாட்டைத்
தாளத்தோடேபாடாநின்றனன்க. (என)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீலர்பெய்ம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில் காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீவைசெய்திறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள்பசையாப்பவிற்ப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியநலிதலாத வேதம். நீதிநெறி-சன்மார்க்
கம். காட்சி - ஞானம்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நீன்னடியைத் தொ
ழுவேழுமடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகையதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்
ளம்பற்றுகின்றனன்க. (என)

1243. இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னாறிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுத்தி
யொன்னாநீயினுழல்வேங்களுய்ப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இணையில்இர்பம் - அநந்தசகம். மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல்
தல் - அதித்போகத்ததைத் தவிர்த்தல்.

(இ - ள்.) பொன்னையில்வட்டத்திலவேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ
ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயுமுத்திப் பொருந்தாத நீவினையாதே
வருந்தலேம் உய்யப்போம் தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றனன்க.

1244. உலகமுன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையிலாக்குணக்கடலேயாரும்றியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுனிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

திறல் - அநந்தவிரியம்.

(இ - ள்.) இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய் ! அறவாழியை வலனு
யர்த்த எண்ணிநந்தகுணக்கடலே ! நீ எல்லாரும் அறப்படுவாயாகவென்று
னன்க.

படாய்: செய்யாபொன்றுஞ்சொல் செய்யென்னவிவாய்நின்றது. இ.
தேவபாணிக் கொச்சகவொருபோகு முன்றலும் இதைவணைப்பாடினார். (

வேறு.

1215. அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதாவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதிலுங்கட்டழித்தகாவலனியன்றே.

(இ - ள்.) அடியை உலகமேத்திப் பூமகழைப்பய்ய, முடிந்தவுலகத்தின்
மூர்த்தியை உறம்படி மூர்த்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்கனமடைந்
தோன், காமம் வெஞ்ஞி மயக்கமென்கின்ற மூன்றுமதிலையும் காவலழித்த
நீயேயன்றேயென்றானென்க. (அ0)

1246. முரணியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
தரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்ருன்யாரே
தரணிமேற்றந்தளித்தான்றண்மதிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவறிவரனியன்றே.

(இ - ள்.) மூன்றுமதிலையும்ழித்து, அங்கம் பூர்வம் ஆதியென்கின்ற
மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின்தன்மையையும் தரணிமேலே தந்து
வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான்? அங்கனங்கூறினவன், மதிபோலும்
அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணு அறிவுக்கு வரனாயுள்ள நீயேயன்றே
யன்றானென்க. (அக)

1247. திராவிணதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்ருன்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்தனைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுணியன்றே.

(இ - ள்.) திரிவிணையப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருத
வல்லாத வீட்டினையுரைத்த வாமன் யார்தான்? அங்கனமுரைத்தவாமன்,
நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவ்வமூன்றுலும் சாரணரைப்பாடினார்.

பா, முற்கூறியவை ; கந்தருவ மார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அஉ)

வேறு.

1248. அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னரே
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜி.க.பு.பு.பு.

(இ - ள்.) அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீகோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சார
ருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு, தலை
வன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க. (அங)

1249. அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவராவ்நிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
ரிருவரைவினாய்கர்நெறியின்முன்னினான்.

(இ - ள்.) மதுவையுண்டு பொருதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறித்துப் பாரிருவரை வழிகேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையனுதினமுள்ளென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான்.

(அச)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குகுழ்பசும்பொற்பாம்புரிக்க
கன்னிமூதெயில்கடலுமித்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புதப்பட்டப் படுத்தது.

(இ - ள்.) அன்னம் முன்னின்பொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணி யப்பட்டே கிடங்குகுழந்த பாம்புரியையுடைய மூதெயில், கடலை உடையதோ டுமித்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றி யுள் குமென்க.

(அருள்)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிலங்கியமொய்கொணீன்கொடிப்
பகறலைவிலங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிலங்குவேற்காணையெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி ; முகில் அவ்விடத்தினின்பதும் விவக்குதற்குக் காரணமான கொடி.

(இ - ள்.) அகிலுண்டாக்கிய புகையைபுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை இடத்தேசென்றலிலக்கும் சந்திராபமென்னும் நகரைக் காண பான்மையி னெய்தினுனென்க.

முகில்தலவிளங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம்.

(அச)

1252. மலரணிமணிக்குடமண்ணுநீரொடு
பலர்நலம்பழிச்சுபுரவவேகி
னலர்க்கிரும்பின மடுப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுள்புக்கானரோ.

அலர்கதர் - எழுதின குறியுறு. கரும்பினா - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாபிற்றின்பேற செல்லவே கொடிவலமாம்.

(இ - ள்.) கொடிவலம்பெற்று உலகாள்தானென்னும்படி ககரினான் புக் வன், தன்னைப் பின்பு அரசுப்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்குடத்தின் மன்ன ரீராலே ஆட்டிப் பரவும்படி ஏனினுனென்க.

அது, "மழகளித்தெருத்திற்றந்த மணிக்குட மன்னுநீரா, மழகளை மன்னுப்பெய்தாங்கு" (சேவக. ௧௩௪௫) என்பதனானுணர். இந் நிமித்தத் தின் பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்கும் நிமித்தமென்றுவைத்து இரண்டு நிமித்தமென்பாருமுள். (அ௭)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவஞ்சுழந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவிழ்மாலேநாற்றிமணியரங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகனிநுந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னாராடகமியற்றுகின்றார்.

(இ-ள்.) அவன்சென் தவளவிலே, மகளிரன்னார் பலரும்சூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை நாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இதைமகனிநுந்துகாண, நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (அ௮)

1254. குழலெடுத்தியாத்துமட்டாரகோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவீர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவீரல்குற்காசுசிலம்பொடுசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாளாங்கின்மேலரம்பையன்னாள்.

(இ - ள்.) அரம்பையை மொப்பாளாகிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரங்கி.நீமேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

"வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி, னெறியி னீக்கிய செடிய ரல்லோர், குறிபிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட வில்லாப் பருமை யில்லோர்" என்றும் ஒத்திரத்தித்கூறிய நிலை ஞானே ஆசிரியனிட்டவழகு கிடத்தலின், அழகியென்றார். (அ௯)

1255. தண்ணுமைமுழுவம்விண்ணகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்
கண்ணொடுபுருவங்கைகால்கலையல்குணுசப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே,

(இ - ள்.) அங்கனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையார், தண்ணுமைமுதலியவன் வாசியாநிற்கக் கண்ணுதலியவற்றிற்கொண்ட கூத்திதது ஒத்துமை யுடையவனோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றத்போலே மெலியாநின்றான். (௯௦)

1256. பாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமூன்றுங்
கூடுபுசிவணிநின்றனகுழைந்திழைந்தயிர் தழற
வோடரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசம்பொற்சாந்தமில்லமாவாடுகின்றாள்.

(இ - ள்.) அவள் பிள்ளும் பாட்டோடே பொருத்திய கூத்தம்வாச்சிய முமாகிய இம்முன்றுக்கடிப் பொருந்தின்று மெய்க்கக் கலந்து இனிமை மிகக் கண்ணுலெய்து இடுதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாசின்றாளென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (கக)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவிவீசப்
பூண்முலைப்பிறழ்பொற்றோடிவயிநுடங்கவொல்க
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டனைபோக்குகின்றள்
காண்வருகுவிளைக்கண்ணற்காளைமேனேக்கினுளே.

(இ - ள்.) மாணிழை, பட்டம்மின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு இடப்பக்கத்தே நுடங்க ஒலிக்கையாலேவட்டனைபோக்கு கின்றவள் கண்ணுலே காளைமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டையாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம்; இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, னத்தொழி லாகு முபவேட் டிதமே”, “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புதம் வர, வுய்த்த லாகு முபவேட் டிதமே”, “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே”, “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புதம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே”, “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதம், தோன்றும் வியாவர்த் திதத்தோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெ னப்பகார்த்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா லுர்”. (கஉ)

1258. நோக்கினுணெடுங்கணென்னுங்குடங்கையானெண்ணுகொண்டு
வாக்கமையுருவினியிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்குணெடுங்கண்பில்கி
வீக்குவார்புலையினைற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பார்த்தவன், கண்ணென்னும் குடங்கையாலே முகந்தொண்டு கவினாற் புகழ்தலாகா வடிவியிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத் துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கிநின்றதனூற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துவலையெவ்வி முலைத்தலையி லே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்டமையென்னும் மெய்ப்பாடு ; கண்கரித்து நீர்விழ்தலிற், அழுகையென்றும் மெய்ப்பாடாகாது. (கங)

1259. செருக்கயனெடுங்களுளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுமிழன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குநூல்பரிந்துசுந்தாப்பூவெலாங்ககிற்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பிடுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு ; * நிலக்குப்போல. அந்நுலெனச் சுட்டுக.

(இ-ள்.) பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணுள், தன் கண்ணீரை உலோக பாலம் காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினுலே

நெருக்கி அந்நூலை அறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம்வாழும்படி காமத் தீத் தலைக்கொள்ளுதலாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (கௌ)

1260. கன்னிமைகணிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத் தின்னறுங்கணியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை பொன்னினுலுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொன்னு ரின்னிசையிவற்கலா வென்னெஞ்சிடமில்லையென்றுள்.

(இ-ள்.) இவற்கல்லது என்னெஞ்ச இடமில்லையாயிருந்தது; ஆதலிற் கன்னித்தன்மையோடே முற்றிக்கணிந்து கமழும் காமமாகியபழத்தை நுகர் வான் இவனே; வேறு இதர்குரியாயில்லை; இத்தன்மை கூறாதே, பாத் தையர்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரெ ன்று கருதினென்க. (கரு)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவையூர்திக்காமருகானேதான்கொ லீருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குருகிறுன்கொ லரும்பெறற்குமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்ற டிருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்முள்.

(இ-ள்.) தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையான், அவன், குமான் மயிலார்தி யையுடைய முருகனே! சுறையுயர்த்த லிளக்கத்தையுடைய காமன்ற னே! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றனென்க.

தேசிகப்பாவை, அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவள்கல்லி முதலியவற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறி யது; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (கக)

1262. போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்லா தியாதிவள்கண்டதென்றாங்கரசனுமமர்ந்தநோக்கி மீதுவண்டாற்றுங்கண்ணிவிடலையத்தானுங்கண்டான் காதலிற்களித்ததுள்ளங்கானேயைக்கொணர்மினென்றுள்.

(இ-ள்.) இவள்கண் புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுரு வம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ் விடலையைக்கண்டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே கொஞ்ச களித்தது; அதனாலே கானைய இக்கனங் கொண்டவாருங்கோளென்று னென்க. (கௌ)

வேறு.

1263. கைவளர்களும்புடைக்கடவுளாமெனி னெய்கணைசிலையினேடிவன்கணில்லையான் மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென் றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்தநோக்கினார்.

கை - ஒழுக்கம்.

(இ - ள்.) இவ்வாழ்க்கைவளர்த்தருக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனாமென்று கருதின, கணையும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன் ; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (௧௮)

வேறு.

1264. - மந்திரமந்தவீழ்ந்துமாரிலத்தியங்குகின்ற
வந்தாகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யீந்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

(இ - ள்.) தங்ஙனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாரிலத்தேவீழ்ந்த இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்த இத்திரவீழ்ந்தபோன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அங்ஙன மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு வினையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றனென்க. அந்தாகுமரன் - தேவரில் ஒருசாதி. இளவரசாதலின், இதைவனென்றார். (1)

1265. போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினானுங்
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னாதுவண்டுமீத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையலாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றான்.
வண்டுமீத்தமலை - வண்டுமீத்த தேசிகப்பாவை.

(இ - ள்.) உலோகபாலனும் உலகனும் காதலால் இருவருமொருவராகி இருந்தவனாலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீக்கின இலயத்தைப் தப்பாமற்றாக்கி, கண்ணனும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றனென்க. (௧௦௦).

1266. (௧)தேனுக்குக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
வானுக்குக்கின்றவைவேலொருமகனுருபிற்றேன்றி
வானுக்குக்கின்றமீன்போன்மணிபாந்திமைக்குமார்பிற
கானுக்குக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதமுதலாக, "பதுமை" (சீவக. ௧௨௭௩) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(௧) உருமிற்சொன்னென்க. பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமை யாபிற்று.

1267. (௨)கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமௌவல்
செய்யசுத்திமயச்சாரற்கருப்புாக்கன்றுதீம்பூக்
கைதருமணிசீற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்துட்டிமலை
பெய்தொளிமறைத்துங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றனே.

(உ) குழவிய: அ, அகச. “பிள்ளை குழவி கன்றே பேர்த்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே” (தோல், மரபு. சூ. உச.) கன்மென் பதனை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றுக். இரண்டு மலையினம் இவனான அறிவித் தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன்.

1268.(க) பவழங்கொள்கோடுநாட்டிப்பைம்பொனுவேலிகோலித் தவழ்கதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றிண்டிநன்னுட புழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோர்கன்னி முல்லை யகழ்கடற்றூனைவேந்தேயணியெயிறீன்றதன்றே.

1269.(ச)வம்பலர்கோதைசீர்தமயிலெனவொருத்தியோடிக் கொம்பலர்நங்கைபூத்தாள்பொலிகெனக்குனிந்தவிற்கி ழம்பலர்கண்ணியாரநிதியறைந்தோகைபோர்க்கித் தம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்கார்.

1270.(ரு)நறவிநிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டிந்தேன்களுநிழன்றுபாட விறைவனைத்தோளிமற்றென்றோழியிதென்று சேர்ந்து பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோண்டிமுனோ.

(ரு) அணிந்து-அணிப. நிழன்று - நிழல்செய்து; “ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை” (சிறுபாண். உருக.) என்றார் பிறரும்.

1271.(சு)நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி யங்குறையரவுதிண்டியெளவையோவென்றுபோகக் கொங்கலர்க்கோதைநங்கையடிகளோவென்றுகொம்பேர் செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

(சு) நகைமதியெனவே மறவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு, வினைத் தொகை; காலம் நீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறவைநீளம் பறந்துசெல்லுமென்று கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, “அரி குரற்கோழிநாமத் தாவவடிகழ்த்த தாக” (சீவக. களருரு) என்றதனானு முணர்க. தடுத்ததனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக் கின்பாம்பு அதுகினை கையிலே திண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள்-பது மைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272.(எ)அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டெளவைமாரைக் கொடியனயென்னைநாளுநினை யெனத்தழுவிக்கொண்டு மிடைமின்னிலிவத்தைச்சேர்ந்தா வேந்தமற்றருளுகென்றான்.

(எ) அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இவ்வனம் தான் நிகழ்த்தப்பெறு மையின், தனக்காக நிகழ்த்தென்றுளாயிற்று.

1273.(அ)பதுமைஸ்யப்பாம்புதிண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்
கொதிநுணவேலினுயிங்கிருக்கெனக்குருசிலேகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடிதற்கொத்த
மதியிருத்தவலீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

(அ) ஏக - ஏக.

(இ - ள்.) இவ்வனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால் வேலினை
புடைய ஒருமகன்றோன்றி மாநீர்பிணையும் தாரிணையுமுடைய உலோகபாலனைத்
தொழுது பதுமைகையப் பாம்புதிண்டிற்றென்று உருயிற்சொன்னான் ;
சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலி
னாய் ! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்
கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்செயென்று வினாவினாற்கு வேந்தே !
நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழலியாகிய முல்லைபிணையும் மௌவ்விணையும்
சந்தனத்தையும் இமயச்சாரம் கருப்பூரத்தையும் திம்பூகையையும் சந்திரகாந்
தக்கல்லினின்றும் தோன்றின நீரைத் தேசைக்கலந்துட்டி மாலையை மூட்டா
கப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்றிலே
விசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னுலே வேலி
கோலி முத்தை மணலாகப் பாப்பித் தன்கையாலேதிண்டி நல்லநாளிலே
திலோத்தமையன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகிய முல்லை எயிறு
போலே அரும்பிற்று ; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைகிந்தவோடிக் கொம்
பே ! நங்கை அலர்நூத்தாள் ; பொலிகவென்றாநாக, அம்பைத் தோற்றவிக்
கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகை
யைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டுக் காலிலேசென்றாள் ; அவள்சென்று
சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களும் நிழன்று
பாடுமபடி நிறையப்பூத்தனிய, அதனைக்கண்டு இஃது எந்தோழியென்று
சேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோனைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
கிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் திண்டுத்தருகிய மறுச்
சேர்மதியன்றி இது கையிணையுடையதொரு மதியாயிருந்தது ; நாம் திண்டத்
தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே திண்டுதலாலே அம்மேயோவென்ன மீண்
டானாக, அவள்தோழி, கோதாய் ! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று
வினவிச்சென்று அவளைச்சேர்ந்தாள் ; சேர்ந்தவாறோக்கிக் கொடியுறைய் !
தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனாகித்தொழுது திலோத்தமையாரைப்
புல்லி ஒழிந்த தாய்மகனாத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினைபெனக்
கூறி மின்னையிடந்ததொரு மின்போற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே
வீழ்ந்தாள் ; ஷேந்தனே ! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான் ;
அதுகேட்டுக் கடுகிச்சென்று பார்த்து விடத்திட்டுவெகத்தைப்போக்குதற்குப்
பொருத்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்
தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இக்கனம் மாட்டுறுப்பாகக் கூறுது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை
கடுக்கூறிற்றுகாமைபுணர்க. (சூக - அ) .

1274. வள்ளறான்வல்லவெல்லாமாட்டினன்மற்றுமாங்க
ஹுள்ளவரொன் றலாதசெயச்செயலுதுகளா
தள்ளிலேப்பூணிஞஞக்காவியுண்டில்லையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறு மந்திரமும் மருந்தும்.

(இ - ள்.) உலோகபாலன் தான்வல்ல விஞ்சுகளெல்லாவந்தையும்
செலுத்தினன்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகளைபுஞ் செய்
பச்செய்ய, அவற்றைக் கோளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்
படி அரவுகான்றதஞ்சு மிக்கதென்க. (சூக)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையடுவெழுளிநாக
நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினாடும்
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்தே
ரெங்களுக்கிறைவனென்றாங்கிடிமுர செருக்கினானே.

(இ - ள்.) மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெகுளியையுடைய
நாகம், இது நாம் தீண்டுமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்று
என்னுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்
கட்குத் தன்பதி நாட்டையும் நிதியையுந்தந்த மகனுய்ந்தருமாதலின், இத
னைத் தீர்த்த நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசுறைவித்
தானென்க. (சூக)

1276.(க)மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்
கொண்டதுநாகமென்பார்குறைவளிபித்தொடையிற்
பிண்டித்துப்பெருகிறென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்சை
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகளேனாதிதென்பார்.

1277.(உ)சிரையைந்தும்விடுதுமென்பார்தீர்த்ததுஞ்செருங்கியென்பார்
குரைபுனலிடுதுமென்பார்கொந்தழவறுத்துமென்பா
ரிரையெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பார்
ருரையன்மினூதிரகீங்கிறுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மற்று, வினைமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழியை
யென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில்
திரண்டுபெருகின; இனி உயிரியோதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியநவை
யறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிநக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது
கேட்டதில்லையென்பாரென்க. ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றமாம். இரா
சமாந்தமும் பாடம்.

(௨) சிரையைத் த - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீர்ந்தால் - பூசுதல்; சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிக்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் நஞ்சு நீக்குதற்கும். அழலுறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

(இ - ள்.) தீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினொன்றாக. (கக௬-௨)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்களை ஈடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பார்
ருய்வகையின்றியின்னேயுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின் மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

(இ-ள்.) கையையும் கண்டத்தையும் உழல்கோப்பார்; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார்; தொழுதுநிற்பார்; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்து பழன், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே மடை திறந்த தன்மையையொத்தாரென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று 'மாக்கள்' என்றார். (கக௭)

1279. வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளக்குபொன்னாலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரொழாயிரம்மறுவிலவாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தனரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந் தெழுகவென்பார்.

(இ-ள்.) பொன்னாலே பூவும் தூலும்பெற்றார், மந்திரமும் மறையும்வல்லார், மறவில்லாத மந்திரத்தாலே ய்சும்பிலே புடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத்தத்திடுத்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (கக௮)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
றேம்பிழிகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்தாரைப்பக்கல்லென்
றாம்பழிகுளத்திற்கண்ணீர் துகணியிலத்திழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதிண்டினால் இறைவற்கும் தீர்த்தலரிது; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று; பாம்பு திண்டுகின்றகாலத்துப் பிறந்தநாடுமென்று; உதயாருடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியும்கோளென்று கவி தூலையெடுத்தக் கூறக்கேட்டுக் கவையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இவ்வேன்பது, மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக் குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அந்தோப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாகநின்றதென்றவாறுயிற்று. இதனால்

பயன் : அக்காலத்திற்றெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனுடனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பார்வையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். (1)

1281. நங்கைக்கின்றிறத்தலில்லைநரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிழுமுகட்டினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றானிருந்தாந்தைபாடு
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானினையவனுளன்மற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்ற, அசை.

(இ - ள்.) மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்கும் கொங்கு அலர் கோங்கி
னெற்றியில் அரும்பின்மலையிடத்தே ஆந்தைதான் இருந்துபாடும் ; இதனை,
நரபதி ! நீயும் கேட்பாயாக ; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பான் ஓரினையவன்
இங்குளான் ; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லைபென்றானென்க. (கக௯)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிரந்தப்பருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்துமாழாந்துசொன்ன
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னொடைங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்ராவந்தாங்கவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) தளபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகம்சிர்த்தம்படி தூண்
மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான் : இன்னும் ஒரு
சூழ்ச்சியுண்டு ; என்னோடு அங்கிருந்தஇனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரு
மினென்றுகூறினான் ; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும்
இந்நிலையைக்கண்டானென்க. (கக௯)

1283. பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்போன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகள்வீழ்ந்தபோன்றுங்கிடந்தமுகின்மகண்ணு
ரிறைவனையவரைநோக்கியென்கொடிதுற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம் ; ஈண்டுப் பெண்பாஸ்கிய கூடும்
குதளும் உவமையப்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்கு
முவமை.

(இ - ள்.) அங்குணங்கண்டவன், காகங்கள் பதைப்பவனபோன்றும், மயி
ல்கள் மயங்கிக்கிடந்தவனபோன்றும், கறவை கவ்விழ்ந்தவனபோன்றும் அமு
கின்ற கண்ணாராய வனையவரைநோக்கி, என்னோ ! இவருற்றது கொடிதா
யிருந்ததென்றானென்க. (கக௮)

1284. ஊறுகொள்சிக்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினன்கொற்றவேந்தன்கொழுநிதிநிலத்துமற்றுன்
விறயர்புகழைவந்திக்கேண்மையைவினாத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்புனானோக்கெனநம்பிசொன்னான்.

(இ-ள்.) அதிகேட்டு, வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உரவை விளைக்கவல்லை; ஆதலின், கொம்புனை இன்னோ நோக்கெனக்கூறினான்; அதிகேட்ட சீவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்னானென்க.

விளைத்தி, படுத்தலோசையாக்குக.

(௧௧௬)

1285. புற்றிடைவெருளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடைபூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டமேற்கவென்றான்
கற்றடிப்பித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

(இ-ள்.) விஞ்சையுடைய அந்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம் படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்த நிலையாயினும், இவட்கு இறந்தபாடில்லை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினானென்க.

காமனன்னானென்றது, இவர்கொருபெயர்.

(௧௨௦)

1286. பொழிந்துநஞ்சுகுத்தலச்சமிரைபெருவெருளிபோகம்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
பிழிந்துபிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பினிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயிறானஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னான்.

உகுத்தல் - தன்னாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கொவி கஞ்சைக் காற்றுஉகுத்தல். இரை-இரையென்றகருதுதல். போகம்-இழைதல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றதுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - டிண்டா; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - கூடியாடிண்டா; இது கீழ்வாய்ப்பல். பினிற்றல் - பிலிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிசாரம். காலமொழிந்தவேழம் அகாலமாம்.

(இ-ள்.) உகுத்தல்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அகவனக்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவந்தையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயிற், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பிள்ளும் அதனிலக்கணக்களிலே சிலகூறினானென்க.

(௧௨௧)

1287. அந்தணனுமான்பாலவியிணையலர்ந்தகாலே
நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாகிற்
நந்தியாமுறைப்பிற்றுழைத்தடமலர்வணிகனாகும்
பந்தியாப்பழுப்புநாறிற்குத்திரன்பாலதென்னான்.

(இ-ள்.) 1 சித்தராஸ்தமென்னும் தூலினைக் கொண்டு வந்தகூறின், ஆன் பாலவியினை நாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம் ; அலர்ந்தகாலத்தில் கந்தியாவட்டத்தை நாறுமாயின், அஃது அரசன்பாலதாம் ; தாமழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம் ; மற்றொன்றுக்கூடாத அரிதாரம் நாறுமாயின், அது சூத்திரன்பாலதாமென்று கூறினனென்க. (கஉ௨)

1288. கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னினோக்க

மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறழந்தியாழ்ந்த

கொன்னுமாநாகக்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிந்தேய்த்தான்

மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

(இ - ள்.) கடித்தவாயை விரலாந்தேய்த்தால், அது மாமாகக்கொண்ட தாயிற் கொப்புள் கொள்ளும் ; தெண்மட்டுப்போல் நீர்ப்பாபுமாயின், மண்ட லிப்பகுதியும் ; இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னி யே ; சாதி அரசர்சாதியே ; தைத்தழந்தினபல் யமதுதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றுமே ; உதயமும் கன்னியே ; ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றனென்க.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக்கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் முன் இறத்தலில்லையென்றதனை. (1)

1289. குன்றிரண்டனைபதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்

கொன்றிரண்டிருவமோதியுறக்கிடைமயிலளுடன்

சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ

னின் நிரண்டிருவமோதிநேர்முகநோக்கினுனே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியாபிம். இவன் ஐந்துரு ஒதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம் பஞ்சமஸ்காரமாம்.

(இ-ள்.) தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலளுடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்த்துநின்ற பின்னும் இரண்டிருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினுனென்க. (கஉ௩)

1290. நெடுந்தகைவின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்

கடுங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ

லுடம்பிடைநஞ்சநீங்கிறொண்டொடியுருவமார்ந்து

குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமான்மேனோக்கினுனே.

(இ - ள்.) அந்நெடுந்தகை, நீன்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலி யதிர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சநீங்கிற்று ; அதனீங்கின

பின்பு அவள்வடிவு அவன் கண்ணால் துகாரிந்த, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினுளென்க.

ஆர்ந்த - ஆர.

(௧௨௫)

1291. நோக்கினுணிற்றயுநாணுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினுள்வனையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
ருக்கினுளநங்கனப்புத்தாணியையமருளானு
தோக்கியமுருகனெஃகமோநிரண்டினையகண்ணாள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலையை கண் ; "அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது" (சீலப். ௨: ௫௧- ௨) என்றார்பிறநும்.

(இ - ள்.) அங்கனம்பார்த்த கண்ணாள், நிறைமுதலியவற்றையும் வனையையும் முன்புநோக்கிப் போந்தவள், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கினாள் ; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்தக்கொண்டாள் ; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுதிற்று ; முழுக்கின்பின்பு அவ்வடிவாலே காமந்தூ ளர் அப்புத்தாணியை உண்டாக்கினுளென்க. (௧௨௬)

வேறு.

1292. ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிளிகொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்கனோக்கெனும்வையெயிற்றாரழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

(இ - ள்.) தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளு தலையுடையானது உடம்பென்றும் புத்திடத்தேயுதையின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் கஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையாள் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்ட புத்தென்க. வாட்கண், உவமத் தொகைப்புறத்திப்பித்த அம்மொழித்தொகை ; இது, பதுமைக்கு ஒரு பெயர். "காட்ட மிண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப் புரையாகும்" (தொல். களவு. கு. ௫) என்றதனால், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்திக்குடும் குறிப்புரைநிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழாமையிற், அவட்குநிகழ்த்த முன்னிற்கவியற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கவியிற்சூறினார். இந்நோக்கமின்மேல் இவட்கு இதுநிகழாதென்க ; "பெருமைபு முரணு மாடே மேன". (தொல். களவு. கு. ௭) என்பதனால், இவற்கு வருத்தம் புலப்படா தாயிற்று. (௧௨௭)

1293. மாழ்கிவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்¹
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

(இ-ள்.) கோதையாராகிய தோழியரும்செவிலியரும், மடவான் மயங்கி உயிர்த்தான்; இனி, இது வேட்கையென்றேகருதிச் சோத்திரண்டு, யானையன்னாய்! வாழ்வாயாக; நீ திண்டித்திர்ப்பையாயின், நஞ்சறமென்றொன்க.

அன்னான், தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி யின்கூறாய் ஆயேற்றத; தோல். விளி. சூ. ௧௬. (௧௨௮)

1294. கண்ணிற்காணினுங்கட்டுரைகேட்பினு
நண்ணித்திண்டி. னுநல்லுயிர்பிற்குமென்
றெண்ணியேந்நிழைதன்னையுடம்பெலாந்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்பினும் திண்டி னும், நல்லுயிர்பிற்கும்; அது மெக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினும் போலே குளிரும்படி ஏந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாம் தைவந்தானென்க. ()

1295. மற்றமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா
லுற்றநோக்கமுறுதொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
ளற்றயில்லமிர்தாகியவஞ்சொலான்.

(இ-ள்.) அமிர்தமாகிய அஞ்சொலான், தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அபிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினுனென்க.

மாதர் - காதல். அற்றயிலமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (௧௩0)

வேறு.

1296. (க) விஞ்சையர்விரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரெஞ்சியவுயிரைமீட்டானிவனலாலில்லையென்பார்
மஞ்சுசூழிஞ்சிழுதூர்மாமுடிக்குரிசினுளை
நஞ்சுசூழ்வேலினுற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

(க) போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வுரையுடைய தனபதி நானே இவர்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297. (உ) விளங்கொளி விசும்பில்வெண்கோட்டினம்பிறைசூழ்த்தமின்போல்
வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்த்துவான்பொருண்டினைப்பச்சேந்த
விளங்குதிர்முலைகடம்மாலிவனைமார்பெழுதிவைகிற்
றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

(உ) விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்த்த மின்போலே முத்துவடத் தைச் சூழ்ந்து பொன்னுணைசைதலாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவளை

மாப்பையெழுதி கைகப்பெறின், நிலைநிலாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிநிற்பாரென்க. இவனைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடி தென்றதனால்.

1298. (௩) அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர் யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்ஞரீரார்
கருங்கணின்யாமுங்கண்டாங்காமனை யென்று சொல்லித்
- திருந்தொளிமுறுவற்செவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்கினாரே.
இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) திருசொலார், என்பார், என்பார், என்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாமும் காமனைக் கண்ணுலேகண்டேம்; இங்ஙனமன்றி, இவன்மார்பிலே தங்கிப் பிணிக்ஞரீராராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்று சொல்லி மயங்கினாரென்க. (க௩௧ - ௩)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசினன்னீர்
துன்னினராட்டிச் செம்பொற்செப்பினுட்கிணுஞ்சாந்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினாரே.

(இ - ள்.) தனபதியேவலாலே, நல்லார், குமரனைத் துன்னினராய் நெய் பூசி னன்னீராலாட்டி வாழ்த்தித் தகிலமுதலியவற்றையேந்தினாரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிற்றிச்செய்தமரவடியூர்ந்தபோகி
யாய்ந்தநன்மாலேவேய்ந்தவரும்பெறற்கூடஞ்சேர்ந்தான்
பூத்தொடிமகளிர் போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினாரே.

(இ - ள்.) அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்தி மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னுந்தெய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினாரென்க. (க௩௨)

1301. கன்னியர்கரகநீராற்றாமரைகழிஇயதொப்பப்
பொன்னடி கழிஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்நன்குபூசி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தபிரிநிதிநிற்கொண்டான்
மின்விரிந்திலங்குபைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

(இ - ள்.) கன்னியர் நீராலே பொன்னடிகளைக் கழுவினபின்பு, வேனலான், விரும்பி வாய்ப்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனிவற்றோடேபுண்டானென்க.

"நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்பூசி" (க௩) என்றும், "கைப்பன டெலாங் கடைதலை தித்திப்ப" (௨௬) என்றும், ஆசாரக்கோவைவிந்நிறுநர். ()

1302. வாசநம்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டெவாய்ப்பப்
பூசுறுத்தங்கைநீரையும்முறைகுடித்துமூக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்றைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
துசிஞலங்கைநீவிருந்தனன்றோற்றமிக்கான்.

(இ - ள்.) மிக்கவன், பொடியையும் நீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின்,
அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலுமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரை
மூக்காற்குடித்து வாபை மூக்காற்றடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்க
ளிலே திண்டுவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க. *

தூசு-ஒலியல். "மூக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்பொத்த
வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்" (ஆசார.௨௮) என்றார் பிறரும்.(க௭௭)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொன்டைப்பையுட்பாருசெல்ல
வார்கழற்குருசில்கொண்டிகவுளமித்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலுறற்குநிலில்லைநிலத்திலென்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும்
செல்ல, குருசில், அந்நீனவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளாவிலே, தனபதி,
இவன்கலைகளையெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் சிகரில்லையென்
றானென்க. (க௭௮)

வேறு.

1304. பரிதிபட்டதுபன்மணிரீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசின்தையே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது ; மணியும் விளக்கும் எரியும்
படியிட்டனர் ; பல்லியங்களுமார்த்தன ; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய
படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன் ; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க.(க௭௯)

1305. பூங்கணவ்வயினோக்கம்பொறுதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை
யிங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிற்பரந்துளதல்குலே.

(இ - ள்.) அவர்க்குள், அப்பிடத்து யான் கோக்கினகோக்கத்தைப்
பொறுதே நிலகோக்கி என்னை வருத்தினாற்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக்
கொடுமைகொண்டு ஏந்தி வருத்தின ; இப்பிடத்திற் பொறுமை என்னே
யென்று இடைநைந்தது ; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாரைப்போ
லே அங்குல் பார்த்ததென்க.

பார்த்து, ஒறசொல். இனிக் கண்கள் தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொறுதன்போலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென் றுமாம். (கச0)

1306. முருகுவார்குழலாண்முகிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்திநின்
றுருகுநண்ணிடையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனாவினிலைக்குமே.

(இ - ள்.) குழலாள், ஓய்ந்தப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெரு குந்தன்மையாலே வருத்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத்தமளவன்றி எங் னாயினையக் கெடுக்குமாவாக்காரின் தனவென்க. (கசக)

1307. புகையவாவினியூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவினியொய்குழல்பாவினேன்
பகையவாய்ப்பட்டநோய்பயக்கின்றவே.

(இ - ள்.) முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாது ஏத்த அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாவிபேற்குப் பகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாரின் தனவென்க.

அல்குலிமறைத்தலிள், அவைபகையாயின.

(கசஉ)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை
மாதலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்கன்னவள்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

(இ - ள்.) அணங்கன்னவளுடைய துதலோ, கண்ணை, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தையிகப்பண்ணுகின்றது ; இவற்றில் இன்ன தென்று பாஞ்சிறிதும் அறிகின்றலெனென்றானென்க.

சிலை - காமஸ்வீஸ். இதனால், உறுப்புக்கொல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென் றான். 'மொழியோ' என்பதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பத பெற்றும் ; அன்றி, "அடிகளுக்கிடஞ்சி" (3வக. ௧௨௭௨) என்னும் கவிபிற்குற்றைத் தாழும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றதுமொன்று. (கச௩)

1309. (க) அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற்
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணெய்வெங்கனன்மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினாள்.

இதுமுதலாக, "பூமென்சேக்கை" (3வக. ௧௩௧௫) அளவும் ஒரு தொடர்.

(க) அழுத்ததொழுகின்றவருத்தநோய் உருந்தக.

1310.(உ) பெயன்மழைப்பிறழங்கொடியின்னினைக்
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொழ
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகினுள்.

(உ) ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய
கல்லவர் கைதொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின
பள்ளி.

1311.(ஈ) வணங்குநோன்சிலுவார்களைக்காமனோ
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனை
யணங்குகாளறியேனுரையீர்களே.

(ஈ) எல்லாரும்மணங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை, பூமிசைத்தோன்
றிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகியமுருகன். நிணந்து-பிணி
த்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்
றிலன். உரையீர்களே; ஏகாரம், வினா.

1312.(ச) கடைகந்தன்ன்தன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாகுமெனருமில்லாவியே.

(ச) ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்றபசப்புடையும்படி தன் தோளாலே
புல்லன்னன்போன்ற தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமனி
றுத்துவார் ஒருவருமில்லாதவியர்.

1313.(ரு) இறுதியில்லமிர்தெய்துநீண்டியன்
றறிவினாடியவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

(ரு) சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்த்தத்தையெய்துந்தேவர்கள்
திரண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆபாயமென்று அன்று மந்தரம் மத்தாக
நின்ற நெறியிற்கடைந்திடப்பட்ட நீர்மறுகுக் கடலென்க.

1314.(சு) நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றழுமணிபோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுன்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்குகின்றுவே.

(சு) நாயையுடைய மடல். கழுத்திலேதூய மணி. ஆம்பல் - ஆம்
பற்பண்ணையுடைய குழல். புகையில்லாஅழல், இல்பொருளுவலம்.

1315.(எ) பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பினை இக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமனோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததெ.

(எ) பூந்தாமம் ; திரையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்
யிர்ப்புக்கலந்து. யாமம் - இரவு.

(இ.-ள்.) அண்ணல், அங்கனம் நோயுறந்தக, கோதையும் நல்லவர்
கைதொழச்சென்று அவ்வுழிப்பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்
தொடிப்பாவைபோலே வைகினான் ; அங்கனம்வைகினவன், திங்கள் அன்றில்
முதலியன அழல்போற்சுடாரிந்தன ; அதனால், எள்துநெஞ்சம் கடல்போல
மறுகாரிந்தது ; இங்கனமறுகும்படி என்னெஞ்சை நினைந்து நிறையைத்
கொண்ட கள்வனை, யான் காமனோ ! முருகனோவென்று ஐயமுற்று இன்ன
னென்றறிந்திலேன் ; இல்லுறந்தெய்வங்காள் ! நீக்களுமுரையீர்களோ ?
உரைத்திலிராயினும், என் ஆருயில்ஆவ், தயர்மீட்டவன் இன்னும் அருளுவ
னோவென்று அவனிடத்தே ஆகாரின்றதென்று தெய்வத்தையோக்கிக்கூறி,
உயிர்ப்பினை இவெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து
நெஞ்சருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயி
னான் ; அங்கனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தனோயாலே இராப்பொ
ழுதினெல்லை ஓர் யாண்டை யொத்துக் கழிந்ததென்க. (கசச - ௫௦)

1316. (க.) மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குமுற்பொன்னவிர்சாயலுக்
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினார்.

1317.(உ) அழுதுதண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமமுத்தொடணிந்தபின்
றொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டின
ரொழுதுகொம்பனையாரினையானையே.

1318.(ங) வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்துபூம்பொழிலெய்தியங்காதித
லாய்ந்ததென்றுகொண்டம்மயில்போற்குழிஇப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதையுடைய பாட்டுபோல மொழியினையுடைய பதுமை.

(உ) தண்ணிடை - மதுமை. இளையாளென்றது, அகனென்னுஞ்சூட்
கொம்பனையார் - செவியும் தோழியும்.

(௩) நெருத் பாம்புதிண்டின்பொழிலிலே பேர்கழிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கும். ஆய்த்து - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

(இ - ள்.) அவ்விரா அங்கனாகித்தொக, துண்ணிடையின்புடையார் அழுதுகையாரித்க, அம்மாதார்தாதியாகிய தாயுத் தோழியும், இவள்வருத் தத்திற்கு யாம்செய்யத்தகுங்காரியம்யாதென்மெண்ணினார்; எண்ணி அவனை எதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டதும் அவனைக்கண்டாற்போதலின், வேந்துகாரியமும் இவர் பொழிலிலேசென்று, அவ்விடத்தே விளையாடுதலே காரிய மென்றுக்கொண்டு, கொம்பெய்யார், அவ்விளையாடு முலைமுழுதுழ் குங்கு மத்தையும் முத்தையுமணித்தின்பு கோதையையும் கண்ணியபுஞ்சுட்டி னார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில்போற்றிரண்டு வந்து தொழுது கூடப்போத்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்ற தென்க.

(௩) 'அழுது' என்றதற்குப் பாம்புகடித்தலிடத்தே போகவிடாரின்றே மென்மழுதாரென்றுமுரைப்ப. (கருக - ௩)

1319.(க) அலங்கறான்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்மெதிர்கூவுநர்செய்கனை
கலங்கப்பாய்ந்துடனாடுநர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320.(உ) தூசலாடுநடுந்தோகையினல்லவ
ருசலாடுநரொண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாவைசனே வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

(உ) தூசிலேஅசைதீர்த்த கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம் - அன்பு.

(இ - ள்.) அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார் கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந் தாரென்க. (கருச - ௩)

1321. முருகுஷிம்மியமொய்குமுலேழைத
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்ளட
வரிவையாடியகாவகம்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினைனென்பவே.

(இ - ள்.) வேலவன், பதுமை தாதலின்வழிக்கு வருத்திப்பார்த்தபார் வைகெஞ்சைச்சுடுதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டதும் அவ னைக்கண்டாற்போதலின், அவனாடிய காலிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினு னென்க. (கருசு)

1322. மயிலினாடலுமந்தியினாடலுங்
குயிலின்பாடலுங்குடிமலிந்தவண்
வெயிலினிங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
பயிலுமாத்நிப்பந்தரொன்றெய்தினான்.

(இ-ள்.) அம்மனமேகொவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன
குடி மிக்கு வெயிலினின்றுநீங்கிய வெண்மணற் தண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்
பந்தரொன்றைச் சேர்த்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி.

(கடு௭)

1323. காதுசேர்ந்தகழிப்பிணைகையது
தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
ரோதநித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நான்
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

(இ-ள்.) கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கழிப்பிணை ; அவள்கையது
கழுநீர்மலர் ; அவள் முலையிடத்தன, முத்தவடமும் பொன்னாணும்; இஃது
அவன்மேற்கொண்ட ஒப்பணையென்க.

இதனால், அவளொப்பணையைத் தேவர்வியந்துகூறினார். காமரோயினால்
நொய்தாக ஒப்பித்தார். (கடு௮)

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்துளாற்
கண்புதைப்பனகாரிரும்பும்பொழில்
சண்பகத்தணிகோதைநின்றாடனி
நண்பனைநினையாநறுமேனியே.

(இ-ள்.) சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடை
யான், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்ற
னென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில் ; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளி
டம் கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்
பொழில். அணி, உவமவுருபு. (கடு௯)

1325. கறந்தபாலினுட்காசிறிருமணி
நிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
மறைத்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்
சிறந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையிதேக்கினான்.

(இ-ள்.) பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற்
போலே, அவன் மறைத்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடு
தலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்து - கிளர - மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதொன்று க
தினான். (கடு௧௦)

1326. வரையின் மங்கைகொல்வாங்கிருந்துங்குநீர்
திரையின் செல்விகொதேமலர்ப்பாவைகொ
லுரையின் சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர் ; பெரிய அசைகின்ற நீர்.

(இ - ள்.) இவ்வளைத்தோளி, வரையரமகளோ ! நீராமகளோ ! திரு
மகளோ ! இயக்கியோ ! யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் வேட்கையிகுதியான் ஐயநிகழ்த்தது.()

1327. மாலைவாழனவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்நீஞ்சொற்பதுமையிந்நின்றவன்
சோலைவேய்மருள்குழவளைத்தோளியே.

(இ - ள்.) வாழன, இமைத்தன, தோய்ந்தன ; ஆதலால், இவ்விடத்தி
னின்றவன் வளைத்தோளியாகிய அழகியுடைய பதுமையென்று தெரிந்து
தேறினானென்க. (௧௬௨)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சிறடிக்கொம்பனாள்
பூவார்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை-யாழ். மேவருதமிழ் - காடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்
பொருந்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருள் என்றது, முதற்கந்தரு
வமன்றிச் சட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவ
மாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர் : அர், பகுதிப்
பொருள்விசுதி.

(இ - ள்.) அங்நனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய
இனியமணம் தமிழின்பொருள் ; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்பனாணிந்
கின்ற பூவையுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி
புணர்வேனென்று எண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையிற், எண்ணினானென்றார். (௧௬௩)

1329. அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்நராண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வெல்லேநீங்குற்றியைந்தனரென்பவே.

(இ - ள்.) அவர் அங்நனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்ன
வட்கு நாணம் நீங்கிற்று ; தோளவாணர்வு அவ்வெல்லையைக்கடந்தது ; அப்
பொழுது இருவரும் கூடினானென்க. (௧௬௪)

1330. களித்தகண்ணினைக் காம்பெனவிற்குதோட்
டெளிர்ந்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்
தளித்தகண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்டணிந்துதிகழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுத, கண்ணினை களித்தன ; தோளில் வளைகளு
மொலித்தன ; போன மாமைநீரமும் வந்துசேர்ந்தது ; பூசினசண்ணமும்
குங்குமநுழிந்தன ; இவனாள் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டு
விளங்கிற்றென்க.

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதென்
றார். (ககரு)

1331. குவளையேய்ந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவனும்வாழியசெம்பொறிவண்டிகா
ளிவளகூரெயிறினுந்தகையவோ
தவளமெல்லிணர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

(இ - ள்.) இவள்கூந்தலிலே தவளும் வண்டிகாள் ! முல்லைகள் இவ
ளுடைய எயிற்றைநூற் தகைமையைபுடையவோ ? உளவேற் கூறுமினென்
றானென்க. (ககசு)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொளியமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரொழிநலமேத்தினான்.

(இ - ள்.) நீ தங்கியமார்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு
உருவிக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலைவிரச்சாந்தல்லது மாறப்பட்டுத்
தீர்ப்பன வேறென்றுமில்லையென்றகூறி ஏத்தினானென்க.

இவைவிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் -
நெஞ்சு. இனித்தலைமுய்நாலைப் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்
தலுமாம். (ககசு)

1333. (க) கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்லைசெய்து
வண்ணமாலைநடுச்சிகையுள்வளை இச்
செண்ணவஞ்சிலம்பேறுதுகளனித்
தண்ணலின்புறுத்தாற்றலினாற்றினான்.

1334. (உ) திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது
நங்களன்பெனநாட்டிவலிப்புநீஇ

யிங்கொளித்திடுவேனுமராய்தினர் ;
கொங்கொளிக் குழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்மம் ஒருதொடர்.

(க) நண்ணிய தொழிலையுடைய அழகிய சிலம்பிலேறின ஸூந்தரதை
யும் துடைத்த.

(உ) நங்கள் : கள், அசை. நாட்டி - பிரிவென்பதொன்றென்று
நிலைபெறுத்தி. வலிப்புறிஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்றுதெளியும்படி நெரு
சை வற்புறுத்தி.

(இ-ள்.) அண்ணல், வேய்ந்து, மாடையைக் கொண்டைக்குகடுவே வளை
யமாகவைத்துக் குழலைக் கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு
திங்களுமறுவுமென்னும்படி சேர்த்ததென்றுகூறி நாட்டி, வலிப்புறிஇ ஆற்று
வித்தலின், ஆற்றினான்; அங்கனம் ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! துமராய்தினர்;
அவர்காணாதபடி இங்கே ஒளிப்பேனென்று கூறினான்.

உடன்றேய்ந்து உடள்வளர்த்தலின், மறு உவமை. (கசுஅ - க)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற
மழையிடைக்குளித்தான்றகைவேலினு
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) மழையிடத்தே மறைந்த மின்போற் கடிதாக வேலினுள் தழை
யிடத்தே மறைந்தான்; அப்பொழுது பூணிடத்தே மறைந்து ஏந்தின முலை
யினையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (கஎ௦)

1336. மின்னொர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
தன்னாணவசைந்துசிலம்படி.
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகினு
ண்ணலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

(இ-ள்.) அன்பொன்றமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த கங்கைதான்
ஏகினுளென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவனென்றமாம். ஒருபொழிலிலே
மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்த, அசை
ந்து, அன்னம்நாண ஏகினுளென்க. (கஎக)

1337. திவ்வாருழந்தபன்மினெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதய்வையுந்தோழியுநண்ணினு
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கன்காதலினுற்றகைபாடினார்.

(இ-ள்.) திங்களைச் சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் ஏவல்செய்தபின்பு அவன்செவிலியும் தோழியும் சென்றனாகினார். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவனை நலம்பாராட்டினுரென்க.

தவ்வை - செவிலிக்குழுத்தவன். பாம்புதிண்டின் பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (௧௭௨)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்
விழைவசேர்த்துபுமெல்லெனவேகினார்
முழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினான்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தழைமுதலியாவதில் அவன் விரும்புவனவற்றைச் சேர்த்தி அவனைக் கொண்டுபோனார்; போனபின்பு, சீவகனும் அவன் குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினுனென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற் பெற்ற குணங்கள்.

வேறு.

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினனாதலானு
மாமகளுயிரைமீட்டவலத்தினனாதலானு
நேமியான்சிறுவனன்னநெடுந்தகைநேருமாயி
முமவற்கழுகிதாகநங்கையைக்கொடுத்துமென்றான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்குமிருக்கின்றவளவிலே, தனபதி மதிதரனை நோக்கி, பதுமையின் உயிரைத்தந்த வெற்றியையுடையனாதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருத்தின உத்தமவிலக்கணத்தை உடையனாதலானும் காமனை யொத்த நெடுந்தகை உடன்படுவனாயின், கமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினானென்க. (௧௭௩)

1340. மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
புதிதரவுணர்வல்லானுமொப்பினுமுருவினனும்
விதிதரவந்ததொன்றேவிளங்குபூண்முலையினுளைக்
கொதிதருவேலினுற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு: "பிதர்பே குடிமை யான்மை யான்டோ, மருவு நிறத்த காம வாயி, விதையே யருளோ புணர்வொடு திருவென, முதையுதக் கிளந்த வொப்பினது வகையே" (தொல். மெய்ப்பாடு. கு. உரு) என்பன. உரு - உட்கு; அது விடந்திர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிதழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

(இ - ள்.) தனபதி அங்குமிருக்கேட்டே, மதிதரனென்னுமமைச்சன்ம ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலினுக்குக் கொடுப்பதே கருமம் இது யானும் முன்பே நினைப்பாதிப்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே, என்றானென்க. (௧௭௪)

1341. உள்விரித்திதனையெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
 மெள்ளிதிறற்றையச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி
 வெள்ளிலையணிந்தவேலான் வேண்டியதாகவென்றா
 னள்ளிலேவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சன்தமைந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டதனபதி, மதிதானேநோக்கி இக்காரியத்தையெல்
 லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினாரைப்பாயாகவென்று கூறிவிட்
 டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவளாலே, சேவகனும்
 தேறி, தனபதிலும்கூறிய காரியம் அங்கனமாகவேன்றான்; அதுகேட்ட அமை
 ச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றான் என்க. (களள்)

1342. (க) பொன்றியவுயிரைமீட்டான் பூஞ்சிகைப்போது வெய்ந்தா
 னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
 டெனன்றியமகளிர் தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்ன
 வென்றிகொள்வேலினாற்கேபான்மையும்வினைந்ததன்றே.

1343. (உ) கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகளிவைகணுடி
 யாப்புடைத்தையற்றினேநங்ககையையமைக்கவென்னத்
 தூப்புரிமுத்தமால்தொடக்கொடுதுக்கியெங்கும்
 பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிக்கூடி,
 அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டான்; ஆதலால், காடும் நீதியும் நல்கி மகட்
 டருமென்ற அவை தாமேவந்து ஒன்றிய; அன்றியும் போதுவெய்ந்தானாத
 லானும் தீண்டினாநாலும், 'உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' என்று
 கூறியபான்மையும் வேலினாற்கேவினைந்ததல்லவோவென்று இவைகளைநாடி,
 பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர்
 மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையாரைநோக்கிக் கூறினாராக;
 முத்தமாலையைச்சல்லியும் தூக்குமாக நாற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து
 ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (களள் - அ)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்
 மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
 யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்
 றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

(இ - ள்.) கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்
 லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கைவிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்டி, மக
 ளிர், தொழுது சுற்றிப் புதப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட.

(களள்)

1345. மழகளிற்றெருத்திறந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா
 வழகனைமண் ணுப்பெய்தாங்கருங்கழக்கொத்தகோலந்
 தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்
 விழுமணிக்கொடியுனாளுந்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

(இ - ள்.) மணிப்பாவையன்னவர், அழகனைக் களிற்றினெருத்திறந்த
 நீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பனையை
 நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார் ; அவ்வொப்பனையாலே கொடிய
 னாளும் தேவர்மகளை யொத்தாளென்க. (க௮௦)

வேறு.

1346. கயற்கணையுங்காமனன்னுனையு
 மியற்றினார்மணமேத்தருந்தன்மையார்
 மயற்கையில்லவர்மன்றவின்மன்னிய
 வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களே.

(இ-ள்.) தப்பதிமுதலாயினார், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை
 முடித்தார் ; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற் கூடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியா
 ளுள்ள அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (க௮௧)

1347. வாளும்வேலுமலைந்தரியார்ந்தகண்
 னாளும்வார்கழன்மைந்தனுமாயிடைத்
 தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
 நாளுநாகர்நுகர்ச்சிலத்தரோ.

(இ - ள்.) கண்ணாளும் மைந்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும்
 தாளுந்தாளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநாகர்
 கின்ற நுகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினாரென்க. (க௮௨)

1348.(க)தணிக்குந்தாமரையாணலந்தன்னையும்
 பிணிக்கும்பிடினியென்செயும்பேதைதன்
 மணிக்கண்வெம்முலேதாம்பொரவாயவிழ்ந்
 தணிக்கந்தன்னவன்றாங்குடைந்ததே.

1349.(உ)பரிந்தயாலேபறைந்தனகுங்குமங்
 கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி
 னரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்
 பிரிந்தவண்டியையார்வினையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எல்லாபழகையும் தோத்திக்கும் திருவிழைகைப் பிணிக்கும்பிடு
 இருவர்க்கும் பொது. வாய்விழ்தல், அரும்புவாய்விழ்தலும், அவ்விடத்தி
 னின்றும் நிகழ்குலேதலுமாம் ; தார் - மாலையும் தூசியுமாம் ; சிலையால்.

(உ) கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயுக்கம்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கலந்தமிழ்ச்சியாலே இனையார் வினையாடாநிற்க, பேதைதன்முலையாகிய யானே போர்செய்தலின், நிலைகுலையாதவன் தார் நெகிழ்ந்து அவ்விடத்தே உடைந்தது ; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்த மாலையுள் அற்றன ; குங்குமம் அழிந்தன ; தலையிழ்கண்ணி கரிந்தன. அவை பொருது பின்பு அவன் போர்செய்தலான், மேகலையுள் அற்றன ; சிலம்புகள் ஆற்றாது ஆர்த்தன ; வண்டுகள் இரிந்தன ; இனித் திருமகனைப் பிணிக்ருமிவர் பீடு மேல் என்செய்யும் ! அவை நம்மார் கூறுதற்கரியவென்றாரென்க. ()

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறுமென்புகை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே
யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினார்.

(இ - ள்.) எழுபிறப்பும் பொருத்திப்பெற்ற அன்பினார், தழுவு காத லாலே நெய்த்த அகற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்கமில்லாராய் அங்கனநடத்துவாரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (கஅடு)

1351. நாரியுஞ்சுவைத்துந்நரம்பின்னிசை
கூறியுஞ்குளிராடகநோக்கியு
முறினவெம்முலையாலுழப்பட்டிமவ்
வேறாதுன்னைவகும்வைகலுமென்பவே.

(இ - ள்.) அங்கனம் காலையுமாலையும் திண்டுதற்கு இனியமுலையால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறாது, பின்னும் வேட்கைவிளைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன நாரப்பட்டும், நாவிற்கினியன நுகர்ந்தும், இசை யைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களைநோக்கியும் நாடோறும் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன்மீன்கதிரோடுமிடைந்துதிங்கட்
டெரிகதிர் திரட்டிவல்லான்றெரிந்துகோத்தணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்முத்தமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்தில்வீழ்ந்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலேப்புகைநுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைய. அணிந்த, பெயர். புரிகதிர் - மிக்க கதிர். கதிர் விளங்கு மீன்களின் கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதிரையுடைய முத்தமின்னு முலையென்க.

(இ - ள்.) வேலான், அங்கனம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின் னும் முலைத்தடத்தே வீழ்த்தேவிட்டாரென்க. (கஅஎ)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையிற்றுக் குழன்மாலேக்கொம்பாகிக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி யுழன்மாலேத்திங்கிலியொன்றிரண்டுதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு நிழன்மாலேவேணுணர்ண்டகண்ணெசெய்தோயந்ததளிர்மேனி.

(இ - ள்.) யாவருங்காணுதலுயிரையான்கண்டேன்; அதன் தன்மைகூறு மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது : முலையினைபுடைத்தாய், நீண்ட கண்ணி னையும் தளிரையொக்கும் மேனியையும் குழையும் மாலையையுமுடையதொரு கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய தனது நாத்தான் ஒருளாளனாயும் ஒன்றிரண்டுகிளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவுடைய என்னுயிர். முதல் சினைவினையோடு முடிந்தது. இது நயப்பு. (கஅஅ)

1354. மாநீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடி துசுப்பின்மயிலஞ்சாய லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துநுடங்கப்புல்லித் துநீர்மலர்மார்பன்றொன்னலந்தான் பருகித்துறும்புந்தேறற் றேனீர்மலர்மாலேதென்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சுட்டினனே.

இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேல் தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டுத்தேறல்' எனமாறி, காம பாணத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தலதயுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த மலை. உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

(இ-ள்.) முகிலிடத்து மின்போலும் துசுப்பினையுடையசாயல், துறும்பு மட்டுத்தேறலைப் பருகுதலாலே துயநீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன் றான் அவன் தொள்ளலத்தைப் புருவம் ஏறிதுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும் மாலையைத் தென்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினனென்க. (கஅக)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டுத்துவலைமலை யுனடைந்திருந்தவேற்கொணெண்டொடியுருவவினை தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான் கூனடைந்திருந்ததிங்கட்டுளிர்முத்தமுலையினுனே.

(இ - ள்.) கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையு முடைய தேசிகப்பாவை, தான்பொருத்திருந்தபொழியிலே தனிமைதீர் தற்கு வினையைப்பாடினனென்க.

தேச - தேனினம். கூன் - வினையு.

(கக0)

1356. வார்தளிர் ததைந்துபோதுமல்கிவண்டிறங்குங்காவிற் சீர்கெழுருசில்புக்கான்றேசிகப்பாவையென்னுங் கார்கெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தன்கோதை யேர்கெழுமயிலுனையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்.) குருசில், காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பெயர்ந்தவென்று பெயர்கூறும், இடையினையும் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ் விடத்தே கண்டானென்க. (ககக)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிகாணக்
கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்கூட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிர்நிறதன்றே.

(இ - ள்.) அவயவஅழகும் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங் கொடி நானும்படி சென்றசேர்த்தான்; சேர்த்தவன், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணக்கூறிய நூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினானாக, அக் கொடி தனிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிரையிற் றதென்க. (ககஉ)

1358. சாந்திடைக்குளித்தவெங்கட்பிணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளையொபொற்பின்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைபிவர்கணாந்
மாய்ந்தபுரவவைவகுமரிவையர்க்கநங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளையைய பொற் பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண் ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

(இ - ள்.) அநங்கனன்னான், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நானும் ஆராய்ந்து தன்னைப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்கு மென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (ககங)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்களேகலுமேகலேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளிருளிதையேகலுற்றான்
றங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தோகநின்றான்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளாலிலே, வேலான், தங்கிய நல்லினையினுக்கம் தோகநின்றவன், அங்ஙனம் உழுவலான்வந்த அன் பினையுடையவன் முலைப்போகத்தை நீக்கி இருளிடை ஏகலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்லினை தோயிற்ற. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந் தினார். (ககச)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்றோன்
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துறவகையினீக்கி
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறுத்தகங்குவிருளிடையேகினே.

வகை - அவளை அவசமாக்குதல். நல்லுயிர்-ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் துகர்ந்து மிண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பல ரையுதுகர்ந்து பின்பு கூடுவனென்றுணர்க. இனி, உடம்பு நல்லுயிரை நீங் கிப் போனாற்போலென்றும் உரைப்ப.

(இ - ள்.) தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்த கையை அவள்வருந்தாத பழநீக்கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவறு த்த இருளிடத்தே ஏகினென்க. (ககரு)

வேறு.

1361. நீனிநக்குழனேர்வளைத்தோளியைத்
தானுறக்கிடைநீத்தலுந்தன்பினே
வேனிநக்கண்விழித்தனளென்பவே
பானிறத்துகிற்பையாவல்லுலாள்.

(இ - ள்.) பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான் பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தனென்க. (ககரு)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாகிகெடுத்தவண்
யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்
சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய
பூக்கனாடுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி.

(இ - ள்.) அங்கனம்விழித்தவன், முயங்குதலைத்தேடிக்காணாமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறையின்ற உயிரைக்கெடுத்து வருந்துவதொன் றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்ற பொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காண மையின், அதுதங்கும் பூக்களைத்தேடுமென்றதைதரும் ஒத்தாளென்க. (ககரு)

1363. புல்லும்போழ்தினும்பூணுறினோமென
மல்லற்கானையைவைதுயிற்றுவா
யில்லினீக்கமுரைத்திலையெனச்
செல்வப்பைங்கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

(இ - ள்.) நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே அம்முயக்கம் இறுகில் இவ்வுருகோமெனக் கானையை வைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லி னின்றும் அவள் நீங்குகின்றக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையும் சீறினென்க.

பூன் அழுத்திலென்றுமாம்.

(ககரு)

1364. ஒலியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்
பாவைபேதுறப்பாயினிங்கிளி

போவதோபொருளென்றிலையெனப்
பூவையோடும்புலம்பிமிழற்றினுள்.

(இ-ள்.) எம்பாவை பேதறும்படி நீ பாயலினின்றும் நீங்கிப்போவது
காரியமோவென்றுகூறித்திலையென்று, ஒப்பருத்தன்மையையுடைய ஒலியக்
கொடி, பூவையோடு வருந்திக் கூறினாளுன்க.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; “அம்பலம்போற்,
கோலத்தினுன்பொருட்டாக” (திருச்சிற். ௨௭) என்றும்போல. . பாயலி
னின்றமென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குவிளக்க. (ககக)

1365. தன்னொப்பாரையில்லாணைத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகெனப்போகடாய்
துன்னித்தந்திலையெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

(இ - ள்.) நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னொப்பாளொடும்புடப்
போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலாணைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொ
ண்டுவந்திலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாளுன்க. (௨00)

1366. மையில்வாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்கூறுகென்றாய்மயில்
கையினாற்றொழுதாள்கயற்கண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீஉண்
மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள்
கையாற்றொழுதாளென்க.

கண் - பீலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினாள்.
தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டு
மென்றுதொழுதாள். (௨0௧)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாஸியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாடிமென்னாருயி
ரொளித்ததெங்கெனவொண்டாநண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக்
பாட்ட மின்மையுடையென்றாள். வாய்யை - துயை.

(இ - ள்.) விளக்கே ! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீ
வாள் செம்மையை; வாஸியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்றுயிர் எவ்விடத்
துணித்தது; அதனை எவாக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்த்தா
ளென்க. (௨0௨)

1368. பருகிப்பாயிருணிற்பினறாதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா
மெரியநின் றுநடுங்குகின்றயெனக்
குரியதொன்றுரைக்கிறியென்றுமுனா.

வினக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றான். உரைக்கிறியி
இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) அவாவின் மிகுதியால் அறதென்றுபாராதே இருனைப்பருகி,
அவ்விருள் வயிற்றிலேநின்றீர் அறதென்றுகருதி, அதனை முகக்கருகிக்
கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று கின்றுடம்பெல்
லாம் எரியாநிற்க நடுக்குகின்றீர் எனக்குரியதொரு காரியத்தை உரைப்பை
யென்று வெறுத்தாளென்க. (உருங்.)

1369. கோடிநுண்கிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனைநண்ணுகநன்றோ.

மாடத்திற்கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளை
களும், சதையுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகாக்குழையும், சந்தளமும்
போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

(இ - ள்.) மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய்,
நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நண்குவாயாக; அது நினக்கு
நன்றெய்துளென்க.

அவனும் பலதருவனென்றான்.

(உருசு)

1370. ஆடக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணின்மணித்தூண்டு
குடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

(இ - ள்.) பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடும்படி தழுவியவயாதகுற்
றம் நாமக்கு உண்டென் கூறி எரித்திரள்போலும் மணித்தூண்டு எழ்நிச்
சூடகத்தையும் தோளணியையும் டோக்கினுளென்க. (உருங்.)

1371. கொல்கொள்வேலவன்கூடலனேறொ
னிலைகொள் பூணுமக்கென்செயுமிக்கென
மலைகொன்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிறிதுள்.

(இ - ள்.) முற்றம்மு, பேரணிவன் கூடலனும் எனினும்; இப்பூண் இ
விடத்து நாமக்கு என்வாயனைத்தருமென்றகூறித் தன்முலைகொண்ட
பேரணிகொள் சிறிதுளென்க. (உருங்.)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினை
 னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்விரீரொரு
 மருங்குலேவவளர்ந்தவனமுலைக்
 கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கிஞள்.

(இ - ள்.) துமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்த நீங்
 காதவன் ஏகினான்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்
 வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்
 டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுயாம். அதற்கு அன்னவன், சுட்
 டாம். (உ௦௭)

1373. மஞ்சகுழவரைமார்பனைக்காணிய
 தஞ்சலோம்புமினென்னவுந்துஞ்சினி
 ரஞ்சனத்தொடுமையணியின்னென
 நெஞ்சினினைடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

(இ - ள்.) வரைமார்பனை நீர் எப்பொழுதும் காண்டற்குத் தயிலாதே
 கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் தயின்றிர்; இனி அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும் அணியின் அணியினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாள்.

அணியின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டிதலின், அவைகே
 ளாமற் சீறினாள். (உ௦௮)

1374. அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
 விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
 வருத்தமுற்றனளென்றுகொன்மேகலை
 குரற்கொடாதுகுலங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீலிதம்.

(இ - ள்.) மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுகொருவையோ? இவடான் வரு
 ந்தினுளென்றோ? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.
 குலங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடிசிறிநாள். (உ௦௯)

வேறு.

1375. துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
 றனியேனொருபெண்ணுயிரொன்னொடுதா
 னினியானிடுனேயுளனேயுரையிர்
 பனியார்மலர்மேற்படுவன்முனமே.

(இ - ள்.) மெல்லியவன்முனமே! யார் தும்பைப்போல் தனித்தறி
 யேன்; அவனைப்பொருத்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன்;

ஆதலிற் றுன் என்னோழினியவன் ; ஆதலால், உரைத்திரென்று தும்மைவெ
றுன்; நீட்டித்துரைப்பிற் போகின்றவயிர்தானும் ஒருபெண்ணயிர்; இதுகண்
டிருத்தல் பாதகம் ; இதுபோவதற்கு மூன்பே, இவ்விடங்களிலேயுள்ளோ ?
உளனாயின், அவ்விடத்தை உரையீரென்றுள்ளேன்க.

உளனே : ஏதாரம், வின.

(உக0)

1376, நிரைவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழையேதழையே
விரையார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநிரையையுடைய மாத்துள்ள பொன்விளங்கும்வரை-செய்குன்று.

(இ - ள்.) வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின் தவிடத்
தை உரையீரென்றுள்ளேன்க. (உகக)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாலுயிர்காப்பமர்ரருளீர்.

(இ - ள்.) அமர் ! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன
வழியைத்தெரிந்திருப்பீர் ; அங்குனத்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட
ரைப்போலே அருளிலிராயிராகின்றீர் ; எய்க்கு நோய்மிகாகின்றத ; அதனால்
உயிர்காத்தல் இனி அரிது ; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்று
ள்ளேன்க. (உகஉ)

1378. புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுங்
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற
ஹணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயிரைக்கொணர்வீர்.

(இ - ள்.) அமர்மகளீர் ! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக ; அதுதருமா
தெவ்வனையென்னின், புணர்ச்சியித்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கணவ
ன்க்கில் உயிர்நிக்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்டுவாருங்
கொண்டொன்றொன்க. (உகங)

1379. நகைமாமணிமாலேநடைக்கொடிநின்
வகைமாமணிமேகலையாயினதே
லகையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தகைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

(இ - ள்.) மாலையினையுடைய நடந்ததிரியுக்கொடியே ! எனதாவி நின்
மேகலையாயிற்றுவிள், தாழாதே தளர்க்குமென்று கலத்தைப்பாராட்டவல்ல
வனே ! தளர்கோ தளர்கோவென்றுள்ளேன்க.

இதுமுதல், எதிர்பய்துபரிதல். ஓகாரம், எதிர்மதை. இறந்துபடுவே
 னென்பதாகுத்த. தளர்கு, தன்விசையுரைக்கும் தன்மைச்சொல். வல்
 லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (உகச)

1380. புனைதார்பொரொந்துபொதிர்ந்தவென
 வினையாரொழிபுண்முலைகண்குளிர
 வுனகண்மலராலுழுதோம்பவலாய்
 வினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனையே.

(இ - ள்.) மாலைபட்டமுந்த அதுபொறுதே நொந்துவீங்கினவென்று
 கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேபுழுது பொய்
 யை மெய்யாகப் பரிசுரிக்கவல்லவனே! நெடுந்தகாய்! இதனை மெய்ப்பென்று
 கருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றுகொன்று வினையாதே நீத்தாய்; இனி ஆற்
 றும்வகை கூறென்றொள்க.

வகுத்த அசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று
 கருதிக் கண்குளிர ஒம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. ()

1381. அருடேர்வழிநின்றறனேமொழிவாய்
 பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா
 யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா
 யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஓகாரம், ஈற்
 மசை.

(இ - ள்.) கழலாய்! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்
 கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெற
 வேண்டிநின்று அவர்கட்கு அறனேமொழிநின்றீர் இருள்செறிந்தவிடத்தே
 நின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றீய்; ஆதலால், நினக்கு முற்
 படச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்த
 தென்றொள்க. (உகச)

1382. மிகவாயதொர்மீளிமைசெய்தனனோ
 வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ
 விகவாவிடரென்வயினீத்திடீர்
 தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

"உகப்பே யுயர்தல்" (தொல். உரி. கு. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

(இ-ள்.) இடர்தாய் பிரரித்ததுச்சொல்லாதே என்னிடத்தே மிகுத்திடு
 தற்கு யான் அறிவின்கமயின் மிகவுமாயதொரு வன்மைசெய்ததேனா? அன்றி
 நின்னுள்ளந்தாய் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்புஉவர்த்ததோ? கூறுவாயாக
 வென்றான். அவ்வெளிப்பட்டவுருவம் கூறுதுதிற்றலின், அதனைநோக்கி, நீ
 தகவல்லாததுசெய்துகின்றாய்; இனித் தகுமபடி வந்து முயங்குவாயாக
 வென்றொள்க.

விடந்திர்ந்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கத்தராத இறந்த
படுவித்தலை, 'தகவல்லது' என்றான். தகவா, பெயருமாம். (உக௭)

1383. குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்
றளரன்னநடையவடாங்கலளா
யொளிர்பொன்னரிமாலையொசிந்தினனே
மிளிர்மின்னெனமின்னிலமெய்தினனே.

(இ - ள்.) பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதநிற்றலின்,
தன்மேலிற் காமத்தியாழிக் குளிர்ச்சிநெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப்
பொன்னிலத்தே அவடாச்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த
அன்னம்போலநடையைத் தாங்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிழமு
மின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை, பெயர். மீநிலமும் பாடம். (உக௮)

1384. தழுமாலவிமைந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழடியுக்கிடந்துசெலர்
விழுமீநிலமெய்தியினிர்ந்துருகா
வழுமாலவலித்தவணங்கிழையே.

அவ்வனம்வீழவும் தழுவாமைவின், 'மாவலிமைந்த' என்றான். ஏழடி
செல்வது, ஒருமரபு.

(இ - ள்.) அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத்
தளரா எழும்; எழுத்து ஏழடியளவு கடந்துசெல்லா, 'மாவலிமைந்தனே'
என்றுகூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்;
வீழ்ந்த நிலத்தையெய்திப் புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீநிலம் - மேலாநிலம். (உக௯)

சீ வ னு.

1385. கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிரைகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனிகப்
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தாள்.

(இ-ள்.) தாட்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்
சுனையிற் பற்றையிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கன்னையுடைய
கமலப்பள்ளியிலே திரைகள் அலைத்துத்தயிற்றச் சேவலோடுதயில்கின்றவள
விலே, அதனைக்குதலால் அச்சுனையில் இருந்து அழுவதண்டாயிள், அதனை
யொத்தாளென்க.

கங்கைக்குறவிற் பாதாளக்கை; சுடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக்
கடியயிப்பு தந்ததயில்லம் கங்கையாய், அவனக்குதலால் அச்சுனையின்மன்
மைத்தாயிற்று; அப்பஞ்சுனையிற்றங்குதல், இப்பொருளுவமை. (உ௯0)

1386. மெழுதினற்புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா
தழுதுரைந்துருகின் றவாயிடைத்தோழி துன்னிக்
கெழீஇயினுள்கேள் விரல்யாழ்க்கினை நரம்பனையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீர் சொன்னாள்.

(இ-ள்.) அம்மை ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்த பாவையைத் தீயுறுத்
தாற்போல ரைந்துருகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினாகிய தோழி
துன்னி, நரம்பனையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்
மையையுடையவாததைக் கூறினாள்.

ஆங்கும்: உம்மை, இசைநிறை. காமமும், இருவினையும் நிலையாமைமூத
லியவற்றை, 'காரணநீர்' என்றார். பிரிவுணர்ந்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமை
யின், இம்மை ஆற்றுவிகின்றார். (உஉக)

தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததிரைதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்ற
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்கர்தலர்காதலென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படி கேள்;
துகருந்தன்மையுறம்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்சாட்டினயிக்கு ஆடவர்களு
கை இறகப்பிணித்ததேனும் தோன்றுகருக்கடையெனினுல் உருகின்பொன்
னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்தோற்றதாமென்றானை.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(உஉஉ)

1388. ஓடரியொழுநிண்டவொளிமலர்நெடுங்கணரைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைகுழையப்புல்லி
யாடவரமுந்திவிழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற் பேதைபரில்லையென்றாள்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணரை
முயக்கிடத்தே வருந்தும்படிப்புல்லி அழுத்திவிழ்த்தம் பிரிவிடத்து அரியும்
உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையிற்றியே பிரிவிடத்துவருத்தம்
பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லகாணென்றானை.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றார். கூடுதல் - பெடை
யோடுகூடுதல். (உஉஉ)

1389. பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
வேதனைமாங்களுறிவேட்கைவேர்விழ்த்துமுற்றிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவலிவிட்டவலம்பூத்து
மாதிரிபிம்பைகாய்த்துமாணமேகனிந்துகிற்கும்.

(இ - ள்.) அறியாமையென்கின்ற வித்திலிடமாகத் தீவினையென்னும்
வேதனைமாங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்ற வேரை விழவிட்டு,

தாழ்முற்றி, பெறுததன்மேற்செல்லுங் காதலும் பெற்றததன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்றும் கவலிகளைவிட்டு, அலலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மாணத்தைத்தடுத்து, கையாற்றினை இவ்வுடம்பதுகழம்படி டழுத்தத்தந்த, பின்னும் அகங்காங்காய்த்தற்கு அம்மார்தான் நிற்குமென்றோள்க.

டழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினை நெறவிட, நிற்குமென்றது. ஏகாரம், தேந்தம். (உஉச)

1390. தேன்சென்றநெறியுஞ்சென்னிச்சிறு திரைப்போர்வைபோர்த்து மின்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்ற மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்த்துபோமக்கன்யாக்கை யூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துகுவதோதருவதென்றான்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஓசாரம், எதிர்ப்பை.

(இ - ள்.) மாதே ! மக்கன்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மின்னவழியும்போலப் போவவழியும் மக்கட்குத்தோன்றவாய் மாய்த்தபே அகங்காம்போவதனை வேதனையால் தேய வருத்திக் கெடுவது மக்கட்குத் தென்றோள்க. (உஉ௪)

1391. (க) பிரிந்தவற்றிரங்கிப்பேதற்றழகங்கண்ணினீர்கள் சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்ற முரிந்ததம்பிறவிமேனாண்முற்றிழைநீன்னுளேக்காய் பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392. (உ) அன்பினினைவலித்தாற்றாதழுவதுமெனிதுங்க ளென்பினிநாவிநீங்கவிருவதுமெனிதுசேர்ந்த துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டாந்துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) கள், அசை. போலும், ஒப்பிப்போலி.

(இ - ள்.) முற்றியாய் ! இன்னும் மார்க்குதகின்றதனை நெஞ்சாலே நோக்காய் ; மேனாநிற்கெட்ட மந்திரிகளிலே இப்பொழுதுபிரித்தவனே கணவனாக, அவர்கே அழகங்கண்ணீர்கள் சொரிந்தாவற்றைத் தொகுத்துப் பார்த்தாம் கடலினீர் உயரவிடவுமாற்றது ; அகங்காங்கழிந்தாளேயன்றி, பாவாய் ! இது மேலும் அழகத்தைத்தொடங்கியபடுகாண் ; ஒதலின், அகங்காமழதவமெனிது ; மஹம்மியர் உயிர்போம்படி இரத்தவமெனிது ; தங்காதவர் சேர்த்துபிரித்ததனத்தித்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அகங்காண் வருத்தி அவருத்தத்திப்பொழுத்த இது மக்கின்பமென்ற கருதியிருத்தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம் ; இதன் நீயும் நிகழ்த்தவேண்டாவோவென்றோள்க. (உஉ௫ - ௬)

(பி - ம்.)—1 'குவிசோ' 2 'துமடக்கப்'

1393.(க)மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்திங்
கியற்கையேயிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்பதாதொன்றாற்
கயற்கணிளளவுக்கொள்ளார்கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலகத்தழுந்துகின்றார்.

1394.(உ)இளமையின்மூப்புஞ்செல்வத்திடும்பையும்புணர்ச்சிப்போழ்திற்
கிளைநிற்பிரிவுநோயில்காலத்தினோயுநோக்கி
விளைமதுக்கமழுங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாயி
களைதுயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மயற்கை - தூரல். கயற்கணிளளவும் - கயல்போலும் கண்ணிற்
நின்றும் ஒருமாத்திரையளவும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஆற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து
யும்மக்களடோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை; அப்பிறவிக்குப் பிரிவும் சாதலும்
இமைப்பளவும் இடைப்பிடைத்தொன்றதலார், ஒருமாத்திரையும் கவற்சி
கொள்ளார்; இயற்கையேயென்றகொள்வார்; அன்றி, உள்ளாகவற்சிகொ
ண்டார், பற்றுள்ளத்தாலாதாம் பிறவிபாதிய நச்சுக்கடலிலே அழுந்தாதிந்
தார்; ஆதலால், கண்ணாய்! நீ இளமையிலே மூப்புவருமென்றும் செல்வத்தீ
யிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தீ பிரிவுவருமென்றும் நோயில்காலத்
தீ நோய்வருமென்றநோக்கி, உயிருடன் தக்குமளவும் துயரைக்களைவாயாக;
இவ்வவலம் வேண்டாவென்றாள்.

(உஉஅ-க)

1395.(க)முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினுனங்
கைத்தலத்தகன் தபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துவரும்பொன்றோ
நித்திலமுறுவலுண்டாளிங்குணலன் கண்டாய்.

1396.(உ)வடிமலர்க்காவின்னவண்டளிப்பிண்டிநிழன்
முடிபொருள்பறவைசுறமுற்றிவழிசின்னநோக்கிக்
கடியதோர்கொளவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றரவினென்றேன்
கொடியனும்பிறழ்புக்கடெற்குழையிலென்றெடுத்திக்கொண்டாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பொன்றோ! மாந் பெருகார் எம்வாழ்மாற்றவேண்டுந் கவல
வண்டா; நித்திலமுறுவலுண்டாள் கட்டெயிற்றுத்தாராலால்; காரியத்
தால் நித்தினு; அதற்குக் காணமென்றவளிட, பொந்தாரிய னுலையில
தையும் ஆக்கை பெரும்பெரும்புடிநுந்து அவ்வவர்கைக்குறத்தும்;
கனும், அவன் கம் கையிக்குத்தபது கம் கையில வுருமாதுபோல அகப்
புடும்; முத்திராய் மாள் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புகூடுதல்; அது நீயே
யாய்; அன்று காலிலே பிண்டிநிழலில் அப்பறவை முடியுங்காரியத்

தைக் கூறுதலின், நின்னைநோக்கி, இஃது அரவினாலே கொவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால் ; கொடியனாய் ! இதனையு நீதெளிந்து இனிக் குழை யாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை எடுத்துக்கொண்டானென்க. (உ௩௦-௩௧)

1397. அலங்கலங்குமுழுவந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலந்தகினுறுமல்குற்கவான் மிசைக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்ததுபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்காளெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியனான அலங்கலையும் குழையுஞ்செருகிக் கண்ணிரையுடுத்துடைத்து அங்குலையுடைய குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது இரவும் விடிந்தது; அவள் நெஞ்சம் தெளிந்ததென்க. (உ௩௨)

1398. பண்கணிந்தினியபாடற்பபிராமபிளகிபாங்குக்
கண்கணிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்
தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லார்
தண்பனிமுருக்கப்பட்ட தாமரைக்காடுபோன்றார்.

(இ-ள்.) பன்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஓலிக்கின்றதரம்பு பாடற்கண்ணே நெகிழ்த்தாற்போலே மெய்மிடங்குழைந்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளை நீங்கினுதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கித் தாமரைக்காடுபோலே முகங்கருகினுளென். (உ௩௩)

1399.(க)சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தசீறடித்திருவினற்றாய்
முல்லையங்குழலினாய்சின்முலைமுதற் காமுநன்மேனாட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகினைந்து
மெல்லியல்கங்குலச்சொல்லிற்றிறற்றெனமிழற்றுகின்றாள்.

வேறு.

1400.(உ)வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சா
நினைத்துநிங்குதலாண்கடனின்வினாற்
கனைத்துவாண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கண்ணவைகுதன்மாண் பொடெனச்சொனான்.

1401.(ங)விரைசெய்தாமகாமேவ்வினையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாடுறு
சிரைசெய்நிலநினைப்பிலவென்றான்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மர்பினான்.

இவைமுற்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பதமையுடையவற்றாய், குழலினாய்! நின்முலைக்கு முதல்வியகணவன் முன்னாடி பிரிபுத்தாந்தச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவெ

வினாவு ; அவன் கெழித்தருகிக்கேட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்மவன், தன்மனைவியைநீண்டு 'வருந்தபும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைப்போதல் ஆண்மக்கள் தொழில் ; அவர் அங்கனநீங்கினால் மனைவியர்த்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருந்தலென்றுகூறினான் ; அங்கனங்கூறி, வரைபோலுமார்பினான், தாமரைமேல் விளையாடிய அன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றளவாயினும் அந்நீலத்தை நினையாவென்றுகூறினானென்றானென்க.

(ங.) நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளிரையே இனி நுகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து, "அம்மரபொழுகும்" (தோல். குற்றியலுகர. சூ. ௧௨) என்ற மிகையான்முடிக்க. (உ௩௪ - சு)

1402. பொன்னினைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்குரல்கேட்டவண்ணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதொருவிலங்கு ; "அசுணக் கொல்பவர் கைபோ னன்றும்" (நற். ௩௦௪) என்றார்.

(இ-ள்.) திலோத்தமை, பதுமை அங்கனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க குரல்நரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உ௩௭)

1403. அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூற்றெனச்சொன்னான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

(இ-ள்.) தனபதியது உயிராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; எங்கனெயென்னின், அன்னம் அன் ; தாமரைப்பூ நீ ; நின்னைக் காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீங்கினான் ; காதலிருந்தபடியால் முழக்கநீங்காளென மகிழ்வெய்தக் கூறினானென்க.

இவளிறந்துபடுவென்று நீலங்கூறித்திலன். 'நின்னினீங்கினன்' என்றும் பாடம். (உ௩௮)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கரைந்துசுடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுற நலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
றிருநலம்பிறந்துசொன்னாடேனிநுமினியசொல்லாள்.

(இ-ள்.) பங்கயம், பனிகெடுத்தலிங்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுகிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அப்புறுகலத்தையுடையவன்தே, அதுபோலச் சொல்லாளாகிய வனெத்தோளி, தன்கொவ்வொழுமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே கலம்பிதந்த, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினானென்க. (உருக)

1405. நஞ்சினையமுதமென்றுநக்கினுமமுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்காவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுழனுகுமாட்சியொன்றுனுமின்றே
வஞ்சனுக்கினையநீரென்வாடுவதென்னையென்றான்.

அவன் கூடியபிற்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் தன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமிலின்பத் தருதல்த் பிதரை அமுதமென்றான். அட்டதென்றது, பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்திந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; "செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள். ௧௧௦) என்றும்போல.

(இ - ள்.) அவன் தனக்குக் கட்டுகினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு துகர்ந்தானாயிற்று, அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரசைத் தனக்குள்ளேயாக்கிக்கொண்டு தன்னை யெநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயிற்று, கருடனைப்போலச் சேணிடைவினு நீனைப்பித்த அஞ்சவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; மஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும் போல நீர்மையையுடைய யாள், அமுதமும் கருடனும்போல மகளிரைப்போல வருத்தவது எம்மென்றுனென்க.

இதனால், தர்வீதன்மையையும், பிரிவின்கண் வருத்தந்தன்மையின்மையையும் கூறினான். (உச௦)

வேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளொனுழாசமாப்ப
வெய்யவன்கதிர்களென்னும்விளங்கொளித்தடக்கைநீட்டி
மைசிருட்போர்வைநீக்கிடண்ணகமடந்தைகோலம்
பையவேபாரந்துநோக்கிப்பனிலரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வளவே, வெய்யோன், பையவே பார்த்த மண்ணகமடந்தைகோலத்தையுட்கமலத்தங்கட்குக் கமலத்திலே உண்டுகளென்றும் பள்ளியெழுச்சுமுரசம் ஆரவாரியாந்தத் தங்கதிர்களென்னும் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையையநீக்கி உதயகிரியினெற்றயிலேசேர்ந்தானென்க. (உசக)

1407. செவ்வழியாழிணுநுந்திஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியாசறகுய்த்தார்க்காசனுமவலமெய்து
யெவ்வழியாநாடாய்மைப்பினதெல்லையுள்ள
யிவ்வழித்தம்மினென்றுனிவுளித்தீர்த்தானையானே.

(இ - ள்.) மகாயாழைப்போல் இனிமைபுறஞ் சொல்லாளாகிய பதமைக்குப்பிறந்த வருத்தமெல்லாம் தாய்பாளுகிய தப்பங்குறிவித்தார்க்கு

அவனும் வருந்தி, எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக்
குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்கோளொன்றுனென்க. (உசஉ)

வேறு.

1408. மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னீன்மேதகத்
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினன்வடநிசைமுகஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னையபொற்பினுன்.

(இ - ள்.) பொற்பினுள், தன்னுளேத்தேடிவந்தார் அறியாதபடி, மின்மேக
மாக அதற்குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதொரு
புதுவடிவைத் தான்தாங்கி வடநிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இல்பொருளுவமை.
இதனால், தூரகமனம் கூறினார். பொன்னுளே பிறந்தபொன் - ஓடவைத்த
பொன். (உசங)

1409. வீக்கினுன்பைங்கழனரலவெண்டிகி
லாக்கினுனிருதுணியணிந்தபல்கல
வீக்கினுனெருமகற்கருளிரீணெறி
யூக்கினனுவவுறுமதியினெண்மையான்.

(இ - ள்.) மதிபோலிதைந்த கலைகளையுடையான், முன்பு ஒலிக்கும்படி
கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கடித்திப்போவதற்கு நொய்தாகத் துதிவை
இருதுணியாக்கினான் ; ஆக்கிப் புண்களை எதிர்த்தானெருவற்கு அருளிக்கொ
டுத்தான் ; கொடுத்த நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உசச)

வேறு.

1410. வேந்தனல்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டிசொன்னு
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையவறியின்குரைக்கவென்றார்.

(இ - ள்.) அரசனார் போகவிடப்பட்டவர்கள், அவர்களைக்கண்டு ஒரு
வார்த்தைகூறினார் : இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்
னையே அவன்பெரிதமொக்கும் ; போந்ததும் போனவிடிலே ; போகின்ற
விடத்த யான்கள் அவனைக்கண்டதுண்டாயின் அப்பொழுதேசென்ற தலைப்
படுவேம் ; அதபெற்றிலேம் ; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண்
டறியின் உரைப்பாயாகவென்றாரென்க. (உசடு)

1411. நெய்கனிந்திருண்டவைப்பானெடுங்குண்காதலானை
யையிருதிங்களைவலையகப்படக்காண்டிரிப்பாற்
பொய்யுரையன்னுகாணீர்போயினம்போகிநுங்கண்
மையலங்களிற்றுவேந்தன்மைந்தனுக்குரையினென்றான்.

அவர் கூறுதொழியவும், மேல் தாட்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாரைப்போலே, 'கெடுக்கனாள் காதலானே' என்றாள்.

(இ - ள்.) காதலானே ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர் ; இப்பாற்காணீர் ; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று ; இனிப்போயின் ; போய் துங்கள் வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவேன்றானென்க.

யான்கூறிய நானுக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐபிருதிங்கொல்லையகப்பட' என்றது, பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவேன்றவாறு ; எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. போயினம் : அம், அகை. (உசுக)

ந.—பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கசுகக.

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
நேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசயைசிறுவன்றேங்கொ
ணைம்வழங்குக்கோதைநையவெய்யவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காளின்னேகிணுனே.

(இ - ள்.) கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, விசயைசிறுவன், பதனம்வருத்தக் கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊர்திகளினதிக் காலாலேகிணுனென்க.

தேனும்: உம்மை, இசைநிறை. அரிஞ்சயன்சுலத்தில் விசயைசிறுவன் இக்கனம் போவதேயென்று இரங்கி, 'விசயைசிறுவன்' என்றார். (க)

1413. சிலைகொணுணிற்றீராத் திருந்துகற்பின்னவர்த
மிலைகொள் பூந்தாருமுதவின்பவருத்தநீங்க
முலைகொள்கண்கண்கண்ணின்னெழுதிமுள்குமொயம்பன்
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

காணிற்றீராக்கற்பு - நான் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிம்புரிந்த முறக் குடையாமையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம்.

(இ - ள்.) கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்களைத் தன்கண்ணினாலெழுதி 1 முள்குமொயம்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றப் போகாநின்றானென்க. (உ)

1414. கனிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்
நினியவல்லாமுகத்தமுளவுஞ்ஞாங்குமிரியத்
துணிவுதீரநோக்கித்தோன் றல்செல்லுமுன்னாற்
பனிவெண்டிரைசூழ்கடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவனே.

கரிய மையை மெழுகிவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால்: ஆல், அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

(இ - ள்.) வாழைக்காட்டில் முசுவும் குாங்கும் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை துணிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத்தின்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றித்தென்க. (ங)

1415. பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்தறக்கு
முருகுவிம்முருமுலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

(இ-ள்.) நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே
அவ்வாற்தறக்கும் பரத்தைபரைப்போலே, தம்பி தேனுள்ளகாலத்தக்
கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத்
தாற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திம்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க. (1)

1416. செல்வார்மனத்தினோக்கித்திருவின்மார்தார்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுகி
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) 'திருமிக்கார்மனம்போலே மேனோக்கி, செல்வயில்லாதார்
நெஞ்சுபோலே பகலே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதபோலே ஒழுகி,
பாம்புபோலேதலைகாரந்து, கீழ்மக்கள் கட்டுப்போலே செல்லச்செல்லக் குறை
யும் வழிபொருத்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக், கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச்சிறுநெறி” (அகநா.கஉஅ)
என்றும், “எடுத்திறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” (மலைபடு. கக) என்
றும் கூறுதலின், வழியை, ‘ஒங்கி’ என்றார். இனிதபோலெனவே துன்ப
மேயுணர்த்திற்று; “மண்பக வீழ்ந்த கிழக்ககழ் குழியைச், சண்பகநிறைத்த
தாதுசேர் பொங்கர், பொய்யதைப் படுத்துப் போன்ற மாக்கட்குக், கையறு
துன்பம் காட்டினுங் காட்டும்” (சீலப். க0: சுஅ - எக) என்றார்பிறரும்.
இனி, ‘மாவின்மயங்கி’ என்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றால் மயங்கி
யென்றுமுரைப்ப. (ரு)

1417. சுனைகள்கண்களாகச்சூழ்ந்தகுலவளைவிழியா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதினாடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்தகுலவளை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்
தைநோக்கி அடைந்தாங்கி அருவனபோலும் அருவியையுடைய வரையிற்
சுனைகளிலையாடி நனையைத் தம்மிடத்தேனொண்ட போதாலே திருவடிகளை
மறைத்து நாதனைப் பாடாநின்றனென்க. (சு)

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனைதுய்த்தவியல்பென்றி

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிரிதேசின் சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இருவினையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனைச்
சென்று அனுபவிக்குமென்று கூறுகின்றாய்; ஆர்மாவொன்றாவின், அவ
னுபவிப்பனென்றாய்; பித்புவேற்றுமையாற் செய்தனையுநின்று எய்தான்
1 பிறனுமாய்த்தயப்பென்றாய்; கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டி
ருத்தலின், நினக்கு அஞ்சித் தொழுதேனென்றானே. (எ)

1419. உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார் துநாற்காதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டெயென்று
கூறுகின்றாய்; உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பால் இல்லை
யெனவுரையாநின்றாய்; ஆதலின், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்
ருனென்க.

ஒருபொருளிலே உண்மியில்லையும்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு,
தூணிலில்லை. தூணிலில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றாக. இதனால் உயிர்
தனக்கேஉண்டும் இல்லையும்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால்அங்கில்லை.()

1420. காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுங்கழியாவென்றுமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்டுலாங்
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இதைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையும் கழிவன
வென்று கூறுகின்றாய்; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியத்திலேவைத்தால்,
எண்வினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றுகின்றாய்; ஆதலால், கோமானே! நின்
னைத் தொழுதேனென்றானே.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. துதவிலே, “என்மர்கவழித்தனர்” (சீவக.
௩௦௭௬) என்பதனுணர்க.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (சு)

வேறு.

1421. இனிதிலிங்நுனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்கித்திரகூடமுனாதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பனிகொள்ளும்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

(பி - ம்.) — 1 ‘பிதனுய்த்தய்த்தலின், அனுபவிப்பனென்றாய்’

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே ஏத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்ததென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அகை. (க௦)

1422. புல்லுமல்லியும்¹ போகுயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்வினேகேழலுந்தோரையு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போகுயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலே வினேந்தகேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

(இ-ள்.) ஊனை நுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அகையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணினானென்க. (கக)

1423.(க) அரியகொள்கையராரழலைந்தினுண்
மருவிவிடுவனேக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவித்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார்.

1424.(உ) வள்ளியின்னமுதும்வரைவாழையின்
நெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனாய்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினாருவந்தோம்பினார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்குப்பதபக்கம்; "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - பூரடையார், கானாகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானாகத் தய்க்கும் வழி" (பு - வெ. வாகை. ௧௪) என்பனவும் சிந்தனவுமாம்.

(இ - ள்.) கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குருடுவே மருவி மாட்சியை யுடையராய் நாவின்ராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர், முதல் வள்ளிக்கிழங்கையும் கனியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உன்பாயாகவென்றுகறி, நெஞ்சுழுகை யுடையவர்கள் உவந்து பேணிநுரென்க. (கஉ - ஈ)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்விபன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய

னங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம் .

மோங்குகட்டிரையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லிடம் ; "பாங்கர்ப்பல்லி" (அகநா. கூ) என்ப.

(இ-ள்.) அங்கனம்பேணிப்பின்பு, மாதவர், இவன் மதிபோலே எல்லாக் கலையுரிமைநடக்கல்வியன், தத்துவத்திங்கேள்வியன், அப்படியான அவ்விடத்தாழமும் இவனையறியக்கடவேமென்று தம் கட்டுரை ஒன்றிரண்டைக் கூறினாரென்க. (கச)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ணலங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமுத்திரநீந்துவா
னாயுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிக்கியாவையு
மெய்தினர்களுமுய்ப்பென்றோதினான்.

(இ - ள்.) அவர்கூறுகின்றவளவிலே சீவகனும்கூறுகின்றவன், கல்லைக் கழுத்திலேத்தட்டிக் கடலை நீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமநுகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து விரதங்கனையெய்தினவர்களும் பிழைப்பவரென்று நூல்களை எடுத்தோதினானென்க.

அவர் மனைவியரோடேதாத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (கரு)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
முகுகூறையின்முகிதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுமித்தலென்றின்னவை
பிழலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

(இ - ள்.) அங்கனமோதினவன், வீடுபெதவிரும்பிச் சடையைநீட்டிதல், சீவரம்போர்த்தல், கபாலமேந்ததல், ஏகாந்தமாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் இதனைனென்க. (கச)

1428. ஏமநன்னெறி¹யெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிகுவங்
காமன்றுதைநெறியின்கட்கானை
திமையுண்டென்றிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

(இ - ள்.) யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி ; இஃ தாழிந்தன நீகூறியவாறே தூய்மையில்லாதவழி ; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம் ; திருமால் கூறிய இவ்வழியிடத்தில் நீங்குண்டாயினர், காளாய் 1 நீசொல்லென்று அவர் கூற, அவனும் சொன்னானென்க. (கஎ)

பேறு.

1429. (க)தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பரில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனொருங்கட்கென்னி
னோங்குநீண்மரத்திற்றாங்குமொன்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கரிற்பழங்கியுய்ப்ப்பழவினைபுரியுமன்றே.

1430.(உ)அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காமலைந்துணின்று
சொல்லியவகையினேற்பத்துணியும்வெவ்வினைகளென்னிற்
கல்லுண்டிகடியவெம்புங்காணுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினையைவென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

1431.(ங)நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்பாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்ற
வீட்டினைவினைக்கவேண்டும்வெளிற்றுரைவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றாம் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எங்களுக்குப் பகவதர் உறியிலேகிடந்து இவற்றைதகரத்
திவினைகளில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின், மரத்திற் பக்கத்தே
தூங்கும்வாவல் பழங்களைதகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ!
அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேன்று பகவதர்சூறிய வகை
யால் மோற்ப வெவ்வினைகள் அறமென்னின், கல்லைபுண்டு வெம்பும் கடிய
கானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுகாணு
மல்லவோ! அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே
யாங்கள் மேலாக கதியை வினைவிப்பென்னின், காட்டிற்கரடி அக்காட்டி
னின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால்,
தும்பயனில்லாதவுரையைத் தவிரவீராகவென்றானென்க. (கடி - ௨௦)

1432 (க)கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணிருநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகருமாயுமன்றே.

1433.(உ)வெண்ணிறத்துகிலினுங்கண்வீழ்ந்துமாசாகிநின்ற
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினுற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினுர்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434.(ங)நுண்டிகில்வேதலஞ்சிறெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டிபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சடாதுமாமே
கண்டத்தினுவினார்தங்கடிமனைதுறந்துகாட்டிட்
பண்டைச்செய்தொழிநிற்பாவம்பறைக்குற்றப்பறைக்கலாமே.

1435.(ச)நோய்முதிர்குரங்குபோலதுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினும்துவிமுயிவ்வியாக்கையின்னே

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றுப்
போய்முதிர் துறக்கத்தின்பம்பருகுவபுரிமினென்றான்.

இவைகளான்கும் ஒருதொடர்.

(உ.) கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை.

(ங.) சுடாதம் : உம்மை, இசைநிறை. கண்டத்திலேபுகையுடையார் ;
இனி, 'கண்டத்தினுவிபார்' என்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்ப்புகைத்
அகித்புகையையுடையாரென்று முரைப்பர் ; "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை"
என்றார் வளையாபதியிலும்.

(இ - ள்.) சேக்கையினின் றுநீங்கிக் குரம்பையிலே நில்ம் சேக்கையாகக்
கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினெகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப்
பெரிய வினையுடைய கெடுமல்லவோ ? அதுவுமன்றி, வெண்ணிலிலே வீழ்ந்து
மாசாகிரிந்த உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது ; அதுபோலக்
கிளவியார்தம் பற்றினுலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க
வொண்ணாது ; அதுவுமன்றி, தகிலவேதற்கஞ்சிப்பின்னும் நெருப்பை உள்ளே
பொதிந்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ ? அதுபோல, நாவியார்தம் மன
யைத்திறந்தகல அவரை நெஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு
போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றுப்
போக்கவொண்ணாது ; ஆதலால், நீர் குரங்குபோலே காமதுகர்ச்சியையோக்
கல்வேண்டா ; இவ்வியாக்கை கணியின் னுழ்த்துவீழும் ; அதற்குமுன்னே இவ்
வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றுப்போய்ச் சுவர்க்
கத்தின்பத்தைகூர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை.

(உக - ச)

1436. மெய்வகைதெரிதன்ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிராததேயாதொழுகுதலொழுக்கமுன்று
மில்வகைநிறைந்தபொழ்தேயிருவினையுயுமென்றான்.

(இ - ள்.) ஞானமாவது உண்மையறிதல் ; காட்சியாவது அங்கனமறிந்த
பொருள்களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல் ; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும்
ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்கெடுத்து உயிராக்கெடாதே அவ்வுயிருப்பும்வகை
யொழுகுதல் ; இம்முன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவின
யும் கெடுமென்றானென்க. (உரு)

1437. குன்றனானுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்க்கும்பநீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேமயாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன்பாதஞ்சேர்ந்துவிட்டினென்றெனியைப்பெற்றார்
சென்றதுபருதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, கல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்தறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்தபோய் இறைவன் அடியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் கல்லவழியைப் பெற்றார் ; அவ்வளவிலே ஞாபியறு பட்டது ; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்த்தானென்க.

வட்டமென்றது, காடோறும் வட்டமாய் மாமேருவருதலை. (உச)

வேறு.

1438. அசைவுதிர்ந்திருளஃகியகாலையே
வசையினீங்கியினூர்வழிகாட்டலிற்
நிசையும்யாறுந்தெரிந்துகொண்டேகிணன்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினூர் : இன், அசை.

(இ - ள்.) உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த்தேவருலகினுமில்லாததொர் யாக்கையான், அங்ஙனம் இளைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்ற நீங்கினூர் வழிகாட்டலின், நிசையையும் யாற்றையும் தெரிந்துகொண்டு போனானென்க. (உஎ)

வேறு.

1439. படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினிததனெல்லையெய்தினான்.

(இ - ள்.) புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழு வப்பட்டது ; தள்ளிடம் மகளிர்மாமைபோலே துகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது ; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது ; அதன் எல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

1440. தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழர்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாய்தென்பவே.*

(இ - ள்.) இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத் தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலின், தக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயித்தென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்கநாடு.

(உக)

1441. (க.)சண்பகநறுமலர்மாலையாறுசாந்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலே

* இச்செய்யுளும் இதனையும் சிலப்பரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே.

1442. (உ) கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகனிராய்நுதற்
சுரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சண்பகமாலைமுதலியன யாவர்க்கும் குறைவின்கையிற் பிறந்த
புகழென்க.

(உ) அணைந்து - அணைய. சுரும்புகுழ்தாமரையென்க; சுரும்பு, மயிர்க்
குவமை.

(இ - ன்.) அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர
அதன் நுதலிலேகிடந்த செந்நெல், மகளிர் நுதலில் தலைக்கோலத்தையொத்
தது; அங்கனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழினவண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்
மைத்தென்க. (100 - 105)

1443. வண்டுவாழ்கொடுந்துறைக்கன்னிவானைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்குநாணிநூல்
விண்டொளித்தாண்டிறந்தொடுங்கும்விழ்புனல்
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

(இ - ன்.) ஒருகன்னி; தன்மேலே உகிருந்தென் நாணத்தாலே நடுங்கி
அவ்விடத்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து அணைத்திறந்து ஒடுங்குமாறு
போலே, வளைந்த துறையில், வானை தன்மேலே நண்டுகிருந்தென நடுங்கியொ
டுங்கும் ஆழந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட இடங்கு நுழந்த நகரம் இனிக்
கூறுவாமென்றொன்க. (106)

1444. அகழ்கிடங்கந்துகிலார்தபாம்புரி
புகழ்தகுமேகலைநாயில்புண்ணுலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

(இ - ன்.) மதிலாய்செல்லிக்கு அகழ்த்த அழகியகிடங்கு அகில்; பாம்பு
புரி மேகலை; நாயில் முலை; கோபுரம் திகழ்கொப்பொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி
சிகழிகையென்க. (107)

1445. நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமீர்
தூட்டிநாமதனைவிட்டுறைநின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறகொண்மாநகர்ச்
சூட்டிவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொனிஞ்சியே.

(இ - ள்.) அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தமென்று பேர்நாட்டிய வரையா லே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தை யூட்டினும் அந்நகரை விட்டுப்போய் உறை வாரின்மையின், அந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்த தென்க..

இனி, அகரம் பண்டறிசட்டாக்கி, அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும், உறைநரிநாமையால் நிதிதங்குமென்றமாம். (௩௪)

1446. ஏறிசுறவினையவரேந்துபூங்கொடி
மந்திரைவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறவருந்திருவனாழுதம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

(இ - ள்.) பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மந்திரையாக, மாடம் மரக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உலவவிசேடமாம். (௩௫)

வேறு.

1447. மதியகடிரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீன்மறுகுதோறும்
பொதியவீழ்மாலேவீழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள்சிந்தி
நிதியறைதிமந்தநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அந்நகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிசூழைதலின் முத்தமலை வீழ்ந்து பேரணிகலங்களுந் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தா லொத்ததொரு தன்மைபெற்று, அச்சுஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்க லாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௩௬)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுகேடினல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தணையபொன்னகர்த்
தாமந்நெடுங்குடைத்தரணிகாவல
னாமம்வேனரபதிதேவனென்பவே.

(இ - ள்.) உலகிக்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும்பெய ரையுடைய பொன்னகரின், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன் பெயர் நரபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (௩௭)

1449. (க) அந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை
மெய்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகள்
கைந்நிகராகுமந்தவேற்கமழுந்தாரினான்
மைந்நிகர்மழைக்கணர்மருட்டவைகுவான்.

வேறு.

1450. (உ)வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயறொலேத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகனெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வடிவொப்பில்லாத
வன், வேதத்தையுடையவாணிகள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினைப் பாரி
னையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்விற்பத்தே தங்குவான், வில்லைப் பயிற்
றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி ரிப்புதி
பெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதின
தொரு பெண்மையையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றாளென்க.

ஆகியெனவே துகரும்பருவத்தாளென்றார்.

(௩௮ - க)

1451. மாசிலாள்பிறந்தஞானமேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
நாசலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினுனன்கொண்டிபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

(இ - ள்.) அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நாலாலையெண்ணி,
இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக் கணவனும்; அவற்குக்
கொடுங்கோனென்று கூறினான்; அன்றதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவன் அவ
னைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுகின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்கு ஆடவராய்த் தோன்றாரென்பத தோன்
தப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என்
றும் பெயர்கூறினர்.

(ச௦)

1452. தாழ்த்தருபைம்பொன்மலைத்தடமலர்த்தாமமலை
வீழ்தரும ஸிசெய்மலையிவற்றிடைமின்னின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றாணையேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்ப்பிகாதலானையொருபிடிநுகுப்பினுளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

(இ-ள்.) அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கும் நுகுப்பினு
ளாகியதோளி, பொன்மலை, பூமலை, விரும்பும் மனிமலையென்கின்ற இவற்
றிடையே னாணைச்சார்ந்து, மின்போலேகின்ற, தாக்குத் தொன்றபடமி
வருகின்ற காதலானே, அவர்களில்உளவேருவென்று நோக்குமென்க.

(ச௧)

1453. சேயிழைகணவனுருந்திருமகன்றிறத் துளாரு
மாயிரத்தெட்டுநேர்தவாரமுதழிசுவாட்டி
யேயினவகையினுலையாரிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

(இ-ள்.) சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனுதிய திருமகள் தோன்றாததற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதபோலுமடிசிலை விரும் தற்கு ஊட்டாரித்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாயி எல்லையையுடைய யாண்டு கள் கழிந்தனவென்க.

“என்றிதத்தவலக்கொள்ளல்” (புறநா, உடுங்) என்றும்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குலிகழுட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த் திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பிணைமுலைத்தேம்பெய்கோதைப் புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூட்புணையிழைகோலனோக்கித் தரிக்கலாதுருகிகையுந்தடமலர்க்கோதைநற்றாய்.

(இ - ள்.) முறுவல் முதலியவந்தையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புணையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்கோக்கி உருகி ளையாநிற்கு மென்க. (சஉ)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில் பூவொடுபுனையஞ்சாயல்பிணைநலந்தனித்துவைக வேவடுபிணையினோக்கியிறைவனைகழலநின்ற தாய்படுந்துயரமெல்லாந்தாரவனிக்கினுனே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினுரைமருட்டும்நோக்கு.

(இ - ள்.) மதிமுகத்திலே மாணவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாயி கண்ணியையுடையகேமசரி தாழ்த்தவையுத்தலின், ஏவுண்ட மாண்பினைபோ லேநோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினு மென்க. (சஉ)

1456. போதுவாய்திறந்தபோதேழும்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங் கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோதமுமன்னதொன்றே யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்னுறுநானையென்றான்.

ஊதுமே: ஏகாரம், வினா. ஒன்றே: ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ-ள்.) பூநெழிந்தபோதே வண்டு நுகரும்ல்லவோ? அத்தன்மைய தோன்றே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள் காதலிக்கப் படுவாள், இவளை நுகர்த்தற்குத்தடங்கெய்தவன் நாடாத் தானே வந்துளதிர்ப்படும்; இனி நீ சித்தம் வருத்தவேண்டாவென்று ஆற்றவித்தா மென்க. (சரு)

வேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர் பொருவில்பூங்கொடி மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தளவீங்கிருள் பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர் ஆன்னினன்னொரு கெழற்குருசிலென்பனே.

(இ - ள்.) அவ்வாறிலே குருசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ற குழ
லினையும் கண்ணியமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளிவிட்டுவிளங்குவதொரு
நலத்தினனாகிய பேரதபூரைச் சேர்ந்தானென்க. (சுசு)

1458. மல்லிகைமணங்கமழ்மாலேவாரீர்துழற்
சில்சணங்கிளமுலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதர்மணியொளிபரந்தபூணிஞன்.

(இ-ள்.) பூணிஞனாகிய மாலேமுதலியவந்தையுடைய இவர் தந்தையும்
அவ்வளந்துள்ளின வேகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சுசு).

1459. தென்றிசைமுனைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினுண்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாதற்சிந்தியா.

(இ-ள்.) அவ்வாறிலே, தென்றிசையிலே முனைத்ததொரு ஞாயிறு நிலத்
தே நடந்து வடதிசையிலே வருந்தும்மையையொத்து, மார்பினுன், வடக்கு
கோக்கிவந்து, கமோ அரஹந்தான்மென்று கூறி மந்திரத்தியானஞ்செய்து
அவ்விடத்தே ஓராலநிலையிலே மிகவும் மெழும்பிருந்தானென்க.

சேவகன் வேற்றுமாட்டின் சுவகனை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றது
குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உதவுகொண்டு நுகர்ச்சியையெய்து
மிடக்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூதலின், வடதிசையின்போதல் உள
தாயிந்தென்றவன்க. விசயமாதேவியாரைக்கண்டாற் பின்பு இராசமா
புரத்தை நோக்குவனென்றவன்க. (சுசு)

1460. (க) குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடிபிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்வில்வனைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. (உ) குறங்கணிமயிரோடுகோலமார்த்தன
பிறங்கியுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின
கறங்கிசைமணிமுழா வெருந்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புவிவாயின்வண்ணமே.

1462. (ங) வரையகன்மார்பிடைவரியுமூன்றுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்களுமமார்ப்கோன்களிற்
றுருவுகொட்டக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. (ச) இலங்குபொன்னிறுவரையனையவேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாடியுமினிநாநாறுமே.
1464. (ரு) தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றகுற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றேரைய
கடிப்பகைறுழைவறக்கதீர்த்தகைவிர
லடுத்தமூக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே.
1465. (சு) வார்ந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யார்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தோர்ந்தனன்றிருமகள்கணவனுமெனத்
தீர்ந்தனன்சொல்லி இத்தோர்க்கொண்டேறினான்.

இவை ஆறாம் ஒருதொடர்.

(ஈ) “ஆர்த் தாழ்த்த வம்பகட்டு மாப்பிற், செம்பொறி வாங்கிய.....
தோள்” (க0ச - சு) என்றார் முருகாற்றுப்படைவிலும்.

(ரு) தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை.

(இ-ள்.) அகன்னை எதிர்ப்பட்ட சுபத்திரை, பொன்னுகிய பெரியமலை
யையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சி சிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத்
தாழ்த்த சுற்றோத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண்தாமரைபையொக்
கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் உயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுதி
வனெந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எயிறணிந்த
அவ்வாய்தான் வார்ந்தநிறத்தாற்பவழத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னை
யொக்குறாவும் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்டிடும் குடமுழா
வையொக்கும்; ஒழுக்கோக்குதலின், தோள்களும் ஐராவதத்தின் கையை
யொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்த் தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறை
திரண்டு தோரையவாய் வெண்சிறுக்குடும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிர
லும் தம்மளவிற்கேற்ற குறக்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமாப்பிலே உத்
தமலிலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள்; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த
பொற்பிளையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இழையையுடைய தாமரைக்
கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த
வாய்ப்பொடே நன்றாகத் தோற்றும்; குறக்கும் தாமணிந்தமயிரோடே
கோலமார்த்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புக்களிற்காட்டிற் பெரிய
அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன; உள்
ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன்
னிலே ஆராய்ந்தான்; அவ்வாலமாராய்ந்து, சொல்லின் அனை இ அவன் அன்
மென்று ஐயந்தீர்த்தானாய்த் தேரிலேகொண்டு ஏறினான். (சுச - ருச)

1466. தேரிவருர்ந்தனர்செல்லவிறற்றலைக்
கூருகிர்விடுத்ததோர்கோலமாவையைப்
பேரிசைவினையிற்கூட்டிப்பெண்கொழிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடிமே.

(இ - ள்.) இவர்கள் தேரையேறினாய்ச் செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே
பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக் கட்டின கழுநீர்
மாவையை வினையிலேகுட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௩௩)

வேறு.

1467. வீங்கோதவண்ணன்விரைததம்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிறறுதார்வீட்டுலகநண்ணரே.

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன் ; நேமிஸ்வாமிகள்.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதம்பும்
பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை
மலரைத்துவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றுளென்க. (௩௪)

1468. அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டியர்ந்தோர்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்னுணர்ந்தான்
காசின்னுணர்ந்தான்கமலமலரடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணரே.

(இ-ள்.) உயர்க்கிழவனை வருத்ததல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியை
பூம்பென்ற இருடிகள் தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிரு
வடியை கெஞ்சிலழுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றுளென்க. ()

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணரே
வீட்டுலகநண்ணர்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டிபிபெண்ணுண்கோட்பட்டியிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறுத.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்
சேரார்; அஃதனம்வீடுபெறுதார் பின்பு வினையாகியகர்வர் வழிபறித்தலாலே
எண்குணனும் அவர்கைக்கொள்ளப்பட்டு வருத்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு
ஒடிடுவென்றுளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஒடிடுப, விகாரம். எண்குணம் - அனந்தஞானுதி
குணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகர்ப்பெறுமையானதாம்பற்று ஒழி
வின்றாய் வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதா

பிருத்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (இஅ)

வேறு.

1470. முத்துமிழுமுந்நீர்மணிவண்ணன்முன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்ருள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்தவனொடொப்பானோர்
வித்தகனைபின்னெபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நீப்புதி, முன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும்மணி வண்ணன்ருளைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவன்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலிற், தாய், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இதைவினைப் பராயினுளென்க. (இக)

வேறு.

1471. நிலந்தினக்கிடந்தனநிதியந்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு
முலங்கொடோளுவவலிநோக்குமொத்தவே.

மண் தின்னக்கிடந்த சீதி.

(இ - ள்.) அந்தத்தாற்றேழை பொருளாயுடைய அவள் அம்மணியிலே அவர்கள் வருத்தந்நீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே கேமசரிநோக்கமும் சிவகன்னோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (இஃ)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளாயைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்திவினைத்தாளுருக்குற்றாள்.

(இ - ள்.) காளையை அம்மையாமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் காற்றின் கையில்லானகர் காலமயிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன ; மாமையும் நிறையும் நாளும் கெட்டன ; வேட்கையையும் சிப்போல் வினை வித்துக்கொண்டாள் ; அதிப்பாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (சுக)

1473. வாக்கணங்கார்மணிவீணைவல்லாற்கவ
னோக்கணங்காய்மனநோய்செயொந்தவன்
வீக்கணங்கார்முலைவேய்நெய்ந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமகளோவெனத்தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நிருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்த அழகிய யிழைவல்லவனுக்கு அவர் கோக்கம்வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே

அவன் கொந்து கச்சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையையும் தோளியையு
முடைய கேமசரியை, ஒருதிருவோ! மகனோ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந்
தானென்க. (சுஉ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிஞள்குழைந்காளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்முழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவனைந்தார்.

கொற்றொழிலே இடந்த வேல்.

(இ - ள்.) சோர்முழையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவ
னைக்கண்டு வருந்தினுளென்று அவன்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினர் ;
அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து வேகனைச் சூழ்ந்தாரென்க.. (சுஉ)

1475. நினைப்பருநீணிறைநிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிலுக்கிப்
புனக்கொடி பொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றான்.

நிப்புதி - நிஸ்புதி.

(இ - ள்.) நிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏதனையா
னெழிலையும் ஒக்குமோவென்று நோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே
அதனையே பார்த்த உடம்பெல்லாம் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையான் மீண்டுபோகுனென் றுமாம்.

(சுச)

1476. வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனார் சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளறவுண்டகலிங்கமுடித்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார்.

(இ - ள்.) வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்துஆட்டினார் ; ஆட்
புன பின்பு அவனானுள் கலிங்கத்தை உடுத்தான் ; உடுத்தபின்பு, அவர் கண்
னையையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சுரு)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்திர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றான்.

(இ - ள்.) கோதையர், உண்டிடவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி
நுத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புஞ்சு பொற்கலத்திலே
அடிநிலைந்தினர் ; அவனும் அவர் புகழ்ச்சிபுடனே உண்டானென்க. (சுரு)

வேறு.

1478. பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்ப்பெற
நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின
லத்துறைவிடுத்தனன லர்ந்ததாரினான்.

(இ - ள்.) தாரினானாகிய செல்வன், அங்கனமுண்டபின்பு, பொன்னாற்
பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து கரகத்தின்
நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து
விட்டான் என்க. (சுஎ)

1479. இளிந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தமுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாருசென்றவே.

(இ - ள்.) ஒரு முழுப்பளிக்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப்
பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இனுங்கொகையும் திரையும்சென்றன. திரை-
வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.
யவனத்திற்தச்சர் பொன்னாற்செய்த விளிம்பு முத்தமுத்திய கைவினையை
புடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டிச் சென்-
றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உரைப்பாருமுனர்.

(சுஅ)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்ததேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனன்மணிசெய்குண்டலம்
விசிவிலவிலங்கிவிட்டியிழுவென்பவே.

தேசு, தேசிகமென்றத்திரிந்தது.

(இ - ள்.) குண்டலமசைத்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படிவெந்-
றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குதையாலே பல்லினை 1 ஒளியுண்டாகத்
துடைத்து அதையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றனென்க. (சுஅ)

- 1481.(க) பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிடவே.

இதுமுதல், “பித்தொழை” (ரவக. கசஅசு) ஈறாக ஒன்பதும் ஒரு
தொடர்.

(இ - ள்.) பல்லினைத்த கொவிதன்லுடைய அங்குலம் மேகலையும்
தகிலுமாகிய இலை, பாடியேன் கண்ணையும் மயத்தையும் தமக்கு இருப்-
பிடமாகக்கொண்டுவிட்டனவென்க.

தகிலுக்குள்ளே நிற்பெற்றநின்று ஒளியுமிழ்னவாகிய மேகலை. (எஃ)

(பி - ம்.)—1 ‘ஒளியைப்பகுத்துக்கொலத்தடைத்து’

1482.(உ) கடிமழ்குழலினுற்கட்டிமெய்யெலா
நடுவொசினோன்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

(இ - ள்.) சிலையாகிய புருவத்தாலேயுடைய மலையையும் கண்ணாகிய
வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவள், என்மெய்யெல்லாம் தனகுழலா
கிய கயிற்றுலேகட்ட, முலையாகியபாண என்னுயிரைக் கொல்லுக்கொல்லு
மென்க.

முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி, கட்ட
வென்க. (எக)

1483.(உ) கடியனகச்சினுற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்தமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னையென்செயா.

(இ - ள்.) இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டப்பட்டனவாய்
எழுதகொடிடையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்த முத்
தணிந்தமுலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கொடுப்பன; என்னைப்
பெற்றல் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவவரென்றும், மனம்
கொடியவர்கள் ஒன்றிற் புடையுண்ணப்படுவவரென்றும் ஒருபொருடோன்
பிற்று. (எஉ)

1484.(ச) கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுமுறத்திடப்பட்ட - பூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

(இ - ள்.) கரியனவாய் உள்னோமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுழக்
கப்பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எழுத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல்
கள்,செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்திமாம்போலவும் வருத்தாரின்
தன; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளிள்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்
பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருத்தலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப்
போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருள்நோன்
பிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எங்)

1485.(ரு) காதன்மைகண்ணுளையடக்கிக்கண்ணெனுந்
துதினாற்றணிபொருளுணர்த்தித்தான்மரிக்
கேதின்மைபடக்கரத்திட்டவாட்கணைக்
கோதநீரமுதமுமுலகும்விற்குமே.

(இ - ள்.) வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன் கண்ணுள்ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்ற தூதாலே தான்துணிந்தபொருளை எலக்கறியித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடிமறைத்த நோக்கம் அமுத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்றுமென்க.

‘தன்னுள்ளே’ என்பதாஉம் பாடம்.

(எசு)

வேறு.

1486.(சு) மிகுகொடாமுத்தஞ்சூழ்மீனிமைதீர்த்துமின்னு
நகுகொடாமணிகண்டென்தெளித்துக்கொண்டெழுதிநன்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன் நுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுகடாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீனிமை - கொங்கையின்வலி. பன்னிரண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர் தலின், கண்கருகிவென்றார்.

(இ-ள்.) முல்லைப்பூவினது திரண்டதேன்பார்க்குக் கோதையையுடைய முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீனிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூழ் மின்பும் தம்மைவிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று குடைச்செறுத்து நோக்கி நெஞ்சமுன்று கண்கருகிவென்க. (எரு)

1487.(எ) தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலேவேற்க
ஊன்கறிகற்றகாலனெண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைறுதலோர்கூற்றங்குடிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறனளியன்வாழ்வானுசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண, கண்ணென்றுமாத் தினை; “கருங்கண்ணம்” (திருச்சிற். 104) என்புழிப்போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

(இ - ள்.) சண்பகமால்தான் கண் காலன்கையில்வேல்; றுதல் நிகரில்லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இவ்வனமாகவும் யான் உயிர் வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனதலின், யான் பிறனையென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களில்லையென்பது. காலன் - கூற்றம்; கூற்றம், மமனென்பது சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன், கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்யுமவனுமாம். (எசு)

வேறு.

1488.(அ) திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா
ருருவிற்கோர்வினக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமநகத்தற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பனிகத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

"மெல்லெழுத் துதழு மொழியுமா றுளவே" (தொல். புள்ளி. கு. ௧௭) என்னும் பொதுவிதியால், "குளந்தாது குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், குளங்கரை, குளக்கரைபோலே உதழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, "செல்வழி யறிதல் வழக்கத்தான" என்று கூறின மையிற் சம்பகங்கோடெனமுடித்தது உம் பொதுவிதியின்பிற் சிறப்பன்றத லால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகந்தெரியலென்னுமையுணர்க.

(இ - ள்.) கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாயையாந்ததோர் உருவிற் கு விளக்கமாம் பூங்கொடி திருவிற்சும், முருகற்கும், அகங்களுக்கும், எனக் கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி என்னென்க.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாய் குதலிற் பகையென்றான். 'திருவித்கோர்' என்பது உம் பாடம். இனி, பூங்கொடிபொருத்தி திருவிற்சும், முருகற்கும், அகங்களுக்கும், இறைவற் கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றான்; எவர்க்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றான் என்றமாம். (என)

1489. (க) கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளைதா
நிலத்தகையவண்ணலினைப்பநாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யாணைமன்னவ
நிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

(இ - ள்.) காளைதான், "கனங்கொண்டிடன" என்பதுமுதலியவற்றை யெல்லாங்கூறித் தன்மேல் அன்பின் தகைமையுடையவன் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கே. ம. ச. ரி. வ. ரு. த்தம், "கண்ணுற", "நல்வா" (சீவக. ௧௪௭௨, ௧௪௭௩) என்பனவற்றிற் கூறினார். (என)

1490. இடியுமிழ்நெறிதிரைமுழக்கிற் பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்கு மூமியார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினாகடவுணாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

(இ - ள்.) ககரினே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் திரைமுழக்குப் போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஓர்த்தெழாதிக்க, நல்லாளினே கோதையை நமத்தாக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினானென்க. (என)

1491. மணிக்ஞடமழுத்திவைத்தனையதோளிநான்
கணிக்கிடங்கொடாநலங்கதிர்ந்தகாரினைக

யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னொடும்

பிணித்திடை¹விடாதவன் பெற்றவன்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய னால்வல்லவத்கும் புகழ் இடங்கொடாத கலம்.
பிணித்த - பிணிக்க.

(இ - ள்.) தோளிணுதல்தை அரிவையது காரிகைதன்னொடும் அவர்
அக்ஷணம்பிணித்தலின், அவன்பெற்றவன்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (1)

1492. பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை

யேந்தியமணிவரையிரக்கரீர்த்தரங்

காய்ந்தவன்றோவிணைநாகமாகவைத்

தீர்த்தக்கடலவற்கமுதமென்பவே.

(இ - ள்.) துகில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை
வரையாக, தனதருள் நீரின் அசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவை
த்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்த
தென்க.

இவற்றால், முயக்கமும், அதரபாணமும் கூறினார். அவன்காட்டக் காண்
டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

1493. சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்

பைந்தொடிபடாமுலைகுளிப்பப்பாய்தலின்

மைந்தனதார்குழைநுடையவாய்திறந்

தஞ்சிலம்பணியல்குறக்கலையொடார்த்தவே.

(இ - ள்.) மைந்தனுடையதார் அவன்நன்மார்பிற் சேற்றினையிலே யுடை
பும்படி பைந்தொடி முலை குளிப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்பும் கலை
யும் ஆர்த்தனவென்க.

அவன் முயங்கியபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினாவனென்க.
யானைபாய்தலின், தாசு சேற்றிலே யுடைத்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்
தாரென்றும் ஒருபொருள் தெர்த்திற்று. (அட)

வேறு.

1494. கோதையுங்குழலும்பொங்கக் குவிமுலைக்குழங்கன்மலைப்

போதுசப்பொருதுபூனும்பொருகடன்முத்துமுழங்கக்

காதலுங்கனிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்விள்ளார்

சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களோத்தார்.

(இ - ள்.) அவன்றொழில்-பொங்கண்டு, அவனும் தன்கோதையும் குழ
லும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுகித்த, பூனும் முத்தும் ஒன்றிலே
யொன்றமுழங்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவரும் காதலும்
கனிப்பும் மிகு விள்ளாராய்த் தேனையொத்தாரென்க. (அரு)

(பி - ம்.)—1 'கொடாதவன்'

1495. புனைமலர்த்தாரினும்போதணிகொம்பனாளு
நனைமலர்க்காவுமந்தண்வாவிபுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவனாகுந்துச்சுழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விறியினுண்மிக்கநீரார்.

(இ-ள்.) ஊழினுள் அன்புமிக்காராகிய தாரினும் கொம்பனானும் காவிலும் வாலியிலும் ஆழக் குற்றக் கட்டி இங்கனம் கல்வினையின்பயத்தை நுகர்ந்து செல்லாநிற்பொருள்க.

(அச)

1496. பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுனைகவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள் காணையும்நேர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வனைத் தோளிதன்னோ
டழிந்துவீழருவிக்குன்றிலாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

(இ-ள்.) கிடைந்து புறந்தோன்றினை காதுலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக் கதைக்கவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள் சென்றன; அவ்வளவிலே மந்தைத்திங்களில் ஒருகாளிலே, காணையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கானென்க.

(அரு)

1497. காஞ்சனக்கமுருகாய்பொற்கனிக்குலைவாழைகுழந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமாக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
நீஞ்சினையருவிக்குன்றஞ்சிப்பெறவேறினோனே.

(இ-ள்.) பொன்போலும் குலைக்கமுக்கும், பொன்போலும் கனியையுடைய வாழையும் குழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையும் தீம்பூமாதையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர்கள்சிந்தும் இனியசுனையையுடைய குன்றத்தை ஏறினானென்க.

(அச)

1498. தினைவினோசாரற்செவ்வாய்ச்சிறுகினிமாதரோப்பப்
புனைவனைத்தோளிசொல்லெக்கினியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவினோகோதைநாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குருசினண்ணிக்கவர்கினியோப்பினோனே.

(இ-ள்.) உம்மலையில் தினைவினைத்தபுனைத்திற் கினியை மாதரோட்ட, அக்கினி அவன்சொல்லெத் தன்னிடத்திற்சொல்லெற்றுகுதிப் போகாவாக, அவன் அதற்கு காணிப் பொன்னரிமாலையை ஒச்சினானாக, பிள்ளும்பொக்காமகண்டு அவன்கருத்துமுடித்தற்குக் குருசில், அக்கினியையனுதி ஓட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மகண்டு புலவிகூர்ந்ததினைத் திர்த்தபடி மேற்கூறு
கின்றார்.

(அள)

1499. கொந்தழல்வேற்றனாலென்னாவிட்கூட்டுண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீமடிபரவவந்தே
னுய்ந்திளிப்பணிசெய்வேளுவுடம்பொழித்தேகுவேனே
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பாவினே.

(இ - ள்.) எரிதிற அழையுடைய வேற்கண்ணுலே என்னுயிரைத்
திறைகொண்டகொம்பே ! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப்
பரவவந்தேன், பாவாய் ! இனி உயிருடனிறந்து நின்னோவல்செய்யக்கடவே
னே ? இறந்து படக்கடவேனே ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று
பாவினானேன்க. (அஅ)

1500. வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்களியும்வென்றபைங்கிலிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லரென்ப
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்புல்லிப்பிணைநலம்பருகினே.

பாணியாழ், பாட்டையுடைய யாமுமென்க. இவன் இதந்துபடுவேனே
வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடநீர்ந்த
தாதலின், அச்சொல்லு மழலைத்தீஞ்சொலென்று மகிழ்ந்தான். அம்மொழி
கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

(இ - ள்.) வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லினையுடைய வாணிக
மகளிர்தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பரு
கினானேன்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல்.

(அக)

1501. திங்களங்குழவிசெவ்வாணிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமாற்பிற்பூண்டகுளிர்கதிராரமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டிகண்டுசொன்னுன்
கங்குரானீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

(இ - ள்.) தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே
தனது குங்குமமாற்பிலேதங்கிய ஆரம்பிளங்கும்படி நீங்கி மங்களையுடனிருந்த
வாலிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை
கூறினானேன்க. (க0)

1502. மணிவண்டிம்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரக்கலின்றாய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினியுந்துஞ்சவையென்றுசின்கட்
பணிகொண்டதினமையாற்றன்பரிவொடுமிருக்குமன்றே
மணிவண்டு, அண்மைவிளி. இருக்குமே : ஏகாரம், வினா.

(இ - ள்.) வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நின்றபடை அவ் விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய். வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இவ்வனையன்றோ : தான் இறந்துபடிந், துணைவண்டாகிய நீயும் இறந்துபடுவையென்றுபுகொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்கும்ல்லவோவெனச் சொன்னானென்க.

பணியெய்தது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவன தேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (சுக)

1503. குழலியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதீர்கிழுவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவிழ
மழலைவண்ணிமுலங்கமல்லிகையலங்கல்குட்டிக்
குழல்புரளிகளினியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், முன்பு குழலியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய் மமையிக்கு மீறும்பகுதியிலேவந்தார் கிழவனாய்க் கதிருலந்து படுதலின், சேவகன் வண்டு உழலும்படியலர்ந்த அலங்கல்குட்டிக் கொலிபோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை, இசைநிறை.

(சுஉ)

1504. திருத்துயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணிலம்
பொருத்தலும்பொன்னனானைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவழநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தையுற்று இதைத்தகோதை தன்கண்ணாகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவனைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்ந்தானென்க.

துயிறல் - தங்குதல்.

(சுந)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னுளறிவுறாவகையினொற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின்னுவிட் டிலங்குபைம்பூட்
கொல்லினமடங்கலன்னுன்கொழுதிதிமாடநீத்திப்
பல்கதிர்ப்பருதிபோலப்பாயிருளேகிணே.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னுள், திருகையொப்பார் திறக்கின்றவோசை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்திறந்து பின்பு முடியத்திறந்து நீத்திப் பருதிபோலே இருளிலேபோனென்க. (சுக)

1506. தாளுடைத்தடங்கொள்செவித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தடத்தின்வைகி
நாளினும்பெருகுநின்றகைமதியனையகாதற்
கேள்வனைக்கனவிற்காணுகொள்மணிப்பூணிணை.

(பி - ம்.) 1 'அங்கொடுவகன்'

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம் போகின்றவனவிலே, பூணிஞளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமிகத்தினான், தன்முலைத்தடத்தேதக்கி நாடோறும் வளருகின்ற பிறையையொத்த காதுயுடைய கணவன் தன்னைக் கனவிலே காணாவிடுவனென்க.

கனக்காண்டின் தவன் அவன்போக்ககண்டாளென்க.

(கடு)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கார்தவன்கங்குனிங்கக்கதிர்வளையணங்குமென்றோள்
வாரந்தருதெய்வமன்னான்வைகிருளனெந்திறற்ப்
பார்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

(இ - ள்.) முலையினையொளித்த அவன் அங்கனம்போகாநிற்க, அவள், கனவாலேவிழித்து அளந்தநீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பார்த்துபார்த்து முறைமைப்பட வருத்தக்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சணங்கு. வளையால்வருந்தும் தோள். கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வாரந்தருதெய்வம். (கடு)

1508. திருமணிகுமின்றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்படுடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கார்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

(இ - ள்.) பொன்னுற்செய்த கொம்பனாள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவனவும் ஒடித்தேடி, நாகம் தன்கண்ணிகியமணியையிழந்து வருந்துவதனையொத்தாளென்க.

(கௌ)

வேறு.

1509. யாண்டையாயையவஞ்சினெனருகிய
ரீண்டமம்பொழித்தேகவலிக்குமா
ளீண்டதோளவனேநிறையானிலேன்
நீண்டவந்தெனத்தேனின்மிறற்றினான்.

ஒளிக்கக்கண்டுக்கொன்னென்று முன்பும்விளையாடுவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநின்றது, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றும் கூறினான். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நீ எவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யான் அஞ்சினென்; இனி நீ தானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாப்தது; ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித் திண்ணெவந்தொ மிறற்றினுனென்க.

'திண்ணெவந்து' என்றார், 'கண்டேன் சேதயை' என்றாற்போல. (கௌ)

1510. கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றவி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசுப்பூரயான்
றனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

(இ - ள்.) மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாத விடத்து இனியரல்லரென்பது முன்பு கூறுகின்ற நீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுக்குகள் தநாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசுக்கும்படி யான் தனிப்பது நீர்க்குத் தக்கதோ? கூறியென்றொள்க. (கக)

1511. கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினிப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகா நின்றது; கண்களும் பரந்து பாவாநின்றன; மேனியும் உருகுநின்ற பொன்னென அழலாநின்றது; ஆதலின் ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிதியோவென்றொள்க.

ஐயவோ: ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ: ஓகாரம், வினா. (க௦௦)

1512. திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துகுடினும்பூங்கொடிநண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், 'இடைமுரியுமென்றதிற்போதாய்! நினதுநண்ணிடை வருந்தாநிற்குமே' என்று கூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி நையக் காணாதலும் நீவல்லையோ? என்றொள்க.

ஓகாரம், வினா.

(க௦௧)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்¹கனிபவென்றேத்துவாய்
வண்டிகூறியவண்ணமறிந்திலேன்
விண்டிதேன்றுளிக்கும்விரைத்தாரினாய்.

(இ - ள்.) வாயினையும் முலையினையும்முடைய இவனைப்படைத்தபொழுது, அயனார்தாம் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமென்று வருந்துவென்று முன்னினைப்புறமொழிகூறிப் புகழாநின்றவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறிவின், இங்ஙனம் விடேனென்றொள்க.

தேவரென்றத, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கினாலி; “மண்மேற், நேவ
ரென்றேயிறுமாந்த” (திருவா. திருச்சத. சு) என்றார்பிறரும். இனி, இவள்
வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம். (கௌ)

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமுள்கலுறிற்
றலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று
முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம்; இது கொண்டுக்கூறிற்று; “எஞ்சுற்ற
மென்றிரக்காதாகமெல்லாங்கவர்த்திருந்த” (சீவக. ௨௫௦௨) என்பமேலும்.
இருவரும் முன்பு உறுதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடநீர்த்
துக்கடநீனைக்கினென்பதுபெற்றும். நீன்வனாவெல்லாம் வருத்தமாயித்தென்
பதுதோன்ற, ‘சிலைவித்தகனே’ என்றார். எவனென்னும் வினா என்னொ
நின்றது.

(இ - ள்.) சிலைவித்தகனே ! உயிர்காவலனே ! நீகூறிய தடத்திடையிலே
ஊடநீர்த்துக் கூடநீனைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடிபைத்தடி
கின்ற நீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றலென்;
அதற்குக் காரணமென்னென்று அருளிச்செய்யாயொன்றொன்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்
தைவருவாயென்க. (கௌ)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையி
னிடனெத்துணையத்துணையும்மெழுதி
யுடனெத்துறைவானுழைவாரலனேன்
மடனெத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

(இ - ள்.) வடமனின்தமுலையினுடைய தன்மாற்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ்
வளவும் யானெழுத, என்னுடைய ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தே
வாரானாயின், என்னுயிர்வாழும் நிலைமை முற்பட்ட அநியாமையையொக்கு
மென்றொன்க.

எழுதி - எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான் அநியாதிருந்தது.
ஒத்துளது, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யவெழுதியுறைவானென்று
மாம். (கௌ)

1516. பெறுமன்பினளென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினளென்றதைவாரிலையா
லிறுமென்பொழினைந்துரைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனென்னுகாய்.

கமழ்தார், பெயர் மாத்திரை.

(இ - ள்.) நறிய தாரவனே ! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத் தார் இவன் நாடோறும் பெறுமன்பினனென்பது பேசினவ்விதத்தேயுமன்பினனென்று கூறுவாரில்லை ; உருகுமென்போடு வருத்தி கைவேற்கு இன்னும் அருளி நனுகாயென்றானென்க. (க௦௫)

1517. நுனசீறடிநோவாநடந்துசெலே
லெனதாவியகத்துறைவாயெனூர்
புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையேனொழியத்தனிபேகிளையே.

(இ - ள்.) தாரவனே ! இப்பொழுது திவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே இனயாதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுதவராய் ! நீன்னுடையசீ; நோவா நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யையுரைத்தாயென்றானென்க. (க௦௬)

1518. பருமுத்துறையும்பணவெம்முலைநின்
நிருமுத்தகலந்தினையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடத்தக்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற் றைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன் தருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினார் : முத்து - கண்ணீர் ; பண - பிழைத்தல் ; வெம்மை - காமத்தியாலேவெவ்வி தாதல் ; கண்ணீர்தக்கும் யான்பிழைக்கும் வெவ்விவமுலையென்றுகொள்க.

(இ - ள்.) நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக்கூறிய முலைகள், தம்முள்ளேநின்று நீன்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நின்றலின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவிலலை ; ஆதலின், நீ மருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவெல் நின்றெரி யும் தன்மையைச் செய்தாயென்றானென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரித்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன் னின்று முயக்கக்கொடாதசில வேலிற்குமுலகம். இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். “உடம்பு முயிரும் வாடியக் கண்ணம்” (தோல். பொருளியல், ௧) என்றாகுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இவ்வளக்கூற்றினார். (க௦௭)

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவரையேதிரையே
யினமாமணிகுழெரிபுணவனைத்
துனயான்பெறுகோதொழுதேனூரையீர்.

(இ - ள்.) மயின்முதலியவற்றை விளித்தி, நும்மைத்தொழுதேன் ; இனி யான் பூணவின் இன்னும் சேரப்பெறவேண்டு ? பெறுவேனாயின், அவ னிருக்கின்றவிடத்தைக் கூறினென்றானென்க. (க௦௮)

1520. கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொழிதாய்
நடுகளிரவினன்னவைதான்மிகுமா
னெடுவெண்ணிலவின்னிமிர்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனையருளாய்.

நிலவின்கிமிர்தேர் - நிலவினையுடைய மதி ; அது வட்டத்தால் தேரு
ருள்போதலின், தேரென்றான்.

(இ - ள்.) கணையிலுங்கொழிதாய் இடிசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகா
நின்றது ; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது ; இவ்வள
வுக்கு எண்கற்றிநிலே நின்றது, அழக்கடவுளே ! அருளாயென்றொள்க. (ககசு)

1521. கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியி
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக் கூடரிமையின், 'அயலேன்'
என்றான். உரைத்ததனை, 'பொன்னுரைத்தது' என்றாற்போல அவன்செய்த
தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லித்தெல்லாமென்றாற்போலவுளின்றது.
இனியீர், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

(இ - ள்.) அவன், இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று தும்மைப்புகழ்
தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யான் அறியாமல்
தும்மைக்குக் கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லை
யென்று தும்மிடத்து இனியேனாகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர் ; தும்மை
அவன் புலால் காறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன் பட்டீர் ; யான்,
கண்மலர்காளொனப்புகழாசின்றேன் ; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்று
ளொள்க. (ககரு)

1522. நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகழும்
வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனீ
ரறிவீருரையிரமர்தோளினைகாள்.

நெறித்தநீர் - கடல்.

(இ-ள்.) அவளினையவயமர்ந்த தோளினைகாள் ! பொறித்தாத்போதல்
தும்மையவாக வாயையும் முத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மை
புகழும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான் ? முயக்க
நெகிழ்ந்துபோகவிட்டநீர் அவள் போனவிடமறிவீர் ; தும்மை இ
யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூற்றென்றுளொள்க.

1523. இழுதார்சுடர்வேலினையானகலத்
துழுதிருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிறதிலிரென்
றமுதாட்டமாகவணங்கிழையே.

ஒரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை முறித்தற்காகாகையின்,
'வயிரத்தொழு' என்றான்.

(இ - ள்.) அணங்கிழை, முலைகள் ! இனியானகலத்தே சேரச்சின்ன
ருமுதநீர் அவ்வுழவின்பயனை முற்றப்பெற்றவடுமளவும் போகாதபடி அவ
னைத் தொழுவாய்ப் பிணித்தலிர் ; நாமக்கும் அஃதரிதாயிற்று ; இனியான்
செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதானென்க. (ககஉ)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுஞ்நீர்
வகைவாடிவருந்தியழுவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள்பான்மொழியே.

(இ - ள்.) பான்மொழி, தாளமுத கண்ணிலேதோற்றின் தன் அழகு
கெட்ட நிழல்வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்த தோழி!
நீ வருந்தாதேகொள் ; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள் ; முடிவில் அவர் நமக்
குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தானென்க.

ஒகாரம், எதிர்மறை. இனிப் பளிக்கிறோற்றிய நிழலுமாம். (ககங)

1525. வெறிமலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிளடியபோயினணிடினள்கண்
டெறிவால்வலிகொண்டிவரும்மினியே.

பொறிமலை - விதியை இயல்பாகவுடையாள் ; பெயர்.

(இ - ள்.) தன் தலைபிழ்மலைகள்வீழ்ந்து கண்ணிரையுடைய நிலமகைத
லின், பொறிமலை, அந்நிலலாகிய தோழியைக்காணாய், அவன், அவன்
போனவழியைத் தேடிதற்குப்போனான் ; நீட்டிப்பதுஞ் செய்தான் ; இனி
அவனைக்கண்டு வளையைக்கொண்டு வருவானென்றானென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றானாம். (ககச)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேலமார்கினியே
யுடனாடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசோர்ந்தனளே.

லமார் மழலைக்கினி.

(இ - ள்.) யாழ்போல மழலைமொழியையுடையாள், மயில் முதலிய
இனியான் விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என் னுயனையென்றவளவிலே,
விருக்கின்ற வற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தானென்க.

‘ஐயனை’ என்னும் இரண்டாமுருபிற், ‘தேமியன்’ என்னும் வினை வருவிக்க.

(ககரு)

வேறு.

1527.(க)மல்லுறையலங்கன்மார்பன்சிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறையலங்குலேயத்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வீல்லுறையுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றோ
வீல்லுறையெய்வோக்கியிரங்கிநின்றிறைக்குமன்றே.

1528.(உ)புண்ணவாம்புல்வாட்கைப்பொலங்கழம்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்பவன்பிடுனைக்காமனேகண்டபோழ்தும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படா முலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ.

1529.(ஈ)கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்தபுல்லுந்தவழ்மதக்கனியுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாஸழக்குஞ்சிசுட்டிங்
கொடைக்கையான் பிரிந்தபிந்தைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) புண்ணை அவையும் வான். காமனே: ஏளாரம், பிரிநிலை. பெண்ண வாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) மலையிடத்தேநின்ற இளைய வேய்போலுந் தோள் முதலிய வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாழிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தன ளாய்க் கிடந்தவளவிலே, அவனோடுக்கி வருந்திநின்ற கூறும்இல்லுறையெய்வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும் வளப்பிடுனைக் காமனேயுட் படக் கண்டபோழ்தும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையையெய்துவதோராசை கெஞ்சிலேநிற்குமென்றால் இவட்குப் பிறைத்தலுண்டோ? தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே இளையவாழியவளத்தைத் துற்றுப்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுந் கனியுநீங்கின், பிடிக்குக் கடத்திடை உய்புந்தன்மையுண்டாமோ? அதுபோல ஊடலிர்த்துப் புணரும் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிறைக்குந்தன்மையுண்டாமோவென்கூறித்தொக.

(ககசு - அ)

1530. முயங்கினுன்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பிரியுமஞ்சி
யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னின்றநிலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம் - பழி. பிரிய - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

(இ-ள்.) தெய்வம், நினது இறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பிரியு மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினுன்கூறிய வண்டாய்ச்சேரதலின்,

முலையினுள், வருந்துகின் மவன், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுநின்ற ஆவியைப் போகாமற்ருங்கினுள்ளன்க.

அவன், "துணைவண்டு தஞ்சினியுந் தஞ்சுவை" (சீவக. கடு௦௨) என்ற தனைநனைத்து ஆற்றினார்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் நனைப்பித்தது. (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகாணீர்
தஞ்சவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுள்ளென்றான்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சீறழியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, 'வண்டுகான்' என்றான்.

(இ - ள்.) சீறழியினார், காமன்சொன்னவண்டுகான்! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்றா ளென்க.

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுதைதெய்வமாயிருப்பீரென்றான்; "இருக்குமே யிரங்கலின்றாய்" (சீவக. கடு௦௨) என்றானதலின். இது, தெய்வத்தன்மை யாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (க௨௦)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைதுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநக்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசட்டிவனப்பொழுது தத்தன்மே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே டுந்தெடுக்கலாத நக்கையென்று அவளியல்புகூறினார்; 'வருந்தம்' என வரு விக்க. இனி, துசுப்புப்போல் தேய்ந்தென்றமாம்.

(இ - ள்.) நக்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநீர்க், வாறுக்கிட்டசட்டிபோல வெள்ளிவந்து முனை த்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினார்.

(க௨௧)

33. எரிதுதியுற்றயாவினாள்தனிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசைசுயிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே
யிரிசுரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

புழ - ஈண்ட.

(இ - ள்.) எரியையச்சேர்ந்த தனிர்போலேமியங்கித் தன்மீடந்தை கரம் இனி யாழ்ந்தாரும் நீக்கி வருத்தமுற்று அழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி னிருக்கின்ற.

'ஐயனை' என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, 'தேடுமின்' என்னும் வினை வருவிக்க. (ககரு)

வேறு.

1527. (க) மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றோ
யில்லுறைதெய்வனோக்கியிரங்கிநின்றிறைக்குமன்றோ.

1528. (உ) புண்ணவாம்புல்வவாட்கைப்பொலன்மழப்புனைந்தைபந்தார்க்
கண்ணவாம்பவன்பிடுனைக்காமனேகண்டபொழுதும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படா முலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாரிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ.

1529. (ங) கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனிகையத்தோய்த்தினியதற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டிங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) புண்ணை அவாவும் வான். காமனே; ஏகாரம், பிரிநிலை. பெண்ண வாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) மலையிடத்தேகின்ற இனைய வேய்ப்போலுந் தோள் முதலிய வந்தையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளாவீழ்ந்து வெந்தன ளாய்க் கிடந்தவளவிலே, அவனோடுக்கி வருந்திநின்ற கூறும்இல்லுறைதெய்வம், கைமுதலியவந்தையுடைய கண்ணவாவும் வனப்பிடுனைக் காமனையுட் படக்கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவந்தையுடைய பெண்டன்மையைமெய்துவதோராகை நெஞ்சிலேநிந்துமென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ? தேனெய்யைக் கனிகையத்தோய்த்தலாலே இனியவாகியகவளத்தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுந் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக் கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ? அதுபோல ஊடநீர்த்துப் புணரும் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்டாமோவென்றுகூறித்தொட்க. (ககரு - அ)

1530. முயங்கினுன்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பிரிவுமஞ்சி
யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னின்றநிலமாமணிமுலைசினுளே.

ஊனம் - பழி. பிரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

(இ - ள்.) தெய்வம், கிணறு 'இறந்துபாடு' நிற்கேள்வற்கு ஊனமும்பிரிவு மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினுன்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

முலையினுள், வருந்துகின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுகின்ற ஆவியைப் போகாமதற்குக்கினுள்ளேன்.

அவன், “துணைவண்டு தஞ்சி னீயுந் தஞ்சுவை” (சீவக. கரு௦௨) என்ற தனைநினைத்து ஆற்றினாள்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் நினைப்பித்தது. (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன் சொன்ன மணிநிறவண்டுகாணீர்
தஞ்சவேன்று யார்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனை தன்னுள்ளென்னுள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போது பனிக்குஞ்சேறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, ‘உண்டுகாள்’ என்றாள்.

(இ - ள்.) சேறடியினுள், காமன் சொன்ன வண்டுகாள் ! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்று ளென்க.

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுதைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; “இருக்குமே யிரங்க லின்றாய்” (சீவக. கரு௦௨) என்றாளுதலின். இது, தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (க௨௦)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைநுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநக்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமுளைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துநுசுப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நக்கையென்று அவளியல்புகூறினாள்; ‘வருந்தும்’ என வருவிக்க. இனி, நுசுப்புப்போல் தேய்ந்தென்றமாம்.

(இ - ள்.) நக்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநீக்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோல வெள்ளிவந்து முளைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினாள்.

(க௨௧)

1533. எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர் போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே
யரிசுரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிடிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) எரியையச்சேர்ந்த தளிர் போலேயங்கித் தன்மிடத்தை நரம்போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அமுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி

வள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவனற்றாயாகிய ரிப்புதி அனுதி ஒருமொழிகூறினானென்க. (கஉஉ)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
நிழுக்கமொன்றுனுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின் நினைனேனான் வச்சிரதுதியினிட்ட
வெழுத்தனான் நந்தவின்பமின்னுநீபெறுதியென்றான்.

வினனேன் வச்சிரதுதியினிட்டவெழுத்தனான் - அயன். வச்சிரத்தா
லிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்த உன்மையிலேநின்ற சர்மார்க்க
நெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவிபிழ்வேரையரிந்து நாம்
முன்செய்த தவத்தினாலே எழுத்தன்னானவந்துதந்தவின்பத்தை, வழுக்குத
லின்றி இன்னும் நீயேபெறவையென்றானென்க. (கஉ௩)

1535. பிறங்கினகெடுங்கன்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிற்றங்கினவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணியோனிப்
பிறந்தவர்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டிபாடுங்கோதைநீகவல லென்றான்.

(இ - ள்.) கோதாய் ! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்த்து வீழும் ; பிறந்தவ
ரெல்லாரும் சாவர் ; செத்தாரெல்லாரும்பிரப்பர் ; இன்னுங்கூறின், மிக்க
வளப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும் ; அங்கனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்க
ளெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றானென்க.

பிறங்கினகன்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவரெனவுமாறுக. (கஉ௪)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநிர்ப்புள்ளியற்றற்
பிரிவின்கட்பிறந்துன்பம்பெருங்கடலணையதொன்று
வருகிணந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

(இ-ள்.) காமத்திடத்தப் புணர்ச்சியாற்பெறுதிற்பம் நீர்த்துளியை
யொத்திருக்கும் ; பிரிவாற்பிறந்த துன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்று
யிருக்கும் ; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய, மக்காயாக்கைநீக்குமா
யின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளுந் தம்மையுமின்றி, இரண்
டிடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறுவொன்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப்
போமல்லவோ ? ஆதலின், இது தகாதகானென்றானென்க. (கஉ௫)

1537. மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினைத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினின்று
மின்னிசையிரங்குநல்யாழினியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னையென்றான்.

(இ - ள்.) இனியசொல்லாய் ! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும் ; அவரின்பம் மின்னியொத்துத் தோன்றிமாயும் ; அவர்செல்வம் வெயிலெக்கண்டனிபோல் நீங்கும் ; ஆதலின், திண்ணையினக்கம் அப்படி வலி தாயிருக்கும் ; இதற்குவருந்திப் பெறுவது என்னென்று ஆற்றுவித்தா ளென்க.

இசையொலிக்கும்பாழின் இன்யென்னுநரம்பு.

(கஉக)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
பஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாசவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்னுள்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பஞ்சு குடிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, துணை தங்கிய பைம்பொற்கலையுடைய அல்குலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முனித்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவாராகவென்னுன்க.

இது, கேம்சரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினாள் ; தாய்கூற்றமென்பர். (கஉஎ)

1539. வாசபிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாசியளல்லதெல்லாம்
பேசினோர்பிணையன்மாலேசைந்திடப்பட்டதொத்தா
சேலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னுள்.

(இ-ள்.) மணிப்பாவையன்னுள், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவன், அப்படியொழிய உடம்புமுழுவதும் மாம்சொல்லிற் றசைந்துபோகட்டொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சின்னவினை முதலொடு முடி ந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்தறிந்தல், “பல்வழி றுதலிய” (தொல். பெயர். சூ. ஈஉ) என்றதனாகொள்க. (கஉஅ)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்மூழ்கிவிதிர்விதிர்ந்துருகிநைய
மையிருங்குழவினாடன்மைந்தனவீலையிற்குழந்து
கையரிக்கொண்டிங்காணுள் காணையுங்காலிற்சென்னுள்.

(இ - ள்.) பாம்புதிண்டிய மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்து யாத்திலே மூழ்கும்படி நெருங்கி நெஞ்சுருகி கையுக்குழவினாள், தன் கண்களை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடிவும் கண்டிடலன் ; அவனும் காலாலே நடந்துபோனென்க.

அரா, விகாரம். காலின், காற்றுப்போலெயென்றுமாம்.

(கஉக)

(பி - ம்.) — ‘விதுவிதிர்ந்து’

1541. காழகச்சேற்றுட்டம்பாஸ்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தாச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிமூழ்கத்திங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்
மாழைகொண்முகத்திறேன் நிவளைகடன்முனைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்
படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே
சூளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசுத்தல்கொண்ட முகம்போலே
தோன்றி முனைத்ததென்க.

மாழை - பொ.ஈ. விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்
றமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (காஉ௦)

1542. ஏறனாற்கிருணைநீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயயின்னை
மாறிலாப்பருதிவட்டம்வருதிரைமுனைத்தவாங்க
னாறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

(இ - ள்.) ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கை
விடும்படி மதி தோன்றாதலாலே போயயின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது
வட்டம் கடலிலே முனைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு
அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றானென்க. (காஉ௧)

வேறு.

1543. எவ்வூரெப்பதிக்குப்போந்தீர்தும்மனைவியர்தாமெனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவரீருரையினெ
ன்றாற், கிவ்வூரெனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தால்
சான்றோன்.

(இ - ள்.) எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குருந்தீர், தும்மனைவியர் எத்
துனைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்தனைவர், ஒழுக்கமுடையார்
எத்தனைவரென்று வினாவிவாறுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன்,
இவ்வுடம்பெடுத்ததற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்களெவ்
வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவருள்ளென்று உணர்வுடையான் கூறினானென்க.

1544. ஒப்பானொருமகனெநால்வரொருவயிற்றுப்பிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோனம்போல்யாருலகிலினிபாரென்ன
மிக்காஹரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பேன்
நக்காய்குறித்ததுரையென்றானுரைப்பக்கேட்கின்றோன்.

(இ - ள்.) ஒப்பானாகிய அட்வொருமகன்ருளே நான்குதாய்மாரது ஒரு
வயிற்றிலே பிறந்தானென்ற அங்ஙனங்கூறினாக, இவனைப்போல் உலகில்

இனியார் யாவரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்சூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாலிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய் ! நீ நினைத்ததனைக்கூறென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாதின்றுனென்க. (கருந்)

1545. நற்றூனஞ்சேலநடுங்காத்தவமறிவர்சிறப்பிந்நான்கு, மற்றுங்குச்சொன்னமனையிரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி, யுற்றறொருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றன்னைப், பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறரேகண்டார்.

(இ - ள்.) தானம் சேலம் தவம் இதைவர்பூசனையென்றசொல்லிய இந்நான்கும் முன் கூறியமனையவர்; இந்நால்வர்வயிற்றிலும்பிறந்து பயன்றறவானாகிய நல்வினையென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார்பிறர்மகப்பெற்றாரல்லார்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லதன்உரையென்க. (கருசு)

1546. படநாதந்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்துகண்டவர்மெய்ப்பணிப்பநோற்றித், கிடனாகவைம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதருனமாகுந், கிடனாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குமுரமீண்டிநிறற்ற, கிடனாகுமுனுமிவைதுறத்தலேசிலமென்றுரைத்தாரமிக்கார்.

(இ - ள்.) படநாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புதமும் ஞாயவாகத்துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவந்திறுத்திடனாகத்துறத்தல் சிலமாமென்று மிக்கவர்கூறினொன்றென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சும்சொலும்.

(கருந்)

1547. ஓவாதிரண்டிவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த, றுவாத்தவமென்றார்தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம், பூவேபுகைசாந்தஞ்சுண்ணம்விளக்கிவற்றற்புனைதனொரு, மேவாவிலைபிறவும்பூசனையென்றீண்டிய நூல்கரைசண்டாரே.

ஏவா - சொல்லி.

(இ - ள்.) அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் கரைகண்ட இருடிகள், தாதைபாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றற்புனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கக்காத்தலைக் கெடாத தவமென்றொன்க. (1)

1548. இந்நால்வர்துணையிராக்காதன்மகனிவனாவுடையார்போகிப்பொன்றாரமார்பிற்புரந்தாராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு மன்னாகிமுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிவின்பம் பின்னாவினை வித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

(இ-ள்.) இந்நால்வரும் மனைவியராக இவன் மகனாகவுடையார் சுவர்க் கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்புசக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுவதையும்ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளைநடத்தி 1. அநீதாவத்தையை விளைவித்துப்பின்புவிடுபெறுதல் உண்மையென்றேகூறலாமென்றானென்க. (1)

1549. மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண் டர், முட்டாதவின்ப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத, மெட் டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பமேபோ, லொட்டாவே கண்டர்நீனையவனைத்தேறுதார்க்குணர்ந்தீரன்றே.

பாதம் - அடி.

(இ-ள்.) இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத் தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலேகான் ; அவனைத்தேறுதார்க்கு, பொருள்பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் மிட்டாதவாறு போல கல்வினைகூடா ; இத்தன்மை யையுணர்ந்தீரல்லவோவென்றானென்க.

ஆறும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (1)

1550. வேற்றுவரில்லாதாமரூர்க்கேசெல்லினும்வெருண்டர்போ ல, வாற்றுணக்கொள்ளாதபுறத்துவைப்பிரேயல்விர்போலும், கூற் றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி, னுற்று ணக்கொள்ளீரழகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் அசைகள். இன், ஏழிறுபாதல் புறனடையாற் கொள்க.

(இ-ள்.) அயலாரில்லாத சுற்றத்தாருர்க்கே போயினும் அவருடனே வெருண்டு ஆண்டுச் செல்லாதீர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓடியிட்டிடர் ; இத்தன்மைபீர்! கூற்றம் தும்மைக்கட்டிக்கொண்டோ டாத துமரில்லாதவர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமுணுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக்கொள்கின்றீர் ; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்ற முடையிரல்லிர்போலே யிருந்தீரென்றானென்க. (ககக)

1551. அனைவதுகாமமடுநறவு நெய்யொழுகுமுனும்பின்ன, வினை வதுதிவினையேகண்டிரவைமுன்றும்விமியினென்றற், நனையவிழ் கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்சேந், துனையவுறு தியுரைப்பாரையோலாபாவமுணராரேகான்.

(இ-ள்.) அருந்தவதாயே காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்பு வினாவது திகளையேகாணுங்கோள் ; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கொளெ ன்று பிறர்க்குக் கூற்றும், இவ்வாய் தாம்வருத்தக் காரியங்கூறவாரை முலை போற் பொருமிக்கோபித்து உணராரகான் ; ஓ ! இஃதொருபாவமிருத்தபடி என்னென்றானென்க. (கச0)

(பி - ம்.)—1 'அருந்தாவத்தையை'

1552. இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தழக்கேயேட்டைப்பப்
புரும்பிற்போர்த்து, பழுதெண்ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செ
வியர்கேளார்பால்போன், ரொழுதியமுதாறுநல்லறத்தையோர்கிலுநன்
செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ணவள்ளாரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்
செய்கின்றார்.

ஒட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊன
ந்தெய்தவுடம்பிற்ரு. வள்ளாரம் - ஊன்.

(இ - ள்.) நீணத்தவாகிய தசையைப் பெற்றேன்மென்றே யினைத்து
அவ்வள்ளாரமேசுமந்து கோட்டத்துக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலுராய்க்
கழுகுண்ணும்படி அக்கழுகிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை இங்ஙனம் பழு
தெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஒட்டைமரச்செவியராய்
அறத்தைக் கோளாரென்றுனென்க. (கசக)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண் ணுளதனைக்
காட்டா, னையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்றெ
ன், செய்கோவெனச்சிறந்தான்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெ
ல்லாம், பொய்யேபொருளுரையாமுன்னே கொடுத்தாண்டல்புரியின்
கண்டார்.

(இ-ள்.) மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டின
னாக, கண்ணாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தான்
போலே, ஐயுண்ட ! விளாம்பழமே வேண்டுமென்னுநீன்றிர் ; அதுதருதற்கு
விக்குள்வந்தித்தலிற் பருவமன்று ; என்செய்வெனென்றுகூறி, ஆங்கவன்
மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவன் கட்டுரையாலே பொய்ப்பொருள்
கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்று
னென்க.

பன்மை, சாதிப்பன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

1554. பணிமதியின்கதிர்பருகுமாம்ப்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினர்
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிகாட்கங்
கனியநின்றாடுவர்கடையில்காலமே.

(இ - ள்.) மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை
உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலும் முறுவலையுடைய வாயை நச்சினர், முடி
வில்லாதகாலமெல்லாம், நீக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு
மொத்தத்திரிவரென்றுனென்க. (கசங்)

(பி . ம்.)—1 'மதிபொழிகதிர்'

சுருக

சீவகசிந்தாமணி.

1555. நிழனிமீர்நெடுமதிநிகரிநீங்கதீர்ப்
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்
குழனிமீர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழநிமீர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

(இ - ள்.) ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு
போலே கிளவியார்கோலத்திற்கு அஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவ
ராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றனென்க. (கசச)

வேறு.

1556. இன்னவாறுறுதிகூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவீர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவவங்கொண்டுதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அணிகலம்அருளலுற்றவன், இங்கனம் அவனுக்கு
உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவ
னும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினான் ; போயினபின்பு, தோளான் கடத்
தைப்போகலுற்றனென்க. (கசரு)

சு. — கேமசரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கருருசு.

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

1557. இரங்குமேகலையல்குவின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யாங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டிறந்துசெல்பவர்போற்
பார்த்திம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சரமஉன்செலற்கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தைமேலன்பாலே மனை
யானைத் துறந்துசெல்வாகார்ப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாளும்
சுரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்று பாம்பையும் பாசனையுங்கோதலின், பரத்தையர்க்கு மயிலையும்
ஆனையையுமுடையகர்டு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சுரம் - அவன்
கூறிய * காவார்க்குரம்பைபூழ்காடு. (க)

1558. கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்த்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைந் துகின்முடியணிந்தவர்பின்
லுலவுகாஞ்சகியவர்போற்பூத்தனமாவமங்கொருங்கே.

(இ - ள்.) காயா, மயிலின்சுழத்தற்போலே மலர்விடுத்தன; கோங்கம்
பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிஞ்சுநாளிலே முடிஞ்சுச்சேவிக்கும் அரசரைப்போ
லுபூத்தன; மாவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியும் சட்டை
யையுடைய மிலேச்சரைப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஒங்குமால்வரைவரையாடுழக்கலீனுடைந்துகுபெருந்தேன்
றுங்குசந்தனந்தளரத்தழுவீழ்வனதகைசா
லாங்கண்மாலுலகனப்பாழிசங்கமொடேந்தி
தேங்கொண்மார்பிடத்தினைக்குஞ்செம்பொனாமொத்தனவே.

(இ - ள்.) வரையாழி உழக்குதலிற், இறவடைந்து வரையினின்றொழு
கும் பெருந்தேன் விழுகின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும்
படி அம்மலையைத்தழுவீழ்வன, மால், உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான்,
ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாமொத்தன
வென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண், விகாரம். தேம் - கட்டினிமை.
வரைதாங்கின சந்தனமுமாம். (ங)

1560. வீழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவகாபெரும்பாம்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி
தாழ்ந்துவீழ்ந்தவைமுழுவற்றதம்பினமதுகாம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

(இ-ள்.) மஞ்சபடிந்துதவழமுலை, பெரும்பாம்பு 1 ஊழ்ந்து தோலுரிப் பனபோலேயாம், அம்மஞ்சபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலையில் அருவிவீழ்ந்தவை முழுவபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு, மயில்கள், வண்டுகள் பாட வளைந்தாடிப். பிறராடுகாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனத்தாங்குங்கதிரணியிறுக்கொடுத்தினைசூழ்
பொருவிலையானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதிர்வாகு
முருவவெட்பயறுமுந்துமல்லவுமெல்லையின்றுளவே.

(இ - ள்.) கைத்தளமும், தேனிறுவுமென்னும்படி தாங்கும் கதிரணிந்த இறுங்கையும், கிணையயுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாடுவலும்புபோலும் காயையுடைத்தாகிப் குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவன நெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வாகும், எள்ளும், பயறும், உழுத்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும் எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயிர், தொகுதித்தேனென்க.

(ரு)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையறைபுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
மூனையுண்டவருருகும்பசந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானிளோக்கியர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊன: ஐ, அசை.

(இ - ள்.) அவனொருப்பட்ட அத்தர்மையையுடைய அவ்விடம், மானிளோக்கியர், ஐவனநெல்ல மருப்புலக்கையாலே பாதையாகிய உரலிலே யிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனருகும் பிண்டியையும் ஒருக்கேகுவித்து இளைத்தவரைநோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன் மையையுடைத்தென்க.

பாசவல், விகாரம்.

(சு)

1563. (சு) குறிஞ்சியெல்லையின்கிக்கொடிமுல்லைமகண்மொ
ழிந்தாடச், செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்
குக்குரவ, மறிந்து பாலையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த,
நிறைந்தபூங்குருந்துதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே..

1564. (உ) அரக்குண்பஞ்சிகடிாட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டலபோலக்கோபங்கள்பயிர்மிசைப்பரவ

வுரைத்தமென்றயிர்பித்தைக்கோவலர்திங்குழலுவலவ ।

நிரைக்கண்மாமணிகுறங்கநீணிலங்கடந்தவனெடியோன்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாரையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தின்று உகும் தேனுகியநீரவார்த்து ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலே பரப்பினுற்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலே பரவாநிற்க, தயிரைவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலருதும் குழலோசை பரக்க, ஆணிரைக்கண்பூண்ட மணிகறங்க பெடியோன், குறிஞ்சிநிலத்தெல்லையினின்றாநீங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தாரென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டிலும் படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழ, அஃது அகைந்து தேனைச்சொரிந்ததனும் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினார். கோபங்கள் பரவவெனவே கார்காலமாம். (எ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழியின்வளர்பொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சள்ளிவேலியினிங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிரள்விசித்துநிலத்தோடுதறிபுடைத்தவைபோற்
றுள்ளிவீழுயரருவிவனகிரிதோன்றியதவணே.

(இ-ள்.) பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலியினின்றூர்த்தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலேபூட்டிவலித்து நிலத்தோடு தறியைப்புடைத்துக்கட்டினார் போலே எாற்றிசையும்விலும் அருவியையுடைய வளகிரி அவ்விடத்தே தோன்றித்தென்க.

வள்ளிக்கிழங்கு அகழ்த்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிமைக்கும்வளகிரியென்க. (க)

1566. அண்ணரான்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வண்ணமாச்சுனைமாநீர்மணிதெளித்தனையதுதும்பித்
தண்ணென்றமரைகழுநீர்நிலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுவியினவண்டுபாண்முரன்றுளதே.

ஆல், அசை.

(இ - ள்.) அவ்வளகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பளிக்கைக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிலைந்து அநிலே தாமரைமுதலிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருசுனை உளதாயித்தென்க. (க)

வேறு.

1567. கானத்தினேகுக்கின்றான்கடிபொழிற்கவின் கண்டெய்தித்
தர்னத்திலிருத்தலோடுந்தையலா னொருத்திதானே

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா

ணனமும்பூவுஞ்சார்நாறவந்தருகுநின்றாள்.

'கானத்தினேகுநின்றாள்' என்று பெயர்கூறவே, 'வனசரிதன்' என்னும் வடமொழிப்பெயரையும், 'தானம்' எனவே இருமுகளுதவிடமென்பதனையுமுணர்த்தின.

(இ - ள்.) சீவகன் கடிபொழிலிலே சென்றிருந்தவளவிலே, வானவர் மகளுமொப்பாளாகியதையலானொருத்தி, அத்தானத்திலுதவானொரு வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, வானமுதலிடானாறத் தானேவந்து அருகேநின்றாளென்க.

இங்குள்ளிருந்து சீவகன்கவினைக்கண்டு அவள் எய்தினாளென்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவள் வேட்கைவிளைத்தலின், இவள் நெஞ்சு தன் தன்மை திரிந்ததின் இவள்தேற்றினாளென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனம்வாக்குக்காயமென்னும் முன்றினுற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றுமாதலானும், உழுவலன் போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைக்கழாதென்பது இத்தோடநிலைச்செய்யுட்துக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றுமென்றுணர்க. (கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குக்குமமுலையினுட

னிறைந்தபொற்கலாடந்தோள் நெடுந்தகில்விளிம்பொன் றேந்திச் செறிந்ததோர்மலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா நறும்புகைத்தூதுவிட்டுநகைமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

குறிஞ்சிப்பூ, குக்குமத்திற்குவமை. தோன்ற - சிந்தை உடைநெழ்தலாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மதரைக்கையாலே வினோதந் தோள் நத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேன்று புகையைத்தூதுவிட்டு. கோட்டி - சாய்த்து.

(இ - ள்.) முலையினாள், பத்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டி நின்றாளென்க. (கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலும்பிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்

பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிற்பனையெருத்துறழ்நோக்கி

மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவழிற்

றுணிவருஞ்சாயனின்றோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

(இ - ள்.) தோன்றல், அவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திமசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே ஈழத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகடிய மரவத்தினிழிலே நாகதலதசகார்த்துநின்றாள்; அங்ஙனமின்றாளாகிய அச்சரியலைக் கண்ணுலேகண்டாளென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றிலன். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லனோ
வென்று துணிவரிய சாயல். (கங)

1570. கண்டவன்கண்ணினோக்கநடுங்கித்தன்காதிற்குழந்த
குண்டலஞ்சடரவொலிக்கொழுகுக்குற்றதொப்ப
நுண்டுகிற்போர்வைசோர நுழைமழையின் னினிற்
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியிக்கொலிவண்மற்றென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கண்டவன், நெஞ்சான்றப் பொந்தானோக்குத
லின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொழுகுக்குற்றதொப்பநடுங்கி ஒலி மஞ்
சிலேறுமழையின்போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்தறிந், இவ
னான் கூடவந்தாருளரோவென்று என்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இன்
வனம் தனியேவருதலின், இவன் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தானென்று கரு
தினானென்க. (கசு)

1571. எண்ணத்திலியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாலாணுதற்புருவம்விலலா
வுண்ணிறையுடையவெய்வானுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியநின்றான்.

வழுவுகூறுமில்க்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

(இ - ள்.) அவள்தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்
னர் இவன்நிறைகெடும்படி கண்கள் அம்பாக நுதலித்புருவம் விலலாகக்
கொண்டுஎய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெய்துகின்றானென்க. (கடு)

1572. முதுவன்முன்சிறியதோற்றமுனைகநெறித்தனையவுண்கட்
குறுநெறிபயின்றகூந்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமேற்றுச்சேர்துகிறுனைசோர
வறியுந்ராவியோமுமநங்கனைங்கணையுமெய்தான்.

(இ - ள்.) அரும்பை அலர்த்தினாலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல்,
அணுகப் பல்கால் ஆவிக்கொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்தானெ
யும் நெகிழாநிற்க, அக்காமயுருளெய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முதுவலை
யும் தோற்றுவதித்துப் புருவமாகிய விலலை வலித்து, காயபெய்யும் இத்தம்பை
யும் தாலெய்தானென்க.

‘அறியுந்ராவியோமுமநம்பு’ எனவே இவனெஞ்சு தன் தன்மைசிறிதுதிரி
கின்றமை பெற்றும். (கண்)

1573. வடிப்பிளவனையகண்ணாள் வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிறிற்
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொண்ணிமணிக்கழலினுனம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்தினின்றுக்கின்றான்.

பவத்தனை, 'கழலினுள்' என்று ஒருபெயரால் தேவர்கூறினர்.

(இ - ள்.) பாவை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்வின்று அழியுமாறுபோலே கண்ணுள் இவனைக்கூடுவதொரு கருத்தினளாய்நித்ப, பவத்தனையைய அம்மடத்தகைகருத்தை அவ்வனசரிதள்ளுமின்று மனத்தே இதனை நினை யாரின்றினுள்ளே.

என்றது, தன் தன்மைதிரிந்தொஞ்சினேத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார். (கௌ)

வேறு.

1574. கடிமாலேகுடிக்கருப்பூமுக்கித்
தொடைமாலேமென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலேமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகனற்றோரெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! குடி முக்கி முலையாக்கூடினமைந்தர் பின்பு; சிலநாளிலே அவர்கண்புதைத்துக்கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை; இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து ; இவ்வியல்பு களையிருத்தென்றனென்க.

அவரென்றது, சாதிப்பறி.

(கஅ)

1575. நாவியகலமெழுதிருதுதலா
ராவிதளிப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தூவியொழிபுள்ளிற்றேன்றித் துயருழப்பக்
காவிரெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! புழுகை அகலத்தேபூசி துதலார் ஆவிதழைக்கும் படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பதவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர்கண்ணைப்புதைத்து அப்பிடத்தினின்றும் அகலவரென்றனென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின் திறங்கூறினர்.

(கக)

1576. இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
வன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளரத்தங்காதலா
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்த பள்ளி; "வெண்மையோடாநினையன்" (சீவக. சஅ0) என்றார் முன்பும் ; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

(இ-ள்.) நெஞ்சே ! பள்ளிமேலே அன்பாலுருகும் கல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினார், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைந்துதளர்தலாலே, அம்மகளிர் தம்கண்ணைப் புதைத்து அகலவரென்றனென்க.

இதனால் புலங்குறையுமென்றார். இவர் விரும்பப்பெற்றேமேயென்ற புணர்ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதகானென்றார். (உ0)

வேறு.

1577. என்பினைநரம்பிற்பின்னியுதிர்ந்தோய்த்தினைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேய்ந்திட்
டொன்பதுவாயிலாக்கியுன்பயில்சூரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினுர்மருளவென்றான்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே! தச்சன், உதிரத்தத்தோய்த்து நரம்பர்லே என்
பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமையைத் தோலைப்போர்த்து அப்
புறம்பொலிவுபெறும்படி மயிராலேவேய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கினன். தென்று
மயங்கினுர்மருளக் சூரம்பைசெய்தான் ; ஆதலால், மிகவும் நல்லனயிருந்தா
னென்றனென்க. (உக)

1578. வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்று
லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகனுமபுதைத்துவைக்கு
நினைப்பினுற்பெரியரென்னுனிந்தினுர்கலைகளென்னான்
மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண்
மையை நாம் பார்க்கத்தேடினான் அப்பொழுது எனக்கு உறகோளாய்க்கிடந்த
தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவை
யாசிக்கும் ; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னுனாய்க் கல்வி மிக்
காரென்னுனாய் எல்லாருள்ளங்கனையும் தளரும்படி செத்தும் மாண்பினானா
தலால், நல்லனயிருந்தானென்றனென்க. (உஉ)

1579. (க) என்றவனிருப்பமாதரென்வாவிசைப்பினல்லா
லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான்
மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாடக்
குன்றிடைக்குளிர்க்குரின்போற்குழாமழைமுகட்டிற்செல்வான்.

1580. (உ) மயிலினமியியவாங்கோர்மடமயிறழுவிக் கொண்ட
வெயிலினஞ்செல்லவன்போலவிஞ்சையனெற்கொண்டேகத்
துயிலியகற்பிளுடன் றுணைவிகண்டிடுவித்திட்டா
ளயிலியல்காட்டிள்வீழ்ந்தேனநங்கமாவீணையென்பேன்.

1581. (ங) தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்
வேயுலாந்தோளிநூர்தம்விழுத்துணைக்கேள்வநிற்கண்
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனனித்தருளாதுவிட்டாற்
நீயினுளமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்று கெஞ்சினத்தேற்றி. அவனிருந்தவனவிலே, மாதர்
யான்வந்தபடிகூறினல்லது சிந்திதம் அருளாளென்றகருதிக் கேட்கக் கூறு

கிண்டவள், தோளிஞார்க்குத் துணையாகியகேள்வனே ! மலையிடத்தே தங்கும் மின்போல் மழைமேலே செல்வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத் தையுடைய எந்தோழிமாருள்ளே யார்வினையாடாதிக்க, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒரு மயிலெழுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனாக, தங்கிய கற்பினாகிய அவன் துணைவி என்னைக்கண்டு போகவித்தான் ; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்த்தேன் ; யான் அங்கமா லீண்பென்று பெயர்கூறப்படுவேன் ; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் தயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு தறக்கம்பெற்றேனாயி னேன் ; இனி என்னை ஆரூர்பண்ணிகோக்கி ஆருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே ஆயிரத்ததைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பேனென்றானே.

மயிலுவமை, தோழிமார்க்குரியோடியதற்கு. உலாம், உவமைச்சொல். சந்திராசியன்மையின், தோளிஞாந்தணுவென்றான். (உக - ௫)

1582. மணியெழுவனையதோளும்வரையெனவகன்றமார்புச்
தணிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பருதியன்னமுகமுமென்றயார்க்குமாம்
பினியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளிதென்றான்.

தணிவு - வத்துதல். பணிவு - தாழ்வு.

(இ - ள்.) தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்தமென்று மயங்கிக் காமமோய்தோன்றி வருத்தித்தபேதாய் ! நீ இவ்வனங்கருதின இவ்வுடம்பின் தன்மையைக்கேளென்றானே.

(உச)

1583. போதொடுநானமூழ்கிப்பூம்புகைதவழிந்துமுல்லைக்
கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குரைவளிபித்தோடைபே
யேதஞ்செய்மலங்கணய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை
கோதஞ்செய்குடர்கன்புன்றோனரம்பொநிவழும்பிதென்றான்.

(இ - ள்.) கானத்தேமூழ்கிப் புகைதவழிப்பட்டுப் போதோடே கோதை தயில் கொள்ளுங் கூந்தல் ! இவ்வுடம்பு, எதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித்தையும் றையையும் பொருந்தினமலங்கரும், குறுதியும், தசையும், என்பும், ஈரலும், மூலையும், பொல்லாக்குசெய்யும் குடர்கரும், தோலும், ஈரம்பும், வழும்புமாயிருக்குமென்று கூறினானே.

பூமுதலியவற்றைக் கூந்தல் கன்றியிற்றென்றான்.

(உஎ)

1584. விழுக்கொதிவெண்ணஞ்சல்லாவுகிரம்பிருபிழ்கட்பீளைப்
புழுப்பயில்குரம்பைபொல்லாத்தடிதடிக்கீழ்த்தபோழ்தில், விழித்தியாவா
ர்நோக்குகிற்பார்பின்னையார்கண்ணுட்காக்கை, கொழிப்பரும்பொன்
னிறீறென்றற்கொள்கைத்தாற்கொடியேயென்றான்.

* (பி - ம்.)—1 'வெண்ணஞ்சு'

விழுக்கும் வெண்ணஞ்சம் ஊன்விசேடம் ; வெண்ணஞ்ச - நிணமு
மாம். அல்லா - இவையொழிந்த. கண்ணுமிழ்ப்பீன. பிள்ளையார் - கரிக்குருவி
யார்; கரிக்குருவியார் கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்னொத்தத்தோன்று
மென்பது ஒருபழமொழி.

(இ - ள்.) கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடையபுழுப்பயில்கின்ற
இவ்வுடம்பு வேறுவேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவரு
மில்லை; இஃது அங்கனம் வேறுபடாமையின், விளைகின்றகாமத்தாலே காக்கை
கரிக்குருவிக்குப் பொன்போற்றோன்றுங் கொள்கையைபுடைத்தாயிற்றுக்கா
ணென்றானென்க. (உஅ)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண்ணுமூக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள் காம
வெரியெழுவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றுன்.

(இ - ள்.) உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்மென்றுரைத்தியாயின்,
முற்கூறியவெல்லாம். நிறைந்ததொரு தோற்றருத்தியைப் புருவமுதலியன
நன்றாக எழுதிவைத்தால் நன்மென்றுகருதுவதொரு பொருளில்லையே ; ஆத
லின், இவைச்சித்திரளாகிய இதனைக் காப்பியஞ்செய்யுக்கவிகள் மக்கட்குக்
காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்களாணென்றானென்க.

இவை இவட்குத்தெளிவுநிகழுமென்று கூறினான். இவர்களின்களநிற்
பப் பவதத்தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உக)

வேறு.

1586. (க) காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குமுன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுதுசுப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
னோதம்போலவுடன்றுடன்றுகையநீயொண்டாமரைக்
கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேகுணஞ்சூழே.

1587. (உ) வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ
வுண்ணுகூற்றோவொளிவேலோபோதோவுணர்கலேனாற்
பண்ணின்நீஞ்சொலாய்படாமுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி
னுண்ணுந்தேனேயுயிர்தேயென்னின்னுயிரேயெங்கனையோ.

1588. (ங) இவ்வம்போதேரெழிற்றகையசிறுகளஞ்சியொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே
லுலவும்போதுமென்னுயிலைமேன்மிதித்தொதுங்குவாய்
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்காதலொழிகல்லேனாற்.

இவையுன்றம் ஒருதொடர்.

(உ) ஓ, வியப்பு.

(பி - ம்.) — 1 'பாஷாய்பாங்கி' 2 'ஆயிர்தேயின்னுயிரே'

(ஈ) ஏர்-ஒப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன். என்னென்பதுவினா.

(இ - ள்.) காதலையுடைய என்மாமன்களே ! திருவையொப்பாய் ! கொம்பே ! திஞ்சொல்லாய் ! பாவாய் ! கொடியே ! தேனே ! அயிர்தே ! இனியவுயிரே ! சீமடியொலிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலுன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய் ! நினது திங்கள் மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன் ; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்ற நீ யான் கடல்போல் மறுகி கையும்படி மறைந்தநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ ? இதற்குக் காரணமென் ? அஃதுணர்கிலேன் ; நின்னிடத்தைக் காதலையுநீக்கமாட்டேன் ; இனி நீ எவ்விடத்தாய் ? கூறென்றானென்க.

(ஈ - ஈ.உ)

1589. பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றரையைக்கண்டிமாழ்கிப்

பிணிசெய்நோயேன்யான்கிடப்ப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்

துணிகபோதுமென்விடுத்தாய்போந்தேன் துயருழப்பநீ

மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

(இ - ள்.) ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாமுடன்போகக் கடவேம் ; அதனைத்தான்றுணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய் ; அக்கூற்றலேபோந்தயான் வருத்தம்படி, மேகலையாய் ! மதுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்தபோகின்றயோ என்றானென்க.

(ஈ.க)

1590. இயக்கிநின்றோடிணையொக்குமென்றுநலஞ்செருப்பான்

மயக்கிக்கொண்டிபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருநீ

நயப்பவெல்லாந்தருவலெனத்தொழுதுநல்லியானைதன்

வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழாந்தொப்பமதிமயங்கினான்.

இயக்கி, விளி.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறி, இயக்கி ! என்மாதரை நின்றோடிணைத்தற்கண் ஒப்பளென்றுகருதி அவணலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டுபோய் மறைத்துவைத்தாய் ; நீ அவனைத்தந்தருநுவாயாக ; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக்கெடுத்து மயங்கினுந்போல மயங்கினானென்க.

(ஈ.ச)

1591. மல்லற்றொல்வளத்துமத்திமனனாட்டுவண்டாமரை

புல்லம்பேருப்புக்கழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்

செல்வநாமற் குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு

மல்லல்செய்தேனவட்சென்றனென்குரைக்கெனென்செய்கேனே.

(இ - ள்.) வளப்பத்தைபுடைய செல்வத்தைபுடைத்தாகிய மத்திமதே, சத்திற் பதமபூத்தில், எந்தத்தை கீர்த்தித்த வக்கும், எந்தாய் சினத்ததைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமாறுக்கும், என்மாயி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒழிந்து

(ஈ - ம்.)—1 'உரைத்தாய்'

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன் ; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுரைப்பேன் ! இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வென்றென்க. (௩௫)

1592. உண்ணுநீர்வேட்டைசந்தேனெனவுரைப்பக்காட்டினுமு
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமரையிலேயினுட்,
பண்ணிநீர்கொண்டுவந்தேன்படாமுலைப்பாவாயென்
றண்ணலாற்றுதழுதழுதுவெந்துருகிநென்கின்றனே. .

(இ - ள்.) தலைவர், பாவாய் ! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையைநாழிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித் தாமரையிலையக்கோலி அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டுவந்தேன் ; நீயனைக் கண்டிலேனென்றுகூறி அழுதுஅழுது உருகி நெயாநின்றென்க. (௩௬)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையைக்காணான்
குழைந்தழுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்
மிக்கேட்டி, முழவுத்தோளான்முறுவலித்தீங்கேயிருநீயென், நிழை
பச்சொல்லியினையானினையெய்தினுனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச் சொல்லியென்றது தாமுகைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாமதுகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின் ; சீவகன் போக் கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ் வனசரிதனும் யாறுகர்வனவற்றை நீயுதுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தத் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்றற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்றவாறு. ஈங்கே யிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே (குறள். சஉஉ) விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு, உவம வருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம் புறமடையால் ; இவ்விடத்தே இருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனை இங்கேயிருவென்றுபொருந்தக் கூறல் அவற்கு இலையயாமையுணர்க.

(இ - ள்.) சீவகன், கோல்வளையைக்காணான் அழுகின்ற பவதத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாலையை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத் தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுமிருவென்றுகூறி, அவன் பவதத்தனைச் சேர்ந்தா னென்க. (௩௭)

1594. என்னேகேளீரென்னுற்றீரென்னபெயர்ரென்றற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொழங்கொடி
யென்னுநீரானையிங்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தாற்
பன்னுற்கேள்வியுடையென்யான்பவதத்தனென்பென்னென்றுன்.

இர் என்று, ஒகாரம்பெறுதலையன்றி, ஈர்பெறுதலும், "ஏனைப் புள்ளி யுதிவிளி கொள்ளா" (தொல். விளிமாபு, ௩. சுஉ) என்பதனாற்கொள்க.

(௩ - ம்.)—1 'இருவெனவிசாரமுமாம்'

(இ-ள்.) கேளீர்! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்ன? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டதெனக்கு, கம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானாக் கெடுத்தேன்; யான் நூத்களேவியுடையேன்; பவதத்தென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றனென்க. (௩௮)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாகு
மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவின்கோர் துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகள் பொன்னும்புகழுமார் துணை வியாக்கு
யிப்பொருளெய்திரின் தீரிகங்குவதென்னெயென்றான்.

கற்றல், அல்லீற்றலியங்கோர்; “இதெனக் கிளத்தல்” (தொல். கிளவி. கு. கக) போல.

(இ - ள்.) தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக் கொடுத்தும் கற்க; கற்றபின்பு குணக்கண்ணுமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திகளையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றநின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றனென்க.

புகழும் துணையுமென்றமாம்.

(௩௯)

1596. அன்புநூலாகவின்கொல்லாந்தொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலே
நன்பகற்குட்டி வள்ளா தொழுகினுநங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்களுள்ளம் பிணையுரைக்கடியதன்றே.

(இ - ள்.) அன்பு நூலாக இவ் கொல்லாதிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவன்பஞ்செய்கின்ற காமமாலே நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுக்குட்டி நீங்காத்தருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறர்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோவென்றனென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(௪0)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீழலபிறப்புநோக்கா
வுண்ணிதைபுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாரு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாவிந்திரன்மகளுமாங்கே
வெண்ணெய்க்குள்மெரியற்றப்போன்மெலித்துபின்னிக்குமன்றே.

(இ - ள்.) பெண்ணென்றகூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடையவல்ல; ஆயிரமுகமாகவெளும் மனத்தவாம்; பத்துப்பொருள் அகங்கையிட்டு விட்டாற் பொருட்குறைபாடினால் இத்திரன்மகளாயாயினும் உருகி அஃதின்னெறிக்குமென்றனென்க. (௪௧)

1598. சாமெனிற்சாதனோதன்வவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின்பிப்பொற்புடன்புலம்பிவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

(இ-ள்.) கணவன் சாகிற்சாக ; நோவின்கோக ; அவன் நீங்கினான், இத
னாற்பயன் என்னையென்று மிகவும் டூவும் புனைதலின்பி அழகுடனோதனிப்பத்
தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூறாய்க் கணவனையேவணக்கிவாழ்வார், அவ
னுக்குத் திருவோடொப்பார் ; அவன் செல்லநீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெய
ரும், “பெயர்கொள வருதல்” (நோல். வேற்றுமை. சூ. 10) என்பதனாற் பய
னிலையாயின. ஐ, அசை. இதனாற் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சுஉ)

1599. அன்னனின்றோழியையாவவனென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழாமாறெனவிரங்கினுண்க்
கன்னனோவென்றுநக்கானணிமணிமுழுவத்தோளான்.

(இ-ள்.) ஐயா! நீள்தோழி, கணவற் கைதொழுது வாழ்வாரோடொப்
பவன் ; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதமாத ; அவளை
யிழந்தும் யான் வாழாமாறு எங்குனோடென்று வருந்தியவனுக்குத் தோளான்
அன்னனோவென்று நக்கானென்க.

அன்னனோவென்றது யான்கூறியவற்றும் தெளிவுகீழாமல் இவனை
வருத்துந்தன்மையனோவென்றவாறு. நகை, பிறரிளமைபற்றிநிகழ்த்து ;
இனி, யாமிவன் இடுக்கனுக்குஉதவியானோமென்று மனமகிழ்த்தானென்று
மாம்.

வேறு.

(சுங்.)

1600. இனையல்வேண்டாவின்மந்திரத்தையோதிநியொருவில்லேவள
வனையவெல்லேசென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ
புனைசெய்கோல்வளையைக்கைப்படுதியென்றாகவன்போதலு
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லினிழந்தாற்றினான்.

மந்திரம் - மகளிரை வசிகரிப்பதொருமந்திரம்.

(இ-ள்.) நீவருந்தல்வேண்டா ; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது
அம்புசென்றவளையையொத்த என்னையப்போனால், அங்விடத்தே இயக்கி
கொண்டுவிடுத்துநாம் ; அங்குக்காண்பையென்றுகூறி இவன்போல அளவி
லே, அவனுஞ்சென்று அங்குமாம்மெலிந்து பின்னிதற்கு (பவக. கரு. 10) தன்
மையையுடைய மாதரை அங்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியையப்புல்லி அரத்
றினானென்க.

தார்க்கண்டமை கூறித்தலின், இவற்றால் கம்மையுப் தீங்குகருதுவ
னென்று.

(சுசு)

(பி. ம்.)—1 ‘மேகலைய’

(இ-ள்.) கேளீர்! நீர் என்னவருத்தமுந்நீர்? அதற்குக்காரணமென்ன? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டதிலுக்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானாக் கெடுத்தேன்; யாங் தூங்கேன்வியுடையேன்; பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றனென்க. (௩௮)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாசு
மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவின்கோர் துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகன்பொன்னும்புகழுமார்துணைவியாக்கு
யிப்பொருளெய்தினின்றிரங்குவதென்னை யென்றான்.

கற்றல், அல்லீற்றுவிக்கோள்; “இந்தெனக் கிளத்தல்” (தொல். கிளவி. கு. கக) போல.

(இ - ள்.) தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக் கொடுத்தும் கற்க; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவினக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகனாயுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றுகின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமெனென்றனென்க.

புகழும் துணைவியுமென்றமாம்.

(௩௯)

1596. அன்புநுலாகவின்கொலலர்தொடுத்தமைந்தகாத
வின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலே
நன்பகற்குட்டிவிள்ளாதொழுதினுநங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்களுள்ளம்மீனையனார்க்கடியதன்றே.

(இ - ள்.) அன்பு நுலாக இன்கொலலாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவன்பஞ்செய்கின்ற காமமாலேயை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காநிறப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறப்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோவென்றனென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(௪௦)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீழலபிறப்புநோக்கா
வுண்ணிதையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாரு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாவிந்திரன்மகளுமாகே
வெண்ணெய்க்குள்பெரிபுற்றுந்போர்மெலிந்துபின்னிக்குமன்றே.

(இ - ள்.) பெண்ணென்றுகூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக மனவலியுடையவல்ல; குழப்பிதப்புகக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடைய வல்ல; ஆயிரமுகமாகவெளும் மனத்தவாம்; பதன்ப்பொருள் அகங்கையிட்டு யிட்டாற் பொருட்குடைபாடினா இத்திரன்மகனாயாவதும் உருகி அருளிப்போருக்குமென்றனென்க.

(௪௧)

1598. சாமெனிற்சாதனோதறன்வவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின் திப்பொற்புடன்புலம்ப்வைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

(இ-ள்.) கணவன் சாகித்சாக ; நோவின்னோக ; அவன் நீங்கினான், இது
னாற்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலிற் தி அழகுடனோதணிப்பத்
தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூறாய்க் கணவனையெவன்கவொழ்வார், அவ
னுக்குத் திருவோடொப்பார் ; அவன் செல்லநீர்ப்பாரென்றுனென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுபாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெய
ரும், “பெயர்கொள வருதல்” (தோல். வேற்றுமை. கு. ௫) என்பதனாற் பய
னிலையாயின. ஐ, அசை. இதனாற் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சுஉ)

1599. அன்னனின்னோழியையாவவனென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையாணிழந்துவாழுமாறெனவிரங்கினானுக்
கன்னனோவென்றுநக்கானணிமுழுவுத்தோளான்.

(இ-ள்.) ஐயா! நீய்தோழி, கணவன் ஐகதொழுது வாழ்வாரோடொப்
பவன் ; அவன்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதமாத ; அவனை
யிழந்தும் யான் வாழுமாறு எவ்வனெனென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான்
அன்னனோவென்று நக்கானென்க.

அன்னனோவென்றது யான்கூறியவற்றாலும் தெளிவுரிகழாமல் இவனை
வருத்துந்தன்மையனோவென்றவாறு. நகை, பிறரினமபற்றிநிகழ்த்தது ;
இனி, யாம்இவன்இடுக்கணக்குடதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்று
மாம். (சுங்.)

வேறு.

1600. இனையல்வேண்டாவம்மந்திரத்தையோதிரியொருவிலுள்ள
வனையவெல்லையென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ
புனைசெய்கோல்வனையைக்கைப்படுத்தியென்றாகவன்போதலு
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவீழ்ந்தாற்றினான்.

மந்திரம் - மகளிரை வசிகரிப்பதொருமந்திரம்.

(இ-ள்.) நீவருந்தல்வேண்டா ; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவிலுள்ள
அம்புசென்றவளையையொத்த எல்லையைப்போலவும், அவிடத்தே இயக்கி
கொண்டவந்ததரும் ; அவனக்காண்பயென்றுகூற இவன்போலவானவி
லே, அவனுஞ்சென்று அங்கனம்மெலிந்து பின்னிற்ருந் (பவக. கருகா) தன்
மையையுடைய மாதரை அவிடத்தேகண்டு வீழ்து அடியையப்புல்லி அரத்
றினானென்க.

தாள்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவற்றான் கம்மையுந் திங்குகருதுவ
னென்று. (சுசு)

(பி. ம்.)—1 ‘மேகலையை’

1601. பட்டவெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவளுங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைந்துறவினான்
மட்டார்கோதைமனைதுறந்தான்மைந்தனுமங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனாகி¹ யுருவமோதினான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அரற்றினமைந்தனும் தானுத்தவெல்லாவந்தையும்
வருந்தாதேகூறினான் ; கோதை, அடியிலே மனையைத்துந்துபோந்தவள்,
அவளும், இவள் விள்ளாவார்வத்தனும் இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி
அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோடுகூறுகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள் ;
கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வளசரிதன்மேற்சென்ற
வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணர்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவள்கெஞ்சை இங்கனம்
பிணிப்பித்ததென்றுணர்க. (சுரு)

வேறு.

1602. மெழுகுசெய்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மதத்தின்வரைக்குஞ்சார்
தொழுதுவேய்முதற்றாசங்கொண்டேறினான்.

(இ - ள்.) படிந்தமுகிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்
ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலைச் சூழ்ந்துகிட
ந்து உரிஞ்சும் பொன்னாகிய மதத்தையுமுடைய வரையாகிய யானையைத்
தொழுது மூங்கிப்பேராகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்முங்கிற்கவை
யிலே அடியிட்டேறினானென்க.

ஸ்ரீகோயிலுத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. ()

1603. நிரைத்ததீவினைநீங்கநெடுங்கணர்
வரைக்கணேறவின்வாலரிப்பொற்சிலம்
புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்ந்ததொர்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) இடையிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையி
லேறுதலாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின்
இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒரு
பாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்ந்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமாமாம்.

(சுஎ)

1604. சாந்துங்கோதையுந்தண்ணறுஞ்சண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மவியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெறு
மாந்தர்சும்மைமலிந்ததொர்பாலெலாம்.

(பி - ம்.)—¹ 'உருவோதனாகி'

(இ - ள்.) சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்கையுமேற்றி இடம்பெறுத மக்களாவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (சஅ)

1605. துறந்த¹ மன்னவர்துமுடிதேர்வனை
நிறங்கொளாரம்பைப்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னொடுபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்.) துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியன்கிடந்தவொருபர் லெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றன வென்க.

ஈண்டுத் தறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம். (சக)

1606. கருவித்தேன்கலைகையுறக்கீண்டின்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிற்றவிரைந்துரா
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

(இ - ள்.) கைத்தளம்போலுந்தேனிரால், ஆண்முசல்கைகையுறதலா லே சேரக்கிழிந்து விரைந்துபடந்த மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிடும்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிருமென்க. (ரு)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டுடை
பொங்குமாள்குளம்பிற்குடைபொற்றுக்கண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

(இ - ள்.) வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தே ராகப்பட்டதாக, அத்தேரிழ்ப்புண்டமான் தன்னடியையுன்றி அதனைக்கொண்டு போகின்றபொழுது, குளம்பாலேகுடைந்த துகள் திசைகளெல்லாம் இரு ளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக. (ருக)

1608. சனையநிலமுஞ்சள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனையநாகமுங்கோங்கமுநாநிணர்ச்
சினையசுண்பகம்வேங்கையோடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினான்.

சனையிடத்தனவாகியநிலம். சூழ்மலர்ச்சூர்ளி - மராமரம் நானிணர்க் கோங்கம்.

(இ - ள்.) நிலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுகளை முழுக்கவெடுத்ததுத் துதித்தானென்க. மிடறுள்ளவளவம் எடுத்தென்றமாம். (ருஉ)

(பி - ம்.)—1 'மன்னதந்'

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமுவாழ்தல்வன்
றனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ப
தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்றுற்
பனிமலர் தூய்நின்றபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை, குணப்பண்பு.

(இ - ள்.) முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்
தனதேயென்பர் ; அங்குமாக்கறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்
தது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (ரு௭)

1610. மலரேந்துசேவடியமாலென்பமாலா
லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாறென்னே.

சேவடிய : அ, அசை ; சுட்டுமாம்.

(இ - ள்.) மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால், இந்திரனால்வணங்கி
மதிக்கப்படுவானென்பர் ; அங்குமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும்
ஏத்தாதிருக்கின் தது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (ரு௮)

1611. களிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்
விளியாக்குணத்துதிநாம்வித்தாவாறென்னே.

(இ - ள்.) காமனெவன் தருள்பொருத்திய அறவாழியையுடைய தலை
வன் இவனேயென்பர் ; அங்குமாக்கறின, நாம் துதிக்கப்பரப்பாதிருத்தல்
அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனேயென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(ரு௯)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
தன்னமுறங்குமணிவரைமேனின்று
பொன்னங்கழலானிழிந்துபாழிமழை
மின்னினடந்துமிகுசாஞ்சென்றான்.

(இ - ள்.) கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுவ வரையிடத்து நின்று
மிழிந்து கடந்துசாததை மின்போலே கடிதுசென்றானென்க.

சாம் - பாலை. இதனானும் தாகமாம் வல்லனென்றார்.

(ரு௯)

1613. மாலைக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
கோலைவிடுகணுருகுபுகாடியிடை

யேலங்கமழ்குழலேழையவான்ன
வாலேக்கரும்பின்காடணைந்தான்.

(இ - ள்.) வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேண்டி வரகவேன்று
மலர்க்கு ஓலைவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மக
ளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திம
தேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புகுவ ருப்பம் வெளவி” (மதுரை, கசக)
என்றார். (ருஎ)

வேறு.

1614. வழைச்சறுசாடிமட்டயின் றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரலெனமயிலகவவார்செந்நெற்
புழைக்கடைப்புனலலைத்தொழுகும்பொற்பிற்தே.

(இ - ள்.) மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு கரும்பைக்குறுகத்
தறித்து மழைக்குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செந்
நெற்செறுவிற் கடைமடையாலே புனலை அலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடை
த்து அள்ளாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்திற்குப்பொருளின்றொழில் இடத்திற்
கேற்றின ஆகுபெயர். (ருஅ)

1615. தாமரைமலர்தலையடித்துத்தண்கமழ்
தாமலர்க்குவனையாலணைத்துத்தோலடிக்க
காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்படுந்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

(இ - ள்.) அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்
துக் குவையையக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அடியையுடைய பெ
டையைத்தழுவிக் கண்டியில்கொள்ளுந் தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழவி நீர்
மல்காதின்றதென்க. (ருக)

1616. கண்பயிலிளங்கமுகெருத்திற்காய்பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கனிமுசுக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகினான்.

(இ - ள்.) அமுரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கழு
தின் காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றாக் கனியைச்சிதறும் பொ
ழியில் மகிழ்ச்சியோடே போனானென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச் சூழ்ந்த பொழியில்.

(சு0)

1617. கனிற்றுமாய்கதிர்ச்செநெற்கழனிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபதிகராமாய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசார்ப்பப்பெய்கழல்
வெளிநிலர்க்கேள்வியான்விருப்பொடெய்தினான்.

(இ - ள்.) கனிற்றுமதைகீற்ற செந்நெட்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியை
புடைய நாட்டிடத்தில் நரபதிகரைக் குத்தமத்தகேள்வியான் முரசார்
கின்றகாலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசார்த்தல், நன்னிமித்தம்.

(சுஉ)

1618. புறநகர்மணமகனொருவன்போதர்வா
னிறைமகன்வினையினென்ன¹பேரவே
துறைவளர்நாட்டொடுநகராஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினான்.

(இ - ள்.) இறைமகன், கலமிழிந்துதறமிக்க நாளும் நகரமும் என்ன
பெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அழைப்புக்கமழ வினாவி
னான் ; அதகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவானாகிய மணமகனொருவன்
அப்பெயர்களை அறிகவென்று கூறினானென்க.

(சுஉ)

1619. (சு) மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்
சூய்த்துழர்கொடுப்பவரேமமாபுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென.

1620. (உ) அன்னதேயென்றவினடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினுய்தவிரமற்றீங்கெனப்
பொன்னகர்ப்புக்கடின்றிவல்போகென்றான்
வின்மரீஇவாங்கியவீங்குதோளிநான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) அறிவல், மறுத்தத்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. வில்லைப் பயி
ன்று வளைத்த.

(இ-ள்.) நாடு மத்திமதேசமென்றும் பெயரையுடைத்தாம் ; இங்காட்
டில் எத்திசைநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்
பவருர் ஏமமாபுரமென்றும் பெயரையுடைத்தாம் ; ஐயனே ! நீ இத்திசைக்
குப் புதியைபோலுமென்று அவன்கூற, அங்ஙனம்புதியெனென்று சிவகன்
கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினான் ; அதனால், நடப்பிற் குத்
தாழ்வில்லை ; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது ; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூறி
தோளிநான், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன் ; இப்பொழுது போகவென்றான்
எனென்க.

(சுஉ - 6)

1621. புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத்
மணமகள்கதுப்பெனநாறுமாநகர்த்
துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மீணைமலர்த்தாரினுனிடறியேனினுன்.

(இ - ள்.) தாரினுள், பிணையலையும் மாலையினைபுமிடறி, யானையினது
மழைபோல மும்மதம் கதுப்பெனநாறுநகரிலே ஏகினுனென்க.

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுரு)

1622. வண்டிகொப்புளித்துணுமாலமார்பனைக்
கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற
மண்டப்பபளிக்கறைமருங்கொர்மாநிலம்
கொண்டவறகளித்ததோர்குளிர்கொள்பொய்கையே.

(இ - ள்.) தம்கண்கள் மாலமார்பனைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி
கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி
யின்றி ஏக்கறும்படி போய் மாநிலம் இருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒரு
பொய்கை வருத்தத்தைக்கொடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்து இடைய. மண்டபம்போலும் பளிக்கறை. (சுசு)

வேறு.

1623. வண்சிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைசூரத்
தண்கயநிருட்கண்டதன்னிழல்பிறிதென்றெண்ணிக்
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லம்வேண்டாபடுக்கவென்றுடிற்றன்றே.

(இ - ள்.) சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறி
பாலமயிகுதலாலே நீரிலேகண்டதன்னிழலை வேறொருபெடையென்றுகருதி,
கள்வனே ! நீன்காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம், இனி, முன்புபோல்
தேற்றத்தேறேம் ; அகப்படுக்கவேண்டாவென்று ஊழிற்றென்க. (சுஎ)

1624. செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதெனின்னையல்லாறியலேனன்றிமூக்கி
னுயிர்ப்பதுன்பணியினுலேயுடனியென்றுபல்காற்
பயிர்ப்பறச்சிறகூற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அன்னமுடிய பெடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்
கிச் சேவலினின்றநீங்க, சேவல், யார் நினைவன்றி வேறொன்றறியேன் ;
என்னை அயிர்ப்பதென் ? அதுவுமன்றி, யார் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின்
வலாலே ; ஆதலின், நீ ஊடாதேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்
மை நீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சியெய்ததென்க. (சுஅ)

25. கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கீனிந்தவூட
னிலையுணர்மைந்தாரீங்கிநெறியினுற்புணர்ந்தொப்ப

வலர்மிசைப்பெடையினூடலன்புகொள்சேவனீக்கிக்
குலவியபுணர்ச்சினோக்கிக்குன்றனாநீந்திக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள்; கரணமு
மாம். எனிந்த - பழுத்த.

(இ-ள்.) மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத் தீர்க்குமுதையையையழிந்த மைந்
தர் தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலைநீக்கித்
தாழ்ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நனையா
நின்றனென்க. (சுக)

1626. தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவும்பேசுற்றானென்றுமிழ்ந்தும்பைம்பூட்
பொன்னவாஞ்சணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினுளென்
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துளேதோன்றுகின்றான்.

(இ - ள்.) அவனூடல்தீர்த்தற்கு யான் தன்னே முகத்தைப்பார்த்தால்
தான் எதிர்நோக்கின் ஊடல்திருமென்றிதைஞ்சிநிற்கும்; பிற்பு யான் ஊடல்
நீர்ப்பலவுந்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்ததான் ஒருமொழியை மெல்லக்
கூறும்; இத்தன்மையையுடைய முலையினுளாகிய தத்தை முன்னையாள்
போன்று என் முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றனென்றனென்க.

அவாம்-விரும்பும்; ஈற்றுமிகசயுகரம் மெய்யொடுக்கெட்டது. குண
மாலையால் தத்தைக்குநிகழ்ந்த ஊடல்தீர்த்ததனை நனைந்தான்; ஒழிந்தோர்
க்கு அங்கனம்நிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊழன்கிலைமையாகவே
தோற்றதலின், 'முன்னையாள்போன்று' என்றான். (எரு)

வேறு.

1627. (க) பரிவுற்றற்பயனின்றியும்பாவைமார்
முரிவுற்றார்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றேன்றியபேரன்பெனப்படு
மெரியின்மூழ்கியிறந்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல், மூன்றாவியும் ஒருதொடர்.

(க)பாவைமார், அன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல
கெட்டுயிர்ப்புக் கொள்வார்கள்; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரி
வாற் றேன்றிய அன்பென்றுநெருப்பிலையமூட்டி இறந்துபடுமோவென்க.
இவ்வாறு அநர் பிறர்க்காகுமென்றுத்போலக் கருதுதல் பரிவு.

1628. (உ) வானியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
ரோளுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்னல
நாளுநாளினுநாந்துநாந்துள்கடப்
பூனைமெல்லனைமேற்புராளுங்கொலோ.

* இவற்றை, மணிமேகலை, உ - ளும் காதையிற்காண்க.

(உ) வாளியம்பு-அலகம்பு. 'பூனைமெல்லியை' என்றும், பூனைமுதலியவற்றும் சமைத்தலின். தடங்கண்டி உள்ளகுதலாலே தோளும் முலையும் தம் தொன்னலம் நாடோறும் நாடோறங்கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேற்றயின்றார், இப்பொழுது தியாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றனென்க.

1629.(ங) உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்
கருகிவாடியகாமருகோதைத்
னிருகணீருமிடைமுலைபாய்ந்துக்
குருகுபாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

(ங)யான்போந்தபின்பு அவனுற்றதென்னென்புறநீரைந்து உருகிவாடிதலாலே கருகிவாடியதொருகோதைபோல்வான், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிருகண்ணிரும் வடிந்துவிழ அழுமோவென்க; "கருங்கால் வெண்குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிந்தென் னிடைமுலை நிகைத்தே" (குறுந். ௩௨௫) என்றார்பிறும்.

(இ - ள்.) இங்கனந்தோன்றி னவள் இதர்த்தபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றொன்றொன்றென்க. (எக-ங)

1630. வண்டிவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்
கண்டனான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா
னெண்டிகொண்டிபருகியகோக்கமொன்
றுண்டெனுவியுருக்கியிடுவதே.

(இ - ள்.) யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திக்குமுள்ளே கண்டவாறு தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டபருகிய, என்னுயியயுருக்குவதொரு நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்கனம் உருக்காரின்ற தென்றனென்க.

(பருகியகோக்கமென்க.) இஃது, அவனிடமிடமிருந்தேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறும் தோன்றியதென்க. (எச)

1631. காதலாளுடனுள்ளுயிர்கைக்கிடி
னேதமென்னுயிரொய்தியிறக்குமற்
ருதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ
மாதர்விஞ்சையுமவல்லனும்ல்லனோ.

(இ-ள்.) யாம் * இருதலைப்புள்ளிள் ஒருயிரோமாதலிள், காதலாள்உயிர் நீக்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்தநீக்கும்; இதுநீங்காமையிள், அவளும் இறந்து பட்டியல்; இதுவும் அறிதற்கு முற்பாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்லல்லனோ? அதனற் பள்ளிமதியினென்று தேவர்கூறியவதனையும் பிற பான்மைகொயுமுணர்ந்து ஆற்றவென்றனென்க.

* பரி. அ; கல். அக; அகநா. கட.

அல்லதிலுமென ஏழறுநுபுலிரிக்; அல்லதாஉமென்றது, முன்வருந்து வளோவென்றதனைபுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்றமை மேல் வரலிம் ஒலையானும், இவன்சென்றகாலத்தாக் குணமாயிடத்தேபோ மென்றதனாறுமுணர்க. (எடு)

1632. காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்சண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்
றாதுதுற்றுபுதங்கியவண்டனார்
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

(இ - ள்.) தாதை உண்ணாநின்ற அநிசேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினார்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் என்னையிகழ்ந்துகூறும்படி நெஞ்சு எண்ணாநின்றது; இங் கண்மெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்லியும் பிறர்குற்றநீக்குதற்குடதவுதலன்றி என்ருற்றநீக்குதற்குடதவா தொழிதல் கண்ணிடுகிடந்த அஞ்சனத்தை ஒக்குமாயிருந்தது ; இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த நிலை யாதென்றனென்க.

பவதத்தன்வருத்தத்திற்குயாறுகாத்தாங்குஎன்வருத்தத்திற்கும்உணர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தாங்கொண்டு கூறினான். எண்ணுமென்றது, இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதுகொஞ்சென்பதுபடும்; என், “என்னொன்ப படுங்கொ ரோழி” (அகநா. ௨௦௬; குறுந். ௧௧௪) போல்கின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தந்ததில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகொன்முதலாயினரும் இழித்துக் கூறியமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றென என்னெஞ் செண்ணும்; இது வண்டனார்க்கு ஏதமென்றமாம்; ‘இற்று’ என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டன்னார் - உத்தமர். இனி, வண்டன்னார் - தபோ தனார்; பிரமராசனராதலிள், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றமாம்; இன்று, இற்றெனவிகாரம். (எசு)

1633. நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றதீவினைப்
பறவைத்தோர்நாகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணுகுவார்.

(இ - ள்.) மகளிர் கலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த நிலையாகிய பறத்தற்றோழியுடைய தேரிலேபோய் நர கத்தே பவதக்குங்கால் அப்பிடத்தே அறிவனல்லது வேறு சரணவா ரில்லையே; ஆதலிள், எண்டு அவரையன்றே சரணென்றனென்க. (எஎ)

1634. வேட்கையூர்தரவிம்முறவெய்திய
மாட்சியுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிடை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்நலனுண்டு
மீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறானன்.

(இ - ள்.) ஏறானன், வேட்கை மேலிடுதலாலே வருத்தமுற்ற ழாய்தலை
புடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தெறுகார்னு மீட்டும்
அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்த இருத்தலருமைதோன்ற
'மீட்டும்' என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. (க) நேரார்நேருநீணிதிதுஞ்சுநிறைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசற்கு
நாரார்கற்பின்னாகிளவேய்த்தோணனினைக்குஞ்
சீராற்றோன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.

1636. (உ) விண்டூர்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்மேர்விசயன்னென்
றுண்டாநின்றான்றன்புகழுழியுலகேத்த
வண்டார்சோலேவார்மணநாறப்புகுகின்றான்
கண்டான்சேர்ந்தான்கானையெக்கல்விக்கடலானே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையார்ந்தகற்பினையும் தோ
ளினையுமுடைய களினக்கும் தலைமையோடேபிறந்து, செல்வத்தோடே
கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு
உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ணுழிக்காலமுண்டாக ஏத்தநின்றவன், பகைவர்
தரு நிசுதங்குக் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணநாறச்செல்கின்றவன், கல்
விக்கடலானாகிய கானையைக் கண்டான் ; கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாத் கண்டானென்றுமாம்.

(எசு - அ0)

1637. இந்நாட்டிவ்வூரிவ்விடமெய்தாரிவண்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நீயுரையென்றாற்
கந்நாட்டவ்வூரப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்
பொய்ந்நாட்டேனும்பொய்யலவாற்றாற்புகழ்வெய்யோன்.

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது, தனக்குருடக்குமிடத்தை.

(இ - ள்.) அகவனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில்
வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார் ; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல
னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய் ?
உரையென்றுவினாவினாற்கு, புகழ்வெய்யோனானான், சொல்லாத் பொய்யாக
நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாத் பொய்யல்லாததொரு வழி

யாலே ஏமாங்கதமென்னாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரை யளித்திப் 1 பொருளால் அப்பெயரேயாகக் கூறினானென்க.

எனவே மறைந்தொழுதுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

1638. 'வாமான் திண்டேர்வள்ள லுமுள்ளம் மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பன் கொள்பயன் மிக்கான் கொலைவேலா
னே மாறில்லாவிந்திரனேயும் மிவனெவ்வான்
போமாறாய்வென்பொற்பொடுகும் வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு, உருபுமயக்கம். இந்திரனேயும் : உம்மை, சிறப்பு; ஏகாரம், பிரிநிலை.

(இ - ள்.) ஏத்தொழிவில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வானது வின், இக்கொலைவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலும் தன்னறிவின்மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ் சாலே சென்றுகூடுங்கூற்றலே செலுத்துவேன் ; அங்கனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சபோம்வழியை ஆராய்ந்தபார்ப்பேனென்று கருதினானென்க. ()

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியநம்பி முகனோக்கி
யீங்கிதுநின்னாடிப்பதிநின்னாரிதுநின்னில்
வீங்கியதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளையென்றந்
காங்கதுவெல்லாமண்ண லுநேர்த்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்பிதலின், விசயனை, 'புண்ணியநம்பி' என்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்த, வெல்புகழாய்! இங்கனம் நடப்புகொண்டவிடத்த, இன்னாடு நின்றனுடையாடு ; இவ்வூர் நின்றனுடைய லூர் ; இந்த இல் நின்றனுடைய இல் ; யாங்கனெல்லாம் நின்றனுடையசுற்றமெ ன்று உறவுகூறினான்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெப் பலாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழி யற்கவென்றானென்க.

(அக)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனுகங்கோர்மாங்கனியுண்ண லுற்று
மின்னவிற்கணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிற்கழலினுனப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிர்துறுகின்றவிருங்கனியறவெய்திட்டான்.

(இ - ள்.) விசயன் அப்பிடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்த அக்கருத்தமின்றிநின்றானக, சீவக கள் வில்லை அம்புடனோடாங்கி அக்கனியையறம்படியெய்தானென்க. (அச)

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதும்புமிக்க
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனுகலுமேத்தனோக்கி

யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனாத்தழுவிக்கொண்டதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) தானேய்த அவ்வம்பும், மாவினது கனியாகியவதவும் தானே
ய்த அவ்வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கன் அனுகூல அளவிலே, ஏத்தல்பார்
த்து எய்தஅவ்விடத்தேநின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு
விசயன் அனுகூலச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (அரு)

1642. வண்ணிலைகொண்டவாறுமவார்க்கணைதொடுத்தவாறுங்
கண்கணைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோளிநுந்தவாறுங்
திண்ணசரம்விட்டவாறுஞ்சென்றகோல்போந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

(இ-ள்.) முட்டிவிசேடமானபடியையும், நிலைவிசேடமாகநின்ற கணை
யைத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிதழாமற்
கிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் காம்பையறுத்
துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்த அவனைப்பார்த்து நீ
விலுடைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (அள்)

1643. மராமரமேழுமெய்தவாங்குவிறந்தடக்கைவவ்வி
லிராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
யுராமனமிவன்கணின்றியுலக்குமாசெய்வலென்று
குராமலர்க்காவின்றிகிக்கோயிலேகொண்டுபுக்கான்.

(இ - ள்.) வில்லைத் தேவிடொருட்டுவனைத்த கையிலேயுடைய இரா
மனை மராமரமேழும் உருவவெய்த வலிய விற்றொழிலைவல்லனென்பது
வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போ
முள்ளம் இவனிடத்தின்றாக இவன் உவக்குமாறு செய்வனென்று உட்
கொண்டு, தான் காவின்றநிங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டு புக்கா
னென்க. (அள்)

1644. வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமாற்ப
னழிகவுள்யானேவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழிபெதிர்விநும்பிமன்னன்மூரிவிறந்தடக்கையாற்குக்
கழிபெருமுகமன்குறிக்காதலக்காணையென்றான்.

(இ-ள்.) விசயன், வழிவருதலாறுண்டாவருத்தத்தைய உணவுமுதலிய
வற்றாலே தீர்த்துத் தடயித்தவனுக்கு அடக்கறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்;
அவனும் அக்கூற்றை எதிரேயிருப்பிச் சேகரனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்
களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையென்றானென்க. (அஅ)

1645. கிணுத்தங்கூர்ப்பரங்களைன்னுமிரண்டினுட்கிணுத்தஞ்சார்த்த
நலத்தகுவிர்லக்களைந்தினிம்பர்மூவிரவின்ளஞ்

சிலைத்தழும்பியானைத்தோலினூற்றுரைசிறுமீடுதத்
விலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவினாக்²காசனென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழக்கைக்குமுன். யானைத்
தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே தூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும்,
சிறுமீன் தழும்பிவடிவிற்குமுடமை.

(இ-ள்.) தவன் பின்னும் கிலுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்
கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைத்திற்கருகே
யானைத்தோலின் தூற்றையையும் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தை
யுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டு வந்
றொழிவதற்கு அரசனென்றனென்க. (அக்)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற்பின்
விண்ணகுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலையென்பார்வாயினைமடங்கவந்தான்
புண்ணகத்துறையும்வேலானெனப்புகழ்ந்தரசன்சொன்னான்.

அமோகமாவாசான் - தப்பாத பெரிய ஆசிரியன்; அமோகம் - தப்பாமை;
மாஆசான் - பெரிய ஆசிரியன்; இ-ள், உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

(இ - ள்.) பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் தரோணசாரிய
னுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென்
பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் தோன்றினுனென்புகழ்ந்து, அரசன்
பின்னும் ஒருமொழிகூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(க0)

1647. விற்றிறனம்பிதேற்றான்விருத்தினனிவனுமன்றி
மற்றுமோர்நால்வருள்ளார்மாண்பினுல்வளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டுங்குறையெனக்குருசினேர்ந்தா
னற்றைநாளாதியாகவவர்களும்பயிற்றுகின்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் விற்றிறலையறியான்; அதற்குப்புதியன்; இவனுமன்றி
வேறும் ஒருகால்வருவர்; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை; இவர்
களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும்; இஃது எனக்குக் காரியமெனச்
சொன்னானாக, அதற்குச் சிவகனும்நேர்ந்தான்; நேர்ந்தபின்பு அந்தைநான்
முதலாக அவர்களுக்கும் அக்கல்வியைப் பயிலாவிற்றாரென்க. (சுக)

வேறு.

1648. கழலிற்செந்தாமரைபடிகன்புல்லித்தங்காதல்கூ
நிழலினீங்கார்நினைத்தனநினைப்பினமைவானுக்கி
யழலிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப்
பொழிலின்மிக்கதனிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்தே

(இ-ள்.) அங்கனம் பயிற்றுகின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அழகாகி,
பொருந்திக் காதல்மிததலாகிய நிழல்போல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவு;

(பி - ம்.)—1 'மீன்போன்ற' 2 'ஆசனென்றான்'

மை ஒருகணத்தின்முடித்துத் தீப்போலே அணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க,
அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் நன்மையிடுகதொன்றைச்சேர்ந்
தான் ; அதுவும் பலமணத்தால் மணமகளிகரப்போலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணாயர் தொங்கிய
கடந்தவும்” (பதிற். ௩௦) என்றார் பிறரும். (௬௨)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொனிரைத்தாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்¹வெண்ணிலைநீர்தோய்த்தமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசினமட்டொழுக்கப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணாகவின்கொண்டன
பேசுந்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

(இ-ள்.) வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நீரைத்தலையுடைய பொற்றாலி
போலேபூத்தன ; அழிஞ்சில் வெண்ணிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த்
தாற்போலே தேனெழுமும்படிபூத்தன ; புள்கு செந்தலைய வெண்கறைய
வாயி பொரிபோலேபூத்தன ; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்
ந்ததொரு கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவையுடையவென்க. (௬௩)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய
வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுளமுயர்சண்பகங்
கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக
வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆரங்கமுந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை ; மேற்கூட்டு
வையாத தேருருளை.

(இ-ள்.) மெழ தேருருளைபோலேபூத்தன ; சண்பகம் கோழியிடத்தே
கூடின முள்ளுப்போலே அரும்பின ; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன ;
வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (௬௪)

1651. வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா
ளரவுபைத்தாவித்தன்னவங்காந்தளவிற்தலர்ந்தன
குரவங்கொண்டகுறும்பூழ்போற்கொழுங்கான்முகைசுமத்தன
குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

(இ-ள்.) முல்ல வெருகுயிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அருட்பின ; குருதிக்க
கார்தன் பாம்பு படல்வதவிரித்துக் கொட்டாவிக்கொண்டாலன்ற வாக
முகை நெகிழ்ந்த பின்பு அலர்ந்தன ; குரவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின்
கால்போலே கொழுவின முகையைச்சுமத்தன ; தளவம் கூத்தியரிடத்துக்
கூரெயிறுபோலே அரும்பினவென்க. (௬௫)

1652. சொன்னநன்மலருமல்லனவும்வீழ்பலவின்சூழ்சனைகளு
நன்மைநூலினயந்தோன்றநன்பொன்னிறலிணுதியிணற

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுக்கோத்தாலொப்ப
வென்னவிமாருமருளத்தொடுத்தானினமாவேபே.

(இ - ள்.) மாவேகட்டுமாருகூறிய அலின்நயந்தோன்றத் தேவருமருள
மணியுதலியவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்க்கையும் ஒழிந்த
வற்றையும் சீனாக்னையுக்கொண்டு விராடயாலே ஒருவகை மாவையைக் கட்
டினானென்க. (கௌ)

1653. ஊனுண்ணிங்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினுள்
நேனுண்போதிநீடுணையலும்பந்தும்புனைந்துதேமாந்ந
நானந்தோய்த்துநனைகலவைநாமுமதந்தெளித்தபின்
பாணுண்டஞ்சொல்லாளோர்ப்பயிவண்டார்ப்பவந்தைஞ்சினுள்.

(இ - ள்.) சிங்கக்குழவியிற் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினுள், அவ்வகை
மாவையொழியப் போதாலே ஒருமாவையையும் பந்தையும் பின்னங்கட்டி,
இவற்றை இனிமையினைந்தபுழுங்கைத்தோய்த்து அவற்றினாரும்புகளுக்குச்சந்
தாத்தோடுகூடிய பனிக்ஞாயும் புழுங்கையுத்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத்
தீவிதாபிய கூரியசொல்லையுடையான் ஒருதொழில்செய்யுங்குதளி வந்து
வணங்கினுனென்க.

ஓலைபாசுரமான மாவையைப் பிறர் அயிராதபடி இவையுங்கூடக்கட்டி
னுள். "குஞ்சரம் பெறமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" (தொல். மாபு.
ஞ. க-1) என்றதனால், 'கொடை' என்றதனாற் சிங்கக் குழவியுக்கொண்ட
வாறுகாண்க. (கௌ)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லின்மந்தெங்
கொடியிற்றொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான்
வடுவும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்

• ணடியஞ்சிலம்பினாட்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவன்கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்படுவி, தன்கண்களவாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லா
லே இம்மாவைகளும் பந்தம் கண்கமாவைக்குப்பொருந்தினவென்றான் ; சீவக
ரும் கொள்கவென்று கொடுத்தான் ; கொடுத்தபின்பு, அவனைவணங்கி அவந்
தைக்கொண்டுபோய், பற்றுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே
சிலம்பையுமுடையாருக்குக் காட்ட, அவரும் வாங்கிக்கொண்டாளென்க.

படுவிஞறிப்பறித்து கொடுத்தான்.

(கஅ)

1655. (க)கொண்டுகோதைமலரெழுந் தமெல்லிரலின்மேற்றுக்கோக்கும்
வண்டுசேர்ந்தகுமுலாள்வருமுலைகள்பாயவண்டார்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாநொடகங்
கண்டவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவர்வாழ்க்கையே.

1656. (உ)ஆம்பொழுதுமரக்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்
பாம்புபெபத்தாங்கனையபலழப்படவாவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிறவழுந்தண்பூவணைக்
காம்பின்மென்றோள்கவினவளரவைகல்கலப்பென்பவே.

1657. (ங) ஆகந்தானோர்மணிப்பலகையாகமுலைகனாயாகப்
போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழ்கமாக
வேகவின்பக்காமக்கவருடலியைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அம்மாலையவாங்கிக்கொண்டு வீரன்மேலேதாங்கி மலராகிய
எழுத்தைவாசிக்குக்குழலான், அரக்காம்பல்போல நாறும்பொளவாயார், அழு
தன்னார், பாம்பின்படமணைய அல்குலராகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆநோடகக்
களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிப்பிறந்தும்
கள்ளுறுகராத வேடாதுவாழ்வாயிருக்கும் ; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்கு
மிடத்த வேற்றடங்கன்தாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்
றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவினவளர அணையிலேதற்கு
தல் கலப்பென்றகூறுவர் ; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம் பலகையாக அவர்
முலைகள் நாயாக அல்குல் குதுபொருமிடமாக இணையில்லாத இன்பத்தை
யுடைய காமமாகியகவருடல் கூடாதாயிள், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்
படி தவருசெய்தடங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றகூறுவாரென்று லாசித்
தாளொள்க.

குழலான் வாசித்தாளொள்க. விடமேறினாற்போலே மருட்ட. நாடகம் -
அவர்உசுகிரிக்கிறகிலிமை. (கூக - 40க)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்ட
ழகார், கன்னிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கினுண், பின்
னுக்குழையும்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி, யென்னுமி
மையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தான்.

(இ - ள்.) முறைமைப்படபோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடி
யினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்ததுத் தாமிதிரவதுஞ்செய்து
கணவன் நின்றாத கலிங்கம் வீரும்பித்திடத்த குறங்கினுள், அங்ஙனம்வாசி
த்து, குழையும்தோடுபிழைக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையா
ளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை வினத்திருந்தவர் இயக்கியிருந்த அழகை
யொத்தாளொள்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இடைவெளித்தியாலித்து இமையாதிருப்பா
ளொன்றுணர்க. (க0உ)

1659. கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிரீர்ப்பகழி
கொளவாங்கிக், கடுவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகல

ங்கித், தொடிதோண்டப்பத்தோடேப்பத்துணைவெம்முலைகள்பசப்
பூர, நெடுமாத்தோகைமென்சாயனெஞ்சிறகிவ்வாறுரைக்கின்றாள்.

(இ - ள்.) அங்கையிருந்த கரியமயில்போலும் சாயலையுடையாள்
வீஸ்வரானை ஏறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப்
பிணியினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்று விழும்படி தோள்
மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நெஞ்சிக்கு இப்படிக் கூறுகின்றாள்.

நிலையைத்தப்பிதல் - இறந்துபாடுந் துதல். மாலைமைத் தன்சேடி
கொண்டுவருதலின், அவற்கு நிகழ்த்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி
இறந்துபாடுந் தினாள். பிண்போலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி இறந்து
பாடுதோன்றுமாம். (க0௩)

1660. ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்களெயிரிலங்க
வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவா
னன்றேவந்திம்மாலையனியேனாசியாதாங்கொல்.

(இ - ள்.) ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்
கும்படி வாயை அங்காந்துநின்றாற்போலே இம்மலை திக்களாகியஎயிறு
நிழலுமிழ்த்தலக்கச் செக்கர்வானாகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே
விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னாவி இதன்கண்ணதோ ? என்
கண்ணதோ ? அந்நிலைஎன்றாலென்க.

ஏ, அசை. 'வந்தது' என விரைவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்
தாற் கூறினாள். (க0௪)

1661. வருந்தியின்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள்சொற்
கேட்டில்கழிந்தான், முருந்தின்காறுங்கூழையமுனிவாரின்னை
யென்முனிவார், பொருந்திற்றன்றாவிதுவென்றாய்பொன்றுமளித்
திவ்வுயிரென்னாய், துருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவு
தியால்.

(இ - ள்.) கல்ல சோலையிழ்வுயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலைவருகின்ற
காலத்தே யாங்கூவுதல் பிரிந்த இடார்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதா
யாய் இப்பொருந்தாள் போமென்றங் கருதாயாய் முழங்குகிருந்து கூவாரின்
றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்றாண் வருந்திப்பெற்றவள் அவ்வருத்தத்தையு
மறந்து உதவக்கைகவிட்டாள்; எடுத்து வளர்த்தவளும் நின்சொல்லின்
கருமைமால் இல்லென்றும் கடிந்தாள்; நீதான் எப்பாவுஞ்செல்லும் மயிர்ப்
பாடுமுலையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் நின்றபிறப்பையோ,
வளர்ப்பையோ, வடிவையோ வெறுப்பாரென்றாலென்க.

'கருங்குயிலே' என்பது சோலைக்கு மறுவேயென்ற தன்மைத்து; இது
செதலிள்கட்டிணைமயக்கம். (க0௫)

1662. பெருவெண்டிங்கண்மாலகப்பூமலைந்துபெட்பநகுகின்ற
துருவுகொண்டகுரலுன்றிலுயிர்மேலாம்பீலுனாய்நிரிநு
மொருபெண்பாலேன்யானுகவுலகமெல்லாம்பகையாகி
யெரிகொன்றின்றலெப்பலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - ள்.) அன்றில்கள் தம்முரலாலே வழவைக் கொண்டன் ; திங்கள்
அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது ; ஆம்ப
லென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவா
நின்றது ; இங்ஙனம் உலகெனள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்று
தே யானொரு பெண்பாலேனாயிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாக
வும், கொடியவயிரே ! நீ தீமேய்ந்த வேறொரு வழுவாகவீன்ற இலெச்சாம்பல்
போலே இராகின்றாய் ; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால் ; நினக்கு நினையு என்
னென்றொள்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆடு-ஆக. பின்னும் இயை
போதலின், 'ஈன்ற' என்றார். இது தொழிலுவமம். ஏகாரம், எதிர்மறை. ()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்பும்விடுக்குமாவெய்துயிர்க்கும்
பூமென்குமுலார்புறநோக்கிநகுலாரநகுலவதாயினேன்
ருமமார்பன்றான்புனைந்ததண்ணென்மாலேபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருயில்லாத்தமியேனே.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) காமத்தியால் நெஞ்சுவேம் ; ஆகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது ;
உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேநின்று நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்
ளாநின்றது ; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுலார் நகப்
படும் பொல்லாங்கின் வழுவாயினேன் ; இங்ஙனமாகிபதமியேனோ மாலை
புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன் ; நீந்துதலரிதென்றொள்க.

அவன்கையாற் புனைதலின், அதன்கொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து
அதனை மறுத்தாள். (க0எ)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றொடுத்
தலர்ந்த, 1வம்பும்வென்றவரிநெடுங்கணம்மாமதிவாண்முகத்தினுள்,
வம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர், கொம்பு
வெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாள்விரைசெய்கோதையே.

(இ-ள்.) முருகன்வேலையும் காமன்மையும்வென்ற கண்ணினையுடைய
முகத்தினுள்ளாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்குடித் தேன்க்கொப்புளித்து
நின்றதொரு கொம்பு தீயிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (க0அ)

வேறு.

1665. மணிநிறமாமைசாயல்வனையொடுவென்றொரு
மணிநிறப்போர்வையாயவரும்பெறானுனும்விற்பு

(பி - ம்.)—1 'வம்புபூத்த'

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மால்கொண்டேன்

பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞ்ஞிரப்பவென்றான்.

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணயுக்கொடுத்து எல்லாரும், தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டாக்கி வண்டோசமாய்கைய, கோயைநிறமாகவுடைய புதஞ்சொலென்னும் மிஞ்ஞிரப்பக் கொண்டேனென்றனென்க. (க௦௬)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலர்ந்தவாட்கட்

போதுலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலர்தொடுத்தமலை

யாதலாலலாதாகாதொழியுநீமயமுங்கலென்று

மாதலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கினிமொழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) நீங்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலர்ந்த கண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே ! இஃது அலராப்புனைந்து தொடுத்தமலையாதலின், அலரிடத்ததாகாதேடோமோ ; இனி வருத்தாதொழியென்று கினி ஆற்றுவித்ததென்க. (க௦௭)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவர்ந்த1விர்ந்தாரினுள்

றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பினுண்

மன்னுமால்கொடுத்தவனுக்குய்த்தீயெனத்தொழுதுகொண்

டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பரற்றச்சென்றனுகினுள்.

(இ - ள்.) என்மனத்தை இதுகப்பிணித்த என்னலத்தையுக்கொண்ட தாரினுள்றன்னையானும் அங்கனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மந்தறநான் தன்செப்பி1 மாலையை அங்கவிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டு போய் அவனுக்குக்கொடுவேன், அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையனுதினென்க. (க௦௮)

1668. அனுகிமுன்னின்றவநங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்

பிணையனீட்டப்பெருந்தகையிந்தேவான்முகநோக்கலுந்

துணையிற்றோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ

மணிசெய்மென்றோண்மருத்துநியாருயிருநீயேலென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கம்மணவி முன்னேநின்ற அங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதன் அவர்வாங்காதே அவரைப்பார்த்தவனவழல், அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கத் தொடுப்பாயுநீய் ; தோண்மெலிவுக்கு மருத்தம் நீயே ; உயிருநீயே ; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றனென்க. (க௦௯)

வேறு.

1669. மன்னங்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமாண்பினரே

யென்னவஞ்சினுயென்றவனைநக்காட்குத்தன்றுகோதா

யின்னகொள்ளுகையேற்கேலாதென்னவிலங்கெயிற்றின
ளன்னமன்னநடையினுடான் வருந்துமெனநோந்தான்.

(இ - ள்.) அதகேட்டவன், அரசர்கோயிலிற் பங்குவார் றும்பொறியையு
மடக்குவாரே ; இது தகாதகாணென்றாக, நீ அஞ்சினாயென்று . அவனை
இகழ்ந்தவருக்கு, அவன் பிள்ளும், கோதாய் ! அவனன்று ; ஆசிரியனாய் நிற்
கின் ததன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதகாணென்றாக, அவனும். கனக
மலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழிபென்னுகூற, அதற்கஞ்சி நோந்தா
னென்க. (கக௬)

1670. குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொலியலேற்றானிஃதூழ்வினையாலுள்ளஞ்சுமொலென்ன
விலைகொள்பைம்பூணிளமுலையாள்போகிக்கனகமலை
மெலியவெம்பிணைகின்றனாயும்வகைதொடங்கினான்.

(இ - ள்.) அகனநோந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையையா
ங்கினான் ; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்றுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற
தென்றாக, அது கேட்டபின் அங்கவிலாசினிபோய், கனகமலை வருந்து
கின்றவன் பிழைக்குமுபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினுள்ளக. (கக௭)

1671. நீர்செய்தாந்தமணிகூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய
வேர்செய்சாந்திற்கழுநீர்விரைகமழும்பூக்கள்கோத்த
வார்செய்தண்டாமரைவளையமைவரையின்வெள்ளருவிநீர்
சீர்செய்கோமகளைச்சேர்த்தினுள்சீதஞ்செய்யாதொழிந்தனவே.

(இ - ள்.) சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கல்லையும், நீண்டு அழகிய கூர்
ந்தளம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாம
ரை வளையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளை அணிவித்தான் ; அவைகுளிர்ச்
செய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(கக௮)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெபர்க்குந்தண்ணாற்றதாகி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்குமருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு
மவ்வனூறுங்குமுலாட்குமற்றுமிவைகனையு.

ஊறு - பரிசம்.

(இ - ள்.) கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்கும் குளிர்ந்த ஊற்றையு
டையதாய் மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகவிற்கும் முத்தை நூலிந்நோக்
கப்பட்டதனைப் பின்னாமணிந்து குமுலாட்கு டீவெறும் இப்பரிசாரங்களை நாடி
னுள்ளக. (கக௯)

1673. களிசெய்கோசிகரீர்விழக்கடிமாலேமேற்றெடர்ந்துகீழ்
நளிசெய்தண்பூஞ்சலஞ்சயனமாக்கிநன்னீர்பிவிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள்சாந்தாற்றிப்பொன்னலவட்டங்கொண்டேத்தீச்சு
சளிகொள்சந்தின் கொழுஞ்சாந்தமாகமுழுதுமெழுகினான்.

(இ-ள்.) மேலேகட்டி நீரைத்தாங்கிநீர்த கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்ட
டின்றீர் மாலையாலே வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு
செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையைஆக்கி நீரைப்பிலிற்றும்வாயையு
டைய சாந்தாற்றி ஆலவட்டமென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்க,
குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினானென்க. (கக௭)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர் துளும்பரின்றுநீடி
வெம்மையிக்கதுவீரன்ருளித்தவிளங்குமாலை
பொம்மீலோதிக்குத்தானே துணையாம்புணையாயிற்றே.

(இ-ள்.) இளையமுலையிற் சந்தனம் கொடுத்த உயிரைக்கெடுக்க, சுற்றி
னமாலை கருக, கீழ்கின்ற நீர் வெம்மையாகக்கொடுத்தெழ நீடித்துநின்ற வெ
ம்மையிக்கது; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலையானே ஓதிக்குத் துணையா
வதொரு தெப்பமாயிற்றென்க. (கக௮)

1675. வாசநிலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுருகிங்கட்கனகமாலே
தாசினுதாகத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட்
காசில்கல்விக்கடலைக்கரைகண்டார்காளைமாரே.

(இ-ள்.) நீலப்பூமுதலியான போர்கூறிவந்து ஓரோசனைநீளத்தே உடை
யும் கெடுக்கண்ணையுடைய கனகமாலே, தாக்கு அகக்கவிவாசினி தாதாக,
மாலே தெப்பமாக நடக்கின்றதாளிலே, விசயம்முதலாயினார் கல்விக்கடலைக்
கரைகண்டாரென்க. (கக௯)

பேறு.

1676. பொருசாஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாதும்
வருகணைவிலக்குமாதும்வாளமர்ந்துமாதும்
கருவியுட்கரக்குமாதும்கணைபுறங்காணுமாதும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவுருங்கற்றார்.

(இ - ள்.) வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யு
மாறும், தம்மேல்வருமன்ப அம்பாலேவிலக்குமாதும், அமரிலே கொள்ளு
நிலமற்றுகொள்ளுமாதும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யு
மாறும், சேர்த்தாற் பணகவர்க்கு புதமாக்கித் தம்மண்செலுத்துமாதும்
அவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

(பி-ம்.)—1 'சாந்திக்கொழுஞ்சாந்தமாகமுலைமேலெழுதினான்' 2 'புணையாயிற்றே'

எனவே, “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந், தவிர்த்துவினை செயலு மொவை வினையாம்.” இவற்றை வடநாலார் பஞ்சகிருத்தியமென்பர் ; இவை தலைமைபற்றி வில்லியேகூறியவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம்பொது. (க20)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்கள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாமும்
வாலிடைமறியுமாறு மருப்பிடைக்குளிக் குமாறு
நாலிடைக்கிடந்தவாறே நானித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

(இ - ள்.) தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலே புகுந்த மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே உடம்பு பிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அது படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புகுதும்படியையும், அது கோறற்கு இறங்கினாற் கொம்பிரண்டிக்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கூற்றவன், அத்தொழிலை நாலிடைத்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்று ரென்க.

இது, தனித்த யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (க2க)

1678. கொடிநெடுந்தேரின் போருக்குஞ்சாங்குறித்தபோருங்
கடுகடைப்புர விப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமுன்று
முடனறிந்தும்பரார்க்குமுரைப்பருந்தகையாராள்.

(இ - ள்.) தேராத் பொரக்கருதினபோரையும், குஞ்சரத்தாத் பொரக்கருதினபோரையும், புரவியாத் பொரக்கருதின போரையும் வெளியாகக்கற்றதுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுதலறிந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாரும், இலங்கும்வில்லும், எறிகோலுமென்கின்ற முச்சையும் சேர அறிந்து, மேலாயநிலத்திற் தேவர்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினுன்க. (க2உ)

1679. தானையுள்ளநினைந்தனியிடமொற்றிமன்னர்
தானேமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியீற்றளர்தலின் நித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினர்மைந்தரென்று
தானேகுழ்மன்னற்குய்த்தார்மன்னனுந்தருகவென்றான்.

(இ - ள்.) தாம்படைபிறுநாள் நித் தனியேநித்தவிடத்தை ஒற்றிப்பார்த்துப் பகைவர்படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றாருத்தம்மையிற்றி அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தட்டமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாம் காணும்படி அவரைக்கொணர்க போன்றானென்க. (க2ங்)

1680. மழையொடுகுழ்ந்துகொண்டவான்றுகள்சிலையின்க்கிக்
குழைமுருநெற்றிநக்கக்கோலவிற்பகழிவாங்கி
யிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந்துமின்றிரிவவேபோல்
விழைவுறுகுமார்புக்குச்சாரியைவியத்தாரூர்.

குழ்ந்துகொண்ட மழையையும் னூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சர
கூடங்கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும்,
பயன்கொண்டதன்மையையும் இத்தோடாநிலைச்செய்யுநுட் கூறாமையின்,
நெருப்புநுமாகிய அத்திசங்கன்விட்டானென்றல் பொருந்தாது; விசயன்
காண்டவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றனாக.

(இ - ள்.) குமார், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையாகக்கும்படி அவ்
வில்லாவலித்துப் பகழியாலே னூல்பிளக்கவெய்து வானாலே னூல்பிளக்க
வெட்டி வேலாலே னூல்பிளக்கவெறிந்து பின்பும் மின் திரியுமாறுபோலச்
சாரியை திரியுத்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினுமென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை
நெற்றிநக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினார்; மேனோக்கியும் சீழ்
நோக்கியும் நெருமேயெய்தலாம். (கஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்
திசையெலாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தனன்செம்பொனாம
னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனேயசலகிர்த்தி
வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

(இ - ள்.) விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனோ, வேற்போருக்குக் கதம்
பன் முருகனோ, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசு
ராமனோ, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகிர்த்தி அசைவிலனோ
னைய அசலனென்றும் யீரனோ, புரவிக்குச் சேனன் வசையெல்லாதவனோ
யென்று இவ்வவரும் எல்லாராறும் புகழப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்று நகுலனை.

(கஉரு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்மிகுன்குவிர்ந்துநோக்கி
யேவலானரசனொன்றோசிருசிறப்பாளரல்லார்த்
காவதன்நின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து
காவல்செய்திவெவ்வல்லோகானையக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், மக்கள்கல்வியைக்கண்டு மெழிந்துநோக்கி, அந்த
ஏவலான் ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம்; இரண்டுமொழிந்த
சாதியினுள்ளார்க்கு இக்கல்வியுண்டாகாது; ஆதலால், அவனை யாப் நங்காத
தொரு தனியாய்ப்பிடிச் சிதைசெய்தேன்; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மி
னென்றனென்க.

நிகளாம் - மகட்கொடுத்தல்.

(கஉச)

1683. கல்வியுங்கொடிதுபோலுங்காவலன்காளைதன்னை
யொல்லலன்சிறைசெய்தினுனென்நவன்கருதிற்றோரார்
பல்சனம்பரிந்துநிற்ப்பார்த்திபகுமான்சேர்ந்தான்
விலவலாற்கொண்டிவேந்தன்வேறிருந்திதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அரசன் இக்கல்வியுடைய காளைதன்னைப் பொறுத்தும் சிறை
செய்யாநின்றானுதலாம் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றாகுநதி,
அவனிடம் தத்தியாராய்ப் பலரும் வருந்தித்திவ்வளவிலே, சிவகன் சென்
றார் ; அங்கனஞ்செய்தவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்த்
தையைக் கூறினான்.

(கஉஎ)

1684. புண்முழுதிறைஞ்சங்கோட்பொருகன்றையதோன்றன்
மண்முழுதன்நிலாணும்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகானேன்
பண்முழுதுடற்றுந்திஞ்சொற்பாவைநின்பாலளென்றான்.

பதவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடைய களிற். இவர்க்குநீக்கொற்
தங்கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்து கைகூடுதலன்றி மறுமையில் வானும்
வந்து கைகூடும்படி ஞானநெய்யையுந்தந்தாய் ; கல்வினைசெய்தாருடம்பிற
கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது, இவர் போர்த்தொழில் காணப்
பெறதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்பொதியைச் சேர்வித்தலின்
ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

(இ-ள்.) தோன்றல்! தந்தாய்; யானும்பெற்றேன்; ஆதலிற் காளாய்!
கைம்மாறுகானேன் ; என்பாவை நின்பாலாளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மா
றென்றானே.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும் விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய்;
யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றமாம் ; இத்திணைபென்று
மாம்.

(கஉஅ)

1685. முடிக்கெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குநிதேற்றார்
வடிவமைமனனென்றாகவாக்கொன்றாமறுத்தலோடுந்
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான்நன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசினைய்சொல்லாவிற்றெனவிளம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) அங்குமரசன்கூற, குறுகில், தங்குந்ததைத் தெளிவியா
றும் அவன்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமாம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்
தை வேட்கையின்றாக மறுத்தவனிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன்
கையைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறுகின்றானே.

வடியமை பாடமாயிற், ஞாய்ச்சியமைத்தவனாக.

(கஉக)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னானையகங்கை
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளின்டி

மூவியிரிதலின் நிச்சாதகமுறையிற்செய்தா
ரேவியல்சிலையினாய்க்கேயுரியனென்றுரைப்பேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் திருவையொத்த கங்கையாகிய கண்ணி பிறந்த
வளவிலே, கணிகாண்டி உதயாருடக்கவிப்புக்களில் தப்பிள்ளுகச் சாதகத்
தை நினக்கேயுரியமுதகமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கே இவனாரிய
னென்றுகூற, அவனும் நேர்ந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனெருவனென்றலின், இவ
னேயாயிற்று. (க௭௦)

1687. வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைவன்னுட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்தினாலம்பருகுகின்றான்.

(இ - ள்.) முலையினுட்கும் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யுநாட் செப்பி
னார்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஓலியலியா முரசார்ப்
பத் தியிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகாநின்ற
னென்க. (க௭௧)

1688. மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுத்தஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநாணெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கிழிடுவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிக்குவமை.

(இ - ள்.) அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள்
சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாந்தக காணென்னுந் தோட்டியைக்
கெடுத்திச் சாந்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில்
உறாதவிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமென்குமுறுவித்து மாலையைபுழக்கிப்
போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேழல்லையென்னும்படி கெடுத்ததற் றுகியை
புழக்கியென்றும் கொள்க. (க௭௨)

1689. ஒண்மணிக்குழைவில்விசவொளிரந்துபொன்னோலையின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுத்துங்
கண்ணியும்பசம்பொனாணுங்கநீர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமாரன்றன்னொடாயிழையாடினோ.

குமாருடு ஆவியையாடினோயவே, * ஒருவினையொடுச்சொறுயர்
பிள்வழித்தாப் இருவருமாடினரென்பதுபடநின்று. எனவே அவன்வண்ண

* "ஒருவினையொடுச்சொறுயர்பிள்வழித்தே" (தொல். வேற்ற
மைமயக்கு. ௧-அ); இச்செய்யுளுக்கு வினையுமுடிவாகிய உரை, பிரதிகளிற
காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப்பு ஆடினொன்றும், அவள் வீச மின்னப் புடைப்ப ஆடினொன்றற்கொள்க; இவர்காட்டக் தண்டாளெனவேண்டுதலின். (கருந்)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்க்கொளுத்திவாட்க
ணசறுவயிரத்தோட்டி நுதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண் தோட்டியாயிற்ற. அதற்கேற்ப நுதலணிந்தென்றார்; கூடநீமிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

(இ-ள்.) சீவகனுகியகளிறு, செவ்வாய் கவளமாக அல்குலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணாகிய தோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பணிக்கப்பட்டதென்க. (கருசு)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதானுறுவரையகலமுழ்கிச்
செப்பிணையனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமாத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

(இ-ள்.) தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதாள் அகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமுழ்கப்பட்டுத் தான் வல்லியின்றோற்றத்தை ஒத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் தப்புரவைக்கொடுப்பதொரு வல்லி, இல்பொருளுவமை. (கருந்)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னாற்கங்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையமுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லாள்.

வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்த 1 மாறினதோள்.

(இ-ள்.) செல்வன் எரிசின்நகாமத்தாலே விள்ளானாய்த் தோளானை அமுதமென்றுகருதி அவள் ஊடலாற் கலக்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றலித்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினென்க. (கருசு)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிரலநுகர்ந்நாநாறும்
1வரையுடைமார்பனங்கண்வைகினென்பமாதோ
கரைகடலணையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

(19 - ம்.)—1 'மாற்றின' 2 'வரையகன்மார்பனக்கு'

(இ-ள்.) வரை தோற்சின்றமார்பன், அமிர்நு தனக்கோருயிரப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமுரையை இப்பொழுதுடைய மாதரதுலத்தை நாளு, நுகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலரார் தங்கினுனென்க. (1)

1694. வாளினுன்மிடைந்தகண்ணுள்வருமுலைத்தடத்துள்வைகித்
தோளினுன்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
காளைசெல்கின்றநாளுட்கட்டியங்காரன்முதூர்
மீளிவேற்குருசிற்முற்றார்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

(இ-ள்.) காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணு
ளது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமா
புரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றார்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றே
னென்றாரென்க. (கருஅ)

1695. வெண்மதியிழந்தபின்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாந்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சியிக்கானுள்ளுழியுணர்தல்செல்லான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டொழுகுநன்னுட்
டுண்மதிவருந்தநாடியொளிநகரெய்தினுனே.

(இ - ள்.) சேவகத்தொயான் மதியையிழந்த உரோகினிபோலேமயங்கி
மதியாந் சூழ்ச்சியிக்கானிருப்பிடமறிப்பானாய் நாட்டின் கண்ணே அறிவுவருந்
தத்தேடிப் பின்பு குணமாய்வகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (கருகூ)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளிழையவளைக்கேட்பானுறுவலிசெல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழக்கோதைதானையிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளத்தான்முரலலுற்றுக்கோலமைவினைகொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஆண்டுக்காண்தே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிழைய
வளைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுணர்த்
ததொரு புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணை
யைக் கைக்கொண்டாளென்க. (கருஉ)

1697. ஆடகச்செம்பொருணியானெய்வார்த்தனையுண்கோன்
மாடககொண்டுகொண்டிமாத்திரைநிறையவிக்கிச்
குடகமணிந்தமுன்கைத்தொகுவிர்ல்சேப்பவெற்றித்
தோடலர்கோதைகீதந்துணிவினிற்பாடுகின்றாள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

(இ-ள்.) கோதை பொன்னுணிவிக்கட்டிய செய்யொழுதினற்போன்ற
கரம்பின் மாடகத்தாலேமுகத்தொண்டு நிறைபவிக்கிக் குவிந்தவிரல் சிவங்
கூம்படி தெறித்துப்பார்த்துத் தேத்தைத் தெளிவோடேபாடாநின்றாளென்க.

(பு - ம்.)—1 'தேற்றாள்' 2 'செய்ப்பவொத்தி'

வேறு.

1698.(க) இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந்துகையி
னறுமலர்சின்னுவார்நண்ணுர் துறந்தார்
நண்ணுர் துறப்பனிலையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணோவாழுத்துறைப்பத்தோழிகழிவேனோ.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) தோழி ! அவர்துறப்ப, வினையும் துறப்ப, கண் மாறாதேயுழ, இக்
கனம் கழிவேனோ ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றாளென்க. ஓகாரம்,
வினா. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699.(உ) பூமாலேகுடிற்பொறையாற்றாறுண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணுர் துறந்தார்
ரெண்ணுர் துறப்பவினையையுந்தோடுறப்ப
மண்ணுர்வேற்கண்டியிலாதோழிமருள்வேனோ.

(உ) முலைப்பார்ந்தைச் சுமத்தலாற்றாமருங்குல் மாலேகுடின் முறியும்.
மண்ணுதல் - மஞ்சளமாடுதல் ; கடைதலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700.(ங) வண்டேவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலே
கொண்டோச்சங்காதலார்கூடார்துறந்தார்
கூடாரவர் துறப்பக்கோல்லையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்கண்டியிலாதோழிதுயர்வேனோ.

(ங) வண்டுத - வண்டு இயல்பான மணத்தையுத. ஒப்பனைக்குப் பூவும்
மாலையும் வந்த அளவிலே, பூவை அவன்கையினின்றஞ்சிந்தி மாலையை அவன்
குடாதபடி தனக்கெகொண்டு, இஃதெடுத்திலையெயின் மருங்குன்முறியு
மென்றகூறி, படிந்தவண்ணை அதனோட்டினாரென்றனர்.

பா முற்கூறித்தேயாம்.

வேறு.

1701.(ச) ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமுடெரிமுடோப்பபோன்றுந்
தோன்றுபூவில்வத்தங்கட்டொகையணிலனையபைங்காய்
கான்றமென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லனையாழ்கைநீக்கித்
தேன்றயங்கிணர்பெய்கோதைசின்தையினீட்டினாளே.

(ச) தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்தே அணிலனைய காய்கான்ற பஞ்
சென்க.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பாடுகின்றவன், கழிவேனோ ? மருள்வேனோ ? துயர்
வேனோ ? என்று பாடி யாழைவைத்து அனையிலே சாய்ந்த வருத்தத்திலே
நீட்டித்தாளென்க. (கசஉ - டு)

வேறு.

1702. நுண்ணியவரியொடுதிரண்மினோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலேநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினான்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

(இ-ள்.) வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றிய அண்ணலை அக்
கனநினைந்து வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினது ஆய்நலம் பழையவண்ணத்தி
னின் நுநீங்கப்பட்டு மேனியும் வரடினானென்க. (கசுஎ)

1703. மின்றவழ்மணிவரைமாலேமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா
ளென்றுகொலெனநினைந்திருந்தசெவ்வியுட்
சென்றனன்சீவகற்கிளையசெவ்வனே.

பொருது - பொர.

(இ-ள்.) அங்கனம்வாடினவர் வரைபோலுமார்பனை இப்பசலைபாரந்த
முலைகள் புல்லுநாள் என்றுதானென்று சென்றநாள் ஒழிந்தநாளைத் தன் ஞா
னத்தால் நினைந்திருந்தகாலத்திலே கந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசுஎ)

வேறு.

1704. ஐவிவினகலநின்றாங்கடிதொழுதிறைஞ்சினற்கு
மைவிலைபெற்றகண்ணாண்மைந்தனைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவேலான்மூவிற்கணிறைஞ்சினின்றான்.

(இ-ள்.) ஐத்தவந்திடையினத்தேவன் அல்லாதத்தேவனங்கிக் கவிழ்
ந்துநின்றவனுக்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணாண்
மருண்டுபார்த்து, வேலான் ! இங்கனோபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காம
னும் பின்னை மூன்றுவித்திடையினத்தேவந்து வணங்குகின்றானென்க.

மொய் - பகை. இறைஞ்சினற்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு
மருண்டான். வேலான்போந்திருக்கவென்று அவன்கூறக் காமன் இறைஞ்சி
நின்றானென்று தேவர் கூற்றாக்குக. இனிப் பின்னையை உவந்துகூறாமாதே
கூறினானென்று அவன்கூறலுமாம். (கசுஅ)

1705. திங்கள்வாண்முகமுநோக்கான் திருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பாப்புநோக்கான்
செங்கயற்கண்ணினாடன்கீறடிச்சிலம்புநோக்கி
யெங்குளாசடிகளென்னாவின்னணியம்பிணானே.

(இ-ள்.) கயற்கண்ணினாடைய, முப்பு திங்கையொக்குமுகத்தில்இப்
பொழுதுகிழங்கிற வாட்டத்தையுநோக்காலும், முப்புநன்றியமுலை இ

பொழுது பசுந்தபசுப்பையுநேர்க்காணய், முன்பு கலாபயின்னாமல்குலில் ஆடைமாசுண்டதன்மையையுநோக்காணய்த் தானிறைஞ்சிநித்தவின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எங்குளாரடிக்கொன்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினானென்க.

உம்மைகர் வருத்தத்திற்சிதப்புணர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்த மிகுதியைத் தானுணராதே அவட்குப் பொருந்தாததொருமொழி மேற்கூறுகின்றானென்பார், இன்னணமியம்பினுனென்றார். (கசக)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினுனேஸ்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினுனேற்றலொன்றோநீளொரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

(இ - ள்.) புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானாயின், நீ கோற்றலொருகாரியம்; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றானென்க. (கடு0)

1707. காய்தழல்கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்றி
யாய்கழற்குருசில்வாடியற்புத்தீயழலுணிற்ப
வாய்மொழிந்தரைக்கலுற்றாள்வளைகுழற்கற்றைவண்டார்த்
தோய்பிழிதுளிக்கங்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனாளே.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறிக் குருசில் தீமேய்த்தகற்பகம்போலே அன்பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாழிக் கன்றிநின்றானாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தையும், வளவியதாரினையும், செறித்த மதுவைத்துளிக்குங்கண்ணியினையுமுடையதொரு கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றானென்க. (கடுக)

1708. மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குருசிலோடம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்களெய்தியிற்றிருந்தின்பமய்ப்ப
மதிமுகமறியுராமேவாடுவதென்னையென்றான்.

(இ - ள்.) கோதை நந்தட்டலுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவள், குருசிலோடம்மை நினையானாய் ஊழின்புகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தையிகழ்த்த; மதிமுகமென்றும் விஞ்சையையறிந்திருக்கின்ற காமே இதற்குப்புலப்பதன்றி அவர்க்கு ஏதமுண்டாமென்றுவாடுவது என்னென்றானென்க.

காமெனத் தன்னையுயர்த்துக்கறினார். இதனால், அவன்செய்திகூறினார். (கருட)

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்துமையனாரைக்
காண்டியென்றுரைப்பக்கானையெழுமையுமடிமைநோ
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணிண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) வில்வல்லாய் ! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு
நேரின் தும்முடையதமையனாரைக் காண்டியென்று தத்தை அசதியாடிக்
கூற, அவனும் இம்மையெய்ந்தி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேண்டு என்று
கோந்தானாக, அவன் ஒருவிஞ்சையைபோதித் தம்முகத்தைத் தடவினான் ;
அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிற்றென்க.

நீண்டதென்றது இவனுக்கு மிகவும் அரிபகாட்சியை. அரிதன்றாக
விளக்கிற்றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தாரியபூர் தாரிதன்
றகவென்றலுமாம். (கடுங்.)

1710. பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலேவெய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வானை
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனா
1விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்த்துநின்றான்.

அழகிய கன்னையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென
விசேடித்தநின்ற இருபெயரொட்டி. கற்பகம் : அரசர் தமதானையால் இவ்
வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தால் தப்பினியெய்ந்திப் பூவளவே
புண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும் ; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி
உத்தராகுருவினுள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்ந்தாரென்றமாம். கனக
மாலேக்குக் கற்பகமாலையென்று ஒருபெயருமாம்.

(இ - ள்.) அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை கந்தட்டன்
எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனாய்த் தொழுது குளிர்த்துநின்ற
னென்க.

நோக்கியென்றது, தத்தை அவன்வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று
கூறியவதனை மனத்தால்நோக்கியென்றவாறு. (கடுசு.)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவண்டியிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற்பூங்கழலானடி.க்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்.

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

(இ - ள்.) தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றின அனாலே,
தாரினான், 'வித்திருந்திப்பமுய்ப்ப' (சீவக. ௧௭௦௮) என்றது பொய்யன்
மையாலே, யான் வைகாடியைச்சார்வேன் ; அதற்கருளென்று மையல்லெஞ்சி
னோடு இறைஞ்சினென்க. (கடுஞ்.)

(பீ - ம்.)—1 'மற்படத்திரண்ட'

1712. மதுக்கைமாலையும்வண்டியிர்சாந்தமும்
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாளுஞ்சுரிகையுங்
கதுப்பினுனமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினாள்.

கையையுடைய மதுமால். மயிருக்கு இனிய புழுது.

(இ - ள்.) பாவையும் மால்முதலியவற்றை யானிருக்கின் தவிடத்தேதா
ருக்கொள்ளொன்று ஏவல்செய்வார்க்குக் கூறி அவர் கொண்டுவந்தவற்றை நீ
அணியென்று இவளை ஏவினாள். (கருசு)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்ன மாக்கதிர்
துணியவீசந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
னணிசெய்கோதையங்காமினியோதினாள்.

(இ - ள்.) பளிக்குமணியின்மேலே இனையகதிரைப் போர்த்தன்னலாகத்
தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே இருடுணியவீசும்ஒளி
மேனியையுடையனாய்க் கலக்கையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற
பின்பு, அவர் அழகிய ஆகாசகாமினியை ஒதினாள்.

பல்கலமெனவே படைக்கலங்களுமடக்கின். பணியினென்றது, இப்பொ
ழுது வெகல் கொண்டுநீந்தி மீதமும்வடிவும் அவனைக்கானுமளவும் இவனு
க்குநிற்கவென்றுநிருமித்ததன். இங்குநிருமித்தது, கந்தட்டின வடிவுட
னே கொண்டோய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்களுள் அநங்கடிவரைப்பினு
ள்ளே (நெடுநல். 408) வைத்தாம் வெகலநிவதற்கு முள்ளே திங்குபிறக்கு
மென்று கருதியும், புறம்பேவிட்டாம் வெகலென்னும்பெயர் வழங்காமல்
அப்பொருடருவதொரு பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்குஅறிந்து
கோயிலுட்சேறலரிதென்று கருதியுமென்றுணர்க. அஃது, “அந்நாட்டவ்வூர்ப்
பெயரல்லாப் பெயர்சொன்னான்” (சீவக. 45. 148) என்பதனுணர்க. இது
னுணே சுதஞ்சனனைநீங்கிப் பின்பு தன்னைமறைத்ததற்கு வடிவுமபெயரும்
வேறுகவே நிகழ்த்துகின்றனொன்றபதனும் பெற்றும். வடிவுமறையாக்கால்
இவை மறைத்ததனும்பயனின்றும். இவ்வியம்பகங்களிற்சீவகவென்றபெயர்
தேவர்கூற்ற. பொருளுரைக்குமிடத்து அப்பெயரேகூறப் பொருளுரைக்க
வேண்டுதலின் வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரநியாரென்றணர்க. இனி
இவ்வாதற்ரிஅரசர்குலத்திலும் வணிகர்குலத்திலும்பிறந்தவர்கட்குச் சிறிது
வடிவொப்பன்றி ஒருவடிவேயென்றுமேச்சுறு தல்பொருந்தாது. அதுதேவர்க்
குக் கருத்தாயின், ஈண்டன்றிப் பிறுண்டும் இருடர்க்குமொருவடிவென்றே
கூறுவர்; அது கூறுமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. ()

1714. சாந்தினுன்மெழுதித்தடமாமல
ராய்ந்ததாமங்களுற்றியகிற்புகை

1யேந்தியிட்டிணையாரொடுநீங்கினான்
காந்திவண்டுணங்கற்பகக்கோதையே.

(இ - ள்.) கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்ற இடத்தைமெழுதி
நாற்றிப் புகைத்த ஆயத்தோடே போந்தாளென்க.

காந்தி - பசித்து.

(கருஅ)

1715. தாமம்மாந்ததுகிலனைப்பள்ளிமேற்
காமன்றம்பியிற்காணுகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதொர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிந்தனையென்பவே.

(இ - ள்.) நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடத்தபின்பு
ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் ஏமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்
ளே இட்டுவைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும்நீரு
மித்தவடிவாயிற்று.

(கருக)

1716. மின்னும்பூணும்மிளிர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்பூமர
மன்னகாணையமர் துயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சடர் மாக்கலிவார்த்தே.

(இ - ள்.) விளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததொரு கற்பகமரத்
தையொத்த காண துயிலுணர்ந்தான்; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியி
லே வந்து பரந்ததென்க.

(கரு0)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணான் செல்கெனவிடுக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவிரணிருத்தலும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினுனைக்கண்டிவந்தருகுசேர்த்தான்
பையவாய்ப்பாரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னான்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுள்ளேவோ காமனும்.

(இ-ள்.) தத்தையாலே போகென்று விடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தஅள
விலே, அமிர்தமன்னானகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அரு
கே சேர்த்தானென்க.

(கருக)

1718. தெய்வமேகமமுமேனித்திருவொளிகலந்தமார்பி
னையநியாயையென்றற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பணிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையலக்களிதுபோலுமைத்துன்றிதனைச்சொன்னான்.

(பி - ம்.)—1 'ஏந்தியித்து' 2 'பொன்மரம்' 3 'பணிக்கப்பட்ட'

சீவகன்கொண்டவடிவுகொண்டு நின் ததொரு தெய்வமாதலின், தெய்வமே கமழுமேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய்வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிகுதியானுணர் தலின், இவற்குச் சிறிது வேறுபாடுமுண்டென்றறிந்து நீயாரையென்றான். யாரை: ஐ, அகை.

(இ - ள்.) மேனியையும் மார்பினையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வின் வினாற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன்மீண்டு போய்க் கோதைமார்பினையுடைய மைத்தானுக்கு இச்செய்தியைக் கூறினானென்க.

வசந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை இதனையென்றார். இவ்விடத்திற்குத் துரைகொடாதிருந்ததும், அவன்வெறுதபடிக்காத்ததும் இவன்மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (கசுஉ)

1719.(க)சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத்துணீருங்கெந்தநாறகிலுமுத்துங்களரொளிவிளக்குமேந்தியந்திலவிற்பயிறுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றான்மந்திரமடந்தையன்னாள்வசந்தரிவந்துசொன்னாள்.

1720.(உ)ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தழகடாமேநீரிதிர்கிடந்ததென்கொலென்றியானினைந்துபோகிச்சேர்துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக்கண்டேன்போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றாள்.

1721.(ங)கணைகழகண்ணிசொல்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்மணியிலங்கொண்பொன்வைவாள்கேடகமருங்குவைத்தவிணைகழ்சீமன்னாணிளமையும்வனப்புமேருந்துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினிற்பொறியொத்திக்கொண்டான்.

1722.(ச)நீண்டதோனெடியசெங்கணிலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சிப்பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குங்காண்டுகாதிற்றாழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தாராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) அந்தில், அகை.

(இ - ள்.) மந்திரமாயே மடந்தையை ஒப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிறுந்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையெந்தி அவ்விடத்தேசென்றவன் வந்து என்னுக்கு ஒருவார்த்தைகூறினான்; அவன்கூறினபடி: அடிக்கடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடே கிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சொந்தநான் அவருடனே அவ்விடத்தேகண்டேன்; ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்நிலைமை

யைப் பாதகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினான்; அவன் அங்கனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயாங்கண்டஓப் பில்லாத சீயமன்னான் மன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற் றப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவழகையுங்கூறின, நின்உத்தம இலக்கணத் தை யொர்ந்திக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்கனமிருந்த தோனையும் கண் னையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியை யும் குண்டலத்தையுமுடைய அழகன் யார்? அவனை யானதிகின்றிலே னென்றானென்க.

வசந்தரி, அழகன்வெறுகிலத்தேகிடந்தாரென்று கழறச்சென்றே னென்றமையாலும், விசயன் நிற்பொதியொத்திக் கொண்டானென்றமையா லும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவர்க்குமொருவழுவென்றே கூறி னான். உவமையாவது சிறிதொத்த இரண்டிற்கும்வெறுபாடுணர்த்தவது; இஃது அஃதன்மையுணர்க. பொதியும் ஒன்றிலழுத்தினால் ஒப்பன்றி யதுவே யாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றாலும் நிருமித்தமையேகூறிற்றும். வசந்த ரி மகடேவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்த்தின. (க௭௩ - ௭)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனர்த்தட்டனையாம் புனத்திடையிலனாற்பொருளுரைபெற்றுவந்தா னெனத்தவிராதுசென்றாகெய்தினனென்பவன்றே.

'யாம்' என்றேபாடம்; மைந்தன்யர்மொன்பவெனக் கூட்டுக. பொரு ளுரை - மந்திரம்.

(இ-ள்.) விசயன்கூறியகூற்றை இவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்ட மைந்தனை நாமென்பார்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைபொருளுரையாசே யான்கொண்ட இவ்வழகைப்பெற்று கந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றனாகின னென்க.

என்பவெனப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன் றே - அப்பொழுதே. (க௭௪)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலேடைநடப்பதேபோற் றிருமுகஞ்சுடரநோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான் றருமனையரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சீவகனொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றிள இளங்கதிர் கருமுகிவிடத்தே விடாதுநடப்பதே போலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுதலமை; "கடற் றோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்த்தே" (சீவக. உசக௭) என்பர்பின்னும்.

(இ - ள்.) சேவகன் தன்முகஞ்சுடரானோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான் ; அப்பொழுது தருமனை அரிதாக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (கசுஅ)

1725. தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முத்தங்கிடந்ததம்பி .
தாமரைத்தடத்தையொத்தான் தமையனும் பருதியொத்தான்
ராமரைக்குணத்தினுணையும் முறைதழுவிக்கொண்டு .
தாமரைச்செங்குணானுந்தன் னுறுபரிவுதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத் தான் ; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பருதியையொத் தான் ; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடையகுணத்தி னுனை அன்பின்மிகுதியால் முக்காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சேவகனும் தனக் குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்ந்தானென்க.

என்றது, யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக் குற்றங்கிடந்தபரிவு இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீர்ந்தானென்க. (கசுக)

1726. என்னுறுநிலைமையோரா தெரியுறுதளிரின்வாடிப்
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதேன்
முன்னுறுவிதனையோரேன்முரிப்பேரொக்கலெல்லாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையேன்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை ஓராதென்றது தேவன் கொண்டுபோந்த நிலைமையையறிந்தம், உண்மையென்றுணராதேயென்றவாறு ; “கொண்டு போமியக்கன்” (சீவக. ககக) என்று இருமுகூறியகூற்றைக் கத்துகன் கூறக்கேட்டும் இவரவருந்தவரென்று இங்கனங்குறினான். பொறியிலாதே னென்றது இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் கல்வினையில்லாதே னென்றவாறு.

(இ - ள்.) பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரி விப்பதொரு தீவினைவந்து முன்னிற்றலாற் குணமாலையது ஒருயிர்க்காகப் பல் லுயிர்க்குற் திக்குவருகின்றவிதனை ஓரோனாய்ப் பேதையேனாகிய யான் மத னன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போயினீர்க்களும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோரா தே வாடிப் பின்பு முடியஅனுபவிக்குந்துன்பத்தைச் செய்தேன் ; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றது, களிற்றிடைபுதலியதனை. முன்னும், “ஊழ்வினை யென்றுவிட்டான்” (சீவக. ககக) என்றார். இனி, முன்னுறுவென்றதனை அச் சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதபொருந்தாது ; என்னை ? தான்மேல் வருகின்றதறியாதுதலானும், ஆசிரியன்குற்றாலே ஓர் பாண்டு அவனிருப்பனென்றுணர்ந்து, “இன்னுயிரவனையுன்னுமெல்லாநான் வந்ததில்லை” (ஷே. ககருச) என்று தான்குறினமையானுமென்பது. (கஎ0)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீரடிகளேயல்லிர்மேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாற்குமுண்டே
விக்குவார்முலையினூர்போல்வெய்துயிர்த்தருகிளைய
நோக்கினீரென்னையென்றானுதியழற்குட்டமொப்பான்.

(இ - ள்.) கத்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் நீரேயல்லிர்; முன்னள்ள
இராமனுக்குமுண்டு; அவன் இங்ஙனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு
முதலியாகக்கொண்டான்; நீர் உட்பிந்தமகளிரைப்போலே உதவாதே
யிருந்து வருந்தும்படி என்னைப் பார்த்தீரென்றானென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செல்
லெனானுதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (களக)

1728. குரவரைப்பேணலின் றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவந்
தரவந்தபயத்தினுலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
பருவருந்துன்புழற்றேன்பாவியேனென்றுசென்னி
திருவடிமிசையின்வைத்துச்சிலம்பொந்தமுதிட்டானே.

(இ - ள்.) அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின் றி அவர்கருத்தைக்
கடத்தலாண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனாலே, டாவியேன் இட்பா
தத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமுற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியைவை
த்து நொந்து அழுதானென்க. (களஉ)

1729. பரிந்தமுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காணையென்று
மருந்தனாளுறையுங்கோயின்மடித்துடன்கொண்டுபுக்கா
னருந்ததிக்கற்பினுளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) காணே ! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத்
துடைத்து அமுதுகுளிருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற் கொண்டுபுக்கான்; அவ
னும் அவனை வணங்கிக் கண்டானென்க. (களங)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்
கழுமியகற்பினுய்சின்மைத்துன்னையென்ன
வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கினைச்சுற்றமென்றாள்
கொழுமலர்த்தடங்கட் செவ்வாய்க்குவிழுலைக்கொம்பானே.

(இ - ள்.) கொம்பு - னாள், தன்கணவனைக் குறிப்பினுலே இவ்வயாரென்று
கேட்ப, கற்பினுய் ! ஐயன் நீன்மைத்துன்னையென்றாகு, அவளும் இத்
தன்மைத்தான் இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுப்பிதப்பும் பெறுவேனாகவென்று
என்க. (களச)

1731. குடவரையனையமார்பிற்குங்குமமெழுதிக்கோல
வடவரைவைரச்சாதிவாலொளிகலந்தபம்பூண்

ட்டவரைமார்பின்மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்
படவரவஸ்குலாநும்பான்மையால்விருந்துசெய்தான்.

(இ - ள்.) குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நத்தட்டன்மார்
பிலேயணிந்த சாதிவைரத்தின் ஒளிகலந்த ஆண் சேவகனது வரைபோலுமார்
பிலே மின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அங்குலாநும் விருந்திடு
கூற்றலே விருந்துசெய்தான் என்க. (களடு)

1732. விருந்தவன்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறு
விருந்துழியெண்ணைக்காணாதுற்றையெவன்கொலென்று
பொருந்தினர்செய்ததெல்லாம்புரைவிடுத்தாரைமோவென்னக்
கருங்கழற்செங்கட்பைந்தார்க்கானையிதுரைக்கின்றானே.

(இ - ள்.) அவன்விருந்து செய்தபின்பு தம்பியுந்தானும் தனித்திருந்த
விடத்து, என்னைக் காணாமையினும் குவர் முதலாயினர் உற்ற வருத்தமென்
னென்று அதனை முசுந்தக்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார் செய்த கூறுபாடெல்
லாம் வேறுபடுத்திச்சொல்லாயென்று சேவகன் கூற, நத்தட்டனும் இதனைக்
கூறுகின்றனென்க.

உரைக்கின்றவன், இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்தானென, “சொல்லிய”
(சேவக. களசஎ) என்னும்கவியோடு முடிக்க. புரை - கூறுபாடு. கருங்கழல் -
கொடியகழல். சேவகன், தான் முன்பு அவர் செய்திகண்டு போந்தபின்பு
அவர் செய்தபடி கேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நத்தட்டனுடன்
ரோழன்மார் கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்குநியவாறு இவனறியானதலின்,
தானும் அவரும் கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன் கூறுகின்றான். இதனால்
அதற்கிது வேறுபாடாயிற்று. (களசு)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருகளம்போன்றுதோன்றி
யண்ணலங்கதிரும்பத்தமடைந்துசெவ்வான்கொளந்தித்
துண்ணெனக்களத்தினீக்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்கே
யெண்ணுமின் செய்வதென்றான்பதுமுகனரியும்வேலான்.

(இ-ள்.) கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம்
போலேதோன்றிச் செக்கரவான்கொண்ட அந்தியிலே, எல்லாரும் மழையின்
மிகுதியாற் சென்றஅவையிலே, பின்பு நின்னைக் காணாமையின், அவ்விடத்து
நின்றநிங்கி நகரிடத்தேகுவிந்து யாம் மேற்செய்யுங் காரியத்தை எண்ணுமி
னென்றான், வேலானுடைய பதுமுகனென்க. (களஎ)

1734. மின்னெனமிளிரும்பைம்பூட்டித்தேசன்வெகுண்டிவெய்ய
கன்னவிரோளிணைக்காண்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினுனேவானகங்காட்டிமுதூர்
தன்னையஞ்சவட்டிப்போகிச்சாமிசையச்சாந்துமென்றான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, புத்திசேனன் வெகுண்டு, தோளினைக்காணே மாயின் இட்பொழுதே, கட்டியங்காரனைக் கொன்று ஊரையும்ழித்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றனென்க. (க௭௮)

1735. சிலையொழிதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருயிற்சிறிமாற்றலனுயிரையுண்ட
விலையுடைக்கண்ணியிர்க்கிஃதெனிதுநங்குருசிவண்ணமை
யுலையினோடினமையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன், 'உலோகமாபாலன்' போற்கொள்க.

(இ-ள்.) உலக்கல்லாலே திரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையை யுடைக்கின்ற உருமப்போலே சிறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நங்குருசிவண்ணமையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடே நின்று ஆராய்ந்த பின் பகையைக் கோதலைத் துணிமினென்றனென்க.

அவன் சிதையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றான். (க௭௯)

1736. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபருதிபோற்றிறவினாற்குத்
தெவ்வரைக்கிழங்கினோடுந்தின்றுநீசொன்னவாறே
யெவ்வத்தைத்தணித்துமென்றான்சீதத்தனென்னலோடு
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பருதி இறநீ அகற்றுமாறுபோலே தன்னைச் சூழ்ந்த பகையை நீக்குதற் குரியதாலின், அவற்குத் திங்குவாராதென்றான். திறவினாற்கு: கு, பகைப் பொருட்கண்வந்த நான்காமுருபு. மக்கள் தூற்றுவரையும் சேரக்கோற்றக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

(இ-ள்.) சீதத்தன், புத்திசேனன் கூறியவாறே திறவினாற்குப் பகை வரைக் கொன்று எவ்வத்தைத் தீர்ப்பென்றான்; என்றஅளவிலே பது முகன் இதனைக் கூறினனென்க.

அம், அகை. (க௮௦)

1737. நம்பிரந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்ஞரவருள்ளார்
தம்பரிவகற்றியோம்பிரிர்க்கடன்மரபுதாங்கிக்
கம்பஞ்செய்பரிவுநிங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கென்னையானுரைப்பதென்றான்.

(இ-ள்.) தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம்உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குநிங்கு இனி யான் கூறுவதெவர்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக் கேட் பாயாக; இந்நடுக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீ நீங்கி நமக்குக்குரவ ராயுள்ளார் வருத்தத்தைபுரிக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிதந் தால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச்செய்வாயாகவென்று கூறினனென்க.

நீர்க்கடன் - 1 உதக்கிரியை. எவன், என்னெனநின்றது; ஐ, அகை. (1)

1738. ஒம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினிர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

(இ-ள்.) உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதகாத்துக் கொள்
ளென்று கூறுவது; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்திலை; ஆதலின், இது
கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே அமக்கும் செல்வ
னுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன்; இனித் காட்
டுத்திப்போலே சேரவெழுகவென்றேனென்றானே.

அமுதது, இழவென்னுமெய்ப்பாடு. 'தாரினிர்க்கு' எனவே சுற்றமெ
ல்லாமடங்கும். (கஅஉ)

1739. கோட்டிளங்குழவித்திங்கனிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டவோர்சிக்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினைத்தின்வெய்ய
வாட்படையெழுந்துவாழ்கசீவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டிணையொருவனென்கள்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

(இ-ள்.) முன்பு சிக்கத்தைச் சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய
நமது வாட்படை அச்சிக்கத்தின் ஏதந்திர்த்தற்கு யான் அங்குளங்கூறக்
கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்ற அனாலிலே, எங்கள் வருத்தந்திர
ஞருத்தன் பாட்டிணைப்பாடினானே.

நீயும் யாங்களும் சிக்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கஅங)

1740. வருவநங்கேள்வரின்னேவாணுதற்பசலேதீர
வருகினைந்துடன்றுமுன்கைவனையுமெலியவேண்டா
வருவிமும்மத்தயானையதிர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிலபேதைமுல்லேபூத்தனதெனியிதென்றான்.

(இ-ள்.) யானே மத்தவாய் அதிர்ந்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி
ஆராயாதே முல்லை பூத்தன; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ; இன்னே
மெலியவேண்டா; யான் அவரிடத்தேசென்றற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தா
ராயின் மெலியவுமமைபும்; யானேசென்றபொழுதே நீன்பசலேதீரக் கேள்வர்
வருவாரென்றுபாடினானே.

இது, பருவமன்றென்று தலையையாற்றுவீத்துத் துதுசெல்கின்ற பா
ணங்கூற்ற; "நிலம்பெயர் துறைதல் வரைவியுரைத்தல், கூத்தார்க்கும்
பாணர்க்கும் யாத்தவை புரிய" (தொல். கம்பு. உஅ) என்றும் கற்பியற்
புத்திரத்தானும், "அரக்கத்தன்ன * * * தேரே" என்றும் (கச) அகப்பாட்
பில், "யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர
சொல்லல் செல்லென், செவ்வழி கல்லியாழிசையிலென் பையென்க, கட

வுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே” என்பதனாகக் கொள்க. எனவே சீவகன் இப்பொழுதுவாரானென் பதனும், யாம்சென்று பின்புகொண்டிருவெமென்பதனும், இதற்குக்கருத் தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி, என்றனென்று பாடமொதித் தோழி ஆற்றுவதொன்றால் ஈண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவரென்றால், இவனும் இப் பொழுதே வருவனென்பது கருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (கஅச)

1741. பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்றா
னுட்டிடம்பரந்துபோகிநாடுநாங்களைன்னு
வீட்டமுமவேறுமாகியிலைப்புரைகினைத்திட்டேமே.

ஆமே: ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) பாட்டினைக்கேட்டாளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவ கன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வே மன்றோ! அஃதென்னெனின், * “பழம்பகை நட்பாத லில்” என்றும் பழமொழியுமுளதன்மே; இனி யாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதமென்றுகருதித் தனித்தம் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்ற னென்க.

நாடு - நாளிலத்திற்கும் பொதுப்பெயர். ‘இலைப்புரைகினைத்தல்’ ஒரு பழமொழி. (கஅடு)

1742. (க)மணிபொதிதுகிலிற்றேன்றமுஞ்சுழுவரைகனாடி
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலைதன்மனையைச்சேர்ந்தேன்
றுணைமலர்க்காந்தனமுத்துச்சொரிவபோற்றேன்றிறுன்கை
யணிவனை நலத்தோடேங்கவங்நனயிருந்துரைவாள்.

1743. (உ)என்னைக்கண்டடிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலநீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னினோயுற்றமஞ்சைத்தோற்றம்போலிருந்தநங்கை
சின்னைநாட்டுவனைநீர்வீழ்பெற்றியகண்ணாளகி.

1744. (ங)அடிகளையின்நிரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடிமிர்நரையனீரேயெனக்கசிந்துருகிக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்ந்தவண்ணங்குழைந்துமாநிலத்துவீழ்ந்த
பெடைமயிற்சாயலாடன்பேதுகண்டாங்குமிண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருபொருள்.

* பழமொழி, ௨௭.

(இ - ள்.) யான்சென்று வரைகளைநாடி நகரையெய்திக் குணமாலை மனையைச் சேர்ந்தேன் ; அப்பொழுது காந்தட்பூப் பழகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வடிக் கலத்தோடே ஏகலிருந்து அங்கனங்கொண்டவன் என்னைக் கண்டு எனது அவலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அடிசிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலை ஏந்தினாராக, நோயுந்தமயின்போலிருந்த கண்கையனுசிச் செவ்வி யழிந்தகுவனே நீர்வீழுந்தன்மையையுடைய கண்ணாய், ஐயரே ! அழகனை யின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர் ; நீர்கொடியிரென்று கசிக்ஞருகிப் பொற்கொடி துகளார்த்தாற்போலே சிலத்தேவிழுந்த சாயலாடல் வகுத்தம் கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றுனென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திரு. பின்னை : ஐ, அசை. பின்னாள் - மற்றவர்கள். பெடைமயிலென்றார், பொலிவழித லின். (கஅசு - அ)

1745. செல்வனையின்றிநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றே
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றுவகடைதலொன்றே
பெயல்வையிவ்விரண்டினுன்றையிப்பகன்முடிப்பலென்று
மல்லிகைக்கோதையைப்பான்மலைமகன்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) அங்கனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம் ; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம் ; இவ்விரண்டினுன்றை இன் னைப்பகற்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்வதமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅசு)

1746. மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோறடவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினொற்றிவெப்பாரற்றட்பமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவியொன்னேன்.

(இ - ள்.) கோதையைபுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையைபுடைய யானைப்பண்ணி அதன்ரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிர்த்தியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவருக் குப் பொருந்தாத இளவியைக்கூறினென்றுனென்க.

இளிவருகிளவி, "பொறிஞராய்" (சுவக. கஎ௦௪) என்னும்கவி. (கக௦)

1747. சொல்லியவென்னேனோக்கித் துளங்கனும்மடிகன்பாதம்
புல்லயான் புணர்ப்பலென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள் விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டான்
சொல்லுமினடிகணீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறிய என்னோக்கி வருந்தாதேகொள் ; நம் மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்றுகூறி ஞாயிறப்பட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா
 னென்று உரைத்தான் ; அங்கனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே ! நீரும் போந்த
 வாறு எனக்குக்கூறுமினென்றனென்க.

சானையிதரைக்கின் தவன் (சீவக. களநட) இடுவித்திட்டானென்
 முரைத்தானென்கூட்டுக. (ககக)

1748.(க)தாதையாருவப்பச்செய்வான்ருழ்கச்சிற்றிணிப்புண்டைய
 போதாராநின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சிறிக்
 காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்
 சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையர்க்கறிற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) ஐயனே! தாதையார் மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடா
 மத்தங்குவதொரு கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு
 போதனென்ற காலத்தே, கம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ
 லேசிறிச் சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிற்கண்டேனென்க.

கச்சிள் : இன், உவமப்பொரு.

1749.(உ)கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்
 விண்டுவுமுடையவாலின்வெடித்தராய்வெகுண்டினோக்கா
 வெண்டிசையோருமென்க்குஞ்சரமிரியப்பாயு
 மொண்டிறற்செங்கமன்னகதழொளியுடற்செகண்டேன்.

கருவரையிற்செகமுமஞ்சியுடையும்படி வாலினுலே பல்காலும்வீசி வெ
 குண்டு பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமச்சங்குரும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ
 டப்பாயும் செங்கொன்க ; “பழிவந்து மூடுமென் நெள்குதம்” (திருச்சீற்.
 கூஉ) என்றாற்போல ; அஃகவும்பாடம். கதழொளி - மிக்கவொளி.

• (இ-ள்.) அவரைக்கண்டபின்பு நின்னைக்காண்கின்றபான் செங்கமன்ன
 நின்னுடற்செகப் கண்டேனென்றனென்க.

முன்பு அவன் செங்கத்தையின்றி எழுந்தேமென்றதற்கு நீ அப்புலித்
 திரளுக்குச் செங்கமென்றனென்க. விண்டு, விகாரம்.

1750.(ங)சினந்தலைப்பெருக்கித்தீக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கித்தீப்போ
 லனன்றுநிலலாதகண்ணாநிறுத்தினசெவியிறற்கு
 முனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த
 வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழாரின்னிடத்திற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) அதிப்பிற் சினத்தை இடத்தேபெருக்கித் தீக்கோட்பாட்டை
 யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணோடே கோநிறந்
 தின செவியிறற்கு உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னே செல்
 லப்பாய்தற்கிருந்த திரட்சியை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை
 நின்னிடத்தேகண்டேனென்றனென்க.

1751. (ச) கூடநீர்நின்றபெற்றிகண்டிப்பானேக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிந்நகரமென்ன
மாடத்தினுச்சிநின் நமலைமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குமுலையொப்பாயஞ்சினேன தன்கணென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் அவ்வனம்சேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்
மையின், நம்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக். கெடுக
இந்நகரென்று ஏந்தினின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய் ! அந்நிலை
யிலே அஞ்சினேன்றென்றென்க.

“தாதை” (சீவக. கஎசஅ) முதல், இதளளவும்ஒருதொடர். (ககஉ-டு)

1752. பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிநூன்மென்
றெண்ணினேனமர்கள்வியுமியல்பினுனெருங்கப்பட்டுக்
கண்ணிநானியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்தி
யண்ணல்வந்தழங்கத்தோன்றியாங்கெண்ணைக்கொண்டுபோந்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனையான் தன் இடரைநீக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல்
மிகநன்றென்றெண்ணினேன் ; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாக்கி நம்சுற்ற
மும் வியும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இக்
நிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்மென்றுகருதி, இயக்கனுக்கு யான்
கூறியநிலையைக்கைவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றனையே
நினைத்தேன் ; அவன் வந்து தோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு
போந்தானென்றென்க.

“வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீனிமைசெய்யின்” (சீவக. சுருஅ) என்ற
நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்ணமோ அரஹந்தானமென்றல். அழங்க -
(ககக)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கந்திரதிருவிற்குழந்தவினமழைக்குழாத்தின் வேழம்
கொந்தழற்காட்டுத்தீயால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுநிற்பத்திருமழைபொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, “இளைத்தென வறிந்த சினை
முதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” (தொல்.
கிளவி. சூ. ௩௩) என்னுமும்மையன்றி, மூன்றுமந்திரமும், வழிமுதலியனவு
மென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்மென்க. எண்ணிறந்த இனக்
களிறற்றினதுயரை நீக்குதற்குரிய யான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்
திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந்த சுற்றமும் யாதுமுற்ற தன்பம்
போல் இதுவும் பின்புலருமென்று எனக்குக் கவன்மென்றான். முன்பு, “வே
ழப்பேரினங், தங்கியகாடு” (சீவக. ககஎச) என்றார். சிந்தித்து நிற்ப -

தெய்வத்தைப்பார்த்து நிற்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இந்திரவிலும், மேகமும் திச்குழந்தயானைக்குவமம்.

(இ - ள்.) தேவன்விடுப்பக்குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று சிந்தித்து நிற்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றம் வழியில்நிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இதனையேகூறிய தென்னையெனின், “யாண்டுநேரெல்லி” (சீவக. ௩௨௬) என்றமொழி நந்தட்டனறியாதுதலின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்தன்பமுளதாமோவென்றகருதியும் அதிகருதாதபடி. மற்றைநாளோ அத்திவினை புள்ளதரிக்கவேண்டும் பேரதஞ்செய்தேனென்றனென்க; இனிச் செல்வேற்கு மழைபொழிந்ததென்கூட்டி, தேவன் “பாம்புமல்லவங், கடுந்திறனோய்களுங் கெடுக்கும்” (சீவக. ௧௨௧௮) என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றமாம். இதற்கு நெருந் சுந்தரமுற்றதுயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்தென்க. இப்பந்திரங்களின் பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஓரேதயின் மென்பதறிவித்தல் பயனாக இதுகூற்றற்றம். (கக௭)

1754. (க)வெல்களிற்றச்சரிக்கிவினரவொடுவனத்தினேகிப்
பல்லவதேயநண்ணித்தனபதியென்னுமன்ன
னல்வனப்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமகள் பதுமையென்பாள்.

1755. (உ)அரிசுரங்கோழிநாமத்தாவவட்கடித்ததாகத்
திருவிழையவனைத்தீர்த்தேன்நீர்விலாநண்புவேண்டிப்
பொருகளியானைமன்னன்புனையிழையவனைத்தந்தா
னிருமதிசுழிந்தபின்றையிடைசிராப்பொழுதிற்போந்தேன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அக்கனம் அக்களிற்றின் அச்சத்தைநீக்கி ஏகிப் பல்லவதேசம் நண்ணி அதற்குரியசெல்வனாகிய தனபதியென்னுமன்னனுடைய தேவி திலோத்தமை பெற்றபிள்ளை உலோகமாபாலன்; மகள் பதுமை; அவனைக்குக்குடசர்ப்பம் கடித்ததாக, அஃருக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோடுநவவேண்டி அவ்வரசர் அவனைத்தந்தான்; தந்து இரண்டுதிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்றனென்க.

களிற்றியச்சம் நீக்கவே தன்சுற்றத்திற்குமச்சமின்றும். (கக௮ - கூ)

1756. வாவிப்புண்ணடையினோவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை
மேவியான்காணலுற்றுச்சார்தலுமிப்பருள்ளான்
நாவிப்பொன்மாடமுதூர்ச்சபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கணறிவுபோலவளவளாயன்புபட்டான்.

வணிகர் :—இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியவென்று மூன்றுபாலாந், னாவப்பொன் - கிளிச்சிறை; னாவியுமாம்.

(இ - ள்.) யான் அங்ஙனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்கராட்டை மேவி மூதூரைக் காணலுற்றுச் சார்ந்தானவனே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத்திரன் கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்த அன்புற்றுனென்க.

1757. பண்ணமைதேரினே நியவனெய்யானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண் விளங்கப்புகேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ் சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்களுளை
மண்ணெலாஞ் செல்லநின்றமகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவன் விளங்க - அவளநானுதலின், மனேவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னிடத்திலே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவரிமை. இன், பொரு.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் அன்புற்றுக்கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேயுறியிருந்து போய் இழிந்து மாடத்தே புகேன்; புக்கபின் தன் மகளை மகிழ்ந்து தந்தானென்க. (உருக)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கள் கழிந்தபின்வளினீங்கி
யிவ்வழிநாடிகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராசிச்சிலைத்தொழில்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்களுளை தந்தனன்மதலையென்றான்.

(இ - ள்.) மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் போன அளவிலே அவளில் பின்னிறங்கி இவ்விடத்து இந்நாடிகாண்டற்குவந்தேன்; வந்த அளவிலே, இறைவன் சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராசி வற்றொழிலைக்கற்ப, அதனை அவன் கண்டு கருமமிக்க கண்ணுளைத் தந்தானென்றனென்க.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானேமுதலிய ஏற்றுத்தொழிலும் கற்றரேனும் அவை கூறுது வற்றொழிலே கூறினார்; அதன் சிறப்பு நோக்கி;

“பெண்ணிடர்” (சீவக. களருஉ) என்னும் கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒரு தொடராக்கி, என்றனென முடிக்க. (உருஉ)

1759. தானுழந்துற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தரற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்க்கநனைப்பக்கையா
வானுமிழ்ந்தலுக்கும்வேலானொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) சீவகன் தானுழந்துவெல்லாவந்தம்பியை அறியக்கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதானாக, சீவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னனென்க.

இனி, கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப்பெற்றிலமேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் ழாற்பிடத்தைநனைப்பவென்றமாம். (உருஉ)

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வனாச்செகுக்கலாகு
நண்பொடிபெண்டிர்மக்கள்யாவையுண்ணலாகு

மொண்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாக்கலாகா
வெம்பியையிங்குப்பெற்றேனென்னெனக்கரியதென்றான்.

எம்பி, முன்னிலைப்படர்க்கை.

(இ - ள்.) ஐயனே ! எய்தலாம்; செருக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலா
கா ஒண்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையையாகியநின்னை இவ்வி
டத்தே பெற்றேன் ; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றானென்க. (உரச)

வேறு.

1761. தேனிற்பாலெனச்செல்வன்றம்பியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை
வேனிற்குன்றெனத்தோழர்வெந்துமெய்
யுனினெகின்றூர்செய்வதுன்னினார்.

(இ - ள்.) சீவகனுக்கு கத்தட்டனாடனே தேனிடத்துப்பால்போலேஇனி
தாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற்
குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்
தை நினைத்தாரென்க.

உனின் : இன், அசை.

(உரு)

1762. (க) நாமின்னினிநாங்கள்செய்வதென்
நீழனாவிருந்தெண்ணிநால்வரு
மாமிமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. (உ) கள்ளமுண்டெனிற்காண்டிநாமென
மெள்ளவெய்தினார்வினவக்கூறினார்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நாங்கள் : கள், பகுதிப்பொருள்விருதி.

(இ - ள்.) தோழன்மாரொல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்கன
மெண்ணி இனி காம்பெய்யுங்காரியத்தைத் துணியினென்றுகூறி, தத்தை,
வருத்தமில்லாநாதலின் அவன்கரத்துறைகின்றோடு அங்கனங் கரந்துறைத
துண்டாயின் காங்காண்டபென்றதுணிந்து மெல்லச் சென்று அவர்கேட்ப
அவள் அவன்கரத்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்தற்ற நன்மை
களையும் கூறினானென்க. (உரு - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க
னிற்தம்முயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்
பெற்றமார்திற்பெரிசுமெய்குளிர்த்
தற்றமன்மையினவலநீங்கினார்.

(இ - ள்.) அவன்கூடக்கேட்ட மைந்தர்கள், பிண்ணைப் போன உயிரை முறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெத்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்ந்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினாரென்க. (உ௦அ)

1765. திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்.
புருவக்குஞ்சிவாயுறுத்தியொய்யென
வருகுமுள்ளத்தினுடம்புவிங்கினார்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினார்.

இன், பொரு. சிலம்பு, ஆகுபெயர்; அடிகையனோக்கிவணங்கி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்து அன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்; அவனைக் காண்பென்னுங் காதலாற் பாடியாடினாரென்க. (உ௦க)

வேறு.

1766. பைத்தாவத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிநித்திலம்வைத்தனபல்வின
ளித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

(இ - ள்.) அவத்திரை பொங்கிச் சிந்திய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்தாற்போலும் பல்வினனாகிய இத்திருவினவழிகைத் தொழுதாருடைய எல்லாத் தயருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன் கூறினாரென்க. (உ௦௦)

1767. ஐயனையாமவனெய்துவமாயிழை.
நொய்தினுரைபொருளுண்டெனினெய்தென
மையெழுத்துசியின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகாரந்தெழுத்திட்டாள்.

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற் கூறும் காரியமுளதேற் கடிதின்கூறென, அவள் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டியுடையிலே எழுத் தைக்கரந்து கடிதாக எழுதினாளென்க.

மை - மலி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாகியாதபடியெழுதினார்.
கை - கற்பொழுக்கம். (உ௦௧)

1768. ஆங்குருக்காராக்கிட்டதன்மீயிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றபுரிட்டத்
தேங்குமுலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்காங்குப்படர்குற்றனான்றே.

(இ - ள்.) தேங்குமுலாள் அங்கனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குமுறையாலே இலச்சிணையிட்டு இஃது அணுவிருக்கின்ற திசையெசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதாள்; தொழுது. அதனை நீட்ட, தோழன்மார் அவ் விடத்தே போகலுற்றாரென்க.

கபுலனும் விபுலனும், குரவரைநோக்கிச் சிலபிள்ளைகள்நிற்கவேண்டுமென் ன்றலின், நின்றார். (உகஉ)

1769. வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலைக்
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்திரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
வேய்ந்திரிக்கும்மிஞ்ஞிரூர்ப்பவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) வேந்து இரிய வித்துதற்குக் காய்ந்த சிலையிற்றங்குக்கணை யைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குக் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து திமணக் கணைந்த தொடுக்கும்மாலையைச் சூழ்ந்த மேயுமிஞ்ஞிரூர்ப்ப விடுத்தாளென்க. தன் மலையைச்சாய்த்தப் போமென் னலின், மிஞ்ஞிரூர்த்தது. (உகங)

வேறு.

1770.(க) அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பினபுகர்சுழியுடைய
வுலம்பிமுன்னிருதாங்களுமுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடுகணைவிலக்குவகவிமா.

1771.(உ) அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முன்னம்போற்செல்வவுரனைசவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வதின்மேம்படப்பிறந்த.

1772.(ங) ஈரைஞ்ஞாற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்கரையமைந்த
தாரும்புட்டிலுமரற்றுவுசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அந்தைநாளிலே பிறந்து வளர்ந்தன; புகரையும் சுழியையுமுடையன; காலைக் கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்த அம்பைப் பிட்டுநிலவன; சேறமுத லியவந்தைச் செல்வன; உரங்கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடை யறாமல்திரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப் பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்றுத்தொகையையுடைய கவிமாவீரேறப் பட்டன வந்துகூடின; மத்தள்ள விரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - செச்சை. ஓறும், அசை.

(உகச - ஈ)

வேறு.

1773. வடித்தபோத்தொடுவன்செலலத்திரி
கடித்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாத்திரை நூற்றுவில்லேருவ
வெடுத்தபண்டியைந்துடனென்பவே.

வடித்தபோத்த-பண்ணின் எருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடி
த்த - கால்கடிய. இன், அகை.

(இ - ள்.) ஒருகொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய வீழ்ச்சிடை
போவளவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம் பொருத்திச் சேரப்பண்
டத்தைச்சுமந்தனவென்க. (உகஎ)

1774. ஞாலம்விற்பனபைங்கிளிரன்னிறத்
தாலுமாபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினொய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினர்நால்வருமேறினார்.

(இ - ள்.) விப்பன; ஆர்த்தன; நொய்யன; காட்சியளவாகிய கிளி
நிறத்த ஆலுமா நான்குபண்ணினார்; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினொன்க.
நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொன்; “பால்புரை புரவி நால்குடன்பூட்டி”
(பொருந. ககடு) என்றார்பிறரும். (உகஅ)

1775. நாளும்புள்ளுநயத்தருன்னிலைக்
கோளுமோரையுங்கொண்டநிமித்தமு
மாளுமாந்திரியுந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினூக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டநிமித்தம்-பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு.
கொள்ள.

(இ - ள்.) அவர் அன்னமேறி நயக்கத்தக்க காள்முதலியவத்தை எப்
பொழுதும் ஆளுமாந்தமைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, ஒருதமுதலியன
காலாலேமுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்தானேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுநின்றகாட்கேட்டது, போக்கிவினைவால். (உகக)

1776. பறையுஞ்சங்கும்பார்த்தொலித்தார்த்தெழு
வுறைகொள்வாளினோடொண்டார்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

(இ-ள்.) பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழு, வாளும்வேறுமின்னக் கடற்
படை கரையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்தவென்க.

உறைதல்கொண்டவாள்.

(உஉ௦)

1777. காய்த்தசெந்நெலின்ருழ்கதிர்நெற்றிமேற்
பூத்தமுல்லைபின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுநாடையு
மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

(இ - ள்.) முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் காரையுமிந்
தனவென்க.

தம் காப்பட்டு நெற்கதிர்நெல்லிலே முல்லைப்பூத் தேய்ச்சொரிந்து
சிந்தும்படியென்க. இது, நிலையக்கம். (உஉக)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறுஉஞ்
சளகுவார்செவித்தூங்குகைக்குஞ்சா
மிளகுகாடிளகப்பரிகொண்டவே.

இளகுகாடு - தழைத்தகாடு.

(இ - ள்.) கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய
ஊசலைவிரும்புங்காடு அசையும்படி யானே அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவு
கொண்டனவென்க.

அளகு - காட்டுக்கோழியுமாம்; "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை,
குழங் காலை யளகென லமையா" (தொல். மரபு. கு. ௫௫.) இனி, குஞ்சா
மிளகுகாடு இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம். (உஉஉ)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமும்
திருவிற்றீர்ந்தவர்தேயமுந்தேர்ந்துபோய்
மருவிமாதவர்பள்ளியுன்விட்டதே.

திருவிற்றீர்ந்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

(இ - ள்.) படை குன்றமுதலியவந்தை எதிரவருகின்றானேவென்று
தேர்ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉ௩)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டிடுயிலாலிமயிலகவி
விண்டிமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டிதளிர்வேய்துசின்தாழ்ந்துநனையார்த்தொன்
றுண்டிபொழிவிமையவர்களுகைமுறுவதுவே.

(இ - ள்.) துயில்கொண்டி ஆஸிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலா
லே மறையென்றுமயிலகவித் தனிரைக்கொண்டிவேய்த்து தாழ்த்து ஆர்ந்து
தேவருலகையொப்பதொருபொழில் ஆண்டுண்டென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக.

(உஉ௪)

1781. காவிகழுநீர்குவனைமாம்பல்கழக்கமலந்
தூவிமடநாரை தூணையன்னம்பயின்முதுமீன்
மேவியுறைவண்டி னெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவியொடுகாவினிடைமாந்தர்பதி கொண்டார்.

(இ - ள்.) மாந்தர், காவிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும்,
மீனும் வண்டோடேநிறைந்த விரும்புந்தகையையுடைய வாவியொடு
கூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாரென்க. (உஉரு)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகர்காணச்
செய்கழலர்தாராவரெங்குந்திரிகின்றார்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது 1 மிகைசேயவனைக்கண்டார்.

(இ - ள்.) அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருமுகளுறையும் பள்ளி
யிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும்
பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசையையக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிற்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுது சிறிது தூரியவள். குளிரும்,
திசைச்சொல். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (உஉஉ)

1783. (க) அந்நுண்டுகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்டிலுத்தரியம்புதைந்துசவல்வருத்த
மைந்நுண்குழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவற்சிறனிவருத்தக்கலுழந்தாற்றாள்.

1784. (உ) மாசொடுமிடைந்துமணி நூற்றணையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டுபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துகிலிற்றேய்த்த அரத்தம்போலுக்கல் தன்வெம்மையால்
அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச்
சுவலை வருத்துதலானும், சேவகன் மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக்
கும்படி நிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனராகிய கவற்சிறி வரு
த்துதலானும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசொடுமிடைந்து நீலமணியைக்
கம்பியாக்கினவொத்தமயிர் கழுவுதலுமிடமிடச் சடையாய்த் தாழ மலரை
வாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரத்தினையும் மனத்திலோதி
வணங்கி மறைந்தவழியிலே இருந்தாள்.

கருத்து, சேவகன்வாழ்கேருதுதலின் மறைத்தலாயிற்று. (உஉஎ - அ)

(பி - ம்.)—1 'மிகுசெய்யவனை'

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன் நிறமினியென்றெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்ந்துமுலைக்கலிக்கமதுனைப்ப
வந்திலிருந்தாளவளுக்கடைந்துமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாதோ.

(இ - ள்.) அங்காமிருந்தவன், இப்பொழுது எப்பிள்ளை திறத்தைச் சிந்திப்பெனென்றுசுந்தித்துக் கண்ணிப்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிக்கமாகிய அதிஷ்டனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தார் ; இருந்தவட்கு எப்பிள்ளைகளென்று ஒருகாதல்மிகும்படி அவர்கள் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்த்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரால் அழகைமாற்றினாள்.

(௨௨௬)

1786. (க) வரையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விரையுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்கண்கொ
லுரையுடுத்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுடுத்ததேமொழிகொலென்றுதெரிகல்லார்.

1787. (உ) மங்கலமடிந்ததிருமாமகனையொப்பீ
ரிங்குவரலென்னைகுலம்யாதடிகட்டென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெனிதன்றே
நங்குலமுதும்வரவுநீருரையினென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உடுத்த - சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவன், திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்றதெரியாாய், மங்கலங்கெட்ட திருவை யொப்பீர், இங்குவந்தவரவு எவ்வளவு? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்று கேட்ப, எங்குலமும் எம்வரவுக்கேட்கவேண்டிற் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ் வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி நங்குலத்தையும், நம்வரவையும் நீர்கூறுமி னென்றாளென்க. (௨௩௦ - ௨௩௧)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவானை
பூட்டிசிலையிறவினொடுபொருதுதுயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வானையும், பூட்டினவிற்போலுயிர்வோடே பொருதுதுயிலும் இராசமாபுரம்.

(இ - ள்.) பொருட்டிராசுடையாருதையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய நகர் எமதுகைபதியாமென்க. (௨௩௨)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையறுண்ணுணர்விறசாகரற்குத்தக்காள்

கொன்னெடியவாட்கட்குருத்ததைதீத்தன்
மன்னடுங்கவீங்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன் மந்திரநூலிற் கூறியவுணர்வு.

(இ - ள்.) இம்மடங்கலன்னான், அங்குகில் மந்திரியாகிய சாகீரற்குத்
தக்க மனையாகிய குருத்ததை மகள் புத்தத்தென்றொனென்க. (உருக)

1790. அளப்பரியநான்மறையினுணசலுனென்பான்
றினாக்குந்திருவொப்புடையதிலோத்தமைதன்சிறுவன்
வினைத்திரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்பு
னினைப்பலிவன்றேசரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

வினைத்த - தனக்கு ஒரு பொறையண் டாக்கிக்கொள்ளுதலானே. இரும்
புகளெல்லாமேய்ந்து குடைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன்.
'வினைத்த' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திருந்தவன், சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அச
லன் மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன் ; இவன் புகழைக்
கூறில் இளைப்பென்றொனென்க.

இவன் சேனபதி.

(உருச)

1791. செட்டிதனபாலன்மனையாள்சினவுவாட்கட்
பட்டருதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமுதாங்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

(இ - ள்.) அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்
திரைக்குப் பிறந்த தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும் விளங்க இவ்விடத்திருந்
தான் பதுமுகனென்க.

நான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் னுதலிலே
மின்போலே நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்திரையென்னும் நிலப்பெயர்
கொண்டது ; "அரவம்புன் சடையிடைந்த, மின்னையான்" (நிருச்சீர்.
கஉரு) போல. (உருரு)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
வின்மரியதோள்விசயத்தனுயிரக்கவசம்
பின்னரியகற்பினவன்பிரீதிமதிகாதற்
றன்மகனென்னானடிகடேவதத்தனென்பேன்.

ஒரு பெயரை யெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர்
கூறினர் ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அடிகளே ! அங்குகிலே அரசன் பெயராற் பட்டமும்பெற்ற
வன் ; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம் ; விசயத்தனென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன் ; அவன் மனைவி மகளிரான் மலைத்தந்தரிய கம்பிணையுடைய பிரீதிமதி ; அவடன் காதன்மகளேனாகியபுரன் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையெனென்க.

கால்வர்க்குந்தாயரைக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகடேவாற் குலந் தாய்மை பெறுதலானும் மகடேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றனர்க. (௨௩௬)

1793. எங்கள்வினையாலிறைவன்வீடியவஞ்ஞான்தே
யெங்களுநிர்நம்பியோடுயாங்கன்பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவிந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

(இ - ள்.) அரசுசெய்த அந்தைநாளிலே யாங்கள்முற்பவத்திற்செய்த கல்வினையாலே எங்களுநிர்போலும்பியோடே கூடவந்து பிறந்தேமாக, எங்கள் தமர் இவர் நம்பிக்குத் தோழரென்று எம்மையிந்தார்; யாமும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன் சுற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனழிக்கின்மமைநோக்கியும் கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமையோக்கியும் இவர்கள் தமர் தோழரென ஈந்தார்; இங்ஙனஞ்செய்ததது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தகல்வினையென்மணர்க. இனி, “ அழகுரல் ” (சீவக. ௩௩௦) என்னுங்கவியில், “ உழி தருபெருநிதி ” என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக் கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், ‘ எங்கடமர்தோழரெனவீந்தார் ’ என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௩௭)

1794. யாண்டுநிறைந்தேகியபினந்தனவற்கினையார்
மாண்டகுணத்தார்நபுலவிபுலரோடுமென்னு
மீண்டவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்தித்
திண்டரியவெம்மையோடுதிக்கயங்களெனவே.

‘ யாண்டு நிறைந்தேதிதியின் ’ என்பதனையும், ‘ மாண்டகுணத்தார் ’ என்பதனையும், மூவர்க்குக் கூட்டுக.

(இ - ள்.) யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கினையாராகிய கந்தர் நபுலவிபுலரோடே யாங்களும் திகையக்களென்னும்படிஎன்மராய்த் தக்சினெய்திப் பகைவர் திண்டத்தரியவெம்மையோடே மிகவுங்கடுகவளர்ந்தேமென்க.

‘ இனையான் ’ என்பது பாடமாயிற், அவனுக்கினையாள்நந்தன் ; அங்ஙனமாண்டகுணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனம் மாண்டகுணத்தாரொனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றித்து. (௨௩௮)

1795. விறகுழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்தின்னொழிலு

நற்றொழில்வாசியொடுநன்கலைகணிந்திக்
கற்றனங்கள்யாழுமுடன்கற்பனகனெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

(இ - ள்.) யாரும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விசைகளெல்லாம், முதலில் நன்கலைகளிலேநீதிப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப் பின்பு வினைத்தொழிலையுங்கற்றேமென்க.

விறற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமென்க. அ, அசை. (உருக)

1796.(க)வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமிட்டுவிசும்பேகும்
விஞ்சையரையன்மகளைவினைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலேலனுண்ட
நம்பியவனாமெவனென்னினிதுவாமே.

1797.(உ)கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றேழு
னந்திலொருநாளவனையாசனொருதவற்றால்.

1798.(ங)தொடிகடவழ்வீங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குமுன்மகளிர்க்கிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிகடவழ்ந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கற்றப் பின் நிரையீட்டுக் கலுவலேகன்மகளை யாழாலேவென்றெய்தி யாணையையும்வென்று குணமாலேலனுண்டநம்பி என் தோழனும்; அவனும் யாதெனத் சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதொரு தவற்றாலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோடாச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறு கும்படி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவன் மகளிர் மனக்கரிய நகரிலேகொல்லவென்றுதேவதத்தன்கூற, விசையமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்ப புகுகின்றான், கொல்ல வென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமென்ப பொருளுரைக்க. காய்குப்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்த நாகமென்றது இலபொருளுவமை. “மோட்டு முதுகீர்” (சீவக. களஅஅ) என்னும் கவிதொடங்கிக் கொல்லவென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயிரைக் காத்தவனைக் கோறல் அறவன்மையின், அரசன் தவறென்றார். யாத்து - யாக்கீ. (உசு-சஉ)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர்நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கெட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்துமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவிழ்த்தா
ரர்தலானங்கையாரேயருள் பெரிதுடையரென்றார்.

(இ - ள்.) நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தக்கெட்ட அளவிலே தம்
மகனுக்குற்ற நவையென்று கூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழி
ந்து கலங்கிவிழ்த்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையராவிருந்தார்;
இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடியென்
னென்றுரைக்க. (உச௬)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பரிந்தரைத்தசாந்தின்களிதருநீற்றேற்ற
யாழ்புரைகிளவியாற்றாண்மயங்கிவிழ்த்தாற்றுகின்றாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருத்
திதுவென்றநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போ
டே தந்த பனிரீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றளாய்
அழாநின்றாள்.

கையாற்றின் நீக்கிவின்றாள்.

(உச௭)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனையாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலுளர்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்விழவிழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினாயென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ, அகை. விம்மாந்து - பொருமி.

(இ - ள்.) என்பிள்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலுயர்ந்து
போய்ப் புறங்காட்டிலேவிழ அங்ஙனம்விழ்ந்தற்குத் துணையாய்த்தோன்றின
நீ இப்பொழுது என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (உச௮)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையான்வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றையே.

கத்துக்கடன் சுந்தையென்றது, வருவார்கூடக்கேட்டு.

(இ - ள்.) கத்துக்கடன் செறிவுநிறந்த உவகையனாய் எடுத்துக்கொண்
டுபோய்ச் சுந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவனர்த்த அவன் வருந்தும்படி,
என்னையா! அகன்றாய் என்க.

விரைசொல்லிக்காதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா, விளியன்று ; இரக்கக்குறிப்பு. நினை வளர்த்தற்குரிய கல்வினையுடையவனும் வருந்த அகன்றயே என்றான். (உசக)

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்வினங்கிலேவேல்வேந்தன்

முன்னுரைத்தமுன்றுகனவும்புணையாக

வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா

தென்னரசேயென்பூசல்கேளாதிற்றத்தனையே.

(இ - ள்.) என்னரசே! வேந்தன் மேல்விளையும்படியைக்கூறிய முன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்பூசலையும் கேளாதே இறந்தாயே என்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நின்றதல்வனும் பகையைவெல்கென்று போகவித் தலின், என்பூசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

1804. கோவமாவாக்கிக்குடியோம்பிரின்குடைக்கீழ்ப்

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினும்

போவம்மாவென்றரைப்பப்போவேன்முன்போயினு

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஓம்பி-ஓம்ப. அரசனாடனிடந்திலேன்; இருந்து பகையையும் வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானி னைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா : அம்மை, அம்மாவென விளியேற் றது ; “முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிதுதி, யாவோடு வருதம் குரியவு முளவே” (தொல். விளிமரபு. கு. ௬) என்றதனால். அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, “கடிசொ லில்ல” (ஹெ எச்ச. கு. ௫௬) என்பதனால்கொள்க. அன்றி, அம்மவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற் கேட் பித்த உரையசையாயவிடத்து, “உரைப்பொருட் கிாலி நீட்டமும் வரை யார்” (ஹெ உயிர்மயங்கு. கு. ௧௦) என்பதனான்கு அதுபின்பு, “அம்ம வென்னு மசைச்சொ ளீட்ட, மம்முறைப் பெயரோடு சிலனு தாயினும், விளி யோடு கொள்ப தெளியு மோரே” (ஹெ விளிமரபு, கு. ௭௬) என்பதனால், அம்மாகொற்று’ என்றவழிக்கொற்றுவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கேளா யென்னும் பொருடத்து அதனோடுகூடி எதிர்முகமாக்கி நின்றதாதலின் பிரிந்து நின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனும் பிள்ளையென விளித்தல்பொருட் தாத.

(இ - ள்.) உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலின் கோவும் அழ கியதிருவுமாய்கின்று நிற்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினும் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்பப் போவேன் முன்னே போனாய் ; அங்குமப்போவ நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனி அகன்றே விட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினா.

(உசஅ)

1805. கோமான்மகனே குருகுலத்தார்போரேறே
யேமாங்கதத்தாரிதைவாவென்னின்னுயிரே
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணீர்
பூமாண்புனைதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், 'ஏமாங்கதத்திற்குறைவா' என்றான். உவப்பின்கட்புதல்வனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறி, 'காமா' என்றான். கலங்கவிழ்த்தது - அரசுசெய்தது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது, நீபகைவென்றால் யான் நின்மந்தையை நோக்கி அழுதின்றநீரை நோக்காதேயென்றவாறு.

'கண்ணுணி' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) மகனே ! ஏறே ! இதைவா ! உயிரே ! காமா ! தாராய் ! என் கண்ணீரைநோக்காதே போகின்றாயோவென்றானென்க. (உசக)

1806. கந்தார்களியானைக்காவலனார்கான்முனையை
வந்தார்வாய்த்தீதின்கைக்கேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே
னந்தோவறனேமற்றற்றேனலாற்றேனல்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்பின்னையைத் தீதின்கையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலேமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன் ; நொந்தயான் அந்தோ ! இனி ஆற்றேன் ; ஆற்றேன் ; ஆதலின், 'ஆறனே ! இந்நோயுடனே இவா கின்றேனென்க. (உரு௦)

1807. முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்காண்ப்பிழைத்ததென்றேவீர்கா
ளென்னொப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றேன்றற்கென்
றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயின்போல்விழ்ந்தனளே.

(இ - ள்.) கடையான், தேவீர்காள் ! என்மகனை என்கண்குளிர முன் னொருகாற்கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின திவினையாது ? அதனைக்கூறுவீர் ; இனி என்னைப்போற் பாலிகளானமகளிர் தோன்றற்க வென்று அரற்றி வருத்தினமயின்போலே விழ்ந்தானென்க.

அரற்றுகின்றவள், இவ்வனமரற்றினுள்ளாறு, "மாழ்குபு" (சீவக. ௧௮௦௦) என்னுங்கவிமுதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூற லாகாதென்றவள் தன்னைப்போற் பாலிகளானமகளிர் தோன்றற்கென் பொருளெல்லாக்கூறினாள் ; தோழர்நல்லினை அவ்வனமகிழ்த்திற்று. (உரு௧)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாபான்பெருமாட்டிவாய்மொழிகேட்
டுண்மல்குநெஞ்சினாரபொய்யெனவேவெய்துபிராக்
கண்மல்குநீரார்முதமுதக்கனென்கினரே.
தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரிணையுடைய சச்சந்தன்தேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்ட தற்கு வெய்துயிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிகிறந்ததெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீரையுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவுதிமண்ணி” (மதுரை. சகசு) என்றாற்பிறரும். கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்த்தது, வழிபாடுதோன்ற. (௨௫௨)

1809. கண்டிர்குறும்வினைந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரென்றுவப்பெழுந்தாடினரே.

(இ - ள்.) தாரார், காரியமுடிந்தபடி கண்டிரேயென்று வெளியாகக் கூறினாராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்ற மாய்க் கீழ்மகனாயிரையுமுண்டோம்; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி உடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினாரென்க. (௨௫௩)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்விசையைகிடந்தானைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்று
போழ்ந்தகன்றகண்ணாள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிதைஞ்சிச்சொன்னாவன்றிறமே.

(இ - ள்.) விசையை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்த பல குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனயிரைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணொழுந்திருப்ப, கைகுவித்த வணங்கிச் சூழ்ந்து அவல்பிழைத்தபடி கூறினாரென்க. (௨௫௪)

வேறு.

1811. கொலைக்களங்குறுகலுங்கொண்டொர்தெய்வத்
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கினு
னிலக்கணமடப்பிடியியைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினுனென்று தேவதத் தன் கூறப்புகுந்தனைத் தாம் கொண்டுசூறிகின்றார்.

(இ - ள்.) போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குணமாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகின அளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே பார்த்த இஃது இடமென்றநீக்க, அத்துன்பத்தை நீக்கினுனென்று கூறினாரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை.

(௨௫௫)

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமருதவுக்கொண்டனஞ்
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றென
மாவடுநோர்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினான்.

சென்று - செல்ல.

(இ - ள்.) யாங்கள் கிண்ணத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்
தேம் ; அங்கனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிகனென்று
மறைத்த போர்வையைக்கடவலிட்டுத் தான் அரசனாதலுக்கண்டமென்று
கூற, அதன்கேட்டு விசையும்கிழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க. (உரு௬)

வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிகாட்பிறந்தான்பகையாவையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பினு
லிரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

(இ-ள்.) பரணிகாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற்
பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன் ; என்னிடத்தேதங்கிய அன்
பாலே தரணியைக்காவாலாய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டா
னென்க.

இன்ன காட்பிறந்த இன்னானென்றல் அரசர்க்கு மரபு. பரணி யானே
பிறந்த காளாதலின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன்
பட்டது - தன்னை இடிக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே (குறள், ௪௪௭)
வேறொருத்தவயின்றென்றதனாம் கேடுவினைந்த உதவியின்றி நின்றநிலை ;
இதைவறுற்றது - அமைச்சர் நிலமுந்திரவும் நீங்குமென்றது கொள்ளாதே
கட்டியங்காரனே எனக்குள்ளானென்று பின் உதவியின்றிநின்றநிலை, காவலன்,
'உண்ணலன்' போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. (உரு௭)

1814. விசையென்றுலகோடியவிறிலேன்
பகையினொற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையகம்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை
யுசைவின்றையனைத்தம்மினெனச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) அங்கனமெய்தியவன், விசையென்று எங்கும்பார்த்த கல்
வினையில்லாதேன்மேல்வைத்த பற்றுல் தஞ்சுதலாலே, யானுற்ற திக்கெல்லா
வற்றையும் கம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி
ஐயனை என்னுழைத்தாரும்மென்ற கூறினானென்க. (உரு௮)

1815. கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யானும்கூறன் பின்யாரையுந்தேறன்மி

னேதமின்னனவின்னணமெய்தலாற்

பேதையாரொடும்பெண்ணொடும்பேசன்மின்.

(இ - ள்.) இக்காரியத்திற் சிறிதும் சேவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்
மின்; யாவரையும் தேறல்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நினைவின்றி
யும் வருதலின், அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றொளன்க.

இன்னனவென்றது, தான்பிறப்புணர்த்தியஅதனை. இன்னணமென்
றது, தன்னினைவின்றி யிலாவத்திற்கூறியஅதனை. (௨௫௬)

1816. பங்கைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்

வகைகொண்மேகலைமங்கைபார்நெஞ்சமு

மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செந்நிலலலா

புகைசெய்வேலினிர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

(இ - ள்.) வேலினிர் ! பங்கைவார் நெஞ்சம், பாம்பின்போக்கும், மகளிர்
நெஞ்சம், மின்னும் செவ்வதாகநிலலாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சை
யும் பேணி ஒழுகுமினென்றொளன்க. (௨௬௦)

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லையொருட்

குணத்தொடுமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்றைப்

பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றார்

மணிக்கொடிமாசண்டன்னாண்மற்றதேதுணிமினென்றாள்.

(இ - ள்.) யாங்கள் குணத்தொடுமலிந்த சேவகனை ஒருநிலைகளாவாகிய
நாளுக்குள்ளே நியர் திருவடியைச். சேரும்படி கொணர்ந்தபின்றை அருளிச்
செய்த காரியமே செய்து தழும்பெறிக்கிடந்த நிறைந்த பகையைமுற்பட
அடர்ப்பேமென்றார்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றொளன்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை, அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (௨௬௧)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புக்கரநிறைந்தகொள்கைச்

செறிதவவிசையபாதஞ்சென்னிபின்வணங்கிமின்னி

வெறிகமழ்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிவில்கைதொட்

டெறிபடையெழுகவென்றார்வனையெழுந்தார்த்தவன்றே.

(இ - ள்.) ஐம்பொறியும் புலங்களிற் செல்லுகின்ற வேட்கை மிகவும்
நெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமறநிறைந்த விரதங்கொடியுடைய விசைய பாத
த்தை வணங்கிமின்னி நண்ணி உண்டு படைபெழுகவென்றார்; வனையெழுந்து
ஆர்த்தவென்க.

தவவிசைய - முற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசையென்றொருபெயர். ()

1819. பைந்துகின்மகளிர் தேன்சோர்ப்பிளவாய்திகழநாணிச்

சுந்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைப்பதேபோ

விந்திரகோபங்கௌவியிறகுளர்கின்றமஞ்ஞை
யந்தரத்திவர்ந்தபாய்மாவரும்பொற்றாசுவத்தாலே.

திகழ, இடக்கர்.

(இ-ள்.) மகளிர் தமது வாய்திகழ்தலாலே, அத்தஞ்ஞை அது திரு
முபாயம்நீண்டு கூந்தலுக்குலெத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத்துடைக்கின்ற
தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கொளவி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின்
தார்மணியோகையாலே பறந்தனவென்க. (உசு௩)

1820. சார்தின்மேற்றொடுத்ததீந்தேன்றண்மதிக்கோடுபோழ்ப்
போந்துமட்டருவிவிழும்பொன்னெடுக்குன்றுமந்த
ணேந்துபூங்காவுகுழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமடுத்துடன்சென்றதன்றே.

தேன், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அப்படை, சந்தைத்திலைவைத்த இரலைமதிக்கோடுகிழித்த
லாலே அதின்மட்டு அவ்விருவினின்றும் போந்து அருவிபோலேவிழும் மாந்
தரியங்காத குன்றையும், பாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலே
சென்றதென்க. (உசு௪)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலேமங்கையர்வளர்த்தசெந்திப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுரையிற்பொங்கிக்
கதிர்த்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கரைவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

(இ - ள்.) தேனாறு அகைகிறமாலையையுடைய மங்கையர் வளர்த்த
தீயாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்எழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய
துறைபோலே இட்டிகையாற்செய்த எயிலுக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும்
ஏமமாபுரத்திற்கு நிற்காதத்தனவில் நதிக்கரையிலே, அரவோடொப்பார்
சென்றவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவியுணர்த்தும். (உசு௫)

1822. மானயாரோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணெவண்மணற்
ருணையாநால்வருந்தண்பிள்ளெய்தினார்.

கான : அ, அகை. கண் - இடம். தேனியநீங்கமாட்டாவருந்தும்.
தானையா நால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

(இ - ள்.) மான்வருந்து கோக்கியரிடைபோலும் துடக்கமும் அழகு
முடைய கான்யாற்று நீடைகையிற் பொழிவிலே உயர்ந்த மணலிலே நால்
வரும் சென்றாரென்க. (உசு௬)

1823. வார்த்தேன்றுனித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
வார்த்துபோதருந்தவிசுத்ததொத்துமேற்
வார்த்தேன்வண்டொடுதுதைத்துள்புக்கவர்
போத்துபோக்கரியதப்பொழிவென்பெற்றியே.

(இ - ள்.) அப்பொழிவின்மன்னம், எவத்தேன்வார்த்து துனித்துப்
பூவின் மதுமுதி மணலில்ல போது ஆர்ந்து தவிசுத்ததொத்து மேல்வெளி
யடங்கித் தேறும் வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத
லரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(உ௬௭)

1824. தாதணிகொழுதிழலிருந்துதண்மதுப்
போதணியலங்குழம்பொருவின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுரையன்ரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழிவினிழலிலேயிருந்து சேவகனை யாமடைபுத் திறம்
யாது ? அதனை நீருகாமெனன் தானவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காத
லோடே கூறினானென்க.

(உ௬௮)

1825. (க) திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினகிரைகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொயம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே.

1826. (உ) சேட்குலாஞ்சிலையொடுதினைத்தயின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செப்பினனலர்ந்ததாரினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு ; நிலக்குப்போல. என்மது, துரியோதனன்
விராடபுரத்தே நிரையடித்துத் தருமன்முதலாயினான்மையுணர்ந்ததற்கு
யாமும் இவனுண்மையை உணருகின்றதன்மையொக்கும்படியென்றவாறு.

(இ-ள்.) பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிகொயை யாமுங்கொள்வேம் ; கொ
ண்டபின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தொண்டம்குச்
சிதைவதில்லை ; அதற்குக்காரணம் ; வனத்தயில்லாதே தாரத்தேபொருதபின்
அவரனாகி வாட்போலாததொடங்கின் நாம் படைகையக் கழிகமிட்கலாம் ; ஆத
லான், இதுவிருப்பமுடைத்து ; ஆனி எழுகவேண்டி அதனை யொழிந்தமுவர்க்
நக்கறி, பின்பு, அவன் படைக்குக்கூறினானென்க.

(உ௬௯ - ௭0)

1827. (க) இருங்கடன்மணிகிரையெய்திராங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிகரையனங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்விற்பின்நிங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாந்துவஸ்கேண்மினே.

1828.(2) மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்துமின் மினிர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மினிர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சாங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்பொன்னைகயிரெண்ணிச்சூழ்மின்களே.

1829.(௩) என்மனைப்புத்திசேனென்னுநான்மறையினு
னன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி
யொன்றிமுன்னிடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வர்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றாம் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) புத்திசேனென்னுமந்தணன், யாமெய்தி நிரையைக்கொண்ட
பின் அருங்கடியனிகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவர்
தால் அஞ்சினாரப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாத் கெட்டார்களென்று
பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அத
னைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மினிர்ந்
தாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானை குளிப்பதொருகுதிப்பெருக்
குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையிர்! இனி இதனையும் எண்ணிச்சூழ்
மினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதமுகன்கூறிய அதவே காரிய
மென்று நால்வருமிருந்த அளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவர்வந்த இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவென்றுகூறாநின்றாரென்க.)

1830. (௧) வளையசுந்தாமெனும்வாரணமால்வரை
முனையினந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கிளையினம்பிழகளைஞ்ஞாற்றிடைக்கேழரக்
களையவஞ்சனவரையனையதக்களிறோ.

1831. (2) கடுமதக்களிப்பினற்காரெனமுழங்கலின்
விடுகலார்பாகரும்வெருவாக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்நிநுருள்பிளந்
தடுகளிறத்தப்போதிகைபரிந்தமுன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வளையசுந்தாமென்றும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடி
களுக்கிடையிலேயின்று நீததையுடைய அரக்களாலி அஞ்சனவரையனை
யதாயிருக்கும்; அம்மனிததால் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலா
யிருந்தார்; அவ்வடுகளிப் பெருவரும்படி கொப்பிடுதற்கு அணுவிப்பிற்
பிளந்து பரிந்து அழிந்ததென்க.

நீருள்-சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டுவதொன்று. இனி
ஈருள்பிளந்தென்றே தின், உள்ளீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டுக.
அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலி. (உஎச - ரு)

1832. கண்ணுமிழ்தியினுற்சுடநிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்டிலாய்ப்பாத்தராரின்றி
ரண்ணலங்களிற்றிணையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினுர்மனமென்பபடிந்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணிநீயாத்சுடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டு
உலாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தராரின்றி ரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்
கினுன் ; அப்பொழுது அவனிடத்தே மகளிர்மனந்தாழ்ந்தாற்போல வந்து
தாழ்ந்ததென்க.

‘வண்டிலாம்பார்த்தர’ என்றபாடத்திற்கு வண்டிலாங்களிற்றைப் பார்க்
கின்றிரை மகக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (உஎச)

1833. இறுவரையிவ்வதோரிலங்கெயிற்றிரியென
வுறுவ்வையார்பினுன் றாசங்கொண்டொய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்பெருஞ்சன
மறைகடற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

(இ-ள்.) மிக்க வரைபோலுமாற்பினுன் பெரியவரையிற்பாய்வதோர் அரி
யென்னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப்புரோசைக்கயிற்றைப் படித்
துக்கொண்டு விரைய ஏறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆக்கையொலித்த
தென ஆர்த்ததென்க. (உஎஎ)

1834. அங்கையந்தலத்தினுலப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியாண்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியவுவகையிற்பொலிந்துமாக்கன்றவன்
றங்கியபயிர்த்தொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணியன், அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐது என்றாகுறி,
அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டின அளவிலே, அக்களிறு
உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பரிராற் றொழிந்தனைத் தன் கை
யாலேசெய்ததென்க.

பரிராவன : பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில்-தோட்டி முதலியன
எடுத்துக்கொடுத்தல். (உஎஅ)

1835. கொட்டையம்புரோசைதானிருவுடங்கொண்டென்
கட்டினுன்கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு
மிட்டனனிரண்டெனியிழக்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவரையின்னெனக்கட்டினுன்.

(இ - ள்.) கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியை யுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டு வடக்கொண்டு சேரக்கட்டினான் ; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற்பிணைத்த அதின் கழுத்திலேயிட்டான் ; இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுக்கட்டினான்.

(௨௪௬)

1836. கச்சையும்விக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுறுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியினை
யுச்சியும்புரோசையுட்டுளிப்பவய்த்துறுவளி
மெச்சிமேல்வேந்தனும்விழைதகத்தோன்றினான்.

அச்சுறுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மரக்களிலே இரும்பைத் தைத்துக் கழுத்திலே மாடப்போலேயிடவெடுத்து.

(இ - ள்.) உறுவலி சீழ்வயிற்றிற்கட்டுங் கச்சையுக்கட்டினான் ; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுக்கட்டிவித்த அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுத்தச்செலுத்திய புலிமுகப்பில் இருக்கின்ற அரசனும்புகழ்த்த விரும்பும்படி வந்ததோன்றினானென்க. (1)

1837. கோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்டிளாமிவட்டருகென்னவே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சாங்கொண்டுபுக்கானரோ.

(இ - ள்.) தொழ்போலேவளைத்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்த வந்து நீன்று ஈம் ஏற்றி அதில்கைக் காண்போம் ; இவ்விடத்தேகொண்டு வருகவென்றா, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாயுருமென, கொடியாற் கூற்றென அதனையுள்ளே கொண்டேபுக்கானென்க.

(௨௪௭)

1838. குழவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென
வழகிதாப்பறப்பதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்ந்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனென்பவே.

(இ - ள்.) இளஞாயிறு ஒருகுன்றைக் கவானிடக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்றதொழிவிப்போல் தன்னிடத்தே தொழிவியுடையனாயும், மழையை யெறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க.

(௨௪௮)

1839. வனைகலத்திகிரியும்வாழியிர்மேற்செலுந்
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்விதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினான்.

கனகடுங்கதற்பரி - மிகவுங்கடி தாகிய மிக்கசெலவினையுடைய.

(இ - ள்.) திரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே கடத்தினென்க. (உஅ௩)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநாறுயிர்
திரிவவேபோன்றன திசையெல்லாங்குஞ்சாக்
குரியவன்னிவனலாலுலகினிர்விலனென
வரிதுணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒரும், அசை.

(இ-ள்.) அதகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிநந்தயானே திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறு தற்கு மற்றொருவனிலெனென்றுகூறி அமைகவென விலக்கிந்தென்க. (உஅ௪)

1841. வள்ளுகிர்நுதியினால்வரிநுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநின்றலு
மெள்ளரும்மிருமணிகினினெனவிசைத்தன
வெள்ளநிர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

(இ-ள்.) தோட்டி நுதியென்னும்உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தின அளவிலே இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்த்ததென்க.

ஒடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்த வென்க. (உஅ௫)

1842. (க) என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான் நனக்குரைப்பதொத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைத்ததா
னன்மனக்குஞ்சரம்பியோடென்மரும்.

1843. (உ) தேவனேமகனலன்செல்லன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனன்பாரின்மேலென்மருங்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோணக்கின
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தன்மனத்தின்பொருளைத் தான் தனக்குரைக்குத்தன்மையை யொத்து ஏவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன் மனக்குஞ்சரம் கம்பியோடொத்துத் தொழிபெச்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும் கம்பிக்கும் என்மனம் நன்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

வினைத்தனர்வெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
வனைத்தனர்பூசல்விட்டினார்த்தவோடினார்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஆடவர் நிரையைவனைத்தார்; ஆயரும் உனைத்
தனராப்போரைவினைத்தார்; வினைத்தவர் அப்பூசலைக் காகவிட்டு வெஞ்
சொல்லால் உணர்த்த ஒடினாரென்க. (உக௫)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கினையநம்பி
வார்த்தொகைமுழுவம்விம்மமல்லுறழ்தோளிநுனை
நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெடுநகர்ப்பெயருநுங்கள்
சீர்த்தொகைக்குலனுமெல்லாந்தெரிந்தேமக்குரைமோவென்றான்.

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின் தகாலத்து அரசனிருக்கும்படி கூறுகின்
றார். தெரிந்து - தெரிய.

(இ - ள்.) கரபதி, சீவகற்கு இனைய நம்பியாகிய கந்தட்டனை நாம்
முடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின் பெயரையும், குலத்தையும் எமக்குத்
தெரியவுரைப்பாயாகவென்றானென்க. (உக௬)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புலவுகள்செம்பொ
னரித்தசும்பொழுக்குன்றத்தருவியின்வெரி இயமஞ்ஞை
பரித்தவைபழனநாரைப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
முரைத்தகுநாடுமூருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

(இ - ள்.) அடிகளே ! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுண
ரும்படி நான் தத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினவை நாரைப்பார்ப்
போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமுரையும் குலத்
தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (உக௭)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
குருகினோடியிச்செந்நெற்கொழுங்கதிர்குவனையெற்ற
முருகுவிண்டிரியத்தீந்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்னு
டெரியுமிழ்ந்திவங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிழந்துபாய்தவ்வுலே அஞ்சிய அன்னமும் குருகுமிரிதலின்,
அவற்றின் மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவனாமேலெற்றுதலின் நறுநார்தம்
விட்டு உலாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குகாடென்க. கதிர்குவனையென்றே
பாடம்.

(இ - ள்.) வேலோய் ! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விசுதி.

(உக௮)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்தீந்தேனகிற்புகைபொன்னனார்தங்
கூந்தலிற்குவித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழ்ந்துமாடமிருள்படப்புதைபுஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிழுதாரிராசமாபுரமதென்றான்.

(இ-ள்.) துதிக்குக்கொடுத்த அகித்புகையும் வண்கொப்புளித்ததேனும்
மாந்தர்மேற்றவழ்ந்து இருள்படுதலாலே மாடம் புதைபுஞ் செல்வத்தினை
பும், இஞ்சியையுமுடைய அம்முதர் இராசமாபுரமென்றனென்க. (உகக)

1856. எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளாப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவனைத்துமுற்றி
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவார்த்தென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினுன்றன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

(இ - ள்.) அடிகள் ! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று கந்தட்டன்குறின
வளவிலே, நிரையையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி உளைத்துக்
கவார்த்தென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவி
யிடத்தே யிசைத்ததென்க. (ரு00)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிறெனவிசைப்பச்சிறி
மருப்புறக்கந்தபாய்ந்துமுழங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்டிப்படப்புடைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி: - கொன்று வெல்கின் தவென்றி.

(இ - ள்.) வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சிறி, மருப்புறத்தக்
குத்தி முழங்குக்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிடிப்ப
வடித்து, நோக்கிச் சினம் உடலிச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினனென்க. (ரு00க)

1858. நாற்கடற்பரப்பும்வந்துநன்னகர்க்கண்னுற்றென்ன
வேற்கடற்றாணையாய்மாவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடுநிரைபெயர்க்கவென்றான்.

(இ - ள்.) நாற்கடலும்வந்து ககரிலேகூடிவென்னும்படி குஞ்சரக்
குழாத்தோடே தானையும் மாயும் தேரும் ககரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்
பரப்புப்போலப் பாலுண்டானநிரையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறின
னென்க. (ரு02)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கியிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமொநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டேர்விரைந்தினநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சங்கும் பறைகளு முழங்கியொலியாரிப்ப வேழமுந் தேரும்
விரைந்தன ; மாப்பரந்தன ; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (ரு0௩)

1860. பானிறக்கவரிநெற்றிப்பசங்கினிநிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்புண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிறக்குழவித்திங்கட்குளிரகதிராரமார்பிற
றேனிறக்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமான்சொன்னான்.

பானிறக்கவரி - பாஸ்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய
ஒளிகொண்டமலை.

(இ - ள்.) சீவகனாராய், மாவைத்தேரிஸையுறம்படிபண்ணித் தம்பிசெலு
த்த அத்தேரையேறி ஒருமொழிகுறினானென்க. (௩௦௪)

1861. மன்னவனிரைகொண்டாரைவளநகர்த்தந்துமன்னன்
பொன்னவிரகழலிற்றங்கன்புனைமுடியிடுவியேனே
விண்ணிசையுலகந்தன்னுளென்பெயர்சேறவின்றாய்க்
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய : அ, அசை.

(இ - ள்.) அரசனிரையைக் கவர்த்தவரை இங்கரிஸைகொண்டுவந்து அவ்
வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனாயிற், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்
சிற் காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைக்கவென்றானென்க.

அரசனைக் காணாமற்போந்து வஞ்சிக்கூறினான்.

(௩௦௫)

1862. பார்மலிபரவைத்தாணைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னார்மலிகடாத்தகொண்மூநெற்றிமேன்மின்னிடும்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் தலையிற் றோன்றுவ
தொரு மின்னினும் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

(இ - ள்.) தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவள
விலே, மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனொருமுகன்காணக்குன்ற
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த
விடுகணைசென்றுதேர்மேற்பின்முனாவீழ்தலோடுந்
தொடுகழற்குருகிடுகத்தித்தாத்துகில்வினானே.

விடுகணை, ஒருபெயர்.

(இ - ள்.) அடியேமாகியயாம் தங்குன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச்
சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதி
யெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவிழ்ந்தவாலில்லை, குருகில் நோக்கிப்
பதுமுகனையெய்த தறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவிடத் தன்படையைவிலக்
கினானென்க. (௩௦௬)

1864. ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவிழச்
சேந்தனகண்ணினாற்றித்திண்ணெழிற்றோவினாலும்
வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமாலேதாழ்முடியினாலும்
மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலனோயவருந்தீர்த்தார்.

(இ - ள்.) அரசனாத்தலிந்தமையிற் சேவகனைத் தோழரெல்லோருந்
தொழுது அடியினேவீழ்த்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவை
பென்றாயிற்று அத்தரங்கனிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலும்
கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான் ; அவரும் கோழ்தீர்த்தாரென்க. (௩௦௮)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாட்காளை தன்காதலாண்
நிலவாயிறைஞ்சிநீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி
யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசினங்குமரர்குழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டிடுக்கான்.

தன்னிலைப் பகையென்றவாலித்தாழ்த்து. கொல்லலையையவிரும்பின
வேல்; “கொற்றுகைத் குந்தில” (புறநா. ௬௩) போல. அரசநடாத்ததம்
சூரிய இளையகுமார். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரண
மான கனகமலை.

(இ - ள்.) காளை தன்றோழரை யானையிலேயேற்றிக் குமர்குழ நாதேவ
னாரிலேகொண்டிடுக்கானென்க.

சேவகனுமரசினங்குமரருந் தோழர்கால்வருடனே யானையேறினாரென்பது
ஏற்றி என்பதனாற்பெற்றும். (௩௦௯)

வேறு.

1866. வானக்கிநின்றறுநடங்குக்கொடிமாடமுதார்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவார்தொழமைந்தமேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்கி - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

(இ - ள்.) அரிமாநொடொப்பார் முதாரிலே சொல்லையும் நோக்கியபு
முடைய பாவையன்ன மடவார்தொழமைந்தமேத்த யானைத்திரளினின்றும்
இழிந்தாரென்க.

சிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சேவகனுமரசினங்குமரருந்தோழர்கால்
வரும் யானையினின்றும்இழிந்தமகாலத்துச் சேவகனுமரசினங்குமரையு மக
ளிர்தொழுதாரென்றுணர்க. (௩௧௦)

1867. செம்பொற்புளகத்தினாறாயிசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுநும்புமுலைவாணெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநாதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகக்களிற்றானடிதாம்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுடையினையும், கண்ணினையுமுடைய மடவார்விரும்பப் பொன்னுத்தெய்த கண்ணுடியால் இளஞாயிற்றைக் கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றனாகி அவனடியைத் தாம் வணங்கினாரென்க. (நகக)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்துவான்பொற்

பல்பூணெருத்திற்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோண்மருமான்முகனோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்.
வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னுத்தெய்த பூண்.

(இ - ள்.) மன்னன் பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்துளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுக்குறிப்புப்படப்பார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலத் தோழரென்றுனென்க. (நகஉ)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத்
தார்பொன்னடிசூழ்மணியங்கழலானேவேந்தன்
காரியின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்காண்கசென்றென்
றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினாரே.

(இ - ள்.) அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்கூழ்த்தாரர்னுதிய யானையையுடையவேந்தன் கண்கமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமர்ம். (நகந)

1870. தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
முழுமுற்றுந்தானேவிளக்காய்மணிக்கொம்பினின்ற
ளெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்
கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வனைத்தோளிஞட்கே.

முழுதம், முழுமெனவிகாரம்.

(இ - ள்.) முற்றந்தழுவுவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின் முழு துந்தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றமணிக்கொம்புபோலின் தவனை எழுப் போலுந்தோளார் தொழுதார்; அவன் என்னென்று குறிப்புப்படநோக்க, அவ்வளவிலே சிவகன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையென்று அவனேநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றம், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (நகச)

1871. துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
தொறுக்கொண்டகன்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்

கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி.

வெறுக்கைக்கிழவன்மகளென்னவிருந்துசெய்தாள்.

(இ-ள்.) மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்த கள்வரென்று கூறி
நக்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று ககையாடி, அப்பொழுதே
அளகைக்கோன்மகள் விருந்துசெய்தாலென்னவிருந்துசெய்தாளென்க. (நகரு)

1872. அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்

விருந்தாஃரிப்பானவன்சேவகசாமியேறு

விருந்தாற்கொரோலெகொடுத்தானெரிசுண்டலத்தாற்

பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

(இ-ள்.) புத்திசேனன், மறைந்தகாரியங்களுள்ளாம் புதிதாகப் பின்பு
கூறவேண்டி இப்பொழுது சேவகன் தனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலைபைக்
கொடுத்தான்; அதனை அவன் வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்தாதல்
நிறைந்த குழையைப் புறத்தினின்றூக்கி வாசியாநின்றானென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடுசெவணிய ஆகுபெயரினையாய்க்
குழையையுணர்த்திற்று. (நகரு)

வேறு.

1873. மற்றடிகள் கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்

சிறந்தடிச்சித்தத்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்

குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்

பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க; அரசன் நுகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு.
அடியிலே புற்றுப் போற்றியென்க. என்றது, சமைக்கின்றபொழுதேபுற்றுக்
காக்கப்பட்டென்றவாறு.

(இ-ள்.) திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும்
மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேபுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக
வேண்டுமென்று சிறந்தடியாளாகிய தத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடி
வீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவேன்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாதலின், முற்கூறினார்.

(நகரு)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மலை

யுயிரைமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுடையாடை

செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வாண்

மயிரெலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குக்குழாய்.

(இ - ள்.) கலுழவேகன், எலிமயிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலிய வந்தை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விரிக்க.

(௩௧௮)

1875. வந்தவனையாருமறியாமன்மறையாகத்
தந்துதரன்கேட்பவிதுசாமியலித்தானு
வைந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையனாகி
யந்திலகன்றான்மரொடாங்கணைச்சொன்னேன்.

(இ-ள்.) தான்வந்தவனை யாரும் அறியாதபடி மறையாகக் கொண்டு வந்தவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறை யாகவுடையனாப்த் தமரோடே ஏமாபுரத்தேயகன்றானென்று இக்காரியம் சாமியானையுளிச்செய்தானாகக்கூறினானென்க.

தோழர் ஏமாபுரத்த அறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்ற மை, “இங்கிவர்களிவ்வாறு” (சீவக. ௪௧௩) என்னுங்கவியிற்சூறினும். பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், “ஒருமதியெல்லையாருட்கொணர்ந்த பின்பை” (ஷட. ௧௮௧௭) எனவே சீவகன்வந்து விசயையைக் காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேதப்போக ஒன்றும், மாமனாருடத்து ஏறப்போகஒன்றும் மீண்டு ஊரேதவரஒன்றும் ஆக ஐந்துதிங்களுக்கு சென்ற வாறுணர்க. (௩௧௯)

1876. பட்டபழிவெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்துதுறசொல்லிப்
பட்டபழிகாத்துப்புகழேபாப்பினல்லால்
விட்டலர்ந்தகோதையவரால்வினாவதுண்டோ.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலையஞ்சி வேதேசிலகாரியக்களைக்கூறி அடனை என்னைத்தொட்டுச் சூளுறுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியையமறைத்து அரசுரி மையை எய்துவதொழிய மகளிரை மணஞ்செய்கின்றஅதனால் வினைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற் பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்ட மை கலுழவேகனுமறிந்திலென்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்குணக்கூறவே, “பொன்னணி” (சீவக. ௧௧௪௭) என்னுங்கவியில், ‘தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த’ என்றும், “சந்தமாலை” (ஷட. ௧௧௭௦) என்னுங்கவியில், ‘வந்தவிண் டோர்களை’ என்றும், அவன்வழிப்பட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித் துக்கொடுக்குமென்றதன்மீத தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரொ ன்னுமைபுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குக்கால், “தன்னுடை விஞ்சை யெல்லாம் தளிரிய லோத லோமும்” (ஷட. ௧௧௪௭) என்ன வேண்டாவா கலின். (௩௨௦)

1877. அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றாள்
செல்லுமதினோக்கிப்பகவேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னும்
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதற்கல்லாள்.

(இ-ள்.) அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப்பாள்போன்று எங்கை
யாகியகுணமாலைய ஆற்றாளாய் இரவித பகலிஃது என்பதறியாளாய், அவள்
மதியை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும் ; கதிரை, தன்மைப்பான்
மதியே, பெரியையென்னுமென்க. (௩௨௧)

1878. அரவுவெகுண்டன்னவகல்குணிலம்புல்லித்
திருவில்வளைந்தனையதிருமேகலையினிங்கிப்
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுள்ளாங்கொலுணர்கலனே.

(இ-ள்.) பாம்புகோபித்துப் படம்விரித்தாற்போலுமல்குபுகுடையாள்,
நிலத்தேவீழ்ந்து வில்வளைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றுநீங்கிப்
புருவத்தையுடையதொரு மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழித்
லாலே அடிச்சியிழைப்பனோ ? இடப்பனோ ? அறியேனென்றுளென்க.

திருவின் தன்மை கெட்டென்க.

(௩௨௨)

1879. நானாவருநையலெனநன்றெனவிரும்பி
நானையெனுநாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோர்
நானையுரையென்றுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினுமிந்நங்கைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

(இ - ள்.) சீவகன் நானாவரும் ; நீ நையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற,
அது நன்றென்று விரும்பி, நீ கூறிய நானையென்னு நாள் அணித்தோ ? சேய்த்
தோ ? அந்நானைக்கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும் ; இந்தநங்கை
யதுதுயர் நாளினும் நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை.

(௩௨௩)

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காதிமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிச்சேக்கும்புதுமணவாளனூர்தா
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைத்தல்செய்யேன்
போக்குவல்பொழுதுந்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்றாள்.

(இ-ள்.) பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராத இமைப்பினும் மெலியுநல்லார்
அமளியிலே தங்கும் கித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சி
புத்தாராதலால், யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன் ; இனித் தாம்
தம்மைப் பாதுகாப்பாராகவெய்தெழுதினென்க. (௩௨௪)

1881. இலவம்பூவாக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலேதிருமுடிதுளக்கிநோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்ருமஞ்சுழ்ந்து
கொலைவைத்தருதிவேலான்ரோழரைக்குறுகினுனே.

(இ - ள்.) அங்கனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்த ஓலையை வாசித்
துத் தலைசாய்த்து ஓலையின் முடிவிலேமுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சை
யை புட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்
னிடத்தே கொண்டவேலான் தோழரைச் சேர்த்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளன ரென்றதனற் புலவி
பொறித்ததாயிற்று.* (௩௨௫)

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றற்கெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிநெடுந்தேர்ச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தானேத்தலைப்பட்டையவறிந்தோமே.

(இ-ள்.) நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினவினாற்கு, ஐய
னே ! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தன்
க்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசை
பிணிக்கப்பட்டுத் துடிவோருடைகின்ற அவ்விடத்தே இருந்தவனே எதிர்ப்பட்டு
நின்றிறம் அறிந்தோமென்றானென்க.

“ஆத்தபொறிய” (நாலடி. ௨௬௦), “ஆத்தவறிவினர்” (ஷெ. ௩௫௧)
என்றும்போல, ஆத்தென்றார் ; இனி உளங்காததென்றும் பாட
மோதுப. (௩௨௬)

1883. என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றுமெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாறமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

விரைவாதலின், முன்நடுக்கினார். விசயையிருக்கின்றமை ஆசிரியன்
கூறக்கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்கனங்கேட்டு
கின்றான்.

*“அடிகணிராசராசலந்திலேமேலாகாட்கட், டொடியணிதோளுநல்ல
வாகமும்புல்லிதும்மைக், குடிபழிவந்ததோலாக்கந்துகண்மகொன்றெண்ணி,
படிகனாயிகழ்ந்ததெல்லாமருந்தவென்றுகொன்றார்” என்றும் செய்யுளொன்றும்,
இக்கவிவழியின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி என்னேயென்றுவினாவ; அவரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவே சோச்சொல்ல, அதுகேட்டு, முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினுனென்க. (௩௨௭)

1884. அஃதேயடிகளும்முளரோவென்றாற்கருளுமா
றிஃதாவிருந்தவாறென்றார்க்கெண்ணப்பெறவல்லார்க்.
கெய்தாவிடருளவேயெங்கெங்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

(இ - ள்.) பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னைப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பை சிலதினையினினில்லை; அத்தீவினையையுற்றஅடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினாவினாற்கு, அவரும் இப்பொழுது நன்வினையாகியதெய்வம் கமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடி இத்தன்மைத்தாவிருந்ததென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க. (௩௨௮)

1885. இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனேந்தல்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுநீண்மார்பின்மைந்தன்றோழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகூர்ந்துதிவேற்குமரெனென்னக்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லார்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

(இ - ள்.) இவன்சென்றஅளவிலே, வேந்தன் கைகள்சுலத்தைக் கேட்கவேண்டி, அவன்றோழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எஞ்சுலத்தானென்று வினாசலுற்றுக் குமரனென்றஅளவிலே, சொல்லாராகிய தாரார் அடிக்குறிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானென்றாரென்க.

விரவு, உவமவுருபு. (௩௨௯)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றல்லான் முன்கருதியதென்
னெண்ணம்வெளிப்பட்டான்காரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிதுண்ணான்மதியாரோ
டெண்ணிலியநெறியால்விதித்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றாலென்பது, ஒருசொல்லிழுக்காடு. கந்தட்டன் காடும் வாரும்முதலியனகூறவின் உணர்ந்தான். வியம், ஏவலாதலிற் போக்கின்பெற்று.

(இ-ள்.) தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியகுலமே; என்னெண்ணத்திலே வெளியானுனென்றகூறி எழுந்திருந்து கரந்தமைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப் போகவிடுகெறியாலேபோகவிட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலையிலேயேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

1887. விள்ளாவியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கமுநீர்க்குவனையெய்தாள்புனைபூணாள்.

(இ-ள்.) வியனெடுத்தேர்வேந்தன் காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின்
மாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற
உயிர்ப்புள்ளாய்; ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த
அதனையுணர்ந்து பூணாள் தன்கையிலிருந்த வண்டி மீதுவிராகிய செங்கமுநீரை
நெட்டியிர்ப்பாலே கருங்குவனையாக்கினுளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலி
னென்றும், அன்னங்கையுடைய வாவியிங்கமுநீரென்றுமுரைப்ப. (௩௩௧)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவனாவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிர்ப்பப்புல்லிநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பர்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சங்கமுரன்றவே.

(இ-ள்.) அதுகண்டு, அவனை மனமகிழவும் கண்குளிரவும் புல்லி, அவன்
அங்குநின்றும்போய் மடதேவன் புதல்வராகிய மைத்துனன்மாருடையமார்
பைத்தழுவிக்கொண்டு மாலையெறினாள்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச்
சங்கமுழங்கினவென்க. (௩௩௨)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்கவி, கஅஅஅ.

எட்டாவது

விமலசாயாரிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணிமுறியிடைபடலைமாலேக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவீவர்துசெல்ல
வருவவெஞ்சிலையினற்குத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற்
பருகுபைங்கழவினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

(இ - ள்.) தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமு
டைய சீவகன் மாவையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியநந்தட்
டன் பொன்னாற்செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாக
வென்று இக்காரியத்தைபுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினற்கு, உருபுமயக்கம். காலே அகத்
திட்டகழல். (க)

1890. விழுமணிமாசமுழுகிக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள்.
வழுவினார்தம்மைப்புல்லாள்வாழ்கநுங்கண்ணிமாதோ.

(இ - ள்.) பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த
தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர் ; இதனால், ஒருதிக்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வ
தாக ; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பிராயின்,
உலகெல்லாக்கைக்கொண்டீர் ; காவாது வழுவினீராயினீர், இங்ஙனம் வழுவி
னாரைத் திருச்சோராளென்றுனென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

1891. தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணீரிந்துகொல்லும்படையுடொடுங்கும்பற்றா
தொழிகயார்கண்ணுந்தேற்றந்தெளிகுற்றார்விளிக்குற்றாரே.

சோர - வார.

(இ - ள்.) கையிலும், முடியிலும், கண்ணிலும், பூணிலும் கொல்லும்
படை ஒடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாட்புடையோ
ரைத் தம்மிடத்துநின்ற நீக்கிப் பின்னும் யாவாசிலரிடத்தும் தெளிதலைப்
பற்றதொழிக ; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றுனென்க.

அரசர்க்கு ஒருதன்பம்வந்தவிடத்து அவர் கட்டபுடையோர்போல அமுத கண்ணீரும் கொலுத்தலின், கண்ணீரிலும் படையொடுக்கிற்றும் ; "ஒன் னு, ரமுதகண்ணீரு மனைத்து" (குறள். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (ங)

1892.. தோய்தகைமகளிர்ந்தோயின்மெய்யணிநீக்கித்தூய்நீ ராய்முதுமகளிர்ந்தம்மாலரிறபத்திமிரியாட்டி.
வேய்நிறத்தோளினார்க்குவெண்டுகின்மலைசாந்தந் தானலகலங்கன்சேர்த்தித்தடமுலைதோய்கவென்றான்.

(இ - ள்.) கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணீர்க்கி ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குத்தமறத்தியிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க் குத் துகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய் வாணுகவென்றனென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமலைசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை கண்முகத்துறுத்தித் தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா வண்ணலம்புள்ளோடெல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ லுண்ணுநீரயிழ்தங்காக்கபூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

(இ-ள்.) பூமலைமுதலியவற்றைப் புள்ளின் கண்ணிலும் சேவலின்முகத் திலுமுதத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் திக்குவாராமற்காதத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்க வென்றனென்க.

அன்னம்கண் குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும்; கருங்குரங்கு உன்னது. (டு)

1894. அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக்கூர்றுதியெயிற்றிற்கொல்லும் பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா வஞ்சித்தற்காதத்தல்வேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாதொருநாகம் தன் எயிற்றாலே அருவிக்குள் றவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக் கொல்லும் ; ஆதலின், பஞ்சியிங்காட்டிப் பெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றகருந வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண் டுமெய்றனென்க. (சு)

1895. பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்

திருந்துவேற்றெவ்வார்போலத்தீதறவெறிந்துமின்ப
மருந்தினுன்மனைவியொத்துமதலையெக்காழினைன்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்லியைப்போன்றும், இவ
ற்குவேண்டுவனசெய்துபோற்றலின், தாயரையொத்தும், அருந்தவர் சேலமுத்
லியவற்றைத் தப்பாமற் காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்
தும், ஐம்பொறியும் தமக்கு அடங்கலின் ஆளமையையொத்தும், இவற்குத்
திதுண்டானால் அததிரும்படி பகைவரைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில்
இவன் விரும்புவனவே தேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் கமக்குப்
பற்றானவனைக் காப்பீராகவென்றனென்க.

“வான மூன்றிய மதலை போல” (பெரும்பாண். ௩௪௬) என்றாற்பிறரும்.
தாம் அடங்கியே இவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இவ்வளில்
கூறினனென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

1896. பூந்துகின்மூலேசாந்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதமுக்காக்கவென்றும்
கேந்துபூண்மார்பனேவவின்னணியற்றினுனே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டேவகன், அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து
அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலே அள
ந்து பதமுகன்காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக்காத்தலை கடத்தினு
னென்க. (அ)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினினஞ்சேர்ந்துசேவகங்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக்
நறியசந்தின்னுணிநாறவெந்தனகன்கொண்
டெறியவெள்கிம்மயிரக்கவரிமாவிரியுமே.

(இ-ள்.) யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக்
கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடி
வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா
துணுக்கென்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகலென்க.

(க)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவழமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெளி
யகழுமிங்குலிகமஞ்சனவரைச்சொரிவன
கவழயானையினுதற்றவழுங்கச்சொத்தவே.

(இ - ள்.) பவழமேயனையவாகிய மலிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின் மலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின்றதுதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

“வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென் மலும்” (தொல்.மரபு. கு. கூஅ) என்றார். (க௦)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழர் களி
ஞெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவைதூளியி
விண்ணுருவுண்டெனவீழுமாரிலமிசைக்
கண்ணகன்மாமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

(இ - ள்.) குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்தூளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேழிநிற்கும்; அத்தூளும் வீழுதலின், நிலத்தின்மாமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (கக)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றையற்
பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
கானிடைப்பார்தள்கண்படுப்பனதுயிலெழ
ஆனுடைப்பொன்முழையாளிநின்றலம்புமே.

(இ-ள்.) மக்கள்வடிவாகப்பழுத்தனவாயிருத்தன,கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றையலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடைய நிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள் துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிநின்று இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பாரம்பும் பாடம். (கஉ)

1901. சாரலந்திமிசுடைச்சந்தனத்தழைவயி
னீரதிப்பூமரந்நிரந்ததக்கோலமு
மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
மோருநாவிசுலந்தோசனைகமமுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

(இ-ள்.) திமிசுக்கும்ந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய திப்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுக்கோடெக்டி காந்தாவெல்லை காறுமென்க. (காஉ)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குழாஞ்
சந்தனமேய்வனதவழமதக்களிற்றின

மந்தழைக்காடெலாந்திளைப்பவாமானினஞ்
சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

(இ-ள்.) பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகன்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், திளைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப் பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி, இவைநான்கும் எக்குமுளவென் துமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கனிதொறும்வான்ரம்பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுதிமேற்றிருவில்லிழ்ந்
தொருக்குலாய்நிலமிசைமினிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

(இ-ள்.) பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதி
மேன் பார்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மனியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய
திருவில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மினிர்வனவற்றையொத்த விசம்
பை வெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பெருப்பெலாம் செகுக்கும்.
ஒருங்கு, விகாரம். (கடு)

1904. வீழ்பனிப்பாறைகணையெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகுவ
தாழ்முகில்குழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசைத்
தாழ்துயர்செய்யுமவருவரைச்சாரலே.

(இ - ள்.) வீழ்த்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்
போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்குழ்பொழிவிற்
சந்தனக்காற்றைசைந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம்
ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கச)

1905. கூகையுங்கோட்டமுங்குக்குமமும்பார்
தேகலாகா¹ நிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனார்ப்பதோர்
நாகநன்காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

(இ - ள்.) கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாத் போதற்கரியநிலத்தே
தங்கி அவ்விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதொரு காவி
லே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி. (கஎ)

வேறு.

1906. பூத்தகிறவரும்போர்வைபூசுசாந்தாற்றிபொன்னூற்
கோத்துநீர்பிவிற்றுங்காந்தங்குக்குமவைரப்பொற்கோய்

சாத்துரிபவழக்கன் னல்சந்தனவாலவட்ட
நீத்தவரிடத்துநாற்றிநிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

(இ - ள்.) அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றை யும், சிற்றுவலட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைர மழுத்தின 1 குகையையும், பரணிக்கட்டையும், பவழக்காகத்தையும், சந் தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேதுக்கி, அவ்வி டத்தைத் தேவருலகாக்கினாரென்க. (கஅ)

1907. நித்திலமுலையினுர்தநெடுங்கணுனோக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமாமுயிரில்லையென்பார்
பித்தலாயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

(இ - ள்.) மகளிர் கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப் பெற்றும் கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையை வைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லாயிற் பேய்களென்றுபேசுதலல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறினாரென்க. (கஆ)

1908. பொறியிலிழியும்பொற்றார்முருகனிற்பொலிந்துமாவீ
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையைநீக்கி
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதாரா
லறியிலகவுக்கோயிலடிகளைச்செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையையுடையார். வெள்ளிடை - வெள் ளியிடும்.

(இ - ள்.) மைந்தன், மயிலினிழியுமுருகனைப்போல மாலினின்று இழியுநெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறியப் போகவிடத்தலால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததொரு தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறி யென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே சேதல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்மையறியிக்கத் தேவியறியவேண்டுத லானும் செவ்வியறியென்றானென்க. (உ0)

1909. எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடமுமின்னே
பல்வியும்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோநம்பியென்று
சொல்லினேடேவிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து
நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

(பி - ம்.)—1 'கோயையும்', 'பேழையையும்'

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திருளிலே கணவிலே நம்பிவரக்கண்டேன் ; இடக்கண் ஆகும் ; நல்லஇடத்தே பல்லியும்பட்டன ; ஆதலால் நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினளாய்த் தேவி நின்றஅளவிலே, பதுமுகன் சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிகளே, நம்பிவந்தானென்றென்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனியையாக நமக்கு இன்னாழிள்ளும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

1910. எங்கணையெனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்னாப்
பொங்கிலில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புனையுணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரிலேகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை ; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்னும்பழமொழி.

(இ - ள்.) ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்குச் சேவகன்றானும் அன்பு மிகுதியார்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல், அடிகளே ! அடியேன் லானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான் ; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அம்புக்கடல் கலந்த தன் மையையொத்தாரென்க.

இதுகருதி, முன் (சேவக. ௧௦௬அ) 'லெள்ளிடப்படாத' என்றார். (உஉ)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தகிறுவனைக்கண்டபொழுதே
வருபணிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பான்
முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்துமுழுமெயுநீண்ப்பமாதர்
வருகுவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அங்கனம்வீழ்ந்த கிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுதி நீரும், முலைபொழிந்தபாறும் அவனொழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய ! நீயிங்கேவருகுவென்றேத்தி அவனுடையமார்பிற்காட்டில் தன்மார்பு பாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டானென்க.

இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்து பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி, வாங்கி அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டானென்றமாம். (உங)

1912. காளையாம்பருவமோரான்காதன்மீக்கூர்தலாலே
1வாளையாடுபுகண்னாண்மகனைமார் பொடிக்கப்புல்லித்
தாளையாமுன்புசெய்ததவத்ததுவினை விலாதேன்
ரோளையாத்நீர்த்தென்னுடொழுதகுதெய்வமன்னான்.

(இ - ள்.) அருந்ததிபோல்வாளாடிபவியசைய, 2 ஈது இளமப்பருவம் ; இனித்தமூவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக்

(பி - ம்.)—1 'வாளயில்' 2 'இஃதிலைம்'

குழலிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலே ஒங்கும்படிதழுவி, ஐயனே ! மூற்
பிறப்பின்மூயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தத் தீர்
ந்ததென்றொளன்க.

அரசனைக்கோதலின், வாணையொக்கும் நெடியகண்ணொன்று அவட்குப்
பெயர்யிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிறற்குருசிறன்னைவாளமாகத்துணித்துக்
காட்டகத்தும்மைந்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பருதிமார்பிற்சீவகசாமியிரே
யூட்டாக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றான்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடைய இனைய பருதிபோலுமார்பினையுடைய
சீவகசாமியிரே ! தாமரைபோலும் அடிமோம்படி, அரசனை அமரிலே கை
விட்டு தும்மைச் சுகோட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர் ; இஃ
தோரன்பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றொளன்க.

"பண்பு கொள் பெயரு மதனோ ரந்தே" (தொல். விளிமரபு. உந)
என்ற குத்திரத்தில், சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொ
கை, தன்னிளமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சீவகசாமி
யிரேயென ஈரொடு ஏகாரம்பெறுதல்கொள்கவெனக் கூறினும். (உடு)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றக்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள்வைகாட்டபுடையவர்கணைய
ஹிடைமகன்கொன்றவின்னாமரத்தினேன்றத்தன்பக்
கடலகத்தழூந்தவேண்டாகளை கவிக்கவலையென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்
சந்தனோடுநட்புக்கொண்டவர் ; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

(இ - ள்.) கொற்றக்கெட நட்புடையவர்களுைய அடிகள் வருத்தத்தே
தக்கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் * இடையன்கொன்ற மரத்தின்தன்
மையுடையானைய யார்ந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்தவேண்டா ; இத்தன்
பத்தைக் களைகவென்றொளன்க.

உயிருடனிருந்தேனாய் பகையைவென்றேறாமல்லேன் ; உயிரை நீத்
தேனாமல்லேனென்று கருதி மரத்தினேனென்றான். (உசு)

1915.(க) யானலனெளவையாவாள்சுநந்தையேயையற்கென்றுங்
கோனலன்றந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமிர்தழற
மானலங்கொண்டநோக்கிமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னான்.

1916.(உ) எனக்குமிர்ச்சிறுவனானந்தனையையனல்லே
வணப்புடைக்குமரனின்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

புனக்கொடியாலையோடுபூங்குழறிருத்திப்போற்றா
ரினத்திடையேறனுக்கின்னளிவிருத்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவார்க்கும் துன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவரன்
ரே இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

(உ) ஐயன், முன்னிலைப்பார்க்கை.

(இ - ள்.) குணத்தின்மிக்கவியை, நினக்குத்தாயாவான் சுநந்தையே;
யானல்லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே; கோனல்லென்று பாலிடத்
தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறம்படி வார்த்தைகூறினாள்;
கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வான் சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்
போலுஞ் சிறுவனவான் கந்தட்டனே; நீயல்லே; ஆதலால், குமரன்! இவ்
விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகேயணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய
தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க. (உள - அ)

1917. (க) சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர் தம்மையிருகையினாலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமூட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னாள்.

வேறு.

1918. (உ) மரவநாகமணங்கமழ்சண்பகல்
குரவங்கோங்கங்குடம்புரைகாய்வுழை
விரவுபும்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளுருவமாதருரைக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டுகேதாலும் புல்லியிருந்த
கிடைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புல்லி அமைந்தமுதமனாகிய
மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலேபூட்டி ஆறுநாள்
கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரிய
வரை வேறேகொண்டிருந்து நூற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையா
நிற்குமென்க. (உக - ௩௦)

1919. நவிலில்குன்றொடுகாடுறைநன்பொருட்
புலியனார்மகட்கோடலும்பூயிமேல்
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு
நிலைகொண்மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்
பொருளையுடைய குறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

கைக்கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டியமன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் கோவரென்றொள்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகனை நீ கொண்டது நன்றென்றாள். (௩௧)

1920. நீதியாலறுத்தநிதியீட்டுதல்
லாதியாயவரும்பகைநாட்டுதல்
மோதி*முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிள்ளிதிடல்பெட்டதே.

(இ - ள்.) அரசநீதியாலே ஆநிலைன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை நாட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலேநிலைபெறுத்ததல், 2 முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்கொடியுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேதசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிந்நூழ்வந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக்கொடல் இவை அரசர் விரும்பப்பட்ட காரியமென்றொள்க. (௩௨)

1921. ஒற்றர்தங்களையொற்றரினய்தலும்
கற்றமாந்தரைக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்
சுற்றஞ்சூழ்ந்துபெருக்கலுஞ்சூதரோ
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்றென்பவே.

(இ - ள்.) ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றொள்க. (௩௩)

1922.(க) வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலும்
குன்றினார்களைக்குன்றெனவாக்கலும்
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்தினாய்பொருள்செய்யுமே.

1923.(உ) பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை
தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
தன்னுங்காலைத்துன்னுதன வில்லையே.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்தல் - தேடுதல்.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடலென்பதைப்பின்னுள்ள வெண்பாவிற்காண்க: "தெள்ளி புணருந் திதனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே,காள்ளுந் காள்ளுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ,முள்ளினுள் முட்கொடியுமாறு." பழமொழி, ௩௪.

(பி - ம்) 1 'புடை' 2 'முள்ளொடு முட்பகைக்கினற நிலையைக் கண்டவை யொன்றொன்றாக'

(இ - ள்.) ஆகத்தினும் ! அகனனந்தேமப்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் ஆழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலும் என்பதும், இப்பொருளாலே படையாம் ; அதனாலே தரணியாம் ; அதனாலே பிண்டைப் பெரியபொருளாம் ; அது கைகூடுமளவில் வீழ் கிடைக்குமென்றனென்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க.

(நூ-டு)

1924. நிலத்தினீங்கிரிதியினுந்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்
கலைக்களுளருமிக்கில்லையோ
வலித்ததென்னெனவள்ளவன் கூறுவான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய் ! நிலத்தினின்றானீங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்குமுந்த கொள்கையே ; இந்நிலையையன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை ; இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழி கூறுவானென்க. (நூ-சு)

வேறு.

1925. எரியொடுகிர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிக்மகாங்கோர்
நரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிறந்துணையொடென்றும்
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழகுஞ்
சொரிமதுச்சரும்புண்கண்ணிச்சுழ்கழனந்தனென்றான்.

(இ-ள்.) சிங்கம் 2 தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த குழ்ச்சியும் துணைகளுமென்னாய்முடியும் ; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா ; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன் பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும் ; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்கு வருந்த வேண்டாவென்றனென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவென்றான்.

(நூ-எ)

1926. கெலுழனோந்தனென்னுக்கிளரொளிவனப்பிணைக்க
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற்களித்துநோக்கி
வலிகெழுவயிரத்தூண்போற்றிரண்டுநீண்டமைந்த திண்டோள்
கலிகெழுவிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாளைக்கென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேலி, கந்தன் கருடனோவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலே தீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டுதந்து அதனைக்காடாதேயிருக்குமோவென்றனென்க.

தந்தென் வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சேவகன். (நூ-அ)

(பி - ம்.)—1 'கூறியுள்' 2 'தனக்குநோக்க'

1927.(க) இடத்தொடர்பொழுதுநாடியெவ்வீணைக்கண் ணுமஞ்சார்
மடப்படலின் றிச்சூழமதிவல்லார்க்கரியதுண்டோ
கடத்திடைக்காக்கை யொன்றையாயிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடைபழுங்கச்சென்றாங்கின் னுயிர்செகுத்ததன்றே.

1928.(உ) இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளாரின்
1 குழைநிறமுகத்தினர்போற்குறித்ததேதுணித் தசெய்யார்
முழையுறைசிக்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்தமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மடம்படல், விகாரம்.

(இ-ள்.) காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிற்ற கூகையிருக்கின்ற இடத்
தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன் டதல்லவோ ; சிக்கம்
இடமறியாதே செறித்தவனத்தின் கரிமேலே 2பாய்த்த அந்நரியாதியவையிலே
அகப்பட்டதல்லவோ ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையேமென்று மகளிரைப்
போலே தாம்நினைத்ததே துணித்தசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையு
நாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழமறிவினையும் வல்
லார்க்குப் பினை அரியவினையுண்டோவென்றானென்க.

வீரத்தையேகருதாமற் காலமுமிடமுமறிந்தசெய்கவென்றாள் ; “பகல்
வல்லுங் கூகையைக் காக்கை” (குறள். சஅக) என்றும், “காலாழ் களரி
னரியமே” (சே. ௫௦௦) என்றும் தேவருக்கறினார். (௩௬-௪௦)

1929. ஊழிவாய்த்தியோடொப்பான்பதுமுகனூரைக்குமொன்னா
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
மாழைநீணியிந்துஞ்சமாநிலக்கிழமையெய்தும்
பாழியாற்பிறரைவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தேட்டித் தியோடொப்பானாகிய பதுமுகன், எம்மாற்ற
லால்நெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபடும்படி வென்று நிலக்கிழமையை
எய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாம்
தமென்றானென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. ‘பாழியேம்’ என்றும் பாடம். (சக)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிறுந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வர்
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிகளென்றார்.

பொருவுதல், விகாரம்.

(இ - ள்.) ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச் சீவகனடியைச் சேர்ந்த
பாங்கர் பொம்மைக்கு காடொட்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தார்

(பி - ம்.)—1 ‘குழையுடை’ 2 ‘பாய்த்தாலன்ன தாகிய’

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வர் பனியும் இருளு
மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவுள்ளாரென்க. (சு2)

வேறு.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லேகமலம்வெய்யோன்
தோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லிஞோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செற்றபாலெய்ன்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேலி, செம்மால் ! காரும் தேரும் தோன்றின
அளவிலே முல்லையும் கமலமும் மலருமாதபோல, உள்சீர்தோன்றின பொழு
தே நின்மாமன் அகமலர் மலரும் ; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ
னேவலோடே பகையைக் கொலவாயாக வென்றானென்க.

பார் - கின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (சு3)

1932. நன்றப்பொருளேவளித்தேன்மற்றடிக்கணைச்
சென்றப்பதியுளெமர்க்கேயெனதுண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலையடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றருளுழைச்செல்வதுவேண்டிமென்றான்.

(இ - ள்.) அடிக்கணை ! கூறியது நன்று ; தோழாறிவித்த அன்றைப்பகற்
பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்அணிந்தேன் ; இனி காண இராசமா
புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிரு
ந்து மந்தைகாளேபோந்து அடியெய்தவேன் ; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்
செல்லுநிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

“இளையவன் மகிழ்வகூறி” (சீவக. உக0க) என்னுங்கலியாளும், “வீட்
டகந்தோறும்” (ஐடி. உக0க) என்னுங்கலியாளும், “ஊர்தோறு” (ஐடி.
உக0க) என்றதனாலும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றால் பொருத்தாமை
யுணர்க. “இளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்” (தொல். குற்றியலுகர்ப்.
சூ. எஅ) என்றதனால், நம்மென்றுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதும் திரியாது
மகாநிப்பத்திரிந்து நீமெனநின்றது ; ஏகாரம், பிரிநிலை ; இனி நீமென்று
ஒரு திசைச்சொல்லுமாம். (சுச)

1933. வேற்றைவந்தன்னதுதிவெம்பரற்கானமுன்னி
துற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்லின்மைந்தன்
காற்றிற்பரிக்குக்கவிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

துதி - முன்பு ; “மதியார் துதலார் துதிக்கோலஞ் செய்து” (திருச்
சீற். ௩௬0) என்றதபோல. ஒம்பி-ஒம்ப.

(இ-ள்.) வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவரும்
அவன் போவதற்குமுன்பே துற்றைவரோடே கானமுன்னி நடந்தான் ;
நடந்தபிற்பு அவன் மாண்மிசையேறி அதரைப்போகத் தொடங்கினானென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புடிகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் னுற்றைவரோடே போனாள் ; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்மென்று. இனி வல்லின்மைத்தன் முன்பு படையோடே மான் மிகையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவன் நோன்புகொண்டமகளிர் னுற்றைவரோடே கடந்தானென்றுமாம். இனி கடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர்முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளாரைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் னுற்றைவரோடும் போனென்பாருமுள்ளார். (சுரு)

1934. மன்மற்றகிடமுமணிமால்வரைமார்பன்வான்க
ணின்மெத்திசையுமருவிப்புனனித்தமோவாக்
குன்றுங்குளிரீர்த்ததஞ்சுழந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புனனாடுசேர்ந்தான்.

மன்மற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தே மாறுதலெய்தலின், அருவிரீர்ப் பெருக்கொழியாத குன்று. படப்பை - தோட்டம்.

(இ - ள்.) மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கத்ததைச் சேர்ந்தானென்க (சுசு)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்தெகிழ்ந்தகாற்றமும்
வாவிபுள்ளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்விருந்துசெய்தவே.

(இ - ள்.) கெகிழ்ந்த காவின் காற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து செய்தனவென்க. (சுஎ)

1936. கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுவைத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணிஞன்.

(இ - ள்.) பூணிஞன், கரும்பின்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலின், அச்சுரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழிவேப் பொருந்தினென்க. (சுஅ)

1937. பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழலினைஞருஞ்செல்லனீங்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினார்
கறுசுவைநால்வகையமுதமாக்கினார்.

(இ - ள்.) குதிரைமுதலியனும் சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின; இளையரும் வருத்தம் நீங்கினார்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினுக்கு அழிச்சமைத்தாரென்க. (சக)

1938. கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும்
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர் புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளநிறப்பரிவுதீர்ந்தவே.

(இ-ள்.) கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்த அரிசியும் காணமுமிட்டபுட்டிலே நீரிலேயலைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த ஒரு அமுதலியனவும்மேய்ந்து நிறுல்லெகிட்டு வருத்தத்தீர்ந்தனவென்க. (ரு0)

1939. குழிமதுக்குவனையங்கண்ணிவார்குழற்
பிழிமதுக்கோதையார்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிறனானயின்றயின்னரே
கழிமலர்விழித்தகண்கமலம்பட்டவே.

குழிமதுக்குவனே - குழியிற்குவனே.

(இ - ள்.) களிறனான கோதையர் பேண இன்னமுதையுண்டயின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (ருக)

1940. எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகக
புரிநாம்பிரங்கினபுகன்றதீங்குழ
றிருமணிமுழவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின்சூரலாவஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) அவ்வந்திக்காலத்தில் மணியினங்கின; அகிற்புகக எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் குதிரைமணியின் சூரலோடே யொலித்தனவென்க. (ருஉ)

1941. தெளித்தவின்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணூர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமீர்நுறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினான்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கிய இளைய முறுவல்.

(இ-ள்.) மகளிர்பாடிய தேத்ததைச் சேவகன் கொண்டாடிய பின்பு காமத் தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினவென்க. (ருங)

1942. தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன் னுக்
வீங்கனங்கனையிருளெல்லநீந்தினான்.

(இ - ள்.) கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைதலாலே முலை அவன்தாரோடேபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையைய இங்ஙனம் நீந்தினுனென்க.

“வியநெறியால்விடுத்தான்” (சீவக. கஅஅ௬) என்றவின் இவன்துகர் தற்குரிய மகளிர் பலரும் வந்தாரென்க. (௫௭)

1943. கணைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைநக்கவண்கையாற்
புணைகதிர்த்திருமுகங்கமுவிப்பூமழை
முனைவனாக்கிறைஞ்சினுன்முருகவேளானுன்.

(இ - ள்.) முருகவேளானுன், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையிலே தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கமுவிப் பூமழையைப் பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். கணைமலர், முதற்கேற்ற அடை. ‘மழை பெய்து’ எனவருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனெயன்று.()

1944. நாட்கடன் கழித்தபிளமவேலினுன்
வாட்கடியெழினகர்வண்மைகாணிய
தோட்பொலிமணிவனைத்தொய்யின்மாதாரர்
வேட்பதோர்வடிவொடுவிரைவினெய்தினுன்.

(இ - ள்.) வேலினுன், காட்காலத்துச்செய்யும் கடன்களைமுடித்தபின்பு மகளிர் விரும்புவதொரு வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விரைவொடெய்தினுனென்க. (௫௮)

1945. அலத்தகக்கொழுங்கனியிழுக்கியஞ்சொலார்
புலத்தவிற்களைந்தபூணிடறிப்பொன்னிதழ்
நிலத்துகுமாலகாரொடர்நநுநீணகர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

(இ - ள்.) அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலேயிடறி மாடையும் சேரத் தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதொருசெல்வம் நீணகர்க்கு மிக்கதென்க. (௫௯)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கமுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்படுசாந்தணிவெம்முலை
சித்தியிற்படர்சிந்தையினுரையு
மித்திசைப்படர்வித்திடுநீரவே.

கத்திகை - தொடைவச்சேடம்.

(இ - ள்.) கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலே செல்கின்ற துறவோரையும் இல்லறத்தலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை புடையவாயிருக்குமென்க. (இஅ)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுளப்பினர்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிகூட்டியமைந்தர்குழாமலா
விஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே.

(இ - ள்.) வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சியிலே கூட்டிய மைந்தர்களுள்ளது வேறுதிரளில்லையென்க. (இக)
வாட்டிய - கெடுத்த.

1948. மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேள்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனே
வென்னனோவறியோமுரையிரொருப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினர்.

(இ - ள்.) பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினுளியாலே முருகனோ! காமனோ! யார்தானதிலும்; உரையிரென்று வருந்தினாரென்க. (ஈ0)

1949. விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி
பண்ணலைக்கழியின் கவர்புள்ளென
வண்ணவார்குழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவர்துண்டுகின்றவே.

(இ-ள்.) அந்நனம்புலம்பின ஏழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தமவிலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலநீர்வழந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பதவையென்னும்படி கைக்கொண்டு நுகராநின்றன வென்க.

இது, தொழிலுவமம்.

(ஈக)

வேறு.

1950. புலாத்தலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினுனை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர்துவன்றினாரே.

புலாநாதம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

(இ - ள்.) சீவகனைக் 1 கலவியிலே வெய்தாய்க் கலாய்த்து அக்கலாந் தீர்த்த தம்முலைபாயதுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத்தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே புண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவித்த முலையென்க. (ஈஉ)

(ஈ - ம்.)—1 'கலாவி'

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேடுநெடுங்கோதைநல்லார்மைந்தனைத்தெருவிலெய்ய
மாடுமெழைக்கணைக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பாடுநெடுந்தீஞ்சொலாளோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

(இ-ள்.) நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்த மைத்தனைத்
தெருவிலே எங்குமெய்யாநிற்க, நோக்கிணையுடையாள், நெடுவாடாவார்மகளு
மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்ற
ளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(சுட)

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலைபொங்கவெங்குநீர்முலை
நிழன்மலிந்தநேர்வடநிழற்படப்புடைத்தா
வெழின்மணிக்கொழைவில்வீசவின்பொலேயின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

(இ - ள்.) அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம்
முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை விடலைவீச, ஒலை ஒளியையுண்டாக்க,
கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க. (சுச)

1953. அங்கையந்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமர்ந்தவை
மங்கையாடமாலைகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முருருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

(இ-ள்.) ஐந்துபந்த, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை
முதலாடுதலாலே, அநிலையமர்ந்தவை பின் முறைமை குலைந்துபோய் வீழ்த
லின்றி மாலையைச்சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே
வந்தகண்ணம்புருவமும் கூடத்திரிந்த அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (சுரு)

1954. மாலையுட்கார்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
தாலினோற்றுசப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாருமே.

(இ - ள்.) மாலையின் மகைத்த பந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவா
கிப்பந்து முகத்திடத்தவாம்; துசப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்
டும் மாலுக்குச்சோயாம்; மாலுமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விர
லிடத்தன, கையிடத்தனவாமென்க. (சுசு)

1955. கொண்டுநீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணின்தரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிறற்றல்பத்தியின்

மண்டிலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றுமிமே.

(இ - ள்.) மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனே நுகராதே நின்றுபாட மயில்
பெர்ம் பொங்கி உராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே
குக்குமணிந்து கோதைவெய்தல், படிமுறையாக அடித்தல், அப்பத்தியோ
டே தன்னைக்குழந்தைவர அடித்தலென்கின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலியுற்ற
இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (சுஎ)

1956. பந்துமைந்துற்றுவாள்பணைமுலையிற்குங்குமஞ்
சந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சண்ணம்வா ணுதற்
றந்துசுட்டியிட்டசாந்தம்வேரின்வார்ந்திடைம்முலை
யிந்திரதிறுவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாடுகின்றவளுடைய துதலிலே கொண்டு வந்து சுட்டி
யாகவிட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சந்தரப்பொடியும், ஓட
வைத்த பொற்சண்ணமும், வியர்வையிறைக்காரந்தொழுகி முலையிடையிலே
இந்திரவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகிநிற்போலே வீழ்ந்தவென்க. (சுஅ)

1957. நன்மணிச்சிலம்பிளேடுகிண்கிணிரங்கநகநகும்
மின்மலர்ந்தமுல்லைமாலேநக்கிமிக்கிறந்தெழுந்த
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்தபாய்ந்த
மின்மலர்ந்தவேலினுன்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) சிலம்பும் கிண்கிணியும் ககாரிதப் பொன்மலர்ந்ததொரு
மின்போல நகும் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத்
திண்டுதலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்தபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதி
புக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (சுசு)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்விரைந்துமின்னினுண்ணுசப்பினுள்
குழந்தகாசுதோன்றவந்துகின்னெகிழ்ந்துபூங்குழ
றழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலைகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினுள்.

(இ - ள்.) நுசப்பினுளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில்
நெகிழ்தலிற் காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்தவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலை
யைத்தவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே வேட்கைசெலுத்தி விரைந்துவந்து கொ
டிபோலே நோக்கினுள்ளென்க. (சுஓ)

வேறு.

1959. மந்தாரமாலேமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதிந்தேன்
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பெருங்க
தை, உதயனகுமாரன்குறை முதலியவற்றிற்காண்க.

பந்தார்வஞ்செய்துருவனைக்கண்பரப்பிரின்றான்
செந்தாமரைமேற்றிருவிண்ணுருவெய்திரின்றான்.

(இ - ள்.) களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்த அதிர்மேனையுண்டு மகிழ்ந்து காந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி 1 ஆளாபஞ்செய்து பாடும் படி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்ற அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்த குறைபாடு தீர்தலின், திருவினவடிவை நேரே பெற்றுநின்றனான்க. (எக)

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைத்திருநீர்த்தண்ணெவலைமாந்திக்
கார்தங்குநின்றகொடிகாளைகையக்காண்டலோடு
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலிற்பிறிதாயினுளே.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கங்கையினீரையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து பசுமைதங்கிநின்றதொரு கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம் பூப்போலே வெளுத்து வேறுயினுளென்க. (எஉ)

1961. பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதநாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்கவினும்வளையுங்கவர்திட்டகள்வன்
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றான்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குப்பூணை நீங்காதநாணும், நிறையும், மாமையுஞ்சேர்ந்தசாயலையுடையவன், தன்கண்ணாலே என்னழகையும் வளையையுங்கவர்திட்டகள்வன் வடிவுகொண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினான்க.

சாயல், ஆகுபெயர்.

(எங்.)

1962. என்றாணினைந்தாளி துபோலுமில்வேட்கைவண்ணஞ்
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுரைக்கலாவ
தன்றாயிரிதாயகத்தேசுட்டுருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துறுநோய்மருந்தில்லதென்றான்.

(இ - ள்.) என்றாகருதினவன் தன்னிலேநின்றான்; நின்றபடி : இத்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான், இத்துபடினும் குரவர்க்குக்கூறலாவதொன்றையுப்பொறுத்தத்குமரிதாய் உள்ளேசீர்ந்து சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிசாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு கோபென்று நின்றதானென்க. (எசு)

1963. 2 நிறையாதுமில்லெருப்பிறித்காமமுண்டேந்
குறையாநிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை

பறையாபறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடிய
யறையாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்படுகின்றான்.

(இ-ள்.) மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஒருகுன்றியளவும் காமம் இல்
லையாயிருந்தது ; காமமுண்டாயின், நிறைஒன்றுமில்லையாயிருந்தது ; அதுவு
மன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றமாயிருந்ததென்றுகூறி வாழிக்
கடல்போலே காமம் மேன்மேலலைப்படுகின்றானென்க. (எடு)

1964. நெஞ்சங்¹கலங்கிநிறையாற்றுப்படுத்திநின்ற
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

(இ - ள்.) பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணாலே, அங்கனம் நெஞ்சுகலங்கி
நிறையைப்போக்கி நின்றவனது கழுநீர்மலர்ந்ததொரு மதிபோலுமுகத்தே
நோக்கினானாக, அவனெதிர்நோக்கினானிகழ்ந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை
முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (எசு)

1965. பூவுண்டகண்ணாள் புருவச்சிலகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்ன
மாவுண்டநோக்கின்மடவானைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாற்றலனாகினே.

உண்ட, உவமவாசகம்.

(இ-ள்.) வேலான், பூப்போலுங்கண்ணாள் புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக்
கண்ணாகிய அம்பாலையெய்தலின் ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற் புண்ணுக்கு இடு
மருந்து யாதென்றாய்ந்த குழைந்த வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்
தென்று அவளைமீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெறற்குக்²கூட்டியுரைக்கும் குறிப்
புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப்பெற்று ஆற்றமையிலேநின்றானென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு
மருந்தென்றென்கருதினாலும். (எஎ)

1966. காமக்கடுநோய்க்கனல்குழந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
³நாமத்தினார்த்துகிலேந்தியவல்குறாதை
⁴பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) காமநோயாகிய கனல்குழந்து உடம்பென்னும்விதகுடனே
உயிரைமுழுக்கச்சுடுதலிற் போகலாற்றுவவீமம்³புடையதாதையாகியசாகர
தத்தலுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (எஅ)

வேறு.

1967. நானினோய்செய்தநயங்குபூலாணணீலக்
கானினோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

(பி - ம்.)—1 'கலுழ்ந்த' 2 'கூடி' 3. 'நாமத்தினாள்' 4 'பூ
மொய்த்தமார்பன்'

னாவினோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவினோய்தீரவினாத்தருவாரில்லையே.

கயற்கண், ஒருபெயர். நறுங்குழலான் - மானிடமாத.

(இ-ள்.) அங்கனமிருந்தவன், காலிக்குநோய்செய்த கண்ணிசையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதொரு தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னும்மயங்கினேனே மேலியிக்கவருத்தந்தீரும்படி என்னும்தன்மையென்று வினாவுவாரின்றியிருந்ததென்றானென்க.

இனி, 'குழலான், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனெயென்றமாம். (எசு)

1968. தெண்ணீர்ப்பணிக்கயத்துமட்டவிழ்ந்ததேங்குவனைக்
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவார்ந்த
பெண்ணீர்மைமேனாட்பிறந்துமறியுமோ.

(இ-ள்.) சிறியதொரு குளத்தேயலாந்த. குவளைபோலுங் கண்ணின் தன்மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளி லறிவைபெல்லாங் கவார்ந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாலும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை வருத்துத்தற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க.

1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மரும்பொழுதுபூண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்
விருந்தினராய்வந்தாரைவெற்றுடலானோக்கும்
பெருந்திருவியார்மகள்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாகநோக் கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவயி ரொன்றையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல் வினையுடையோர்மகள்? இவட்குப் பெயர் கூற்றமென்றமோ, பெண்ணென் றுமோவென்றானென்க. (அக)

1970. வாருடுத்த¹வேம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்
பேர்கொடுத்தார்பெண்ணென்றார்கூற்றமேயென்றிட்டாற்
ருருடுத்திநன்மார்பார்தம்முயிர்தாம்²வேண்டிபவே
னிருடுத்தவிரங்கரைந்திட்டொழியாரோ.

வாருடுத்த - வார்த்துத்த.

(இ - ள்.) இவளைப் பெயரிட்டார்தாம் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல் வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார்; தாருடுத்திநன்மார்பார் கூற்றமென்றிடாராயின், இந்நகரைக்ககவிட்டுத் தாயிருத்தற்குரியதோ ரிடத்தேயிராரோ, அங்கனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினானென்க.

தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூடும் பன்மையாத் கூறினார். நீண்மார்பரென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அஉ)

1971. ¹பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடின்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிரிலங்கக்
கொங்குண்முறுமுழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே.

(இ-ள்.) மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்த் பார்வை பார்த்தலிடமெங்கும் தோன்றாநின் ததென்றனென்க.

இஃது எதிர்பெய்தபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கிணையியந்தான். (1)

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பினவோ
தாளார்கழுநீரோநீலமோதாமரையோ
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளாந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

(இ-ள்.) இந்த மதிபோலமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்கனம் அருணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பினவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமரையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதிகோக்கமும்செய்து கொல்வான் தொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போவென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றனென்க. (அச)

வேறு.

1973. என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசிறிதித்
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றமல்விறுன்றன்குளிர்சாகரத்ததனென்பான்.

(இ - ள்.) ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந் தன்மை என்றுகூடுமென்றநினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளோ ஆண்டுமையுஞ் சாகரத்தந்த மாத்நமைந்த தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியெ ன்று மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவிறுன்றென்க.

குளிர், திசைச்சொல்.

(அடு)

1974. திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டிண்டறைமாமலர்க்கண்ணிமைந்த
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமொடுதேறினனே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பாய்மயங்க உவமித்தார். வண்டிகள் மதுவையுண்டு வரியென்றுமபண்ணை அழைக்கின்ற கண்ணி.

(19 - ம்.)—1 'பைம்பொன்மணிமகரகுண்டலமும்பொற்றோடும்'

(இ - ள்.) நாய்கள் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவேயென்று சேர்ந்து இனி இவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்று 1செப்ப, அதகேட்ட அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினானென்க. (அசு)

1975. (க) நம்பன்சிறிதேயிடைத்தந்திதுகேட்குநாளு

• மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தான்
கம்பம்மிலாதாள்கமலைக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்னியக்குநிறத்தாடிருவன்னநீராள்.

1976. (உ) பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்றெழுதியிட்டார்
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றதென்றேயிப்பண்டக்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. (ங) மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கநீதியமுடன்வீழும்மற்றன்நிவீழா
தெங்குந்தனக்குநிகரில்லவனேற்றமாற்ப
நங்கைக்கியன்றறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. (ச) ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்திரின்றான்
வீழாநிதியமுடன்வீழ்ந்தது²வில்வலாய்க்கே
பூழாபிறொல்குதுசப்பெகவுருத்துவிங்கிச்
குழாபட்வைத்தமுலையாணலஞ்சுழ்குவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கம்பமிலாதாள் - கம்பில் அசைவிலாதாள்.

(உ) தூம்பில்லாக்குளம் போன்றதென்றான், சரக்கு விலைபோகாமையின் கொடி - ஒழுங்கு; "கொடிக்கூரை" (புறநா. 2உ) என்றார்.

(ங) வீழும் - நிர்ணிததே தாழும். மற்ற, அசை.

(இ - ள்.) கம்பன், சிறிதேயிடத்தந்து இதனைக்கேட்க; இந்நகரிலே நானாயிருந்தேன்; இங்கனாயிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலைக்கு, விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்து பிறந்தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேல் ஆங்காரியங்கனையெல்லாமறியுங் கணிகள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவத்தே எனது குற்றம்மற்றபண்டம் தூம்பில்லாத குளத்தை³ பொத்தத்; அதற்குக்காரணம் வினாவினாவுக; அவர்களிலொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே; அதுவரும்வழியுக்கேனென்றான்; என்றவன் இவனுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்; ஏறிலாவாலிலே நியமச்சேரவீழும்; அல்லதுவீழாது; அங்கனம்வீழும்படி வந்தவன்மாற்படே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்த்தது; பாண்டும் பதினென்றற்றப் பன்னிரண்டா

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று ; இனி இவள்கலத்தைத் தழுவுவா யாக வென்றனென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தாளென்க. கணி சாகரத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொ டியே' என்றனென்றுமாம். (அள - ௧௦)

வேறு.

1979. ஏற்றகைத்தொடிவீழ்த்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினன்றிருமானலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு
மாற்றினுடனதாவியுந்தாங்கினுள்.

வீழ்த்தது, விகாரம்.

(இ-ள்.) எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்து வீழ்த்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை இங்ஙனங்கூறித்தேற் றினான் ; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தன தாவியையும் போகாமற்றித்தாள் ; தடுத்தது, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும்பின்பு கேட்டலின், ஆற்றுவதஞ்செய்தாளென்க.()

1980. அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனீணகர்ப்பல்லியமார்த்தெழு
விம்பரில்லதொரின்பியற்றினார்.

இன்பமென்றது, மணத்தை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நகரிலே பல்லியங்களாராநித்பக் கொம்பனையானையும் குன் றனையானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க. (௧௨)

1981. கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
ரொட்டியிருடம்போருயிராயினார்.

(இ - ள்.) பணிப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலே சென்ற கானையும் கோதையும் தம்மிரண்டெம்புமொன்றுப் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டு நீங்கிதகருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்கனம் ஒருடம் பாதலேயன்றி மனமுமொன்றுயினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது பேர்தரும். (௧௩)

1982. நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகிழ்
கலவங்கண்புதையாதுகனற்றவி
லுலகமுன்றுமுறுவினெத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினுண்முலைப்போகமே.

(இ-ள்.) அவர் அங்கனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையையமையாதே தானேசெய்துந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற துகர்ச்சியின்பம் உலகமுன்றுமுதுகின்ற விலையையுடைத் தென்க.

அவன் கொளுத்த அவன்கோடலிற் கனற்றுதல் அவன் மேலாயிற்று. முலைப்போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பதுகராநிற்கநிகழ்வதொருகரண மென்பதுதோன்ற. (சுசு)

1933, தேனவாங்கமழ்க்கண்ணியுந்தெவ்வர்த
மூனவாங்கதிர்வேலுறுகாணையுந்
கானவாங்கடிநாறுமென்பள்ளிமேல்
வானவாம்வகையால்வைகினுர்களே.

(இ - ள்.) கண்ணியும் காணையும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகினுரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி துகர்ந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைதுகர்ச்சிகுறித்து. ()

வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பநீண்ட
வண்ணனன்மாடத்தக்கணகிற்புகையமளியேறிப்
பண்ணமைமகரவிணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினுளே.

(இ - ள்.) மதியின்றலை தேய்த்தலின், தழும்பிருப்பநீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப் பாட, அதகேட்டுத் தோ ளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினுளென்க.

இதுமுதல் மற்றைநாளைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறி யென்றதனால், நீங்கிவிருந்து காட்கடன் கழித்தெய்தினுரென்றுணர்க. இங் கனம் இரண்டுநாள் ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, "நாளிரண்டு சென்ற" (சீவக. கககரு) என்றார். (சுசு)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பப்
பொன்னரிமாலேதாழ்ப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர
மின்னிருங்கலாபம்விங்கிவிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்
துன்னருங்களிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்.

(இ-ள்.) ஊற்றிப்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம் புங் கிண்கிணியுமாற்ப்ப, மாலேதாழ், சிகைசோர, கலாபம் விம்மிப் பிறழ்ந் தொலிப்பக் காமமாகியகலையைச் சுவைத்துப் பகலெல்லா நீங்கிற்றிலென்க.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின கரணமாம். (சுசு)

1986. 1 தொழித்துவண்டியிருங்கோதைதுணைமுலைமுள்கப்பும்பட்டழித்துமட்டொழுஞ்ந்தாரான்மணிவள்ளத்தாய்ந்தேறலெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகாந்துகாமக்கொழித்திரைகடலுண்முழிக்கோதைகண்டியின்றவுன்றே.

தொழித்த - சிதறி.

(இ - ள்.) அக்காணம்சிகழ்த்தயின், கோதைதுணைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுஞ்ந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலை வள்ளத்தே ஏந்த, அவள் அதனை இனிதாககூர்ந்து காமமாகிய கொழித்து இரைக்குங் கடலிலே மீன்மெழுத்துதலின், அவன்தயில்வதற்கு முன்னே அவள்கண்கள் சிறிது துயின்றவென்க.

(கஅ)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபார்துமின்னுந் துசலாமல்குறீண்டத்துயிற்கண்கள்விழித்ததோற்றம் வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாரின்றதொக்கு மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்தற்கென்றது இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண் நான் தோன்றலின், துசலெழிந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றார்.

(இ - ள்.) மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்திண்ட அவட்குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென அலருந்தன்மையை ஒக்குமென்க.

(கக)

1988. கங்குற்பாற்புகுந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றழ்ந்த தொங்கலான்முன்கையாத்துச்சொல்லுவீவந்ததென்ன நங்கையான்பசித்துவந்தேனென்பொருணயப்பதென்றாட் கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலின், தானறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடினான்.

(இ - ள்.) இவள்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை யாத்த இனி வீவந்தகாரியங்குறென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளாயென்று வினாவினாக்கு, அழகொழுஞ்சிறமேனியாய் நின் அழகாகியஅமிழ்தமுழுது மென்றானென்க.

பசித்துன்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதோன்ற, எப்பொருளென்றான்.

(க00)

1989. செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சிறிசென்னிசேர்த்தி யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேணுக்கருளிறுப்பொருளதென்ன

(பி - ம்.)—1 'கொழித்து'

வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றாள்.

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிரந்லமன்றி நின்னலமென்பது1 போ
தருதலின், அதசெயிராம். கோக்கி - கோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

(இ - ள்.) தான் குற்றங்கூறலின், அவன்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னி
யை அடியிலேச்சுர்த்தி, என்னை ஆயிரக்கின் ததன்மை என்னென்றுவினாவ,
அதற்கு மறுமொழிக்கொடாமையின், தான் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நின்னதேவ
லே செய்வேனுக்கு அருளினதுயாதொன்று அதுகாரியமென்றானாக, அதற்கு
வருத்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே ! நீ இத்தன்மையான சிந்தைக்கூறியாகி அத
னால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்று
ளென்க.

அதபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதவேதனக்குப்
பொருளென்பததோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. (க0க)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட
வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளிவெறுவிதாக
வள்ளிதழக்கோதைவல்லான்வட்டிகைறுதியின்வாங்கிப்
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினுளே.

(இ - ள்.) வெள்ளியாற்செய்தவினக்கு இழுதுடையும்படி தீயிக்கொரிதலின்
அரக்காம்பலின்வடிகைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின் அவ்
வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சிஅவசத்தாலே பாவைபோலாயினு
ளென்க.

எழுதவல்லவன் துணிலிகைறுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப்
பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை ; வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று.
இனி, "கட்டிலேறிய" (சீவக. ககஅக) என்னும் கவிமுதலியவற்றை ஒரு
நாளைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (க0உ)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ
னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்றென
வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்
கங்குல்போய்நாட்கடன்கழிந்ததென்பவே.

(இ - ள்.) புணர்ந்தோடெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமே
யென்றபேதுறம்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழ
லும் இன்று தாமையுருளி, யாம் பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப்
பிரியாநிற்குமேயென்று அப்பிரிவித்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை
அங்கனமிரங்க, கங்குல் அவிடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்த
தென்க.

மருதம் - காவீர்ப்பன். போய் - போக.

(க0ங)

(பி - ம்.)—1 'பொருத்ததலின்'

1992. ஏந்துழங்கோதைகருத்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிளமுலையெழுதித்தையறன்
காந்தளமுதிழ்விரல்கையினாற்பிழத்
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினான்.

(இ-ள்.) வேலினான், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக்கையாலே
பிடித்து ஆற்றுவதிக்குநெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிக்கு
மென்க. (க0ச)

1993. பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழரைக்கண்டிபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன்-மேகலை.

(இ - ள்.) குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிலிட
த்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்
கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

‘தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்’ என்றதனால் தூரிதன்மி அணியவிடத்தே
போய்வருவேனென்றானென்று அவள்கருதினாள்; அவள்கருதியது, வலியில்
லாதஅம்பு 1 இலக்கிற்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்து
வாராது மாறிப்போமாறுபோலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந்நகரிலே
மீண்டுவருவேனென்பது; அதுதமர்க்கு உண்மைகாட்ட மேல்வருகின்றமை
யைகோக்கிக்கூறினான். (க0டு)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்துதலின்
மன்றனாறரிவையைத்தெருட்டிமாமணிக்
குன்றனாற்கொடியவள்குழையவேகினான்.

(இ - ள்.) என்று அவள்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய
கண்மலரில் ததம்பிவீழாதே நின்றநீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்
வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினானென்க. (க0சு)

அ.—விமர்சனாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கககசு.

ஒ ன் ப த ா் வ து

சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1995. வாளிரண்டுமாறுவைத்தபோன்மழைக்கண்மாதரார்
 வாளிரண்டுசென்றவென்றுநைய மொய்கொள்காவினுட்
 டோளிரண்டுமன்னதோழர் தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்
 றுளிரண்டுமேத்திநின்றுதையனும்வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

(இ - ள்.) காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா
 நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோ
 லங்கண்டு ஏத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்லாமத்தை எமக்குக் கூறுக
 வென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார்
 நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது: இவர்கேட்டதிகொ
 ண்டு சுரமஞ்சரியைச் சேவகன் கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன்
 மந்தைநாடும் அவரைப்பிரிதலின், வாளிரண்டுசென்றவென்று அவர் கைத்
 துக்காரணமாயிற்றென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவண்டிருந்தவன்னபல்கலையகல்குல்
 வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலைவிமலையென்
 றுடுவானணிந்தசீரம்பையன்னவாணுது
 லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

“வண்டிருப் பன்ன பல்கா முல்குல்” (பொருந. ௩௯) என்றாற்பிறரும்.
 வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலையினையும், சீரையுமுடைய
 அரம்பையென்க.

(இ - ள்.) ஊடல் கடித்திறீர்தலிற் புணர்ந்த தன்மையையொத்து இனி
 யவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு
 உள்ளாவினொன்றானென்க. (உ)

1997. அம்பொரைந்துடைய்யகாமனைய்யனென்னவந்தண
 னம்புநீரரல்லர்¹ நன்குரங்குநீராயினுந்
 தன்குரவ்வர்தாங்கொடுப்பினஞ்சு²நேர்ந்துதாழ்வர்தாம்
 பொங்கரவ்வவல்குலாரொனப்புகன்றுசொல்லினான்.

நம்பு - நகை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

(பி - ம்.)—¹ ‘மெய்குரங்கு’ ² ‘கொந்து’

(இ - ள்.) அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசே
நன்கூறுவான்: குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாரா
யின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்வரும்புநீரால்லாய்ப் பொல்லாராயினும்
தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே கோர்ந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்க
வேண்டாவென்றற்கையாடலே விரும்பிக்கூறினவென்க. (௩)

1998. அற்றுமன்றுகன்னியம்மடந்தைமாரணிநலம்

முற்றினுரைநீவைப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்

குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைகுழிந்துகூறினார்

1 குற்றமுத்தயாவுயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையதும்.

(இ - ள்.) கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே
நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்த புகுதம்; மற்றும்குடிப்
பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்த
கொண்டு சென்றகொடுத்தத் தம்பார்க்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்தவிதல்
குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம்
வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றவென்க. (௪)

வேறு.

1999.(௧)மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்

புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்

விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்

மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையிண்டையாள்.

2000.(௨)ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு

நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்

நிவெலுயிரெனவெருளுமற்றவர்

சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்வியே.

2001.(௩)காமனேசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்

வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை

யேமுறுத்தவணலநுகரினெந்தையை

யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(௧) விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பனாற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர்-வீடு.
மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், சகலாயுமுடையனரென்க.

(இ - ள்.) அவள்பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்
செய்வை; ஆயினும் ஒரு மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்விரிடத்தே இருக்கின்
றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகி

* குறள், எகசு.

(19 - ம்.)—1 'உற்றதேதயாவுயிர்'

நந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெகுளா
நிற்கும் ; அச்செல்லிதான் சேடியர்வழிப்புடச் செல்லாநிற்கும் ; காமனே
செல்லினும் காணாய் எனக்கு உடம்புவேமென்னுந்நிற்கும். அவனை மயக்க
முறுத்தி அவளநலத்தை நீறுகரிந்நின்னையாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று
பெயர்கூறுவேமென்றுனென்க.

மா, "தட்டுமாகாலே" (புறநா. கக௩) என்றும்போனின்றது. (௫-எ)

வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தனையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசன்கொண்டிலங்குமுந்துல்லவம்படக்கிடந்தமார்ப
பேசியபெயரினோப்பேதுறுதொழிவேனாகி
ஞசுமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானனைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசுதியாடி வஞ்சினக்கூறுகின்றான்.

(இ - ள்.) சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புகெழிந்து விரிந்தவாசன்கொ
ண்டிலங்குந்தாரும் துலங்கிடந்த மார்பனே, நீசூறிய பெயரையுடையானே
மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானே யான் கூடுவே
னாகக் கடவேனென்றுனென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன்சிலைகொணுணுமாந்தளிர்மலர்களம்பாக்
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்துநீல
முண்டதுகாற்றியாண்பேருட்டுவலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகார்த்திருநாளை யென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநானாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவ
னென்க. தளிர்போலும் மேனியையுடையகொடி. இனிச்சிலைகள்பாடமாயிற்
சேமவில்லைக்கூட்டுக. *வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினுற்போல, அவள்
புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்
குரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றுனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப
ஊட்டுவேனென்றுன். வடிவையுடைய காமனாகப் பொன்னுந்தெய்த வடிவ
மென்க.

(இ - ள்.) காமன்கோட்டத்தே நீசூறியகொடியினைக்கொணர்ந்து நாளை
ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து கரந்திருவென்றுனென்க. (க)

வேறு.

2004. இழைக்கண்வெம்முலையிட்டிடையேந்தல்குன்
மழைக்கண்மாதரைமாலுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாளரியேறனமொயம்பினு
னுழைக்கணுளர்க்குரைத்தெழுந்தானரோ.

(இ - ள்.) மொயம்பினுன் முலைமுதலியவந்தையுடையமாதரை நோய்
செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மை
யார்க்கு அங்கனங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க. (க௦)

* "ஆகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது" பழ. க௭௮.

2005. சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சுடியவம்முலைப்பூந்தடர்
தாருமார்பமுந்தண்ணெனத்தோய்வதற்
கோருமுள்ளமுடன்றெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்கனம் எழுந்தவனதுள்ளம் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுக்குளிரும்படி. கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின் தது, பலருக்கூறக்கேட்டிருத்தலின், அவள்வழிகை இத்தன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்ற, “பனைத் தோட்சுரமஞ்சரி” (சீவக. ௧௦௬௬) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசே னன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வழிகை ஒருமென்றார். ‘தண்ணென’ எனவே வருந்தினான். (௧௧)

வேறு.

2006.(௧)கடைந்த்பொற்செப்பெனக்கதிர்ந்துவீங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளை யுண்கணே.

2007.(௨)ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழற்புரியினுற்புறம்
யாத்துவைத்தலைக்குயிவ்வருளிலாணலங்
காயத்தியென்மனத்தினைக்கலக்குகின்றதே.

2008.(௩)சில்லரிக்கண்கிண்சிலம்பஞ்சீமடிச்
செல்விதன்றிருகலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவனோரந்தணைனாய்ச்
செல்லல்யான்றெளிதகவுடைத்தென்றெண்ணினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓரின் தபடியும் கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன.

(௧) மனத்திலுள்ள வென்றது, “நங்கைகண் போலும் வேலவனே” (சீவக. ௮௬௬) என்று சொன்னதை உட்கொண்டு.

(௨) ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

(௩) அல்லல் - பசிப்பிணி.

(இ - ள்.) வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கின்போ விருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங் டிலெடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்

குழலாகிய கயிற்றூலே என்னையாத்து அலையாநின்றான் ; இவள்கலம் இங்
கனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி
கலத்தை இனிச்சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்
லுதலே ; அங்கனம் செல்வேன் ; அச்செலவு அவளபிராமல் தெளிதகவுடை
த்தென்று கருதினானென்க. (கஉ - ச)

2009. அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவனைந்தயாக்கையன்
பிணங்குநான்மார்பினன்பெரிதொர்பொத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கருதினவன் பாம்பிள்ளையொத்த மேனியனாய்,
வில்லெனவனைந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நான்மார்பின
னாய், மூப்பிலக்கனமெழுதும்படிசூறிய நூலினையுடையதொரு பொத்தகத்
தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பை எழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினானென்க. ()

2010. வெண்ணரையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
னுண்ணவிரறுவையொருசித்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன் கைத்தண்டீன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற் பேயுமாயினான்.

(இ - ள்.) அவன் ரையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் நுண்ணி
தாய்ப்பீறினபுடவையனாய்த் தலைவனைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறின
குடையினாய் வலியாக ஒரு தண்டையுள்ளிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து
அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின் தன்மையனுமாயினானென்க.

“பலிகொண்டு பெயரும் பர்சம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்தி”
(பதிற். எக) என்றத்போல. (கக)

2011. யாப்புடையாழ்மிடமென்னுந்தோட்டியாந்
றாப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமூற்றிழை
காப்புடைவளநகர்நாயெய்தினான்.

(இ - ள்.) காளை பிணிப்புடையுடைய யாழையொத்த மிடமென்னுந் தோ
ட்டியாலே ஆடவரைக்கீழே தூயகெஞ்சிடத்தையுடையவன் கலத்தைப்பிணிக்
கும் பாகனாய் மறைத்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினானென்க.

2 இவனையறியாதபடி அவனை மறைத்தலின், முகபடாமென்றார்.* (கௌ)

* “நற்றொடி மகளிரு நகர மைத்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென வரங்கி
நோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்களன், பற்றிய தண்டொடு பைய
மெல்லவே” என்றும் செய்யுளொன்று இக்கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.
உரையில்லை.

(பி-ம்.)—1 ‘பெயற்போதலிற் பேய்த்தன்மையுமாயினானென்க’ 2 ‘இவன்

வேறு.

2012. தண்டுவலியாகநனிதாழ்ந்துதளர்ந்தேங்கிக்
கண்டிகடைகாவலர்கள்கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையினங்காலுவப்பன்பாலடிசிலிந்நாட்
கண்டியந்தார்தருவகாதலிப்பனென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டு கழற, அவர்
முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்
துநின்று, பண்டையினம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பென்; இப்பரு
வத்தில் யான் கண்டுவிரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாம் காதலிப்பே
னென்றனென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செலிகேளாமையின், தம்பசியையே 1கூறின
ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு, இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்
தரும் உணவுகளென்றும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியமூப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னார்
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைத்தோன்றனனிபுக்கான்.

(இ-ள்.) இதகேட்ட அவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்
தரைப்போல மனத்திற்குற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடைய
ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய்
விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்ற
னென்க. (கக)

2014. கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கினிமிர்ப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழுவோடி.
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையியா
னாதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறநின்றான்.

(இ-ள்.) அம்மகளிர் கோதையுக்குழலந்தாழ், ஓநிமிது பொங்கியார்ப்பக்
கடலிம்பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஒடிவந்த இவ்வரத்த நுமக்கு
ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிந்தும் மறமொழி
கொடாறாய் ஊதப்பறத்துத்தன்மையோடே வந்த கிட்டநின்றனென்க.

தாழ்ந்து - தாழ்.

(உ௦)

2015. கச்சவிசித்தியாத்தகநிர்முலையர்மணியடில்வா
ணச்சுறுனையம்புசிலைநடுங்கவுடனேந்நி
யச்சமுறுத்தமுதுபுனித்தாங்குத்தம்திஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிநிகோதையுவர்குழந்தார்.

(பி - ம்.)—1 'கூறினரென இருந்தார்'

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உறந்தலின், அவ்வினோதையவர் கச்சவிசித்த முலையராய், வானையும் சீலையுடனே கஞ்சுதோய்த்த துணையிணையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவன் கருங்கும்படி அச்சமுதத்து அயிர்தம் தன் தன்மைதிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (உக)

2016. பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொழினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையிடுனொடாப்பரியநங்கை
யேவல்வகைசண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரை நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; திண்டுமோயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின் திண்டன்மின்; ஓவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவரைநீக் குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (உஉ)

2017. கையவளைமையகுழலையிரியவாட்க
ணையுமிடைவெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பார்
னய்வதிலனாழின்முதுமூப்பிடுமெம்வந்தான்
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றான்.

(இ - ள்.) கையிடத்தனவாகியவளையினையும், கருமையையுடைய குழலினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரிடையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையிணையுமுடைய நங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப்போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுத்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிடப்பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையானான், யாம் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்க வென்றானென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயிர், காலமாக்குக. (உங)

2018. மாலைபலதாழ்த்துமதுப்பிளிறிமணங்கமழும்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுதிப்
பாலைமணியாழ்மழலைபசும்பொனிலத்திழிவான்
சோலைவரைமேலிழியுத்தோகைமடிலாத்தான்.

சாந்தமலிந்தமுலையையுடைய மழையாளானென்க. காவிடத்திற் கன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

(இ-ள்.) பாலைபாழ்ந்தோலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையான், அகிற் தேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலைதாழ்த்தலின் மதுத்துளித்துமணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலை யொத்தாரென்க. (உச)

2019. சிறடியகிண்கிண்சிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லென்மிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிசைவண்டுதிசைபாட
நாறுமலர்க்கொம்பர்நடைகற்படுதனவந்தாள்.

(இ - ள்.) அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடுஒலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துவண்டுள் அத்தேன் புட்பதாளி யிலைகலந்து சேறுகையினால் அத்தேன் றகீர்ப்பெறாமல் திசைதோறமெ ழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கிள் ததன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துதினும்புமப்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (உரு)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட
வந்திலதினாயபயனென்னைமொழிகென்றான்
முந்திரலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) நீ. வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள் வினவ, மடவாய் ! கேள் ; சிந்தையிலேநின்ற வருத்துகின்ற அழகியநீர்மை யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டு மென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தேநலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆடவந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து ? அதனைக்கூறென்றான் ; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா ராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவனைக்கூடலின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினான் ; மேற் காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத் திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப் போமென்றும்போலிருந்தது. (உசு)

2021. நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றுந்
கறிதீர்பிறநீவிரெனவையமில்லையென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்கொல்லாந்தோற்க.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாழி நினைவொழிய இளமைபெறவார் பிறருமுளரோ ? அறிவாயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென் றானாக ; நீ கொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுகிறகற இம்மூப்பாலென் றறிந்து நின்னையணுகிக்குடார் என்னையொழிய இல்லக்காணென்றவனுக்கு இம் மூப்புப்போந்துரை அறிந்து ஆடுநர் இல்லக்காணென்றானாக அவள் கருதி, நீர் உலகத்தாராயிற் துறையறிந்தே வேறொருதுறையறிவீரென்று இகழ்ந்துகூறினானாக, அதற்கு ஐயமில்லக்காணென்றானென்க. (உ௭)

2022. செத்தமாமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்திரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமெனமிக்கசுடாங்கதிர்தருக்கு
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தான்.

(இ-ள்.) செத்ததொருமாம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்ற
இவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற பசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசி
யைத்தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

என்வே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு
கதிரைக் குவிக்குமாடமென்க. (உஅ)

2023. வடிவமிதுமூப்பனிதுவார்பவளவல்லிக்
கடிகைதுவார்வாய்கமலங்கண்ணொட்டிவண்ணங்
கொடிதுபசுகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணைகொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும்
அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது;
இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதா
யிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாக்கச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்
மினென்றானென்க. (உக)

2024. நானமுரைத்தாங்குநறுநீரவளையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியனாலும்
பானலங்கொடங்கிளவிபவித்திராமுநல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

(இ - ள்.) திங்கிலி அப்பொழுதே அவனைவாசவெண்ணெயை ஊட்டு
வித்த நறுநீரால் ஆட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்பூணூலினே
யும் பவித்திரத்தைபுல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்ட தவிசின்
மேலே இருந்தானென்க. (உ௦)

2025. திங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருயின்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிரின்னுபுகழ்க்கலங்கள் பலபாப்பி
யிங்குசுவையின்னமுதமேந்தமிகு¹சான்றோ
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

(இ-ள்.) மதியை கலத்தோடேசூழ்ந்தயின்கள் பொங்குகதிரைச்சூழ்ந்த
தென்னம்படி செம்பொந்தலத்தையும் பக்கத்தட்டங்கலையும் பாப்பித் தங்
கின அருசுவையடிசிலை ஏந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன்
மைத்தாய சுகையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே ஆயின்றானென்க. (உ௧)

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த்துநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்த்துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்திரையுங்காட்டவவைகொண்டிகவுளநித்தான்.

(இ-ள்.) இனிமைதழுவின சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்துநீரை உமிழ்கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்தவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு உவுளநித்தானென்க. (௩௨)

2027. வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிசாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவிர்கற்றகாலமெனத்தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசின்னையிலனென்றான்.

(இ-ள்.) அங்கனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்விலை, மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லென்றானாக, அவள் அதனை வேதத்தையல்லென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகைய தாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவிலை, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமுடிமுளவுமென்றானாக, அவன் அதனை வேதம் தான்கருதிய தத்தவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடிமுளவுமென்றானாகக்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை இன்னுங்கூறுமென்றவிலை, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றகிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலென்றானென்க.

என்றது : மேலும் விலையும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்தென்றான் ; அவன் அதனை நினைந்திருந்திலென்றானாகக்கருதினான். (௩௩)

2028. இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினுளமர்த்துநோக்கப்
பின்னையிவள்போகுதிறம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிநிதேதுயின்றுதாழ்வவணக்காள்.

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினாள், அவள் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவனென்றுகருதி மிகவும் சிந்தித்து வியந்து தலைதாழ், அவள் அது கண்டு நக்கானென்க. (௩௪)

2029. கோலமணியாய்க்குவனாவாட்கண்மடவானைச்
சாலமுதுமூப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்

காலுமிகளோஞ்சிறிது கண்ணுந்துயில்குற்றே

னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குரையென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என் தது, முறுவலை. இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்.

(இ-ள்.) சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றமிழுதலாலே நெஞ்சநோம்; இதனாலே சிறிதபொழுதில் இறந்துபடுத்தல் மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு ஏன்செய்வேன்! உரையாயென்றனென்க.

1 'கண்ணிமைப்பனவும்' என் தது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினான் போல, கண்மயிலுதலும் இறந்துபாட்டையுணர்த்திற்று. அதனை, காலுநோம் கண்ணுந்துங்குமென்றனாகக் கருதினான். (௩௩)

2030. மட்டுவிடிகோதைமதுவார்குமுலி னுடன்
பட்டுவிணர்கட்டில்பரிவின் நியுறைகென்று
ளிட்டவணைமேவினிதுமெல்லெனவசைந்தான்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

(இ-ள்.) அந்தனங்கருதினவன், பட்டுக்கச்சுண்ணாந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின் தன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அன்பேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௩௪)

2031. காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டகலங்கி
2 மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலனையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்திண்டோள்
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

(இ - ள்.) கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலுக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகனிற் மரிழ்ச்சிதோன்றித் தம்மணவர்தோனை முலையாலெழுதும்படி இராக்காலம் கூழத்தென்க. (௩௫)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையு
மாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குநறும்புகையுங்
கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமெனறும்புகையும்
வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

(இ-ள்.) சேக்கையிடத்து அகிலவளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்சூழ்புகைத்த அகிற்புகையும் துகிற்புகைத்த அகிற்புகையும் பயர் தருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவேன்க.

2033. ஆசிலபாலமிர்தஞ்சிறியவயின் நம்புங்
காசில்கடிமாலுக்கலொய்பமதிகவற்குந்

(பி - ம்.)—1 'கண்ணிமைப்பனாவும்' 2 'மாலையொடுகல்குவிடைவந்து மதிதோன்ற'

தூசநறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசின்மடவார்கண்மணிவிணைநரம்புளர்ந்தார்.

ஆசில் - குந்தாமந்த. கூதிராதலின் பாலடிசில்கூற்றார். சிறியஅயின்
மென்றது, மடவார், * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதிக
வத்கும் - அறிவைவருத்தம்.

(இ-ள்.) மடவார், அடிசிலையின்று மாகீமுதலியவற்றைத் தாங்கி
யாதை வாசித்தாரென்க. (௩௬)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலே 1புகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
வீங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்விரைமெழுகித்
தீங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்ந்துசெழுந்தார்குழையச்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருபுதமாகையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி
யும் மார்பிலும் விரையைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை
மென்றனைய அமிர்தத்தையுண்டு மாலாவாழம்படி முயங்குகுரென்க. (௪௦)

2035. பொன்னையுளின்னமளிப்பூவணையின் மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதூரம்படமுரன்றர்
கின்னமிர்தமாகவீனையாருமதுகேட்டார்.

(இ - ள்.) அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானிணைந்திருந்த காந்த
ருவமாகிய அதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி
மையுண்டாகப் பாடினாற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான் காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (௪௧)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்ஞரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வா
ரின்னதின்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளேநாமம்வாழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) காமனது அழகியஞ்ஞாலையென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்
கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்படத்தப்படுதலின்வந்ததென்று
நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையார் வேகவேயென்று அனை
வாழ்த்துவாராயினென்க. (௪௨)

2037. கொம்பிடுனெத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலே தாங்கியு
மம்பிடுனெத்தகண்ணிராடிக்கலம்மாற்றவுந்
நம்பித்தீதீதமேநயந்துகாணவோடினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

* பதுமினி, "அற்பவுண்டியான்" என்பார் கீர்துலார்.

(௪ - ம்.)—1 'புகழ்க்குருசில்'

(இ - ள்.) அங்கனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அற்ற நிர்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்புலநற் கேட்டற்கு ஓடினார் ; அப்பொழுது அவனும் கட்புலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும்காம னேயாயினென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். காடினரும் பாடம். (சங்)

2038. தாமமாலேவார்குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாணைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணியிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்கு நம்பவயத்தானானென்று தம்மிடத்தினின்றிணக்கப் படுவானாகிய காமனையொத்தகாணை, தன்னினைவோடு அவர்கருத்துமொத்த தாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இதைவனது நீலமணிபோலும் மிடற் றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச் சாமி பிள்ளும் நன்றாகப் பாடினா னென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமிபென்னும்பெயர் வேண் டாவாம். (சச)

2039. கள்ளழப்பினந்தணன்கனிந்தகீதவீதியே
வள்ளிவென்றதுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணர்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகன்
துள்ளம்வைத்தமாமயிற்சூழாத்திளையெய்தினார்.

(இ - ள்.) வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிள் ஓடுமாறு போலே, தடங்கண்ணாரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஓடிச் சேர்ந்தாரென்க.

* வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளிளோசையைத் தன்னிடத்தே யுடையமகன். (சரு)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்துவிங்கியிழைக்கோறுநாங்க
னெனக்கொறுகொறுப்போலுமிளமுலைப்பரவையல்குற்
கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பான்
பனிப்பிறைப்பூணிஞன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டான்.

கொறுகொறுத்தல், குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

(இ - ள்.) காங்கன் மேல் இவ்விழைச்சிறிதெழுந்துவிங்கி இடையைக் கொல்வேமென்று கோபிப்பனபோலும் முலைவிளையும் அல்குலையுமுடைய தொருபழமாகிய பாமிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பான், பூணிஞனதுபாட்டாகிய வலையிலே சென்று அகப்பட்டானென்க. (சசு)

(பி - ம்.) - 'அங்கனம்அவர்'

2041. அடிக்கலமாரற்றவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரிதுமுத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கணுணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [ருள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்றுள்.
முடிப்பது, இடக்கர்.

(இ-ள்.) அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரிது
முத்தேனெயென்ன, அவன் காணி கக்குத் தோழியைமுன்னிடத்தேகொ
ண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றனென்க. (சுள்)

2042. இளையவற்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
வினைமதுக்கண்ணிமைந்தர்விளிகெனத்தோழிகூற
முளையெயிற்றிவளையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
வுளையதுபிற்றுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

(இ-ள்.) நீர் என்னையொழிய இளையவனைக்கண்மராயின், மிகவும் என்
செய்வீரென்றாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று
தோழிகூற, இவ்வளக்கூறியது இவளைப் பேசினாரில்லையென்றோ? இவட்கு
வருந்துங்காரியமாக அவர்செய்தது பிற்றுமுண்டோ? கூறென்றனென்க.()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதர்சுண்ணஞ்சேவகன்பழித்தபின்பைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்காளைமற்றிவட்குத்தியான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதையென்றார்..

வாய்ந்த, விகாரம். மாய்தல் - மறைதல், சாதல்.

(இ-ள்.) இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சேவகன்பழித்தபின்பு ஆட
வகைக் காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகிய காளை மாய்
ந்தான்போலுமென்றனாக, மகளிரெல்லாம் ஞாநம்புகுவானென்று வாழ்
த்தி, ஐயன் உய்த்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்
தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிரங்கை
மோலுற்றுமயங்கயாங்கண்மடக்கினிதுதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுங்கட்செவ்வாய்த்தத்தைதன் செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவனச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதீர்ந்தேம்.

(இ-ள்.) கங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப்பித்தேறியமங்குதலின்,
யாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கினியைத் துதுவிட்டேம்;
அவ்வளம்போய்ச் சேலையொத்த கண்ணியைபுகைய தத்தைதன்பொலிவைக்
கண்டுவந்து கூறிய அத்தத்தையொல்லாலே வருத்தத்தீர்த்தேமென்றாரென்க.
சொல்லென்பதை வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட. (ரு0)

(பி - ம்.)—1 'மாலுற்றுமயங்கி'

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடியினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண்முகவியர்முனிவுதிர்ந்தார்
பொன்றொட்டேயாமுதும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்களா
தென்பட்டிவிடினாமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்.

முத்தஅந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவரைக்காணே
னென்று கெஞ்சிக்கொண்டதனைத்தவிர்த்து நம்மிடத்து முகவியராய் முனி
வுதிர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு
ஒருகீதத்தைப்பாடியின்; நீர் என்பட்டிவிடினும் பாடல்களாமல் நம்மைப்
போகவொட்டோம்; அதற்கு யாரும் இவனையாணையிட்டேமென்றாரென்க.)

2046. பாடிதும்பாலைப்பொற்பேபற்றிமற்றெமக்குநல்கி
னாடமைத்தோளினீரஃதொட்டிமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகளினுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

(இ-ள்.) தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழி
ந்தவற்றையும் எமக்கு கல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டிவா
ளாயின், கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னுயிருப்பதொரு
பேயைப்பிடித்த எமக்குத்திறிர் பாடுவேமென்றானுக்கருதி, பொன்னல்லாத
பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே
யென்றாகுமென்றது இவ்வுலகில் சிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொ
ட்டிதற்காமெயென்றாரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனும் காட்டமுடியாதா
தலின். "ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" (தோல். எச்ச. சுசு) -
என்னஞ்சுத்திரத்து, 'வரையார்' என்றதனால், 'பொற்பே' என்னும் ஓகா
வீற்றுப்பெயர் வேறுமொரு பொருடந்தவிர்த்தலிற் பேயென்று யகாவீறுமாய்
நின்றது. இதற்கு யகாவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; "அருங்கழி
காத மகலுமென் துழென் மலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வனசுக்கள்"
(திருச்சீற். ககௌ) என்றவிடத்து, 'அலர்ந்த' என்பது, 'அலந்து' என்று
விகாரப்பட்டுநின்றதென்போல.

(இட)

2047. பட்டிலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்கு
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினுனும்
பட்டவாணுதலினுப்க்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவிணைச்செவிச்சுவையுமிர்தமென்றான்.

(இ - ள்.) பட்டிச் செவித்துகிடந்தவல்குலையையான், அவன் கருதிய
பொன்பொருள் இவ்வாறுதற்கு உடம்பென்றாகுநதி ஒட்டினுன்; ஒட்
டினபிடு தோளினுனும் காமப்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவினை

யாலாகிய, செலிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வானுதலையுடைய நீளக்குப் பாடுவேனென்றனென்க.

இனி, பொன்னுலேபையப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்ற மூடியை னென்பாருமுள். காமனைக்கூறினாள், இவள் வரம்பெண்டபோகலைக் கருதி. (ருகூ)

2048. வயிரவில்லுமிழம்பைம்பூண்வனமுலைகளிர்தம்மு
நாமிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பான்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமூற்பு
பயிரிலாநரம்பிடுகீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

(இ-ள்.) நின்முகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் தேதெதப்பாடுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாதகீதம் ; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்போடுபோடினுனென்பாருமுள். (ருச)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைநெகிழத்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழநந்திறத்த
தார்வமுறுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலே.

(இ - ள்.) வட்டமான வளை நெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தையுடையகண்ணும் முலைமேலே நீரைக்காலும் ; அங்கனங்காலுதற்கும் நெகிழ்தற்கும்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலாவந்து வருந்துவிக்குமென்க. (ருரு)

2050. ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தணலூன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மாலே.

(இ - ள்.) மெல்லியகாஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட்டாவிக்கொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்த கையை அணலிலேபூன்றுதலாலே, கண்ணீர் கவுளையலைப்பதும் ; அங்ஙனமடைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே இனையும்படி மாலாவந்ததென்க.

‘வீழும்’ எனவருவிக்க.

(ருகூ)

2051. அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்தினமுலைமேற்பொன்பசுலேபுப்பப்
பொன்பசுலேபுப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்பு
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலே.

(இ-ள்.) கோதாய் ! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பெரன்போலும் பசுபொலிவுபெறும்படிதோன்றும் ; அங்கனம் பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலிவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

‘தோன்றும்’ எனவருவின்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்தாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக்கூறிற்றாகக் கூறினாள். இதனைத் தலைவன் ஆற்றாமைக் கூறித் தென்பாருமுள். (௫௭)

வேறு.

2052. பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புகுகங்கற்பேணிவரங்கொள்வனானையென்றாள்.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினாள் ; அங்கனம் பாடினாளை, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கிய மயிலையொத்தார் ; அப்பொழுது, சரமஞ்சரி அந்தணைப்புகழ்ந்து நான்கு கோயிலிலேபுகு நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனைவழிப்பட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தாவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்வனென்று கூறினாள். (௫௮)

2053. மடலணிபெண்ணையின்றமணிமருங்குரும்பைமான
வுடலணியாவினைய 1வுருத்தெழுமுலையினாளு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமணிப்பார்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர் திரைமுனைத்ததன்றே.

வடிவால், பணியின்றகுரும்பையைமானத் தோன்றினமுலை ; நிறத்தால், மணிமருள் முலை.

(இ-ள்.) சரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய் அவனைச்சூழ்ந்த தோழிமாரும வரம்வேண்டவெண்ணும் வேட்கையின்றிளா, இப்பார் கடலிடத்தே கதிரெழுந்ததென்க. (௫௯)

2054. பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்யால்வெறுப்பலுட்டி
மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகோல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினாள்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றைப் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலிக்கொள்ள, பாவை தோழியுடனே ஆடவரைக்காணாமற் போம் போக்கிற்கு இகையவ வண்டியையேறினாள். (௬௦)

2055. ஆடவாரியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்
மாடத்துனிழிந்துமற்றவள்ளலைமறையவைத்துச்

குடமைமாலேசாந்தம்விளக்கொடுதுபமேந்திச்
சேடியர்தொழுதுநிற்பத்திருமகள் பரவுமன்றே.

(இ - ள்.) அரசனையால் ஆடவர்போக மகளிர்குழுவேகி இழிந்த
கூடவந்தவனைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறைய
வைத்துச் சேடியர் குடுதலமைந்த மாலேமுதலியவற்றையேந்தித் தன்னைத்
தொழுதுநிற்பத் திருமகள் பரவாரிற்குமென்க.. (கூக)

2056. பொன்னிலஞ்சென்னிபுல்லவிடும்முந்தானையுன்றி
மின்னவீர்மாலெமென்பூங்குழல்வலத்தோளின் விழக்
கன்னியங்கமுகின் கண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்
தன்னிருகையுங்கப்பித்தையலீதுரைக்குமன்றே.

(இ - ள்.) தையல், இடமுழந்தானையுன்றி மாலையுங்குழலும் வலத்தோ
ளிலேவீழும்படி கமுகின்கண்போலுங்குழத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்
தைச் சென்னிபுல்லும்படிவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையுங்குவி
த்துநின்று இதனைக்கூறுமென்க. (கூஉ)

2057. *தாமரைச்செங்கட் செவ்வாய்த்தமனியக்குழையினாயோர்
காமமிங்குடையேன்காளைசீவகனகலஞ்சேர்த்தின்
மாமணிமகரம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்றோர்
பூமலிமார்பவிவலூரொடும்பொலியவென்றாள்.

(இ - ள்.) கண்ணையும் வாயையுமுடைய குழையினாய், இவ்விடத்தே
ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன் ; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே,
எனக்குச் சீவகனைத்தருதல் ; அங்கனத்தரின் நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்
பும், சிவியாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்ற
ளென்க.

காமமிக்கும் பர்டம்.

(கூஉ)

2058. மட்டவிற்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானே
யிட்டிடைநோவநிலலாதெழுகெனவேந்தறேழன்
பட்டிமையுரைத்ததோராள்பரவியதெய்வந்தான்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கணுள்பரவியீண்டாள்.

(இ-ள்.) கோதாய் ! நின் காதலானேப்பெற்றாய் ; இனி இடைநோவ நில
லாதேபோவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பர
வியதெய்வம் தன்வாய்விட்டுக்கூறித்தென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணுள்
மீண்டாளென்க. (கூசு)

2059. அடியிறைகொண்டசெம்பொருடகச்சிலம்பினுளக்
கடியலறமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்டிராணி

* சிலப்பதிகாரம், கூ: ௬௦ - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கணைக்கெஞ்சுதுட்கென்னவார்பூங்

கொடியுறவொசிந்துநின்றாளுகுழைமுகத்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொனாற்செய்தசிலம்பு. கடியதை - மணவதை.

(இ-ள்.) சிலம்பினுளாகிய திருவோடொப்பாள், அதையிடத்தே பழைய வடிவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வருவகிர்போலும் கடைக்கண் போக்காநிற்க நாணிக்கொடிபோல வளைந்துநின்றாளுன்க.()

2060. இலங்குபொன்னோலையின்னவின் முகஞ்சிறிதுகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாழுவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான்றுநின்றுகதிர்விடுதிருவிவ்விச
நலங்கனிந்துருகிநின்றாளுமவேற்காமர்கண்ணாள்.

(இ-ள்.) வேல்போலுங்கண்ணாள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ், குழை திருவிவ்விச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சுருகிநின்றாளுன்க.

கதிர்கலந்து நின்று ஒளியைக்கான்றுவிடு மணிக்குழை, அதற்கியல்பு.()

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டவிரீலமென்னு
மொருமணியுந்திரேரேயொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணிஞானவ்வயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றிண்ணிறைகவார்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலமுத்தின இந்திரீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திரேரே ஒரு கதிரை உயிர்த்தன்மைபோலப் பூணிஞானது வயிற்தை அழகுசெய்த அழகுடைய மயிரொழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவார்த்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்தன என்செய்யுமென்ற தன்னிலைகூறினாளுன்க. (௬௭)

2062. தேறினேன்றெய்வமென்றேதீண்டிலேனாயினுய்யேன்
சீறடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினுளைநாகணைவிடையிற்புல்லிக்
கோறொழித்தநங்கனெய்யக்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

(இ - ள்.) சின்னாடிகையப் பரவவந்தேன் ; வந்தயான் நினைத் தெய்வமென்றேகருகிப் பின்பு மானிடமென்றே தேறினேன் ; இனித் தீண்டோயின் உய்யேன் ; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாம் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணைகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார் குழைந்து வாடித்தென்க.

புல்லி - புல்ல.

(௬௮)

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்கார்மயிற்சாயலாளு
மலைபுறங்கண்டமார்பின்வாங்குவிறந்தக்கையானு
மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்ப
நிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தாரநிகர்தமக்கிலாதரீரார்.

(இ - ள்.) மயிற்சாயலாளுந், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகியகண்
ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானுமாகிய தமக்கு
ஒப்பிலாதரீரார் இனிய தமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இடப்பச்சிலை
பெறும்படி முகநாமையின் நுகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல் வழக்கான
கார்த்தருவமாம். (கக)

2064. குங்குமங்குயின்றகொம்மைக்குவிழுலைகுளிர்ப்பத்தைவர்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன்றிருத்தியம்பொற
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந்துகளவித்துமாதர்
கொங்கலர்கோதைகுட்டிக்குழனலந்திருத்தினுனே.

(இ-ள்.) அகநனம்நுகர்ந்து, வேட்கைதீர நுகராமையிற் பிறந்த வெப்பம்
நீங்கும்படி மாதருடைய முலையையும் அழகொழுகுநிற மேனியையும் குளி
ரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்றுகலதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ் சோர்த்திருத்தி,
சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுந்தடைத்து, கோதையை முன்புபோ
லே குட்டிக் குழனலத்தையுந் திருத்தினுனென்க.

அவ்விடம் பூப்பார்ப்பிக்கிடத்தலின், பூந்துகள்கூறினார். (எ0)
வேறு.

2065. வாணர்கமழ்மதுவுஞ்சார்தமேந்திமதுத்துளித்துவண்
ஞ்சுரும்புமூசர், தேனாற்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ்
செவ்வனேகோலித்தந்தான், ருரூரப்பண்ணித்தடறுநீக்கித்தண்குரு
திதோய்த்துத்தகைமைசான்ற, யூனார்தவோரிணையம்புந்தந்தானெ
ன்னையுளனாகவேண்டினுனே.

(இ - ள்.) வானின்கண்ணேநிறைந்து கமழுகின்ற மதுவையும் சார்தை
யும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டும் சுரும்புந் தேனினமும்
நுகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்ணிவைத்து நினக்குக் காமன் தனக்கையிலில்
லையும் சேமவிலையுமே நேரேவளைத்துத்தந்தான் ; அதலுமன்றி அவனாருள்
தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உகையைநீக்கி அழகுநிறைந்தவிரி
ணையம்பையும் தந்தான் ; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தா
னென்று இகழ்ந்துகூறினென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், 'யூனார்த' என்றார். (1)

2066. கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்குரும்பேர்தீஞ்சொ
லாங்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேம

ழையின்னுதுசுப்பினுைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப்பெரியோர்பெருமான்படைத்தானென்று, * புண்ணக்கவேலான்புகழ்நாணிப்பூநோக்கிப்¹பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

(இ - ள்.) புன்மகிழ்த்வேலான், துசப்பினுை அயன்படைக்கின்ற பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருகிலகமாகவேண்டிப் படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின் வண்ணத்துக்கு வானும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ், அவள், நானிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படுத்தக்க. மதுவைப்புறப்படவிட்ட கண்ணியையும் குழலையுமுடைய-சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர். (எஉ)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடக்கையாற்
குறங்கின்மேற்றமுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா
னறந்தலைநீங்கக்காக்குமாரசன்யானாகநானைச்
சிறந்தநின்னலத்தைச்சேரோராய்விடிற்செல்கவென்றான்.

(இ - ள்.) வேலான், அகநனம்நானியமாதரைக் கையாற்றமுவிக்க குறங்கின்மேலைவைத்துக்கொண்டு நானை நின்னலத்தைச்சேரோராயின், யான் கட்டியங்காராகக்கடவேன் ; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றானென்க. (எங)

2068. வில்லிமெண்செயாழிமெல்விரல்விதியிற்குப்பி
* நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியிழற்றவொல்கி
யல்குற்காசொலிப்பவாயம்²பாவைசென்றெய்தினுளே.

ஆழி - மோதிரம்.

(இ-ள்.) அவள் போதற்கு ஒருப்பட்டுக் கணவனைத்தொழுதல் விதியாதலின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிநிற்ப, நங்காய் ! நீ நடுங்கவேண்டா ; செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப ஒலிக்கச்சென்று ஆயத்தைச் சோந்தாளென்க. (எச)

2069. பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பரந்தவல்கு
* லெரிமணிப்பூணிணுக்கின்னலமொழியவேகித்
திருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்³பொன்ண்மாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலைவேற்கணுளே.

(இ - ள்.) பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பரந்த அல்குழையும் மாலைவியையும் முலைவியுமுடைய வேற்கணுள், சீவக னிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (எரு)

(பி - ம்.)—1 'பூத்தொசிந்த' 2 'பரவச்' 3 'பொனின்மாடம்'

2070. (க) திருவிறுன்மாரிகற்பான் துவலைநாட்செய்வதேபோ
லுருவிறுய்த் துளிக்ருந்தேறலோங்குதார்மார்பன்றேழர்
பொருவிறுனம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
செருவிறுழ்துதலினுள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார்.

2071. (உ) கணைகடலமுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புணைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாறுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துண்டுதேக்கநன்மணிவண்டுபாடும்
புணைகடிமாலேமாத் திறத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொருகொடி ; கொடி, அமுதையும்
தேனையும் தன்னுள்ளே கலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகையையும் பூத்த 1-தன்
மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுத றுசுப்பியையுடைய பாவைபோலு
மாதர் ; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்துப் பாடும்மலை
யையுடைய மாதரென்க. திறம் - சுற்றம்.

(இ-ள்.) இந்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட்
கொள்வதுபோலும் வடிவிறுய்த் தேறலைத்துளிக்கும் தாரையுடைய மார்பி
னையுடைய சேவகன்றேழர், யாம் உவமிக்கின்ற கம்பிதான் காமதிலகனென்று
கூறி இருந்தவளவிலே, ஏறிடப்பட்டலில்தோற்கின்ற துதலினுளிடத்து இவன்
மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்
றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக் கூறிவிட்டாரென்க. (எசு - ஈ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமல்லங்களுய்கள்
வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாம்போல்வழுக்கலோடுமீழ்ததேற்றன்
செய்வதேனோற்றிலாதேனோற்றிலாடிறத்தினென்று
மையல்கொண்டிருப்பவப்பாற்குமரிதன்மதியிற்குழந்தாள்.

(இ-ள்.) சேவகற்கு இவனைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை காய்
கன்கேட்டாளவிலே, உடம்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றனாய் கல்வினை
யில்லாதேன் நல்லினையில்லாதாள் திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கி
யிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுநிற்பதாகச்சூழந்தா
ளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவழு
ங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்
தால் உடம்படாதேயும் சேவகனதுவின் மறுதேயு நிருந்தாள். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமாலேப்பவளத்தாண்பொருந்தியின்னீர்க்

கற்பெனுமாலேவிசினானெனுங்கனிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்தினோடிரைவரின்ருள்.

(இ - ள்.) சரமஞ்சரி, தாமத்தைபுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போ
லே ஞாயிறுதோற்க எரியும் மாலையையுடைய ஞானைச்சேர்ந்துநின்று கற்
பாடுபமாலையைவிசி நானென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத்
தோழிக்கு அறத்தொடுகின்றனென்க.

மாலையாலோட்டவேண்டு மிகவும்நீங்காதாம்; “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று
நானே, நானினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” (தொல். களவு.
கு. ௨௨) என்றதனால், சிறிது நானைவிட்டாள். இங், அகை. (எக)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயற்பவழப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பினையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்த்தியழிபணிந்தாரவாழ்த்திப்
பொழிமதுப்புயலெங்கூர்த்தச்செவிலியைப்பொருந்திச்சென்னுள்.

(இ-ள்.) ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததொரு மயில்போலுஞ்சாயலையுடையபா
வையன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப்பொழிந்தொருபுயல்போன்ற ஐங்
கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோ
ய்ச் செவிலியைப்பொருந்தி அறத்தொடுகின்றனென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல்.

(40)

2075. நனைவளர்கோதைநற்றய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சனைவளர்குவனையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிலிசெப்பக்
கனையிருட்கன விற்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வனையதாங்கன்னிரீன்றற்றதாநங்கைக்கென்றுள்.

(இ-ள்.) அச்செவிலி, கோதையுடைய நற்றயாகிய சுமதிக்கு இது நங்
கைக்குநனைவென்று அறத்தொடுகிற்ப், அவள் இவ்வுக்கனவிலே ஒருபொய்கை
வற்றக்கண்டேனாழ்வால், அப்பொய்கையினின்போன்ற தன்மையதாம் கன்
னிரீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றுனென்க. (அக)

2076. (க)கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களினமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்களியுமுத்துந்தொழுதகவணிந்துதூங்கும்
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேர தத்தன்கேட்டனன்மனைவிசொன்னுள்.

2077. (உ)செருவினைத்தன லும்வேலோய்சிறுமுகக்குறைவிதானே
பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
கரிவினைத்தாய்ந்தகண்ணம்வாட்டினனென்று கண்டாய்
திருவினைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றுள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்களியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதொரு திங்கள் ; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - கன்முதிப்ப.

(இ-ள்.) அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோப், சிறியாளாகிய பேரறிவா ட்டிதானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசுண்ணத் தைச் சேவகன் கரிபோக்கித் திதென்றானென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னான் ; சொல்லி, இதுநமக்குத் தேன்மணி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண் டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரத்தன்சேட் டனனென்க.

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுள்.

(அஉ - க)

2078. கேட்பதுவிரும்பியாய்கன்கிளைக்கெலர்முணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசாந்தங்
கோட்டுறைவின்றியாக்கிக்குழுமியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலேயாற்குநங்கையைநல்கினானே.

(இ - ள்.) நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகிய அதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுந் தத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யார்க்கும் கொள்ளக்குறைவின்றாகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப கல்லநாளிலே சேவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

'கேட்டலும்' என்றும் பாடம்.

(அச)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணியார்ந்தபாதத்
தரிவையராடன்மிக்காரருமணிவீணைவல்லா
ருரியநூற்றெண்மர்செம்பொனென்றரைக்கோடிமூன்று
ரெரியமுன்முன்னர்நேர்ந்தேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்.

(இ-ள்.) கல்கிணவன், பரியகமுதலியன ஆர்ந்த பாதத்தையுடைய ஆட ன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் நூற்றெண்மர், பொன் ன் றரைக்கோடி, ஊர் மூன்று இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்றுஅழ லின்முன்னேநிற்குகிறானென்க.

(அடு)

2080. மாசறுமணியுமுத்தும்வயிரமுமொளிருமேனி
யாசறுசெம்பொனார்ந்தவலங்கலங்குன்றனான
தூசறுபரவையல்குற்றாமணிக்கொம்பனான
காசறக்கலந்தவின்பக்கடலகத்தமுந்தினுமீர.

(இ - ள்.) மணிமுதலியனவும் அலங்கலமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனானும் இன்பக்கடலிலே முந்தினாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(அஎ)

2081. பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்
தென்வரைச்சாந்துமுழுகித்திரள்வடஞ்சுமந்துவிங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
- தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுறக்கம் புக்கவர்களொத்தான்.

'பொன்வரை' என்றது, இவன்மார்பை. முழுகிச் சுமந்து விங்கி மருங்
குலைச்செற்ற முலை.

(இ-ள்.) தோன்றல், மருப்பனையவாகி மார்பைப்பொருத முலைக்கண்
சிவக்கும்படி அவன்தொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவர்களையொத்தா
னென்க. (அஎ)

2082. வரிக்கழற்குருசின்மார்புமடந்தைவெம்முலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துதினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடண்புப்
புரிக்குழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

தினைத்து - தினைக்க. ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ-ள்.) குருசின்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப் போர்செய்து
பின்புசெய்யும்போரிலே தினைத்தலின், பாணிகலந்தபறைகெட ஆர்க்கும் மே
கலைக்குரலோடேசிலம்பொலிஈண்டக் குழல்குலைந்து தனிப்பத் தங்கிவிடுக்
கலானாயினென்க.

2 தினைத்தபோரும் பாடம்.

(அஅ)

2083. மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூர்
வணிமலர்க்குவளைப்பைம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையனாருருசேரிற்பேதுறுதுசுப்பென்றெண்ணித்
துணையமைதோன்கடம்மாற்றேன்றறான்புல்லினனே.

(இ-ள்.) தோன்றான் பின்னும்புணரக்கருதி அதற்குக்களிகூரும்படி
மதுவைவள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிகுதலின், இப்
பிணையனாற்புணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை
ஒருகையாலேகொடுத்து மார்புறமுயங்கிற் புணர்ச்சிவேட்கைமிகுமென்று
சிறிநீர்ங்கித் தோளால்நெகிழப் புல்லினனென்க.

'அஞ்சொற், பிணையலுந்நியசேர்த்தி' என்பதுபாடமாயின், புகழ்மாலை
குட்டியென்க. (அஆ)

2084.(க)மல்லலங்கங்கைபோலும்புலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவள்புலந்துநீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனியென்
றல்லலுற்றரத்தமார்த்தசிறிதொழுதிட்டானே.

(பி - ம்.)—1 'பெற்றவர்கள்' 2 'இளைத்த'

2085.(2) வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னுத்
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்திநின்றாய்
கட்டழகுடையநங்கையெனக்கருதிக்கண்ணு
னெட்டியானைக்கிற்றென்றானெருடிமுதுசுப்பினுட்கே.

2086.(15) துண்டிடுகின்றெழுவன்குண்மணிபார்திமைப்பொன்றது
கண்களையிடுகக்கோட்டிக்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்-
குண்டலயிலங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்தசோர
வொண்டொடியுடிநின்றானொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்பாள்.

இவைமூன்றாம் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மாற்புறமுயங்கா
மையின், பிற்புறமங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கக்கைபோல் ஆயிர
முகமாகமுயக்குமார்பினுல் இனிப் புல்லன்மியின்; தீண்டவேண்டா; போயி
னென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிம்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே எழித்
ததனை அவளேயென்றுகருதி, கோதாய் ! யான்பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலெ
ன்று அடியைத்தொழுதான்; அதனால், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி
தீராத பிள்ளும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள், என்னுருவம் பளிங்கிலே தோ
ன்மலிற் சிமிதுபாடமிக்குத் தோன்ற அதனிடத்த நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்
திருந்திலிரோவென்னுக் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடு
கக்கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊடிநின்றான்; நின்ற அந்
துண்ணுசுப்பினுட்கு, நங்காய் ! யான் கண்ணுல் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீபளி
க்குச்சுவரிலே பொருந்திநின்றயாதலின், நீன்னிழைக் கட்டழகுடைய நீயெ
ன்றுகருதிக்கானென்றானென்க.

நம்மின் மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினுனென்று ஊடினான்.

(15) 'என்ன' என்று பாடமாயின், என்றுகூறியுடினானென்க. (க0 - கூ2)

2087. கிழவனய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னெழிகவிக்காமமோருரிரண்டஃகமாயிற்றென்றாக்
கழுதகண்ணீர்கண்மைந்தனவிபோழ்ந்திட்டவன்றே.

(இ - ள்.) அங்குநாந் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதகுணமுடைமையின்,
கோளாளாய், கிழவனாய் எங்காவலிடத்தேவந்துபாடியிருப்ப அதுகண்டேன்;
பளிங்கிற்றேன்றிய பாவையைவிரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமை
யாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்த
தாதலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிதவென்று அழுத கண்
னீர்கள் மைந்தனாயிரக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களுள் ததனை, "என், பாராட்டைப்பாலோசில்". (கலி. அரு) என்
றுத்போலக்கொள்க. (கூ15)

2088. அலங்கராதவிழுவஞ்செஞ்சீமடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்ததீமை
புலம்பலர்¹பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலினையவனீக்கினானே.

(இ-ள்.) இனையவன், இதுநீருமுபாயநாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர்
செய்ததீமையைப் பெரியவர் வெறுராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றகூறி,
சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினுனென்க.()

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கி
காழின்நிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிதுகாந்துகாதற்
றழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா
னாழ்சென்றமதியம்வெய்யோடுட்டியொன்றாய்தொத்தான்.

(இ - ள்.) காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியானது புலவியைநீக்கி
அவளோடேகூடி நீங்கானாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை துகர்
ந்து, முறையானிதைந்த உவவுமதியை வெய்யோள்பொருந்தி ஒன்றானதன்
மையையொத்தானென்க. (கடு)

2090 பச்சிலைப்பட்டிமுத்தும்பவளமுமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிக்கடையைக்காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டி - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டி. மாந்தி - மாந்த.

(இ - ள்.) அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்
மாந்தும்படி அவனின்னவையும், அவன்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே
தனக்குத் தொழிலாகக் கையிலே விடலை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலே இட்
பொழுதுகாப்பான் தாமனே, வேறொருவனல்லவென்று தேவர்கூறினாரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிகழிகைக்காதநாத்
தொடுத்தலர்மாலைசூட்டிக்கிம்புரிமுத்தமென்றே
ளடுத்தணிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியல்கு
வடுத்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளைநிருத்தினுனே.

(இ - ள்.) பிரியக்கருதி, காதுலே கடிப்பிணையியிட்டு, முடியிலே மா
லையைச்சூட்டி, தொளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து,
கூகத்தைச் சாந்தாலே எழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து
வளையைத்திருத்தினுனென்க. (கௌ)

2092. இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்தண்டகாச்செந்தி
நலங்கிளரகிலுந்தேனுங்கட்டியுநன்கூட்டிப்

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்பூம்புகையமளியங்கண்
விலங்கரசனையகாணெவள்வளைக்கிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிற்றியிலே அகின்முதலியவற்றைக்
கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணேயிருந்து
சிங்கவேற்றையொத்தகாணே சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினென்க. (கஅ)

2093. கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணுய்பிரிவல்சின்ன
ளருமைநின் கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டேபிரிதொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பதேபுவப்பதென்றான்.

(இ - ள்.) கயற்கண்ணாய்! நீ கவலவேண்டா; யான்கூறகின்றகாரியம்
யாதெனின், சிலநாள்கிண்ணப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவிசைத்தாங்குவா
யாக; அஃது அருமையைபுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும! நீவீரு
ம்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட
நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என்
மனமுவப்பதென்றானென்க.

தாங்கல், அல்லீற்றுவிக்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டுவ, ஒரு
மைபன்மைமயக்கம். (கக)

2094. நானொடுமிடைந்ததேங்கொணடுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வடுப்பொறிப்பப்பல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
தேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழர்குமுத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

(இ - ள்.) அவன், அங்கனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக்
கேட்டு, கோதாய்! நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த்
தோழர் குமுச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது கடுக்குற்ற கிளவி. (க00)

2095. புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுந்தேருநோக்கி
யிரவினும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
றழுதகண்ணீரினலேகைகழீஇயவலிக்கின்ற
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினானே.

(இ - ள்.) புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி, இவற்றைவிட்டு என்மகன்எவ்
விடத்திருக்கின்றானென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுதகண்ணீராலே கை
சழுவிவருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்ப முகந்தாற்போல நெஞ்சருகு
கின்ற வருத்தத்தை நீக்கினானென்க.

இருடிகூற்றைச் சித்தித்திருத்தலின், கஞ்சுகன் டுமலிவையகற்றினானெ
ன்ல் வேண்டாவாயிற்று. (க0க)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறுப்பினாலே

சுற்றத்தார்க்குரைப்பவிண்ணடித்தொக்குடன்றமுவிக்கொள்வா
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்மழுதகண்ணீர்காலலேத்தொழுகின்றன்றே.

(இ - ள்.) ஒற்றரும் உணர்தலின்றிக உரையைத்தவிர்த்த உறுப்பாலே
சுற்றத்தார்க்கு வரையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேர்த்தழுவிக்கொள்வாராய்,
எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ ! நம்பியோ ! என்னுஅழு
தகண்ணீர் காலையிழுத்து ஒழுகின்றன்க.

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி.

(௧௦௨)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவிந்தவண்ணம்

வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தயிலுவகைதன்னாலகங்குளிர்ப்பெய்தினாரே.

(இ - ள்.) இவ்வழகையால் இம்மறை புறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்து
கன் கழறினாக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவிந்தாற்போல வந்தசுற்றம்
அழகையைத்தவிர, பின்னரும் அந்தயிலுவகையாலே, நாயனார் போனநாள்
இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சி
பெய்தினாரென்க.

(௧௦௩)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ

லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிக்கென்றிரந்துகூற
மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியருதமாலே
கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமழுதினானே.

(இ - ள்.) இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அடிக்களே, சென்றுகுண
மாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத திஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற,
அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றாலே முதற்சே
ர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், "பன்னிருமதியின்" (சீவக. ௧௨௨௦) என்றதனைத்தானுணர்த
லிற் றனக்குக் கூட்டமின்மையுணர்தலானும், அவன் வருத்தமிருதியானும்
இங்ஙனமிரந்துகூறினான். குணமாலே, கணவன் வருநவின் மங்கலவணிக்கு
உடம்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றான். . (௧௦௪)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா

பாவியேனென்றுநொந்துபரிந்தமுதருகிறையக்
காலியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்லயானுய்ந்ததெல்லா
நாவியேநாறுமேனிரங்கைபின்றவத்தினென்றான்.

1 இவனைத் திண்டிச் சீவகன் கொலையுண்டானென்று உலகக்கூறலின், தீவினையுடையவெண்ணையென்றான். தான் விலக்கவும் இவன் திண்டலின், பின்னும் வேண்டாவென்றான். இவனைப் பெற்று வைத்தும் இங்ஙனம் நீக்கிக் கூற வேண்டலிற் பாலியேனென்றான்.

(இ - ள்.) 'அடிகளே! திண்டன்மின்; வேண்டா; பாலியேன்' என்று அன்புற்று அழுது கையாடிக், கண்ணி, கவலல்; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த கல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

"நந்ததிண்டேர்.....பண்" (சீவக. ௧0௮௮) என ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், "பெண்ணிடர்விடுப்ப" (௨௨௧௭௩) என வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று நினைத்ததனையுக்கருதி 'எல்லாம்' என்றான். (௧0௮)

2100. அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேருமின்னினுண்ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்றவென்மனத்தெழுதப்பட்டாயினுமரிவைகேளாயுன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

(இ - ள்.) என்று பின்னும், அரிவாய்! கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாவினும் நீனை மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்த ஒருநாள் ஒருழிக்காலம்போலேயிருந்தது காண்; இன்னும் என்னைவருத்தாதேகொள்ளென்றானென்க. (௧0௯)

2101. இனையவண்மகிழ்வகூறியின்றியிலமர்ந்துபின்னாவினையொருளாயவெல்லாந்தாதைக்கேவேறுகூறிக் கினையவர்குழுவாமான்வாணிகளுக்கேடி நனையவிறுதாமமாப்பன்றன்னகர்நீங்கினுனே.

(இ - ள்.) தாமமாப்பன், இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி அவனைக்கூடி மற்றநாள் தாதைக்கு மேல்முடியுங்காரியங்களைத்துணிந்துகூறிச் சுற்றம்குழத்தாவங்குதிரையைக்கொள்ளும்வாணிகளுக்கி அதற்கு ஒரு வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போனானென்க.

'பின்னா' என்று ஈண்டுக் கூறலின், "அன்றைப்பகலே வந்தடைவன்" (சீவக. ௧௧௩௨) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (௧0௯)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்கவி, ௨௧0௧.

ப த் த ா வ து ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2102. குடம்புரைசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப் படர்மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினுலைச்சொரிந்தவந்திம்பா, நடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுநாரைப்பார்ப்பினமோம்புதண்மருத, மடங்கல்போற்றிறலார்மாமணிகறங்கவளவயற்புள் ளெழக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

(இ - ள்.) திதலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான் போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளையஇலையிலே சொரிந்தபால், அன்னமும் குருகும்நாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணிகறங்குதலிற் புள்ளெழப் போயினாரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு.

(க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்டன்றபொழிகதிர்நித்திலமுழக்கி, வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிதுணரன்னம்பெடையெனத்தழுவியன்மையினலமரலெய்தித், திரிதருநோக்கந்திதிலார்நோக்கினெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

தித - ஈண்டுலேட்கை.

(இ-ள்.) திதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்துகட்பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குமுத்திரியும் வலம்புரியாயிரத்துக்குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுந்ரையும்பிரிக்க வல்ல அன்னம் பெடையென்று சென்றுதழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் கெய்தனிலத்தையும் போருரென்க.

(உ)

2104. கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர் மணிவிளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறிவண்டவற்றையிலே, நாட்டிளம்படியாரைகமுகம்பருகுநல்லவார் போன்மலர்பருகு, மோட்டிளமுல்லைமொய்யம்மலர்க்கானமுருகுவந்தெதிர்கொளநடந்தார்.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கொன்றைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும் பிணையும்துஞ்ச வண்டுகன் அக்கொன்றைக்கயலேநின்ற முல்லைமலர்க்கு

(பி - ம்.)—1 'படியார்' 2 'துஞ்சம்படி'

மகளிர்முகத்தின் கைகையப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள ஆம்முல்லைமலரையுடைய கானத்தைப் போலுரைக்க.

(௩)

2105. குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டிண்மேற்பாயக்குளிர் புனல் சடைவிரித்தேற்கு, மழலவிற்குலத்தண்ணலேபோலவருவிரீர்மருப்பினினெறியக், கழைவளர்குன்றிற்கனிநுரின்றுடுங்கடிநறுஞ்சந்தனச்சார, விழைவளர்முலையார்சாயல்போற்றோகையிறைகொள்பூக்குறிஞ்சியுமிறந்தார்.

(இ - ள்.) கங்கையினீர் இனையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச் சடையைவிரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிநீர் மருப்பிலேவீழக் கனிநு குன்றிலேநின்றாடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிநிலத்தைபும்போலுரைக்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்றும் பொய்கையில் நீர்விழுதின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிமயிருத்தலின், 'சூலத்தண்ணல்' என்றார்.

(ச)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கணையசெஞ்சூட்டிஞ்ஞனிமயிர்வாரணமொருங்கே, கான்றபூங்கடம்பின்கவட்டிடைவளைவாய்ப்பருந்தொடுகவர்குரல்பயிற்று, மான்றவெம்பாலையழன்மிதித்தன்னவருஞ்சாஞ்சுடர்மறைபொழுதி, ஊன்றினூர்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர் போற்சந்தனமொருங்குமெய்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முந்சூரிய முல்லைபும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்தஇடத்தை. கவர்குரல் - இராகனைக் கவர்ந்துகொள்ளுக்கைக்கு விரும்புகின்றகுரல். வாரணமும்பருந்தும் பாலைநிலத்தினது வெப்பமிகுதியின் நாள்வழியினைப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்குரல் பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

(இ - ள்.) ஊன் தலையிலேதோற்றினுலொத்த சூட்டிணையுடைய வாரணம், வெம்மையாய் பூகவையுதிர்ந்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனையிருந்து சேரக் குரலைப்பயிற்றும் அவ்விடத்த அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சூரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்பு சேரமறையப்பட்டு மாவவலிகையிலேசெலுத்தினுரைக்க.

வெம்மையிகுதியால், அந்திக்காலத்தேபோனார். "நடுவ ணைத்திணை நடுவண தொழியர், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே" (தொல். அகத்திணை. கு. உ) என்ற பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையாலும், "நடுவுநிலைத் திணையே கண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே" (ஶே. ஶே. ஶே. க) என்றமையாலும், அக்காலமன்றி இவர்கென்கின்றகாலம் முன்புனிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலைகூறியவாறு என்னையெனின்,

காலம்பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேதபட்டிருக்கும்; சித்திரையும்வைகாசியும் குடகமலைக்குக் கார்காலத்தையாக்கினும்போல மார்கழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதலேனிலாய் வெம்மையைவிளைத்துப் பாலை யையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினுணையால் எக்காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றாரென்றமாம். (௫)

2107. நிலையிலாவுலகினின்றவன்புகழைவேட்டவனிகியமே போன்று, மிலேருலாம்பைம்பூணிளமுலைத்துநினின்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர் வெகுளியேபோன்று, முலைவிலார்கில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிர் வெஞ்சரங்கடந்தார்.

இதவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்ற கடுமைகூறிற்று.

(இ - ள்.) கேடிலார், தாமாதே ஒருமுகுர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதினையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருமுகன்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப் போளுரென்க.

கனி, முதற்கேற்றஅடை. கலைகளாவன: "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக், கூத்தம் பாட்டுந் தூக்குந் துணியும், பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப்பாடலுந், தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்திந் குழலுந், கந்துகக் கருத்து மடைதூந் செய்தியுந், சுந்தரச் சுண்ணமும் தூந் ராடலும், பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும், காயக் கரணமும் கண்ணிய துணர்தலுந், கட்டுரை வகையுந் கரந்தறை கணக்கும், வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுந், கோலந் கோடலுந் கோவையின் கோப்புந், காலக் கணிதமும்: கலைகளின் முனையு, நாடக மகளிர்க்கு நன்களம் வகுத்த, வோவியச் செந்நா லுரைதூந் கிடக்கையும்" (உ : கஅ-௩௧) என மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (௬)

2108. புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னிணர்ப்பிண்டியும்பொருந்தி, மதுக்கலந்துழ்த்துச்சிலம்பிவிழ்வனபோன்மலர் சொரிவகுளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பிலிக்கனைகுர னுரைவண்டான, மெதிர்த்த¹தண்புனல்குழின்ன திக்கரைமேவினைய வரயாவுயிர்த்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்ற கனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழலுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிவிடும் மகிழ்மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரையுடைய

நாரையும் வண்டானமுமெதிர்த்து நதிக்கரைமேலே இனையவர் இனப்பாறிப் போனாரென்க.

பூணி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு. (எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவினளிந்துவிழ்னையுங்கனிந்துவிழ்வாழையின்பழனும், புள்ளிவாழலவன்பொறிவரிக்கமஞ்சுன்றெண்ணுக்குய்த்துநோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்ந்துமாமையும்பணித்துப் பன்மலர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந்தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்தார்.

(இ - ள்.) செறிந்தஇலையையுடைய பலவின் சுனையையும்,வாழைப் பழத்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாரும் அலவன் நிகைந்த ளையுடைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையும் ஆமையையுமிதித்து மலரை வழியாம்படிருகைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந்தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திரினின்றுருங்கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கிறைவனுந்தமர்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிர்துநளிகடலமிர்துநல்வரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிர்துங்காண்வாக்குவவிக்கண்ணகன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். "வில்லக விரலிற் பொருந்தி" (குறுந். ௩௭௦) என்றார்மறும்.

(இ - ள்.) இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்குவிடுதலையுடைய இடங்கடோறும் விந்நிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரளதிர்கொள்கவென்று நினைப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகக்கொடுத்துத் காரியப்பெயரையுமேவ, அவரும் அமிர்தகளைக்குவித்த முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: "செந்நெல் சிறுபயறு சேதா கழகெய்தின், கன்னற்கதலியோ டைந்த." கடலமிர்து: "ஓர்க்கோலைசங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிடுகை டைந்த." வரையமிர்து: "தக்கோலத் திம்பூத்தகைசா லிலவங்கல், கப்பூரஞ் சாதிபோ டைந்த." காட்டிலமிர்து: "அரக்கு லண்டு செந்தே னணியமிற் பீவி, திருத்தகு காவியோ டைந்த." அமிர்தென்றது, பொருள்களை. (ஈ)

2111. பொரும்தயாணைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்தியமுலையா, ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனாறவேத்துவார்பூக்கயேத்தொழுவார், வருகுலைக்கமுகும்வாழையுநவார்வரையுமிழருவிபோன்மாடத், தருநுமபுகையுமேந்துவாரூர்தோறமார்தமுலகமொத்ததுவே.

ஆவி - செட்டுயிர்ப்பு.

(டி - ம்.)—1 'வரையுமிழாவ'

(இ - ள்.) ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையா, ஏத்தவார் தொழுவார் ஏந்திவாராக, ஆடவர் கன்னிக்கமுகும் வாழையும் நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(க0)

வேறு.

2112. பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாமிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாடினருவி - ஒலி இனியருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின் சேடனென்றார்.

(இ - ள்.) சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தைபுடைய நகரிடத்து வாயின்றுதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம்.()

2113. புல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்கினவெந்தொழிற்கோடேந்திளமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்குட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

(இ - ள்.) ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமுலை யாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் துதலிற்குட்டியபட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க.

(க2)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்பொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும் சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துகொடுக்கின்ற குழலையுடைய மகாரை யெடுத்தக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப் பிணையுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின்.

(க3)

2115. எதிர்நலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயற்
கதிர்நலமங்கையர்காரொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கிண்கணியார்க்குமொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், தோற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிசைந்த சாயலினையும் கதிர்த்த நலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று கடுக்கின இன்னிணி இன்னம்போ
கன்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல்-முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

2116. கருங்கணிளமுலைகச்சறவிக்கி.

மருங்குதளரமழைமருண்மாட

நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்

பெருங்கணலமரும்பெற்றித்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாவிடறவிக்கி இடைதளரவந்து மா
டத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெ
றுது அலமருந்தன்மையையுடைத்தென்க. (கடு)

2117. மின்னுசுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்

பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி

றுன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்

மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையுப்படி
குழையினராய்க் கோதையராய்த் தன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற்
குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கசு)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்லையேந்தல்கு

லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ

ரோடவுதிர்ந்தவணிகலமுக்கவை

நீடிருள்போழுநிலைமைத்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழ
ன்றகலஞ் சித்தினவை நிலைபெற்ற இரவினிருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தா
யிருத்தென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம்.

(கஎ)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்

காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய

வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த்

தாதித்தெற்குந்தவிசொத்ததுவே.

(இ-ள்.) மகளிருமைந்தரும் காதலால் இவனைக்காண்டற்குத் தம்மாலு
கள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றுகொருங்கி
யெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (கஅ)

2120. மானக்கவரிமணி¹வண்டகற்றவம்

கானையெருத்தத்தமரகுமரனிற

சேனைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்டிவர்

தேனையவருமெதித்துரைக்கின்றார்.

மானக்கவரி; “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி” (குறள்.கசக) ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அவ்விதிபுத்திற் செண்க்கடலிடையிலே யாணையெடுத்தத் தே தேவகுமாரைப்போலே சாமரைவீசஇருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கங)

2121. (க) 1தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணைன்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக.

2122. (உ) மின்றேய்வரைகொன்றவேலோன்புகுதக
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக
வென்றேன்புகுதகவீரன்புகுதக
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மலரிடத்தத் திரு. மலரங்கன் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கட்பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு; இலக்கணபுமாம்.

(இ - ள்.) திருப் புகுதக, திருமால் புகுதக, காமன் புகுதக, காளை புகுதக, விச்சாதாரகுமாரன் புகுதக, மேகத்தைத்திண்ணமுன வரையைப் பிளந்த முருகன் புகுதக, இயக்கன் புகுதக, அருகன் புகுதக, வீரன் புகுதகவென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்லிழுக்காடு.

(உ - உக)

2123. (க) இடிநறுஞ்சண்ணஞ்சிதரியெச்சாருங்
கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியடுநுண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
வடியடுகண்ணியர்வாழ்த்துபுரிந்பார்.

இக்கவிமுதல், “என்னோர்” (சீவக, உகஉஅ) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) இடையினைபும், வாயினைமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சண்ணத்தைச்சிதரி, மாலையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திந்பார்.

2124. (உ) சுரும்பிமிர்மாலெதொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமக்கு
விரும்பினையாய்விடினமெல்லநடமோ
கருங்கணிந்காமனைக்காணமற்றென்பார்.

(உ) பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையைநீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றயாயிற் காமனை இக்கண்ணிலே காணும்படி மெல்லநடப்பாயாகவென்பார்.

இத, 2 பிடிக்குமுன்னின் தமகளிர்கூற்று.

(பி - ம்).—1 ‘தேமலரலங்கட்டிரு’ 2 ‘பிடிக்குப்பின்’

2125. (ங) மடநடைபெண்மைவனப்பென்பதோராய்
கடுநடைகற்றாய்க் கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனப்பூண்டிறிழந்து
புடைமுலைவிம்மப்புலந்தனர்நிற்பார்.

(ங) பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாய்க் கடியநடை யைக்கற்ற நீ கணவனையிழக்கக்கடவை; பாலி, நீதான் பிடியல்லைகாணென்று கூறி, அதுபோனவழியைமெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும் பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தே விம்ம வெறுத்து நிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின்றுமகளிர்கூற்று.

2126. (ச) மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத் தாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடி கேள்வ
1 மயிராவணத்தொடுகுளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டுதவநில்லென்பார்.

(ச) மயிரையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, சிண்கேள்வனு கிய ஐராவணத்தோடே குளுறுவேம்; இனிச் குளுறுதபடி ஐயானுகிய உயிர் காவலனைக்கொண்டு அவன் எமக்கு உதவும்படி நில்லென்பார்.

‘குளுறும்’ என்பது, ‘சேறும்’ என்றும்போலப்பன்மையுரைத்துநீதன் மைச்சொல்.

2127. (ரு) கருணைக்கவளந்தருதுங்கமழ்தா
அருமையழுகிற்கரசனைநானேத்
திருமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
வெரிமணிமாலையினம்பிடியென்பார்.

(ரு) இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனானவனை எம்சேரியில் வீதியிலே காணக்கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாத் கருணையையுடைய கவ ளத்தைத்தருவேமென்பார்.

2128. (சு) என்னோர்மருங்கினுமேத்தியெரிமணிப்
பொன்னூர்கலையினர்பொற்பூஞ்சிலம்பினர்
மின்னூர்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னகுமாணவாழ்த்திமகிழ்ந்தார்.

(சு) ஏத்துதல்—புகழ்தல். வாழ்த்துதல் பல்லாண்டுமுதலியனகூறல்.

(இ - ள்.) அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோ வென்பார், புலந்தனர்நிற்பார், நில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையின ராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்ற எல் லோரும் அரசுகுமாண ஏத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க. (உஉ-எ)

(பி - ம்.)—1 ‘அயிராவதம்’ 2 ‘எறிமணிப்’, ‘அரவல்குற்’

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டிரையெழுவவேபோற்
றுளங்கொளிமாடத்துச்சித்திகிற்கொடிநுடங்கும்வீதி
யுளங்கழித்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
னிளங்கதிர்ப்பருதிபௌவத்திறுவவையிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கதிர்ஞாயிறு கடலிடத்த உதவகிரியிலேயிருந்த தன்
மையைப்போத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டிரைபொங்கிபெழுவனபோல மா
டத்துச்சியிற் கொடிநுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச்
சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

2130. இழையொளிபார்த்தகோயிலினமலர்க்குவளைப்பொற்பூ
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்தவேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்நோன்ற
மழையின்னுக்குழாத்தின்மாலமங்கையர்மயங்கிரின்றார்.

(இ - ள்.) கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின் வட்டத்திடையே குவளை
விராய்ப் பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்நோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின்
றியுளபோலே கலந்துநின்றாரென்க. (உக)

2131. எரிக்குழாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுகோயிற்
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணூர்க்கொப்புளித்துயிழவம்பூ
விரைக்குழாமலைத்தேனும்வண்டிமுண்டொழுகநின்றார்.

(இ - ள்.) பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணாலே கண்டு இங்கனம்
ஒருமகனைப் பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துநின்றா
ரென்க.

பூவில்விளையொழுகுதலாலே தேனும் வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப்
பின் ஆரவுண்டு உயிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகிய மாலையென்க. (உ௦)

2132. அலங்கருதவிழ்ந்துசோராவல்குந்நொற்றோரையின்னச்
சிலம்பின்மேற்பஞ்சியார்ந்தசேறடிவலத்ததூன்றி
நலந்துறைபோயநங்கைதோழியைப்புல்லிநின்ற
னிலங்கொளிமணித்தோத்தின்மவெந்துபொற்கொடியொடொப்பாள்.

அவிழ்ந்து - அவிழ.

(இ - ள்.) மாணிக்கக்கொத்தையின்ம பொற்கொடியொடொப்பாளா
கிய அழகிந்குடமெல்லா நிரம்பிய நங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற்
பொன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சேறடியைநான்
றித் தோழியைச் சார்ந்துநின்றானென்க. (உ௧)

(பி - ம்.)— 1 'கமலப்பொற்பூவிழைதருகுவளை' 2 'குழாமலையப்'
3 'பொற்றேரை', 'பொற்றரை'

2133. தாமரைப்போதிற்பூத்ததண்ணறுங்குவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற்பூத்தகருமழைத்தட்டுக்கண்டம்மாற்
றே¹மலர்மார்பினுணைநோக்கினுள்செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமுழுகிப்புக்கொளித்திட்டானே.

(இ - ள்.) அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூப்போலே முகத்
திலேபொலிவுபெற்ற கண்களாலே மார்பினுணை நோக்கினுள்; அவளும் அவள்
நெஞ்சிலே மறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கட்டிலனாகாமையாயினுள்ளாள்.

மூழ்குவெனத்திரிந்து, நெஞ்சிலேபுக்குமூழ்க ஒளித்தானென்றுமாம். (௩௨)

வேறு.

2134. விண்ணறுசெல்வார்மனம்²பேதறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணறுசென்றகளியைங்கணைக்காமன்னன்
புண்ணறுவேலான்மனமூழ்கினள்பொன்னனானே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னும் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற
பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்
படி போந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப் புலனாதலைப் பொருந்தினானெரு கா
மனையொத்த சேவகனென்று தேவர் இவனை வியந்துகூறினர். புண்தோற்று
தற்குக்காரணமான வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பண் தோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப் பா
ரித்தவென்று நோக்கினாக, அவன்மனத்தே அவள் மறைத்தானென்க.

இனி 8 அயிர்தகலசம்போந்தென்றால், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினு
ரென்றே பொருள்தருதலிற் குந்தமாம். (௩௩)

2135. மைதோய்வரைநிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமாலைப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமாலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலைத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினானே.

* சேவகன், முற்பிறப்பில், பதனாகப்பலோகங்களுள் ஒன்றாகிய
ஸஹஸ்ரராகதத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்கனங்கூறினர்; பதி
னறு கற்பங்களாவன : (க) செளதர்மம் (உ) ஈசானம் (௩) ஈனஞ்சுமாரம்
(ச) மாகேந்திரம் (நி) பிரமம் (ஈ) பிரமோத்தமம் (ஈ) இலாந்தவம் (அ)
காபிஷ்டம் (க) சுக்கிரம் (க௦) மகாசுக்கிரம் (க௧) சதாரம் (௧௨) ஸஹஸ்
ராரம் (௧௩) ஆந்தம் (௧௪) பிராணதம் (௧௫) ஆரணம் (௧௬) அச்சதமெ
ன்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமந்தரபுராணத்திலும்
சொல்லப்பட்டன.

(பி - ம்.)—1 'மலர்த்தாரினுணை' 2 'வெய்தறப்' 3 அயிர்தமும்கலசமும்'

(இ - ள்.) மைந்தன் வரையின் நிழியும் புலிபோலே பிடியின் நிழி
ந்துபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான் ; தொழுது மன்னர்முடி
தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினு
னென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலைவினைபுடைய மன்னர். கழல், ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தித்திரண்ட¹ திண்டோண்
மன்னன் மகிழ்ந்து மருமானை விடா து புல்லித்
தன்னன்புகூர்த்தடந்தாமரைச் செங்கண்முத்த
மின்னும் மணிப்பூண் விரைமார்பாணைப் பரின்றான்.

குவட்டிள் - குவடுபோல.

(இ - ள்.) மன்னன் மருமானை விடாமற் றோளாப்புல்லி அன்புமிசை
லிள், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மார்பை நனைக்கும்படி நின்றானென்க. (௩௩)

2137. ஆனாதுவேந்தன்கலுழ்ந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானாதுமின்றி மயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புந்
காஞர்மயிலின்கணம்போற்கலுழ்வுற்றதன்றே.

(இ - ள்.) வேந்தன் தானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனா
தழுதானென்று கருதிக் கோயிலெல்லாம் மலைவிலங்கின்ற மயிற்றிரள்போ
லே கண்பெய்தமாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதலுற்றதென்க.

உற்றது, ஒருமைபன்மைமயக்கம். காஞர்சிலம்பு.

(௩௪)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுந் கேளாப்பைங்கதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுகூரன் மயங்கிமுந்நீ
ரகமடைத்திறந்ததேபோலவறக்கோக்கினாயநங்கை
மிகைநலத்தேவிதானே விலாவண்ணீர்க்கினுளே.

(இ - ள்.) நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்
சந்தன் னன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழகுரலெங்குந்கலந்த கடலி
டத்திக் கரையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்குடினாய நங்கை
யாடிய விசயை தானே வந்து அழுகையை நீக்கினுளென்க.

மிகையாகிய குணத்தைபுடைய தேவி.

(௩௫)

2139. பல்கதிர்மணியும் பொன்னும் பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுழந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமந்தாழ்ந்து மணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவமாதோவிதியுளிரெய்தினுனே.

(இ - ள்.) மணிமுதலியவற்றை அழுத்திச்செய்த இடுகைகள் சூழத் தூக் கின் சித்திரகூடமெங்கும் தாமத்தாழப்பட்டுப் புகைகமழாநீங்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானெங்க. (௩௮)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்ங்குபொன்வாள்
கருமணி முகமீவேய்ந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசுதித்துநீங்கப்
பெருமுகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினனே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாட மாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

(இ-ள்.) அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சேவகன், மாமலுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினனென்க. (௩௯)

2141. உலந்தநாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்கு மீன்குளிக்குக்கற்பிற்
புலந்தவேனெனிகுடச்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சேத்தற்ககாநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளந்தவர்க்குத் தோன்றாதே மறையும் அருந்ததிதோற்குங் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதலியென்னுந் தேவி பயந்த நம்பியாகிய சேத்தனுக்கு கல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வம்பயந்த மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன் படாரென்று அவரை விளவாது தானே அரசளித்தான்; “வீரசால் புதல்வம் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புடன் முன்பு” (பதிற். ௭௪) என்றும்போல. (௪0)

2142. மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின்மறையநம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதிரைமுழக்கிற்சொன்னான்.

(இ - ள்.) பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றலேமறையும்படி சேவகற்கு உதவியாகியதோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சேவகற்கமைத்தான் போல அமைத்தனனுய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்ற ஏற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் திரை முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினனென்க.

வேண்டேட்டிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. “வென்றதன் பச்சை சேவாது போர்த்த, தின்

பிணி முரசம்" (புறநா. ௨௮௮) என்றாற்பிறரும். 1 நீகொன்ற சீவகன்-நீழி
ழர்க்குக் கோலிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக்
கூறினான் மேலுறவாபி யாம்கொலைக்கும்பித்தது தவறுமென்றுகருதி மறையக்
கொடுத்தான். சீவகன் வேறொருவேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம். (1)

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக

வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுள் பொருளுரையினென்னத்
தொட்டிமேற்பொறியை² நீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்³ விரிசிகன்கூறுமன்றே.

(இ - ள்.) தன் மைத்தனன் அரசவரிமையைக் கோலிந்தனே எய்தக்
கருத்தடையென்று தான்கருதித் கட்டியங்காரனனான் கருத்தறிதலே கா
ரியமாகத்தனின்ற வரவிட்ட ஒலையிலுள்ள காரியத்தை நீருரையினென்ன,
விரிசிகன் அவ்வோலையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சிளையெவாங்கி அரச
னைத்தொழுது தோன்றக் கூறநின்றனென்க. (சஉ)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை, புதை
யவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்மேற், கதையெ
னக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான், விதையவென்
னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிநர்யாரே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பா
னாக, ஒருபொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்தத
னைத்தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்
யென்று கொண்டான் ; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்து
காட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை ; ஆயினும் தானாதலிற் மெளி
விகின்றுமென்றனென்க. (சஉ)

2145. (க)படுமணிப்பைம்பொற்குழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து

கொடிநெடுந்தோர்கணுறிக்கொய்யுளோமாக்கன்குத்தி
யிடுகொடியுணிந்தமார்பரிருவிசும்பேறச்சீறி
யடுகளிற்றசனவேகமலமரவதனைநோனான்.

2146. (உ)நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்
டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவீக்கும்போழ்திற்
கூற்றெனமுழங்கிவிழ்த்துக்கொல்லக்கோளிகிறன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பையுடைய ஆடவர் ;
வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தல் மாபு.

(இ. ள்.) அசனிவேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப்
பொறுதாய்ப் பாகரை ஏவியானாக, அது பாகர்நூற்றுவரைக் கொன்றதென்

(பி - ம்.)—1 'நீதோற்ற' 2 'வாங்கி' 3 'விரிசிகன்' 4 'கருத்திற்கே'
5 'மாற்றத்தைக்கேட்டலோடுமார்க்கொண்மணிமதக்களிறு'

கின்ற வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி ஏறிக் கந்தி
லேசேர்த்திக் கட்டுகின்ற அளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோதலின், அரசன்
பட்டாளென்க.

கோலிளகிற்று, 1 மக்கலமாபு.

(சச - ௫)

2147. தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வாப்பழியுநீங்கு
மெனக்கினியிறைவன்றானையிருநிலக்கிழமைவேண்டி
நினைத்துத்தானெழுதல்செல்லாதென்சொலேதெளிந்துகொய்தாச்
சினக்கியானைமன்னன்வருகெனச்செப்பினானே.

(இ - ள்.) மன்னன் உலகக்கூறும்பொய்யநினைத்துத் தான் தாழாதே
யான்தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்து தெளியப் பழியுநீங்கும்;
தனக்கு யான் உயிரையுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கு இறைவன்தானே
யாதலின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகள்
வாசித்தானென்க.

‘வருக’ என்னுமளவும் ஒலைப்பாசரம். கெடித்தல், விகாரம். உயிருமீவே
னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சச)

2148. ஒலையுட்பொருளைக்கேட்டேயொள்ளையிலங்கநக்குக்
காலனையளியன்றானேகையினால்வளிக்குமென்ன
நூல்வளியினைக்கொல்லுதுணமதிச்சூழ்ச்சியிதே
போல்வதொன் தில்லையென்றான்புனைப்பொன்செய்யுணன்.

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சேவகன்கேட்டு நக்குத் தானே
காலனைக் கையால்வளிக்குமென்று தன்னிலைகருதி, நூல்வளிர்! இவனைக்
கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி இதுவேபோல்வது வேறில்லையென்று
னென்க.

மதியாற்குமுஞ்சூழ்ச்சிய்தென்றது கட்டாயப் போதுகின்றதனை. (சள)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழ்ந்தன்னைக்
கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்முரசமுதாரைகெனவருளினானே.

இஃது, அதுகேட்ட கோலிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

(இ - ள்.) யாவாசிலரும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா;
கள்ளத்தால் கம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை அங்கனங்கரு
தினேமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றி
ணரிலே முரசுதைகவென்று கோலிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங்காரனோடுகாவலனொருவனானான்
விட்டிரீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்வினைவகூறி

(பி - ம்) — 1 ‘மங்களமுமாம்’ 2 ‘வினைப்’ 3 ‘உள்ளத்தின்’

னெட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நாநுமவல்லவென்னக்
கொட்டினான்¹நடங்கண்வள்வார்க்குளிநிழமுரசுமன்றே.

மேல்வினையுங்காரியக்களைச் சொல்லுநீர்மையைபுடைய நாக்கள் அவற்
றைக்கூறின, அந்நா நம்முடையவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்
லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினுனென்க. இது முரசுறைவான்குற்றெ
னின், பகைமைகூறிற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

(இ - ள்.) காவலன் பலகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரானோடு உறவானான்;
இனி அழ்விதைவன் நெல்லும் பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படானு
தலின், நீர் அவத்கை இரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உறவு
தோன்ற முதற்சாற்றினுனென்க. (சக)

2151. விண்டவருடலங்கீறிச்²சுளித்துநின்றழலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந்துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித்துநானேத்
தெண்டிரைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொகுவென்றான்.

(இ - ள்.) மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி அணிந்து பிடித்து
நாண நானே நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினுனென்க. (ரு0)

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசுறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவமுமுரசுமார்ப்பங்
³கூற்றுடன்றனையதானைகொழுசிலநெளியவீண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வெள்வாட்சடரொளிபரந்தவன்றே.

சுண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) அங்குளஞ்சாற்றின மந்தைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலி
யன ஆர்ப்பத் தானேஈண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வானொளி நகரிலேபரந்த
வென்க. (ருக)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்க்⁴ளோக்கி
யுதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொண்குடர்ப்பருதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றேன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமன்றே.

(இ - ள்.) வேந்தன், செறிந்த இருள்கெழும்படி கதிர்களைப் புறப்படவிட்
டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பருதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடை
நிழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுமிற்குமென்க. (ருஉ)

வேறு.

2154. (க) அரும்பனைத்தடக்கை யபரகாத்திரம்வாய்வாலெயி
றைந்தினுங்கொல்வ, கருங்கடற்சங்குக்கறந்தவான்பாலுங்கனற்றிய

(பே - ம்.)—1 'மணிக்கண்' 2 'சுவைத்து' 3 'கூற்றுடன்றன்ன' 4 'ஏந்தி'
5 அவரகாத்திரமும் வாலெயிற்றெனுமைந்தினும்'

காலுகிருடைய, பெரும்புலிமுழக்கின்மாறெதிர்முழங்கிப்பெருவரை
கீண்டிடுந்திறலு, திருந்தியேழுறுப்புந்திண்ணிலந்தோய்வதியுமிழ்தறு
கணிற்சிறந்த.

இ - முதல், "செம்பொனின் முடி" (சீவக. உக௯) அளவும் ஒருதொடர்.

2155. (உ) கவிழ்மணிப்புடையகண்ணிமுனாற்றுகளன்றுதந்திமு
லொடுமலைவ, வவிழ்புயன்மேகமனையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதா
நாகம், புகழ்பருந்தார்ப்பப்பூமதம்பொழிவார்னின்றனவிராயிரங்குவுள்
வண், புகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞாறினையவுமத்துணைக்
களிற்றே.

இவையிண்டும் ஒருதொடர்.

அவரகாத்திரத்திற்கு, "கடாந்திறந்து" (சீவக. ௮௦௬) என்னுங்கலி
யிற் கூறிலும்.

(இ - ள்.) கை, பிச்சால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற
ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும் பாடியும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரை
புடையன, புலிமுழக்கினால் எதிரேமுழங்கி அதனைக் காணுமையின், அது
தங்குமலையைக்கிழிக்குந்திறலு, ஏழுமுழமுற் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்பு
மூன்றும் நிலந்தோய்வன, சிறத்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் சொரிகின்ற
நீரையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூலாயிரத்தவறுறு; புகழும்
பருந்துமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குளின்றன இரண்டாயிரம்; கவினைவண்டு
இகழும்படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிற்றுக் கன்று
கள் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க.

ஆக யானை பதினாயிரத்தவறுறு. ஏழும் திருந்தியெனமுடிக்க.
உறுப்பு முன்றறவன: கையும், 2 கோசமும், தாலவட்டமும்; இவற்றோடு
கால்நாளுக்குக்கூட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுள். (ரு௩ - ௪)

2156. குந்தமேயயில்வாள்சுனிசிலேமூன்றுங்குறைவிலார்கூற்
றொடும்பொருவா, ரத்தரமாறையானைகொண்டேறப்பறக்கெனிற்ப்றந்
திடுந்திறலார், முந்தமர்தம்முண்முழுமெயுயிரும்புமேய்ந்திடவெஞ்
சமம்விளைத்தார், கொந்தழலஞ்சாக் குஞ்சரமிவந்தார்கோடியேயிரு
த்தியாவுடையார்.

(இ - ள்.) திக்கு அஞ்சாத குஞ்சர்களை ஏறினவர்கள் எறிகோல்,
வான், வில்லென்கின்ற முந்திலும் தாழ்வந்தவராய்க் கூற்றோடும்பொரு
மவராய் அத்தரம்புழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்றிற்
பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபொரிசை மெய்ம்முழுதம் இரும்புமேயும்படி
சமரத்தைவிளைத்தவராய்க் கோடிபொன்னிச் சிவதமாகவுடையாராயிருப்பா
ரென்க. (ரு௩)

2157. குக்குமநவநீர்ப்பந்திநின்றிடுங்குதிரையாறயிரத்திரட்டி,
பொங்குவெண் மயிர்கூழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி,

(௮ - ம்.)—1 'மணியுடைய' 2 'கொம்பும்'

வெங்கணைதவிர்ப்பவெள்ளி¹வெண்யடையவாய்விடினிலவரைநில்லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகையனபாய்மா.

(இ-ள்.) புறப்படாமற் பந்தியிலென்று குஞ்சுமங்கலந்த பனிநீரையாடும் * நற்பிரான் பன்னிராயிரம்; பொற்கலையாற்பொலிந்த மயிர்கூழ்புரலி அறபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிடுவன, வெள்ளிக் கலையுடையன, குசையை கெடிலுமிழ் பதப்பனவாய்ச் சூழ்ந்த கவரியணிந்த பாய்மாத் கூறின, அறபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவாயிருக்குமென்க.

ஆகக் குதிரை நூறுயிரத்தமுப்பத்திராயிரம்.

(௫௬)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொளிர்குந்தமும்வாளுந், தோசிலையாவின்றேற்றமேபோலுஞ்சிலைகளும்கிறகளுந்துறைபோ, யூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமடுகளக்கண்டார், பானிலாப்பூணுர்படைத்தொழிற்கவிமாப்பண்ணுறுத்தேறினாரவரே.

(இ-ள்.) மூங்கில்போலும் கரும்பினது பூப்போலும் குந்தமுதலியவற்றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிற குறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார், களக்கண்டார், பூணூராகிய அவர் அம்மாவைப் பண்ணி ஏறினாரென்க.

தோம் - குந்தம். அயிலாலே பொருது. இனி ஏறினாராகிய அவர் இத்தன்மையரென்றமாம்.

(௫௭)

வேறு.

2159. (க) தறுகளுண்மையதாமரைநிறத்தனதகைசான் மறுவில்வான்குளம்புடையன¹மாளவத்தகத்த பறையினுலுவபிடுகினைநாவலின்கணிபோற் குறைவில்லோலத்தகுளிர்புனற்சிந்துவின்கரைய.

2160. (உ) பாரகூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த வீரவாற்றலவினாகடுந்தேறவினிற்றத்த பாரிற்றேர்செலிற்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச் சோரும்வார்புயறுளங்கவிண்புகுவன தூரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாளவதேசத்திடத்தாவாகிய தூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையவாயிருக்கும்; இத்துவிற்கையாவாகிய தூரகம் பறை பொலிபோல மும்புலா, நாவலின்கணிபோலும் லோலத்தவாயிருக்கும்; பார

* உதமம் ஐங்குணமென்க குதிரையை, குதிரைநம்பிரானென்றல் மரபு; இது கவலுநவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

(பி.ம்.)—1 'வெண்குசைய' 2 'பிறந்தாரயினமடு' 3 'பலரே' 4 'மாளுவத்தகத்த, பறையினுலுமபடு'

ஞாவம் பல்லவமென்னும் பதியிற் பிறந்த தரகம் ஆற்றல, நிறத்த, வின்பு கு
வனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தை நடத்துதலையுடையன.

(இ - க)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலேமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கினியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதிரை.

மாலே - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிலாக ஓதுக ;
மஹாராஷ்டிரம்.

(இ - ள்.) மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிர்கழுத்துப்
போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளிபோ
லுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (௬௦)

2162. இன்னபொங்குளாப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியறேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்து வெண்மதியந்
தன்னையூர்கொண்டதகையன தொகைசொலின்று நூ
றென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே.

மதி, குறட்டிக்குவமம். பரிவேடிப்பு, குட்டிக்குவமம்.

(இ - ள்.) தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றுற்புணையப்பட்டு இத்
தன்மையவாகிய புரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்த்தொகைசொலின், அது
நூறென்னுமெண்ணினையிற்தலையுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இதையே, விளி.

(௬௧)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவரு¹முநீ
ருச்சிமாக்கதிர் போற்சுடுமொளிதிகழியில்வா
ளெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்னுதம்மொன்னார்
நிச்சங்கூற்றினுக்கிடுபவர்தேர்மிசையவவே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலும் நிறத்தனவாய் முநீரை மாக்கதிர் உச்சி
யிற்சுடுமாறுபோலச் சுழிம் ஒளிதிகழ் வானென்க. எச்சத்தநொடிவருமென்க.

(இ-ள்.) தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய
வென்று கூறுதல்வரும் வானையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று
தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இப்பவராயிருப்பாரென்க. ()

வேறு.

2164. (க) எயிற்றுப்படையாண்மையினினிழக்கும்புலி யொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள்பணிக்கும்வேலொடிடன்வல்லார்

(பி - ம்.)—1 'முதலீ'

துயிற்றியபல்கேள்வியினர்தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ராயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

2165. (உ) காலனொடுகுழந்தகடுநோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கட றுர்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க்) எயிலது துப்பை அடைகின்ற வலியினுலென்றுமாம்.

(இ-ள்.) தமதாண்மையால் எயிறுகிய படையையுடைய புலியையொப்
பார், வில்லையும் வானையும் பிறர் தம்பக்கவிலே கற்கும்படி வேலோடேகூட
வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலனாகேள்வியினையுடையார்,
தெரிந்தகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக் கத்
ன்றுப்பார், வருத்திக்கோறலிற் காணையும் பற்றிட. நோயையுமொப்பார், செ
ருக்கினற் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார்,
ஆண்டொழிலர், 2 துமராற் சிறப்புப்பெற்றாராயினார் நான்கு தூறுயிரமென்
னும் எண்ணிடத்தாரென்க. (௬௩ - ௪)

2166. சிங்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வானும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி
மங்குலிடையின்னுமதியஞ்சுடரும்போல
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிதம், வாளிற்கும் வேலிற்கும்மின்னும், வில்லிற்குப்
பிதையுமுடமை.

(இ - ள்.) இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்
தும் தனக்கு ஓராணைச்சேரும்படி விரித்தென்க. (௬௩)

வேறு.

2167. செம்பொன்முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைகாட்டினா
னம்பொனெண்கழலானயிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாத்மோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

(இ - ள்.) அங்கனம் பட்டையெக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி
தொட்டான், இதையே மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிற்தறுபது, மதம்பொழி

* ஏனாதென்பது அச்சுறுக்கொடுக்கப்படும் பட்டம்; "போர்க்
கட லாற்றும் புரவீத்தேர்ப் பட்டைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரை
யன்றோ - போர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேத்தன். மோதிரஞ்சே,
ரேனாதிப் பட்டத் திவன்" என்பதனாலும், "சோழிகடோனாதி" (மணி. ௨௨;
௨௦௫) என்பதனாலுணர்க.

(பி - ம்.)—1 'கிப்பார்' 2 'அரசராத்'

வானின் தன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இனையகளி
தும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சாங்கையேழ்வளவர்கள் கோடியேவிருத்
தியாவுடையாயிருப்பார்; குதிரை ஆறுயிரத்திரட்டி, புரல் அறுபதினாயிரம்,
பாய்மாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூஞ்சாங்கையுடைய அம்மாவைப் பண்ணி
யேறினார்; மாளவத்தகத்தனவாகிய தூகம் ஆண்மைய, நீரத்தின, ஓண்
குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் கரையனவாகிய தூகம் ஆறுவ,
கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரதூரவம் பல்லவமென்றும் பதியிப்பிரந்த தூ
கம் ஆந்தல, நீரத்தின, வண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தன
வாகிய குதிரை மயிர்க்குழத்தப்போலும் நீரத்தினவாயிருக்கும்; மாக்லத்தின்
வந்திழந்த குதிரைகள் களிபோலும் நீரத்தவாய்ப் பள்ளக்குளம்புடையன
வாயிருக்கும். இப்புரலிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதினாயிரத்தறனாறு. இத்
தேரடகளுக்கூற்றனுக்குஇடுபவராயிருப்பவர்; சுதப்புப்பெற்றராகிய அவர்
நாங்குநூறுயிரமென்றுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றழ்
அரண்சேரும்படி பார்த்தென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினான்; அதுகண்டு
அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுக ஏற்றான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று
வாழ்த்தினாரென்க.

இவ்வியானைக்கு அது பெயர்.

(௬௬)

2168. சிறுவெண்சங்குமுரன்றனதிண்முர

சுறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன

1நெறியினல்கினபுள்ளுநிமித்தமு

மிறைவன்கண்வலனாடிற்றியைந்தரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென
ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நீரைகுமுதலியனவும் கண்மையே
அறிவித்தன; இதைவன் வலக்கண் பலகாலும் அடித்ததென்க. (௬௭)

2169. மல்லல்யானைக்கறங்குமணியொலி

யல்லதைங்கதிமான் கொழுந்தாரொலி

கல்லெனார்ப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற

செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

(இ-ள்.) சேனை, இவ்வொலிகளாகிய வாணாளியோடேநடப்பதொரு
கடலையொத்ததென்க.

“விக்கிதம், வந்திதம்வெல்லு முபகண்ட, மந்திமஞ் சாரியோ டைந்து.”()

2170. மாலையாமதிவெண்குடைமல்கிய

கோலக்குஞ்சுநிறற்குளிர்ச்சமுஞ்

சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்

பாலையோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

(இ - ள்.) டாலைநிலம், குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிரிழற்சோலையாய், மதத்தாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை உண்டாக்கிற்றென்க. (௬௬)

2171. மன்றன்முாமயிலார்த்தெழமானினங்
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றிலேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

(இ - ள்.) பெடைபோடு கூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மானினங்களுெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு அஞ்சிக் காரும் மலையும் குடிபோவனபோலே இருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

2172. படுகண்முழுவினியிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழுவினிசையோவாவேமாங்கத்தாட்டெய்தியடு
னெடுவெண்ணிலவிறென்றிதோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
1கடிமண்காவல்கருதினான்கோயிலாகக்கருதினான்.

(இ - ள்.) சீவகள் காத்தற்றொழியுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு கருதிய கோலந்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையும்போய் ஏமாங்கத்தையாதச் சேர்ந்தபின்பு புரிசையின் புறத்தையே தனக்குக் கோயிலாகக் கருதினென்க.

மதிப்புரத்தே விட்டான்.

(௭௧)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்கடுடித்தபொல்லாக்கனாக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சுத்தக்கருரலினாற்
கூகைகோயிற்பகற்²குழறக்கொற்றமுரசம்பாடலிந்து
மாகடுய்த்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்¹விண்ணும்²மதிர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண் துடித்த; அடர் கனாக்கண்டார்; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது; அவையே யன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சுத்தக்கருராலேகுழற, முரசு ஒலியலிய, மாகத்தினின்றும் குருந்தொரிய, மண்ணும்விண்ணும் அதிர்ந்த வென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளியும்.

(௭௨)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திமுத்ததநியான்கொழும்பொலகாள்வான்
வீற்றிகுருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழரிருநாறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தேர்நாறுங்கடுங்காவிவுளியாயிரமும்
போற்றியுதிதொன்புண்செம்பொற்படையணிந்தபுனைபூணர்.

(பி - ம்.)—1 'கடியன்' 2 'குழறத்தோயின்முரசம்'

(இ-ள்.) பட்டுப்போர்ப் பொன்னுலகை ஆளுதற்குரியானுயி னான், சேவகன்வந்து தன்னைக்கோதற்குப் புறத்திருத்தறியானுயி இனிக் கோவந்த னையுக்கொன்று வீர்த்திருத்தேனன்றோவென்றுகருதித் தன்னினைவுமுடிந்த தென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்துவேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளா லே அணிந்து கோவந்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம்.

(எரு)

2175. மன்னனாக்கோர்மதவேழம்வாரியனானென்பதூஉ, மின்னுங்கொடித்தேர்வீசயமும்புரவிபவனவேசமும், பொன்னிற் புனைந்துதான்போக்கநிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி, முன்யான்விட்ட வினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானென்புகழ்தான்.

(இ-ள்.) அவற்றிற்குநிகராகக் கோவந்தனானுயி வேழங்களில் வாரி மன்னனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற் பவனவேசமென்னும்புரவியையும் அணிந்து அவனிடத்தேபோ கவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட் டித்த சிறப்புடையவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந் தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வர விட்டானென்றுணராமையின், 'நிகழ்வதோரான்' என்றார். (எசு)

வேறு.

2176. வீங்குநீர்விறையத்தார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ டாங்கவனொருவனையன்பெனாமயில்கொள்வாளால் வாங்கிக்கொண்டியிரையுண்பான்வஞ்சத்தாற்குழ்த்தவண்ண மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுரைத்துமன்றே.

(இ-ள்.) கோவந்தன் கட்டியங்காரன்நன்னோடு கூடியிருந்து அன் பென்னும் கூர்மைகொண்ட வாளாலே அவனுயிரை அவிடத்தே 1 வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே குழ்த்தசெய்தியையாம் உலகிற்கு அறிய உரைப் பெமென்றானென்க.

அன்பென்றது, சேவகனை ; ஆகுபெயர்.

(எடு)

2177. பெருமகன்காதற்பாவைப்பித்திகைப்பிணையன்மாவை யொருமகனோக்கினையுயிரொடும்^{வீர}போக்டாத திருமகளவட்குப்பாலானருத்திரிபன்றியெய்த வருமகனாகுமென்றாங்கனிமுரசறைவித்தானே.

(இ-ள்.) கோவந்தன் அன்புவைத்த பாலவாயிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னோக்கினைய உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கண்ணவனான எய்தத் தரிய திரிபன்றி எய்த அரியமகனாகுமென்று முரசைச் சாற்ற வித்தானென்க.()

(13 - ம்.)—1

'வாங்கிக்கொண்டிருத்திரு' 2 'பாவைபழிப்பிலா'

3 'போகொடாத'

2178. ஆம்மதக்களிறுதிண்டோணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்கதிர்ச்சிவிகைசெற்றிக்கலந்தவைநுரைகளாகத்
1தோய்மழையுலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ
லாய்முடியரசுவெள்ளமணிநகரீண்டிற்றன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

(இ - ள்.) செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரி
லே தொக்கதுபோலே அரசுவெள்ளம் களிறுமுதலியன செற்றிக் கலந்தவை
நுரைகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டு ம்மென்க. (எஎ)

2179. நல்லவள்வணப்புலாங்கநகைமணிமாலைமார்பர்
விலவன்றேயுவனிப்பாரும்வெங்கணைநுத்துவாரும்
சொல்லுமினமக்குமாங்கோர்சிலைதொடராளென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானர்.

(இ - ள்.) தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வளைவித்தலிற்,
அவ்வரசர் அன்றே விலை எய்யத்தொடங்குவாரும், நுத்துவாரும், எமக்
கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட ராட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும்
இவையுமறிபாதே பரிவுகொள்வாருமாயினரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றமாம்.

(எஅ)

2180. பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப்பெருமயிர்ப்பைம்பொற்பன்றி
யறையெனத்திரியுமாய்பொற்பூமிநினைதந்துமன்ன
ருறுகணையொன்றும்வல்லுமுடன்பிடித்துருவநேமிப்
பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கிசின்றார்.

அறைய - * 4 பத்திராலம்பனம்.

(இ - ள்.) எயிறமுதலியவந்தையுடைய பொற்புந், என்னை யாவரா
லும் எய்ய அரிதென்று சாற்றுகின்றதென்பாத்திரியும்நிலத்தே மன்னரெல்
லாம்நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தி
னுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித்தலையசைத்துசின்றாரென்க. (எக)

2181. ஏந்தெழிலாசஞ்சாந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற்
காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள்வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ந்தபொற்பன்றிசெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி
யைச் சாந்தாலேழுதிக்க காதினோடுங்குழையுமின்ன வில்லை உடைய
வாங்கிப் பன்றியிடுசெற்றியிலே அம்புபட்டுத் தசுளேழ எய்தானென்க. (அர)

* பத்திராலம்பனம் - தூய் தும்பமடையாதிருத்தலைச் சொல்லுதல்.

(பி-ம்.)—1 'தோய்மணி', 'தோய்வரை' 2 'பெருமயிர்த்துமகட்பன்றி'
3 'பூமியுனிந்து' 4 'பத்திராலம்பனம்', 'பத்திராலேபனம்', 'வச்சிராலம்பனம்'

2182. குடர்தொடர்குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரத்தார்கோன்
சுடர்துதற்பட்டமின்னைச்சுரும்பிமிர்கண்ணிசுந்த
வடர்கதிப்பைப்பொற்புணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைமுழையவாங்கப்பன் றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை ;
குஞ்சரநகரம் - அத்தின்புரம். அடர் - செருக்கம்.

(இ - ள்.) கோன், மின்னைச் சிந்த ஒல்க வில்லை வனையவாங்கிப் புன்றி
யைத் துளக்க எய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதுத்துளிக்குமாலைமணிமுடித்தொடித்துநாலக்
கார்மதங்கடந்தவண்ணைக்காம்பிவிக்காவுன்மன்ன
னோர்மதக்கேழெவ்வானேறலும்பொறிநினைறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருகையாகவிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரினது செருக்கெனென்ற கைப்பின்புடைய சாம்பிலியின்
மன்னன், கேழலை எய்துவெண்டி முடியிங்கட்டி மதுத்துளிக்கு மாலை நாலும்
படி விரைபுடனே சக்கரத்தே ஏறின அளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறப்பட்டு
வேந்தர்க்கு ஒரு நகையாக விழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. முலைவட்டப்பூணுமுத்து1முள்கலிற்கிழித்தபொல்லா
லிலைவட்டத்தாமமாபிற்கோசலத்திறைவனெய்த
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்
சிலைவட்டநீங்கிவிண்மேற்செவ்வனையெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்தவனைந்தபூணும் முத்தும் படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாந்
திய தாமம் ; இனிப் பொல்லாமுத்தென்றகூட்டித் துளையிடாத காயகமுத்
தென்றமாம். குலைவட்டம் - அம்பிக்குதை.

(இ - ள்.) கோசலகூட்டின் இறையனெய்த அம்பு, வானிடத்தே பூச
லைச்செலுத்துதற்கு வில்லிவட்டத்தினின்று நீங்கி கோரே எழுந்ததென்க.()

2185. ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியன தனைநோன
னாடெழுந்தார்ப்புமற்றநன்சிலைமுறித்திட்டம்பை
வாடினன்சுடித்துநின் னுன்மணமுகன் போலநின்றான்.

ஆடி - வெற்றி.

(இ - ள்.) அவந்தியிற்வேந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலே
வனாக்க வனையாதாக அதனைப் பொறுனாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி
நாடார்ப்பு முறித்து அம்பையெயிடித்து வாடினனாய் நின்றான் ; 8 நின்றவன்
மணமுகன்போல நின்றானென்க. (அச)

(இ - ம்.) — 1 'முயங்கலின்' 2 'மற்றத்தனிசிலைமுறித்திட்டம்பை'
8 'நின்றவனினையுடுத்தேனாமுகன் அம்பை(மகனிறை)ப்பிடித்துநின்றான்போலே'

2186. பில்கித்தேனொழுக்குங்கோதைப்பிறர்மனையாள்கட்சென்ற ம்
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கா1னொழித்திட்டுப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனிர்மகதராசன்முரந்தகோன்மருளவோழிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறக்கொடுத்திட்டதன்றே.

(இ - ள்.) பிதர்மனையாளிடத்துச்சென்ற மெஞ்சை அறிவால் மிக்கான்
மீட்கஅது மீண்டாற்போலே, மகத்தேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார் இது
படுமென்று மருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருத்தித் தீண்டி மீண்டு
போயிதமென்க. (அடு)

2187. தென்வரைபொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவிஸ்வீச
மின்னென விட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழங்கிவேர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிம்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

(இ - ள்.) கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பிவ
டம் மின்னென விஸ்வவிசாகிந்த எய்தகோலைப் பொறிவிழுங்கக்கண்டு இரங்கி
வேர்த்து மெனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்தி2கணநிரையன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றறுதாய்
மன்னுயிரிடுங்கநாணிமண்புக்குமறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து
இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின் மன்னனெய்த 3 அம்பு, அதனிடத்
தே அழந்தநாணிச் சிறிதற்று மிகவுறுதாய் மக்கள் தம்மேலே வருமென்று
கடுங்கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அசு)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சண்ணிலங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலுணிந்தனோன்றாட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துகண்குழன்றுசொர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்த காலையுடைய போதன
புரத்தின் லேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாக ஏறி அது கொள்ளிவட்டம்போல்
திரிதலின், அதில் சித்தலாற்றுகே கண்குழன்று சொர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்
கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினி டும் நிலத்தேயிழந்தாற்போல வீழ்ந்தா
னென்க. (அசு)

2190. மலையச்சஞ்சாந்துமுநீர்வலம்புரியின்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைஸ்வலாரிளமுலெப்பொறியுமார்ந்து

சிலைவைத்தமார்பிற்தென்னன் திருமணிப்பன்றிநோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதானுந்தரணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) சாத்தம் முதலும் முலைத்தழும்பும் நிறையப்பட்டுமலையையொ
ப்பாகவைத்த மார்பிற்தென்னெய்த அம்பு பன்றியைகோக்கிச்சென்று தலை
வைத்தது ; தானும் நீந்தலாற்றாது நிலத்திலே காலவைத்தானென்க. (அக)

2191. விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்கணை¹செவிட்டிநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டிபுனேமிசேர்ந்தான்.

²குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துவிவமைபகழிவாங்க

விற்றுவிண்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினினிலங்கித்திட்டான்.

(இ-ள்.) விசயன், தனக்கணைய ஒருக்கடித்தகோக்கி இடக்கைமேலே
யழுக்கித் திருத்திஉருட்டாசிறந்து மேயிலேகுதித்தது தனக்கும்நல்லிலே
தொடுத்தது ; தனமாமத்த பகழியைவாங்கினதை, விஸ் இரண்டாய் முறிந்து
போயிற்று ; ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (க0)

2192. குண்டலமில்லங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன் கொழும்பொற்றாருமாமுமினி¹ரவேறிக்
கண்டு²கோனிறையவாங்கிக்காதுறமறிதலோடும்,
விண்டுநாணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

(இ-ள்.) அவன் குண்டலமில்லங்கம்படி சேமவிலை வாங்கிக்கொண்டு
உறையினின்றக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழ ஏறிப்பன்றிமுன்மும் கூடுங்
காலத்தைக்கண்டு கோலை நிறைய வாங்குதலானே, அது காதுலேசெல்லமறி
கின்றஅளவிலே காண் அற்றது ; அப்பொழுதே எய்கின்ற கருத்தைக் கை
விட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைத்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். ⁴ சேகவிடத்தே கற்றலின், எய்த்ருகியனுகிய இவ்
வற்கு ஊழ் இவ்வளவு செய்தது. (கக)

2193. உளைவனப்பிருந்தமான்¹றொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததோளாள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்²விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களைகலார்பொறியையாங்கோராதாநாகழிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) மன்னர்பாரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமான¹தவத்
தின்பெருமை நாக்கில்லையென்றோராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்
தை விரும்பி அறிவுமுதலியவைகளுக்குவிற் பொறியைக் கையாடாக, இப்படி
யே ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி - மயங்க.

(கஉ)

வேறு.

2194. பனைக்கையானைமன்னர்பணியப்பைம்பொன்¹முடியிற்
கனைக்குஞ்சுரும்பார்மாலே²கமழமதுவுந்தேனு

(பி - ம்.)—1 'செவிட்டிநோக்கி' 2 'உற்றவன்' 3 'அப்பகழியை' 4
'செவகனுடனே' 5 'கனையாராயப்படியே' 6 'முடிமேல்' 7 'தவழ்த்த'

நனைக்குங்கழலோன் சிறுவனமவெள்வேல்வலவ

னினைக்கலாகால்கையானோரருயிர்மேலெழுந்தான்.

(இ - ள்.) மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கணக்குஞ் சுரும்பும் தேனுமார்த்த மாலைபின்மதுக்கமழும்படிநனைக்கும் அழையையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர் நனைக்கவொண்ணாத வஞ் சனையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

ஆம்மை மாற்றக.

(கக)

2195. காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவார்ட்டடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுராமலறுஞ்நிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநிலயானையிவர்தான்.

முன்னிற் இரண்டினும் உவமப்பொரு. போரின் : இன், ஏது. சீரின் - சீரோடு.

(இ - ள்.) களிறு முதலியன நீர்மையோடே முழங்காந்நகத் தான் களிய யானையை மேற்கொண்டானென்க. (கச)

2196. கல்லாரம்ணிப்பூண்மாற்பிறாமணிவனையென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்குழாத்திட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணிஞேக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லாடுனல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

(இ - ள்.) அவ்லயானையின்மேல்வந்த வேலார், வேந்தர் இவனேகாம னென்னும்படி அவர் குழாத்திலே தோன்றினானென்க, தானிற்குமுறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணுல்நோக்கிப் புலிகாண் கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க. (கரு)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னேநலியுமென்னக்களிற்றிணுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) புலியை அகப்படுத்திக்கொண்ட யான் அதனை வாலுருவி விட்ட தப்பும் என்னவென்கலியாநிற்கும்; மதனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப் பும் என்ன வலியாநிற்குமெனறுகறக் களிற்றிணுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அங்கமாலேகூத்திற் சீவகன் தனி யேவந்தமை கருதி. (கக)

2198. மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மாமழைமானேர்நோக்கிற்
கொய்பூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

(பி - ம்.)—1 'கல்லார்காமர்மணிப்பூட்காமன்'

பெய்ப்புங்கழலான்வேழத்திழிந்துதிருநெய்தலாய்
செய்ப்புண்சிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே.

மாழை - இளமை. குலாயசிலை ; செய்யப்பட்டசிலை ; நான்யுண்டசிலை.

(இ-ள்.) மை அழகுபெற்றவாந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார்
ஏத்தக் கழலான் இழிந்துநின்ற சிலையின் நாணையெறிந்தான் ; அப்பொழுதே
பகைவார்களார் உலத்தனாவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவளையும் சேரக்கோதலின், 'சேரார்' என்றார். (க௭)

வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக் குநீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்பட்டர்சிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

(இ-ள்.) கனிபோலுமொழியினுடைய அழகு கேள்வியான் வருத்துதலின்,
வந்து சிலைதோற்ற மன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சுவகளைக்கண்டு நீலத்தின் நெ
ருக்கத்தையொத்தார் ; சிலைதொடாதவேந்தர் அவளைக்கண்டு கொங்குகொப்
புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (க௮)

2200. போர்த்தகல்விசம்பில்வந்துபோதித்திரிபன்றிமுன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுந்தகைமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்வீழ்நோக்கிச்செராஞ்சிதறவல்லா
னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுநின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி ; என்றது ஒன்று இடத்திரிய
ஒன்று வலத்திரிகின்ற மாறுபாட்டினே.

(இ-ள்.) நெடுந்தகை, பொறியாலே விசம்பித்திரிகின்ற பன்றிமூன்றும்
வந்து நீர்மைதகப் புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சூழன்றவழிப்படி
ஓர்த்துப் பல சரத்தைச் சிதறவல்லவன் அப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந்
தன்மையே கூட்டுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தானவும் நோக்கிநின்றனென்க.

இவன் குப்புற்று நேயியில் நீற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின்,
'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (க௯)

2201. பொறியின்மேலேறதேற்றாணுனாற்போதல்செய்யா
னெறியின்வல்லான்நிற்பபிழன்மணிப்பன்றிபற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிதறியிழந்த
செறிகழன்மன்னர்நக்குத்தயத்தன்னித்துக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) திகிரிமேலேறதலுமறியானாய் போகின் நகுவரென்னுநாணி
னாற் போதலைச்செய்யானுமாய் வல்லவன்நிற்பு, பன்றி அற்றுமழுமோ
வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர்நக்குத் தீயும்படி கோபத்தை வளைத்
துக்கொண்டாரென்க.

'நெறியின்' என்றார், 1 அத்தொழிந்தேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதநி-
சிதந. (௧௦௦)

2202. சிரற்றலைமணிகள்வேய்ந்ததிருந்துபொற்றிகிரிச்செம்பொ

னூற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்

"விரற்றலைப்புட்டிஸ்விக்கவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்

சிரற்றலைவண்டிபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியிந்தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகளடையந்த உருவப்
பன்றி. புட்டில் - 2 விரற்சர்டு. சூல் - மயிர்.

(இ - ள்.) திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்தி
லும் வலத்திலும், திரியாநிற்க, கம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டிபொங்கும்படி
குதித்த அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (௧௦௧)

2203. ஒள்ளழல்வரைப்பூணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன

வொள்ளழற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்சுழலப்பொன்றா

ணொள்ளழனேமிநக்கமண்டலமாகநின்ற

னொள்ளழற்பருதிமேலோர்பருதிநின்றமுனையொத்தான்.

வரைப்பூணும், அழல்போலு மணிக்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன
நின்றனென்க.

(இ - ள்.) அழலைக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே
சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாக நின்றவன் தானிருத்தற்குரிய
மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிதநின்ற தன்மையையொத்
தானென்க.

பருதி - வட்டம்; "பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி" (பதிற். எசு)
என்றும்போலக்கொள்க. (௧௦௨)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிருதவில்லருதநான்வாய்த்

திருந்தினர்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சருக்கிமாறு

யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியிறற்றரும்பொறியுமற்றும்

கொருங்குடனுதிரவெய்தானாழித்தீயுருமொடொப்பான்.

தவக்கிழமை - 1 இரண்டிற்சுழலமை; இவ்வமைகூறிற்ற, விசயனுக்கு
அவை இற்றம், அற்றம் போலமைகருதி. திருந்தினர் - இருநகர்.

(இ - ள்.) உருமேந்தையும் தையபுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல
இருதவில்லில் அருதநான்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளேயாம்படி
நிரம்பவளைத்துக் கட்டியங்காரணத்தினையும் பன்றியாகிய பொறியும் சேர
அற்று அவ்விடத்தேயுழம்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவாநே அவனும்புத்தலின், 'உடன்' என்றார். (௧௦௩)

2205. இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவிழக்

கலங்குதெண்டினையுங்காருங்கடுவளிமுழக்குமொப்ப

(பி-ம.)—1 'தொழிந்தேற்ப' 2 'கைச்சர்டு' 3 'சுடர்ந்து' 4 'இரண்
டற்கு' 5 'முழக்குமேய்ப்ப'

வுலம்புமுராசன்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகர்நதறைந்துகோமான்கோலிந்தன்கூறினான்.

(இ - ள்.) அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தேவியுதலிற்
சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநீற்று முரசைக்கொட்டி ஆரா
நிம்ப, கோமானடிய கோலிந்தன் சேவகன் குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முந்
படக் கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினுனென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நின்றனக் கெரல்வேலென்னு உஞ்சினக்
கூறினான் துமரம். (க௦ச)

2206. வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சேவகனென்னுஞ்சிங்கம்.

காணுடையலங்கன்மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னும்

வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

(இ - ள்.) வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சேவகனென்
னுஞ் சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிதிநிதிநிதிகட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தி
னுயிரை விழுங்குமென்று கூறினானென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(க௦டு)

வேறு.

2207. விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டிவந்தாயென
வஞ்சவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடினவீக்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர்படையைக் கொண்டிவந்தாயென்று யான் அஞ்ச
வேனோ ? 4 எனதாற்றலை நின்றதையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்
செய்திட்டால் உன்னைமும் என்னைக் களவாத் கொலைமுற்றத் கோலிந்தனையும்
அக்களவைத் தீர்த்து வீக்கறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(க௦சு)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாரழலெங்குநனங்கான்றிடுமென்னும்
பேரிசையானிசைகேட்டலும்பெய்ம்முகிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

(இ-ள்.) சூரியகாந்தமாகிய அது சூரியனைக்கண்ட அளவிலே அழலை என்
னும் காலும் ? அதுபோல மதனன் சேவகன் வெற்றையைக் கேட்ட அளவிலே
கார்காலத்தின் முகிழிடிபோலக் கோபித்தானென்க.

(க௦எ)

2209. காற்படையுங்கனிந்துங்கலிமாவொடு
நூற்படுத்தருநொடிப்பினிற்பண்ணி

(பி-ம்).—1 'பலதந்தைந்து' 2 'மாலுக்கட்டியங்காரன்' 3 அறுத்திடு
இன்றேன் 4 'என்வலியை'

நாற்படையுந்தொகுத்தான்மக்கணச்சிலே
வேற்படையீரொர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் காலாநாகியபடையும் களிதும் மாவும் நூல் வழிப்பட்ட தேருமாகிய ஈலவகைப்படையையும் ஒருகணத்திற் சமைத்துத் தொகுத்தான் ; தொகுத்தனவிலே வேற்படையீராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவுறும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல்.

(க0அ)

2210. சிற்றிறலான்வெய்யதானையும்விங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொய்யம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்ஞாட்டினு
ஞற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

(இ - ள்.) சீவகன்ருனையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு முற்று மொய்யம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகிய போரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

(க0க)

வேறு.

2211. அத்தமாமணிவரையனையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிற்பண்ணினபருமபாணையே.

(இ - ள்.) அத்தகிரியையொத்த தோன்றல ; அதனருவிபோல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய ; மருப்பின ; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்த்த இடத் தே கொல்வனவாகிய பருமபாணைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க.(க00)

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருதிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாலிருவிசும்பிடைமணந்தவொண்கொழி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

(இ - ள்.) மேலாட்கள், விழையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையோடலின், எடுத்தகொழி காற்றடித்து இலைஇழிந்த கதலிகைக்காட்டையொத்தனவென்க.

(க0க)

2213. (க) குடையுடைநீழலினகோலமார்ந்தன
கிடுகுடைக்காப்பினஞ்ளர்பொற்பீடகை
யடிதொடைக்கமைந்தனவரவத்தேர்த்தொகை
வடிவுடைத்துகின்முடிவலவர்பண்ணினார்.

2214. (உ) கொய்யுளைப்புரவிகள்கொளியுதிண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பிணித்துமுள்ளுநீஇச்
செய்கயிறுயந்தனசிலையுமல்லவுங்
கையமைத்தினைஞருங்கருவிவீசினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) 1 மேலேகாட்டின குடையினுடைய நிழலின; அம்புபடாத படி நாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * தாப்பிச; பொற்றட்டுக் கோலமார்ந்தன; எய்யுங்காலத்தி அடிவைத்துநிறத்தற்கும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடைய பாகர் புரவிகளைப்பூட்டின துகத்திற்பெய்தகயிறைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணினபின்னர். அவை முள்ளுறுத்தி வாய்க்கயிறும் ஆய்த்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவசத்தைஅணிந்தாரென்க.

(ககஉ - ௩)

2215. (க) பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்டினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. (உ) 2கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்துதி
மின்னிலைவாளொடுமிலேச்சரேறலிற்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பெரங்குபு
முன்னுருத்தார்த்தெழப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பறந்தசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே எழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை 4 மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏதலிற், அப்புரவிகள் 5 செச்சையும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை.

(ககச - ௫)

2217. மாலைபுன்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காவின்
பாலிகையிடையறப்பிடித்தபானியர்
சாலிகையுடம்பினர்தறுகளுளரே.

* இதனை, ரதகுப்பியென்றும், வருதல்மன்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

(பி - ம்.)—1 'மேல்கட்ட' 2 'கொன்னிலைக்' 3 'மிலேச்சரேறலிற்' 4 'மேலாகிய' 5 'செச்சை'

(இ - ள்.) தமகனார், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்பிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள்.

(ககசு)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநிரைத்ததானையோர்
போர்முகப்புவிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணாடிதைத்த கடகிளையும், மயிர்க்கிடுகிளையும்; பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலிய பலகையினையும் நிரைத்த அக்காலாடாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்ததன்மையை ஒத்ததென்க.

'பரந்தது' எனவும் பாடம்.

(ககஎ)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்ப் பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றேர்நான்கரைக்கச்சமாகு
மேர்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாட்கற்பகத்தாரினுற்கே.

(இ - ள்.) சீவகத்குப் டேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று காங்கரைக்கச்சமாகும்; புரவி ஏழுநூறுவிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணப்பெயர்கள். கார் - கற்பு.

2220. நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையந்தரைக்கச்சமாகு
மெழின்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாட்கட்டியங்காரற்கன்றே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தரைக்கச்சமாகும்; புரவிஏழுநூறுவிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221. குலங்கெழுமகளிர் தங்கோலநீப்பவு.
மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாள்வு
நிலமநெனஞ்சகையெறிந்துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஃகமே.

(இ - ள்.) மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும் தன்கனவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகர் கொஞ்சிலே கையாலே அடித்

* வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

துக்கொண்டுவருந்தவும், சேவகன் சேறினான் ; அவனெசேகமும் 1 புகைந்த தென்க.

“நிலமக ளமுதகாஞ்சியும்” (புறநா. ந.சு.நு) என்றார்புறத்திலும். ‘புல மகன்’ என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்று சேறலின். (க௦)

2222. குணில்பொரக்குளிறினமுரசும்வெள்வளை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைபெவம்பின.
விணையிலவெழுந்ததாழ்ப்பீலியெங்கணு
முணையினாற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

(இ-ள்.) பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசும் முழங்கின ; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன ; பம்பை ஓலித்தன ; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே எழுந்தன ; இவ்வொசைகளின் மிகுதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத்து முழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - வாச்சியவிசேடம். (க௧க)

2223. முடிமுனரெழுதருபருதிமொய்களி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யதிதெறலெறினாறவாகக்காய்ந்தன
கடலிரண்டெதிர்த்தோர்காலமொத்ததே.

(இ-ள்.) மன்னர் பருதியாகக் களிநு மரக்கலமாகக் குதிரை திரையாக வாட்படை சுறுவாகத் தம்மிற் காய்த்தனவாகிய இரண்டுகடல் பொர்செய்தற்கு எதிர்த்ததொரு காலமுண்டாயின் அதனைடுத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கழலாடவர்கருவில்வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசம்புதூர்ந்ததே.

(இ-ள்.) கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின 2 கச்சினராய் அம்பறுத் துணி தம்முதுகிலையசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத்தொடுத்த அதனைச்சொரிந்தார் ; அப்பொழுது விசம்பு தூர்ந்ததென்க.

துணியைப்பிணித்த கச்சமாம். (க௧க)

2225. நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினமுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமாந்தரிற்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியின்னதே.

(இ-ள்.) சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்சரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியின்மீது, புதுப்புனலற் போர்

(பி - ம்.)—1 ‘எரிந்ததென்க’ 2 ‘கச்சையராய்’ 3 ‘மறித்து’

செய்யும் மாந்தரைப்போலே பின்ன்குன்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்
மை இன்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஉச)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கட
விழித்தன¹ தீந்தன விமைநள் கூற்றெனத்
தெழித்தனர் திறந்தன ரகலமின்னுயி
ரழித்தன ரயிலவராவ பிக்கதே.

(இ-ள்.) அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார் ; கோபித்தலிற் கண்கள்
தீப்போலுவிழித்தன ; அதனால் இமைகள் தீந்தன ; அக்கோபத்தை முடித்
தற்கு. வாள்புகைந்து களாலும்படி உடைகழித்தார் ; கழித்து அகலத்தைத்
திறந்தார் ; திறந்து உயிர்ப்போக்கினார் ; அதன்பின்பு வேலாற்பொருளின்
மவர் போராவும் மிக்கதென்க.

(கஉரு)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கண்ணியோடற்றுவீழ்வன
கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

(இ-ள்.) தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக்
களத்தே பீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பண்காடு காற்றடித்தலின் அப்ப
முத்தைச் சொரிவனபோன்றனவென்க.

இது, முதற்கூறிய அம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை. (கஉச)

2228. பண்ணுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிநெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணையிப்பிரவியோடிவுளியேற்றவே.

(இ-ள்.) பந்தியினித்தலை வெறுத்து ஆலுவன ; தாரின ; தவிர்ப்பன ;
நெற்றியன ; போரிட்கு உதவியாய்மெந்த இளமையன ; வடிவுமிக்கனவா
கிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற்² போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

2229. கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்குட்டின
காரொளியின்னுமிழ்தகையகாலியற்
றேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், கடுவுரித்குங் குறமி மாண்
டன ; அதிணிந்தைத்த ஆர் அமைந்தன ; குட்டின ; காரின் மின்னொளியைக்
காலும் தகையமையவாகிய உருவாயாற்செலுத்தலையுடைய தேருந்தேரும்
தமயின்மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க.

(கஉஅ)

2230. அஞ்சனமெழுதின கவனமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டுவ
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

(இ-ள்.) எழுதப்பட்டன ; ஆர்ந்தன ; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன ; ஒடுகின்றயிசையாத் பறக்கின்ற மலையைப்போலவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்சு, கொடிக்குவமை.

(கஉக)

2231. மாக்கீடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறரிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசவாத்தம்முள்ளென்பவே.

(இ-ள்.) பெருங்கலங்கள் நங்குரத்திற்கட்டிய கயிறு காற்றால் நறு எவ்விடத்திலும் போக்கறவொடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மீர் பொருதன வென்க.

(கஉ௦)

2232. விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
1யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிறகாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன் கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது, அவ்விருள், படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. ()

2233. பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினுலெஞ்சு
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினுன்மறைத்திட்டாளரோ.

(இ-ள்.) மண்மகடாள், தளது நற்குணத்தாலே, இங்குளம் கடியமறங்களை எங்கண்ணத் காணமாட்டோமென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படாத்தாலே மறைத்தாள்வென்க.

குணத்தினுளும் பாடம்.

(கஉஉ)

வேறு.

2234. கலைக்கோட்டவகல்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

(பு - ம்.) — 1 'அடுத்தலயில்'

மலைக்கோட்டவெழில்வேழத்தவநாறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய அல்குல் ; கோடு - பக்கம்.

(இ - ள்.) கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலு
ழப்பட்ட மார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின் தன்மையை யுடையவாகிய
வேழத்தைநாறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தா
ரென்க. (கூடூ)

2235. மணமாலையுடையதையர்ந்தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியிர்ங்குருதிப்புலைலைப்ப
நிணமாலையுடையருக்குடிநெருப்பிமையாடுயத்தோரிற்
பிணமாலையுடையமகட்குப்பெருவிருந்தயர்ந்தனரே.

ஈர்க்குக் குருதி, விகாரம்.

(இ - ள்.) மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையு
டைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெ
ருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்த நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சுழிப்
பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தா
ரென்க. (கூடூ)

2236. தோலாப்போர்¹மறமன்னர்தொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற்
காலாசோடறவெறிந்தகணைகழற்காலலகடலு
ணிலநீர்ச்சுருவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) மன்னர் தோலையுயர்த்த வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல்
வெட்டுகின்றகாலத்த, * சந்நாகத்தோடேயுறும்படி வெட்டப்பட்ட கழற்
கால்கள், கடலினரிலே நீலச்சுருவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிற
ழ்ந்தனவென்க. (கூடூ)

2237. கருவியுள்ளங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிறமுருக்கியுருணையிசுமந்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பாரந்தனவே.

(இ - ள்.) டலகாரத்தினாடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்ச
ரங்கள் நிறையுப்பாய்த் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன ; சிலபகட்டினம் பரு
தியெழுந்து சேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையைச்
சுமந்து பாரந்தனவென்க.

இதமுருக்கி - பொடியாகமுறித்து.

(கூடூ)

* சந்நாகம் = டலகாரம் - கவசம்.

(பி - ம்.)--1 'பிறன்மன்னர்'

2238. மாலேவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணிந்து
கோலநீன்கொழுங்குருதி கொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலேநீன்விசம்புறையும்வெண்மதியம்விசம்புழக்கி
நிலமாணத்தோடுநிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

(இ - ள்.) யானையிடுகோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அந்
றுக் குடைமேலே வீழ்ந்தகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிடுவதுமறவும் மதியம்
அதனைத் தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததெனையெய்தின
வென்க.

மேலே: ஐ, அசை.

(க௬௭)

2239. அஞ்சனநிறக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிருவரைபோன்றினக்களிறின்டமிடைந்த
குஞ்சரங்கள்பாய்ந்திடலிற்குமிழிவிட்டமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

(இ - ள்.) முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப் போக்கி அரத்தத்தைப் பூசுத
லின், சாதிலிங்கத்தைப்போலப் பெரியவரையெய்தாது மிடைந்த இனக்
களிறுகள், அமையுழக்கிச் சென்று பகைவரையான்களைப் பாய்தலின், உமிழ்
குருதி சாதிலிங்கவருவோலே எங்குந் தோன்றினவென்க. (க௬௮)

2240. குஞ்சரந்தலையெடுத்துக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடன்கிச்சினவுவாள்பிடித்துதித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாணா
யஞ்சிப்போன்றினநரியோடோரிசின்றலறுமே.

நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகஅடுத்து மாவைக் காலணையாக
அடுத்து வாணப்பிடித்து உடுத்ததிலின்மேலே *வல்லிக்கயிறுகிடந்துதுளங்
கியிலங்கச் செஞ்சோறுகியகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை அஞ்சிக்
குதித்துப்போய்நன்று இளநரியும் ஓரியும் அலறமென்க. (க௬௯)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவழக்கடிகைவா
யேதிலாப்புள்ளாண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதணிந்தபொற்றோடுங்குண்டலமுநகநகா
வீததைந்தவரைமார்டர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தன்றே.

(இ - ள்.) வரைமார்பர், தம்மணவியர்க்கு அமிர்தீந்த வாயை அவ்வயிர்
தையுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றாற்போல
வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத் தாமும் நக்கு விஞ்சையர்போற்
கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம். உயிர் போகாதாரைப்போற் றி - த்தலின், 'விஞ்சையர்
போல்' என்றார். (க௭௦)

* இஃது அல்லிக்கயிறெனவும் வழங்கும்.

2242. குடர்வாங்குகுறுநரிகள் கொழுச்செண்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகதளாய்போற்றோன்றினதொழத்திண்டோள்
படர்தீர்க்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாக
முடனேகொண்டெழுதின்றவுவணப்பொளத்தனவே.

(இ - ள்.) புலால்வாற்றத்தையுடைய நினைச்சேற்றிலே நின்று குடரை
வாங்குநரிகள் சத்திலிழைவலிக்கும் நாய்போற்றோன்றின; இரைநேருநினைவு
திரத்தினைக்கொண்டெழுந்த பறவைகள் படநாகத்தைக்கொண்டெழுதின்ற
கருடனை ஒத்தனவென்க. (கசக)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவனையெயிற்றுக்கொழங்குருதி
நிரையுளையரிநன்மானிலமிசைப்புரள்வனபோற்
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்
தரைசோடுமரசவாவடுகளத்துளாழ்த்தனவே.

(இ - ள்.) எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறி
டித்தலின் வரைகளோடே வீழ்த்த குருதியையுடைய நிலத்தே புரள்வன
போல, அரசுகள் அரசவாக்களோடே களத்தே வீழ்த்த புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி- 1 குற்றங்கெட்டமணி. பொன்னோடையின்மணி பொடி
பாய்ப் பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்த்தனவென்க. (கசஉ)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குழலார்சார்தணிந்து
வடந்தினைப்பப்பல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிடம்படுசெவ்வானத்தினம்பிறைபோற்றோன்றினவே.

(இ - ள்.) மகளிர் தாமசார்தணிந்து எரிநிற மணிவடந் தினைப்பப் புல்
லியமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்தபோதன்ற குருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த
முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றோன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டுபடைக்கும் பொது. (கசங)

வேறு.

2245. 2காளமாகிருளைப்போழ்ந்தகதிர்சொரிகடவுட்டிங்கள்
கோளராவிழுங்கமுநீர்க்கொழுந்திரைக்குளித்ததேபோ
னீளமருழக்கியானைநெற்றிமேற்றத்திவெய்ய
வாளின்வாய்மதனன் பட்டான் விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறலிற்றார்.

(இ - ள்.) கருமை மேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக் கெடுத்துக்
கதிராயின்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயர்ப்போம்ப் பின்பு கடலிலே
அழுந்தியதொரு தன்மைபோலே, மதன் அமையுமுக்கி விசயனது யானை
கெற்றியிலே பாய்ந்து அவன் வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்
தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (கச)

(பி - ம்.)—1 'குற்றங்கவிட்ட' 2 'காளமாகிருளை'

2246. மன்மதனென்னுங்காணாமணியொலிப்புரவித்தோர்மேன்
விண்மழைசொரிந்துகூற்றிற்றெழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பச்
கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சிறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றேறென்றினனே.

(இ - ள்.) அவன்மம்பி மன்மதனென்னுங்காண விசயனைத்தலைப்பெய்து
தோர்மேலேநின்ற வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாய் ஆர்ப்ப,
அவ்விசயன் தேரிக்கயிற்றையும வில்லையுமறுப்பு, அவன்சிறி வரையினின்
றும்பாயும் புலிபோலே நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினனென்க. (கசுரு)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தமூந்தவெய்யச்
சுற்றுபுமாலேபோலத்தோன்றறன்னுதலிற்கூடிப்
பொற்றதோர்பவழத்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறமூந்தச்செவ்வாய்கொளவிவாளுர் இனனே.

(இ - ள்.) அம்மனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மாலைபோலே
கூழ்ந்து 2 சென்று அந்நெற்றியிலேயழுத்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தா
னாக, அவன்அவற்றை மாலைபோலே தன்னுதலிலேகூடிக்கோபித்துப் பவ
ழத்தின்மேலே மூத்தையழுத்தினுற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறழுத்தும்படி
வாயைமடித்து வாணையுருவினனென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசுசு)

2248. தோளிஞலென்கமேந்தித்தும்பிமேலிவரக்கையா
னீளமாப்புடைப்பப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவிழக்
கீளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினுற்றிருகிவிசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினனே.

தும்பி - யானை.

(இ - ள்.) அந்தவாணை அவன்கையாலே ஏந்தி விசயனேறியிருந்த யானை
யின்மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானை அவன்ஹாரியனும்படி தன்
கையிற் 3 தண்டாலடிக்கையினால் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ், அவ்வியானை
சென்று அவனை இரண்டு கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலே எடுப்ப, அப்போது
உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசிறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பி
லே பட்டானென்க.

இத்துணையும் மதனனும் மன்மதனும் விசயனோடுபொருது பட்டபடி
கூறினார். (கசுஎ)

2249. நனைகலந்தியுழம்பைந்தார்ப்பான்மறையாளன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தோர்மேன்மன்னனாக்குமிகொண்டான்
கனையெரியழலம்பெய்தகண்ணுதன்மூர்த்தியொத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'சுற்றறமாகை' 2 'சென்றநெற்றியிலே' 3 'தண்டாலொத்'

துகையின்'

கணைகலந்து இழியும் பைந்தார் - அரும்புகள் இடையிலே கலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிழியுந்தார்; கணை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிசூ அழலாகிய அம்பு.

(இ-ள்.) அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசரை வெற்றிகொண்டான்; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனையொத்தானென்க. (1)

2250. செண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிரைப்பெய்வான்¹வீழ்தருகடாத்தவேழ
மண்பகவிழ்க்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற்றூனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

(இ - ள்.) பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமென இருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணியீண்டானென்க. (1)

2251. சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன்சினவுபொன்வான்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிர்குழையும்பூனுமாரமுஞ்சடரவீழ்வான்
மின்னவிர்பருதிமுந்நீர்க்கோளொடும்வீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விழூ.

(இ-ள்.) சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான் மலையிலே ஸ்ரீதத்தன் வாள் தங்கிற்றாக, அவன் குழைமுதலியன படைநடுவேவிழ்கின்றவன், பருதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிர்குக் குழைமுதலியனவுமாம்.

(கரு0)

2252. கொடுஞ்சிலையுழுவன்மான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சீற்றத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றூளிபொங்கக்களிற்றொடுபிறங்கியீழ
வடர்ந்தெரிபொன்செயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

(இ-ள்.) மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றூளிபொங்கும்படி மார் பிடந்த களிற்றோடுந்தாழ்த்துமும்படி வில்லுமுடகுதைய கோவிந்தனென்னுஞ் சிங்கம் அழன்று அடர்ந்தசென்று அம்பாலே இடித்ததென்க.

சிங்கமும்மையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாரா சன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார்.

(கருக)

2253. கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுகம்வேய்ந்த
பாங்கமைபுருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

நேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூந்தவேழம்
காம்பிலிக்கிறைவனூந்தகளிற்றோடுமலைந்தன்றே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

(இ - ள்.) கோங்குபூத்த உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னுத்
செய்த கண்ணாழைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்முன்னா
கிய தாரவனேறினவேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறினகளிற்றோடுமலைந்த
தென்க. (கருஉ)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்.

வெந்தனவிலையிலாதசாமரைவீரமன்ன

னந்தரம்புதையவிலவாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி

குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத் தாக்க மிடை
ந்த தீயாலே சாமரைவெந்தன ; அப்பொழுது உலோகபாலன் விளம்புமறை
யும்படி தன்விலவாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன்
எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினனென்க.

தாக்கி - தாக்க.

(கருங்)

2255. மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்த்

நெற்றிமேலெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழ்ந்தநெய்த்தோ

ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி

யொற்றைமாக்கதினாரீட்டியொண்சுடரிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்விலவையேந்தி,
உலோகபாலனது நெற்றியிலேயுமுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின்
உமிழ்ந்தகுருதி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோக
பாலன், ஞாயிறு ஒன்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சிலே இருந்த
தன்மையையொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றவாருமுளர்.

(கருசு)

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க

ணெடுமொழிமகளிர்கோலிழன்மணிமுலைகணைர்பட்

டுடனுழுவந்தமார்பழுழ்கலிற்சிக்கம்போலக்

கடன்மருள்சேனைசிந்தக்காம்பிலிமன்னன்வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லிவலித்து எய்தகோல்
கள்சென்று அவன்மார்பிலே பூழ்கலின், தன்சேனையெடுமப்படி சிக்கம்பட்டு
வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்மிகுதியால் வருகின்றவகூறுதஞ்சுரிய மகளிர். இத்தனையும்
காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகுறிஞர். (கருடு)

2257. பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றென்பொலிந்தமேனி
நன்னிறமாவின்மேலானலங்கொடார்நபுலனென்பான்
மின்னிறவெண்கமேந்திவீங்குநீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய் வித்தானே.

(இ - ள்.) பொலிவையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமு
மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானுடைய நபுலனென்கின்ற
வன், வாணையெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றிநுச்சியிலே அம்மாவைப்பாய்
வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(கருள்)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழவனாணிநக்குநீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.

நாந்தகம் - வான்.

(இ - ள்.) அம்மகதையார்கோன் கண்களினமைத்தலின், நபுலன் அவனை
வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனென்று நாணி நக்கு, நின்னைக்காய்கின்
றிலேன் ; நீ அஞ்சலென்றுதேறித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்
றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறொரு வெய்ய
களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க.

(கருள்)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமரனார்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலமகளிர் தம்வனப்பிற்குழந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்காளீமீண்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்த குமரன் தன் கை
யிற் படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்
தானாக, அவனை வெட்டுதலேநாணி அவன்வேழத்தையுமெறியானாய் மீண்டா
னென்க.

மகளிர் தம்முகாலே இவர்புணர்த்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்
சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வெட்கையென்கின்ற குதையாணைமகண்டு,
அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்தப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன்
காமம்போலீமீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படை
யொழிய வேறின்மையிற் படைவழங்காதுமீண்டான். இனி மகளிர் தம்
முகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று
தன்கையிடத்தேயுண்டாப் பொருளையுடையவல்லாதானிடத்து அவர்வேட்
கையினுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பாள்மயக்குவமம். மற்
போர் - எருமைமதமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர்கூறினார். (கருள்)

(பி - ம்.)—1 'களிற்றுச்சிக்'.

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதிலனுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்விர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னேயுமிழ்நெய்வாயதொரயில்லாள்
கண்காவலகழுதோம்புவதுயராநனியினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயை
யுடைய வாள். கண்காவல - கண்ணைக்குத்துவ.

(இ - ள்.) விபுலன், கழுகை ஒம்புவதாகியவானையுயர்த்து மண்காவலை
மகிழாதே இவ்வுலகுடனேபுகழிற்கு என்னோடேபொருது. விண்காவலை மிக
வும் விரும்பும் கீரருள்ளிரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு
வாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான். (கருக)

2261. வீதின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்கிராமெனும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றியாரையுமெறியா
னறன்மையின்முதியாரையுமெறியானயிலுழுவன்.

(இ - ள்.) அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், 1 வேலுழுவன், மதவேழத்தை
எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பவரென்றுகூறித்து அதனுலெவெற்றி
யின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டானாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு
ஒப்பாராயினும் பிற்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவரையும்வெட்டானாய்,
தனக்கினையானாயும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டானாய், அற
மன்மையின், தன்னின்மூத்தோரையும்வெட்டானாய் கின்றனென்க. (கக௦)

2262. ஒன்றாயினும்பலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்
பொன்றாய்வரைப்புளிப்போத்தெனப்புனைதார்மிஞிரார்ப்பச்
சென்றானிகல்களிராயிரமிரியச்சினவேலோன்.

(இ - ள்.) அகன்கின்ற வேலோன், இத்திரளிலெசென்றால் ஒன்றே
யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும்
வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்றுவினவி
மேருவிலிருக்கிற புலியேதென்னும்படி ஆயிரக்களிறிய மிஞிரார்ப்ப யானை
யின்மேலே சென்றனென்க.

'அயிலுழுவன்' (வேக. ௨௨௬௧), 'வேலோன்' என்றது, யானையிலிருந்
துபொருமிடத்து வேல்வேண்டுமென்றுகருதி. (கக௧)

2263. புடைதாழ்முறைபொருவிலுயர்பொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாணெடுகடிவட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ

(பி - ம்).—1 'விபுலன்'

னடையாரிகரெறிநீயெனவதுவோவெனநக்கான்
கிடையாயினனிவனெயெனக்கிளராணமுதையான்.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஓலையோடே குழைவிளங்க வல்லிக்
கயிற்றோடும் மிக்க வட்டுடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச்
சேர்ந்து, நீயெனக்குறிகர் ; என்னைவெட்டுவோருக, இவனே உலகிற்கெல்
லாம் ஒப்பாயினனென்று கூறும்படிவினக்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன்
நக்கானென்க.

‘அதுவோவெனநக்கான்’ என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென்
னம்புகழை நீ எய்தக்கருதியோ ? அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்
றவாறு. (ககஉ)

2264. இன்னீரின்திரைமேலிரண்டினவெஞ்சுடரிகலி
மின்னோடவைசுமுன்றாயிடைவிளையாடுகின்றனபோற்
பொன்னுணினர்பொருளில்லுயர்புனைகேடகந்திரியாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமார்பினர்திரிந்தார்.

(இ - ள்.) கடலிடத்தனவாகிய திரைமேலே இரண்டினவாயிற்று இருந்து
அவைதாம் இகலிக் கயிற்பிடித்த மின்னோடே சுமுன்று விளையாடுகின்ற
வைபோலே காணினர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத்
திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின், வாளிற்குவமை.

(ககங)

2265. விருந்தாயினெயெறிநீயெனவிரைமார்பகங்கொடுத்தார்
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனினதூழினியெனவே
யெறிந்தாரயிவிடைபோழ்ந்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலராமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அங்குளங் களிற்றோடுதிருதிருச் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடா
மையின் வேற்போரைக்கருதி, யாவ்வந்தபின் வந்தமையின் நீ எனக்கு
விருந்தாயினையாதலின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக்
கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தனவறும்படி எறிந்து, இனி எறியுமுறை
நோக்கென்றாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடி
யை அவன்றானையாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான் ; சேர்ந்து அவன் ஆங்குநின்
றான் ; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார் ; சொரிந்து தொழு
தாரென்க.

விண்ணுலகை விரும்பிய விபுலன் ஈண்டுநித்த, கல்வினையால் அவன்வின்
னுலகிலேநின்றனென்று தேவர்கூறினார் ; அவன் ஆங்கு நின்றனென்க ;
நிலைபெற்றிருந்தநிலையை அவன் அங்கேநின்றனென்றால் உலகவழக்கு. இனி
‘அடைந்தார்’ என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்
றானென்பதனை யானைமேல் நின்றனென்றால் மரபன்மையின், காலானாய்
இருவருநின்றனென்கவேண்டும் ; அது முற்கூறிய உவமங்கட்குப் பொருந்தா

தாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொரு
தபடி கூறினார். (க௬ச)

வேறு.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்குழி
மொய்த்தெறியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலுந்
கைத்தலத்தென்கமேந்திக்காமுகற்கண்டிகாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூனாலே நித்திலத்
திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகப்பாத்
தையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எலகத்தை
யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காபந்தானென்க. (க௬ரு)

2267. மாற்றவன்சேனைதாக்கித்தளர்ந்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவிழ்ந்தார்
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டிக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றிளஞ்சுருக்களெங்குகிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

(இ - ள்.) அவன் காய்ந்தவனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குத
லின், பதுமுகன்படை கெட்டது ; அதன்பின்பு அதனோடுகொடே மீண்டு
நின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறகிய சுருக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும் தோ
ன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக்
கடலுடைந்துபோக அச்சுருக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை ஒத்தாரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன் படைக்குமுதலாம்.
போல, ஒத்தாரென்ற இரண்டும் உயமவுருபாதலின், போலவென்பதனைமுன்
னே கூட்டுக. (க௬ச)

2268. தூசலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடி
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்புறையுந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதி¹துழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுத்தலின், ஊசலோலிவமித்தார்.

(இ - ள்.) 2 தன்முன்னின்ற சேனைகெடுத்தலிற் பதுமுகன்பொருளாய்க்
களிறைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டுசென்று மழையி
னெற்றியிலே மதிநுழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அமுத்
தினுனென்க. (க௬ச)

2269. பெருவலியதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையேந்தி
யருவரைநெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற்றோக்கிப்போலச்

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றேன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காணையவெளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலைபிலேபிலிகட்டப்பட்டு எறிவதொரு படை. யானை
சேர்ந்தமையின், வாளாலே வெட்டினான்.

(இ - ள்.) காழுகன் அதனைப் பொறுனாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து
மலைத்தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின் மத்தகத்
தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காழுகனைவெட்டினா
னென்க.

பீலியையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி-பெரியவலி.()

2270. தீமுகத்துமியும்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினூர்தங்
காழுகன்களத்துவிழக்கைவிரனுதியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலேமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்
கோமுகன்கொலைவல்லயானைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மகளிர் தம்மிடத்துக் காழுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச்
செவ்விகுறினார்.

(இ - ள்.) காழுகன்பட்ட அளவிலே, அவன் தம்பி - மாலேமார்பனுகிய
கோமுகன், என் தமையனைக் கொன்றவனெனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவச
மின்னக் களிற்றைக்கடாவினானென்க. (கசுக)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றாணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள்கழுமியெங்கும்
விரியக்கூற்றிற்பொங்கிவிசம்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்-போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனஞ்சேறலின், போர்செய்யும் நிலைமை எழுதப்
பட்ட இடத்தை ஒப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்
போலுங் குருதிவெள்ளத்தைபுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவி
யுன்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசம்பெங்கும் போர்த்துச்
செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ0)

2272. சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தகண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குணிந்ததம்புநியிர்ந்தனநீங்கிற்றுவி
வென்றிகொள்சாங்கண்பூழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டுமின்றாய்
குன்றின்மேற்பவழம்போலக்கோமுகன்றேன்றினானே.

(இ - ள்.) பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்
சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேறின; விலும் வளைந்தது; அம்புகள்கே
ரேசென்றன; அவன்முன்னி-என படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போன

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளமுத்திமெய்யைமறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவழம்போலத் தோன்றினுனென்க. (கஎக)

2273. பனிவரைமுனைத்தகோலப் பருப்புஷடப்பவழம்போலக் குனிமருப்புதிர்ந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக் கனிபடுகிளவியார்தங்கதிர்முலைபொருதுசேந்த துனிவரைமார்பன்சீறிச்சுடுசரஞ்சித்தறினென்க.

(இ - ள்.) முலைபொருது சிவந்தமார்பன், பனிவரையிலேமுனைத்த பருமையையுடைய பவழம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்புடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சித்தறினென்க.

வரைவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன்.

(கஎஉ)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரொரிமுகந்ததொப்பத் தன்னிருகையினுலுந்தடக்கைமால்யானையாலு மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக் கொண்முரண்டோன்றவெம்பிக்கோலைக்களிற்றுழவனூர்த்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனஞ்சித்தி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகிய முலையை எரிமுகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனையிசையெடுத்து ஓடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பெருதானென்பாருமுளர்.

(கஎங)

2275. தருக்கொடுகுமரனார்ப்பத்தன்சிலைவனையவாங்கி யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்தடுவந்தோன்றச் சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணத்தோன்றலெய்திடுதலோடு மருப்பிறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் வனையை வாயிலேவைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்விழைவலித்துச் சோச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி. பலஅம்பையும் எய்கிற அளவிலே, கோமுகன்கலிறு தன்மருப்பிறும்படி. பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கோளகைபோயிற்றென்க. (கஎச)

2276. நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய முத்துடைமருப்புவல்லேயுடைந்துமுத்தொழுகுகுன்றின் மத்தகயானைவிழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப் பத்திரக்கடிப்புயின்னப்பதுமுகன்புகடுபேர்த்தான்.

(இ - ம்.)—1 'பருஉப்புடைப்பவளமேபோல்'

(இ - ள்.) கோடு புயக்கலாதநின்ற அக்களிற்றைப் பதமுகனேறிந்
நித்திலமணிவண்டென்னுங்கனிந்து திருகிக்குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற
மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுமுகுலைபோலே அவ்வியானை
வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது ; அப்பொழுது பதமுகன் தன்களிற்றை
மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகிய குதம்பை. இத்துணையும் பதமுகன் பொ
ருதபடிக்கூறினார். (௧௭௫)

2277. (ச) பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்
கொத்தலர்த்தும்பைசூழக்கோவிர்தன்வாழ்கவென்னாக்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்கானைபோய்வேறுநின்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெரிதவழ்ந்ததன்றே.

2278. (உ) மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வனை மகளிர்செஞ்சாந்
தாகத்தைக்கவாந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப்
பாகத்தைப்படாதநெஞ்சிற்பல்லவதேயமன்னன்
சேவரன்சிக்கநாதன்செருக்களங்குறுகினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வைசி - வைக. குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோக
பாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிர்தனைவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருந்த சாந்தணிந்த
முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்களுக்கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையு
டைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிக்கநாதன் மயிரைக் கச்சாலேகட்டிச்
சூழ வேலையேந்தி வாழ்கவென்னு மின்ன வேறேநின்றான் ; ஆண்டுத் தன்
னெ திர்சென்றோரின்மையின், அக்கானை செருக்களத்தைக் குறுகினான் ;
அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

பாகம் - பங்குமாம்.

(௧௭௬ - ௭)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்
கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்கழலணிந்துநம்மை
யினையனபட்டஞானுரூபிவைவர்கணினைப்பதென்றே
முனையமுன்முனிபுற்கானமேய்த்தெனநீந்தினுனே.

(இ - ள்.) அங்கனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின்
கண்ணை புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்
னிட்டவானையேந்திக் கால்க் கழலாணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக்
கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான காள்களாலே
யென்று கருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அழைமேய்த்தாற்போலப் போரை
வெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வானவாங்கினான். இத்துணையும் சிக்கநாதன்செயல்
கூறினார். (௧௭௭)

2280. தாரணிபரவைமார்பிற்குங்குமமெழுதித்தாழ்ந்த
வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க
ணைர்படக்கிடந்தபொன்னாணிநுள்கெடவிழிப்பவெய்ய
பூணசேனன்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினுனே.

(இ - ள்.) தாரணிந்த மார்பிலே ஆரமும்பூணும் மின்னாநிற்கக் குங்குமத்
தையெழுதிப் பட்டினகண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவிளங்கப்
பூணசேனன் விலையேந்தினுனென்க.

இந்நர் கெடுகையினுலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினுலே விளங்க. (க௭சு)

2281. ஊனமர்குந்திபோலவிரும்புண்டுமிகுத்தமார்பிற்
றேனமர்மாலேதாழ்ச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கண்
மானமர்நோக்கினுருமைந்தருங்குழிஇயபோருட்
கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சிதறினுனே.

(இ - ள்.) இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமெய்ந்த
பசிதிர்ந்து மிகுத்துவைத்த மார்பின் மாலேதாழ் மெய் வளைதலாலே சிலை
குனிந்தேறினதது; அப்பொழுது, மகளிரும் மைந்தரும் திரண்டபோரிலே
காமனெய்த கானமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினுனென்க.

காமன் ஒருவனுய்நின்று பலரையுமெய்தலின், உவமம். (க௮௦)

2282. வண்டலேமாலேதாழமதுவுண்டிகளித்துவண்கைப்
புண்டலேவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திச்
கண்பகிதாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவவிதாக்கினுனே.

வண்டு அலைமலை-மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மலை; நிகழ்கா
லமுணர்நின்றது. களித்தபாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு
வலியென்க.

(இ - ள்.) அப்பூணசேனன், விலைநீக்கி மாலேதாழக் கையாலே வேலை
யேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியள
வும் வாழ்வானாகவென்றவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு
நிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருநானென்க. (க௮௧)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிநெடுந்தேர்கணூறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவேந்திரநாழில்செய்யா
வாற்றலங்குமான்செல்வானலைகடற்றினாயினெற்றி
யேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிசுருவேறுபோன்றான்.

(இ - ள்.) பூணசேனன், வீழ்த்து நூரிச் சீறி ஒருகண்மாயம்போலக்
கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கீடல்முகீட்டில் ஏறுகியமீன்க
ளிரியப் பாய்ந்த சுருவேறுபோன்றானென்க. (க௮௨)

2284. மாலைக்கனும்பல்போலமகளிர் தங்குமாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சீரலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைத்தாமரைநீராயின்
“ ஞாலத்தாராண்மையென்னுமெனநகாவருகின்றனே.

(இ - ள்.) மகளிர்குமாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சி
புற்றவர்கள், உட்போரித்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின்
தன்மையராயினாயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னுமுடி
புமென்று நக்கு வாராநின்றனென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல்
கூறினார். (கஅ௩)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிற்கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிந்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன் ; இவ்வன் தன்னைப்போலேபடைத்த
லின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான்
வேண்டி இவ்வன் தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலும் கோ
விந்தன் ; வேட்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணி
தற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய கோவிந்தன்.

(இ-ள்.) கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிக்கநாதன், பூரண
சேனனைநோக்கி நக்கு வில்லைவளைத்தானென்க. (கஅ௪)

2286. போர்த்தநெய்த்தோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேலின் னுமார்ந்தின்
றார்த்தையிருன்னையுண்ணக்குறைவயிரருமென்றங்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

(இ - ள்.) போர்த்த குருதியனாய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலைபா
ரித்த சிக்கநாதனைக்கண்டு, எங்கையில் வேல் இன்றும் வயிறுநிறைந்ததில்லை;
உன்னாயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்
பொழுதேநிறையுமபடி சிக்கநாதனெய்தான் ; அப்பொழுது பூரணசேனன்
அம்புபெய்தூணியையொத்தானென்க. (கஅ௫)

2287. மொய்ப்படுசரங்கண்முழுகமுனையெயிற்றாளிபோல
வப்பனைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருநிலீளஞ்
செப்பிளமுலையிலாகண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிநதிக்க
கைப்படவெடுத்திட்டாடிம்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

(இ - ள்.) பின்னும் சிங்கநாதனெய்தசரங்கள் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல அப்பணியிலேகிடந்த பூரணசேனன், கழலிதுடைய காயையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினொய்மென்க; “பொற்பே பொலிவு” (தொல். உரி. கு. ௩௭) என்றும்; “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” (முடி புள்ளி மயங்கு. ௬௧) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையிற், பொலம் பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுக்தழலென்க. இத்தனையும் சிங்கநாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (கௌசு)

2288. புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிநருஞ்சீயைக்கட்டி நெய்த்தோர்
நனைகதிரெஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற
வினையொளிர்காணவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
கனைகடல்வேலையெல்லேகடக்கலாவண்ணநின்றார்.

(இ - ள்.) பொன்றாத்தெய்த நானூல் தன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காணுகையில் வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன்.

(கௌசு)

2289. நின்றவப்படையுளானையொருமகனீலக்குஞ்சி
மன்றலமலைநெற்றிமழகநிறன்றிவீழான்
வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டுவிட்டான்
சென்றவேல்வீருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

(இ - ள்.) கநிறன்றி வீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய் நின்ற நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்ஙனஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் முகி ழந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல : அ, அசை. வென்று புகழ்பரந்த ஒளிறும் வேல். (கௌசு)

2290. மான்வயிரூர்த்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினோக்கிற்
நேன்வயிரூர்த்தகோதைத்தீஞ்சொலார்கண்கள்போலு
மூன்வயிரூர்த்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநக்கான்
கான்வயிரூர்த்துதேக்கிக்களிவண்டிகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத் தேக்கி வயிறுநிறுத்து வண்டொலிக்குந் தாரான் - நந்தட் டன் சேவகன்.

(இ-ள்.) தாரான், மான் வயிறுநிறைத்தொழுதி நோக்கும் அச்சமுற்ற மருளோக்கியையுடைய மகளிர்கண்கள்போலும் வேலை விரையப்பறித்து இது விமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இவன், அசை.

(கௌசு)

2291, விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்வீழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மாலேபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்
கட்டழலெஃகஞ்செல்லக்கானறியாயினுனே.

(இ - ள்.) நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்
நொய்தாகச்செல்ல அவன் கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன் ; அங்கனமிமை
பாதே நின்று பின்னும் அவன்விட்ட வேல்களையும் மகளிரோச்சும் மாலே
போல மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான்.
காற்றிப்போம்வழி சாளரமாம் ; “மாண்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்”
(சீலப். 10 : 4) என்றார் பிறரும். (கக0)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவிற்றிருந்தகண்ணார்
குவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சீவகன் கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிதிதாக்கினுனே.

(இ - ள்.) செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன்
புகழும்¹கவிஞர்மத்ததைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்
தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்த தாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்
துவதாகிய கடல்போலும் கேள்வியின்புமுடைய சீவகன்கழல்களேவாழ்த்திப்
பொரைத்தொடங்கினென்க.

இவன் சீவகன்ரோழன்.

(ககக)

2293.(க)குஞ்சரங்குணியநுறித்தடாயினகுருதிவாடன்
னெஞ்சகநுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுணீட்டி
வெஞ்சமநோக்கிநின்றுமிறைக்க²கொளிறுத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடமிரிந்திட்டாரே.

2294.(உ)தோட்டுவெண்டொலியன்மாலேத்துடியிடமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தயின்னுமுகிழ்முலையுமுதுசார்ந்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாள்குளித்துமுகி
கோட்டுமண்கொள்ளநின்றான்குருசின்மண்கொள்ளநின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நுழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்று - யாம்
சுவர்க்கமெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதி
நின்று ; நோக்கி : இது நோக்கனோக்கம்.

(உ) தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த.
மகளிர்முடியுமுது ஈர்வதைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலநிதிமார்பு.

(பி - ம்)—1 ‘கவிஞர்கருத்தை’ 2 ‘கொளிறுத்திருத்து’

(இ - ள்.) அவன் குஞ்சாங்களை வீழவெட்டி வளைந்தவானைத் தன்னெஞ்
சினின்றவெலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாள்வனோவுக்கு 1 இளக்
கத்தைப் போக்குகின் தவணைக் கண்டு அரசர் கெட்டார்; கெடுதலின்; நமக்கு
இனி வெஞ்சுமயில்லையென்று கருதி நின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்
பென்னுரினாவின்மிக் கை அம்மாப்பிற் புண்ணிலே அவ்வானைப் பலதாலுஞ்
செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுத்தசையைக் குத்தியெடுப்பரிந்தவன் சேவ
கன் மண்பெறநின்றானென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தசையைக் குத்தியெடுத்திக் குருதியிலே
குளித்தநின்றதென்க. கெட்டஅரசர் மீண்டுவந்து வெட்டினவொன்பார்க்கு
வாள் குளித்து முழுகிற்றென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையும் சலந்தி
பொருதநின்றபடி கூறினார். (ககௌ - ந.)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மாப்பிற்சேவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவிளங்குமான்றேர்விண்டொழுவேறினானே.

(இ - ள்.) மேனியையும், மாப்பிணையுமுடைய சேவகன், சிலையையேந்தி
அரசருயிரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந் தன்மையைத் தன்னெஞ்
சிலே அமையப்பண்ணித் தேரையேறினானென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (ககௌ)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்கனைகடலொலியுங்கூடி
யருவலிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளரார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவளைமுரசுமார்ப்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினானே.

(இ - ள்.) பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினொலியும்
தம்மிற் கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கஆர்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னம்படி
செருவினைகிழ கழனியில் வளைமுரசுமார்த்தொழிற்போடெய்துந் தீரரும்
ஆராரிற் பார்த்தொழிவைத்தொடங்கினானென்க. (ககரு)

2297. அரசர்தமுடியும்பூணுமாமும்வரன்றியார்க்கு
முரசுமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
விரைபரித்தேருயிர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குரைபுனற்குருதிசெல்லக்குமான்விற்குனிந்ததன்றே.

'அரசர்தம்' என்பதனை எங்கும் கூட்டுக.

(இ - ள்.) வெள்ளமாகியநீர்போலங்குருதி, முடி முதலியவற்றை அரி
த்து முரசு முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேலாயுயிரிழந்து வேழத்தை
யும் மெல்லக்கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமான் யில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின் மமுதைமை கூறிற்று. (ககௌ)

(பி - ம்.)—1 'விளக்கத்தை'

2298. கேழ்கிளரெரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பினோடுஞ்
குழகதிர்க்குழவித்திற்கடுறுவரைவீழுவதேபோற்
குழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டிமற்று
வீழ்தரப்பார்த்தவப்புநிழுவிற்போர்மயங்கினாரே.

(இ - ள்.) அதுகுனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டுஇளம்
பிதை மலையினின்று வீழ்ந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டிமற்று
யானையினின்று வீழும்படி பார்த்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்கிப்
போரையறிந்திலரென்க. (௧௧௭)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவழத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றனே.

(இ - ள்.) ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்களத்
தே நெஞ்சடைந்த மைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஓடினும்போல
ஓடக்கண்டு கடடியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறாந்நு
னென்க.

கண்ணாயில் அழகும் அழகின்மையும் தோன்றமாறுபோலக் களத்தி
லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், அதனையுயமித்தார்.
மிக் கவிரான்மையின், கவரிமா உலமமாயிற்று. (௧௧௮)

2300. மஞ்சிவர்மின்னனூர்தம்வாலரிச்சிலம்புகுழந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீமடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவரந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணதம்மா.

(இ - ள்.) அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தர்! மகளிருடைய சீமடி
யாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடைய குமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள
ஒடுவராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றுனென்க.

சிலம்புகுழப்பட்டு எழுதின அடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரினும் ஆட
வராக வேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்பட்டார்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்
தேவருகின்ற அம்மவென்றுமனைச்சொல், “உரைப்பொருட் கிளவிநீட்டமும்
வரையார்” (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௧௦) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு,
அது, “விளியொய் கொள்ப” (ஷெ. விளிமரபு, சூ. ௩௬) என்றதனால்,
அம்மா மைந்தனெனநின்றது; முற்கூறிய மைந்தரை விளித்தானும்; “அம்மா
வாழிகேளிர்” (அகநா. ௧௩௦) என்றும்போலசுண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (.)

2301. உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவிசிவிட்டெறிந்திடுவதொப்பக்

கழலவருள்ளமஞ்சிக்கவங்குமேலதனைவல்லே
மழையினின்க்கியிட்டிவன்கண்ணீராபவன்றே.

உழையினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

(இ - ள்.) வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கைவிடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலையிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுற்றபொழுதே அதனிடத்திலே வேட்கையறும்படிவிட்டு அதனை அசைத்து விசிப்போகடுந் தன்மைபொயொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போல்புதோன்றினவாய் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணாராவர் ; அது நமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க. (உ00)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்ததலைமகற்குதவிவீந்தாற்
கற்பகமாலேகுட்டிக்கடியரமகளிர்ந்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலேகுட்டிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே
னிற்பாந்தம்வீரத்தோன்றெடும்புகழ்பாரப்பியென்றான்.

(இ - ள்.) வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம்தலைவற்கு அங்கனமுதலி வீரத்தோன்றப் புகழ்பாரப்பிவீந்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளிரைக் கூடுவர் ; அதுவேயன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புகழக் கன்மேல்நிற்பர் ; ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க. (உ0க)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடு
கச்சையுங்கழலும்வீக்கிக் காஞ்சனத்தளிவம்வாய்க்கிட்ட
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னநாளிரையாகலுற்றார்.

(இ - ள்.) உருகின இரும்பிலே எஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்கனம் கூர்மையிட்ட அளவிலே அவர் வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச்சீவகன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றாரென்க.

2 பொற்றளிவம் - பொற்கின்னம் அம், அசை. (உ0உ)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராயின்னுச்சூடிக்
குடதிசைச்சேர்ந்துமாரி குளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பினூர்ந்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதாரைநின்றிட்டதன்றே.

(இ - ள்.) அவர் அங்கனம்வருதலின், அவன் தோரை அழகுபெறவேறினான் ; அப்பொழுது அப்புமாரி, தாரைமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறாது நின்றதென்க.

* முன்னும், "செம்பொன் வாயுளிட்டி" (சீவக. எளஅ) என்றார்.

(பி - ம்.) — 1 'ஆவரன்றே' 2 'பொற்றளிவம்'

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்
னைச்சூழ முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (உ௦௩)

2305. அற்றுவிழ்தலைகளையாணையுடனின்மேலெழுந்தின்று
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரந்தாள்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினமொத்தவன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்ற தலைகள் பட்டயாணைகளின்மேல்
நின்ற பொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத்
திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரை ஒத்தன; அவற்றின்கண்கள்
அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

ஏவன்மையிற் சரத்திற் கோக்க எய்தான்.

(உ௦௪)

வேறு.

2306. திங்களோடுடன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலமரத்தரணிமேற்களிறழியவும்
பொருகுமாநிரைபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினர்.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர், சங்கம்போலே கோ
பித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சேவகன்படை இங்குளம்பட அவர் தோன்றினாரென்க. திங்களோடு
குன்றுகளெல்லாம் சேரலிழந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக்
களிறுகள்வீழ்ந்தன. (உ௦௫)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழுவியஞ்செல்வனோடுடன்பொருவபோன்
மங்குன்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரொடுமயங்கலின்
வெங்கண்விலுமிழ்வெஞ்சாமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

(இ-ள்.) குங்குமம்போலும் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்த
னம்போலும் தண்கதிரைச்சொரிதிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப் பொரு
வனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேரும் மயங்குதலின், சரம்
மிடைதலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (உ௦௬)

2308. குருதிவாளொளியரவினாற்கொள்ளப்பட்டவெண்டின்கள்போற்
நிருவரீர்த்திகழ்வலம்புரிவாய்வைத்தாங்கவன்றெழித்தலும்
பொருவிக்கீழ்வளிமுழக்கினாற்பூயிமேற்சனநடுங்கிற்றே
யாவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணுழலுமிழ்ந்ததே.

(இ-ள்.) அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பா
லே கொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கின அளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத் காற்
நின்முழக்காலே சனம் கடுங்கிற்று; அப்பொழுது விலும்வளைந்தது; கண்
னும் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ: அ, அசை; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (உ0௭)

2309. ¹கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றுகாளை தன்கார்முக
மைந்தார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
னெஞ்சம்²போழ்த்தழலம்புணரீங்கினாருயிரீண்டுமுழைச்
சிங்கவேறுகள்கிடந்தபோற்றிசுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

(இ - ள்.) சேவகன் வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப் பாடித்தன்மை
யையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக் கடன்ற பி
ன்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப் பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிரீங்கப்
பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசை
யிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார், வினையெச்சமுற்று. இத்தனையும், கட்டியங்காரற்கு உதவி
யான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், ³ அவன்புதல்வர் அணி
வகுத்துவந்தவருடனும் சேவகன் பொருதபடி கூறினார். (உ0௮)

2310. நிவந்தவெண்குடைவீழவும்வேந்தர்விசும்பேறவு
முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்டெண்ணவுங்
கவந்தமெங்கணுமாடவுங்களிறுமாவொடுகவிழவுஞ்
சிவந்தசேவகசாயிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன்
சேவகன்பொருகின் தமை கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசும்பையேறவும்,
ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் மாவும் கவிழவும்
சேவகசாயி கண்கள்சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச்
செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. குறையாகிய தலையையுடையதனைக்
குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சேவகற்குக்
கோபம் நிகழ்ந்தமை கூறினார். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்
தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து) என்றும்போலக்கொள்க. (உ0௯)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித்
ழையகொல்ல்கிறகவிதழரசால்விதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனாமலர்ந்ததாமரைவரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

(இ - ள்.) அகண்கங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ்
வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

(பீ - ம்.)—¹ 'கங்கைமால்' ² 'பொங்கழல்' ³ 'அனனுடனும்அவன்புதல்
வரதனியைவகுத்த'

அரசரர்க, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததொரு பதும் விபூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பி பறந்ததென்க.

குலனுக்குணனுமுதலியன தூயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி' என்றார். (உக௦)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்கும்கார்பழையின்னனார்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்தமழிந்துதார்புருகுவிம்பு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டுகாயந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தியிந்தசேந்தான்.

(இ - ள்.) மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர் தம்முலைகள் புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிந்தேன் விம்மு மார்பினையுடைய மன்னனும் சீவகனைக்கண்டுகாயந்தான் ; வித்பொருந்துந் தோளினையுடைய சீவகனும் அவனைக்கண்டு தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமாற்பு. (உகக)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழம்
பின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்றுவெய்யவசனிவேகத்தின்மேலான்
யின்னுமிழ்மலைவேந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

(இ-ள்.) தன்மதத்திலே 1 தினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்கள் அவற்றின்நாற்றத்தாலே அஞ்சி மதஞ் செறித்துப் பிடியைமறந்து கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிறுகிய அசனிவேகத்தின் மேலானாகிய வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழி கூறினென்க.

இதனால், யானையின்வலிகூறினார். (உகஉ)

2314. நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுணினமுதமாகு
மில்லையேலமுதுநஞ்சாமின்னதால்வினையினுக்கம்
கொல்வல்யானிவனையென்றுமிவன் கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனரினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

(இ - ள்.) நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும் கொல்லாது ; அந்நல்வினையின்மேல் தானழியாதிருத்தற்கு உண்ட அமிர்தம் கொல்லும் ; இருவினையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன் ன்னையார் ; ஆதலின், இது நினைசெயலென்று கருத வேண்டா வென்றானென்க.

என்றது : தன்சிறையை அவன் செய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தானுக்கு அரணாகவிட்டவியுக்கும் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உகங்)

(பி - ம்.)—1 'துதைந்த' 2 'செறிந்து'

2315. அகப்படுபொறியினுரையாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினுரையெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுங்கச்சட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பருதிசந்துமாலியும்பயத்தலுண்டே.

(இ-ள்.) நீகளாய், நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான் நீவினே யுடையாரை ஆக்குவாரியாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டெல்லினையுடையாரை வெறுவிய்ராக்கலாமோவென்று அவர் கள்துற்றவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலிள், இனி ஞாயிறும் தன் தன் மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக்கோற லின், மதியும் 1 தன் தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்து கூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை.

(உகல்)

2316. புரிமுத்தமாலேப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோ விருவினைசென்று தேய்ந்தாற்
பரிவுற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

(இ - ள்.) நெய்யும் திரியும் மாண்டபொழுதே அழகிய விளக்கு அவித லன்றி நெருப்புச்செறிந்து யிசுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய எல்லினை மாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப்பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை; ஆதலின், இது நின்செயலன்றுகாணென்றானென்க.

முன்னே, “மொய்யமாப்பலவும்வென்றான்” (சீவக. ௨௦௫), தன்புதல் வர் சூழக் கிடக்கின்றமை கண்டும் சென்றயிக்கு மேற்செல்லாத இங்ஙனம் கூறினான்; அரசகுலமன்மையின். (உகடு)

2317. நல்லொளிப்பவளாச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
விவ்விடநக்குவீரனஞ்சினயென்னவேந்தன்
வெல்வதுவிதியினுக்கும்வெல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

(இ - ள்.) சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேறிப்பனா யின், கோதல் அரிதென்று கருதி, அவற்குச் செந்தமிழ்குட்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினாய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான் : வெல்லுந்தன்மை விதியா லுண்டாம்; அது யான்கூறேன்; தோன்றல்! நின்கையில் வெல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினுயென்றசொல்லே ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவை என்றானென்க.

பெற்றாய், காலமயக்கம்.

(உகசு)

(பி - ம்.)—1 ‘தன் தன்மை’

2318. (க) பஞ்சிமெல்லடியினுர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சநொந்தமுதகண்ணீர்நுடைத்தலினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேரடியகடகவண்ணை
வெஞ்சிலைசொண்டிவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னுள்.

வேறு.

2319. (உ) இவ்லாணையஞ்சிவிரந்தின்முகங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்பினெனப்புனைந்து
வில்வாளமூவம்பினந்திட்டுவெகுண்டிநோக்கிக்
கொல்யாணையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோரெடுத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின் அஞ்சனமாகிய கலக்
கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்தகோலத்தையுடைய கை.

(உ) அமூலம் - பரப்பு.

(இ - ள்.) அவ்வனம்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி,
மறம் தேர்த்தேனாயின், மனையாணையஞ்சி விரந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சியெய்
யாதவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்ற வஞ்சினஞ்சொன்னுள் ; சொல்
லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்
1 மேலே சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத் தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடை கவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலு
மெனவே அவனைக்கொண்டமை கூறிற்றும். இனி, 'மேலும் வழங்கினானே'
என்று பாடமோதி, சீவகனைய்தமை பொறுது கட்டியங்காரன் அம்புதொடு
த்தானென்பாருமுளர். (உக - அ)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடை வாங்கிவிடாத²முன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்தனனாமற்றுக்
கடுத்தாங்குவிழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாரைவெள்வேல்வயிரம்மணிப்பூணிானே.

(இ - ள்.) சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத் தொடுத்த அவ்வம்பைத்
தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுத்தருமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர
அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்தப்போனப்போல வீழும்படி ஏய்தானென்க.

'தொடுத்த', 'வடித்த' என்பன விகாரம். கடுத்த-கடுகியென்றுமாம்.

2321. அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றமுன்றுபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலநிழிதின்றவொர்தேவனெடுத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'மேலும்' 2 'எல்லாமடுத்தாங்கவம்பு'

(இ-ள்.) பொன்முடியான், அம்பையும்வில்லையும் அவனறுத்தானென்று வெகுண்டு வாளை அழன்று வெம்பும்படி பிறத்துச் சேவகன் தேரிலேபட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின் தவள், யானே யினின்றும் போர்தபொழுது, நல்லிணையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போது கின்ற ஒருதேவனை ஒத்தானென்க. (உஉ௦)

2322. மொய்வார்குழலார்முலைப்போர்க்களமாயமார்கிற

செய்யோன்செழும்பொற்சராஞ்சென்றனசென்றதாவி

வெய்தர்வியாவெருவத்துவர்வாய்மடியா

மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மார்பிலே சேவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது ; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்த்து என்க.

சச்சந்தனை, “வெஞ்சுடரினாண்டகையலிந்தான்” (சீவக. ௨௮௯) என்று ஞாயிற்றினோடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனையாமாதலின், ஈண்டும் சேவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிராக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நில்லாதே கெடுமென்பதுதோன்ற, ‘மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்’ என்றார். மேகத்தை யானைக்குவமைகூறினார். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்று தொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோ லிருள்பரப்ப அரசாண்ட தன்மையும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள்பரந்திரித மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினார். (உஉ௧)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசுழிந்ததாங்குப்

பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னாக்

கொட்டினர்முரசுமள்ளரார்த்தனர்குருதிக்கண்ணிர்

விட்டமுதவன்கணர்வமண்மகணிக்கினோ.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது ; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார் ; அதுகேட்டு வீரார்த்தனர் ; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணிரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க. ()

2324. ஒல்லேநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பருதிதன்னைக்

கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்

பல்பகல்குழிந்தபின்றைப்பன்மணிநாகந்தன்னை

வல்லேவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகநிர்நின்றதொத்தான்.

(இ-ள்.) நாகம் ஒளியுமிழ்பருதியை உலகமஞ்சம்படி கடலிலே கடுகி விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்கொன்றபின்பு வாயைப் பிளந்து போந்து அக்கதிர் நின்ற தன்மையையொத்தான் சேவகனென்க.

அது, "மந்திரிமாநாகமுடன்விழுந்திற்று" (சீவக. உக௦) என்பதனை. இது, தந்தைபுதல்வனாய்ப்பிறப்பனென்னும் விதிபற்றிக்கூறினார். (உ௨௩)

2325. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரிண்டினர்மன்னர்குழந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்திவிசைமொய்த்தமுத்த
மாட்டுநீர்க்கடலினுர்த்ததணிநகர்வென்றிமாலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசையைகண்குளிரந்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுறா. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்ற நீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், 'கேடில்விசைய' என்றார். மாலை = ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் குழந்தார்; விளக்குமொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசைய வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனைநினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிரந்தனவென்க.

அவன் புதல்வரைக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, 'ஒழுங்கு' என்றார். (உ௨௪)

2326. அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்
பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாசிழைப்பூமிதேவி
விண்ணமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினுனே.

(இ - ள்.) முடிவினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன்நிலமகள்முலையைப் பொதுவறநுகர்த்தகு அவனைப் பொருந்தினுனென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. இது வீராபிடேகம். முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இனி அரசரைக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்துஅவனையெய்தினுனென்பாருமுளர். (உ௨௫)

௧௦.—மணாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உ௩௨௬.

பதினொராவது பூமகளி லம்பகம்.

2327. கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்சிவந்துநீண்ட
கண்ணாடிவென்றுகளங்கண்டிதியமமுற்றிக்
கண்ணாடிவண்டுபருகுக்கமழ்மாலைமுதூர்க்
கண்ணாடியானையவர்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச் சேர்ந்தவர் செயலாயே இருக்குமாறுபோல இம்மார்பும் தன்னைச் சேர்ந்த மகளிர் செயலாயே இருத்தலின், 'கண்ணாடியன்ன மார்பன்' என்று இன்பச்சிறப்புக் கூறினார்; கடி - வரைவு; "கையுக் காலந் துக் கத் துக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் ருய் ச்கே" (குறுந். அ) என்றாற்போல; கண்ணாடிபோல முதுகுக்காட்டாத மார்பனென்பாருமுனர்; பகைவர் வீரத்திளழுகை விளக்குமாற்புமாம். கண் ஆடிவென்று - கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவி வென்று; "காலாடிபோழ்தின்" (நாலடி. ககங்) என்றாற்போல. சியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி - களனைத் தேடி. மாலைகளணிந்த முதூர்க்கண்ணே. ஆடு யானையவர் - கெற்றியானையுடையவர்.

(இ - ள்.) மார்பன், சியமமுற்றி முதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேணினைந்தானையேத்திக்
கூடாரமாலுக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழியினுரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில் அரியையுமொத்த பகைவரென்றது, சூரபன்மனையும் ஒழிந்த அவுணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல்நினைந்தானென்றது முருகனை; "அவுணர் நல்வல மடக்கக் கவிழினார், மாமுதமிழந்த.....சேளய்" (முருகு. ஐக - சுக) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர் கூறினார்; மேலும் "திருமால்போந்தான்" (சீவக. உங். சுக்) என்பார்.

(இ - ள்.) கூடின சூரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சீவகனை ஏதிக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டாரென்க.

கூடாரம் - கூடகாரம்; கெற்குடுகன்.

(உ)

வேறு.

2329. மாலைச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலைச்செற்றான்வைந்துணையம்பின்னிவனென்பார்

மாலைக்கின்றேமாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார்குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) கல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார் ; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினாரென்க.

இவனைத்தீண்டித் தன்புழற்றானென்னும் பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல்.()

2330. நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடைநறவிம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர்சிந்தினிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

(இ - ள்.) மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவீழும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுள்ளைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மட்டல்லார், சுவர்க்கத்தி டத்திற் பூச்சொரிநின்ற மங்கையரைஒத்தாரென்க. (சு)

2331. கோழிக்கோடுங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோழிப்பட்டிற் கொள்கொழுகூடப்பினைவாருங்
கோழித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழையின்னக்
கோழிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்றொழுவாரும்.

(இ-ள்.) கோளாலே திக்குக்களிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதிய பட்டி னுற்றைத்த கொழுகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவனைக் காணவேண்டிக் கொம்புபோலே வளைந்து அவனைத் தொழுவாருமாயினு ரென்க.

இருபதுபட்டிற் குக் கோழியென்பதைப் பெயராக்கியுமுரைப்ப. கோழி யென்னும் எண்ணையுடைய படை. (ரு)

2332. அம்புகைவல்லில்லார்சுழன்மள்ளரிற்றலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டிரிகராவா
ரம்புகையார்தவந்துகிலக்குல்லவிர்கோதா
யம்புகைக்காணாமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

(இ - ள்.) அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங் கனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய் ! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில்லையைக் காண்கிலெமென் பாருமாயினாரென்க.

அம்பு குழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று ; ஆகுபெயர். அழகிய புகையார்த துகில். (சு)

2333. மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டடங்கண்ணூர்மலர் துவ
மைத்துனமன்னர்மால்களிதேறிப்புடைசூழ
மைத்துனரீண்டமாமணிவண்ணனவனொத்தான்.

மை துன்ன - மேகநெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன நீண்ட கண். வாள்
ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்ட கண் ; மைத்தல் - ஒளிகெடுதல் ; "மைம்
மைப்பி னன்று குருடு" (பழ. ௧௮௮) என்றும்போல. மை துன்ன - திருமை
பொருந்த.

(இ - ள்.) மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்துவ மைத்துன அரசர் சூழச்
செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணன ஒத்தானென்க. (எ)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டரற்றம்முயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரோடுபூத்துடன்
விதிமல்கினபோன்மிளிர்வேற்கணு
மாதாரமுகப்பூவுமலர்ந்தவே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூக் கழுநீரோடுபூத்து மல்கினபோலே மகளிர்
முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

2335. வீணைவித்தகன்வேந்திவீங்குதோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூனுமாரமுமின்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணரூரமராபதிபோன்றதே.

(இ - ள்.) ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்கையும் தான்
என்று, வேய்ந்த பொன்னுற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து
காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (க)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல
மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

(இ - ள்.) சீவகன் கோயிலைச்சேர்ந்த அளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூம்
கோதையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபடுதலின் இளஞா
யிறமைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்திரினைஒத்துக்கெட்டதென்க.

வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின்மணிநாகம்பதைப்பேவோ
லாகம்மறவரகன்கோயில்புக்கம்பொன்மாலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சுவெம்பா
வேகம்முடைத்தாய்விழியாதொழித்தேகுசென்றார்.

(இ - ள்.) மடவார், விசும்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப் பனபோலே ஆம்படி, மதவர் கோயிலிலேபூக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏகுவென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் தடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்தடித்தது. (கக)

2338. 'செய்பாவையன்னாரசிலம்பார்க்குமென்சேறடியார்
செய்பூந்தவிசின் மிசையல்லதுசேறலில்லார்
மையாரந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா
வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகினாரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சேறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாக அழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (கஉ)

2339. நெருப்புற்றபோலநிலமோர்துழிச்செய்யவாகிப்
பருக்கென்றகோலமாற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்
வருத்தம்மியுற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சேறடிநோவச்சென்றார்.

(இ - ள்.) அங்கனமேகுதலின், நிலமோர்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்யவாகுதலாலே வாடின இலவமலவாரயொத்த சிற்றடியில் மாற்பழம் போன்று கொப்புளித்த கொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்தக்காட்டினவெனவே 'கொப்புளித்தன' என்பதாயிற்று. (கஉ)

2340.(க)பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்டிநீங்கி
நற்பூணணிந்தமுலையார்நிலகால்சரிந்து
நெற்றிநிறுத்துவடம்பைத்தமுலையினாரும்.

2341.(உ)செங்காற்குழவிதழீயினாந்திங்கள்புக்கநீரா
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரப்பாயினாரும்
பைங்காசுமுத்தும்பவழத்தொடுபைம்பொனாந்த
பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அழித்தென்பது, எதிர்காலம்நோக்கிய இறத்தகாலச்சொல்.

(உ) நிறைந்து - நிறைய.

(இ - ள்.) பூண்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போரைக் கற்பனவாக எழுந்த முலையாரும், 2 நுகார்த்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளர்ந்து ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடையாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்த்தாருமாகிய மகளிர் முந்தத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

(பி - ம்.)—1 'பால்வராயினாரும்' 2 'களத்தைவிட்டு'

2345. ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசேறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விடுத்தேனென்வெகுளிவெந்தி
மையாரணலமணிநாகக்கலுழன்வாய்ப்பட்ட
டியாவெனநீருடன் துள்ளமுருகல்வேண்டா.

(இ - ள்.) பாம்பினதாஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர் போய்பின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியக் காரன் உயிர்போயபின்னரே என்வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன் ; இனி, நீர் கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யார் ; அதபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்மென்றாகருதி உள்ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றனென்க. (கக)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையுந்துகினூலின்வாய்த்த
துண்கேழ்துசுப்பின்மடவீர் தும்மைநோவச்செய்யே
ஞெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுழிவதேபோற்
பண்கேழ்மொழியிர்நெடுங்கண்பனிலீழ்த்தல்வேண்டா.

(இ - ள்.) தகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர் ! யான் தும்மை நோவனவந்தைச் செய்யேன் ; ஆதலால், மொழியீர் ! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றனென்க.

பொர்த்து நின்றதற்கு உவமை. தூலிற்காட்டில் துண்ணிய துசுப்பினையுடைய மடவீர். கேழ் - நிறம். (உ௦)

2347. என்னுங்கட்குள்ளயிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டுபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கனீங்கிவிழுக்கந்தெனநீண்டதோளான்.

(இ - ள்.) வில்லை வலிக்க வீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே ! தும்மன்னன் துமக்குத்தந்த சேவிதங்களை யாரும் இவ்விடத்தே தருவேம் ; அவந்தைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின் ; அன்றி ஈற்குநின்றும் பொண்ணைக்கொண்டு தும்சேவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின் ; இரண்டில் துங்கருத்து யாது ? கூறுமினென்றனென்க. (உ௧)

2348. தீத்தும்மும்வேலான்றிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்ததற்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெற்குமுழந்தகரும்பார்தம்பதிடன்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சேறடியார்.

(இ - ள்.) மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்று நீங்குஞ் சேறடியார், தீயைப்புறப்படவிடும் வேலாறுடைய உர்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

அவ்விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றகூறி, மயிற்சூழாம்போலே
மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (௨௨)

2349. காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவளைத்தடங்கண்முத்துருட்டிவிம்மா
மாதார்குயிலன்னவர்சண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

(இ - ள்.) காதல்நிறைந்த மயிலன்னவர், தங்கணவனையிழைத்தலிற்சூழை
முதலியவற்றைப் பாரமென்றே நீக்கி அமுது சண்பகப்பூவாடலைடுத்து நோ
ன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (௨௩)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்
காய்பொற்கழகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்விரைந்தாய்ந்தபின்றைச்
சேய்பொற்கமலமகன்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கழகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமுங்கிற்சூழாயை.

(இ - ள்.) மள்ளர் கழகையோடுகூடிய கைவிளக்கைஏந்திப் புரிசை
சூழ்ந்த கோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறஇடங்களையுமெல்லாம் கடுகிச்
சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகன்
சென்றுபுக்கானென்க. (௨௪)

2351. முலையின்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையின்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையின்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையின்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலும்காயையின்ற பனைபோலுந்தாமம், மலை
யின்ற மஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைநிறைந்து புறம்போத.

(இ - ள்.) கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சேவகத்துப் பள்ளி
யிடத்தை, தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (௨௫)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலேமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலேமார்பன்
ருர்க்கோலமானேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) முத்தமாலே நிழல்விசுமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி,
பொன்னுலே எழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய

முலையார் நீராட்ட ஆடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழிகினை யும் தேர்த்திரையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினானென்க.

களவேள்வியுழித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சன மாடினான். (உசு)

2353. 'எண்கொண்டஞாட்டினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டிபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்போர்க்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினானே.

ஞாட்டின்: இன், பொரு.

(இ - ள்.) தேவாசரம், இராமாயணம், மாரபாதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராகவென்கூறினான்; கூறித் தானும்கூடப்போர்ப் பொற்போர்க்கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலர் புண்களையுமிந்த பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினான். செய்க, வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த வியக்கோள். இனி, அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்ட போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். "மண்கருதும் வேலான்" (சீவக. கஉஉரு) என்றதற்கு 'மண்கொண்ட வேலான்' என்றார். (உஎ)

வேறு.

2354. வாள்களாலேனுகைப்புண்டிவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயானையாவித்தாங்கன்ன
கோள்வாயெஃகயிடம்படுத்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்தார்.
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

(இ - ள்.) வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகிய தேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்கானாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயானை கொட்டாவிகொண்டானையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின புண்களையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினானென்க. (உஅ)

2355. கொழுவாய்விழுப்புண்குரைப்பொலியுண்கூர்ந்தன்மகளிர்
குழைசிதறி, யழுவாரழுகைக்குரலொலியும்திரிங்குன்றாசின்முழக்கொலிபுன்,
குழுவாய்ச்சங்கின் குரலொலியுங்கொலைவல்லானைச்செவிப்புடைய,
மெழுவாரயாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய இரம்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுகின்ற அழுகைக்குரலிற்பிறந்த ஒ

யையும், முரசினது நடுக்கினகண் முழங்குதலிற் பிறந்த ஒலியையும், திரண்ட வாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலேழுந்த ஓசையையும், நொந்த யானையது செலிப்புடையையும், எழுவுவார்யாழையும், 'ஏத்தகிற ஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் தயிலுணர்ந்தானென்க. (உக)

2356. தொடித்தோண்மகளிரொருசாரார் துயரக்கடலுள்வார் நீந்த, வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிலின்பக்கடனீந்தப், பொடித்தான்கதிரோன்றிரைநெற்றிப்புகழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களை இக், கழிப்பூமாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழிஇயினுன்.

(இ-ள்.) பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென் தவார்மகளிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினுன் ; அப்பொழுது அவன், கடு, நெல்லி, தான்றி னுறினரீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழிஇயினுனென்க. (ரு.௦)

2357. முனைவற்றொழுதுமுடிதுளக்கிமுகந்துசெம்பொன்கொளவீசி நினையலாகாரெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலவிளக்காகப் புனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புகழுவெழுதிப்பிழைபூனுன் கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினுன்.

(இ-ள்.) பூனுன், பிறராத் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்கலையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினுனென்க. (ரு.க)

2358. முறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி லுறைந்தவெண்பட்டுமெத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறிந்தகமுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசின்கம்போ லறிந்தார் தமக்குமநங்கலுயண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

(இ - ள்.) அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க்கும் அநங்கனையாய், ஆண்மையினற் சேக்கையை மரீஇயதொரு சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார் மெலியவும் பாடம். இது மந்தைநாளிற் சமயம். (ரு.உ)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையா ரோர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற் கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தட்க்கைக்கழலோனைப் போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கச்சையறுத்துச் சூழ ஆர்ந்து அடிபார்த முலையாரது அழகு மேலாம்படி சார்தையுமெழுதிக் காரைவென்று சங்கரிதிபோற் கலத்தையும் பொழியும் கையின்புடைய கழலோணப் போரைவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசர் சூழந்தாரென்க. (௩௩)

வேறு.

2360. தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிநெடுந்தோர்
மல்லற்றம்பியுமர்மனமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றூதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழு கோயிலுளொருங்கே.

(இ - ள்.) தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையனரும் நாமும் கோயிலிலே விரையத் திரண்டனவென்க.

நந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான் முடிந்தது ; பன்மையொருமை மயக்கம். (௩௪)

2361. துளங்குவெண்மதியுருத்தவெண்கதிர் தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாநகர்மழகதிர்குழீஇயினபோலக்
களங்கொண்டண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

(இ-ள்.) மதிசொரிந்தகதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்ளிமலையிலே கலுழவேகனிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரல்லாரும் வந்து மாநகரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டினரென்க.

ஒழிப - தங்க.

(௩௫)

2362. (க) எண்ணமென்னினியெழின் முடியணிவது துணியின்
கண்ணொரொடுகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினர்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகண்கவே.

2363. (உ) விரியுமலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவிண்மால்வரைக்குலவியதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியுய்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதோடர்.

(க) இனியென்றது, காலக்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்மதனானே, புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததவும், அங்குரார்ப்பணம் அதிவாசம் முதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூறிற்றும். கண்ணனார் - உபநிருஷ்டர்,

என்றது புரோகிதனை ; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கடிதை - * முகூர்த்தவிதானி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த மணிகளைப்பொன்னிலே அழுத்தி அவற்றின் கதிர்களையும்படி முடியைப் பண்ணினாருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

(இ - ள்.) முன் தொக்கவரெல்லாரும் முடியுணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சரைநோக்கிக் கூற, அவருமீ முடியைப் பண்ணினாரும், கடிதையும், கண்ணாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தஅவலிலே, திருவில் தளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையையொப்பதொருதாரும், அருவிபோல்வதொரு முத்தாரமும் மார்பிலே துயலாநிற்ப, விளங்குகாளி விரியுமியல்பினாய் முடியினாய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய தூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழ்வென்றார் ; புலமகள் நகப் பண்ணினாருமென்க. (நக - ௭)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிப்டவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுமுலைத்தடமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழியின் னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவன்றேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒழுக்கின்ற மின்னெழுக்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்ற ஓதி. (நக - ௮)

2365. மையல்யானையின்பிடுமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசம்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

(இ - ள்.) இழிந்தவர்கள், யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறும் கமழுந் தெய்வமுணத்தாலே நகரினுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டு வந்தனவற்றை. (நக - ௯)

2366. வெருவிமாநகர்மாந்தர்கள்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பருதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவிஸ்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

* முகூர்த்தவிதானி - முகூர்த்தம்விதிப்பவன்.

(இ - ள்.) பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பருதி போலும் தூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலே முகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

'பலித்திரன்' என்றார், நெஞ்சிற்றுய்மை தோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் றெழுதான். (௪௦)

2367. தேவதூந்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா னுலியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த னாவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார்.

தேவதூந்துபி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது, ஹோமத்தால் வினைந்த ஹவினஸி. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

(இ - ள்.) தூந்துபி, உரைத்தற்கு அவியேரும் புகையேரும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகை யரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (௪௧)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொடுதிரள்வடந்தினைக்கு முருவவெண்மதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப் பரவைமாநிலமளித்ததுகனிக்கயன்மழைக்கட் பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தனனிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ, அசை. காம்பும் வடமும் தினைக்கும் மதி, இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

(இ - ள்.) குடை ஓங்கி நிலத்தை அளித்தது; அங்கனமளித்தலிற் கயல்போலும் சுண்ணையுடைய பூமகனை அவன் புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ்சணன் போயினுனென்க. (௪௨)

வேறு.

2369. மின்னுங்கடற்றிறையின்மாமணிக்கைவெண்கவரிவிரி ந்துவீசப், பொன்னங்குடைநிழற்றப்பொன்மயமாழுழைக்கலங்கள் பொலிந்துதோன்ற, மன்னர்முடியிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்தி யடியிடேத்தச், சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத் திருமால்போந்தான்.

(இ - ள்.) திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை உலகை நிழற்றக் கலங்கள் தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் லன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு; "கன்பொன்போகிய வொண் பெருஞ்ஞாள்" போல. இது பவனிக்குடையாதலிற் பெருங்குடையாயிற்றென்றுமாம். கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமீலர் - விழிநீ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாவும் திருமாலென்றே கூறினார். அடுத்த இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் என்று நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுந்தமைதோன்ற 'அடியிடேத்த' என்றார். (1)

2370. மந்தாரமாமாலேமேற்றொடர்ந்துதழுவ்வரத்தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவின்புகைபோய்க்கழுமியாய் பொற், செந்தாமரைமகளேயல்லதுபெண்சாராததிருவினமிக்க, சிந்தாமணியேயந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவராத் தாமக்களிற் நேனை உண்ணப்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

(இ - ள்.) தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவானமிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந்திய செல்வன் புக்கானென்க.

மேல் நனைத்தன கொடுக்கின்றனாதலின், 'சிந்தாமணியேயந்தசெல்வன்' என்றார். (சச)

2371. பைங்கணுனையெருத்திற்பன்மணிவாளெயிற்றுப்பவள நாவிற, சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள்குழ, மங்குண்மணிநிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்லீசச், செங்கட்கமழ்பைந்தார்ச்செஞ்சடர்போற்றேர்மன்னனிருந்தானன்றே.

(இ - ள்.) பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சீவகள், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற் குழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீழ்நிருந்தானென்க.

மங்குல்-திசை. எனவே தக்கையைப்போல் இருந்தானென்றார். (சரு)

வேறு.

2372. வார்பிணிமுரசகாணவானதீர்முழக்கமேய்ப்பத்தார் பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்தாறுதவனாண்டநாட்டைப் பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்.

உள், உறுபுமயக்கம். பாரிற்றுக் கட்டின கட்டமையினின்றநீங்க. என்றது, ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சீவகள், தம்பியைமுகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப்பிணித்த சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுறுதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதினாறியாண்டளவுக் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசுதைவ்வு
யென்று முரசநாண வான்முழக்கமேய்ப்பத் கூறினானென்க.

கறையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய்
நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (சசு)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவைவிடுமினென்றானெளிநிலாவுமிழும்பூணன்.

(இ - ள்.) அங்கனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணன், பின்பு அமைச்சரை
நோக்கி, அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலிலத்தோடே தேவர்களிறை
யிலிரிதத்தையும் சோதிட்டானலோர் இறையிலிரிதத்தையும் ஒழிந்த இறையிலி
நிலங்கனையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவ
னாண்டகாலத்து அவந்தையுடனியழந்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்று
னென்க.

விடுமினென்ற முன்னிப்பெயர்மையான் அமைச்சரைநோக்கிக் கூறி
னமை யுணர்க். விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக. உட
னிழத்தல் - அவன்சேரமார்த்ததலின் இழத்தல். (சஎ)

2374. (க) என்றலுந்தொழுதுசென்னிரிலனுநீஇயெழுந்தபோகி
வென்றதிர்முரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிவெடுமாடமுதூர்ச்
சென்றிசைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசறைவிக்கின்றான்.

2375. (உ) ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்னுளீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்
பொன்றுடபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்த்ததன்றே.

2376. (ங) நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டீர்க்கும்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுநகரறையித்தானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அதைவிக்கின்றான், பெயர்.

(உ) உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்சுறநிற்க; என்ன முரச
மார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

(ங) நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக்
குவிதல், மகளிர் - பரத்தையர் ; பரத்தையரிடத்து வேட்சகயாலே கொண்

டவன் பாதகாவாத வறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு; கோத் தலை விகாரமாகி, கோத்தலைத்தருநிதியம்-இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

(இ - ள்.) என்று சீவகன்கூறின அளவிலே, கந்தட்டன் எழும்பிநுந்து தொழுது வணங்கிப்போய் முனரிடே விரையச்சென்று முழங்கும்படி முரசு தைவிக்கின்றவன், முரசுதெறின்றவனுக்கு இதைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்றுகூற, அவனும் வென்றதிர்முரசுத்தை யானெழுந்தத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்புகையும்பொன்றுக; இன்றுநீர் உலகத்துடனே என்றுமுள் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இதைவன் இந்நாட்டைப் பதினாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறுநீர்க, முரசுமார்த்தது; அப்பொழுதே கோக் கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பிநீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டீர்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் சிதியத்தையும் நீர் வாழும்படி தருமென்று முரசு தைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக் கொட்டி அதைவித்தானென்க.

அரசன்கூறுதான் தான்கூறிச் சாற்றவித்தான்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யும் அதங்கள் தனக்கு முந்கூறியவற்றைப் பிற் தான் சாற்று வித்தானென்றுகொள்க. (சுஅ - ௫௦)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியஊப்பீற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதுபேசலுற்றேன்.

(இ - ள்.) இவ்வனம் அரசன்கூறான் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி போல மனமகிழ்து ஒளியோடே தங்காநீர்க்ச் செல்கின்றாளிலே, வேந்தற் குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றுரைக்க.

வைகி - வைக.

(௫௧)

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உருள.

ப ன் னி ர ண் ட ர வ து
(இ) ல கீ க வ ண ன ய ர ி ல ம் ப க ம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரைமார்பன்
 கலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள
 விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வரைம்ணந்த
 புலம்புநீன்சரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) மாலையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த
 மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய
 லோடே வருத்தமிக்க சரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரைகள்.

(க)

2379. மோடுகொண்ணிலாமுனைத்தெழுபருதிகண்டறியாப்
 பாடுவண்டொடுபறவையுநடுக்குறுங்காப்பின்
 மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
 வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிகொடியனையார்.

(இ - ள்.) மின்னையும், எழுதுகொடியையுமனையார், மதியையும் பருதி
 யையும் கண்டறியாத மாடத்தின் கண்ணே வண்டும் பறவையும் அஞ்சும்
 காவலையுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தார்போல இழிந்தாரென்க.

தன்புறுதற்கு ஒருசாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே
 மகிழ்ந்து இழிந்தாரென்க; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினார்போல இவ
 ரும் வருத்தநீங்கினாரென்றுமாம்.

(உ)

2380. அன்றுகுடியமாலையராடியசாந்தர்
 பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்னிறைசுருங்கார்
 சென்றுகாதலன்றிருவிரிமரைமலரடிமே
 லொன்றிவீழ்ந்தனர்குவளைக்கணுவகைமுத்துகவே.

(இ - ள்.) இவன் பிரிகிழ்த அன்று குடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தின
 ராய், கெட்டுவாடிய மேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண்
 உவகைமுத்துஉகும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க.

(ங)

2381 இலங்குபூண்வரைமாற்புறவெடுத்தவன்முயங்க
 மலங்கிவாட்கண்கள்வருபனிசுமந்துடன்வெருவிக்க
 கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலிணைபோற்
 புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

(இ - ள்.) சின்னரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலினைபோல இவன் பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஒழுனவாட்கண்கள்; ஈண்டு அவன் அவரைச் சோவெடுத்த முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவி புற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஒடுதல் - கெடுதல்; "ஒடியதுணந்தலும்" (சிறுபாண். உகச) என்றும்போல. (ச)

2382. வேனல்வாய்ப்பட்டுவிரிமுறைதளிரொடுகரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்த்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்.
மேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்தொளிகிறந்தார்.

(இ - ள்.) முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்த முல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மாற்பைத் திண்டினவன்வீரே மேனியில்வாட்டமும் மனத்திலவருத்தமும் தீர்த்தபோய் ஒளியிக்காரென்க.

மழைக்கு: கு, உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார் பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்த்தகாலத்தே புளிச்சுவை நிகழுமாறு போல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்தமெயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிடிப்பித்தலின்; இனி, துதாய்வத்தேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம். (ரு)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலேநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமயிடுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவுணிந்தார்.

(இ - ள்.) சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவுந் திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலேகள். நல்லனவற்றைச் சூட்டி முலைபிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிச் கணவன் தொழுதல்தகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுமேய்ந்தினங்களிக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்ந்துடன்பிறழப்
பஞ்சுக்குழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிதுண்ணிடைகவின்பெறவைகின்ன்மாதோ.

அவசத்தார் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை, 'நஞ்சு' என்றார். உடன் - நல்லாம். பஞ்சு, ஆகுபெயர். தனதுதுண்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறாத இடை மெய்புகுவன்ன முயக்கத்தாலே (அகநா. 10க) ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், 'துண்ணிடைகவின்பெற' என்றார்.

(இ-ள்.) கபல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பீரழ, மேகலையற்று அவை மணியைச்சொரிய, இடைகவின்பெற வைகிறுனென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கணியணிகளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீறடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ஹருவதுண்ணிடை யொளிமணிவருமுலையுருவா
• ரொரிபொன் மேகலையிலக்கணைகழவினெனொழுவாம்.
ஐதாகிய பொன்னாவது .தகடு. திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) கிண்கணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய. சீறடித்தா மரைமுதலியவந்தையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாமெ ன்றாரென்க. (அ)

2386. ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்விகிறைபோ
யூழின ன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
• சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழப்பெருங்கணியிரித்துரைத்தான்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய பெரிய கடல்போன்றதூல்களை முற்றக் கற்ற பாணையும் சிலிகையும் பெற்றாகியகணி, விதியால் தானே முடிதலே யன்றி இங்கலவினையு ஓரையாலு முடித்தற்குப் பொருந்தியநாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தாவென்க. (க)

2387(க). ஒங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளியங்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததிண்குணத்த
பாங்கிப்பண்ணின நூற்றெட்டுப்படுமதக்களிறே.

இதுமுதல், "மாலையாண்முடி" (சீவக.உ.ந.கஉ) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) கொற்றவற்கோதியகாளொன் ததனால், "நவநகரத்தோக்ருபதி" என் றத்படி, சன்மநகரத்திரமுதலாக ஒன்பதநாள்களாதலின், இக்கலயாணத் துக் காளொன்பதிலும் பொருந்தவதொநாளாளுக்குப் பொருந்தவதொரு நாளிலே முரசு சாற்றுகின்றாரென்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்ட களிறு. திண்குணம் - மாறபடாத சீலம்; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டன; வெள்ளணியணிந்தனவென்க.

2388.(உ) விளங்குவெண்டிவிழித்துவெண்சாந்துமெய்ப்பூசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டிளங்க
வளங்கொண்டாலேகள்சூடிமுத்தணிந்துவண்முரசங்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசறைவான்.

(உ) மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுறையவேண்டி; துளம் காநிற்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே ஏற்றினாரென்க.

2389.(ங) கேண்மின்கேண்மின்களையாவருமினியனகேண்மின் பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டுமின்.

(ங) கேண்மின், விரைசொல்லக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம் - நேயம்.

2390.(ச) பிள்ளை வெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்மணிக்கலங்கன்றிப்புனைமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
னுள்ளமேனினும்பிறவுண்ப்பெற்றொழுநாளும்.

(ச) பிள்ளைப்பிறையென்பது, "பிள்ளைகுழவி" (நோல். மரபு. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாற்கொள்க. உள்ளமேனி-முன்பு அணியணிந்த இடமொழிப உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலே மேவினும்.

2391.(ரு) வாழைமல்கியமணிக்குலைக்கமுன்காடுநடுமின்
ருழநாற்றுமின்றாமங்குகிற்குடம்பாப்பி
யாழின் பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமால்விசம்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

(ரு) கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசம்பைப் போழுமென.

2392 (சு) மாலைவாண்முடிமன்னவன்மணவினைபெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுக்கென்றணிந்த
கோலமார்முரசிடியுமிழ்தழக்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுநகர்வாழ்கெனவரைந்தார்.

(சு) மணவினைந்கமும் எழுநாளும் சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிறை அகற்றுக.

(இ - ள்.) கொற்றவர்கோதியநாளிலே முரசுறைதற்குக் களிறுகள் பண்ணின; அக்களிறுதில் தலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினார்; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்க்கெனக்கூறி அரசன் திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றையாவருங் கேண்மின் : இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்; புனைமின்; பாலடிசிலேயுண்மின்; நுடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயந்தி எடுமின்; இன்னும் இவ்வெழுநாளும் களிறை அகற்றுகவென்றகூறி இடிபொலிபோலே முரசை முழங்க அறைந்தாரென்க.

வேறு.

2393. முரசமார்ந்தபின்முவிருளாள் என்போய்
விரைவொடெங்கணும் வெள்வளைவிம்மின
புரையில் பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானின் தீர்ந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய் - போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன
வெள மேல்வருவனவந்தையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குகடி. ரை - குற்றம்.

(இ-ள்.) முரசமார்த்தபின், ஆறுகாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரை
வுடனே வளைவிம்மின; யாழ் குழல தண்ணுமை முழா இவை வான்போ
லே அதீர்ந்தனவென்க. (க௬)

2394. விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
கண்விளக்கிக்கலந்தவெண்சாந்தினுள்
மண்விளக்கிமலர்ப்பலிசிந்தினுள்
பண்விளக்கியபைங்கிளியின் சொலார்.

(இ. ள்.) பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் தரா
லைத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள் முதலியவற்றோடே கண் கலந்த
விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்தினுள் நிலத்தைமெழுகி இல்லுதையெய்
வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினுரென்க.

விளக்குதல், தகுதிபற்றியவழக்கு.

(க௭)

2395. ஆய்ந்தமோட்டினவான்பொலுலை
போந்துபொங்கியவாறியினுற்பொலிந்
தேந்துமாடங்கடாமிழினைன்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

(இ - ள்.) இழினைன்னுமோசையையுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழ
கியவயித்தையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பொலுலை பாணியின் புறம்பே
போந்து பொங்கிய ஆயினுலேபொலிந்து பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோ
ன்றனவென்க. (க௮)

2396. திருவினல்லவர்க்கெம்மலர்ச்சீரழி
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி
விரவியிலஞ்சேர்ந்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) திருவினல்லவர்க்கெம்மலையைச் சேடியார்பரவியூட்டியசெம்பஞ்
சின்சேறு நிலத்தினிமிதே விரவிச்சேர்தலின், அவ்வொளி பூத்தப் பார்து
செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (க௯)

2397. பால்வெண்டுகண்மணிக்கைபடுத்தவை
போலுமாடியினோக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பினான்.
மாலைவண்முனமரலைக்கண்கொண்டவே.

(இ - ள்.) நங்கள் மணிக்காம்புரோர்த்தினவற்றைப்போக்குவன்கண்ணாடியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச் செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுக்கையுடைய உண்முனங்கள் கண்டேரன்றாவாயினவென்க. (உ௦)

2398. போகமாமழைபோழ்த்துபுதத்தோறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமானகர்வீதிநிரைத்தவே.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப் போழ்த்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள்பொருந்த நாத்தப்பட்டன; மணிக்குடங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டனவென்க. (1)

2399. ஆடன்மங்கையர்கிண்கிணியார்ப்பொலி
பாடலின்னொலிபண்ணமையாமொலி
மோடிகொண்முழவின்முழக்கீண்டிய
மாடமானகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர் கிண்கிணி அகைதலிற்பிறந்த ஒலி.

(இ - ள்.) இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலிண்டின ஒலி.

(உஉ)

2400. சுந்தரத்துகள்பூந்துகள்பொற்றுக்
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

(இ-ள்.) இந்நகர், சிந்தாரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமரபதி சாறயர்ந்து ஈண்வேந்திருந்தாற்போலே மிகுதி புற்றதென்க. (உ௩)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீந்தப்பெய்
திரந்துபாலயிர்தெங்குமுட்டிவார்
பாந்துபூந்துகின்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கொன்சுசமக்கநல்குவார்.

(இ - ள்.) எவ்விடமும் பாந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலடிசிலே ஊட்டுவார்; துதிசையும் கலத்தையும்கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுக்கும்படி நல்குவாரென்க. (உ௪)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
தீருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலேக்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கிளரீரும்பூரிப்பார்.

(இ-ள்.) டலாப்பழமுதலியவந்தை நீராக்கின தேதலே இனிய கருப்புச்
சாற்றோடேகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும் பூரிப்
பாரென்க. (உரு)

2403. கூந்தலேந்தியகமுகம்காய்க்குலை
மாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளைகொண்டிண்ணமாசில
மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

(இ-ள்.) கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர்
கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாசிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா
ரென்க. .

வெற்றிலையுண்ணவென்றல் மரபுச்சமயின், ஈண்டு மாசிலமுண்ண
வெனவே மண்ணுண்ணும்படி யென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால்
பாகு பாளிதமு முண்ணுன்” என்பது பன்மைபற்றிக் கூறிற்றெனவேவேண்
பும்; பாகு பிசிப்பிணிதீர நுகரும்பொருளான்மையின். இனி, மாந்தர் முற்
கூறிய பாலடிசில்முதலியவந்தையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுத
லியவந்தைக் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்று
மாம். ஏந்தல் - சுமத்தல். (உசு)

2404. தாமமாரந்தனதுப்புரவ்வுக
ளேமமாயினவேந்திசிற்றலா
ஞமநன்னகர்நன்பொற்கற்பகம்
காமவல்லியுங்களங்கொண்டிட்டுதே.

(இ-ள்.) மெய்க்குறுதியாகிய தாமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்
ந்தனவாகிய நகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திசிற்றலின்,
இந்த நன்னகரைக் கற்பகமும் தாமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக்
கைவிட்டவபோன்றனவென்க.

இட்டது, ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

(உஎ)

2405. வழுவின்தந்தருமாவுமல்கிய
தொழுதிதின்னையான்சுமக்கலேனெனா
முழுதுமண்முகன்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டாணையும்பாலுமாகவே.

(இ-ள்.) மண்மகள் மாந்தரும்மாவும் நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றந்திதந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே அவம்கூறினார்.

(உஅ)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்கமுகும்வாழையு
மடியிருந்துகிழைடைமாக்கனாடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

(இ - ள்.) கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுகும் வாழையும் மடித்தகிழையுடைய கண்ணாடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெறுததோர்செல்வமார்ந்ததே.

(இ - ள்.) மங்கையர்க்கிண்கியும் மேகையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங்கோயிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற்றது வேய்தலின், அம்மகளிரடிதாதுதாழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெறுததொரு செல்வம் மிக்கதென்க. (கஉ)

2408. துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சண்ணமும்.
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேழ்கிள
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாமும்
விளங்கிமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

(இ - ள்.) இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒள்கிளரப்பட்டிச் சண்ணமும் அகிலும் சாந்தம் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (கக)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொற்புகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரினமங்கலப்
பெருந்தவிசுமித்தனர்பிணையன்மாலையார்.

(இ - ள்.) வான்மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்த அருங்கலங்களை இடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே நாடங்கும்படி கோலமிட்டவிடத்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தையிட்டாரென்க. (கஉ)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மிலங்கினமணிவினக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்குவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

(இ - ள்.) காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன ; அவற்றின்மேலே அட்ட
மங்கலம், இலங்கின ; விளக்கு எழுந்தன ; புகை கலந்தன ; ஆயிரத்தெண்
மர் கவரிவீசினாரென்க. (௩௩)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) மங்கலக்கூறுநீர்க்க, மன்னவன், மங்கலநானைக்கூறுங் கணி
வகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவனவிலே மங்கலமாகிய
ஆறாகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினு
னாக வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(௩௪)

2412. முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொளி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டுபொன்னக
விழிந்தனநீருமயிரேற்பநீரதி
னிழன்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) இன்னியம் முழக்கின ; ஏத்தொலியும் சிறந்தது ; சாமரை நீர்
மையோடே சிறந்தன ; சங்கு ஆர்த்தன ; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப்
பெரின்னகலிலேபொருத்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்ற இழந்தாரென்க. ()

2413. பாற்கடன்முனைத்ததோர்பவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிரிவினைநன்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிகோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினார், குலத்தின் தாய்மைக்கு.

(இ - ள்.) பவளக்கொடிபோல் வீட்டுவிளக்குகின்ற ஒளியினைபுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வெமென்று
வருந்தும்படி நல்லாளிலே மயிரிவினைக்கல்யாணத்தை, ஆக்கினாரென்க.

‘கடிக்கோயில்’ என்றும் பாடம்.

(௩௫)

வேறு.

2414. விரைத்தலைமாலேசூட்டிமின்னாராகைசேப்ப
வரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிரைத்தனமண்ணுநிர்க்குமுரசொடுமுழுவம்நிம்ம
வரைத்தலைத்துவலைபோன்முமதலிலனைப்பவன்றே.

(இ-ள்.) வரைத்தலைத்துவபோலே மதம் நிலத்தையையாழிற்க மின் னானுர் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங் கள், இயங்கள் விம்மாழிற்க மஞ்சளநீர் கொண்டுவருதற்கு நிரைக்கப்பட் டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(௩௭)

2415. காண்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவர்ந்துபொற்குடங்களார்த்தி யூண்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி .
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டினோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலைக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) நினத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறை த்த நீரைமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல் வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப்பன்னிதமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியும் உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மாலை. (௩௮)

2416. (க.) இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரேத்தக் குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்றொற்றவனிருந்தபின்றை மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிவறுகைடுய்தோய்த் தெழிற்குழைதிருவில்லீசமகளிர்நெய்யேற்றுக்கின்றார்.

2417. (2) மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும் பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவியவை நின்னடிநிழலின்வைகடேயியஞ்செல்வகுவி மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்தியெய்யேற்றினாரே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழுந்த அறுகை செய்வையத்தோய்த்துக் குழை வில்லீச செய்பெற்றுக்கின்றவர்கள், இமவாணைப்போலே நிலத்திலே நிலைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் சக்கரவாணசக்கரவார்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாக வென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க. (௩௯ - ௪0)

வேறு.

2418. நீடுநீர்முணிநீருமல்லவு
மாடுநீரணவத்துமண்களு
மூடுமின்னனாருரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குமுயியார்ந்தவே.

மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

(இ - ள்.) காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன ; அவற்றின்மேலே அட்ட
மங்கலம் இலங்கின ; விளக்கு எழுந்தன ; புகை கலந்தன ; ஆயிரத்தெண்
மர் கவரிவிசினாரென்க. (௩௩)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) மங்கலக்கருநிற்க, மன்னவன், மங்கலநான்கூறுக் கணி
வகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவனவிலே மங்கலமாகிய
ஆறாகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகள் சேர்த்தின
னாக வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(௩௪)

2412. முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டிபொன்னக
விழிந்தனர்நிருமயிரேற்பரீதி
னிழன்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) இன்னியம் முழங்கின ; ஏத்தொலியும் சிறத்தது ; சாமரை நீர்
மையோடேசிறந்தன ; சங்குஆர்த்தன ; அப்பொழுது மகளிரும் நிருமயிரைப்
பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்ற இழிந்தாரென்க. ()

2413. பாற்கடன்முனைத்ததோர்பவளப்பூக்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிர்வினைநன்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிக்கோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூற்றார், குலத்தின் தாய்மைக்கு.

(இ - ள்.) பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வென்று
வருந்தும்படி நல்லாள்விலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

'கடிக்கோயில்' என்றும் பாடம்.

(௩௫)

உவறு.

2414. விரைத்தலைமாலேகுட்டிமின்னாரங்கைசேப்ப
வரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிரைத்தனமண்ணுநிர்க்குமுரசொடுமுழவம்விம்ம
வரைத்தலைத்துவலைபோன்முமதிலைநனைப்பவன்றே.

(இ-ள்.) வரைத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தையையாழிற்கு மின் னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம். அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங் கள், இயங்கள் விம்மாநிற்க மஞ்சனநீர் கொண்டுவருதற்கு நிரைக்கப்பட்ட டனவென்க.

கோட்டவாசிய வேழம்.

(௩௭)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவர்ந்துபொற்குடங்களார்த்தி யூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி .
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டினோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நிணத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறை த்த நீரைமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும், மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலேசெல் வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப்பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியமும் உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மால். (௩௮)

2416. (க.) இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரேத்தக் குழைப்பொவிந்திலங்குகாதிற்றொற்றவனிருந்தபிள்ளை மழைக்கவி. நெழந்தவார்கொண்மணிநிவவறுகையோய்த் தெழிற்குழைதிருவில்லீசமகளிர்நெய்யேற்றுகின்றார்.

2417. (உ) மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமையமென்னும் பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூயிமேனிலவியவைய நின்னடிநிழலின்வைகநேயியஞ்செல்வனாகி மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்தியெய்யேற்றினாரே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணை யிலே அரசரேத்தக் கொற்றானிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழு ந்த அறுகை செய்யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லீசை செய்யேற்றுகின்றவர் கள், இம்வாளைப்போலே நிலத்திலே நிலிபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் சக்கரவாளசக்கரவர்த்தியாய் இலக்கையோடே மன்னுவாயாக வென்று வாழ்த்தி நெய்யேற்றினாரென்க. (௩௯ - ௪௦)

வேறு.

2418. நீநீர்முணிநீருமல்லவு
மாநிரனவத்துமண்களு
மூடுமின்னனாருரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குமுடியார்ந்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதிர்ந்தநீர். மணிநீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது, அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிரையையும், முப்பத்திருவகை ஓமர்லிகையையுமாம். அத்த - துவர் ; 'பத்தமண்' என்றும் பாடம். மண்ணுவன் : "ஆனையே நேனக்கோடாற்றக் கரைபுற்று, வானவர்தங் கோயிலெழில் வாணசுழனி - பாணிலு, முத்தெரியும் வெண்டிகரைநீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்தமிதன் மண்ணாகப் பார்." ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிற்றினுச்சி". (சீவக. ௧௨௩) என்றகவியிற்கூறிலும். ஊடு - இடை.

(இ - ள்.) இடையின்னையொப்பார், பூசுநீரனவாடிய அத்தாலும், மண்ணாவும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார் ; அப்பொழுது இயக்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவமன்னவன்சென்னித்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்குடமுழிமும்பொங்குநீர்
பருகிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்திங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ : அ, அகை.

(இ - ள்.) சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னொடுத்த வெள்ளிக் குடத்தநீர், பருதியினொளிமறைய மதிசொரியுந் கதிரையொத்தனவென்க. வெண்பொன்னென்ப, வெள்ளியை. (சஉ)

2420. துளங்குமாமணித்தூண்களுன்னினால்
விளங்குவெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலேகும்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்தினா
ரிளங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணித்தூண் தூள்கினால்விளங்குகூடம் ; வெள்ளியால்வேய்ந்த மாலேகும் கூடம்.

(இ - ள்.) கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினாரென்க. (ச௩)

2421 ஆய்ந்தபானிமாய்பொற்கம்பலம்
வேய்ந்தபொங்குணவெண்பொற்கட்டின்மே
நீந்துநித்திலவிதானநீழலாற்
கேந்திராணியேந்துநீர்மையார்.

(இ - ள்.) தெரிந்த பானிதம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டின்மேலே நீத்தத்திலுண்டான நித்திலவிதானத்தின் நிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பினக்குரியார் அணியை ஏந்தினாரென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுகம். மானிதவாய்பொறும்பாடம். (சச)

2422. ஈரங்கொன்றபினிருண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழுங்குஞ்சியை
யாரகிற்புகைவெறியினுலமைத்
தேர்படச்செய்தாரொழுதிற்றென்னவே.

(இ-ள்.) நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழுங்குஞ்சியை ஆற்றி
னபின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகு
பட முடித்தாரென்க. (சடு)

2423. ஈழிச்சந்தனமேந்துதாமரைத் .
தோடின்பயில்வினாற்பூசித்தாமலர்
வீடுபெற்றனவின்னொருடென்னவே
குடினானரோசுரும்புண்கண்ணியே.

இடேதலில், விகாரம் ; இடேதல்.- உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு
பெற்றனவென்றது, இவன்குடிய மலர்பெற்றஅழகு தாம் குடிக்காலத்திற்
பிறவாமெகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர்
பெற்றனவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சந்தனத்தைத் தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடு
பெற்றன இன்னொருடென்னும்படி அம்மலரையுடைய கண்ணியைச் குடினா
னென்க. (சசு)

2424. மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

(இ-ள்.) மற்றொழிந்தான், பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே
பார்க்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி
ஆரம் வில்லிடாநிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை
அகத்தேயுடைய ஒழிந்தகலங்களை அணிந்தானென்க. (சஎ)

2425. உருவமார்த்தனவுரோமப்பட்டுத்
தெரியும்வார்குழைசுடரவிந்திர
திருவிலன்னதார்தினைப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனாயினான்.

(இ-ள்.) எலிமயிர்முதலியவற்றைச்செய்த பட்டை உடையாகவுரித்துக்
குழைசுடரத் தார் தினைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனாயினென்க.

* "வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருத்தரைத்தசாந்தின், காசறு குவ
ளைக் காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்து" (சீலக. ௬௨௨) என்றார் முன்னும்.

செயவெனெச்சங்கள், “ஆன்வந்தியையும் வினாநிலையான்” (தொல்.
வினா. கு. ௩௩) முடிந்தன; இவனாயொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்த
தலின், அறங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவிரழ்வடந்தயங்கநீருநீஇ
மேவியச்சத்தந்தெளித்தபின்னிரைந்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

(இ - ள்.) மகளிர், வடந்தயங்க விரைந்துமேவி அச்சத்ததை நீரிலேயுறு
த்தித்தெளித்தபின்பு துபபாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றிவிளக்கையும்
ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை, வினத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டிரை
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குவெண்மயிர்க்
கவரித்தொகைபலவிசங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிநீரைபுடைய கடந்திரை பரந்து எழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி;
மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். இத்தொகையர்,
விகாரம்.

(இ - ள்.) இவர் இத்தொகையென்பதின்றாகக் கவரிவிசங் காவலர் திர
ண்டாரென்க. (நி௦)

2428. அறுகுவெண்மலராளாயவாசநீ
ரிதைவன்சேவடிகழுவிநீந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணக்
குறைவில்லைவினைக்கோலமார்ந்ததே.

(இ - ள்.) அறையும்மலரையுங்கலந்த நீராலே இறைவனடியைக்க
ழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்
லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (நிக)

வேறு.

2429. ஊனியிர்கதிர்வெள்வேலுறைகழித்தனபோலுந்
தேனியிர்குவளைக்கட்டிருமகளையோனைப்
பானியிர்கதிர்வெள்ளிமணியிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானியிர்கொடியன்றார்மணியணியிசைவைத்தார்.

(இ - ள்.) ஊனிலேஉளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்
னையுடைய இலக்கணையுடைய மேகத்திலேபரந்த மின்றுக்கொடியையொப்
பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணியிலிட்ட அழகியவையிலே இருத்தினு
ரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர்.

(நிஉ)

2430. வரைவினைவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திரைவினையமிர்தம்மேதிருவிழையெனவேத்தி
வரிவளைமுழவிம்மமணிகளரொலியைம்பா
லரைவினைகலைநல்லாரறுகினெய்யணிந்தனரே.

(இ - ள்.) நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே
யென்று ஏத்தி வளையும் முழவும் விம்மாநிற்க அவனம்பாவினே அதுகூலே
நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேந்தம். 'திருவிழை' என்று பாடமாயின், 'விளியாக்கி,
நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையெனப்
பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று; அரையல்லும்துப்பெற்ற நூதகையை வல்ல
நல்லாரென்க. (ருக)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளணிமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண் ணுநீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாருருவதுண் ணுசுப்பினான்.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த யானையாண்டிங்மேலே குடத்தையெற்
பிக் காவலன்மகளை நீராட்டினார்; அங்ஙனம் இரண்டினனும் ஆட்டுதலின்
திருவையொத்தான், அவளென்க. (ருச)

2432. வான்மலர்நுரைகுடிமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார
மேனையநறுஞ்சண்ணக்குங்குமயிடுங்களியாத்
தேனிநயிசைபாடத்தீம்புனனடந்தென்தே.

(இ - ள்.) அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலா
லிடும் எக்கராக ஏனையவாகிய சண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகத்
கொண்டு மலராகிய நுரையைச் சூழ அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச்
சிந்தித் தேனிநம்பாட நடந்ததென்க. (ருரு)

2433. நான்றபொன்மணிமாலேநகுகதிர்ப்பவனத்தூ
ணூன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்
கான்றனகதிர்காய்த்துவட்டணைக்கதிர்முத்த.
மீன்றபொன்விதானத்தின்னிழுவய்த்திரியினரே.

(இ - ள்.) பொன்மாலையும்மணிமாலையும்பலபலவனத்தூண்நாட்டப்பட்ட
முத்தமண்டபத்தே அவளையுய்த்துத் திங்களினைய காந்தனவாகிய கதி
ரைத் தானெறிக்கும்வட்டவண்ணியில் இருத்திருவென்க.

விதானத்தினிழுவிலணை.

(ருங்)

2434. மையணிமதயானைமத்தகவகலக்கு
னெய்யணிசூழன்மாலேநிலையிழுகுழைமங்கக

மெய்யணிகலன்மாலேமின்னிருந்துகிலேந்திக்
கையணிகுழன்மாலேக்கிர்முலையவர்குழந்தார்.

(இ - ள்.) கையாலணிந்தகுழையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய
மகளிர், அணிகலமுதலியாவந்தையேத்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின் மத்த
கம்போலும் அங்குலமுதலியவந்தையுடைய மங்கையைச் சூழந்தாரென்க.

கையணி, கைசெய்யப்பட்டவென்றமாம்.

(௫௭)

2435. அய்வனையவிராழிக்கால்பொலிந்தழகார்ந்த
மைவினாகழுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவனையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
நைவளமிகுசாயனங்கையைப்புனைகின்றார்.

(இ - ள்.) கோதையினையும், கட்டபாடையினுமிக்க மெல்லியமொழி
யினையுமுடைய கங்கையை அழகிய வனாந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய
கால் பொலிவுபெற்ற அழகார்ந்த விலாசியும், கையில்வளையையும் மணியலு
குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாநின்றாரென்க.

மைவினாகழுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

2436. 'யானையுளரசன்றன்னணிகளர்வலமருப்பீர்ந்
தூனமிலொளிர்செம்பொன்பதித்தொளிமணியழுத்தி
வான்மணமுறச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்
த'ன்முகில்கழிமதிபோற்றன்னுறைநீக்கினளே.

(இ-ள்.) களித்தரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னேப்பதித்த
மணியழுத்தி மணத்தங்கச்செய்த சீப்பை விலாசிதான் முகிலினின்றும்
கழியுமத்போல அதனாகையினின்றும் நீக்கினாளென்க.

(௫௯)

வேறு.

2437. மைந்நாற்றனையமாவீழோதிவகுத்துந்தொகுத்தும்விரித்துத்
கைந்நாற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமழுநானக்கலவை
யைந்நாற்றிறத்தின்னகிலின்னுவியனோந்துகமழலுட்டி.

யெந்நாற்றிறமுமுணர்வாழிதேற்றியிலின்னே தபமுடித்தாள்.

(இ-ள்.) எந்நாற்றமுமுணர்வாள், தன்கையாலே, இருளை நூற்றனைய
வண்டுமீழோதியகக் கலவையையும் புகையையும், விவக்கத்தக்க நூல்வழி
யோடேயனோந்து ஊட்டிக்கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இயின்போலே முடித்
தாளென்க.

கையால் முடித்தாள். குழியையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்
டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சகையையும் தஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்
றிறத்தன்.....முடித்தாளென்க.

(௬௦)

2438. கரும்புந்தேனும்மமிழ்தும்பாலுங்கலந்ததீஞ்சொன்மடவாடி
கரும்பும்மிலையுமடக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டிமிலைச்சித்

திருந்துதிகள்குழந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாவுநான்விரும்பொன்மகரஞ்செறித்தான்.

(இ-ள்.) திருச்சொன்மடவாட்குத் திக்களைச்சுழந்தமின்போலே பட்டத்
தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டி முல்லைச்சூட்டைக் கற்
புக்குமிலைச்சி முத்தமாவேநான் மகரவாயாணப்பணியை அணிந்தாடுவோக.()

2439. கள்ளந்தேனும்மொழுகுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கள்ளைவளைவாயுகிரிற்றிகளினித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சண்ணம்மில்லங்கத்திருநீர்றுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புணைந்தான்.

கள்ளம்-களவுகாணும்; “கள்ளத்தாற்கள்வே மெனல்” (குறள். ௨௮௨)
என்றார். கமழ்தேனும் பொடியுமாவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

(இ-ள்.) கள்ளையின்வளைவாய்தான் தன் தன்மையைக் கள்ளும் உதிராலே
மயிரைக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கின்றி
நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர்றுதலிலே திலகத்தை மணிச்சண்ணத்
தாலே இலங்கஅப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுணைந்தாளென்க.

பொறித்து:- எழுதினாற்போலவைத்து. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (கஉ)

2440. நாகம்மருப்பினியன்றதோடில்லங்கொள்சறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவிஃறிருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசம்பிறேவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினுளே.

(இ-ள்.) நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் லலங்கொண்ட மகரக்கு
ழையையும் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னானதுசொரியும் பொருவில்லாத
திருவில்லைத்தானமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற குதம்பையை ஏந்
திரின்மவள்கையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினு
ளென்க.

தேவர், ஈண்டுப் பெண்பன்மை.

(கஉ)

வேறு.

2441. விலங்கரம்பொருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவளநன்பொன்விரன்மணியாழியின்னக்
கலந்தின்றுபிணைத்ததோளுங்கவின்வளர்கமுத்துமார்ந்த
வலம்புரியின்றமுத்தமணிநிலாநக்கவன்றே.

(இ-ள்.) வளைந்த வாளாமுத்த சங்கவளைபொலிக்குமுன்கையில் நல
ங்கிளர்பவளம்போலும் விரலிலணிந்த கன்பொன்மணியாழி மின்னாநிக்க,
தோளிலும் கமுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன், அசை.

(கச)

2442. மாமணிமுகமுவேயந்தமரகதமணிச்செப்பன்ன
தூமணிமுலேகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின் கொண்டுபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுதினோ.

மரகதமணியைத் தலையிலேயுழத்திய பெரியபவழச்செப்பு. இவ்நிறம்
பவழத்தின் நிறமென்றார், பலவிடத்தும்.

(இ-ள்.) காமவல்லியாகியகொடி முலேகடம்மை இடக்கொண்டு கவின்
பூத்துத் தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்திலெழுதின
ளென்க. (சுரு)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகையின் னுதுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன்ருண்வடத்தொடுபுளளோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டிபாடும்படுகணைமறந்துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்னுவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

(இ-ள்.) பிரார்த்தனைசுமக்கலாகாத நாண்சுமையுடைய நங்கையது துசுப்பு
நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்தவடமும் புளளவணிய, அத
னைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்யமடந்து இங்கனம் கடியனகாண்கி
லெனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேநரந்து வேட்கையை வினைவித்தா
னென்க.

அகங்கோனன்.

(சுசு)

2444. அவாக்கிடந்தகன்றவல்லுணிகிளர்திருவிற்பூப்பத்
தவாக்கதிர்க்காசுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுங்கண் கொளாப்பட்டுடுத்தா
ளுவாக்கதிர்த்திங்களம்மென்கதிர்விரித்துடுத்ததொத்தாள்.

(இ-ள்.) கண்டாராவிதனரும்படி காசுகள் அவாத்தன்மைகிடந்தகன்ற
வல்லுணிலேசூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைநாறும்பட்டைத் தானுடுத்தவள்
நிறமதிரிங்கதிரை விரித்துடுத்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போஸப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை : ஐ, அசை. கவாய் - கவ்வி.
கண்டொளா - இழைதெரியாத. அணிந்தாள்பாடமாயின், விளாசியாக்குக.()

2445. இடைச்செறிகுறங்குகளலிக்கும்புரியிளகபின்னும்
புடைச்சிறுபாடுபுல்லிக்கிண்கிண்சிலம்போடார்ப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரலணிந்துநாகத்
துடைச்சிறுநாறின்றோகையிரீஇயினன்மாலேசேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒருகூறு கிம்புரியடிவான குறங்குகெறி குறங்கைக் கெளவி
நெழுப்பரட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பவணிந்து பாதத்திலுழி
விரலிலும் அணிவனவந்தையுமணிந்து பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்

தோகையை விலாசி தாழ இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலை சேர்ந்தாள் என்க. (௬௮)

2446. அம்மலரடியுங்கையுமணிகிளர்பவழவாயுந்
செம்மலர்றுதலுநாவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
விம்மிதப்பட்டுவிழவலத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள்ளிட்டரிவையைத்தெரிவையதானே.

(இ - ள்.) அம்மாலைதான், அரிவையை மாலைபணிந்த கழுத்தையுள்ளி
ட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம். அதிசயித்தவிரும்பும்படி
அலத்தகத்தை எழுதினாள்.

செம்மலர் - நெற்றிமாலை.

(௬௯)

2447. வாண்மதர்மழைக்கணைக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கி
காண்வரவகன்நவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டார்றுங்கோலச்¹ சிதழிகைப்படியுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாரவ்வளைத்தோளிஞரே.

(இ - ள்.) தோளிஞர், விருப்பமுற்றுத் தம்கண்ணாலே அவள்கண்ணையு
நோக்கி, முலையைபுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ
லிக்கும்முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்த்தருகிய ஆண்மையை விரும்பி
நின்றாரென்க.

(௭௦)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களுமருள்வர்மம்மர்நோ
யிருளிலாரொக்புனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

(இ - ள்.) அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண்
மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனிஅயனும், காணின், நாம் படை
த்தவடிவன்மென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் கோமயங்குவர்; இத்தன்
மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இவ்வாழ்வார் எவ்வளம்
பிழைப்பாரென்றாரென்க.

(௭௧)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கிமின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினுள்.

(இ-ள்.) பூண்கள்இலங்கி மின் உமிழ்த்த உலாம் மேனியையுடையாள
ிருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபித்தப்
பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினாள்.

(பி - ம்.)— 1 'சிதழிகை வடிவு'

நீர்பிரிந்த - கோபித்து. மையெழுத்துதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல்
வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப்
பொருதுகோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றும். (எஉ)

2450. மருடகுமல்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்துஞ்சிகை
யிருடுணித்திடையிடையிற்பிறிவெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமா
லையைப் புனைந்தமுடி, இருனையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்
மைவிட்டொன்றாகஇயற்றி ஓரிடத்தேகுவித்ததன்மையையொத்ததென்க.()

2451. கோமகளுருலமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினமெனக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுற்சாற்றுகின்றவே.

(இ - ள்.) கூற்றம் கோமகன்வடிவாய்க் கோதற்குவந்ததாதலின், தும்
முயிரை உய்யக்கொண்டுபோயின் ; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக்
காமினென்று கலைமுதலியனதாம் தம்வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றன
வென்க.

அம், ஈசை.

(எச)

2452. அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முருகியையுலகெலாநுருளின்மெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையையறைத்தனவாலவட்டமே.

(இ-ள்.) அரிவையைஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன ;
அவை, இன்று உருளுகிற திரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக்
கருதி, அணிந்த இவள்தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயி
னும் யாம் அவைகெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலேயிருந்தன
வென்க.

(எடு)

வேறு.

2453. (ச)கரும்பேதேனையிர்தேகாமர்மணியாமே
யரும்பார்மலர்மேலணக்கேமுழலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலைமயிலேகுயிலேசுடர்விசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்பூவாய்பூணைமானே.

2454. (உ)அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்தா வியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
இம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. கல்லாருறுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுக்கொடுத்தலின் அமிர்தம். காமவேட்கையை லினைவித்து இனிய பண் தோற்றலின் மழலையையுடையதொருயாழ். கணவற்குச் செல்வித்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளையென்றல் புகழ்மையின் மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்பாவையென்ப துணர்த்திற்று; இனி இவன் கொல்லிப்பாவையல்லன்; மன்னன்பாவையென்றமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத் தால் மான்.

(இ - ள்.) இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலரும், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் துவியையும் மெல்லமிதித் தாலும் பெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றையிதியாத நின்னடியைப்பேணி இடுவாயாகவென்று ஏத்த அவளும் அங்கனம் நடந்தாளென்க. (எசு - ௭)

2455. தாமாண்டமேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றாண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தாடுணருநூறுய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளின்விரும்பநனிசேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தாய்மைமாண்ட தாமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்றாண்டாம் ஆயிரமாய்க் குளிரந்தபந்தரினே சமைத்த மணித்தாண் ஒருநூறு ய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளைப்போல விரும்பும்படி சேர்ந்தாளென்க. (எஅ.)

2456. தேனார்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைக்கொண்ட
வானார்மதிவான்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குங்
கோனார்கடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண்னாடமுல்போயழையாரானுரே.

காமன். சிலையையும், தேனார்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

(இ - ள்.) அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவையு நோக்கி, மன்னராயினொல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினுரென்க. ()

* வேமானியரென்பது, விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள் தொரு பாகதச்சிதைவு.

வேறு:

2457. வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டியிருண்ணுக்கூற்றங்கயிறுரி இக்காட்டியிட்டா
ருண்டியிர்சிலர்சண்வாழ்கென்றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிராவேலியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

(இ - ள்.) கோதையை வளர்த்த தாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையும்
கூற்றமென்மேயறிந்து உலகெங்கும் தீகிடத்ததாம்படி கோறத்க்கயிறுரி இக்
காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களைபுண்டு
வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க. (அ0)

2458. கண்ணினாவின்னுகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடி நுசுப்பிற்றீஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

(இ - ள்.) இன்று கூற்றினைக் கண்ணுலகண்டனம்; அதன் தன்மை
கூறின், செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறி
னாரென்க. (அக)

2459. அரத்தகமருளிச்செய்தசேறடியளியதம்மாற்
குரறசிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பநோற்றன்.
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனாக்களெல்லார்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்ப்மன்னரேமுற்றாரே.

மருளி - மருள். திரிந்தது.

(இ - ள்.) பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சேறடிகளாலே சென்
னியிற்செய்யிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்க
ளெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. (1)

2460. கோவிர்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்தகூர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிதுடங்கப்போந்து
தாவிரிவேள்விச்சாலேமடுவின்னுட்டாழ்ந்ததன்றே.

செந்நீர் - புதநீர். பூவுந்தி, உலமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி
கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குதையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடி
யையுமுணர்த்தும்.

(இ - ள்.) பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு, கோவிர்தனென்னுமே
ருவிலேபிறந்து சீவகனென்றும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடி
டதுங்கப்போந்து பாக்காலையாகிய மடுவிலேசிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க. (1)

2461. சாணிடையெழுவவாட்கண்டையெழுகுவனையுப்பப்
புணுடைமுலையின்பாழம்பொறுக்கலாச்சுனிவின்மேலு
நாண்டநடுக்கிக்கையானகைமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையரவுசேர்ந்ததிங்கையொத்ததன்றே.

(இ - ன்.) முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதே வருத்தத்தின்
மேலும் நான் அடுத்தலாலே நடுக்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலரு
கின்ற குவளைபோலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்த
தோற்றம், விசம்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்டதோன்றுதலின், அலர்கின்றும்போன்றதென்றார்.()

2462. (க) முத்துமிழ்திரைகளங்கமொய்கொள்பாதாலமுத்தி
யொத்தனவேலைவேள்வியொலிகடனாண்ருநாண்
வைத்தநான்மறையுநீந்திவான்குணமென்னுஞ்சாவி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்வினைத்துமெய்கண்டநீரார்.

2463. (உ) தருமணற்றருப்பையார்ந்தசமிதையிம்முன்றினுனும்
விரிமலரணிந்தகோலவேதிகையியற்றியானெ.
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்ந்ததுப
யிருமணியகலுணர்பெய்திடவயினிரீஇயினுரே.

இவையாரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம் ; என்றது, வட
வாழ்காக்கினியை ; கடலிடையிலே பாதாலத்தெசெல்ல நீராவாக்குதலின்,
அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம், ஆகுபெயர்.

(உ) தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்
டிலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதாமாகப் பரப்பு
கின்ற மணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூடியிலக்
கணம் குறைவற்றசமிதை : என்றது, பருதிகளையும், வேண்டும் சமிதைகளீ
யும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றது
லாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக்
கற்பித்த அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்தது தருப்பையை காண்குவிளிம்
பிலும் குழவைத்துப் பருதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலே வைத்
தல் முதலியன. இருமணியகலென்பது பிரணீதபாத்திரமும், புரோஷணீ
பாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்ததுபம்
பெய்தென்றதாலும், மேலிற்கலியில் "ஆன்பாலலி" என்றதாலும் மதுபர்க்
கார்த்தமாக வைத்தவை. * "வஸந்ததாயவநாயவஸவஸுதெ
வஸாநிநாதுவயுஜ்யுவயுவயுகுலிவஸவஸுதெவஸிவாஹ
ஸஹீதமெவாவகொவியிவநுயுவயுகு-33||" என்று விவாக
வேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்த மதுபர்க்கக்கூறினார்.

* கபர்த்திகாரிகையென்பர்.

(இ - ள்.) திரைகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தன வாசியக்கரைகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடனான்கும் நாணும் படிவைத்த நாள்வரைகளைநீந்தி நற்றொழிலாகிய சாலிகெல்லை வித்திச் சுவர்க் கத்திப்பத்தைவினைத்து வீணைநீந்தாராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினுலுழிபற்றி இருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியக லிலேசெய்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியஇடங் களிலே வைத்தாரென்க. (அரு - சு)

2464. நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்மூழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியைநிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாசனோர் மாந்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோடணர்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலத்தது. முற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பை யான்முடிந்தீ - பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்த. மூன்றுபொற்புரி வரையென்றது, தண்டிலுத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத்தெற்கில் விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கே முடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலும் மேகின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினாரென்றுணர்க. முதன்மூன்றுகேற்குறுக்குமூன்றுகேறுதல்தோ ன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென் றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைக் களிரண்டாவன : தென்கிழைக்கோடியிலும், வடகிழைக்கோடியிலும்வைக் கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

(இ - ள்.) நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்த வரையெய்துகீரிச் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

2465. மந்திரவியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைகுழந்து
முந்துநாமொழிந்தெய்யைமுனைமுதிர்ந்தருப்பைதன்னான்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமற்றதனைநீக்கிச்
சிறித்திதுமறையிற்செந்தீத்தண்டிலுத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது, நறுக்கி செய்குள்ளேபோகுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனை முதிர்ந்தெய்யென்க.

(இ - ள்.) தருப்பப்பதுனியை நறுக்கியிட்டெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப்பையைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னானே இருகையாலும் இடையறாது படி முக்கால்மண்ணி, அதோச செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலுத்திற் செரி திக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிறித்தது - வேதோக்தமானபடியே தியானித்தது; தியானித்தது வைத்தாரென்க. (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சயிதைநானான்
கெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புடைய சொரிதலோடுங்.
கொண்டழற்கடவுள் பொங்கிவலஞ்சமுன்மெழுந்ததென்ப
தெண்டிரவேலியெங்குந்திருவிளையாடமாதோ.

(இ - ள்.) சயிதைபதினையும் நெய்யையும் சொரித்த அளவிலேசான்
மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்தினையில் அழற்கடவுள் அவற்
றைக் கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு விளையாட
வலத்தேசமுன்மெழுந்ததென்க.

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை.

(அக)

2467. கரையுடைத்துகிவிற்றேன்யுங்காஞ்சனவட்டின்முந்நீர்த்
திரையிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரசொடும்முங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னார்ப்ப
வரசருளரசனும்பொற்கலசநீரங்கையேற்றான்.

(இ - ள்.) வெண்டிகிலிற்றேன்றும் பொன்வட்டுப்போலே, கரையை
யுடைய முந்நீர்த்திரையிலே பிருகற்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரச
ரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றவைவன் அகங்கையில் நீரையேற்றுளென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாகலின், இங்
னம் கூறினார். (கஉ)

2468. குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிப்புரைகோதைமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவ்விடக்கைபற்றி
வளரொரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமுனேறினே.

(இ - ள்.) நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றத்போலே
கோதைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்
கையைப்பற்றி எரியைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினென்க.

தளிர்வுரைகை. வீடுத்து-விடுக்க. அநீதரமுள்ள ஓமங்கையும்பண்
ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே
பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்கால்லைத்ததும் பெற்றும். கட்டில் -
விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்த சாந்தியானகூத்தம் ஆலத்தியுங்கண்டு அருக்
ததிகாணப் போமளவுயிருக்கும்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

2469. (க) விளங்கொளிவினம்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூத்தகோலமலரடிகழிஇயபின்றை

யினந்ததிர்க்கலத்தினேந்தவயினிகண்டமர்ந்திருந்தான்
றுளங்கெயிற்றுமுவைதொல்தீர்த்தோகையோடிருந்ததொத்தான்.

வேறு.

2470. (உ) பொன்னங்காழிற்பொலிந்தமுத்துவிதானம்புணர்த்ததேன்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்துவியடர்பஞ்சியவிர்மயிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களை.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

(உ) பொற்காம்பிலே விதானம்புணரப்பட்டு மாலைதாழப்பட்டுப் புகை
மல்கிய மணவறையிலே தூவிமுதலிபவற்றும்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா
ரென்க. வேண்டினவிடத்தே கடுதற்குச் சமைத்த முத்துப்பந்தர்.

(இ - ள்.) அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக்கூறி அறைவாசலிலே
பாலாலே மலரடிபைக்கழுவிய பின்பு பாலடிசிலேயேந்தக் கண்ணாற்கண்டு
பாவைமார் படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்த
தன்மையை ஒத்தானென்க. (கஉ - கஉ)

வேறு.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கினு
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

(இ - ள்.) தழைத்த மயிராள்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார்,
பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண்
வேதற்குரியமயிரை வேலாமற் குளிர்ப்பண்ணுவன; நுண்மையார் கண்கொ
ளாதனவாரிய எலிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா
ரென்க. (கச)

2472. விழுத்தகுமணிச்செவிவெண்பொற்கைவினை
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனாந்துளும்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

(இ - ள்.) கண்ணினார், மணிபாற்செய்தவண்ணியின்பு "வெள்ளியாற்
செய்த தொழிலின்புமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி
இரண்டுபக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கரு)

வேறு

2473. (க) அங்கருங்காவிச்சிவியுறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்கனிவிராயகயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீர்த்தே

னெங்கணுங்குளிர் த்தழின்னீரிளம்பகங்காயுமூன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டித்தையலர்கைசெய்தாரே.

2474.(உ) கைசெய்துகமழுநூறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின்முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமர்லைப்பெரும்ணிச்செப்புஞ்சண்ண
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொடுகெடற்பவளச் செப்பும்.

2475.(ங) தாமணிநானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தாமணித்துகில்களார்ந்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புந்
காமநீர்க்காமவல்லிகவின் கொண்மெவளர்ந்ததேபோ
முவேனெடுங்கட்பாவையப்பனவேந்தினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கருங்காலிமாத்தைச்சேவி ஊடவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக்
கலந்தகாயும் பழக்காயும் தேன்போலே மெய்ம்முழுதையுந் குளிர்ப்பித்த
இனியநீரையுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுந்கூட்டிக் கருப்பூரமுத
லியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தம் களி - தமக்கு இயல்பாகிய்களி.

(உ) கைசெய்யப்பட்டிக் கமழும் சண்ணும்பும். ஊட்டி - கூட்டி. தொ
ய்யற - குத்தமற.

(ங) தாமமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடி
வாகிய விளங்குசெப்பு.

(இ - ள்.) கன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காம
வேட்கைபொருத்தம்படி கைசெய்த பாக்கிணையும் வெற்றிலையிணையும் தாது
யும் இனிய முகவாசத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்டக்
காயும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும்பாவை மற்றும் விரும்புவனவற்றை
யும் ஏந்தினாரென்க. (கக-ஐ)

2476. விரிகதிராமின்னித்தாரொணுந்திருவில்விசிக்
குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுகிந்திக்கலிங்குகடி மங்கவன்றே.

(இ - ள்.) சேவகனாகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய
மின்னையின்வித் தாரென்னுந் திருவில்விசிக் பெய்த காமமாகிய மாரியா
லே இலக்கணையது நெஞ்சென்றுகனம்நிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குகள்
மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திதந்தாவென்க.

என்றது, அவன்வினைவித்த காமவின்பநிறைந்தவன், உவகைக்கண்ணிர்
வீழ்ந்தனவென்றவாறு. புயல் - நீர்; "புயல் தலர்சடை யேந்தவன்" (திருச்
சிறு. உசு0) என்றார். (கக)

2477. தோக்கையந்துகிலிஞடன் றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொசிவல்லா, தவில்லா னிடிகொடியகலமின்றேன்
றேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றருமுக்கரைந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயினாளே.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு
கோபமும், தார் துசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்தறித்கும்.

-(இ - ள்.) சிவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலை
களாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன ; அதுபொறுதே அச்செல்வன்
தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை, கைந்த, பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்
தன்மையளாயினாளென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுக்கூறினார். இடுகொடி முலையென்க. (க00)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்ந்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிறுசிறுருளாணவகுத்தசாந்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தையமுத்தித் தொழுதல்
தகச்செய்த காம்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

(இ-ள்.) பொற்றகட்டை நறக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச்
சிலியின்சிறுருளாணவகுத்த சந்தள ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிந்த
தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (க0க)

வேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சாந்தமாகமெழுதித்தகைமாமல
ராய்ந்துருட்டியவனஞ்சவிசெய்தான்.

(இ - ள்.) அவள் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக்
கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தையெழுதி மலரைச்சூட்
டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனக்கருதி
அவனாடியநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலக் கண்களாலே
அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூற்றறு.

(க0உ)

2480. மணிசெய்விணைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவளக்கொடி
மணியுமுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாளே.

பாண்டில் - தாளம்.

(இ - ள்.) கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடியதேத்தைச் சாயல் கேட்டு, ஒருபவளக்கொழு மணியையும் முத்தத்தை யும் பூத்த தன்மையையொத்தானென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன் றப்பாடியபாட்டினும் சிந்திமுறுவல்கொண்டானென்றார்; அதுபாடுதல்வரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தானென்றத்போலவும் நினைதது. (க௦௩)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின் குரன்மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்விளைத்தானெனத்
தத்துநீர்த்தவனைக்குரற்கிண்கிணீ
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

(இ-ள்.) அவன்புணர்தலால், தவனைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண் கிணியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அந்நிலையையுணர்ந்த அவன்புணர்தலால் இக்குரல்மேகலையும் காதலிவித் தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தானென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலை யிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சிலம்புநீக்கி. (க௦௪)

2482. ஏந்திநாங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுக்கோவினனாகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிந்தன
சாந்தமேந்துமுலையாள் கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்த.

(இ - ள்.) இறவரும் வேறுவேறுக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்த லின், அவளணிந்த கலன்கள்தாம், இவள்வருத்தமென்று யாங்கள் சேரவிடு கின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுக்கோம்மன்னாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவேமென்றகருதினாற்போலே ஒலியலிந்தனவென்க.

கலன்கள் இரண்டுகாலத்தம் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமெ ன்நேகூறினார். (க௦௫)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவினையாநிந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவரையின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுபரலங்கல்வரைமார்பன்
கூடுமயிர்க்கையும்வகைகூறுவதுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவனோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அர னும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்த சம்போதமுள்ளது. இனி, அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற கந்தம் அதுதியாகயிருந்து முத்தியெய்துவரைப்பத னால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றமாம்.

எககா

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்கம் மாம். கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பு; வரையிற்றதைந்தமின்போலே மாமாயைத் தனக்கென்றே வளர்த்த மார்பு.

(இ - ள்.) கோதைபுடனே உலகினவர்போலே விளையாமார்பன் இலக் கண்புடனேகூடுவதொரு மயிர்களைபுஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனென்றாரென்க.

நாலாநாள் அரசார்க்கு மயிர்களைத் தழுதழையென்று கூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (க0௬)

2484. உச்சிவலைவளர்ந்திளமையொழிந்தவயர்திண்கா
ழிச்சவியவல்லவெனவெழுதியவையுன்றிக்
கச்சவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமென விரித்தார்.

(இ - ள்.) உரையுச்சியிலேவளர்ந்து முத்தின காம்புகள் இப்படி அழகுடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (க0௭)

2485. முத்தகநிறைந்தமுனையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவும்படமாதோ
வொத்தகலமெண்முழமென்றோதிகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினூன்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும் எயிறமுடைய யானை.

(இ - ள்.) நூன்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்த அகலம் எண் முழமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடுவே திருவுமாகக் கோலஞ்செய்தாரென்க. (க0௮)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிரணியாயிரமர்க்கால்
செழுந்துபடச்செந்நெனிறைத்தந்துண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலைவேற்கணவரமைத்தார்.

(இ - ள்.) வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமர்க்கால்கூட செந்நெல்லு வளமைப்படநிறைத்த அவற்றிலே அறுகையணிந்து இவ்வளவு அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் கூறுதிரிந்தது.

(க0௯)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவார்டடர்களுடி
பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப
மங்கலங்களெட்டுமிவைமணியிற்புனைந்தேந்தி
யங்கயற்கணநிவையர்கடென்விழக்கினின்றார்.

(இ - ள்.) அரிவையர், தம்மை மன்னியாலே புனைந்து, புணர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றோர் க.

1 திருவாரென் தது, சாமரையடியை. இனி, கும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரை கூறித் தென் திராமம். (கக0)

2488. வெள்ளருருவமாலேடைகீழிருவாய்ப்போ
லொள்ளருருவவாருருவின் நனர்தென்மேல்பா
லுள்ளருருகநோக்கியுயருழுத்தகலுமேந்திக்
கள்ளருருவமாலேயவர்கைதொழுதுநின்றார்.

(இ - ள்.) வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவி வடகிழக்கேநின்றார் ; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடைய மக ளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினொஞ்சருகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொ ழுது தென்மேற்கேநின்றோரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர்நீரறுகுதளும்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிநுந்தவலிபஞ்சிச்
சீர்நிறையவரையகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ.

(இ - ள்.) மூங்கிலரிசி முதலியன துளும்பும் மணித்தாலும் வடமேற்றி சையிலே ஆரவிருந்தன ; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்ததற்கு, பட்ச பாத முறைமையாகத் திருமகனோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சியின்பேரே வட திசைக்கண்ணே இருந்தனவென்க.

பஞ்சி - வெண்மிகில். 'உறைகருவி' பாடமாயின், வாரம் உறைகரு விருவியென்க. (ககஉ)

2490. பானுரையினையவணைப்பைங்கதிர்கள்சிந்தித்
தானிரவிதிங்களொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேணிரைசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வானுயரவோங்குகுடைமன்னர்பெருமானே.

(இ - ள்.) இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசார்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோ டே பொருந்தி இருத்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல்.

(ககங)

வேறு.

2491. குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகையத்துவா
னிளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி
கிளையநீங்கிக்கிளர்சாபத்தினுவிதருயினான்.

(பி - ம்.)—1 'திருவார்த்ததென் தது, சாமரையை ; வகாரம்'

(இ - ள்.) குளநெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச் சொரிவித்த சோலையிடத்தே மணி எரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகாப்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வளத்தின்முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீக்கி காவதனாயினு னென்க. (ககச)

2492. (க) ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்
 . ரேய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினான்
 - வேந்தன்றன்றாற்களிற்றாந்திசிறப்பொழிமேயினான்
 வாய்ந்தகோலமுடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறானான்.

வேறு.

2493. (உ) நித்திலவடமும்பூணுமா முநிழன்றுதாழ
 வொத்தொளிர்குழைகள் காதினான் றுபொன் லூசலாடப்
 பைத்தரவல்குற்பாவைகரகநீர் சொரியப்பாங்கின்
 வித்தகன்பூசிவென் வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன் றினான் ; தொக்க னுந்தகேள்வி முற்றக்கந்து அலங்காரமென்பதொரு னாலும் கண்டான் ; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான் ; அழகுடை யான் ; தன் தொழில் மிகுதியால் காவிரர்க்கேறானான் ; வித்தகன் ; அவன், ஒருபாவைபோல்வான், நித்திலவடமுதலியன்தாழக் குழைபூசலாடக் கரகத்தி னீரைவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனைவணங்கினுனென்க.

வேந்தனுக்கு : கு, உருபுமயக்கம்.

(ககரு - சு)

2494. நச்செயிற்றரவினோக்கின்மன்னரைகடுங்கோக்கி
 வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியருழியென்னு
 வச்சுதன்கொண்டிமன்னனடிமுடித்தெளித்துநங்கை
 யுச்சிவண்டிமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

(இ - ள்.) அரவினோக்குப்போலே உள்பகைவரை கடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிரவண்ணன்காப்ப வாழ்காலம் வாழ்வாயாகவென்று அறிகையும் அரிசியையும் கைகொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுத்தெளித்த அவற்றை இலக்கனையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவண்ணன்கூறினான்.

(ககஅ)

2495. வாக்கினிற்செய்தபொன்வான்மங்கலவிதிபின்னந்தி
 யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணவ்வலக்கவுருறுத்தியாரந்த
 தேக்கணின்னகிழைநீதேக்கிடுங்குழறினானே
 நோக்கலனுனித்துநொய்தாவிடக்கவுருறுத்தினானே.

(இ - ள்.) தூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னுற்சமைத்த மக் கலமானகத்தியையெடுத்தமூர்த்தத்தே அண்ணுது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிற்தேநோக்கி அவளிடக்குவுளிலே உறுத்தினுனென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து - பொருந்தவிட்டமூகூர்த்தத்தே. நெய்யை இடத் தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (ககஅ)

2496. ஆய்ந்தபொன்வானைநீக்கியவிரிமதிப்பாகக்கன்மேற் காய்ந்தவாள் கலப்பத்தேய்த்துப்பூநிறீஇக்காமர்பொன்ஞாண் டோய்ந்ததன் குறங்கிலவைத்துத் தகிலினிற்றுடைத்துத் தாய்தா வாய்ந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினுனே.

(இ - ள்.) உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃ கும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுந் கல்லிலே திட்டிப் பூவை அக்கல்லிலே நிறுத்தித் தன்னுடையிலேவைத்துப் பின்புசீலை யிலே துடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புரட்டி உற்றது தெரியாதபடி முகத் தைத் திண்டினுனென்க.

1 “பூவைநிறுத்தியிட்டி” என்ப. குனிதலின், பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (ககக)

வேறு.

2497. ஏற்றியும்மீழ்த்தும்மிடையொற்றியும் போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக் கூற்றனமுக்கோலஞ்செய்தான்கடற் றோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

(இ - ள்.) ஏற ஒதுக்கியும் இழிய ஒதுக்கியும் கடுவுதிறந்தும் கீற் றனமுக்கத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க. சந்தனத் தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.)

2498. கோதைப்பாரத்தினுனந்தன்னுணினு் மேதிலான்முகநோக்குமினிவினும் பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக மேதியின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

(இ-ள்.) மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளகாணத்தாலும், நாவி தன் முகத்தைநோக்குகின்ற இனிவரவாலும் சுவிழ்த்தமுகத்தை ஏதமின்றும் படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரிஇ யிரியலுற்றனபோன்றிணக்கண்மலர் வெருளியோடவிசுட்டிற்றலாயிப திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினுன்.

(15 - ம்.)—1 “பூவுதித்திண்டி”, “பூவுதித்திட்டி”

(இ - ள்.) சிச்சிலிக்குவெருவிக் கர்பல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினுள்ளே.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த திருவில். (க௨௨)

2500. ஆரமின்னவருங் துயந்தான்களைந்
தோருமொண்டிறற்கத்திரிகைத்தொழி
வீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினுன்
ரூரன்மாலேத்தயங்கிணர்க்கண்ணியான்.

தான், சுட்டு.

(இ - ள்.) தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாலிதன், மயிர்க்கத்தியைநீக்கிக் கத்திரிகையாற்செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்த வாழ்த்திரீங்கினுள்ளே.

வேறு.

2501. அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றாநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலேவெள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தநீரெந்தப்புனலாடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையை அஞ்சலித்து இளைத்து நடக்கின்றாளு
ன்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாரும் மறவோனும் வேந்தர்
மணிக்குடத்தே நீரையேந்த மஞ்சளமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தா
ரென்க. (க௨௩)

2502. எஞ்சற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து
தஞ்சற்றம்வேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வகளர்கின்ற
நஞ்சற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசப்பிற்
கஞ்சற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிந்தாரம்மமணிவடமே.

(இ - ள்.) இடத்திற் நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்
வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தஇடத்தைபுட்
பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையிச்சீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கைதள
ருகின்ற நுசப்பிற், இவ்விடத்தைவிடவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்
டுமென்று அஞ்சியிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்திங்
கினைக் கேட்பாராவென்க.

கஞ்சுதோய்த்தவேல். பாவையதுநுசப்பு. நல்கூர், அடை. (க௨௪)

2503. சுமேண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிராவிநாறுவெய்தோய்தளிர்மேனி
துடிநுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவரையெழைமலர்மார்பன்
கடிநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழ்ந்தான்.

(13 - ம்.)—1 'சுந்தமலர்நுடிப்பொய்தும்'

(இ-ள்.) மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெவ்வார் மண்ணிலேசொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோலகூறும் மீனமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்புள் காமக்கூலிலே அழுந்தினனென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉ௬)

வேறு.

2504. வழங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்
தொழிந்தயின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டான்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகா நிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுகுத்தற்குப் புழுங்குவதொரு கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடக்கூறினார்; புழுக்கம், வேட்கையாற்றேற்றமென்க.

(இ - ள்.) தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வானுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்: தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகத்தை உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழைய தன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கினுளென்க. (கஉ௭)

2505. தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்
துமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமனப்பிணக்களஞகவைகினார்.

(இ - ள்.) சேவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணரு முணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய் மயங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினாரென்க. (கஉ௮)

வேறு.

2506. மாதர்தன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லான்
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம
பேதைமைபிறரையுள்ளியழுபவர்ச்சேர்தலென்றான்
வேதனைபெருகிவேற்கண்டயுயிழ்ந்திட்டவன்றே.

(இ - ள்.) அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையானாய்க் காதலித்திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டும், கேட்பாயாக; பிறரைநீண்டு அழுபவரைச் சேர்தல் அந்நயாமகாணென்றான்; அவ்வாவினே வருத்தமிருதலிற் கண்கள் நிலையைச் சொரிந்தனென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிதந்த மருட்கையென்று மெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉ௯)

2507. நானுசாந்தழித்துமாலேபரிந்துநன்குன்கவுகிந்நிச்
சிறுபுசெம்பொழுமிமணிவிரகெரித்துவிம்மா

வேறியுமிழிந்தாழமுழ்புருவங்கண்முரியநொந்து
தேறுநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றாள்.

(இ-ள்.) சேறநின்ற அழித்துப் பரிந்து சிக்கு நெரிந்து விம்மிப் பருவங்
கள் ஏறியுமிழிந்தம்முரியும்படி நொந்து முகம் வியர்த்துநின்றாளென்க. (கரு) 2508. இற்றதென்னாவியென்னாவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ
ஹற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுகுத்தவன்றே.

(இ-ள்.) திருமகன், வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றாளென்றுணர்ந்த
இற்றது என்னாவியென்னாச் சேறையைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு
ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுகுத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க ; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது.
தாமரையினின் தும் புறப்பட்டுச் சிறிதுகரியநீர்மையையுடையமுத்தம்சிந்து
வன்போலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனிபையுகுத்தன ; ஊடல்
முழுதந்திராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை.
உற்று - ஊடலீர்த்துமவெனத்திரிக்க. “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற்
தப்பினெ, நென்றடி சேர்தலு முண்டு” (கலி. அக) என்றாகலின்,
அடியில்வண்ணக்கியபின்னும் ஊடல்தீராதமுதானென்றல் கம்பிற்குப் பொருந்
தாது. “இவிலே யிழவே” (தொல். மெய்ப்பாடு. ௫) என்னுஞ்ஞத்திரத்
தில் அழகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், “கயமலருண்கண்ணாய்”
என்னுங் (௩௭) கலியில், “தானுந்த, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன்***சே
யேன்மன் யானுந் தயருழப்பென்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இனி
வரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினுற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்
றிய இனிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றுகொள்க. வணங்குதல்
அவற்கு இனிவரவு. அதனாகருணையிறந்தது. அழகை ஈண்டுக் கருணை.
இதனால் ஊடலீரக் கருதினாாம். (கரு) (கரு)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்துகுலாய்க்கொழுந்தின்றகொம்பே
கண்டுகன்களிர்த்துநீராயுருவதுகரக்கலாமே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பென்றேன்காள்
வண்டிகாள்வருடிக்கைவார்தாமொழியினென்றாள்.

(இ - ள்.) அக்கருணையிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இட
மென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நீன்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தினு
தற்குக் காரணமானகொம்பே ! நீன்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கன்களிர்த்து
நீராயுருவதனை நீ அறிபாது கரக்கலாமேயெனவினாவினாள் ; ஆண்டு அவட்
குச் சிதைவுபிறர்க்கிமைமென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்
கூறுமையால் தான் அதனைபுணர்ந்த நிறையழிந்து,தேன்காள் ! வண்டிகாள் !

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வினைவை துமக்கன்றி வேறு யார்க்கு உரைப்பேன் ; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையொழு வரந்தரும்படி கூறுமி னென்றுனென்க.

சிறைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிறைத்து நிறை யழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினேரிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மை யெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்சுமுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில்வந்த புள்ளைநோக்கி, இனி துமக்கு எளிது ; நீர் ஊடநீர்ப்பிராகவென்றான் ; ஊடற்குக் காரணமின்றி யும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினாகைலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக் காவலன்மடந்நையுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை பாஸையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்முட்டாமே.

(இ-ள்.) பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட் டுன்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து, தம்மிற்றும் யாமும் கம் சேவல் இங்ஙனம்வணங்கி ஊடநீர்க்குமிடத்தித் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம் ; இதுகண்டும் அருளாத இவன்மனம் கல்லோ ? இரும் போ ? அறிகின்றிலமென்றன ; என்று பின்னும் அப்பறவைகடாம், கக்காய் ! பாவாய் ! இவன் சிறிதுந் தவறிலன் ; இனி நீ அருளாயென்று இரக்கக்கட வேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அடனூடநீரக்கருதியதன்மை தாமுணர்தறெற்றமையின், இவ னிறந்துபடுமெனக்கருதி இங்ஙனங்கூறின. (கஉங)

2511. பெற்றகூழுண்டிநாளும்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
1முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாளடிசில்காட்டாள்
பொற்றொடித்தத்தையீரோபொத்துதும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் உசாவின் அளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வருங் காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய் ! யாம் பெற்றசோற் றையுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம் ; இத்தன் மையேமாகிய யாம் முறுக்குரைமைகூறின, பொற்றொடியாகிய நங்கை கம் க்கு மூன்றுநாள் அடிசில்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே ! நம்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரையென்றது, இழிவுசிறப்பு. (கஉச)

2512.(க) பதியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சிறுபூவினாற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருளல்வேண்டு

(பி-ம்.)—1 'முத்திமை', 'முந்தன்மை'

மொழிபடைக்களிதுபோலவுயங்கவுமுருகினோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டினைக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513.(உ) ஈன்றதாயர்னுமாகவிதனைக்கண்டிடுவோவாமே
னன்றியான் சாவலென்றேநலக்கினிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டிநக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
றூன்றவனாரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக்
கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பரத்தையர் ; தம்மியல்புகெட்டுப்
பொருள்வேட்கையால் அதன் மன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்
கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்த வாங்கினும்போல இவர்க்கும் பொரு
ளால் மனம்நெகிழ்த்த இன்பக்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்
லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

(உ) இதனை - இவனிந்தபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் -
இவட்குப் பிள்ளையாகிய யானும்.

(இ-ள்.) நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே
வேல்தைத்துநின்ற களிதுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சுருகாத பரத்தை
யர் தன்முடிப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழி
யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே
வேண்டும் ; இவ்வனஞ்செய்யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயி
ரைக்கொண்டிரேன் ; யானும் இவ்வனம் மான்றவனைப் பெற்ற தாயார்தன்
மையேனும்படி கான்றுகொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாலே
கழுத்தை யாப்ப, அவள்இதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக்
காள் ; அதுகண்டு அவன்மைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப்
பரவினானே.

(உ) வாழியவென்றது கிளியை. தாயார்தன்மையென்றது, இவ்வ
னம் கொடியவனைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி ; கொடுமை-
வலியச்சாதல். (காநு.சு)

வேறு.

2514. ின்றையோதநீர்நின்றுநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கடுகைக்கிலையால்வாழிநீலந்
கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்துநருதிநின்
வண்ணமிதுவோமதுவுண்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநருதி-தேனை உட்கொண்டு அலர்தி ;
செருக்கிச் சிறியாசின்மேற்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - சிறமும் சாதியும்
தோன்றலின்றது.

(இ - ள்.) நீலமே ! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று தடவிலே ஒருகாலாலேநின்று உயர்ந்தவத்செய்யியும் இவள்கண்ணை ஒவ்வாயாபின்று ; இதற்கு யான் வஞ்சினக்கூறவோ? அதுவேண்டா நீலமே ! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாபின்று ; அதற்குத்தாழ்விலை ; நின்வண்ணம்யாது ? கரும்புதமல்லவோ ? அதுவும் நினக்குத்தரும் ; ஆஃது ஒழிந்து கள்ளுண்பார்சேரியிலே நிற்பவின், இக்குணமும் பட்டதோவென்றனென்க.

இஃது, “அதிரடியே யாசிரியத் தனையொடு, நெறிபெற்று வருஉநேரடி முன்னே” (தோல். செய். கு. சுச) என்ச் செய்யுளியலிற் கலிக்கு அதிரடிவிதித்தலின், ‘வாழிநீலம்’ என ஆசிரியத்தனைபெற்ற அதிரடிகள், ‘கண்ணெவ்வா பேணும் களித்து நகுதிரின்’ என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த அகநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டனையும் விரவும். “பாநிலை கையே கொச்சகக் கலியென, நானலில் புலவர் நுவன்மகம்தனரே.” (மே. மே. கருடு) என 1 அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதிக்கறவின் ஓசை துள்ளியவாறுமுணர்க. இனி ஆசிரியத்தறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கவியிற்குநிலம். (கட. எ)

வேறு.

2515. பாண்குலாய்ப்படுக்கல்வேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதாரைவைத்தாரென்னுறொன்றுநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவமுதயீந்தாளீ
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனாகே.

(இ - ள்.) நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப்படுத்தல்வேண்டா ; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையிலலாதாரை வளர்த்தவைத்தார் என்ன இளிவரவுறொன்றுநக்குக் குன்றனற்கு அமுதத்தைநந்தாளென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கறிஞன். (கட. அ)

2516. நலங்குவித்தனையமாதர்நன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவந்நதிடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புநொந்திங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனெழுந்ததன்றே.

நலம்-மகளிர்நலம். புலம்புவித்து-அவசமாக்கி. பகைப்புலம்புக்கவேந்து போலே அருளின் நீங்கிக் கவாந்திட. கலம் பலநிலங்களிப்பிறந்த பலமணி களையும் தன்னிடத்திச்சேர்த்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்க ளெல்லாம் தான்சேர்த்தானென்றார். பரிந்து - பரிய.

(பி. ம்.)—1 ‘வகைநிலைக்கொச்சகம்’.

(இ-ள்.) நம்பி, மாதர்ஸமெல்லாவற்றையும் சிலம்பு இரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்ந்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பி நலத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (க௬க)

2517. திருநிறக்காமவல்லித்ருக்கவின் கொண்டுபூத்துப்
பெருநிறங்கவினியார்ந்தகற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருநிறக்குருசின்மார்பத்தசைந்தனளவங்கல்வேறு
நெரிபுறத்தடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு-சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடத்துவாமும்' என்பாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியஅலர்த்தின நீலம்.

(இ - ள்.) கண்ணாள், காமவல்லி, திருவின முகைக்கொண்டு பூத்துக் கற்பகத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குருசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்றா ளென்க. (க௬௦)

வேறு.

2518.(க) மணிக்கண்மாமாபிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னதோளரச்சீயமும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்
கணித்தநாள்களேழ்கழிந்தகாலையே.

2519.(உ) சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசந்தா
மோட்டியொண்பொனாலோங்குதாரொடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டிமுத்தொளிர்வடம்வளாயினார்.

2520.(ங) பானுரைய்யனபைந்துகிலணிந்
தானிரைய்யினத்தலங்கலேறனுள்
மானிரைய்யினம்மருளுநோக்கினு
ருனாயிருணுமொருவனாயினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) சூட்டு - பூ. சுந்தாமோட்டி - சிந்தரப் பொடியைப் பூசி.

(ங) அலங்கல் - மாலே.

(இ - ள்.) மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்றஅளவிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழ்கழிந்த எட்டா நாளிலே, ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வனத்ததன்பின், ஏறான், அணிந்து மகளிருயிரையுண்டும் ஒருவனாயினென்க. (க௬௧ - ௩)

2521. நெந்தைதன்மகன்சுடர்பொற்குழித்தே
னினங்கவர்ந்துணவிலிற்றுமும்மதத்

தந்தனன்னகையானேயேறினான்
குனிந்தசாமரைகுளிர்ச்சங்கார்ந்தவே.

(இ - ள்.) முன்பு சுந்தைமகனென்று உலக்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது சூழியினையும் சொரியுமதத்தினையும் அந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையேறினான் ; அப்பொழுது கவரிகள் வின்ன ; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசச)

வேறு.

2522.(க)இரும்பிடி நூறுசூழவிறுவரைநின்றதேபோற்
கரும்பொகைய்நெற்றுற்றிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
கரும்புகூழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ்சூழியானேப்
பெருந்தகைப்பினையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே.

2523.(உ)சட்டகம்பொன் னிற்செய்துதன்கதிர்வெள்ளவீயெந்தி
வட்டநல்வரைமவாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சட்டிதற்கரியமுத்தின்றொத்துவாய்நாற்றமுநீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பருதிமொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏறினான், தொழிற்பெயர் ; சட்டு.

(இ - ள்.) கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்த நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரிய வரைநின்றற்போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற ஞ்ஞாமணி யென்னும். யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறின அவன், பொன்னுலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தைநிரைத் து அதன்மேலே முத்தமணிகளையுமுத்தி விடையிடுதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவழம்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதொரு குடை நிழலி லிருந்த பருதியை ஒத்தானென்க.

யானையின்பெயரும் ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறி னார். (கசரு - சு).

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்சிச்சநினைத்தனமன்னர்கூழ்ந்து
புடைக்களிதேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன
வெடுத்தெறிகவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிறைந்தன ; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலே ஏறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச இயம் ஆர்ப்பப் படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

2525. அடிநிலமுறுதனணியருவருத்தமரினாலித்
திடுமயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்போலப்

படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படை சூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) அமரில் வந்து ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருத்த
நாணி இட்டமயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்
ந்து செல்கின்ற மாப் பரந்தன ; தேர் நிரந்தன ; இடைவெளி இன்றும்
படி வேழம் ஈண்டின ; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, ஏண்ணிறத்தற்குவமை.

(கசஅ)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையின்றகரும்பையுஞ்செப்புங்கொன்ற
விழைமுலைத்தடத்தினுடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்களைபெயல்கடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியரவமீண்டிக்கொழுகர்பொலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏதி
அரவம் ஈண்டுதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி.
கடல் பலமுயவொலிக்கும் பெய்தல் புதியவொலிக்குமுவமை. (கசக)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொன்கொடிக்குழாத்தினுலுங்கொழுநறும்புகையினுலுந்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளினுலும்
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே.

(இ - ள்.) சூலம் தெளிந்த நீர்பாரந்த முகில்கிழிக்குமாடத்திற் கட்
முன கொடித்திரள்முதலியவற்றுலே கதிர்மறைதலிற் பாவைத்திரள் பகற்
பொழுதைக் காணவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(கடு0)

2528. பைந்தொழுகளிர்பாங்கர்பரிந்து நூல்சொரிந்தகாச
சிந்தினதழுவென்றஞ்சிச்சிறையன்னநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குளிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்தேம்பத்தாமேதிருமணிகக்கவன்றே.

(இ - ள்.) கணவர் ஊழினமகளிர்மேகலையைப் பற்ற, அதுபரிதலின்
நூல்சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்
தைச் சேராவாயின ; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவை
யன்மையின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்
போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பதனைகள் ஆண்டுவளர்த்தன.

(கடுக)

2529. வெள்ளைமைகலந்தோக்கிற்கிண்கிணியிழற்றியார்ப்பப்
புள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவிழத்

துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணுய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின் பருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறுக்கிஃகூறுகின்றார்; “பேதையல்லே மேதையங் குமமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுக்கினை புறத்தென” (அகநா. எ) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றும், இவைபெயர்நின்ற மங்கை, கடந்தை; அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கையிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பலபருவத்தையுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அது முதலான்களிற் கூறமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியதான்களிற் கூறியவழி இதற்காகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்ளைமைகலந்தநோக்கோடென்க.

(இ - ள்.) வேட்கைபிறவாதமகளிர், தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே கர்ண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்டினியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாரின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தார் காமன் காமத்தினின்பத்தையே துகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணுய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாரைக்கூறிற்று. (கருஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றான்முலையிரண்டுமாகி
முன்னரேவளர்கின்றாற்போன்முகிழ்முலையுமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவாடிப்
பின்னிநீஇவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிசின்றார்.

(இ - ள்.) பெதும்பையர், கர்மன் தன்னிதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டுந்தாலு கிவளர்கின்றாற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கிமுதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல் முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், “திரையெறிதல்” போனின்றது. பின்னும் தலை நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சேரநிறுத்தினும் போல நின்றமைகூறிற்று. இனிக் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றுமுறைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று. (கருங்)

2531. அணிலிலாவீசுமாலையரங்குபுல்லென்னப்போகித்
துணிலிலாவீசுமாலையிறைநுதற்றேழுழிசேர்ந்து
மணிலிலாவீசுமாலையெங்கையர்மயங்கிசின்றார்
பணிலிலாவீசும்பைம்பொற்கொடிமணிமலர்ந்தொத்தார்.

(இ - ள்.) ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் ஆடு கின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப் பிறைபோலும் துதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிநின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்த தன்மையை பொத்தாரென்க.

பணிகொடி-ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்ற கொடி; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினுரைக் கூறிற்று. (கருசு)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசாந்தின்வனமுலைநோக்கினுரை
யுள்ளுயிருண்ணுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக்
கள்ளுயிருண்ணுமாலைக்கதுப்பொருகையினேந்தி
நள்ளிருள்விளக்கிட்டன்னநங்கைமார்மல்கினாரே.

உகிராலே எழுதின முலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாம் கருகியென்றும்போலவுந் தோன்ற. மாலையில் தேனினை மணத்தையுண்ணு மயிர்.

(இ - ள்.) செறிந்தஇருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலி வையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினுரைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்த கதுப்பை ஒருகையாலே ஏந்தி நிறைந்தா ரென்க.

இனி, கதுப்பையேந்ததலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம்.

இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கருநி)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமாந்தர்மாண்புபோன் மறைந்துவண்ணப்
பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்
குட்டரிக்குலனைக்கண்கள்விருந்துணவிரும்பிநின்ற
ரட்டிந்தேனணிந்தமாலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதொரு பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை பொத் தாரென்தது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா நிற்கவும் சிறிததோன்றுமவென்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், மேகலையோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப் புது மையை மறைத்துதுகர விரும்பியேநின்றாரென்க. (கருசு)

2534. பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப்
பாரந்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழா
லரும்பொருணிதிசேளவாசனிற்சுருங்கிநந்து
மருங்குநொந்தொழியவீதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன், ஆட்கள், அசைகள்.

(இ - ள்) தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாகும்போல மார்பு இடமின் றும்படி பரந்து குலிந்த படாமுலைக்கேழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை கோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இது முதலிய மூன்றுகவி பின்புவந்தோராகக் கூறுகின்றன. (கரு௭)

2535. செல்வர்க்கேகிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மாந்தர்போல்

வல்குற்குமுலைக்குமீந்தாரணிகலமாயவெல்லா.

நல்கூர்ந்தார்க்கில்லேசுற்றமென்று நுண்ணுசப்புநைய

வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடக்கைக்கண்ணார்.

(இ - ள்.) கண்ணார், தமது துசப்பு மிகுத்தார்க்குச்சுற்றமின்றியிருந்த தென்று வருந்தாநிகவும் செல்வர்க்குப்பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாத நீர்மையைபுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலதீ தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கரு௮)

2536. கார்வளர்மின்னுவிசங்குண்டலங்காய்பொனோலை

யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க

ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்

வார்வளர்முலையினுர்தமாழைவாண்முகக்கண்மாதோ.

(இ - ள்.) திங்கள் பலவும் காரிலேதோன்றிய மின்னவிசங்குண்டல முத லியவற்றைப் பொருந்த அணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிரைத் தனபோலே முலையினுர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தேநிரைத்தனவென்க.

2537. குறையணிகொண்டவாறேகோதைகாரொடரவோழிச்

சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்

பறையிசைவண்டுபாடப்பாகமேமறையரின்றார்

பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பாஸ்கொண்டதொத்தார்.

(இ - ள்.) செம்பாதி குறையாகப் பூண்ணிந்தஅளவிலே சேவகன்வந்தா னாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம் மிற்பிணங்க ஒடிச்சென்று சிறையழிந்த தேன் செம்பொனுந்தியிலே பொ ழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணிபாத காணத்தாலே ஒரு பாகமறையரின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலே கொள்ளப்பட்ட பெண்ணை யொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல்.

(கரு௯)

2538. பொன்னரிமாலையூண்டியுஞ்சிகைகுலாவிமுன்கை

மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவிரைந்துபோவான்

கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுநாணிப்

பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெருதொழிந்துபோனார்.

(இ - ள்) கன்னியர், அவனைக் காணவேண்டுமென்கிற விரும்பத்தாலே போதற்குவிரைந்து பெண்ணின் மாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைப்பைத்தாராக்கக் கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவை அணிந்து செல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறாதே தவிர்த்தபோல ரென்க. (கசுக)

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம் வித்தியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத் தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்டசுடர்ந்துநின்ற ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்துதிர்ந்ததொத்தார்.

(இ - ள்) கண்ணற் கண்டவர்களுக்குக் காமத்தியின் தொத்து நின்று ாரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோ லும் பசலே, உலாவநடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியைஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசந்த தம்மை நோக்கினார்கள் சுடும்படி நின்றார், வல்லிபூத்துப் பொலி வழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுரைப்ப. இத்துணையும், மணநிலை வகையிற்பிறந்த பெண்பாலாரையும் பரத்தையரையும் கூறினார். இது, மக் கள்வகையார் காமப்பொருட்பகுதிபற்றி முன்னோர்கூறிய குறிப்புவுகையான் வந்த செந்தழைப்பாடாண்பகுதியாம். (கசுஉ)

2540. உகிர்வினையெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமூட்டி யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்கறாங்கி வகிர்பிடுமழைக்கண்ணின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன் முகில்கிழியின்னினைக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) மகளிர், தம்மழகிய கைசிலக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சா லே ஊட்டி! அகில்கமழ் அலங்கலையணிந்து கயல்கின்னீரை எதிர்த்தாற்போலே வடுவகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாததற்கு இவ் வரசனைப்பெற்றேமேயென்று முரிந்த முகில்கிழி மின்னின்றுரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறி னார். (கசுந)

2541. முனித்தலைக்கண்ணென்றிச்சிறுமுலைமுழாலிற்பிஸ்கிப் புனிற்றுப்பால்பிளிற்றித்தேமாவவிறுத்தாங்குப்பாய நுனித்துக்கண்ணாக்கினோக்காதொகிந்துநின்றார்களன்றே கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பூங்கொம்பொத்தார்.

(இ - ள்.) இருமுகள் தலைபோலும் புன்மலையையும், கண்ணிநெற்றியை புமுடைய சிறுர் முலையிலேசேர்தலாலே ஈன்மணிப்பாற் பரிலாதி விவிற்றுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி அரசனே நுவித்துநேர்க்காதே நாணிநின்மவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகிய பாரயிக்குசின்மதொரு கற்பகமெனவே புதல்வனாகிய பழனிக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்மகன வர்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (ககசு)

2542. அவிரிணுசுடாமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத் தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்சாய விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றார் சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டதுகிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச் சூழலார். தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போஷப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய்; வெய்ய, அடை. இது, "வீதாகர்" என்றும்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இம்மனம் இனிது உறையேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் குலையாததன்மைபோல, அவர் தாங்கொண்ட கற்பும் குலையா திருத்தலின், 'பாவை' என்றார்.

(இ - ள்.) சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின்றார், பாவையையொத்தாரென்க. (ககரு)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழைமயங்கியெங்கும் பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளையுமரையும்பூத்துப் பாரித்துப்பைம்பொனுகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன் மாரிமாமயிலனருமைந்தருமயங்கினுரே.

(இ - ள்.) நாகரும் பொன்னுலகிந்தேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மணிமாலையும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு, வாயிறோறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனரும் மைந்தரும் மயங்கினுரென்க.

தம்மக்காக்கின்ற அரசனாதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுடன் வந்தார். (ககசு)

2544. கோழைதாழ்குஷையினிழற்கொற்றவன்பருதியாக மாதரார்முகங்குளென்னுந்தாமமைமலர்ந்ததெண்ணீர்க் காதநான்ககன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளே பூத்துப் பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரணென்னும் மதியாக்குவிர்த மாதரார்முகமென் னுந்தாமனா இக்கொற்றவன் பருதியாக நார்த்தாததனாலும் அகன்றகராகிய

பெர்ய்கையெங்கும் மலர்ந்தன ; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுகின்றனபோன்றனவேன்க.

பேதுறுதல் - இன்மையுற்றுமயங்குதல்.

(கசு௭)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையார்தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்ன கரமெங்குமணிகலவொளியினாலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்தோள் மாற்றாநீர்க், ஆய்ந்த கலங்களை அரசன்வேண்டா திருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ் மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்ற விளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்ட அளவிலே கொடுத்ததொரு கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுத்தல். பூத்ததனுற்பயன், கொடையேயாம் ()

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனார்பெரியயாமுங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாயின்றெனக்கரைந்துமுந்நீர்
மண்பெற்றவாயுன்பெற்றுமன் னுவாய்மன்னவென்னுப்
புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழைதூவினாரே.

முற்கூறியமகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

(இ - ள்.) வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலின், தாம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார் ; அதனால், அவர்கள் நின்னைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டா; கற்புமிகுதியால் அவர்களிற் பெரிய யாமும் சச்சந்தன்மகனாகியநின்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றே மென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கரைந்து, மன்னனே! முந்நீரும் மன்னும் பெற்றஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத்துவினாரென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு. உம்மை, சிதப்பு. இங்ஙனம் நீடுவாழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனையோர்வாழ்த்துவரே பயனின்றும். இத்துணையும், உயர்குடிப் பிறந்தோருகைகின்ற விதிகூறினார்.

(கசு௯)

வேறு.

2547. சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனநீரார்த்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெழிவார்வனையொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலவைநீர்தெளிப்பார்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தமகளிர், ஓச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேனறுநம்பும் பூம்புகையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங்கூட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலிய வற்றால் தெளிப்பாராயினுரென்க. (கஎ௦)

2548. முந்துரூர்தழிந்தமுருகனம்பியென்பா
ரைந்துருவவம்பினங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்
சின்தையிற்களிப்பார்சேனெடியகண்ணூர்.

(இ - ள்.) சிந்தையிற் களிப்பார்த் திகழெடியகண்ணூர், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்றவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயினுரென்க. (கஎ௧)

2549. தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டிடையும்
பாசமாகநின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசுவண்டியிரும்மொய்யலங்கறழக்
காசில்காம்பஞ்செப்பிக்கண்ணினுவிரப்பார்.

(இ-ள்.) வண்டியிரும் கழுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சேவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறாகக் கருதிநின்று தம்கண்ணிலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினுரென்க. (கஎ௨)

2550. வண்டறைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்றைத்
கண்டிலேனென்மாமைகைவனையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டிவாழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி ! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டிவாழ்கின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோ வென்று வினாயினார்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்கான்; அதனை விடலாகா தென்பார். தம்மைப் பிறப்போற்குறினார்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினுரென்க. (கஎ௩)

வேறு.

2551. கொழித்தினாயோதவேலிக்குமரணப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுல்கமெல்லாம்விளக்கிநின்றிட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலம்பெண்டிரிற்பெரியனோற்றாள்
சுழித்துநின்றறறுதகற்பிற்சுந்தையையாகவென்பார்.

(இ - ள்.) கொழித்த இரைக்கின்ற கடலை வேலியாகவுடையவுலகம் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம் விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அதுவன்று; பெண்டிருட்பெரியனாக கோற்றாள் சுந்தையேகாணென்பாராயினுரென்க.

எங்கள் சீவகசிந்தாமணி.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றாக. சுழித்தல்-
வேறோரிடத்தின்றி நிற்கல். அறுத கம்பு. - அருட்கம்பு. (கஎசு)

2552.(க)சாந்தகங்கிழியமாலேத்தடமுலைஞெழுங்கப்பில்விச்

சேர்ந்தெழுநங்கைமாரே திருநங்கைமார்களல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையஞ்சுமந்துவைவான்
போந்தவநங்கைமார்கள்பொய்நங்கைமார்களென்பார்.

இதுமுதல், "ஞ்சுசுமுத்தாலும்" (சீவக. ௨௫௫௭) என்னுங்கவியன
வும் ஒருதொடராக்குக.

(இ - ள்.) ஆகங்கிழியும்படி ஞெழுங்கப்பில்விப்புணர்ந்தெழு முலையி
னையுடைய நங்கைமாரே கல்வினைசெய்த நங்கைமார்; அநங்கைமாரல்லா
தார், கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந்
நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்திரையையாய்ப் பப்பெறாமையின், 'பொய்நங்கைமார்க
ள்' என்றார். (கஎரு)

2553.(உ)இடம்படவகன்றுநீண்டவிரும்லர்த்தடங்கணென்னுங்
குடங்கையிடுண்ணிகொண்டிபருகுவார்குவனைக்கொம்பி
னுடம்பெலாங்கண்களையிடுருவார்க்குமின்றியேற்ப
வடங்கவாய்வைத்திட்டாப்பருகியிட்டமினென்பார்.

(இ - ள்.) கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்தொண்டு பருகுவார்;
குவனையை முழுதும்பூத்ததொரு கொம்புபோலேஉடம்பெல்லாம்பொருந்தக்
கண்ணுயிற்றாயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க
அக்கண்களிடத்தே வந்துகிறைய அதனையிட்டிவைத்து நுகருமின்; அல்லது
இவ்விரண்டுகண்களாலும் நுகரமுடியாதென்பாரென்க.

இட்டமின், வினைத்திரிசொல். (கஎசு)

2554.(ஈ)முலைமுதறுந்தவன்றேமூரித்தாளாளியானேத்

தலைசிலம்புரளவெண்கோடுண்டதேபோன்றுதன்னைச்
சிலையிடம்பிடித்தனான்தேவ்வரைச்செகுத்தநம்பி
சிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சகவையமென்பார்.

(இ - ள்.) யாளி முலையைத்தறந்தவன்றே யானேத்தலை சிலத்தே கிட
ந்த பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகநி
யத் தன்னைகளிலே வில்லையெடுத்த நிரையிட்டவன்றே தெவ்வரைக்கொன்ற
எம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரைந்தபன்மை, பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகை
வரன்மை முன்னர்க்குறிலும். யானேக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும்
சிறிதொழுகு பதைத்தபிற்போமாறுபோல நிரையிட்ட அன்றுதொட்டும்
இவன் எமக்குப்பகையாவென்னுங்கருத்தானே பதைத்துப் பட்டானே

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினர். அவன்பதைத்தமை, “வாளுநர் புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபேரல்” (சீவக. ௪௫௫) என்றதனான்க.)

வேறு.

2555.(ச) இந்நகரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுந்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்ந்தவாறுந்
கைந்நிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா
லெண்ணைதவஞ்செய்யாநிகழ்ந்திருப்பதென்பார்.

(இ - ள்.) இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத் திற்கு ஒத்தல்லாத வாணிகனில்லே தான்வளர்ந்தபடியும், தம். ஒழுக் கத்திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், கல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாநிறுப்பது என்னையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார். (சஎஅ)

2556.(ரு) பெருமுழங்குதிரைவரைகணிந்திப்பிணியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்ட
மொருமுழமுஞ்சேறலிலரோனும்பொருளுர்க்கே
வரும்வழிவினையுமுந்துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

(இ - ள்.) திரையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவர்க்குக் கல்லிணையின்மேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் கல்லிணையுடையாராயின், பொருள் தானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தீட்டிலே வரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதுவாகிய தவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்த இவனுக்கு எய்திற் றென்றார். (கஎக)

2557.(சு) நஞ்சுக்குத்தாலுநவையின்றுதவநின்ற
லஞ்சியொளித்தாலுமரணில்லைதவமுலந்தாற்
குஞ்சரத்தின் கோட்டியுடையுமுய்வர்தவமிக்கா
ரஞ்சலிலரென்றுமறனேகளைகண்ணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக் கொன்றபின்னும் கட்டியங்காரன் அர சாண்டிருந்தமைகருதி, நீஞ்சுக்குத்தாலும் தவநின்றால் கல்வியின்றமா யிருந்ததென்றார். தாமரைவிரடும் வகுத்து உதவாந்நேரின்றும் அவன்பட் டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்த தென்றார். இவையிரண்டாலும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச் சிறைசெய்த யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவ மிக்கார் கோட்டியுடையிருமுட்பட்ட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால், சீவகனது கல்லிணைய வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

திவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் கனைகணுவது அறக்கடவுளையாயிருத்த
லின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருத்தாரென்பாரென்க. கனைகண்,
* 'முதுகண்' என்றும்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றிவினை தவஞ்செய்தார்த்
கும் இடையே றுகரவேண்டும்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(௧௮௦)

வேறு.

2558. முரல்வாயருற்சங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்
கரைவாயமுத்தீன்றுகானன்மேயுங்கடற்சேர்ப்ப
ஹரைவாயநகர்பரவப்போகியொண்பொனெயில்குழந்த
விரைவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வனைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்
தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையின்று வருத்தமின்றித் தானேபோய்
மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று
கருதித்மென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகான்க ; சங்கு தாழையின்மு
கைக்கு உவமையாதலின். உரைவிடத்தனவாகிய நகர் ; " நிலநாவிற் திரித
ருஉம்" (கலி. ௩௫) என்றும்போல. தெய்வத்தன்மையால் விரையை மாறா
மல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

(இ - ள்.) சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயி
லுக்குப் போயினென்க.

(௧௮௧)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்குவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டி
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்பூங்காவிற்படைநீக்கித்
திருகுகனைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகேநின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினம்மனனும் காவெனவே, அக்
குருகின்வருத்தத்திற்கு அவையும் வருத்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை
தோட்டிற்சுமர்திருந்த தேனாகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

(இ - ள்.) கழலான், காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தா
னென்க.

(௧௮௨)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகௌல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மன்னன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாபைப்பெற்றேனென்
நிறைஞ்சிமுடி துளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறப்புருதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திற
த்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகௌல்லாம்
மறைத்தன.

* இச்சொல், பெருங்கதையிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன ; சீசைகள் மறைந்தன ; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதநினைப்பெற்றேதைலின், இதற்கு முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெயென்று முடிதளாக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாரின்று தொழுதானென்க.

‘ஏத்தி’ என்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று. (கஅகூ)

வேறு.

2561. திருமறுமார்பினே திலகமுக்குடையினே
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையின்
னெரிபுனாமமாலரினையடிதொழுதும்.

(இ - ள்.) மார்பினையுடையை ; குடையினையுடையை ; ஆதிவேதத்தை முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடையை ; நீ அங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதின்றேமென்றானென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, “உம்மொடு வருஉங் கடதற” (தொல். வினே. கு. ௫) ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்ததல் காலமயக்கு. எரிபுரையுமடியென்றார், பிறவியைச்சூழதலின் ; மலர்மேலேற்றுதலுமாம். (கஅச)

2562. உலகுணர்கடவுளையுருகெழுநிறலினே
நிலவிரிகதிரணிநிகரறுநெறியினே
நிலவிரிகதிரணிநிகரறுநெறியைநின்
னலர்கெழுமரைமலரடியினேதொழுதும்.

(இ - ள்.) கடவுட்டன்மையையுடையை ; அந்தவீரியத்தையுடையை ; ஈக்கிலத்தியானத்தையுடையை ; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

நிலவின் கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவுருபு. (கஅரு)

2563. மறுவறவுணர்ந்தனைமலமறுதிகிரியை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனின்
னறைவிரிமமாமலர்நகுமடிதொழுதும்.

திகிரி = அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டிருக்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

(இ - ள்.) உணர்ந்தாய் ; திகிரியையுடையாய் ; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடையை ; அத்தன்மையையுடையவனே ! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

இவைமுன்றும் தாமம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிக் கீந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடங்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (கஅசு)

வேறு.

2564. நந்தாவிளக்குப்புறமாகெனநான்குகோடி
நொந்தார்க்கடந்தான்கொடுத்தான்பின்னை நூறுமுதூர்
கந்தார்கடாத்தகளிறுங்கொடுத்தேர்கணாறுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினுனே.

(இ - ள்.) நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவென்று நூறுமுதூரும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னாரும் சேலித்தற்கு, நூறுகளிறுமையும், நூறுதேரையும் அவனுக்குச் சேர்த்தினுனென்க. (கஅஎ)

2565. வாடாதமாலேமணிமாலேபொன்மாலேமுத்த
நீடாமாலேநிழன்மாண்டபவழமாலே
மாடார்ந்திழியுமுருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொண்டஞ்சென்றுபுக்கான்.

நீடு ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு-பக்கம்.

(இ - ள்.) கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமால்களிறுமும் மணிமாலே முதலியவற்றையும் மலரையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன் கோயிலிடத்தே புக்கானென்க. (கஅஅ)

வேறு.

2566. உலமருநெஞ்சிலெட்டாமன்னவருந்தயாணை
வலமருப்பிரீந்துசெய்தமணிகளர்கட்டிலேறி
நிலமகள்கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்
புலமகள்புகழப்பொய்தீர்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

(இ - ள்.) நிலமகள்கணவன், நாமகள்புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தர்திரளிலே கிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

‘நிவந்து’ என்றார், அரசரின் தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅக)

2567. எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்துலகமேத்த
வித்தியபுகழினற்குவிருந்தரசியற்றிநாடி
மொத்தனனல்கித்தன்னையுழந்தனள்வளர்த்ததாய்க்குச்
சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கினுனே.

(இ-ள்.) திருமகள், இவள் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத் தம்படி கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையுநல்கித் தன்னேவருந்தி வளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய தேவியென்றும் பட்டத்தையும் நல்கினுனென்க.

“அந்த னுளர்க் கரசுவரை வின்றே” (தொல், மரபு. கு. அஉ) என்பதனால், அந்த உடையொழிந்த இருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற் பன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசனித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக0)

2568. இனக்களியானைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத்
தனக்கிளையானைநாட்டித்தான்நனக்கென்றுகூறிச்
சினக்களியானைமன்னர்மகளிரைச்சேர்த்திரம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளங்கெழுநாடியீந்தான்.

(இ - ள்.) நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்
றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்குன், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங்
கள் இக்காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டு கூறித் குறு
நிலமன்னர்மகளிரை நபுலற்கும் விபுலற்கும் மணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள்
மனத்திற்கு இனிதாக உறைவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத்த
தானென்க.

நபுலனை, “காமம்போற்காணாமீண்டான்” (சீவுக. உஉடுக) என்றும்,
விபுலனை, “உணராதவனின்ருன்” (ஐஷ உஉகரு) என்றும் அவர்ப்பாமை
கூறுதலின், அவருக்கு இந்த வரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவருக்
குக்கருத்தாம். அது மன்னர்மகளிரையென்ற பன்மையானுமுணர்க. அன்றி,
விபுலன் பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு
மகளிரைச் சேர்த்திபென்ப. (ககக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்திலாவருநிதியரசநல்ல
சூழ்மணியாழிசெம்பொற்குட்டொடுகண்ணிகாதற்
றோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

(இ - ள்.) மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத
பழைய அரசையும் ஏனதிமோதிரத்தையும் செம்பொனஞ்செய்த பட்டத்
தையும் கண்ணிபையும் நிதியையுமருளி, அவர்களைப்பாழியத் தனக்கு உழந்
தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும்
நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்ப்புளவைந்தூர்
விளைத்துளகெடாதவைகலாயிர 1 மிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

(இ - ள்.) கொற்றவன், தன்னை வளர்த்தசெவிலித்தாயரைவருகவென்று
அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச்சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள் கொள்
ளும்படி உலகில்விளைதற்குள்ளாவந்தையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும்
ஆயிரம்பொன்னிறப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்களைத்தைக் கேட்டவர்ப்புளக்
கொடுத்த இளைப்பாறினானென்க. (ககங்)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைமகப்போன்றுதன்கட்
பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநவின்றபொற்றேர்

மைத்துனமன்னர்க்கெல்லம்வளநிதிமணிசெய்மான்றேர்
தத்துநீர்யிசைச்சென்மாவுந்தவழ்மதக்களிறுமீந்தான்.

(இ - ள்.) மந்தியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய
மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்மன்னர்க்கு நிதிமுதலிய
வற்றையிந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. “மகவும் பிள்ளையும் பதமும் பார்ப்பு, மவையு மன்ன
வப்பா ளான” (தோல். மரபு. சூ. ௧௪) என்றார். (௧௧௪)

2572. கோமகன்கோலமான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுங்கொய்தார்
மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டியங்காரனென்ற
தீமகனுடையவெல்லாந்தேர்ந்தனன்கொடுத்துச்செல்வ
னோவலில்கற்றவையொத்தானுலோகபாலற்குமாதோ.

(இ - ள்.) சீவகன், கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய
பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோக
பாலனுக்குச் சரபியை யொத்தானென்க. (௧௧௫)

2573. பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாயதோழந்
கோரிடஞ்செய்துபொன்னுலவனுருவியற்றியூரும்
பாரிடம்பரவராட்டியவன துசரிதையெல்லாந்
தாருடைமார்பன்கூத்துத்தான்செய்துநடையினுனே.

(இ - ள்.) தாருடையமார்பன், தன்கணிடைகீக்கித் தெப்பமாகிய
சுதஞ்சணனுக்கு ஒரு கோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னுலயற்றி
ஒருரையும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து
நடத்தினுனென்க. (௧௧௬)

2574. ஊன்வினையாடும்வைவேலுறுவவிசிந்தித்தேற்பத்
தான்வினையாடிமேனாறிருந்ததோர்தகைநல்லாலைத்
தேன்வினையாடிமாலையணிந்துபொற்பீட்டுஞ்சேர்த்தி
யான்வினையாடிமைந்தூர தன்புறமாக்கினுனே.

(இ - ள்.) உறுவலி, இனிப்பெறுதார் யாரென்று சிந்தித்து, மேனாள்
தான் வினையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இது
வென்று அதற்கேற்ப மாலையணிந்து பட்டத்தைச்சேர்த்தி ஐந்துரை
அதற்கு இறைவியாக்கினுனென்க.

அதனிலிலே பசுக்களிடத்தல் அதற்கு அமராகுமென்றும், அவற்றி
ன்பால் அதற்குச் சொரிதல் தகுமென்றும் கருதி, ‘ஊன்வினையாடு மைந்
தார்’ என்றார்.

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழுங்குளிந்தாமரை
மொட்டின்விற்கியவெம்முலைமொய்குழ

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம். எசுந்

லட்டுந்தேனழியும்மதுமலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன், பொரு. தேனினமொய்க்குக்குமல். அழியும் மதுவைச்சொரி
யும் மாலை.

(இ - ள்.) முலையினையும் கொட்டமேகமழல் குழலினையுமுடைய மாலை
யாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினாரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிருமல்குற்பல்வளைவிற்குதோள்
வஞ்சி நுண்ணிடைவம்பணிவெழ்முலை
விஞ்சையன்மகள்சேறடிவீழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பவிழ்கோதையார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் பட்டமணிந்தபின்பு குண்மலைமுதலிய எழுவ
ரும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினாரென்க. (ககஉ)

2577. வீழலைந்தரைக்கோடிவிறுத்திமே
னடியாயிரநாடொறுநங்கைமார்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினான்
1கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனான்.

கோடு வால் ஒளி - துடங்குகிற அழகிய ஒளி.

(இ - ள்.) குன்றனான், கண்கைமார்க்கு ஐந்தரைக்கோடிபொன் விடுத்த
வில்லாதநாடுகளைச் சேவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு ஆண்ணிதாக
வேண்டுமென்றுநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொ
ன்னுக்கு இறையிலியாக்கினானென்க. (உ00)

2578. ஆணைமும்மதமாடியகாடெலா
மானைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே

மான் கைகின்ற நோக்கியர்.

(இ - ள்.) இவன் திருத்ததலின், ஆணைதிரிந்த காடுகளெல்லாம், கணவ
ரோடுகூடியமகளிர் கொப்புளித்த மதுவைவாடின; பேய்த்தேர்ப்பாந்த நில
மெல்லாம் பானஸூத்திப் பால்போலும் அன்னம் பார்த்தனவென்க.

“புறவே, யொள்ளிழை மகளிரோடு மன்னர் மேன” (பதிற். கஉ) என்
றார் பிறரும். (உ0க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலளாயினு
ளாரியாவடிசிறற்றளியானெய்வார்ந்
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

(பி - ம்.)—1 ‘கோடுவாலொளி’

(இ - ள்.) இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே, திக்கண்மும்மாரி பெய்து உலகம் வினைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியிளிறும் நெய்யொழுதுதலாலே எவ்விடமும் ஏரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (உ௦௨)

2580. ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணரி

மாகமாய்க்கடலெல்லேநிழற்றலாற்

போகபூமியும்பொன்கிளர்பூமியு

நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

(இ - ள்.) இன்னிழற்குடை மாகத்திலேநின்றுத் தண்ணளியாலே உலகைநிழற்றலால், இதற்கு உத்தராகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாக லோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (உ௦௩)

2581. வண்டிமேய்ந்துவாரிமுரல்பூஞ்சிகைக்

கெண்டைவென்றகண்ணார்களுங்கேள்வரு

முண்டிமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்

பண்டையூழியிற்பார்மவிவுற்றதே.

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தருதகார்து முறையேமுதிர்ந்த மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிபோலே மலிவுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - 1கருதபுகம்.

(உ௦௪)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருஞ்செம்பொற்கனைகழற்காற்

றிருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செவ்வன்செவ்விபெருதொழிந்து

பெருநாட்டருங்கலக்கள்சுமந்துபேருமிடம்பெருஅ

தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

(இ - ள்.) செருவைநாடும் வேலிணையும், காலிணையும், திருமகனும் தாரிணையுமுடைய செவ்வனது சமபத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்டிற் கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறுதே ஒருநிலையிலேயின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு-நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசனென்றாமாம். (உ௦௫)

வேறு.

2583. வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவானெனவானைபாயச்

சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானிஞ்சென்றுசேப்ப

நிலைதிரிந்தாழிநீங்கியுத்தராகுருவுமாகிக்

கொலைகடிந்தவறவின் நிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

(இ - ள்.) அவன், முன்றிலிலே வர்ஜைபாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலைகடித்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவேனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ௦௬)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குன்மனாக்கிடத்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றங்கமலை
விதம்படத்தருதிமாதர்வினைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்வி பலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, வினையாற்றி.

(இ - ள்.) அவன், அங்கமலை கூற்றிலே தான்படவே இவற்குக் காதல் வினையுமென்று கருதித் தாலைவினைத்தமை கூற்றுற்றேனென்றொன்க.

என்பது, பதுமையாருடன் கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன் மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சேவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னையமர்த்தானாகக்கருதித் தானேவந்தவன், சேவகன் கருத்தறியாதே அவன் அங்கமலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி அவன் தோழி ஓலைகொண்டவந்தாளாக கடித்ததொருசெய்தியைக் கூறுகின்றாரென் றவாறு ; “தானுடை முல்லை யெல்லாம் தாதுகப் பறித்திட்டான்” (சேவக. ௬௮௬) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும். அதனால், சேவ கன் அவனைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்மென்ப துணர்க. (உ௦௭)

வேறு.

2585. ஈர்ந்தண்கோதையினையார்குழாத்திடையாளெங்கோனடி
சேர்வலென், ஈர்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினுளடிகள் வந்திங்ககன்கடை
யுளாள், சார்ந்தசாயற்றடமாழைத்தையல்வல்லேவருகென்றான்,
சேர்ந்துமன்னர்முடிவைவாவிற்றினைக்குஞ்செம்பொற்செறிகழலினன்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்கும் அடியினுள்.

(இ - ள்.) அடிகளே! தாமரைமுகத்தினுளாகிய கோதை சேடியார் திர ளிடத்தாளாயவந்து எம்மரசனைக் காண்பெனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றாளென்று வாயிலோனிசைப்ப, அவளும் அவள் விரையவருவாளாக என்றெனென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவை வந்தாளென்றுணர்தலின், ‘வல்லேவருக’ என்றான். அன்றி அங்கமலையை வல்லேவருக வென்று ஶுயின், இனி, அவள் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பி

எச்சு . . சீ வ க சி ர் த ர ம ணி .

யிருந்தாலும் ; ஆகவே அவனைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குநிகழ்ந்தவேட
கையைச் சுட்டியங்காரங்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவனைவலிதற் கொண்டு
போதற்கும் பொறுத்திருந்தாலும் ; ஆகின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றங்
தங்குமென்றுணர்க. (உ௦அ)

2586. அருவிநீரென்கலஞ்செய்ப்போர்வையன்னநாணவடியொ
துங்கிச்சென், துருவமொவ்வாதொசியுதுசுப்பொல்கிக்கோமானடி
தொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலேமரபி
னீட்ட, விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்கது
நோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஓசியும் - முறியும்.

(இ - ள்.) சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையருவமொவ்வாதபடி
அன்னநாண நடந்துசென்று துசுப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை
வணங்கினபின்பு விரல்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை
வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்கும் இறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம்.

(உ௦க)

2587. (க) அடிகள்கண்டாங்குவந்தருளுகவநங்கமாலையடிவீழ்ச்சி
முன், கொடியவேலான்கொதித்தாங்கினிக்கிக்கோயிற் சிறைவைத்த
பின், கடிசெய்ப்பைந்தார்க்கமழ்மாலேவேற்கந்துகற்குச்சிறுவயாளிப்,
படியனஸ்தாய்பசுமணிகள்வேய்ந்தோங்கும்பைம்பொற்செறிகழலினய்.

இதுமுதல், "அறனிழலாய்" (சீவக. உருக௦) என்னுங் கலியளவும்
ஓலைப் பாசாரம்.

மாலே, வேலிங்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588. (உ) என்னநாளுமரற்றப்பொறான்விடுப்பப்போகியின
மீழைகண்மொய்த், தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிவினுள்ளன்றியான்கொ
ண்டநாடகத்தினைத், துன்னிநம்பியுருவதிட்டித்தொங்கல்வேய்ந்து
தொழுதாற்றநீ, மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்
தொழிதியோ.

(உ) தன்னி-துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்
திற் காமத்திற் புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ.

2589. (ங) கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வளைகழலு
மாற், பண்கொள்சொல்லார்மாமைநீங்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடா
முலைகளு, மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மையைவையக்கெல்லா
முடனறையவோ, பெண்களாவிவிடுத்தொழிபவோபெரியோர்நண்ப
படைந்தார்பெயர்பவோ.

(௩) மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ, மகளி ராவி அவரைக் கைவிட்டுப்போக அமைபுமோ. ஓபரியார் நட்பையடைந்தார் விட்டுநீங்க அமைபுமோ.

2590(ச) அறனிழலாயுல்களிக்குநின்னா மாலையணிவெண்குடைப் புறனிழலினயலேனோயான்புல்லாமன்னர்நணம்பொழிபுழைவென் மறனிழன்மதயானையாவந்தவென்றோழிவாமலேகை திறனிழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

(ச) அறனிழால்-அறத்தினிழையுடையாய், புறன்-இடம், மறனிழல்-மறத்தினது ஒளி.

(இ - எ.) ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிநைவன், அடிகள் அந் தகமாலையணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவள்வணக்கத் தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றும்நீக்கிச் சிறை வைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினையென்று யான் இப்படி நானும் அரற்றப் பொறாது அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றனாகத் தன்னுருவென்னவெ ழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்ப்பவோ? அறையவோ? ஒழிப்பவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல் லாநிற்கவும், என் கண்கள் தஞ்சாவாய் நீராயேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசுந்தன; இங்கனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழ லின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், பரணையாய், வேந்தனே! வந்த என்னோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தரு ளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அந் தகமாலையை உட்கொண்டிருப்பானுக்கருதி இவற்கு அவ ளொழுதின ஓலைகொண்டு வந்தாளொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை கடித் தாள். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உக௦-௩௩)

2591. புள்ளும்பாழங்குழலுமேங்கப்புனைந்துவல்லானினைந் தியற்றிய, பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழிலைமணியாழ்தான் வெளவிக், கொள்ளுந்தீஞ்சொலலங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக் குவட்டினை, யெள்ளிவீங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவிலவீசவிரு ந்தானே.

புள் - ஓலை; “புட்டை போகிய புன்றலை மகார்” (மலைபடு, உரு௩) என் றார். பள்ளி - இடம், பாழ் கருதும் மழலைத்தீஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

(இ - எ.) அங்கனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைவடித்த நிலைக்குமகிழ் ந்த அவள்கையில் வளைபும் பாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அணைக் காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பானைத். தன்றோள்மேற்புல்லி, வல்லான் னினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உக௧)

எச்சு . . சீவகசிந்தாமணி.

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூக்குழறுயல்வா
மங்கைநல்லார்பவழவம்மியனாத்தசாந்தமலர்பெய்மலை
பொங்குதுமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமாப்பினற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினாரே.

(இ - ள்.) மங்கை அங்கைசேப்ப உளையிங்கத் துயல்வா அரைத்தசாந்த
முதலியவற்றைச் சீவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள் கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தாமம் - 1 தாமமுட்டி;
ஆகுபெயர். (உகரு)

2593. அருளுமாறென்னையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோ
வெனத், தெருளலான்செல்வக்களிமயக்கினுற்றிசைக்குமென்ன
விளக்கியகருதி, மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனோயானின்னையென்ன
மகிழைக்கணை, புருளுமுத்தார்முகிழ்முலையினுள்ளத்துவகை
தோற்றினுளே.

(இ - ள்.) நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமா
லையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதிபாடிக்கூறினானாக,
அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை
அளந்துகாட்டவேண்டி. இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என்
னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்கனங்கூறியும்;
இந்நடிப்புவெண்டா; யான் நினை மறப்பேனாவென்ன, அவள் உள்
ளத்தே உவகைதோற்றினுளென்க.

மயக்கின: இன், ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே
குறிப்பான் அறிவின்மையையே ஈண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்'
என்று பாடமொதி, மயக்கினால் தெருளலானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே
இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமா
யின், மயக்கினால் திகைக்கும் தெருளலானென்க. யான் நினை மறப்பேனா
வெனவே தேசிகப்பாவையையாயிற்று. காமனைக்கணையைத் தன்னிடத்தே
யுடைய தேசிகப்பாவையையே வேட்கையைத் தான்நிகழ்த்துவாளாயிற்று.
தோற்றினுளெனச் சினைவினை முதலொழுமுடிந்தது. (உகக)

2594. முறுவற்றிங்கண்முகவாங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுரு
வக்கைக, நெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிற
ழ்ந்துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னி
யங்களார்ப்பவேந்த, னறிபுநாடகங்கண்டான்ஐந்தாரலர்ந்துமாதர்
நலங்குழைந்ததே.

(இ - ள்.) வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறு
வையுடையதொரு திங்கள்போலும்முகமாகிய அரங்கிலே புருவமாகிய கைக
ளைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை
மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

(பி - ம்.)—1 'தாமமுட்டி' 2 'அடிச்சி'.

நெறியின்-அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுற்சென்று. அவன்தொழிலார் சிலம்பும், அவன்தொழிலான் "மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவைபென்பது பெற்றும். (உக௭)

2595. நான்மருப்பின்மதயானைநறியபைந்தார்மரைமடந்தையைத் தேன்மதர்ப்பத்தினைத்தாங்கவன் நிருயின்சாயனலங்கவார்த்தபினான்மதர்த்தவொளியேற்கண்ணார்பரவவிவ்வாழ்முருபின்நேவானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ணமிக்கமணிப்பூணிஞர்.

நான்மருப்பின்மதயானையென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு-அழகு. தம்மைநோக்கினுடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமானகண்: வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன் தாரம்சச்சாத குணமுண்மையின்.

(இ - ள்.) பூணிஞர், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமதனைத்தனைத்தாற்போலே அத்தேசிகப்பாவை நலத்தைதுகர்ந்தபின்பு, மகளிர் பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க. .

"வரிதத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ். தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருநயந் திருந்தன்ன" (கலி. சச) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்தில் தாமரையிலேயிருக்கும் திருவென்பாருமுனர். (உக௮)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிறத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்யாழ்
மிரங்குதீங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பப்
பாரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோல
வாங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

(இ - ள்.) அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினுசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன யங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

"இடக்க ணினியர் வலக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியந் கருவி யாகும்" என்றார். (உக௯)

2597. கடற்படைமன்னர்தம்மைக்காதலின்விடுத்திக்காமன்
ஒருடித்தகேரன்மார்பிறற்கத்தா மலர்க்கொம்புனானை
வடித்தவின்னயிர்தினார்ப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
துடித்துவண்ணெண்ணத்துங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே.

விடுத்து - விடுக்க.

(இ - ள்.) கூடவிருந்து நாடகங்கண்ட அரசரைக் காதலோடே போக விட, காமனம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமி

ர்தபோலே பருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத்
துங்குஞ் செந்தளிரை ஒத்ததென்க.

வண்டு, அதரத்தில் வடுவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையும்
கூத்தம் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினார். (௨௨௦)

2598. இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேளி
வளைமுயங்குருவமென்றோள் வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம
விளைபயனிணிதிறுயுத்துவினைவேந்துறையுமாதோ.

பொன், ஆகுபெயர். போய் - போக.

(இ - ள்.) பூணுகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணை
வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுமுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே,
அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளை
வின் பயத்தை அவன்றான் இனிதின் துகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால்
விளைந்த அழகைக்கண்ட அளவில் காமவேட்கை விளைவித்தற்குக் கூத்தையும்
பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (௨௨௧)

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௨௦௬௮.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

(இ - ள்.) எட்டுக்கன்மங்களினிங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேயுலாலே, மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடரையும் நிலக்கி வான் மீனைப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசம்பின்

மேலாய் மண்ணிற்கோயில்கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள் ளே சுவமந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு.

(உ)

2601. அடிசிற்கலங்கழி இக்கருணையார்த்தவிளவாளை
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிப்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணூர்கூத்தும்பாட்டிமவகுத்தாரே.

சியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

(இ - ள்.) மடுவின்கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவதலாலே பொரிக்கறியை நுகர்ந்த வாளைகள் செருக்கிக்கரையேற அறியாவாய் வாழைத் தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளை யுயியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கி னான்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார்.

(ங)

2602. அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுஞ்ஞானெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்துவைதீர்த்தார்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீந்தார்
வில்லோன்பெருமாட்டி விளங்குவேற்கண்விசையையே.

விசைய தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி, 'நவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்று, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னுற்செய்யலாமுதவி இன் டென்றுகருதி, தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்தேவியாகிய விசைய அல்லிமுதலிய உணவைத் தந்த நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க.

(ச)

2603. தனியேதுயருழந்துதாழ்ந்துவீழ்ந்தசுகி காட்டு
ளினியாளிடாரீக்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிலங்கி
முனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தான்.

(இ - ள்.) அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசைய, தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொ ண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையும் சுகிகாட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற் கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசைய தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னும் கான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தா ளென்பதனோடு முடியும். உம்மைவிரண்டும் சிறப்பு.

(ரு)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகநாளுங்கோவிந்தன்
வெண்ணெயுருக்கிரையெள்ளமாகச்சொரிந்தாட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சேவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்
ளைகளுக்குப் பாலளந்து. உண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிந்தன் -
நந்தகோன்.

(இ - ள்.) விசயை, சேவகன்பிறந்த இடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதிபடி
சாலையாக்கிக் கோவிந்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நீடோறும் பிள்ளைப்பாலு
மளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம்
வைகுகையினாலே பரிவை அகன்றாளுளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று
நினைத்திருந்த வறுத்தம். (சு)

2605. தோடார்புணைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பிடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினெனப்பூல்வி
நாடார்புகழானாணமொழிகள் பலகூறிக்
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிட்டானேவிளக்கினான்.

புகழாள் - விசயை; ஐ, அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்
டுப்பெயராம்.

(இ - ள்.) விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானை
அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு பிள்ளும் அவளை, சிறுவற்பயந்தீர் ! அணித்தாக
வம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளுளென்க.

உலகம் பெருமைசிறைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும். நீர் பயந்
திராதலின் என்னிலும் நல்வினையுடையீரென்றலின், இது நாணமொழியா
யிற்று. இவளே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினாளு
மாயிற்று. (எ)

2606. மறையொன்றுரைப்பனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவ்வாய்வைத்
துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பினெண்மரு
மிறையியடிபணியவெடுத்துப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளிவீரென்றாடிருவன்னான்.

(இ - ள்.) மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழிகூறுவனபோலச் செவியி
டத்தே வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினைபுடைய என்மரும் விசயையடி
யைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு
புல்லிச் சிறுவரைப்பயந்து தெளியினென்றாளுளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன்கூறினாளுளென்க. இறைவன் - சருவக்கி
யன். மூன்பு திருவையொப்பாள். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியரன்

மேலும் தங்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியாரென்பதபற்றி, 'உலகா ளுஞ் சிறுவர்' என்றான்; "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்" (தொல். மாபு. சூ. எஅ) எனவும், "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ரான் டே" (மே. ஷெ. ஷெ. எக) எனவும் ஆசிரியர்குறினமையின், தங்குலத்துக் குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்கருமன்றித் தன் புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாழும் தம்வழித் தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதமையன்றித் தனக்கட்குறப்பட்ட நிலங்கையுமுணர்த்துமென்பது, "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" (மே. அகத்திணை. ௫) என்னுஞ் சூத்திரத் தானுணர்க. (அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தெண்கோதைத்தொகையாகிக்
கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர்
ரெங்கும்பிரியற்பிரேன்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றுள்.

(இ - ள்.) என்றுகூறியவன், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட் டிப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தநீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பிராகவென்ற கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணா யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை நோக்கி இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றுஎன்க. முன்னர், "இறைவந்தெளிவீர்" (சீவக. உக0௬) என்றும், ஈண்டு, 'பிரியற்பீர்' என்றுகூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பிராக என்றுளாயிற்று. (க)

2608. சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தாய்ப்பலர்வாழ்த்தத்
தங்காவிருப்பிறம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி
யெங்கோபணியென்னாவஞ்சாநடுங்காவிருவிற்கட்
பொங்கவிதிதவிசிலிருந்தான்போரோறையானே.

(இ - ள்.) ஏதனையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கம் நடப்பதுபோல நடந்தசென்று முதற் பூவைத்துவிப் பின்னர் விசையடியிலே தன்முடி யைத்திண்பிவித்த இருத்தற்கஞ்சி மெய்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினாய் இரண்டிலிங்கிடைநீளம் அகலவிட்ட தவி சின்மேலே இருந்தானென்க.

பெருமான், னஃகாடுறந்து மகவுவுணர்த்திற்று. இவ்வுகூறிய அற மெல்லாம் தான்செய்த முடித்தலின்; இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (க0)

2609. கொற்றவிமகனைநோக்கிக்கூறினளென்பதுங்கோக்
குற்றதைப்பிறர்க்குறவுணர்ந்தனையாயினு

மிற்தெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மார்பிற
செற்றவாச்செகுத்தவைவேற்சேவகசாமியென்றான்.

உணர்ந்தனை என்பவனமாறுக. ஆயினானுமென்புழி ஆன், சாரியை.

(இ - ள்.) அங்கனமிருந்த மகனேநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினாள்;
அஃதுயாதெனின், சேவகசாமியுந் தந்தைக்குற்ற தீங்கைப்பிரகடம் அந்ந்தா
யென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக்
கேட்பாபாகவென்று கூறினானென்க.

சாமியென்னுமொருமை தும்மென்னும் பன்மையோடு மயங்கிற்று.
பூணியையும், மார்பினையும், கட்டியங்காணையும் ஒழிந்தோரையும்வென்ற
வேலியையுமுடைய சேவகசாமியென்க. (கக)

2610. (க) நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்பறப்படான்புன்சொனானை
கைத்தானமைச்சர் துண்ணுற்றோட்டியாலழுத்தவெல்லும்
பாக்கர்குந்தொடக்கநிலலாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான்.

2611. (உ) துண்மதிபோன்றுதோன்றாநுணுகியதுசப்பினாதம்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகடுநவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்றாப்பேருணர்வுடையநீரா
ரண்ணலைத்தெருட்டேற்றாதமைச்சருமகன்றுவிட்டார்.

2612. (ஈ) கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவரியாங்குக்கற்றோர்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன்ருணைமுலைதறத்தல்செல்லான்
வற்சிறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குவேற்க
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுநகரமுங்காவல்விட்டான்.

2613. (ச) பிளிறுவார்முரசத்தானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்க
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகாந்துநிலலா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபிடுருவானானை
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னைவச்சிரம்வினைத்தலாமோ.

2614. (ரு) வணைகலக்குயவனானின்மன்னரையறுத்துமுற்றிக்
கணைகுரலுருமினார்ப்பக்காவலனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியி ளென்னைப்போக்கிவிண்விரும்பப்புக்கான்
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமுயங்கிவிழ்ந்தான்.

இவையைந்தம் ஒருதொடர். .

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறுகின்றான், பாம்பாலை தனது ஒளிமறைக்கப்
பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்ப
டானாய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிரகடமும் புன்சொற்குநானாகை,
அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்கனம் துண்

ணியநுசுப்பினூர்தம் கண்வலைப்பட்டி பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு
மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையநீரார் பெண்மையைப் பெண்
மைபென்னார்காணென்றுகூறிப் பின்னும் நுண்ணூற்றோட்டியாலழுத்தித்
தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேர்
தன் துணைமுலையைத் துற்த்தல்செய்யானும் வில்லைச்சிறைசெய்துவைத்தாற்
போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணுகிய தப்பாதசிறையிலே அகப்
பட்டுத் தீவினையாலே கூரியஅறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தை
யும் தான்காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்துப் பாகர்
தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது
கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார் ; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள்
ளம் கற்சிறையழித்துக்கட்டிச்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை
யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாம்நோக்கி அரசனுழைநில்லாதே
கவழும்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினான் ; அத
னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்த குயவன் நாண்போலே மன்னரைக்கீழமுத்து
அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துகூழ்ந்த ஆர்ப்பு, அரசன் நின்னை யான்
பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான்.
அந்நிலை அவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி
னையாக விளைவிக்கலாகாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய
காமத்தினைப்போற்றவாயாக ; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுசூற,
அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

‘வெளிறுவித்தி வச்சிரம்விளைத்தலாமோ’ என்றது, ‘ஆமணக்குநட்டு
ஆச்சாவாக்கலாகாத’ என்னும் பழமொழி. (கஉ - சு)

2615.(க) சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசாந்தாற்றிதம்மாள்
மாதார்பலரும்வீசவளர்ந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கள்சோரவெழுந்துபொன்னாராமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான்.

2616.(உ) பிறந்துநாம்பெற்றவாணுனித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுளமுந்துகின்றாங்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞானதுகண்புதைத்திரங்கினல்லா
விறந்தநாளயாவியீட்பாரிற்றென்பபெயர்க்கலாமோ.

2617.(ங) சுமைத்தயிர்வேய்ந்தசோற்றிறுய்த்தினிதாகும்மை
யமைத்தநானென்னுநாகும்விழுங்கப்பட்டன்னதங்க
ணிமைத்தடண்விழித்தலின்றியிறந்துபாடெய்துகின்ற
முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றமுதியம்பெரிதம்பெற்றும்.

2618.(ச) கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகண்மழைக்குழாத்தினும்.

விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவிறுவிற்றையினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியுத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவிசொன்னாள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்..

(ந.) ஈண்டு, 'உமைத்தழிச் சொறியப்பெற்றும்' என்பது, விழுங்கு
தற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதொழுது விழுங்காதிருக்கவும் பெற்றோ
மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமென வெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்
ணை அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாறாம்.

(ச) என்றசொன்னாளென, "சீதநீர்" (சீவக.உசுகநி)என்ற கவியோடு
கூட்டுக. மதி, அதனை இரண்டும் அகை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன், மாதார்பலரும் பனிநீரைத்
தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயில்கொண்டெழுதின்ற சிங்கம்
போலப் போதும் கலமும் சோர எழுந்த, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்
செய்தது யாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவ
ளும், வாழ்தமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனம் அழுந்த
இன்றநாம் பிறந்த அறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது
மறிந்திலம்; அதனை அம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்
றுக் கறந்த உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்
செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்
குக் கழிந்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலா
காது; அக்கூற்று எவிய காலமென்னும்பாம்பு குதவறச்சமைத்த கட்டித்
தயிரால் வேய்ந்த சோமபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்
னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்ற நாம் இப்பொழுது அவ்
விறந்துபாட்டினுடைய அழகியஇடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த கல்வினையா
லே தினவுதின்ற இடத்தே சொறியப் பெற்றுமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்
றும்; இங்ஙனம் இடப்பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்
தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலை விரும்புவோமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து;
அஃதென்னைபெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாமபோலச்
சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான நீவினை சிதற அடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம்
வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுதையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆத
லால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ங
னஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அடவுரை சொன்னாளென்க. (கஎ - ௨௦)

வேறு.

2619.(க) முருந்தனையதுமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள்ளுண்டிடைத்தேரிதழீன்றிக்

ணியற்குப்பினுர்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு
மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுகடையநீரார் பெண்மையைப் பெண்
மையென்னுர்காபென்னுசுறிப் பின்னும் நுண்ணுற்றோட்டியாலழுத்தித்
தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்
தன் அணைமுலையைத் துற்த்தல்செய்யானும் வில்லைச்சிறைசெய்துவைத்தாற்
போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணுகிய தப்பாதசிறையிலே அகப்
பட்டுத் திவினையாலே கூரியஅறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தை
யும் தான்காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்தப் பாகர்
தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது
கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினர்; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெங்
ளம் கற்சிறையழித்துக்கடத்தெல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை
யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாமநோக்கி அரசனுமுநிலலாதே
கவழம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினான்; அத
னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நான்போலே மன்னரைக்கீழமுத்து
அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துகூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னை யான்
பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான்.
அந்நிலை அவற்குவந்தது, திவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி
னையாக விளைவிக்கலாகாமையிற்கான். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய
காமத்தினைப்போற்றவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற,
அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

‘வெளியுலித்தி வச்சிரம்வினைத்தலாமோ’ என்றது, ‘ஆமணக்குருட்டு
ஆச்சாவாக்கலாகாத’ என்னும் பழமொழி. (கஉ - சு)

2615.(க) சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசாந்தாற்றிதம்மான்
மாதார்பலரும்வீசவளர்ந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கள்சோரவெழுந்துபொன்னுரமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான்.

2616.(உ) பிறந்துநாம்பெற்றவாணளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவானினுளமுந்துகின்றாங்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞானதுகண்புதைத்திரங்கினல்லா
விறந்தநாளயாவர்மீட்பாரிற்றென்பபெயர்க்கலாமோ.

2617.(ங) சுமைத்தயிர்வேய்ந்தசோற்றிறுய்த்தினிதாகம்மை
யமைத்தநாளென்னுநாகம்விழுங்கப்பட்டன்னதங்க
ணிமைத்தடண்விழித்தவின்றியிறந்துபாடெய்துகின்றா
1 முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றாழுதியம்பெரிதம்பெற்றும்.

2618.(ச) கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகண்மழைக்குழாத்தினும் .
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிலீற்றுவிற்றாயினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியுத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவியொன்னுள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(ஈ) ஈண்டு, 'உமைத்தழிச் சொறியப்பெற்றும்' என்பது, விழுங்கு
தற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும் பெற்றோ
மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்தகோடுமென வெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்
ணை அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாரும்.

(ச) என்றசொன்னுளென, "சீதநீர்" (சீவக.உசுகடு)என்ற கவியோடு
கூட்டுக. மதி, அத்தை இரண்டும் அசை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன், மாதார்பலரும் பளிர்ரைத்
தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசதலாலே துயில்கொண்டெழுநின்ற சிங்கம்
போலப் போதும் கலமும் சோர எழுந்த, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்
செய்தது யாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவ
ளும், வாழ்தமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனம் அழுந்து
கின்றநாம் பிறந்த அறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது
மறிந்திலம்; அதனை தம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்
றுக் கறந்து உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்
செய்யப் பெற்றிலேமெயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்
குக் கழிந்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது உம்மாலு மீட்கலா
காது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குடைவறச்சமைத்த கட்டித்
தயிரால் வேய்ந்த சோறபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்
னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்ற நாம் இப்பொழுது அவ்
விறந்துபாட்டினுடைய அழகியஇடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையா
லே தினவுதின்ற இடத்தே சொறியப் பெற்றமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்
றும்; இங்ஙனம் இடம்பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்
தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலை விரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்தி;
அஃதென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்டமழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச்
சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான நீவினை சிதற அடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம்
வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆத
லால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ங
னஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அடவுரை சொன்னாளென்க. (கௌ - ௨௦)

வேறு.

2619.(க)முருந்தனையதுமுறுவன்முற்றியழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள்ளுண்டிடைத்திரிதலின்திக்

கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டர்.

2620. (உ) உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர் பெய்திட
டமித்துணர்வுநெய்யாகவாற்றறுவையாகக்
குடித்துண்ணுங்கூற்றங்குடில்பிரியாமுன்னே
கொடுத்துண்மின்கண்டர் குணம்புரிமின்கண்டர்

2621. (ஈ) உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிடீர்ததேற்றா
திழந்தார்பலராலிடம்பைநீர்யாற்று
ளமுந்தமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே
கொடுத்துஞ்சிலங்கூலியாக்கொண்டீர்மின்பாகீர்.

2622. (ச) பிறந்தவர்களுல்லாமலாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர் துற்றவிழாமீயா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரோல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடுத்திடுமினென்றாள்.

வேறு.

2623. (ரு) முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்
மகளிரேந்த, நல்லகருணையாளுள்வாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்க,
ளல்லலடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டிஞ், செல்வ
நமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண்டர்.

2624. (கா) அம்பொற்கலத்துளபொலமர்ந்துண்ணாவரிவையந்
தோ, வெம்பிப்பசிரலியவெவ்வினையின் வேறுயோரகல்கையேந்திக்,
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டி, நம்பன்
மின் செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டர்.

2625. (ஏ) வண்ணத்துகிலுடுப்பின்வாய்விட்டழுவதுபோல்
வருந்தமல்கு, னண்ணைச்சிறுகூறையாகமோர்கையாகமுடித்துநாளு,
மண்ணாந்தடகுரீஇயந்தோவினையென்றழுவாட்கண்டி, நண்ணன்
மின் செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டர்.

2626. (அ) மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகை
மென்மாலேகுடிக், கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்
மருளச்சென்றா, ரைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர் தண்ணேறியறி
விறறள்ளி, நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்குமிளமையோநிலையா
தேகாண்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

(க) (இ - ள்.) மகளிர்சேர்ந்தஇடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கள்ளை புண்பு அமமுதலியவற்றை அறிதலின் நிப்பயன்புடாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தே தவறும் தானமும் நிகழ்த்துமினென்று சொன்னுள்ளன. கண்மொன்றது, வினாவொடுகிவனதுதான் மதோரகை.

(உ) (இ - ள்.) வருத்துகின்ற கோயாகிய நீயையுடைய உடம்பினியி ரைச் சோராக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை செய்யாக ஆற்றலைத் துவையாகக்கூட்டி அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிரிசூருலைப்பதற்கு முன்னே கொடுத்துணமின் ; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னு ள்ளன.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும் ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

(ங) (இ - ள்.) உடம்பாகிய சகடத்தை கடத்தும் பாகீர், அச்சகடம் தொழில்செய்தவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு வந்து இடம் ஊர்தலொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த கால முள்ள அளவும் செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர் ; இனி அங்கனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினையிடுதலால் உள்ளதாகிய இடு ம்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அமுந்தாநிற்கும் ; அங்ஙன மமுந்தி அஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே அதனைக் கோடற்குரிய சிலத்தை நமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னுள்ளன.

(ச) (இ - ள்.) பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழை வேண்டாராய் அதனைத்தவந்து துற்றப்படுவதோர் அவிழையும் ஈயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்த அவாப் பயனில்பொ ருளாம் ; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னுள்ளன.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

(ரு) (இ - ள்.) முல்லைமுகையைச் சொரிந்தார்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அடிசிலை மகளிரொடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினையோ இவ்வோட்டகத்தே அட கையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பாரைக் கண்ணுவத்தும் செல்வத்தை ஒன்றாக நினையன்மின் ; நமரங்காள் ! செய்கின்ற தவத்தையே ஒன்றாக நினை யினென்று சொன்னுள்ளன.

அம், அகை.

(சு) (இ - ள்.) அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பெிற்கலத்திலுண்ணாத அரசன்மேலி, ஐயோ ! தீவினையால் முன்னின்றுதன்மை வேறுபட்டுப் பசி வெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலறுடங்கிப் பிச் சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பானைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின் ; நமரங்காள் ! அறத்தையே நச்சமினென்றுள்ளன.

(எ) (இ - ள்.) துஷ்யஸிபிஷ் அழுவதுபோல் வருந்தமல்குலிலே பிற ரணாகது அருவருக்கும் இறுகமை ஒருபாகமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக உடுத்து மேனோக்கி அடக்கையருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான் ஐயோ! வினையே! நீஎன்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண்டு வைத்தும், சமரங்காள்! செல்வத்தை நனுகன்மின்; தவத்தை நனுகுமி னென்று சொன்னுளென்க.

இதகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

(அ) (இ - ள்.) தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமோர்க்கிக் குழலிலே மாலைநய ஆர்ப்பச் சூழ ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐ திரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தன்டையூன்றிநித்தந்தற்குக் காரணமான இளமை நிலையாதகாணென்று சொன்னுளென்க.

கை - காம்பு. இது சேவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அ உவுரககூறினான், எங்ஙனம் கூறினாளெனின், இங்ஙனம்மிங்ஙனம் கூறி னுளென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக.

(உக - அ)

வேறு.

2627. என்றலுஞ்சுந்தைசொல்லுயிறைவிதான்கண்டதையா

நன்றுமஃதாகவன்றேயாயினுமாகயானு

மொன்றினன்றுறப்பலென்னவொள்ளெரிதவழந்தவெண்ணெய்க்

குன்றுபோல்யாதுமின்றிக்குழைந்துமெய்ம்மறந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) இறைவி இங்ஙனம்கூறின அளவிலே, அதனைத் தனக்குஉறுதி யாகக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன் றுயினுமாக; நீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதனோடுச் சேவகன் எரிதவழந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலஉருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றனென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுந்தையைத் தறவுவிலக்கிக்கூறு தல் அறனன்னென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றனெ ன்றார். கந்துக்கடனிறத்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிற் றிலர், தகுதியன்றென்றுகருதி; இத் தறவால் உய்த்துணரவைத்தார். ()

வேறு

2628. ஒருபிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ

லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாஞ்

சீரியதுறவொடுசிவிகையேறினார்

மாரியின்மடந்தைமார்க்கண்கள்வார்த்தவே.

(இ - ள்.) உடம்பையொழித்த உயிர்போமாதன்றி ஒருபிரைக்கைவிட்டு இரண்டிடம்போந்தன்மைபோலே சேவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் நின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய தறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்க்கண்கள் மாரிபோல நீர்வழிந்தன வென்க.

(க0)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமுகூன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்கர்கால்பொருகடலினெங்கண்
மன்னலிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

(இ - ள்.) இந்நகரவ்விடமும் சச்சத்தன்பட்டாளினுங்காட்டிற் புன்
மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிறகூர்மயங்கிப் பின்
னர்ச் சேவகனைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அக்ச.

(நக)

2630. அழுதுபின்னணிகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்*பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய. பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய
இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்பித்தற்கு உரியளென்றவாறு.

(இ - ள்.) நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழ்த்தக்க சிவி
கைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்
தாளென்க.

ஆயிரஞ்சிவிகையிற்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போ
யினொன்றுணர்க.

(நஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தமப்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுக்கொண்மினமுகளென்றனள்
கருங்கயனெடுத்தடங்கண்ணியென்பவே.

(இ - ள்.) அவள், தவத்தினொழுகையுடைய மகளிர் திரளாகிய புழி
தழ் சூழ்ந்திருப்பத் தான்நடுவே அல்லிபோலிருந்து அறங்கூறுகின்ற இடத்
தே தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அமுகளே! எம்மையெல்லாம்
சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவீராகவென்றாளென்க.

முன்பு கயல்போலுங் கண்.

(நக)

வேறு.

2632. ஆரமுன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவித்திச்சேலநீர்கொடுப்பிறநீந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
றார்கெழுதேவரின் பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.

முளரி - விறகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

* பம்மை - பத்மை.

(இ-ள்.) தையலாய்! அருந்தவம் மூளரியிலழல்போலக் கொடிய; ஆதால், நனக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக்கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம் பொறியும்வென்று அவாவற்ற இடத்தேவித்தி அதுமுனைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தராகுருவிலேமுனைத்துப் புகழை ஈன்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினாளுன்க.

தானப்பயனார் பேர்க்குமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியை எய்திப்பின் தறக்கம்பெறவாரென்றான். (நச)

2633. அறவுரைபின்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெறமக்குவல்லே
தறவுதந்தருளுகென்னத்தூநகரிழைத்துமேலா
'னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்றவிசுதூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

(இ - ள்.) தேவி அதனைக்கேட்டு, அழகனே! அறவுரை'பின்னைக்கேட்டு'மும்; இப்பொழுது தறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ள தவமகளிரும், தறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையும் துபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (நரு)

வேறு.

2634. பாலினார்சீறடிகமுவிப்பைந்துகி
னூவினூவியன்றன துனித்தவெண்மைய
" காலனைக்கண்புதைத்தாங்குவெம்முலை
மேல்வளாய்விக்கினார்விதியினென்பவே.

மெல்லிதாகதூற்ற வெண்மையுடையதால்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) அவற்றைவிட்டபின் ஆகமவிதியாலேசீறடிகையப் பாலாற்கமுவிதூலாவியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினாரென்க.

இஃது, இருவர் தீக்கையும் கூறிற்று. (நசு)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு
பானிலாக்கதிரனவம்மென்பைந்துகி
ருனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினார்.

(இ - ள்.) மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய் - உலாவ. வெண்ணிலாதவின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, ஒழிந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (நஎ)

கந.—முத் தியிலம் பகம்.. எசுந

2636. முன்னுபுகீழ்த்தினைநோக்கிமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவிசின்மேலிருந்தநுங்கைமா
ரினமயிருக்குகியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்முழாமொத்தார்பாவைமார்களே.

(இ - ள்.) தவசினைப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த
தாயிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா
ரென்க.

தோகையவாகிய மயில்.

(௩௮)

2637. மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார்கடாம்
பணிவிஸர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னநூற்
றுணிபொருள்சிந்தியாத்துறத்தன்மேயினார்.

மணியாலியன் தசீப்பிட அதுபொறும் சிவக்குறுதலைச் சேர்ந்தகூந்தல்.

(இ - ள்.) இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் னுணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத்
துறத்தலைச்செய்ய மேலினவர் கூந்தலை ஆரியாங்களைகடாம் ஒன்றிற்றாழ்வில்
லாராய்ப் பறித்தாரென்க.

(௩௯)

2638. கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமா
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றேன்றினார்.

(இ - ள்.) அங்கனம்பறித்த அழகியமயிரினைக் கொம்பனாராகிய கன்னி
யராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அட
க்கி, அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுகுத்த மயிலிற்றேன்றினாரென்க.

அடக்கி: இது பிறவினைகொண்டது.

(௪௦)

2639. பொற்குடந்திருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களானிறைத்
துற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினார்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுத்புன்னினார்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்லிணையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு
உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாழும் உடனேயுற்று அவ்
வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

(இ - ள்.) அங்கனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருந்தினவர்கள், பொற்
குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்து வழிய நிரப்பினர்போலே எந்
புடம்பை எண்ணிநந்த குணங்களாலேநிறைந்ததுப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி
னாரென்க.

(௪௧)

2648. பந்தட்டவிரலினுர்தம்படாமுலேகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்றன்னைநோக்கிநங்கையாரடிகள்சொன்னார்
நொந்திட்டிமுனியவேண்டாதுறந்திலறும்மையென்னக்
உந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

(இ-ள்.) சுந்தை அங்கனங்கூறினபின்பு, நங்கையாரடிய அடிகளும்
நந்தட்டனைநோக்கி, தும்மை யாம்துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்தவெறுக்க
வேண்டாவென்று சொன்னார்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (100)

2649. துறந்தவிநங்கைமார்தந்தாமலரனையபாத

முறைந்தவென்சென்னிப்போதினமிகையவென்றொப்பவேத்திக்
கறந்தபாலனையகந்திக்கொம்படித்துருவப்பைம்பூண்
பிறங்குதார்தார்பன்போந்துபெருமணக்கோயிலுக்கான்.

(இ-ள்.) அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம்
என்சென்னியதுகூற்த போதினமிகையவென்று அவருடைகின்மதன்மை
க்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தாய கந்தியாகியகொம்பு. இவர்
களைப்புரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயிலுக்கா
னென்க. (101)

2650. ஸடிநிரைநெடியகண்ணார்மாயிமார்க்கிப்பவேகிக்
கடிநிரைசிலிகையேறிக்கதிர்மணிக்கூடையின்செல்ல
வுடைதினைப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவர்காப்பக்
கொடிநிரைக்கோயிலுக்கார்க்கும்கொடியனாரே.

கடிச்சிலிகை - வரைவினையுடைய சிலிகை; என்றது, அரசனால் தேவி
யார்குலங்கட்டேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்
போதற்கும் வரையப்பட்ட சிலிகையென்றவாறு; “ஏற்றம் கண்ணு நிறத்
தற்கண்ணு, முரிமை கொடுத்த சிழுவான் பாங்கிற், பெருமையிற் நிரியா
வன்பின் கண்ணும்” (தொல். கற்பு. சூ. 6) என்றார், கற்பியலின்கண்.

(இ-ள்.) கொடியனாராகிய வடுவகிர்நிரையன்னகண்ணார், மாயிமார்க்
கிப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்த சிலிகையிலேயேறிக்கூடையின்
செல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (102)

வேறு.

2651. முழுதுல்கெழிலேத்துழிவேற்றுவனென்னன்
றெழுதகுபெருமாட்டிதுமணிப்பாவையன்னான்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்தினைவுகினடெய்வமன்னான்.

‘பாவையன்னான்’ என்றார், ஐம்பொறியால் அகர்த்தருரியனவற்றை அக
ராதிருந்தமைநோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்றுதொழ்த்தக்க.

(இ-ள்.) எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மழைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென்றநீக்கி ஆசையைபுரீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலேவருகின்ற பாமாகமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித் தங்கினாள்.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின். (1)

2.—நீர் வி னை யா ட் ட ணி.

2652. உடைதிரைமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான்பூத்ததென்னா
வடர் பிணியவிழாமாம்பலலைகடற்கான்ற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

(இ - ள்.) முரிகின்றதிகை முத்தைச்சிந்தகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசிந்தினமுத் தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியலிழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப் பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றான். (ருச)

2653.(க) துறவின்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துதீதாம
முறைகின்றவுருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்து மயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன் பூரித்தாரே.

2654.(உ) நீரணிமாடவாவிநேரம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்
போரணிமாலைசாந்தம்புணைமணிச்சிவிறிசுண்ணம்
வாரணிமுலையினார்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
யேரணிகொண்டவிநீரிறைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) முத்துத்தாமததையுடைய சிகழிகை.

(இ - ள்.) அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கு அஞ்சி அக்கருத்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தே கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி நீரைச் சாந்துடனாகலந்து வாலிநிறையப் பூரித்தார்; அங்குமாம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாலியிலே நொய்ய தெப்பக்களையுநிறைத்து அழகிய மாலைமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டருளுகெவன்றான். (ருரு-க)

2655. கண்மலையரசன்மங்கைகட்டியங்காராகுப்
பணைமுலைமகளிரொல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலையெண்ணெமரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித் தூநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினாரே.

வேறொருபகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன்
கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காராகு'
என்றார்.

(இ - ள்.) அவ்வமைச்சர் வாலியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்
தருவதத்தை கட்டியங்காராகு, ஒழிந்த மகளிரொல்லாம் அரசன்படையாகப்
படைவகுத்து, மாலையுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழவி,
நீர்க்கண்ணை போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (௩௮)

2656. தூமலர்மாலையாளாச்சாரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலையக்கரமென்னவீழ்த்தும்
காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுக்கவிட்டிற்
தோம்ரமாகத்தொங்கல்கிதறுபுமயங்கினாரே.

தேவ்சோர்தாமரை - கைகள்.

(இ - ள்.) அந்தனம். போர்த்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை
வாளாக ஒச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாராவனையாக எறிந்தும்,
கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையினைத் தண்
டாகச் சிதறாவிடும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (௩௯)

2657. (க) அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தாரைசெல்லப்
பரப்பினாள்பாவைதத்தைபைந்தொழுகளிரொல்லாந்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்ததடமுதிற்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியநெடுங்கண்ணேப்பச்சிதநீர்முழுகினாரே.

2658. (உ) தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற் குழாங்களொத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணீருளித்தெழுந்திருவினன்னார்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்கள்பணிக்கடன்முனைத்தொத்தார்.

2659. (ங) கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளர்ந்தசைந்துசோர்வார்
சுண்ணமுஞ்சார்தும்வீழ்த்தொழுதனரிரந்துநிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சவொசிந்துகண்பிறழ்வொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந்துநிற்பார்வேற்கணராயினாரே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கரைத்தநீர் ; தடத்தநீர். வெண்முதி
லின்மறையுமின்போல்.

(உ) தன்னகமாடம், விகாரம்; நீர்க்குத்துச்செய்த பலநிலங்கையுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

(ங) காறளர்ந்து அசைந்து - நின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண்பிறழ ஒல்கி - கண்பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் இரண்டுபேடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியை ஏந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்ணிவப்ப நீரிலேழுங்கினார்; அங்ஙனமுழ்கி அதனுட் சிறித்பொழுது உறைதலுற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளை ஒத்தார்; அதனுட் சிறித்பொழுது உறைந்தேழும் திருவினன்னார், தமது முகந்தோன்றிய்பொழுது திங்கள் கடலில்முனைத்த தன்மையை ஒத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்த பின்பின்னே வந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனை நீக்கிக் கண்ணிடுகாண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ எறிய இரந்துநிற்பார்; மாலையை ஒச்சக் குறைந்து நிற்பாராயினொருங்க. (டுக - சுக)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தானரபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவிம்முறுதுயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியை ஏந்தி வேந்தனருகே அணியாநின்ற மகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரை அவர்கண்மேலேபாக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலே ஒருகையாலே ஏந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியைஏந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை ஒத்தானென்க. (சுஉ)

2661. வீக்கினுன்றாவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மலை
யோக்கினுர்கண்ணிசுண்ணமுடற்றினுருருவச்சாந்திற்
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்
ருக்கியவநங்கன்சேனையாறலாறயிற்தன்மே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரலிய மாலையை ஒச்சினார்; ஒச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலிமெறிந்து அவளை உடற்றினார்; அவனுட்பின்னர்ச் சிவிறியிற்றாரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினன்; அதற்கு ஆற்றாதே முன்போரையாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே பேர்யிற்தென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் 'அகங்கன்சேனை' என்றார். (சுங)

2662. அன்னக்களாகியம்பூந்தாமனாயல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிச்சூந்தல்போர்த்தனர்குனிந்துநிற்பார்
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூமுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோடுங்கொடுத்தடிதொழுதுநிற்பார்.

(இ-ள்.) அங்கனம் கெட்டவர்கள், அன்னக்களாய் அல்லியைமேய்வார்; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டு நிற்பார்; உடம்பைமறைத்துத் தாமஸ்ராப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப்பொருந்தவைத்து நிற்பார்; நிறைகொடுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினரென்க. (சுச)

2663. பண்ணுரைமகளிர்மாலையைந்நுகில்கவர்ந்துகொள்ளக்
கண்ணுரைமகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலையு
வெண்ணுரையுடுத்துநின்றூர்வேந்தனோக்குண்ணநின்றூர்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன் படையைத் தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்கு மகளிரென்றது, அரசனைச் சேவித்தற்குரியமகளிராய் ஈண்டுத்தத்தையோடு கூடின படையை. பிடிக்கைபோலப் பின்னினைகூந்தல்.

(இ-ள்.) அவர்கள் அங்கனமாய்பின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரைமகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்ந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரிமலை இருளில் துடங்கு மின்போற்றழிச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப் பலருக்கூறவேண்டி வெண்ணுரையையுடுத்துநின்றவர், அரசன் தமதழகை துகர்நின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றமாம். (சுரு)

2664.(க) தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தானாவிக்கி
யொன்பதுமுகத்தினேடியுறுவலியகலம்பாய்ப்
பொன்படுசுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகுலிகத்தானாமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665.(உ) மெய்ப்படுதானாவிழினோமிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படையென்னநிற்பக்கதுப்பயன்மாலையாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றொலைந்துநின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றே.

2666.(ஈ) அடுத்தசாந்தலங்கல்சுண்ணமரும்புனல்கவாவஞ்சி
யுடுத்தபட்டொளிப்பவொண்மொன்மேகலையொன்மம்பேசா
கிடப்பமற்றரசனோக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பருதியொத்தான்.

நுவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) வீக்கி-வீக்க. முன்பு அடு தத்தையது வலியை அடுகின்ற.

(உ) கைப்படை - சிலிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத் தின்பக்கம். பாழி - வலி.

(ங) பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

(இ-ள்.) அவரழக அங்கனம் துகர்ந்த மன்னன், அல்குலாளைச் சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்பட்டுக்கலுற்றான்; உற்றவன் அப் பொருள்கட்கு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கு அஞ்சிநிற்ப, தத்தை தன்படை முன்னர்க்கட அன்பொருடே ஒன்பதுதானாயாக ஒடி உறுவலியகலத்தேபாழும்படி சந்தனத்தானையைவிக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிகத்தானையை முழுவலியோடே முறக்கலுற்றான்; உற்றவன் கை ப்படையின் மெய்ப்படுதானா இளமுலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்சிச் செவ்விதாகத் தாவானாய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலை யைவாங்கி முன்கையையாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதே கிடக்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னே அரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குலில் துகில் கெட்டுப்போயிற்றுக் காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின் னுச்சேர்ந்த பருதியை ஒத்து நின்றனென்க. (சுக்-அ)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிராறுக்கூந்தலையுலர்த்தினொய்யு
வம்மலருரோமப்பூம்பட்டுமித்தபினனிச்சமாலே
செம்மலர்த்திருவினன்னாரசிகழிகைச்சேர்த்தினுரே.

கொம்மென - விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

(இ - ள்.) அங்கனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னார், விரையத் தமது கூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலேசேர்த்தியிருந்தாரென்க. (சுக்)

ங. - இ ரு து ன் க ர் வு .

வேறு.

2668. கார்கொள்குன்றனகண்கவர்ந்தோளி
னீர்கொணீரணிரின்றுகனற்றலின்
வார்கொண்மென்முலைவம்பணிகோதையா
ரேர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

(இ-ள்.) அத்திருவன்னார் அங்கனமிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர்மை கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்ததலின், அவரழகுக்கொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலே துகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

எஎஉ . . சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

ஆடுமென் தது, ஈண்டு எதிர்க்காலமுணர்த்திற்று. என்றது, மேற்கூறு
கின்ற முதுவேனின்முதலிது ஆறுகாலத்திலும் வினையாடுமென்றவாறு. (எ0)

[முதுவேனில்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பவின்மேனிலைத்
தேனுலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தானுலாய்த்தடமென்முலைத்தங்கினுள்
பர்னிலாக்கதிர்பாய்தருபள்ளியே.

(இ-ள்.) முதுவேனிற்காலத்து ஞாயிறுகொத்தலின், அதற்காற்றாதே
மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர்
நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. (1)

2670. முழுதுமெய்நல்லமுழ்கவீனீர்சமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிந்திலமுக்கவே.

(இ-ள்.) அங்கினஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்நல்லமாகியதடத்தே
முழுது முழுகுதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீ
வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகை
அணிந்திலத்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (எஉ)

2671. எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பொ
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைக்கணக்காமற்குங்காமனே.

(இ-ள்.) காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும்
கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர் தோண்மிசைக் கூட்டத்
தாலே அம்முதுவேனிற்காலத்தைக் கழிடாநிற்குமென்க. (எஉ)

[கார்.]

2672. நீதுளும்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பாந்துளும்பமுழங்கலிற்பல்கலை
யேந்துளும்பவரீஇயிறைவற்றழீஇக்
காந்துளம்புகொம்பிற்கவினெய்தினார்.

நிழல் - ஒளி. துளும்புதல்நாங்கும் அசைதலாம்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அக்காலங்கழிந்தஅளவிலே, முகில் முழங்கலின்,
அதுகேட்டு மகளிர் அஞ்சி இயைவனைத்தழுவிக் காராந் கவின்பெற்று
அசையுங்கொம்புபோலக் கவின்பெற்றாரென்க. (எச)

2673. இழிந்துகீழ்நிலையின்னகிற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசார்த்தழியக்கிளர்மென்முலை

தொழிந்துமட்டுமுகத்துதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து ; விகாரம் ; என்றது சிதத்யென்றதாம். பூக்
கிழிந்து மட்டுச்சிததரியொழுகும்படி தார்பொர.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற்
குளிர்ந்து, கீழ்சிலத்தையிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருத்தபின்பு அர்சனது
தூசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலிற், அதற்கெதிமே அவர்மேகலையுள்
பொருதழிந்தன ; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.
மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்றொழிலாத சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிருலனதீஞ்சுவையின்னடை
யானருமுலைப்பாலமுதல்லதொன்
ருனுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானருமடனோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரையெய்தத்தஅடை.
என்றானும் பாலருத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம் ; என்றது, சினைமேலும்
கறக்கும்பசுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், “பசுவி
னமுது கொற்றிப் பாலே காம துகர்வார்க் குரித்து” என னுலிந்கூறியவாரே
கூறினார். அச்சமுற்ற மாணினது நோக்கம் விடாதனோக்கியர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் காமதகர்க்கின்ற நோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு
உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையும் துகர்வதல்லது அவிழ்பதம்
சிறிதும் துகராராயினரென்க. (என)

[கூதர்.] வேறு.

2675. (க)கூதர்வந்துலாவலிற்குவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையஞ்சுண்ணமுங்
காதலித்தார்கருங்குவனைக்கண்ணினார்.

2676. (உ)சரும்புகின்றறாமலர்த்தொங்கலார்கவி
னரும்புகின்றார்கடலயிர்தமேயென
விரும்புகின்றானிளவேனில்வேந்தனஞ்
சரங்கன்சென்றமுத்தலிற்றரணிமன்னனேன்.

இவையிரண்டும் ஒருதோடர்.

(க) முலையை வெம்மை செய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய
தேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பிய தேறல்.

(இ-ள்.) கார்கழிந்து கூதர்வந்து பரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலிய
வந்தமைக் காதலித்தார் ; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்
கனையழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்ற இடத்தே அப்பொருள்

கனெக்கொண்டு சென்று கொடுத்து அத்தொக்கலார் அழகரும்புகின் தவர்களை அமுதலென்றேகருதி அக்கூ திர்க்காலமெல்லாம் துகராரின்றனென்க. (எஎ-அ)

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய
வழனிதத்தேறலுண்மதிகண்டையென
நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிரீள்விசம்
புழவெனோக்குவாண்மதிகண்டேழுள்.

(இ - எ.) அவ்வண்மதுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக ஏந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டியோக்குங் குணமாவே, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன் மக்கண்டு அதனை மதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி விரையப்பருகி இனி நீள்விசம்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசம்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினென்க. (எஎ)

2678. (க) பருகினேற்கொளித்துநீபசலேநோயொடி
முருகிப்போயின் னுமற்றுளையென்றுள்ளடக்
குருதிகண்கொள்ளக்குணமாலையுடிஞ்
ஞருவத்தாருமத்தழீஇயுடற்றிநீக்குவான்.

2679. (உ) நங்கைநின் முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்கதோவுள்கறுத்தழகிற்றேய்ந்தது
மங்கைநின் மனத்தினால்வருந்தலென்றவன்
பொங்கிளவனமுலைபொருந்தினானோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப் பொருள்கொண்டது; தேறலுண்டதனாற் சிவந்ததனை மதியோடுடிச் சிவந்ததாக்கினார்.

(இ - எ.) அக்குணமாவே எவ்வளமுடினெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்தருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்ன உள்கடவுடற்றிப் பசலே நோயோடே இன்னும் உளையாயினையென்றகூறிக் கண்கிவப்ப ஊடினாள்; அவ்லுடலைத் தழீஇந்ருகின் தவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃத உள்கறுத்து அழகினின்ற நீக்கித்தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கு ஏற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்தினால் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினாள்; நீக்கிப் பின்னர் அவள்முலையைப் பொருந்தினென்க. (அ0 - அக)

[முன்பளி.] வேறு.

2680. (க) கொங்குவிம்முழங்கோதைமாதாரர்
பங்குப்பகைப்பருவம்வந்தென

வெங்குமில்லனவெலிமயிர்த்தொழிற்
பொங்குழும்புகைப்போர்வைமேயினர்.

2681.(உ)கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினூரவமேகலை
காய்ந்துரித்திலங்கடியசுந்தினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாதாரர், முன்னர்க் கூதிர்க்காலத்தே குளிரை அஞ்சி மேகலை
பையுந் தி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பனிப்பருவம்வந்ததாக,
தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்
வையை மேலினர்; மேலி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை
மாய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமுலையிலே
பசுசிலையாற்றொடுத்த மாலையையும் தாங்கினாரென்க. (அஉ - ஈ.)

2682. அளிந்ததீழ்ப்பழமிஞ்சியார்ந்தரீர்
வினைந்தவல்வினைவரிசுவேரியும்
வனைந்தயின்னனார்மகிழ்ந்துசண்பக
முனைந்துமல்லிகையொலியல்குடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்ரீரிலே ஆர்ந்த இஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய
வினைவாகவினைந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கப்பிமுத
லிய பலவுக்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி-மது.

(இ - ள்.) துடங்கினயின்னையொட்பார், இஞ்சியையும் வேரியையும்
பொரி அவல்முதலியவற்றையும்றுகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்
லிகைமாலையைச் சூடினாரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் ரீரிலேசின்றுவினைந்த வலிய வினைதலையுடைய
அல்லியரிசியுமென்றுமுரைப்ப. (அச)

2683.(க)தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண்பொர்
முத்துடைம்முலைக்கண்கணைந்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்றால்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684.(உ)பொன்பனிப்புறும்பொற்பினார்நல
மன்பனித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பனித்தலைமுழுதூரீங்கிப்போய்ப்
பின்பனித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

என்கு . . சீவகசிந்தாமணி.

(க) எய்த்தென்றது; எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

(இ - ள்.) திருமகள்வருந்தும்பொற்பினார், அங்கனம் கோலஞ்செய்த கலம் அன்பனை இக்காலத்தேவருத்ததலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்களுமுலைக்கண்ணைப்பொருயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கூறிப் பின்னர் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குக்குரளேச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடேமுன்பணிக்காலமும் முழுக்ககீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களே திரிகெள்ளும்படி வந்ததென்க. (அநி - சு)

[பி ன் ப ன்.]

2685.(க)வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்கன்கொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளிரிம்மணியுருவப்பூணிஞர்.

2686.(உ)செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு
ரென்னரொப்புமில்லவர்களைப்பவே.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலாராற்செய்த மாலே, அரத்தத் திராதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணுற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந் தியவல்குல; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத் தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; "கோ பத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (முருகு. கரு) போல இத்துகிலும் இவர்க் குள்ளதென்றார்.

(உ) நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவு வெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவா சிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

(இ-ள்.) என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையிலாத மகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணிஞராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினுரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுரைப்ப. 'என்னரு ப்புமில்லவர்' என்று பாடமோதி, எக்குந்தழுமில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ()

2687. ஆடலின்சுவையமர்ந்துநாடொறும்
பாடன்மெய்நிநீஇப்பருகிப்பண்சுவத்
தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்
மாட்க்கீழ்சிலமகிழ்ந்துவைகினார்.

கந.—மு த் தி யி ல ம் ப க ம். . எ எ எ

(இ-ள்.) அவர்கள், காடோறும் கூடக்கண்களும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேநிறத்திப் பருகியாழ்முதலியவற்றிற் பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினொன்க. . . (அக)

2688. புரிக்குமுன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை.

திருக்கழற்குருகிரூர்நிலைக்கும்போரினுட்

செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி.

யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குமல்-நெறிப்பிணையுடைய குழல். செருக்குரல் - பேர்ரை உண்டாக்கும் குரல்.

(இ-ள்.) அங்னம் வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொருகின்ற போரினிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறையாகி ஆர்த்தனவென்க. . . (க௦).

2689. ஏச்செயாச்சிலைநுதலேழைமார்முலைத்

துச்செயாக்கும்குமந்துதைந்தவண்டினம்

வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்

பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறிட்டும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும் நுதல்; இந்நிலவல்லுமாம். வண்டினம் துதைத்த குங்குமம் - வண்டினம்படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; துச்செயாக்குங்குமம் - கழுவாத குங்குமம்.

(இ-ள்.) அங்னம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்த குங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகை செத்தினார் மேனிபோற்றோன்றுமென்ற முகார்ப்ப. . . (கக)

[இளவேனிஸ்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்ச்சங்கீர்ந்ததுகளேபோன்

மரவம்பாவைவயிரூரப்பருகிவாடையதுநடப்ப.

விரவித்தென்றல்விடு தூதாவேனிலாற்குவிருந்தேந்தி

வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலேயுழ்த்திணர்ன்றலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின்; அத்தேனைப் பலகாலமுண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' என்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதறஅடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிபுன்ற தூலத்தே மரவம்பூத்த புதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால் மிகக் காற்றுச்சிதறஅடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப - வாடைபோகாநிற்க

என்கு . . சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

(க) எய்ததென்றது; எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

(இ - ள்.) திருமகள்வருந்தும்பொற்பினூர், அவ்வனம் கோலஞ்செய்த கலம், அன்பனை இக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குக்குரகைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடேமுன்பணிக்காலமும் முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (அடு - சு)

[பி ன் ப ன்.]

2685.(க)வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்

கள்செய்மாலையார்கண்கொளாத்துதி

லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா

ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினூர்.

2686.(உ)செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி

ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல

மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கிடு

ரென்னரொப்புயில்லவர்களென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலாராற்செய்த மாலை. அரத்தத் திராதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தத்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; “கோபத் தன்ன தோயாப் பூத்தகில்” (முருகு. கடு) டோல இத்தகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

(உ) நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவு வெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

(இ-ள்.) என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாத மகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணினூராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கிடுவரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தியவல்குலென்றுமுரைப்ப. ‘என்னருப்புயில்லவர்’ என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுயில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ()

2687. ஆடலின்னவையமர்ந்துநாடொறும்

பாடன்மெய்ந்நீஇப்பருகிப்பண்ணைவத்

தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்

மாடக்கீழ்சிலைமகிழ்ந்துவைகினூர்.

கந.—மு த் தியி ல ம் ப க ம். எ ள் ள

(இ-ள்.) அவர்கள், காடோறும் கூத்தகர்களும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினுரென்க. (அக)

2688. புரிக்குமுன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை.
திருக்கழற்குருசிறுந்தினைக்கும்போரினுட்
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி.
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குமல்-நெறிப்பிணையுடைய குமல். செருக்குரல் - போரை உண்டாக்குங் குரல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வைகை மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறையாகி ஆர்த்தனவென்க. (சு0).

2689. ஏச்செயாச்சிலைறுதலேழைமார்முலைத்
துச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைறுதல்- ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறிட்டும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும் துதல்; இத்திரவிலுமாம். வண்டினம் துதைந்த குங்குமம் - வண்டினம்படித்தற்குக் காரணமான குங்குமம்; துச்செயாக்குங்குமம் - கழுவாத குங்குமம்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்த குங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகை செத்தினர் மேனிபோற்றோன்றுமென்று முகாப்ப. (சுக)

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்ச்சங்கீர்த்துகளேபோன்
மரவம்பாவைவயிரூர்ப்பருகிவாடையதுநடப்ப.
விரவித்தென்றல்விடுதூதாவேனிலாற்குவிருந்தேந்தி
வரவுநோக்கிவயிராமாங்கனிலையூழ்த்திணர்ந்நலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின்; அத்தேனைப் பலகாறு முண்டி தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' ஓன்றார், கொப்புளித்தல்- காற்றுச்சிதறஅடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிஞ்ஞ தாலத்தே மரவம்பூத்த புதுமைபற்றி வயிறுசிறையவுண்டென்றார். இதனால் மிகக் காற்றுச்சிதறஅடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப-வாடைபோகாநிற்க

வென நிகழ்வு. தென்மல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்மல் வாகைபோகாநிற்க விரவிவருகின்ற வரவைக் குறித்தது. இலை ஊழ்த்து வயாமரங்கள் - அதனாலே இலையுதிர்ந்து வபானோய்கொண்ட மரங்கள். அது விடு தூதா-அத்தென்மல் காமன்விடுத்த தூதாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்தேந்தி இனரீன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு ஈன்று அலர்ந்து விருந்திட்டன.

(இ - ள்.) வாகை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்மல் விரவி வரவுநோக்கி அதனாலிலையுழ்த்து வயானோய்கொண்ட மரங்கள் பின்னர் அது தூதாக விருந்தேந்தி இனரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாகையும் தென்மலும் முன்னர்விரவிக் தென்மல் பின்பு முதிர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதும், மாற்றருஞ்சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம், படவந்த மரபென்று மரபியலின்பாதுகாத்தாம். (கஉ)

2691. இனிவாய்ப்பிரசம்யாழாக்விருங்கட்டும்பிசுழலாகக் களிவாய்க்குயில்கண்முழவாகக்கடிபூம்பொழில்களாங்காகத் தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளையுமாமையும் வினியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாடொடங்கினுன்.

இனி - இளியென்னும்நரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை கழன்ற படியையும், மாமைநிறம் கெட்ட படியையும், தத்தல் கணவருணர் தற்குத் துதுசென்ற பாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டாகக்கொண்டென்க. அது, “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தார்க்கும் பாணர்க்கும் பாத்வையுரிய” (தோல். கற்பு. கு. உஅ) என்பதனானுணர்க; “வினியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (திரி. கக) என்றார்பிரரும்.

(இ - ள்.) இளவேனிலென்னும்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினானென்க. (கஉ)

2692. வேனிலாடும்விருப்பினுல்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்தரைத்து நானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்துநறுநீராடியயிர்துயிர்க்குந் தேனாகிவின்புகைசேர்த்திவகுத்துநாவிக்குழம்புநீஇ யானாப்பளிதநறுஞ்சண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

(இ - ள்.) அவ்வனம்வந்த வேனிற்காலத்தே வினையாடும்விருப்பினாலே, கதுப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியைஅரைத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப் பின்னப் புகைத்து வகிர்ந்த புழுகைவார்த்து உகிராலேநீக்கி அவ்விடத்தே கருப்பூர்ப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கச)

2693. முத்தார்ப்முப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொன்யானைத் தடக்கையி, நெத்தேருடையமல்லிகையி நெலியன்மாலையுறுப்படக்கி,

வைத்தார்மணி நூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவமுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

(இ - ள்.) முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்
தே சுற்றியே யானைத்தடக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகை
மாலைபையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும் வைத்தவர்கள், இவ்விடிலே
னிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலைபைச்
செலுத்தி அதுகொள்ள அழுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாழையு
முறுத்தினாரென்க.

மல்லிகையினாலியல் - மல்லிகையாற்கட்டினு மாலை. உறுப்புமாலை
யென்க. (கரு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டிடுத்துப்பொன்னங்கலைகள்
புறஞ்சூழ்ந்து, நகையார்வளையின்கிணியுஞ்சிலம்பு* நாய்நாச்சீரடிமேற்,
புகைகொண்டார்போற்சுமாயுக்கண்பின்பருஉக்காம்பணையகணைக்
கால்சூழ்ந், தகையார்ந்திலங்கும்பரிமகந்தாமேகவினச்சேர்த்தினார்.

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு;
என்றது இரண்டுகண்ணுக்கும் நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; "தேனெய்பெய்,
வாடாதகாம்பேபோல்" (சீவக. களசு) என்றார்முன்னும்.

(இ - ள்.) அவர்கள், இடையோடு புகைகொண்டாரைப்போலே தாம்
பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணி
யையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பணைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து
கவினச்சேர்த்தினாரென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கசு)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்ந்ததிரள்
குறங்கு, கடித்துக்கிடந்துகவினவளருங்காய்பொன்மகாங்கதிர்மு
லைமே, லுமித்தசாந்தின்மிசைச்செக்ககொளிகொண்முந்ளாட்பிறை
யேய்ப்பத், துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்ந்
தனவே.

ஒழுக்கநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சுருச்சரை
யின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கௌவிக்கிடந்து
அமுதுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையைபொப்ப முலைமேற்
பூசின சாந்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக்
கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கசு)

*"முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவீசைக் கதநாய், நன்னாப் புறையுஞ் சேரடி"
(நற். உருஉ), "வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு*சேரடி" (பொருந். சஉ),
"உயங்குநாய் நாவின் னல்லெழி லசைஇ, வயங்கிழை யுலறிய வடி" (சீறு
பாண். கள-அ), "மதந்தபு குமலி நாவின்னன்; துளங்கியன் மெலிந்த கல்
பொரு சேரடி" மலைபடு. சஉ-க.

என். ௨௦ . . . சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

2696. குழியப்பெரியகோன்முன்கைமணியார்காந்த் குவிரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியுமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகையின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமுந்தோடுங்காதினியிரிந்தனவே.

பெரியவென்றது, ஆகுபெயராத் கேவணங்களை. அருவிலையவென்றது,
ஆகுபெயராத்பூணிகளை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக்
காந்தையொத்த விரன்மேலே சிறிய மணிமோதிரம் கனலப்பெரியதோளிலே
கேவணம் குழிந்திருத்தலின் கழியப்பெரிய மணிகளாந்த அருவிலையையு
டைய அணிகலம் தழுவக் காதினே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிரிந்தன
வென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னாநிற்
கத்தோளிலே தாழ்ந்திலங்கும் குண்டலம், விழித்த கண்ணையுடைய மகரம்
இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுள். (க௬)

2697. நானுள்ளிடுச்சுடர்வீசுநன்மாணிக்கநஞ்சுதாவி
பேணிரல்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்தாட்டி
நீணீர்முத்தநிரைமுறுவல்கடுச்சுடிரிஞ்சுக்கதிருமிழ்ந்து
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

நானுத் தன்னுள்ளையடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே
இடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலே அணிந்து. கண்
னுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தொண்டினகடல் ;
வினைத்தொகை ; தோள், முதனிலை ; நீர், இடைக்கிடப்பு.

(இ - ள்.) நல்லார், பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலை
உரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்
கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (க௭)

2698. மாலைமளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டி
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவளக்
காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு
நிலக்குவளைநிரையுழ்போற்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

(இ - ள்.) வேலும் குவளைநிரையும்போலும் கண்ணாடியு அம்மகளிர்,
ஒப்பனைக்குறைநீர் மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற் சில
ம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலை
யிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (க௮)

2699. மணிவண்டொன்றிநலம்பருகமலர்ந்தவெந்தாமரைத்தடம்போ
லணிவேன்மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பார்மழைக்கண்ணார்

பணியார்பண் ணுப்பிடிபூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்குடித் தணியார்கழனிவினையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினார்.

(இ-ள்.) ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமரைத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காலிலே கொடுத்த மகளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப் போய்க் கழனியிலே வினையாடிப் பருத்தாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச் சூடி அதனாலும் தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலே தங்கினாரென்க.

இது, நகர்பினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்பமுற்றமைகூறிற்று. சூடியென்றார், தொழத்தகுத்தலின்; “தொழுதுகொண், டென்க வகாஅமை நன்கு” (ஆசார. ௨௦) என்றார். (க௦௧)

2700. எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுந்தநானநீர்வளர்ந்து வண்ணக்குவளை மலரளை இமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மாலேபுறந்தாமுக் கண்ணக்கமுநீர்மெல்விரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

(இ - ள்.) அம்மனம் வினையாடிய கனிவாயார் அரசன். எழுந்து வளர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய குவளைமலரைவிரவி உண்ணற்கினிய மதுவை மணியழுத்தி விளிம்பு பிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமாலை முத்த மாலையென்கின் மவை புறத்தேதாமுவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்களுக்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தம் இனிய நாற்றத்தவையினும்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றார் சிறிது வடுப்படுத்தி நுகர்தல் எமக்குவருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கஇன்பமேயாதலின், உனக்கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இளமைச்செவ்வியிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்தி நுகர்தல் இவ்வஞ்செய்யுமென்று காமநூலிந்கூறலின், அதனையிண்டுக் கூறினார். அது, “காமத்தாமுகனியையொத்தான்..... வேந்தனஞ்சிறைப்பற்றையொத்தான்” (சீவக. ௧௯௨) என முன்னர்க் கூறியவாற்றனுமுணர்க. (க௦௨)

சு.—பு த ல் வ ர் ப் பே று.

2701. இவ்வாறெங்கும்வினையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச் செவ்வாய்விளர்த்தத்தோன்மெலிந்தசெய்யமுலையின்புகங்கருகியவ்வாய்வயிறுகால்விக்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லனைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

(இ - ள்.) அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்தமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி இவனைப்போலும் புதல்வரைப்பெறவேண்டுமென்று அவன் வடிவழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம் தங்குதலாலே, விளர்ந்து, மெலிந்து, வயாநோய்செய்தவிடுகையினாலே பின்பு முலையின் முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணைமேலே தங்குகுரென்க.

மாற்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப் பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது ; பருகுவென்று மாம். *பூப்பின்புற்பாடராது எனும் நீவாதுடைந்து, காளுமோரையும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனே போலும் புதல்யனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர் புணர்தல்வேண்டுமென நூலிற் கூறிப்புகாரே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (க௦௩)

2702: தீம்பர் ஸ்சுமந்து முலை வீங்கித்திருமுத்தீன்ற வலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசந்
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமுன்னன் மகிழ்தூங்கி
யோம்பாபொண்பொன்சொரிமாரியுலக முண்ணச்சிதறினான்.

(இ - ள்.) காம்பேர்தோளார், தம் முலைகள் பாலைச்சுமந்து அழுவீங்கி, வலம்புரி கலந்தொலைந்தினுமாறுபோலே கலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார் ; அப்பொழுது முரசுத்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபட நின்றொலித்தன ; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஓம்பாது சொரியும் பொன்மழையை உயர்த்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (க௦௪)

2703. காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன் மணியுறுநெய்யும்
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்டுநாளும்வாயுறிஇப்
பாடற்கினியபருவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிவிதேய்த்தண்ணாவுறிஞ்சிமூக்குயர்த்தார்.

(இ - ள்.) காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னாற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும் படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத்தையும் திப்பிலையுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும்கண்ணும்பெருகும்படி உகிரான் அகன்றி அண்ணாக்கையுறிஞ்சி மூக்கை உயர்த்துகுரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (க௦௫)

2704. யாமுக்குமுலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பார்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணோனவட்டோள் றிவயங்காக்கூத்துவயங்கியபின்
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்கடிநகர்க்கும்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினார்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சனன் தோன்றி யாழ்முதலியன அருகெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாத கூத்து இவ்வுலகிலே ஆடிய

பின்னர், கலுவலகவிடத்திலும் தன்சுற்றமாயி ஒழிந்தாரிடத்திலும் கொடாத ஓகையை அரசன்சொல்லிப் போகவிட்டான்; அவர்களும் அதுகேட்டு வின்பெற்றாரப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - வேகசரிதை. காழார்மணிமுழுவென்க. (க0சு)

2705. தத்தநிலனுமுயர்விழிவுப்பகையுந் புத்தந்தசையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தணனேசுதஞ்சணனேதரணிதந்துக்கடன்விசயன்
றத்தன்பரதன்கோவிந்தனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகள் திரண்டு, கோள்கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிமிசின் மரிசைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலையும், தாழ்த்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாம்நிமிசின் மதசைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமெழுதியபின்னர் பன்னிரண்டென்னுமெண்ணாகத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரை முக்கூறியமுறையே அவர்கள் புதல்வர் பெயர்களையும் வைத்தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புயிக்குதியால், உலோகபாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோலந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார்; சாகரத்தன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகன்படைநவின்னார்
கொய்பூமலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுக்குண்டலமு
மையன்மார்க்கென்கின்றியாலுங்கலிமாவெகுண்டோர்ந்தார்
மொய்யாரலங்கன்மாற்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

(இ-ள்.) அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைகளை எண்ணுகப்பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள்கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவை வெகுண்டோர்ந்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க.

மாலையும்குழலும்தோடும் குண்டலமுமசையாமலுந்தல் ஒழிந்தோர்க்கு அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலுந்தாரென்றார். வெகுண்டோர்ந்தார் - அடித்தேறினர்.

நிறைந்ததென்றது, அரசவுரிமை நிகழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும் முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினைந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துறவறத்தின்மேல் உள்ளும்நிகழ்த்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

(க0அ)

ரு.—சோலை நகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகழம்புரையும்குல்
வீநிறைகொடியனாரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற

றுநிறத்துகிலின்மூடிப்படலிகைகொண்டுவாழ்த்தி
மாநிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னுள்.

(இ - ள்.) பூநிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்கும்மல்குலையுடையபூத்த
கொடியனாரும், அரசனும், சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூலிடுபெட்டியைத் து
லான்மூடிக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமலை ஒருமொழி
கூறினானென்க.

'பூநிறைகொடி' என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (கக்க)

2708. தடமுலேமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித் துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடைமதுகாண்கவென்றாநிறைவனுமெமுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

(இ - ள்.) அவள் எங்கனங்கூறினானெனின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழி
ந்த மார்பினையுடைய அரசனே! காமன் பூவாகிய *பாகுடத்தையேந்திச்
சோலையிலே அணுகினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம்; நீசென்று
காண்பாயாக வென்றுகூறினான்; அரசனும் எமுகவென்றானென்க. (கக0)

2709. முடித்தலைமுத்தயின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தினையவர்புகழ்ந்துகுழை
கடித்தவாள் கனலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பாணிழையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தயின்னுமுலை; முகிழ்போலுமுலை. கடித்த - கோபித்த.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியஅரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப்
பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடைய தேவியர் தன்
னைக்குழை, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வாணியேந்தி, இழைவிளங்க
அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (ககக)

2710. இலங்குபொன்றாமார்பினிந்திரானுரிமைகுழை
கலந்தபொற்காவுகாண்பாண்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனாருமன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின் கொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனம்புகுந்த கொம்பனாரும் அரசனும், தாம் முன்புபுழ
கின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைகுழை புக்கு ஆமுன
தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிகிறத்தென்க. (ககஉ)

* பாகுடமென்பது "புராணத்து" என்னும் வடமொழிச்சிதைவு;
கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போ னுருக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்குருங்குயில்குடையக்கொம்பர்
நிலவியதாதுபொங்கநீண்மலர்மணலிற்போர்த்துக்
கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

(இ - ள்.) அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தயது கூந்
தலிற் போதை உருக்கின்ற தன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது
பொங்கக் குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினுலே
கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககங்)

2712. காசுநூல்பரிந்துகின்றுக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுண்டுதயிலமஞ்ஞ
மாசில்பூம்பள்ளிவைகவளர்ந்தெழுமகளிரொப்புத்
தூசுபோற்சிறகரன்னந்தொழுதியோடியியச்சேர்ந்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

(இ - ள்.) மணிகள்கிழித் கம்பலத்தே, வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே
அக்கம்பலத்தை ஒத்தஇடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்தது தயிலாநிற்க,
அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுகின்றது தயில்கொண்டெழுக்கின்ற மக
ளிரை ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்றவஞ்சொலீரிதனிநுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்று
விதிக்கணின்றசெங்கோணிலவுயிற்றிருந்தபூணை.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - 1 காதிவினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்
லாதபடி வேரறுத்த அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானாவரணியமுதலாயின.

(இ - ள்.) அங்குணஞ் சேர்ந்த பின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்
கள், * இறைவன்றோன்றின ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு
நின்றன; இதனாலே நீர் நாம் காதலாம் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்
றையும் சென்று காண்பீராக என்றானென்க. (ககரு)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றாசலார்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்

* இறைவனென்றது, நிஷபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல் தீர்த்தங்கரர்.
இவர் தந்தையும் பதினாநாமனுஷமாகிய எாபிராசன் காலத்து, "மேகக்க
ளெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல்
கால ஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின்,
நானுவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன" என்று ஸ்ரீபுரா
ணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்
துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிச.

(பி - ம்.)—1 'உபாதி'

தேனியிருன்றமேதிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயும்
கோன்மர்மகலீர்காணிற்றுழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம் கூறியபின்னர், அவன்தேவமார், ஊர்ந்தும்
கொய்தும், கூவியும் மயிர்குழாம் வெவ்வேறுகப் பிரிபுந்தன்மையை ஒத்
தாரென்க. (கக௬)

2715. நெடுவரையருவியாடிச்சந்தனநிவந்தசோலைப்
படுமதங்கவரும்வண்டிபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிழமகிழ்ந்தோப்பரின் றபெருங்களிற்றரச்நோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்ந்துநின்றார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் பிரிந்தகல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின்,
அருவியிலேயாடி மிக்க மதத்தை தகராரின்ற வண்டைத் தளிராகியவரியை
யெடுத்தப் பிழ ஒட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாழும் அங்
கனங்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பிநின்றாரென்க. (கக௭)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்கொண்டிதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்கிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொழிக்கைகவிர லுகிரிந்திள்ளி
விழுநூலைச்சூட்டி நின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

(இ - ள்.) அங்கனம்விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்
ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிறுத்தொழில்நின்ற உள்ளே
கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்றிள்ளி அதனை
நூலையிலேசூட்டி இங்கனம் வினோதந்தோன்றநின்றார்; அப்பொழுது அவர்
தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (கக௮)

2717. (க) கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிநல்லான்சுன்றுணக்கண்டிநிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்லனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
நடைமெலிந்திகலியன்னநன்னடைநயந்துநிற்பார்.

2718. (உ) எம்வயின்வருகவேந்தனிற்கெனவிரங்குநல்லியாழ்
வெம்மையின்விழையப்பண்ணியெஃகுதுண்செவிகளவீழச்
செம்மையிற்கனிந்தகாமத்துதுவிட்டோதமுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதும்பினோரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடைகின்ற தயிரிலேழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலா
லே சென்றனுக்கி கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முன்னர் அன்னத்
தோழகலிடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்
னடைதோற்று அவற்றின் நடையை நயந்து.

(உ) எஃகுறுன்செவி - அரசனுடைய கூரிய துன்செவி. அது, * மூவகைச்செவியிலும் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவத்தலிற் பாட்டை, 'காமத்துது' என்றார். முத்தம் விரும்பின முலை. சுற்றுக் கலிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதம்பினர் - நடுங்கினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிந்ந மமகளிர், கண்டுநின்பார், நயந்துநிந்தாய்ப்பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிருப்பினாலே ஈங்குநின்ற எம்உயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாமும்படி பாடி அவனை அழைத்தப் பொதும்பிலேகூடுதற்கு விதம்பினாரென்க. (ககக-உ௦)

2719. கிழமருண்டையினூர்தம்பெருங்கவின் குழையப்புல்லித் தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்ந்தமாலையுடைமதுவொழுக்கச்சூட்டியுருவத்தார்குழையவைகிக் கடிமலர்ம்களிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தார்ன்.

(இ - ள்.) அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்செவிகையினாலே கண்ணியைச்சேர்த்தி மாணியைச்சூட்டித் தாரிற்சூ அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடிமலரை ஒத்தார்; அவன்றான் களிவண்டை ஒத்தானென்க.

வைகி-வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்நின்ற பெயரெச்சம், வினைத்தொகையாய்நின்றது; கடிந்ந்மலரெனவே, மேற் கூட்டியின்றியிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகரும்விருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையும்முந்து அமிர்த்ததை நுகருமென்பததோன்றக் கூறினார், "தேன்வாயுமிழ்ந்தவயிர்துண்டவண்டொன்றுமெல்லவன்" (சீவக. உக) என்று பதிகத்துள் அவ்வாமேகூறலின். (கஉக)

2720. இழைந்தவார்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததார்பெகிழ்ந்ததாணக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்த்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான் விழைந்தவக்ககிவனாக்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்மே.

(இ - ள்.) தாரினையும் நெகிழ்ந்த துவினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கூழினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறதுகாந்து, இனத்தை மனத்தாற் கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஒரு வருக்கையினீழலைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்த கடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தினின்றும் வடிந்துவீழும் வருக்கை. (கஉஉ)

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியர்கோர்" (சீவக. கடுருஉ) என்றார்முன்னும்.

2721. அளித்தினமந்திதன்னை யார்வத்தால்விடாதுபுல்லி
யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேர்ந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சியார்ந்து
தளிர்ந்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த
களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் செய்ததாக ஒளித்துப்போய்
ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையினாலே
அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரின் நீங்கித் தம்மி
னக்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்டி
ருந்ததென்க. (கஉ௩)

2722. பரத்தையர்த்தோய்ந்தமார்பம்பத்தினிமகளிர் தீண்டார்
திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிநீர்வம்மினென்ன
வரைத்ததென்மனத்திலில்லையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேடும்வாய்க்கொள்வார்யாவர்சொல்லாய்.

(இ - ள்.) அம்மனம் கண்டிருந்த மந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்த மா
ர்பம் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர் தீண்டார்; இனித்
தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது
யான் மனத்துநினைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும்
வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அத்தன்மையேனாதலை நீயேகூறியென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னை நோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவாண
னிங்கிறுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியாளீயுமென்னத்
தூங்கித்தான் தூங்கமந்திதொழுத்தையேன் செய்ததென்ற
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டுதன்னைத்தான் பழித்ததன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்தநோக்கலின், அக்
கடுவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இம்மனநோக்கி என்செய்
வாய்; எனக்கு உயிப்போயிற்று; அதனை இம்மனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின்,
நீயும் காண்பாயென்று மந்தியது மனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்
தொழுத்தையேன் செய்ததொரு வருத்தமிதனை ஒழிக்கவென்று எடுத்துத் தழு
விக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; “இல்
லுட், பொழுத்தையார் கூடப்படும்” (நாலடி. கஉ௪) என்றார்
பிறரும். (கஉ௫)

2724. கண்ணினாற்குற்றங்கண்டிங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழுவகையெவ்வான்
றிண்ணிலைபலவின்றேங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டுகிறிப்
பண்ணுறுகளைகையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்றே.

தேறி - தேற. மனமெழுமகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளைநீக்கி.

(இ - ள்) அங்ஙனம் பழித்த மந்தி, ருந்தத்தைக் கண்ணுற்கண்டுவைத்
தும் தன்கணவனுடறிப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடு
வன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சியெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தையெடுத்துக்
கொண்டு கீறிப்பகுத்த ஆராய்தலுற்ற சனாகளை அதுதின்னக் கையிற்கொடு
த்ததென்க. (கஉக)

2725. இன்கனிகவருமந்திகடுவனோடியவாட்டி
நன்கனிகிலதனுண்ணரச்சுவேன்மன்னனோக்கி
யென்பொடியிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுத்துநின்ற
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்லெய்து அக்காலனைக் காக்கின்றவன்; பிறரும்,
“பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்” (சீலப். ரு. 106) என்றார்.
என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவரிமையையெய்தி
தகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, “செல்வம் புலனே
புணர்வுவினை யாட்டென், நல்ல னீத்த வுலகை நான்கே” (தொல். மெய்ப்பாடு.
ரு. 46) என்பதனுணர். ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவை
யையாதலின் அச்சுவையையுணர்ந்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்
னாரின்ற மூப்பினையே கொள்க. அது, “மூப்பே பினியே வருத்த மென்மை
யோ, டியாப்புற வந்த விளிவர னுன்கே” (ஹே ஹே ஹே சு) என்பதனு
ணர். இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்) அங்ஙனம் நனியைக்கவருமந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப்
போம்படி அலைத்து அவைதின்கின்ற கனியைச் சிலதன் உண்ணாநீக்க, அதனை
மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடைய மனைவி தன்னைக்கடுகின்ற கூட்டத்
தைப் பிறனிடத்தே செய்யக்கண்ட தன்மையைப்போத்து, உடம்புதோன்று
கின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்
பையும் வெறுத்துநின்றனென்க. (கஉ௭)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனொத்த
திப்பழந்தாரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றியீட்டிதுகூறினானே.

(இ - ள்) அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசு
சையிழந்த கட்டியங்காரனொத்தது; அவற்றைத்தாரந்து இப்பழத்தைக்கொ
ண்ட சிலதனும் அவனைத் தாரந்து அரசையெய்திய எவ்னையொத்தான்; இன்
னும்வலியான் வாங்கி நுகர்த்தருகரியிப்பழத்தைநுகர்ந்துஇவனெய்துகின்ற
இன்பம் இன்றுயானுகூர்கின்ற இன்பத்தையெய்யொக்குமென்று உண்மையாக
உணர்வுதோன்றி அதனானும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்
தன்மைதோன்றக் கூறினென்க. (கஉ௮)

2727. மெலியவர்பெற்றசெல்வம்வேரொடுங்கீழ்ந்துவெளவி
வலியவர்கொண்டுமேலைவரம்பிகந்தரம்புசெய்யுங்
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கினோற்று
நலிவிவாலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

தரம்பு - குறம்பு. கலியாவது - துகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்
றின்றேற் செல்லும்பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனம்கூறினானெனின், வலியுல்லாதவர் பெற்ற
செல்வத்தைவலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிகொ
ண்டு குறம்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்ணாற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்
செல்வத்தைக் கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தே துறந்து தவஞ்செய்து
ஐம்பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் நலிவில்லாத வீட்டுலகத்தையெய்துதலே நல்
லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

'மேலைவரம்பிகந்து' என்றது, தந்தைதாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற்
குரியனெனமுன்னர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது, சச்சந்த
னராசைக் கட்டியபங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறாயிற்று. (கஉக)

2728. நல்வினையென்னுநரன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிக்கொம்பின்னுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

(இ - ள்.) நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலரா
கிய விண்டுதுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தைபின்று
புதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கிநின்றது; இங்ஙனநின்றது
திவினையாகிய காற்றுவந்தடித்தலின், நிலைபேறின்றிச் சாய்ந்துவிழுந்துபோவ
தாயிருத்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லறத்திற்பயிற்சி
ஈம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (கஉ௦)

2729. வேட்கைமையென்னுநாவிற்காமவெந்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றானுயின்றிமயங்கினேற்கிருளைநீங்கக்
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றின்மீண்டான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வலியுறுத்தியவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநா
வாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினைத்தரும் நற்செய்கை சிறி
துயின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருண்க்கும்படி வீட்டுநெறியி
லே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக்காட்டிய இவர்கள் தேவ
ராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியைக்கடந்த மதயானைபோலானது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதொரு மதயர்ணைபோலே போகதுகர்ச்சியினின்மூன் டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினர் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இக்கனங் காட்டிய, நல்லிணையான், மேலே தேவராவரென்மாமம். களிறு, இல்பொருளுவமை. (கந.க)

2730. கைந்நிறையெஃகமேந்திக்கனமணிக்ஞழைவில்விச
மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவீச
மெய்ந்நெறிமகிழ்ந்துநின்றான்வேனில்வாய்க்காமனெத்தான்
மொய்ந்நிறமாவேவெய்ந்துமுருகுலாமுடியினுனே;

(இ - ள்.) அக்கனமீண்டமுடியினுன், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பிநின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

'தளிர் கவரிவீச' என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேகிற்தவின். காம னேடுவமித்தார், மனைவேட்கையடக்குதலின். (கந.உ)

2731. நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம்வரிணுதனான்றுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதந்தூப
மெடுத்தனரெழுந்துதேனரெரிமணிவிணையார்த்த
கொடிப்பலபூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

(இ-ள்.) தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைகடுவில்தலைப்பாணை நான்து நக்கநின்று, கட்டில்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூப மெழுப்பினர்; சிலர்பாடினார்; அதன்பின்னர் யாமுமெழுந்துஆர்த்தன; அவை அக்கனம் நிகழ மகளிர்குழஇருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்கும மலையை யொத்தானென்க. (கந.ங)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலிலிலங்கிக்கண்பிறழ்நோக்கி
முள்ளெயிலிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றுதாடியாக
வள்ளிக்கொண்டிண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிற்றூழ்ந்த
வள்ளிதழ்மாலையார்பன்வச்சிரமனத்தனாண்.

பனிலில் - முத்துவடம் ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அக்கனமிருந்தவனே அம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிலிலங்கமுறுவலிக்கும் முறு வற்றுதுமுதலாக ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்ந்துவனவற்றைக் கருவியா கக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழுப்பித்துப் பார் த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனகெகிழாது துறவின்கண்ணே ஐவரமனத்த னையினுனென்க. (கந.ச)

2733. முலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு
மலைமுகந்தணையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற
கொலைமுகக்களிற்றைற்குநாழிகைசென்றுசுடறக்
கலைமுகமல்லர்புல்விக்கமழாராட்டினாரே

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலை. மலையின்பெருமையைக் கொள்ளுகொண்டாற்போலு மார்பு. மஞ்சனமாட்டுதற்குக்கூறிய இலக்கணங்கள்போன, மல்லர்.

(இ - ள்.) அங்கனம் மகளிரும் அரசனமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக் கணிகள் கூற, மல்லர் உடம்பு தடவி மஞ்சனமாட்டினாரென்க. (கருந்) 2734. வெண்டிகின்மாலேசாந்தம் விழுக்கலம் விதியிற் சேர்த்தி நுண்டிகிறிறைகள் சேர்ந்த நூற்றுலா மண்டபத்துக் கண்டிராண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர் போற்றி யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேறினனே.

(இ - ள்.) தகிழ்முதலியகாண்டினையும் அரசியலிற் கூறியவாற்றாலே சேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள் சேர்ந்த நூறு உலாவுதலையுடைய அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினனென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரைவறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுந் எண்ணப்பெயர் எண்ணுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்சிந்த; “ஆறநியந்தை” (கலி. கடவுள்) என்றும் போல. உண்டால் நூறு யுலாவுதல் வேண்டுமென்று மருத்துவநூல் கூறியதனைக் கூறினார். (கருந்)

2735. நெய்வளங்கனிந்து வாசநிறைந்து வான்வறைகளார்ந்து குய்வளங்கழுமிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுன்றலின்றி யைவருளொருவனன்னவடிசினூன்மடையனேந்த மைவரைமாலேமார்பன்வான்சுவையமிர்தமுண்டான்.

(இ - ள்.) கனிந்துநிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின்றி வெம்மையையுடைய அடிசிலே வீமசேனையொத்தமடையன் ஏந்த, அரசன் அவ்வடிசிலே உண்டானென்க.

குய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கருந்)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்கரகநீர்விதியிற்பூசி மைப்பழிமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச் செப்பிபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண் டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுகுவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

(இ - ள்.) முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்த் சந்தனத்தையும் தன் கையிலேவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதி தப்பாமற்பூசி கல்லார்செப்பி விருந்த முகவாசத்தையீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவிளக்கவென்றானென்க.

செப்பமும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தள்ளுநீர் உவமிக்குமளவில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத் தேவரினுமிக்கவர். (கருந்)

கா.—அறிவுர் திறப்பு.

2737. ஒருபகல்பூசினோரெண்ணொழிவின்றிவிடாதுநாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெறற்கரும்வாசுவெண்ணெ
யரிவையாழியாடியகிற்புகையாவியூட்டித்
திருவிழைதுகிலும்பூணுந்திறப்படத்தாங்கினோ.

(இ - ள்.) அதகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொ
ழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையையொக்கும்
வாசுவெண்ணெயைப்பூசி மஞ்சளமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணையும்
தாங்கினான்க.

‘ஒரண்டும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; அஃது எக்கால
முமென்னும்பொருட்டு. (கநக)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீராளவழியாய்நாடும்
பொற்றதாமரையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்தொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் சால்வகைவீர்த்தையுமுடையராவர்.
அவை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெரு
மித நான்கே” (தொல். மெய்ப்பாடு. கு. க) என்பதனுணர். .

(இ - ள்.) அவ்வனத் தாங்கினகொம்பனார், வீரராய்ந்து அவருள்ள
விடத்தைநாடும் பொற்றாமரையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று
முத்தம் மின்னத்தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து
வாமன் கோயிலிலேபுக்கு வணங்கினான்க. (கச0)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்குடவுள்கமலத்
தடிமலர்குடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்குடியவருலகமேத்த
வடிமலர்தாவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

(இ - ள்.) கடிவருடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் குழுவவர் இப்பிற
ப்பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பாராயின், அவ்வடிமல
ரைச் குழுவர்களன்றே உலகமேத்தம்படி அரசர் அடித்தமலரைத் தாவ
நாண்டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டிற்கும் இவ்வாறேபொருளுரைக்க. (கசக)

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானுளம்பணிகின்றாரயாரே

எகசு சீவுகசிந்தாமணி.

பத்திமையானாரும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீந்தாதான்றே.

பணிவார் - 'பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
க்கின்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசு2)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரோ
யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
திருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்த அதனாற்பெற்றீ கேவலமடந்தையை
றுகருஞ்செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை;
ஆழி - வட்டம்; ஆகுபெயர்.

அங்கனமுடிதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்புயனைத் தேவியர்கரு
தம்படி இம்முன்றுதாழிசையாலுக்கறித்ததித்தானென்க. (கசு3)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலேவாய்ந்தன
கண்ணங்குங்குமந்தாமத்தாற்புனைந்
தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
விண்ணிளின்பமேவிழைந்தவேட்கையான்.

(இ - ள்.) தேவருளகிலில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பினவேட்கை
யையுடையவன், அங்கனந்துதித்தப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய
ஐத்தினனும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசு4)

எ.—அறுவுரை.

2743. இலங்குக்குங்குமார்பனைந்துசீர்
நலங்கொள்சாரணர்நாதன்கோயிலே
வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாநிழற்
கலந்தகன்மிசைக்கண்டிவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்கனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தே வந்து
ஸ்ரீநாதன்கோயிலே வலங்கொண்டி பிண்டியின்மேலே பளிக்குக்கன்மிசையிலே
கலங்கொண்டிருந் பெரியமணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்
கண்டு வாழ்த்தினனென்க.

மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. (1)

2744. உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

கக.—முத் தியிலம்பகம்: எசுரு

ரிருநிலம்மனற்கின்பமேயெனப்
பெருநிலம்மனன்பெரிதும்வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்த அளவிலே, சாரணர், முன்னனுக்கு இருநிலமானு தல் இன்பமன்றாயிற்றேயென்று கேட்ப, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்த தன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவும் துதித்தானென்க.

• ஏகாரம், எதிர்மறை.

(ககசு)

2745. தெருளலேன்செய்ததினை யெனு
மிருள்விலங்குகின்றெரியுநீள்குட
ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றான்
மருள்விலங்கியமன்னர்மன்னனே;

(இ - ள்.) அங்கனத்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்ந்த மன்னன், அழிந்நே ! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எஃபிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாள் நின்று தவஞ்செய்து பின் னர் எரியுநீள்குடராகியு ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்ற னென்க.

இனி, இருள்விலகும்படி நின் றுஎரியுஞ்சுடர்* இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746. பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்தீங்கதிர்
மேற்படமிகநனிசொரிவதொப்பவே
நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லறங்
கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றோன்றின பனிமதி தன்கதிரைப் பாற்கடலின்மேலே வீழ் நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் னுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்ததலைக் கடனாகவுடைய.

(கசஅ)

வேறு.

2747. தேனெய்தோய்ந்தனதீவியதிருமணியனைய
வானினுய்ப்பனவரகதிருவனமதியோ
ரேனையாவருமமுதெனப்பருகுவபுகல்வ
மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவலியவளித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரிலுமுத்தவன் ; இரத்தினப்பிரபையென் னுமவன்.

(இ - ள்.) அங்கனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அற ந்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தவானாகயாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம்.

செலுத்துவனவாய்! அறிவில்லோர்யாவரும்புகல்வனவற்றையும், பெறுதற்கரிய மணியையொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் தவலத்துணிந்தானென்க.

தேனுக்ரவார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுத்தருதலின், நியியில்லாத துறக்கத்தருகின்ற அறத்திற்கு, உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும் வீட்டையும் தருகின்ற இருவகையறமும் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்குச் சல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்த்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (௧௪௯)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுந்
குருமையெய்தியகுணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவிட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும்நிலைபெற்றுநிலைபெறுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், கல்லினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரான்கின்ற நாற்கதியிற் றுண்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும், பெருமையை யுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றின் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை, குருவென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (௧௫0)

அ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டிரைவடகடற்படுகதத்துளையுட்
டிரைசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி
யரசீவத்துளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ - ள்.) அரசனே! என்னுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரிய வாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யரக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டதோருகழி வடகடலிலேயுண்டான துகத்துளையிலே முதற்சென்மெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென் னும்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (௧௫௧)

2750. விண்டுவெய்நரலூன்வினாகானவரிடனும்
கொண்டுகூம்புனிசூலத்திடுநிலைக்களக்குறும்பு

முண்டிரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டிதம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தவரிதே.

ஊனே உணவாகவினையும்.

(இ - ள்.) அங்கனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையிலும் கூறுதற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குக் கானவரிடத்தையும் மிக்க பணியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறம்புகளையும் நீங்கி நன்னாட்டிலே பிறத்தல் அரிதென்றானென்க. (கருஉ)

2751. விவ்வினமாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவிளிம்பிடுத்த
பல்லினார்களும்படுகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லைநீங்கியவிழிதொழிலிழிகுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

(இ - ள்.) நரபதி மாக்களை வல்லாலேகொன்று அவற்றின் தகையைத் தின்னிந்த பல்லினராகிய கரும்புமத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிமந்த இழிதொழிலால் இழிந்த குலங்களிற் பிதவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலும் அரிதென்றானென்க. (கருங்)

2752. கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவநிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணியழுவூட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற் பிழையா
துருவின் மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

(இ - ள்.) குலத்திற் பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறுதொழுஞ்ஞாறுபோலே, உயிர்க்கிழவனைத்தொடர்ந்த விடாதவையுட்போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட்டளையாற் பிள்ளேன்றும்வடிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்லினையின்கட்டளையாலே உருவான்மிக்கதோருடம்பை அம்மக்களையாக்கை பெறுதலுமரிதென்றானென்க.

பணித்தலைபுடையது பணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வத்தற்குரிய கோவையையுடையதாலைப் பிழையா விதியினை. (கருசு)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பறிவொடுபெறினு
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாமனாஸுறிவழுவறத்தழுவினொழும
லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

(இ - ள்.) இறைவனே! அங்கனம் மிக்க அழகை அறிவுடனெபெற்ற ராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பாசமயங்களைக் கைவிட்டு வாமனாவழியை யாவதும் வருவறத் தழுவினரா யொழுஞ்ஞால் அரிதென்றானென்க.

இத்தனையும், மக்களயாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும்
கன்னிலமும் நற்குலமும் கல்வடிவும் கல்வடமும் 'பெறுதற்கருமையுக்கறி,
இனி, ஆவ்வியாக்கை நிலைபெறுதொழியுத்தன்மை கூறுகின்றார். (கருரு)

கூ.—நிலையாமை.

2754.(க)இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநனிவீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்பிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே.

2755.(உ)வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகுன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணொழுக்கவழிநுங்கவழிமும்ற்றறிநீ.

2756.(ங)அழிதவின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதம்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவின்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடிக்
கெழீஇயினொரொடுங்கினையழுக்கெடுத்தலுங்கெடுமே.

2757.(ச)கெடுத்தலவ்வுழியில்லெனிற்கேள்விகடுறைபோய்
வடிக்கொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தநங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழகுந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவிளியினும்விளியுமற்றறிநீ.

2758.(ரு)எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கின்னினியணியிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவில்போகத்துக்கூற்றுலன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்புல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே.

2759.(சு)கோதைமங்கையர்குவிமுலைத்தடத்திலைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்டவந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்ப்பிணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.

2760.(எ)காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கி
பூமர்போலத்தமுரையவிந்துறுப்பினிலுரையாத்
தாய்மையில்குளந்தும்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
யிமமேறுதலொருதலையிலுமர்கடந்தோய்.

இவையேமும் ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) இலமர்கடந்தோய்! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாயாக; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவதித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுரோணிதமும் சுக்கிலமும் வயிற்றகத்தெபொருந்தி மக்கள்யாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மிள்ளும் மொக்குளும் நோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுக்கெடும்; அங்ஙனக் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடின்றேல், அது யாழ்மையின் தன்மையப் பெற்றஅளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்நிலையிற்கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையர்வுருவுடனேபிறந்து இருமுதுகுரவர்முதலாயினாழக் கெடினுக்கெடும்; அதிற்கேடின்றி இரவலாக்கு நிதிமுழையுக்கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுக்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து கட்டோரும்கிளையும்முகக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வுழிக்கேடின்றேல் னுல்லினை முற்றக்கற்ற, மகளிர், வடிவையும் இன்மையையும் அழகையுக்கண்டு அகங்கனையென்று மனக்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையு ஏத்த விடைபோல்நடக்கின்றதாலத்தே கெடினுக்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறொன்றத்தெரியாத போகறுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனம்சிறைந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வரைக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மாக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தை யுறும்படி நோயாகியபுலிபாடிப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற் கேடின்றேல் தம்போகறுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிடுகளுகுறைந்து ணுமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையிலலாத உடம்பாடியுளும் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற்சேரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளினவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்தச் சுடுகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்குவேறுகி நிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருதிக்களிற் பென்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிக்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆறாந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்ற, வினைமாற்று. 'பிணமாய்' என்றும் பாடம். (கடுக-கஉ)

2781. தேன்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோயீங்கிதன்றியுபிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரயிக்குயர்பிறரும்
யாங்கணாவருரொடுபேரெமக்குரையாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரை ஆண்டுச்சென்று வென்ற பிறர்; திருவை ஒழிந்த அரசர்பார் செல்லாமல் தம்பிடித்தே தாங்கும்பிறர்; முன்

னர்ச்செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்த்தருக் காரணமாகிய பிறர். உலகில் அரசரொல்லாரும் வணங்க இருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளை, 'பிறர்' என்றார்.

(இ - ள்.) அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையெய்நியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களுரும்பெயரும் நிலைபெறுமையின், யாமுணர்ந்திலைம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தன உளவேற்கூறென்றானென்க. (ககங)

க0.—ந ர க க தி த் து ன் ப ம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினையெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலத்துவித்தி

யவ்வினையினையுருண்னுமவ்விடத்தவர்கமின்ப

"மில்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளஞ் செவ்விதிற்சிறிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

(இ - ள்.) அஹ்நனக்கூறி, வேந்தே! திலினையெய்யுமாந்தர் தமது உயிரென்றுநிலத்தே அத்திலினையை விதைத்து அத்திலினையின்பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர்ப்படுந்துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அதன் தன்மையுடற் செவ்விதிற் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (ககச)

2763. ஊழ்வினையுரைப்பவோடியொன்றுமூழ்த்தத்தினுள்ளே

குழ்குலைப்பெண்ணெநெறித்தொடுத்திங்கணிகளுழ்த்து

வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்

தாழ்துயருழப்பலுணுமருநவைநஞ்சுகண்டாய்.

(இ-ள்.)திலினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்த்தற்குப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணைமேற் றொடுத்த கணிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றற் சேரவிழுவனபோலே தலை கீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பர்; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊனும் நஞ்சுகாணென்றானென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்பமென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்திலினையை நுகர்த்த காக. எதிரின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னர் இஹ்நம்மதரவ்வென்றார். (ககரு)

2764. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளொளிறுனைச்சரிகைகூட

நட்டவைநிறைத்தபூமிநவையுடைநாகர்ப்பொங்கி

யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்கூன்றகர்த்திட்டவண்ண

மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்குடப்பவாலடக்கமில்லார்.

(இ - ள்.) முன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கயில்லாராய்த் திவினையபு
ண்டயராகிய நகர் பொங்கிஎழுந்து ஈட்டிமுதலியன்கூடப்பட்டவை நிரைத்து
நிற்கின்றபூயியிலே அவை தம்முள்ளே அமுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே
ஊனைச் சிதறத்தட்டினுற்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ் சிந்திக்கிடவாரிநிபர்
காணென்றனென்க. (ககக)

2765. வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான்மீட்டிமாலைப் . .

பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி . .

வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகிடப்பார்கண்டாய் . .

கந்தமீவெகுளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பிய தசைகளைத் தின்றதனாற்
பிறந்த திவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும் பந்தெனத் தியினின்றும்
பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருகி உடைந்து மயங்
கிக் கிடப்பார்காணென்றனென்க. (ககௌ)

2766. வயிரமுண்ணிரைத்துநீண்டவார்சினையிலவமேற்றி . .

செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுவிசேற்றி . .

மயிருக்கொன்றாகவாங்கியகைத்தகைத்திடுவர்மன்னு . .

வயிரைப்பேதுறுத்துமாந்தருயிரைப்பேதுறுக்குமாறே.

(இ - ள்.) அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்தும் மாந்தருடைய
உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கொளாய்; தாம்செய்ததீவினையாலே உடம்
பிற்றைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுன்னு முழுக்கநிறைத்து
நீண்ட இலவிலே ஏற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழு
விலே ஏற்றித் தாங்கொன்ற லிலக்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒரு
தசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவரென்றனென்க. (ககஅ)

2767. தடிக்குரற்குரல்பேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நாய் . .

மடுத்திடவைவாவுசிவாளெயிறமுந்தக்கெளவிப் . .

புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா . .

ருடுப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

(இ - ள்.) உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவர், தடியின் குரல்போலுங்
குரல்வாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரிய வாயையுடைய செந்நாயைக்
கொண்டுவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரவாகியபோலும் எயிறுகளமுந்தக்
கெளவி உதறிப்போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அஃறி இவ்வாறே உடம்புபொன்
றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பெற்றனென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுத்தற்காக அழிந்த உடம்பு மேலும் மடிவுகடுமென்
றுணர்க. (ககக)

2768. வாளைமீன் மடிகடின்றார்வருகெனவுருகவெந்த . .

வாளத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்புகுத்துவாய்புகுத்தலாற்ற . .

(பி - ம்.)—1 'மாழ்கியுங்கிடப்பர்' 2 'வாங்கிவகைத்தரிந்திடுவர்'

ருளைக்¹கொண்டோடுகின்றருள்ளடியுசிபாயத்
தாளொற்றித் தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவலைமானிற்பட்டார்.

(இ - ள்.) நம்முடைய கல்லறத்தைத் தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினாராய் பின்னர் வாணமீன் மடகள்தின்றார், இங்கனேவாருங்கோளென்று அழைத்து அவர்கள்வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்ற லேயெடுத்துப் புருத்தலைப்பொறாய்க் கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர்கள், அங்கன மோடாமைக்கு கட்டுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே, காங் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான்போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றனென்க.

தப்பிவிழ்வார் என்ற பாடத்திற்குத் தப்பிவிழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை-தறியைப்புகைத்த அதனோடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.)

2769. காதலாள்கரிந்துநையக்கடியவேகனைந்துகன்றி
யேதிலான்ருரநம்பியெளிதெனவிறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவெந்தவொள்ளமுற்செப்புப்பாவை
யாதகாதென்னப்புல்லியலறுமால்யானைவேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே ! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான் தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலைஇறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூறுநிற்கவே அதிலேசெறித்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளமுல்லிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ ! தகாதென்னம்படி தழுவி ஆற்றாது அலறக்காணென்றனென்க. (களக)

2770. சிலையினான்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையினான்மீன்கள்வாரிவாழியிர்க்குற்றமான
கொலைநரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலழுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுகாளுநகரைநாமவேலோய்.

(இ - ள்.) நாமவேலோய் ! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழமுயிர்க்குக் கூற்றமான பால்களை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே அழுத்தி நாடோறும் நாடோறும் நரகரைச் சுடாநிற்பொன்றனென்க. (களெ)

2771. பாரகங்கழுநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரனோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்பறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்சரிகையைநடுவநெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகண்டிப்பனையெனப்பிளப்பர்மாதோ.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாம் கழுவுவார்போலே சிரபபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக் கொடுக்குங் கோபமெழுந்த அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி கூடநருக்கியிட்டுச் சிலரைக் காரகலிலேபொரிப்பர் ; சிலரைக் கண்ணிலே

சுரிகையையெவர்; சிலரை நெஞ்சிலே தற்களைப் புடைத்துப் பின்னர்ப் பனை போலப் பிளப்பென்றனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேதுதரினும் அதனை முயன்று நுகர்வித்துக்கழிப்பாராவின், 'கழுநர்போல' என்றார்; இஃது ஒப்பில்போலி. ()

2772. நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றாரநயந்துநீர்வேட்டினோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றும்
சிப்பமிகுமும்பதாகிச்செல்லலுற்றந்தோவென்னக்
கூப்பிடுகுரலாய்சிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்கனொத்தே.

(இ - ள்.) அங்கனம் திவினைப்பயனைதருங்கால் தண்ணீர்வேட்டு நாவை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை யேந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீரையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்டான குழம்பாகையிலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரனை ஒத்துநிற்பென்றனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமநான்றுநானரீர்பிலிற்றுமபந்தர்க்
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையவெண்பற்பசங்கழற்குண்டிபைங்க
ஊறுதுயர்நாகர்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்திப் பலகறையெனமருவிற்று.

(இ - ள்.) பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசுங்கழல்போலும் கண்ணினையுமுடைய நாகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக் குறுகின அளவிலே அப்பந்தர் குடநெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச்சுட்டிடு மென்றனென்க.

கள், அசை.

(கஎடு)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டி
மெந்திரவூசலேற்றியெரியுணமடித்துஞ்செக்கிற்
சுந்தெழுந்தரைத்தும்போகச்சுண்ணமாநுணுக்கியிட்டி
மந்தரத்தனையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ..

(இ - ள்.) வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே கிரயபாலால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேஇட்டு நீரெழுந்தபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற்பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும் வருந்துவரென்றனென்க.

விதவை - குழம்பு.

(கஎஎ)

2775. உமும்பகட்டெருதுபோலவரனறுதாளராகிக்
கொழுங்களியளற்றுள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நாகந்தன் னுட்செல்பவர்யார்கொலென்னி
னெழுந்துவண்டிமிரும்பைந்தாரிறைவநீகேண்மோவென்றான்.

புகடு - பெருமை.

(இ - ள்.) இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த
தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நகத்துள்ளே எருதுபோல வலிபற்ற
காபராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப்
புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்கனம் சேறற்குரியார் யாரென்று கேட்
டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றுனென்க.

“ தன்னினரழுந்துகரகம் ” என்ப.

(௧௪௭)

2776. கொல்வதேகன் றிநின்றூர்கொடியவர்கடியநீரா
ரில்லையேயிம்மையல்லாஹம்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுந்தவமுயில்லைதானமுமிழவென்பாருஞ்
செல்பவந்நகந்தன் னுட்டவினைத்தோர்களுந்நீதே.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், கொஞ்சுகொடி
யாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை;
உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையுமில்
லையென்பாரும், செய்த தானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய
தேரையேறி அந்நகரத்தன்னுட்செல்வரென்றுனென்க.

தவமும் தவமல்லதமென்க.

(௧௪௮)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநாகமந்நகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதாமுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய பெண்களை வருத்தத் தாரி
னையும், அடர்த்தந்தரிய தன்மையவாகிய வேந்துகையடர்த்த வலியினையும்,
வருத்தத்தினைச் செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நாகம், எக்காலமும்
எரியினது தன்மையவே; அந்நகத்திலே பல்லுயிருமுறத் துன்பத்தோடு
ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றுனென்க. (௧௪௯)

2778. கழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்துனைகளார்த்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமாமுழங்க

(பி - ம்.)—1 'பேதைகளை'

வுழையளியதாமுறா உந்துன்பங்கணின்மேல்
விழைவயராவேந்துறா உந்துன்பமேகண்டாய்.

(இ - ள்.) இறாலிலே மூங்கில்பொதிப்ப அதுதேனைச்சொரிந்து தினை
களையார்த்துக் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறம்
துன்பங்கள் நின்றிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறம் துன்பமேகா
ணென்றனென்க. (கஅ௦)

2779. நிணம்பிளிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர் . . .
குணுனஞ்சர்கூற்றனையகோணும்மடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

(இ - ள்.) தாரிணையுடைய மழைபோன்ற கையாய் ! வாயராய் இமைக்
குங்கண்ணராய்த் தம் குணத்தால் கஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற்
றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கு அஞ்சித் தம்
கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றனென்க. (கஅ௧)

2780. மண்ணாரமஞ்சளரிஞ்சிமலர்கூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்தா
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணர்க்கடந்தோய்நமனுலகினுன்மடங்கே.

(இ - ள்.) நண்ணர்க்கடந்தோய் ! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சளரிஞ்சி
மண்ணுதல் முழிகையினுலேபின்னர் மலரைச்சூட்டி அதனையறுத்துக் கை
யாலே உதிரத்தைத் தூவி, தேவீர் ! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்ற கொ
டுமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றனென்க. (கஅ௨)

2781. மங்கைமனுவனையமென்குன்மடவுடும்பு
செங்கண்வரிவரால்செந்நீளவானை
வெங்கருணைபுல்லுதற்குவேறுவேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மன - அக்கு ; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்டுசொல் விகாரமாயிற்
றென்றமாம்.

(இ - ள்.) உடும்பு வரால் வானையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச்
சமைத்தற்கு வேறுவேறுகஅறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாய்க்காந்தழ
ுகின்ற திவினையாரிடத்தேசெல்லுமென்றனென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்ததல் ; அஃது அசைவென்னு
மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணையன்றி
ஏவினார்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. . (கஅ௩)

2782. கடலாணமாகாதுகாடாணமாகா
குடலாணமாகாதுகுன்றாணமாகா

வடுதுயரமூர்ந்தலைப்பவாங்கரணங்காணுப்
படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியவேமே.

‘ஆங்கு’ என்றது, ‘தாம் செல்கின்ற விலங்குகடிகைய. ‘அரணம்’ என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்லினையை. காணு அளியவென்க.

(இ - ள்.) தாம் செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்லினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்ற தீவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல் அரண்மாகாமம் காடுகள் அரண்மாகாமம் குடல் அரண்மாகாமம் குன்றிகள் அரண்மாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றனென்க.

குடலிற்கிடத்தவையும் கோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ‘ஆகா’ என்ற பன்மையை ஆகாவாபெனவிரித்து ஆகாமலெனவுரைக்க. (கஅச)

2768. முழுப்பதகர்தாரீரந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துழுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருயின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுறுமைதற்குவழியிலராய், தீவினைசெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதக்கடறுவர் முழுப்பதகர் ; பதிதர், விகாரமுமாம்; பாதகர், பதகரென விகாரமுமாம்.

(இ-ள்.) பதகர் உழுதற்றெழிலுபுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்பழு அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதார்த்த உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங்காக்கையை ஒட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றனென்க. (கஅரு)

2784. நிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமெண்ணுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்ப்பண்டந்தாங்கி
மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யூங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

(இ - ள்.) சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமெண்ணுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்த ஆடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப்போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேண்ணி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலிபெல்லாக்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணவாய்ச் சாமென்றனென்க. (கஅசு)

2785. போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுங்
காழ்ந்துதிமிற்குத்துண்டிங்கார்மழைபோனின்றதிரந்தும்

வீழ்ப்புகள்கிந்தித்தும் வெந்நோய்தம்முள்ளடவெந்
தாழ்த்தகந்தினகயானையலம்வருழீம.

(இ - ள்.) யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததபோலத் தோட்டியாலே மத்த
கத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் குத்துண்டும் அவைபொருமல்
அதிர்ந்தும் காமனோய்சட வெந்து பிழகனைநினைத்தும் ஆழநாட்டின் கத்தின
கச் சமுலுமென்றனென்க. (கஅஅ)

2786. எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின் னுயிர்விட்டேகு
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாவிபோனீராம்
வரிவளைக்கும்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமாந்தர்
திருவளைத்தமாற்பசெகுத்திடுவர்தேங்கார்.

(இ - ள்.) திருவைத்தடுத்தமார்பனே ! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவளைப்
பப் புகையைபுண்கையினுலே உயிர்விட்டுப்போம் ; குஞ்சரங்களும், சிங்கம்
வளைப்ப உயிர்விட்டுப்போம் ; அவையேயுமன்றி மார்தர் நீரிலேபிறக்குஞ்
சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமாவை யிர்க்
குந் தேகதாராய்க் கொல்வர்கானென்றனென்க. (கஅஅ)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்
கோளியிழப்புநீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துயின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

(இ-ள்.) உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த
யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கோடாயினுற்போல, கொடியமாக்கள்
நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வா
யாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்
படியே தமதுவாழ்நானைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார் ; நம்முடைய தமரல்லாதா
ரெல்லாருமென்றனென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டார் கொல்லுமென்றுணர்க.
“கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்காண்மேற், செல்லா துயி
ருண்ணும் கூற்று” (குறள். ௩௨௬) என்றார்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்
நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்தரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்
றுமாம். இயிழப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (கஅஅ)

2788. கொல்வாருங்கூட்டிச்செறிப்பாருமாடவர்க
ளல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே
யல்லாதபைங்கினியும்பூவையுமாதியா.
வெல்லாங்கிளைபிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரெவன்றி மக
ளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - ம் சமயமல்லாத.

(இ - ள்.) அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்தந்தற்குக் கொல்வாருங் கிளி யும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களை யெல்லாம் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுள் அடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுகோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து காயவேட்டமாடாத மாத்நிரையாயிருப் பர்காணென்றுனென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வொன்றுன். (கக0)

2789. மல்லன்மலையனையமாதவரைவைதுரைக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவிகளு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்
வில்பொருதோண்மன்னுவிவல்காய்ப்பிறப்பவே.

(இ - ள்.) வில்பொருத தோனையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்தோரைப் பழித்தரைக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாரும், பரத்தை யர் மூதலாபினுரெல்லாரும்விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றுனென்க. (ககக)

கஉ.—மக்கட்கதித்துன்பம்.

2790. தம்மைநிழைக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்
கொம்மைக்குறுகாமிங்கோலவரைமார்பர்
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வரைமார்பர், இகழ்ச்சி.

(இ-ள்.) வேந்தே! தம்மார்விலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணாடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இனையார்தோளைக்கூடும் வரைமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றுனென்க. (ககஉ)

2791. ஈருட்டிமுடியிண்டுமலப்பண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்குடிச்
சார்த்தற்கரிதாகித்தானின்றறறுவள்ள
னீர்வாய்ச்சரம்போந்தார்தம்மைநினையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் நிரள்கின்ற மலமாகிய தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப. நீராற்றாய்மை செய்யாக்காற் சேர்த்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதானசரம்; நீர்தானின்றறறுதசரம்; அள்ளலை இடத்தையுடையசரம்.

(இ-ள்.) தாம் வியிற்றளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயி னுடைய ஈருளாகிய தடியைமுடித் தமது போர்வையைபுழு மொய்யாரிந்தத் தாம் குடரைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள் தம்மாய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையின்றே தம்மை வியக்கின்றாரென்றுனென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனி, மலபிண்டத்திற் பிறந்த புழு, தமிழையு
முடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுள். (ககக)

2792. அஞ்சொன்மடலார் தமர்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்று நீள்வெங்கமுவுந் துங்
குஞ்சிக்களியானைக்கோட்டா லுழப்பட்டுந்
துஞ்சிற்றுலகந்தோ துன்பக்கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

(இ - ள்.) உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க
மிகுதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையெற்றும், அவர்க்குப்
பொருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக் களவு கண்டு
யானைக்கிடப்பட்டுத் துன்பக்கடலிலே அழுந்தினார்; அந்தோ! இத்துன்பத்
தை நீ நோக்காநின்றயே யென்றனென்க. (ககச)

2793. பண்ணார்களிறேபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணார்கடன்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்
மண்ணாழ்மணிப்பூணையமக்களுறுந்துன்ப
நண்ணாரகத்தினன்காமடியன்றே.

(இ - ள்.) பூணைய! சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்த நாவாய் கடலி
லே ஓடிக் காற்றாற் கவிழும்போது மக்களபடுந்துன்பம் சென்றுசேர்தற்
களிய நரகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றனென்க.

அந்நரகம் - * நிகோதம்.

(ககரு)

2794. (க) செந்திப்புகையுண்டுஞ்சேற்றுணிலைநின்ற
மந்தோவெனமாற்றாலாற்றப்புடையுண்டுந்
1 தந்திகெழுமூன்கைவிக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார் குடிச்செல்வார்நோன்மைறுகம்பூண்டார்.

2795. (2) கண்ணுன்றிடப்பட்டுக்கால்கைகளைந்தாங்கே
யண்புல்லிறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
துண்சாந்தரைப்பார்போனேவமுழங்கையாற்
புண்செய்திடப்பட்டும்புன்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தந்திகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

(இ - ள்.) நிற்பகைவார்நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாகிய செல்வர், நீ
தேடியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவிக்க
அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்ற நுகத்தை முன்னர்ப்
பூண்டவர், பின்னர் அவ்கே சேற்றிலே நிற்கலைச்செய்தும், மாற்றாற் புடை

* நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்கும் மேலுள்ளது.

(பி - ம்.) - 1 'தந்தியென' 2 'கால்கள்குறைத்தாங்கே'

யுண்டும், கையால் அண்பல்லித் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போல முழக்கையாற் புன்செய்யப்பட்டும்; கால் கைகளைத் துண் குன்றிடப்பட்டும், புகையுண்டும் துன்பத்தே அழுந்துவர்காணென்றனென்க.

செல்வாழ்ந்தாரென்க. தந்திகென ஒருமையாழ்குறிற்று, அவரைத் தனித்தனியே தண்டித்தலின். (ககக - எ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதிதுன்பங்காவல்பெருந்துன்பஞ்
சோலைமயில்ன்றோதோள்சேர்விலராயின்
வேலைக்கடலேபோற்றுன்பம்வினையுமே.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரிய காலை யிலே பேர்கின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தல் துன்பம்; அவையையன்றி அவர்தாம் மகளிர் தோளைச் சேராராயின், அவர்க்குத் தரையையுடைய கடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றனென்க. ()

2797. ஊன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மரச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்தீக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவினென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதித்திட்டிறக்குமே.

(இ - ள்.) மார்பனே ! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென்னுந் தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற் தங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர்மலர் வாரும்படி அச்சோலையைச் சட்டித் தான் போமென்றனென்க. (ககக)

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்குணங்குறளாமை
விட்டுநடப்பனபோற்சிந்தும்வினோந்துசி
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறனோயும்
பட்டாருறுதுன்பம்பன்னிச்சொல்லாமோ.

(இ - ள்.) கொட்டுப்பிடிபோலுங்குணரும், குறளரும், ஆமை கைவினைக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீவினோந்து வடியும் வருந்துநோயையும் பிறநோயையுமுற்றவர்களும் படுத்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதுகாணென்றனென்க. (உ௦௦)

வேறு.

2799. வேட்டனபெறுமைதுன்பம்விழைநரைப்பிரிதறுன்ப
மோட்டெழிவினமைநீங்கமூப்புவந்தடைதறுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட் டெல்லாஞ்
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

(இ - ள்.) மாலையணிந்து இலங்கும் வேலோய் ! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப் பெறுமை துன்பம்; விரும்பினாரைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையையன்றி ஏட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்கும்காணென்றனென்க. (உ௦௧)

கக.—முத்தியிலம்பகம். அகக

கக.—தேவகூதித்துன்பம்.

2800. திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்தந்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றாகானிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

(இ-ள்.) இனித்தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவிற்சென்று
பிறவார்; கால் நிலந் தீண்டிதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், சீழுத
லாகா; அவர்நிதம் பருதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடா
என்றானென்க. (உ02)

2801. அங்கையும்மடியுநோக்கிற்றாமரையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண்புகுடுவாளிப்பவழஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முதுவன்முத்தின்மெளிநகைதிகழுஞ்செய்யார்
வெங்கடைமழைக்கணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

(இ-ள்.) அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்
வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பெரொ
ளியையுடைய பவழத்தையொக்கும்; திகழுமுதுவல் முத்தினொளியையொக்
கும்; இவையெயன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவரழகைப்பெற்றிலேனென்று
தானோக்கி வருந்தும்படி ஒழிந்த அவயவ அழகும் வந்துதிரண்டனவென்று
னென்க. (உ03)

2802. தானெடுங்குவளைக்கண்ணித்தலையமிழ்கோதைமாலே
வாண்முடிவரை வில்லும்வார்குழைசுடருமார்பிற்
பூணிடைநிலவுமேனியின்னொடுபொலிந்ததேவ
ருணுடையமிர்தம்வேட்டாலுண்பதுமனத்தினாலே.

(இ-ள்.) குவளைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றி
மாலையினையும், வாண்முடியினுண்டாகிய வரைவில்லினையும், சுடரும் குழை
யினையும், மார்பிற்பூணிடைத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த நிறத்தினையு
முடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழியையுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்கு விரு
ம்பினால் மனத்தாலேயுண்பது; கையினாலுமுண்ணுர்காணென்றானென்க. ()

2803. சிதாரியொழுக்கியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவமாகத்
துதைமணிக்கலாபயின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணைமயங்கிவிழ்வார்.

சிதாரி - சிதரினசெவ்வரி. மதாரி - கதிர்ந்த அழகு. ஓடிப்போழ்ந்து
நீண்ட கண்.

(இ-ள்.) காமன் தொன்மலாம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாக எய்ய மயங்கிக் கலாபமின்ன அணையிலே லீழ்வார்லாணென்றனென்க.

கலாபமின்னவென்றது, புணர்ச்சியை.

(௨௦௫)

2804. (க) பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி

யேத்தருங்கொடியனாரையிருடுவாகப்புல்லிக்
காய்த்தியிட்டிள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம
நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805. (உ) பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா
ரங்கலந்தொடையன்மலைகிழிந்தழகழியவைகிக்

கொங்கலர்கோதைநல்லார்குரைகடலமிர்தமாகத்

தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி.
இருடுவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

(உ) பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மலை
யினையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

(இ-ள்.) கொம்பையொத்து இழைசுடரும் மேனியையுடைய கொடியன்
னாரப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னும் தாமரைமுகைகளோடே தமது
தார்பொருதுதோற்று அழகழிய வைகி அதனாலுமமையாராய் அவரை அமிர்த
மாகப்பருகி அதனாலுமாராராய்விருப்பமிகுதியாற்கண்ணிமையாமல்தாழ்ந்து
உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தியிட்டிக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துந்தெப்
பம் இவர்களையென்ற கருதி அவர்களைக் கைவிடார்காணென்றனென்க. (1)

2806. (க) கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமாத்தினீழற்

பொருகயுலையைகண்ணும்புருவமுமாவஞ்செய்ய

வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்

திருவவூரடல்கண்டிந்திருவொடுதினைத்துமாறார்.

2807. (உ) பனிமுகின்முனைத்தநான் குபசங்கதிர்த்திங்களொப்பக்

குனிமருப்புமுதுமேகங்குஞ்சாங்குனிந்துகுத்த

வினிதினினிலங்குபொற்றோடேற்றுமின்குழைகள்பொங்கத்

துனிவிளர்களிற்றோடாடித்தொழுதக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

(உ) பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறை
யையொப்பவென்றார், வெண்ணையானை காற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போர்
ரோற்று. தொழுதக - விரும்பு.

(இ - ள்.) வேந்தே! அங்ஙன நுகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனருடைய மேகலைமுதலியன ஆராநிக அவர்கண்ணும் புருவமும் ஆரவஞ்செய்பாரிந் தக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடே போர்தோடங்கிக் ஞானிந்து திந் களொப்பவனைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும் குழையும் பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிலிராய் அக்களிற்றோடே வினையாடிப் பெழுது போக்குவர்காணென்றுனென்க. (உ௦௮ - க)

2808. கழகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்ணிந்
தொடிகவின்றாதமென்றோட்டேவியர்குழவாம
னடிகையிற்றொழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெய்துவிடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டிடமுனைவவென்றிரப்ப்வன்றே.

கழகை - தோள்வனை.

(இ - ள்.) அவர், போகநுகர்வதற்கு வேண்டுமனதருகின்ற கற்பகக் காவைக் கண்டுவைத்தும் இதுநிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத் தோள்வனையும் ஆமுமின்னச் சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்தவி வணங்கி, முனைவனே ! இப்பிறவியைவிரும்பேம் ; வீடே எமக்கு முடிவதாகவென்று இரப்பர்காணென்றுனென்க. (உ௧௦)

2809. மலங்குவித்தாவிலாட்டிவாய்நிறையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலிசமன்னவெரிமுலைகள்பாய்க்
கலந்தனர்சென்றபின்னாட்கதிர்கழன் நிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே

பற்று, ஆர்வம், சென்றமுதலிய மலங்களைத் திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

(இ - ள்.) தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலிசமன்ன முலைகள்பாய்க் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பபொன்றனென்க.

முலைகள் தேவரை மயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லேமுவைந்துநாள்களுளவென்விமைக்குறுகண்ணு
நல்லெழின்மாலேவாடுநஞ்சுடையமிர் துண்டாரிந்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பிங்கித்தேனொழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே ! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்துநாள்க ளுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும் ; மாலேவாடும் ; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

புடைய அமிர்ந்தையுண்டாரைப்போலே அங்கனம் பலநாளுநுகர்ந்தின்பத்
தைப் பவனின்நீக் காலம்போக்கினோமேயென்று பின் வருந்துவர்காணென்-
ருனென்க. (உகஉ)

2811. தேவரேதாமுமாகித்தேவராற்றொழிக்கப்பட்டு

மேவல்செய்தினைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து

நோவதுபெரிதுந்துன்பநோயினுட்பிறத்தறுன்பம்

யாவதுந்துன்பமன்னுயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

(இ - ள்.) மன்றாடாமும் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற்
கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செ-
ய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும்
நோவது மிக்க துன்பம் ; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்
காயும் பிறத்தலுந்துன்பம் ; ஆதலால், யாதோரியாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு
அவ்வியர்க்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றனென்க.

அணிகிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர் ;
“நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யலரிழை” (முருகு. ௧௮) என்றார்பிற-
ரும். என்றனென்பதனை முன்னர்க்குறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, ஊர்தி
களாகிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர் ; வாகனதேவதைகளாகியென்ப
தாம் ; அணிகம் - ஊர்தி. (உக௩)

கசு.—ந ற் க ா ட் சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முருளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்

சிங்கஞ்சமந்தமணியிணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர

வெங்குமுலகயிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்

தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையவேயென்றலையவே.

(இ - ள்.) பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவர்கிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்
றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கிருந்த எந்தையாகிய பெருமானாரு-
டைய தாமரைமேற்றங்கிணையடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே
என்றனென்க.

இது வினாவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல்

2813. இலங்குசெம்பொனையின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடை
மூன்றும், வலங்கொண்டவர் தூஉயடியேத்தும்வையமூன்றும் படை
மூன்றுங், கலங்கா துயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமர் தூன்மூன்று,
நலங்கொடம்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

எயின்மூன்றாவன : உதயதாம், பிரீதிதாம், கல்யாணதாம். குடைமூன்-
றாவன : சந்திராதித்தியம், ரித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றா-
வன : நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன : இரத்தி

* “அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்தமரீரணபு.” சீவக. ௩௧௧௩.

னத்திரயம் ; அவை : கற்காட்சி, கன்னுள்ளம், கல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றாவன : சகசாதிரயம், கர்மகஷயாதிரயம், தெய்விகாதிரயம். நூன்மூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம். குணக்கடல் - அகந்த ஞானதிருணங்கள்.

(இ - ள்.) இவற்றையுடையார்காண், கம்மை அடிமையாக உடையா ரொன்றென்க. (உகடு)

2814. மன்றனாறுமணிமுடிமேன்மலிந்தருளாமணிபோலும்
வென்றோர்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரிபூந்தாமரைமீற்ற
சென்றிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பாணுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருபுகள். * ஐந்தாவன : சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி ; இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன : சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோக்ஷம் எனவவை.

(இ - ள்.) அறவோர் ஞானாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதமென்பொன்றென்க. (உகசு)

2815. பெரியவீன்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுசுரங்கு,
முரியசெய்கைவினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை, யரிய
ரொன்னமகிழாதுமெளியரொன்னவிகழாது, மிருசார்வினையுந்தெளிந்த
தாரேயிறைவனாலுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

(இ-ள்.) தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனும் சூரங்கும் துகருமென்றேயுணர்ந்துப் பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியரொன்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியரொன்றுவெறுத்துத் சூரங்கை இகழாதேயும் கல்வினையினை யின் ஈன்மை இத்தன்மைத் தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நார்பத்திரண்பிரமாத்மத்தையுத் தெளிந்தாரொன்றென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதினாறும் பதினாறும் ஆக நார்பத்திரண்டு.

2816. உறுவர்ப்பேணுலுவர்ப்பின்மையுலையாவீன்பந்தலைநிற
லறிவர்கிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்தல்

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாமென்றும், ஆறனை ஷுட்திரவிய்மென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

† அங்காகமம், ௧௨ ; பூர்வாகமம், ௧௪ ; பஞ்சருதியாகமம், ௧௬ ; “ஆறிரண்டங்குமாயந்திரேழ் பூர்வமும், கூறிரண்டெண் சேள்விகளிறகுன்றமம்-தேறி, வரந்தருகல் லோத்துரைக்கும் வாய்மையார் பாத, நிரந்தரான் வந்திப்பினின்று” (சீவசம்போதனை) என்பதனாலறி.

அகசு சீவகசிந்தாமணி.

சிறியாரினத்துச்சேர்வின்மைசினங்கைவிதிதல் செருக்கவித்த
விறைவனறத்துளார்க்கெல்லாமினியராதலிதுதெளிவே.

(இ-ள்.) மிக்கோகாரவிரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துங்கருத்
துத் தம்மிடத்தேறிற்றல், அறிவர்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எதிர்விரும்புதல்,
அழிந்தோரைப் பழையநிலையிலேறித்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின்
மாக்களைக் கூடாதிருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல்,
இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியஇத்தன்மைகாண் பரமாத்மம்
பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவதென்றனென்க. (உகஅ)

2817. செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கிற்
பெண்ணுகார், குறுகார்நரகமோரேழுங்கீழ்முத்தேவர்குழாந்தீண்டா,
ரறியாதுரைத்தேனதுநிற்கவாரேநரகமாகாத, பொறியார்போகபூமி
யுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

(இ - ள்.) யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற்
சேரார்; பெண்ணுகப்பிறவார்; ஏழுநரகத்தையுமணுகார்; குழாந மூன்று
தேவர்கள்களைத் தீண்டார்; இவற்றுள் நரகமேமென்று அறியாமற்கூறி
னென்; அது நின்மனத்தே ஏமென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநரகம்
ஆறே; அதற்குக் காரணம்பாதெனின் ஒருசாரார் நல்வினைநிறைந்த போக
பூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதுஞ்செய்வர்காணென்றனென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுங்காப்பிர
பை, பங்கப்பிரபை, னாமப்பிரபை, தமப்பிரபை, தமத்தமப்பிரபை எனவிலை.
கீழ்முத்தேவராவார்: பவணர், வியந்தார், * ஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதநரகமா
றையென்றது முன்பே நரகாயுஷ்யங்கட்டினபின்பு† தரிசனங்கொண்டவர்,
முதல்நரகத்திலே முதற்புரையிலேயும், விலங்காயுஷ்யங் கட்டினபின்பு தரி
சனங் கொண்டவர், போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பொன்றதென்க.

கரு.—சீலம்.

வேறு.

2818. ஏத்தருந்திருமணியிலங்குநீர்மைய
கோத்தனபோற்குண நுற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபதினெண்ணியிரம்
பாத்தனபண்ணவர்சிலமென்பவே.

* ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்திய நிரகநக்ஷத்திர தாரகைகள்; “சந்திர
ருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திறல கோட்களுமா மெனவிளங்கி
விசும்பாறு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ், சந்தரஞ்
சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே” சூளாமணி, துறவு. ௨௦௬.

† தரிசனம் - உற்காட்சி.

(இ - ள்.) கர்வலனே ! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த னபோலும் என்பத்துநான்கு தூறுயிரமாகப் படுக்கப்பட்டனவாகிய குணவி ரதங்களும், தூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணுயிரஞ் சீலாசார மும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (உஉ௦)

2819. மொய்ய்மர்நாட்பீதுணர்முரண்கொண்மன்னவர்.
மெய்ப்புகுபொன்னணி கவசமொப்பன
மையலேம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்
செய்வினை நுணுக்குவசீலமென்பவே.

(இ - ள்.) அவற்றுட் சீலமென்று கூறப்படுவன, வலிமேவின, பேரரின மன்னவர்மெய் சென்றமறையும் கவசத்தையொப்பனவரய் காடோறும் உண் ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத் துச்செய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (உஉ௧)

2820. மணித்துணர்னையதங்குஞ்சிவண்கையாற்
பணித்தனர்பறித்தலிற்பரவைமாநிலந்.
துணித்தொருதுணிசமந்தனையதிண்பொன்ற
யணித்தகுமுடியினாயா தியாகவே.

மணி அனைய துணர் - நீலமணியனைய பற்றம்.

(இ - ள்.) முடியினாய்! குஞ்சியைத் தங்கையாற் பறிக்கையினாலே, இத் திண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சம ந்து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றானென்க.

ஒருதுணியோடு உவமித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும் இஃது ஒருகூறமா கக் கூறினான், அருமையானென்றுணர்க. இது. துறவின்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவர்வாயுமிழ்ப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையத்தாண்பிறந்தார்களன்றே..

(இ - ள்.) கண்ணினையும் செய்யவாயின்மையுமுடைய பிறர்மனையானே அவரவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர், இம்மையிற் புற ஞ்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவனை முன்னர் துகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழ்ப்பட்டதம்பலத்தைப் பின் னர் துகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டின்று இங் களும் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள் ; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய கிரதங்களுள், இது காத்தலரிதென்று கூறிற்று. (உஉ௩)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிறேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி
விழுப்பயனிழக்குமாந்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

(இ-ள்.) உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன : ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி உணர்வையும்கெடுக்குங் கள்ளையும், புழுப்பயின்ற தேனையும், பிறவற்றின் புண்ணிய தசைகளையும் மாந்தி வீடுபெற்றினை இழக்குமாந்தர் உணர்வில்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை அகர்தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉ௪)

ககா.—தா ன ம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்வம்
பின்னிலம்பெருகவினும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னெனத்தூறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

(இ-ள்.) நன்னிலத்திலே விதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வர வினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகஈனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவித் பொல்லாரிலத்தே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநிலாத மின்போலத் தோன்றி மார்பும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுது மென்றானென்க. (உஉ௫)

2824. (க)ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்
செய்தவறுனித்தசீலக்கணைகதிர்த்திங்கொளப்பார்.

2825. (உ)வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினலும்
பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழந்தடிபணிந்தபோதுந்
நூக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி
நாச்செறுபடாவுகொள்ளார்நமர்மிறென்றுமுள்ளார்.

2826. (ங)பாற்கதிர்த்திங்கட்கொட்டிற்பருமித்தகளிறுபோல
நூற்கதிகொண்டிகண்ணுணுகத்தளவெல்லேநோக்கி
மேற்கதிக்கேணிபாயவிழுத்தவர்மனையிலவந்தார்
காற்கொசுகொம்புபோலக்கைதொழுதிறைஞ்சிமாதோ.

2827. (ச) தொழக்கையாற்றொழுதுவாழ்த்தித் தாமண்சிலத்துளேற்றிப்
பொடிப்புனை துகிலினிச்சிப்புகழ்ந்தடிசுழீஇயுபின்றை
யடுத்தசாந்தகிலினுவியாய்மலரரச்சித்தானா
கொடுப்பர்நரலமிர்தமுன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினூர்க்கே

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியியல் கெடுத்தப்
பொய் கொலை களவு காமம் அவாவாகிய இருள் கென்றுபுகாமற் சேவுழ்கல
முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய லிளக்கை அவி
யாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிற தவத்தைக் கூர்க்க டிகழ்த்தின சே
மாகிய கதிரினைமுடைய திங்கையொப்பார்.

(உ) மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒருசெத்
தாகச்செத்தினாலும் பணிந்தபொழுது இவ்விரண்டினையும் சீர்தனக்கிப்
பார்த்துப் பழவினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்
தும் பிறரென்றும் நமரென்றும் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல்
செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரனிறை.

(ங) திங்கள் எல்லாமீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல
எல்லாபாயுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்த களிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு
மாறுபோல ஆகமத்திற்குநியவழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்லை
யைநோக்கி மனையிடத்துவந்தால்.

(ச) அடுத்த - பொருந்தின. நர்லமிர்தம் : உண்பன, தின்பன, நக்கு
வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் னாய்மையோடே.

(இ - ள்.) திங்கையொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய
விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு
மண்சிலத்தேயிருந்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலஇறைஞ்சிக் கைதொழுது
அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நிராற்கழுவினபின்னர், அவ
ரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகை
அயிர்த்ததையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்காணென்றானென்க. (உஉசு - க)

2828. ஒன்பதுவகையினேதிற்றுத்தமார்க்காகுமாந்ந
வின்பதமருளியிதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுட்டினூர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினூர்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

(இ - ள்.) ஒன்பதுவகையினுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான்
முற்கூறிய உத்தமராயினூர்க்காகும்; குறைவற்ற இனியசோற்றை யார்க்கும்

* “ அச்சுவினிமுதலாகிய நட்சத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சிக்
கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மெளனியாகி எழுந்தருளுகின்ற
ஸ்வாமி ” என ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்துக்குறினர்.

† “ உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ, துத்தம தான மெனல் ”
அருங்கலச்சேப்பு, ககசு.

அருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர் ; இவையன்றி விலங்கைத் தின்புறக்கொன்று சோற்றையூட்டினார்க்கும், அதனையுண்ட பாலிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்திவினைப்பயன் மகக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றுனென்க.

ஒன்பதாவது : “எதிர்கொள விடக்கனி காட்டல் கால்கழிஇ, யதிர்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதரகன் மொழியொடு மனமெய் தாயரா, புதிர்க்கம் வினையென வுண்டி யேந்தினர்” என இவை. (உ.௧௦)

கள.—தானப்பயன்.

வேறு.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனையகூறிலை

யேற்றநீர்த்துளம்புவாரினைவவீங்கினிப்

போற்றினைகேண்மதிபொருவிப்புண்ணியர்க்

காற்றியகொடைப்பயனறியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவலைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதூர்ப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள் ; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளம்புநீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்களிலகையும் மஞ்சளநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

(இ - எ.) இவைவனே ! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவோம் ; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றுனென்க. (உ.௧௧)

2830.(க)கடிப்புவாரங்குலிகொளீஇயகைதூர்

தடுத்துவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்

பொடித்தபொற்றாமரையனையபொங்கழ,

விடைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாய்ந்ததே.

2831.(உ)காய்ந்தவவ்வளவினாற்கொளவுநீர்தொத்

தாய்ந்தறிகொடையினதளவிற்புண்ணியந்

தோய்ந்துயிருடம்பிவனெழியத்தொக்கநாள்

வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவ்விரண்டும் ஒருதொடர்.

(க - உ) விளிம்பிப்பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வாரை விரல்கோத்துக் கொண்டகையாலே செருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அவ்வழி விடைக்கிடந்த இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது ; அக்காய்ந்தமிகுதியினாலே தானுண்ணும் நீர்போல இருப்பய்ரும் தோய்த்தென்க. நெடியவாய மயிரை, புடைய துருத்தி.. அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், “இரும்புபோலவாம், பிணிபுலி” (சீவக. ௩.௧௧௧) என்பதனால், ஈண்டு நாகத் துச் சேற்ற்குரிய இருப்பியினைக் கூறிற்றும்.

(இ - ள்.) இவ்விருப்புவர், புவியிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட் கிடந்துகாய்ந்தே தீவினையுடைய நீரையுண்ணுதலைக்கேடுத்து ஈண்டுச் செய்த நற்றூனத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டுபோய்ப் போகபூயியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றனென்க.

(உ) தப்பும்வழி இதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தீனக்கு அடைத்த நாளறுதலின், உடம்பு இவனெழியப் போயென்க. (உருஉ-ரு)

2832. (ஈ) திங்களுளொன்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்.

வங்கவான்றுகில்பொதிமணிசெய்ப்பாவேபேர.

லங்கனிரட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்

சிக்கினிருமுதுகுராவரென்பவே.

2833.(உ)* இற்றவர் தேவராய்ப்பிறப்பினிடில்

பற்றியவிசும்பிடைப்பரவுமாறுகி

நெற்றெனவீந்தெனச்சிதைந்துபோகுமான்

மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வங்கம் - மரக்கலம். சிக்கினர், விகாரம்.

*(உ) இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

(இ - ள்.) அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருநூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்த பாவை அத்தகிலினின்றும் புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்த அளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள், தம்முடம்பைநீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியுடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்த்துபோம்; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றனென்க. (உருச - ரு.)

2834. பிறந்தவக்குழவிகன்பிறர்கள்யாவரும்

புறந்தரலின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா

ளதைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை

நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புகிரவே.

* இக்கலியும், இதுனையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன: “இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பினிடும், பற்றியில்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச், சுற்றியபாக்கடற்றளும்பலிட்டும், பொற்றிரள்வரை யொடுமின்னுப்போலவே” இ - ள். சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள் தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப்பிறப்ப, வரையோடுசூடிய பின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலே போகடுமென்றனென்க; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

அ.உ.உ சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

(இ - ள்.) பிறந்த அப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநாள் காற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர் மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆக மத்தேயதைந்தாரென்றனென்க.

குழலியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், “கடிசொ லில்லை” (தொல். எச்ச. சூ. ௫௬) என்பதனாற் பெரள்க. (உ௬௬)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கட்குடரொடுபூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுந்துகிலுநான்று
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினீழற்
பாலையாழ்மழலைவேராய்ப்பன்மணிக்கொம்பினின்றுள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்போலும் மழலைச்சொல்லாள், அவனை நீங்கிப்போய் ஒருசோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்த தீன்மைபோல ஈன்று நான் காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றாளுள்ளாருனென்க. (உ௬௭)

2836. இலங்குபொற்குவடிசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கிளர்குழைகணுன்றுசாந்தின்வாய்நக்கியின்னக்
கலங்கலந்தகன்மரார்பிற்கற்பகமால்தாழ்
விலங்கரசனையகாளைவேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையனைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான் நக்கியின்ன மார்பிலே மகல்தாழ்க் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தாளுள்ளாருனென்க. (உ௬௮)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமால்தாழத்
தெண்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியினுற்சென்றுமாதோ
கண்டனன் கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவரானார்.

(இ - ள்.) அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவையோல மின்னத்தாழ அவளநின்றஅவாலிலே, ஊழாலேசென்று கண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினுற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினொன்றானென்க. (உ௬௯)

2838. கொதிநனைக்காமுனம்புகொப்புளித்துமிழந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிழ்முமணிக்குடமிரண்டுபோல

துதிமுகமுத்தஞ்சுடிநோக்குநாவிலாட்ட

விதிமுலையெய்வவர்கித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிதுணையினைபுடைய அம்பைக் காமன் சொரிய; உமிழ்ந்த - உமிழ். மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்ஞடம்.

(இ - ள்.) நோக்குநாவிலாட்டிதற்குக் கண்ணினைபுடைய முத்தத்தே முத்தத்தைச்சுடி வெய்வவாடிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ் அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றானென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசுமுன.

(உச௦)

2839. இமைத்ததுங்கண்களென்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசிற வமைத்துநின்னழகுதோலமாரவுண்டறுக்கலாற்றீ நிமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவள்சிலம்பிற்குஞ்சி னமைத்தபூந்தாமர்தோய்நகைமுகவிறுந்துபெற்றான்.

(இ - ள்.) தம் கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீ ரென்று அவன்சிற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும் ஒப்பனைக்கோல த்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல் லாநிற்க, இனையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்குட்டிய தாங்க்தோய்த லாலே அமைத்து நகைத்தமுகத்தில் விறுத்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்த - பொறுத்தது; 'வழுவமைத்தது' என்றாற்போல நின்றது. என்று கூறவும் பாடம்.

(உசக)

2840. இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்

பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணியீணையோர்த்து

நன்மலர்நானவாவிநீரணிநயந்துஞ்செல்வத்

தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்தும் காலிலே புக்கும் யாழைக்கேட்டும் உவையிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தை விரும்பியும் செல்வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாபியாற்கட்டப்பட்டா ரென்றானென்க.

(உசஉ)

2841. பூமுற்றுந்தடங்கணைம்பொன்னெடுங்குன்றனாணங்

காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமாங்களைந்தத்

தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா

ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே.

(இ-ள்.) வேந்தே ! அங்கனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்நன் மைநிரம்பிய கண்ணனும் குன்றனாணம் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் கற்பகமாங்கள் கொடுக்க, அவற்றைநகர்ந்து காலங்கழிப்பர்; இடையதா

சிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் உருமூயியிலே இருநிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பொன்றானென்க.

ஏழுமறு, “நேரோழுமற்றது” (கலி. எசு) என்றும்போல நின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர். (1)

2842. அடங்கலர்க்கிந்ததானப்பயத்தினாலவழமுந்நீர்த்
தடங்கடனடிவுட்*உவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்கொளவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீந்த தானத்துக்குப் பயன்கூறு கின்றது.

(இ - ள்.) மன்னரேறே ! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடு த்த தானப்பயனாலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள் ; அவற்றிலே உடம்பு மக் களுடம்பும் முகம் விலங்கின் முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமாந்தி வாழ்வ ரென்றானென்க.. (உசச)

கயு.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலேசூழ்ந்தார்
கப்பத்துளமராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைரிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

(இ - ள்.) கோவே ! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலே யைச்சூழார், கற்பத்தில் அமராவர் ; காட்சிப்பயனை றுகார்தார், பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேரிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக் கரவர்த்திகளாவரென்றானென்க. (உசரு)

ககூ.—வீடுபேறு.

வேறு.

2844. வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநா
வீட்டியபொருளாகத்தியன்றதென்பவே.

*இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுவ்யத்துவீபமெனவுங் கூறுவர் ; அவைகள் தொண்ணூற்றறு ; அவற்றை, “வாரியுட்டெவதொண் ணூற்றறு” எனவும், ஈண்டு, “உடம்பொடுமுகங்கொளவ்வார்” என்றதை விளக்கி, “ஒள்ததாங் காலர்வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம், பன்றிமான் குரங்கு கீரி யொட்டகம் கரடி யாதி, யொன்மலா முகத்தர் பல்ல மாயுகம் காத மோக்கர், தின்றிடாப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிவ மரத்துஞ் சேர்வர்” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைப்பட்டவயிறு.

(இ - ள்.) வீட்டினதயற்கைய நாம்குறிநீ, அது மூர்த்தியிட்டிய நூற் பொருளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றனென்க.

என்ப, அசை.

(உசுசு)

2845. உள்பொருளினுவெனவுணர்தன்னாநமாந்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்ளறவிருமையும்வினங்கத்தன்னனுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே.

(இ - ள்.) பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்; அங்கனமுணர்ந்த அப்பொருளின்றன்மை இதுவெனத் தெளிந்த விடுதல் காட்சியாம்; அங்கனத் தெளிந்த இரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்ததல் ஒழுக்கமாமென்றனென்க.

ஐ, என்ப அசைகள்.

(உசுஎ)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தமு
னீடியவினைமாரிரைத்துச்சுட்டிட
வீடெனப்படுமீனவிடுதல்பெற்றதங்
காடெழிற்றோளியாநந்தநான்மையே.

(இ - ள்.) தோளினும் ! இங்ஙனக்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தறொப்புமிகவளர்ந்த இருவினையாகியமார்த்தினை நிரைத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினைதாம் நெடுங்காலம்பயின்ற உயிர்க்கிழவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படுமீ; அங்குப்பெற்றபயன் அநந்தசுட்டயங்கள்காணென்றனென்க.

அவை : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.()

2847. கடையிலாவறிவொடுகாட்சியிரியங்
கிடையிலாவிற்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழு
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப் பெற்ற அநந்தசுட்டயமும் கூறிப் பின்னர் ஏனைநான்கும் கூறுகின்றார். கடையிலர் - முடிவிலாத : இதனை நான்கினோடுங் கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக்கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடையகுணங்களாலேயிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்தசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அது யாவராலும் அறியப்பட்டதென்றனென்க.

அல்லவென்றது; ஏனைநான்கையும்.

(உசுக)

அட்சு சீவகசிந்தாமணி.

20.—பிறவிகளறுவுரை.

2848. மாதவனென்னப்பெயர்வரையினிவ்வரையே
தமிழிலெயிறணிபவள்வாய்த்தொடித்
தாதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென
மாதூயர்மலங்கெடமன்னனாடினான்.

(இ - ள்.) அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த
எதில் அறையாகிய அருவி, தொடுத்த மாதவனென்னப்பெயர்பெற்ற
வரைபினின்றும் வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன்
ஆடினானென்க.

“நண்ணியவரியொடுநிரண்டு” (சீவக. ௧௭௦௨) என்றார் முன்னும்.
வாய், மேகமாயிற்று. (௨௫௦)

3349. எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
றெல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணியினமடிகளென்றனன்
மல்லவென்றகன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றெழில். பொன் - திரு.

(இ - ள்.) அங்கனமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அற
வுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்
பிறப்பில் யும்தொகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றானென்க.
கடுகத்திறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம், அசை. (௨௫௧)

3850. கதிர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
தெதிர்வதுமிறந்துமெய்திநின்றது
மதிர்வதுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதாறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) மணியை அங்கைபிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது
விளக்குந் தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்
காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு.

2851. முழுநீர்வளைமேய்தலின்முத்தொழுதிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்ந்தரிசிக்
கழுநீரொழுக்கழுநீர்மலருந்
தழுநீரதுதாதகியென்றுளதே.

முழுநீர் - கடல்.

(இ - ள்.) கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவினநீரிடத்ததாய்வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் மடுத்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்ற மலருந் தாதகியென்று ஒருநாளினதென்றனென்க.

இருளைப்போற்றிப்பொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுகிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரியமாகலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (௨௮௬)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெர்இ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசேர்ந்துறையும்
வயல்குழந்தனவூர்வளமார்ந்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினலே யிக்க அன்னம்வெருவி வின்னில் ஞாயிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும் வயலென்க.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில் வயல்குழந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வ நிறை தனவென்றனென்க. (௨௮௭)

2853. அவணத்தவர்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கமுகம்பொழில்சேர்ந்
துவணுய்த்திடமஞ்செனநின்றலவும்
பவணத்தொருபாங்கினதாலளிதோ.

(இ - ள்.) தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையைமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதன்மணத்தையும்பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றலாவும் ; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று ; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையைஉடையதாயிருக்குமென்றனென்க.

அந்நாடு கேடின்கையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (௨௮௮)

2854. மதியுஞ்சுடரும்வழிகாணலுறப்
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு
• நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படிக்கொண்டதுவே.

(இ - ள்.) அகிற்புகையும் கொடியும் திக்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுறதனவாம்படி மறைக்கும் பதி; நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றனென்க. (௨௮௯)

வேறு.

2855. ஏமமாகியதுப்புர்வெய்திய

பூழிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்

நாமநன்னகர்வீதிகடாமெலாங்

காமவல்லிடுந்தனபேரன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாம் கிடக் கப்பட்ட அமராவதியிற்றெருக்களை.

(இ - ள்.) நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூழிமாதிலகமென் னும் நாமத்தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிற் றெருக்களையொத்தனவென்றனென்க. (உரு௭)

வேறு.

2856. பைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்

சங்கினுண்முத்தமொப்பாள்சயமதிபயந்தநம்பி

யைங்கணைக்காமனன்னஞ்சோதனரசசீயந்

தங்கியகேள்வியாற்குத்தையலார்ச்சேர்த்தினாரே.

(இ - ள்.) அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவண மாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவானெருவன்; அவன்மேலி யாரென்னின், முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பானொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளை யாரென்னின், காமனன்னனாகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசிகங்கம்; அவனுக்குத் தையலாரைச் சேர்த்தினாரென்றனென்க. (உரு௮)

2857. இளமுலைபொருதுதேந்தாரொழில்சுழைந்தழியவைகிக்

கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகன்றநாளும்

வளைமயங்குருவமென்றோள்வாய்நலம்பருகிமைந்தன்

வினைமதுத்தேறன்மாந்திவெற்றிப்போரங்கனான.

(இ - ள்.) அம்மைந்தன் அத்தையலார்முலைகள் பொருதலினுலே தார் குழைந்தழிய அவர்க்கள்வாய்த்த நலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றிய வைகள் நாளும் காமத்தைக்கன்ற வைகித் தேறலையாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்கனயினென்றனென்க. (உரு௯)

2858. இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவர்புலவிரீங்கச்

சிலம்பெனும்வண்டிபாடச்சிறடிப்போதுபுல்லி

யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்பில்க

நலங்கவர்ந்துண்டெண்ணூர்நரமுறக்கழிக்குமாதோ.

(இ - ள்.) அவன், அவ்வினையவர் புலவிரீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங் கலிடத்தே அவர் சிறடிப்போதை வண்டிபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை உவகைக்கண்ணிர்நில்கப்புல்லி நலத்தை நுகர்ந்து பகைவரஞ்சக் காலம் போக்குமென்றனென்க.

இவ்வணம் காம, நுகரினும் கீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார்.

வேறு.

2859. மங்கையர்தம்மொடும்டங்கன்மொயம்பினுன்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேரப்பார்ப்பினு
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்புதைத்ததென்பவே.

(இ - ள்.) அம்மொயம்பினுன், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப்
பங்கயத்தடத்தைச் சேர்த்தாகாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத்
திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பதக்கையினுலே
விண் மறைத்தென்றானென்க. (உசுக)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோலவிசும்பிற்பறக்
கின்றவெள்ளையன்ன, மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாய
மென்னுமரிவைசாயற், ரோய்த்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்செரிகின்ற
மேகலைபோல்விழ்ந்தவானே, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனி
த்காமரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வானே துகைத்தலாலே கிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்த்த தாமரை
சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம், பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

(இ - ள்.) கட்டின வெண்டாமரைமாலேபோல விசும்பிலே பறக்கின்ற
வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியை யுமுடைய ஆகாமடுமன்னு
மரிவையது மேகலையை அவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடறிப்பான்
பிடிப்ப அவையற்றுச் சொர்க்கின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே விழ்ந்தனவென்
ருனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(உசுஉ)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கிண்குமாரர்
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்
பொருந்துபொற்றாமரையொடுங்கிப்புக்கொளித்
திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

(இ - ள்.) இளங்கோக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அவன், பொற்றட்டி
லே வெள்ளிக்கிண்ணமிருந்தவைபோன்று பதத்தலாற்றாமல் தாமரையிலே
புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்று
னென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின. கம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெய
ரன்று. (உசுஉ)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமன்கொணர்கெனப்பேனகாஞ்சுகி

யொருமகற்கீந்தனன்கோயில்புக்கன

னெரிமுயங்கிலங்குவேற்கானையென்பவே.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனங்கண்ட' அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும் கண்டிருந்த, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டிருந்த இவ்வெசுமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகானையும் அங்கனங்கூறி, அவற்றன் ஒன்றைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கு ஈந்தனனாய்த் கோயிலிலே புக்கானென்றனென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு, எனவென்றதனை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதிவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றும் பலகாத் சிறைப்பிடுதல்வேண்டுமாதலின் அவற்றன் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

2863. வடமுலைப்பொன்னனார்மகிழ்ந்துதாமரைத்

தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே

வடமுலையெனாடாய்வுருடிப்பாலமு

துடனுதீஇயோம்பினார்தேம்பெய்கோதையார்.

(இ - ள்.) திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கடாம் தாமரைத்தடத்தே உறையுறுமக்கு ஈண்டிமறகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே; வடக்களுமைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை கடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றனென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, ஒன்றனைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்மென்பதனோன்ற முலையிலனைத்தென்றார்; அஃது, " இளவன்னப்பார்ப்பினம் " (சீவக.உஅசுச) என்ற தனனுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென னுது முலைத்தடத்தே அனைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவக னும் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுரு)

வேறு.

2864. கண்டானொருங்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்

றண்டாமரைசூழ்தடத்திற்பிரித்தார்களயாரே

யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே

கொண்டங்குவம்மின்கொலைவேலவன்றன்னையென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலனைத்து வளர்க்கின்ற தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்று கூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினனென்றனென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்பிடியாமற் பார்ப்பைப்பிடித்தானென்றலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமையுணர்க. (உசுசு)

2865. (க) படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாழுமேங்க

விடுகுந்துசுப்பினவாரடவிருந்தநம்பி

யடிகட்கடிகளருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே

கடிவிம்முதாரான்கழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான்.

வேறு.

2866. (உ) அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்

மணிசேர்வனைவாய்வதின்வைத்துவலத்

தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதையாப்

பணியாமுடியாற்பணிந்தானிளையோன்.

இவைபிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முழவும்பாழுமேங்க துசுப்பினவாரடஅதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட உழைவர் நம்பியிடத்தேசென்றுநிமக்கு நும்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறிஇறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லே சென்று அரசனதடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கைவிரலாலே வலத்தோளின் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலக்கையின்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (1)

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டிங்கேட்டியேல்

விளைக்கியவித்தையிருமற்றீங்கெனத்

திளைக்குமாமணிக்குழைசுடரச்செப்பினான்

வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவுதாயையும் தந்தையையும் பிரித்தல். சிறையாவது - தான் நினைத்தவாறொழுதுதலின்றிப் பிறர்நினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரிந்திருந்து ஆற்றின் அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

(இ-ள்.) மகளிர் கவரிவீசாநிம்ப மன்னன், இவ்விரண்டின்பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல்வினைத்தற்கு ஒருவித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினனென்றானென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும் அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்திவினை நுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங்கேளென்று அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்குறுமையின்.

(உசுசு)

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிவேலோய்
மறம்புரிகொணெஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

(இ - ள்.) வேலோய்! பெரியதீவினையின் தன்மையைக்கூறின், அவை மறச்சுதவிரும்பிய நெஞ்சவழியாகப் புருந்த திரண்டு தம்மைச்செய்த உயி ரோடு கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பெரியது அது பெரிய துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் தம க்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட்பெரிய அறமென்று கூறினானென்றனெ ன்க.

(உஎ0)

2869. மெய்யுரையினங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
யையிலேநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்வினையாநாககோபுரங்கன்கண்டிர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

(இ - ள்.) மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தேநிலைநின்ற புகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோ யில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறு மையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண் டிர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்று கூறினானென்ற னென்க.

(உஎக)

2870. முளரிமுகநாகமுளையெயிறுமுதுகே
வளவிறுயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினாவரியமாதுயர்மவீழ்கதியுளய்க்குங்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்குதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தைபுடைய யானை யினது முனைத்த ஓயிறு.

(இ - ள்.) களவின்வினாவனைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக் கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே அரிய துன்பங்களை அது தானேசெலுத்தும்; அதனாலும் அக்களவை மேற்கொண்டுகடிதல் உபா யமெனக் கூறினானென்றனென்க.

(உஎஉ)

2871. மடத்தகையநல்லார்மனங்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரின்னா
நடுக்குடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

கக. — முத்தியிலம்பகம். அகந

(இ - ள்.) தம்மணையிர் வருந்தப் பிறர்மணையானேச்சேரின, தாங்கற்கு அரிய துன்பத்திடையிலே அழுந்துவர்; ஆதலால், நடுக்குதுறைய காமத்தினைக் கைவிடத் தன்மென்று கூறினென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்திலவைத்த வாள்போல் இன்னாது பிறர்மணையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (உஎக)

2872. தெருளிற்பொருள்வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
னிருளில்படிகால்புகழ்வித்திலையெனின்னல்லா
வருளுநகவையநகவைம்பொறியுந்நயப்
பொருளுநகவிட்டும்பொருள்யாதும்பொருள்ன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாயின். அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்' என்றார். வையம், ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை, துகரப்பெறுது வருந்த. பொருளுநக - அவ்வைம்பெரிதும் துகரத்தற்குரியபொருள்களும் எம்மை துகர்கின்றிலனென்று நக.

(இ - ள்.) தெருளில், நக, நக, கைய, நக ஈட்டும்பொருள் சிறிதும் நம் பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மீம் பிற்புகழைவினைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொனுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏனியாமென்று கூறினென்றானென்க. (உஎச)

2873. பொய்யொடியிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடும்வினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுடுசெந்தீக்
கைதவறுனித்தகவருடலொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) பொய்யொடுநெருங்கின பொருளாசையைபுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிகைறயப்பெய்ததொரு கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டார் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை ஆடுதலையும், நடுகிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவருடுதலையும் ஒழிகவென்று கூறினென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைதுகர்வார் மனங்கட்டேற்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வளிவழக் கறுத்த வக்கம்" (புறநா. டுசுஅ) என்றற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, காற்பொருட்குமுரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. (.)

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்ஈமுடையாருந்
தாமமொடுசீர்துபுனைவார்பசியினுண்பா
ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையிலல்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) காமத்தைபுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையைபுடையாரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று

அட்சு சீ வ க சி ர் த ர ம ணி.

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் கம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர் ; ஆதலின், இத்திக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாதபிதவழிகளை வணக்கனமினென்று கூறினொன்றானென்க. (உஎக)

2875. பூவைகிளிதோகைபுணர்ன்னமொடுபன்மாயாவையவைதங்கினையினீங்கியழவாங்கிக் காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கினையினீங்கிப் போவர்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலநுகண்டாய்.

(இ - ள்.) கம்பி ! தன்கினையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவை முதலியனவும் பலவிலக்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தம் கினையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையில் தம் கினையினின்றுநீங்கித் தாமும் பிராரம் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்த இதுவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினொன்றானென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தன வற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல் செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மைபுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

2876. அல்லித்தானற்றபோதுமருதநூலதனைப்போலத் தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்திவின்தொடர்ந்துநீங்காப் புல்லிக்கொண்டியிரைச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின் றெல்லையிறுன்பவெந்தீச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே.

(இ - ள்.) அல்லித்தண்டு அற்றுவிழ்ந்தபோதும் நூலறுததொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத அன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத்திவினையாகிய வெந்தி அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்க்துசென்று சூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதொரு மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேநின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினொன்றானென்க. (உஎஅ)

2877. அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற் பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி மறவியொன்றுனுமின்றிமனத்தேகூரக்கும்பால கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்.

(இ - ள்.) அறத்தைபுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும்அருளைச்செய் வராயின், அந்நல்லினை பறவையுநிழலும் விடாதுகிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை விடாமறிந்த சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினொன்றானென்க.

மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (உஎக)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டவழங்கடையாமைநீரீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்புட்டந்துணையொடுநீனப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவினாற்சிறியநீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்குவளை, உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்.
கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவி நீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய
மணியுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

(இ-ள்.) அறிவில்லாதார், யாகத்திற்கு நட்புத் தயிலே உட்குழை பாமை
தான் இடக்கும் பெரியகையையும் துணையையுநீனக்குமாறுபோல, நல்லினை
செய்யாதிருந்த காமத்தையும் பொருளையுநீனத்த ஆவிரீப்பாரென்று கூறி
னானென்றானென்க.

“அழலெழு தித்திய மடுத்த பாமை, நிழலுடை நெடுக்கயம் புகல்வேட்
டாஅங்கு” (ஙஙக) என்றாகத்திலும். (உஅ௮)

2879. வீறழிவினையெய்காலன்வரைவாள்வலையிற்பட்டார்
சாறழிகுவளைமாலையவரையுந்தன்முரீக்கி
யாறிழிவரையிறேன்றுமறநனிநினைப்பர்செம்பொ
னெறெழினெறியினெறியிருவிசம்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது, கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டினார் கே
டின்மென்றற்கு வரைவானென்றார். வாள்போல மாற்றும்பொலையும் வலையி
லகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதன்ம - விழாங்கொண்
டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிகின்மவரையென்றார், பயன்படுத்தும், நிலை
குலையாமையும்பற்றி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொ
ன்னுகிய உயிரையுடையாரை. நெறி - தவம்.

(இ-ள்.) எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசம்பிலே
ஏறி அதனையானுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளி
ரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றேன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்ப
ரென்று கூறினானென்றானென்க. (உஅக)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்மார்பன்மெய்வெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதட்டிடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கினைகள் கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனெ.

(இ-ள்.) மின்னுப்போலும் தாரையுடைய மார்பன், அங்கனம் அறத்
தைத் துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருகி மெய்வெந்து பின்னர்
உடுத்த துலிலே நெருப்புற்றதனை விரைந்தார்க்குமாறுபோல விரைந்து அன்
னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்
தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்; அங்கனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இச்சாரணத்தாலே விசயையநீங்கிச் சுருத்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்குறிஞர். (உஅஉ)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்டர்ப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுலர்ப்பினோடொழித்துப்பாவ
யிப்படித்திடுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவமுதமொப்பான்.

(இ - ள்.) மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் நினைத்த தன்மையனாயிருந்தவன், அந்நோட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஒடுகைத்திர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தையெறாப்பினாலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதொரு தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிநோயை வெருவினானென்றானென்க. (உஅங)

2882. ஆளியாற்பாயப்பட்டவடுகளியானேபோல
வாளிவிறந்தடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதயத்தேனச்சறையாககன்பொற்
ரோளியர்த்துறந்துதாய்தாத்தவஞ்செய்வவடிகளென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வெருவின மைந்தன், நஞ்சிக்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகிய நஞ்சினே நாடோறும் நுகர்ந்தெனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளிரைத்துறந்து தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளையென்றுகூறினானென்றானென்க. (உஅச)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னர்றுனுஞ்சொன்ன
னுதுகளிற்றுழவமற்றுன்னொளிமுடித்தாயமெய்தி
யறைகடல்வேலிகாத்துன்னலங்கல்வேற்றயமுமல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீந்துபின்னைநீறுறத்தியென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறிய அசோதான்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னான்; அஃதியாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வனுக்கீந்து பின்னை நீறுறத்தியென்று கூறினானென்றானென்க. (உஅரு)

2884. கொலைச்சிறையுய்ந்துபோகுமொருவனைக்குறுகநோடி
யலைத்தனர்கொண்டிபற்றியருஞ்சிறையமுத்துகின்றார்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடிகளென்ன
விலைபெருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்விழ்த்ததொத்தான்.

தொல்லை, விகாரம்.

கக.—மு த் தி யி ல ம் ப க ம். . அங்ள்

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே ! சிறையினின்றும் தப்பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ ? பகைவரோ ? என்றுகூற; அது கேட்டஅரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையெழுத்தானென்றுணைனக.

முந்நீர்க்கு, “முந்நீர்ப்பிறந்த” (கீவக. ௩) என்ற கவியிற் கூறிலும்.)

2885. கா தலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்மு ,
 னே திலம்யாங்களெல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினாறு
 மாதலர்ந் சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
 தாதலர்மார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்திட்டானே.

(இ - ள்.) அத்தன்மையனாகிய அரசன், முன்புபோன நம் பிறவிகளில் பாக்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண் னாம் பாக்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால், ஈண்டுச் சுற்றமெ ன்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தனை போம்படி அறுத்தானென்றுணைனக.

தாய்முதலியோராய்கூட்டி, ‘பாக்களெல்லாம்’ என்றான். ‘அது’ என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (உஅஎ)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிலல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
 பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
 சொற்பொறிசோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
 னிற்பொறியின்பரீக்கியிராயிரர்குழச்சென்றான்.

(இ - ள்.) கடத்துதற்குரித்தாகிய மல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவகுத்து வல்லவன்செய்த பாவை அந்நற்பொறி குலைய எல்லாப்பொறியும் குலையுந் தன் மைபோலே அங்ஙனம் தனைபரிந்த அரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையும்போக’ இல்லின்கண் நல்வினையாற்றுகருமின்பதையுநீக்கி இர ண்டாயிர அரசர்கள் குழந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றுணைனக.

சோர்ந்த - சோர். (உஅஅ)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதுந்தானைவிடுத்தல்செல்லா
 றிணப்புடையுடும்பனாரையாதினனீக்கலாரு
 மணப்புடைமாலையார்பொருசொலேயேதுவாகக்
 கண்ணக்கவினழித்தகண்ணூர்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

(இ-ள்.)வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அனையைக் கை விடாத உடும்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையி னின்றும் போக்கலாகாது ; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முந்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்தவருதலின், தந்தைக்கூறிய ஒருசொல்லே தமவித்
ருக் காரணமாகக்கருதி மகளினரத் தமந்தபோய்க் கடவுளாயினென்று
னென்க.

நிணத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலேயுடைய மாலை.
ஒருசொல்லென்றது, “வினைக்கியவித்தனும்” (சீவக. ௨௮௬௭) என்றதனை.()

2888. தாமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புகுழ்தாரினானுந்
தாமமாரொலியலும்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த
கரமமாசண்டகாதற்கதிர்வனைத்தோளினுந்
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரினான் - பவணமாதேவன். சயமதியாகியதிரு.
அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினார் - அசோதரன்
தேலிம்பார்.

(இ - ள்.) அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரினானும் சயமதியும் தோளி
னாரும் நாற்கதியிலும் சேறற்குஅஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்
டாரென்றுனென்க. (௨௯௦)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய்
மாசாசமாயமணிவானுலகாண்டுவந்தாய்
துசார்ந்தவல்குற்றுவரும்புந்நலத்தாரொடென்றுன்.

“சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். தனும்பும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கடவுளாகிய நீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத்
தவஞ்செய்து அதனாலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இந்திர
னாகி ஆண்டு நலத்தாரொடு வந்தாயென்றுனென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் தகருமின்பமும்
யானுகரப்பெற்றிலெனென்னும் அவாவற்றாலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின்
மென்பது உணர்த்தற்கு இந்திரனாய் வந்தாயென்றுன். எனவே எல்லா அவாவு
மற்றது வீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரே இப்பிறப்பிலும் தேவிய
ராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் (சீவக.
௨௨௩) என்முத்தணிமாலைதுக்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (௨௯௧)

2890. மின்னார்சிலம்பிற்சிலம்புந்ருரலன்னிமேனான்
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனாற்
பொன்னாரமார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்று
னின்னாப்பிறவிப்பிணிக்கினம்ருந்தாய்சொல்லான்.
சிலம்புபோல ஒலிக்கும்.

(இ-ள்.) மருந்தாய சொல்லான், மன்னா! முத்திப்பிலே அன்னப்பார் ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்தாய்; அத்திலிணையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கிளையினின்றும் பிரிந்தாய்; பொன்னாரமாப்பனே! முன் அதனைக் காவல் செய்துவைத்த திலிணையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிரிர்க் குத்தோன்றினுயென்றானென்க.

பிறரிடத்துவளர்த்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் சுகந்தையைப் பிறரென்று கூற்றாகுறாயினார். போலுமென்பது, “வேறுபட வந்த, அவ மத் தோற்றம்” (தொல். உவம. ௩௨) என்னுஞ் சூத்திரத்து அடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சேவகற்குச் சிறைப் பட்டதன்மையின்கை, “விலங்கிலிலுமிழும்பூணை” (சேவக. ௧௧௧௭) என்னும் கலியிற் கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், ‘சிறைவைத்ததனும்***சிறைப்பட்ட னைபோலும்’ என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாய்ச்சொல்லன்றி வேறுவேறுபொரு டருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இய த்சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது, “தடுத்தக்காத் தையுணர்த்தாய்”; முன்னர், “அருஞ்சிறை” (சேவக. ௨௮௭௭) என்றதற்குப் பின்னர், “காவல் செய்துவைத்தவர்கள்” (ஹெ. ௨௮௭௭) என்றமையால். அன்றியும், “சிறைகா க்குக் காப்பெவன் செய்யும்” (தறள், ௭௭), “சிறைபனியுடைத்த சேயரி மழை க்கண்” (தறுந். ௮௭), “கொலைச்சிறையுயர்ந்துபோகு மொருவனை” (சேவக. ௨௮௮௭) என்றும்போல்வன பிறவற்றனும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றும் சிறைக் கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் 1கோலுதல், அகப்படுத் தல், தகைத்தலென்றும்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாய்ச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டினைன்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனானென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறொருசொல்லன்றிநிற்கும்; இதற்கு லீக்கினுன், பணித்தான், யாத்தானென்றும்போல ஆசிரியன் முழுவ துஉந் திரித்துக்கொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாய்ச்சொற்களாம். இது பசுவைமுலையைக்கட்டினுன், பாம்பைவாயைக்கட்டினுனென்றும் போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும்நிற்கும்; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருள்தருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சார ணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொ ருள் பிறத்தலின்மையின்; முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறை ப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யா ண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமையு ணர்க.

(௨௧௨)

வேறு.

2891. மஞ்சிவர்மணிவரையனையமாதவன்
வஞ்சமில்லறவுரைபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிருந்துழியம்புவிழ்ந்தென
நஞ்சமிழ்வேலினாடுங்கவிழ்ந்ததே.

பயன்மருதலின், மஞ்சகூறினார்.

(இ - ள்.) சலிப்பற்ற மாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினான்,
அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்த அளவிலே, உயிழும்நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்
மொழி அவனாடுங்கும்படிவிழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது, தீவினையாற் கிறைப்பட்ட
தன்மைகூறியதனை. அஃது அம்புவிழ்ந்த விடத்தினின்றும் போதற்குப்
பிறர்நடுக்குமாறபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுக்கும்படி
விழ்ந்ததென்க. (உக௭)

2892. வாரணிமணித்துடிமருட்டுநுண்ணிடைக்
காரணிமயிலுளர்குழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டான அழகு.

(இ - ள்.) அதகேட்ட அளவிலே, காவலன், தேவியர் குழ வணங்கி
நிற்பு மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினானென்க. (உக௮)

2893. நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருசுடர்நிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினுலோங்குசாரணர்
செலத்திருவிசும்பொளிசிறந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்கு அடை.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூவைபுடையவிடத்தே சாரணிருவருமிருந்த, ஞா
பிறம் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர் திருவொளி அவ்
விசும்பெங்கும் சிறந்ததென்ப. (உக௯)

உக. உதாயத் தீர்வு.

2894. சாரணர்போயபின்சார்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேற்கண்கள் பூத்தன
நீரணிகுவளைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

(இ-ள்.) சாரணரிருவரும் பேரய்யின் தேவியர் நீரணிகண்கள் புத்தன வாகிய குவணைகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென் மஞ்சி நீர்மல்கின.

(உக௬)

2895. பொன்வரைநிலாக்கதிர் பொழிந்துபோர்த்தபோற்
மென்வரைச்சந்தனந்தினைக்குமார்பினுன்
மின்னிவர் நுகப்பினுர் மெலியமெல்லவே
யின்னுரைகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினுன்.

(இ-ள்.) மேருவிலே நிலாத் தனது கதிரைச் சொரிந்து அந்நனை மறைத் தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடத்த பயன்கொண்ட மார்பினுன், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடானாய் மெல்லக் கோயிலுச்சேர்ந்தானென்க. (உக௭)

2896. அஞ்சுரைபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்.

பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குவார்

மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினார்

நஞ்சயிர்த்தணிநலங்கிரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்தபாலெனவே நுரையுண்மைபெற்றும்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்தயிர்த்த நைய மழு க்க அரசன்தோளணைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைகினு ரென்க. (உக௮)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேகப்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்ததேற்றார்
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதைச்சலாபவில்லுயிழமல்கு
லொள்ளெயிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலே அலர்ந்த மாலையினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்கீர்லு - மல்குலினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

(இ-ள்.) வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையேகச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறி யாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசுந்து மணி களினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உக௯)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்கக்
குளித்துநீரிரண்டுகோலுக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலா அய்ப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்முறவுரைத்துமன்றே.

(இ-ள்.) அத்தேவியருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்முறவை இனிக்குறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்வைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணிரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்த அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (௩௦௦)

2899. புனைமருப்பமுந்தக்குத்திப்புவிபொடிபொருதுவென்ற கனைகுரலுருமூச்சிற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த துனைகுரன்முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்ற னனைமலரலங்கற்கண்ணிநந்தலுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அத்தற்க்கின்ற அரசனும் சீவினகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமப்போலும் சேற்றத்தையுடைய ஏற்றின்உரிவையைப் போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய கந்தனைக் கொண்டுவருவீராக வென்றான்; அவனுமீ வந்த தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௩௦௧)

2900. கொடியுணியலங்கன் மாற்றிநகுங்குமக்குனிமமன்னு ன்மபணிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப் படுகினவெகுளிநாகப்பைத்தலைபனித்துமாழ்க விடியுமிழ்முரசநாண்விண்ணமியம்பினுளே.

செற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மாப்பு; ஒழுங்குபட அணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்மலை கடுக்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப் பிறப்பிக்கும் முரசம்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னுன் அடியைப்பணிந்து, அரசனே! நினைத்த காரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண் இன்னணம் செப்பினுனென்க.

அதமேற் கூறுகின்றார். வாழி, அசை.

(௩௦௨)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுநாகான்குரிமுகவேற்றையூர்ந்து தேனுடைக்குவளைச்செக்கேழ்நாகினந்தேரைபுல்லிக் கானுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரனைத்துஞ்சுநாடு வேன்மிடைதானைத்தாயம்வீற்றிருந்தாண்மோவென்றான்.

(இ-ள்.) ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும்சுரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செக்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேரையினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டின்மன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரையிலேதயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றானென்க. (௩௦௩)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாடுஞ் சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர் தறக்கமும்வீடும்வேண்டே னரும்புலாயலர்ந்தவம்மென்றமரையனையபாதம் விரும்பியான்வழிபட்டன்றோவாழ்வாதன்வாழ்க்கையென்றான்.

பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட நந்தன், காடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாரும் வாழ்க்கை யானவோண்டேன்; அவை எனக்கு என்? யான்வேண்டுவிது, நின் பாதத்தைவிரும்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை, வேண்டோனன்றுமாம்.()

2903. குன்றெனம்ருண்டுகேர்வமணிவண்பிங்குழாங்கொடேழ்ஞ சென்றுமொய்த்துபிரும்பாயனைச்சீவகற்கினையநம்பி மல் றல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக்குவடனையதோளா : : :
ஞென்றுமற்றரசவேண்டா னுவப்பதேவேண்டினனே..

மலையென்றுமருண்டு வண்டும்தேனும் சென்று மொய்த்த இயிரும் யா னையயுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கூறின நந்தன், அரசாட்சியைச் சிறிதும்வேன் டானாய் அரசனுவக்குந் தமவே விரும்பினனென்க. . . (நாடு)

2904. பொலியுடைத்தாகுமேனும்பொள்ளலிவ்வுடம்பென்றெண்ணி வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கையையா தொலியுடையருமுப்போன்றுகிலப்படா தூன்றின்னைவெற் கலிகழந்துலகங்காக்குங்காளையக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டஅரசன், இவ்வுடம்பு மேற்றேற்றப் பொலியு டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளு வயிர்த்திராது; அதனால் இப்பருவத்தே துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியு டையவாரணம் நிலத்துழிமாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி னன்றி வேறேரிடத்துக் கையை வையாது; அதுபோல யாரும் அரசினைத் தாக்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக் கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காணே.

(நாடு).

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கள்காய்பொ னெழுவளர்ந்தனையதிண்டோளினையவர்தம்முண்முத்த தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தைநாட்பயந்தநம்பி விழுமணிப்பூணிஞனேவீற்றிரீஇவிதியிற்சொன்னான்.

கழுமணி, வினைத்தொகை. திண்டோண்மக்களென்க. முழுதும் மலரையுடைய கொம்பு. தத்தை முதுகுட்பயந்த நம்பி.

(இ-ள்.) காவலன் தன்மக்கள் இனையவர்தங்களில் முத்தநம்பியாகிய சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி னால்விதியாற் கூறினனென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார், இயற்கைபற்றி.

(நாடு)

2906. பால்வளைபாந்துமேயும்ப்டிகடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்தன்ருண்டிழந்துஞ்சநோக்கி
நூல்வளைந்தனையதுன்சொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்வளையாதவின்பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்,

நான் பயன் தந்தாற்போலுஞ் சொல்.

(இ-ள்.) அவன் எங்கனங்கூறினானெனின், வேந்தனே ! நீ உலகெல்
லாம - ின்குடநிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற்
காத்து அழைச்சாரையும் அதத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு
மேலுண்டாகாத இன்பம்வேறில்லைகாணென்றானென்க.

'வேந்த' என்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின்.

(௩௦௮)

2907. வாய்ப்படுக்கேடுமின்றும்வரிசையினரிந்துநாளுந்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்களிந்துதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படலின்றிப்பொன்றும்வல்லனாய்மன்னன்கொள்ளி
னித்தநீர்ஞாலமெல்லாநிதிநின்றுகாக்குமன்றே.

(இ-ள்.) யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் காளுமிந்ததீற்
றின், அதற்கு உணவுமாம்; அழிவுமின்றும்; அங்கனம் தீற்றாக்களித்தானே
கழனியிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும்; அத்தன்மைபோல மன்ன
னும் கொள்ளவல்லனாய் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவ்வழி
நின்று பயன்படுமென்றானென்க.

(௩௦௯)

2908. நெல்லுயிர்மார்தர்க்கெல்லாநீருயிரிரண்டுஞ்செப்பிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழங்கழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலேவெண்குடைமன்னர்கண்டாய்
நல்லுயிர்ஞாலத்தன்னுணாமவேனம்பியெய்ன்றான்.

(இ-ள்.) கம்பி ! உலகத்து மக்கட்கெல்லாம், நெல்லுமுயிர்; நீருமுயிர்;
இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற் சிறந்த உயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்த உயிர்
மன்னர்காணென்றானென்க.

(௩௧௦)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேராவல்லா
னேர்நிலத்தாருமாயினிபல்காலஞ்செல்லு
மூர்நிலமறிதறெற்றாருமேன்முறிந்துவிழுந்
தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மைபுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

(இ-ள்.) தாருக்குநிலமாகியமார்பனே ! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்த
நிலத்திலே ஊருமாயின் மிகப்பலகாலநடக்கும்; அதனைஊருநிலமிதுவென்று
அறிபாதாருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானும்விழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்
தர்தன்மைபுமென்றானென்க.

என்றது, வேந்தர் அரசை ஆளுமுந்நேமையின் ஆளின், : அது நீடுநடக்
கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுக்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிற்றுபோல்
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெஞ்ஞளிமாற்றி
வேந்தர் தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்கதைத்தல்கண்டாய்
நாந்தகவுழுவயேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

(இ - ள்.) ஏறே! வேந்தர், அருளொடு அறிவுடையராகி, ஒன்றுனைக்
காய்ந்தெறியுக்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிவேழ்மைத்தனைவத்த களிற்று
போலே பகைவர்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று
அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்பு
வனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்தகொடுத்து அவரை அழிக்கின்ற எண்ணத்
தை மறைத்தல்கான் அவர்க்கு கன்பொருளாவதென்றானென்க. . . .

"களிற்று கவுளமுத்த வெறிகற் போல, வெளித்த தப்பினை" (புறநா.
௩௦) என்றாற்பிறரும். (௩௧௨)

2911. குடிபழியாமைமையோம்பிற்கொற்றவேன்மன்னர்மற்று
ளடிவழிப்பிவர்கண்டாயரும்புகழ்கெடுதலஞ்சி
நொடியலோரொழுத்தும்பொய்யைறுண்கலைநீத்தநீந்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்குமாவென்றான்.

(இ - ள்.) திக்கைநீக்கி கண்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்கெடு
தலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரொழுத்தையும்கூறாதேகொள்; கலைகளாகிய
கடல்கலைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும்
அருள்; இவையெயன்றிக் குடிமக்கள் பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின்; பின்
னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்காணென்றானென்க. (௩௧௩)

2912. சேனடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடநோக்கின்மாதர்மாலேநாட்பயந்தமைந்தன்
கானடந்தனையமான்றேர்க்கானையக்காவன்மன்னன்
ருனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை, இசைநிறை.கால்நடந்தனைய-காற்று வ்சைகொண்டு நடந்தாற்
போன்ற; இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்று
மாம்; கானடந்தனையகாலை - சுதஞ்குணன்.

(இ-ள்.)சேல்நடந்தாங்குப் பிரமுக கண்ணினையும்,மான்போலும்நோக்
கினையும், காதலையுமுடைய குணமாலை முதற்பயந்த மைந்தனாகிய காலை
யைச் சீவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்த பிட்டங்கட்டித்,தான் கந்து
க்கடனளில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினானென்க.

என்றது, தன் குலத்திற்கேற்றதுகாச்சியையெய்துமே அரசவுரிமையை. ()

அரசு . . . சீவகசிந்தாமணி.

2913. கூரெயிறணிந்தகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யேரணிமபிலஞ்சாயலிலக்கணையின்றசிற்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரறைந்துவுதமுண்ணப்பெருநம்பியாகவென்றான்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையின்ற சிங்க
மாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நிற்புகழைச்சாற்றி நீ. சொரிசின்ற பொன்
மண்புய்துகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றனென்க.

என்றது சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோலந்தளரசான்றம்படி உரிமை
கொடுத்தானென்றவாறு. (நகரு)

2914. தன்கழறொழாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேந்திநின்ற
பொன்றிகழுருவிறற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழமுடியுஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
1 குன்றினன்குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினனே.

குஞ்சரக்குழாத்தினன் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்
கித் திதையாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படி வினையுடைய
நந்தட்டன்புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவன்
நிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வே
ந்தாக்கினனென்க.

“படையுங் கொடியும்” (தோல். மரபு. ௭௧) என்னுஞ்சுத்திரத்தான்
அரசர்க்கே முடிசூறினமையாலும், “வில்லும் வேலும்” (ஷெ ஷெ அரு.)
என்னுஞ்சுத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினேனோர்க்கு முடிசூறமையாலும்,
“அந்த னுளர்க் கரசுவலா வின்றே” (ஷெ ஷெ அஉ) என்னுஞ்சுத்திரத்தான்
அரசில்வழி அந்தணரை அரசியல்புண்பரென்றமையாலும், நந்தட்டன்புதல்
வனை முடிசூட்டினனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (நகசு)

2915. நிலஞ்செதினெடுக்குமான்றேர்நித்திலம்வினைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டினையதோளான்.

செதிள் - துளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, ‘திநஞ்
செய்தி’ என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில்
செய்த தோள்.

(இ - ள்.) தோளான், தேர்களையும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடைய
யவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்
லாம் கொடுத்தானென்க. (நகஎ)

2916. நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செலிமண்கொண்ருட்டில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்ரோழர்மக்க
னுற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாரைப்பழிப்பறநாட்டினுனே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செலியினையும், மண்ணைக்கீழாள்
னும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

(இ - ள்.) வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய நாய நூற்கேள்வியுழிடை
யாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினுனென்க.

என்றது, தன்ரோழர் தனக்குச்செய்த தெர்ழில்களை அவர்மக்களும்
இவற்குச் செய்கவென்றனென்றவாறு. (நகஅ)

2917. காவலரகலமென்னுங்கழனியுருமுதுகாமர்
மாவலம்வினைத்தகோட்டிமழகளிற்றரசனன்னுன்
பூவலர்கொடியனாரவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
நாவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுத்தவன்றே.

மாவலம்வினைத்த-திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மர்-பெருமையுமாம்.

(இ - ள்.) களிற்றையொப்பான், தன்தேவியாராகிய கொடிமைப்போல்
வாரை இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு
அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்பழிச்சேறலீற் கடா
மின்றிப் பாகன்தோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்
கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். நாவலரொலியல்-நாய்
தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'நாவலர்க்கொடியனார்' என்று பாடமோதி,
ஒழிகின்ற அலர்களைமுடைய கொடியனையாரென்றுமாம்; நாவதல்-ஒழிதல்.()

௨௨—துறவுணர்த்தல்.

2918. செம்பொனாற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகம்கொண்ட
வெம்புநீள்சடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனாற்றெளிந்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்வளர்க்கப்பட்டபனை திரண்டனையதோளான்.

பொன்னால்வேய்ந்த மணியால் முகம்கொண்ட மாடம்; ஞாயிறும் வில
ங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடைய மாடம்.

(இ-ள்.)தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற்
செல்வநன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றனெ
ன்க. (௨௨௦)

வேறு

2919.(க)தன்பளிதமாலேத்திரடாமந்திகழ்திம்பூ
நன்கொளிசெய்தாமநறும்பூநவின்றதாநும்

அசஅ

சே வ க சி ந் த ர ம ணி.

பொன்றெளித்ததர்மம்புரிமுத்தயினிர் தாம
மின்றெளித்தயின்னுமணியீழ்த்திரடாமம்.

2920.(உ) ஈன்மமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிறுரையேபோற்
ரோன்றுமணிக்காலமளித்தூவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்குமுலைமுற்றிழையினாரே.

இவையரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அழைக்கின்ற அரசனேவலாளர் செல்கின்ற கால
த்து, ஈன்மமயில்போலு முற்றிழையினர், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழு
ங்கால்திரண்டதாமம், திம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றக
ட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணி
யினது மின்னுத்தங்கியதாமமாகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்
காலமளியில் விம்மு புகைமல்குலகயினாலே மணமெங்குமயங்கி றுரையே
பொற்றோன்றும் அணையின்மேலாராயிருந்தாரென்க. (௩௨௧ - ௨)

2921. இன்னதருளென்றினையரேத்தனியிர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமினிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

(இ - ள்.) அவர் அங்கையிருந்தவளவிலே, சென்றஇனையர், அரசன்
நிறுவள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேநவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த,
அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏக்கச் சேர்ந்த வாழியெனக்கூறி மன்ன
னடியை வணங்கிநின்றாரென்க. (௩௨௨)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுயிழும்பைம்பூ
ணிலவமலர்வாயினணிசூரெயிற்றினீரே.
புலவுமனம்வைத்துறுதிசேன்மினமிதென்றான்.

(இ - ள்.) மயில் கலாபத்திடத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால் முத
லியவற்றையுடைய எயிற்றினீர் ; நம்முடையமனம் பார்த்தமனமாயிருக்கும் ;
அதனை ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகிய காரியத்தைக் கேட்போகவென்று
னென்க.

அம், அசை.

(௩௨௩)

வேறு.

2923. வாயமுலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயமுத்திரண்டமென்றோள்வெம்முலைப்பாவையல்குற்

(பி - ம்.)—1 'சிலம்புமார்ப்ப'

கக.—முத் தி யி ல ம் ப க ம். . அசக்

ரேய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலெந்துவாழக்
காயழற்கொடியைச்சேர்ந்தகற்பகமலையொத்தார்.

வேய்வருந்தத் திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது. . .

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை
வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன் தறவையுட்கொண்டு தம்நலந்தொலை
ந்து வாடி நெருப்பொழுக்கைச்சேர்ந்த மாலையையொத்தாரென்க. (௩௨௫)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகரினுங்காலைப்
பெருங்குளத்தென்றுத்தோன்றாபிறைநுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண் மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

(இ - ள்.) பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிதற்பிறப்பினல்
லது குளத்திலுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதர்நமும்,
அருந்தவமும் ஆராயின் மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்
டாந் தன்மையிலையென்றுனென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம். . . (௩௨௬)

2925. அட்டிரீருவிக்குன்றத்தல்லதுவைவரந்தோன்று
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளை பூவா
விட்டிரீர்வினவிக் கேண்மின்விழுத்தகையவர்களல்லாரீ
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையில்கண்டீர்.

(இ-ள்.) நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றஇதனைக் கேட்டிராக் குன்
றத்தல்லது வைவரந்தோன்று; குளத்திலல்லது குவளைபூவா; அவைபோலத்
தகுதிப்பட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகரினுங்
கானென்றுனென்க. . . (௩௨௭)

2926. நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர்நூவும்
பெரும்புலிச்சோற்றினீ தல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சுரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றாண்டொறுட்டி
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டீர்.

(இ-ள்.) அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்
கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிரு
க்குமாயினும், தத்தரிலைக்குத்தரும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களிலுறை
யும் தெய்வங்கட்குத்துவம்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு
அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோனென்றுனென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு. . . (௩௨௮)

2927. அற்றவார்வருத்தகீக்கியாருயிர்கொண்டிடுற்குந்
துற்றவிழீதல்செம்பொற்றுறக்கத்திற் கேணியாகு

முற்றியிரோம்பித்தீந்தேனுனெடுதறப்பின்யார்க்கு
மற்றுரையிலீழெண்ணும்விண்ணுநம்மடியவன்றே.

(இ-ள்.) ஆறுயிர்கொண்டிரிற்கும்வருத்தத்தைநீக்கி அம்மவர்க்குத் தம்
மஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையேயன்றிக்
கொலைகடந்து தேனையும் ஊனையும் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும்
மண்ணும்விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டுமெ
தில்லை; துறக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும்
துறப்படியிடத்தவன்றேபென்றுனென்க. (௩௨௯)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவாழ்பூஞ்
சோலைமஞ்ஞைஞ்சுழுவளையார்தோள்விளையாடி.
ஞர்லங்காக்கும்மன்னவராவார்நறவுண்ணுச்
சீலங்காக்குஞ்சிறுபகாரம்முடையாரே.

(இ-ள்.) பந்தையும் மாலையையும் கையுடையாகக்கொடுத்துச் சோலை
யில் மகளிர்தோளிலேவிளையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்
பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணுமையாகிய சீலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியை
யுடையார்காணுங்கோளென்றுனென்க. (௩௩௦)

2929. மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
னாசித்துன்னமூசியவாடையுடையாகப்
" பேசெப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிறித்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணுதார், பின்பு அழுக்கினையுடைய
யனவாகிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்மொய்த்
ஆடைகையக் குளிரியிக் காலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையெந்தி,
பாவாய்! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட்சேறற்குக் கூசிக்கூசி
றித்பரென்றுனென்க. (௩௩௧)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டிடைத்தாமெனினுய்யுநங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரனைந்துகூற்றுவ
னீட்டியவினாமதுப்போலவுண்ணுமே.

(இ-ள்.) காட்டகத்த ஓட்டவல்லானெருவன் ஓட்டிங்கலை ஓடவந்
றயின் அவனைத்தப்பியும்போம்; அங்கனம் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை
ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றுனென்க. (௩௩௨)

2931. புள்ளுவர்கையினுமூய்யும்புள்ளுள
களள்ளிழ்கோதையிர்காண்மினல்வினை

கந.—மு த் தி யி ல ம் ப க ம். . அருக

யொள்ளியானொருமுகனாரைத்தென்னன்மின்
மெள்ளியி ரத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

(இ-ள்.) கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாரேவன்பி நல்லினையார் புள்
ளுவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்தப்போம் புட்களுமுள்; அதுபோல யா
மும் நல்லினைசெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுக்கூடுமென்று கா
ண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனக்கூறிய அறத்தினை அறிவுண்டயா.
னொருவன் பயனின்றாகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை
உலகியல்பார் மெரிந்துகொண்மினென்றுனென்க. (ந.ந.ந.)

2932. டியாத்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவிங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழுக்கினல்லறந்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாகுமே.

(இ-ள்.) *திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாத்
கைக்கு உடைமையாதலே அறியாதோரையும்றியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்;
அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும்
அதனைக்கேட்டும் மீனக்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின்
கூறுமென்றுனென்க. (ந.ந.சு.)

2933. புள்ளிநீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்ந்தொருவழித்தோன்றிப்போற
முள்குமேன்முழுப்புலாற்குரம்ஸ்பய்யுந்துபோய்
வெள்ளநீரின்பமேவினைக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) சுக்கிலம் கைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்றி துசை
பார்த்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று
கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப்பெ
ரிய வீட்டின்பத்தை வினைவிக்குமென்றுனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க.

(ந.ந.ந.)

2934. பார்த்துளிபவளநீர்பெருகியுன்றிரண்
தேற்றநீர்க்குறும்புழையுந்துபோந்தபின்
சேற்றுநீர்க்குழியுளையமுந்திச்செல்கதிக்
காற்றுணுப்பெருதழுதலறிவிழுமே.

(இ-ள்.) சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்தத் துசைதிரண்டு உய்ந்து
இடையறாது ஊறுநீரையுடைய சிறவாயிலாலே போந்தபின், அறிவைபுடை
த்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக் கு நல்லினையாகிய
பொத்சோற்றைப் பெறுதேபோய் காகத்தேகிட்ந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்
டும் அக்குறும்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றுனென்க.

குறும்புழை, இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடலாயின் உள்ளடக்கியென்க.()

* புறநானூறு, ௨௭: ௧௧ - ச.

அருட ழீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

2935. திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்
பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டதோட்காலவேற்கணீர்.

(இ - ள்.) வேற்கணீர் ! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்
றிப் பொருளையும்போகத்தையும் பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை
மறத்தலை ஒழிவீராகவேண்டுமென்க.

"சாலத்தைச்செய்யும் வேல்.

(நூ.௩)

2936. மந்திரமருந்திவையிலையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவர்திண்டொவர்
சுந்தாச்சுரும்புகுழ்மாலையிலையேன்
மைந்தருமகளிரைமருங்குசேர்கிலார்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் மந்திரமருந்தம் இல்லையாயிற் போகிற பாம்
பைத்திணடித் தம்வயத்ததாக்குவாரில்லை ; அதுபோல, நன்றாகிய கூறுநாற்
றங்களாற் சுரும்புகுழியியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும்மகளிராகு
சென்று அவரைத் தம்வயத்ததாக்குதலிலொன்றுமென்க. (நூ.௩)

2937. பொன்னுலாம்பொன்னனீர்தருதம்பாகுநீர்
தின்றலாற்சிறுவரையானுஞ்சொற்சில
வின்மெலாமெம்மருங்கிருந்தபேசினால்
வென்றுலாம்வேற்கணீர்விழுத்தக்கீர்களே.

(இ - ள்.) பொன்னனீர் ! வேற்கணீர் ! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாகு
தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்த பாகுதின்து
மல் சிறுவரையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது ; அங்கனம்பேசினால் ஒருதலாம்
பொன் தருவேமென்றுமென்க. (நூ.௩)

வேறு.

2938. மெய்ப்படுசாந்தம்பூவுமிகநனிகமழுமேனும்
கைப்படுசாந்தம்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்தநெய்த்தோரசம்புசோரமுகற்புன்றோற்
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்முனாமால்.

அழகலசம்பு - மலங்கள்.

(இ - ள்.) பொன்னனீர் ! கம்முள் காமின்றோ கூறுகின்றோம் ; ஐயோடு
கூடியபித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினைபுமுடைய அழகலசம்புசோரு
மெய்யிலே முன்னேயணிந்த சாந்தம் பூவும் கமழாமாயினும் பின்னுங் கை
வழியாகிய சாந்தம் பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா ; அத்தன்மையிற் பொய்
யாக யான்கூறியதுண்டோ ? கூறுமினென்றுமென்க. (நூ.௪)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோவத்தொடுப்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணி
தனிச்சித்தம்வைத்தேற்றுந்தளர்ந்துகண்புப்பிடுநாக்கிப்
பனித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினென்னும்.

(இ - ள்.) நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லமோவென்று
இதனையெண்ணி நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத்
தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுக்கு
வேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினாண்டாந்தவித்தசித்தத்தைநிலைபுற
வைத்தலைத் தெளியும்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறுஎன்னையென்றானென்க.

‘வாடும்’ என ஒருசொல்வருவிக்க.

(நசக)

2940. நீனிற்ஹ்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிற்ஹ்கொண்டுவெய்யபடாழுலைபையிற்றுங்கி
வேனிற்மழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிற்ஹ்காக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

(இ - ள்.) தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமுயிர் அவ்வரு
வம் நீங்கி வெளுத்த முலையும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இகையழுதித்
குறைந்த மேனி ஒளிகெடு மூப்பு மேல் தும்மிடத்தே வருமல்லவோ? அத
ற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்றானென்க.

(நசக)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவயிர்த்தனையகூய்கம
முஞ்சவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாநகரிடம்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யாளுர்வமில்லையே.

(இ - ள்.) யானே உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக் கம
மும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்வர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில்
ஆசை எனக்கில்லை? அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பென
ன்றானென்க.

(நசக)

உந.—அந்தப்புரவிலாவண்ணே.

2942. (க) ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
லிருவர்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவநுண்ணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்ப்டாமுலைப்பைம்பொற்கெகம்பனீர்.

2943. (உ) காதலங்கழிந்தநாளிதனிணிப்புற
மேதிலமென்றசொற்செவிச்சென்றெய்தலு

மாதாரம்மைமலர்த்தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவீழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலே இருவரியையந்த உடன்று பொங்கி எழுந்திருப்
பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே நசுப்பு
வருந்த விக்வின முலைகளையுடைய கொம்பனீர். இதற்கு முன்பு கழிந்தநா
ளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையம்; அறக்கேட்டதற்குஇப்
பால் அதனைக்கைவிட்டதன்மையையுடையம்; என்றசொல்லைத்தேவியர்கேட்
டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மாறினிலே வீழ்ந்தன
வென்க. (ருசச - ௫)

வேறு.

2914. செருக்கிரிணந்தின் னுசிவந்தமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணார்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினீரடைப்பாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) ரிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்தசெற்ற வேல்போலும் கண்
ணறையை அக்கனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணகிய கரையுள்ளபாய்ந்து குள
மாய்நிலமந்த தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி
வீழாமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (ருசச)

2915. அழலேந்துவெங்கிஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூக்கொடிகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாரேங்கியமுதார்கோதைமடவாரே.

(இ - ள்.) அக்கனநிளந்தழுதமடவார், பூக்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து
அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்தகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல்
லாலே சேவடிக்கீழ் நிலத்தே வீழ்ந்தகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆக்குள்ள
கலநிரப்ப அமுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியமுதார்போல ஏங்கியமுதாரென்க.

(ருச௪)

வேறு.

2916. குலிகவஞ்சேற்றுணறிக்குங்குமரீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டிபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழலடி கணுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுரையினென்னப்
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போகுயிராகிரிநின்றார்.

அத்தேவியர் அவளடிமுதலாக முடியளவுகோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) குலிகச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிரீரிலே வளர்ந்து வண்டாகிய பாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகென்ப்பாடல் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலும் நிறுவழகிளே! யாங்கள் நும்மிடத்துப்பிழைத்தது யாதா? அதனை உரைமினென்று கூறிப் புலிக்கப்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிராகிநின்றானென்க. (நாசுஅ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப் பெருந்தகுருமங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியுதாமே வருந்துமாலென்று நோக்கீர்வாடுமாலாவினென்னீர் விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆளுந்தன்மையையுடைய குமங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர் தாம் அளியாக்கால் வருந்தமென்று நீணையாய் இவ்வருத்தமேயுன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையிராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நாசுசு)

2948. கோதையுந் துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொடிய்பூந் தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து காதுகொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சு.

(இ-ள்.) ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதுகொண்டிருந்தவிரல்களே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி ஆரசனெண்ணியதனையே எண்ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்திக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பேமென்ற எக்கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை சிதப்பும்மை. 'சாந்தம், காதுகொண்டணிந்த' என்றும் பாடம். (நாநு0)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியாரந்தசீறடிபனித்தலஞ்சிக் குஞ்சிமேலேற்றகோமான் கொப்புளித்திட்டவெம்மை வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்கள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர் நெஞ்சநீர்வலியிராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

(இ-ள்.) தோள்காள்! எழுதி அழகுசிறைந்த அடி ணடுகின்றதகாலத்து உடம்பிப்பட்டால் கொந்தருங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றஅரசன் இனி நுகரெமென்று கைவிட்டஎம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியிராகி நிற்பீரோ? அங்கனநிதீயாயின், நம்முடைய கை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றதகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்திரென்பாரென்க.

அருகி சீ வ க சி ந் தா ம் னி.

‘நெஞ்சின்’ என்ற பாடத்திற்கு ‘நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (௩௫௧)

2950. முட்டுவிட்டனையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டவர்ந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிராளு
மொட்டியிட்டுறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணதம்மா.

(இ - ள்.) ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டினையவாய்த் திரண்டு பெருந்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மாப்பிந்தகோதை நினைபுத்துக் கிடந்த மாலைபின்மதுவோடுமயங்கி காடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங் கட்கு அணையாபமார்பமே ! கேளாய் ; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டு நீங்கின, மற்று உற்குணம்யாரிடத்தேயுள்ளதுகூறியென்பாரென்க. (௩௫௨)

2951. மாக்கவினவளரத்திண்புமணிநகைநக்குநாளும்,
பூக்கவினார்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனெடேந்தித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கியுய்தரணிமன்னி
னீக்கிரியெம்மைநோக்காய்ந்தியோநிபுமென்பார்.

(இ - ள்.) எம்முடைய பெரிய அழகு வளரும்படி திண்புமணிக்கத்தின தொளியை நீதோற்றுவித்தமதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மந்துள்ள பூக்களினழகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரோ ! நீ எம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கி யுய் ; அங்ஙனநெருக்கியநீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாது காலையாய்க் கைவிட்டுநின்றயோவென்பாரென்க. (௩௫௩)

2952. அன்னமேதோகைநல்யாழமுதமேயாய்ந்ததிந்தே
னின்னரோநங்கைமாரென்றேத்தியபவளச் செந்நா
வென்னைநீகண்டதெம்மையிரண்டிநாவாயினையே
மன்னன்போலீரயின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

(இ - ள்.) நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென் னின்ற இத்தன்மையரேயென்று ஏத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே ! நீ மன் னனைப்போல் அருளினீர் எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை ; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம் ; அத னைக்கூறு ; கூறவேல் நீ இரண்டுநாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

2953. பூணிஞனெருங்கநொந்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணிஞல்வருத்தந்திர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்
பேணிநீரொழுதியோம்பிப்போரின்பங்கொண்டிதந்தீர்
காண்மினோவின்றெம்வண்ணங்கண்ணிலீர் கண்களென்பார்.

(இ - ள்.) இவை பூனோடேநெருங்குதலாலே வெம்பி நொந்து புடைக் கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாக அணிந்த பொன்னுணி

ஐம் பின்னும் அம்முலைக்குப்பிறந்த வ்ருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்டனே! நீர் அம்முலைக்கண்களைப் பேணி நும்மணிகளாலே எழுதிப் பாதகாத்தப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்கும் பேரின்பத்தைத் தந்தீர்; இவ்வனம் இன்பத்தைத் தந்த நீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிராயினீர்; எம்வண்ணம் கெட்டபடியை இனிக் தாண்டிராகவென்பாரென்க. (௩௩௩)

2954. சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சிறுவிவீசு

மின்னிவாளாஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநியெ

மின்னுகைமுறுவல்பார்த்தாயின்றெமதாவிபார்த்தாய்

மன்னிவமலைவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

(இ - ள்.) வண்டார் மாலையினைபுடைய நீலமணிபோலும் மயிர்முடியே! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச் சிந்த அரசன் வீழ்ந்து வணங்கவும் அவன் சென்னிமேலே திருவிலவீசு மிதித்த சேடியிலே நீயுமென்தீ எம் முகிழ்கை எய்தமொவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவிலருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார் என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயிரெனவருவித்த முடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றாகத் தேவர்கூறினார்; “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபிற் றெழிற்படுத் தடக்கியும்” (தோல். பொருளியல், உ) என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தாலென்றுணர்க. (௩௩௪)

2955. வீங்குபாற்கடலுஞ்சாய்வினீந்ததால்விநிந்தவெய்யோன்

பாங்கிலாவிறுநீயின்னுபார்மறைத்திட்டதாலோ

திங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்

தாங்குமாறென்னையாவிதரிக்கிலேந்தேவர்காளோ.

(இ - ள்.) அரசன் இவ்வனம் தன்தன்மைதிரிந்தமையால், இனிப்பாற்கடலும் ஞ்சாய்வினீந்தது; வெய்யோன் தன்னிடத்திலலாதிறுநீர், அவ்விருள் பாரை மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது; ஆதலால், தேவர்களே! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எவ்வனம்? கூறுவீராகவென்பாராயிரென்க!

என்று - ஈன.

(௩௩௫)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள் கொல்விஞ்சைமகளேக்கொல்

கண்ணார்கழிவனப்பிற்காந்தருவதத்தையென்

றெண்ணியவானெடுங்கண்மெய்கொள்ளவேமுற்றுப்

பண்ணாற்பயின்றீரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாய வனப்பிற் தத்தையுடைய வாள்டோலுக்கண் அறிகைக் தவர்த்துகொள்ளுகையினாலே இவனை விண்ணோர் மகளோ; விஞ்சைமகளாவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று தணிந்தா யாழ்வென்று உறவுகொண்ட நீர் இங்ஙனம் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்டாராவீரென்க. (௩௫அ)

2957. கொல்வேனெடுங்கட்குணமாலெகுஞ்சரத்தா
லல்லனோயுற்றாளுக்கன் துகளிறடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின்றிவளுயின்னாளோ.

(இ-ள்.) குணமலை யானையால்வருத்தமுற்ற இவன்பொருட்டு அன்று அவ்யானையவருத்தி இவனைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்த நிலக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னொளியினாலாவென்க. (௩௫ஆ)

2958. தூம்புடையலெள்ளெயிற்றுத்துத்தியழனாகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவழவாய்
தேம்புடையவிண்ணமுதாச்சேர்ந்தாய்க்கினியதுவே
பூம்புடையநஞ்சுடங்கிற்றின்றிற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் திராமல்லின் தது; அது வே இன்று ஊற்றிற்குகாதாவென்க.

(இ - ள்.) புரையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமை வாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடினநினைக்கு அந்நஞ்சே தீர்த்ததில்லையாகாதாவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்ணாரம்வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரரின்னமிர்தந்தக்காட்டாகாதே
விழ்ந்ததெனவிழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ.

(இ - ள்.) முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினாலே சின்னெஞ்சைப் பிளக்க எய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சார்கொண்டுபோகின்ற அமுதம் தாழ்ந்துவிழ்ந்தது, தக்காட்டிலேயாகாதேயென்றுகருதி விரும்பினாய்; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயாவென்க. (௩௫க)

2960. கண்ணோகயலோகமுடீரோர்காவியோ

• பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்னிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றிர்
புண்மேறகிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

(இ - ள்.) இவள்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப்பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணோ! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ! கயலோ! கழுநீரோ! காலியோ! பிணையேவென்றும் புணர் துரைத்து முன்பு இன்புற்ற நீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க. (ந.சு.உ)

2961. பொன்னகரவிதிபுகுந்திப்பொழிமுகிலின்
மின்னினிடைறுடங்கநின்றாடன்வேனெடுங்கண்
மன்னனகரெல்லாம்போர்ப்பவலைப்புப்பட்டர்
கின்னையொளியழிந்தவின்னாவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவுளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். 'போர்ப்ப' என்றது, "எங்கெங்கேநோக்கினுமங்கெங்கேதோன்றுமே" (சீவக. கசுஎக) என்றதனை.

(இ - ள்.) இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்த நீர் விமலை கண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டார்; அவ்வலைப்பட்ட உமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னாவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (ந.சு.ந)

2962. செங்கச்சிளமுலையார்தின்கதறையூர்பல்வினார்
மங்கையர்க்ககாப்பமகிழ்ந்தானைமகிழ்ந்து
பங்கயமேபோல்வானைப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணனைத்துத்
தங்கினாய்கோலேதுறத்தறகவாமோ.

முதுமையார் கறைபேரக விளக்கமாட்டாத பல்வினார். பங்கயமேபோல்வான் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையேநோக்கிக் கம்புக் கடம்பூண்டவன்.

(இ - ள்.) கோவே! இனையருமுதியருமாகிய மங்கையர்க்காப்ப அக்காவலை மகிழ்ந்தானை நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடினாய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணலைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணலே அவள்வன்மையை நெகிழ்த்தென்க. (ந.சு.ச)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்தினிதோளாய்
மல்லாரகன்மாற்பமட்டேந்திவாய்மடுத்திட்
டெல்லாருங்காணவிலக்கையோடாடினா
யுல்லாந்தவண்டிங்கவன்பினகல்வாயோ.

(இ - ள்.) தேளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம் புணர்ந்த நீ அவள் அலமந்தாடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி - ஏந்த.

(ந.சு.ரு)

அக. சி. வ. க. சி. த. த. ர. ம. ணி.

உச.—கோயில்-விலாவணை.

2964.(க) கல்லோமரனுமிரங்கக்கலும்துருகி
யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயின்போற்
சொல்லாத்துயர்வார்தொழுவாரமுவாரா
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.

2965.(உ) பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
நீப்பிரெனப்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவார்.
சேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயிரைக்
காப்பேற்காவலனாகாவாரோவின்றென்பார்.

2966.(ங) கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்னும்முகமுமுலறிச்.
செழுநீர்மணிக்கொடிகள்காழகஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீர்வாயலறியல்லாப்போன்றாரே.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(க) சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்கனஞ்சொல்லியென முற்கூறி
யவற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

(உ) காவலனார் - காத்தலை வல்லவர்.

(ங) கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக
முமென்க.

(இ - ள்.) தேவியர் கலங்கி நெஞ்சுருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்காநிற்க
இங்கனஞ்சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்கு
வார்; என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய் அலறி
அழுந்தன்மையவாய் அலமருவனவற்றை ஒத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்
திசைகளிலுநின்ற மகளிரும் இனமயின்போலீண்டி, தயர்வார்; தொழுவார்;
அழுவாராய் அலமருகையினுலே கோயிலில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டா
யிற்றென்க.

(ஈ) வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளை
யும்கருதி. (ஙுகுக - அ)

வேறு.

2967. பண்ணார்பிணைமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப்
புண்ணார்புனைகுழலுமேங்காபுனைபாண்டுவிரங்காவான்பூங்
கண்ணாரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணார்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்தத்தன்றே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணார்
வலம்புரி - அரக்கிட்டாடினவலம்புரியென்றுமுரைப்ப.

(இ - ள்.) பூப்போலும் கண்ணுருடைய மழலைமொழிபொய் அழுங் குரல் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் புண்ணுர்யாடும் ஒலிகெட்டுத் தனையார்ந்த குழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தையுடைய கின்னினிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரிபும் ஊதா தொழிந்து அரசன் கேரயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (௩௬௬)

2968. அணியார்மணியார்க்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண் மாத்தாட், பணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிழையேர் கோட்ட, பணியார்கமழ்கடாத்தண்ணலரசவாப்பண்ணுர்பாங்கமா, விணையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுவீன்றினந்தாமே.

(இ - ள்.) அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டுகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள் கோட்டவாகிய யானை கள் யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதல்நிறைந்த குதிரைகள் தாழுண்ணுவாய் அழுது வருந்தினவென்க. (௩௬௭)

2969. கழித்தகழப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத் துந், தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சண்ணும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி, விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பாந்திமைக்கும்பணியார்வானம், பழி த்துப்பசும்பொன்னுலகுகுடிபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்தம் சண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழி த்து - வாங்கிப்போகடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என் றும் பாடம். தொழித்த கலன் - ஆரவாரித்த கலன்.

(இ - ள்.) கோயில் கழப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வானைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநிற்றலிற் பொன்னு லகு குடிபோன தன்மையைஒத்ததென்க. (௩௬௮)

2970. அழலார்சுரையெயிற்று வெஞ்சினவைந்தலைசுமந்தவெகுளிராக நிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவிவீசுந் சுழலார்பசும்பொன்னும்வேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்ந்த கழலானகரமமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே.

அழல் - நஞ்சு. சுரை-பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும் பொன் னும் மேலேவேய்ந்து கதிரைச்சொரிசின்ற நகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமேல் நிலவிலீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தல்நிறைந்த தேவர் வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவீசும்அடியென்க; கழல், ஆகுபெயர்; பஞ்சி யார்ந்தகழல்-நிறத்தாலும் மென்மையாலும் செம்பஞ்சியின் தன்மைநிறைந்த அடி. அது, மேல், "திருவடிப்போதமார்முடிமேலணிந்தாரே" (சீவக.௩௦௧௦) என்பதனுணர்சு.

(இ - ள்.) மேல் தேவர்வணங்குங் கழலானது நகரம் கடல்போற் கலங் கிற்றென்க. (௩௬௯)

உரு.—ந.க.ர.விலாவண.

வேறு.

2971. நீர்நிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனநறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிலந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
மூர்நிறையுயிர்த்தலின்றியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும்நறுநெய்யாற்பொரித்த
பொரிககறி; புலகாயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய் -
தாளிக்குக்கறி. வறைகள் - துவட்டின கறிகள். பாரிசேநிறைந்த புகழினை
புடைய ஊர்.

(இ - ள்.) சுடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலைகளிலும்
சுமைக்கும்பொரியலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர்நிறையும்
படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றும்போன்றனவென்க. ()

2972. கோட்புலிச்சுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமூல்லை
மோட்டிளமுகையின்மொய்கொன்கொக்குகிர்நிரல்வெண்சோ
றுட்டுறுகறிகொடேமாங்கனிசுவைத்தயிரோடேந்தி
வேட்டவர்ப்பெறு துவீதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புல்க்கண்போன்ற நிறத்தைபுடைய கருணைக்கிழங்கு. மூல்லை முகையாற்
செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோம; ஒரோவோரவிழ் கொக்
குகிர்போலும் நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுக்கறி. தேமாவிற்
கொண்ட கனி.

(இ - ள்.) முன்பு சோற்றையும் கருணைமுதலியவற்றையும் தயிரோடே
ஏந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்ற வீதிகள், இன்று அரசன் துறவினால்
வருத்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப்பெறாமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்
தனவென்க. (உளச)

2973. மைந்தர்தம்வண்கையான்முன்மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசிழைபசும்பொன்மலை
சுந்தியேகாரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட்சேர்தலின்றாய்ச்
சந்தனச்சார்தொடாநந்தரங்கவினிழந்தவன்றே.

(இ-ள்.) மைந்தர் தம்மையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்த தேறலை இன்று
எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக்குழம்பை
பும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி அவற்றைமேவார்; அவர் அங்கனமேவாமையின்,
அவை அழகிழந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ்
சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றன்போன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்

களும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன்துறக்கின். வறுத்தத்தால் இவற்றிப்பற்
தில்லாதார்போக மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண் ணென்றடம்பெருநிகுவனைக்கண்ணர்
மூழிவாய்முல்லைமலைமுலைமுகமுரிந்துநக்க
யாழின்வாய்முழவம்விம்மவாட்டுமூழிந்தயர்ந்ததிந்தே
ஊழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுக்கண்ணர் பெட்
டியின்முல்லைமலை முலைமேலேநக்க முழவொலிப்பு முரிந்தாடும் ஆட்டுமொ
ழிந்த யாழின்வாய்விசுக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்த அல்லுர் வருந்திற்
தென்க.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினம் தான் பாடுமாறொழிந்து முறை
மைப்படப் பாடினாலொக்கும் பாட்டு. (௩௭௬)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவழக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சம்மைகார்த்துமொத்ததன்றே.

அருங்கலம் நிறைந்த அம்பூம்பவழக்கால் - மணிபுனைசெம்பொற்கொட்
டை வம்பணி பவளக்கால்; பவழக்கால் திகழங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம்.
நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்கு இமையாகவும் உவ
மஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அதுவே
யன்றி ஒலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சம்மையை மறைத்ததுவுமொத்த
தென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார். (௩௭௭)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சியின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்நிருநகர்தெருள்கவாதாய்
நிலையிலாவுலகின்றன்மைகீர்மைமீக்கூறிற்றன்றே.

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பார்த்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலு
முத்தம் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்..

(இ-ள்.) மார்பனது நகர், பொலிவழிதலால் இராசமாபுரமென்று தெளி
யலாகாததாய் உலகின்றன்மை நிலையில்லாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலா
கக்கூறிற்றதென்க. (௩௭௮)

வேறு.

2977. கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக்கொளும்புகையு
மேந்துதுகிற்புகையுமலைக்கிடும்புகையு

2

•

(五) (五)

(1590)

64

(५२/६)

1

6

2981. நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத்திருமாவின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டிரைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீர்
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றாள்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும்
தானையையுடைய அரசன்.

(இ - ள்.) ஊரிலுள்ளாரும், காட்டிலுள்ளாரும் அரசன் முன்னாகத்
தூதத்தற்குக் கட்டிப்போலுஞ்செல்வந்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்த வறி
வுடையோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (ந.அ.ந.)

உகா.—து ற வு வ லி யு று த் த. ல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூரிலை
மல்லல்வேரெண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்வநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணினு
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்.

சொல்லினான், முற்றுவினைத்திரிசொல்.

(இ - ள்.) அங்கனம் சேர்ந்த அளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டுவேலைச்
சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செலியுநீண்டு அகன்று சிவந்த
கண்ணினாரமுபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (க.அ.ச.)

வேறு.

2983. நற்றவம்பரவைஞாலநாமுடனிறுப்பினைவைய
மற்றயிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்று
திற்றெனவுணர்ந்தாநிற்பிற்பிறிருமகளென்றுநீங்கான்
பற்றொடேநிற்பினென்றுநீருமகள்பற்றல்செல்லான்.

(இ - ள்.) நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம்
தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறுகளையும் நிறையாற்றது ; அதனை இற்
றெனவுணர்ந்த அத்தவத்தேநிற்பின், திருமகள் என்றும் கம்மைநீங்கான் ;
நாம் பற்றொடே நிற்பின், திருமகளும் கம்மைப் பற்றுதல்செய்யான் ; ஆத
லாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்யம்மினென்றுனென்க. (ந.அ.ந.)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலைமகனுருப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வெள்ளின்மேற்கவிறுமீரு
மைப்பொலிகண்ணினீரான்மனையகமெழுகிவாழ
விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரீதனைநீர்க்கேண்மினென்றுன்.

(இ - ள்.) யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலே கிடந்து புலைமகள் ஒரு
கையாலே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுருப்ப அவற்றையுண்டு கவிறு,

நீரும் கண்ணீரான் மெழுகி வாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர் ; அதனைவிட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவேன்றானென்க.

புலையகனென்றார், புரோகிதனை ; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டுநின்றவன் ; “புலையனேயுப் புன்மே லமர்ந்தண்டு” (புறநா. ௩௬௦) என்றும், “இழிபிறப்பினையப் பெற்று” (ஹே. ௩௬௩) என்றும் பிறருக்கறினார் ; காலிதனுமாம், கவிமுதல் - பொன்றக்கெடுதல். (௩௮௬)

2985.(க) கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகனாஹி
நிலுல்லெளிபார்த்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீந்திப்பகாவின் பம்பருகினல்லா
னல்வினைவினைபுளென்னுநஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே.

2986.(௨) ஆற்றியமக்களென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னானீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பாவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மின நீருமென்றான் ;

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பல்வினை - இருவினை. பகா இன்பம் - நீங்காவிட்டின்பம். கல்வினை வினையுள் - கல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

(௨) ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

(இ-ள்.) பொன்னனீர் ! யானையையுணவாகப் பார்க்கும் யாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை ; அதுபோல அறிவுடையோர் விட்டின்பமாகிய அமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளே அழுத்தலில்லை ; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுல்கோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவம் நிறிதுமுடையால்லாயின், அவர்களால் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா ; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும் ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்த அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும் ; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவேன்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௭ - ௮)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பயந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை
யூதுவண்டுடுத்ததாரானுவர்ப்பினி னுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதாராநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுநிகளத்தானெடுங்கன்றே.

“உவர்ப்பு-வெறுப்பு ; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத் தை விடுதல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலபிறப்பி

கூட.—முத் தியிலம் பகம். . அசுள்

லும் நமக்கு மனைவியராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அழகிக் காதலனிடத்திவைத்த காதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க, காதலாகிய சேற்றுக்குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

(இ - ள்.) காதலான், மாதராளடைய அறிவேன்னுநீ-ராக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர்களுக்கு வெறுப்பினுற்றேறித் தவஞ் செய்துமென்றான். (ந.அக.)

2988. தாமஞ்சால்கோதையீரேதொல்வினைநீத்தநீந்தி
நாமஞ்சால்குதியினீக்கிரன்பொன்மேலுலகினுச்சி
யேமஞ்சாலின்பம்வேண்டினென்னொடும்வம்மினென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன்றமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளி நெருக்கின ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு.

(இ - ள்.) மேருவையொப்பான், கோதையீரே! காந்தியினின்றும் இதுவினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவீராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றான். (ந.கூ0)

2989. நாடகநயந்துகாண்பார்வலங்கிளர்கண்களூன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாஸமிர்தினையந்துண்பாரை
நீடகம்பெருண்டுங்கையாற்பிடித்துநீரட்டியிட்டேன்
கோடகமணிந்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டும் கூறிற்று; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (தீர். கக) என்றலின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பாரை நீரட்டியுமென்றது, உண்பாரை உண்ணுமற்றித்தமென்றவாறு. நீடகம்பெருண்டும் - மிக்க அன்பினுற் புணர்ச்சிற்றாரை செடுங்காலம் நெஞ்சாலே பெருண்டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை துகர்ச்சிற்றாரை துகராமற் கையாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கள் பிறத்தொருபிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியால்துகராமற்றித்த யாரும் துகர்ச்சியைக் கைவிட்டேமாதலின், இனி எமக்கு துகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம்: தாமம், முகுடம், பதமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாய்ச் செய்த முடி.

(இ - ள்.) அதகேட்ட தேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி துகர்ச்சியின்மையின், யாரும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றான். (ந.கக) வேறு.

2990. சாந்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலரார்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுநானின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுதார்காரிகையார்.

அகாஷ சீவகசிந்தாமணி.

முயக்கத்தால் வருத்தம் நிகழ்த்ததாகக் கருதி மலராற் கூந்தலை வழி பட்டு வருத்தத்தித்த கோவையென்றது, எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றியென்ற தாம். வாழ்ந்து - லீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்கு வாய்த்து.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடியேளும் வாய்த்த வந்து நின்னை வழிபடுநாள், இன்றுபோலே முனிந்தருளா தொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (நகூஉ)

உள.—தேவிமார்துறவு.

வேறு.

2991. தெண்டிரைநீத்தநீந்தித்தீங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
விண்பார்ந்தனையமாலெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிராண்முத்தமாலக்கதிர்முலைநங்கைமாரை
வெண்டிரைவியக்குங்கேள்விவிசயைகண்ணபயம்பவைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிரைச்சுமந்து விண்ணிலே சென்றாற்போன்ற குடையையுடைய வேந்தன். கண் திரண்டமுலை, கடல்போலும் னாற்கேள்வி.

(இ - ள்.) வேந்தன், தேவியரை விசயையிடத்தே அச்சமின்றாக வைத்தானென்க. (நகூஉ)

2992. கழமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வழமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திடுகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசிழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம் வடிந்த மலர் மலர்ந்த வல்லி.

(இ - ள்.) தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமே நீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்ற தன்மையை ஒத்தாரென்க. (நகூஉ)

2993. தழுமலர்த்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துணிமுஞ்
செழுமணிநிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானநீழ
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிமுந்தார்
கழுமியதுகின்றகாமன்கண்புடைத்திரிங்கமாதோ.

(இ - ள்.) பருமையாலே தழுவப்பட்டுத் தாமம்நான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகை விம்மும் சிலத்திலே மேற்கட்டியினிலிலே அவரையருத்திக் காமனிரங்கத் துலகான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கிய துலி; கழுமல்-மயக்கம். (நகூநி)

2994. நதும்புகைநாளைநாவிக்கும்பொடிபளிதச்சண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிறந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழுவவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினே.

(இ-ள்.) அம்மனஞ் சூழப்பட்ட அவர்கள், கீற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்
திரளைக் கழிப்பவைபோல நாலியினது நானக்குழம்போடே புகையையும் கரு
ப்பூர்ப்பொடியையும் மாலையையும்ணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்கதனால்
அடக்கியிருந்து உகுத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயின
ரென்க. (நகசு)

உடி.—பெரிய யாத்திரை.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

ஏந்திய கலம் - உயர்ந்த கலம். புலம்புரிந்து-அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன்-
மாத்தற்ற பொன்.

(இ - ள்.) பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குத் காவலன்
புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுந் கையினைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டுகைநிதி
பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை ஒத்தனவென்க. ()

2996. என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திடுகலாவுலகமார்க்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று.
எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்மன்மை
யைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாற்செய்த கலம்
கள். வண்கையும் பாடம். இரப்போர்மேல் அன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாத
உலகங்களாவன : வேற்றரசராண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும்.
வன்பாலாகிய சிலங்களும் முதலியனவாம்.

(இ - ள்.) அரசன், இடுகலா உலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து
கலங்களைவீசுந் கைகள் பதமநிதியை ஒத்தனவென்க. (நகசுஅ)

2997. பூந்துகில்புனைகலமாலேபூசசார்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமர்மணி .

காந்தியகற்பகக்கானமாயினு

னேந்தியமணிமுடியிறைவனென்பவே.

மாலை - முத்தமாலை, கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

(இ - ள்.) இறைவன் துதின்முதலியனவற்றை உலகதுகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்ததுக் கற்பகக் கானமாயினென்க. (௩௬௬)

வேறு.

2998. தேய்பிறைபுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேனா

ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்

வேய்பிறையழித்தமென்றோள்விசயையைத்தொழுதுவாழ்த்திச்

சேய்நிறச்சிவிகைச்சேர்ந்தானேவர்கொண்டேகிறாரே.

தேய்பிறையெனவே துதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டு குவிபும். வேய்போலுமென்றோள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயை ஒத்தவன், துதலைபும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாஸழித்த விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே ஏறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

சச்சத்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று உட்கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாஸழித்தவென்றார். (சு௦௦)

உசு. - ச ம வ ச ர ண வ ரு ண னே.

வேறு.

2999. நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்குழல்

பாந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே

விருந்துபட்டியம்பினமுழுவம்வின்கொளி

சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

(இ - ள்.) அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்புமிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழுவம் புதுமைபுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்க ஓசையைக் கொடுத்தனவென்க. (சு௦௧)

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம் (உ) தூரியாங்கம் (௩) பூஷணாங்கம் (ச) மாலியாங்கம் (௪) தீபாங்கம் (அ) கிருகாங்கம் (எ) சோதிராங்கம் (அ) போசனாங்கம் (க) பாசனாங்கம் (க௦) எஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவைமுறையே திவ்யஸாரமாயி நானுவித பான்முகனையும், நானுவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானுவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகைஉணவினையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையும் கொடுக்கும்; இது ஸ்ரீபுராணத்திற்கண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமண்ண்துதற்பகப்
பொங்குலுமலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணர்.
தங்கியித்தரணியும்விசம்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

(இ - ள்.) அவன் போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணத்து இருளாய்
மலைகள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசம்பும்
மணியிருக்கின்ற செப்பை ஒத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம்.

(சு02)

வேறு.

3001. திலகமூக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன் திருநகர் தோன்றிய
தனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலித்
தின்ற தன்மையை ஒத்தனவென்க.

(சு03)

3002. கானிரைத்தனகாவொழியும்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமிதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வாணுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணிரைத்தனவாகிய சோ
லைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
லின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் சிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் திண்டினைவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க.

(சு04)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிர
ண்டியோசனையளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேத்திராதி தேவர்களால் நிரயிக்
கப்பட்ட சினுலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிக்களுள்ளன
வென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேரும்ந்தர்புரா
ணத்தும் நிரம்பலிரித்துக்கூறினர்; “என்னெஞ்சு மேயிட மேயுடைத் தேயி
ந்தி ராதிவிண்ணோர், முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மா
மணித்தான், மன்னிஞ்சி மூன்றோடு மானுங் கணமுத லேழ்நிலத்துப்,
பொன்னின் சினுலய மாயிற்றன் றோவென்கள் புங்கவந்தே” என்றார் திருநாற்
றந்தாதியிலும், 4அ.

3003. கோலமுற்றியகோடியிர்* தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றரோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞர்லந்தான் சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின் தோற்றமுமிருந்த
படி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சோக்கூடிய
வற்றை ஒத்தனவென்க.

பல அண்டக்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(சு0௫)

3004. வாயிற்றோணக்கற்பகமாலைதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளிரையடந்ததே.

(இ - ள்.) வாயிலில் கட்ட தோணம், கற்பகமாலைதாழ்ந்து அகிலின்
புகை பொருந்திற்று; அப்புகை, பொருந்திப் பின்னர் உராய்ப்போர்த்த இந்
திரனகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளியிழைக்க அதி
கூடித்தென்க.

(சு0௬)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தபொனிறப்புள்ளின
மையிராமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அரசன்சென்றஆரவாரத்தாலே மதிசைச்சூழ்ந்த காக்களிலிரு
ந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்
மையையொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே
சேர்ந்தனவென்க.

(சு0௭)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிக்
தொல்லென்சம்மையுள்ளொலித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலிம்மண்மிசை
யிலுலையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் கல்சுதுபாபூமி பென்று ஒரு
பூமிபுளாதலின், ஈண்டுத் தூபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன : (க)
சைத்தியப்பிராஸாதபூமி, (உ) காதிசாபூமி (ங) வல்லிபூமி (சு) உத்தியான
பூமி (டு) துவசபூமி (ஈ) கற்பகவிருட்சபூமி (எ) கவஸ்துபாபூமி (அ) துவா
தசகோஷ்டபூமி (஑) பிரதமபீடம் (க0) துவிதீயபீடம் (கக) திருதீயபீடம்
என்பனவாம்.

(இ - ள்.) கிடங்குக்குழந்த சம்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஓங்கிய கோயில் இவ்வுலகிலில்லையாயின், துறக்கம் கன்று ; இஃதி உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (சு௦அ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசம்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணெழுதுதுன்னினுன்
வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட.
விளங்கதிர்ப்பருதியொத்திறைவன்னேருன்றினுன்.

(இ - ள்.) அஃதனாம் தேவர் கொண்டுபோக்தபடியினாலே, வேகன் விசம்பை ஊடறுத்த இழிந்த கோயிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப் பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பருதிமையொத்து இறைவன் தோன்றினுனென்க.

மணி-ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பருதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சு௦க)

3008. வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனார்
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்ககைவான்
புனைமலர்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

(இ-ள்.) அஃதனம் தோன்றி இருவினையைக் கெடுத்தவர் வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவதான் கூறும்படியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனருடைய முகம் அருக்கனாக, தேவர்கள்முகங்கள் அலர்ந்தவைதாம், தாமரைபூத்ததன்மையை ஒத்தனவென்க. (சு௦௦)

3009. இரிந்தனவிருவினையிரித்தமெய்ம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனி துதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்ம்மாரிதுஉய்த்
திரிந்தனவலமுறைதிலகமன்னனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினே கெட்டன ; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன ; கண்கள் உவகை நீரைச்சொரிந்தன ; துதித்த மிடறு அரிந்தது ; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (சு௦க).

3010. முத்தொளிர்நாமமுந்ருவமாமணித்
தொத்தொளிர்நாமமுஞ்சொரிபொற்றும்முந்
தத்துரீர்த்தண்கடற்பவமுத்தாமமும்
வைத்தபூர்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

* ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள் - இருபத்துநான்குநீர்த்தங்கார்.

அரசு சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்ற காலத்தே ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவழத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கினவென்க. (சுகட.)

3011. மணிவரைபெறிதிரைமணந்துழும்ந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமாரேந்தினார்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததீங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்கூழ்ந்தாம்போலே அமர் : கவரியை ஏந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துநின்றவ்வினார் ; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்த திர், * நீலமணிகளினினைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல்.

(சுகட.)

3012. முழாத்திரண்மொய்யம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரொலாமலர்ந்துவண்டினம்
குழாத்தொடியிறைகொள்குணிந்துகூய்க்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்துவிரன்பிண்டியே.

கூய் - கூவ. வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்ட தாமம் கான்று மேலால் வாடாத் திருமலர்வூத்து வண்டினம் குழாத்தோடிதங்குதல் கொள்வகயிலுலே பாரயிக்கு வளைந்து, † குயில்கள் கூவுப்படியாகப் பரந்த தென்க. (சுகசு)

3013. பிண்டியின்கொழுநிறப்பிறவிநோய்கெட
விண்டலர்களைகதிர்விரன்றேன்றினு
னுண்டிவணைவயிர் துண்மினோவெனக்
கொண்டனகோடண்கொற்றமுற்றமே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிறவிலே இறைவன் தோன்றினான் ; இனி, இவ்விடத்தே அமமாகிய அமிர்தமுண்டு ; அதனை உண்பிராகவென்று கோபிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டன வென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொனி.

(சுகடு)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
ஐனீவர்பிறவியையொழிக்குமுத்தமன்

* சமவசரணத்தை இப்பிரதீபமணிமயத்ததென்று சைனதூல்கள்கூறும்.

† “ கோகிலங்கள், கூட்கொண்டு சேரும் குளிர்பிண்டியாகை ” திரு நூற்றந்தாதி, க.

கங்.—மு த் தி யீ ல ம் ப க ம். அளநு

நேனிமிர் தாமரைதினைக்குஞ்சேவடி
கோனமார்தேத்தியகுறுகினைசோ.

(இ - ள்.) தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்குங்கீடும் உத்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினனென்க.

ஊனிவர்பிறவி - உடம்புகளிலே பாக்கின் தீ பிறப்பு. இயிருந்தேனினம் தாமரையென்று தினைக்கும் சேவடி. (சகக)

3015. குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருக்கில்காசிபமடிகள்வாழியென்.
நெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினை
புரிமணிவிணைகள்புலம்பவென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

(இ - ள்.) அவன்னுகின் அளவிலே, அடிகளே! இவன்னுலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லு வார்களென்று உழையாக்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தா னென்க.

வாழி, அகச. என்று - என்ன.

(சகஎ)

3016. மன்னவன் துறவெனத்துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவு
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிறொத்ததே.

(இ - ள்.) அம்மனம் துதித்த அரசன் யான் துறப்பெனென்று கூற, அது கேட்ட புங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து, நின் மனம் துறவில்வீழ்ந்தது; இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில் லுமிழக் கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையை ஒத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை.

(சகஅ)

நா. — சீ வ க ன் ற லு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றிறமாராக்
கதியுட்டேன்நிறியாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினேனநிற்
தார்கோவே, வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலாந்ததாமரையின்விரை
சேர்போதின், வாயொளியேபெறநடந்தமலசடியைவலங்கெரண்டார்
வருந்தார்போலும்.

(இ - ள்.) அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவளம் அதுதகர்ந்து, கெடுமாற்போன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக்

நீந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலேவருத்தமுற்று இப்பிறவியை அஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர், தாமரையினது போகிட்டுத்தே அததான் ஒளிபெரடந்த நின்றிருவடினை வலம்வந்தார்போலே இருந்ததென்றனென்க.

களிப்பினையுடையவாடிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரையென்றது, முதற்பொருட்கேற்றையுடையதின்துன்றது. போலுமென்றது, "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" (தொல். இடை. சூ. ௩௦) என்ற துறை பொருள்தந்தேனின்றது. (சகக)

வேறு.

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பும் வாடாமாலேவார்தளிப்பிண்டிவாமநிள்குணநாளும் பாடாதாரைப்பாடாதுலதம்பண்ணவாரின்னடிப்பூச் சூடாதார்தாள்கூடார்மாலேச்சுடர்மணியெடுமுடியே.

(இ - ள்.) பெருமையினைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்தொத்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்பிழிருந்த வாமனே! நின்குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளில் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றனென்க.

வாடாத மாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (சஉ௦)

வேறு.

3019. வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற் றையவரிமான்மணியனைமேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதார் வெய்யவெந்நோய்வினையுதைப்பவீழ்ந்துதுன்பக்கடலுழந்தி நெய்யுதுண் ணுனாழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வரே.

ஐ, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தே ஏத்தப் பிறைபோலும் எயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அனைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை கெஞ்சாற்பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அமுந்தி வெந்நோய் நிரம்பாநின்று நெய்தற்றொழியையுடைய தாரகிட்டுக்கும் நாடாப்போல மறுகுவரென்றனென்க. (சஉ௧)

3020. தொழுதிப்பன்மீன்குழாஞ்சுழத்தளும்பாதிருந்த திங்கள்போன்ற முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாய்நின்று தழுதுவினைகளல்லாப்பவற்றைந்தோய்நின்சொலகற்றந்தார்கள் பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

(இ - ள்.) தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்கள்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தே ஏத்த முதிய உண்மையால் வெற்றி

யையுடையையாயிருந்த இருவினிகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றின வனே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்டவிளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாரென்றுனென்க. (சஉஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வைவாநி ரைத்ததனுட், கொழந்துமவுருங்கொள்கூயிற்றிக்குலாயசின்காத னத்தின்மே, லெழுந்தபருதியிருந்தாற்போலிருந்தவெந்தைபெரு மானே, யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழித்தோ.

(இ - ள்.) வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியை எழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிரந்தாற்போல இருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட லில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்றுனென்க.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம். (சஉஉ)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருக்குளிர்முத்தம் வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள.

விண்டலர்பூந்தாமரையின்விரைததும்பமேனடந்த

வண்டலர்பூந்திருவடியைமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார் - மார்பின்மலை. வண்டுளருமலை - முடியின்மலை; அதின் மணிக் கொத்தி.

(இ - ள்.) அவன் அகம்வங்குறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலே கிடந்தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினானென்க.

விரை ததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேல் நடந்த அடி; பூக்களை யுடைய அடி. (சஉச)

3023. நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபகிபகைநோ

யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி

யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரப்போனை

விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவை விலக்கிப் பல்லுயிரையும் பாதுகாத்துமேனென்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத் துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினானென்க. (சஉரு)

3024. தூய்த்திவண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப்

பூத்திரண்மணிமாலேப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ

லேத்தரியகுணக்கடலையிலின் பவரம்பாணத்

தோத்திரத்தாற்றொழுதிதைஞ்சித்திறப்பென்னெழுந்திருந்தான்.

அள அ சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

னய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம், பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகிய இன்பம் ; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

(இ - ள்.) முலையைபுடைய சிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரக்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலக்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோல இறைஞ்சி இனி யான் துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்தினின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்றும் *கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉச)

வேறு.

3025. முடியணியமாருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பதங்காமவல்லியோ
முடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே.

*கணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாறும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (சஉ௪)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோய்
மத்தகமயிரோனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்கவகஞ்செல்வனெய்தினான்.

(இ - ள்.) வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம்வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காலிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலையிப்போலப் பேணிவளர்த்த கா.

(சஉ௫)

3027. ஏமரீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிரீக்கினன்கலந்
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றானரோ
காமனார்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

(இ - ள்.) கரபதி, † உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஒரிம்மியென்றும் நிறையனவென்று அதனைக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாஸையையும் கழிக்கின்ற தன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையை ஒத்ததென்க. (சஉ௬)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவருபைந்துகினீக்கிப்பாற்கட

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

† சீவக. உக௮ச; புறநா. ௧௫௮.

கங. — மு த் தி யி ல ம் ப க ம். அக

லணிபெறவரும்பியவருக்கனுமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர்நிலகமாயினுன்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

(இ - ள்.) அரசன், மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கும் தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துலையீர்க்கி, ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கஒளியா லே, பாற்கடலிலே அரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும் படி ஒருநிலகமாயினென்க. (சுந. 0)

3029. மலிந்தண்மால்கள்வண்ணப்பூத்துதி
னலிந்துயின்னகுமணிநன்பொற்பேரிழை
மெலிந்தனென்சுமந்தெனரீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினுன்.

(இ - ள்.) அரசன், தன்மேற்கிடந்தனவற்றை ரீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும் துலையும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தெனென்று அவற்றை ரீக்கி மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன் றினென்க.

மின்னை நலிந்து நகுமணி பென்க.

(சுந. 6)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே
யிருந்ததோரிடிகுரற்சிக்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுளை மயிர் துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினுன்.

உளை - கழுத்தின்மயிர்.

(இ - ள்.) ஒளியிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினுன், மயிர் களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை யினைநோக்கி நேரேயிருந்ததொரு சிக்கம் தன்னுளையின் மயிரினைத் துறக்குத் தன்மையையொத்தானென்க.

மேல்-முன்பு, முன்புபொங்கி இடிக்குங்குரையுடைய சிக்கமென்க. (1)

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினுன்மணிக்
குஞ்சிவெண்படவிகைக்குமரளிப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

(இ - ள்.) குமரன் தாமரைபோலுங்கையினுலே நீலமணிபோலுங் குஞ் சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின் தன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்தண்ட டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறு தான்வாங்கித் தெளிந்த நீர் மையையுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சுந. ௩)

3032. வேலைவாய்மணியிலையுழ்த்துவீழ்ப்பதோர்
காலவாய்க்கற்பகமாத்நிற்காவலன்

மாலைவாயகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்

சோலைவாய்ச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய கல்லப்பொழுதின் கண்ணே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர் ப்படுத்தாரு காலத்திடத்தாக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலைபில் அகிற்புகை சுவழ்க்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினம் தொழுது சில மொழி கூறினவென்க. (சுடச)

3033.(க)தங்கிடைபயிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
நங்குடைநோக்கிநாம்வாழும்வாழ்க்கைய
மெங்கிடையவரினியெங்குச்செல்பவே.

3034.(உ)என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்றொடுதொழுதன நம்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நம்முடையஇடத்தை நோக்கி வாழும் உயிர்வாழ்வியைபுடையேம்; இங்கனமாகவும் நீ தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரிசையும் மாலைபிசையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார் எந்நே போவாரென்றன; அங்வுளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரிசை வழிவிடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு, இன்றோடே உறவு கைவிட்ட நம்மைத்தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவிசையாமென்றுகூற, ஏனையவை வலங்கொண்டு பின்சென்றனவென்க.

ஏனையவையென்றது மிகிறுகளை. நீக்கினாய், நம்மென்பன ஒருமை பன்மைமயக்கம். (சுடரு - சு)

3035. மேற்படுகற்பகமாலேவயந்துபொ
னேற்புடைப்படலிகையெடுத்துக்கொண்டிபோய்
நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டிடப்
பாற்கடற்பணிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலேயாலே சூழ்ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டிபோய் நாலுகடலைக்கடந்து * பாற்

* ஏழுகடல்களுள் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்; "உவரி தண்ணீர் தேய்சுகை, திவரும் பானெ யிக்குவின், சுவைய நீரின வாரிக, ளவையு மேழ வாகுமே" (மேருமந்தரபுராணம்) என்பதனுணர்க.

கந.—முத்தியிலம்பகம். அஅக

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சாநள)

வேறு.

3036. (க) ஏவாவிருந்தவடிகளிவ்வாய்ச்சொந்

கோவாமணிகொழித்துக்கொண்டாலேபோலுமாற்

சாவாகிடந்தார் செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே

மூவாவமராய்முத்தனின்துதோன்றுவரே.

3037. (உ) தேர்ளாமணிகுவித்தாற்போன்றில்குதொல்குலத்துச்

குளாமணியாய்ச்சுடாவிருந்தானே

வாளார்முடிவைவரவிறநினைத்துவண்டார்ற்றுந்

தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயிலுக்கானே.

இவைபிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க). ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், 'உண்ணுகிடந்தான்' போல நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(இ-ள்.) துறந்தமகிழ்ச்சியால் இடைவளைத்தித்திருந்த அடிக்களுடைப பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துளையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டா லொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாரின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட் பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன் னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துளையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளக் கும் தன் குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒருநாயகமணியாய்விளங்க இருந்தவனைப்பூவெ ன்றுவண்டார்ற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளிதினைத்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினைகொண்டது; "அம்முக கிளவியும்" (தொல். வினா. ௩௪) என னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

(சாநஅக)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றமரைமகளிர்

தொக்காலேபோலுந்தன்றேவிக்குழாஞ்சூழ

மிக்கான்குணம்டாடியாடியிருதீம்பா

ரெுக்ககடல்போற்சுதங்கணிறைந்தனவே.

(இ-ள்.) அச்சுதஞ்சணன் எவ்வனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொ ற்றமரையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திக்குழச் சீவகசாயிக்குணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கப்பின்பு சீவக சாயிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க.

(சசு0)

3039. பற்றார்வஞ்செற்றமுதலாகப்பாம்புரிபோன்

முற்றத்துறந்துமுனிகளாயெல்லாரு.

முற்றியிர்க்குத்தீம்பால்சுரந்தோம்பியுள்ளத்து
மற்றிருள்சோரமணிவிளக்குவைத்தாரே.

டற்று - பெற்றதன்மேல்நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறுததன்மேல்
நிகழும் ஆசை.

(இ - ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு
முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு*தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து
இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சி
லே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசக)

3040. கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கள்செல்வனபோற்
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்ந்தேத்தித்
தாமார்ந்தசிலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்
மோன்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

(இ-ள்.) † சக்கரவர்த்தியடிபைச்சே யானைத்திரள்கெல்வனபோலத்
தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சில
க்கடலிலேஆடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றிறைப்போலப் பின் சீவக
சாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சசஉ)

நக.—சே ணி க ன் வ ர வு.

வேறு.

3047. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனார்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்விங்கிரு
ளட்டலர்பருதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

(இ-ள்.) இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பருதிபோல வாமனுடைய திருவடி
கள் இருவினையைக்கெடுத்த அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்
லுகாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறி
ரைன்க. (சசஉ)

வேறு.

3042. கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வன்கட்டுறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான்குழவியோடிரிந்துசெந்நெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

(இ - ள்.) கயலினம் எழுந்தபாய்கையாலே அதற்கு வெருவிக் குறிய
முயல் தன்னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்
டென்க.

பொதம்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுப்பெயர். மொக்குள்போலும் கண். இரிந்த - இரிய; குன்றத்தபலேவளர்கின்ற ஆமான். குழவிமோடு இரியும்படி முயல்பாயுமென்க. எனவேநிலமயக்கம் கூறினார். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்துசேராய்ச்
சரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந்துகிற்கொடிமாடவிதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமார்கோமானணிநகராயுதொன்றே.

(இ - ள்.) யானையின்மதங்கலந்து சேராய் அதனாலே சரும்பும் வளிடும் ஆரவாரிக்கும் கொடியையுடைய மாடங்களைபுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டின் நகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரன் நகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசரு)

3044. எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்விசந்
திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகளென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணிபிண்டுவேந்தன்
நிருவடிவிறுந்துசெய்வான்நிரண்முரசுறைவித்தானே.

(இ - ள்.) மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந் நகரியிலரசன்பெயர், * சேணிகளென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழ இறுந்து பிண்டுவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசுறைவித்தானென்க.

சேணிகள் - ஸ்ரேணிகமகாராசன். (சசசு)

வேறு.

3045. (க)பொன்னுவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னார்க்கணிப்பூணவன்மேவிவிண்காறுநாறு
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்னாரவாய்க்கொண்டுமிழ்ந்தான்மணிமாலேவேலோன்.

3046. (உ)தீம்பாணுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுதித்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுதிக்கலன்றேறன்மலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்த்தயிராவணமேறினே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவர்நீர்.

(உ) வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மலை. தேறுதலையுடையகலம். பால் - பாலின் தன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகளை உத்தமஸ்ரேணாதாக்களுள்ளொருவனென்பர்.

அமுத . சீவகசிந்தாமணி.

அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய எள்ளியிம்மபிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று..

(இ - ள்.) அங்கனமுதலித்த பூண்வஞ்சிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழியால் நாவ்வழித்து வென்றை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முக வாசத்தை வாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுகிப் பாலவாசியகலக்கள்தாம் மாலைகள்தாம்பலதாக்கிவெண்டாமரை பூத்த குன்றை யொத்த ஐராவணத்தையேறினானென்க. (சசள - 21)

வேறு.

3047. (க) ஏறிசுரும்புற்றுமாலையெரிமணிச்செப்பு வெள்ளம் பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சண்ணிநிறைந்தபொற்றெசெப் பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனித்தஞ்சஞ்சாந்தஞ் செறியிரும்பவழச்செப்புத்தென்கடற்றிரையினேரே.

3048. (உ) வந்துதேன்மயங்கிமூசுமலயச்செஞ்சாந்தமார்ந்த சந்தனச்செப்புநக்கைதருமணலலகையாற்றாச் சந்தரம்பெய்தயானைத்தாமருப்பியன்றவெண்செப் பந்தரத்தலர்ந்தபன்மீனெனைத்துளவனைத்துமாதோ.

3049. (ங) மைபொதிகுவளைவாட்சண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார் நெய்பொதிரெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிடுவபோலுங் கொய்சவற்புரவிமான்றேர்குழுமணியோடையானை மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமானவிரைப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை நடுக்கியஞ்சும் மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதித்து உயர்ந்த கோமானென (சீவக. 10சக) மேலேகட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந்தம் - அகிம்சாந்து. தென்கடற்றிரையினாலே உந்து கரையிலேசெறிந்த பவழச்செப்பென்க.

(உ) சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கக்கையிலுடைய திரைதருமணல். அலகு - எண். சந்தரம் - சிந்துரம்.

(ங) நெய்பொதிரெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தசெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்ற லிகாரமாயிற்று; 'நெய்பொதிரெஞ்சு' என்றபாடத்திற்கு, நெய் - நானம்.

(இ - ள்.) அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவென்னுள அவ்வளவென்னுண்டாக எடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்பு வெள்ளமும், சுண்ணநிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவழச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூரமிட்ட யாணைமருப்பானியன்ற செப்பும்
ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யாணையும் சுமந்தனவென்க. (1)

3050. கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாரிஹைகோலமாலை
முடிக்குழாமூரிவானம்பாஸ்சோரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழார்மீவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கும்
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்
குழாமும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சோரிகின்ற தன்மைபுரலும் கொற்
றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க்கு ளித்ததாகிய படைக்குழாமும்
தம்மிற்கூடி, பசியநிறம்விரலிப் பாரிலே நடப்புதொரு பாற்கடலுண்டேல்
அதனைப் பழித்தவென்க. (சுருஉ)

3051. கணைகடல்கவரச்செல்லுங்கண்மழைத்தொழுதிபேநூ
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லைக்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரிண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

(இ - ள்.) அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய
வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும்படி பறையறைவித்த எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை
முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரினை ஒக்குமென்க. (சுருஉ)

வேறு.

3052. வண்டுசூழ்ப்புப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டிசூழ்ந்தெழுமுறையிஹைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேத்தினான்
வெண்டிரைப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தான்
சுமந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலே சூழ்ந்து இறைவனதடியை எழுகா
லிஹைஞ்சி ஏத்தினனென்க.

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளாகியை. அதற்குவேந்த
னெனவே சேணிகளைச் சக்கரவார்த்தியென்றார். (சுருஉ).

வேறு.

3053. பகல்வளர்புவழச்செந்திப்பருதிமுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானிணையடிபொளியிறுந்ரு
தகல்விசம்புறையுந்தேவரொளியவந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாரோக்கினானே.

அரசு சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ள்.) பலமும்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பருதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்குகூற்போல இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிகோன்றாது மழுங்கியிருந்த அளவிலே மதிபோலும் முனித்திரைச் சேணிகள் நோக்கினு னென்க. (சடுந்)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்கடிர்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக்கோமாஅொளிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறியொருவிவிழ்ந்தவிண்ணவனொருவன் கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

(இ - ள்.) அக்கனநோக்கினசேணிகள், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தையுடையவனுருவைச் கண் வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள் ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்றான் விண்ணவ னொருவனொருவன் என்று எண்ணுகெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்த இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (சடுசு)

வேறு.

3055. விளங்கொளியிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ
னிளங்கதிரெனத்துறந்திருப்பக்கண்டனம்
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி
துளங்கினனெனத்தொழுதிறைஞ்சினானோ.

(இ - ள்.) அஃது யாதெனின், விண்ணவளிழிந்து இளஞாயிறென்னும் படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறிய ஆகமம் தப்பினு ளென்று சுதன்மரென்னும் கணதாரைநோக்கி அவன்கூறினான்; கூறி அவ ரைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினுனென்க. (சடுசு)

3056. மன்னவகேண்மதிவானில்வாழ்பவர்
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா
ரென்னதுறவலரிறைவன்வாய்மொழி
சொன்னவாறல்லதெப்பொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகணதாரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமம் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றுவென்றாரென்க. (சடுஅ)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினானிவன்
'வடிவமேவாய்திறந்துரைக்கும்வானவ
னொழிவறுபேரோளியுட்கத்தக்கதே.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட * சேணிகன், கணதரரைநோக்கி, நினக்கு இடம்பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினாலைய இவனுடைய உட்கத்தக்கதரிசியகெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனம் கூறினேனென்றானென்க. (சருக)

மஉ.—சேணிகன் வினா.

3058. திருவினோடகன் மார்பிற் சேவகசாயியென்பா
ஹுவினோடொளியுநோக்கி னொப்புமையுலகினில்லை
மருவினாறிமைத்து நோக்கின் மனம்பிரிதா கிநிற்பா
ரரிதிவன் முகத்து நோக்கலழகொளியன்ன வென்றான்.

(இ-ள்.) அச்சேணிகனை நோக்கி, இவன், திரும்மனோடுகூடி அகன்ற மார்பினையுடைய சேவகசாயியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சுத்தோடுங் கூடியபுகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியபொதய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்மென்று மனமவேறாய்நிற்பார்; ஆதலால், இவ்விடத்து நோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினாரென்க. (சக0)

வேறு:

3059. மாதவன் சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
மேதயின்றியம்புமினடிகளோவெனப்
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
காதலிற்கணந்தொழக்காவன்மன்னனே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டசேணிகன், சேவகசாயி முற்பவங்களிற் செய்தவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றாக அழகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரரை இறைஞ்சியேத்தினான்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம், சிவப்புணர்த்திற்று.

(சகக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பாவைமாக்கடற்
கூட்டருங்கொழுந்திரைமுகந்துமாமுனி

* "மற்றொருநாள், நேரணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோக வனத்தான் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவக சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாநுடராகியிருந்த சேவந்தாமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தம விஸ்மிதனாகிச் சதன்மரொன்னுங் கணதரரையடைந்து, பகவானே! ஈதிருகலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தவி
ஊட்டருமறவயிர்துலகமுண்டதே.

(இ - ள்.) புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுல்கடலிற் கூட்டத்தையு
டைய பெறுதற்கரிய திரையை முனியாகிய முகில் முகந்தகொண்டுநின்று
அறமாகிய அயிர்த்ததைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களை உணர்ந்து
கூறினாரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணக்கூறவே
துறந்தவண்ணமும் கூறினாராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும் - பிற
ரை அறிவித்தற்கரிய. (சகஉ)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமென

நாலகந்தமும்பநின்றேத்தநின்றரோ

காவலனாதியாக்கணக்கள்கைதொழப்

பாவயில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, பாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திரு
வினை உடையேமாகவேண்டுமென்று காத்தமும்புற ஏத்திச் சேணிகள் முத
லாக முனிகணக்களுந்தொழும்படி இவன் சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதர
ராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சகங)

ஈஈஈ—கே வ லோ ழ் ப த் தி.

வேறு.

3062. முல்லைகுழமுல்லைவேலிமுயலொடிகவரிமேயுந்

கொல்லைகுழ்குன்றத்துச்சிக்குருசினேற்றுயர்ந்தவாறும்

வில்லுயிழ்ந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கண்

மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

முல்லைநிலக்குழந்த குன்று.

(இ - ள்.) குருசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைகுழந்த
மலைபுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், கந்தட்
டனும் தொழும்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவே
னென்றாரென்க. (சகச)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே

னொழுதிரின்றசும்பும்முயர்ச்சந்தனத்

தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினான்

பழுதிவ்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

(இ-ள்.) வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தைப் பூட்டிய சோலையில் தேனெழுதி நிற்கையினாலே முழுக்க அசும்பும் குன்றிலே துளும்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப - ஆண்டையார் இவன் இந்நினைவற்றதற்கு வருந்த; தவத்தின் கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சகந)

3064. நணியினெண்ணியின்னவைகண்ணிநீஇத்
துணியவிரீந்திடுந்துப்பமைசின்னதையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமரயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

(இ-ள்.) அதனைச் சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்ணியனுடைய குற்றங்களை முன்னர்சிறுத்தி. அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தாய்மையமைந்த சிந்தையையுடையனாய் அதன்மேல்நின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையை ஒத்து ஒரு பூணுமாய் இளஞாயிறுமாயினானென்க. (சகக)

3065. குன்றின்வீழருவிக்குரல்கோட்டனைச்
சென்றெலாத்திசையஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

(இ-ள்.) அக்குன்றின் துசிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அனைத்துவிடச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்துநின்றான்; அறங்கேட்கும்படி நீர் வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க. கோடு - மரக்கோடுமாம். (சகக)

3066. செம்பொன்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெல்லாம்.

(இ-ள்.) அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியது போலும் முற்றிய தினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை ஓட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேறிநின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றுகிறுமென்க. (சககஅ)

3067. யானைகுங்குமமாயிருவரைத்
தேனெய்வார்சனையுண்டிதினைத்துடன்
கானமாப்பிடிசுன்றொடுகாடக
முனமின்றிநின்றாடுமொர்பாலெல்லாம்.

அகம் சீ வ க சி ந் த ர ம் ணி.

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே
கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகிய சுணைநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்
பாலே பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன் துதிரியாநிற்குமென்க. (சகசு)

3068. வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய

பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிப்போதக

மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்

முருவந்தேரன்றவுறங்குமொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிரிதைந்த வரி
களைபுடையவாகிய பாம்பும் புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கு
அரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்த பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே
தம் வடிவுதோன்றக் கிடந்த உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின் திங்குசெய்யாவாயின்.

(சஎ௦)

3069. பழுத்ததீம்பலவின் கணிவாழையின்

விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவீழ்ந்தவை

தொழித்துமந்தி துணங்கையார்ந்துதே

ன்ழிக்குமஞ்சனையாமொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்ந்தவ
ற்றைத்தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனொழிய வெள்
ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுணையிலே ஆடுமென்க.

(சஎக)

வேறு.

3070. நளிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொன்செய்கந்தி

னொளியொடுசுடரவெம்பியுருத்தெழுகனவிவட்டந்

தெளிகடல்சடுவதொத்துத்தீயுமிழ்திங்கனான்றும்

விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டின்றுன்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலைச் சுவரப்பண்ணுத் தன்மையையொத்து
ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந் *திங்கள்.

(இ - ள்-) அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின் உச்சியிலே
ஞானமாகியவேழத்தை ஏறி காட்டின கத்துபோலே திங்கனான்றும் நின்ற
னென்க.

ஞரைய, அசை. சித்திகாமுதலிய காங்குதிங்கனையும் கூறினார். (சஎஉ)

3071. (க) பாரக்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பயின்னி

வார்ப்பினிமுரசினுர்த்துமண்பகவிடித்துவான

நீர்த்திரள்பனிக்குத்துணிசொரிந்திடநின்றவென்றான்

மூர்த்தியாய்முனிவநேத்துமுனிக்களிற்றையகோமான்.

* திங்கள் - மாதம்.

3072.(உ) திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந் ததெங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவழையுருவிவிச
மங்குல்குழுவாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதிந்துழாதோ
விங்குநான் காயதிங்களின் னுயிரோம்பினானே.

3073.(ங்)வடிமலர்நெடுங்கணுமைந்தரும்வரவுபார்த்தம்
கடிமலர்பரவவேறியார மிர்தரிதிற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினேமறித்துக்கொள்ளுநீ
முடித்தவக்கடலைநீந்தியின்ன ணமுற்றினுனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையாய்.

(உ) அவையென்றுசட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்கூடிய காரையும்
கூதிரையும். மடிந்து, செய்தெனெச்சம்; பிறவினைகொண்டது. தேங்கொள்
பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

(இ-ள்.) அங்கனம் நின்றகோமர்ன், வானிடத்தா மேகம் பாரிடத்துக்கட
லைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படி மின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்தி
ரனைப் பளிக்குக்கொல் கிடக்குந்தாணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரியு
அத்திங்கணன்குநின்று அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனி
மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்கானாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும்
உணவொழிந்து தங்கி இங்கனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவி
லே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் இவன் * சரியையென்கொள்ள
வரும் வரவினைநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியையென்கொடற்கு அடிமலர்
களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளானாய் வேண்டாவென்று
கையினேமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓரியாண்டாக உணவொழிந்து
தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; இவன் அங்கனம் தவக்கடலை நீந்திப்
பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்கனமுடித்தா
னென்க.

முடித்தல்-வீடுபெறுதல். அதுமுடித்தபடி மேற்கூறுகின்றார்.(சுளங்-டு)

3074. ஒன்றுதேர்ஞானம்பாய்மாவின் னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சிந்தைகாலாள் கருணையாங்கவசஞ்சீலம்
வெளிறில்வாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதினமுற்றினுனே.

வெளிநு - குற்றம்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தோராக இனிய உயிரைப் பாது
காத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறாகக் கருணையே காலாளாகச்
சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வானும் தேடகமு

* சரியையென்கொள்ள - பிணங்குகொள்ள.

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சௌசு)

3075. உறக்கெனுமோடையானையுண்ணுமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
முறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலினையதானைதுளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்ருடைய கடலினைய தானை, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறலியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வுளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகியகாலாளினையும் கூறுபட அணிந்து அசுப பரிணாமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்த தென்க. (சௌசு)

3076. தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்தினைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
புளிறிவீழ்பேடிபெண்ணேயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபடுகின்றதெயென்னுமாழிவாய்வீழ்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சண்மார்க்கமதியென்னும் களிறு காலாறுதைப் எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவீழ் கின்ற நயஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டன வென்க.

* எழுவரென்றது : மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி, அநந்தானுபந்திக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம்; அநந்தானுபந்தி மாயை, அநந்தானுபந்திலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறை பே கற்பிளப்புப்போல்வது உம், கற்றுண்போல்வது உம், வெதிர்வோர்முடக் கல்போல்வது உம், உலைமுக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வது உம், சேறுபோல்வது உம், சேறும்நீருக் கலந்தார்போல்வது உம், மண்ணின்மேற்றெளிந்த நீர் போல்வது உமென்றுகொள்ளப்படும்; ["மலைநிலனே மண்ணீர்க்கீற்றிவைவெருளிக் குவம்மாந், சிலையென்பு தியிசுத்தான் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா, முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீ, ருழையுசவு நீர் மஞ்சடீ மிகிலினீ ருலோபக்கே." அநந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுவகையுமும் விரித்துக்கொள்க.]

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும்நூலிற் பாக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரென்மர்நார்: "இருகதி நாத்சாதி யீராதா பூர்வி, வெயில்விளக்கு நிறம் னுணுகல் - பொதுவுடம்பு, நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினா மென்றுரைப்ப, ரெப்பொருளுங் கண்ணெரந்தோ ரீண்டு." அவற் றுள், இருகதியாவன: நாககதி, விலங்குகதி. நாத்சாதியாவன: ஏகேந்திரிய சாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரிந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரிந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈராதாபூர்வியாவன: நாககத்தியாதுபூர்வி, திரி யக்கத்தியாதுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை: விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிறமென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுக லென்றது, சூக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீ ரத்தை. அஃது ஒருயிரிக்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுஉயிர்க்கும் உடம்புதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிண்பைமுதலாகக் கொம்புநட் டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றாவன: நித்திராதித்திரையும், பிரசலாப்பிரச லையும், ஸ்தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராதித்திரையாவது, உறக் கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது, தளக்கத்தின்மேற்றுறக்கம். ஸ்தியானக்கிரந்தியாவது, கணவிற்பெய்தது நனவிலறியாமை. என்மென்ற து: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப் பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியா னக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தி யாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வ துஉம், எலும்புபோல்வதுஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதுஉம், உசவுபோல்வ துஉம், மணந்தீற்றுப்போல்வதுஉம், திமிசுத்துண்போல்வதுஉம், வாளின் வாய்நார்போல்வதுஉம், நீர்மஞ்சள்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். பே டியாவது, நடிஞ்சகவேதம். பெண்ணையாவது, ஸ்திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுஞ்சைஎன இவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல்; இரதியென்பது - வேண்டதல்; அர தியென்பது - வேண்டாமை; சோகமென்பது - அசைவு; பயமென்பது - அச்சம்; சுஞ்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிதுதல் - அரந்துதல். (சஎஅ)

3077: மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ

வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டெய்யக்

கலக்கமில்சபமென்னுங்குந்தத்தாற்கணைபெய்ம்மாரி

விலக்கித்தின்வெறுப்புலாளால்வினாந்துயிரவனை யுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். மூன்று பட்டவர்களுள்ளாம் அவனுடைய மக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது-தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

(இ-ள்.) மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியர்கியவரும் பட்டு வீழ்கை யினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கிற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேலிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய
வாளாலே விரைந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (சௌக)

3078. கரும்பெறிகழிகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துயீர்து
மருந்தெறிபிணியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
விருந்தெறிந்தெறியுமுவர்மேற்படையியற்றினானே.

(இ - ள்.) அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகிய பகைவரைக் கழிகைபோலே
துணித்தும், போழ்கள்போலேசரித்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொண்டு, பின்னர்
மருந்தினையெறியும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனை ஒத்து ஐயும் பித்தம்
வளியுமாகிய மூவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினானென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம்.

(சஅ0)

3079. செழுமலராவிரீங்குமெல்லேபிற்செறிந்துகாயம்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கார்துநீங்கக்
கொழுமலர்க்குவனைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியதெவ்வர்வாணாள்வீழ்ந்துகவெம்பினானே.

செழுமலர் - வளமையிக்க.

(இ - ள்.) அங்கனம் படையைநிகழ்த்தி அவரையும்வென்றவன், உடம்
பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்திரையிற்
கரந்துபோமாறபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படி
யாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்வினைத்தெவ்வருயிர் குறை
ந்து கெட உண்டானென்க. (சஅ1)

3080. குரோதனேமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
விரோதித்துவிரலிற்சுட்டிவெருவரத்தாக்கவீர
னிரோதனையம்பிற்கொன்றானித்தைநீர்பசலைப்பேரோர்
விராகெனும்வேலின் விழுவெகுண்டனவரும்வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) குரோதன்முதலிய கால்வரும் பின்னர் மர்மபட்டுவிரலாலே
சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமப்பாலே கொன்
றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க,
அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

மர்மவரென்றது - சஞ்சவலனக்குரோதம், சஞ்சவலனமானம், சஞ்ச
வலனமுதலிய, சஞ்சவலனலோபமென்புனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்
தேறுப்போல்வதுஉம், செக்கொழுந்து போல்வதுஉம், விட்டநீர்போல்வ
துஉம், துகிலினீர்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதன் - செறி
ப்பு. விராகமென்பது விதாரமாயிற்று. (சஅ2)

3081. புணரிபோற்கிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி
புணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்று

ரிணரெரிமுழக்கம்ன்னசுக்கிலத்தியானமென்னும்

கணையெறிந்துகைப்பவிழ்ந்துகாற்புடைகுழப்பிட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லிய கேள்வியையுடைய பழையென்
றது, நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சுமயங்களை.

(இ - ள்.) உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுப்டை
யாகவருமாசர் புகைத்துப்பொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர்
கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற. சுக்கிலத்தியானமென்னு
மப்புபட்டுத் தள்ளுகையிலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை குழந்துதிடிக்
கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானாவரணியம், சுருதஞானாவரணியம், அவதி
ஞானாவரணியம், மனப்பரியய ஞானாவரணியம், கேவலஞானாவரணியமென்
பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானாவரணியம் - சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது;
சுருதஞானாவரணியம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது; அவதிஞானாவரணி
யம் - அதிதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது; மனப்பரியயஞானாவரணியம் - மனப்
பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிற
ருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது; கேவலஞானாவரணியம் -
திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது; காட்சியென்றது - சக்குதரிசனாவரணியம்,
அச்சக்குதரிசனாவரணியம், அவதிதரிசனாவரணியம், கேவலதரிசனாவரணிய
மென்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனாவரணியமென்பது - கண்ணுறியு
மறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அச்சக்குதரிசனாவரணியமென்
பது - கண்ணெழிந்த நான்கிந்திரியங்களினாலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுந்
காட்சியை மறைப்பது; அவதிதரிசனாவரணியமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு
முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; கேவலதரிசனாவரணியமென்பது - கேவ
லஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானுந்த்
ராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்த்
ராயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், தானுந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்
குவது; இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது; போ
காந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது; உபபோகாந்த்
ராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது; வீரியாந்தராயமா
வது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயனேந்திரி
யம் முதலானன.

(அ-அக)

3082. காதிப்போர்மன்னர்விழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ

னோதியவகையினொன்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்.

வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகநங்கி

யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திதிறமைகொண்டான்.

அகசு. சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதிபாகிய மன்னர் பட்டுவீழும் படி கண்ணியாகியருப்படைத் துவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதிய கூற்றிலே பொருத்தி, வெய்யோன், உலஞ்ச்சியிலேமுனைத்த தன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமுன்னதையும்விழங்கி அலேர்கத்தையும் விழங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமுமகன்ற கான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனாந்தன்மையைக் கொண்டானென்க.

ஆந்நான்,காவன : அந்நஞானம், அந்நததரிசனம், அந்நதவீரியம், அந்நதச்சுமென இவை. (சஅச)

3083. பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வனை முரசுமார்ப்ப
வ்சம்புசேர்களிறுதிண்டோலைமணிப்பு விலேவன்கை
விசம்பியுங்கரியோடாளிலிடையிலன்னநாக
நயந்தவைபிறவுமுந்நுந்நதன்றாள் கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வனை - அழைக்கின்ற சங்கு.

(இ - ள்.) தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின் பிற வற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடைய தானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (சஅரு)

3084. நறுமலர்மாலையாந்தம்பருஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க்
கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச்
சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவிண்ணு
நிறைகடல்விஞ்சையேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) விஞ்சையேந்தர், கற்பகமாலையை ஏந்தி அன்னம்பறப்பன போலப் பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையை ஏந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகடிய துவலையைச் சொரி உமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிரைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தாரென்க. (சஅசு)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன்
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாழிக்
கண்முழுதுடம்பிற்றோன்றிச்சதஞ்சணன்களிப்புற்றானே.

(இ - ள்.) அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே இவங்குமீன்கள் நிலத்தேகுவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்த மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள் தோற்றி மருளாநிற்க, சுதஞ்சணன் உடம்புமுழுதிலும் கண்டோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றானென்க.

தொழில்கடோற்றி-மகிழ்ச்சியாம் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. ()

3086. குளித்தெழுவுயிரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டியின்ன
வனித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வனிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரொனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுயிமுஞ்செம்பொனசனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும்வயி
ரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடை மின்னக் கவித்தது.

(இ-ள்.) அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உராகக்
கவரி திங்கட்கதிரொனப் பொங்காநிற்க ஆசனம் சேர்ந்தது; அவ்வளவுலே
உலகை அளித்தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

மனியரும்பதம்.

வேறு.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவாகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமமுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழரசவாவதன்கடாஞ்சாற்றுகதோ.

துணி அரு வினே - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்த வினே.

(இ-ள்.) அரசவாவை அதன்கடாமே அரசவாவென்று சாற்றுகதோ?
அதுபோல வினையைக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்நாற்றமாகிய அதனைக்
கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்
கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்மன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சஅக)

3088. முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவழத்
தழங்குரல்வாய்தனையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறு
மமுங்கல்குழுவின்வெறுத்தாற்கதுநற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வரைவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்தப்போலும் முறுவையுடைய வாய்; முருக்கிதழையும் பவழத்தை
யும் போன்ற வாய்; தழங்கு குரையுடைய வாய்.

(இ-ள்.) மேருவிலைவாளும் நாலியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே
நாலியென்று கூறுதோ? அதுபோல இரக்கதையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினை
யை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்நாற்றமாகிய அதனை, வாய்
தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நாரிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்
கும் அதன்மன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகூ)

3089. உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருடரும்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

(இ-ள்.) இருவினைகளை வெறுத்துக் கொடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாம்நிறமாகிய அதனை, உறுப்பெல்லாந்தானே ஒளியைக்கான்றி, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறப்புத்தீர்ந்த இரும்பை சான்றன்றோமென்று சூன்முபோன்றுவிளங்கிக் கூறுநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன் தன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருசுடமொன்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையும்.

இம்முன்றுகலியும் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கு அறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

3030. வாநோரேந்தமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சண்ணம்
காஞ்சிபிண்டிக்கமழ்தாமங்கறையார்முடிநீறிற்றங்காட்டிந்
தேனார்புகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணநாறி
யாகுகமழ்ந்திருவடிப்போதமார்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை-கறப்பு: முடுலிநிறத்தைத் தாம் தாட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

(இ-ள்.) வாநோரேந்தகின்ற பூமழை, சாந்தம், சண்ணம், புகைகள், பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகிய மணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் காதுந்திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க. (சகஉ)

வேறு.

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலந்தொலேத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசின்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநறுஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
தறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர், வேறொருசின்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுதி, காழ்மொடு காலனைக்கொடுத்தோய்! எம்பிறவி அறவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தாமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சகங)

3092.(க) பாலனையசின்தைசுடரப்படர்செய்காதி
நாறுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகித்
கல்லொருமுன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள் கொண்டொழுதும்யாம்.

3093.(உ) முழங்குகடனெற்றிமுனைத்தெழுந்தசுடரேபோ
லழுங்கல்வினையலறமிமிர்ந்தாங்குலகமுன்றும்
விழுங்கியுமிழா தகுணம்வித்தியிருந்தோய்நின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்யாம்.

3094.(ங) ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லேவாட்பாகி
நீத்தவருளிந்தீரனென்றுதொழுதமார்

நாத்தமும்பவேத்தித்தவங்கையவாநண்ணித்
தோத்திரங்களோதித்துகண்மாசுதுணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதிநான்காவன: ஞானாவரணீயமுதலியன. அவை 'புண்ணிபொல்' (சீவக. ௩௦௮க) என்னுங்கவியிற் கூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

(உ) அமுங்கல் - இரங்கல். நியிர்த்தோமிகையினுலே அவ்விடத்து உலகமூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம், விகாரம்; இழுக்கு - நீங்குதலுமாம்.

(ங) எல்லாவரம்பாதி - சிறுவரம்பாதிப் பெருவரம்பாதி. நீத்தவருள்பெருக்கதையுடைய அருள். இந்திரன் - முனிந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினுலே; இது பிறவினைகொண்டது..

(இ - ள்.) அமரர், சுக்கிலத்தியாளுத்தையுடைய சிந்தை விளங்குக்கையினுலே அரிந்து வரம்பாதி உணர்ந்தாகடவுளே! நின்னடிகளை உட்கொண்டு யாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றற்கூறி இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினுலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும் நண்ணி ஓதித் துகளாகிய அமுக்கைத் துணியர் நின்றா ரென்க.

(சகச - சு)

வேறு.

3095.(க)செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு

மையமின்றாயலர்தாமரைமேலடி

மொய்ம்மலர் தூய்முனியாதுவணங்குது

மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே.

3096.(உ)நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை

யல்லனவேயறைகின்றபுன்ஞாதர்கள்

பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்

சொல்லுவநீசுகதாவுகையாயே.

3097.(ங)மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி

நிதியறைபோனிறைந்தாரநிகரில்லாத்

துதியறையாத்தொழுதாரம்லர்சந்தா

விதியறியும்படிவிரைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) என்னும் - சிறிதும்.

(உ) நல்லபொருள்களையென்றாய்ந்து, ஒருகற்றிலே தியனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை

களையும்வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டாரென்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினையெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

(உ - ள்.) மதியாயக்குணத்தோன் மிதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்தோன். நிதியமைபோலே கேள்வியால் பரமாகமங்கள் நிறைந்த தேவியர், ஒப்பில்லாததோத்திரம்.

(இ - ள்.) அங்கனம் துணிக்கின்ற தேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிந்திதம் ஐயமின்றாய் எண்ணினையியுமடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னுதர்கள் செவிலியைப் பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர் கூறுவனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சகௌ - சு)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின் றிக்காமமுலையுண்டவளாந்துவீங்கித்
தாவினையின் றிவெந்நோய்க்கதிகளுட்டவழுமென்று
கோவினையன் றிபெந்நாக்கோதையர்க்கூறலுண்டே.

வீவினையின் றி - கெடுகின்ற தொழிலின் றி; ஒழிதலின் றியென்பாருமுள்.
தாவினையின் றி - குதித்துப்போம்வினையின் றி. கோதையர் - கோதாகிய பொருளைபுட்டயவர்.

(இ - ள்.) அவற்றன், அவன் தீவினையின் தன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகிய குழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்துகாமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின் றி நோய்க்கதிகளிலே தவமுடென்றுகூறிய இக்கோவையன் றிப் பயனில்பொருள் கூறியவர்களை எம்நாக் கொண்டாடுதலின்மென்று புகழ்ந்தாரென்க. (1000)

3099. நல்வினைக்குழவிநன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிரானும்
புல்லிக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்த்தவீங்கிச்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத்துணர்ங்கிநோமே.

(இ - ள்.) பின்னர் அவன் நல்வினையின் தன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், கோவே! நல்வினையாகிய குழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடுப்ப அவன்முலையையுண்டு வீங்கி இத்திரனாய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருளநீர்க்கினசொல்லாலே, அச்சமநீங்கினோமென்றாரென்க.

இக்கலியிரண்டும் கொண்டுசுற்றென்றணர்க. (1000)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்

தினியிலேற்றினுக்கொதுக்கஞ்செல்வநின்
னினைமலர்ச்சேவடிக்கொடுத்தெவன்பவே.

மணியென்றது, மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகைமந்த
அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேற்றென்றது, அறத்
தினை; தருமத்திற்கு அது வழவாகலின்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனே! நிச்சேவடிகள் மணி
க்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூஷிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன;
அன்றியும், தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழா
நிற்பொருள்க. (100௨)

பரிநிர்வாணம்.

3101. இகலிருண்முழுமுததுமியவீண்டிரிப்
பகல்சுமந்தெழுதரும்புருதியன்னநின்
னிகலிருமரைமலரளித்தசேவடி.

தொகலருங்கருவினைதுணிக்குமெஃகமே.

தன்னொழிமாயபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவடிவு துமியும்படி ஒளி
யைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றை ஒத்தனவாய் இருவினை
யோடு. இகலுமடி.

(இ - ள்.) அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும் வான் நின்னடியென்று
புகழ்ந்தாரென்க. (100௩)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்கின்மென்கிளிக்கினவி
வான்றயங்குவாமன் குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்குநில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

(இ - ள்.) மீன்றிராளுக்குள்ளே கிடந்தசையும் திங்குள்போலும் முகத்
தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கினவியாலே வாமன்குணத்
தைப்பாட, அவர் திவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஒடி
னவென்க.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம்.

(100௪)

வேறு.

3103. மீதியம்பொழிதிக்கதிர்என்பருகிமலராம்பில்
பொதியவீழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுக்குணங்களேத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளுமதுநீத்தார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் தீவின்கெடுத்தலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகிய அது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் அவன் கூற்றின்க்கேட்டுக் களித்தான்; களித்து, மதியின்கதிரைப்பருகி மலர்ந்த ஆம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத் துளிக்குமாறுபோன்று, அறிவன்குணங்களை ஏத்தித் துதிகளோடே அவனைத் தொழுதாரென்க. (1006)

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரார்திசைசிலம்பத் துதியோதித்
தூர்ந்தவிருடுணிக்குஞ்சுடர்தொழுநருளுகென்றார்
கூத்தமிழ்தம்மரிரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அவனடிக்கையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளை ஒதித் தொழுது நெடுங்காஷமாய்ச் செறிந்த இருளையறுக்குஞ்சுடரளமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (1005)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்போனெழுந்தபுற்கற்றைத்தீற்றித்
துன்பத்தைச்சூரக்குளான்குருதியெனுந்தொழுவிற்றேன்றி
நின்றபற்றார்வநீக்கிரிமலன்பாதஞ்சேரி
என்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அகச.

(இ - ள்.) இன்பமாகிய பெரிய பசு, என்னு கதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைத்தீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சூரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையும்நீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத் திருவடிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினானென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (1008)

3106. வர்ட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலமகளிராயும்
வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்வினைத்துவியாத்
தேட்கையிற்கொண்டதொக்குரிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோம்
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையைப்பொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; சாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வர்னைக் கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோல் முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினானென்க

வியாது, விகாரம்.

(1009)

வேறு..

3107.(க) தன்னுயிர்தான் பரிந்தோம்புமாறுபோன்,
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே,
லின்னுயிர்க்கிறைவனாயின்பழர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.

3108.(உ) நெருப்புயிர்க்காக்கினோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவிழந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்தாட்டிட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழமே.

3109.(ங) மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்,
பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதொக்குமாற்
ஞழைத்தலைப்பிண்டியான்குளிக்கொணல்வந்
தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.

3110.(ச) மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா
னல்குவாநெருவனைநயந்துளாடுமோ
பில்குபூம்பிண்டியானமிர்துண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.

3111.(ரு) மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளிமி
னணியுயிர்செம்புயிரும்புபோலவாம்
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேனினித்
துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைந்தம் ஒருதொடர்.

(க) இதைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகருபி. பொன்னுயி
ராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

(உ) உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை
உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தன்னுகையினாலே, அந்தநோய்
புரியாம் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்த சுட வீழ்த்தப்பின்பு தீவினை
தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே விவந்துவீழும்.

(ங) ஒருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்
பொதும்புரிலே பிண்டியானநஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே
வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

(ச) கற்பகத்தினீழலிடத்தே தங்குவான், வேறொர் உபகாரியைத்
தேடான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர் சிந்தை பிரச்செல்வத்தைக்
கண்டு அதற்கு அவாச்செய்யாது.

(ரு) மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயிருந்தும், விலங்கினுயிரும், இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - தாகருயிர்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பஷுயினாயும் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசம்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்கனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நாகத்தே வீழும்; அங்கனம், வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்ற தன்னை கபலின்கண்ணே வீழ்த்தமணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சிக்கை அவாச்செய்யாத; யான் உமக்கு இங்கனம் பிணியுயிர் ஈற்கப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணியீராகவென்று கூற, அதற்கேற்பி அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (ரு0க-௧௩)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீங்குபாற்

றெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமூலர்
மண்ணின்மேன்மழகதிர்நடப்பதொத்ததே
யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள் பரந்த மண்.

(இ - ள்.) அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை அளித்த தன்மை, பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரிய இளஞாயிறு, திரியுந் தன்மையுடைய ஒத்ததென்க.

என்றதனாற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவ்வுண்மக்கன்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப்பாப்புகின்றனென்பதாம். மதி-குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதென்று ஞாயிறு, இல் பொருளுவமை. (ருகச)

வேறு.

3113. பான்மிடையமிர்துபோன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி

வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவயிழ்தமூட்டித்
தேனுடைமலர்கள்சிந்தித்திசைதொழச்சென்றபின்னாட்
டானுடையுலகக்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறக்களென்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்த தவத்தாலே தனதாகிய வீடு.

(இ - ள்.) சாமி. அங்கனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும். அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும் தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நான்சேர்ந்ததென்க.

என்றது, வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (ருகரு)

* இதனை ஸ்ரீவிகாரமென்பர்.

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத்துணங்கிமிலேறுசேர்ந்த
குழவித்தண்டிங்களன்னவிருக்கையனுகிக்கோமான்
விழவித்தாய்விடுபெற்றான்விளங்கிகால்வினையும்வென்றே.

(இ-ள்.) அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி அதன்பயனைக்
கொள்ளவல்லார் கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சம
வசாணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பால்லி
யங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையும்
வென்று வீடுபெற்றானென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவிராசியைச்சேர்ந்த திங்
கள். நால்வினையாவன: பின்புரின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்
திரமென இவை. (ருகங்)

3115. தூந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிநடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழார்ந்தமரர்ண்டி
வந்துபொன்மாரிசிர்திமலர்மழைசொரிந்துசாந்துங்
கெந்தநாறகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்த
நடங்கக் கொடியை ஏந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்துசிற
திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகற்புகையயுஞ்சேர்த்தி வணக்கினானென்க. ()

3116. முனைத்தெழுபருதிமொய்கொண்முழங்கமற்றகுளித்ததேபோற்
றினைத்தெழுகொடிகள்செந்தீத்திருமணியுடம்புநங்க
வினைத்தபின்விண்ணுமண்ணுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வனைப்பொலிகடலினூர்த்துவலங்கொண்டிநடந்தவன்றே.

(இ-ள்.) எழுகின்றஞாயிறு மிக்ககெருப்பிலே முழுகிதம்போலச் செந்
திக்கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி அதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணி
லுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் *பரிசீர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை
விதியினாற்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போலஆர்த்து வலஞ்செய்து போ
னானென்க. (ருகடி)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்
காவலன்றொருக்கருக்கண்ணிமையாதுபுல்லி
முவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்முழுகினானே.

(இ-ள்.) கண்ணியையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும்
பெர்ன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து
இன்பக்கடலிலே அழுந்தினானென்க. (ருகங்)

* இதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

3118. பிரிதலும்பிணியுமுப்புஞ்சாத்தலும்பிறப்புயில்லா
வரிவையையுப்புல்லியம்பொண்ணிகளர்மாடத்தின்னேன்
சொரிமதுமாலேசாந்தங்குங்கும்ஞ்சண்ணந்தேம்பாய்
யிரிபுகைவிளக்குவிண்ணேரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

(இ - ள்.) விண்ணோர் மாலேமுதலியவற்றை மாடங்களிலே ஏந்த நீங்கு
தல்முதலியன இல்லாத அரிவையைப்பருகியுறைபுமென்க. (௫௨௦)

தேவீமார்நோற்றுயர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுயிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டுவேயின்முரிந்துபோதுசப்பினல்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாத்வமுற்றினாரே.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனமுறைகின்ற காலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணு
லே ஏறும்பிற்கும் ஓரேதம்வாராவற் பாதகாத்த நடந்தும், இருந்தும், நின்
றும் மலையை எடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (௫௨௧)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறாஉ
மானைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

(இ-ள்.) அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து
தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தம்கண்டெறுமேனி
மெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசையார்வமோடையயின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணகோற்றபி
னேசுபெண்ணொழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமரய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக்
கூறிற்பு.

(இ - ள்.) ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் பேரய்ப் புகழையுடைய
தேவருவிலுள்ளவற்றை துகரும்படி கோற்றபின்பு பொல்லாதென்றுகூறும்
பெண்பிறப்பைக் கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை
எய்தினாரென்க. (௫௨௩)

3122. காமவல்லிகள் கலந்துபுல்லிய-
பூமென்கற்பகப்பொன்மாங்கன்போற்
ரூமவார் குழற்றையலார்முலை
யேமமாசியவின் பமெய்தினார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே, தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய்திய செல்வத்தை வியந்து கூறுதலின், அஃது ஊடலையும், புலவியையும் வினைத்ததென்பர் மேல். (ருஉச)

3123. கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா
ருல்வுகண்மலருடற்செவ்வினோக்
கிலைகொள்ளுணிரூரிதயம்போழ்ந்ததே.

(இ-ள்.) கலவியா லுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப் புலவியை மேல்வினைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்சினை வருத்தியதென்க. (ருஉரு)

3124. பூவின்னுள்ளவள்புகுந்துமுள்ளத்தா
ணுவிற்பெண்பெயர்நவிற்பினீரொனக்
காவிக்கண்கடையிடுகக்காற்சிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அவர், தம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; கா மதனையும் வாக்காற்சூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகினோக்குத லாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்த - வாய்விட்டு.

(ருஉச)

3125. நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொண்பெனப்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூதுதா
வஞ்சினார்க்கதோர்தவறதாகுமே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றலாகன், பாவாய்! பூதுதால்! சின் னடி மாப்பிலேபட்டாம் பூனாலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறிப் பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினார்களார்க்குத்தவறுகிய அது பிறந்தேவிடுமாயிருந்ததென்றகூறி அவர் புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (ருஉஎ)

3126. (க) தவனாக்கிண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுந்
சுவனாக்கண்மலர்க்கோலம்வாழ்த்தியு

கூடா சீவகசிந்தாமணி.

ழிவனைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனத்
திவ்ளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127: (உ) பன்மணிக்கதிர்ப்பாவைமேகலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிந்துபூஞ்சண்ணந்தைவா
நன்மணிக்குழையிரண்டுநக்கவே.

3128: (க) செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டர்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்.
மையவாங்குமுன்மடந்தைகுண்டல்
நையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவையென்றும் ஒருதொடர்.

(க) தீவனாவையையுடைய சதங்கைமலை. குவளைக்கண்மலர் (உ) நன்
மணிக்குழையிரண்டையுநக்கவென் மது, ஊடநீர்ந்து கூட்டந்தருத்தற்கு மலர்
ந்து லோக்கினகோக்கை. திவள - அசைய.

(உ) பொன் - அணிகலம்.

(க) செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்ப
போல் நக்கவென் மது, முற்பிறப்பிற் பிறரைமதியாமற்செய்த தன்மையை
யுடையபுக்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்தி அவை எய்துகையினுலே இப்
பொழுது பிறரார் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்
டலநக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்
லாம் இவ்வனககாதே நின்றநானுநித்க லையாநித்கத் தாம்நக்கனவென்க;
என்றது, தேவிமார் முற்பவத்திற் பின்னையார் முடியையிதித்த வினைப்பயத்
தால் தாங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

(இ - எ.) கண்மலர் நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள் தாம் கோலத்தை
வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும்
சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித்
தைவா அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையார்கூறினானும், "ஒரு
பாற்றினவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப"
(தொல். பொருளியல், கு. உஅ) என்னும் பொருளியல் வருவமைதியார்
பன்மைகூறித்தென்றதுணர்க. (இஉஅ - ௩௦)

3129: (க) செல்வக்கிண்கிண்சிலம்பத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குஞ்வாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. (உ)இலங்குகொம்பஞர்சாமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுக்கினையவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பூண்டமேகலையென்க.

(உ) மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் சாமமென்னும் பேர்கலந்த
கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது, முத்தைத் தன்விடத்தேகொண்ட த்மது
வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து கண்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்
கூழினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு; என்றது, இரு
திறத்தோரும் அதரபரிணம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று
நீர் மகிழ்ச்சிக்கொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) அவர்கள் தம் தேனியரை அங்கனம் கைசெய்து மலர்ந்து
ஐயென, கொம்பஞராகிய சாயலார் நடுக்கினையும்படி அவர்மொய்க்கலத்
தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புரள்க
கிண்கிணியிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆலித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கி
யிருந்து இன்பறகர்தலையென்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்ப
றுகர்தலுமுளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (ருக - உ)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புலாம்.

வெம்மை - வெண்ணிறம். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

(இ - ள்.) அங்கனம் புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை
ஆராரிற், அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாரிற்,
இவ்விடத்து கந்தட்டற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கைகூறுவேமென்ற
ரென்க. (ருக - உ)

நந்தட்டின்னதோழன்மாநோற்றயர்வு.

3132. நாள்கண்கூடியநகைவெண்டிங்கள்போற்
காளைந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநானினுநடுக்கநற்றவந்
தாளினீட்டினுந்தம்மைத்தாய்ப்பெற்றார்.

சூகோ சீவகசிந்தாமணி.

(இ-ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறும் தன்னிடத்தே கலை தள்வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நம் தவத்தைக் கண்டார்நமிங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம் வசமாக்கினாரென்க. (௫௩௪)

3133. பாவனைமரீஇப்பட்டினியொடுந்
தீவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவின்னீவட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே சோடசபாவனைகளை மருவி எழுந்திருந்து இவ்வனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாவினாற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோல அஞ்சிக் கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளுமு ணவை; பேட்கை, ஆகுபெயர். (௫௩௫)

3134. கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வுருவவெண்பிறைக்கோட்டினோங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

* சோடசபாவனைகளாவன; (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ) விநயசம்பந்நதை, (ங) சேவ்ரதேஷ்வரதிசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபேயாகம், (ஞ) சம்பவே கம், (சு) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (ஈ) வை யாவருத்தியம், (கௌ) அருகதப்பக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பருசுருதப்பக்தி (கஊ) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கடு) மாரீர்க்கப்பிரபாவனை, (கஈ) பிரவசனவதஸஸத்வமென்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியா வது-பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிளின்றித் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலா யினாருள் சத்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சேவ்ரதேஷ்வரதி சாரமாவது - அஹிம்ஸாதி வீரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நீவிர்த்தி முதலாகிய சேவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல் (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபேயாகமாவது - தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பியசுத்தல். (ஞ) சம்பவேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (சு) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற் பாதிரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (எ) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்நிரியங்களும், மனமும் தன்வசமாத்தப்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது

(இ-ள்.) அங்கனம் உணவைத் துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்களை யுமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதித்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினாரென்க.

திவினைநீக்கி நல்லினைவந்தால் திருமகள் நனைவுன்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவராயக்கைகடிதிற்பெற்றாரென்றார்.
வேறு.

3135. அனங்கனைத் தவஞ்செய்வழன்றுகண்டவர்
மனங்கனைக்கவர்ந்திடுமெணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடிமயிலனூர்ப்புல்லமார்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அகங்களை அழன்ருகோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

(இ-ள்.) அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அலரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, படியினத்தைப்புல்லிய களிற்றின தின்பத்தை அவரெய்தினாரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கஇன்பமாகலின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமைபாயிற்று. (டு௩௭)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவிசக்கதிர்மின்னுக்குழை
யொருபாற்றிருவில்விசத், தாதணிந்ததாமங்கொருபாற்சோரத்தாம
ரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினூரல்குற்காச
மணிமழலைக்கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடைய
ப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள் போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதாஹும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்குவிரோதம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்தாதல். (க)வையாவிருத்தியமாவது - சம்மியக்தர்சனாதி குணங்களை யுடைய ஸுணங்கட்குத் துக்கம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (க௦) அருகதப்பக்தியாவது - அருகத்பரமே ஸ்வரரூள் எழுகின்றபக்தி. (க௧) ஆசாரியபக்தியாவது - ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபக்தி. (க௨) பகுசுருதப்பக்தியாவது - பகுசுருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (க௩) பிரவசனப்பக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்றபக்தி. (க௪) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (க௫) மார்க்கப்பிரபாவணையாவது - ஞான தபபூராதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப்பிரகாசிப்பித்தல். (க௬) பிரவசனவத்ஸலத்துவமாவது - தருமஸ்தராயினோர்க்கண்டால் கன்றுகண்ட கதவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்பட்டன; ஆவசியகம் ஆறுவன: ஸாமாயிகம், ஸதுதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், விபுல்ஸர்க்கமென்பன.

(இ - ள்.) அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குந்தாசம், இன்னியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபால் தோழி மின்னுவிட, ஒருபால் மகரக்குழி ஒளியைவிட, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, சூனிகள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமுரிய, கணவரமார்பி லுள்ள தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(ரு௩அ)

3157. முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டி னன்மொய்ம்மார்பிற்குங்குமச் சேறிமுக்கிவிழ, வழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாதற்கர்ச்சிவினேத்தலர் ந்தகற்பகத்தின்கீ, மெழுதார்மணிக்குவளைக்கண்வலையுட்பட்டிமை யார்கள்காமம்றுஞ்சுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொ ங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபவே.

(இ - ள்.) அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்தப்பள்ளியிலே தம் தேவி யர் ஆரமுழுதமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொ ளியாக உழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொங்கவினேத்தலாலே அவர் கண்வலையிட்டுச் சுழியிலேவிழுந்த இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவிய ரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(ரு௩க)

3136. மண்கணிந்தபொன்முழவமழையின்விம்மாமணியாழ்தீங்கு முல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கணியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங் குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கணியக்கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்புருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கணிய நாடகங்கண்டமார்காமக்கொழுந்தின்னு* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்மே.

பண்கள் கர்மமாகிய கொழுந்தை ஈன்று கொடுத்த விருந்துசெய்ய.

(இ - ள்.) விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழவம் விம்ம யாமும் குழலும் பாண்டிலுயிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்பஇருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய்யக் இன்னியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்முகிழ்ந்தா ரென்க.

(ரு௪௦)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா ரொருகுடங்கைக்கண்ணா லுளங்கழியவேவுண் டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்விழ்ந்தார் திருவடைந்தரீண்மார்பிறேந்துளிக்கூந்தாரார்.

(பி - ம்.)—1 'தந்தவர் தாமகிழ்ந்தார்'

(இ - ள்.) அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்ணிலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (௫சக)

3140. நிலவியொளியுமிழீளிலேவேற்கண்ணார்
கலவித்தூதாகியகாமக்கையத்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்தறக்கமொளியூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச் செய்த கோலம்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், புணர்ச்சிக்குத் தூதாகிய காமமென்னென்ற கையாலே புலவியாகிய புடையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்வகயிலுலே காமனம்பு செய்தகோலம் என்கும்பாந்து தறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, தறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பறுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவாரும். (௫சஉ)

3141. புருவச்சிலைதுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்ற துதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனிமை. திருவிற்றிகழும் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

(இ - ள்.) அத்தேவர், புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடலே இனிமையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய புலக்கடலிடத்தாயினாரென்க.

வேறு.

3142. முகடுமணியமுத்திமுள்வையமுள்வையந்துமுத்தம்வாய்ச்சுழந்த
தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியடுபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனூர்தம்மொளிமேணினுற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றாளிணையென்றலைவத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. முள் - கூர்மை. இருளைப்பருகி முத்தம் பால் போன்ற ஒளியைச் சொரிந்தது. அடுபால் - காயும்பால்.

(இ - ள்.) தலையிலே மாணிக்கமுத்தி உள்ளே வையமுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாய்குழந்த நடுவே நீலமணிநிறைந்த பருகி விம்மி மூன்றாக அடுக்கி இவைவனெளி மேலேநின்றபோலும் முக்குடையை உடையானது திருவடிகளை எந்தலைமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் வணங்கினார். (௫சச)

ஓம்படை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோர்ந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியின்ற
மெய்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்தமிழ்ந்துதிருவில்வீசுஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தாரகேட்டா
நீர்நீராயுயர்வரேந்துபூந்தாமரையாஸ்காப்பாளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்தாடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால்
மெல்ல இசைத்துப் பிழ்மிகவுமுழங்கி. மெய்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்
மையென்றும், புரணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினர்
மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - செவ்வநீர்மையையுடையமாணிக்கம்;
ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பெருருவமை.

(இ - ள்.) சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றம்
கூறுகின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய
முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவில்
உமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர்
கூறக்கேட்டாரும் இத்திராய்ப் பின்பு லீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத்
திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப்
புனைந்துரைத்தலாகாமையின். முத்துமணியும் கோத்தாம்போன்றதென்றார்,
எளிதித்பொருடந்தம், அரிதித்பொருடந்தம்நிந்தலின். இருபத்தேழென்றார்,
ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின இருநூற்றொழுகதைப் பத்தாற்பெருக்கின
இரண்டாயிரத்தொழுகதை; எனவே தேவர்குளிச்செய்தசெய்யுள், இரா
ண்டாயிரத்தொழுகதைநென்தேகொள்க. (க)

வேறு.

3144. செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்தேங்கொ

ளந்தாமரையாளகலத்தவன்பாதமேத்திச்

சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்மெருண்டார்

நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணியாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றக்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன்
திருவழகனை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவ
னென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பாக்கக்கூறினென்றவாறு.
அவியாதவிளக்கு உள்ளேயின்று எரிவின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

(இ - ள்.) குருக்கள் அங்ஙனமாகட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது
இனிய சரிதமாகிய சிந்தாமணியையான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்;

* மந்தை சசரு - செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச்
சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவை
மென்று புலப்படவில்லை.

கந.—முத்தியிலம்பகம். கூகரு

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இவ்வநகாட்டிப்பெற்று இவ்வுலகத்தோ,
 X ரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

பேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுநீர்த்திரையிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்
மைவினையுமறுவிலாதமதியெனுந்திக்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதம்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமுது - தீவினையாகியமுது.
மொய்வினையிருள்-செய்தநல்வினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

(இ - ள்.) நல்வினையென்னுங்கடலிலே முனைத்து இனிமைக்கொண்ட நல்
லறிவென்கின்ற திக்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான்
கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தே ஆவிதீ தொழுது ஏத்தினேனென்று தேவர்
குருக்களையோர்க்குக் கூறினாரென்க. (ங)

* “தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவி
யும் கங்கியார்கூற்று.

கந.—முத்தியிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்கவி, ஈகசுரு.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்த்தினியருரை
முற்றுப்பெற்றது.

வாழ்த்து.

திக்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்கின்னி தரசனாக நாடெலாம் வினாக மந்து
மெங்குள வறத்தினோடு மினிதுழி வாழ்க வெங்கள்
புக்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழொழும் பொலிக மிக்கே.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவிட்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக் மாலே
வித்தகநல்-விமலையொடு வெஞ்சரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.
“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னையுள்ள செய்யுட்கள்
சி லு பி ர. தி க ளி ற் க ண ப் ப ட் ட ன.

வேண்பா.

நாமக்கோ விந்தையொழி நற்காந் தருவதத்தை
தாமகுண மாலை தனிப்பதுமை - கேமசரி
புலின்கனக மாலை விமலைசர மஞ்சரியோ
டன்பி னிலக்கணைபத் தாம்.

வருத்தம்.

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம் .
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையி ரெட்டிஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வேண்பா.

முண்டித் தடுமாறி வாழ்விறந்தேன் மாதையப்
பண்டைப் பழவினையோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசின் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

வேண்பா.

- (க) பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுக்கலியு.
மாரக் குறந்தொகையு னைஞ்ஞான்றஞ் - சாரத்
தீருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மனியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- (உ) பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
துற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
ஊற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
ரு தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட்
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுயிம் மூன்ற
யிழுக்கற வாய்ந்த வழக்கிறோல் சேர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறவுந் குறைவு யின்றி யென்றுந்
கலையி னிமைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுக்கரை காணுந்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
கல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டுகை யுரைத்து
கரு மானோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் தெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குந்
உரு கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுலமமு மேனை யுவமந்
தெள்ளிதிற் தெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தெள்ளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்ந்தி
உரு யிறைச்சிப் பொருளுந் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சேர்பெறக் கொளீஇத்

கூகஅ உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

- துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
நூல் பாற்பட னூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பீயும்
வையம் புகழ்த்து மணிமுடி சூட்டிய
பெயரயில் வாங்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சீந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
விந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பெய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தது முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்த
செவ்வையொடு முடியப் புணையுரை யுரைத்து
கல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
சுரு விதபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துக்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டியிர் சோலை மதுரா புரிதனி
திலண்டுகை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
நூல் அனல்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
நாய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யான
னவின் த வாய்கை நச்சினுர்க் கினிய
னிருவினை கடிபு மருவியம் பொதியிலின்
நூல் மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி ஆழி காலம்
வாழி வாழியம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

- (நூ) பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினுற் திகைப்பு முன்னு மறித்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சினா னானும் விண்ணோர் மிகைசுவர் வேத போத
நனச்சினுர்க் கினிய னுவி னல்லுரை கொள்வர் கல்லோர்.

(பி - ம்.)—1 'தச்சினுர்க்கினியனெச்சி னறுந்தமிழ் துகர்வர்'

சேவகசிந்தாமணிச்
செய்யுள்காட்சி

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		அழகனோதுறக்க	765	அந்தோவிசையை	99
அஃதேயமிகளும்	549	அழகில்வைகலா	29	அந்நகர்த்தரீ	426
அதப்படுபொறி	669	அழகிநகலங்	752	அந்நுண்ணுகிற்	521
அகழ்கிடங்கந்து	425	அழகிமொறுத	727	அம்புகைவல்லில்	674
அகிலகொண்ட	244	அழகிழந்தருக	326	அம்புஞ்சிலையு	670
அகிலார்புகையலாற்	208	அழகிமனையவள	256	அம்பொற்றைத்து	580
அகிறுகொழும்	372	அழகியிறைகொண்	597	அப்பொற்கலத்து	758
அங்கதன் தன	359	அழகியுலகமேத்தி	371	அப்பொற்கொம்ப	575
அங்கருங்காவி	712	அடுத்தசார்த்தல	770	அம்பொற்கொம்பி	115
அங்குநின்ற	353	அடைதுநாரிரை	131	அம்பொன்வள்ளத்	300
அங்கைசேப்ப	748	அண்ணல்குருகுலத்	549	அம்மலரடியும்	705
அங்கைபோல்	57	அண்ணல்கூறலு	235	அம்மலரனிச்சத்	185
அங்கையந்தலத்தக	568	அண்ணல்பிறந்	753	அம்மலைச்சின	371
அங்கையந்தலத்தின	535	அண்ணலங்குன்	554	அம்மலைலனிச்சத்	706
அங்கையுமடியு	811	அண்ணலஞ்சிலை	482	அமிரிகைக்கோசனை	106
அசம்புபொன்வரை	167	அண்ணலவ்வழி	388	அயிலினிற்புனைந்த	87
அசைவிலாப்புரவி	65	அண்ணலியாழ்	224	அரக்கியல்செங்	59
அசைவுதிர்ந்திரு	424	அண்ணறான்செலு	459	அரக்குண்டாமரை	405
அஞ்சனக்கோலின	552	அண்ணறனுரைப்ப	66	அரக்குண்பஞ்சிக	458
அஞ்சனநிறநீக்கி	647	அண்ணறேர்பதவை	244	அரக்குநீர்ச்சிவிறி	768
அஞ்சனமொழுதின	645	அண்ணன்மே	360	அரக்குநீரெறியப்	216
அஞ்சிலம்பொலியோ	39	அணங்கரவுரித்	584	அரக்கெறிகுவனை	175
அஞ்சுடர்த்தாமரை	879	அணிகலவரவத்	460	அரசர்தமுடி	663
அஞ்சுகாபொ	841	அணிசேரிடக்கை	831	அரசனைக்கண்டு	160
அஞ்சொன்மடவா	809	அணித்தகுபவள	714	அரத்தகமருளச்	708
அட்டநீரருலிக்	849	அணிசிலாவீச	729	அரத்தினப்பிறந்த	442
அடங்கலர்க்கீந்த	824	அணிமுடியரசர்	672	அரவுகான்றிட்ட	47
அடர்பொற்றைப்பம்	100	அணியார்மணி	861	அரவுவெகுண்டன்	547
அடல்வண்ண	431	அணுகிமுன்	488	அரிகுரங்கோழி	514
அடிக்கலமரற்றவ	593	அத்தம்மணைய	10	அரிப்பாற்குண	690
அடிக்கலமரற்றவே	175	அத்தாமணி	640	அரிமாநோர்மெல்	93
அடிக்கள்கண்டங்	746	அந்தணர்க்காக்	284	அரியகொள்கை	420
அடிகளுக்கிட	886	அந்தணனாறு	382	அரியலார்த்த	372
அடிகளுக்கிறை	377	அந்தரத்தார்மய	75	அருகுமயிலகவ	738
அடிகளையின்றி	510	அந்தரவகடு	369	அருங்கணையடக்	643

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருங்கயம்வீசும்	191	அலத்தகக்கொழு	566	அன்றுகுடிய	688
அருங்கலக்கொழு	405	அலர்ந்தவந்தரிம்	705	அன்னங்களாகி	770
அருங்கலச்சேயி	360	அலைமணிக்கவரி	764	அன்னணின்றோழி	469
அருங்கலரிதைந்த	863	அவ்வழியிரண்டு	515	அன்னதேயென்	474
அருட்டர்வழியின்	407	அவ்வளையவி	702	அன்னந்தானவ	413
அருந்தவக்கிழமை	638	அவணத்தவர்	827	அன்னப்பெடை	720
அருந்தவக்கொழுக	761	அவனுரைதெளிந்து	169	அன்னமுமகன்றி	372
அருந்தவஞ்செய்	386	அவாக்கிடத்தகன்ற	704	அன்னமென்	609
அருந்தவன்முந்து	122	அலரிமைசுடர்	733	அன்னமேதோகை	856
அருந்தவிசாகி	855	அலிழ்த்தேந்து	595	அனிக்கனைத்	911
அருந்தித்தொழிலே	545	அழல்செய்ததத்து	280	அனிச்சத்தம்	853
அருப்பிளமுலை	102	அழல்பொதி	365	அனிச்சப்பூங்	230
அரும்பனைத்தட்க	624	அழலம்பூலம்	285	ஆ.	
அரும்பெறிம்	323	அழலார்சுரை	861	ஆக்கமுக்கேடு	506
அரும்பேர்வன	226	அழலுறுவெண்	128	ஆக்கையுள்ளுரை	402
அரும்பொம்பூணு	97	அழலேந்துவெங்	854	ஆகந்தானோர்	485
அரும்பொனும்	36	அழிதலின்றியங்	798	ஆகமுமிடையு	144
அரும்பொனாமணி	117	அழுதுதுன்னிடை	390	ஆங்கவெல்லலை	358
அருமணிமரகத்த	60	அழுதுபின்னணி	761	ஆங்குருக்காரர	517
அருமணிவயிரம்	174	அள்ளற்சேற்று	283	ஆசாரநாணத்	838
அருமைமணி	77	அள்ளற்சேற்று	518	ஆசிலபுபா	590
அருமையினெய்து	796	அள்ளிலைப்பல	613	ஆசைமாக்க	277
அருவவாநரிஞ்	249	அள்ளுடைக்குவனை	265	ஆசையார்வ	906
அருவிக்குன்றமு	520	அளகுசேவலொ	520	ஆட்சியைம்	384
அருவிலையநன்	746	அளந்துதாங்கொண்	69	ஆடகக்கொழும்	404
அருர்வலி	349	அளப்பரியநான்	523	ஆடகச்செம்பொற்	160
அருளிலாரிவ	706	அளித்தினாமக்தி	788	ஆடகச்செம்பொன்	496
அருளுமாதென்னை	748	அளித்ததிம்பழ	775	ஆடலின்சுவை	776
அருளுமேலா	79	அனைச்செயிரும்	539	ஆடலின்னரவ்வுமு	52
அரைசனதரு	184	அனைவதுகாம	454	ஆடவர்க்குட	298
அல்லதுவுமெங்கை	547	அற்றவார்வருத்	849	ஆடவர்தனதிட	581
அல்லசோணங்	393	அற்றமுன்று	581	ஆடவர்மனங்க	210
அல்லித்தாளம்	834	அற்றவீழ்தலைகள்	666	ஆடவராண்மை	664
அல்லியரும்பதமு	752	அறநிழலாயுல	747	ஆடவரியியவேகி	596
அல்லியுட்பாவை	441	அறம்பெரியசூறின்	832	ஆடன்மங்கை	693
அல்லியும்புல்லு	422	அறவியமனத்த	834	ஆடியன்மாடியி	76
அலங்கலுக்குழ	412	அறவுரைபின்னைக்	762	ஆடுகொழியுச்சி	158
அலங்கலேக்கு	688	அறிவினும்பெரிய	119	ஆடுதகைபிறங்	58
அலங்கறாதலிழ்த்த	618	அறுகுவெண்	700	ஆடுபாம்பெனப்	304
அலங்கறாதலிழவஞ்	606	அன்பினினவலி	410	ஆண்மரவாணிவத்	239
அலங்கறன்றொடு	391	அன்புநாலாக	468	ஆணையாணை	193
அலங்குருவென்	518	அன்பொட்டியெ	594	ஆதிவேதம்	370

செய்யுள்கராதி.

கூடக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆம்பனாறுமரக்	484	இங்கிவர்களிவ்வா	153	இல்லநையஞ்சி	670
ஆம்பொருள்களா	259	இங்ஙனமிரண்டு	401	இலக்கரிபாத்த	828
ஆய்களிற்றசனி	337	இசைத்திறத்	202	இலக்காழியியுன்	15
ஆய்த்தகேள்வி	718	இசையினிலிவட்கு	231	இலக்குகுக்கும்	794
ஆய்த்தபானிற	698	இஞ்சிமாகநெஞ்	49	இலக்குகொம்பனார்	909
ஆய்த்தபொன்	719	இட்டனாவழா	40	இலக்குசெம்பொ	814
ஆய்த்தமோட்	692	இட்டவுத்தரியமி	255	இலக்குநீன்முடி	16
ஆய்பிழிவிருத்	23	இட்டவுத்தரியமெ	148	இலக்குநீன்	388
ஆய்பொற்புரி	679	இட்டவெண்ணில	34	இலக்குபொர்க்குலெ	822
ஆய்மணிப்புவ	338	இட்டிகையாரி	268	இலக்குபொன்னார்	784
ஆய்மதக்களிறு	632	இட்டிகவேல்	341	இலக்குபொன்னி	430
ஆயிதழபொன்	183	இட்டிகவேல்குந்	800	இலக்குபொன்னே	598
ஆர்கெழுருமடு	253	இடத்தொடு	562	இலக்குவெள்ளு	606
ஆர்த்தகுணச்	902	இடம்படவகன்று	736	இலக்கெயிற்றேன	638
ஆர்ப்பெதிர்மாரி	246	இடிநறஞ்சுண்	616	இலக்கொளிமா	369
ஆர்வலஞ்சூழ்	844	இடியுபிழெறி	437	இலம்பெரிதென	869
ஆர்வவோரிந்	129	இடியுமின்னும்	347	இலவம்பூவரக்கு	548
ஆரகிற்சேக்கை	503	இடுக்கண்வந்து	160	இலவம்போதே	465
ஆர்த்தயல்வா	193	இடைச்செறி	704	இலைப்பொலி	361
ஆரமருளாண்	91	இத்தலையிவர்	292	இலைபொரவெழுதி	187
ஆரமின்னவருந்	720	இதுபள்ளியிடம்	357	இலையாரொரிமணி	226
ஆரமின்னும்	344	இதுவெனவுரு	306	இலைவிரவுபூழ்பை	549
ஆரழன்முளரி	761	இக்கரப்புமக்காட்	737	இவ்வாறெற்கும்	781
ஆரறிவிக்கழ்தல்	69	இக்காட்டிவலூர்	479	இவ்வுருவுநெஞ்செ	59
ஆவதாகப்	345	இந்நால்வாதுணை	453	இவையின்னனவும்	281
ஆழ்கடல்வைய	741	இம்பரிலாநறும்	71	இழிந்தகிழ்சிலை	772
ஆழிமார்க்கட	690	இம்மலைக்கிரண்டு	353	இழுதண்ணவெண்	455
ஆழியக்கழனி	234	இம்மியனறுண்பொ	156	இழுதார்க்கடர்	446
ஆழியானூர்திப்	140	இமைத்தறுக்கண்	823	இழுதொன்றுவாட்	139
ஆளற்றமின்றி	143	இயக்கிரிசுனே	466	இழைக்கண்வெம்	582
ஆளியமொய்ம்ப	163	இரக்குமேகலை	457	இழைகளிளமுலை	64
ஆளியாற்பாயப்	836	இரவிதோய்கொடி	143	இழைகொள்வெம்	44
ஆற்றியமக்க	866	இரிந்ததேன்குவனை	20	இழைத்தபொன்	697
ஆற்றுவீர்வம்மி	241	இரிந்தனவிருவினை	873	இழைந்தவாநலத்	787
ஆறிருமதி	364	இருங்கடன்மணி	333	இழைபொதையாற்	562
ஆறெலாக்	338	இருநிலமடந்தை	222	இழையொளிபா	618
ஆளுதவேந்த	620	இரும்படக்கழலி	215	இளமுலைபொருது	828
ஆனமும்மத	743	இரும்பிடித்திய	883	இளமுலைமணி	256
இ.		இரும்பிடிதுறு	727	இளமையின்முடி	411
இகலிருண்முழு	901	இரும்பினீர்மை	289	இளவளகாருபுல்லி	232
இக்கனமிவர்	334	இருமலர்க்குவனை	351	இளவெயின்	354
இக்கிதநிலைமை	236	இருள்கெடலிகலி.	96	இளிந்தகாய்கமழ்	434

சுஉஉ செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இளிவாப்பிர	778	இனிச்சிந்தெழு	592	உருவமென்று	465
இளைமையம்	750	இனிதினிக் கன்	419	உருவளரகவை	916
இளையகண்மகிழ்	609	இளையகூறியம்	218	உருவுஞ்சாயது	54
இளையவந்தா	593	இளையல்வேண்டா	469	உருளிமாமதி	167
இற்றதனாற்பய	73	இளையையாய	123	உரைத்தவென்	294
இற்றதெனாவி	722	ஈ.		உரையகல்	164
இற்றவந்தேவு	821	ஈக்குனியென்னை	788	உரைவினையாமை	125
இறங்கியமாதர்	600	ஈட்டஞ்சானீனி	314	உலகமூன்று	370
இறுதியில்லவீர்	389	ஈழல்சந்தன	699	உலகுணர்கடவு	739
இறுதுசுப்பினந்தலா	29	ஈடுசால்போர்பழித்	24	உலந்தநாளவர்	621
இறுமருங்குல்	497	ஈண்டழற்குட்டம்	324	உலமருநெஞ்சி	740
இறுவகையவர்	535	ஈந்தன்கோதை	745	உவரிமாக்கட	700
இன்சுனிகவறு	789	ஈரக்கொண்ட	699	உவாமுதலிரவ	278
இன்சுவையாமோ	176	ஈரலங்கலெந்து	178	உழந்தவருநோக்கி	183
இன்பக்காரணமா	277	ஈருட்டமுழு	808	உழந்தாறும்	758
இன்பமற்றென்	902	ஈரைஞ்ஞாந்தனை	518	உழவித்தியுறுதி	905
இன்புகையார்	462	ஈன்றதாய்தந்தை	329	உழுந்துபயறுப்	716
இன்றுளீர்வினை	275	ஈன்றதாயாறு	724	உழுப்பகட்டெருது	804
இன்றையதன்	170	ஈன்றமயில்போ	848	உழையினமுச்சி	664
இன்னகிலாவிலிம்மு	823	ஈனாதவிளங்கமுகின்	56	உள்பொருளிது	825
இன்னகிழ்கொழு	60	உ.		உள்விரித்தினை	397
இன்னணமேத்தி	472	உகிர்வினைசெய்	732	உள்ளக்கொள்ள	271
இன்னணமொழுகு	257	உச்சிவரைவளர்	716	உள்ளமுடையான்	157
இன்னதருளென்	848	உடம்பினெடுயிரிற்	174	உள்ளிமுதுடைய	578
இன்னதன்மை	798	உடம்தும்பினி	758	உளைவனப்பிருந்த	635
இன்னதோர்காலத்	276	உடுப்பனதுகில்	254	உறக்கெனுமோடை	892
இன்னபொங்குனை	627	உடைதிரைமுத்	767	உறக்குமாயினு	79
இன்னமுதனைய	143	உண்டெனவுரை	96	உறுதிசுழந்தவ	113
இன்னரிச்சிலம்	576	உண்டேதனதியல்	419	உறுதிர்புணர்ந்து	368
இன்னவர்களில்	589	உண்ணுநீர்வே	467	உறுதிமுன்செய்த	287
இன்னவாறுறுதி	456	உப்பிலிப்புழுக்	865	உறுப்பெலா	897
இன்னனென்ன	213	உப்புடையமுநீர்	88	உறுபடைமன்ன	250
இன்னாப்பிறவி	370	உப்புமாமரை	302	உறுவர்ப்பென	815
இன்னியமுழங்கி	255	உரிமைதன்னெனும்	794	உறையகழித்திலக்கு	200
இன்னிழலிவரும்	291	உரிமைமுன்போக்கி	86	ஊ.	
இன்னீரமிர்தன்ன	11	உரிமைபுட்பு	829	ஊட்டியனன்	195
இன்னீரினதிரை	654	உருக்கமைந்தெரிய	188	ஊடியமடந்தை	633
இன்னீரொரிமா	323	உருகிவாடியென்	477	ஊதுவண்டாற்று	675
இனக்களியானை	741	உருமுக்கதிர்வேற்	257	ஊழ்வினைதூப்ப	800
இனஞ்சோரவாகி	194	உருவச்செங்கய	719	ஊழிவாய்த்தி	562
இனத்திடையேறு	504	உருவமாமதிவான்	107	ஊழினிருன்ப	367
இனமாமென்று	70	உருவமார்த்தன	699	ஊற்றுநீர்க்குவ	352

செய்யுள்கராதி. . . க்குந்

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஊறுகொள்கிள்கம்	381	எரிபொன்மேகலை	798	என் மவனுரைப்	138
ஊன்சுவைத்து	368	எரிபொன்நிலை	406	ஏன் தவனுரை...யும்	290
ஊன்சேருடம்	810	எரிமணிக்கலாபத்	598	என் மனைதேனின்	880
ஊன்பிறம்	328	எரிமணிக்குப்பை	663	என் மனைப்புத்தி	534
ஊன்வினாயாடும்	742	எரிமணிச்சுண்ண	191	என்றாங்கொன்	573
ஊன்மகர்த்தனைய	497	எரிமணிநெற்றி	189	என்றானினைத்தாளி	570
ஊன்மலைப்பொடி	611	எரிமணிப்பளிக்கு	171	என்றுகூடமலமேழை	131
ஊனமாக்குறடி	659	எரிமணியுடைப்	621	என்றுகூடமவென்	178
ஊனிமிர்க்கிர்	700	எரிமணியிமைத்	565	என்னநாளுகிறம்	746
ஊனுடைத்	842	எரிமாவேவேனுதி	291	என்னலாப்பிறர்	82
ஊனுண்ணிக்கக்	484	எரிமிடைத்தனைய	883	என்னுங்கட்டுள்	678
ஊனொடுதேனுங்	368	எரிமுயங்கிலங்கு	121	என்னுறுநிலை	505
எ		எரியொடுநிகர்க்கு	561	என்னேம்மென்	548
என்கெனவிலங்கு	95	எரிவளைப்ப	807	என்னைக்கண்ட	510
என்கணைய	557	எல்லிறுத்தனவீம்	556	என்னைக்கொன்றி	295
என்கள்பெண்ணை	236	எல்லெழுவைத்து	813	என்னைகேள்	467
என்கள்வினையா	524	எல்லையிலை	826	என்னைபுள்வம்	488
என்குலையுடிகள்	541	எல்லையெய்திய	108	என்னோர்மருங்கு	617
என்கோமற்றென்றி	548	எவ்வூரெட்பதிக்கு	452	எனக்குயிர்ச்சிறு	558
எஞ்சுற்றமென்	720	எழின்மாவை	400	எனக்குயிரென்ன	67
என்கொண்ட	680	எழுத்தின்பாடலு	772	ஏ	
என்முசைவளியு	160	எழுதருபருதிமார்ப	66	ஏகவெண்குடை	744
எண்ணத்தி	461	எழுதுவானெடுங்	46	ஏச்செயாச்சிலை	777
எண்ணமென்னி	682	எழுத்துவிண்பட	233	ஏத்தரியபல்குண	898
எண்ணம்கரிய	781	எள்ளுநர்க்களைய	259	ஏத்தருத்திருமணி	816
என்னெய்யுளானமு	54	எறிசுரும்பாற்று	884	ஏத்தருமல்லிகை	583
எத்துணைத்தவரு	740	எறிசுமவனைய	426	ஏதிலனுயினு	764
எதிர்கலப்பூங்	614	என்பரிந்தெரிதலை	869	ஏதிலாரிடர்பன்	101
எம்மனைமாரினி	133	என்பினைகரம்பிற்	463	ஏத்தல்வேறிருத்த	90
எம்மைநீர்வெல்ல	234	என்புநெக்குருகி	86	ஏத்தலைத்தொழ	543
எம்வயின்வருக	786	என்பெழுந்தருகுபு	103	ஏத்தமன்கண்கள்	652
எய்த்துநீர்ச்சிலம்	715	என்பொடுநரம்	59	ஏத்திரங்களு	715
எய்தவக்கணையு	480	என்மனநின்மன	537	ஏத்தியவெற்பத்	386
எயிற்றப்படை	627	என்வரவிசைக்க	169	ஏத்தியுங்கொழுத	579
எரிக்குழாஞ்சுடரும்	618	என்மலுஞ்சுநற்	760	ஏத்தெழிலாக்ஞ்	590
எரிக்கிரிப்பைம்	634	என்மலுந்தன்	286	ஏத்தெழிலாக்ஞ்	632
எரிசுடர்ப்புருதி	238	என்மலுந்தேனு	368	ஏகநன்னெறி	421
எரித்திறல்வென்றி	541	என்மலுந்தொழு	686	ஏமநீருகை	878
எரிதலை	450	என்மவளரசன்	210	ஏமமாரியுதுப்	828
எரிதவழ்குன்றத்	330	என்மவனுரைப்ப	326	ஏவாவிருத்த	881
எரிநீர்வேநரக	804	என்மவனிருப்ப	463	ஏழாண்டின்மே	574
எரிதுதிபுற்ற	449	என்மவனுரைத்தலு	579	ஏறிமகைத்தொடி	575

செய்யுள் கார்தி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
ஊத்தரும்ணிவரை 362	ஊத்தன்வந்து 342	கடல்வினையமுத 247
ஊத்திபும்மிழித் 719	ஊன்பதுவகை 819	கடலம்பவளம் 281
ஊத்தரிப்பார்த் 624	ஊன்றயுலுக்க 292	கடலாணமாகாத 805
ஊத்தகோண்முழம் 153	ஊன்றயினும்பல 653	கடலெனக்காத் 294
ஊத்தகற்றிடுகை 452	ஊன்றுடைப்பதி 686	கடவுளரிடனுத் 686
ஊதுவாரொலியேற் 263	ஊன்றுநீர்கவ 339	கடற்சுடவுயரி 352
ஊதுடன்னர் 54	ஊன்றேயுயிரை 279	கடற்படைமன் 749
ஊ. 54	ஊன்றேயெயிற்ற 486	கடற்படையனுத் 140
ஊக்கித்தகலின்பு 241	ஊ. 690	கடனித்திலம்பைத் 444
ஊதேத்தகலல் 595	ஊக்குகொற்றவர் 690	கடந்திறந்திட்டு 247
ஊத்திமுன்மடுத்த 256	ஊக்குமால்வரை 457	கடிமழ்குமுலினுற் 435
ஊத்தாறுதுறுதலை 142	ஊசனேறும்புகை 289	கடிமழ்குமுலினுற் 305
ஊயர்ஊது 421	ஊடரியொழுதி 409	கடிமழைவாளார 813
ஊயருகையிள்ளி 521	ஊடுதேர்ச்சாரிகை 32	கடிமழைக்கரும்பொடு 31
ஊயற்கென்றுரை 601	ஊடுந்திரைகளு 163	கடிப்பிண்காது 606
ஊயனுக்கமைந்த 204	ஊடுமுகில்கிறி 184	கடிப்புவாரக்குலி 820
ஊயனையறிபும் 270	ஊம்படைசாற்றற் 509	கடிமலர்நிகைந்த 868
ஊயனைக்கண்ணி 127	ஊம்பிப்படைத்த 162	கடிமலர்ப்பிண்டி 793
ஊயனையாமவ 517	ஊருயிரொழித்திர 760	கடிமலர்மக்கை 695
ஊயாண்டெய்தி 783	ஊலையுட்பொரு 623	கடிமலர்மக்கை 462
ஊவகைப்பொறியும் 818	ஊலையையவட்டு 203	கடியரக்கணின்து 205
ஊவாயரவின் 678	ஊவாதிரண்டு 453	கடியவைமுன்பு 764
ஊவிவினகல் 498	ஊவியக்கொடி 402	கடியனகச்சி 435
ஊ. 494	க. 577	கடுகியவினையர் 326
ஊத்தொளிபெருகி 878	கக்குற்பாற்புகு 577	கடுந்துடிக்குர 359
ஊப்பாடுருமகனை 452	கக்கைமாக்கடற் 667	கடுந்தொடைக் 363
ஊப்பிண்தனக் 495	கக்கையின்களிற்றி 190	கடுமதக்களிப் 534
ஊருகையிறுமருப் 298	கக்கையின்சு 330	கடுவளியுடைக் 757
ஊருக்கவன்பிற 241	கச்சுமரிமிர்த்து 346	கடைக்கத்தன்ன 389
ஊருபகல்புகிடுகை 793	கச்சுவிலித்தி 585	கடைதயிர்க்குர 786
ஊருவர்தம்பவலி 853	கச்சுவியுமல்க்கி 536	கடைந்தபொற்செ 583
ஊருவனேகனிற 537	கட்டழற்கதிய 179	கடைந்தபெய்மணி 256
ஊருவனேசிலையு 248	கட்டியங்காரனம் 622	கடையிலாவறி 825
ஊல்கைநிலைமஞ்சு 671	கட்டியங்காரனெ 671	கண்கடுஞ்சாகதிர் 746
ஊழக்கமேவன்பி 818	கட்டியங்காரனெ 623	கண்கள்கொண் 275
ஊழக்கியலருந்தவ 103	கட்டியின்கி 565	கண்குன்றிபுப்பட்டு 809
ஊள்ளுமல்வரை 638	கட்டியலேறிய 575	கண்டபிணின்கை 512
ஊள்ளிலைச்சுல 728	கட்டுயிலனந்தர் 330	கண்டபெய்க்கரி 355
ஊளியுதேர்ஞான 891	கடத்திடைக் 448	கண்டவர்கள்காழு 184
ஊத்தர்தக்கை 560	கடநாகமதத் 356	கண்டவன்கண் 461
ஊத்தருமுணர்த 008	கடம்புகுடிய 299	கண்டாணெழுது 313
		கண்டாலினியன 164

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்டானொரு	830	கயல்பாய்ந்துகள்	827	கரைபொருகட	239
கண்டார்கருமம்	529	கயலாலினையெ	446	கரையுடைத்து	711
கண்ணக்ககண்ணி	599	கயலினமுகளிப்	882	கல்செய்யுண்டொள்	221
கண்ணகன் கடலங்	541	கயற்கணுனை	398	கல்லார்மணிப்பூண்	636
கண்ணயற்களிப்ப	176	கரப்புநீர்க்கை	408	கல்லார்மணிப்பூண்டி	7
கண்ணமுயன்ன	673	கரியவல் கன்னம்	122	கல்லொருவன் மழ	284
கண்ணிகொண்	768	கரியவல் மிரு	361	கல்லொருமரனுமிர	860
கண்ணிவெய்து	304	கரியவுளவெறி	435	கல்லியுக்கொடி	493
கண்ணிம்காணி	385	கருங்கடல்வளந்தர	25	கலங்கழுமாதமுங்	254
கண்ணின்மார்	271	கருங்கடற்பிறப்பி	849	கலத்தற்காலக்கல்	301
கண்ணினுலின்று	708	கருங்கடம்போயிற்	163	கலந்ததுபெருந்	240
கண்ணினற்குற்ற	788	கருங்கணிளமுலை	615	கலந்ததுபெருந்	292
கண்ணினொடுபிற	193	கருங்குழலுஞ்செ	572	கலம்புரிபகலல்	60
கண்ணுதற்கட	214	கருக்கொடிப்புரு	201	கலவமயில்கால்	348
கண்ணும்வாளம்	301	கருஞ்சிலைமறவர்	354	கலவமாமயி	457
கண்ணுமிழ்தீயினற்	535	கருஞ்சிலைப்பறவை	375	கல்வியாகியகாமத்	907
கண்ணுளர்த்துங்	28	கருந்தடக்கண்ணி	295	கலிவளர்களிறுகை	293
கண்ணுதற்காளை	432	கருநெற்பியின்ற	214	கலைக்கோட்ட	645
கண்ணெனக்குவளை	21	கரும்பணிவளவ	425	கலைத்தொகை	437
கண்ணெனும்வலை	219	கரும்பலாற்கா	842	கலைபுறஞ்சூழ்	599
கண்ணோகயலோ	858	கரும்பார்தோண்	74	கலைமுத்தங்	668
கண்பயிலிளங்க	473	கரும்பின்மேற்றொ	564	கலையார் துகிலே	70
கணவலைக்காமுக	30	கரும்புகண்ணுடை	24	கலையின் பிணை	355
கணவாளறுக்குங்	12	கரும்புந்தேனு	702	கலையின் தகலமுங்	129
கணவெறிபோகவங்	886	கரும்பெறிகழுகை	894	கலையின் தகண்ணி	211
கணமலையரசன்	768	கரும்பெதேனே	706	கலையுளர்மக	475
கணிபுனைந்துரை	397	கரும்பொனியல்	37	கலையுளாய்நிமிர்	863
கணைகழகண்	503	கருமக்கடல்கடற்	794	கலைவளர்களினி	422
கத்திகைக்கண்ணி	294	கருமணியழுத்திய	252	கவ்வையங்கருவி	51
கத்திகைக்கழுநீர்	566	கருமநீகவல	607	கவ்வையுங்கடுமபுன	18
கதக்கனல்யாளை	745	கருமுதின்பொடித்	504	கலிமதங்கடந்து	662
கதிர்முழமன்னர்	188	கருவளியழுக்குங்	663	கலிழ்மணிப்புடை	625
கதிர்விடுதிருமணி	826	கருவித்தேன்கலை	471	கழலவாய்க்கிட	543
கந்திகளிறு	363	கருவிதேனென	458	கழலிற்செந்தா	482
கந்தார்களியா	528	கருவிமாமழை	797	கழலுடைஞ்செரு	443
கந்தாக்கடனென்ற	525	கருவியின்னெச	812	கழித்தகடிப்பி	861
கந்துகப்புடைபி	316	கருவியுளெங்	646	கழித்தலேலேறு	219
கந்துகன்கழறக்	608	கருவிவாளங்	224	கழித்தனர்கனல	644
கந்துமாமணித்	52	கருவிந்கட்டிய	910	கழித்துவாளமலை	241
கப்புரப்பசுந்திரை	64	கருணைக்கவளங்	617	கழுநீருந்தாமரை	860
கம்பார்களியாளை	321	கருணைவாசமுங்	45	கழுமணியார்மார்	843
கம்மப்பல்கலங்	300	கரைகொன்றிரங்கு	320	கழுமொடிர்ப்ப	804

கூடகச் . செய்யுள் க ர ி தி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கன்வாய்ப்பெயப்	194	கா.		காய்சினவெகுளி	349
கன்வாய்விந்தகழ	153	காசுறுதுறவிந்	261	காய்த்தசெந்நெ	520
கள்ளத்தானம்	623	காசின்மாமணி	134	காய்தழல்வரப்	499
கள்ளமுண்டெனிற்	516	காசுறுல்பரிந்து	785	காய்ந்தவவ்வளவி	820
கள்ளமுப்பினந்	592	காஞ்சனக்கழுக்கு	439	காய்ந்தெறிகடுங்	845
கள்ளலைத்திழித	104	காட்டின்னிலை	120	காய்மாண்டதெங்கி	15
கள்ளவானமுங்	266	காட்டகத்தொரு	850	காய்வுமவேட்கை	495
கள்ளவழிகமழ	701	காடியாட்டித்	782	காயத்தின்குழம்பு	242
கள்ளந்தேனும்	703	காடியுண்டபூந்துகில்	28	காய்பிடினனக்	132
களிசெய்கோசி	490	காதணிந்ததோ	911	கார்கொள்ளுந்	771
களிசேர்சின	472	காதலங்கழிந்த	853	கார்தோன்றவே	563
களித்தகண்ணி	394	காதலஞ்சேற்று	866	கார்வளர்மின்னு	731
களித்தலைமயங்கி	160	காதலமல்லமே	837	கார்விரியின்னனார்	138
களிமுகச்சுரும்பு	94	காதலன்காதலினுற்	74	கார்வினமேகமன்ன	135
களிமருனமைச்சர்	65	காதலனல்லை	764	கார்வினயாடிய	279
களிமறையகதிர்	474	காதலார்க்கயிர்	647	காரின்முழக்கு	636
கற்சினையழித்து	755	காதலாலென்	419	காலகம்புகைப்ப	135
கற்சனஞ்செய்த	34	காதலாள்கரிந்து	802	காலத்திற்கரை	342
கற்பகங்கலங்கி	123	காதலாளுடனுள்	477	காலநவவிரமலை	245
கற்பாறுயிழ்ந்தமணி	5	காதலாற்காமபூமி	61	காலனைச்சு	343
கற்றவுமபதல்	288	காதலான்காதல்	488	காலனெடுகுழந்த்	628
கற்றாழ்மற்றுங்	317	காதன்மாமன்	465	காலுற்றகாம	593
கறந்தபாலினுட்	392	காதன்யிக்குழிக்	478	காலையொடுதாழ்	590
கறவைகான்	338	காதன்மைகண்ணு	435	காவலருப்பன்	67
கறைபன்னீரான்	97	காதார்குழையு	679	காவலரகலமென்	847
கன்மழைப்பொற்	834	காதிக்கண்ணரிந்து	785	காவலன்மக்க	492
கன்றியவெகுளி	324	காதிப்போர்மன்னர்	895	காவிகடந்தகண்ணீ	73
கன்னிநாகக்	224	காதிவேல்வல	77	காவிகழநீர்குவ	521
கன்னிமாநகர்	274	காதிவேன்மன்னர்	75	காவியன்னகண்ணி	27
கன்னிமைகனிந்து	375	காதுசேர்ந்த	392	காவில்வாழ்பவர்	271
கன்னியர்கக	386	காந்தளங்கழி	539	காவித்தண்டத்தி	266
கன்னியர்குலத்தின்	151	காந்தியமணி	354	காவின்மேற்கழி	564
கன்னியராயிரர்	763	காம்புபொன்செய்த	175	காழகச்சேற்றுட்	452
கன்னியருற்றநோ	310	காமக்கடுநோய்	571	காழகமுட்ட	367
கன்னியைக்கழி	383	காமம்பைப்பயக்	798	காளமாகிருளை	648
கனிகொள்காமம்	443	காமமுடையார்	833	காளைவேகங்	269
கனிஞ்சொள்வா	417	காமமேகன்றி	68	காளையாம்பிருவ	557
கனிபடுமொழி	637	காமர்களிற்றுப்பிடிபு	183	காற்படையுக்	639
கனிவளர்கிளவி	152	காமவல்லிகள்கலந்	907	கான்முதம்புகை	697
கனைகடல்வரசு	885	காமன்னன்தோர்	797	கான்த்தினெருகின்	459
கனைகடலமுதுந்	601	காழனெசெல்லினுங்	581	கான்விரியியில்	141
கனைகதிர்க்கடவு	566	காய்களிற்றினிட	875	கானிரைத்தன்	871

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கிடங்குழும்திம்	166	குரவரைப்பேண	506	குன்றெனத்திரன்	289
கிணைநிலைப்	25	குருகுலஞ்சுவக	875	குன்றெனமுண்டு	843
கிழத்தங்கூர்ப்பரம்	481	குருதிவாளொளி	666	குனிதொள்பாடிவெ	217
கிழவனாய்ப்பாடி	605	குரோதனேமானன்	894	கூ.	
கிளிச்சொலினினிய	841	குலக்கெழுமகளிர்	642	கூகையுக்கோட்	255
கிளிவளர்ப்புமரு	25	குலத்தொடுமுடிந்த	149	கூட்டினுன்மணி	303
கிளைப்பிரிவருஞ்	831	குலநினைபனம்பி	150	கூட்டுமருறுக்கி	242
கு.		குலிகச்செப்பண	195	கூட்டீர்நின்ற	513
குங்குமக்குவட்டி	290	குலிகமாரந்த	489	கூட்டார்புலியு	673
குங்குமக்குயின்	599	குலிகவஞ்சேற்று	854	கூடியமுடிமை	825
குங்குமஞ்சேர்	314	குலைவாழைபழு	356	கூடியனாகண்மயலர்	26
குங்குமத்தோளி	65	குலையேயந்த	394	கூதிர்வந்துலா	773
குங்குமநயநீர்	625	குழலுடைச்சிதழி	329	கூத்தலகிற்புகை	863
குங்குமமுஞ்சந்தன	260	குழலுநலியமு	132	கூத்தலின்புகைக்	775
குங்குமமெழுதி	39	குழலெடுத்தியா	373	கூத்தலேந்திய	694
குஞ்சாங்குனிய	662	குழலிக்கோட்டினம்	55	கூத்தலையொரு	769
குஞ்சார்த்தலை	647	குழலிப்பிடிருஞ்	355	கூறுளிமுகம்பொ	644
குஞ்சாமயாவுயிர்	853	குழலியஞ்செல்வ	536	கூறையிறணிந்த	846
குஞ்சிமேலனிச்சம்	46	குழலியாய்ப்பிற	441	கூற்றம்மஞ்சுக்	114
குட்டீர்க்குவனை	218	குழலிவெண்டுகட்க	611	கூற்றம்வந்து	630
குடம்புகொரு	610	குழலிவெண்மதிக்	16	கூற்றமன்னகூர்	51
குடர்புதாடர்	633	குழற்சிகைக்கோதை	80	கூற்றின்னிடிக்கு	135
குடர்வாங்குருது	648	குழன்மலிந்த	568	கூற்றுநாவல்லு	820
குடவரையனை	506	குழிமதுக்குவனை	565	கூற்றுவன்மொடி	119
குடிபழியாமை	845	குழியப்பெரியகோ	780	கூற்றெனமுங்கி	297
குடைகவித்தனை	429	குழைகொள்வா	467	கூற்றெனவேழம்	659
குடைநிழற்கொற்	542	குழைமுதமிடவயி	774	கூறப்பட்டவக்	266
குடையுடைநிழ	640	குழையுடைமுகத்தி	250	கூண்டருங்குற	236
குடையுடைவேந்	239	குளநென்முன்றி	717	கூ.	
குடையொடுகுடை	42	குளித்தெழுமைவாழ	897	கேடலருங்குரை	558
குண்டலக்குமான்	296	குளிந்துன்னிய	408	கேடுதலவ்வுழியில்	798
குண்டலக்குலவி	822	குளிர்மதிக்கொண்ட	711	கெண்டையுஞ்சில	602
குண்டலயிலக்க	635	குறக்கனிமயி	429	கெலுழைநெந்த	561
குண்டலமும்பொற்	877	குறிஞ்சிப்புற	460	கூ.	
குண்டலமொரு	305	குறிஞ்சியெயல்லை	458	கேட்டிதுமறக்க	148
குணில்பொரக்	643	குறுத்தாட்குயிற்	198	கேட்பதுவிரும்பினு	603
குந்தமேய்யில்வா	525	குறையணிநொண்	731	கேண்யின்கேண்	691
குமரிமாதகர்	300	குன்றமார்பரிந்து	90	கேமமாபுரமெனு	426
குரல்குரலாகப்	223	குன்றனுனுரைப்	423	கேவலமடந்தை	905
குரவநீடிய	358	குன்றிரண்டனை	383	கேழ்கிளரொகிட	664
குரவம்பாவைகொப்	777	குன்றின்வீழருவி	889	கூ.	
		குன்றுண்டோக்	347	கூகைவிநறுநெய்	126

கூஉஅ . . . செய்யுளகார்தி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கைசெய்துகமழு	713	கொடையுளுமொரு	145	கோட்டிளந்தகர்	28
கைத்தலமந்தி	741	கொண்டபூனி	722	கோட்டிளந்திங்	127
கைந்நிறையெஃக	791	கொண்டவாளொடு	134	கோட்டுமீன்குழா	672
கைப்படைப்பொன்	652	கொண்டான்பகழி	248	கோட்புலிச்சுழல்	862
கைப்பழமிழந்த	789	கொண்டுகோத்த	484	கோடாதசெங்கோற்	6
கைப்பொடிசார்	792	கொண்டுநீங்கல்	568	கோடிக்கோடுங்	674
கைப்பொருள்	468	கொதிதுணைக்காம	822	கோடிதுண்டுவி	404
கைபுனைசார்த்துங்	31	கொத்தழல்பிதப்ப	651	கோடுதையாக்	483
கைம்மலர்க்கூர்	68	கொத்தழல்வேற்	440	கோணிலுதிருந்து	81
கைம்மலர்த்	362	கொம்பரின்குயில்	262	கோணைக்களிற்று	13
கைம்மர்ணதடம்	526	கொம்பினுத்தொ	591	கோதைகொண்ட	332
கையகப்படுத்தலோ	297	கொம்மை...போதி	109	கோதைதாழ்குடை	733
கையடுகிலையினர்	360	கொம்மைபார்த்தன	683	கோதைநித்திலங்	53
கையவனைமை	586	கொம்மைவெம்முலை	490	கோதைப்பாரத்	719
கையராவனைகள்	93	கொய்தகைப்பொதி	376	கோதைபுறத்தாழ்	225
கையாரிலங்கெஃக	526	கொய்யுனைப்புரவி	641	கோதைமங்கையர்	798
கையாற்பொதித்	455	கொல்சினயானை	866	கோதையருவி	165
கையிற்றொழுதார்	585	கொல்லுலைப்	865	கோதையுக்குழ	438
கையிறைச்சொலக்	301	கொல்லையகடனை	366	கோதைபுத்தா	615
கையுறையெழுதின	254	கொல்வதேகன்றி	804	கோதைபுத்திடு	855
கைகொழிதண்டங்	380	கொல்வாருங்குட்	807	கோதைபுத்தோடு	229
கைவரையன்றி	128	கொல்வேனெடுங்	858	கோதைபொடு	585
கைவளர்குழம்பு	375	கொலைக்களங்	529	கோதைவீழ்த்தது	361
கைவிசைமுறுக்கி	140	கொலைகொள்வே	404	கோதைவேனம்	530
கோ.		கொலைச்சிறையுப்	836	கோப்பெருந்தேவி	397
கொங்குலிம்முகுளி	814	கொழித்திறை	735	கோமகனருவமாய்	706
கொங்குலிம்முகு.	774	கொழுநனைக்குறிப்	506	கோமகன்கோல	742
கொட்டயமேகமழு	742	கொழுமடற்குமரி	786	கோமான்மகனே	528
கொட்டுப்பிடிபோ	810	கொழுமடற்பெ	728	கோமானடிசாரக்	882
கொட்டையம்பு	535	கொழுமெனின்ன	399	கொல்பொருகொடு	640
கொடிக்குழாங்குஞ்	885	கொழுவாய்விழுப்	680	கொலகெடுங்கண்	280
கொடிநெடுந்தே	491	கொற்றவன்குறிப்பு	324	கொலமணிவாய்க்	589
கொடிமுதிர்	367	கொற்றலிமகனை	754	கொலமுற்றிய	872
கொடியணியலங்	842	கொன்வளர்குவி	305	கொலிழுக்குற்ற	149
கொடிபாருளார்	209	கொள்ளுனைக்	641	கொவம்மாவாகி	527
கொடியெழுந்த	695	கோ.		கொலித்தனென்னு	708
கொடுஞ்சிலையா	314	கோக்கனங்கொதி	266	கொழரைமணிம்மட	50
கொடுஞ்சிலையுழ	650	கோக்குழத்துதிர்	650	கொள்வயிரரீள்	196
கொடுமரக்குழைய	651	கோட்சுறுவினத்	35	கொளியங்குழுவை	127
கொடுமரவெயின்	134	கொட்டிளங்கலை	610	கொற்றொடிப்புரி	536
கொடுவெஞ்சிலையை	485	கொட்டிளங்களிற்று	151	கொன்மமர்நிகள	83
கொடுவெஞ்சிலைவா	446	கொட்டிளங்குழவி	509	கொனுடையின்	539

செய்யுள்க்ராதி. கூஉக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ச.					
சங்குடைந்தனைய	170	சில்லரிச்சிலம்பி	143	சார்துவானஞ்	221
சங்குவிம்முரித்தி	49	சில்லரிச்சிலம்பு	412	சரிமுகவுலம்புரி	104
சட்ட்கம்பொன்	727	சிலம்பிரங்கிப்	107	சரும்பிரிர்மாலை	616
சண்பகந்தமநகந்	253	சிலம்பெனும்	401	சரும்புகுழங்குவளை	362
சண்பகந்மமலர்	424	சிலம்பொழிமேகலை	306	சரும்புடையலங்க	126
சண்பகமாவேய்	325	சிலைகொணுணிற்	417	சரும்புரிந் தறு	773
சந்தமாலைத்தொலை	348	சிலைத்தொழிற்	201	சரும்பெழுந்திருந்தலை	202
சந்தனக்களியும்	503	சிலையினுள்மாக்கள்	802	சுற்றணிகொடுஞ்	240
சந்தனக்காவு	378	சிலையொடுசெல்வ	341	சுற்றார்வல்லிந்	318
சந்தனச்சேற்றி	438	சிலையொடுதிரண்ட	508	சுறவுக்கொழிக்	898
சந்தனஞ்சொரி	666	சிலிறியின்மாறு	293	சுறநிறக்கொடுங்க	216
சந்திரகாந்தமென்	180	சிறகராற்பார்ப்பு	559	சுணைகள் கண்களா	418
சலசலமும்மதஞ்	31	சிறுகண்யூனை	553	சுணையநீலமுஞ்	471
சா.					
சாணிகைசெடிய	709	சிறுவன்வாய்	836	சூ.	
சாதலம்பிறத்தறு	85	சிறுவெண் சங்கு	629	சூட்டுஞ்சுண்ண	726
சாதிப்பைம்பொன்	115	சிறைப்புறங்	343	சூடுறுகழலினற்கு	290
சாந்தகங்கியிய	736	சிறைபனப்	35	சூரியற்காண்டலு	639
சாந்தகரிமைந்த	293	சின்மணிமழலை	101	சூழ்கதிரம்பியமன்	120
சாந்தகங்கியியமுயங்	867	சின்னைப்பூவணி	650	சூழ்கழன்மள்ளர்	341
சாந்திடைக்குளி	401	சின்னத்தலைப்	512	சூழ்பொற்பாவை	906
சாந்தின்மேற்றொடு	532	சின்னவுநர்க்கட	146	சே.	
சாந்தினுன்மெழுதி	501	சினைத்துணர்முழவ	253	சேக்கச்சிளமுலை	859
சாந்துங்கோதை	470	சீ.		செங்கட்குறுநீரி	94
சாமெனிற்சாத	469	சீதநீர்தெளித்துச்	756	செங்கட்புன்மயிர்	135
சாரணர்போய	840	சீந்தாரின் த	318	செங்கண்மாநெழி	249
சாரலந்திமிசடை	554	சீர்கொளச்செய்	387	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	208
சாரிகைதிரியும்	656	சீர்தங்குசெம்பொற்	268	செங்கயுலிரட்டை	716
சி.					
சிக்கத்திரிபார்	628	சீராவச்சிலம்	278	செங்கயன்மழை	608
சிக்கநடப்பது	754	சேவகன் நிருவின	888	செங்காற்குழவி	676
சிக்கிரமணிக்கு	323	சேற்றிக்கமன்	88	செட்டி தன்பாலன்	523
சிகரரியொழுதி	811	சேறியகின்	587	செண்பிகப்புக்குன்	650
சிகைப்பருஞ்சேற்	187	சு.		செத்தமரமொய்த்	588
சிக்கிப்பலெஞ்சிறு	522	சுடுமண்மிசை	720	செத்தாமகாக்குச்	914
சிக்தாரப்பொடி	33	சுண்ணந்தோற்	267	செந்தார்ப்புசு	312
சிக்தையிற்பருதி	353	சுண்ணநல்லன	269	செந்திக்கருந்துளை	92
சிரத்தலைமணி	638	சுண்ணம்முடைந்து	8	செந்திப்புடை	809
சிரையையந்தும்	379	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	614	செந்நெருப்புணுஞ்	776
சில்லம்போதின்மே	130	சுண்ணநென்பதொ	267	செப்பியசேலமென்	824
சில்லரிக்கின்னினி	583	சுண்ணமேற்சொ	734	செப்புருகுவெங்	37
		சுந்தரத்துகள்	693	செம்புறக்கனி	265
		சுந்ததைதன்மகள்	726	செம்பொற்கடம்	487
		சுமைத்தயிர்	756	செம்பொற்கண்ணி	44

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செம்பொற்புகத்	543	சென்றுகாலம்	277	தடக்கணுள்பணி	220
செம்பொன்பின்னி	889	சென்னிமேன்	857	தடக்கொடாமரை	108
செம்பொன்மழை	38	சே.		தடம்பெருக்குவளை	648
செம்பொன்மாடம்	166	சேட்குலாஞ்சிதை	533	தடமுலைமுகங்கள்	784
செம்பொன்வரை	4	சேட்டிளஞ்செழு	365	தடித்திறைதிர	430
செம்பொருள்செறி	847	சேட்டிளம்ப	138	தண்கயக்குற்	369
செம்பொன்முடி	628	சேடார்செம்பொற்	876	தண்காஞ்சித்	198
செம்பொனோலை	332	சேதாநறுநெய்	150	தண்டிலத்தகத்	711
செமமலரடிநோ	228	சேந்துநீண்ட	714	தண்டிலவியாக	585
செழும்பைப்பயந்த	146	சேந்தொத்தலர்ந்த	6	தண்ணந்திம்புன	277
செய்கபொருள்	157	சேயிழைகணவ	427	தண்ணுமைமுழுவ	293
செய்தநீர்மையார்	908	சேலனையசில்லரிய	55	தண்ணுமைமுழுவம்	373
செய்தவப்பாவ்	251	சேலுண்டண்ணியர்	689	தண்மலர்மாப்புற	74
செய்தவனேலனை	899	சேலைவெண்நகண்	311	தண்க்கிற்ப்பறித்த	837
செய்தவிலஞ்சைய	500	சேவலன்னந்	26	தணிக்குந்தாமரை	398
செய்தானிருவினை	418	சேறமைசெருவினுட்	19	தத்தநிலனுமுயர்	783
செய்பாவையன்	676	சேனடந்தாக்கு	845	தத்தநீர்ப்பவளத்	273
செய்யதாமரைப்	872	சோ		தத்தைகுணமாலை	915
செய்யதாமரைமேற்	194	சொரிபனிமுருக்	413	தத்தையொடுவீனை	258
செய்யவாய்	502	சொல்லருஞ்ஞற்	22	தப்பில்வாய்மொழி	167
செய்வினபென்னு	915	சொல்லியநன்மை	291	தம்பியுத்தோழன்	203
செயிர்த்தவளச்சிவ	577	சொல்லியவென்	511	தம்பியைச்சீவக	243
செயிர்ப்பொழிவந்	475	சொற்றிறலன்றி	234	தம்முடைப்பண்	238
செருக்கயநெடுங்	374	சொற்றிறந்தும்	364	தம்மைநிழிநோக்கி	808
செருக்கிரிணந்தின்	854	சொன்மருந்து	310	தமிழ்தமிழ்சாய	589
செருநாடுசெரு	744	சொன்னநன்	483	தயக்கிணர்க்கோ	401
செருநிலத்தவ	352	சோ		தரணிகாவலன்	530
செருயினத்	602	சொர்ப்புயன்	23	தருக்கொடுகுமரூ	657
செல்கதிமந்திரம்	363	சொருக்காரிகை	583	தருமணந்தருப்	709
செல்வக்கிண்கிணி	908	சொலையுழுவரை	264	தருமன்மண்ணளி	53
செல்வர்க்கின்னன்	54	சொலைமுஞ்ஞை	271	தவம்புரித்தடக்கி	185
செல்வர்க்கேசிற	731	சொலையினரும்பி	822	தவனைக்கிண்கிணித்	78
செல்வார்மனத்தி	418	சொலையஞ்சரும்	273	தவனைக்கிண்கிணித்	907
செல்வனுற்ற	345	சொலையேய்மருள்	302	தழகுரன்முரசிற்	119
செல்வனையின்று	511	சூ.		தழுமலர்த்தாம	868
செவ்வழியாழிநூ	414	சூயில்குடிய	288	தழுமாவலிமை	408
செழும்பொன்வே	877	சூலம்விற்பன்	519	தழுமுற்றம்வாராத்	544
செழுமலராலி	894	த.		தழையுங்கண்ணி	396
செறியச்சொன்ன	816	தகைமதியெழிலை	148	தள்ளாதசம்மை	11
சென்றிதுதடக்கை	656	தகைவாழிய	447	தனையவிழ்கோதை	198
சென்றதோசெல்	765	தக்கிடையிலாத்	880	தற்புறத்தந்துவை	665
சென்றார்வரைய	413	தக்கொளிரித்திலத்	35	தறுகணுண்மைய	626

செய்யுள்கராதி. கூடக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்கழறொழாத	846	தானுழந்துற்ற	515	திருவடித்தொழுது	557
தன்படையுடை	770	தானையுளையி	491	திருவந்நீணகர்	44
தன்பான்மனையா	138	தி.		திருவமன்னவ	698
தன்மதந்திவண்	668	திங்கண்மதிமுகத்த	196	திருவமாமணித்	684
தன்முனைவ	312	திங்கண்முக்குடை	47	திருவமேகலை	266
தன்னமர்காதலா	62	திங்கண்மும்	915	திருவிலேசொரிந்து	207
தன்னுயிர்தான்	903	திங்கண்லஞ்சூழ்	588	திருவிந்கமைந்தா	320
தன்னெறிவளர	729	திங்கணுளொன்பது	821	திருவிந்குக்கிதபக	436
தன்னையாக்கிய	78	திங்கணுன்கவை	891	திருவிந்நோழ்ஞலா	811
தன்னையான்	476	திங்கன்குழந்த	395	திருவிந்நன்மாரி	601
தன்னொப்பானா	403	திங்கன்சேர்முடி	325	திருவிந்சர்யலொ	282
தனக்கியானுயிரு	623	திங்கன்வான்	498	திருவிந்சாயமன்	517
தனியேதயருழ	752	திங்கனக்கிர்	274	திருவிந்லவர	692
தா.		திங்கனக்குழவி	440	திருவிந்நோடகன்	887
தாசியர்முலை	582	திங்கனுகிரிந்சொலி	110	திராகடருஞ்சங்கு	159
தானெடுங்குவளை	811	திங்கனும்மருவு	394	திரைபொருகளை	17
தாதனிகொழுநிழ	533	திங்களைத்தெளித்	351	திரையிலைக்	495
தாதைதானுரை	214	திங்களோடுடன்	666	திரைவளரிப்பி	765
தாதையாறுவப்ப	512	திண்டேரரசர்	11	திருகநீண்முடி	78
தாமச்செப்பினை	57	திண்ணிலைக்கதவ	84	திருகமுக்குடைச்	871
தாமணிநான்	713	தின்பொருளெய்	515	திருத்தமணித்	738
தாமமார்பனுந்	721	திருக்கிளர்மன்ன	533	திருமன்னருய்	13
தாமமாலவார்	592	திருக்குழன்மக	340	தின்பளிதமர்லைத்	847
தாமமாச்செக்கட்	597	திருக்குறிப்பன்ன	540	திண்ணைசாரம்	439
தாமமாத்தடக்	505	திருத்தக்கமா	916	தி.	
தாமமாப்போதிற்	619	திருத்தயில்பெற்ற	441	திங்கனும்பனுக்	565
தாமமாமலர் தலை	473	திருந்தியகீழ்த்திசை	879	திங்கனும்பெருத்திற்	219
தாய்தன்கையின்	283	திருந்தியநல்லதச்	852	திங்குயின்மணந்து	50
தாய்முலைதழுவி	36	திருந்துகோதை	312	திண்டினுந்தமைத்	80
தாயிலாக்குழவி	463	திருந்துசாமரை	263	தித்தம்முலேலான்	678
தாயுயர்மிக்கதந்தை	148	திருந்துதகரச்	110	திந்தொடைநரம்பி	223
தார்ப்பெர்விதரு	81	திருந்துபொற்றேரு	294	திந்தொடைமகா	185
தாரணிபரவைமா	659	திருந்துமல்லிகை	443	திம்பயறியன்ற	213
தாவிறுழவடந்	700	திருந்துவேந்தை	309	திம்பாங்கிளிமதம்	864
தாழ்தருபைம்பொ	427	திருநிறக்காம	726	திம்பாங்கும்து	782
தாழ்ந்துலவிமென்	858	திருமகளிவளைச்	230	திம்பாங்குமலிர்	282
தாழிருந்தக்கை	239	திருமகந்பெற்றென	105	திம்பாங்குமலிர்	314
தாழிவாய்மைக்கு	863	திருமகனாளுப்	687	திம்பாங்குமலித்	154
தாளுடைத்தடங்	441	திருமணிசூயின்	442	திம்பாங்குமலிநுந்	281
தானகமராமேறி	768	திருமல்கவந்த	573	திம்பாங்குமலிநுந்	883
தானமர்காதலிதன்	72	திருமலர்க்கமல்த்	202	திருமகத்தமிழும்	656
தானுந் தன்னுணர்	113	திருமறுமார்பின	739	திருவினைநின்று	371

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தீவினுயிழிந்து	159	ஆமமேகமழுந்	46	தேன்சொரிமுல்லை	152
தீவினைக்குழவி	900	ஆமலர்மாலை	768	தேன்மலிந்தகோ	332
தீவினையுடைய	608	ஆமாண்மேக	707	தேன்முழங்குதார்	258
து.		ஆயத்திரன்	877	தேன்வாயுமிழந்த	14
துகண்மனத்தின்றி	317	ஆவியஞ்சிறை	109	தேன்நறுமாரி	179
துஞ்சாமணிப்பூட்	12	தே.		தேன்நலைத்துவலை	48
துழக்குரற்குரல	801	தெண்டிமரைந்த	868	தேனடைந்திரு	400
துழத்தலைக்கரு	63	தெண்ணீர்ப்பனி	572	தேனுமர்கோதை	100
துணையிற்றோடகம்	281	தெண்மட்டுத்துவ	208	தேனவாக்கமழ்	576
துந்துபிகறங்க	905	தெய்வதம்வணங்கு	240	தேனாகாமன்	707
துப்புமழ்தொண்டை	39	தெய்வமேகமழு	502	தேனிரைத்துயர்	16
துளங்குபொற்கு	695	தேருள்கலான்படை	705	தேனிப்பாலென	516
துளங்குபொருள்க	165	தேருளசென்செய்	795	தேனிறுலனதிரு	773
துளங்குமாமணி	698	தேருளிம்பொருள்	833	தேனுக்குக்கின்ற	376
துளங்குவெண்மதி	682	தெள்ளநல்பாறு	409	தேனுடைந்தொழு	211
துறக்கம்மிதவே	544	தெளிகயம்மலர்	303	தேனுயர்மகரவினை	203
துறந்தமன்னவர்	471	தெளித்தவினமுறு	565	தேனுலாமதிச்	40
துறத்தலிங்கங்கை	766	தெளிவறுத்தெழு	892	தேனுலாமாலை	762
துறவின்பாற்படர்	767	தென்வரைப்பொதி	634	தேனுறுதிஞ்சொற்	9
துறமலர்ப்பினை	63	தென்வரைப்பொதி	215	தேனெய்தோய்	795
துன்புழந்தவர்க்	178	தென்றிசைமுனை	429	தேனெய்போன்றி	317
துன்னிமற்றமத்தை	35	தே.		தோ.	
துனிப்புறுகிளவி	308	தேக்கனின்னி	167	தொடிக்கையாற்	819
துனிவாயினதுன்	405	தேங்கயத்தணி	424	தொடிகடவழ்	525
து.		தேங்காதமள்ளர்	9	தொடித்தோண்	681
துக்குயின்காலை	334	தேங்கொள்பூத்	799	தொடித்தோள்	595
துக்குசிறைவா	157	தேசிகமுழபுந்	735	தொடுத்தாக்கவம்	670
துக்குறிதிடர்	421	தேதாவெனவண்	321	தொண்டைவாயிவ	443
துசகுற்பரவை	39	தேத்தாமஞ்செம்	209	தொத்தணிபிண்டி	72
துசுலாநெடுந்	891	தேம்பெய்கற்பக	675	தொத்துடைமலர்	775
துசுலாம்பரவை.	655	தேமலரங்கட்	616	தொல்லநம்பி	85
துசுலாய்க்கிடர்	172	தேய்ந்துறுண்	235	தொல்லநால்வகை	682
தும்புடைநெடுந்	75	தேய்ப்பிறையுருவ	870	தொழித்துவண்டி	577
தும்புடையவென்	858	தேர்த்தொகைத்	540	தொழுத்ததக்கை	551
துமக்கமழ்பூந்	322	தேரிவருந்தனர்	431	தொழுதிப்பன்மீன்	876
துமக்கமழுந்	280	தேவதுந்துபி	684	தோ.	
துமஞ்சால்கோ	867	தேவர்பண்ணிய	393	தொக்கையந்துவி	714
துமஞ்சுடிய	267	தேவரோதாழுமா	814	தொட்டுவண்டொலி	662
துமத்தாற்கெழிது	233	தேவனேமகனல	537	தொடனிமகளிர்	261
துமமார்த்தனைக்கு	836	தேறினென்றெய்வ	598	தொடலர்தெரியலா	179
துமமார்த்தது	502	தேன்கறிக்கற்	436	தொடார்புனை	753
துமமார்த்தன	594	தேன்சென்றநெறி	410	தொடேந்து	366

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தோய்தகைம	552	நல்லசண்ணியைவ	270	நன்முழுகின்மக	73
தோயந்தவிசும்	91	நல்லவனோக்க	204	நன்மப்பொருளோ	565
தோனாமலர்	717	நல்லவன்வணப்பு	632	நன்னகர்நோக்கினர்	168
தோலாப்போர்	646	நல்லவைபுரியுமாந்	250	நன்னிலத்திட்ட	818
தோழனுந்தேவி	340	நல்லதத்திவைவன	121	நன்னெறிநூன்ய	76
தோளாமணிகுவி	881	நல்லனவேயென	899	நனந்தலையுலகின்	116
தோளார்முத்து	329	நல்லுயிர்நீங்கலு	105	நனைகலந்தியும்	649
தோளாந்தழவி	323	நல்லொளிப்பவன்	669	நனைவளர்கோதை	602
தோளினுல்வலி	82	நல்வளத்தாமரை	433	நா.	
தோளினுலெஃக	649	நல்வினைக்குழவி	900	நாகத்தாலவிழுங்க	755
தோளினுன்மிடை	232	நல்வினைசெய்திலா	101	நாகத்துப்பிடி	228
தோம்பொலிமுழவு	207	நல்வினையுடைய	668	நாதந்நெறி	674
தோம்மனன்மடந்	216	நல்வினையென்னு	790	நாககாண்மலர்	262
தோன்றியபுண்	285	நல்வினையொன்று	286	நாகம்மருப்பி	703
ந.		நலங்கிளர்காண்	695	நாட்கடன்கழித்	566
நகைமாமணிமா	406	நலங்குவித்தனை	725	நாட்டியமணி	425
நகைவெண்டிங்	389	நலத்தருளான்	34	நாடகநயந்து	867
நங்கைக்கின்றுதித்த	381	நலத்தகையவட்கு	153	நாடுயின்னினை	516
நங்கைதன்முகத்	377	நலத்திருமடமக	840	நாண்சமக்கலாத்	704
நங்கைதன்னலத்	178	நலத்தைமத்தாக	218	நாண்மெய்க்கொ	836
நங்கைநின்முக	774	நலில்குன்றொடு	559	நாணுள்ளிட்டு	780
நங்கைநீநடக்கல்	85	நளிகிலம்பதனினு	890	நாடுனெயிமிடை	607
நச்சுநாகத்தினா	53	நற்செய்கை	287	நாப்புடைபெயர்ந்த	803
நச்செயிந்தரவி	718	நற்பொறிகுயிற்றி	837	நாமகணலத்தை	117
நஞ்சனாறுரைப்ப	337	நற்றவஞ்செய்த	793	நாமகள்கோ	916
நஞ்சினையமுத	414	நற்றவஞ்செய்வார்	30	நாமவென்றி	130
நஞ்சுகுடித்தாலு	737	நற்றவம்பறவைஞா	865	நாயுடம்பிட்டி	286
நஞ்சுபதிகொண்ட	90	நற்றானஞ்சேலநடுங்	453	நாவாயிழந்து	162
நஞ்சுமேயந்தினங்	689	நற்றொடியமகளி	584	நாவிகோய்செய்	571
நட்டவற்குற்ற	340	நற்றோளவன்	322	நாவியகலமெழுதி	462
நட்டிடைக்குய்யம்	81	நறவார்ந்த	71	நாவீற்றிருந்த	15
நட்புப்பகையுட்	182	நறவிரிசோலை	377	நாழியுளிமுதுநா	152
நடுச்சிகைமுத்து	791	நறவிரியநாறு	587	நார்கண்ணைய	909
நணிதினெண்வினை	889	நறவென்கோதை	478	நாளும்புள்ளுந்	519
நந்தாலிளக்குப்	740	நறும்புகைநான்	869	நாளுந்நறும்பிபிறந்	7
நம்பன்சிறிதே	574	நறுமலர்த்தாம	803	நாண்வருகைய	547
நம்பனித்தலைநாக	129	நறுமலர்மீலை	896	நாடொடுநடப்பது	102
நம்பனைநகரி	205	நறையுநாநமு	45	நாற்கடம்பரப்பு	541
நம்பிநந்தட்டன்	508	நன்மணிச்சிலம்பி	569	நாரியஞ்சுவைத்	399
நரம்புயிற்றத்தல்	749	நன்மணியிழந்த	831	நாறுசாந்தழித்து	721
நரம்பெழுந்திரங்கி	870	நன்மயிற்பொறி	761	நாறுமும்மத்ததி	232
நரம்பொலிபரந்த	849	நன்மனவேந்தர்	245	நாளுஞ்ஞாறுயிரன்	252

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நான்மருப்பின்மத	749	நீ.		நூற்றுவர்பாகர்	622
நான்மபொன்மணி	701	நீட்டியசடைபு	422	நூனெறிவகையி	118
நான்க்கிடங்காடை	181	நீடகபிருத்த	88	நே.	
நானநீரித்தலந்த	281	நீடுநீர்மணிநீரு	697	நெகிழ்ந்துசோர்	303
நான்மண்ணிய	261	நீண்டதோனெழு	503	நெஞ்சங்கலங்கி	571
நான்முரைத்தாத்	588	நீணிதிவணிக	188	நெஞ்சம்புணையா	8
நீ.		நீணிலம்வகுத்து	48	நெஞ்சினேரிழை	907
நீண்டிபிலிற்றும்	805	நீணிலமன்னபொ	84	நெஞ்சினொத்	113
நிணம்பிதங்கடல	643	நீதியாலறுத்	560	நெட்டிடைநெறி	363
நித்திலக்குப்பை	655	நீந்துநித்திலவூர்	263	நெடியவாட்கண்	484
நித்திலப்பந்துடை	22	நீர்செய்காந்த	489	நெடுங்கொடிநிழன்	33
நித்திலமணிவண்	657	நீர்தங்குதிங்கண்	570	நெடுந்தகைநின்று	383
நித்திலபூலினார்	556	நீர்துளம்புவயிற்	772	நெடுமணியூபத்திட்	835
நித்தலவடமும்	718	நீர்நிறைகுளத்து	862	நெடுவகையருவி	786
நிரந்துகன்னலு	693	நீர்நின்றினகற்றி	221	நெய்க்கிழிவைக்கப்	251
நிரம்பாதநீர்பாற்றி	806	நீர்மும்பொதிந்த	335	நெய்க்கனிந்திருண்ட	415
நிரைகடிர்தித்தலங்	36	நீரகம்பொதிந்த	335	நெய்த்தலைக்கருத்	331
நிரைத்தநீவினே	470	நீரணிமாடவாலி	767	நெய்ப்பருகிநீண்ட	210
நிரைவீழருவிந்	406	நீருடைக்குவளை	87	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலஞ்செந்தினெடுக்கு	846	நீரேந்திரெய்	751	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலத்தலைத்திருவ	83	நீலத்துகிலிற்	283	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலத்தினிங்கிநிதி	561	நீலன்ருதெளித்து	273	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலத்தினிங்கிடந்த	432	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலம்பொறுக்கலாத	127	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலமறிந்தணிக	206	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலவிபொளியுமி	913	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலவிலகியுமிரோ	877	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலவுவெண்கதி	575	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலவுமழ்ப்புணி	340	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலையிலாவுலகி	612	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிலந்தவெண்குடை	687	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிழன்மணிப்புரவி	642	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிழனியிடுநெடு	456	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிறத்தெறிந்து	300	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிறைத்திங்கொளா	342	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிறையாது	570	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நிறையோதநீர்	724	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நின்மகளிவளை	172	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நின்றவப்படை	661	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
நினைப்பருநீணி	433	நீனிமக்குமுனேர்	402	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூ.		நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூக்களைவீணை	245	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்டுவிடுவேத	422	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்டுவிடுகலல்	200	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்டுவிடுகெழி	605	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்ணியவரிபொ	498	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்மதிபோன்று	755	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்முத்தமேற்றி	82	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூண்வகுநூண்	109	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூனிகொண்டன	355	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூனேமடிநோவ	445	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூ.		நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூல்புடைத்தாற்	315	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூல்பொரவரிய	144	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூல்கிடங்கொடு	847	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
		நூற்படுபுவன்	173	நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299
				நெய்ப்பெயர்நீளெரி	299

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பக்கத்தாற்	58	பண்ணடிவீழு	325	பலிகொண்டுபேரா	199
ப்கல்வரைப்பவளச்	885	பண்ணமைதேரி	515	பவவத்தங்கட்	489
பகைநரம்பிகை	620	பண்ணார்களிறே	809	பவவத்துப்பிறற்	508
பகைபுறங்கொடு	324	பண்ணார்களிவிப்	320	புவழங்கொள்	377
பகைவருள்ளமும்	531	பண்ணார்பனை	860	பவழவாய்ச்செறு	120
பச்சிறும்பெஃகிட்	665	பண்ணியல்யானை	231	பவழவாய்பரவை	62
பச்சிலைப்பட்டு	606	பண்ணுரைமகளிர்	770	பழங்குழைந்தனை	354
பச்சைமால	918	பண்ணுலாங்கிளவி	434	பழங்கொட்டெங்கிலை	18
பசுங்கதிர்க்கடவுள்	190	பண்ணென்றுபாட	227	பழியொழுகிட	723
பசும்பொன்செய்	53	பணிசெய்யாத்	466	பழுத்ததீம்பலவின்	890
பசும்பொனினுலகிற்	896	பணித்தகுதோல	309	பள்ளிகொள்களிறு	276
பஞ்சிகொண்டெழு	855	பணிவரும்பைம்	223	பளிக்கதைப்புழை	63
பஞ்சிகுழல்சூற்	743	பனைமுனிந்தநூல்	644	பளிக்கொளிமணி	200
பஞ்சிமெல்லடி	670	பத்தியிற்குயிற்	434	பற்றாமன்னனகர்ப்	99
பஞ்சியடரணிச்ச	107	பத்திரக்கடிப்பு	658	பற்றார்வஞ்செந்த	881
பஞ்சியடிப்பவள	41	பதுமகஞ்ஞமான்	236	பற்றந்தியறநுக்கி	641
பஞ்சியனையவேய்	111	பதுமையைப்பாம்பு	378	பதவைமாநாகம்	381
பஞ்சிதைக்கொண்ட	451	பந்தட்டவிரலி	766	பதையஞ்சுங்கும்	519
பஞ்சுசூழ்பரவை	256	பந்துமைந்துற்	569	பன்மணிக்கடகஞ்	381
பட்டதெனக்கை	275	பரத்தையர்த்தோ	788	பன்மணிக்கதிர்	908
பட்டபழிவெள்ளி	546	பரத்தொளியுழி	192	பன்மலர்ப்படலைத்	386
பட்டவர்த்தப்பலிற்	36	பரவைவெண்ணடிகை	796	பன்மாண்குணங்கட்	4
பட்டவெல்லாம்	470	பரிதிப்பட்டது	387	பன்னலம்பருசி	657
பட்டியன் தகண்டற்	197	பரிந்தமாலை	398	பனிமதியின்	455
பட்டுலாய்க்கிடற்	594	பரிந்தமுனின் த	506	பனிமயிர்குளிர்	712
படநாகந்தோ	453	பரியகஞ்சிலம்பு	603	பனிமுகின்முனை	812
படம்புனைந்தெ	424	பரிவுற்றற்பய	476	பனிவரைமுனைத்த	657
படம்லிரிகாகஞ்	296	பருகிப்பாயிருணிற்	404	பனைக்கையானை	635
படுகண்முழவின்	630	பருகினேற்கொளி	774	பா.	
படுகண்முழவும்	831	பருகுவாரித்புல்லி	418	பாகவரைவாங்கிப்	313
படுதிரைப்பவழவா	64	பருந்துரிழ	225	பாக்கிளமாதவர்	420
படுபழிமைதக்கலா	68	பருமணிப்படல்	600	பாசவல்லிடிப்ப	27
படுமணிப்பைம்பொ	622	பருமித்தகளிறு	162	பாசிப்பாசத்து	483
படுமைழபருவம்	355	பருமித்தகளிறு	83	பாசிலைசுருட்டி	577
படைப்பருங்கற்பி	173	பருமுத்தமையும்	445	பாசிலைசுருட்டுபு	434
படைமலர்நெடுங்	304	புல்கதிர்மணிபு	620	பாசிகைழபாவை	180
பண்களிர்தினி	412	புல்கதிராரும்	614	பாட்டருங்கேவல	887
பண்களியப்பருகி	74	புல்கழியும்பயினும்	76	பாட்டினைக்கேடட்	510
பண்கெழுமெல்லிர	71	புல்லும்பெயர்கைத்	115	பாடகஞ்சுமந்த	150
பண்டவழவிரலிற்	76	புல்லினுற்குகிந்த	137	பாடல்வண்டு	361
பண்டியார்ப்பண	316	புல்லினைப்பவளப்	174	பாடலொடிப்பை	373
		பலகைசெம்பொ	282	பாடலோசை	264

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பாடன்மகளிரும்	615	பாறுடைப்பருதி	177	புடைத்தென்	285
பாடினருவிப்	614	பாறைபடுத்தி	133	புடைதாழ்குழை	653
பாடினாழ்வை	596	பான்மிடையமிர்ந்து	904	புடைசுரத்தொழி	32
பாடுதும்புாவை	594	பானுப்பிறைமரு	93	புடையிருகுழையி	126
பாடுபாணிமுக	288	பானிறக்கவரி	542	புண்டோய்த்தெடு	13
பாடுவண்முருந்த	580	பானிறப்பனிவரை	177	புண்ணவாம்பு	448
பாண்டலாய்ப்	725	பானுரைய்யன	726	புண்ணிடக்கொ	89
பாத்தும்பசும்	33	பானுரையினெய்	717	புண்ணுமிழ்குருதி	507
பாத்தில்கீர்ப்	538	பி.		புண்மல்குமத்த	528
பாம்பெழப்பாம்பு	380	பிடிக்கைபோலும்	111	புண்முழுதிமை	493
பாய்த்ததுகலின்	242	பிடிக்கைவென்று	779	புணர்ந்தவாயிரித	159
பார்க்கடல்பரு	890	பிடிமருணடை	787	புணர்மருப்பியா	475
பார்க்கெழுபைம்பொ	251	பிடியொடுநின்ற	341	புணர்வின்னினிய	406
பார்க்கையதத்த	642	பிண்டமுண்ணும்	538	புணரிபேர்ந்திது	894
பார்க்கலிபரவைத்	542	பிண்டியின்கொழு	874	புதிதினிட்டபூர்	217
பார்க்கிசையுலக	251	பிணிக்ஞலத்தக	351	புதுக்கலம்போலும்	612
பார்க்ககழுநர்	802	பிரிதலும்பிணியு	906	புதையிருளிரியப்	624
பார்க்குரவம்பல்ல	626	பிரிந்தவற்கிரங்கி	410	புரவியுங்களிது	607
பார்க்கதொல்	917	பிங்கித்தெனெழு	634	புரிக்குழன்மடர்	777
பால்பார்த்தன்ன	169	பிள்ளையுள்புகுந்	132	புரிமுத்தமாலை	669
பால்வளைபாந்து	844	பிள்ளைவெண்பிறை	691	புரிவளையலதி	610
பால்வெண்டிக்	692	பிளிறுவான்முரசு	755	புருவச்சிலைதுதம்	913
பாலருவித்திங்க	92	பிறங்கினகெடுந்	450	புல்லாருயிர்செருத்த	859
பாலவியும்பூவும்	315	பிறந்தநீயும்பூம்	99	புல்லுண்புரவி	864
பாலையையசின்தை	898	பிறந்தவர்க்குழவி	821	புல்லும்போழ்தி	402
பாலாராலிப்பை	330	பிறந்தவர்க்கொ	758	புல்லுமல்லியும்	420
பாலினாழ்ச்சிமடி	762	பிறந்துகாமம்பெற்ற	756	புலந்தவள்கொடி	308
பாலுடையமிர்தம்	112	பிறன்லமர்த்தக்கே	212	புலம்பொடுதேவி	122
பாலுவிதுகோவ	586	பிறையதுவளரத்	81	புலவியுண்மகளிர்	785
பாவனைமரிஇப்	910	பிறையார்திருதுத	226	புலாத்தலைத்தி	567
பாவைநீபுலவி	307	பிறையெயிற்றெரி	632	புலிப்பொறிப்போ	84
பாவையவளிருக்கு	183	பின்னிவிட்டபிடி	485	புலியாப்புதுத்திக்	636
பாவையன்னவர்	44	பி.		புள்ளிநீர்வழந்தது	851
பாழிகம்படை	235	பிலிசன்மாமயிலும்	76	புள்ளிரைப்பன்ன	237
பாளைமென்கழுவின	45	பிலிமாமயிலெரு	627	புள்ளின்வாயுரை	310
பாளைவாய்கழு	358	பிலைசெய்துபெற்ற	178	புள்ளும்பாழும்	747
பாற்கடல்போல	917	பி.		புள்ளுவர்கையினு	850
பாற்கடற்பனி	795	புக்கான்சுதஞ்சன	881	புள்ளொன்றெனொ	141
பாற்கடல்முனை	696	புகழ்ந்துரைமகிழ்	764	புந்திடைவெருளி	382
பாற்கதிர்ந்திங்கட்	818	புகழ்வரைச்செ	553	புறக்கர்மணி	474
பாற்கவையறிந்த	20	புகையவாலிய	388	புறவணியூவிரி	133
பாற்றுளிபவன	351	புகையார்வண்ணப்	779	புன்காஞ்சித்தாது	198

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
புனமாமயிலே	445	பூவியல்கோயில்	493	பைத்தரவத்திரை	517
புனலெரிதவழற்	354	பூவினுட்டமுஞழ	579	பைத்துநின்மகளிர்	531
புனைகதிர்ந்திருமணி	102	பூவினுட்டிற்ந்த	100	பைத்தொழும்மகளிர்	728
புனைகதிர்ப்பொன்	661	பூவினுள்ளவள்	907	பைத்தாகப்பள்ளி	10
புனைகதிர்முப்புத்	658	பூவுடைத்தேரி	530	பைம்பொற்புளகப்	248
புனைதார்பொர	407	பூவுண்டகண்ணை	571	பைம்பொனியிர்	197
புனைமருப்பமுந்த	842	பூவைகிளிதோகை	834	பைம்பொனினு	267
புனைமலர்த்தாரி	439	பூவைபுக்கிளியுங்	723	பையர்விழுக்கப்	451
பூ.		பூவைபுக்கிளியுமன்	121	பேர.	
பூக்கணர்வினை	264	பே.		பொல்கல்வெம்முலை	812
பூக்கணவ்விபி	387	பெண்ணிடர்விடுப்ப	513	பொங்கியநீயிர்	166
பூக்கழலாணைப்	480	பெண்ணுயிரவல	296	பொங்குமணிமுடி	754
பூக்கழற்குருசிற்ந்த	97	பெண்ணெனப்	468	பொய்கைபோர்	667
பூஞ்சதக்கையிர்	591	பெண்பால்வர்கட்	570	பொய்கையுட்	414
பூஞ்சுலாமவன்	645	பெண்பெற்றபொ	734	பொய்யொடுமிடை	853
பூணிமலையவன்	305	பெண்மைநீண்டவன்	112	பொரியரைஞாழலு	162
பூனினைன்றக்க	856	பெய்யார்முதிவிற்	677	பொருகியலுகளிப்	540
பூனெடேந்திய	303	பெயன்மழைப்	389	பொருக்கனத்தா	644
பூத்தகிவலும்	555	பெரியவாட்டடங்	817	பொருசாஞ்சலாகை	490
பூத்தகோங்குபோற்	132	பெரியவன்பத்	815	பொருதிதியருவி	295
பூத்தகோங்கும்	52	பெருந்தகைக்குருசி	171	பொருந்தலாற்புல்லி	552
பூத்தகைகொம்பு	812	பெரும்பெயர்ப்	67	பொருந்தியவுலகி	104
பூத்தலைவாரணப்	42	பெரும்பொருணிதி	730	பொருந்துபெற்	192
பூத்தின்றுபுகன்று	125	பெருமகற்காக்கம்	106	பொருமதயானை	613
பூத்தொழியாப்	431	பெருமகன்காதற்	631	பொருவருக்குரை	562
பூந்துகில்புனைகல	869	பெருமனைகுறுக	180	பொருளுடைவாய்	107
பூந்துகில்பொருதி	438	பெருமுழங்கு	737	பொலிவுடைத்தாரு	843
பூந்துகிழ்கொடுத்த	540	பெருவலியதனை	655	பொழிந்தருகாதல்	439
பூந்துகின்மலை	553	பெருவெண்டி	487	பொழிந்தருஞ்ச	382
பூநிறைசெய்த	783	பெற்றகழுண்டு	723	பொற்கச்சார்த்த	319
பூப்பிரவார்பொன்	860	பெற்றவுந்நியித்	339	பொற்குடந்திரும	763
பூப்பெய்செம்பொ	111	பெறுமன்பினளென்	444	பொற்குன்றியினம்	311
பூம்பாவைவந்து	574	பே.		பொற்சிறுதேர்	33
பூமாலையுழற்	497	பேதைமையென்னு	409	பொற்பமைதாமக்	601
பூமியும்பொறை	301	பேரூரிமேம்பை	119	பொற்புடையபூநா	864
பூமியையாடற்	396	பேரிடர்தன்க	742	பொற்புடையயு	500
பூமுற்றுந்தடங்க	823	பேரினும்பெண்டி	307	பொற்புண்ணுமந்த	10
பூமென்சேக்கை	390	பை.		பொற்புண்ணுமந்து	676
பூவணையமளி	309	பைங்கண்மணி	573	பொறிகுலாய்க்	499
பூவரம்பாயகோதை	334	பைங்கண்ணையெ	685	பொறிதவருருக்க	531
பூவலர்த்தாரினுள்	332	பைங்கதிர்மதிய	379	பொறியியலிழியும்	556
பூவார்புனலாட்டி	321	பைங்கழன்மன்னர்	828	பொறியிறுபாவை	105

செய்யுள்காரர் தி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பொறியின்மே	637	போதெனக்கிடந்த	375	மடமாமயிலே	447
பொறுதலிலங்கு	564	போதொடுகின்	464	மடலணிபெண்	596
பொன்செய்குடன்	182	போர்க்கோலர்க்கி	679	மடற்பனைக்குழா	727
பொன்செய்வெய்	263	போர்த்தகல்	637	மடையலிழந்த	92
பொன்சொரிகதவு	41	போர்த்தெய்த்	660	மண்கணைமுழுவம்	192
பொன்பனிப்புறம்	775	போர்ப்பண்ணமை	139	மண்கனித்தபொன்	912
பெருநன்மகரம்வாய்	196	போர்ப்பமைமழு	234	மண்காவலையிழா	553
பெராவ்வரைநிலை	841	போர்மயிர்க்கேட	642	மண்டேழ்மணி	678
பொன்வரைபொரு	604	போழ்த்துகடிகேமி	91	மண்டலநிறைந்த	189
பொன்வினைத்த	413	போழ்மதிபோற்	806	மண்டலிமற்றிதென்	379
பொன்மியலுயி	397	பௌ.		மண்டித்தமோ	916
பொன்முஞ்சாகத்	394	பௌவரீர்ப்	266	மண்ணகங்காவலின்	64
பொன்முஞ்சுமார்ப	9	ம.		மண்ணகங்காவன்	362
பொன்முலாம்பொ	852	மகரவெல்கொடி	278	மண்ணகம்மடந்தை	185
பொன்னகரவிதி	859	மங்கலப்பெருங்	696	மண்ணாரமஞ்சளு	805
பொன்னகருள்வே	523	மங்கலமடிந்த	522	மண்ணிடமலிர	189
பொன்னகராழிற்	712	மங்கலவணியினர்	185	மணியிசைக்கிட	352
பொன்னகருவட்டி	620	மங்கலவெள்ளை	433	மணமாலைமடந்தை	646
பொன்னணிகா	351	மங்குலாயித்புகை	871	மணிக்கண்மா	726
பொன்னணிதிதி	360	மங்கைக்குரியான்	574	மணிக்குடமழுத்தி	437
பொன்னணிமணி	344	மங்கைநல்லவர்	271	மணிசெய்கந்த	298
பொன்னரிமாலைதா	326	மங்கைமனுவனைய	805	மணிசெய்வீணை	714
பொன்னரிமாலைபூ	731	மங்கையர்தம்மொடு	829	மணித்துணரணைய	817
பொன்னறையு	591	மங்கையர்பண்	578	மணிரிதமாமை	487
பொன்னனாப்புண	243	மஞ்சிவர்மணிவரை	840	மணிபுனைசெம்பொற்	40
பொன்னாவழி	883	மஞ்சிவர்மின்ன	664	மணிபொதிதுகிவிற்	510
பொன்னியல்குரு	308	மஞ்சுசூழ்வதனை	95	மணிமகரம்வாய்	56
பொன்னியன்மணி	596	மஞ்சுசூழ்வரை	405	மணிமதக்களிறு	316
பொன்னிலஞ்சென்	597	மஞ்சுசூழ்விசும்	524	மணியறைந்தன்ன	106
பொன்னிலத்தெ	428	மட்டுடமல்லன்	285	மணியியல்சீப்பிடச்	763
பொன்னிநக்கோ	652	மட்டலர்வனமலர்ப்	882	மணியியல்வனச்	344
பொன்னினாகும்	560	மட்டவிழ்கோதை	597	மணியியல்வள்ளத்	604
பொன்னுகம்புர	147	மட்டவிழ்கோதைவா	114	மணியியற்பாலி	361
பொன்னுகடைய	522	மட்டவிழந்ததாரி	212	மணியிருதையுஞ்	296
பொன்னேவிட்ட	218	மட்டார்பூம்பிண்டி	454	மணியின்மேற்	501
பொனக்கொடி	61	மட்டுலார்தாரி	238	மணியினுக்கொளி	900
பொ.		மட்டுவாயலிழந்த	344	மணியும்முத்தும்	115
பொகமகளிர்வலக்	630	மட்டுவினிகோதை	590	மணியுமிழ்திருக்	897
பொருமாமழை	693	மட்டொளித்துண்	730	மணியுயிர்பொன்	903
பொதலிழந்தெரிய	376	மட்டத்தையநல்லார்	832	மணியுறைதழிப்பது	878
பொதுலாஞ்சிலை	388	மட்டதைத்தித்தினி	319	மணியெழுவனைய	464
பொதுவாயிதிற்த	128	மட்டதைபெண்	617	மணியொலிவீணை	511

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மணிவண்டும்மா	440	மல்குருக்கற்பக	903	மறைவல்லாந்து	204
மணிவண்டொன்	780	மல்லலயாண	629	மன்பெரியாமனமு	260
மணிவரையெறி	874	மல்லலக்கங்கை	604	மன்மதன்மணிக்	591
மத்தம்புல்லிய	132	மல்லலந்தெங்கின	25	மன்மதனென்னிக்	549
மத்திமதேசமா	474	மல்லலைத்தெழுந்து	85	மன்மத்கிடனாமணி	564
மத்திரிப்புடைய	233	மல்லந்றொல்வளத்	466	மன்மதன்மாமயி	630
மத்திரனென்று	396	மல்லன்மலையணைய	808	மன்மதனுமெனிக்	27
மதியகடுகிஞ்சு	426	மல்லன்மாக்கட	872	மன்மதனுமெனிக்	815
மதியக்கெடுத்த	12	மல்லன்மாக்கடலி	177	மன்னர்களுவகுண்	246
மதியம்பொழி	901	மல்லன்மணிக்	298	மன்னர்கோயி	488
மதியறியாக்குண	899	மல்லிகைம்மலிந்த	331	மன்னர்தம்பெரு	336
மதியினுக்கிவந்த	297	மல்லிகைமணன்	429	மன்னவகைமதி	886
மதியுஞ்சுடரும்	827	மல்லிகைமரையு	268	மன்னவவருளி	336
மதுக்களிகெடுங்	306	மல்லுறையலகைகள்	448	மன்னவன்சிறு	480
மதுக்குடம்விரி	581	மல்லுவித்தாவி	813	மன்னவன்பகை	77
மதுக்குலாமலக்கன்	532	மலரணிமணிக்	372	மன்னவன்மறவெ	875
மதுக்கைமரையு	501	மலரேந்துசேவடி	472	மன்னவன்னிகை	430
மதுமடைதிற	338	மலிந்தன்மரையு	879	மன்னவன்னிகை	542
மதுமுகத்தலந்த	499	மலிந்தொகை	348	மன்னன்செய்த	345
மந்தாரமாமரையு	685	மலைபகலிழக்குரு	124	மன்னனாக்கோர்	631
மந்தாரமரையு	569	மலையச்செஞ்சார்து	634	மன்னனாக்	348
மந்திரக்கேட்டு	244	மவ்வலன்	315	மன்னகலினைப்பட்	57
மந்திரத்தரசன்கா	255	மழகளிந்தெருத்	398	மன்னினைபெயர்	137
மந்திரத்தரசன்வல்	168	மழைக்குரலுரு	903	மன்னுநீர்மொக்கு	450
மந்திரமருந்திவை	852	மழைதவழ்சோலை	165	மனத்திடைச்செ	287
மந்திரமறந்து	376	மழைமொக்குளன்	320	மனைப்பெருந்	364
மந்திரமன்னன்	170	மழையிடைக்குளி	395	மா.	
மந்திரமூன்றுந்	513	மழையொடுகுழந்	492	மாக்கடம்பெருந்	645
மந்திரவிதியின்	710	மற்பகம்மலர்ந்த	699	மாக்கலின்வளர்	856
மயக்கப்போர்	893	மற்றழகன்கண்ட	545	மாகநீர்வசம்பிடை	177
மயற்கையிம்மக்	411	மற்றவடந்தை	185	மாகம்முழக்கின்	675
மயிர்வாப்ச்சிறு	617	மற்றவள்சொலக்	516	மாசுறுமணிபு	603
மயிரொறிகத்தரி	56	மற்றவனுலோகபா	651	மாசித்திக்கன்	850
மயிலினமிரியவாக்	463	மற்றிம்மாநகர்	270	மாசிலாள்பிந்த	427
மயிலினாடலுமந்தி	392	மற்றிமாத்தன்	385	மாசொடுமிடைத்து	521
மரகதமணிப்பசும்	253	மறக்கொள்வெங்க	312	மாடமோங்கும்வள	97
மரவநாகமணன்	559	மறப்படைபிசித்	240	மாடியந்தரணை	168
மராமரமேழமெய்த	481	மறுமுயற்றிவந்த	203	மாதர்தன்வன	721
மருங்குலுமொன்று	208	மறுவதமணியின்க்	128	மாதர்பாழ்த்தவா	202
மருடகுமல்லிகை	703	மறுவதவனந்	739	மாதர்வாழ்வுமண்	178
மருப்பினால்வேழம்	248	மறையார்வேள்வி	319	மாதரர்க்கள்கற்பி	333
மருமகன்வலந்தது	61	மறையொன்று	753	மாதுவப்பெருமை	526

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மாதவன்சரிதமுந்	887	மாணிடம்பழுத்தன	554	முட்டிவட்டணிய	856
மாதவனெனப்பெய	826	மானுமானுயிங்க	163	முடிசெழுமன்னன்	493
மாதிரியுழம்புழை	390	மீ.		முடிச்சடைமுனிவ	660
மாதிரியிலினல்	145	மிக்கநாளினால்	130	முடித்தலைமுத்த	784
மாதிரிமாவுஞ்	734	மிக்கார்த்தக்கேட்டி	366	முடிமனரொழுதரு	643
மாநகர்சுதி	345	மிகவாயதொர்	407	முடியணியமரு	878
மாநீர்மணிமுடி	400	மிகுகொடாமுத்த	436	முத்தகநிறைந்த	716
மாநீர்மணிமுடி	704	மிடைத்தமாமணி	288	முத்தணிந்தமுக்கு	793
மாமனுருநதும்	19	மின் தவழ்மணிவகை	498	முத்தம்வாய்	51
மாய்தலும்பித்த	851	மின்மெளித்தெழுதி	117	முத்தமாலைமுப்பு	49
மாரிமல்குவளங்	743	மின்றோய்வகை	616	முத்தார்மருப்பினி	778
மாரியித்தகடுக்கணைத்	88	மின்னடுக்கையிரு	103	முத்திலங்காகக்	411
மால்வகைத்தொடுத்	141	மின்னணங்குறு	304	முத்துடைவெண்	32
மால்வகையயிது	181	மின்னாசிலம்பிற்	838	முத்துமிழ்திரை	709
மாலைமேனையா	677	மின்னினைத்தபை	527	முத்துமிழ்முநீர்	432
மாலைக்கணம்பல்	660	மின்னிலக்கெய்கி	337	முத்தலாய்நடல்	732
மாலைக்கதிர்வேன்	472	மின்னிலக்கெயி	346	முத்தொளிர்தாம	873
மாலைக்குடைமன்ன	810	மின்னினுன்மலையை	335	முதிர்பெயன்முரி	170
மாலைச்செற்றான்	673	மின்னினிள்கடம்	567	முதுமாற்பொந்து	251
மாலைறுதிகொண்டு	89	மின்னுகுழையினர்	615	முந்திர்த்தடிந்த	735
மாலைப்புந்தம்மாலை	850	மின்னுங்கடந்திரை	684	முந்திரைக்கூறிய	61
மாலைபலதாழ்ந்து	586	மின்னுடைமணி	359	முநீர்ப்படுசங்	8
மாலைமகனினிந்த	780	மின்னும்பூனும்	502	முநீர்ப்பவளத்	321
மாலைமாமதிவெண்	629	மின்னுமிழ்வை	697	முநீர்ப்பிடந்த	5
மாலைபுக்கண்ணி	641	மின்னுமிளிர்நூல்	159	முநீர்வலம்புரி	914
மாலைபுக்கார்த	568	மின்னுவாட்டட	265	முயங்கினுஞ்சொன்	448
மாலைபுப்பசும்பொ	33	மின்னுளேபித்த	415	முரசுமார்த்தபின்	692
மாலைவாழின	393	மின்னெனயினிரும்	507	முரணவியவென்று	371
மாலைவாண்முடி	691	மின்னேரிடையா	322	முரல்வாயகுந்	738
மாலைவாய்க்கெ	647	மின்னொப்புடைய	280	முருக்கித்தகுலிக	428
மாலைவெள்ளரு	367	மின்னொர்ப்பும்பொ	395	முருகுகொப்புளிக்	551
மாவடுமருட்டு	428	மின்னொருகுசாய	156	முருகுடைந்தபூக்	912
மாழ்கிவெய்துயிர்த்	384	மீ.		முருகுலாமுல்லை	237
மாழ்குபுமயங்கி	526	மீண்டவரேகுதலும்	286	முருகுவார்முதுலா	388
மாத்தமொன்று	274	மீன் கணினைவும்	22	முருகுவிண்ணலா	299
மாத்தவார்மலைப்	343	மீன்சேர்குழாயனை	194	முருகுவிம்மிய	391
மாத்தவார்மதப்படை	37	மீன் தயங்குதிக்கண்	901	முருகுவிம்முகோ	217
மாத்தவவன்சேனை	655	மீனெறிதுண்டில்	245	முருந்தணியன்	757
மாத்தவவென்ற	621	மீனெறுயர்த்த	6	முல்லைகுழமுல்லை	888
மாண்வடிராந்து	661	மு.		முல்லைப்பூம்பந்து	230
மாணக்கவரிமணி	615	முகமணிமுத்தி	913	முல்லைமுக்கைசொரி	758
மாணயாநோக்கி	532	முத்தித்தலைமதிய	184	முல்லையங்குழ	47

செய்யுள்காரதி.

சுசுக

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
முலைத்தட்டுசேதக 20	முழிவாய்முல்லை 255	மொய்யம்மர்ஞாட 817
முலைமுகஞ்சுமந்த 791	மெ.	மொய்வார்குமுலார் 671
முலைமுதறுமந்த 736	மெய்ப்படுசாந்தம் 852	மோ.
முலையின் மபெண் 679	மெய்ப்படுதாரை 770	மோட்டிளங்கு 494
முலைவட்டப்பூணு 638	மெய்ப்படுமுதுபுண் 886	மோட்டும்முதநீர் 139
முலைவைத்ததடத் 444	மெய்பெறுவெழுத் 59	மோட்டுமுதுநீர்ம 522
முழங்கின் வின் 696	மெய்யணிபசும்பொ 41	மோடுகொண்ணி 688
முழங்குகடனெந்தி 898	மெய்யுரைவிளங்கு 832	மோடுடைகரி 95
முழங்குதிருமணி 897	மெய்வகைதெரி 423	மோதுபுடிபுண்ட 158
முழங்குதெண்டிரை 299	மெல்லென்சிலம் 228	யா.
முழவங்கண்டுயி 262	மெல்லிரன்மெலிய 112	யாண்டுநிறைந்தே 524
முழவணிமுதுநகர் 42	மெலியவர்பெற்ற 790	யாண்டையாயை 442
முழவின்னிசை 357	மெழுதினற்புனைந்த 409	யாப்புடையாழ் 584
முழவுஞ்சகசு 47	மெழுஞ்செய்ப்படம் 470	யாமகளிதுநீர் 318
முழவெனத்திரண் 116	மெள்ளவேபுளுவக் 791	யாவராயினு 79
முழாத் திரண்மொ 871	மென்றினைப்பிதக் 50	யாவளையாயினு 306
முழுதாரயின்னு 912	மே.	யாவளையானுமாக 219
முழுதுமுந்திரிகை 888	மேகம்மீன் மயின் 114	யாழ்கொன்றிளவி 606
முழுதுமெய்நல்ல 772	மேகமேமிடைந்து 165	யாழங்குமுதுவம் 782
முழுதுகெழிலை 766	மேகலைப்பரவை 658	யானலனெளவை 558
முழுநீர்வளைமேய்த 826	மேவிநம்பிக்கு 235	யானைக்கும 889
முழுப்பதகர்தாடு 806	மேந்திகுத்பகமாலை 880	யானையுளரசன் 702
முழைமுகத்திடி 87	மை.	யானைவெண்முருப்பி 359
முளரிமுகநாக 832	மைத்துனநீண்ட 675	யானைவெண்முருப்பு 458
முளரிமர்க்காடு 249	மைத்துனன்வன் 316	வ.
முளைத்தெழுபருதி 905	மைத்திரண்டவார் 758	வசையநரிதை 340
முளைத்தெழுமுகிய 307	மைதோய்வரை 619	வஞ்சயின்மனத்தி 178
முறிந்தகோல 681	மைத்தர்தம்வண் 862	வஞ்சவாய்க்காமுள் 449
முறுவன்முன்சிறிய 461	மைத்தரைப்பார் 554	வஞ்சிவாட்டிய 567
முன்னுபுகீழ்த் 763	மைத்தரோடுடி 43	வட்டச்சுருதையர் 193
முன்னொருகா 528	மைத்தாற்றைய 702	வட்டம்மலர்த்தா 677
முனித்தலைக்கண் 732	மைபூத்தலார்த 636	வட்டிகைப்பா 605
முனிமைமுகடாய 472	மைபொதிருவனை 884	வட்டிகைமணி 333
முனிவரும்போக 173	மையணிமதயா 701	வட்டுடைப்பொலி 146
முனிவருமுயன்று 369	மையல்யானையின்பு 683	வட்டுடைமருங்குல் 237
முனைத்திறத்தி 217	மையல்யானையின்பு 17	வடகமுந்திதுந் 145
முனைவற்றொழுது 681	மையலங்களிற் 309	வடதிசைக்குண்ட 229
மு.	மையன்மதயானை 181	வடதிசையெழுந்த 665
முகுதேன்வாரியல் 495	மையார்டெடுங்கண் 228	வடமலைப்பொன்ன 830
முகுதேனிறுலில் 41	மையில்வாணெடுங் 408	வடிக்கண்மகளிர் 283
முகித்தேந்தாரி 69	மோ.	வடிகயிறுய்ந்து 244
முவாமுதலாவுலக 1	மொய்ப்படுசாந்தம் 660	வழுத்தபோத்தொடு 519

சகலச் செய்யுளகர்த்தி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வெண்ணெய்க்காய்	766	வம்புகொண்டிரு	137	வள்ளிவாரிய	459
வெண்ணெய்க்காலி	411	வம்புகடைமுறை	149	வள்ளுகிர்றுதியி	537
வெண்ணெய்க்குடுகி	891	வம்புலிக்கிவரு	193	வள்ளுகிர்வரித்த	730
வெண்ணெய்க்குழப்ப	588	வயிரம்பேயந்த	346	வளமலரணியப்	210
வெண்ணெய்க்குழை	461	வயிரமணிக்கலன்	545	வளமுடிநடுபவர்	21
வண்ணக்கயாற்கலி	53	வயிரமுண்ணிரை	801	வளர்த்தகைத்	741
வண்ணக்கயாற்குண்ட	481	வயிரவரை	38	வளர்த்தசெம்மை	403
வண்ணக்கயாற்குண்ட	55	வயிரவல்லுமிழும்	505	வளர்ஷபம்	357
வண்ணக்கயாற்குண்ட	475	வரிக்கழற்குருசின்	604	வளைக்கையா	21
வண்ணக்கயாற்குண்ட	708	வரியநாகமணி	890	வளைகடல்வலை	335
வண்ணக்கயாற்குண்ட	659	வரிவளைபரவ	43	வளைநிறவார்	252
வண்ணக்கயாற்குண்ட	365	வருக்கையின்கனி	555	வளைபசுந்தர	534
வண்ணக்கயாற்குண்ட	735	வருக்கையின்பழ	694	வளையறுத்தனைய	43
வண்ணக்கயாற்குண்ட	107	வருந்தியின்றூண்	486	வளைகலக்குயவ	755
வண்ணக்கயாற்குண்ட	60	வருந்தூர்மைய	358	வளைகலத்திகிரி	536
வண்ணக்கயாற்குண்ட	475	வருவார்நகடுகள்	509	வா.	
வண்ணக்கயாற்குண்ட	885	வரைநிரையரு	43	வாக்கணங்கார்	432
வண்ணக்கயாற்குண்ட	180	வரையகன்மார்	429	வாக்கினிற்செய்	718
வண்ணக்கயாற்குண்ட	520	வரையின்மங்கை	393	வாசநற்பொடியு	387
வண்ணக்கயாற்குண்ட	582	வரையுடுத்தபள்ளி	522	வாசநீலங்கழு	490
வண்ணக்கயாற்குண்ட	182	வரையோடுமுரு	648	வாசநெய்வண்டு	190
வண்ணக்கயாற்குண்ட	131	வரைவிழித்தமை	215	வாசமிக்குடைய	451
வண்ணக்கயாற்குண்ட	744	வரைவளைவளர்	701	வாசவெண்ணெயும்	264
வண்ணக்கயாற்குண்ட	86	வல்லதெனையென்	589	வாட்கையம்	902
வண்ணக்கயாற்குண்ட	425	வல்லவன்வடித்த	906	வாட்டிற்செய்து	558
வண்ணக்கயாற்குண்ட	477	வல்லவன்புனைந்த	544	வாட்டபடையனுங்க	136
வண்ணக்கயாற்குண்ட	497	வல்லவன்புரிபொறித்த	66	வாட்டாதமலை	740
வண்ணக்கயாற்குண்ட	465	வல்லபுரியின்ற	176	வாண்மதர்மழை	705
வண்ணக்கயாற்குண்ட	758	வல்லபுடைக்கைக	23	வாண்மயின்னுவண்	268
வண்ணக்கயாற்குண்ட	552	வலைப்படுமானெ	133	வாண்முகத்தலர்ந்த	147
வண்ணக்கயாற்குண்ட	794	வலைப்படுமானெ	744	வாணிக்மொன்றுந்	237
வண்ணக்கயாற்குண்ட	272	வழங்குதாரவன்	721	வாணுதற்பட்ட	374
வண்ணக்கயாற்குண்ட	294	வழங்குவங்கக்	264	வாமான்நின்	480
வண்ணக்கயாற்குண்ட	531	வழிவரல்வருத்	481	வாய்ச்சிவாயுறுத்	818
வண்ணக்கயாற்குண்ட	187	வழிவளர்மயிலஞ்	602	வாய்ந்தவிம்மாதர்	593
வண்ணக்கயாற்குண்ட	389	வழுவுண்மார்த	694	வாய்ப்படுங்கேடு	844
வண்ணக்கயாற்குண்ட	587	வழைச்சுறுசாடி	473	வாயழலுயிர்க்கு	848
வண்ணக்கயாற்குண்ட	546	வள்ளநீராமங்கை	262	வாயிற்றேரண்க்	872
வண்ணக்கயாற்குண்ட	258	வள்ளலையாச	433	வார்குழைவில்லிட	72
வண்ணக்கயாற்குண்ட	884	வள்ளற்கைத்தல	17	வார்சிலைவடிப்	427
வண்ணக்கயாற்குண்ட	377	வள்ளறன்வல்ல	379	வார்செலச்செல்ல	147
வண்ணக்கயாற்குண்ட	339	வள்ளியின்னமு	420	வார்தருதடங்	96

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வார்தளிர் ததை	400	வானவர்மகளிர்	785	விம்முறுவிழும	100
வார்த்திலங்கெ	430	வானவர்மலர்	874	விரிகதிர்விளங்கு	399
வார்த்துதேன்றுளி	583	வானாகமழ	599	விரிகதிராரமின்னி	713
வார்பிணிமுரசு	685	வானிடையொரு	639	விரிந்தவான் பூத்	695
வார்பொன்முடி	544	வானின்விழங்கும்	417	விரிமாமணிமாலை	70
வார்மதுத்துளி	633	வானுதறவெள்ளி	125	விரிபுமாலையன்	682
வார்பீதாடி	681	வானோரேந்தமலர்	898	விரந்தவன்செய்த	507
வார்முயங்கு	550	வி.		விரந்தாயினெயறி	654
வாரணிமணித்துடி	840	விசயனேவிசயன்	492	விரும்புமெந்நந்தி	829
வாரம்பட்டுழி	470	விசம்பிவர்மேகம்	164	விரைசெய்தாம	412
வாருடுத்தெவம்	572	விசையெயன்று	530	விரைத்தலைமாலை	696
வாருலாமுலை	494	விஞ்சைகள்வல்லே	164	வில்லிமெணி	600
வாலரக்கெறிந்த	203	விஞ்சையர்வீர	385	வில்லின்மாத்கொன்	797
வாலரிகழுவியி	254	விஞ்சையர்வெம்	639	வில்லக்கிச்சாலை	29
வாவிப்புண்ணடை	514	விட்டழல்சிந்தி	662	வில்லக்கரம்பொருத	703
வாழ்கநிள்கழலடி	308	விடாக்களிவண்டு	279	வில்லக்கலன்ன	212
வாழ்வதோருபா	348	விடுகணைவிசையி	216	வில்லக்கில்துமி	350
வாழியரிதைவ	336	விடுகணைவிசையொ	185	வில்லைபகர்ந்தல்குல்	118
வாழைமல்கிய	691	விடுசரம்விசும்	645	வில்லைவரம்பறிதலில்	188
வான்கடை	102	விடுபொறியா	539	விழுக்கலஞ்சொரிய	41
வாள்களாலே	680	விடைகுழேற்றின்	319	விழுக்கொடுவெ	464
வாள்வாயுமின்றி	142	விடையுடை	539	விழுத்தகுமணி	712
வாளரந்துடைத்	144	விண்டவருடலன்	624	விழுத்திணைப்பி	450
வாளார்திழு	573	விண்டார்த்தே	479	விழுமணிமாசு	551
ரளியம்பன	476	விண்டுவேய்கா	796	விள்ளாவியனெடும்	550
பாளிரண்டுமாறு	580	விண்ணகத்தினை	567	விளக்கமுதுறுத்த	174
வாளிழுக்குற்ற	326	விண்ணகத்துளர்	146	விளக்கினாளுலக	172
வாளினுன்மிகை	496	விண்ணகம்வணங்க	168	விளக்குபாற்கட	618
வானும்வேறு	398	விண்ணவர்வியப்	225	விளக்குவெண்	690
வானுழலைபாய்	365	விண்ணுறுசெல்	619	விளக்கொளிவிசும்	385
வானுதைநெடுங்	110	விண்ணியங்கரு	896	விளக்கொளிவிசும்	711
வாளொடுவயவர்	290	விண்ணிற்றிங்கள்	275	விளக்கொளிவிசும்ப	873
வானையின்மழ	801	விண்ணின்மேன்	904	விளக்கொளிவிசும்ப	886
வானையினான்	23	விண்ணினோடியிர்	78	விளைகபொலிக	83
வான்சுவையமிர்த	118	விண்ணுமண்ணு	347	விற்படைவிலக்குவ	177
வான்மலர்நுரை	701	விண்ணோர்மடமகள்	857	விற்புழத்தமிழந்த	136
வான்றருவளத்த	185	விண்பாற்சுடர்	751	விற்பொறிகள்	37
வானக்கிளின்று	543	விண்புகுவியன்சிறை	30	விற்றிதல்விசய	635
வானத்தின்வழுக்கி	122	விண்புதைப்பன	392	விற்றிதலான்	640
வானமினிநரும்பி	224	விண்விளக்குவபொ	692	விற்றிதனம்பி	482
வானமுறநீண்ட	158	வினையத்தார்	622	விற்றொழிலும்	524
வானரமுக்கள்	350	விம்மகிற்புகையின்	771	விண்க்குஞ்செய்	412

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வினையுறுவது	463	வெண்ணிறத்த	422	வேட்கைமை	790
வினையுறுவது	161	வெண்ணிறமலமு	191	வேட்கையூர்தர	478
வினையுறுவது	333	வெண்ணெய்போ	150	வேட்டனபெருமை	810
வினையுறுவது	317	வெண்ணெயாயது	798	வேண்டியபெருமை	500
வினையுறுவது	873	வெண்ணிறநீர்	576	வேண்டுவனம்பி	124
		வெண்மதியிழந்த	496	வேந்தனல்லவிக்	411
விக்கிஞ்சுபை	415	வெந்நிறக்குதைச்	138	வேந்திரியக்கணை	518
விக்கிஞ்சுபை	769	வெந்தழித்த	801	வேந்திரியினம்	390
விக்குநீர்விதை	631	வெந்தனம்மனம்	331	வேந்திரியினம்	327
விக்குபாக்கடவு	857	வெந்திரநாள்	231	வேடுமென்னெஞ்சு	487
விக்குநாள்	431	வெந்திருக்கும்	803	வேய்த்தவெண்	829
விட்டருஞ்சிறை	350	வெந்திரியென்போ	380	வேய்நிறக்கரும்	626
விட்டருஞ்சிறை	613	வெண்மைகொண்ட	909	வேய்நிறக்கரும்	199
விட்டருஞ்சிறை	824	வெருகுவேட்டிச்	483	வேய்நிறக்கரும்	733
விட்டருஞ்சிறை	17	வெருவிமாநகர்	683	வேய்நிறக்கரும்	45
விட்டருஞ்சிறை	743	வெல்களிறத்தச்	514	வேலின்மன்னனை	80
விட்டருஞ்சிறை	715	வெலத்தருங்குஞ்சு	18	வேலுடைத்தடிக்	491
விட்டருஞ்சிறை	421	வெவ்வாயோரி	98	வேலுடைத்தடிக்	879
விட்டருஞ்சிறை	440	வெவ்வனைசெய்யு	800	வேழமும்மதத்	177
விட்டருஞ்சிறை	675	வெவ்வனைவெருண்	124	வேழவெண்கோ	246
விட்டருஞ்சிறை	195	வெள்ளனியணித்த	188	வேழவெண்கோ	57
விட்டருஞ்சிறை	243	வெள்ளிப்போழ்	27	வேள்வியினுண்டி	284
விட்டருஞ்சிறை	569	வெள்ளியானைமென்	50	வேள்வியானைமென்	807
விட்டருஞ்சிறை	529	வெள்ளியானைமென்	229	வேற்றுமையல்லா	454
விட்டருஞ்சிறை	458	வெள்ளியானைமென்	776	வேற்றுமையல்லா	563
விட்டருஞ்சிறை	555	வெள்ளியானைமென்	496	வேன்மிடைத்த	88
விட்டருஞ்சிறை	225	வெள்ளியானைமென்	170	வேனில்வாய்க்	772
விட்டருஞ்சிறை	835	வெள்ளியானைமென்	717	வேனில்வாய்க்	689
விட்டருஞ்சிறை	653	வெள்ளியானைமென்	841	வேனில்வாய்க்	778
விட்டருஞ்சிறை		வெள்ளியானைமென்	728	வேனில்வாய்க்	538
விட்டருஞ்சிறை	471	வெள்ளியானைமென்	247	வேனில்வாய்க்	568
விட்டருஞ்சிறை	525	வெள்ளியானைமென்	176	வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	212	வெள்ளியானைமென்	447	வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	125	வெள்ளியானைமென்	192	வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	177	வெள்ளியானைமென்	136	வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	309	வெள்ளியானைமென்	560	வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	792	வெள்ளியானைமென்		வேனில்வாய்க்	
விட்டருஞ்சிறை	584	வெள்ளியானைமென்	48	வேனில்வாய்க்	

செய்யுளகராதி முற்றிற்ம்.

அரும்பதமுதலிய்வற்றின் அகராதி.

எண் - பக்க எண்.

அ, அசைச்சொல், 156, 163, 166;
உலகறிப்பொருள்மேலது, சுட்டு;
71, 72.

அஃகம் - முறைமும், 605.

அஃகிய மதுகை-குறைந்த வலி, 95.

அஃதே, 549.

அஃதோ, 677.

அஃறிணையால் விசேடிக்கப்பெற்ற
உயர்திணைச்சொல் அஃறிணை
வ்ணைகொண்டுமுடிதல், 18.

அஃறிணையை உயர்திணையாக்கறு
உக்காரடல், 282. [தல், 271, 829.

அக்காரை - உக்காரையெனவழங்கும்
ஒருவகைச்சிற்றுண்டி, 282.

அக்கினிசித்தர், 284.

அகங்கை புறங்கை ஆனப்போலும்,
அகச்சுவை, 206. [99.

அகத்தியம், 1.

அகத்தியர், 206.

அகநிலைக்கொச்சம், 725.

அகப்பரிவாரமகளிர் (அகச்சுற்றம்)
ஐஞ்ஞாற்றுவர், 92.

அகப்பாட்டு, 26, 509.

அகப்பூ - இதயகமலம், 487.

அகப்பொருள், 329.

அகம் - அகநானூறு, 6, 835; ஆகம்,
736; மருதம், 473, 608.

அகமடைதிருந்த கடல்போல், 621.

அகமார்க்கம், 206.

அகரவீற்றுப்பலவறிசொல், 26.

அகல், 709.

அகல்வு - அகத்தி, 114. [667.

அகவிதழும் அல்லியும் வேறு வேறு;

அகழி, 36, 372, 425.

அகற்றுவான் - விரியச்செய்தற்கு,

அகில், 606, 634. [810.

அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம்,

அகில்தவழும்பூவணை, 74, 485. [244.

அகிலவயிரூந்தகோதை, 95.

அகிலார்துதில், 12.

அகிற்குடம், 691.

அகிற்குடம், 167, 399.

அகிற்சேக்கை, 772.

அகிற்புகை, 110, 167, 209, 399.

அகிற்புகையமளி, 576.

அகிற்புகைப்பாவி, 793.

அகிற்மேய்வை, 586.

அகை - கூறுபாடு, 779. [801.

அகைத்தகைத்து - அறுத்தறுத்து,

அகையாது - தாழாமல், 406.

அகையேல்-வருத்தாதேவொள், 447.

அக்கதூல் - அங்காகமம், (ஐ) 764.

அக்கைலமுமேனியாய், 577.

அக்காகமமுதலியமுன்று, (ஐ) 371.

அங்காமியி - ஆகாசகாமியியென்

னும் வித்தை, 501.

அங்குரார்ப்பணம் - தன்னியமுனைக

ளைப் பாலிகைகளில் இடுவதொரு

சடங்கு; (அங்குரம் - முனை; அர்ப்

பணம் - இடுதல்) 682.

அங்கைசேர் முன்கை, 397.

அங்கைபோல்வயிறு, 57.

அங்கையென்கணிகளாக, 509.

அச்சணங்குவேலோய், 804.

அச்சணந்தி - சீவகனாடைய ஆசிரிய

அச்ச - வலி, 804. [ன், 129, 783.

அச்சதந்தெளித்தல் - அறகும் அரிசி

புமிடல், 696, 700, 718.

அச்சுறுகொழுந்தொடர் - யானைவே

கத்தை அடக்குவதொருகருவி,

536.

அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த, (வி) 9.

அச்சுமாறாபணம் - விவாகச்சடங்கி

னுள் ஒன்று; மணப்பெண்ணின்

கால்கை கல்லில் ஏற்றதல், (அச்

மா - கல்) 710.

கூசகர் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அசக்குதரிசனுவரணியம், (ஐ) 895.
அசதியாடல்-புரிகாசம்செய்தல், 545,
577.

அசலகீர்த்தி - கல்கமாலையின் சகோ
தரன் ஒருவன், 492.

அசுஷன் - சச்சந்தனுடைய சேனாபதி;
புத்திசேனன் பிதாஃஇப்பெயருள்ள
வீரனொருவன். காதம்பரியிற் புக
ழ்ப்பட்டுள்ளான்; 492, 523.

அசனீவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய
பட்டத்துயானை, 295, 622, 668.

அசாந்வாசி - ஸாயில்காப்பவன்; இ
து ஆசாரவாசியெனவும் விழங்கும்,
அசி - அரிசி, (வி) 254. [134.

அசிப்ப - சிரிப்பன், 202.

அசுணமா - இசையறிவதொரு விலங்கு
அசுப்பரிணாமம், (ஐ) 892. [கு, 413.

அசுபும், (ஐ) 893.

அசும்பிவர்காரல், 164.

அசும்பு-ஊற்று, நீர்ப்பொசிவு, 88,
152, 156, 164, 167.

அசும்புசேர்கனி, 896.

அசும்புசோரமுதல் - மலம், 852.

அசும்புதேளலங்கல் 190.

அசும்புபொன்வரை, 167.

அசும்பும், 888.

அசும்புவிழ்தல், 366.

அசுரத்தின்பாற்படுங்கைக்கிளை, 302.

அசை, அசைச்சொல்: (அ, அம், இ,
இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், கு
ரைய, மற்ற, மா, வாழி முதலன்.)

13, 18, 25, 32, 33, 54, 85, 89,

144, 160, 162, 166, 170, 184,

186, 193, 217, 243, 249, 258,

276, 279, 289, 317, 345, 352,

360, 376, 394, 395, 410, 424,

454, 458, 469; 502, 508, 510,

516, 518, 519, 525, 532, 537,

538, 542, 548, 557, 558, 647,

661, 665, 666, 668, 688, 690,

706, 758, 790, 803, 826, 842,

848, 857, 859, 875.

அசைதல் - தங்கல், 781.

அசைந்த - இளைத்த, 213.

அசைந்தசாயல், 361.

அசைவிலாப்புரவி, 65.

அசைவின் கப்பாடஞ்செய்தல், 215.

அசைவு - வருத்தம், 355.

அசைவென்னும் மெய்ப்பாடு, 805.

அசோகமரம் மாலை யால் அலங்கரிக்கப் படுதல், 419.

அசோகினிழல், (ஐ) 121, 612.

அசோதான் - பவண்மாதேவன் புத்திரன்; சீவகனுதவந்தவன் இவனே, 327, 828. [472.

அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான்,

அஞ்சல் - அஞ்சாதேகொள், 340.

அஞ்சனக்கோலினுத்தராகம், 552.

அஞ்சனத்தொடு மையணியின், 405.

அஞ்சனம், 478, 681.

அஞ்சனமணிந்தயானை, 702.

அஞ்சனமாநதி - சித்திரகூடமலையிலிருந்தி பெருகுவதொராமு, (ஐ) 357.

அஞ்சனமெழுதப்பட்டயானை, 645.

அஞ்சனவரை, 553.

அஞ்சிலோதி, 46, 212, 743.

அஞ்சுத்துழிப்புலாந்தாக்கு, 720.

அட்டமங்கலம் - அஷ்டமங்கலம், 148, 192, 696, 700, 716.

அட்டரக்கு-அட்டஅரக்கு, (வி) 146.

அட்டுந்தார், 40.

அட்டுந்தேன், 743.

அட்டுந்தேனணிந்தமாலை, 730.

அட்டுந்தேனலங்கல், 276.

அட்டுநீரருவிக்குள் மம், 849.

அட்டம் - வடியும், 40, 810.

அட்டொளியரத்தம், 36.

அடகடுமின் ஓட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டும், 758.

அடகுரி, 758. [824.

அடங்கல் - பொறிகளைவாட்டாதார்,

அடர் - இதழ், தகடு, 59, 108.

அடர்பொற்பம் பூணரசு, 100.

அடர்க்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடுபண்ணுத்களிப்பையுடையவர், 279.

. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூசுள்

அடிக்கடி ஆயிரம்பொன்சொரிதல், அடிக்கல்மரத்த, 591, 593. [39.
அடிக்குழல் - அடிச்சேரி, 746.
அடிக்கெய்துகேன் : கு, உருபுமயக். கம், 500.
அடிகட்கு அடிகளருள்இற்று, 831.
அடிகள், (பெண்) 523, 556, 557, 558, 559, 563, 766, 761, 765.
அடிகள் கண்டருளிச்செய்த, 545.
அடிகள் சொல்லுபின், 511.
அடிகள் வாழி : வாழி; அகை, 875.
அடிகள் வேண்டா, 608.
அடிகளுக்கு - உமக்கு, (பெண்) 522.
அடிகளுமுளரோ, (பெண்) 549.
அடிகளைச் செவ்வியறி, (பெண்) 556.
அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்விரானிர், 510. [151, 547.
அடிச்சி - குத்தேவல் செய்பவன், 150,
அடிச்செருப்பாவதல்லால், 316.
அடிச்சேரி, 747.
அடிசில், 553.
அடிசில்கைதொட்டு, 531.
அடிசில்வைகல் - அடிசிற்சாலை, 29.
அடிசிலேந்த, 510.
அடிசிற்சாலை, 29.
அடிசிற்புறம் - உணவின் பொருட்டு விடப்பட்ட இறையிலிசிலம், 743.
அடிசிற்றளி - மடைப்பள்ளி, 743.
அடித்தியார் - தலைவியார், 594.
அடிதைவர, 109.
அடிநிலம், 695.
அடிநிழற்சுருக, 326.
அடிப்பட்டவழக்கு, 778.
அடிப்பட்ட, 7, 68.
அடிப்பணி - அடிமைப்பணி, (லி) 172; தாழ்ந்துவல செய்தல், 316, 395.
அடிபிழைப்புதன்று, 171.
அடிமலர்த்தாமரை, 304.
அடிமனை - சுற்றுச்சுவர், 256.
அடிமுடி (பாதாதிசேகம்) அச்சுதம் தெளித்து, 718.
அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகம் எழு அடியினை, 429. [தல், 705.

அடியீடேத்த - அடியிடுதலை (அடிவந்தலை) புதுகழ, 684, 707.
அடியொட்டி - ஒருதருவி, 802.
அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம், 545, 746.
அடுக்கியதினசுச்சொல்லாடிய விலாவனை, 527. [708, 814.
அடுக்கு, 52, 194, 527, 548, 691, அடுகதிரயிலொளி, 645.
அடுத்ததுகாட்டும்பளிகு, 63. [685.
அடுத்திரண்டுபவனி அரசர்க்கு ஆகா, அடுத்தவரதுவமை, 39, 305.
அடுகரவு, 358.
அடுகரவு, 35.
அடை, 24, 27, 28, 39, 53, 55, 57, 75, 220, 254, 268, 403, 633, 720, 733, 746, 840.
அடைச்சி - செருகு, 412; சேர்த்து, 300; புதைத்து, 316.
அடைசின - சேர்த்த, 251.
அடைத்தநாள், 821.
அடைத்தனையது - அடைக்குந்தன்மையது; காலமயக்கம், 32, 621.
அடைந்துவந்தவர், 24.
அடைப்பை - வெற்றியைப்பை, 387.
அடையாளப்பு, 68. [30.
அண்ணலங்கடிகட்கர் : அம், சாரியை, அண்ணலங்குமரன் : அம், அகை, 665.
அண்ணலம்புள் - அரச அண்ணல், 552.
அண்ணலும் : உம், சிறப்பு, 78.
அண்ணமேற்பமவையென்பார், 244.
அண்ணந்து, 758. [782.
அண்ணாவுரிஞ்சி - உள்நாவையுரிஞ்சி, அண்பல்நீருமயிர்தம் - புளிக்கறி, 282.
அண்மைவிளி, 440.
அணங்குருஞ்சரம், 643.
அணங்கித்தகணக்கு, 54.
அணங்கு - தெய்வத்தன்மை, தெய்வம், 53, 57, 111, 432, 704.
அணங்குகான், 389.
அணங்குநிண்ணிலம் - இழைதொரியாமல்வருந்துதற்குக்காரணமாகிய நுண்ணிய ஆடை, 109.

கூசு அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அணல் - கழுத்து, 389, 678; கீழ்
 அணலூன்றி, 595. [வாய், 93.
 அணன்மாரகாகம், 93.
 அணி, "உவமவுருபு, 72, 392, 739.
 அணிக்கந்தன்னவன், 398.
 அணிநம் = அணி-ஆபரணம், ஊர்ந்தி;
 (திரிபு) 814, 905.
 அணிகலத்து ஆயுதம் ஒடுங்கும், 551.
 அணிகலப்பெயிழ, 264.
 அணிலோர்வலமுருப்பு, 702. [133.
 அணிகேட்க - அணித்தாகக்கேட்க,
 அணி-ன் னம் - அணிந்துமிக்க சுண்
 அணித்தகையுடம்பு, 351. [ன்ம், 42.
 அணிகலவயிழ்தம், 577.
 அணில், 112.
 அணிநகாயிலவு, 497.
 அணிவட்டமதிமுகம், 55.
 அத்தகவடைத்தால், 588.
 அத்தம் - அத்தகிரி, (வ) 10, 355,
 507, 588, 640.
 அத்தம்பெருமான்: அ, உலகறிபொ
 ருண்மேலது, 71.
 அத்தலை, 132, 200, 243, 775.
 அத்தவாளம் - மேற்போர்வை, 145.
 அதிகாயம் ஐந்து, (ஐ) 815.
 அதிநிபுடம், 157, 633.
 அத்து - சிவப்பு, 539; தவர், 698.
 அத்துணையார் - இடையர், 539.
 அதகவண்டலிடம், (அகதம். வட)
 அதட்டம்-கீழ்வாய்ப்பல், 382. [127.
 அதனிந்காட்டில், 173.
 அதிகரித்தல், 117.
 அதிங்கத்தின்கவளம் - அதிமதூத்தி
 ன் குளகு, 232.
 அதிசயங்கள் மூன்று - ஸஹஜாதிய
 முதலியன, (ஐ) 815.
 அதிமதூரத்தழை, பாணக்குமத்ததை
 மிகப்பண்ணல், 232.
 அதிர்வு, 221, 826.
 அதிரிக்கிண்ணினி, 614.
 அதிலோபமார்த்தர் புகழேபோல் தோ
 ள்ருமற்புகைகள் மறைந்தன, 864.
 அதிவாசம் - ஒருசுடங்கு, 682.

அதிதகமானபரிஞானம், (ஐ) 895.
 அதிதாவத்தை - அருகத்தாவத்தை
 - யென்றுவழங்கும், (ஐ) 454, 903.
 அதக்கல்-அடித்தல், 133, 235, 284;
 அதம் - அதவும், (வ) 159. [332.
 ஆதோ, 774?
 ஆதோர்தவறு, 907.
 ஆந்தணச்சரித்திப்பாம்பு, 382.
 ஆந்தணர்களின்-இறையிலிசிலம், 686.
 ஆந்தணர்தொழில் திருப்தியடைதல்,
 ஆந்தணர்முதலிற்குமல், 342. [126.
 ஆந்தணவீரர், 203.
 ஆந்தணன் - பிரமதேவன், 116.
 ஆந்தப்புரம், 853.
 ஆந்தப்போதிகை - யரினையின் பின்
 னக்காற்சங்கிலி, 534. (ஐ) 375.
 ஆந்தராகுமான் - தேவரினொருசாதி,
 ஆந்தரத்திவர்க்க - பறந்தன், 532.
 ஆந்தரத்து அறுவை வைப்பார், 380.
 ஆந்தரவுசம்பு - விசம்பாகிய ஆந்தா
 ம்; நடுவாகிய விசம்புமாம், 255.
 ஆந்தரவோசை (இசைக்குற்றம்) 227.
 ஆந்தி: 100. [522, 525.
 ஆந்தில்: அசை, ஆந்திரில், 503,
 ஆந்தோ-இரக்கக்குறிப்பு, 313, 528.
 ஆநலாய், 332.
 ஆற்றுவயம், 213.
 ஆங்கமாங்கலன், 581. [213, 745.
 ஆங்கமாலை - ஒருநாடகப்பரத்தை,
 ஆங்கமாவினை - பவதத்தன்மனைவி,
 463, 467. [(ஐ) 207.
 ஆங்கன் - அருபியாசியவரித்தன்,
 ஆங்கன் காணப்பாடினான், 225.
 ஆந்தசதுட்டயம் - ஆந்தசஞானமுத
 லியன், (ஐ) 825, 896, 899.
 ஆந்தசகம் - என்னுணங்களுள்
 ஒன்று, (ஐ) 86.
 ஆந்தாநுபந்திமாயை, (ஐ) 892.
 ஆந்தாநுபந்திமானம், (ஐ) 892.
 ஆந்தாநுபந்திலோபம், (ஐ) 892.
 ஆறுகாணம் - ஒன்றைப்போலே
 ஒலித்தல் செய்வது, 92.
 ஆப்பனை - அப்புஅனை, 660, 721.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௯௪௯

அப்பணியிலே கிடந்தோனுக்குக்
கழற்காயுவமை, 660. [893.
அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், (ஐஜ).
அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ
என்னுமொலி: பாகர் யானையைத்
தம்புநிடத்தக்கூறும் ஒலிக்குறியி
அப்புநிழல், 664. [புக்கள், 535.
அபுரகாத்நிரம்-யானைக்கால்கள்; பின்
கால்முன் காலென்பாருமுளர், 247,
அபுவேட்டிதம், (பா) 374. [624.
அபிடேகாக்கக்குடை, 684.
அபிமத்திரித்த - மந்திரங்களை உருவே
ற்றிப் பிரதிஷ்டைசெய்த, 696.
அபிமன்னுவன்போர், 91.
அம், அசை, 162, 164; [இடம், 614.
அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணும்
அம்பழநீண்டவாட்கண், 339.
அம்பி - கப்பல், 178.
அம்பிநுறை, 599.
அம்பினெய்யவர், 193. [674.
அம்பு-உலகம் (ஆகுபெயர்); வளையல்,
அம்பு-பின்புள்ளுவிழ்தல், 542.
அம்புபெய்துணியொத்தான், 660.
அம்புபோலேபோய், 579.
அம்புவீழ்த்தென வாய்மொழி வீழ்த்த
அம்புவீழ்மலை, 469. [து, 840.
அம்பைத் தம் விசையால் வலக்குவன
குதிரைகள், 177, 216, 518,
626, 644.
அம்மலரணிச்சம், 185. [235.
அம்மனையோ - அம்மெயோ, 230,
அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்
அம்மி, 710. [குறிப்பு, 759.
அம்மி மிதத்து சுரைஆழ்தல், 157.
அம்மென் அமளி, 387.
அம்மென்மலை, 300.
அம்மெயோ, 378.
அம்மை - ஆழகு, 683.
அமைதி, 909.
அமர்ந்த - பொருத்தி, 375.
அமர்மலைத்த - போரை ஏறிட்டுக்கொ
அமராபதி, 675, 693. [ண்டு, 239.
அமராவதி, 166.

அமராவதித்தெரு, 828.
அமரிகையாறு - ஏமாங்கதநாட்டிற்கு
தண்டகாரணியத்திற்கும் இடை
யிலுள்ளநதி, (ஆதி) 106.
அமளியங்கட்டவண்ணப்பள்ளி, 500,
அமளியஞ்சேக்கை, 565.
அமிர்தம் - இனிமை, 110; உணவு, 353,
507, 819; தேவாமிர்தம், அமிர்தமன்னுள்,
85. [7, 85.
அமிர்தன்னசாயல், 7.
அமிர்து-அமிர்தம், 72; பஞ்சமஸ்கா
ரமந்திரம், (ஐஜ) 9; பொருள்கள்,
613.
அமிர்துமிர்துக்கு அகிழ்புகை, 778.
அமிர்தமழ்க்கை, 565.
அமிர்தமழ்க்கை, 460.
அமுக்கி, 635;
அமுதம் - ஆசனம், (ஐஜ) 763;
இனிமை, 595; உணவு, 309.
அமுதுபுளித்தாங்கு, 585.
அமைக, 480.
அமைத்த - பொருத்த, 828.
அமைதல் - தங்குதல், 297.
அமைதி - நிகழவு, 30.
அமைந்த - இல்லாத, 39.
அமைந்த - முடிந்தது, 397.
அமோகம் - இலக்குத்தப்பாமை,
மழுக்கவிண்மை, 482.
அமோகமாவாசான் - துரோணசாரி.
யன், 482.
அயனம் - அயனம், (பா) 261.
அயா - வருத்தம், 532.
அயா உயிர்த்த, 855.
அயா உயிர்த்தது, 184, 612.
அயிலாற்பொருதல், 626.
அயோத்தியாசன், 188.
அ - அரவு, (அ) 451.
அரக்காம்பல், 578.
அரக்கார்செம்பஞ்சியனை, 56.
அரக்கி - அமுக்கி, 732.
அரக்குண்டென்பஞ்சி, 57.
அரக்குண்டாமரை, 405. [768.
அரக்குநீர் - இங்குலிகக்கரைத்தநீர்,

௬௫௦ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அர்க்குரீரொயிப்பட்ட அஞ்சனக்குன்
 மம், 216. [கண்யாணை, 861.
 அர்க்குவட்டமுத்திவைத்தனைய செல்
 அர்க்கெறிக்குவனைவாட்கண், 175.
 அர்க்கக்கூத்திகள், 457.
 அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 614.
 அரங்கு - ஸ்தலத்தி, 93.
 அரங்கின் இலக்கணம், 206.
 அரங்கு புல்லென்னப்பேர்கு, 729.
 அரக்கச்சாதிப்புரம்பு, 382.
 அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்
 பின் பிசுதி, 171.
 அரசர்க்குச் சிறந்த நூல்கு, 130.
 அரசர் காய்வனவுற்றை உவமை கூறு
 மிடத்துக்கூறார், 80.
 அரசர் செங்கழுநீர்மலரைக் கையிற்
 பிடித்திருத்தல்மரபு, 134.
 அரசர் பண்டைக்காலத்தில் தமது
 ஆணையாற்கொணர்ந்த மரங்கள்,
 அரசவன்னம், 412. [500.
 அரசுவாழ்க்கை, 413.
 அரசன் செங்களம்சிறந்தது, 88.
 அரசன், தன்பெயரினாற் பறையலை
 வித்தல், 94. [865.
 அரசாட்சியிலும் தவமேசிறந்தது,
 அரசுவா - இராசயாணை, 645, 861.
 அரசுவாவின் மதமணம், 183, 897.
 அரட்டன் - குறம்பன், 364.
 அரண் கழிந்த அம்பு, 342.
 அரண்பாதம் - ஜினுலயமுள்ள ஒரு
 மலை, (ஐ) 353, 369.
 அரணம்வீசினார் - சுவசத்தை அணிந்
 தார், 239, 539.
 அரத்தகம் - அலத்தகம், (திரிபு) 708.
 அரத்தம்போலுந்துகில், 521.
 அரம் திண்டிபிறந்த பைம்பொன் - தேம
 அரம் துடைத்த வேல், 144. [ல், 442.
 அரம், 108.
 அரம்பு - குறம்பு, 790.
 அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க,
 அரவம் - ஒலி, 695, 728. [812.
 அரவவெஞ்சிலை, 666. [539, 626.
 அரவின்னோற்றமேபோலுஞ்சிலை,

அரவுகான்றிட்ட மணி, 47. [483.
 அரவு பைத்து ஆவித்தன்ன கார்தள்,
 அரவுரித்ததோலையமேனி, 584.
 அரவுவெகுண்டன்ன, 547.
 அரற்றி, 118. [96, 124.
 அரற்று - யாதசெய்வேனென்றல்,
 அரா. விகாரம், 451.
 அரி - அரிசி, (வி) 254; இரேகை, 55;
 ஐம்மை, 45; பால், 58, 143.
 அரிகயிறு - பிடித்த கையை அரியும்
 கயிறு, 37. -
 அரிச்சந்தன் - கட்டியங்கிரனுடைய
 அரிசி, 43, 254. [அமைச்சன், 664.
 அரிசிப்பண்டி, 252.
 அரிசிப்புல் - மத்தக்காய்ப்புல், 19.
 அரிஞ்சயன் - விசையையின்பாட்டன்,
 65, 417.
 அரித்தசும்பெழுமுகுஞ் சிறம், 540.
 அரித்தல் - களைதல், மேய்தல், 518.
 அரிதாக - அரியதாக, 310.
 அரிதினின் ஏறி, 634.
 அரிந்து - அற்று, 43.
 அரிப்பதை, 604, 777. [ன், 699.
 அரிபெய்கண்ணியர்க்கநக்கனாயின
 அரிபொன் - ஐதாகியபொன், 690.
 அரிமானேற்றை, 135.
 அருகசரணம் - அருகனைவணக்கல்;
 இது நால்வகைச்சரணத்துள் ஒன்
 று, (ஐ) 4. [(ஐ) 454, 903.
 அருகந்தாவத்தை - அதிதாவஸ்தை;
 அருகன் - ஜினன்; பூஜ்யன்; இஃது
 அடியார்க்குக் கல்லார்கருத்தி, 4.
 அருகன் முகத்திற்குச் சூரியன், 873.
 அருகனது இறைமைச்சிறப்பு, 290.
 அருகன்ருத்தல், 814.
 அருக்கலக்கொடியன்னவன், 405.
 அருக்கலப்பேழை, 174.
 அருக்கலப்பொடி, 695. -
 அருக்கலவெறுக்கை, 168.
 அருக்கொடைத்தானம் - உத்தமதா
 அருச்சுனன், 143, 145. [னம், 849.
 அருஞ்சரத்தின்மரம், 4.
 அருந்தி, 104.

. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

அருந்ததிக்கற்பினர், 506.

அருந்ததிகாட்டல், 711.

அருந்ததியின் வாழ்நாளற்றவர்க்குத்.
தோற்றது, 621.

அருந்ததியகற்றிய ஆசில்கம்பு, 104.

அருந்தவக்கிழமைபோல இறாத விக்
அறுத் தாண், 638.

அருந்தவக்கொடிக்குழாம் - ஆரியாங்
களைகளின் கூட்டம், (ஐ) 761.

அருந்தவர், 552.

அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான், 545.

அருந்தை, 633.

அருந்தை, 335.

அரும்புமிசையுமயங்கி ஆய்ந்த முல்லை
சூட்டு, 702. [கி, 730.

அரும்பொருண்திகளோ அரசனிற்கு
அருவாய்ப்போதல் - உருவமின்றிப்
போதல், (ஐ) 877.

அருவி - ஒழுங்கு, நீரோட்டம், 92,
134, 226, 357, 418, 471, 489.

அருவி துதிக்கொடிபோல்வது, 16,
134.

அருவிநீர் மருப்பினினெறியக் களிறு
வினையாடல், 611.

அருவிமலர், 740.

அருவி முத்தாரம்போல்வது, 16.

அருவி முழவிற்துதம்பின, 16, 458,
630.

அருவி யானைமுகப்பாத்திற்கு, 674.

அருவியின் வெரீ யுயமஞ்ஞைவடல்,
அருவியைவனம், 458. [540.

அருள்கள் பல, 833.

அருள்கோக்கு, 573.

அருளிச்செயல், 691.

அருளிற்று, 577.

அருளுக - திருவுளம்பற்று, 377.

அரை - அரைசு, (வி) 701. [696.

அரைத்தசாந்தணிர்தகோட்டவேழம்,
அரைத்தலித்தகம் - அரைத்த அலத்த
கம், (வி) 470.

அரைவினைகலைநல்லார், 701.

அல்லதிலம்: இல், ஏழுறுருபு, 477.

அல்லல்வெவ்வினை - பாவம், 12.

அல்லலுற்றாழங்கிய, 177.

அல்லன நனைத்தல் செல்லாந், 668.

அல்லாந்தி - அலமந்து, 859, 860.

அல்லாப்ப - அலமநீவன, 860.

அல்லாப்புற்று, 875.

அல்லி - அல்லிக்காயிலுள்ள ஆரிசி,
பூவின் உள்ளிதழ், 54, 112, 185,
420, 775.

அல்லிசேரண்கு - திருமகள், 54.

அல்லித்தண்டினூல், 834.

அல்லியரும்பதம் - அல்லியரிசியாலாகி
ய உணவு, 752.

அல்லியுப்பாறையன் னான் - திருமகள்
போல்வான், 441.

அல்லியும்புல்லுமுண்டு - அல்லியரிசி
யையும்புல்லரிசியையுமுண்டு, 422.

அல்லிற்றுலியங்கோள், 104, 199.

அலகம்பு - இலையம்பு, 477. [607.

அலகு-இலைவடிவம், கீட்டினுறுப்பு,
182, 256.

அலகையிலலாக்குணக்கடலே (அரு
கன), 370, 877.

அலகையுடையவேல், 640.

அலக்கல் - செற்றிமாலை, 110.

அலக்கல் தாதவிழந்து சோர, 618.

அலக்கலந்தாதவிழ்த்த, 179.

அலக்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிற
தெண்ணீர், 160.

அலக்கன்மாலை, 280, 532.

அலக்காரம் - ஒருதூல்; காலிதர்க்கு
உரியது, 718. [தோழி, 702.

அலக்காரமாலை - இலக்கணையின்
அலத்தகக்கொழுங்களி, 566.

அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 705.

அலபலசெய்துகொல்வான், 340.

அலர்கதிர் - எழுதின்ற ஞாயிறு, 372.

அலரிவாய் கமழக்கூறினான், 474.

அலவன் - நண்டு, 163.

அலவனுடல்-நண்டுவினையாடல், 282.

அலறுஞ்சிறுசுக்கு, 636.

அலைத்தா - அலைய, 216, 331, 332.

அலோகம் - பார்க்கப்படாத இடம்,
895.

கூடு . அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி .

அவ்வண்ணலம் : உம், சிறப்பு, 78.
 அவ்வரிவையிற்காட்டில், 187.
 அவ்வருகுபட்டு, 739.
 அவ்வளவுவிராழி - அழகிய வளைந்த
 விரன்மோதிரம், 702.
 அவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கி, 781.
 அவ்விருந்தாள் - அவ்விடத்திருந்தாள்,
 313. [யாதகாமன், 320.
 அவ்வேனிலாள் - துதல்விழிக்கு அழி
 அவ்வை - தாழ், 315.
 அவ்வையோயென்று - அம்மையோ
 வென்று, 317. [வனுவான், 631.
 அவட்குப் பாலான் - அவருக்குக்கண்
 அவண்விளங்கப்புக்கேன், 515.
 அவண்தவார் - அங்கேயுள்ளவர்கள்,
 827. [அ, (கை) 288, 347.
 அவதிஞாணம் - முற்பிறப்பையறியுமி
 அவதிஞானுவாரணியம், (கை) 895.
 அவதிதரிசனுவாரணியம், (கை) 895.
 அவர்க்கிம்ன்னன், 188, 633.
 அவரகாத்கிரம் - யானையின்கால், 247,
 அவரைக்காய், 458. [624.
 அவலநீரமுத்தல், 330.
 அவலம், - வருத்தம், 68, 85, 96,
 124, 197.
 அவலிக்கின்ற, 464, 607.
 அவலிடிப்பவர், 27.
 அவலித்து - வருத்தி, 86, 162, 277.
 அவலியூ, 100. [755.
 அவாயாங்கு - அவாவியதபோல்,
 அவாவெறுமுடைகடல், 278.
 அவி - ஹவிஸ், 479.
 அவிரயம், 206.
 அவிழ்த்தமார்பு - அவிழ்தற்குக்கா
 ரணமான மார்பு, 178.
 அவைப்புரிசாரம் - சபைபடைவணங்
 கல் ; விரயப்பிரசாரமென்றும்,
 ஸபாஸ்தவமென்றும் கூறுவர் வட
 துலார், 198, 199.
 அவையடக்கம், 5.
 அவையம், 736.
 அழல் - விடம், 53, 119, 230, 231,
 384, 678, 861.

அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்த அலங்
 கன்மாலு - பொன்னரிமாலு, 280.
 அழல் புற்கானத்தை மேய்தல், 658.
 அழலம்பு, 649, 663, 667.
 அழலம்பூநறவு - தீம்பூவாலாக்கின
 நறவு, 285.
 அழலம்பெய்த கண்ணுதல், 649.
 அழலரவு, 119.
 அழலாற்றுவு - வெம்மையைத்தணிப்
 பன, 44, 167.
 அழலுறுவெண்ணெய், 128.
 அழலைத்திடைமருவி, 420.
 அழற்குட்டம் - தீத்திரன், 324.
 அழற்புநிமேற்புநிநிற்தல், 638.
 அழன்மிதித்தன்னவருஞ்சூம், 611.
 அழன்று - கெஞ்சுமன்று, 87.
 அழனாகம் - கஞ்சையுடையபாம்பு,
 அழனாதிவான், 672. [858.
 அழிக்கொண்ணு - அழிக்கொண்ணு,
 அழிஞ்சிமீது, 483. [வி. 259.
 அழிந்தோர்நிறுத்தல் - மெலிந்தோ
 ரைப்பகையரிசியிலேநிறுத்துதல்,
 அழிமதக்களிறு, 565. [816.
 அழிமதம், 41.
 அழியும்புனல் - பெருகும்நீர், 357.
 அழியும் மது, 743.
 அழிவு - வருத்தம், 149.
 அழுகுரன்மயங்கி, 761.
 அழுகை, 93, 722.
 அழுகையென்னுமெய்ப்பாடு, 374.
 அழுகல் - அழிதல், 77 ; வருத்துதல்,
 409.
 அழுத்தியகண் - அழுத்தினுற்போலங்
 கண், 102. [109.
 அழுதிட்டவே : ஏ, தேற்றேகாரம்,
 அழுதிட்டாள்கெய்யும் பாலுமாகவே,
 694.
 அழுவபோன்றுமுத்தமுக்க, 772.
 அழுவம் - பாப்பு, 160, 670.
 அழுவமாரி - பெருமறை, 246. [447.
 அழெல் - அழுவதுசெய்யாதேகொள்,
 அழெற்க - அழாதேகொள், 334, 382.
 அழைஇ - அழைத்த, 198.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

அள் - செறிவு, 188, 357.
 அள்ளற்செறு, 283. [வித்தார், 791.
 அள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமம் கவி.
 அள்ளிவிடப்பலவின் அளித்துவீழ்சனை,
 அள்ளிவிடப்பணிஞன், 379. [613.
 அள்ளியையணிந்தவனேல், 188.
 அள்ளியேவேல், 397.
 அஞ்ஞடைக்குவளைக்கயம், 265.
 அஞ்ஞற அளிந்தகாமம் - நுகருந்தன்
 மையுறம்படி பழத்தக்காமம், 409.
 அளக்குவம் - அறியக்கூடவேம், 421.
 அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 702.
 அளகு - காட்டுக்கோழி, கூகைப்பெ
 டை, 520.
 அளந்தனபோகமெல்லாம், 69.
 அளந்தனவாழ்நாளும், 69.
 அளமரலிலாத இன்பக்கடல், 257.
 அளமரு - அலமரு, 21.
 அளவழிச்சந்தம் - தனித்தனியே 4 -
 எழுத்துச்சிறுமையும் 26 - எழுத்
 துப்பெருமையும்பெற்று எழுத்
 தளவு ஒத்தனவாய்க் குருவும். இல
 குவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வருஞ்
 செய்யுள், 2.
 அளவழித்தாண்டகம் - 26 எழுத்
 து முதலாக எழுத்தளவொத்துக்
 குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடி
 களால்வரும் செய்யுள், 2.
 அளவியற்சந்தம் - நான்கு எழுத்துச்
 சிறுமையும் 26 - எழுத்துப்பெரு
 மையும்பெற்று எழுத்தளவு
 குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால்
 வருஞ்செய்யுள், 2.
 அளவியற்றாண்டகம் - 27 எழுத்து
 முதலாக எழுத்தளவொத்துக் குரு
 வும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால்
 வருஞ்செய்யுள், 2. [து, 475.
 அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்த
 அளித்தயிலின்று வேந்தன், 63.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 588, 827.
 அளிந்த பழம், 775.
 அளிய, 551, 708, 805.
 அளியதாம், 855.

அளியமோடுபெரியமேகாண்: ஓ, இ.
 கழ்ச்சி, 119.
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 146.
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 230.
 அனைச்செறியிருப்புலி, 539. [319,
 அங்கச்செய்த - அடையச்செய்த,
 அம்பழல் (அன்பு அழல்), 322; 476,
 499.
 அம்பாக்காரிகள் - பத்தினிமங்கையர்,
 அம்புத்தனை, 837. [391.
 அம்புத்தியழவள்ளிம்பு, 499.
 அம்ம - மாண்ட, 669. [முரடி, 73.
 அம்மதொர்க்கோதை - தங்கியதொரு
 அம்மம் - இடைவிடல், 176; குற்றம்,
 143; பொய், 516.
 அம்மமிலயிர்து, 385. [ன்று, 581.
 அம்மம் அன்ன - அத்தன்மைபுதம்
 அம் - இறுக, 635.
 அம்சகாலை, 98. [ஞன், 602.
 அம்மத்தொடுகின்றான் - உண்மைகூறி
 அம்மத்தை நீக்கக்காக்கும் அரசன்வா
 கை, (வஞ்சினம்) 600.
 அம்மப்புமம் - தருமத்தின்பொருட்டு
 விடப்படுகின்ற இழையிலிலம்,
 அம்ம இறுகவை, 796. [29.
 அம்ம கிரிது செய்தது என்பது அறி
 அம்மேகனைகண், 737. [யார், 758.
 அம்மப்பட்டகொம்பு, 19.
 அம்மப்பட்டபிடித்து, 55.
 அம்மவிர்து, 888. [472.
 அம்மவாழியண்ணல் - அருகன், (கை)
 அம்மவியமனத்தார் - அம்மத்தையுடைய.
 மனத்தார், 834. [338.
 அம்மவியான் - அம்மத்தையுடையவன்,
 அம்ம - அம்மதல், 71.
 அம்மவையருவி, 826.
 அம்மன்னித்தாரைத்தல், (மெய்) 301.
 அம்மதகம்பு - அம்மதகம்பு, 736.
 அம்மவி - அம்மதி, 216.
 அம்மமோ - அம்ம; மோ, அகை, 276.
 அம்மியப்பாயாதி - அம்மியப்படுவாயா
 க, 370.
 அம்மியபெனதார்த்தலை, 639.

கருசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அறிபுராவிபோழுமநக்கன், 461.
 அறிவர் திம்பு; 453, 792, 816.
 அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இ
 கைப்புந்தது, 474.
 அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர், 13.
 அறிவன் அடி - சமவசரணம்; ஜிஞ
 ஸ்யம், (ஐ) 13..
 அறிவனல்லதக்கார்சரணுகுவார், 478.
 அறிவல்லாருடைய சொத்தொருள் வி
 ரும்பப்பட்டா, 834.
 அறிவுடையார், பிறர் தீங்குசெய்யி
 னும் - நன்மைசெய்யிலும் ஒப்ப
 எண்ணுவார், 668.
 அறிவென்னுமனைச்சன், 75.
 அறநம்புல்லால் தோய்த்து செய்யை
 அணிதல், 152, 697, 701.
 அறகு, 717.
 அறகுவெண்மலரளாயவாசநீர், 700.
 அறசுவை, 63.
 அறசுவைநால்வகையமுதம், 564.
 அறுத்தல் - ரோணித்தல், 823.
 அறுதல் - தக்கல், 73.
 அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 726.
 அறுதியிட்டு, 182.
 அறுநிலத்தமீர்தம், 63.
 அறுபகல் கழிந்த, 203, 559.
 அறுபத்துநாலுகலைகள், 204.
 அறை, 632.
 அறைகென - அறைத என, (வி) 184.
 அறைத்தொழிலார் - கீழறுக்குத் தொ
 ழிலையுடையார், 343.
 அறைபோகமைச்சர், 343.
 அறைபோயநெஞ்சு - ஒட்டைபோ
 னமனம், 196.
 அறையினமென: அம், அசை, 185.
 அறையவோ, 746.
 அறையோ-வஞ்சினக்கூறவோ, 724.
 அறையாசல், 712.
 அறையாக்கடல், 571.
 அன்பரிந்த - அன்பற்று, 869.
 அன்பிறழைப்பிரிந்தசொல், 85.
 அன்பிறழைப்பிரியாதசொல், 85.

அன்பினின் அவலித்து, 410.
 அன்பெறுதவந்த அகரவீர்தம்ப பலவ
 ளு மிசொல், 79.
 அன்பெனப்படும் எரி, 476.
 அன்பெனும் அயில்கொள்வான், 631.
 அன்றி - அன்றாக, 136.
 அன்னக்கண்படும், 473.
 அன்னங்கள், தாமரையில் அல்லியை
 அன்னத்துவி, 706. [யுண்ணல், 770.
 அன்னதானம், 43. [770.
 அன்னப்பறவை, 62, 307, 473, 610,
 அன்னப்பறவைபோலாராய்தல், 125.
 அன்னப்பார்ப்பு, 9, 829.
 அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்த தி வினை,
 அன்னப்புள், 44. [65.
 அன்னம் உறக்கும்வரை, 472.
 அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படு
 தல், 728. [தோழி, 488.
 அனக்கல்லாசினி - கனகமாலையின்
 அனந்தர்-உணர்ச்சி, 330; மயக்கம்,
 372, 577, 604.
 அன்னறு - அழன்று, 512.
 அனிச்சப்பு, 108, 186, 706, 853.
 அனிச்சப்புக்கோகை, 230.
 அனிச்சமலரும்பொறையாகி, 781.
 அனிச்சமலரையும் அன்னத்துலியை
 யும் மிதித்தற்குப்பொறுத பாதம்,
 அனிச்சமாலை, 74, 771. [706.
 அனுசுருதி, 201.
 அனுபவிக்குந்திறைகள், 260.
 அனுலோமர், 41.
 அனைப்பதவமீர்தம், 287.
 அனையதனையதாயினார், 218.
 அனையதே - அப்படியே, 317.
 அனையதொப்ப, 149, 205.
 ஆ, இரக்கக்குறிப்பு, 313, 527.
 ஆக்க - ஆக்குக, (வி) 510.
 ஆக்கச்செல்லவருவித்தல், 19.
 ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், 61..
 ஆக்கம்பற்றிவந்த மருட்கையென்னு
 மெய்ப்பாடு, 721. [விர், 506.
 ஆக்கமுக்கேழுமுத்தீர் அடிகளையல்
 ஆக - பொருத்த, 693, 735.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.. சுருகு

ஆகம் - நெஞ்சு, 394..
 ஆகமக்கள் நாதபத்திரண்டு, (ஐ) ஆகமப்பிரமாணம், 96. [815]
 ஆகமமூன்று, (ஐ) 371.
 ஆகமவிதி, (ஐ) 762. [501]
 ஆகாசகாமினி - ஒருவித்தை, (ஐ) ஆகாசமிதை இரண்டு, 710.
 ஆகுபெயர், 5, 7, 8, 11, 13, 15, 16, 22, 27, 29, 32, 34, 36, 49, 52, 58, 68, 71, 86, 88, 90, 100, 102, 108, 127, 165, 177, 194, 200, 246, 278, 288, 392, 487, 517, 570, 620, 752, 777, 792.
 ஆகுலப்பூசல், 330..
 ஆகுலம், 332..
 ஆகுலமயங்கிற்று, 334..
 ஆகோட்பதை - பசுக்களைக்கொள்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அழக்கும்வாத்தியம், 131.
 ஆங்க, 670..
 ஆங்கண் - அங்கண், (வி) 457..
 ஆங்கவேல்லை, 358..
 ஆங்கனைய, 611..
 ஆச்சியஸ்தாலி, 710..
 ஆசனம் ஒன்பது, 200..
 ஆசாரம் - அருவிபெருகும்மலைப்பக்கம், 602 ; ஒழுக்கம், 838..
 ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர் ; இவர் சிறந்த வடமொழிப்புலவர் களுள் ஒருவர், 328..
 ஆசிரியர் - தொலகாப்பியர், 1..
 ஆசினிவருக்கை - ஈரப்பலா, 27..
 ஆசு, 658..
 ஆசுமன்பிலாத (சிறிதமன்பிலாத) பெண் கூந்தல் யானனைவல் (வஞ்சினம்), 582..
 ஆசெலதுண் - ஆதின்குற்றி, 132..
 ஆசைப்பட்டாசு வைகும்படி கழகமழும் மெறுகு, 39..
 ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்க, ஆசையிற்செல்லும், 113. [277]
 ஆட்கடிந்தொழுதினாள், 276..
 ஆட்கெலாம், 533..

ஆட்சியிலுலகம்-முன்பு ஆளாத உலகம் ; வீடு, 120..
 ஆட்சியைம்பொறியுளன், 384..
 ஆட்செற்ற, 436..
 ஆட்டி - அலுத்து, 789. [ப், 346]
 ஆட்டினத்திற்கோண்மாபுக்கதொப் ஆட்டுவான் - பாராட்டுவான், 115..
 ஆடகச்செம்பொற்றின்னம், 180..
 ஆடகச்செம்பெற்ற பாவை ஏழு, 150..
 ஆடகச்செம்பொண்ணி, 496..
 ஆடகப்பொன்வரை, 401..
 ஆடகமாற்றாந்தார்-ஆடகத்தார் ; வேற்றுமைத்தொகை, 32..
 ஆடம்பலம், 614..
 ஆடல்களிர, 615..
 ஆடவர்க்கு உழவையொப்பாய், 513..
 ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கிதமும் பவளமும் உவமை, 897..
 ஆடவர் களைபறித்தல், 211..
 ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழகன், 448..
 ஆடி - உலாவி, 673; கண்ணாடி, 700; பூசி, 17..
 ஆடியுட்பாவை, 290. [ன், 288]
 ஆடுகத்தரின் ஐயெனத் தோன்றின ஆடுதல் - பிறத்தல், 278. [434]
 ஆடைக்குள்ளேமேகையுணிதல், ஆடையைவிசிச் சேனைக்குத் தம் கருத்தைக் குறிப்பித்தல், 542..
 ஆண்டன் - ஆண்மக்கள்கடன், 336..
 ஆண்டகோலமகளிர, 193, 412..
 ஆண்டகைக்குரவிர், 124..
 ஆண்டகையவிர்தான் - ஆண்டகைமை குறைந்தான், 91..
 ஆண் நண்டு பெண் நண்டுக்கு வரழைப்பழத்தையும் பலாப்பழத்தையும் கொடுத்தல், 613..
 ஆண்மரவாணியும், 239..
 ஆண்யானை, 845..
 ஆண்மாரிய பட்டி, 691..
 ஆணழகு, 654..
 ஆணு - சேயம், 303..
 ஆணுடைத்தானமகளிர, 193..

கருள் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஆண்ப்பைக்கிளி, 303.
 ஆணை - மந்திரம், 86; லஞ்சினம்,
 ஆணை ஆணை, (அடுக்கு) 193. [195.
 ஆணையிராயின், 174.
 ஆணைவேந்த, 326.
 ஆத்த - பிணிக்கப்பட்டு, 548.
 ஆதபநாமகர்மம், (ஐ) 893.
 ஆதரம்பெருகுமன்பு, 61.
 ஆதிக்காலத்தந்தனைன்மகன், 116.
 ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள்
 கன்னக்காலம், (ஐ) 116, 785.
 ஆதிராய்கன், 203.
 ஆதிமுதுகாய்கன், 525.
 ஆதியந்தகன்ற - ஆதியும் அந்தமு
 மதனது, (வி) 895.
 ஆதின்குற்றி - தினைவைப் போக்கப்
 பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளும் பொ
 ருட்டு நாட்டப்படும் கட்டை, 132.
 ஆந்தை, 411.
 ஆந்தைபாடல், 381. [354.
 ஆப் - ஆவன, 79, 665; ஆவார்,
 ஆபரணங்களை ஈதல், 751.
 ஆபரணத்தோணி, 293.
 ஆபரணப்பெட்டி, 174.
 ஆம் - அம் - அழகு, (வி) 154.
 ஆம்பல் - அல்லி, 112, 675, 767;
 ஆம்பற்பண், 487; ஆம்பற்பண்
 னையுடைய குழல், 389.
 ஆம்பலல்லியரிசி, 112.
 ஆம்பற்பூ, 675.
 ஆம்பநாறமுதச்செவ்வாய், 175.
 ஆம்பநாறமரக்கார்பவளவாயார், 484
 ஆம்பால் - அம்பால் - அழகியபால்,
 (வி) 144; ஆகும்பால், 282; பெ
 ருகும்பால், 154, 159.
 ஆம்புடை - ஆகுங்குறுபாடு, 75.
 ஆம்புடையென்கணிலை, 509.
 ஆம்பொருள்களாகும், 259.
 ஆமணக்குருட்டு ஆச்சா ஆக்கலாகா
 து, (பழ) 756.
 ஆமந்திரிகை, 43, 207.
 ஆமான் - காட்டுப்பசு, 62, 152,
 ஆமான்குழவி, 112, 882. [555.

ஆயின் - ஆவிராக, 174.
 ஆமை, 552, 835.
 ஆமைப்பார்ப்பு, 58.
 ஆமைபோலடங்கி, 818.
 ஆமைபோலுஞ்சிந்து, 810.
 ஆய் - ஆக, 471; இடைச்சாதி, 133;
 (ஒளி) கெட்ட, 698.
 ஆய்த்தியர் - இடைச்சியர், 132.
 ஆயந்த அணிச்சுமலை, 74.
 ஆயந்தபானிம், 698.
 ஆயந்தமோட்டின - அழகிய வயிற்
 றையுடையன, 692.
 ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை, 133.
 ஆய்ப்பாடி, 114.
 ஆய்ப்பதம் - அழகிய உணவு, 20.
 ஆய்மயில், 95.
 ஆயிடை, 113.
 ஆயிதழ்பொன்னலங்கல், 183.
 ஆயிரச்செங்கணன், 148. [427.
 ஆயிரத்தெட்டுநேர்ந்த ஆரமுதடிசில்,
 ஆயிரத்தெண்மர், 148.
 ஆயிரத்தெண்மர் கவரியேந்தல், 696.
 ஆயிரம்பெடைச்சேவல் - சக்கரவாக
 புள், 552. [த்தல், 716.
 ஆயிரமரக்கால்களிற் செந்நெலை நிறை
 ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக் கொடுத்த
 தற்குரியவினை, (ஐ) 119.
 ஆயுளே - அப்பொழுதே, 131.
 ஆயுஷ்யம், (ஐ) 905.
 ஆர் - ஆரக்கால், 253, 644.
 ஆர்கெழுகுறடுகுட்டாழி, 253.
 ஆர்த்தவாய்சிறைய, 660.
 ஆர்த்தி, 105.
 ஆர்த்த - ஆர்த்த, (வி) 692.
 ஆர்ப்பு, 221. [287, 331, 470, 882.
 ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேலது,
 ஆர்வமே, 129.
 ஆரத்திற்கு அருவி, 682;
 ஆரம் - ஆரக்கால், 243.
 ஆரம்நூற்பெய்வார், 333.
 ஆரயிர்த - மக்கள்யாக்கை, 119.
 ஆரமுன்முளரியன்ன அருந்தவமிது,
 ஆராரிப்ப, 639. [761.

ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 220.
 ஆராய்தல், 201.
 ஆரி = அரி - அழகு, ஐம்மை, (வி) 45.
 ஆரியநக்தி - அச்சணந்தியாசிரியன்;
 சேவகனுடைய ஆசிரியன், 129.
 ஆரியாக - அழகாக, மேலாக, 45, 743.
 ஆரியாக்களைகள் - தவமகளிர், (ஐ) 1.
 ஆரும் பிறர் - பிறராய், 864. [763.
 ஆருயிர்க்குமத்தி, 86..
 ஆருயிர்த்தோழன், 289.
 ஆருயிர்மேயுநேய் - ..காலச்சக்கரம்,
 ஆல் - ஆதல், (வி) 213. [244.
 ஆலத்தி, 148, 711.
 ஆலம்பழம், 612.
 ஆலம்விதை, 149.
 ஆலமரத்திற்குச் சேவகன் இறையிலி
 ஆலமரம், 34. [சிலம்விட்டது, 742.
 ஆலயம் - இருப்பிடம், 34, 183, 273.
 ஆலவட்டம் - விசிறி, 57, 111, 256,
 ஆலி - ஆலங்கட்டி, 807. [706.
 ஆலியின் உருகி, 835.
 ஆலை, 24.
 ஆலைக்கரும்பு, 473.
 ஆலோசனை, 551, 555.
 ஆவணத்தினீளம் ஒருயோசனை, 40.
 ஆவணவீதி, 615.
 ஆவநாழிகை, 58.
 ஆலி-அலி, (வி) 684; கொட்டாலி,
 461; கொட்டுயிர்ப்பு, 613; புகை,
 27; மணம், 11.
 ஆலித்த - வாய்விட்டு, 109, 907,
 ஆலித்த அழலுயிரர், 595. [908.
 ஆலிமலர் - மனம், 465.
 ஆலியந்துகிலார், 27, 266.
 ஆலியம்புகை சுழற்றி, 700.
 ஆலியன்னதுகில், 27.
 ஆலியா அழமலை உயிர்க்கும், 309.
 ஆலியொன்றிரண்டோடும்பு, 307.
 ஆவுந்தோடும் போன்று மூக்க, 152.
 ஆழ்கடற்புணையினன்ன வநிவரன்,
 120.
 ஆழ்கலமாந்தாமூங்கல், 348, 798.
 ஆழ - ஈழ, 89.

ஆழித்த கந்திளக, 807.
 ஆழி-கூடற்சுழிவட்டம், மேலிரம்,
 விரம்சரமோம், விரன்மோதிரம்;
 111, 255, 313, 702..
 ஆழிக்காவலர்-சக்கரவர்த்திகள், 824.
 ஆழிக்கு (சக்கரத்துக்கு) மதி, 605.
 ஆழிதொட்டான் - சேனாபதி, 628.
 ஆழிமணிவிரல், 721.
 ஆழிமெல்வீரல்கூப்பி, 600.
 ஆழியங்கழனி - சீக்கூவியுகமாயிய
 வயல், 234.
 ஆழியினான் - சக்கரவர்த்தி, 15.
 ஆழியுட்கிறகின்சேற்ற, 373.
 ஆழிவாய்விரல், 255.
 ஆள்கடிந்தணங்கியகாடு, 102.
 ஆள்வழக்கற்றது, 276.
 ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 144.
 ஆளத்தி = ஆலத்தி - ஆலாபனம், (இ
 சை) 201, 321.
 ஆளாபம் - ஆலாபனம், 223, 570.
 ஆளி ஆனையினன் செருத்தல், 250.
 ஆளி எலியைவிரும்பாமை, 866.
 ஆளி மிக்கஇசைமையில் யானைக்கோடு
 பறித்தல், 736.
 ஆளிமுழக்கிற்குயானைபுலம்பல், 249
 ஆளியமொய்யம்பன்: அ, அசை, 45,
 163.
 ஆளியாற்பாயப்பட்ட யானை, 836.
 ஆளிபொன்று. பலயானைகளைக்கொ
 ல்லல், 250.
 ஆனென்னும் (நாய்) ஓசைக்குறிப்பு,
 ஆற்றல் - நடத்துதல், 80. [284.
 ஆற்றலங்கந்து, 622.
 ஆற்றலோடாண்மைதோன்ற, 655.
 ஆற்றிய - தேடிய, 866.
 ஆற்றியதோழர் - உதவிசெய்ததோ
 ழர், 621. [109, 175.
 ஆற்றுகலா ஆ - ஆற்றாமல், சகியாமல்,
 ஆற்றா - கட்டுச்சோற, 454.
 ஆற்றேனலாற்றேனல், 528.
 ஆறலாறுயிற்று, 769. [653.
 ஆறன்மையின் - அறமல்லாமையால்,
 ஆறுகாலத்திற்குமுரிய பானம், 63.

கருது . அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஆறுநாள் கழிந்த, 635.
 ஆறெலங்கடவுள் வைகல், 338.
 ஆன்பாலவி, 382.
 ஆன்பாறுலை, 692.
 ஆன - அமைபாத, 198.
 ஆனிடையழித்தபுள் - பசுக்களினி
 டையிலேகாரியெழுந்தன, 539.
 ஆனியம் - இரவுப்பகலும், 113.
 ஆனிராயினத்து ஏறனான், 726.
 ஆனுபூர்வி இரண்டு, (ஐ) 893.
 ஆனெய்பால் வெறுப்பண்டி, 596.
 ஆனெய்பாற் கிவூர்த்தொத்து, 317.
 ஆனெய்வூர்த்தனையதுண்டோல், 496.
 இகரலீற்றுலியங்கோள், 146.
 இகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு : 37,
 47, 65, 83, 94, 119, 134, 221,
 222, 404, 446, 724, 808, 831.
 இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு
 கூடியகளிப்பு, 49.
 இங்கிதநிலைமை, 236.
 இங்குசுவை - தங்குதல் மசுவை, 588.
 இங்குதல் - தங்குதல், 236, 325,
 இங்குல்கஇறுவரை, 647. [890.
 இங்குலிகத் தாரை, 770.
 இங்குலிகத்தைச்சொரிதல், 553.
 இங்குலிகமுட்டின குவளை, 175.
 இங்குலிகவருவி, 647.
 இங்குவார்கழலினான், 325.
 இங்குவார்முரலுலகலை, 236. [716.
 இச்சலிய - இப்படியழகுடையன,
 இசைக்கலைநிறைந்தசொல், 226.
 இசைத்தலோடும் : ஓடு, உடனிடும்
 சி, 66. [202.
 இசைத்திறத்தனங்கனையனையர்,
 இசைநிறையும்மை, 247, 265, 334,
 409, 423, 441, 845.
 இசைநூல், 203..
 இசைநூலோர், 198.
 இசைப்பாட்டு, 76, 497.
 இசைமரபு - ஒருநூல், 202.
 இசையறியும்புள் - அசைம், இன்ன
 இசையாசிரியன், 206. [ரம், 223.
 இசையாற்றிசைபோயது, 15:

இசையுக்கூத்தம்காமத்திற்குத்திப
 னம், 750.
 இசையோசைக்கு உவமைகள், 226.
 இஞ்சிவட்டம் - மதில்வட்டம், 567.
 இட்ட உத்தரியம், 148.
 இட்டி - ஈட்டி, (வி) 341, 800.
 இட்டிகையாற்செய்தமதில், 532.
 இட்டிகைவாய்ச்சி, 777.
 இட்டிடை - சிற்றிடை, 333, 344,
 387, 582, 592, 597.
 இட்டிகுடையார், 263.
 இட்டியின் - இட்டியின், வினைத்திரி
 சொல், 732. [மித்தம், 556.
 இடக்கண் ஆடல் மகளிர்க்கு கன்னி
 இடக்கண் ஆடலும் சேவகன் தோழனை
 நினைத்தமை, 346.
 இடக்கர், 293, 532, 577, 585, 593,
 இடக்கரடக்கல், 71, 681. [851.
 இடக்கவுள், 718.
 இடக்கணி - வந்தோர்மேற்கல்லேவீசும்
 ஒருவகைமதிற்பொறி, 37.
 இடக்கழிகாமன் - தம்மிடத்தினின்
 றும் நீக்கப்படுவானாகிய காமன்,
 592..
 இடத்தல் - பெயர்த்தல், 110, 111.
 இடத்தாநிகழ்பொருளின்தொழில் இ
 டத்திற்கேற்றின ஆகுபெயர், 473.
 இடத்தாநிகழ்பொருளின்தொழில் இ
 டத்தின்மேனிற்றல், 23.
 இடத்தொடு பொழுதுகாடி, 562.
 இடபதீர்த்தக்கார்தோன்றிய கால
 விசேடம், (ஐ) 785.
 இடல் - கைவிடுதல், 365.
 இடலியநிலம், 685.
 இடறியெகினான் : இடறி நிகழ்காலமு
 இடி-மா, 64, 77. [ணர்த்திற்ற, 475.
 இடிக்குங்கொல்-கொலலுமோ, 333.
 இடிக்குஞ்சிங்கம், 650..
 இடிக்கும் - கோபிக்கும், 135.
 இடிகள் தவழ்ந்திட்டபடநாகம், 525.
 இடித்த மா, 64.
 இடித்த - வெட்டி, 182. [70.
 இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்குயலபு,

இடிபடமுழங்கி, 226.
 இடிமுரசினையசொல், 493.
 இடிமுரசு எருக்கினான், 379.
 இடியரி, 87.
 இடியினங்கொடியினுமயங்கி, 64.
 இடியுமிழ்தழங்கெனமுரசமுழங்க, 691.
 இடியுமிழ்முரசம், 842. [691.
 இடியுருமேற்றிநீறி, 326.
 இடியுருமேற, 234.
 இடுக்கண்வந்துற்றகாலைக்குக, 160.
 இடுக்கணென்னுமெய்ப்பாடு, 220.
 இடுக - அருகுகோக்க.....
 இடுக்ககோட்டி, 605.
 இடுகின - குறைந்தன, 859.
 இடுகுறுசுப்பி, 831.
 இடுகொடியகலம், 714.
 இடுகொடியணிந்தமார்பர், 622.
 இடுகொடியெழுதி, 260, 689.
 இடுதல்-ஈடு, (வி) 699; உவமித்தல்;
 இடுபுகை, 143. [(வழக்கு) 699.
 இடுபுண்மருந்து, 571.
 இடும்கை - துன்பம், 80.
 இடுமவிர்ப்புரவி, 727.
 இடுமுள், 239.
 இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிறவால்,
 இடைகழி (சேழி), 126. [780.
 இடைகுழைந்துநின்றார், 732.
 இடைகொடாது - இடைவிடாது,
 438. [ம் ஆபரணம், 704.
 இடைச்செறி - குறங்குசெறியென்னு
 இடைச்சேரி, 133.
 இடைச்சொல், 335.
 இடைந்த, 140.
 இடைநகர், 32. [கேள், 558.
 இடைமக்கன்கொன்ற இன்னுமார்த்தி
 இடையர், 539. [137.
 இடையர்க்கு முல்லைமலை உரியது,
 இடையாய்தானம், 819.
 இடையிட்டம்மம் அம்ம, அசை, 89.
 இடையிட்டிடு - ஈடுவேயிட்டிடு, 200.
 இடையீடு, 304.
 இணங்கினகாய், 434.
 இணங்கினமலர், 369, 370.

இணைகடிசையமன்னுன், 350. [ம், 57.
 இணைப்படம் - இருதலையும்ஒத்தபட
 இணைமலர்த்தார், 475.
 இணையம்பு, 599. [370.
 இணையிலின்பம் - அநந்தசகம், (ஐ) [309.
 இணையொக்கும், 466. [309.
 இத்தலை, 129, 132, 200, 243, 775.
 இத்தொகை - இத்தொகையர், (வி) [700.
 இதா, திசைச்சொல், 867. [700.
 இதுவேண்டா, 224.
 இந்தளம் - துபமுட்டி, 174.
 இந்தா, (திசைச்சொல்) 367.
 இந்திரகுமான், 373. [யுரு, 532.
 இந்திரகோடங்கொலியிறுஞர் மரு
 இந்திரகோபம், 459.
 இந்திரதிரு, 513.
 இந்திரதிருவன், 376.
 இந்திர திருவில், 33, 43.
 இந்திரநீலச்செப்பு, 256.
 இந்திரர், 369, 896, 906.
 இந்திரவில், 169, 569.
 இந்திரவிம்போலுமலை, 601, 699.
 இந்திரற்கும், உம், சிறப்பு, 57.
 இந்திரன், 166, 363, 369, 693,
 815, 899.
 இந்திரன் உரிமைகுழ வந்தமை, 784.
 இந்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டுநீற்
 இந்நின் தவன், 393. [கின், 739.
 இப்பர்-ஒருவகைவணிகர், 514, 515.
 இப்பால்-இவ்விடத்தே, பின்பு, 114,
 இப்புறம்-இப்பால், 853. [117, 153.
 இம்பரிவ்வுலகமெய்ப்பாய்க்கு, 508.
 இம்மி - மத்தக்காய்ப்புல்லரிசி; மிக
 வும் சிறியது; குறைந்ததோர்என்,
 இம்மென்கலையார், 707. [157, 878.
 இமயச்சாரங்கருப்புரக்கன், 376.
 இமயம் - மந்தாரம், (ஐ) 292, 611.
 இமயம்போலரிசிலுபெறுகென ஆரசரை
 இமயமலை, 290. [வாழ்த்தல், 697.
 இமவான் - இமயமலை, 90. [60.
 இமவானில் மரகதப்பாறை, (ஐ) [60.
 இமில், 702.
 இமிகேற்றின்றடை, 901.

இமிழ - கயிறு, 329.
 இமிழகொளி - பிணைத்து, 535.
 இமைக்குக்கண் இவைபோர்: ஒ, எதிர்
 மறை, 196.
 இமைத்தகண் விழித்தலின்றி, 756.
 இமைத்ததுங்கண்கள், 623.
 இமைத்தார் காண்குலாப்புரவி, 680.
 இமைத்துநோக்கிற் கண்ணிற்பிரதி
 பிப்பம் தோன்றாது, 28.
 இயக்கரியல்பு, 306.
 இயக்கி - யக்கிதேவதை, (ஐ) இப்
 பெயர், இசக்கியெனத் தென்னாட்
 டில்வழங்கும்; 183, 306, 353,
 371, 466, 469, 485.
 இயக்கியர்குழாம், 363.
 இயக்கிடையறுததகங்குல், 401.
 இயக்கிரித்தபொறி, 37.
 இயம்பு - முழங்க, 137.
 இயமரம் சிலம்பின், 240.
 இயல்புகணத்துக்கண்மெல்லொற்று
 இயலாசிரியன், 206. [த்திரிதல், 23.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி, 393.
 இயற்கையன்புடையார், 398.
 இயற்றியின்: ஒருவரைக்கூறும்பன்
 மை, 71. [டணம், 6.
 இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கியவிசே
 இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 313, 443,
 527, 759.
 இரக்கக்குறிப்போகாரம், 209, 211,
 இரங்கல்வேண்டா, 85. [443.
 இரங்கியெங்கி, 96.
 இரட்டுற - மரபுபுட, 122.
 இரட்டைக்கிளவி, 31, 247, 592.
 இரட்டைகள் - ஆண்பெண்கள், 621.
 இரண்டுநாள் - சிலநாள், 86.
 இரண்டுநாளைச்சுற்றம், 85.
 இரணியன்பட்டது; 530.
 இரத்தினத்திரயம்: கன்னாநமுதலி
 யன, (ஐ) 118, 120, 124, 423,
 754, 795, 825. [ர், (ஐ) 795.
 இரத்தினப்பிரபையென்னும் சாரண
 இரதங்குத்த இரும்பு பொன்னாதல்;
 இரதிகனம், (ஐ) 96. [291.

இரந்துட்டுவார், 693
 இலை-துத்தரிக்கொம்பு, 135, 140.
 இரவன்மார்தார்க்கும்: உம், இழிவுசி
 இரத்தம் - அரத்தம், 35. [மபு, 47.
 இராக்கதமணம் - வலிதிற்கொள்ளு
 தல், 81, 232.
 இராசத்தாற்கூறல் - ரஜோகுண
 சம்பந்தத்தாற்கூறல், 84.
 இராசநீதி, 844.
 இராசமாரிசும்க-மகே நாட்டிலுள்ள
 தொருநகரம், 883. [379.
 இராசமாராகம் - ஒருவனைப்பாம்பு,
 இராசமாபுரம் - சேவகன்நகர்; இஃது
 ஏமாக்கதநாட்டில் நாகாதஅகல
 முடையதாவிருந்தது, 733.
 இராசமாமத்தம் - ஒருவனைப்பாம்பு,
 இராமன், 481. [379.
 இரிக்கும் - கெடுக்கும், 518.
 இரிய - கெட, 20
 இரியலுற்ற - கெடுதலுற்ற, 333.
 இரி - இருத்தி, 217.
 இரிஇயினர் - இருத்தினர், 701.
 இருகண்ணும் புலத்தது வைக்கும்,
 இருகாலாவதம்புல்லி, 317. [463.
 இருட்போர்வை, 106.
 இருமுகள்கோபம், 612.
 இருபணித்தது, 706.
 இருண்மணிச்சுடர், 699.
 இருணீந்தி, 103. [4, 86.
 இருதலைக்கொள்ளியிடத்துற்ற ஏறும்
 இருதலைப்புள்ளின்றொருயிரேம், 477.
 இருதலைபுமொத்தகாமம், 8, 462.
 இருதுறுகர்வு, 771.
 இருந்தனகள், 717. [545.
 இருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தான்,
 இருநெலாக - இடைமூரிய, 812.
 இருப்புச்சுற்று - பூண், 341.
 இருப்புநாராசத்தையெய்தல், 490.
 இருப்புயிர் - நாகருயிர், (ஐ) 820,
 903.
 இருப்பெழு - இருப்புத்தான், 31.
 இருபிறப்பாளர், 493.
 இருபுறவாழ்த்து, 419.

இருபெயரொட்டு, 283.
 இரும்பறக்கழுவி, 215. [289.
 இரும்பினீர்மை - இழிந்தநிலை, (ஐ).
 இரும்பு - இரத்தாற் றொன்னாதுல்,
 291.
 இரும்புசெய் குழலித்திங்கண்மருப்
 இரும்புண்டநீர், 125. [பு, 323.
 இரும்புண்டுமிகுத்தமார்பு, 659.
 இரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரை
 மார்பன், 523.
 இரும்புமேல்விடீதுநிப்பார், 241.
 இரும்புயிர் - இருப்புயிர், நரகருயிர்,
 (ஐ) 289. [289.
 இரும்புயிரைப்பொன்னியிராக்கியது,
 இரும்பெச்சிற் படுத்தமார்பர், 680.
 இரும்பை எரிபொன் செய்யுமிரதம்,
 360.
 இருமலர்க்குவனையுண்டன், 351.
 இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர், 186,
 இருமை - கருமை, 351. [595.
 இருவில் - கரியவொளி, 107.
 இருவிலுளவு, 754. [754.
 இருவிந்கண் இதேவிசில் இருந்தான்,
 இருவேரி - வெட்டிவேர், 45.
 இருள் - அஞ்ஞானம், 814.
 இருள் பின்னிவிட்டன்னகுழல், 428.
 இருளிலார் - மயக்கநோயையுடைய
 இலவாழ்வார், 705.
 இருளைக்க: ஐ, அசை, 790.
 இரேவதியியாழவோரை, 160.
 இரைக்கிடந்தபசி-இரைக்கு இடை
 ந்தபசி, 139.
 இரை கெளவிய நாகம், 139.
 இல்பொருளுவமை, 54, 63, 64, 83,
 87, 109, 191, 195, 196, 285,
 306, 319, 351, 389, 495, 525,
 611, 684, 712, 750. [670.
 இல்லாநையஞ்சி விருந்துகோறல்,
 இல்லுதைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலி
 சிந்தல், 692.
 இல்லுதைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வ
 ம், 112, 330, 389, 448, 692. [த்தி-
 இலக்கணை-சேவகன்மனைவிகளுள் ஒரு

இலக்கம் - லக்ஷியம், 61, 90.
 இலக்கித்து - எழுதி, 59.
 இலக்கித்திட்டான்-குதித்தான், 635.
 இலஞ்சி - ஞானம், 27.
 இலம்பகம் - இலம்பம் - னாதுறுப்பு,
 128; ஓரணி, 425; தலைக்கோலம்,
 இலம்லர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 764. [423.
 இலயம், 210, 224, 374.
 இலயம்தாங்கி, 346.
 இலயமா - சயமா - அழிய, 373.
 இலவந்தமரம், 554.
 இலவந்தாய்க்கு அணி, 497.
 இலவம், 801. [லலடி, 548.
 இலவம்பூ அரக்குண்டன்னப்பஞ்சி மெ
 இலவம்பூவிற்றிரிய உவமைதன், 497.
 இலவம்போதேரெழிற்றகைய சீரடி,
 இலவலர்வாய், 150. [465.
 இலவு, 497.
 இலாபாந்தராயம் (ஐ); 895.
 இலாஜமோமம் - பொரியாற் செய்யும்
 மோமம், 710.
 இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 873.
 இலிற்றம் - சொரியும், 726.
 இலேசு - சிறுமை, 3, 7, 237.
 இலை - ஆயுத அலகு, 640; இல்கை,
 (வி) 29.
 இலைகொள்பூண், 199, 404, 612.
 இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 487.
 இலைப்புகைஇடைத்தல், (பழ) 509,
 இலைப்பொலியுண், 361. [510.
 இலைப்பொலியலங்கல், 218.
 இலைபுறங்கண்டகண்ணி, 599.
 இலைபொருமெழுதியன்ன, 187.
 இலையார்கடகத்தடக்கை, 636.
 இலையாற்பூண், 226.
 இலையுடைக்கண்ணி, 124, 508.
 இலையூழ்த்த - இலையுதிர்ந்து, 777.
 இலைவட்டத்தாமம், 633.
 இலைவளர்கூர்மை, 422.
 இலைவிரவுபூம்பைந்தார், 549.
 இலைவைத்தகோதை, 634.
 இவ்விருந்தோன் - இவ்விடத்திருந்
 தேன், 523.

கூகூஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இவ்வெனஉரைத்தமென்று நினைப்பி
னும்பனிக்குமுள்ளம், 800.
இவணது, 169. [203, 291, 294.
இவர்தல் - செல்லல், பரத்தல், 164,
இவர்த்து - பரத்தது, 502.
இவர்த்து, 233.
இவரவாய்ச்சொல், 81.
இவரி - பரந்து, 700.
இவறல் - பேராசையறல், 744.
இவ்வினார் - மிகார், 203.
இவ்வினக்கடல், 18.
இழைவன்னுமெய்ப்பாடு, 228, 509.
இழிகை - கைச்சரிகை, 174.
இழிதொழில் இழிகுலமொருவிப்பிழ
த்தலரிது, 797.
இழிந்ததென்பவே: என்ப, அசை, 18.
இழிந்தனர், 696.
இழிந்து, 596.
இழிவுசிறப்பு, (தத்தையீரே) 723.
இழிவுசிறப்பும்மை, 30, 47, 77.
இழினைன்பன், 692.
இழுக்கி - தப்பி, 500, 647.
இழுக்குற்று - வழுக்கி, 149.
இழுகுபொன் - உரிஞ்சும்பொன், 470.
இழுங்கு - இழுக்கு (வி), நீக்குதலு
மாம், 899.
இழுதமையெரிசுடர்விளக்கு, 761.
இழுதன்ன வெண்ணினம், 455.
இழுதார் இன்புகை, 462.
இழுதார் குடம், 93.
இழுதார் மென்பள்ளி, 462, 912.
இழுது - தேன், 912; நெய், 139;
வெண்ணெய், 463.
இழுதுசேர் கவளம், 251.
இழுதொன்றுவாட்கணினையார், 139.
இழைத்த, 591.
இழைத்தது - செய்தது, 537.
இழைத்தபொன்னகர், 697.
இழைத்தல் - சூழ்தல், 327.
இழைத்த - அமைத்தது, 5.
இழைத்தவர் - கூடினவர், 787.
இழைபகஇமைப்பினெய்திட்டு, 492.
இழைமுகத்தெறிபடை, 87.

இழைய - பெர்ருந்த, 467.
இழையொளிவிளக்கப்புக்கான், 784.
இளக - அசைய, 520; நெகிழ, 412,
இளகிற்று-மெல்கிற்று, 221. [704.
இளகுகாடு - தழைத்தகாடு, 520.
இளகும் - தழைக்கும், 51.
இளக்கால் - இளம்பருவம், 585.
இளக்கினைச்சுற்றம், 506.
இளக்கோக்கள்-புவராசாக்கள், 829.
இளக்கோவழிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், 156.
இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல்வாட
இளஞாயிறு, 698, [ல், 675.
இளநலம்பருகுதின்றான், 216, 494.
இளநீர், 694.
இளநீர்வண்டி, 25.
இளம்பசுக்காய், 713.
இளம்பட்டும் முயல்இரத்தழும் சூரி
யனுக்குவமை, 57. [பருகல், 610.
இளம்படியார் (மகளிர்) நகைமுகம்
இளம்பிடி, 617.
இளமரக்கா, 257.
இளமை - அறிவின்மை, 469.
இளமைக்கள்ளுண்டு, 757.
இளமையாடியிருக்கும், 717.
இளவரசு, 845.
இளவளநாகு, 232, 233, 366.
இளவுடையான் - புவராசர், 741.
இளவேனிற்காலம், 198, 777.
இளிந்தகாய் - இணக்கினகாய் (பா
க்கு), 434.
இளிந்தலை - இணக்கினமலர், 369.
இளியினுமினியசொல்லாய், 450.
இளிவரலாகியசுவை, 789.
இளிவரலென்னுமெய்ப்பாடு, 228.
இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாக, 778.
இளிவு - இளிவரவு, 719.
இளைமையிங்கழனி, 759.
இளையர் - மக்கையர், 750.
இளையவர் - தேவியர், 784.
இளையார் - சேடியர், 745.
இற்பாத்தையர் - ஒருவனுக்கேஉரிமை
பூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர், 118.

அரும்பதமுத்லியவற்றின் அகராதி. துசுந்

இற்றிசை - இல்லறம், 566.
 இறக்கத்தினித்தோர்வாட்போர்செய்
 இறங்கிய-காணிய, 600. [தல், 658.
 இறங்குண்ணிமையார்: கண்ணிமை
 யார் - தேவர்க்கு ஒருபெயர், 79.
 இறந்தகாலவழக்கு, 613.
 இறந்தது - மிக்கது, 294.
 இறந்ததுதழீஇயஉம்மை, 56.
 இறந்தநாளயாவர்மீட்பார், 756.
 இறப்பு (விட்டிழுத்துப்பு), 866.
 இறவு - இறமிய, 95, 522.
 இறவு - தேன்கூடு, 41.
 இறவு திங்களுக்குவம், 350.
 இறுகநீக்கி - கைவிட்டி, 368.
 இறுகயாத்த, 525.
 இறுகல்-நிலைபெறுதேகொள், 287.
 இறுகி - மூர்ச்சித்த, 95.
 இறுகு - சோளம், 458.
 இறுகியில்லமிர்து - மரணியின்மைக்
 குக்காரணமாகிய அமிர்தம், 389.
 இறப்புத்தண்ட-இறக்கும்பொருளை
 வாங்க, 741. [727.
 இறவரை - பெரியமலை, 430, 535,
 இறை-இரோகை; அதனையுடையகை,
 200, 381.
 இறையகொண்டு - தங்குதல்கொண்டு,
 இறைச்சிக்குன்று, 246. [168, 425.
 இறைச்சிச்சோறு, 234.
 இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 465.
 இறைஞ்சல் - கவிழ்தல், குனிதல்,
 296, 498. [ன்றபாரம், 149.
 இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக்காக்கி
 இறையிலிசிலம்- ஸர்வமானியம், 30,
 இறைவனைத்தோளி, 200, 377. [686.
 இறைவற்பெணி, 364.
 இறைவன் - அருகன், 485, 660.
 இறைவன் திரிபுரமெரித்தமை, 649.
 இறைவனது ஆணை, 86. [612.
 இன்கனித் தொண்டையந்துவரவாய்,
 இன்கவையாழ், 102. .
 இன்பக்கடலகத்தமுந்தினார், 603.
 இன்பக்கனிகவர்கண்ம-தேவர், (ஐ)
 369.

இன்பக்கொடி - காமவல்லி, 115.
 இன்பத்தைவெறுத்தலென்னுகெய்
 பாடு, 300.
 இன்பநிலத்தியன்மொழி, 260.
 இன்பம் - புண்ணியப்பயன், 752.
 இன்பம் அறிவைக்கெடுக்கும், 357.
 இன்பம்தாங்கும்-இறங்கனி, 868.
 இன்பமருந்து, 553. .
 இன்பழக்கினிவி, 103. .
 இன்பிடி - கவிளம், 31. .
 இன்மை - உடைமைக்குறியதலை, 67.
 இன்மையுற்றுமயங்குதல், 734. .
 இன்(இனிமை)வுளரிளம்பிதை, 305.
 இன்றி - இன்றாக, 143. [257.
 இன்னணம்-இப்படி, 105, 124, 243,
 இன்னதென்ப: எப்ப அசை, 25. .
 இன்னநாட்டிமந்த இன்னாரென்மல்
 அரசர்க்குமரபு. (மலைநாட்டுவழ
 க்கு), 530. [ம், 733.
 இன்னம் - இத்தன்மையையுடைய
 இன்னப்பிறல்பிணிக்இன்மருந்தாய்
 சொல்லான், 838. [தல், 314.
 இன்னாரோலை இன்னார்க்கண்கவென்
 இன்னுடையருண்மொழி, 103. .
 இன்னும் - பின்னும், 249.
 இன்னுயிர்த்தோழர், 544. .
 இன்னுருபு : உவம்பொருலில்வரு
 தல், 4, 290, 329, 512; உறம்பொரு
 வில்வருதல், 4, 290, 557; ஏதுவில்
 வருதல், 636, 749; ஏழனுருபா
 தல்; 364, 400, 454; காரகவே
 துப்பொருட்கண்வருதல், 3; நீக்க
 த்தில்வருதல், 20, 64; பொருவில்
 வருதல், 515, 517, 743.
 இன்னுரைகொழிமின், 764.
 இன்னே - இப்பொழுதே, 73. .
 இன - இன்னவற்றின், 517.
 இனஞ்சுட்டின்பண்பு, 283. .
 இனத்திடையேறு, 433, 504, 559.
 இனத்தலைப்புவி, 512.
 இனத்திரியேறு - இனத்தைமனத்தாற்
 கைவிட்ட ஏறு, 787. .
 இனம் (பிரவினம்), 1.

கூக்சு அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி..

இனமாலை - ஒருவகைமாலை, 404.
 இனிவினின் மலர்ந்த, 637.
 இளைத்திரங்கி, 92.
 ஈகை, 115.
 ஈங்கனம் - இங்கனம்; 565.
 ஈங்கு, உவமவுருபு, 467; என்னிடம், ஈட்டகம், 125. [28.
 ஈட்டறா - ஈட்டமறாது, (வி) 35.
 ஈட்டமைபசும்பொற்சார்தம், 373.
 ஈடு - பெருமை, இடுதலுமாம், 24; வருத்தம்; 516.
 ஈடுசரல்பேரர், 24.
 ஈண்டவளர்ந்தேம் - கடுகவிளர்ந்தேம், ஈதேபோல்வதொன்றில்லை, 623. [524
 ஈமஞ்சேர்மாலை, 68.
 ஈமம், 93, 98.
 ஈயல் - ஈசல், 281.
 ஈயின்றியிருந்ததிந்தென், 219. [645.
 ஈர்ங்குருதி - ஈர்க்குங்குருதி, (வி)
 ஈர்ஞ்சடைமாமுனி, 717.
 ஈர்ம்பொழில், 361.
 ஈர்வளை, 678.
 ஈரங்கொன்றபின் - ஆற்றியபின், 699.
 ஈருடம்போருயிராயினர், 575. [431.
 ஈந்தகை. ஏகாரம், 47, 74, 106,
 ஈறுதிரிந்தசொற்கள், 17, 23, 31,
 47, 50, 97, 112, 358, 383,
 434, 662, 716, 728, 796, 876.
 ஈன்றணிப்பால் - ஈன்ற அணிமையால்,
 733.
 ஈனோர் - இவ்வுலகிலுள்ளோர், 14,
 உகவா - அன்புமிக்கு, 407. [733.
 உக்ளி - பிறழ்ந்து, 640, 854.
 உகிர் - ககம், 59, 705.
 உகிர்வரித்தசாந்து, 730.
 உகிர்விடுத்ததோர் கோலமாலை, 431.
 உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியூட்டி, 732,
 உருக்கிய - உருத்ததற்கு, 763. [227.
 உச்சம் - ஸங்கீதத்தில் உச்சஸ்தானம்,
 உசவு-கரிபுள்ளன்னெயும், 242, 893.
 உசாவுதற்கு - விசுவதற்கு, 99.
 உட்க, 95.
 உட்கத்தக்கது - அஞ்சத்தக்கது, 886.

உட்கி - அஞ்சி, 127, 242.
 உட்கு - அச்சம், 182.
 உட்கோள் - எண்ணம், 70, 274, 295,
 உட்படஉரைத்து, 363. [366.
 உட்கு - சேர, 166. [424.
 உடம்பிற்குக் கூறுகின்ற இலக்கணம்,
 உடம்பின் நிலையாமைக்கு மின்னும்
 மொக்குளும், 798.
 உடம்பினோடுயிரிப்பின்னி, 174.
 உடம்புக்கீடு - கவ்சம், 891.
 உடம்புகனிசுருக்கல் (மெய்), 302.
 உடம்பொலங்குண்களாயின், 736.
 உடல்சினக்கடவ, 237.
 உடற்சி, 512:
 உடற்சிசெய்ய - கோபத்தைமிக்குச்
 செய்ய, 324.
 உடற்றி - வருத்தி, 250.
 உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 22, 233.
 உடன் - சேர, 596.
 உடன்று - வருந்தி, 583, 678.
 உடனேசுட - முழுக்கச்சுட, 571.
 உடுத்த - குழந்த, 522.
 உடுத்தல் - ஏகாந்தமாதல், 421.
 உடும்பின்கூல், 805.
 உடும்பு, 367, 837.
 உடும்புவேட்டை, 801.
 உடுவம் - அம்பின் ஈர்க்கு, 657.
 உடுவமைபகழி, 635.
 உடைகடலொலி, 42. [798.
 உடைகலத்தவருற்றவருத்தம், 348,
 உடைஞாண் - அரைஞாண், 647.
 உடைநாண் - முறுக்குடைந்தகயிறு,
 வல்லிக்கயிறு, 356, 653.
 உடைமணி - மேகலை, 695.
 உண்கண், 210.
 உண்கலங்கள், 126, 588. [42.
 உண்டசோறு - உண்டுமிக்கசோறு,
 உண்டாடல் - வினையாடல், 771.
 உண்டு, உவமவாசகம், 348.
 உண்டுமில்லையுஞ் கூறல் - அஸ்திநாஸ்தி
 கவாதம், (ஐ) 419.
 உண்ணவுருக்கிய - தியுருக்கிய, 150.
 உண்ணுகிடந்தான், 881.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி: கூகூடு

உண்பதாமனத்தினுலே (தேவபொ
கம்), 811. [அய, 755.
உணர்ந்தனையாயினனும்: ஆன், சாதி
உணர்ந்துவைத்து, 86.
உணர்வின்மிக்கான் பிறர் மனையாளி
டஞ்சென்ற உள்ளத்தை மீட்டல்,
உணர்க்குறி, 515. [634.
உத்தமப்பிடி, 233.
உத்தமார்க்குக்கொடுத்தல், 819.
உத்தராகுரு - டோககூறி, 500, 744.
உத்தரட்டாதிபான்ச சேவகன், 122.
உத்தராசங்கம் - மேற்போர்வை, 708.
உத்யோதநாமகர்மம், (ஐ) 893.
உதயகிரி, 56, 241, 502, 624.
உதயகிரியிற் சிவதூரணுவி, 56.
உதயத்துச்சி, 241. [494.
உதயாருடக்கவப்புக்கள், (சொ) 380,
உதாசனம், 73.
உதிதர் - உதிக்க, 396.
உதிதன் - தோற்றியவன், 12.
உதிர்ச்சட்டை, 325.
உதிரம் உறவறியும் (பழ), 557.
உதைப்ப, 163. [மம், 39.
உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாதகா
உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாதசொ
உப்பின் உயர்வு, 247. [யு, 865.
உப்பு-இனிமை, 913; உவர்ப்பு, 39.
உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைந்தது
உப்புப்பண்டி, 252. [பொலும், 249.
உப்புமஉலகும் உள்ள அளவும்வாழ்வே
ரென்னும் உலகவழக்கு, 734.
உபசாரம், 386. [ன், 682.
உபதிருஷ்டா-கூட இருந்துபார்ப்பவ
உபபோகாந்தராயம், (ஐ) 895.
உபவேட்டிதம், (பா) 374.
உபாதிபாகியமன்னர், (ஐ) 896.
உம், சிறப்பு, 145, 150.
உம்மீற்றலுவருவதோர் ஏவல்கண்ணி
யவியக்கோள், 66. [த்துதல், 499.
உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்
உம்மைத்தொகை, 53.
உம்மைநின்றதொருழவினை, 109.
உம்மைமாதல், 79, 636.

உம்மைபும்உருபும்விரித்தல், 14.
உம்மைவிகாரத்தால்தொகுதல், 11.
உம்மைவிரித்தல், 15, 37.
உமிழ்கட்பினை-கண்ணுமிழ்ப்பினை, 465.
உமிழ்கைவேலினனும், 62.
உமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றது,
உய்த்தனர், 133. [756.
உய்த்தார் - அறிவித்தார், 414; சென
உய்த்தியின், 99. [ன்னு, 491.
உய்த்து - நீக்கி, 415.
உய்த்துணர்வைத்தன், 760.
உய்யவல்லார், 343. . . .
உயர்கதி, 368.
உயர்மிக்கதந்தை - பிள்ளையுயர்ச்சிமி
குதற்குக்காரணமானதந்தை, 148.
உயர்மிசையவர் - தேவர், 293. . . .
உயவுகோய் - வருத்துகோய், 810.
உயிர் - அழகு, 56.
உயிர்க்கவசம், 523. . . .
உயிர்க்கிழவன், 2. . . .
உயிர்க்குக்கூற்றம், 572. [410.
உயிர்க்கும் - சொரியும், 20; நாமம்,
உயிர்ப்ப - கூமைபோக்க, 490.
உயிர்ப்பதம்ஓம்பி-இறந்துபுரட்டைய
ம் ஒழிந்து, 578.
உயிர்ப்புகலுற்று - கொல்லத்தொட
க்கி, புத்தசன்னத்தனும், 124.
உயிர்ப்பெற எழுதப்பட்ட ஒவியப்பா
வை, 595.
உயிர்போயிருந்தான் - அறிவுமுதலிய
னபோயிருந்தான், 636.
உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்த
றியு, 194.
உயிரெனும் நிலத்தில் வினையெனும்
விதையை விதைத்து, 800.
உயிரொருக்கி விசையகூறல், 99.
உரவோன்சிறுவன், 111. . . .
உரத்தலையுருப்பன்றி, 638. . . .
உரற்றெல்-பிளிறுகின்ற ஒலி, 264.
உரறி, 33. [481. . . .
உராமனம் - நீக்கிப்போமுள்ளம், . . .
உராய்-பரத்து, பெயர்ந்து, 17, 331,
339, 471, 555, 665, 692.

கூகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 17, 23, 112, 716, 722, 876; விசேடித்துவருதல், 7; வினேமேல் மெய்தமொற உரிஞ்சு, 866. [ல், 258. உரிஞ்சியாட்டினர், 697. உரிஞ்சும்பொன், 470. உரிப்பால் உரியபால் (வி), 173. உரிமை - மனைவி, 52, 86, 171, 764, 784, 829. உரிமதன் னுலநீட்டி, 351. [794. உரிமை தன்னோடும் வலக்கொண்டு, உரிஞ் உருவி, 87, 576, 758. உரிஇயினன் - உருவினன், 619. உரு - அச்சம், உட்டு, 396. [188. உருக்கமும் தெரியுஞ்செம்பொன், உருக்காக்கு, 195. உருக்கார் அரக்கிட்டு, 517. [665. உருகின் இரும்பிலே எஞ்ஞவைத்தல், உருகின்பொன்னிலுற்ற நீர்த்துளி, உருகுவட்டு, 37. [409. உருட்டியிட்டேம், 349. உருட்டு, 635. உருணையி - சக்கரம், 646. உருத்திரத்தன் - சச்சந்தனுடைய மந்திரி, 69. உருத்திரப்பழமம் - உருத்திரமூர்த்தியின்வடிவம், 611. உருத்திரனும் உமையும் பேரான் று, உருத்து - கோபிதது, 87. [325. உருபினும் பொருளினும் மெய்தமொற மிதன் மனிலைக்களத்து ஒன்று செல்லுதல், 34. உருபுமயக்கம், 12, 186, 229, 352, உருபு மாறுதல், 3, 38. [500, 551. உருமுற்ற பாம்பு, 13. உருவக்கோலி-முடியவளைத்து, 144. உருவகவணி, 120, 210, 365, 602, உருவகலுவமை, 91. [667. உருவங்களின் கண்ணைத்திறத்தல், 59. உருவச்சாதகம் - வடிவுகூறியிலக்கணம், 561. உருவஞ்செய்ய - அழகுசெய்ய, 568. உருவமோதி-மந்திரத்தைபுருஷோதி;

உரு - உருவமென ஈறுதிரித்தது, உருவுதிரை, 712. [383, 470. உருவுதிரையையுடையகொல்லாவண் உருளாயம், 833. [டி, 263. உருளி - உருள்: இ, பகுதிப்பொருள் விருதி, 167. உருளுதல் - கெடுதல், 706. உரைக்கும்நானம், 254. உரைக்குந்தேன், 640. உரைத்தவெண்ணெய், 294. உரைத்தார்க்கு அவன்மெய் மகிழ்ந்தான், உரைத்த, 778. [ன், 319. உரைத்துக்கொள், 310. உரைமோ, 540. [585. உரையியான் - மறுமொழிகொடான், உரைவினைத்துரைப்ப-சொல்லாவலிய எழுப்பிக்கூற, 765. உரோணி - உரோணி, (வி) 12, 64. உரோணியூர்த்தமதி, 189. உரோமப்பட்டிடுத்து, 699. உரோமப்பூம்பட்டு, 771. உலக்கை, 27, 34. உலகம்-உயிர்க்கிழவன், 2. [ளகை, 2. உலகம் சித்தியமென்பதுசைனர் கொ உலகம்விற்றுகாமணி, 122, 551. உலகமன்னவன் திருநாள், 457. உலகமுன்று-நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கம், (ஐ) 815. உலகவழக்கு, 321, 734. உலகியல்வழக்கானகந்தருவம், 599. உலகியலாற்கூறல், 67, 78. உலகென்னுஞ்சொல் பூமியின் ஏக தேசத்தையுணர்த்தல், 754. உலகோடிய, 530. உலஞ்செய்ததோள், 846. உலம், 67, 204. [518. உலம்பி - அஞ்சி, முழங்கி, 88, 512, உலம்பினன் - முழங்கினான், 87. உலம்புபு - முழங்கி, 639. உலம்பும்-இடியொலிசெய்யும், 554. உலமருநெஞ்சு - அலமருகின் மமனம், உலமேக்கியாடல், 212. [740. உலறி, 860.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௪

உலர் - பவ்னி, 135.
 உலாப்பிரபந்தம், 729.
 உலாம் - அலமரும், 214; உவமம்
 உலாய்-குழந்தை, 172. [சொல், 464.
 உலைப்பு - தொலைத்தல், 355.
 உலோகமாபாலன் - அச்சணந்தியாசிரி
 யன்; பதுமைசகோதரன்; மா, வியல்
 கோளசையன்றி இகைசரிமைத்து
 நின்றது, 125, 378, 514, 651.
 உவகைக்கலுழ்ச்சி, 93, 608.
 உவந்தமார்பம், 651.
 உவப்பின்கட் பால்மயங்கல், 573.
 உவப்பின்கண் அஃறிணையர்திணை
 யாதல், 133.
 உவமச்சொல், 464, 717.
 உவமத்தொகை, 39. [ர், 22, 31.
 உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெய
 உவமவாசகம், உவமவுருபு: 7, 13,
 23, 72, 92, 348, 392, 464, 469,
 571, 689, 717, 739. [457.
 உவமிக்கும்பொருள் - உபமேயம், 18,
 உவமை, 28, 35, 51, 56, 58, 59,
 62, 72, 78, 87, 91, 95, 115.
 உவமையிலக்கணம், 504.
 உவமையும்உருபுமவிரித்தல், 53.
 உவர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
 உவர்த்தது, 407.
 உவர்ப்பு - வெறுப்பு, 816, 866.
 உவறுமதியினுண்மையான், 415.
 உவளகம் - ஒருபக்கம், 78.
 உவறுநீர் - ஊறுகின்றநீர், 293.
 உவனித்தல் - வில்லைஎய்யத்தொடங்
 குதல், 632.
 உவாக்கதிர்த்திங்கள், 704.
 உவாத்தி - உபாத்தியாயர், 328.
 உவாத்திமுதலியோர், 117.
 உவை - சுட்டுப்பெயர், 357.
 உழ - உழவித்தொழில், 905.
 உழக்கல் உயிதித்தல், 554.
 உழந்தவர் - பழகியவர், 183.
 உழப்பெருது, 232, 806.
 உழலை - உழலைமரம், தடைமரம்,
 132, 219, 365.

உழவு - வழிபாடு, 905.
 உழிதருபெருநிதி, 104.
 உழுத்தல் - உழுந்து அகல், 717.
 உழுத்தம்பொழுதுதலியவற்றிற் கை
 க்முல்வல், 792.
 உழுத்தமுதலியவை, 716.
 உழுவலன்பு, 460.
 உழுவை - புவி, 409, 712.
 உழுவை தோகையோடிருத்தல் சேவக
 ன் இலக்கணையோடிருத்தற்கு, 712.
 உழுவைபிரிவால் வருந்தாது, 409.
 உழைக்கணுள் - தன்முகத்திடத்துக்
 கன்பொன்றதொழர், 582.
 உழைக்கலங்கள் - லீட்டிற்சூரியபாத்
 திரங்கள், 684. [விசிலி, 664.
 உழைமான், கொம்புகழன்றால் அதனை
 உழையம்பிணை, இருபெயரொட்டு.
 உழையவர், 830. [283.
 உள் - மனவெழுச்சி, 140.
 உள்வாக்குக, 136.
 உள்ளடி ஊசிபாய, 802.
 உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 623.
 உள்ளம், 634.
 உள்ளம்போற்செல்வ குதிரை, 518.
 உள்ளமில்லவர்-மடிந்திருப்பவர், 17.
 உள்ளாளப்பாட்டு(இகை), 201, 227.
 உள்ளிட்ட-முதலாக, 810.
 உள்ளினுருழைக்கண்டது, 310.
 உள்ளுபொருள் - நினைத்தசூரியம்,
 உள்ளுழி - உள்ளிடம், 496. [258.
 உள்ளுறுத்த-உள்ளிட்ட, 47, 545.
 உளப்பாட்டுப்பன்மை, 739.
 உளமிகுதி - மனச்செருக்கு, 102.
 உளர்வின்மனஞ்கை, 532.
 உளர்தல் - அகைதல், 354.
 உளர்த்த - சிதறின, 218.
 உளர்த்து, 198.
 உளியென்றுக்கருவி, 644.
 உரு, 554.
 உளை, 685, 879.
 உளைத்து - வெறுத்து, 775.
 உளைவனப்பிருந்த மான், 635.
 உற்பலஉருவுகொண்டவிளக்கு, 578.

குகுடி அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

உத்தம - உதாசீனம், 73.
உத்தமதெல்லாம், 640.
உத்தமதெய்வன்கொல், 507. [270.
உத்தம - உவமவாசகம், 7; திண்டி,
உத்தமத்தின்மேலுமக்கம், (ஐ) 893.
உத்தம - உத்தமம், 383, 402, 892.
உத்தமியோம்பி - உயிர்களைப்பாதுகாத்
உத்தமச்சி-மாறுபாடு, 268. [து, 906.
உத்தமபதர் உத்தியிற்றிடந்து தவஞ்
செய்வோர், 421.
உத்தி-அழுத்தி; 217; உறுத்தி, 700,
778. [கோடாய்க்கிடந்தது, 463.
உறுகோளாய்க்கிடந்தது - பற்றுக்
உறுதி - கல்லது, 368.
உறுப்பினுலேயுரைப்ப, 608.
உறுப்புக்களிக்காட்டில், 430.
உறுவது - ஒப்பது, 520.
உறுவர் - மிக்கவர், 42, 792.
உறுவர்ப்பேணல் - மிக்கோரைவிரும்
உறுவராபலி, 42. [பல், 816.
உறுவலி - மிக்கவலியையுடையவன்,
432, 496, 536, 659, 742, 770.
உறை - தானியசம்பந்தமான இலக்
கக்குறிப்பு, 85.
உறைக்கழித்திலங்குவான், 200.
உறைக்கழிப்பது, 878.
உறைகொள்வான், 519.
உறையிடல், 86. [னைன், 607.
உன்னுடையமனம்போலையொழுதி
உன்னையான் பிரித்தமாளோருழியே
போன்றது, 609.
ஊக்கம் - முயற்சி, 292.
ஊக்கல் - முயற்சி, 232, 233.
ஊக்கி, 167, 408.
ஊக்கினுள், 415.
ஊக்குப் - முயன்று, 519.
ஊசல் - அசைதல்; 68.
ஊசல்தொழ்சேனையோட, 655.
ஊசலாடல் - அசைதல், 27.
ஊசலாடுகமுது, 27, 50.
ஊசி-அழுத்தாணி, 117, 337. [558.
ஊட்டார்க்குண்ட செந்தாமரையடி,
ஊட்டியன்ன உருக்கரக்காயடி, 195.

ஊட்டுவார் - உண்பிப்பார், 115.
ஊடல்-ஊடாதேகொன், 28; 475.
ஊடலை வணங்கி நீக்கல், 308, 312.
ஊடியமடந்தை, 633. [560.
ஊடியனும் புணர்ந்ததொத்தினியவன்,
ஊடு - மகளிரிடை, 697.
ஊடுபோய், 264.
ஊதல் - உண்ணல், 110.
ஊதவுகுதன்மையினோடொல்கி, 585.
ஊதியமாகியகடப்பு, 238. [237.
ஊதியவொழுக்கு - இலாபநடப்பு,
ஊதுவண்ணரைத்த தாரான், 866.
ஊமை, 301.
ஊர்கள், 29.
ஊர்கெழுவிழவு, 251. [கம், 102.
ஊர்கோள் - பரிவேடம், 341; மே
ஊர்த்து - ஊற்றி, 660.
ஊர்தா - பாக்க, 285; மேலிட,
ஊர்தல் - போதல், 90. [104, 478.
ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 75.
ஊர்திகளில்லையாயின் கவசமணிந்து
போர்செய்தலாகாது, 84.
ஊர்திகளின்வகை, 263.
ஊர்த்து, 198.
ஊர்முன்று, 603.
ஊரேறவர, 546.
ஊழ் - ஊழி: (வி) 50, 295, 341;
பான்மை, 70, 170.
ஊழ்த்து - உதிர்ந்து, 777; கழன்று,
612, 800. [தல், 510.
ஊழ்த்துச்சொரிதல் - பழகிச்சொரி
ஊழ்த்து (பாம்பு ஊழ்த்து), 458.
ஊழ்படுகாதலான் - தொன்றுபட்டு
வந்தகாதலான், 427. [85, 489.
ஊழ்வினை, 109, 274; உழுவலன்பு,
ஊழி = ஊழ் - முறைமை; (திரிபு)
50, 863; ஊழிக்காலம், 347,
ஊழிக்காலத்துநீர், 87. [744.
ஊழித்திரை - ஊழ்திரை (வி), 342.
ஊழியளவு, 659.
ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின்
ஊழுகனி, 63. [முடிப்பான், 690.
ஊழும், 722.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி.

ஊற்றிருந்தமும்மதம்- இடைவிடாத
முன்றும்மதம், 51.
ஊற்றுடைநெடுவரை, 88. [352.
ஊற்றுநீர்க் கூவலுளுறையுமினார்,
ஊறிலாவுணர்வு, 338.
ஊறு - புண், 28 ; ஸ்பரிசம், 150:
ஊறுகொள்ளிகம், 381.
ஊறுதல் - மாறமை, 153.
ஊறுமமுதம்-மாறுத அமுதம், 153.
ஊன்குளர் - மர்னிடர், 22.
ஊன்செய்கோட்டம்-உடம்பு, 455.
ஊன்சேறியுய்யக் கொண்டோடிப்
பேர்மின், 294.
ஊன்தகர்த்தனையபோன்று, 497.
ஊன்மதர்த்த ஒளிவேற்கண்ணர்,
ஊன்வயிரார்ந்தனவேல், 661.[747.
ஊன்வினாயிடம், 796.
ஊன்மலைப்பொடித்தாற்கனைய செஞ்
சூட்டின் வாரணம், 611.
ஊன்றி - கடைப்பிடித்து, 368.
ஊனம் - பழி, 448.
ஊனமீர்குறடி - இதைச்செகொத்தும்
பட்டடைமாம், 659.
ஊனாகியகண், 75.
ஊனார்ந்த அம்பு, 599.
ஊனினையினுர்: இன்-அசை, 516,
ஊனுடையருவக்காக்கை, 211.
ஊனையநந்துருகி: ஐ - அசை, 317.
ஊனையுண்டவருருகும்பசந்தினை: ஐ-
அசை, 458.
எஃகமும் புகைந்தது, 237.
எஃகு - படை, 157, 384, 665.
எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 657.
எஃகுதுண்டசை, 786.
எஃகெறிபினை, 95.
எஃகென இலங்குவாட்கண், 95.
எங்கணவரும்-எவ்விடத்தவரும், 94.
எங்குண் - எவ்விடத்தான், 557.
எங்குமிலை இன்னசுவை, 588.
எங்கெழிலென் ஞாயிறென வளர்த்தே
எங்கோபணி, 754. [ம், 524.
எங்கனம், 639.
எச்சத்தல்லவும், 627.

எச்சவும்ம், 513: [ல், 212.
எஞ்சுபொருட்டுளவியான செஞ்சொ
எட்டானுமபத்தானில்லாதார்க்கு,
ஆனும் உமும் அசைகண், 454.
எட்டுத்தேவியர்பட்டமெய்தினர்,
743.
எட்பகவசைத்தமார்வமெதமெ, 331.
எடுக்கிய, 26.
எடுத்தல் - எழுப்பல், 186, 776.
எடுத்துக்காட்டுவகை, 250, 898.
எடுத்துமொழிதல்-உயர்த்துக்கூறுத
எடுத்துரைத்தல், 65, 73. [ல், 163.
எடுத்தோச்சல், 646.
எடுப்பெடுத்த, 141.
எண்குணங்கள், (ஐ) 3, 432.
எண்கொண்டனாட்டி, 680.
எண்ணக்கொள்ளல்-காரியம்விசாரித்
தல், 194, 621: [லாமல், 168.
எண்ணிடமின்றி - எள்ளுக்குஇடமில்
எண்ணிப்பத்தங்கைபிட்டால், 468.
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமெற்செலி
ப் பெண்ணின் மிக்கதுபெண்ணல
தில்லை, 302.
எண்ணில்கொடிபொன்றதும், 267.
எண்ணும்மைவிரிதல், 37.
எண்ணெய், 44.
எண்வினை- அஷ்டகர்மம்: (ஐ)காதி
கர்மம் நான்கு, அகாதிசர்மம்
நான்கு; 292, 419, 889.
எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அ
ன் பெறுதவந்த அகரவீற்றுப்பலவீ
றிசொல், 79. [ல், 676.
எதிர்காலநோக்கியஇறந்தகாலச்சொ
எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம்,
171.
எதிர்காலமுணர்த்தும்எச்சம், 70.
எதிர்கலப்புக்கொடி, 614.
எதிப்பெய்துபரிதல், (மெய்ப்பாடு)
220, 302, 407, 445, 573.
எதிர்மறையேகாரம், 196, 209, 313,
323.
எதிர்மறையோகாரம், 79, 196, 409,
எந்திரம் - ஆலை, 473. [422, 447,

கூஎ௦ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

எத்திரலுசல், 804.
 எத்திரலுத்தியிற்றுத்தற்குரியன், 75.
 எத்திரவெழினி, 229, 256.
 எத்தைப்பெருமாளை, 877.
 எத்தூற்றிமுழுமுணர்வாள், 702.
 எம் திசையவர்-எம்மைப்போல்வார், 880. [100, 104.
 எம்மனை - எம்இல்லாளே, தாயே, எம்மனாமார்-எம்முடையதாய்மாரே, எம்மனனே-என்பின்னாய், 526. [133.
 எய் - உவமவுருபு, 689.
 எய்த்து - அறித்து, 775. [542.
 எய்தவிடுகனை - விடுகனை, ஒருபெயர், எய்தும் - பன்மைத்தன்மை, 562, 617.
 எயிற்குப்பு - அலகம்பு, 240, 665.
 எயிற்றுக்கோள், 509.
 எயிற்றுப்படை, 627.
 எயிறுந்தச்செவ்வாழ்க்வலி, 649.
 எரிசொளுவ, 218.
 எரிதவழ்குன்றம், 330.
 எரிபுரைமரைமலர், 739.
 எரிமணிக்கொட்டை செற்றிவாய்த்த பொன் குயிற்றிச்செய்த மரவடி, எரிமலர் - முருக்கிதழ், 202, [386.
 எரிமலர்ச்சேவடி, 794.
 எரிமலர்த்தாமரை, 794.
 எரியுறுமெழுகு, 218.
 எரிவிளக்குறுத்தல் (தண்டனை), 348.
 எருக்கி - தாக்கி, 185.
 எருக்கினன், 379.
 எருக்குப்பை, 301.
 எருத்தம் - பிடர், 429.
 எருத்தம்இடங்கோட்டி, 485.
 எருத்து - பிடர், 94.
 எருத்தைஅலக்கரித்தல், 596.
 எருமை, 27, 010. [24.
 எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா, எருமைமறம் - மற்போர், 652. [19.
 எருமையினொருத்தல் - ஆணைருமை, எருவிலும் இலக்கலும் எய்துகற்றல், எல் - ஒளி, 115. [301.
 எல்லா - தோழா, 552. [451.
 எல்லாம் இருதினைக்கும்பொரு, 24,

எல்லாம்வினையோ, 599.
 எல்லார் - தேவர், 115.
 எல்லி - இராவு, 547. [511, 556.
 எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள், எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 199, எல்லை - பகல், 418. [858.
 எல்லொளித்தேவன், 291.
 எலி, 866.
 எலிமயிர்க்கம்புலம், 776.
 எலிமயிர்ப்போர்வை, 545, 712, 775.
 எலிமயிர்முதலியவற்றைச் செய்தபட்டு, எவ்வம் - வெறுப்பு, 114, 266. [699.
 எவ்வெலாத்திசைகளும், 19. [199.
 எழால்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள், எழில்செய்க்கை: எழில்செய், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 37.
 எழிற்கவரி, 112.
 எழினி - உறை, 220.
 எழிஇ - எழுப்பி, 197.
 எழு - கணையம், 31.
 எழுதினை, 104.
 எழுத்தாணி, 517.
 எழுத்தின்பாடல், 772. [315.
 எழுத்துக்களின் தன்மையும் வடிவும், எழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றல், 315.
 எழுத்துவடிவுபடக் கட்டின மரலை, எழுத்துவரிகள், 315. [706.
 எழுத்தமைவைத்து எழுதுதல், 517.
 எழுதருபருதிமார்பன், 66.
 எழுதிய பாவை, 605.
 எழுதினன் - அணிக்தான், 608.
 எழுதுகண்மலர், 579.
 எழுதுகொடி, 260.
 எழுதுதுண்ணிடை, 64.
 எழுநிலைமாடம், 823.
 எழுபிறப்பு, 98.
 எழுமுற்றுக்தோளார், 544.
 எழுமுறையிறஞ்சி, 885. [அர், 399.
 எழுமையும் இயைத்தெய்திய அன்பி எழுமையும்பெருகஇன்ன இளங்கினை, எழுமைமுகிமைகோ, 509. [506
 எழுவர், 41.

சென்னை, 659. [கல, 12.
சென்னை, 659. [கல, 12.

௧௭௨ அகும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- ஏகீர் - ஏவுகின்றகீர்மை, 400.
 ஏப்புக்கிழ, 38.
 ஏப்பெற்றமான்பிணை, 860.
 ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு, 867.
 ஏமஞ்சேர்த்தி, 752.
 ஏமரங்கதம் - ஏமரங்கதம்; பகுதிப்
 பொருள்விசுதி, 540.
 ஏம்பாபுரம் - தடயித்தன்னகர், 474.
 ஏமரங்கதம் - சேவகங்காடு, 540.
 ஏமரரங்கதி, 875.
 ஏமாராது, 497. [117.
 ஏமுதலைய எல்லாப் படைக்கலம்,
 ஏமுற்று-மயக்கமுற்று, 238, 708,
 ஏமுட-தப்பாதபடி, 536. [823, 857,
 ஏமுறுத்த - மயக்கமுறுத்தி, 581.
 ஏமுறு தீக்கனி, 355.
 ஏயிற்று - பொருத்திற்று, 872.
 ஏயினவகை, 427.
 ஏயே - என்னேஎன்னே, 199.
 ஏர் - எழுச்சி, ஒப்பு, 465, 466,
 '609; தோற்றப்பொலிவு, 503.
 ஏர்குழையாமலெடுத்தகைரக்கின்
 றுள், 73. [96.
 ஏல்-உணர்ச்சி, 529; மனவெழுச்சி,
 ஏலம் - மயிர்ச்சாத்து, 63.
 ஏலாதேலாது, 330.
 ஏவ - சொல்ல, 276.
 ஏவடுபிணையினோக்கி, 428.
 ஏவல், 271, 306.
 ஏவலாற்சேர்கலெல், 306.
 'ஏவலான் - வில்வல்லான், 564.
 'ஏவா - சொல்லி, 453, 881.
 ஏவும் சாரும் வேறு, 666.
 ஏழ்நரு - எழுநரு, (வி) 346.
 ஏழிசுடத்தல், 59, 408.
 ஏழுகிழை, 170.
 ஏழுகினமளவுசொடுத்தல், 97.
 ஏழுகாங்கழித்தகாலை, 726.
 ஏழுகாள்மணவீணை, 691.
 ஏழையர்போதகம், 239.
 ஏற்றகைத் தொழுவீழ்த்தேன, 575.
 ஏற்றியல் - ஏறுதலின் இயல்பு, 536.
 ஏற்றிளஞ்சிங்கம், 86.
 ஏற்றிளஞ்சுருக்கள்போன்றார் வீரர்,
 655.
 ஏற்றுத்தொழில் - யானைமுதலியவற்
 றில் ஏறுதற்செய்தில், 515.
 ஏற்றுமீனெறியப்பாய்ந்த எறிகுறு
 ஏறு, 659. [842.
 ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசம், 621, 624,
 ஏற்றுரிமுரசகாணச்சொன்னான் 621.
 ஏற்றை - ஆண்டிக்குகம், 135, 203;
 ஏற்றை அரிமான், 135. [ஏறு, 842.
 ஏற்றைமேம்படுத்தின, 6.
 ஏறக்கட்டி, 296.
 ஏறக்கொண்டுபோய், 172.
 ஏறக்கோள் - ஏறுகோட் பறை,
 முல்லைத்திணைக்குரியது, 153.
 ஏறச்செல்லும்நிலைமை, 563.
 ஏறட்டுக்கொண்டு, 239 240, 267.
 ஏறப்பறக்கலெனின், 625.
 ஏறப்போக, 546.
 ஏறப்போத்தான், 158.
 ஏறப்போவதற்கு, 546.
 ஏறப்போவாய், 367.
 ஏறனான், 399, 452.
 ஏறிட்டலில், 201, 601.
 ஏறிடல், 777.
 ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கள்முரிய,
 ஏறுகோட்பறை, 153. [722.
 ஏறுண்டவர் - வெட்டுண்டவர், 653,
 ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 633.
 ஏன்ற, 83.
 ஏனாதி, 628.
 ஏனாதிமோதிரம் - ஏனாதிப்பட்டத்
 தார்க்குரியமோதிரம், 741.
 ஏனாதிமோதிரம்செறித்தசேனாதிபதி
 ஏனை - எப்படி, 368. [628.
 ஏனையவரும்-எல்லாரும், 615.
 ஏனோரும் - எல்லோரும், 14.
 ஐ-சிலேட்டிமம், 119; புகுதிப்பொரு
 ள்ளக்குதி, 284; வியப்பு, உரிச்சொல்,
 ஐக்கனை இரண்டுவகை, 217. [17.
 ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் - சேவகந்தோழர்
 கள், 298.
 ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சத்தலுடைய அக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிக் கூறல்

ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கள் புதல்வரு
மகிவகன்றோழருமாகிய வீரர், 298.

ஐதா, 191.

ஐதா - மெல்லிதா, 595.

ஐதாபட்டு - இளகுதல்பட்டு, 41.

ஐத்தலைநாகம், 231.

ஐத்தலைநாகம்சுமந்தமணி, 861.

ஐந்து மூன்றடித்த செல்வத்தமளி

ஐந்துவில்லகலம், 498. [மூன்று, 256.

ஐப்பசி, 518. [ரம், (ஐ) 288.

ஐம்பதங்கள் - பஞ்சமஸ்காரமந்தி

ஐம்பதவயிர்தம் - பஞ்சமஸ்காரமந்தி

ஐம்பரீன்மயிர், 54, 702. [திரம், 287.

ஐம்பொறிக்கும் இனியதுகர்ச்சி, 64.

ஐம்முழவகலம் பூப்பரப்பல், 188.

ஐய - வியப்பையுடைய; ஐ - திரிபு,

17, 217, 876. [யின்மை, 906.

ஐயமின்மை - நற்காட்சியிற் சங்கை

ஐயமென்னுந்துதை, 393.

ஐயமென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.

ஐயவி-வென்சிறுகடுகு, 40.

ஐயவித்தலாம் - கதவையனுக்காதபடி

கற்கவிதொடங்கி நூற்றுந்துலாம்,

ஐயவுன்மை, 70. [நெருக்குமாம், 37.

ஐயவோவென்மெழுந்தனன் : ஐய

வோ-இரக்கக்குறிப்பு, 109, 443,

527.

ஐயனதருளினால்-உன்னருளால், 126.

ஐயனிரே, 510.

ஐயனை - உன்னை, 127.

ஐயாண்டெய்தி, 783.

ஐயாவிளாம்பழமேயென்கின்றிர், 455.

ஐயிற்காட்டில், 379.

ஐயுருபுஇரண்டு முடிதல், 74.

ஐயென - வியவாரிதல், விரைய, 140,

216, 254, 288, 297, 309,

314, 360, 643, 909.

ஐயெனமன்னேனேவ, 276.

ஐயெனவிறுப்ப, 254.

ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 759.

ஐராபதம் - ஐராவதம், திரிபு, 247.

ஐராவணம் - கோலிந்தராசனுடைய

பாணை, 617, 628 ; சேவகன்யாணை

களுள் ஒன்று, 883.

ஐராவதத்தின்மேலுள்ள பொய்கை

யிற் பூத்ததாமரை (ஐ), 749.

ஐராவதம், 812.

ஐவருளொருவன்னன் அழிசினான்ம

டையவன் - கீமன் பேரிழைமடைய

ஐவனெல், 458. [ன்; 792.

ஐவனெல்அவல், 459.

ஐவாயரவின்விராழல்போன்று, 678.

ஐவில்லகலம்நிலிற் திருத்தி, 188. [498:

ஐவிலினகலிநின்றாக்கடிதொழுது,

ஒக்கடித்து - ஒக்கவடித்து, 52.

ஒக்குமாழிருந்தது, 478.

ஒசிந்து - சாய்ந்து, நாணி, 55, 183,

406, 732, 768.

ஒசிய - வருந்த, 299.

ஒசியும் - முறியும், 746.

ஒட்ட - இசையு, 320.

ஒட்டாமன்னவர் - பகையாசர், 740.

ஒட்டி-அறுதியிட்டு, துணிந்து, 182,

622; பூசி, 726 ; வுஞ்சினக்கூறி,

193, 212.

ஒட்டியிருடம்போருவிராயினிர், 575.

ஒட்டினான், 594.

ஒட்டுவல் - பொருந்துவேன், 271.

ஒடிக்கச்சுடர்விட்டு, 283.

ஒடிவு - தவிர்தல், 29.

ஒடு - (முதுபுண்) ஒடுக்கட்டி, 836.

ஒடுஉருபு: உடனிகழ்ச்சி, 123, 182;

எண், 43, 135, 174, 182.

ஒண்மை - விளக்கம், 167.

ஒத்ததோ - பொருந்தியதோ, 273.

ஒத்ததோ என்சொல், 342.

ஒத்துளது: ஒருசொல், 444.

ஒத்துளை - ஒத்தாய், ஒத்துவருந்துகி

ன்றது, 274.

ஒத்தென - ஒத்ததென, (வி) 538.

ஒதுக்கு - கடை, 396.

ஒப்பார் - ஒழுக்கமுடையார், 452.

ஒப்பினை தனக்கில்லாதான், 495.

ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல், 42.

ஒப்பித்தது - விழுக்காடிட்டு, 245.

ஒப்பிப்போலி, 69, 276, 410.

கூஎசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஒப்பு, 396.
 ஒப்புக்கு, 374, 533.
 ஒப்பென் - விராய, 264, 289, 535, 536, 661. [88, 246.
 ஒய்யெனியலம்பி - விராயமுழங்கி,
 ஒய்யெனவேவெய்துயிர்த்து, 528.
 ஒர்நேவன் - ஒருநேவன் (வி), 9.
 ஒறந்தடித்த நோக்கி, 735.
 ஒருக்கின - ஒன்றுசேர்த்த, 24. [657.
 ஒருக்கு - ஒருக்கு (வி), 248, 555,
 ஒருக்கு - சேர, 59.
 ஒருகூப்பினை, 55. [ன்மைய, 562.
 ஒருகாக்கை கோழிகூகையைக் கொ
 ஒருகாதிற்சூழையும் ஒரு காதிற்சூழ
 குழையும்சேர்த்தல், 214.
 ஒருகுழைகாதிற்சேர்த்தல், 216.
 ஒருசொல், 44, 62, 134, 145, 273,
 287, 296, 304, 388, 444, 544,
 549, 616. [தல், 84.
 ஒருசொல்லுப் பலவிடத்துக் கூட்டு
 ஒருசொல்லிழுக்காடு, 549, 616.
 ஒருத்தி தன்வெட்டை யுரைத்தலால்
 அவளது குலமும் கலனும்சேர்ப்பும்,
 ஒருதலைச்சுத்தக்கமாவை, 768. [303.
 ஒருதன், 88.
 ஒருதாய்க்குஒருபிள்ளை, (பழ) 208.
 ஒருநாட்டு அரசனாக, 744.
 ஒருப்பட்டிருத்த, 59. [761.
 ஒருப்பட்டு - தணிந்து, 180, 512,
 ஒருப்படுத்தல், 161, 848.
 ஒருப்படுத்தல், 365, 458.
 ஒருபிடிதுசுப்பினாள், 188.
 ஒருபுறமாவை, 591. [558, 572.
 ஒருபெயர், 79, 197, 382, 531, 543,
 ஒருபொருண்மேல் மூன்று அடுக்கல்,
 198, 739.
 ஒருபொருளிறுகொற்பிரிவில்லாமை,
 ஒருபொரு, 198. [66.
 ஒருமகன்உருமிந்ருன்றி, 376.
 ஒருமுகவெழினி, 207.
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 75, 118,
 339, 342, 345, 607, 620, 640,
 694, 755, 880.

ஒருபாளை நூறுபாளைபோலே திரி
 ஒருவகைமாவை, 484. [தல், 537.
 ஒருவகைவிடக்கோள், 85.
 ஒருவரைக்கூறும்பன்மை, 31, 71;
 270, 454, 573.
 ஒருவழக்கு, 83. [127.
 ஒருவன் கல்வியாலம்மறுபிறப்பாதல்,
 ஒருவனு - கூடியவனாக, 631.
 ஒருவனுக்குஒருத்திபோலஉளம்மகிழ்
 னது, 687.
 ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549;
 ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 148.
 ஒல்குதல் - ஒதுக்குதல், குழைதல்,
 28, 101, 183, 200.
 ஒல்லென்சுமமைத்து, 22.
 ஒல்லென் - வெளியாக, 228.
 ஒல்லென் ஒலிப்ப, 137.
 ஒல்லெனயார்தலும், 228.
 ஒல்லே - கடுக, 274.
 ஒலி - தழைத்தல், 199.
 ஒலிகவுளகின்னினி, 860.
 ஒலிமயிர்ச்சிகழிகை, 712.
 ஒலியல் - மாவை, 387, 489, 775.
 ஒலியல்ஐம்பால், 838.
 ஒலியன்மாவை, 781.
 ஒழிகாமயிர்க்கென், 28.
 ஒழிந்திட்டாள் - தங்கினாள், 721.
 ஒழிய - தங்க, 682.
 ஒழுக - நீள, 65; மெல்ல, 22.
 ஒழுகக்கெட்டு, 71, 72.
 ஒழுகநின்றமலரும், 827.
 ஒழுகநோக்குதல், 58, 430, 779.
 ஒழுகவிட்டு - முன்னேமிதக்கவிட்டு,
 768. [தல், 55.
 ஒழுகுதல் - பரத்தல், 156; வளர்
 ஒழுகுபொற்கொடிமுக்கு, 55.
 ஒழுகும்-இடைவிடாதுபோம், 25.
 ஒள்ளிநிழற்கை, 27. [229.
 ஒள்ளியன் - கல்லல் (நிகைச்சொல்),
 ஒளி - அரசர்பாலுள்ள கடவுட்டன்
 மை; புகழ்வழவு, 79, 687.
 ஒளிபுடைமன்னர், 86.
 ஒளிறுநேர்கொனம், (கை) 891.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௭௫

ஒளிமாவாள், 65, 643.
ஒளிமலேச்சுந்தம், 474, 755.
ஒற்றர்களை ஒற்றர்களால் ஆராய்தல், 560. [608.
ஒற்றருமுணர் தலின்றி உரையலித்து, ஒற்றொற்றுவகை - ஒற்றர்கள் ஆராயாத கூறுபாடு, 621.
ஒற்றல் - அடித்தல், 193.
ஒற்றாகப்புணர்க்குபடும்பூவை, 121.
ஒற்றாட்கள்மூவர், 534.
ஒற்றி - ஒற்றிப்பார்த்தல், 205, 491; சேர்த்தி, 511; தள்ளி, 441; துடைத்து, 412, 515, 719.
ஒற்றிவா, 214. [செயுமவை, 121.
ஒற்ற - ஒன்றி யொன்றி அறிவனவா ஒற்றடி - அருக்கி, 635.
ஒற்றமையிற் சினைவினையை முதன் மேலேற்றல், 111.
ஒற்றைக்கடிப்பு-ஒருகுதம்பை, 703.
ஒற்றைச்சடையில் இறைவன் கலையை ஏற்றது, 611.
ஒன்பதின்காண்டத்தல், 58.
ஒன்பதுசுவைகளுள் ஒன்று அதிகரித்தால் மற்றொன்றுகடும், 234.
ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக்கினவி, 830.
ஒன்றாய ஊக்கம் - பகிராதமுயற்சி; ஒன்றுதேர், 131. [(ஊ) 292.
ஒன்றும் - சிறிதும், 75.
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெட்டுவரையின தாகியகணிகையர்பரிசும், 39.
ஒன்றெனமுடித்தல், 271, 313.
ஒன்றோ-ஆதல், 492, 499; இடைச்சொல், 316, 317, 345; ஒருகாரியம், 511.
ஒன்னுமை - பொருந்தாமை, 370.
ஒ: இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 211, 443; மிகுந்தக்குறிப்பு, 270; வியப்பு, 74; வினா, 443.
ஒபாவம், 454.
ஒபெரியம்: இகழ்ச்சி, 119.
ஒக்கனீள்விசம்பு, 264.
ஒக்கி-புறப்படவிட்டு, 624.

ஒக்கினார் - ஒச்சினார், 769.
ஒகைபோக்கி, 97, 377.
ஒச்சு, 653. [767.
ஒசனித்தல் - பறவையினையுழத்தல், ஒசனை 36, 106, 289, 357, 490, ஒட்டமலோட்டி, 494. [554.
ட்டிபு - ஒடிபு (வி), 431.
ஒட்டியுங்கோறும், 509.
ஒட்டைகெஞ்சினர், 196.
ஒட்டைமாச்செவியன், (ஊ) 455.
ஒடாததானை, 6.
ஒடிப்போங்கோள், 140, 125.
ஒடுதல்-கெடுதல், 70, 589. [123.
ஒடுருபுஉடனிகழ்ச்சி, 57, 66, 106, இடை-சந்தனம்வைக்குமடல் 344; நீர்சிவி, 265.
ஒதி-அவதிஞானம் (ஊ), 288, 347.
ஒப்பி - ஒட்டி, 439, 602.
ஒபெரிது, 74, 276.
ஒம்படை - பரிகாரம், 75.
ஒம்பா-பரிகரிக்கவொண்ணாத, 154.
ஒமாலிகைகள் முப்பத்திரண்டு, 190, 698.
ஒர்க்கோலை - கடலிற்றோன்றும் ஒரு வகைப்பொருள், அம்பர், 25.
ஒர்குண்டலமிலக்கநின்றகொடி, 189.
ஒர்த்து - ஒர்த்து (வி), 234, 235.
ஒர்வண்ணம்-ஒருபுணர்ப்புவிசேடம், ஒரிலைச்சாத்த, 152. [496.
ஒரும் - அகை, 193, 243, 518, 537; ஆராய்த்துபாரும், 270.
ஒருரிண்டல்கமாயிற்று, 605.
ஒரை - முகூர்த்தம், 51, 160, 696.
ஒரோலைகாதிற்சேர்த்தல், 214.
ஒலக்கம், 347. [115.
ஒலுமத்துவாள் - தாலாட்டுபவள், ஒலி-திருமுகம், 80, 311, 517, 545, ஒலிப்பாசாரம், 623. [622.
ஒலிப்பாசாரமானோலை, 484.
ஒலியின் அமைப்பு (திருமுகம்), 517, ஒலியெழுதல், 311. [622.
ஒலிவினிகள், 472.
ஒலிக்கைவினை, 323.

கூளக அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- ஒவர் - ஏத்தாளிகள், 538.
 ஒவென்மபூசல்செய்தார், 330.
 ஒவென்கூப்பிட்டு, 133.
 ஒவெனுமோசை, 537.
 ஒளவை - தாய், 390.
 ஒளவைமார்கள் - ஆரியர்களைகள்,
 (ஐ) 763; தாய்மார்கள், 377,
 கவிச்சு, 604. [760.
 கங்கை கடலிற்பாய்தல், 667.
 கங்கைச்சுழி, 57, 330.
 கங்கைத்தவழி, 570.
 கங்கைநீர், 190.
 கச்சம் - ஒருவகையளவு, 642.
 கச்சமலீக்கி, 615.
 கச்சார்த்தபொன்வான், 501.
 கச்சிற்பிணிப்புண்டு, 512.
 கச்சு, 9, 10, 643.
 கச்சுவிளிம்பணிந்தவிதானம், 716.
 கச்சை, 536.
 கச்சைதுணிந்தவேழம், 245.
 கச்சையுங்கழலும்வீக்கி, 665.
 கச்சுஷுமி = கஜலக்ஷுமி, 749.
 கசிந்தருகி, 510.
 கசிவு - வருத்தம், 340.
 கஞ்சனை - கலசப்பாணை, 621.
 கஞ்சிக்கவையம் - உருவுத்திரையை
 கஞ்சி, 459. [புடையவண்டி, 263.
 கட்டுடமுடைப்பேனென்பது ஒருவ
 கையார் சங்கேதம், 286. [344.
 கட்டமைநீதி - வருப்பமைந்தமுறை,
 கட்டழலெவ்வம் - இணரெரிதோப்
 வன்னஇன்னா, 114.
 கட்டழற்காமத்தி, 81.
 கட்டளை தப்பாமற்கூறல், 107.
 கட்டளைப்படிமை, 797.
 கட்டளைப்புரவி - பண்ணையுடைய
 கட்டி, 606. [குதிரை, 237.
 கட்டியங்காரன் = காஷ்டங்கார
 கன் - சச்சத்தன் மக்திரி, 65.
 கட்டியங்காரன்மக்கள் நூற்றுவர் -
 காளாங்காரகன்முதலியோர், 508.
 கட்டியங்காரனிறந்ததற்கு மதிவீழ்
 தல், 671.

கட்டியங்காரனும்: உம் - இழிவுசிறப்பு,
 77.
 கட்டியிட்டு: ஒருசொல், 296.
 கட்டியினரி - கருப்புக்கட்டியுடனே
 கலந்தஅரிசி, 565.
 கிட்டில் - சிககாதனம், 169; பிணிப்
 பிணையுடைய இவ்வாழ்க்கை, 576;
 மஞ்சம், 174, 255, 711.
 கட்டிலின்மேற்காழ்களில் உட்டுகள்
 யமைத்து அவற்றிற்கத்தியைச்
 செருகிவைத்தல், 174.
 கட்டுடைக்காவல், 36.
 கட்டுயிலனந்தனர், 330.
 கட்டுரை, 125, 455.
 கட்டவர் - களைபறிப்போர், 372.
 கடகம் - ஒருவகைப்பெட்டி, 264,
 கடகமின்னக்கைமறித்து, 529. [636.
 கடகமெற்றல், 82.
 கடகவண்கை, 670.
 கடகு - கடகம், 642.
 கடம்பன், 487.
 கடம்பின் இலை, 611.
 கடம்பினெடுவேள், 567.
 கடம்புருடியகன்னிமாலை, 299.
 கடமை, 686.
 கடல், 89, 135, 338.
 கடல் கரையைக்கொல்லல், 88.
 கடல்நீர்த்துற்றான், 456.
 கடல்போலும் நூற்களவி, 662,
 கடல்வளம், 25. [690, 868.
 கடல்விளையமுதம் - உப்பு, 247.
 கடல்வேட்டமாடி, 802.
 கடலங்கேள்விச்சுவகன், 662.
 கடலயிர்து - கடல்படுதிரவியம், 613.
 கடலில்வீழ்த்தமணி, 836, 903.
 கடலின்முழங்குந்தோர், 636. [338.
 கடவுள் - முனிவன், 35, 87, 261,
 கடவுள்கள் - கல்லகாள், 447.
 கடவுள்வாழ்த்தி, 513.
 கடவுள்வெகுளி, 612.
 கடவுளரிடன் - தெய்வங்களுக்குவிட்
 டுகைமயிலிநிலம், 686.
 கடற்கரை, 738.

கடற்றாணை, 650.

கடன் மனையுந்த - முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேநீங்கின, 180.

கடாங்கோதை-தேன்பாக்கும் மாலை, [கள் + தாம்] 436.

கடாஞ்செய்து-மதஞ்சொரிந்து, 297.

கடாவிடல், 458.

கடாவிடுகளிறு, 346.

கடி - புதுமை, வரைவு, 531, 793.

கடிகை - துண்டம், 323, 679, 894; தோள்வினை, 813; முகூர்த்தம் பார்ப்பவன், 682.

கடினகையர் - மங்கலப்பாடகர், 684.

கடிகையாளர், 538, [746, 791.

கடிசெய் பைந்தார் கழிமாலை வேல்,

கடிசிறைசிலிகை, 766.

கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதொரு

பணி, 93, 153, 392, 606, 861.

கடிப்பிணைச்சி, 185.

கடிப்பு(உலைத்துருத்தியின்விளிம்புறுப்பு)வாரற்குலிகொள் இயகை, 820.

கடிமணக்கிழமை, 64.

கடிமணப்பள்ளி, 721. [ன்று, 326.

கடிமதில்முன்றுமெய்தகடவுளிற்கன

கடிமலர்ப்பிண்டி, 793.

கடிமாடம் - கன்னிமாடம், 8.

கடிமார்பன், 53, 673.

கடிமாலை கலம்சொய்யதாங்கி, 590.

கடிமிடறு, 201.

கடிமுரசு, 137, 185.

கடிய, 704.

கடியதை - மணவறை, 597.

கடிவட்டு - வட்டுடை, 653.

கடுக்க - கடுக - விரைய (வி), 286.

கடுகுமலம், 893.

கடுச்சுட்டுரிஞ்சு, 780.

கடுத்த (கால்கடிய) ஒட்டகம், 519.

கடுத்திற் று காற்று டெருப்பு நீர்

முதலியன, 363.

கடுந்தொடைக்கலர்க்கணை, 363.

கடுநடப்புப்பககாட்டும் (பழ), 277.

கடுப்புடையகாமம், 832.

கடுமை - விரைவு, 89, 99.

கடுவிறுட்காடு, 864.

கடை கந்தன்னதோள், 389.

கடைகளிலிமைப்பு, 39.

கடைகின்றது - மிகப்பண்ணுகின்றது, கடைக்குமுன், 51. [388.

கடைசிமற்கையர், 372.

கடைத்தெரு, 40, 41.

கடைதயிர்க்குரலவேங்கை, 786.

கடைதல் - அரித்தல், 359.

கடைந்தபெர்த்செப்பு, 583.

கடைந்திடுகின்றகாமம், 812.

கடைப்படுதல்-முந்துப்பெறல், 179.

கடை பழகடத்து சென்றான், 331.

கடைமடை, 473.

கடைமணியையுடையகச்சு, 41.

கடைமுகம் - தலைவாயில், 338.

கடையலுற்றான் - அலைக்கலுற்றான், 590. [பலித்தல், 71.

கடையாமத்திற்கண்டகூறு விரைவிற்

கடையும்கட்குரல் - கள்ளரிக்குக்குர

கண் - கணு, 56. [ல், 359.

கண் அழையுண்ணுதல், 666.

கண் இடுக - கண் அருகிகோங்க, 907.

கண் உரைமகளிர், 770.

கண்கரித்து நீராயுருகுவது, 722.

கண்கலக்கப்(எதிர்ப்படுதல்) பூத்தகம்பகம், 734. [681.

கண்கழுவல் (இடக்காடக்கல்), 71,

கண்கள்மலர்ந்திருந்து - உடம்புமுழு

வதுங்கண்ணியிருந்து, 754.

கண்களினெழுதி, 714.

கண்களை இடுகக்கோட்டி, 605.

கண்கனிந்து - கண்குழைந்து, 161, 412, 721, 764.

கண்களைத் துமுரசுமார்ப்பு, 192.

கண்கொளாததில், 712, 776.

கண்கொளாப்பட்டு, 704.

கண்கொளும், 473.

கண்கோட்டி - கண்ணால் வளைத்துப் பார்த்து, 147. [தார், 249.

கண்காம்பினர் - கண்ணொளிகுறைந்

கண்குழன்று சோர்ந்து, 634.

கண்குன்றிடப்பட்டு, 809.

கள அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கண்டத்திரை - பல்வண்ணத்திரை, 197, 266.

கண்டத்தினுவியார் - கட்டிமுதலிய உறுப்புந் புலகத்த அகற்புகையை யுடையார்; கண்டத்திலே யுமுனை யுடையார், 422, 423.

கண்டாய், 764.

கண்டர் - காணுங்கோள், 171, 231, 225, 333, 454; வினாவொடுகிவ னுது நின்றதோர் அசை, 75.

கண்டுகோங்கு, 500.

கண்டுயிருண் ணுங்கூற்றம், 708.

கண்டுவிவறுதல் - இறத்தல், 590.

கண்டிவைத்தும், 209.

கண்டேன்னைதையை, 442.

கண்ணக்ககண்ணி, 599. [325.

கண்ணடி - கண்ணடி (வி), 192,

கண்ணிராண் குருத்தொசித்தது, 68.

கண்ணயந்தளிப்பன யானை - கண்ண

யலிம்மதஞ்சொரிவன யானைகள்,

176.

கண்ணரித்த-தன்னிடத்தே இல்லாத

படிநீக்கிய, 369, 551.

கண்ணற்றார்-கட்புக்குலைந்தார், 267.

கண்ணற்று, 9.

கண்ணு-தச்சொல்லியசொல், 321.

கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்

புணர்த்தியது, 122.

கண்ணனார், 682.

கண்ணனைக்கொல்லத்தெய்வம் யானை

யாய்வந்தது (கை), 298.

கண்ணடி, 695.

கண்ணாடிக்கேடகம், 642.

கண்ணாடிதைத்தயானை, 651. [664.

கண்ணாடி போர்க்களத்திற்குவலமை,

கண்ணி - குடும்பு, தலையிற்மாவை,

பிணையல், மாவை, முடிக்குமாவை,

63, 68, 123, 125, 151, 242,

335, 390, 396, 400, 415, 475,

551, 599, 741.

கண்ணி கணையமாக, 768.

கண்ணிக்கொண்டெறிதல், 768.

கண்ணிடுடால், 346.

கண்ணித்திருமுடி, 799.

கண்ணிமையார் - தேவர், 79.

கண்ணியிட்டெறிவார், 834.

கண்ணியும்பசும்பொனணும், 494;

கண்ணிரங்க, 576.

கண்ணிற்சிறத்தஉறுப்பில்லை, 446.

கண்ணினால் இரப்பார், 735.

கண்ணினுடைய-கண்ணினுளுக்கு, (உரு

புமயக்கம்) 229.

கண்ணினையென்று - ஏ-அசை, 538.

கண்ணீர், 93.

கண்ணீர்கவுளலைப்ப, 595.

கண்ணீர்கள், 605.

கண்ணிரிற்சாபைதோன்றல், 447.

கண்ணிரினுலையைக்கழுவுவல், 607.

கண்ணுட்டி - கோபத்தி, 248.

கண்ணும்வாயுமிழ்த்து, 347.

கண்ணுருகி - நீர்வார்த்து, 210.

கண்ணுறல் - சேர்தல், 9, 130, 239,

கண்ணுறு-எதிர்ப்படுதி, 362. [541.

கண்ணுடமுல் - கண்பொறி, 707.

கண்ணெனுந்தது, 435.

கண்ணுத்தல், 630.

கண்ணீதி, 75.

கண்ணெருக்குற்ற, 193.

கண்பசுலைபூத்தகாமம், 74.

கண்புகாறும், 659. [து, 314.

கண்பெப்பித்து- துயில்கொள்ளுவித்

கண்பெம் - கண்துயில்கொள்ளும்,

473. [வி, 374.

கண்பிலகி - கண்கள்சிறுதுவலையை

கண்பின் பருஉக் கரம்பனைய கண்க்

கால், 779.

கண்புதைத்திரங்கல், 756. [ல், 579.

கண்மணிப்பாவை கண்ணீரில்நீந்து

கண்மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 74.

கண்மாயம்-கண்கட்டுவித்தை, 659.

சண்மிகைக்காரத்த, 295.

கண்முழுதுடம்பிற்றோற்றி, 896.

கண்வருவுற்றதார் - கண்ணிமழுக்கு

தற்குக் காரணமான தார், 158.

கண்விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண்டா

க்கப்பட்டேம், 423.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூள்கு

கண்விடுத்தல், 59. [ஹம், 577.
கண்விழித்தல் குவளைமலர்வதுபோ
கண்விழிப்பு, 38.
கண்வெறிப்பு, 693.
கண்வெறிபோதல், 886.
கணங்கொள் நலயாழநங்கன், 185.
கணதார்பதினொருவர், (ஐ) 878.
கணம் - தேவகணம் (ஐ) 369,
887. [ததை, 768.
கணமலையாசன்மிகை - காந்தருவத்
கணவனுவப்பதேமேஷுலிக்குமுலப்பு,
கணன் - தேவாரமு, 369. [607.
கணி - தூல்போனவன், தூலிற்
தோர்ச்சி பெற்றவன், 39, 40, 97,
181, 223, 427.
கணிக்கு இடங்கொடாநலம், 438.
கணிகள், 93, 493.
கணிகை, 36.
கணிசுக்கச்சிறுவன் சிறப்பிலன், 221.
கணிச்சி - குந்தாலியென்னுங்கருவி,
கணித்த - அறுதியிட்ட, 726. [182.
கணிபுனைந்துரைத்தநான், 397.
கணிபெறுநிலன், 685.
கணியிற்கணியேசிய - தூய்யுடைய
கணிகூறிய, 320.
கணியின்பெருமை, 690.
கணை - அலகு, கணைக்கோல், 33, 34.
கணைக்கவினழித்த உண்கண், 187.
கணைக்கோல், 33.
கணை பிள்ளெழிய ஓடல், 159.
கணையிச்சில், 248. [தூண், 31.
கணையம் - தண்டாரிபுதம், 234; யானைத்
கணைவிசை இவளி, 216.
கத்தரிகை காதுக்கு, 56.
கத்தரிகைத்தொழில், 56, 720.
கத்திகை - குருக்கத்தி, 294; தொ
டைவிசேடம், 566.
கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக் கைதொ
ழுதடவன் - முருகன், 294.
கத்திகைப்போது, 361.
கதநாய், 648.
கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதர
ரில் ஒருவன், 492.

கதலிகைக்கானம் - வாழைக்கூடு,
கதலிகைப்போழிகள், 894. [640.
கதவத் தாழ்முறுக்க, 84.
கதவுதிறத்தல், 441.
கதமொளி - மிக்கஞளி, 512.
கதன், 628. [ய், 6.
கதநாயகனை முதலிற்கூறல்வேண்டு
கதிரூண்டு, (ஐ) 893.
கதிகள், 331.
கதிரான்கு, 118.
கதிய - கதலிய, பற்றிய, 179.
கதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகரிலை, 566.
கதிர்க்குப்பை, 112.
கதிர்வட்டம், 88. [ப்பு, 62.
கதிரொளியவருமொத்தார் - உம்-சிற
ததுப்பினும் - மயிருக்கினிப்புமுரு,
கதப்பு, 475. [501.
கதை - பெரியவார்த்தை, 622.
கதையை உட்கொண்டுசுட்டல், 66.
கந்தட்டினிதிண்டோளான், 77.
கந்திகளிறுகொல்லுக் கருவரைப்பு
வையன்னான், 363.
கந்தாமுட்டி, 492.
கந்தருவமார்க்கச் (சங்கீதவழி) செய்
புள், 224, 371, 472, 739, 793.
கந்தருவீர்செய்தபூண்கள், 196.
கந்தருவார்மணம், 398.
கந்தன்னதோள், 726. [569.
கந்தாரம் - காந்தாரமென்னும்பண்,
கந்தி-ஆர்யாங்கனை (ஐ) 328, 766.
கந்தியார்கூற்று, 915.
கந்தியார் செய்புள்செய்தது, 328.
கந்து - தூண், 52, 180, 601, 678.
கந்துக்கடன் - சேவகனைவளர்த்தவணி
கள்; சேவகன்புதல்வருளொருவன்,
783. [காரணம், 760.
கந்துக்கடன் இறந்தமைகூறமைக்குக்
கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கவினமா,
கந்துகாமன் - கந்துக்கடன், 104. [316.
கந்துகாமமும் - உம்-சிறப்பு, 102.
கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
கெருஞ்சிமுள், 90. [ஈஜ) 168.
கப்பம் - 16 வகைக்கற்பலோகம், (பா.

கூஅ0 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கப்பல் கடலிற்செல்லல், 158, 645.
 கப்பலுக்கு யானை உலமம், 155.
 கப்பலோட்டம், 159.
 கப்பற்பாய் மூன்று, 158.
 கப்புரப்புகத்திரை, 64. [613.
 கப்புரம்-கருப்பூரம் (பா), 64, 167,
 கபாலமேந்தல், 421.
 கபிலபரணர், 343.
 கம்பஞ்செய்ப்பிடி, 508.
 கம்பலக்கிடுகு, 46.
 கம்பலம் - கம்பலை, ஒலி (லி); இச்
 சொல் பெருங்கதையில் கம்பல்
 எனவும் வழங்கும், 23, 97, 358;
 படாம், 615, 785. [கா, 377.
 கம்பலப்போர்த்தபோலும் கடிமலர்க்
 கம்பலவிதானம், 256, 716.
 கம்பார்களியானை: கம்பமார், (லி)
 கம்பிதப்பாட்டு, (இஞ்ச) 227. [321.
 கம்புள் - ஒருவகைப்பறவை, 612.
 கம்மகாரர், 159.
 கம்மப்பல்கலம், 300.
 கம்மியர் = கர்மியர் - 'பிரந்தொழில்
 செய்வார், 30, 156.
 கமலப்புள்ளி, 408.
 கமலவட்டம், 618.
 கமலவர்த்தனை, (பா) 207.
 கம்லை - விமலையின்தாய், 574.
 கமழ்கடாத்து அரசுவா, 861.
 கமுகந்தாய்க்குலை, 694.
 கமுகம்பாளைக்குழுத்துக்கோவை, 36.
 கமுகின் கண்போலங்குழுத்து, 597.
 கமுகினாசல், 281.
 கமுகினெற்றி, 358.
 கமுகு, 27, 473.
 கயக்கம் - கலக்கம், 124.
 கயக்குந்தபோது-கயத்திற்பறித்தபூ,
 கயத்தி - கொடியன், 208. [369.
 கயத்தலை - கயத்தலை (லி), 27.
 கயம், 265.
 கயம்பட - ஆழம்பட, 182.
 கயல் சேவகன்கண்ணக்குறுமை, 719.
 கயல்குஞ்செய்தலிற் செருக்குதல்,
 கயவாய் - பெரியவாய், 610. [690.

கயற்கண்ணினளவுக்கொள்ளார் கவற்
 ளி, 411.
 கர்மக்ஷயாதிசயம் பத்துவகை, 815.
 கரணங்கள், 46.
 கரணவிசேடம், 257.
 கரந்தகற்பகை - சுருக்கை; மூடப்
 பட்டுள்ள கற்படுத்திபவழி, 49.
 கரந்துவரவெழினி, 20.
 கரந்தெழுத்திட்டாள், 517. [491.
 கரப்பறக்கற்று - வெளியாகக்கற்று,
 கரப்புநீர்க்கத்தை பாதாளகக்கை,
 468.
 கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் கரக்கை
 யார் பொன்னுத்துத்தோன்றுவர்,
 (பழ) 465..
 கரிடோக்கினார் - மை எழுதினார், 191.
 கரிபோக்கினால், 271.
 கரிபோவார், 271.
 கரிமலை செஞ்சினார், 93.
 கரிய - கொடிய, 372.
 கரியவன் - இந்திரன், 361.
 கரிவினைத்தாய்த்தகண்ணம், 602.
 கருக்கலம் - சமைத்தற்குரியமண்பா
 த்திரம், 36.
 கருக்கழல் - கொடியகழல், 507.
 கருக்காலிக்களிகலந்தகாய், 712.
 கருக்குரங்கு, 552.
 கருக்குழல்கள் மயிர்மாத்திரையாய்
 ஐவகையையுமுணர்த்தல், 54.
 கருக்கொடிப்புருவம், 201.
 கருஞ்சிலரப்பறவை - மயில், 375.
 கருடன், 323, 414.
 கருடனது சிறகொலியாற்பாம்பு ஒடு
 கருனை, 722, 862. [கருதல், 140.
 கருதி - கருத, (திரிபு) 9.
 கருத்தலை, 149. [யுமுன், 758.
 கருத்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழி
 ருநிதவினை - பாவம், 238.
 கருகெறிபயின் கருஞ்சி, 214, 228.
 கருப்பம்பாருவண்டி, 25.
 கருப்புரக்கத்தினின் ரயானை, 727.
 கருப்புரமாக்கன்று, 376.
 கருப்பூரச்சோலை, 439, 554.

அரும்பத்புத்தலியவற்றின் அகராதி. கூறுக

கருப்பூரமாவை, 847.
 கருப்பூரமூக்கி, 462. [842.
 கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனி,
 கரும்பியல்காடு, 22.
 கரும்பின்னை - காக்கை, 372. [473.
 கரும்பின்னென்ற ஒலிக்குழைக்குரல்
 கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன், 219,
 கரும்பினென்றி, 358. [564.
 கரும்பு, 459. [ந்த திஞ்சொல், 702.
 கரும்பும் தேனும் அமுதம்மடாலும் கல்
 கரும்புமத்தோர், 797.
 கரும்புமம், 725. [323.
 கரும்பெறிகழுகை-கரும்பந்தண்டம்,
 கரும்பொடு காய்கெவலைத்துற்றின்ற
 யானை, 724.
 கரும்புக்கடல்கடந்தசெல்வன் - அருக
 ன் (ஐஜ), 794. [மினமை, 77.
 கரும்புக்காழ்த்தமை - காரியத்திலும்
 கரும்புண்பாவையன்னன், 442.
 கரும்புத்தெவ்வர் - இருவ்னையாகிய
 பகைவர், 891.
 கரும்பு - காரியம், 67, 100.
 கரும்புநகச்சுவெஞ்சொல், 230.
 கருமுதிப்பொடித்த வெய்யோன்,
 கருமுத்தம், 722. [504.
 கருமை - கொடுமை, 55, 507, 535.
 கருவலி - பெரியவலி, 656.
 கருவலித்தடக்கை, 535.
 கருவழிப்பாம்பு, 379.
 கருவாய்ப்பதிகின்றபொழுது, 69.
 கருவி-கவசம், 641; தொகுதி, 458;
 வல், 743; வீரத்திரன், 51.
 கருவித்தேன் - கைத்தளம்போலும்
 தேனிரால், 458, 471.
 கருவிமாமழை - (மின்னுமுதக்கு முத
 விய) தொகுதியையுடைய மேகம்,
 797. [(இசை), 225.
 கருவியுக்கண்டமும் உடன்கிழத்தல்
 கருவியாய்க்கொள்இ, 643.
 கருவியானம், 224.
 கருவியிசைதல், 641.
 கருவியோலர், 101.
 கருவினை - பாவம், 268, 901.

கருனை - பொரிக்கறி, 805.
 கருனைக்கவனம், 617.
 கருனையர்க்குவார், 254.
 கருனையார்த இளவானை, 752.
 கருனையாற்குழைக்குக்கைதன், 82.
 கரைகடல் - முழக்குன்றமகடல்,
 160. [தொன்] 25.
 கரைதல்-கொண்டுபோதல், (திசைச்
 கரைபுரண்ட இன்பக்கடல், 160.
 கரையுடைத்துகில், 711.
 கல்யாணம், 241.
 கல்லதரத்தம், 355.
 கல்லாக்கூட்டியன்காரன், 231.
 கல்லாக்கூட்டியப்பெண்பாலார் உடு
 கல்லார்துகில், 521. [தன்] 111.
 கல்லாராமணிப்பூண்மார்பு, 636.
 கல்லாவினையர்களின் சிரிப்பொலி,
 கல்லூரி - கற்குமிடம், 301. [864.
 கல்லென்கடற்றிரை, 608.
 கல்லென்சுமமை, 130.
 கல்லென்முரசம், 320.
 கல்லெனல், 380.
 கல்லெந்தல், 204, 212.
 கல்வி, 468.
 கலக்கம், 302.
 கலக்கவிழ்த்தல் = கலக்கவிழ்த்த
 அல்லல் (வி); காரணகாரியம்;
 கலக்கழித்தல், 878. [105, 177.
 கலக்கமுமாவம் - கலக்ககோக்கமுவுத
 லாலுண்டாகும் ஒலி, 254.
 கலக்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயவி
 னை அமுதின்றமகளிர் கண்களுக்கு,
 கலசநீரேற்றல், 711. [688.
 கலஞ்செய்போர்வை-கலத்தைபுறத்
 தேகாட்டும்போர்வை, 746. [851.
 கலதினம்படாலது - திவ்வியின்சுறு,
 கலதிப்பம்பு - கேட்டினைச்செய்யும்
 கலப்பை, 264. [பு, 237.
 கலம், 105.
 கலம்பொழியுக்கை, 681.
 கலமிழியுந்துறை - கபலிநங்கும்கட
 ற்றுறை, 474. [575, 848.
 கலவம் - மயிற்றெக்கமேகலை, 457,

கூடல அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கலைவநீர்தெளிப்பார், 734.
 கலையுய்ய்பேழை, 16.
 கலையுய்ய-கலாய்த்து, 841.
 கலாபம்விக்கி, 191.
 கலாபயில்க - கலாபயிதக, 160.
 கலயும்-மஹபாடு, 190. [(ல்), 286.
 கலாய்க்குறின் - கலாய்க்கஉறின்
 கலாய்த்திருத்தல்-கோபித்திருத்தல்,
 கலர்-நி-கலந்து, 160. [157, 567.
 கலே ஆரவாரம், 159; பாவம், 84;
 வருத்தம், 790; வறுமை, 53,
 கலிக்கிறையாபடுஞ்சு, 84. [264.
 கலிக்கக்கடகம்-புடைவையுப்பெட்டி,
 கலிக்கம் - ஆடை, ஒருதேயம், 215.
 கலிக்கம்மருங்குலக்கெழுதிவந்தார்
 கலிக்கர்க்கோள், 634, 650. [ன், 215,
 கலிக்கு - ஒருவகைமதகு, 713.
 கலியாசு, 671.
 கலியாணச் சடல்கு, 709, 710, 711.
 கலுழந்தி, 93.
 கலுழ - உருத, 561.
 கலுழவேகன் - காந்தருவதத்தையின்
 தந்தை, 168, 170.
 கலுழன் - தலுழவேகன், 257.
 கலை, 115, 118, 476, 599, 612.
 கலைக்கண்ணார் - மக்திரிகள், 561.
 கலைத்தொழில்கள், (மத) 201.
 கலைமூன்று, 318.
 கலையுநீரிஞ்சொல், 226.
 கலையிகந்தினியசொல்லார், 118.
 கலையினியுலப்பின் - காந்தருவமணன்
 கூறியதுலின் இயல்பாலை, 401.
 கலையின் தசொல்லார், 679.
 கலைவலார் - பரத்தையர், 475, 612.
 கலைவளர்க்கியவார், 422.
 கலவை - முழக்கம், 51.
 கலவி - இன, 410.
 கலந்தம் - குறைத்தலை, 667.
 கலர்க்கிணக்காமன், 363.
 கலர்குரல், 611.
 கலர்க்கு-உள்ளடக்கி, 17.
 கலர்ப்பு - பலவாதல், 362.
 கலரி, 112, 169, 553, 684, 700.

கவரி கண்ணாட்ட, 20.
 கவரிதிகக்கத்திரொனப்பொங்க, 727,
 கவரிநெற்றிப்புரவி, 216. [897.
 கவரிமயிரால்வெய்ந்தஞாம்பை, 359.
 கவலல்-கவலாதேகொள், 450; வருக்
 கவலை, 96. [தாதேகொள், 505.
 கவலி - விரும்பி, 485.
 கவழம், 62; 553.
 கவளம், 617.
 கவற்கும் - வருத்தம், 590.
 கவந்தல், 637.
 கவறாடல், 282.
 கவறாடலினிழவு, 833.
 கவாய் - கவலி, 704.
 கவான்முதல் - காலமு, 278.
 கவிகள், 97.
 கவிப்பர் - ஒருவகைவணிகர், 514.
 கவிப்பு (சொ), 380.
 கவிமதக்கடந்த, 662.
 கவிரம் - ஒருமாம், 500.
 கவிழிய, 58.
 கவுள், 681.
 கவுளழிகடாத்தவேழம், 135.
 கவுளையுடையகண்ணினி, 860.
 கவைக்கதிர்வாகு, 458.
 கழகம்-குதபொருமிடம், 485.
 கழல் - செருப்பு, 480, 482.
 கழக்கன், 803.
 கழற்காயுமொத்தான், 660.
 கழற, 608.
 கழரச்சென்றோன், 504.
 கழனிலையாடி, 781.
 கழாய் - ஆடுதற்குநாட்டும் மூங்கில்,
 கழிகண்ணோட்டம், 64. [26.
 கழிபெரு, 66, 104, 481.
 கழிமலர் - கழிப்பூ, 565.
 கழியின் கவர்புள், 567.
 கழியட்பெரிய, 780.
 கழிவளர்க்கல், 602.
 கழுத்தமாறுபட்டபார்த்து, 460.
 கழுநீர்க்கண், 307.
 கழுநீர்த்தார், 856. [681.
 கழுநீர்ப்பூப்பிடித்தல், 134, 392, 550,

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅங்.

கழும்-கழுவும் (வி), 254.
 கழும்-திரன், 596; மயங்க, 28.
 கழுமணி: வினைத்தொகை, 786, 843.
 கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 67, 110.
 கழுமியி, 42, 894. [656.
 கழுமியகற்பு, 506.
 கழுமியதுகில், 868.
 கழுமிற்று - நிறைந்தது, 544.
 கழுமுதல் - திரனாதல், 399.
 கழுமொலியரவவானம், 728.
 கவழ - கோல், 320.
 கழைக்கருக்பு, 358, 473.
 கழைமுற்றுத்தித்தேன், 320.
 கள் - அசை, 450, 468, 525, 717.
 கள்வயிற்றலர்ந்தகோதை, 841.
 கள்ளாமை, 832.
 கள்ளாவாபுலியைக்குத்து, (பழ) 229:
 கள்ளாவி நீறுத்கமழ், கோதை, 11.
 கள்ளும் - திருமும், 703.
 கள்ளைக்கடைதல், 353.
 களகளமுழங்கும்வேழம், (குளுகுளு
 என்றல் கன்னடம்) 247.
 களக்கொண்டிட்ட - இருப்பிடமாகக்
 கொண்டுவீட்டின, 434.
 களக்கொள்வேழம், 690.
 களத்துப்பாவம்போக்கல், 251.
 களம், 664.
 களம்வாழ்த்தல், 659.
 களம்பேட்டல், 234, 251, 673, 680.
 களனெனக்கரையும், 210.
 களி - எக்கர், 701.
 களிகள், 37.
 களிசெய்கோசிகம் - கஞ்சிதோய்த்த
 கோசிகப்பட்டு, 490.
 களித்து - தேனையுட்கொண்டு, 724.
 களித்துத்தவிசைஞமலிமேலிடல், 66.
 களிப்பன - மதமுடையன, 176.
 களிப்பாக்கு, 712.
 களிப்பு - பேற்றதன்மேற்செல்வது,
 களிமகன், 285. [410.
 களிமுகச்சுரும்பு, 94.
 களியாளர், 119.
 களிற்றரசன் - யானையுளரசன், 702.

களிற்றுக்கோடுபுத்தசாஸ்கொள்மார்
 பு, 251.
 களிற்றுக்காப்பிற்றுப்பெய்கள், 247.
 களிற்றுமருப்பித்தவரம், 657.
 களிற்றெருத்தில்தந்த மணிக்குடநீர்,
 களிற்றை, 65. [398.
 களிற்றுஇதைஞ்சல், 296.
 களிற்றுசுளாற்றெட்டு, 690.
 களிற்று களிற்றுக் கெருங்கல், 42.
 களிற்றுநாவரீய்க்கு, 643, 809.
 களிற்றுமாய்கதிரச்செந்நெல், 22, 473.
 களிற்றுமாய்கழனி, 22.
 களிற்றுமென்றுமிழப்பட்டதவளம்போ
 குறைகண், 737. [ந்தகர்ந்து, 755.
 கற்கடகசிக் - ஒருமருந்து, 880.
 கற்குன்றேந்தியதோள், 311.
 கற்சிதை (கலிங்கு) யழித்துவெள்ளம்
 கடற்கவாயாக்கு, 755.
 கற்சுணஞ்செய்ததோள், 34. [495.
 கற்பிகக்காமவல்லியனையநீர், 339.
 கற்பகச்சோலை, (ஐ) 48, 870.
 கற்பகத்தாரினன், 642, 675.
 கற்பகத்திந்தெற்படர்கொடி, 115.
 கற்பகம், 123, 502, 699.
 கற்பகம் இவ்வுலகிற்கொண்போர்ப்
 பட்டுப் பூவளவேகொடுத்தல், 500.
 கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தல், 115.
 கற்பகமரக்களப்பத்து (ஐ), 870.
 கற்பகமரக்களேந்த (ஐ), 833.
 கற்பகமாலை, 545. [டம், 184.
 கற்பம் - கற்பலோகம், கற்பித்த இ
 கற்பலோகம் பதினாறு, (ஐ) 184,
 கற்பனகள், 525. [619, 824.
 கற்பாறுமிழ்த்தமணி, 5.
 கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லார்,
 கற்பினி: இன்-அசை, 186. [508.
 கற்பு, 114, 332.
 கற்புக்கடம்பூண்டவன், 859.
 கற்புடைமகளிர், 333, 469, 688.
 கற்புடைமகளிர் தெய்வத்தை வண
 கல் விதியாமென்பது, 41.
 கற்புடையமங்கையிற் காவலவையி
 கற்பெருமாலை, 602. [முத்த, 864.

கூடிச் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கற்பொறி, 37.
 கற்றடிப்படுத்தல், 277, 382.
 கற்றவாந்தரைக் கண்ணெனக் கோ
 கற்றனங்கள், 525. [டல், 560.
 கற்றார், கட்டிவைவல்லார், கவி, 317.
 கற்றுழை, 893. [ஆடை, 111.
 கற்றோய் நண்கலிவீரம் - காவாய
 கற்றுகூற்றுண்ணும் ஞான்று, 756.
 கறவை, 742.
 கறவைக்கலம், 21. [தல், 381.
 கறவை கன்றிழந்தபோன்றகிடந்தமு
 கறவைகாண் கன்றின்வெஃகி, 338.
 கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற; 152.
 கறை - கடமை, 97.
 கறையின்க முரசுமைதல், 685.
 கறையூர்பல்லினர், 859.
 கன்மங்கள் எட்டு - ஞானாவரணிய
 முதலியன, (கை), 751, 892.
 கன்மேல்நிற்பர், 665. [802, 804.
 கன்றி - அடிப்பட்டு, 7, 68, 119,
 கன்றிய-தழுப்பிய, 50. [வான், 345.
 கன்றுகிதைப்பட்ட புன்றிறுப்போல்
 கன்றொளித்தகலவைத்தகறவை, 117.
 கன்னலக் (சுருக்கரை) குடங்கள், 126.
 கன்னற்குடம், 213.
 கன்னன் - கண்ணன், 145. [ம், 782.
 கன்னன்மணி - கண்டசருக்கரைத்தே
 கன்னி - கன்னிப்பெண், 36, 360.
 கன்னிக்கலிங்கம், 485.
 கன்னிக்கொடிமதில், 165.
 கன்னிநீலம், 274.
 கன்னிப்பிணையினிலைகலங்கி, 486.
 கன்னிப்போர், 247.
 கன்னிமடந்தைமார், 58.
 கன்னிமாடம், 219, 274. [151.
 கன்னிமார்பம் - அழியாதமார்பம்,
 கன்னிமாலை, 299.
 கன்னிமை கனிந்துமுற்றி, 375.
 கன்னியங்குழை, 597. [542, 581.
 கன்னியமகளிர், [அ, அகை], 360,
 கன்னியமகளிர்க்கொஞ்சித் - காமம்போல்
 மறைய; 360, 542.
 கன்னியர், 81, 567.

கன்னியாமாடம், 9, 149, 180.
 கன்னியூகம் - கருக்குரங்கு, 266.
 கன்னிவாழைத்தண்டு, 57. [268.
 கனகபதாகை - சரமஞ்சரியிந்தோழி,
 கனகமாலை - சீவகன்மனைவிக்குள்
 இருத்தி, 490.
 கனகமாலை - பொற்கட்டி; 278.
 கனகன் - கனகமாலையின் சகோதரரில்
 கனலிவட்டம், 890. [ஒருவன், 492.
 கனலிவட்டம் செய்து கனலில் அறியாகை,
 கனத்தல், 771. [893.
 கன, 71.
 கனாலின்விதி, 73.
 கனி - ஸாம், 576.
 கனிக்கும் - உருக்கும், 185.
 கனிகள், 164.
 கனிந்து - உருகு, 201, 224, 225.
 கனிப்பான், 74. [சொல், 308.
 கனிப்புறுசொல் - இனிமையுள்ள
 கனிப்பொழைமலிந்துநின்ற கற்பகப்
 பூக்கொம்பொத்தார், 732.
 கனிப - வருந்துவார், 443, 451.
 கனிய - முற்ற, 253. [455.
 கனியநின்றோவார் - முற்றத்திரிவார்,
 கனியாதமரங்கள் மகளிராற்கனிதல்,
 556. [கின்றசொல், 152.
 கனிவளர்கிளவி - கனிந்தமைதோற்று
 கனிவாழை - ஒருவகைவாழை, 458.
 கனிகடுங்கதழ்பரி, 536.
 கனித்துவண்டுணுகோதை, 412.
 கனிந்துகன்றி, 7, 802.
 கவாயம் பதினாறு (கை), 892.
 கா, 121.
 காக்கைவலமாதுகன்னிமித்தம், 372.
 காசுமதுறவு, 261.
 காசியபகோத்திரம், 875.
 காசு - பலவகைமணிகள், 43; மணி,
 596, 599, 600, 917. [180.
 காசுகண்பரிய - மணிகள் அற்றுவிழ,
 காஞ்சனத்தளிவும் - டொற்சின்னம்,
 காஞ்சனவட்டு, 711. [665.
 காஞ்சித்தாது - காஞ்சிப்பூவினுள்ள
 மகார்த்தம், 198, 492.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅரு

காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 457.
 காட்சி - தரிசனம், 370. [829.
 காட்சிக்கின்பொய்கை, 479.
 காட்சிக்கினியவழிவு, 284. [(ஐ), 824.
 காட்சியின்மிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன்
 காட்டமிர்த - காடுபடுதிரையம், 613.
 காட்டி - காட்டுக; இகரவீற்றவியல்
 தோள், 146.
 காட்டில், 166, 173, 187, 200.
 காட்டின், 145.
 காடி - கஞ்சி, 28.
 காடியாட்டி, 782.
 காடியுண்டதுகில், 28.
 காடுகவர்தி, 88.
 காடுடையளவையெல்லாம், 95.
 காண்டமந்திரம் - குதிரைகளைவிரை
 விற்செலுத்துமந்திரம், 244.
 காண்டலோமம்: ஓடு-உடனிகழ்ச்சி,
 காண - கேட்க, 591. [570.
 காணம்-பழங்காசு, 182, 336, 696.
 காணமும்பொன்னும், 695.
 காணுங்கோள், 234, 333.
 காத்தல்வேண்டும், 65.
 காத்தான்ககன் தகடிநகர், 733.
 காத்தம், 59. [62, 74, 410, 866.
 காத்தல் - பெறுததன்மேற்செல்வது,
 காத்தல்கைம்மிகல், (மெய்ப்பாடு) 301.
 காத்தலம், 481.
 காத்தலம்கழிந்தநாள், 853.
 காத்தலார் - மனைவிமார், 647. [488.
 காத்தலான் காத்தல்போல அகன் தகன்,
 காத்தன்மை, 435.
 காதிக்கண்ணரிந்த - காதிக்கர்மங்களைவெ
 ள்ந், (ஐ) 369, 785.
 காதிக்கண்ணரிந்து வென் தகடவுள் - அ
 ருகன் (ஐ), 785.
 காதிக்கர்மம் - காதிவினைகள்; ஆத்மகு
 ணங்களைக்கொல்லுவன்; அவை,
 ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம்,
 வேதனியம், மோகனியமென்பன;
 (ஐ) 369, 785, 899.
 காதிப்போர்மன்னர், (ஐ) 895.
 காதிவினைகள் - காதிக்கர்மங்கள், 785.

காந்தட்டுப்பு - காந்தட்டிவினிதம்,
 காந்தட்டிமாலை, 539. [112.
 காந்தம் - காந்தக்கல், 555.
 காந்தருவதத்தை - சேவகன்முனைவிக
 ளுள்ளஒருத்தி.
 காந்தருவதத்தை பளிக்குமாடத்திரு
 காந்தள், 483. [த்தல், 171, 183.
 காந்தள்முழுவிரல், 111, 579.
 காந்தளின் தோடுகள்வளைகளுக்கூ
 காந்தாரின் மறைபுகம், 318. [510.
 காந்தாரநாடு - வெள்ளியம்பெருமலை
 க்கணுள்ளது (ஐ), 170.
 காந்தி - பசித்து, 502.
 காப்பியக்கவிகள், 465.
 காப்பு - அரசன் தருவன; 545.
 கரப்புவிஞ்சை, 548.
 காம்புகாட்டுத்தி, 509.
 காம்பழிச்சம் (சோ), 380.
 காம்பிலிமன்னன், 187, 633, 651.
 காம்பி - மூங்கில், 58, 593.
 காம்பேர் தோளி, 281.
 காமஇகழ்ச்சி, 71.
 காமக்கடல், 720.
 காமக்கலன் - பரத்தை, 283.
 காமக்கவறாடல், 485.
 காமக்குழி, 280.
 காமக்காழ்கொளி இ, 565. [735.
 காமஞ்செப்பிக்கண்ணினிலிரத்தலி,
 காமத்திற்கனிந்தலூடல், 475.
 காமத்தின்கொடுமை, 590.
 காமத்தினைப்போற்றவாயாக, 756.
 காமத்தியால்வெந்தலூர், 221.
 காமத்துள்ளுயிர்-காமஇன்பம், 729.
 காமதிலகன், 601.
 காமநீர்ப்புதுத்தளிரையவன், 306.
 காமநூல், 781.
 காமபாணம், 36.
 காமபூமி, 62.
 காமம், 570, 612. [219.
 காமமவென்றார்வனைத்தவின்பம், (ஐ)
 காமமாலை, 401.
 காமமென்னுமது, 75. [ந்றம்) 68.
 காமமேனநிநின்ற கருதை, (ஏ-தே

காமுள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நாமவல்லி, 64, 115, 325, 786.
 நாமவல்லிக்கொடி, 171, 593, 704.
 நாமவல்லி, கற்பகம் பிணைந்ததேபோ.
 நாமவல்லிபுத்தன், 628. [ல், 726.
 நாமவல்லியும்: உம் - சிறப்பு, 64.
 நாமற்குக்காமன், 772.
 நாயன்-கண்ணிராளுக்கு உருக்கும
 னியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தி
 ர்மன், 19, 134, 502.
 நாயன் கைச்சிலையையும் கண்களையு
 மேந்திக் கையையக்காத்தல், 606.
 நாமன்கோட்டம், 582.
 நாமன் சாமன்: இவர்கள்: நாமலக்ஷ்
 மணர்களைப்போலச் சேர்ந்தேவாழ்
 பவர்கள், (ஐ) 19.
 நாமன்சிலையிரண்டு, 599.
 நாமன்சேனை - மகளிர், 144, 153.
 நாமன்மாடம், 536.
 நாமன் வீணையில்வல்லோன், 203.
 நாமன் மந்ததொட்டிமை, 594.
 நாமன் மந்தவீணை, 594. [வழி, 421.
 நாமன்றாத்தெறி - திருமால்கூறிய
 நாமனப்பிணை - நாமன் அம்புஅணை,
 721. [878.
 நாமனார் கலங்கழித்தின் மந்தொத்தது,
 நாமனும் கனியவைத்தபுலம் - இசை
 நூல், 117.
 நாமனை - நாமன்: ஐ - அசை, 469.
 நாமினம்: அம் - அசை, 706.
 நாமினி-ஆகாசநாமினியென்னும் ஒரு
 வித்தை (ஐ), 501.
 நாமுகன் - கட்டியங்காரனைச்சார்ந்த
 ஒருவீரன், 655.
 நாமோத்திபன், 750.
 நாயகதிர், 350.
 நாயத்தகெல்; 520. [52, 533, 913.
 நாயத்தி - நாய்ச்சி, வெவ்வுதாக்கி,
 நாயத்தியிட்டு, 812.
 நாயத்தம் - எறிக்கும், 701.
 நாயத்தமுதமனியம், 42. [678.
 நாயத்தென்குஞ்சுந்த கரும்பார்பதி,
 நாய்தல்-எறித்தல், 148; கெடுத்தல்,
 நாய்பொற்கலஞ்சிந்தி, 752. [645.

நாய்பொன், 104, 751.
 நாயமுதிர்கனியின் னுழ்த்துவிழும்பா
 நாயவறுவேட்கை, 495. [க்கை, 422.
 நாயம் - பெருங்காயம், 242.
 நாயாமரம், 457.
 நாய்க்கெதிர்மேகம், 246.
 நாய்காலம், 459, 772. [வன், 72.
 நாய்கெழுஞ்சுந்தவையன் - சலியாத
 நாய்திகைவிளக்கு மலையிலேவைத்
 நாய்தம், 633. [தல், 81, 83.
 நாரணநாரியுப்பொருள், 3, 105, 827.
 நாரணநீர், 409.
 நாரணியில், 840.
 நாரணன், 283.
 நாரி - கரிக்குருவி, 132.
 நாரிகை - பேரழகு, 54, 637.
 நாரிடி, 639.
 நாரிப்புள் - கரிக்குருவி; 132, 539.
 நாரியங்கடைப்படுதலின், 179.
 நாரியப்பெயர், 613.
 நாரியுண்டிக்கடவுள் - சிவபெருமான்,
 நாரேந்திடிமுரசம், 751. [205.
 நால்நோம், 590.
 நால்பொருகடல், 761.
 நால்விசைமுறுக்கி, 137.
 நால்விரல்மோதிரம், 111.
 நாலசக்கரம், 244, 536.
 நாலணி, 58.
 நாலந்தோன்றாதவினைப்பெயர், 79.
 நாலம், 612.
 நாலமயக்கம், 32, 73, 133.
 நாலவியாப்பொன்விளக்கு - மணிவி
 ளக்கு (வெளிப்படை), 315.
 நாலவேந்தலக்கண்ணி, 302.
 நாலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்
 வோன், 436.
 நாலனைக்கண்புதைத்ததுபோல், 762.
 நாலனைக் கையால் விளத்தல், 623.
 நாலனொருகும்ந்தகடுநோய், 343, 628.
 நாலாச - நாய்கவசம், 646.
 நாலாட்கள், 627, 628, 641.
 நாலாழி - நால்விரன்மோதிரம், 59,
 நாலியற்றோர், 644. [111.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுஅள

காலினேனினன், 417, 451.
 காலுநீஇ - தூற்றி, 24.
 காலு - பகல், 547.
 காலுப்பன், 578.
 காவல் - கவசம், 244.
 காவலன் - காவலில்லான், 530.
 காவலனையொழிய : ஐ - அசை, 526.
 காவலின்வழக்கி : இன்-நீக்கம், 64.
 காவலோம்பல்-பரிகரித்தல், 148, 236.
 காவற்கன்றிற்புனிற்று, 345.
 காவலம்களிர்.....
 காவன்முல்லு-காத்தற்குஅறிகுறியாக
 அணிந்துகொள்ளுவது, 171.
 காவாது - பரிகரியாது, 321.
 காலி கழுநீர் ருவனை யாம்பல் கழக
 கமலம், 521.
 காவில்வாழ்பவர்கால்வருளர், 721.
 காவுகாண்பான், 784.
 காலுநீஇ - சமந்துவந்து, 253. [806.
 காழ்-காம்பு, 40, 716; குத்துக்கோல்,
 காழ்க்கும் - உறைக்கும், 713.
 காழ்த்தமை - முற்றினமை, 77, 78.
 காழ்நெற்றி - தூணின் தலை, 256.
 காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தையறுத்
 து, 526.
 காழகக்கச்சை-கருப்புக்கச்சை, 285.
 காழகம் - கருமை, 367; கருஞ்சேறு,
 906. [யொப்பான்-வேடன், 367.
 காழகமூட்டப்பட்ட காரிருட்டுணி
 காழார் வெள்ளிமலை, 782.
 காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனி,
 காளகவுடை, 102. [606.
 காளம், 51.
 காளமாகிருள், 648.
 காளாத்திரி - பாம்பின்பல், 383.
 காளியென்னு ப்பல், 383.
 காளைக்கொழுங்கதிர், 120.
 காற்சரி, 202.
 காற்படை - காலாட்கள், 895.
 காற்பெய்தன - காட்டின் கண்ணை
 ஓடின, 901.
 காற்றிற்பரிக்குக்கலிமான், 523.
 காற்றுவாக்கிலேறின்று, 460.

காநளர்ந்த - கால்தளர்ந்து - அசைந்
 து, 768.
 காறொடர்ந்து-கால்தொடர்ந்து, 194.
 கான்றிடல் - கத்தல், 639. [566.
 காண்ககார்முல்லை, 689.
 காண்முன்னி, 563.
 காண்யாறு : அ - அசை, 532.
 காண்வர்குரம்பை, 359.
 காணுடைச்செங்கெல், 842. [862.
 காணெறியாயினான் - ஞானரமாவினன்,
 கிடங்கு - அகழ், 49, 425.
 கிடந்தென - கிடந்ததென (வி), 402.
 கிடுகு - கிடையம், 642; தட்டி, 40.
 கிடுகுமூத்த சித்திரகூடம், 620.
 கிடுகுடைக்காப்பு, 640.
 கிடை - ஒப்பு, 225, 581, 654, 880.
 கிடைத்து - கிட்டி, 467.
 கிண்கிணி - சதங்கை, 58, 93, 166,
 191, 200, 569, 603, 908.
 கிண்கிணிததும்ப, 175.
 கிண்கிணியும் சிலம்பும், 111, 583,
 587, 695, 841. [77.
 கிண்கிணியொலிக்குத்தவனைப்பொலி,
 கிணற்றகத்துத்தேரை, 352.
 கிண்கிணெனவிசைத்தன யானைமணி
 கள், 537.
 கிண்கிண்பொருளர் - தடாரிப்பறை
 கொட்டி வேளாளரைப் புகழ்ந்து
 பாடும்பொருளர், 25.
 கிம்புரிமுத்தம், 606.
 கிம்புரிவைரம், 32.
 கிருமி, 346.
 கிணுத்தம் - முன்கைச்சந்து, 481.
 கிணுத்தமரம், 554.
 கிழக்கிடுபொருள்நிலைக்களமாகமுத
 லொடுமுதலேவந்தவினையுலமம், 91.
 கிழமை, 170, 291.
 கிழவு, 120.
 கிழி - சீலை, 54, 76, 303; பட்டம், 59.
 கிழியிசை உருவுதிட்டி, 316.
 கிள்ளை - கிளி, 27.
 கிள்ளைவளைவாயுகிர், 703.
 கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி, 303.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார், 245.
 குடிஸ்ப்பாட்டு (இசை), 227. [584.
 குடும்பம் - மனைவி, 423.
 குடும்பிகட்டுங்கயிறு, 296. [டான், 649.
 குடும்பிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
 குடும்பிநெற்றிக்குஞ்சிமாமஞ்சை, 95.
 குடை, 727.
 குடைதல், 27.
 குடை பின்செல்லல், 766.
 குடைமூன்று - சந்திரர் தித்த முதலி
 குடைவகை, 263. [யுன (ஐ), 815.
 குண்டலம், 296, 305. [305.
 குண்டலம் ஒருபுடைதோடு ஒருபுடை,
 குண்டலம் செம்பொருளை, 207.
 குணக்கடல் - அருந்தஞானதிருணிக்
 கள் (ஐ), 815.
 குணங்கள் எட்டு - அருந்தஞானம் முத
 லியன, 3, 431, 751.
 குணப்பண்பு, 8.
 குணம், 118, 328.
 குணமது, 362. [த்தி.
 குணமாவை - சீவகன் மனைவிகளுள் ஒரு
 குணவதம் - குணவிரதம் (ஐ), 119,
 817.
 குணவிரதம் 84-லக்ஷம் (ஐ), 817.
 குத்த (இரதம் குத்த), 291.
 குத்தி (மயில்கள் குத்தி), 728.
 குதம்பைபோல்வதொருபணி, 93.
 குதலை - எழுத்துவடிவில்லாத சொல்,
 குதிரைக்குத் திரை, 643. [59.
 குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
 குதிரைகள் பறப்பனபோலவிரைதல்,
 727.
 குதிரைகளின் கால்களைப் பாதுகாத்த
 குதிரைகளின் வகை, 625. [ல், 237.
 குதிரைகளுட் சில கிளிபோலும் நிறத்
 தையுடையன, 627.
 குதிரைத் தோர், 518.
 குதிரை நன்வேகத்தால் அம்பைவிலக்
 கல், 177, 216. [626.
 குதிரை தேறலின் நிறத்தனவாதல்,
 குதிரைநம்பிரான் - உத்தம் இலக்கண
 மமைந்தகுதிரை, 626.

குதிரை நாவற்கணிநிறத்தினவாதல்,
 குதிரைறுகம், 147, 640. [626.
 குதிரைப்பக்கை, 518.
 குதிரைப்பந்தி, 147.
 குதிரைப்புட்டில் - செச்சை, 518.
 குதிரைப்போர், 644.
 குதிரை பவழக்குளம்புடையன, 627.
 குதிரைபிறக்குமிடங்கள், 626.
 குதிரைமுதலியவற்றினுணவு, 655.
 குதிரையினை துடைகளில் அலைபிற
 ந்த இடப்பெயரைவழிதல், 641.
 குதிரையேற்றம், 524.
 குதிரைநாய்ப்பறப்பிக்கு மந்திரம்,
 குதிரைவீரர், 626. [243.
 குந்தத்தின்வடிவு, 626.
 குந்தம் - எறிகோல், 491, 625, 641.
 குந்தாலி, 182. [651.
 குப்பாயம் - சட்டை, 135.
 குப்புற்று - குதித்து, 297, 638.
 குப்பை - பொலி, 24, 41, 112.
 குபேரத்தன் - சுரமஞ்சரியின் தன்
 தை, 602. [தை, 317.
 குபேரமித்திரன் - குணமாலையின் தன்
 குமரி - அழியாதவன், 116.
 குமரிக் கொடிமதில், 106.
 குமரிப்பிடி, 263.
 குமரிப்போர், 247.
 குமரியன்னம், 283.
 குமரியாடல், 587.
 குமரிவாழைத்துகிறார்கள், 786.
 குமிழிவிட்டுமிற்குருதி, 647.
 குய் - தாளிக்குத்தி, 862.
 குய்யம் - வஞ்சனை, 81.
 குய்வளங்கழுமி, 792.
 குயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
 குயவன்கான், 755.
 குயவனது திகிரி, 242.
 குயில், 51, 198.
 குயில்கூடம், 262.
 குயில் முழவமா, 26, 778.
 குயில் - வாசிப்ப, 373.
 குயிலுருவம்போல்வது - மயிர்முடி,
 305, 705, 785.

கூஅஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி..

இளவியோடும் : உம் - இசைநிறை, 743.
 இனி, 25, 198, 200, 367, [411.
 இளிச்சொலினினியசொல்லார், 841.
 இளிச்சொலினினியவர், 200.
 இளிநித்தபாய்மா, 542.
 இளம்மழையஞ்சொல், 143;
 இளிமுகக்கிளவி, 94.
 இளியார், 312.
 இளியயத்தாறுவடல், 593.
 இளியையநோவஅடைபெட்டுக்கி, 313.
 இளியைமுன்னையித்கொள்ளல், 35.
 இளியையவயிற்றிலணைத்தல்மரபு, 314.
 இளிவளர்மருது, 25..
 இளுவை, 893..
 இளைக்கமுநீர், 307.
 இளைநரம்பினையசொல்லார், 409.
 இளைநரம்பினையதிஞ்சொல், 256.
 இளைநரம்பிசை, 828.
 இன்னரம் - இசையின்ருணகுற்றமறி
 - வதொருபதவை, 202.
 இன்னரமிதனங்கள் - ஆணும்பெண்
 னுமாயியஇன்னரப்பிறவைகள், 201.
 இன்னர்மும் அசனமும், 223.
 இன்னார், 197, 225, 890.
 தீதம் - இசைப்பாட்டு, 370, 714.
 தேவீதி - தேத்தின்வழி, 592.
 உர்த்தித்தன் - பவத்தன் தந்தை,
 சீழ்த்த - பிளந்த, 347, 790. [466.
 செநிலையிழித்த, 772.
 சீழ்முத்தேவர் (ஐது), 816.
 சீள், 649.
 சீளிரண்டாக-இரண்டுகூறுக, 649.
 சீற்றுக்கள், 710.
 சீற்றுப்பட்டு, 241.
 கு உருபு: அதற்குடம்படுதல், 318;
 அதற்குப்படுபொருள், 523; கொ
 டைப்பொருள், 591; பகைப்பொ
 ருள், 508, 774.
 குக்குடசர்ப்பம், 371.
 குங்குமக்கதிர்க் குழவியஞ்செல்வன்-
 இளஞாயிறு, 666.
 குங்குமக்கதிர்க்கோக்கி, 624, 666.
 குங்குமக்குழங்கன்மரபு, 250.

குங்குமக்குன்றதூண், 743.
 குங்குமங்கொட்டப்பட்டன், 435.
 குங்குமச்சாந்து, 208.
 குங்குமமரம், 165, 555.
 குங்குமமெழுகல், 608.
 குச்சு - பாவிாற்றி, 188, 346.
 குச்செனநிரைத்த, 346.
 குஞ்சாச்செவிக்குச்சுளகு, 520..
 குஞ்சரம் வேட்டம்பட்டென, 17.
 குஞ்சரமயர்வுயிர்த்தனையகய, 853.
 குஞ்சரமுழங்குதி - பஸ்மகவியாதி,
 யானைத்தீகோய், 125:
 குஞ்சி - குஞ்சம், 136, 629, 699,
 885; கொடிநாட்டுக்குழி, 49;
 மயிர், 95; யானையின்மத்தகமயிர்,
 குஞ்சித்த - குந்தி, 108. [809.
 குஞ்சிமான் கொடி, 49.
 குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 95. [699.
 குஞ்சியைமுதிற்றென்னச்செய்தார்,
 குஞ்சியைக்கையாற்பறித்தல், 817.
 குட்டநீர்க்குவளை, 218, 730.
 குட்டநோயிலும் நாகத்திலும் அழந்
 குட்டம்-திரள், 324. [துவோர், 81.
 குட்டியைத்தின்னலாமோ கோட்புலி
 புறத்ததாக, 340..
 குடகச்செலவு, 201.
 குடக்கை - உள்ளங்கை, 11, 166.
 குடக்கைபோலும் கண்கள், 108,
 299, 383, 583, 731, 912. [374.
 குடக்கையால்நொண்டுகொண்டு,
 குடதாடி - தூணுக்கும்உத்தரத்தக்கு
 ம்நடுவேவைக்கப்படுவது, 182.
 குடம்புரைகாய்வழை, 559.
 குடம்புரைசெருத்தல், 610.
 குடர்க்கண்ணிமாலை, 324.
 குடர்குழ்கோட்டகுஞ்சரம், 319.
 குடர்தொடர் குருதிக்கோட்டுக்குஞ்
 சரகரம் - அஸ்தினபிரி, 633.
 குடவர் - இடையர், 154.
 குடவரைநெற்றி, 297.
 குடவரையனையகுங்குமத்தோள்,
 குடவரையனையமார்பு, 506. [784.
 குடித்தெய்வம், 170.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௮௬

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார், 245.
 குடிஸ்ப்பாட்டு (இசை), 227. [584.
 குடும்பம் - மனைவி, 423.
 குடிகட்டுங்கயிறு, 296. [டான், 649.
 குடிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
 குடிகெற்றிக்குஞ்சிமாங்குளை, 95.
 குடை, 727.
 குடைதல், 27.
 குடை பின்செல்லல், 766. .
 குடைமுன்ற - சந்திராந்தித்த முதலி
 குடைவகை, 263. [யுண (ஐ), 815.
 குண்டலம், 296, 305. [305.
 குண்டலம்ஒருபுடைதோடுஒருபுடை,
 குண்டலம்செம்பொழுது, 207.
 குணக்கடல் - அந்தருணாதிகுணங்
 கள் (ஐ), 815.
 குணங்கள்எட்டு - அந்தருணம்முத
 லியன, 3, 431, 751.
 குணப்பண்பு, 8.
 குணம், 118, 328.
 குணமது, 362. [த்தி.
 குணமாலை - சீவகன் மனைவிகளுள்ளுரு
 குணவதம்-குணவிரதம் (ஐ), 119,
 817.
 குணவிரதம் 84-ஸஷம் (ஐ), 817.
 குத்த (இரதம்குத்த), 291.
 குத்தி (மயில்கள் குத்தி), 728.
 குதம்பைபோல்வதொருபணி, 93.
 குதலை - எழுத்துவடிவில்லாதசொல்,
 குதிரைக்குத் திரை, 643. [59.
 குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
 குதிரைகள் பறப்பனபோலவிரைதல்,
 727.
 குதிரைகளின்கால்களைப் பாதுகாத்த
 குதிரைகளின்வகை, 625. [ல், 237.
 குதிரைகளுட்கில இளிபோலும் நிறத்
 தையுடையன, 627.
 குதிரைத்தீர், 518.
 குதிரை நன்வேகத்தால்அம்பைவிலக்
 கல், 177, 216. [626.
 குதிரை தேறலின் நிறத்தனவாதல்,
 குதிரைமயிரான் - உத்தமஇலக்கண
 மமைந்தகுதிரை, 626.

குதிரை நாவற்கணிநிறத்தினவாதல்,
 குதிரைதுகம், 147, 640. [626.
 குதிரைப்பக்கை, 518.
 குதிரைப்பந்தி, 147.
 குதிரைப்புட்டில் - செச்சை, 518.
 குதிரைப்போர், 644.
 குதிரை பவழக்குளம்புடையன, 827.
 குதிரைபிறக்குமிடங்கள், 626.
 குதிரைமுதலியவற்றினுணவு, 655.
 குதிரையிசைதடைகளில் அலைபிற
 ந்தஇடப்பெயரைகூறுதல், 641.
 குதிரையேற்றம், 524.
 குதிரையுப்புறப்பிக்கு மந்திரம்,
 குதிரைவீர், 626. [243.
 குந்தத்தின்வடிவு, 626.
 குந்தம்-எறிகோல், 491, 625, 641.
 குந்தாலி, 182. [651.
 குப்பாயம் - சட்டை, 135.
 குப்புற்று - குதித்து, 297, 638.
 குப்பை - பொலி, 24, 41, 412.
 குபேரத்தன் - சுரமஞ்சரியின்நற்
 தை, 602. [தை, 317.
 குபேரமித்திரன் - குணமாலையின் தந்
 குமரி - அழியாதவள், 116.
 குமரிக்கொடிமதில், 106.
 குமரிப்பிடி, 263.
 குமரிப்போர், 247.
 குமரியன்னம், 283.
 குமரியாடல், 587.
 குமரிவாழைத்துகிற்சுருள், 786.
 குமிழிவிட்டுமிற்குருதி, 647.
 குய் - தாளிக்குத்தி, 862.
 குய்யம் - வஞ்சனை, 81.
 குய்வளங்கழுமி, 792.
 குயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
 குயவன்நான், 755.
 குய்வனதுதிசிரி, 242.
 குயில், 51, 198.
 குயில்கூடைய, 262.
 குயில் முழவமா, 26, 778.
 குயில் - ஓசிப்ப, 373.
 குயிலுருவம்போல்வது - மயிர்முடி,
 305, 705, 785.

குயிலைப்பழித்தல், 486.
குயிலேறகை பஞ்சம ஸ்வரமாதலின்
மெல்லிய ஓசையன்று, 26.
குயிலோடுமயில்நாறக வல், 30.
குயிற்முடை, 198.
குயிறா - கெருங்க, 42. [221.
குறகல் - தாமல், வளைதல், 83, 201,
குறக்கு, 417.
குறங்கூப, 359.
குறல் - சாரிரம், 363. [223.
குறல் குறலாகப்பண்ணல், (இசை)
குறவம்பாவை - குறாமரத்தின்பு, 377,
குறவர் ஐவர், 65, 80. [458, 777.
குறவரைச்சீர்த்தித்த, 515.
குறவரைப்பேணுதபாவம், 506.
குறாவருமபு, 483.
குறக்கத்தி முருகனுக்குஉரித்த, 294.
குறக்கள் - (திருத்தக்கதேவரின்) ஆசை
குறகு, 252, 610. [சியர், 4.
குறகுபரய்தடங்களாய, 254.
குறகுபொறையுயிர்க்குந்தாழை, 738.
குறகுலத்தைவிளக்கிட்டாள், 753.
குறகுலம் - சிவகன் பிறத்தகுலம், 91,
528, 549, 753, 876.
குறசில், 97, 260, 297, 428, 604.
குறசிக்குற்றர்க்குற்றத்த, 496.
குறத்ததை - சீத்தத்தன் (சிவகன் தோ
ழன்) தாய், 523.
குறதிக்கண்ணர், 671.
குறதிக்காட்டில் - செங்காத்தன், 483.
குறதிக்கோட்டுக்குஞ்சாக்கரம் - அ
ஸ்தினபுரி, 73, 633. [206.
குறதிச்சாந்த - குங்குமச்சாந்த,
குறதித்தகில் - செம்பட்டு, 206, 282.
குறதிப்பட்டு, 206.
குறதியிலேநின்ற போர்புரிவோர்க்கு
ப்புதுப்புனலிலேநின்ற போர்புரி
வோர் உவமை, 643.
குறதிவாளவு - செம்பாம்பு, 666.
குறதிவான் - செவ்வான், 656.
குறந்தமாம், 68, 358, 459.
குறமித்தி - முழங்கி, 162. [ய], 796.
குறமை - நிரம்; குறாறுதிரித்த

குருவிசேர்மலை, 646.
குரைய; அசை, 558. . .
குலக்கண்ணியர், 118.
குலஞ்செய்தகுமார், 846.
குலத்தலைமகளிர் தம் கற்பிற்றிண்ணி
யவனாகி, 18, 361.
குலத்தொடுங்கோதல், 83.
குலதெய்வத்தைவணங்கல், 71. .
குலம்ஐந்து, 91.
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடி, 60.
குலம்புரிந்தனையுலகுபதி, 176. .
குலமகளிர்கம்பு, 18.
குலவுதல் - தாழ்தல், 476.
குலாய - வளைத்து, 725.
குலாய - செய்யப்பட்ட, 636; நிலை
பெற்ற, 304, 305.
குலிகச்செப்பு, 195.
குலிகச்சேறு, 854.
குலிகம், 56.
குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரை, 489.
குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை, 633.
குலைவாழை - ஒருவகைவாழை, 356.
குலட்டின்வீதி: இன் உலம்பப்பொரு,
290.
குலவயர்பீடம்-ஒருதெய்வம் (ஐ),
குலவி - குவித்து, 613. [298.
குலனை, 81, 703, 849.
குலனைக்கண், 700.
குலனைக்கண்ணிமொயம்ப, 362.
குலனைத்தண்டு ஓலைக்குச்சலாகையா
குலனைத்தாது, 779. [தல், 204.
குலனைமலர்குடப்படுதல், 23.
குலனைமலர்விரவிய மது, 781.
குலனைமலை - செங்கழுநீர்மலை, 81.
குலனையக்குழி, 26.
குலனைவின் அகவிதழ்த்தடிப்பளவு
சந்தனம்பூசி, 190.
குலனையும்: உம்மை - சிப்பு, 21.
குலனையோளவுள்ளகண்: 4 - தேத்
குலனையோடை, 26. [தம், 78.
குழகாடும் - இளையார் தோளைக்கூடும்,
குழகு - இளமை, 798. [808.
குழங்கன்மலை, 230, 264, 438, 591.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூகாக

குழல் - வேய்க்குழல், 132, 166.
 குழல்கள், 54, 299.
 குழல் கைசெய்து, 394.
 குழல்சீயிர்விளையார், 456.
 குழல்புரைவிளைய, 441.
 குழல்பொதிந்ததிஞ்செல்லாள், 365.
 குழல்வலத்தோளில்விழ்நகுத்தக்கோ
 ட்டித் துதிக்கின்றாள், 597.
 குழல்வாய்க்கிடந்தகோதை, 543.
 குழலுடைச்சித்தினை - குழற்சியை
 யுடையமயிர்முடி, 329.
 குழலுறுகிளவி, 128.
 குழலேங்குமாறேங்கி, 854. [ந், 206.
 குழலோன் - வேய்க்குழல் வாசிப்பவ
 குழலிக்கோட்டிளம்பினை, 55.
 குழலிகள் - பெண்ணும்ஆணும்(உயர்
 தினை), 821.
 குழலித்திங்கள்மருப்பு, 323.
 குழலிகாறு, 120.
 குழலிமதி, 100. [536.
 குழலியஞ்செல்வன் - இளஞாயித,
 குழலியமுல்லை: அ - அசை, 376.
 குழற்சிகை - ஒருவகைமயிர்முடி, 80.
 குழற்புரியினல்பாத்த, 583.
 குழன்ற, 54.
 குழாமாலை, 618.
 குழிசி - உருளையிளகுறடி, 644.
 குழிமதுக்குவளை, 565.
 குழிய - குழிந்திருத்தலின், 780.
 குழு - ஆசாரிய உபாத்தியாய சாது
 க்கள் (ஐ), 4.
 குழும - முழக்க, 152.
 குழுமியம் - குழுமு இயம், 603.
 குழுமொலி, 728.
 குழை-கொடிநாட்டுத் தற்குப்பண்ணு
 தனை, 404; மங்கலஉணி, 680.
 குழைநூல்காதிஸ் வில்லீச, 214, 598,
 911.
 குழைக்கீழ்மகரம் - மகரகுண்டலம்,
 196. [மின்ன, 324.
 குழைகள் தாழ்ந்து சாந்திள்வாய்க்கி
 குழைகளும் தோடும், 485, 695.
 குழைசித்தி மகளிர் அமுதல், 680.

குழைந்தாள் - வுருந்தினாள், 433.
 குழைந்திழைந்து - மெல்லிநீங்கலந்து,
 குழைந்தினைதல், 164. [372.
 குழைப்பொலித்திலுக்கு காதித்தொற்
 வன், 697.
 குழைமுகஞ்ஞானமென்னுந்முரி, 116.
 குழைமுககெதறி, 492. [முதிர், 87.
 குழைமுகப்புரிசை - மகளிர்கடக்கு.
 குழைமுகமீடவயிற்சோட்டி, 772.
 குழையற்கென்குழையற்க என்(வி);
 10.
 குழையாற்பொறியெய்தற்பு, 517.
 குழையுந் ஓடியும்வேறு, 598.
 குளக்கரை - குளக்கரை, 437.
 குளத்தாம்புவிட்டு, 798.
 குளகெல் - ஒருவகைகெல், நீவாந்
 மென்பர்வடநூலார்; குளச்செந்
 லெலெசைவந்தூறப்படும், 112, 717.
 குளிக்கும் - தோற்கும், 621. [752.
 குளிர்தல்-தங்குதல் (திசைச்சொல்);
 156, 463, 464, 521, 573.
 குளிர்த்ததோர்ணைக்கல், 537.
 குளிர்ப்பித்தார், 714. [342.
 குற்றேல் - குற்றேவல் (வி), 318,
 குறங்கினணி, 111. [779.
 குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 57, 58;
 குறமி - அச்சுக்கோப்பது, 258.
 குறள்-குறுகியவடிவமுடையது, 193.
 குறளடைக்குத் தேரைநடை, 193.
 குறளர், 810.
 குறளி - குறியவன், 484.
 குறி - கருத்து, 560. [480.
 குறிக்கொண்டு - கைக்கொண்டு, 158,
 குறிஞ்சிசிலம், 457, 458, 611.
 குறிஞ்சிப்பூக்கோதைபோலுக்குக்கு
 மம், 460. [க, 560.
 குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுநோக்
 குறிப்பு(தொனி)பொருள், 17, 28,
 33, 191, 404, 405, 407, 435,
 438, 606, 714, 715, 724, 748.
 குறிப்புமுழி, 92.
 குறிப்பெச்சம், 304.
 குறுத்தாட்குயிற்செவல், 198.

கூகூஉ - அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

குமத்தோட்டி, 536.
குறுகரி, 94, 247.
குறுகிலமன்னராதற்குரியோர், 740.
குறுகெறிபுயின் மகந்தல், 461.
குறம்பர் - வேடர், 324. [461.
குறம்பல்கரில் - அணுகிப்பலமுறை,
குறம்பு - அரண், 366.
குறம்புகள் - பாலைநிலத்தார்கள், 796.
குறம்புழி - ஒருவகைப்பந்தை, 483.
குறம்போக்கு (இசை), 201.
குறுமுயலின் குருதி, 57.
குறுவழிக்கொள்ளும் வாட்கண், 870.
குறை - காரியம், 276, 482.
குறைக்குடம்பட்டான், 316.
குறைக்கோநிறம், 669.
குறைப்பணி, 41.
குறைப்பனைக்குழாங்கண், 803. [731.
குறையுணிகொண்டலுமேயோடி,
குறையரவு - குக்குடஸர்ப்பம், 377.
குறையிரத்தல், 149.
குன்றத்துச்சியிற்பழிவிளக்கிடு, 83.
குன்றம் - கிரௌஞ்சுகிரி, 90.
குன்றமான் - சலிப்பிலான், 72,
287, 423, 476, 579, 603, 765.
குன்றி - குன்றிமணி, 570.
குன்றிற்கார்த்திகைவிளக்கிடல், 81.
குன்றுபோல்கின்றான், 760.
குனிகொள் - குனிவுகொள் (வி), 217.
குனிந்துகுத்தம், 642. [(வி) 152.
குனிவளர்சினை - குனிவுவளரும்வில்,
கூட்டிய: கூவியென்னும் இகரவீறுதிரிக்
தது, 31.
கூறக - ஒருவகைக்கொடி, 555. [630.
கூறக பகலிற்குமுதல் தியகிமித்தம்,
கூட்டாக்கெறித்தபஞ்சிச்சூடியபனி
ங்கு, 350. [கோக்கு, 571.
கூட்டியுரைக்குங்குமிப்புரையாகிய
பட்டு - அகற்கூட்டு, 399; பலபொ
ருள்கூடியது, 123; மண்திரள்,
242.
கூட்டுண்ட - திரைகொண்ட, 440.
கூட்டுணம், 46.
கூடசிரித்தல், 495.

கூடம் - இசைப்பொல்லாமை, 221;
இல்லுறுப்பு, 698.
கூடம்சுழியை இழைத்தல், 313.
கூடார்க்கடந்தான், 740.
கூடாரமாதம், 673.
கூடின்று - கூடியது, 32.
கூடினருடைய கண்களை அரித்தஉன்
மீலனமுடையவென்பர், 26.
கூடு - உடம்பு, 160.
கூத்தனல், 43.
கூத்தரத்தபள்ளி, நீரடகசாலை, 52.
கூத்தி, 361.
கூத்தியரின்பல், 483.
கூத்தியாடல், 26.
கூத்தி, 742. [750.
கூத்தும்பாட்டுக்காமத்தைவிளைத்தல்,
கூத்தும் பாட்டும் வகுத்தார், 752.
கூதிர்க்காலம், 773.
கூதிர்க்குரியது பாலடிசில், 591.
கூந்தல்தொடேல் (ஆணை), 366.
கூந்தல்மணங்கமழ்தல், 359.
கூந்தலார்: பெயர், 45.
கூந்தலின் ஐம்பால், 54, 702.
கூந்தலைக் கணவர்க்குரிமைகூறல் மா
பு, 366.
கூந்தலேந்தியகமுகு, 50, 694.
கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம், 489.
கூந்தற்குப்புக்கையூட்டல், 28.
கூம்பு - பாய்மரம், 162.
கூந்தற்குமரிப்பிடி, 263.
கூந்தன்மா, 240, 662.
கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், 481.
கூர்ப்பிடுதல் - கூர்மையிடுதல், 665.
கூவல்வாய்வெண்மணல், 307.
கூவித்தி - கூவுவித்தி (வி), 251.
கூழை - கூந்தல், 436; மயிர்ப்பாடு,
கூழைமொளவல், 152. [486.
கூழையிலைத்தாமரை, 829.
கூற்றங்கள் பலவுத்தொக்கூற்றத்திற்
கூற்றமொப்பார், 343.
கூற்றம்கொண்டோட, 454.
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டி - யம
னைக்கைதட்டி அழைத்து, 333.

அரும்பிதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூகூக

கூற்றம் கயிறு இக்காட்டியிட்டார், கூற்றம் கூற்றம் விரைவு, 194. [708. கூற்றம்வந்துபுறத்திருத்தது, 630. கூற்றமும்குறுதிவாள், 88. கூற்றிற்காட்டில், 285. கூற்றின் நிக்ருதிப்புகழ்ந்தது, 529. கூற்றநாவனையவாள், 820. கூற்றெடுகொம்மைகொட்டுவ, 645. கூறிக்காணிர், 208. கூறை, 758. கூன்களும் குறையும், 236. கூன்குயம், 23. கூன்திறயாமை, 798. கூனர், 236, 810. கூனி - சன்மகமாலை. கேட்டேன் - இரக்கக்குறிப்பு, 276. கெடலருங்குரையகொற்றம்: குரைய-அசை, 558. கெடிது - ஒருவகைமீன், 430. கெழிய - கெழுவிய, 158. கெழிஇயிரொடுக்கினாயெழ, 791. கெழியினர்க்கு - பொருந்தினர்க்கு, கெழவி - பொருந்தி, 355. [233. கேசாதிபாத்வருணனை, 54, 9. கேட்டவர்களுக்கொடுத்து, 741. கேடகவகைகள், 641, 642. கேண்மினமிது: ஆம் - அசை, 848. கேண்மையைவினைத்தி, 381. கேமசரி - சேவகன்மனைவிகளுள்ஒருத்தி, 427. கேமமாபுரம்-சுபத்திரன் ஊர், 426. கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில்மணியழுத்துக்குழி, 780. [262. கேவலக்கிழவன் - அருகன் (ஐ), கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி (ஐ), 888. கேவலஞானவாணியம் (ஐ), 895. கேவலதரிசுஞானவாணியம் (ஐ), 895. கேவலமடந்தை - முத்தியாகியடங்கை (ஐ), 14, 905. கேவலோற்பத்தி - கேவலஞானத்தின்தோற்றம் (ஐ), 888. கேழ்த்து - நிமத்தது, 750.

கேழல் - குளகெல், 420. கேள் - கண்வன், 317. கேள்வி - னால், 690. கேள்விக்கோ, 15. கேள்வித்துறைபோய் - கேள்வியில்முற்றி, 221, 690, 718. கேள்வியும்கூட்டுகே, 593. கேளாது-உடன்பட்டாது, 379; கேட்டு. நிறைவேற்றமல், 527. கை-ஒழுக்கம், 128; காம்பு, 255; 758; கைம்மரம், 52; சாந்தாற்றியிறுதுப்பு, 256. கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார், 251. கைக்கிளை - ஒருதலைக்காரிம், 81. கைக்கிளைவகையாகிய இராத்தமென். கைக்கு காகம், 711. [அம்மணம், 81. கைகெடுத்து, 332. கைகவி நறுகெழ், 126. கைகழுவல், 389. கைச்சரிகைக்கட்டில், 174. [ன், 411. கைத்தலத்தகன் தபந்திற்கைப்படுகிவா. கைத்தளம்-ஒருவகைக்கேடகம், 458, கைத்தாய், 115. [471. கைத்து - செலுத்தி, 775. கைதிரண்டவேல் (கை-காம்பு), 758. கைதைவேலி, 170. கைநூற்றிம், 702. கைநிகரமைந்தவேல், 426. கைப்படுதி - காண்பாய், 409. கைப்படுபொருளிலாதான் காமம்போற் காணியீட்டான், 652. கைபுடைத்து, 636. கைபோய் - முற்றக்கற்ற, 218. கைம்மலர்க்காத்தளவேலி, 68. கைம்மலர்ந்தனையகாத்தள, 362. கைம்மலித்தகாத்தள - கைகவித்துவிலக்கின காத்நன், 366. கைம்மலில்லையே, 752. கைம்மிகல் (மெய்ப்பாடு), 219. கையரிக்கொண்டு, 17, 451. கையலகு, 183. கையவாஞ்சில, 502. கையரினிலக்கெஞ்சு, 527.

கூகச அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி.

- உயர்பாறு - செயல்துதல், 95, 96, 123; (மெய்ப்பாடு), 220.
 கையினுற்சொலக்கண்ணினிற்சேட்டி
 டும்கை, 301.
 கையுறையெழுதினர், 254.
 கைபூழ் (இசை), 201.
 கையெறித்து (தட்டி) நக்கார், 179.
 கைவட்டணை (பா), 374.
 கைவகையன்றில்லாமடக்கல் - ஒரு
 க்கத்தின் கல்குகடவர்த சிங்கம்,
 128.
 கைவலச்செல்வன் - அருகன், (ஐ)
 கைவலத்தொழிந்தார், 610. [794.
 கைவிதிர்த்துநிற்பார், 333, 537.
 கைவிதிர்ப்பு, 683.
 கைவினாதுயிற்சட்டி, 656. [498.
 கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்,
 கைவிளக்கு, 452, 679, 790.
 கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த, 925.
 கைவினையெழில், 712.
 கொக்கரிப்பு - காச்சித்தல், 140 ;
 விளித்தல், 104. [862.
 கொக்குகிர்போலும் வெண்ணோறு,
 கொக்கு - தேன், 20.
 கொக்குகொப்புளிக்குநீலமலர், 637.
 கொக்குகுழகுழல், 288.
 கொக்குவிம்முடோதை, 49, 774.
 கொக்கொளிக்ருமலாய், 395.
 கொச்சக ஒருபோகு, 179, 198.
 கொச்சகம், 200. [ர்தாமரை, 742.
 கொட்டமே(கொஷ்டம்) கமழங்குளி
 கொட்டி - பூசி, 191.
 கொட்டில் - விஸயிற்றுமிடம், 301.
 கொட்டுப்பிடி (கொட்டாப்பிடி)பொ
 லுங் கூலுங்குடனும், 810.
 கொட்டை - கச்சிங்ககடைமணி, 40.
 கொட்டைக்கவரி, 626.
 கொட்டையம்புரோசை, 535.
 கொட்டி-குதிரைக்கதிட்சேடம், 169.
 கொடி - ஒழுங்கு, 37, 64, 317, 574;
 காக்கை, 372; அகசம், 166.
 கொடிக்கரும்பு, 355.
 கொடிப்புருவம், 201.
 கொடிப்புல், 283.
 கொடிப்புற்று, 384.
 கொடிபடத்திரிந்திடுவகுதிரை, 518.
 கொடிமின்னிடை, 389.
 கொடிமுதிர்கிழங்கு, 367.
 கொடிமுக்கு, 55.
 கொடியணிந்த குஞ்சரம், 646.
 கொடியணிந்தமார்பு, 622, 654,
 660, 714, 715, 842.
 கொடியும் பதாகையும் வேறு, 37.
 கொடியெடுத்தது, 259.
 கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 577.
 கொடுக்கோலால் வருந்திக்கு, 81.
 கொடுக்கோள் - முன்னினைப்பன்மை,
 கொடுஞ்சிலையின், 314. [427.
 கொடுமரையின், 134.
 கொடுமோ - கொடு: மோ - முன்னி
 னையசை, 219.
 கொடைக்கடன், 105, 115.
 கொடைக்கு ஒருவன் படைக்கு ஒரு
 வன், (பழ) 145.
 கொடைக்குரிப்பால, 173.
 கொண்டதெல்லாம்: ஒருமைபன்மை
 மயச்சம், 118.
 கொண்டாட்டம், 74.
 கொண்டார் (இரத்தவர்) குடங்கை
 யளவேயுளகண்ணினுள், 11.
 கொண்டுகூறல், 14, 54, 478, 900.
 கொண்டுவாருங்கோள், 406.
 கொண்டேத்தல், 184. [702.
 கொண்டை - ஐம்பாலில்ஒருவகை,
 கொண்மு = கொண்மு - மேகம்,
 (வி) 139.
 கொண்மென - கொண்மினென (வி),
 கொத்தலர்த்தும்பைகுடி, 658. [20.
 கொதிதருவேலினுள், 396.
 கொத்தழல், 651.
 கொப்புள் - கொப்புளம், 166.
 கொப்புளத்திற்கு மாற்பழம், 676.
 கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட, 855.
 கொம்பர், 587.
 கொம்மென (பொருக்கென) வுயிர்த்
 து, 100.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூகடு

கொம்மெனவுலர்த்தி, 771.
 கொம்மை-பெருமை, 110,683,808.
 கொம்மைகொட்டல் - தட்டியழைத்
 தல், 333; புறத்தைத்தட்டல், 166;
 பொய்க்கைத்தட்டல், 535, 645.
 கொய்சகம், 391.
 கொய்தரிமந்தாழ்ந்தொசுந்தகுளிர்
 ம்பிண்டி, (ஐ) 419.
 கொய்தாமமாலை, 619, 636.
 கொல்ல, 336.
 கொல்லாமை, (ஐ) 832.
 கொல்லாவண்டி - ஒருவகைவண்டி,
 [கள்ளிக்கோட்டைமுதலிய இடங்
 களில் மாடுகட்டியகூட்டுவண்டி,
 கொல்லர்வண்டியெனவழங்கப்படு
 கின்றதென்பர்] 263, 264.
 கொல்லிப்பாவை, 64, 204. [268.
 கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்,
 கொல்லுதல்-தடுத்திக்காத்தல், 839.
 கொல்லுலையகத்திட்டிக்குரியும்பிர
 தங்குத்த, எல்லையில்செம்பொருதி
 யெயிரிதம்பெற்றதன்றே, 291.
 கொல்வளர்வேல், 433. [குறிப்பு, 29.
 கொலைத்தலையேல்: தலைய - வினைக்
 கொலை - கொலைஞர், 802.
 கொலையிலாதி-அறவாழி (ஐ), 370.
 கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச்சொல்லு
 கொழித்து, 881. [ம்பழி, 345.
 கொழித்தணர்குமர - தீக்கைக் கி
 ண்மையையுணர்கின்ற குமரனே,
 845.
 கொழிப்பில்பொன்-ஓட்டற்றபொன்,
 கொழங்கயற்கண்ணினர், 696. [196.
 கொழுந்துபடக்கூப்பல், 716.
 கொழுமலர்க்குவளைப்போது: மலர்,
 முதலுக்கேற்ற அடை, 383.
 கொழுமென்னினில், 399.
 கொல்கை-வீரதம், 125, 429, 531.
 கொள்ளாத - கரைபுரண்ட, 153.
 கொள்ளி, 37, 140.
 கொள்ளிமண்டிலம், 518.
 கொள்ளிவட்டம், 140, 244, 638.
 கொள்ளுதல் - கோள், (வி) 382.

கொள்ளி - கொளுத்தி, 28, 273.
 கொளுத்தக்கோடல், 576.
 கொளுத்தி - பொருத்தி, 206.
 கொணையமைந்து, 485.
 கொறிப்பழுத்தெரியும்வேலாந், 136.
 கொற்றம் - அரசவரிமை, 13, 67,
 558, 560, 744.
 கொற்றம் கொள்ளென்றேத்த, 636.
 கொற்றம்வைப்பின், 66.
 கொற்றமுரசம், 630.
 கொற்றவன், 793.
 கொற்றவன்பருதியாகு, 733.
 கொற்றநி - அரசி, 754.
 கொறுகொறுப்ப - கோப்பிப்பன, 592.
 கொன்றாய் - வருத்தினாய்; 196.
 கொன்றை, சிவபெருமானுக்கு அடை
 யாளப்பூ, 68.
 கொன்றையினுள்கடை, 16.
 கொன்னெறி - கொற்றொழில், 76.
 கோக்கணம் - அரசரினம், 266.
 கோக்குழாம், 324.
 கோக்கமரம், 457, 471, 559, 650.
 கோக்குழுத்துநிர்த்தகுன்று, 650.
 கோசலதேயத்தரசன், 633.
 கோட்டுமைவன்றியாக்கி, 603.
 கோட்டகம் - பயிருடைத்தாணநீர்ரி
 லு, 18. [555.
 கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 83, 97,
 கோட்டைவினை - கோட்டுநுப்பையு
 டையவினை, 331.
 கோட்டி - ஒருவரோடுகூட இருத்தல்,
 147, 312; சாய்த்து, 460.
 கோட்டிலேறு, 134.
 கோட்டிளந்திங்கள், 127.
 கோட்டுமண்கொண்டமார்பன், 662.
 கோட்டுமீன் - சுற்ற, 672. [573.
 கோட்டெருத்தம் - சாய்த்தகழுத்து,
 கோட்பாட்டையுடையவிரம், 197.
 கோட்புகாத்கன்னிக்கமுக்கு, 56.
 கோட்புலியினம், 136. [867.
 கோடகம்-ஐவகைமுடிக்களுள் ஒன்று,
 கோடனை - முழக்கம், பாழ்வாசித
 தல் 185, 874, 889.

கூகூகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கோடாதசெங்கோல், 6.
கோடாடலி, 133. [0, 674.
கோடி - அநேகர், 297; இருபதபட்
கோடிகம் - தட்டி, 111; பூந்தட்டு,
கோடித்து-அலங்கரித்து, 143. [783.
கேட்டு-பிழையின் இருபக்கத் துமுள்ள
முனை, 12, 483.
கோடுசிலை: வினைத்தொகை, 32.
கோடுபுயக்ககாதுநின்றயானை, 658.
கோடும் பதைகளும், 541.
கோண்மா - புலி, 37, 346.
கோண்டின், 239. [புடையபுலி, 147.
கோண்முகப்புலி-கொல்லுமுகத்தை
கோணம் - குறுந்தெரு, 188.
கோணக்களிறு : ஐ - அசை, 13.
கோணப்போர், 195, 250. [464.
கோதம்-குரோதம் - பொல்லாங்கு,
கோதாவரி-கந்தகோளம்மனைவி, 149.
கோது-பய்சில்லாதகூறு, 77.
கோதுசெய்குணக்கோது - நன்றிமற
த்தல், 77.
கோதை-பூமலை, மார்பிலணியுமலை,
53, 132, 233, 587, 724, 811.
கோதைகண்டடுக்குக்குழல், 110.
கோலித்தாது, 695. [53.
கோதைநித்திலம்: உம்மைத்தொகை,
கோதைபோலையாம்பரத்தையர்,
கோதையங்குருதிவேல், 600. [724.
கோதையர் - கோதாபியபொருண்
புடையவர், 900.
கோதையருவிக்குளிரவரை, 165.
கோதையுந்தாரும்புணக்க, 615.
கோதையுந்தோடுமின்ன, 229.
கோதையுமாலையும், 568.
கோதைவான், 662.
கோதைலெளயேல், 6.
கோதைவேலான், 153.
கோதைவேன்ம்பி, 530.
கோப்ப - எதிர்க்க, 363.
கோபக்குறிப்பு, 82.
கோபித்தயானையிந்தன்மை, 323.
கோபுரத்திற்குலம்மதேய, 49.
கோமானிங்கேவருகென்றான், 754.

கோமுகன் - காமுகன் தம்பி, 656.
கோய்-குதை, பாணி, 236, 256, 555.
கோயில், 52, 288, 614.
கோயில்விலாவனை - அரண்மனை
வள்ளார் அமுதல், 860.
கோல்-அம்பு, திரட்சி, பிரம்பு, யாழ்
காரம்பு, 68, 141, 144, 245, 634,
651, 670, 781.
கோல்கோடலால் வருந்திங்கு, 81.
கோல்பொரச்சிவந்தவிரல், 203.
கோல்வள்ளம், விளிம்புபிரம்பு க-
முன வட்டில், 781.
கோலஞ்செய்தல், 705. [து, 290.
கோலம் - கழுநீர், 431; குவளைப்போ
கோலம்வீற்றிருந்த தோளான், 290.
கோலவியாவெஞ்சிலையான், 315.
கோலிளகிற்று - அரசன் இறந்தான்,
622.
கோவன் - அரசன், 537; இடையன்,
143. [டைகாண்டல், 624.
கோலித்தராசன் மாடத்திலிருந்து ப
கோலித்தன் - சீவகன்புத்திரருள்ளொரு
வன், கந்தகோன், விசயைசகோ
தான், கோலித்தமகாராசனென
வும் கூறப்படுவான், 846.
கோலித்தன்வாழ்கவென்று, 658, 660.
கோலித்தை-கந்தகோளங்கள்; பது
முகன்மனைவி, 149.
கோழரை - கோழுவியஅரை, 265.
கோழரைக்கமுகு, 50.
கோழி, 140, 611.
கோழிச்சண்டைமுதலியன, 28, 42.
கோழிநாமத்தரவு - குக்குடஸர்ப்பம்,
கோழிமுன், 483. [514.
கோழிமேலெறிந்த குழை, 33.
கோள் - குலை, கொலை, கொள்ளுதல்,
பரிவேடிப்பு, 56, 84, 127, 136,
147, 331, 711.
தோள்விரம்-கோட்பாட்டையுடைய
விரம், 196. [32, 197, 657.
கோளகை - யானையின் தந்தப்பூண்,
கோளியங்குமுனை, 127. [யன், 291.
கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூகூள்

கோளுலாஞ்சிங்கம், 232.
கோற்கடல்மன்னன், 795.
கோற்றொடிப்புரிசை - தொடிபோல்,
வளைந்தமதில், 536.
கோனார்மகள், 707.
சக்கராச்செல்வம், 799.
சக்கரப்படை, 89.
சக்தரபூகம், 234.
சக்கரவர்த்தி, 16, 454, 882.
சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 360.
சக்கரவர்த்திவணிகன், 102.
சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி, 697.
சக்குதரிசனாவரணியம், (ஐ) 895.
சகசாதிசயம்பத்துவகை, 815.
சகிடம் - வண்டி, 115.
சகுனம், 519.
சகோடயாழ், 186.
சங்கத்தார் சொற்கள் ஆராய்ந்தமை,
சங்கநீணிதி, 47, 682. [5.
சங்கம் - ஓரென், 155, 156; மங்க
லத்திற்குரிய சங்கு, 216.
சங்கமுழங்கல்நன்னிமித்தம், 550.
சங்கராதி, 41.
சங்கலத, 8. [மலை, 290.
சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனனுடைய
சங்குக்குமொலி, 864.
சங்கிலி, 535.
சங்கிலியை வலிக்கும்நாய், 647.
சங்கிரந்ததுகள், 777. [170.
சங்குடைந்தனையவெண்டாமரை,
சங்கு தானையின்முகைக்கு, 738.
சங்குவிம்முதானை, 178.
சங்குவிம்முரித்திலம், 49.
சங்கேதம், 286.
சச்சந்தன் - சச்சந்தன், 783.
சச்சந்தன் = ஸத்யந்தன் - சேவகன்
பிதா, சேவகன்புதல்வருள் ஒருவன்.
சச்சந்தன்களும், 88.
சச்சந்தன்குணவிசேடம், 53, 54.
சச்சந்தன் குருகுலத்திற் பிறந்தவன்,
சச்சந்தன்மந்திரிகள், 77. [91.
சச்சந்தன் விசையையெனாக்கிக்கூடல்,
85, 86.

சச்சந்தனுக்குச் சிங்கம் உவமை, 87,
94.
சஞ்சுவலன்க்குரோதம், (ஐ) 894.
சஞ்சுவலனமாயி, (ஐ) 894.
சஞ்சுவலனமானம், (ஐ) 894.
சஞ்சுவலனமோபம், (ஐ) 892, 894.
சட்டிகம் - சட்டம், 727.
சடங்கு - கிரியை, 255.
சண்டம் - கொடுமை, 334.
சண்டமன்னன், 134.
சண்டையிலே கொள்ளியிடத்தைக்
கொள்ளல், 490.
சண்பகச்சாம்பல், 679.
சண்பகப்பூ, 483, 650, 777, 818.
சண்பகமரம், 27, 471, 559.
சண்பகமாலை - விசையின் தோழி,
சத்தி-சூலம், இடதாங்கி, 49. [100.
சதக்கினி - ஞானபேர்களைக்கொல்லுவ
தொருபடை, 37. [908.
சதங்கைமாலை - ஒருதலைமாலை, 591.
சதங்கைமாலை சக்கரமென்ன, 768.
சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம், 40.
சதுத்தம்பவேதிகை - நான்கு தூணுள்
யுதினனை, 710.
சதுமுகமாக-நான் குவகையாக, 236.
சதுநீர்திரியசாதிராமகாமம், (ஐ)
893.
சத்தத்தாண்டகம் - சந்தவடிமிக்கும்
தாண்டகவடிமிகாதும்வரும் செய்
சந்தம் - நிரம், 348. [யுள், 2.
சந்தன ஆலவட்டம், 556, 714.
சந்தனக்களி - சந்தனக்குழம்பு, 503.
சந்தனக்காவு, 373.
சந்தனக்காற்று, 555.
சந்தனச்சாந்தச்செப்பு, 256, 884.
சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்கள்,
சந்தனத்தனிரமாலை, 769. [666.
சந்தனத்தாஸையை 9 - முகமாகச்செ
லுத்துங்கருவி, 770.
சந்தனத்தாஸநிலத்தைமெழுகல், 197.
சந்தனத்தேய்வைகொட்டி, 191.
சந்தனத்தோணி, 293.
சந்தனத்தெளித்தல், 170.

சூகூஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சூத்தனம்நிலாவிற்றும் குங்குமம்வெயி
 , லிற்றும் உவமைகள், 666.
 சூத்தனம்பளிதந்திற்றி, 325.
 சூத்தனம் மாலை துகில் கலம்இவற்றை
 யுடையதோணி, 293.
 சூத்தனம் வாய்மொழுகிட்ட, 404.
 சூத்தனாதிக்கூட்டு, 123.
 சூத்திரகார்த்தக்கல்நீர், 378.
 சூத்திரகார்த்தமென்னுங்கண்மணி, 180.
 சூத்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்
 குக்கீழ்ந்துள்ளதென்பது, 167.
 சூத்திரன், 671.
 சூத்திரனிடத்துமுயல், 81.
 சூத்திராபக்கர்-தனபதியின்கர், 372.
 சூத்திராபுரணமென்னும் சோதிட
 நூல், 190.
 சூத்திரோதயம்-ஒருமலை, ஒருநகர், சுத
 ஞ்சணன் தங்குமிடம், 351, 452.
 சூத்திரோதயவருணனை, 290, 452.
 சூத்தின்மேற்றொடுத்ததிந்தேன், 532.
 சூத்து, 58.
 சூநாகம் - கவசம், 646. [892.
 சம்மியங்கித்தியாத்தவம் (ஐ),
 சம்மியத்தவப்பிரகிருதி, (ஐ) 892.
 சமசுத்தத்தாண்டகம் - சந்தவடியும்
 தாண்டகவடியும் ஒத்த வழங்கப்
 சம்புத்தி, 350. [பேற்றசெய்யுள், 2.
 சமம் (இசை), 227.
 சமயதூல்கள், 315.
 சமயமிருக்குமண்டபம், 685.
 சமயம், 170. [(ஐ), 872.
 சமவசரணத்துள்ளபதினொருபுயி
 சமவசரணம் - ஜினஸயம், 129.
 சமழாது - வருந்தாது, 302.
 சமாவர்த்தனம்-பிரமசரியவிரதத்தை
 ஒழித்தற்குக்கேய்யுங்கிரிபை, 152,
 சமிகை, 710. [252, 254.
 சயுத்தம் - ஒருநூல், 206. [828.
 சயமது - பவணமாத்தேவம்மணவி,
 சயை - திருதியை அஷ்டமி திரயோ
 தசியென்னுந்திதிகள், 181.
 சாகூடங்கட்டல், 492.
 சரணம் காங்கு (ஐ), 3, 121.

சாத்திற்குத்திருத்தினுர்சின்தை, 638.
 சாவு - சாயுத்தி, கோசலதேயத்தி
 லுள்ளது, 18. [ஸ், (ஐ) 818, 891.
 சரியைகோடல் - பிணைக்குச்செல்ல
 சருக்கரைப்பண்டி, 252.
 சல்லியம்நாக்குமாகஇட்ட முத்தமா
 லையையுடையகுடை, 351.
 சலசயமம், 490.
 சலசலமும்மதம், 31.
 சலஞ்சலச்சங்கு - ஆயிரம் வலம்புரிச்
 சங்குகளாற் குழப்புவது, 60, 74,
 101, 610.
 சலஞ்சலவடிவச்செப்பு, 711, 713.
 சலந்தி - சேவகன் தோழர் ஐந்துநூறுவ
 றுள் ஒருவன், 625, 662.
 சலாகை-இருப்புநாராசம், 204, 490.
 ஈலாகையின்ன, 780.
 சவட்டி - அழித்த, 507.
 சவரர் - வேடர், 484.
 சவிமது - செவ்வித்தேன், 662.
 சளி - குளிர்ச்சி, 490.
 சன்மார்க்கமதி (ஐ), 891, 892.
 சனம் - ஜனம், 41, 253, 537.
 சாகரத்தன் - விமலையின்பிதா.
 சாகரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 522.
 சாசாரன் - கற்பலோகம்பதினானுள்
 12-ஆவதாகிய ஸஹஸ்ராரகம்பத்தி
 லுள்ளவன் (ஐ), 619, 838.
 சாடி, 473.
 சாணிடைநெடியவாட்கன், 709.
 சாத்த - வாணிகர்திரள், 519.
 சாத்தரி - பரணிக்கூடு, 556.
 சாதகஞ்செய்தல், 97, 127, 168,
 சாதாரணசாரம் (ஐ), 893. [494.
 சாதாளன், 4.
 சாதிப்பன்மை, 275, 452.
 சாதிப்பைம்பொன், 115.
 சாதியொருமை, 67, 69; 221.
 சாதிவைரம், 507.
 சாதுக்கள் - துறந்தோர், 3, 4.
 சாதுசரணம் - நான்குசரணங்களுள்
 ஒன்று ; ஆசிரியர் முதலியோரை
 வணங்கல் (ஐ), 4, 119.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சாதயர், 483.
 சாந்தகங்கிழிய, 736. [ன், 385.
 சாந்தம்வைத்தாலொப்பத் தைவந்தா,
 சாந்தாற்றி - சிற்றாலிவட்டம், 256,
 சாந்திக்குத்து, (பா) 206, 711. [706.
 சாந்திரமானபகலும், (சோ) 155.
 சாந்தின்மேற்றொடுத்ததிந்தேன், 532.
 சாந்துக்கோய்-சந்தனப்பர்ணி, 236.
 சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின்மொருட்
 டிவிடப்பட்ட இறையிலிரிலம்,
 சாம்பல் - பூவாடல், 679. [743.
 சாம்பி - செட்டு, 331.
 சாம்பினீர் - குவிந்தீர், 686.
 சாம்புதல் - மேனிவாடுதல், 225,
 சாமகீதம், 592. [374.
 சாமம் - ஒருபாயம், 231, 232.
 சாமரம் - சாமரமிருகத்தின்வால்,
 சாமரை, 134, 696. [112.
 சாமரைக்குத் திக்கட்கதீர், 112.
 சாமரைவெம்பரிமான், 243.
 சாமன் - காமன் தம்பி; கண்ணபிரா
 னுக்குச் சாம்பலதியிடந்தோற்றிய
 வன், 19, 502.
 சாமி - ஸ்வாமி, தலைவன், (பா) 6,
 260, 507, 546, 592, 904.
 சாயல்: ஆகுபெயர், 6, 7, 312, 702.
 சாயலால்வினந்தஅழகு, 750.
 சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 364.
 சார்வும்திண்ணையும், 39.
 சாரணபரமேஷ்டிகள் அசோகிச்சி
 மே பீடத்திருத்தல், 12.
 சாரணரிருவர் (ஐ), 794.
 சாரணரிருவருக்கு இருசுடருவமை
 (ஐ), 840.
 சாரணரைத்ததித்தல், 371.
 சாரல், 366.
 சாரிகை - தெரின் கதிலிசேடம், 32.
 சாரிகைதிரியும்பாணை, 656.
 சாரித்திரம் - கல்லொழுக்கம், 292.
 சாரியை, 30, 113, 114, 292, 665,
 சாரீரம், 363. [755.
 சாரீரவினை, 201, 594.
 சால், 24, 27.

சாலிகை - கவுசம், 642.
 சாலை - ஆறச்சாலை, 97, 614, 758.
 சாவாகிடந்தார் (நிகழ்காலம்), 881.
 சாற்றி-அமையச்செய்து, 568, 663.
 சாற்றினான்-பலரறியக்கூற்றினான், 77.
 சாற்றாமாபிடுந்தது, 571.
 சாறயர்ந்து - விழாச்செய்து, 364,
 சாறு - விழா, 153. [693.
 சான்று - சாட்சி, 191.
 சீக்க - ஆகப்பட்டகோல் (தினசைச்
 சொல்), 10, 551, 839.
 சிக்கயாத்தகச்சு, 9.
 சிகழிகைமயிரிமுடி, 312, 383, 425.
 சிகழிகையின்வடிவு, 705.
 சிகை - தலை, 184; முடி, 64.
 சிக்கக்குட்டி, 115.
 சிக்கக்குழுவியினெயிறு, 484.
 சிக்கக்குழந்தவேங்கையினம், 509.
 சிக்கத்தரிபோர்த்தகேடகம், 628.
 சிக்ககடப்பதுபோற்சேர்ந்து, 754.
 சிக்ககாதன் - உலோகபாலனுடைய
 சிக்ககோக்கு, 460. [வீரன்.
 சிக்கப்பெட்டை, 325, 326.
 சிக்கம், 124, 651, 681, 879.
 சிக்கம் நகிவலைப்பட்டது, 562.
 சிக்கமடங்கல், 124.
 சிக்கமன்னாய், 127.
 சிக்கவேற்றை - ஆண்சிக்கம், 203.
 சிக்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்த சிமந்திக்கு
 ழாம், 325.
 சிக்களம்-ஒருவகைக்கூத்து, 206.
 சிக்காசனம், 685.
 சிக்கி-கற்கடகசிக்கி, சுக்கு, 379.
 சிக்கினார்-சிக்கினார் (வி), 821.
 சிச்சிலிப்பறவை, 720.
 சித்தசரணம்-நால்வகைச்சரணத்தான்
 னுன்று; சித்தனைவணங்கல் (ஐ), 3.
 சித்தபரமேஷ்டிகள்-வலித்தர் (ஐ),
 சித்தர் - இருமுகன், 224. [292.
 சித்தராருடமென்னுறால், 383.
 சித்தன் - காதி அகாதிபென்னும்
 இருவகைக்கருமங்கனையும்வென்று
 அக்கினியிந்திரனால் உடம்பைத்

அறந்து பரிநிர்வாணம் பெற்று
மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன் ; சித்
திபெற்றவன் ; அசரிநியென்றும்
அநங்கனென்றும் கூறப்படுபவன் ;
முத்திபெற்றவர்கள் பலராகவிருந்
தும் ஒருமையாற்றல் சாதி
யொருமையென்பர், 4. [490.
சிந்தசேஷத்திரம்-முத்தியுலகு (ஐ),
சித்திரக்கம்புரிவைராஞ்சேர்த்தவர்,
சித்திரகூடம், 620. [32.
சித்திரகூடமீ (ஐ), 357, 419.
சித்திரச்சுருங்கை, 48.
சித்திரத்தொழில், 59.
சித்திரப்புற, 176.
சித்திரம், 183, 740.
சித்திரமாமண்டபம், 685. [மி, 466.
சித்திரமாமாலை - பவத்தனடையமா
சித்திரமெழுதல், 303. [து, 489.
சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்ட
சித்திரவைகாசியம் குடகமலையிற்
கார்காலம், 612.
சிதர்த்த - சிதறி, 333.
சிதர்த்தேன்-டரக்கக்கூறினேன், 914.
சிதரரி, 811.
சிதைத்தது-தன்மைகெட்டது, 295.
சிதைப்பருஞ்சேற்றத்துப்பு, 137.
சிதைவுபிறர்க்கின்மை (மெய்ப்பாடு),
219, 302, 723.
சிந்தாமணி, 99, 685, 913, 914.
சித்தினடைக்குத் தேரைகடை, 193.
சிந்து - குறாவடிவத்திற்சுற்ற உயர்
தவடிவம், 193, 810.
சிந்துரப்பொடி, 33. [டம், 56.
சிந்துராகரம் - உதயகிரியிலுள்ளஓரி
சிந்தை-வருத்தம், 278, 338, 387, 497.
சிந்தையிலன் - நினைவிலேன், 589.
சிந்தையிற்செல்வல், 363.
சிம்பு - தம்பு, 174, 204.
சிமிழ்த்தல் - அகப்படுத்தல், 335.
சிரஸ்-மீட்கொத்துக்குருவி, 191.
சிரத்தெரு, 714.
சிரத்தமெணிகள், 638. [366.
சிரித்தாற்பல்லபுகுப்பேம் (பு),

சிருங்கி - கற்கடக்கிங்கி, சுக்குமாம்,
சிரை - காடி, 380. [379.
சிரை ஐந்து, 379.
சிரோமுட்டி, 492.
சில்சீனங்கு, 429.
சில்லம்போது, 130.
சில்லமிர்து, 72.
சில்லரிச்சிலம்பு, 187.
சில்லென்கிளிக்கிளவி, 589.
சிலதன்-(சோலையிலு) ஏவல்செய்பவ
சிலதியர் - சேடியர், 64. [ன், 789.
சிலம்ப - முழங்க, 486.
சிலம்பநொந்து, 506.
சிலம்பி - சிலம்பினால், 107, 612.
சிலம்பினாலாற்றிமிழ்ப்புண்டசிக
மொத்தான், 335.
சிலம்பிலவலத்ததுபோற் பேர்ர்வைபோ
ர்த்து, 108.
சிலம்பிவாய்நீராலுண்டானதால்,
335.
சிலம்பிற்சிலம்பும்அன்னம், 838.
சிலம்பின்வாய்வார் சிறுபறை இன்-
அசை, 144.
சிலம்பு - பக்கமலை, 361, 695. [603.
சிலம்புங்கிண்கிணியும், 576, 600,
சிலம்புங்கிண்கிணியும் கலையுற் ஏக்க,
சிலம்புரி-சிலம்புபுரி (வி), 60. [780.
சிலம்பெதிரகூவுநர், 391.
சிலம்பெனும்வண்டுபாட, 401, 828.
சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி [பாதா
திசேசம்], 689.
சிலாவட்டம் - வட்டப்பாறை, 362.
சிலேடை, 587, 588, 589, 594.
சிலை, 625.
சிலைக்கு அரவு, 439, 539, 626.
சிலைகொணுணிற்றிராத்திருந்துகற்பு,
சிலைத்தழும்பு, 11, 482. [417.
சிலைத்தொழில், 515.
சிலைதொட்டான், 542. [660.
சிலைபாரித்தான் - வில்லைவளைத்தான்,
சிலைபொரத் திரண்ட திண்டோள்,
187 [667.
சிலைமுததன் கொள்ளுந் திண்டோள்,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க00க

சிலைமுத்தம் - வானவிற்போலுமுத்தம், வடம், 191.
 சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வரைச் செகுத்தம்பி, 736.
 சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன், 863.
 சிலையைக்கொணையமைத்து - வில்லை காணேறிட்டு, 485.
 சிலையொடுதிரண்டதிண்டோள், 508.
 சிலைவட்டம், 633.
 சிலைவடிப்ப - வில்லைப்பயிற்ற, 426.
 சிலைவாங்க, 633.
 சிலைவித்தகனே, 444.
 சிவந்தழன்று, 87.
 சிவபெருமான், 184.
 சிவபெருமான் உமைக்கீகுத்திருமேனியிற்பாதிக்கொடுத்தமை, 68. [112].
 சிவபெருமான் எய்தகணை - திருமால், சிவபெருமான் சத்தியோடு சேர்ந்து உலகத்துக்கெல்லாம்போகத்தை யுண்டாக்கல், 114.
 சிவபெருமான் திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சையுண்டும் பல்லுயிர்களையும் பாகுதாத்தமை, 114.
 சிவபெருமான் திரிபுரதனஞ்செய் சிவிகை, 600, 688, 760. [தமை, 326, சிவிறி - றெடுத்தருத்தி, 33, 230, சிற்பனால், 581. [293, 767, 768. சிற்பம், 786.
 சிற்பவிசேடம், 204, 325.
 சிற்பிகள் உருவங்களின் கண்ணைத்திற சிற்படிச்சி, 545. [த்தல், 59.
 சிற்பணுக்கன் - ஒருவகைவிறுது; மிகவும் அருகிப்பிடித்தற்குரியது, 136.
 சிற்புலவட்டம் - சிறுவிசிறி, 257.
 சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்தமெய்யுவயம், 91.
 சிறப்பும்மை, 21, 41, 45, 57, 62, 64, 74, 78, 102, 197, 218.
 சிறப்போகாரம், 887.
 சிறிதும் அன்பில்லாத - பெண்கூந்தலையான் அணைவேன் (வஞ்சினம்), 582.
 சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்க்கு, 460.

சிறியமோதிலுக்கள், 780.
 சிறியவயின்று, 590.
 சிறியவர்க்கெண்மை, 418.
 சிறிபவர்க்கெய்தகிணைப்பெரியவர்க்கொறுப்பு, 606. = 606.
 சிறியாளர்க்கியபேரறிவாட்டி, 603.
 சிறுகூதைபாகம் ஓர்கைபாகமுடுத்து, சிறுசொல், 67. [768.
 சிறுதேர்மிசைப்போதகத்தைச் சிறுநர்த்தல், 33.
 சிறுநாகம்யானையக்கொல்லும், சிறுநாவிற்றோகை, 704. [552.
 சிறுபிடிக்கெண்வ, 617.
 சிறிபுறம் - முதலு, 191.
 சிறுமி, 429.
 சிறுமுதுக்குறைமை, 317.
 சிறுமுதுக்குறைவி, 602. [753.
 சிறுவர்ப்பயந்து இறைவற்றொழுநீர், சிறை - காவலிடம், 605; தடுத்தல், 831, 859.
 சிறைக்கோட்டஞ்செய்தி, 97, 685.
 சிறைகொண்டு - குடிக்கொண்டி, 56.
 சிறைப்பள்ளி - சிறைக்கோட்டம், சிறைப்புறம் - சிறை, 343. [451.
 சிறையழித்தல், 731.
 சிறையழிந்ததோர்செம்புனல், 519.
 சின்மணிமழலைநாவிற்றெண்ணி, 101.
 சின்மென்கிளிக்கிளவி, 901.
 சின்ன - சிறிய, 850.
 சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சித்தத்தன், சின்னமலர்க்கோதை, 684. [650.
 சின்னார், 677. [732.
 சின்னார்மாக்கயல் எதிர்த்தவேபோல், சின்னரிடத்தேகலைக்கியகயல், 689.
 சினக்குறிப்பு, 82.
 சினகதம் - ஜினக்குருகம் (பார்), 371.
 சினத்ததை - பவத்தத்தன் தாய், 466.
 சினத்தலைப்பெருக்கி, 512.
 சினவுபொன்வான், 650.
 சினவுவாட்கண், 523.
 சினையிற்கூறுமுதலறிஞவி, 57.
 சினையினமுதலொடுமுதல், 38, 52, 451, 748.

சின்னவினைமுதன்மேலேறல், 111.
 சீதத்தன் - இராசமாபுரத்தாள்ள ஒரு
 வடிகன்; வெள்ளிமலையிலிருந்து
 காந்தருவதத்வதையை அழைத்தி
 வந்தவன்; சேவகன் கோமுருள் ஒரு
 வன்; கோவிர்தராசன் பீதா; கோ
 விந்தராசன் புத்திரன், 523, 621,
 550.
 சேதமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 379.
 [சின்ன (வி), 318.
 சேந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற, சேந்தா
 சேப்பிடச்சுவக்கும்வானுதல், 753.
 சேப்பினுடை, 702.
 சோன் - சேத்தனுடையமாமன்,
 சேமின், 97. [466.
 சேரியதமவு, 760.
 சேலக்கடலாடி, 882. [824.
 சேப்பயனும், காட்சிப்பயனும்(ஐ),
 சேலம் - பாகன்பயிற்றும்கிடை, வேறு
 பாடு, 453, 691, 816.
 சேலம்கூலியர்க்கொண்டு (ஐ), 758.
 சேலமிக் லனசினக்களிதகற்றுமின்,
 சேலவேலி, 120. [691.
 சேலமாரம்பதிவேண்ணுயிரம் (ஐ),
 817.
 சேலையுடைசினஎலிமயிர்ப்படச்சுட்
 சேல- ஜீவித்திரு, 102. [டை, 551.
 சேவகசரிதை, 259, 782, 783.
 சேவகசாமி, 6, 667, 755.
 சேவகசாமியே, 558.
 சேவகன் (இக்காப்பியத்தலைவன்) அர
 சாட்சிக்கு அஞ்சினமை, 13, 840;
 அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித் தமை,
 827, 828, 829; தாயைக்காண்
 டல், 557.
 சேவகனுணலிசேடக்கன்; 349.
 சேவகன்சரித்ததைகாடகமா கரு தித்
 தம், 742.
 சேவகன் வஞ்சினம், 138, 238, 314,
 582, 600, 670. [897.
 சேவகனுக்கேசத்தின் இயற்கைமணம்,
 சேவகனுக்கையின் இயற்கைமணம்,
 897.

சேவகனுக்குச் சுந்திரன் உவமை, 114,
 120, 122, 142, 269.
 சேவகனுக்குச் சூரியன் உவமை, 216,
 289, 297, 429, 504, 618, 637,
 671, 685, 719.
 சேவகனுக்கு மன்மதன், 6.
 சேவகனுக்கு வீணையில் மிக்கபயிற்சி
 யுண்டென்பது, 13, 129, 303,
 858. [429.
 சேவகனுடையகேசாதிபாதவர்ணனை,
 சேவகனைக்கண்டவுடன்விசயைக்குப்
 பால் பெருகல், 557.
 சேவகனைமூற்குறியதற்கு சியாயம், 6.
 சேவபுற்கலம் (ஐ), 819.
 சேவரம் - தவீருட்டிழை ஆடை, 421.
 சேவிதம் - விருத்தி, 405, 625.
 சேழ்க்கை - காக்கின்தலையையமடித்துச்
 செய்யும் ஒலி, 140.
 சேழ்க்கைக்கூத்து- சேழ்க்கையொலியுட
 னுமிக்கூத்து, 43.
 சேழுவலத்ததுன்றி, 618.
 சேறுபுவெருண்டான், 88, 889.
 சுக்கிரன் வரனுக்கிட்டசுட்டிபோலமு
 னைத்தது, 255, 449.
 சுக்கிராஸ்தமனம் விவாகத்திற்குக்கூ
 டாத (அஸ்தமனம் - சூரியனொடு
 சேர்தல்), 255.
 சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக்கருமங்க
 ளும்நீங்கியபரமான்மாவாகத் தன்
 னைப்பாவித்தல்; பரமான்மபாவனை
 பெனப்படும்; இது நான்குவகை
 தது; ஸ்ரீபுராணத்தில் 24-ஆம் தீர்
 த்தவகார புராணத்தைப் பார்க்க;
 (ஐ) 92, 739, 895, 899.
 சுகதா-சுகத்தைத்தருபவனே, 899.
 சுகிரந்த - கிழித்த, 137. [225.
 சுகிரபுரிநரம்பு-சேவமுழுக்கினரம்பு,
 சுருச்சை=ஐகுப்பை- அருவருப்பு,
 சுட்டி, 656. [893.
 சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு
 ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவம், 393.
 சுட்டிடுங்கன்: கன் - அசை, 803.
 சுட்டி. 210, 720, 727.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.. க00ங்

சுட்டுப்பெயர்: கதையை உட்கொண்
டுவருதல்; தகுதிபற்றி வருதல்,
வினைக்கொருங்கியல், 7, 10,
436, 753.

சுட்டுவருவித்தல், 9, 28.

சுடர்ஞாணம், 795.

சுடர்விளக்கு, 700.

[423.

சுடாதம் ஆமே: உம் - இசைநிகை,
சுடுமண்மிசை முரிசொரிய நிமிரால்
நாமமேனி, 720.

சுடுவில் - சுடுதலால், *131.

சுண்ணச் செப்பு, 884.

சுண்ணத்தால்வளக்கல்பு, 34.

சுண்ணத்தைமுதுகுலேதிட்டல், 191.

சுண்ணப்பொடி, 270.

சுண்ணம், 684, 703.

சுண்ணம் நானத்திலே நனைத்திடிக்க
ப்படுவது, 34.

சுண்ணமனைந்தபட்டு, 34.

சுண்ணமேற்சொரிவார், 734.

சுத்தநிருத்தம், 206.

சுதம் - புறத்தஜஞானம்; நூலுணர்
- ச்சி; அஃது அஃசாராத்மகம் அந
சுநாராத்மகமென இரு வவக

சுந்தரத்துகள், 693. [(ஐஜ), 881.

சுந்தரம் - நன்மை, 43.

சுந்து, 803.

[126.

சுந்தை-சீவகனைவனர்த்ததாய், 114,
சுமைத்தயிர், 150.

சுரந்து, 693.

சுரிகை, 800.

சுரிகையமைத்தல், 215.

சுருங்கை, 48.

சுரும்புமுதலியவற்றின் பாஷை, 272.

சுருள் - வெற்றிலைச்சுருள், 64.

சுவர், 605.

சுவாகதம், 308.

சுள்ளி - மராமரம், 459, 471.

சுளகுவார்செவிக்குஞ்சரம், 520.

சுளித்தல் - கோபித்தல், 94, 323.

சுற்றர்வல்வில், 318.

சுறவணிஇடவிரு, 133.

சுறவினந்தொக்கபோன்யறவர், 538.

சுறவியர்த்ததோன்மல், 126, 352.

சுறு, 35, 48.

சுறுநிறக்கொடுங்குமை, 216.

சுறுவினம், 646.

சுறுவேறு, 659.

சுணை வளர்குவளை, 602.

சூட்டு - போர்ப்பூ, 242; மகளிர்க்

சூரியது, 63, 191.

சூட்டுமணிசுள், 242.

சூது - வெற்றி, 268.

சூரியகார்த்தகல் சூரியனைக்கண்டு, 126

சூப்பைக்காலல், 630.

சூரியன், 429, 671, 685, 719.

சூரியன் பூமிதேவியின் சுட்டிபோ

லத் தோன்மல், 369. [719.

சூரியன் முன்னர்மறைந்தமீன்கள்,

சூரியனைப்பாம்புச்சேர்தல், 329. [295.

சூரியர்த்தமயவருணனை, 441.

சூரியோதயம், 365, 414. [டம், 728.

சூலந்தெண்ணீருலாமுகில் இழிக்குழர்

சூலம்வைத்ததோபுரம், 49, 872.

சூலம் - தோண்டல், 809.

சூழ்ச்சி - எண்ணம், 7, 69.

சூழ்ந்தகை - சூழ்ந்துதகை (வி), 779.

சூழ்மணியாழி, 741. [மணி, 242, 881.

சூளாமணி-ஓரியாணை, 727; முடியின்

சூளுறுவு - சபதம், 546.

சூளுறும்-சூளுறுதும், பன்மைத்தன்

சூழ்சலஞ்சலம், 74. [மை, 617.

சூழ்சுமப்பாம்பு, 22.

சூழ்பெய், 246.

சூழை - சல்லடம் (ஐஜ), 193.

சூன்று - தோண்டி, 192, 867.

சேகுக்கும் - வெல்லும், 555.

செகுப்பவோ - போக்குப்பவோ, 250.

செங்கழுநீர் உள்ளிதழ், 59.

செங்கழுநீர்ப்பூவைக்கையிற் பிடித்

செங்காத்தட்டி, 483. [தல், 550.

செங்கோட்டியாழ், 186.

செங்கோல், 743, 714.

செங்கோலப்பகதிர், 91. [ல், 730.

செங்கோற்பெருமகனாக்கம் பெருகுத

செச்சை - சட்டை, 324.

க00ச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

செஞ்சொல்லாய்முற்படக் கிளத்தல், செஞ்சொன்மாலை, 212. [69.
செஞ்சொற்றுத்தன், 647.
செண்டு வெளி - பாண்டிச்செண்டென் னும்கிளையாடலைச்செய்ய மிட்டு, 87, 88. [திலையுடையசிலம்பு, 394.
செண்ண வஞ்சிலம்பு - துண்ணியதொ செத்தல் - செத்துதல், 463, 818.
செதிள் - துளி, 846.
செதுமக - சுரப்பினை, 338.
செந்தாமரைமேல்கடந்தான் - அருக ன் (ஐ), 740.
செந்தார்ப்பசுங்கியார், 312.
செந்திசான்மறையாளர், 686.
செந்துயராயையார், 152.
செந்துறைப் (மக்களைப்பாடுவது) பா டிண்பகுதி, 1, 752.
செம்சில்லலா - செவ்விதாசநில்லா, செந்நீர் - புதுநீர், 8. [531.
சென்செருப்புணுஞ்செவ்வெலி மயிர், சென்செங்கதிக்குடி, 540, 781. [776.
சென்சென்முனையவத்தல், 19.
செப்பிட - செவ்விதாச, 770, 771.
செப்பிபஞ்சவாசம், 792.
செப்பிவறைந்தவெண்பட்டு, 681.
செப்பிப்பிணையல், 344.
செப்பிவளந்துவிலுஞ்சாந்தம், 386.
செப்பிவளமாலை, 488.
செம்படிகை - பாழில்நரம்பினிசையாற் பிறக்குக்குற்றத்தின் ஒன்று, 221.
செம்பட்டு, 57.
செம்பழுக்காய், 712.
செம்பாம்பாற்றிற்களவிலுக்கப் படு செம்பாலை, 223. [தல், 666.
செம்புகொண்டன்ன இஞ்சி, 137.
செம்புயிர் - மக்களிட்கொடுக்காது மும் விஷந்தொய்யும் (ஐ), 903.
செம்புருகுவெங்களிகள், 37.
செம்பொற்கடம்பன், 487. [268.
செம்பொற்கொடி - கனகபதாசை, செம்பொற்கூட்டு - பட்டம், 741.
செம்பொற்பட்டம், 703.
செம்பொற்புரிசை, 197.

செம்பொற்புளகம், 543.
செம்பொன்நாமன் - கனகன், 492.
செம்பொன்பின்னியபோற்றினை 889.
செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல், 282.
செம்பொன்வாயுளிட்டு, 240.
செம்பொன்கொடித்தேர், 129.
செம்மலர்த்திரு, 185.
செம்மலர் தூதல், 705.
செம்மற்று - தலைமைத்து, 21, 168.
செம்மார்த்திருந்தான், 681.
செம்மைமாதவர், 110.
செய் : உவமச்சொல், 717.
செய்கலமுருத்து, 332.
செய்குன்று, 50.
செய்கனை, 391.
செய்ததற்பின், 192.
செய்தல் - தேடுதல், 560.
செய்தெனெஞ்சுதடுக்கு, பிற வினை கொள்ளல், 3, 31, 891.
செய்தெனெச்சுக்கள், காரணப்பொ ருளவாதல், 533, 555; செயப்படு பொருளானவாதல், 81, 294; 520.
செய்தெனெச்சத்திரிபு, 41, 54, 86.
செய்தெனெச்சம் விரிந்தசொல்லொடு [கூடல், 25, 38.
செய்தெனெச்சமுடிபு, 62.
செய்பாவை - திரு, 676.
செய்பூண்டிலைநான், 637.
செய்யணிகலம், 42.
செய்யவாய்க்கெடியகண்ணன், 502.
செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென் னிலையாதல், 370.
செய்யுள் - தூல், 914.
செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறுவன : மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இறுதி யாகவுள்ளவை, 38.
செய்வசெய்க, 67.
செய்வசெய்தேன், 67.
செய்வதன் தொழில், 15.
செய்வதையெல்லாம், 106.
செய்வெனெச்சம்காரணகாரியப்பொ ருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்தல், செயற்கைகலம், 63. [15.

செயற்கையழகு, 215.
 செயிர்த்து - கோபித்து, 577.
 செயிர்ப்பு-குற்றம், 475. [மலர், 67௫.
 செருக்கம் - பபஞ்சிமலர்-வாழ்வு இலவ.
 செருக்கிய - மயங்கிய, 596.
 செருக்கியகண், 768.
 செருக்கு - களிப்பு, 108.
 செருக்குப் - மயங்கி, 381.
 செருக்குரத்திபுறமு, 777.
 செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன் செல்
 செருமி, 45. [லும், 105.
 செல்லும் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்
 கால்மேயுணர்த்தும், 147.
 செல்வக்கொடியே-செல்வம்வருமொ
 முக்கே, 574.
 செல்வநாமன் - ஸ்ரீமான், 466.
 செல்வநிலையாமை, 69.
 செல்வப்போற்சிறுவனென்னுந்தாமம்
 செல்வப்போர், 144. [கன், 790.
 செல்வமிகுதி, 45.
 செல்வமுன்று, 47. [நீர்மார்தர், 731.
 செல்வர்க்கேகிதப்புச்செய்யுந்திருந்து
 செல்வார்மனம், 418. [503.
 செல்வி-உமை, நாமகள், 61, 117,
 செலக்குறைபடாததோர் செல்வம்,
 செலவழங்குவித்தல், 224. [566.
 செலவு-செல்லுதல், 201 ; போக்கு,
 செலவைக்குறிக்கொண்டு, 225. [363.
 செலீஇய - சென்ற, 729.
 செவ்வழி, 29.
 செவ்வழிபாடாராதி, 515. [414.
 செவ்வழியாழிநூற்றுத்திஞ்சொலான்,
 செவ்வன் - நேரே, 18, 314, 599,
 705, 879.
 செவ்வன் - நேரே; அம்-அசை, 162.
 செவ்வனே, 599.
 செவ்வி - சமயம், 744.
 செவ்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழநீரிநூ
 றின் இஞ்சி, 775.
 செவிட்டிநோக்கி, 635.
 செவிப்படிக்கம் - வளைபையுடைய
 படிக்கம், 711, 712.
 செவிப்புடை, 680.

செவிமதக்கடலுக்கேள்விச்சேவகன்
 செவிமூன்றுவகை, 787. [662.
 செழுந்தி - செழுமை (உரிச்சொல்
 ஈறுதிரித்தி), 716.
 செழுமலர் - வளமையிக்க, 894.
 செற்றம் - நீணியாக்கோபம், 89.
 செற்றவாச்செருத்தல் அறம், 261.
 செற்றி - பின்னி, 88.
 செறவின்கண் திணையிக்கம், 486.
 செறம்பு - செற்றம், 287.
 செறுவார் - செறப்படுவார், 157.
 சென்றதோசெல்க-உல்கத்திரிக்கும்
 பழி சிக்கும்தேபோக, 765.
 சென்றார்வரையகருமம், 313.
 செக்கை, 39.
 செக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி,
 செக்கைமரீஇயசிக்கம், 681. [140.
 செட்டிளஞ்செழுந்தகயல், 1365.
 செட்டிட்டான் - எதிர்ப்பிட்டான், 429.
 செடர் - ஊழினமகளிரைநாயகரோடு
 செர்க்கும் ஆற்றலுடையவர், 261.
 செடன் - சேவகன், 614.
 செடார்மார்பு, 550.
 செடி - வெள்ளிமலையின்மேலுள்ள
 தொருபகுப்பு, 170.
 செணிகராஜன் - மகததேயத்தரசன்,
 செணிகன்வரவு, 882. [883.
 செணிலத்திதைஞ்சிச்சொன்னுள், 84.
 செத்தல் - துயில், 408.
 செதா, 125.
 செதாநடுபெய், 150.
 செந்த-கோபித்த, சிவந்த, 104, 714.
 செந்து - சிவந்த, 6, [408.
 செப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,
 செமத்தால்வைக்க-சேமத்திடத்தே
 வைக்க; ஆல்-உருபுமயக்கம், 205.
 செரவில், 249.
 செமவுயிர், 280. [678.
 செய்ச்செந்தவிச - மிக்கிவந்ததவிச,
 செய்து - செம்மைநிறமுடையது,
 செய்பொற்கமலமகள், 679. [758.
 செயுடம்பு - பெரியஉடம்பு, 286.
 செயுயிர்தில், 36.

சேய்யுருலதம், 148.
 சேநார்நாளுக்கன் - பனகவர்கான்
 சேரி, 40, 617. [உலந்தன், 637.
 சேரிப்புறத்தையர் - ஒருவனுக்குரிமை
 பூனும்பயாரையும் விரும்புவோர்;
 ஆவர், வரைவின்மகளிர் என்றும்,
 காதற்பரத்தையமென்றுத் கூடப்
 பெயர், 118. [இககூசிறை, 845.
 சேலநீடந்தாங்குமோடி; உம்மை -
 சேலுண் கண்ணியர், 683.
 சேலேறு (ஆண்மீன்) சின்னீரிடைச்
 செல்வனமோன்று, 677.
 சேவடிசுமூலியகீர், 700.
 சேவலாடி, 35. [ன், 740.
 சேலித்தற்குனாறுகளிற்றையளித்தா
 சேறு - தேன், 587.
 சேறுபடுமலர், 133.
 சேன்சேனன்; கனகமாலையின்சீகோ
 தாரான் ஒருவன் (வி), 492.
 சேனைகாவல், 66.
 சைத்தியோபசாரம், 489.
 சையம்பூண்டு சமுத்திரம்நீந்துவான்
 உய்யின், 421. [120, 121.
 சையந்தோடுதேசம், 118, 119,
 சோத்தம் - சத்தநிருத்தம், 206.
 சொல் - செல், 22. [நிற்றல், 6.
 சொல்; சுட்டுப்பெயர்மாத்நிரையாய்
 சொல்மாதல், 86.
 சொல்லிய - தீர்த்தற்கு, 344.
 சொல்லெச்சம், 5, 138, 178, 291.
 சொல்லுமுன்னும்பின்னும்சுட்டுதல்,
 சொல்வகை, 339. [40, 62.
 சொல்வருவித்தல், 4, 19, 561, 593,
 சொல்வளர்த்தார், 433. [596, 677.
 சொல்லிர்த்தல், 192.
 சொலிப்பது - இடப்பது; பெயர்ப்
 பது, 110, 111.
 சொற்புழுத்தவர் - செல்லெல்லாம்
 கைவகைதவர், 136.
 சொற்றிறற்குழ்ச்சி, 364.
 சொன்மாண்பு, 4.
 சொன்மாலை, 666.
 சோடசபாவனை (ஐ), 910.

சோதிட்கர் - ஜ்யோதிஷ்கர்; சந்தி
 ரன் சூரியன் மற்ற்க்கோள்தன்
 27 - ககூத்திரங்கள் தாரகைகள்
 (ஐ), 184, 816.
 சோதிடனால், 167, 173. [686.
 சோதிடனாலாரின் இடையிலிசிலம்,
 சோருங்காரிகையான் - அழகுஒழுக்
 பெற்றவன், 583.
 சோலை, 121, 165, 266, 365, 480,
 520, 533, 559.
 சோலைகளும் அவற்றின் அக்கமான்
 சோலைதூகர்வு, 783. [வாலிகளும், 27.
 சோலையிலுள்ளகன்னிமாடம், 589.
 சோமகுலமாகியகடல், 914.
 சோளக்கதிர், 458. [யல், 284.
 சோற்றுக் குவால் - சோற்றுக்குவி
 கௌரமாளம் - சூரியஸம்பந்தமான
 அளவு, 155. [தல், 115.
 செளளம் - சூடாகர்மம்; குடுயிவைத்
 ஓமலிக்குத்தலிசுமீதல், 66.
 சூமன் - சமன், 80.
 சூயில் - மதிவறுப்பு, 38, 288.
 சூயிற்றின்விமானம், 380.
 சூயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல், 675.
 சூயிற சேவகனுக்குவமை, 675.
 சூழல் - புலிககக்கொன்றை, 162.
 சூன்மன - தொங்கின, 48.
 சூனம் (ஐ), 795.
 சூனமென்னுக்குமரி, 116.
 சூனுவரணியமுதலாயின (ஐ),
 சூயிற, 20. [785.
 சூழுக்க, 736. [தேயம், 358, 514.
 தக்கநாடு - கெமமாபுரத்தையுடைய
 தக்கோலமரம், 554. [317.
 தகணிலாக்கேள்வி - தட்டற்றகேள்வி,
 தகர்வென்றி, 28. [கெருப்பு, 606.
 தகரச்செந்தி - தகரவிதிகாவுக்கின
 தகரச்செக்கெருப்பு, 110.
 தகரம் - ஒருவாகைமரம், 110.
 தகவா - தகும்படிவா, 407.
 தகுதிப்பாடு, 859.
 தகுதிப்பறியவழக்கு, 692.
 தகை - அழகு, 153, 166, 406.

தகைத்து - நெருங்கி, 253.
 தகைதல் - தடுத்தல், 839.
 தகைபாடல் - நலம்பாராட்டல், 395௭, 406, 481.
 தக்குமாரசரிதம்-ஒருவடனூல்; கத்தியகாலியம்; பத்துக்குமாரர்கள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின், இஃது இப்பெயர் பெற்றது; உச்சவாஸங்களுன்குற வகுப்புக்களையுடையது; இன்னுடை இயற்றியவர் தண்டியர் சீடியர், 328.
 தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப்பல், 382.
 தட்டித்திரியுஞ்சுரும்புகள், 272.
 தட்டியழைத்து, 333.
 தட்டுடைத்தோர், 237.
 தட்டு(நெடுக்கைமரம்) வேய்த்து, 52.
 தட்ப - தடுப்ப, 147.
 தட்பஞ்செய்ய, 529.
 தடங்கணென்னும் குடக்கையில் றொண்டு கொண்டு, 736.
 தடம் - பரப்பு, 20.
 தடமாக அழுதல், 447. [479.
 தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா, தடவளர்முழங்குசெந்தி, 686.
 தடாம் - வளைந்த, 247.
 தடாயின் - வளைந்த, 89, 90, 662.
 தடார், 128.
 தடிதடிக்கிறதபோழ்து, 464.
 தண்ட, 741.
 தண்டாரணியம் = தண்டகாரணியம் - ஒருதவவனம், 107, 548.
 தண்டமுலம் - ஹோமம் பண்ணுதற்குக் கற்பித்த இடம், 710.
 தண்டுவலியாக நனிதாழ்த்து, 585.
 தண்டோபாயம், 231, 234.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 29.
 தண்ணுமை, 92.
 தண்ணுமைமுதல்வன், 206.
 தண்ணுமைமுழவம், 373.
 தண்ணென்மலை புணையாக, 487.
 தண்மதிபோலுநேமி-அறவாழி(ஐ), தணக்கு-வால், 837. [371.

தண்ப்பு - தட்டம், 118.
 தணிவருங்கயம், 464.
 தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணிய ஆகுபெயர், 545.
 தத்தன் - சீதத்தன், 783.
 தத்தை - காந்தருவதத்தை, 785, தத்தையங்கினவி, 316. [258, 608.
 தத்தையரே, 723.
 தத்தொளிமணி, 49.
 ததும்ப-ஒலிப்பு, நிறைவு, 175, 768.
 ததும்பி - நிறைந்து, 459.
 ததும்பின்-முழங்கின, 458.
 தந்திரம் - தொழில், 75.
 தந்திரகண - தருவாயாகவேன்று (வினைத்திரிசொல்), 809.
 தந்தை - ஞானபிதா, 127.
 தந்தைபுதல்வனய்ப்பிறத்தல், 672.
 தப்பல் - கொல்லுதல், 36.
 தம்பலம், 817. [ல், 140.
 தம்பிற்றும்படைவகுத்துவினையாட தம்பின்-தாருக்கோள், 414; தாரும், 324. [808.
 தம்முடையநிழலை நோக்கிமீகிழ்தல், தம்மென-தாருக்கோலென்று, 501.
 தம்மைத்தாம்பெற்றார், 909.
 தம்மைப்பிறப்போற்குறல், 91, 735.
 தம்மோ - தா, 276.
 தம்மோய் - தாப், 341.
 தமனகக்கொழுந்து - மருக்கொழுந்து, 253.
 தமாலம்-பச்சிலைக்கொடி, பச்சிலைமீ தமாலமலை, 775. [ம், 253.
 தமிழ்த்தழியசாயலவர், 589.
 தமிழியற்கையின்பம் - இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம், 599.
 தயங்குதல் - அகைதல், 901.
 தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 459.
 தயிர்ப்புள்ளிமொய்த்ததோள், 132.
 தயிர்முழங்கப்புகுதல் கன்னியித்தம், தயிராலமைத்ததுவை, 43. [152.
 தரணி - உலோகபாலன், சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன், 635, 783.
 தரணிகாவலன், 530.

தரணிதிலகநகர் - இராசம்புரத்திற்கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இடையேயுள்ளதோரூர், 156.
தரணிமேற்றிலகடுன்னும், 353.
தரத்திற்கெற்றப்பட்டமும் ஆபரணமும், 40.
தரம்பிந்திசிறப்புச்செய்தல், 543.
தரவு, 80.
தரன் - கலுழிவகனிடத்துள்ள ஒரு வித்தியாதான், 163, 174, 546.
தராஸ்சாறு - பிரமிச்சாறு, 782.
தரிசனமோகனியப்பிரகிருதி - பார்வையைமறைப்பதாடியகன்மம் (ஐ), 120, 872.
தரிசனவிசுத்தி (ஐ), 906.
தருக்கினர் - மிகுத்தார், 491.
தருகும் - தாரும் (வி), 352. [710.
தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின் அணி, தரும் - தாரும் (வி), 352.
தருமத்திற்குஉருஇடபவடிவம், 901.
தருமத்தன் - சச்சத்தன்மந்திரி, 77.
தருமத்ததன்புத்திகூறல், 78.
தருமம், 737. [தவர், 758.
தருமம் தறுப்பு சிவப்பென்றதெரியா தருமன் - அறக்கடவுள், 54.
தருமனையரித்திரகண்ட தனஞ்சையன் தருவி-சட்டுவம், 711. [போல, 504.
தலை - தலையணை, 647.
தலைக்கட்டு - மயிர்க்கட்டு, 457, 641.
தலைக்குறை, 115.
தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 374.
தலைக்கொலமாயமுத்த - ஓராபரணம், 110. [403.
தலைச்சென்று - இடத்தேசென்று, தலைதிறந்து, 105. [367.
தலைப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான், தலைப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு, 185, 267, தலைப்பானை - ஓரணி, 791. [548.
தலைப்பிரியாதன - நீக்காதவை, 85.
தலையின்மாவை, 133. [198.
தலைவந்தது - அவ்விடத்தேவந்தது, தலைவர் துறந்தால் கூடப்பலர் துறப்பர், 761.

தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் சூரியனுஞ் சந்திரனுமுடையவை, 717.
தலைவிலங்கிய, 372.
தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயரின் மக்களாய்த்தனைக்குழுத்தவர், 60, 395.
தவஞ்செய்னார்க்குமெதிடம்: உம் - இழிவுசிறப்பு, 30.
தவத்தால்மெலிந்தோர்போன் ஐடம்பு ஓபறுவர், 103.
தவத்திற்குரியவுணவு, 112.
தவத்தின்பெருமை, 837, 865.
தவப்பள்ளி, 110.
தவம், 30, 453, 737.
தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 301.
தவமகனிருணவு, 752.
தவமுடையோர் பிறரைஉயர்த்துக்கூறவலிளக்கு, 826. [மவேண்டும், 113.
தவவீரர், 902.
தவழ்தல் - பரத்தல், 165, 330.
தவனைக்கிண்கிணி-சதக்கை, 78, 907.
தவனைக்குரங்கிண்கிணி, 715.
தவிசு - யானையின்கழுத்திடுமெத்தை, 66, 615, 695.
தவிர்தல் - தக்கல், 474.
தவிரவெய்யகாமந்தாங்கி, 733.
தழங்குரல் - தழங்குரல் (வி), 18, தமிழ-தழுவ, 780. [119, 127, 897.
தழிஇயினன், 74.
தழும்பிய, 50. [843.
தழுவலர்க்கொம்புபோலும் தத்தை, தழுவலர்த்தாமம், 868.
தழுமுற்றம்வாராத்முற்றம் தழுவலராது திரள்தாமங்கள், 544.
தழுவவாரத்தாமம், 685.
தழுவம்பதம்-தழும்பதம் (வி), 354.
தழை - உடை விசேடம், 367; ஒரு வகைமாவை, 396.
தழைத்துகிற்பெண், 367.
தழையலங்கலேந்தி, 440.
தளம், 222.
தளர்கு - தளர்வேன், 407.
தளர்தல் - தப்புதல், 356.
தளவளமுக்கொள்பல்லாள், 232.

தளி - கோயில், 97.
தளித்த பூசின, 45. [394.
தளித்தசுண்ணம் - பூசினசுண்ணம்,
தளிர் கவரிசெந்த, 786.
தளிர் கவரிவீசு, 791.
தளிர்ந்தகோக்கு, 170.
தனையலிழ்கோதை, 198.
தற்காத்தல்வேண்டும், 552. [908.
தற்குறிப்பெற்றஅணி, 366, 706, 839,
தற்புறந்தந்துவைத்த, 665.
தறிபுடைத்தவை, 459.
தறிவலைமான், 802.
தறுகளுண்மை, 90. [ல், 752.
தன்புண்ணியப்பயனைப்பிறர்க்குநத
தன்பெயரார்மறைபறைவித்தல், 94.
தன்மசரணம் - நால்வகைச்சரணத்து
தன்மனை, 607. [ளொன்று(ஐ), 4.
தன்மைச்சொல், 114.
தன்மையினின்: இன் - அசை, 184.
தன்வினையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்,
தன்முனைவி கோட்டி, 312. [407.
தன்னஞ்சிபிதேதுயின்று, 589.
தன்னிழைக்கண்டு ஊடாடல், 475.
தன்னினெய்தி: இன் - காரகவேதுப்
பொருட்கண்வந்தஐந்தாமுருபு, 3.
தன்னுடையமதிசுட, 103.
தன்னையாக்கியமன்னன், 737. [311.
தன்னையியத்தல் குற்றமாகாதிடம்,
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 237.
தனபதி - பதுமையின்பிதா, 378,
513.
தனபாலன் - சச்சந்தனுடையசெட்டி;
பதுமுகன் தந்தை, 523.
தனிச்சித்தம்வைத்தமேற்றும், 853.
தனிசு - கடன், 97, 98.
தனிது - தனித்து(வி), 419.
தனிமைத்தலைமை, 472.
தாக்கணங்கு-எல்லாரிடத்திலுஞ் செ
ன்று தங்குந்திரு, 266, 432.
தாகமோகம் (ஐ), 893.
தாங்கல் - தாங்குக, 607.
தாங்கள், 82.
தாசியர் - சேடியர், 582.

தாட்படுத்த, 37.
தாடி - ஆசு (வரலுமை); 658.
தாண்டகிச்சந்தம் - தாண்டகஅழிமி
கும் சந்தஅழிமிதும்வரப்பெற்ற
தாண்முதல், 502. [செயியன், 2.
தாண்முதத்திடந்தம், 505.
தாணிழல், 129.
தாணிழற்றங்குபவையம், 53.
தாதி - ஒந்திவம், 826. [வழி, 361.
தாதினமேல்கடந்தோர்தன்மைத்து
தாதுகொண்டளகத்தப்பி, 855.
தாதிரிஞ்சியுண்ணும்வண்முனம், 666.
தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமை, 92.
தாந்தாமெனத்தாழ்த்தொன்மேகலை,
209. [107, 119, 419.
தாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்,
தாபதர் - தவமுடையோர் முனிவர்,
356.
தாம் தம்பொன்னடிபோற்றி - தாம்
தம்மைப் பாதுகாப்பாராக; 547.
தாம்பால் - தம்பால் (வி), 154.
தாம்வளைவார் பிறருக்கு ஊற்றங்கோ
லாகார் (பழ), 321.
தாமகள் - தம்மகள் (வி), 318.
தாமச்செப்பினை, 57.
தாமணி - தாமம் அணிந்த, 713.
தாமம், 740.
தாமமாலை, 401, 427.
தாமரைக்காய், 412, 637.
தாமரைச்சதங்கைமாலை, 768.
தாமரைத்தடாகம், 780. [108.
தாமரைத்தாதுறைதேவி - திருமகள்;
தாமரைநாமன் - பதுமுகன், 344.
தாமரைப்பூவின் இதழ்வகை, 667.
தாமரைப்போதிழ்த்த தண்ணறங்
குவனை, 619. [466.
தாமரைபுல்லும் பேரார் - பதுமபுரம்,
தாமரைமத்தகம் - தாமரைத்தலை,
872.
தாமரைமலரிற்றோன்றிய அண்ணல்-
முருகவேள், 301.
தாமரைமலரும் குயிலோசையும்இள்
வேளிற்குரியன், 26.

தாமரையல்லிப்பாவை, 705.
தாமரையர்ள், 78.
தாமரையிதழின் கனத்தோடே சந்த
னத்தைப்பூசி, 699.
தாமரையிலையக்கோலித் தண்ணீர்
கொணர்ந்து, 467.
தாமரையும்பருதியும், 505.
தாமரையென்னுமென், 505.
தாமராவளையும், 489.
தாமவரங்கு, 203.
தாயக்கூறி, 282.
தாயத்தீர்வு, 840.
தாயர், 525.
தாயர் ஐவர், 60, 115.
தாயிலுக்குழி, 463.
தார் - கிண்கிணியை, 32, 123, 532;
கிணியின் கழுத்திலிட்டவரை, 312;
சுளிப்படை, 714; மார்பின்மேல்,
296, 615.
தார்டுக்கும்பாடா - கெய்தற்றொழி
ந்ஞரியகருவி, 876.
தார் குழையச்சேர்ந்தார், 591.
தார் குழையப்புல்லி, 179.
தார்வுடுப்பொழிப்ப, 314.
தாரணி-காந்தருவத்தையின்தாய்,
தாரும் ஆரமுயிரி, 635. [168.
தாரும் கண்ணியும், 596.
தாருமாவையும், 296.
தாருழங்கியிட்டு, 494.
தாரொலுந்திருவில், 713.
தாலம் - உண்கலம், 126.
தாலி, 780.
தாவரநாமகர்மம் (ஐ), 893.
தாலிடுமின் - வருத்தத்தைக் கைவிடு
வீராக, 232. [900.
தாலினை - குதித்துப்போகும்வினை,
தாழ் - தாழக்கோல், 38, 120.
தாழக்கத்தல், 38.
தாழ்கொருவி, 120.
தாழ்தல் - தங்குதல், 164, 389.
தாழ்ப்பில் - சிறுசின்மை, 643.
தாழ்வடம், 700.
தாழ்வு - மலையடி, 518.

தாழம்(தாழ்தல்)பட்டஓசை, 2, 198,
தாழிசைக்கொச்சகம், 226. [739.
தாழிசைக்கொச்சகவொரு போகு க
தாழிசைமூன்ற, 794. [ன், 224.
தாழிவாய்க்குவனை, 255.
தாழிவாய்க்குறக்குக்குவனை, 863.
தாழை, 27.
தாழைமலர், 382.
தாழையின் முகைக்குச்சக்கு, 738.
தாள் - தாழக்கோல், 41, 454.
தாள்கெடுக்குவனை, 811. [352.
தாள்வாய்-தாள்வரை, பாதசைலம்,
தாளத்தையொற்றதல், 747.
தாளியல் தவங்கள், 127.
தாளொற்றி, 302.
தாளயாதியின்றிமயங்கி, 620.
தானகம் - தன்னகம் (வி), 768.
தானப்பயன், 320.
தானம்=ஸ்தானம் - சிறந்த இடம்,
169, 231, 234, 281, 453, 459,
761, 818.
தானவர்- வித்தியாதாரர் (ஐ), 167.
தானுந்தராயம் (ஐ), 895.
தானுடையலகம், 904.
தானையோடநாணி, 650.
திக்கயங்கள், 524.
திசிரி, 634.
திசிரியஞ்செல்வன், 360.
திகை - திகை, 898. [727.
திக்கட்கு திர்க்குப்பையன்னகவரி,
திக்கட்கோடு, 611.
திக்கண்மணி-சந்திரகாந்தக்கல், 570,
திக்கண்முகக்குடையான்-அருகன், 47.
திக்கன்குழந்த புன்மீனென, 395.
திக்கன், செம்பாம்பால்விழக்கப்படு
தல், 666. [சேனன், 205.
திக்கன்விரலியபெயரினான் - புத்தி
திக்கனினிலாவிற்குப் பளிக்குக்குடப்
பால், 452.
திக்கனினிளமை - இளம்பிறை, 692.
திக்கன்குக்கு இறல், 350.
திக்கன்குழமுறவுமெனச்சேர்ந்தது நம்
மன்பு, 394.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௧

திங்களுர அணிநீக்கல், 110.
திங்களைத் தெளித்திட்டன்ன தெண்
னீர், 351. [வள், 427.
திசைகொல்லாம் பேர்நலம்பொறித்த
திசைச்சொல், 9, 10, 11, 25, 103,
156, 229, 367, 521, 551, 563.
திசைவண்மடு, 260. [573, 839.
திட்டை - மணன்மேடு, 162.
திடல், 247.
திண்டோள ஊழ்பிணந்து - கையோ
டுகை மாறித் தோளிலே மத்தட்டி,
336.
திண்ணை, 338. [ணல், 532.
திண்ணை வெண்மணல் - உயர்ந்த ம
திண்பிணிமுழிவு, 722.
திணிநிலம் - கற்படுத்தியபூமி, 40.
திணைமயக்கம், 20. [முடிதல், 139.
திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையால்
தித்தியம் - வேள்விக்குண்டம், 835.
திப்பிலி, 782.
திமிசு - வேக்கைமரம், 554, 893.
திமிர்ந்தசார்தம் - பூசியசந்தனம்,
திமிர்ந்திட்டு - பூசி, 322. [39, 44.
திமிர்ந்து - பூசி, 190, 262.
திமிரி - பூசி, 552.
தியாகமுரசு, 751.
திரவியபாணம், 217.
திரவியம் ஆறு (ஐ), 815.
திராய் - ஒருகிரை, 782.
திரித்தல், 77.
திரிதல் - பிறத்தல், 491.
திரிதர - நீக்க, 361.
திரிபன் றிமூன்று, 637.
திரிபன்றியந்திரம், 631.
திரிபு, 35, 47, 50, 247, 708, 863.
திரியக்கத்திபாறுபூர்வி (ஐ), 893.
திரீந்திரியசாதிராமகர்மம் (ஐ), 893.
திருகண்டார் விரும்பப்படுதன்மை,
256, 257; செல்வம், 697; நல்
வினை, 736, 737; ஸ்ரீ, 60.
திருக்கிட்டு - நீளமுறுக்கி, 54.
திருக்குறிப்பு; 540.
திருத்தக்கடேவர், 205, 247, 250.

திருத்தக்கார், 479.
திருத்தகைத்தன்ம, 788.
திருத்தல், 717.
திருத்துயில்மார்பு, 441. [638.
திருந்தினார் சிந்தைபோலுந் சாமி,
திருந்துசோலைக் கருங்குயிலே, 486.
திரு நல்வினையுடையாரிடத்தே செல்
திருநலம், 687. [லல், 705, 796.
திருநீற்றுதல், 703. [345.
திருப்பார்ந்தத்திக்கெல்லாம் நீங்கும்,
திருப்புறக்கொடுத்த-திருமகளைப்போ
திருமகன், 793. [தவிட்ட, 175.
திருமகன்பொதுமகன், 345.
திருமகளும் கலைமகளும் வெறுப்பின்
றிச் சேர்தலருமை, 15.
திருமகங்கவலம் செய்தாள், 85.
திருமகன், 427, 607.
திருமயிர், 696.
திருமல்க வந்ததிருவே, 573.
திருமலர்த்தடக்கை, 504.
திருமால் - அரசன், 865. [232.
திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை,
திருமால் போந்தான், 684.
திருமுகம், 311, 613.
திருமுடித்திலகம்-குடாமணி, 242.
திருமொழி - ஆகமம் (ஐ), 361.
திருவச்சி மடி - அ-அசை, 690.
திருவநீர் - அ-அசை, 666.
திருவமன்னவன் - அ - அசை, 698.
திருவமாமணி - அ-அசை, 684.
திருவமேகலை - அ-அசை, 166.
திருவனாலை, 257.
திருவாழி - மோதிரம், 311.
திருவிருந்தகன் மமார்பன், 562.
திருவில் - இந்நிரவில், 107, 555,
601; 682, 719, 779.
திருவினாதெம்பெய்மாரி, 602.
திருவிந்கோர் திலகம், 192.
திருவிந்நீர்த்தவர் - வறியவர், 520.
திருவின்பாவாய், 100.
திருவின்போரன் - ஸ்ரீதத்தன், 242.
திருவினல்லவர், 692.
திருவுளிம்பற்று, 134.

கனகஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

திருவெழுத்திட்டு, 613.
 திருவேபுகுதக, 616.
 திருவோடொப்பாள், 197. [589.
 திரை - வெற்றிபுள்ளுள், 64, 434,
 திரைகள் உதைப்ப, 163.
 திரைந்த - சாய்ந்த, 939.
 திரையியம்பியாக்கும்: உம்-சிறப்பு,
 திரைவினைய மிர்தம், 701. [41.
 திரைவினையிப்பி, 765.
 திலகநீண்முறு, 78.
 திலகம், 97, 183.
 திலகமவ் னுன், 351.
 திலகமுகுடைச்செல்வன், 371.
 திலகவெண்குடை, 60.
 திலகன்; 97.
 திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்,
 புத்திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
 திலோத்தமையாத் பிரமன் காண்முக
 முத்தி, 67.
 தீவ்யத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
 க்குச்செய்யும் எண்வகைச்சிறப்
 பிறுள்ஒன்று, 874.
 தீவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
 தீவண்ட - தினைத்த, 668.
 தீவண்டது - குழைந்தது, 598.
 தீவண்டு, 293, 419. [523.
 தீவன-அசைய, 877, 908; வினக்க,
 தீவனம் - துவனம், 394.
 தீவனாழின்போல், 770.
 தினைக்கும் - அசையும், 457.
 தினைத்தல் - அறுதொழுதல், 164;
 புணர்தல், 27, 812.
 தினைத்தவர் - தொழிலில்இடைவிடா
 துபயின்றவர், 21.
 தினைத்து - பொருது, 892.
 தினைப்பு, 555.
 தினைப்பாடு - அசைதலமையாத, 56.
 தினைப்பினர், 70.
 தினைப்பு, 69.
 தின்புட - கூறுபட, 892.
 திறம் - குலம், 171; சுந்தம், 601.
 திறலாற்றலான் - திறலாகத்ததல்
 உடையான், 80.

திறலினாற்குத் தெவ்வரை : கு உருபு
 பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
 திறவிதின - கன்றாக, 43. [762.
 திறவிது - செவ்விது, 44; கன்று,
 திறனல - தெரியல்லாதன, 212.
 தினை, 367. [பி, 889.
 தினைக்கதிருக்குப்பின்னினபொற்கம்
 தினைக்கதிரில் மறைத்தலுலை, 311.
 தினைக்குரலைச்சுழிணுள், 313.
 தினைகள்காய்க்கும், 367.
 தி - கோபம், 80, 637.
 திக்கை - திசை (ஊ), 128, 762.
 திக்கொடி - தியொழுங்கு, 319.
 திக்கொளுறுப்பு - திக்கோட்பாட்டை
 திக்கதிர், 698; யுடைய உறுப்பு, 512.
 திக்கினர், 588. [342.
 திச்சுவர் - தெருப்புவைக்கும்வேடர்,
 திச்சொல், 157.
 திஞ்சொல் கவின்மயுள், 271.
 திண்மவந்து, 442.
 தித்தம்முலேலான், 678.
 திதிலவாக, 101.
 திதிலார்தினைப்பினுமான், 61.
 திது - மரணம், 104.
 தித்தொடை - யாழ், 393.
 தித்தொடைகரம்பு, 223.
 தித்தொடைமகாவினை, 185.
 திபனம் - வளர அல்லதுபிரகாசிக்கச்
 செய்யும்கருவி, 850.
 திம்பண்டம் - இனியபழம், 25.
 திம்பழம், 17.
 திம்புகை, 696.
 திம்புனல், 54.
 திம்பூ - ஒருவகைமரம், 285, 376.
 திம்பூந்தார் - தீவியபூந்தார், 661.
 திம்பூமரம், 3, 439, 554.
 திம்பூமாலை, 847.
 தியநியித்தம், 630.
 திவினாழியிர்த்தம்பெய்தாக்கென்னுயிர்
 செகுப்பல், 453.
 திர்த்தங்கர் - ஆகமங்களைஇயற்றிய
 இருபத்தநாலவர் (ஊ), 116.
 திர்த்தம் - ஆகமம் (ஊ), 371.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. காகந்

தீர்த்தன், 251.
 தீவிகை - தீபம், 672.
 தீவிய, 64.
 தீவியதிருமணி, 795.
 தீவியதப்பு - இனியதுகர்ச்சி, 64.
 தீவிழித்து - தீப்புறப்பட்டவிழித்து,
 241.
 தீவிழியா-தீப்புறப்பட்டவிழித்து, 135.
 தீவினைத்தேர்களுந், 804.
 தீவினைப்பறவைத்தேர், 478.
 தீவினை யுடையவரை மெம்படுத்தல்
 ஒருவராலும் இயலாது, 669.
 தீவினையுடையார் உண்ணும்அமுதம்
 நஞ்சாம், 668. [தல், 242, 379.
 தீற்றல் - உண்பித்தல், 902; பூச
 துக்கம் கூறவோர், கேட்பவர் பொ
 மக்கும்படிமெல்லக்கூறவேண்டும்,
 தகில்-வெண்பட்டு, 283, 770. [677.
 தகில்கள்வைக்கும்வலம்புரிச்செப்பு,
 713.
 தகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 460.
 தகில்வீசல், ஒருவகைக்குறிப்பு, 542.
 தகிலனை, 502.
 தகிலருவி, 134.
 தகிலிகைக்கணக்கு, 204, 205.
 தகிலிகைக்கோல்-எழுதுகோல், 55.
 தகிலிகைப்பாவையொத்தார், 733.
 தகிலிற்பொன்னாண் தயல்வரப் பொ
 ன்து வேந்தன், 324.
 தகிலுக்குநிலாக்கதிர், 762. [191.
 தகிலுக்குள்ளேகலாபத்தைவீக்கி,
 தகிலைசிலத்திற்பரப்பல், 188, 189.
 தகிற்கிழி - உறை, 54.
 தகிற்சேக்கை, 721. [335.
 தகிற்குள்ளேகிடக்கும்பவளமேகலை,
 தகிற்கொடி - வெண்கொடி, 16.
 தகின்றடி-தலைக்கட்டு, 457, 640.
 தகினூல்-வெண்ணூல், 76. [த, 835.
 தகினெருப்புந் தகேபோல் மெய்மென்
 தகைத்ததுன்பம் - வருத்தினவருத்
 தம், 410.
 தஞ்சகவையம், 736. [702.
 தஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகை,

தட்டுகை - துணுக்கென, 285, 598.
 தடித்தடிக்கருங்குழல், 63.
 தடுப்பு, 711. [890.
 துணுக்கையார்-துணுக்கையாடி,
 துணிகதிர், 56.
 துணிமினம், 903.
 துணிவருஞ்சாயல், 461.
 துணை - கோழி, 146.
 துணைமலர்க்கண்ணி, 475. [தம், 111.
 துணைமுத்தம் - பலவிறஞ்சேர்ந்தமுத்
 துணையமைவடிவு - ஒப்பிலாதவடிவு,
 துணையிற்றோகமஞ்சுரை, 281. [503.
 துத்தர்க்கொம்பு - ஒருவகையுடையொ
 ம்பு, 135, 136, 140.
 துதி - ஸ்துதி, 370, 371, 451, 472,
 739, 793; தருத்தி, 820.
 துதிக்கை மல்லிகை மாலைக்கு, 778.
 தப்பு - துகர்ச்சி, 39.
 தப்புமிழந்த, 64.
 தப்புரவு - துகர்த்தஞ்சுரியபொருள்,
 158, 159, 165, 329.
 தப்புறு தொண்டைச்செவ்வாய், 39,
 தம்பற, 203. [172.
 தம்பி, 26, 366, 418, 478.
 தம்பிக்குச்செவியறிவுண்டு, 272.
 தம்பி குழலாக, 26, 778.
 தம்பியும்வண்டும், 261, 262.
 தம்பு - சிம்பு, 223.
 தம்பைமாலு, 658.
 தம்முதல்கண்ணித்தம், 103, 122.
 தய - சிம்பு, 174.
 தயரி - யாழ்காரம், 280.
 தயிலிய (தங்கிய)கற்பு, 463. [680.
 தயிலேற்றான் - தயிலுணர்ந்தான்,
 தயிறல் - தங்குதல், 441.
 தாரத்தகோல் - எய்துதம்பு, 634.
 தரால் - செத்தை, 44, 411.
 தரியோதயன், 143, 533.
 தருவம் - ஒப்பு, 249.
 தரோணசாரியர், 482. [ஞ்சக்கிலி, 37.
 தவக்குச்சக்கிலி - தரோணசாரியருக்கு
 தவட்டினகதிர், 862.
 தவர் - சிவப்பு, 71.

தவர்க்காய், 339. [523.
தவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்,
தவர்ப்பு ஆறு-ஓமால்யம் முதலியன
• (ஐ), 892, 893.
தவர்ப்பதது, 190, 191, 698.
தவராடையார், 152.
தவலை, 601, 696. [893.
தவீந்திரியசாதி நாமகர்மம் (ஐ),
தவ்வ- புளிக்கறி, 43, 758.
தவரீய - தவால், 642.
தள்ள செலவு, 201. [893.
தளக்கத்தினமேற்றளக்கம் (ஐ),
தளக்கி, 681.
தளக்குறுத்தனை-வறுத்தமுறுத்தின;
தளக்கப் பதைப்ப, 633. [458.
தளக்கல் - வறுத்தாதேகோள், 511.
தளக்கல்வேண்டா, 230.
தளக்கி, 682.
தளப்பிடுதல் - கலக்குதல், 334.
தளம்ப - இளக, 888; எழ, 430;
வறுத்த, 883. [ததம்புதல், 29, 717.
தளம்புதல் - அகசுதல், 543, 772;
தளம்புதலத்தார், 835.
தளம்பு முகூர், 346.
தளம்புவாள், 820.
தற்றி - பாணையுளவு, 727.
தற்றிய, 75. [அவிலும், 758.
தற்று அவிலும்-உண்ணப்படுவதோர்
தற்றுதல் - ஒருங்குதல், 34; விழு
ங்குதல், 37.
தறக்கத்திற்கு ஏணி, 849.
தறக்கம்புக்கவர்களுத்தான், 604.
தறந்த மன்னவர், 471.
தறப்பல், 760.
தறவினமிக்க கடவுளர் சிந்தைபோல
மாசுறு விசம்பு, 261.
தறவுணர்த்தல், 347.
தறவைவிலக்கல், 128.
தறை - கடற்றுகை, 474.
தறைபோய்-முற்றக்கற்ற, 91, 221,
690, 718.
தன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
தனித்த - வெறுத்த, 230. [178.

தனிப்புறகிளவி, 308.
தனிவரைமார்பன், 657.
தூக்காகிய முத்தமலை, 351.
தூக்கு - தளக்கி, 72.
தூக்குமின், 334. [102, 160.
தூங்குநுள்-செறித்த இருள், 98, 99,
தூங்கும் - செறியும், 368.
தூசம் - புரோசைக்கயிறு, 470, 525.
தூசி (பா), 206.
தூசு - ஒலியல், 387.
தூசலாநெடுந்தோகை, 391.
தூசலாய்க்கிடந்த, 172.
தூண், 182.
தூண்களிலுறையிற் தெய்வம், 849.
தூண்டிப்பட அடித்தி, 541.
தூணிற்கைபுடைத்தல், 381. [309.
தூது-காரியம், 546; உர்த்தை, 308,
தூதுமுனிவின்மை (மெய்ப்பாடு) 301.
தூசகர் - பரிசுத்தமான இடம், 762.
தூப்புடையவன் - தூயநெஞ்சிடத்தை
புடையவன், 584.
தூபக்குடம்-தூமக்குடம், 691; 707.
தூபமுட்டி, 174, 748.
தூபை - ஸ்தூபை, 872.
தூம்பழிஞளம், 380.
தூம்பார் நெடுக்கைம்மா, 864. [574.
தூம்பியாதமில்லாக்குளம்போன்றது
தூம்புடை நெடுக்கைவேழம் - விளா
மரத்திற்குவருவதொருநோய்;
[கை - அடை] 75. [858.
தூம்புடையவெள்ளெயிறுநாகம்,
தூமக்கொழுமென்புகை, 748.
தூமங்கமழ்பூந்துகில், 322.
தூமங்கமழுங்கோதை, 280.
தூமங்கமழுஞ் சேக்கை, 46. [721.
தூமங்கொப்பளிக்குந்துகிற் சேக்கை,
தூமஞ்சூடிய தூத்துகில், 267.
தூமத்தாற்கெழியுகோதை, 233.
தூமத்திலுர்த்தகில், 571.
தூமம்-தூமமுட்டி, 748; புகை, 197.
தூமமார்த்தகிலுணைப்பள்ளி, 502.
தூமமார்த்தகிலுறை, 222.
தூய் - தூவி, 230.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௫

ஊரகமனம், 364, 415, 472.
 ஊரிய இடம், 363.
 ஊவல் - அழிதல்; ஒழிதல், 847.
 ஊவலரொலியலார், 847.
 ஊவழியென்னும் பண், 262.
 ஊவி - மயிலின் குட்டை, 26; மிகச்
 சொரிந்து, 142.
 ஊவிகள் - ஸ்தூபிகள், 166.
 ஊவிப்பொன் - இளங்கிதை, 514.
 ஊவிமஞ்ஞை, 26.
 ஊவிமடகாரை, 521.
 ஊவியஞ்சிறையன்னம், 109.
 ஊவியன்னம், 44.
 ஊவிபிட்டான் - ஒருசொல், 273.
 ஊவியெரிக்கும்புழு, 45.
 ஊவியொழிபுள்ளிற்றேன்றி, 462.
 ஊந்தி, 68.
 ஊந்திக்கொளப்பட்டார், 628.
 தேகிழந்த - வாய்விட்ட, 424, 564.
 தேக்கிளநீர், 694.
 தேக்கின்பழம், 15, 27, 34.
 தேக்கினிலை, 18.
 தேண்மட்டு, 383, 453, 734.
 தேண்மட்டுத்துவலைமாலை, 208, 400.
 தேய்வச்சின்னங்கள், 289.
 தேய்வப்பகை - வாலக்டிரகங்களாயி
 தேய்வப்பாவை, 201. [பகை, 115.
 தேய்வமன்னாள், 766.
 தேய்வமேகமழுமேனி, 502.
 தேய்வவுத்தி - திருமகள் வடிவமாகச்
 செய்யப்பட்டதோராபரணம், 70.
 தேய்விகாதிசயம் பதினான்றாவகை,
 815. [651.
 தெரியற்றார் - தெரிதலையுடையமாலை,
 தெழிக்கப்பட்டவலம்புரி, 249. [814.
 தெழிக்கப்பட்டு - கோபிக்கப்பட்டு,
 தெழித்தல் - கோபித்தல், 135, 241,
 தெழித்து உரப்பி, 24. [644.
 தெள்விளி - இசைப் பாட்டு, 202.
 தெள்விளியெடுப்பி, 185. [65.
 தெள்ளிப் பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும்,
 தெள்ளியீர் - அறிவுடையீர், 851.
 தெள்ளு தீங்கனி, 420.

தெனிகயம்லர்மேலுமைதேவி, 303.
 தெளித்த இளமுறுவல், 565.
 தெளித்தசெம்பொன் - ஓடவைத்த
 பொன், 569.
 தெளித்தனையது - கரைத்திம்போய்
 வது, 459. [303; 436, 459.
 தெளித்து - கரைத்து, 117, 273, 9
 தெளிதகவுடைத்து, 583.
 தெளியுங்கோள், 380.
 தெளிர்க்கும்வலை, 394, 703.
 தெளிவு-சமயத்தரிசனம், 816.
 தெளிவுபற்றியகாலமயக்கம், 73, 85.
 தெற்றி-விண்குதி, 294. [பகுதி, 170.
 தென்சேடி - வித்தியாதரூபனின் ஒரு
 தென்வரைச்சந்தனம், 604, 840.
 தென்வரைப்பொதியில், 215, 634.
 தென்றிசைக்கிறைவன் தூது, 324.
 தென்னன், 635. [வினாள், 718.
 தேக்கணின்னஇலினால்தேக்கிடுக்குழ
 தேக்கிடுதல், 271, 718.
 தேக்காத - கொடாத, 9.
 தேக்கொள் ஐயவி, 40.
 தேக்கொள்சண்ணம் - ஒளியும் நாத்
 மமும் ஊறும் இனிமுகொண்ட
 சண்ணம், 8.
 தேக்கொள்மார்பு, 457. [வலை, 206.
 தேசி - மெய்த்தொழிற்சுத்தில் ஒரு
 தேசிகப்பாவை - ஒருபாத்தை; பது
 மையின்தொழி, 375, 402, 745,
 749.
 தேசிகம் = தேச - ஒளி (வி), 434.
 தேசிகமுடி, 735.
 தேச - புகழ், 238. [902.
 தேட்கையிற்கொண்டதொக்கும்,
 தேடி - அதிவிடயம், 782.
 தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெ
 தேதி, 155. [யய், 321.
 தேந்துளிக்குத்தாரார், 912.
 தேந்தேமென்னமுழுவம், 92.
 தேம் - கட்டு இனிமை, 457, 484,
 தேம்ப, 486. [909; தெய்வம், 41.
 தேம்பாவெழுத்தோலை, 314.
 தேம்பிழிகோதை, 380.

கூகக் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

தேம்புதல் - கெடுதல், 75. [75, 858.
தேம்புதல் - தேம்புதலையுடைய(வி),
தேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்தது,
602. [பூல் பிலிந்தி, 732.
தேமாவலிவிறத்தாங்குப்பனிந்துப்
தேய்பிழையிரும்பு - அரிவான், 23.
தேய்பிழையருவக்கேணி, 870.
தேய்வை, 191.
தேய், 115, 627, 640, 644.
தேய்க்குப்பலிகெட்டுத்தல், 147.
தேய்க்குழி, 243.
தேய்க்குழி, 243.
தேய்க்கொட்டில், 147.
தேய்ச்சாரிகை, 32.
தேய்சுற்றுதல் சக்கரகதி, 140.
தேய்த்தட்டு, 111.
தேய்த்தொழில், 524.
தேய்த்து - ஆராய்ந்து, 122.
தேய்ப்பிகடாவி - தேரைச்செலவிலைக
தேய்வீர், 627, 641. [டாவி, 138.
தேருநர், 644.
தேருநைச் சுமந்தெழுந்தபாணைக்
குப்பருதிசோந்தமையுயவமை, 646.
தேருநமிடமுதலியவை, 32.
தேநர், 193, 842.
தேரைநெத்தல், 193.
தேரைபோயிற்றென்றல், 309.
தேரைவழிபடல் மரபு, 147.
தேவகதித்துன்பம், 811. [596.
தேவகீதம் - தேவனுட்பெற்றபாட்டு,
தேவகோடி - ஓளவு (ஐ), 642.
தேவசாரத்தின் இயல்பு, 289.
தேவதத்தன் - விசயத்ததனுடையபுத்
திரன்; சிவகந்தோழருள் ஒருவன்,
தேவதுந்துபி, 684. [242, 523.
தேவபாணி - தேவரைவாழ்த்துவது, 1.
தேவபாணிக்கொச்சகருபோரு,
370. [ருபோரு, 419, 739.
தேவபாணித்தாழிசைக்கொச்சகவொ
தேவமாதத்தன் - தேவதத்தன்: மா -
அசை, 508, 650.
தேவர் - திருத்தக்கதேவர்; துறந்தே
ரைத்தவரென்றல் சைவசமயம்

ரபு; குணபத்திரதேவர், உதித்த
தேவரென்னும் பெயர்களினுமுண
ர்க, 1, 205, 247, 250; திருவள்ளு
வர், 552, 562; பெண்பன்மை,
703.
தேவர்கள் மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி
நோக்கத்தால் துகர்தல்; 72, 111.
தேவர் ஜின்புணைசெய்தல், 813.
தேவன்; மழையின்னெனவந்து, 9.
தேவிப்பட்டம், 740.
தேவிமார்துறவு, 868.
தேவியிற்காட்டில், 303.
தேவிகாள், 528.
தேவினக்குமரன், 215.
தேவு - தெய்வம், 3.
தேற்றன் - அறியான், 316, 637;
தெளிவியான், 493.
தேந்தேகாரம், 40, 46, 47, 52, 62,
68, 78, 428, 436, 559.
தேந்தேன், 82.
தேதல், 694.
தேதல்வாய்விடொடுபருதி, 182.
தேதலைமகளிரேந்தல், 577.
தேன் - வண்டு, 20, 59, 453, 606;
வைத்ததேன், 25, 72, 266, 533.
தேன்கணக்கரும்பு, 22.
தேன்கறித்தற்குழைச் சண்பகமாலை,
தேன்காள் - வண்டுகாள், 722. [436.
தேன்குடி திண்கருக்குவமம், 350.
தேன் சென்றநெறி, 410.
தேன்மழை பாற்கடலித்பெய்தது
போலும் (பழ), 603.
தேன்வயிரூர்த்தகோதை, 661.
தேன்வாயுமிழ்ந்தவயிர்து - தேனை உயி
ழ்தற்குக் காரணமாகிய அயிர்து,
14. [601.
தேன் வெம்மையாயின் கஞ்சாகும்,
தேன்றருயாரிபோன்றது நுயல்வயிள்ளவி,
தேனயாம்பூம்பொழில், 522. [179.
தேனிப்பாலென், 516, 558.
தேனிரல்போலும் அடை, 773.
தேனினைக்காள், 271.
தேனினை யாழ்செயும், 306.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கங்கள்

தேனுக்கு இன்சுவை நிகழ்ந்தகாலத்

தே புளிச்சுவையும்நிகழ்தல், 689.

தேனுக்குக்கின்ற கண்ணி, 376.

தேனும் வண்டும், 110.

தேனும் வழங்கும்பைந்தார் : உம்-இ
சைநிறை, 417.

தேனுழந்தர்ற்றுந்தாரான், 515.

தேனாறு திஞ்சொல், 9.

தேனெய் - தேன், 58, 317, 359,
368, 448, 458, 689, 795, 889.

தேனெய்வார்சனை, 889.

தேனெனப் பாலெனச் சில்லமீர்துத்
தென்க்கனமொழிகின்றார், 72.

தேனாமாரியன்னுள் : ஐ - அசை, 54.

தைவர, 20.

தைவரல் - இசை 201 ; தொடுதல்,
304.

தொங்கல் தோமரமாக், 768. [605.

தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 373, 594.

தொட்டுவிடுத்தேன் (குளுவ), 546.

தொடக்கினைன்-பிணித்தேன், 178.

தொடக்கொடுதுக்கி-சல்லியுந்துக்கு
மாக காற்றி, 397.

தொடர்-சங்கிலி, 37, 648.

தொடர்நிலைச்செய்யுள்-காப்பியம், 1.

தொடர்ப்பாடு - காமறுகர்ச்சி, 421.

தொடர்பிணியுறுத்த செந்நாய், 801.

தொடர்பிணி வெளில்முதல், 295.

தொடர்பு - நட்பு, 351.

தொடர்வார், 37.

தொடரயில், 37. [இடப்படுவது, 147.

தொடி - வளையல்களுக்குக்காவலாக
தொடிக்கட்டிவை, 283.

தொடித்தோள்வளை, 595.

தொடிப்புரிசை - தொடிபோலவளை
தமதில், 536.

தொடியும் வளையும் வேறு, 147.

தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு
(வி), 671.

தொடேல் - தீண்டாதேகொள், 367.

தொடை - கட்டு 92; தாறு, 15;

காரம்பு, 186.

தொடைமலர்-தொத்தாகியபூ, 784.

தொடைமுரன், 4.

தொடையுல் - இறல், 358.

தொடையலங்கோதை - கட்டுதலைப்
புடைய அழகியழாலை, 145.

தொடைவாங்கி, 670. [131.

தொண்டகப்பறை - ஆகோட்புறம்,
தொண்டிக்கள்-நெல்லாலாக்கின்கள்,

தொத்தணிபிண்டி (ஐ), 72. [268.

தொத்தொளி முத்தத்தாமம், 767.

தொய் - குற்றம், 713.

தொய்யில்விசேடம், 325, 704.

தொல்காப்பியம், 1.

தொல்காப்பியனார், 91.

தொல்லமரம் - ஆலமரம், 157.

தொல்லநல்லினை, 108.

தொலை - தொல்லை (வி), 836.

தொழித்தல் - ஆரவாரித்தல், 861,
890. [சிறி, 577.

தொழித்த - கோபித்த, 666, 675;

தொழித்த-தொழித்த; சிறி, 773.

தொழில் - தந்திரம், 303.

தொழிலுவமம், 26, 487, 567.

தொழிற் பெயர் (வினையாலையும்
பெயர்) 16, 21, 26, 44, 53,

96, 136, 727.

தொழு - இல்வாழ்க்கை, 262, 902.

தொழுத்தையென் - தொழில்செய்தம்

குரியென், 788. [விரும்பு, 812.

தொழுதக-என்குமதிப்ப, 602, 689;

தொழுதகுதெய்வமுன்னாள்-அருந்ததி
போல்வார், 557.

தொழுத கைமுதலியவற்றின்படை
யொடுக்கும், 551.

தொழுதன்ன பெயர்த்துறிப்ப, 257.

தொழுதாந்த-தொழுதுசெல்ல, 746.

தொழுதி - கூட்டம், 694.

தொழுதிச்சிறகு, 355.

தொழுதுவிதைத்தல், 19.

தொழுவனர், 616.

தொழுவாய்விடை, 447.

தொழுநிலாறு - யமுனைநதி, 68.

தொள்ளையுள்ளு - புரைபட்டவுண்
ர்வு, 157.

சயப்பு, 394.

சயப்புக்ரத்தல், 154.

சயம் - நீதி, விருப்பம், 76. [ந்த, 59.

சயனமோக்கம்பண்ணி - கண்ணைத்திற

மரகதத்தியாதுழர்வி (ஐஜ), 893.

சரகபித்தனபம், 800.

சரகத்திலிஅழிந்தஉடம்புமேலும்வடி

சரக்யம், 816. [வுகடம், 801.

சரகர், 803. [543.

சரதேவன் - தடயித்தன், 474, 540,

சரபநிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்,

426.

சரம்பிசையாம்பிறக்கும்முற்றம், 221.

சரம்புதேனார்த்தெனத்திண்டி, 221.

சரம்புளர் - சரம்பைத்தடவ, 202.

சல்லூர்சிறுதுசப்பு, 720.

சல்லூர்ந்தார்க்கில்லுசுற்றம், 731.

சல்லமணத்தே செல்வனவாகிய வண்

மேதுவியன், 272.

சல்லவேதுகர்வார்பள்ளி, 420.

சல்லவையுரியுமாந்தர் கார்த்தகம்பிது

த்துலீது, 250.

சல்லமங்காக்க, 122. [852.

சல்லசெயம்பொந்தகற்பகம், 790,

சல்லமம் - சினதருமம், 4, 122, 758,

790, 852, 885.

சல்லார் - மருத்துவர், 251.

சல்லார்வாய்க்கொண்ட அமுதமொப்

சல்லிசைமுழவு, 749. [பான், 836.

சல்லயிர் - ஆன்மா, 105, 401.

சல்லொருக்கம் - அனுவிரதம், மகா

விரதமென இடுவகை, 118, 120.

சல்லிசைசெய்திலாதேன், 101.

சல்லிசைமாண்டார் செல்வத்தைக்

கெடாதபடி பிடித்துவைப்பாரெவ

ருயில்லை, 669.

சல்லிசைமுந்திலிசையழிதல், 108.

சல்லிசையுடையாரைத் தாழ்த்துவா

ரெவருயில்லை, 669.

சல்லிசையுடையார் கஞ்சுண்டாலும்

இதவார், 668.

சலங்கனிந்து - அன்புமுற்றி, 598.

சலங்குவித்தனையமாநர், 725.

சலஞ்செகுத்தல், 466.

சலத்தகு - சலத்துக்குத்தக்க இலக்

கணம் அமைந்த, 34, 149.

சலந்துறைபோய், 618.

சலம் - அன்பு, 39, 395, 600.

சலம்பாராட்டல், 394.

சலம்புரிந்தனைய காதற்மேலி, 176.

சலம்பொறுக்கலாதிபிண்டி நான்முக

ன் - அருகன் (ஐஜ), 127. [790.

சலவிலாவலகம் - முத்தியுலகம் (ஐஜ),

சலவியம்பிணைக்கொணுக்கி, 315.

சலபுண்ணியக்கிரமம் (ஐஜ), 338,

சலியம் - கோடாலி, 132. [820.

சலிர் - பீதல், 584.

சளிசை - கனகமாலையின்தாய், 479.

சற்காட்சி - ஸம்மியத்தரிசுனம் ;

ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்

பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்

பழிநீக்கல், அழிந்தாரைத்தாங்கல்,

அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தை

விளக்க லென்னும் எட்டுமூப்பினை

புடையது (ஐஜ), 118, 120.

சத்செக்கல், 111.

சத்பொருள், 30.

சத்வஞ்செய்தவீரர், 793.

சத்வதத்துச்சிகொண்டார், 838.

சத்ரூய், 116, 329.

சத - சதவு, 182.

சதவமுல்லை, 366.

சதவயாவுபிர்க்குமாலை, 338.

சதவற - சதநாற்றம் தன்னிடத்தே

தக்க, 128.

சதவிரிய - பூமணக்களெல்லாந் தோ

சதவு, 285. [த்ப, 587.

சதஞ்சுண்ணம் உகிரினுமுது, 778.

சதகெயொடிகேறி - ஒடு-என்ன, 43.

சதமென்குழந்தாரவனே - குழந்தார்,

பெயர்மாத்திரை, 444.

சதமேனி, 392.

சதற - சதறக்கொடி, 45.

சன்கலஞ்செய்போர்வை, 746.

சன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்

ருள்குரங்கு, 580.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க௦௨௧

நன்னூலம் - ஸம்யக்நூலம் ;
 பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ள
 வாழையுணர்தல் (ஐ) , 118, 120.
 நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 138.
 நன்பொன் போகியபொன்றாம், 465.
 நன்பொன்வினைகழலி, 182.
 நன்பொன்வினைதீபம், 159.
 நன்மணியழந்தநாகர், 331.
 நன்மாந்தர் (இகழ்ச்சி), 83.
 நன்றியறிவு, 740, 742, 752, 753.
 நன்று, 17.
 நன்றுண்டாகெனவாழ்த்துதல், 347.
 நன்னிமித்தப்பாட்டு, 509.
 நன்னிமித்தம், 163.
 நன்னிலத்திட்டவித்தி, 818.
 நன்னிலமிதித்தல் - அரசர்க்குரியதொ
 ருகிரியை, 684.
 நனந்தலையுலகு, 116.
 நனி (விசேஷத்தல்), 7.
 நனியொல்லே, 274.
 நனை - தேன், 418-
 நா - சொல் (ஆகுபெயர்), 100.
 நாகணையினன், 90.
 நாகணைவிடை, 598.
 நாகநகர்-பவணலோகம் (ஐ), 129.
 நாகநீரநன்னகர், 48.
 நாகப்பாம்பு, 175.
 நாகப்பைந்தார், 622.
 நாகம் இடிக்குவருத்தல், 77.
 நாகம் தொளுக்கு, 647.
 நாகமறம்-ஒருவகைமரம்; சுரபுன்னை
 யன்று, 165, 439, 460, 471, 559.
 நாகமலர், 350.
 நாகமாலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவார
 மகளிருள் ஒருத்தி, 204, 214.
 நாகர் - நாகலோகத்தினர், 8, 70.
 நாகநகரம் - பவணலோகம், 744.
 நாகநகர்ச்சி, 398.
 நாகர்மகளிர், 144.
 நாகரிற்றுய்த்தல், 8. [நாயினர், 70.
 நாகரினியினரே-நாகரைப்போல் ஒன்
 நாகருலகம் - பவணலோகம், 144.
 நாகலோகம், 168.

நாகரான்கன்று, 152.
 நாகிட்டு - நாகுகளைக்கைவிட்டு, 305.
 நாகிலை, 610.
 நாகினந்தாமரை, 71.
 நாகினவேய்த்தோள், 479.
 நாகு (இளமை) புன்னை, 29.
 நாகுவேய்த்தோள், 448. [516.
 நாகுகள்: கள்-பகுதிப்பொருள்விநுதி,
 நாச்செயு - நாவால்வைதல், 818.
 நாகி - வீட்டின் ஒருமடிப்பு, 184.
 நாட்கடன்கழித்தல், 566, 578.
 நாட்கடிமயிர்வினை, 696.
 நாட்காலம், 19, 46. [140, 601.
 நாட்செய்தல் - நாட்கொள்ளல், 19.
 நாட்டம் - அழகு, 522.
 நாட்டிலயிர்கு - நாடுபடுதிரவியம்,
 நாட்டின்கேடு, 25. [613.
 நாட்டு - நிலை, 744.
 நாடகசாலை, 52.
 நாடகப்பரத்தையை அணிதல், 206.
 நாடகம், 74, 179, 373, 742.
 நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும்.
 பொருந்திய அகப்பொருள், 393.
 நாடி - நாகி; வீட்டினுமடிப்பு, 184.
 நாடோறுநாடோறும், 477.
 நான், 112, 310, 570; (மெய்ப்
 பாடு), 228.
 நான்சுமக்கலாதநஞ்சு, 704.
 நான்முதற்பாசம் - நானாகியமுதற்ப
 நான்மொழி, 703. [147.
 நான்வேலி, 218.
 நானெனுந்தோட்டி, 494.
 நானொடுமிடைந்தகிளவி, 607.
 நாத்தலைமடிவளிக்கூத்து - சிழக்கை
 க்கூத்து, 42.
 நாத்நம்ப ஏத்தாதார், 431.
 நாதன், 165, 418.
 நாதன் கோயிலைலக்கொள்ளல்.
 நாதகம் - வள்ள, 250. [194.
 நாம்-அச்சம், 13.
 நாமம் - நாம் (வி), 502.
 நாமமொதிரந்தோட்டு, 314.
 நாமவேந்தல்கை, 68.

கூஉஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நாய், 284.

நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 805.

நாய்க்கு, 601.

நாய் தேவனுக்கது, 291.

நாய்க்காச்சு மடி, 779. [807.

நாய்க்கவட்டமாடாதமாத் திரையே,

நாய்க்கமுத்து, 633.

நாய்க்கு - தந்தையார், 608.

நாய்க்கு - குாயில், மதியுப்பு, 425.

நாய்க்கவட்டில், 289.

நாய்க்கம் - கம்பி, 490.

நாய்க்கு, 521, 611.

நாய்க்குரல், 864.

நாய்க்குரலுக்குப்பலிக்குரல், 612.

நாய்க்குரல், 610. [519.

நாய்க்கு - நான்கு (பெயர்த்திரிசொல்),

நாய்க்கவட்டமாடாற்கு அவர்சென்றார்,

நாலமிர்தம், 338, 564. [317.

நாலிருவழக்கிற்றபதபக்கம், 420.

நாலவர - அமைச்சர், 67.

நாலவழி - நாலவழித்தற்குரிய கருவி,

நாலாய், 809. [246, 883.

நாலிக்குழம்புறி, 778.

நாலிதன் - குலவாரலாறு, 717.

நாலிதன்பெற்றமசிதப்புக்கள், 717,

நாலிநாறுக்கூந்தல், 771. [718.

நாலிநாறுமேனிநங்கை, 608.

நாலிநாறுமேனின்மேனி, 109.

நாலியகல்மேழுதி, 462.

நாலிநாறுமிர்தம், 159.

நாலிநாறுமேல்கமெல்லாகடக்கும், 100.

நாலிகைக்கணக்கர், 791, 792.

நாளமுதலியனவற்றின்மேலம், 519.

நாளவேங்கை, 366.

நாளினால் - நாளில், 130.

நாளினாறும் - 'நாடோறுநாடோறு

நாளினும், 547. [ம், 115, 398.

நாளநாறிலும், 476.

நாளென்னுநாகம், 756.

நாளொடுபக்கரைந்துவிழும்வீழ்த

வில்லாக்கோளுடைக்கிழமையொப்

நாத்கடல், 880. [பாய், 291.

நாத்காதம், 419.

நாத் - நான்மடங்கு, 177.

நாற்றுண்கடம், 192.

நாறி - மோந்து, 270.

நாறு - நாத், 19.

நாறுமதம் - புழு, 484.

நான்குசாதி, 41.

நான்மறையாளர்சிலன், 685.

நான்முகன் - அருகன், 127.

நான்மறையாளர்சாவல், 724.

நான்மக்கலை, 702.

நான்மக்குழல், 110.

நான்மச்செப்பு, 174, 713.

நான்மீர், 41, 42, 188, 281, 781.

நான்ம - கஸ்தாரி, புழு, 45, 54,

184, 188, 484, 561. [158.

நான்மிகமறையுமக்குஞ்சியவன்,

நான்மிறப்பவருலக்கைதெக்கம்பழ

த்தையுதிர்ந்தல், 34.

நான்முரைத்து - வாசவெண்ணெ

யை ஊட்டுவித்து, 588.

நான்வாவி, 823. [778.

நான்வெண்ணெய்குதுப்புரைத்து,

நான்மேறி - சதுர்க்கதி, 118.

நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 58.

நிகழ்ந்ததைக்கூறும்வாயிலோனைக்

கோபித்தல் ராசதருமமன்று, 135.

நிகோதம் - ஏழுநகரத்திற்குக்கீழுள்ள

தொருநகரம் (ஐ), 809.

நிணக்கொழுங்குருகிவான், 187.

நிணத்தல் - நிணர்த்தல், பிணித்தல்,

நிணப்புடைபுடும்பு, 837. [389.

நிணப்புலால், 648.

நிணப்புழுக்கல், 368.

நிணர், 590.

நித்திராதிமுன்று (ஐ), 893.

நித்திராநித்திரை (ஐ) 893.

நித்திலக்கோதை, 131.

நித்திலப்பந்து - நத்தையின்முட்டை;

உவமத்தொகைக் கண்வந்த ஆகு

பெயர், 22. [யானை, 657.

நித்திலமணிவண்டு - பதுமுகனுடைய

நித்திலமுதலவனுடான்; 411.

நித்திலவட்டம் - முத்துவட்டம், 392.

நித்திலஜ்ஜி - முத்துப்பந்தர், 263.
 நிதி-கிரன், 127; பெரியபொருள்,
 நிதிசந்தல், 115. [157.
 நிதிதலைதிறந்து, 105.
 நிதிநிலம், 381.
 நிப்புதி-கேமசரியின்தாய், 432, 449.
 நிமித்தம்-சகுனம், 131, 339, 629.
 நிமித்திகள் - சச்சந்தன்மந்திரி, 66;
 சகுனஞ்சொல்லுலோன், 131, 168.
 நிமிர்பொன்சொரியும்வரை, 406.
 நியமம் - ஊர் (ஆகுபெயர்), 752.
 நிரந்த, 541.
 நிரந்து, 693.
 நிரயபாலர், 802.
 நிரியாசம் - பசின், 167.
 நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளி
 நிருத்தம் - நடனம், 210. [ந், 92.
 நிருமிதமகன், 217.
 நிரைகோடல், 539.
 நிரைத்த - இடைவிடாத, 470.
 நிரைத்திடத (ஒருசொல்), 145.
 நிரைபண்ணினார், 538.
 நிரையையவாழி, 134.
 நிரைவியூக்கல், 539.
 நிரோதனை (ஐ), 894.
 நிலல்லா - நிலலா, 531.
 நிலஞ்செதிளெடுக்குமான்மேர், 846.
 நிலத்தலைத்திருவணர், 83.
 நிலந்தினக்கிடந்தனநிதி, 432.
 நிலநெளிபாரந்த, 135.
 நிலம்பிறக்கிவபோலும்புரவி, 884.
 நிலம்புடைபெயர்க்குமாற்றல், 187.
 நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொன்,
 நிலம்வீசந்தோள், 99. [127.
 நிலமகள்கேள்வன், 150.
 நிலமயக்கம்-திணைமயக்கம், 20, 520.
 நிலமோக்துழி, 676.
 நிலவி - நிலுபெற்று, 913.
 நிலவின்நிமிர்தோர்-சந்திரன், 486.
 நிலனுந்நி, 686.
 நிலா - ஒளி, 40.
 நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண், 567.
 நிலாப்போலும்ஆடை, 575, 704, 762.

நிலை - ஒருவகை இகைப்பாட்டு, 128;
 முறைமை, 475.
 நிலைக்கண்ணாடி - போர்க்களத்திற்கு,
 174, 664.
 நிலைபெறுதேகொள், 287.
 நிலையானம், 798.
 நிலையிலாவுலகில்சின்மவண்புகழ், 612.
 நிலைவசேடம், 481.
 நிவந்த - நிவந்த - வளர்ந்த, 362.
 நிவந்து - ஏறி, 740.
 நிழலினிக்கார், 482.
 நிழலின்ப்பருங்காதல், 442.
 நிழலுறும்புதியம், 128.
 நிழற்றல் - ஒளிவிடல், 392.
 நிழற்றிகழுவேல், 80. [642.
 நிழறுமாய்க்குணந்துகுத்தும்புரனை,
 நிழன்மணி, 177.
 நிழன்மனசாமலா, 696.
 நிழன்று, 331, 377, 718.
 நிழ்னிமிர், 456.
 நித்தின்மதவநிலை, 113.
 நிதம் - உயிர்நிலை, 248.
 நிறுமின், 97.
 நிறை, 590.
 நிறைக்கதவம், 219.
 நிறையாற்றுப்படுத்திநின்றான்-நிறை
 யைப்போக்கிநின்றான், 571.
 நிறையெனுஞ்சிறை, 218.
 நின்மதை - நின்மது-ஐ-அசை, 279.
 நின்னிலம்போலநீங்குகன், 291.
 நிசையல் - நிசையாதேகொள், 337.
 நினைவு - வருத்தம், 105; சென்ற
 வந்தைநினைதல், 123.
 நினைவுபோலச்சென்று, 365.
 நீகவலவேண்டா, 428.
 நீக்தார், 315.
 நீங்கியினர்-நீங்கினார்-இ-அசை, 424.
 நீமுருள்-நிலைபெற்ற இரவின்-இருள்,
 நீடு - நெடுநேரம், 91. [615.
 நீடுநீர் - கங்கைமுதலியநீர்த்தநீர்,
 698.
 நீண்டதோளவன், 442: [90.
 நீண்டமுடி-அரசன் (ஆகுபெயர்), 46,

கௌச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . . .

நீர்மைக்கனின் றுவந்தநீதி - தெர்
 ன் றுதெர்டுவந்தபொருள், 336.
 நீணியய்துஞ்சநிலம், 562.
 நீணியிவணிகர், 188.
 நீத்த - பெருக்கத்தையுடைய, 899.
 நீத்தறச்செல்ல வேலித்து, 125.
 நீத்திட - பெருக்கிட, 407.
 நீதி-முறைமை, 234. [குதல், 730.
 நீதிபொள்ளர் அரசுச்செல்வஞ்சுருங்
 நீதிச்செல்வழி - செள்ளடி, 115.
 நீதப்பெய்து - தொலைக்கவொண்ணு
 தட்டிபெய்து, 693.
 நீத்தல் 263, 268. .
 நீந்துரித்திலவிதானம், 698. .
 நீம்-நீர் (மூன்னினைப்பன்மை)திசைச்
 சொல், 563.
 நீர்க்கட்டின்-உதகக்கிரிகிய, 98, 508.
 நீர்க்கிழரும்பு, 307. [நும்பெய், 862.
 நீர்க்குளத்து மாரிசொரிந்தெனத்துள்
 நீர்க்கோலம் - நீர்வினையாட்டுக்குரிய
 - கோலம், 679, 823.
 நீர்கள் : கள் - அசை, 410.
 நீர்கால்மறைத்தலின், 347.
 நீர்செய்காந்தம் - சுந்திரகாந்தக்கல்,
 நீர்த்துறைவிசேடம், 36. [489.
 நீர்ப்பறவைகள், 612.
 நீர்ப்பூக்கள், 459.
 நீர்ப்போர்த்தொழில், 768.
 நீர்பிரிந்து - கோபித்து, 706.
 நீர்பிலிந்துவாய்ச்சாந்தாற்றி, 490.
 நீர்மஞ்சள், 893.
 நீர்மிசைச்செல்மா, 742. [450.
 நீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமை,
 நீர்விழவாட்டு, 8.
 நீர்வினையாட்டணி, 767. [768.
 நீர்வினையாட்டுக்கருவிகள், 33, 293,
 நீர்வினையாட்டுவிழவு, 262, 284.
 நீர்வினையுமை உப்பு, 252.
 நீரணி-நீர்வினையாட்டுக்கோலம், 771,
 நீரணிமாடம், 767. [823.
 நீரவாய், 699.
 நீரறுதவோடை, 265.
 நீராவிமண்டபம், 829.

நீரிது - நீர்மை, 503. [தல், 293.
 நீரில் வாத்தியவோசையைப்பிறப்பித்
 நீரினிடம் முதலையிக்கவலியுடையது,
 நீருருள், 535. [139.
 நீலக்கண், 275.
 நீலக்களிறு, 196.
 நீலக்குஞ்சி, 661.
 நீலச்சுறு, 646.
 நீலத்துலிவற்றிடந்தமணிகள், 283.
 நீலப்பனிமலர்க்காடு, 637.
 நீலம், 274. .
 நீலம் கழுநீர் குவளை, 490. [392.
 நீலமணி பாலைவெறுபடுத்தல், 181,
 நீலயானை, 50, 636.
 நீலோற்பலம், 172.
 நீலி - கோதி, 189; நீக்கி, 65, 152.
 நீழல் - நிழல் (வி), 101.
 நீளமா - னாரிய்கை, 649.
 நீறு - புழுதி, 734.
 நீறு அட்டியிட்டேம், 867.
 நீனிமலினை - பாவலினை, 287.
 நுகத்தளவெல்லையகோக்கிச்செல்லல்
 நுகப்புரவி, 541. [(கை), 818.
 நுகம் - பாரம், 66, 641.
 நுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணி, 139,
 நுகம்பூண்டார், 809. [147.
 நுகம்பெய்கயிறு, 641.
 நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு (கை), 119.
 நுகுதல் - விழுங்குதல், 330, 895.
 நுகப்பினையொசிய - இடை ஒசிய:
 இன், ஐ-அசை, 144.
 நுகப்பும்கண்ணின் புலனாயிற்று: உம்
 -சிறப்பு, 74. [புற்றார், 731.
 நுகப்புமிடித்தார் - இடைவறுமை
 நடக்கி - ஒன்றாகக்கரைத்து, 235.
 நுண்கொடியறுகு, 716.
 நுண்சொற்புலவர் - அமைச்சர், 844.
 நுண்ணியிளஞ்செவல், 198.
 நுண்ணவிறறுவை-நுண்ணியபின்
 புடைவை, 581.
 நுண்ணுற்றோட்டி, 755.
 நுண்ணுலிகை, 333. .
 நுண்ணுதிற்றிரைகள், 792.

நுண்பொருணுமைந்து, 173.
 நுண்விரியர், 498.
 நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 270.
 நுணுக்கியிட்டும், 803.
 நுணுகுநல்லார், 547.
 நுதற்பசுலை, 226, 509.
 நுதற்பட்டின்ன, 374, 633, 691.
 நுதி - முன்பு, 563.
 நுதி கொள்ளாகரிகள், 334.
 நுதியிர்த்துகித் துக்குப்பாயம், 251.
 நுதியழற்குட்டம், 596.
 'நும்' என்னுஞ்சொல் நீயிரெனமுழு
 துநீரியாது மகாரிப்பத்திரிந்து
 நீமெனநிற்றல், 563.
 நும்கலை நுமும்புகுவதாக, 232, 593.
 நுமம்மோமார், 133.
 நுமையனார் - நுமமுடையதமையனார்
 நுரைக்கலிங்கம், 215. [ர, 500.
 நுரைகிழித்தனையனொய்மை நுண்டு
 கில், 215.
 நுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டு, 883.
 நுரையெனுமாலை, 17.
 நுன் - உனது (திசைச்சொல்), 103.
 நுனசேமடி, 445. [சேலம், 819.
 நுனித்தசேலம் - கூர்க்கநிகழ்த்தின
 நுனித்தநல்லமம், 795. [491.
 நுனித்தவன் - கூரிதாக்ககற்றவன்,
 நுனித்து - கூர்த்து, 190, 718.
 நூக்க (ஊசலை நூக்க), 281.
 நூக்கி (தள்ளி) பெறிபொறி, 37.
 நூக்கினான் - பரிசுரித்தான், 251.
 நூல், 76. [244.
 நூல்கழியநோக்கிப்பண்ணியவீதி,
 நூல்நாழிகை - நெய்தற்றொழிற்குரிய
 தொருகருவி, 876.
 நூல்பரிந்து - நூலந்து, 785.
 நூல்புனடத்தாற்போற்கிடந்தவித்தக
 ளுசேர்நுண்வரிகள், 315.
 நூல்மூன்று - மூன்றுவகை ஆகமன்
 நூல்வகை, 117. [கள் (ஹ), 815.
 நூல்வழக்கு, 70. [844.
 நூல்வினாந்தனைய நுண்சொற்புலவர்,
 நூலார்கோதை, 330.

நூலைக்கூர்க்கப்பார்த்து, 244. 4.
 நூழிலாட்டி - கொன்று மருவித்து, 235.
 நூழிற்கொழு - பிணங்கியுகொழு, 64.
 நூற்கடல்: விரி, 270. [வி, 857.
 நூற்கிடங்கொடுத்தகளைவிநுண்சொ
 நூற்படுதேர், 639.
 நூற்படுபுலவன் - கணி, 173.
 நூற்றுலாமண்டபத்தகுறினான், 702.
 நூற்றுலவரைக்கொல்லி, 37.
 நூற்றுலிவு, 519.
 நூற்றெட்டு அரிவையர், 603.
 நூற்றெட்டுக்கரணம் - சுந்தரிருத்
 தத்திக்குரிய அங்கங்கள், 206.
 நூற்றெட்டுக்குடம், 683.
 நூற்றையுரைத்தல், 482. [93, 42.
 நூறு - சுண்ணாம்பு, 713; புற்பல,
 நூறுமபுகுவானென்றுவாழ்த்தி, 593.
 நெக்கது - கெட்டது, 133. [662.
 நெஞ்சக நுழைந்தவேலைப்பறித்து,
 நெஞ்சம்புணைபாக்கலைமாக்கடனீந்தி,
 நெஞ்சமுன்று, 87. [8.
 நெஞ்சறிபொருண்மோலாதல், 86.
 நெஞ்சினொத்து - யான் கருதியதனை
 யே தானும் கருதி, 118.
 நெஞ்சுகையெறிந்துநைய, 642.
 நெஞ்சுண, 52. [268, 363.
 நெட்டிடை - நெடுந்தூரமான இடம்,
 நெட்டிருக்கூந்தல், 255.
 நெடித்தல் - தாமதித்தல், 823.
 நெடுக்கணுந்தோளும்போலும்நேரி
 நெடுக்கை, 52. [மு, 174.
 நெடுக்கையேழம், 75.
 நெடுக்கொடி, 425.
 நெடுந்துருத்தி, 33, 293.
 நெடுந்தோட்டி, 536.
 நெடுமீழ்க்குருகில், 84.
 நெடுமை - பெருமை, 568.
 நெடுமொழிகளினர் - வஞ்சினங்கூறு
 தற்குரியமகளிர், 651.
 நெய் - தேன், 359; நேயம் (வி),
 884; புழுக்கு, 31, 332:
 நெய்க்கடற்சுடர், 877.
 நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 251.

கொடிக் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . .

செங்கனித்திருண்டவம்பால், 415.
 செயலை - செய்தல், 876.
 செய்தலைக்கருக்குழல், 331.
 செய்தல், 610.
 செய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார், 251.
 செய்ப்பு - பளபளப்பு, 56.
 செய்ப்பு, 386.
 செய்ப்புயிளோரி, 299.
 செய்ப்புதித்தநெஞ்சு, 884.
 செய்ப்புதித்தபித்தை, 134.
 செய்ப்புலிகவளம், 323.
 செய்ப்புதித்தோடையல் - தேன்முதிர்ந்த-இறல், 358.
 செய்ப்புக்கூந்தல், 676.
 செய்ப்புத்திரியுமாண்டபொழுது விளக்காவிதல், 669.
 செய்ப்புத்துவன்றார், 697.
 செய்ப்புவிடப்பசும்பொற்றோடு, 152.
 செய்ப்புத்த, 103.
 செய்ப்புத்தத்தடந்துவான், 726.
 செய்ப்புமுரிபுருமாக்கி, 90.
 செய்ப்புக்குப்பு: சிகழ்காலம், 25.
 செய்ப்புசிப்பு சூரியனைகோக்கல், 144.
 செய்ப்புசியில் நபழம், 108.
 செய்ப்புபிமையா - செய்ப்புப்போலேவிழித்தக்கிடந்து, 646. [299.
 செய்ப்புபில்வீழ்த்தமாவைபோற்கரிந்து, செய்ப்புபிற்காய்த்த இரும்பு, 820.
 செய்ப்புபிற்கும்காமம், 570.
 செய்ப்புபுருமாயிஅத்திரங்கள், 492.
 செய்ப்புபுமித்தல், 646.
 செய்ப்புச்சாந்து, 778. [தகுமை, 33.
 செய்ப்புப்பார்ப்பவர் கோழிமேலெறிந்தெல்லும்பொன்னும்வழங்கல், 623.
 செய்ப்புபார்த்து-செளரியப்பார்த்து(வி), நெற்கிரைக்குடல், 781. [135.
 செய்ப்பு, 23.
 செய்ப்பு, 24.
 செய்ப்பு, 676.
 செய்ப்பு, 710.
 செய்ப்புக்குப் பொருந்து, 24.
 செய்ப்புரையழித்த மிதிப்பித்தல், 24.

செய்ப்பு-உச்சி, தலை, 15, 20, 33, 134, 189, 367.
 செய்ப்புக்கு, 63. [தொன்று, 151.
 செய்ப்புக்கு - மகளிரணித்தருளிய நெற்றிப்பட்டம், 305, 651.
 செய்ப்புமாவை, 296, 333, 705, 811;
 ஆடவர்க்குமுரித்து, 979: [569.
 செய்ப்புயிற்சட்டியாகஇட்டசந்தனம், நெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கி, 82.
 செய்ப்பு - நெளிய, 55.
 செய்ப்புபுக்கூந்து, 110.
 செய்ப்பு - கடல், 446.
 செய்ப்பு, 19.
 செய்ப்புமையினிழிந்து, 556.
 செய்ப்புத்தொன்னு, 66.
 செய்ப்பு, 80.
 செய்ப்பு - செய்ப்புத்தக்கார (ஐ), 278.
 செய்ப்புக்கிதைவன் - சக்கரவர்த்தி, 230,
 செய்ப்புயிற்பொறிநிரிதல், 632. [697.
 செய்ப்புவாயிகள் - செய்ப்புத்தக்கார, கோக்குடி, 167. [(ஐ) 278, 431.
 செய்ப்புனை - நொய்யதெப்பம், 767.
 செய்ப்புமப்பலகை, 642.
 செய்ப்பு - முத்துவடம், 568.
 செய்ப்பு - ஒத்தவனை, 255.
 செய்ப்பு - கொடேன், 173.
 செய்ப்பு - அவசமாக, 154.
 செய்ப்பு-செய்ப்புதெகோன், 303, 547.
 செய்ப்பு - கட்டபாடை, 702.
 செய்ப்புமிகுசாயனங்கை, 702.
 செய்ப்பு, 627.
 செய்ப்புத்த - வருத்தின, 200.
 செய்ப்புதவம் - நுண்ணியதவம், 340.
 செய்ப்புத்தகோக்கு - வளைந்தபார்வை, 584.
 செய்ப்புத்தான் - சொன்னு, 181.
 செய்ப்புபிஷமாத்திரை: இடைபாசை, செய்ப்புபுக்கூணம், 639: [519.
 செய்ப்புயிற்றுவான் - வார்த்தைகற்பிப்பவன், 115.
 செய்ப்புயிற்றுத்துவிலேகுவ, 519.
 செய்ப்புதொன்னு - முகந்துகொன்னு, 374, 477, 496, 521, 736.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகநாதி. ௧௦௨௭

நொந்தார் - பகைவர், 740, 809.
 நொந்து, 608.
 நொய்தாகஒப்பித்தல் - மெல்லிதாடி
 அலங்கரித்தல், 392. [623.
 நொய்து - விளைவு, 82, 296, 517.
 நொய்ம்மை-விரைவு, 143, 654.
 நொய்ய, 590.
 நோக்க - கேட்ப, 506.
 நோக்கனோக்கம், 411, 304, 662.
 நோக்கானுகர்வாதேவர், 111.
 நோக்கிக்கானீர், 209.
 நோக்கொழிந்தொடுக்கினீர், 686.
 நொய்க்கிரையாவோர், 80.
 நொய்முதிர்குரங்கு, 422.
 நொய்மறமஞ்ஞைத்தேற்றம், 510.
 நொவித்தல், 245.
 நொன்புணை - நொய்யதெப்பம், 340.
 நொன்பு, 111.
 நொன்பினம்: அம் - அசை, 866.
 நொன்மை - பொறுமை, 809. [655.
 நொனான்-பொறான், 89, 622, 633,
 பக்கை - குதிரைக்கல்லணை, 177.
 பகட்டரசன்மதவிசேடம், 683.
 பகடுபடஅடுக்கி, 913.
 பகர்குற்றேன், 114.
 பகர்ந்ததைந்து, 639.
 பகர்ந்தெடுத்தாரத்தம், 65.
 பகல் - ஒளி, 901; முகூர்த்தம், 637;
 வெளி, 468.
 பகைவர் - கிருமால், 421.
 பகவு, 331.
 பகழிவாங்கி இழைபகவிமைப்பினெய்
 பகற்கோயில், 829. [திட்டு, 492.
 பகற்சோறு (ஐ), 182.
 பகுஒளி - பேரொளி, 811.
 பகுத்தன்னுப்பாவிகள், 808.
 பகுதிப்பெருளின்விசுதி, 78, 79, 114,
 120, 167, 284, 393, 516, 510.
 பகைசிறிதென்று கருதற்க, 552.
 பலகத்தி - பகையைபுடையாள், 437.
 பலககரம்பிசைபுக்கோளக்கோயில்,
 620. [து, 725.
 பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்கயங்குவதி

பக்கபுறங்கொடுத்தேவந்து, 324.
 பகைவர், 553.
 பகைவருடைய யானையின் வலமருப்
 னபாரந்துசெய்த கட்டில், 740.
 பங்கப்பட்டார்மேற் படைநினைந்தே
 கை (வஞ்சினம்), 315. [774, 391.
 பங்கயப்பகைப்பருவம் - பனிக்காலம்,
 பங்கயப்படு-தாமரைமடு, 274.
 பங்கயமேபோலவான், 859.
 பங்கியவழம்பிற்கட்டி, 558. [261.
 பங்குனிப்பருவம் - பங்குனிமாதம்,
 பங்குனியில் இளவேனில்தோன்றுத
 ல், 198.
 பச்சிரும்பு - உருகின இரும்பு, 665.
 பச்சிரும்பு எகிட்டுடங்கு, 665.
 பச்சினைப்பட்டு, 606.
 பச்சைப்பாம்பு, 22.
 பச்சைபுகுதல்-கலியாணத்திற்கு வரி.
 சைபுகுதல், 252.
 பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள்,
 பசப்பு, 443, [254.
 பசலை, 118, 226, 732, 774.
 பசலையோய், 774.
 பசுபடநிறம் (மெய்ப்பாடு), 300.
 பசுக்களுக்கு விண்மீன், 132.
 பசுக்கன்று, 132.
 பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன், 190.
 பசுங்காய்க்குலை, 253.
 பசுங்கிளிரிந்தபாய்மா, 542.
 பசுங்கூட்டையும். பனிநீரையுங்கூட்
 டல், 735. [டாம்போல (பழ), 317.
 பசுநெய் பாறுக்குவிரிப்பங்கொண்
 பசு பூத்தின்மல், 125.
 பசுவும்தொழுவும்போல்முக்க, 152.
 பசை - பற்று, 530. [370.
 பசைப்பாப்பு-பற்றுதியதொடர்ச்சி,
 பசையினுப்பிறந்தபாவம், 422.
 பஞ்சகிருத்தியம் (போர்வகை), 491.
 பஞ்சமஸ்காரம் - ஐந்திமந்திரம்
 (ஐ), 9, 284, 289, 383.
 பஞ்சமுகவாசம், 558, 589, 681,
 பஞ்சரத்தக்களி, 692. [748, 780.
 பஞ்சவர் - பாண்டவர், 68.

கௌ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . . .

பஞ்சவர்லிமானம் - ஜ்யோதிஷ்கு
கடர்லிமானம் (ஐ), 184.
பஞ்சஸாசம்கவுட்கொண்டு, 681,
பஞ்சாக்கினி, 426. [780.
பஞ்சி - வெண்ணிலு, 113, 717.
பஞ்சியடர், 108.
பஞ்சியிற்சாட்டில், 552.
பஞ்சி-வின்மெல்லிதேனும்புகைசிறிதெ
ன்வெண்டா, 552. [451.
பஞ்சிவறகொண்ட பைம்பொக்கலை,
பஞ்ச-ஆடை, 256, 689; படாம், 182.
பஞ்சுக்குள் மெழுகுதத்தல், 657.
பட்டைமரம், 659.
பட்டத்துடையைய அயிராவணம்,
என்மட்டரபு, 883.
பட்டத்தேவியர், 618. [தி, 114, 284.
பட்டை: ஐ - பகுதிப்பொருள்விரு
பட்டையெவன்கொல், 326.
பட்டப்பெயர், 40.
பட்டம், 148, 265, 523, 614, 703.
பட்டம்கைய: தனியேயிருந்தமட
ங்கள், 688.
பட்டமணிந்தாள்-பட்டத்தேவி, 677.
பட்டையெவல்லாம், 114.
பட்டாக்குகறுதல், 403.
பட்டாபிஷேகம், 683.
பட்டிமை - வஞ்சனை, 597.
பட்டினி, 338, 910.
பட்டினிலிட்டு, 453.
பட்டினெடுபஞ்சு அங்கல், 182.
பட்டு, 169, 704.
பட்டுக்கச்சை, 554.
பட்டுரிணர்கட்டில், 590.
பட்டென - அகப்பட்டதாக, 471.
பட்டோலைகள், 254.
பட - ஒப்ப; உவமவுருபு, 23.
படத்திடைப்பாடைபோன்றோர் கோ
க்கினாநாடுகிற்ப, 461.
படாகம் தோலுரித்தாற்போற்றந்
து (ஐ), 453, 882.
படப்பை - தோட்டம், 564.
படம்புனைத்தெழுதியவடிவு, 424.
பட்டோய், 388.

பட்டிலை - தட்டு, 361, 763, 879;
பூவிடுபெட்டி, 784; பெட்டி, 253.
பட்டைமாலை, 151, 551.
பட்டம், 182.
பட்டாமுரசு - ஓலியலியர்முரசு, 494.
பட்டி-உருவம், 347, 705; தன்மை, 55.
பட்டிக்கம், 712.
பட்டிக்கால் - ஏணி, 833.
பட்டம் பாலை, 764.
பட்டிகம் - பட்டிக்கம், 621.
பட்டியர்-பட்டவத்தையுடையார், 331.
பட்டவம் - வட்டவம், 125, 347, 350,
582. [தையுடைய ஒற்றர், 538.
பட்டவொற்றாளர் - மறைந்தவேடத்
படு - மடு, தட்டாகம், 274.
படுக்கைமூன்று, 256.
படுக்கையைந்து, 256.
படுகன்முழவு, 630, 831.
படுகளங்கண்டு, 251,
படுகால் - ஏணி, 833.
படுத்திலம், 40.
படுத்தலோசை, 382.
படுத்தவை, 692.
படுத்து - தலமிசைத்து, 182.
படுதகம் - பெரியபாரம், 67.
படுமறை பருவம்பொய்யாப்பல்லவ
தேயம், 355.
படுவி - குறியவள், 484. [கரை, 177.
படை-கல்லனை, 626; குதிரைப்பக்
படைக்கலப்பயிற்சி, 490.
படைக்களிறுபோல உயக்க, 724.
படைகாட்டல், 628.
படைச்சுற்றம், 176.
படைசாற்றி - போர்கூறி, 490.
படைப்பருக்கற்பினுள், 173.
படைமலர்கெடுங்கணுள், 304. [815.
படைமூன்று-இரத்தினத்திரயம், ஐ
பண் - இசை; நிறைந்தாரம்புகளை
உடையஇராகம், 21; யாழ்நரம்பு,
பண் அடிமுந்திஞ்சொல், 325. [71.
பண்எறிந்தார், 197.
பண்கெழுமெல்லிர், 71:
பண்கொண்டசொல்லார், 680.

பண்டசாலை, 158.
 பண்டஞ்சுமக்கும்விலங்குகள், 519.
 பண்டம் - பழம், 25.
 பண்டவழுவிரல், 76.
 பண்டறிசட்டு, 426.
 பண்டி - வண்டி, 25.
 பண்டி அச்சிறுமான், 758.
 பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தை
 யார்க்குரைப்பன், 722.
 பண்டையுழி-கிருதபுகம், 744.
 பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார், 146
 பண்ணைத்துத்தங்கியை, 859.
 பண்ணமைத்து - சமைத்து, 139.
 பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவை,
 பண்ணல் (இகை), 201. [225].
 பண்ணவர் - முனிவர், 125, 816.
 பண்ணவனதுஉருவமாக்கியதுமுத
 லியன், 251.
 பண்ணவழித்தயானை, 680.
 பண்ணி - சமைத்து, 83, 639.
 பண்ணியல்யானை, 231.
 பண்ணினுக்கரசன் - சேவகன், 596.
 பண்ணுப்பிடி, 781.
 பண்ணுரை - புனைந்துரை, 74.
 பண்ணுறி - பூட்டி, 19.
 பண்ணையாட - விளையாட, 463.
 பண்புத்தொகை, 3.
 பண்புதொகுமொழி, 255.
 பண்பு, பண்புடைப்பொருண்மேனி
 ன்ற ஆகுபெயர், 8.
 பண்புளி - பண்புள்ளி, 396.
 பண்விட்டது - நிலைகுலைந்தது, 208.
 பணி - பரத்தல், 730.
 பணிக்கும்வேல், 627.
 பணித்தகுசோலம், 309.
 பணித்ததேசெய்தம், 531.
 பணித்து - மிகித்து, 610, 613.
 பணிநல்லமுதியதுண்டான், 488.
 பணியினமடிகள் - அம் - அசை, 826.
 பணிவருங்கற்பு, 106.
 பணிவருங்குருசில், 296.
 பணிவிலர், 783.
 பணை - பண்ணை (வி) 25; குதிரைப்

பந்தி, 644; பிழைத்தல், 100, 445;
 முரசின்விசேடம், 643.
 பணையவருறைபதி - முரசறைவார்
 ணர், 185. [653; வரிசை, 640.
 பத்தி - யானைகடைவிசேடம், 536;
 பத்தியிற்சூழீறிய: இன்-அசை, 32,
 பத்தியிற்பொசாக்கன், 566. [434.
 பத்திரக்கம்பு-நன்றாகியகுதம்மை,
 பத்திராலாபனம், 632. [657, 658.
 பத்தினிப்பரவை, 233.
 பதம் - மந்திரம், 287.
 பதாறுதிருமொழி, 826.
 பதாகை - பெருங்கொடி, 37, 38.
 புதாந்தம்ஒன்பது-நவபதார்த்தம்,
 பதி - கோயில், 752. [(ஐ), 815.
 பதிகொண்டு-பதிதல்கொண்டு, 355.
 பதிதர், 806. [பருதி, 297.
 பதியமைபருதி - இருப்புத்தவிர்த்த
 பதினாறுயாண்டுக்கடமைக்கொள்ளா
 பதினெண்பாவை, 34. [மே, 686.
 பதினைந்தம்படுத்தார், 712.
 பதினைந்துவருடத்திற்குப்பின் ஆட
 வர்க்குநல்லினை யாற்பிறக்குங்குண
 ன்கள், 129.
 பதிமபுரம்-பவத்தனார்; இது மத்
 திமதேயத்துள்ளது, 466.
 பதியோனி, 71.
 பதியவியூகம், 667.
 பதிமாசனம், 200.
 பதிமுகன் - தன்புலனுடைய புத்தி
 ரன்; இவன் சேவகன் தோழர்நால்
 வருள் ஒருவன், 523, 655.
 பதிமை - ஒருபொய்கை (ஐ), 60,
 303, 611; ஸ்ரீதத்தன்மனைவி, சேவ
 கன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி; 156,
 பதிமையுலம்பல், 402. [514.
 பந்தட்டவிரலினர், 766.
 பந்தாடல், 51, 281, 332, 568.
 பந்தாடுபூமி, 51.
 பந்து - மட்டத்துருத்தி, 33, 293.
 பந்துபுடைமாளியெனப்பாயுங்கவி
 மான், 258.
 பந்துபோலத் திரட்டினசோறு, 862.

கொடு. அரும்புதழ்தலியவற்றின் அகராதி.

பந்துமேடை, 51.
 பழைப்பகை, 18, 643.
 பிம்மை = பதமை - ஓர் ஆரியர்களை
 உயக்கொழிமாமை, 613. [(ஐ), 761.
 பியம் - பிரயோசனம், 145.
 பயப்பு - குழி, 554.
 பயநியன் மசோது - பருப்புச்சோது,
 பயந்த, 458. [213.
 பயனிகழ்த்துமென்பிள்ளி, 389.
 பயனியமம், 345.
 பயிர் - அருவநுப்பு, 595 ; யானைக்
 குரியயரிபாலை, 535.
 பயிர்க்கு மரகதப்பலகை, 458.
 பயிர்ப்பு - மல்க்கொள்ளாதிருக்கின்ற
 தன்மை, 475.
 பயிரவுளை - அழைக்கின்ற மசக்கு, 891.
 பயிரிலாகரம்பு, 595.
 பயிரும் - அழைக்குக், 300.
 பயிற்றுவித்தார், 482.
 பியின் - பிசின், 76.
 பரசாரமன், 492. [704.
 பாடு - தாலிலுள்ள சிறுமறுப்பு,
 பாணிநாட்பிறந்தான் - சச்சந்தன்,
 பாணி யானைபிறந்தான், 530. [530.
 பரத்தரானின்றோர் - பரத்தலைத்தரானி
 பரத்தைவர், 36, 418. [ன்றோர், 535.
 பரத்தையர் மெஞ்சம்போலப்பலகவர்
 பபட்டவழி, 362.
 பரத்தையர் பரிசம், 39.
 பரத்தையர் விதி, 39.
 பரத்தையரிட்கன்னியர், 118.
 பரதசேனபதியம் ஒருதூல், 206.
 பரதராசசக்கரவர்த்தி - மஹாசக்கர
 வர்த்திகள் பன்னிருவருள் முதல்
 வர்; இவருக்கு 84 லக்ஷம் யானை
 கள்ளுவென்பர் (ஐ), 8, 116,
 882.
 பரதஸ் - அச்சணந்தியாசிரியன், சே
 வகம்புதல்வருள் ஒருவன், 783.
 பரந்துளது - பரந்தது, ஒருசொல், 383.
 பரந்தெனம் - பரந்த எல்லாம் (வி),
 பாமாகமம், 288. [117.
 பரலுக்கு வேல், 335.

பாவ - போதா, 60.
 பாவைநாட்டு, 641.
 பாவைத்தானை, 231.
 பாவைமாப்பு, 251.
 பாவையாழ் - பெரியாழ், 166.
 பாவைவெள்கதிர், 44.
 பரத்தலைமுரம்பு, 408.
 பரி - செல்வு, 138, 520.
 பரிக்கோற்காரம், 18.
 பரிகாரம் - காற்றுத்ததும் தொழில்செ
 ய்வோர்தொகுதி, 609.
 பரிகரிக்கமாட்டார், 79. [தல், 281.
 பரிகரித்தல் = பரிக்கொடுத்தல் - கா
 பரிகரித்தான், 251.
 பரிகரித்தது, 148. [84.
 பரிகாரம் - திக்குநீக்குகவென்பது, 75,
 பரிசை, 135, 642.
 பரித்தவை - ஓடியவை, 540, 542.
 பரிந்த - அந்த, 281.
 பரிந்த, 493, 728, 785.
 பரிநிர்வாணமென்னுங்கல்யாணம்
 பரிபரியென்றல், 535. [(ஐ); 905.
 பரிய - அற, 180.
 பரியகம் - காற்சரி, 207.
 பரியகம் சிலம்பு கிண்ணினி, 603.
 பரியம் = பரிசம் - முலைலை, 316.
 பரியாயச்சொற்கள், 839.
 பரியாளம் - பரிவாரம், 288.
 பரியும் - அழியும், 421.
 பரிவட்டனை (பா), 201.
 பரிவர்த்திதம் (பா), 374. [437.
 பரிவாரம் - சூழ்ந்திருப்பது, 288,
 பரிவுவிட்டுயிர்த்து, 276.
 பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்து
 ன் டாயது; சுற்றியதென்பதுபொ
 ருள், 331, 341, 627. [473.
 பரிஇ - பரிந்துவாங்கிக்கொண்டு, 27,
 பிருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டின,
 676.
 பருகியிப்பியின் - பருகியிடுமின்
 (வினைத்திரிசொல்,) 736.
 பருகியிடுதல் : ஒருசொல், 62.
 பருகுதாதல், 517.

. . அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. க௦௩௧

பருகுபுங்கழலினார், 551.
 பருதி - வட்டம், 165, 638; நீளமா
 னசமிதை, 709, 170.
 பருதிகண்டறியாமாட்டம், 688.
 பருதிசேர்வரை, 646. [போதே, 96.
 பருதிபேரல்பொன்னஞ்சுபிறந்த
 பருதிபோற்றிமலினான், 508. [118.
 பருதியங்கடவுளன்னகோன்-அருகன்,
 பருதிவட்டம், 428, 452.
 பருதிவெள்ளேல், 125, 177. [650.
 பருதிநாநீர்க்கோனோடுவிழ்தல்,
 பருதிமுன்னிருள், 238.
 பருதியன்னபொற்கலம், 126.
 பருதியன்னமுகம், 464.
 பருந்து, 611.
 பருந்துபுறத்தலின்முறை, 226.
 பருந்தும்ரிதலும்போலும் பாட்டுமே
 எழாலும், 225.
 பருப்பு-பருமை, 381, 657.
 பருப்புடைத்தான், 381.
 பருப்புப்பண்டி, 252.
 பருமயானை, 129, 640.
 பருமித்தகளிற், 83, 162, 818. [614.
 பருமித்தா - பலபிரகாரமாகஅணிந்து,
 பருமைக்குருப்பளிக்கிற்புகழ்ப்பஞ்
 பருவக்காற்செந்நெல், 781. [சி, 257.
 பல் - ஒருவகைக்கருவி, 137.
 பல்சூழலினார், 299.
 பல்லவதேசமன்னன், 650, 658.
 பல்லவதேயம் - தனபதியின்நாடு,
 பல்லி, 552; [355, 513.
 பல்லியக்காஸனம் - ஒருவகையாஸன
 ம் (ஐ), 905.
 பல்லியும்பட்டபாங்கர், 556.
 பல்லினாற்சுகிர்த்தநார், 137.
 பல்லையுருத்திடுவம், 366, [197.
 பல்வண்ணத்திறை - கண்டத்திறை,
 பல்காரம் - யானைக்குரியஒருகருவி,
 பலகைக்கேடகம், 642. [646.
 பலசொற்றொகை, ஒருசொற்றொகை
 யாய்ந்தல், 12.
 பலவகைமகளிர், 676.
 பலாக்கனி, 24, 555.

பலாச்சாண்களை மாயையிற்சேர்த்தல்,
 பலாசு - புரசமரம், 255. [483.
 பலாப்பழம் அழிந்தனம், 24. [884.
 பலி - பூசை, பூசைப்பொருள், 42,
 புல்வம் - கடல், 160. [(ஐ), 118.
 பல்வியஜிவன் - பக்குவமுள்ளவேன்
 பவணம்-நாகலோகம் (ஐ) 50, 827.
 பவணமாதேவன் - அசோதாந்தந்
 தை, 327, 828.
 பவதத்தன் ஒருவணிகன், 462; 467.
 பவமடழக்கு, 282.
 பவழக்காம்புக்குடை, 727.
 பவழநேன்றழக்கதவு, 441.
 பவழப்பாவை, 602.
 பவழப்பூக்கொடி, 696.
 பவழமனைபமயிர்ப்பேரெலி, 553.
 பவழமேகை, 355.
 பவழமோடிமைக்கும், 594.
 பவள அம்மியரைத்தசாந்தம், 748.
 பவளக்கழகை, 647.
 பவளக்கன்னல் - பவளக்கரகம், 556.
 பவளச்செப்பு, 713, 884.
 பவளத்தாமம், 209. [டி, 664.
 பவளத்தின்கை - நீடெரிசிலைக்குண்ணை
 பவளத்தான், 601, 701. [803.
 பவளகன்பொன்விரன்மணியாழி,
 பவளம்கொள் கோடுகாட்டி, 377.
 பவளம்புரைபாவையுன்னமடவார்,
 பவளமனை, 281. [543.
 பவளவேகம் - தோலிந்தாராசன்குதி
 கைகளுள் ஒன்று, 631.
 பவனிக்குடை, 685.
 பவித்திரகூமரன்-சீவகன், 351.
 பவித்திரத்தம்பி, 667.
 பவித்திரம் கல்க, 588.
 பவித்திரன், 683, 768.
 பவித்திரை - பதுமுகந்தாய்; தன
 பாலன்மனைவி, 523.
 பழக்கிளவி, 103. [354.
 பழங்குழைத்தனையதொர்மெலிவு,
 பழக்கொள்தெங்கு, 18.
 பழத்தின்செருக்கு, 108.
 பழம்பகைகட்புமாமே (பழ), 509.

பழம்பெய்தவன்டி, 25.
பழமொழி, 229, 277, 321, 465,
பழவினை, 128. [509, 510, 557.
பழனப்படப்பைப்புனனாடு, 564.
பழிச்சு-ஆனா, 55.
பழிச்சுசென்றது-கூறுகின்றது, 882.
பழுக்கக்கேட்டு-முற்றக்கேட்டு, 74.
பழுக்காய், 339, 424.
பழுக்காய்க்குலை காவலி, 253.
பழுக்காய்க்குலைவண்டி, 25.
பழுக்குலைக்கழிசூ, 41.
பழுத்தல் - உடம்புபோதல், 410.
பழுத்த - அடிப்பட்டு, குழைந்து,
பழுதிலாவறிவு (ஐ), 853. [336.
பழுப்பு - அரிதாரம், 382.
பழுமரப்பறவை - ஆலமரத்தின்கட்
செல்லும்பறவை, 253.
பழுமரப்புள்ளின்னிலி. கடைத்தெரு
பழுவம் - காபி, 417. [ஒலிக்கு, 34.
பழையகாலத்தணி, 305.
பழையகண்பன், 396.
பள்ளி - இடைச்செரி, 101, 132,
133; முனிவராச்செரிமம், 113,
357, 529, 720, 772. [276.
பள்ளிகொள்களிறுபோல உயிர்த்து,
பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேல்,
பள்ளிப்படுத்தார், 92. [747.
பள்ளிமரடமண்டபம், 50.
பள்ளியூடம், 357.
பளிக்கரைப்பவளப்பாவை, 63.
பளிக்குக்குடப்பால் திங்களின்சிலா
விர்து, 452. -
பளிக்குக்கோல்போலுமழை, 891.
பளிக்குச்சுவர், 183.
பளிக்குச்சுவர்த்திரை, 200.
பளிக்குமாடம், 171.
பளிக்கொளி மலிச்சுவரெழினி, 200.
பளிக்கில்வெண்பஞ்சுபித்தல், 257.
பளிக்கு -- கருப்பூரம், 681.
பளிக்குகாய், 282.
பளிதச்சுண்ணம், 869. -
பளிதம்-கருப்பூரம், 694. [து, 325.
பளிதம்நீர் - கருப்பூரத்தவதவதித்

பந்திவி-பல்விளக்கி, 246.
பந்தம் - கந்தை, 499, 817.
பந்தற்றியல்பு, 300. [கை, 531.
பந்தார்பகை - தழும்பெறிக்கிடந்தப
பந்தாரம் (ஐ), 287, 881, 902.
பந்தி - தெருடக்கி, 594.
பந்தின் இழிவு, 865.
பந்த-உள்ளதன்மேற்று, 287, 882.
பந்தப்பாடுவார் - வாரம்பாடுந்தோரி
பந்தை, 625. [யமுடந்தையர், 209.
பந்தத்தல், 536, 727.
பந்தான், 164.
பந்தியல்தருக்கினகுதிரைகள், 641.
பந்தைகளை ஒற்றகப்பணர்த்தல், 121.
பந்தைகளைச் சிறையில் வைத்தலாகா
து, 833, 834.
பந்தைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினி
ப்பரிவுதிர்ந்தான், 338.
பந்தைமாதாகம் - குக்குடசார்பம்,
381. [க்கும் (ஐ), 834.
பந்தையும்நிழலும் உயிருக்கும் வினை
பந்தையும் வண்டுமடுக்கும்காப்பு,
பதியாராயிற்று, 21. [688.
பந்தை - பந்தத்தல், 731.
பந்தை அலுக்க ஆர்க்குமேகலை, 604.
பந்தைக்குற்றம் பந்தைக்கலாமே, 422,
பந்தைத்தன்-அழிந்தன், 398. [803.
பந்தையலகு-பலகை (மருட, எதுகை)
பந்தையயந்தையும் பசப்பு, 571.
பந்தையினாலு - பந்தையொலிபோலே
முழங்குவன, 626. -
பந்தைமலர்ப்பட்டைக்கண்ணி, 386.
பந்தைத்தன்மை, 562, 617.
பந்தையொருமைமயக்கம், 682.
பந்தி, 632, 633, 635.
பந்திப்பொறி - இலக்கணியின் வி
வாகத்தின்பொருட்டுக் கொலிந்த
மகாராசனல் இயற்றுவித்த வராக
வந்திரம், 12, 37.
பந்திப்பொறியின்மேலுள்ள உரல்,
638.
பந்தைமாலையான் - ஆராய்தற்க
ரிய இயல்பையுடையான், 326.

அரும்பிதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௩

பன்னலம்பஞ்சு - எஃகுதலையுடைய

பஞ்சு, 657.

பன்னி - ஆராய்ந்து, 810.

பனங்குரும்பை, 728.

பன்னம்பழம், 644, 800. [308.

பனிக்கதிர்ப்பகைமலர் - தாமரைமலர்,

பனிகொள்மாமதிபோற்பசுப்பூர,

. 443. [வகை, 193, 702, 855.

பனிச்சை - அளதம்; ஐம்பாலில் ஒரு

பனிப்பாறைகள், 555.

பனிப்பிறைப்பூணினுள், 592.

பனிமுதில்-பனிமாசு, 812.

பனுயில் - ஆராய்ச்சி, 145.

பனைத்திரண்டனையதோளாய், 364.

பனைபோலுமீழ்மாலை, 679.

பனைமடல், 302.

பனைமடிந்தனையனமலைப்பாம்பு,

பாக்கியம் - கல்வினை, 334. [554.

பாக்குவகை, 712, 713.

பாக்கம்-பிராகிருதச்சொல், 6, 36, 64,

106, 168, 260, 261, 288, 289,

357, 490, 507, 546, 904.

பாகம் - கூறு, பக்கம், 658.

பாகர்துந்துவர், 622.

பாகவரைவாங்கி, 313. [217.

பாகவெண்மதிக்கூறும்பு-தோட்டி,

பாகுடம்-கைபுறை, 784. [556.

பாங்கர் - கணவர், 728; கல்லிடம்,

பாங்காயலிஞ்சை, 9.

பாங்கிலார், 387. [690.

பாங்கு-உறு, 651; கல்லிடம், 420,

பாசம்-அன்பு, 391; கயிறு, 483;

பாசவல், 27, 458. [காலபாசம், 199.

பாசறைப்பரிவு, 261.

பாசிப்பாசம் - பச்சைக்கயிறு, 483.

பாசிலைசுருட்டி - வெற்றிலையையடி

பாசிறை, 180. [தது, 577.

பட்டடரு-படுதலில்லாத, 136.

பாட்டி-எஸ்தானங்கள், 76, 226.

பாட்டு - பட்டு (வி), 136. [ம், 750.

பாட்டும்கூத்தும்காமத்திற்குத்திபன

பாடகம், 58, 150, 567.

பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினை, 160.

பாடம் - ஒளி, 183; 215.

பாடமிக்குத்தோன் தல், 605.

பாடல் - ஆடற் கருவி, 373.

பாடல்வண்டாற்றிமீயினி, 290.

பாடற்படுகரம்பு இளகியூர்கு, 412.

பாடன்மகளிர், 615.

பாடாண்-பாடுதல்வினையையும் ஆண்

மகளையும்கோக்காது அவளைத்

ஒழுக்கத்தினையுணர்த்தும்; இது

பாவந்தகனைவரும்செந்திறைப்பா

டாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண்

வரும்செந்திறைப்பாடாண்பாட்

டும், மூன்றோகூறிய குறிப்பின்

கண்வரும்செந்திறைப்பாடாண்பா

ட்டுமென மூவகைப்பழி, 1.

பாடி - தாய்க்குறி, 282.

பாடிவீடு, 261. [614.

பாடினருவி - ஓசை இனிய-அருவி,

பாடு - ஒலி, 630.

பாடுகுறித்தவீரர் பொற்றகட்டைத்

தம்வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 240.

பாடுடைமயில்ந்தோகை - பக்கமு

டைந்த மறிம்பொறி, 95.

பாடுவண்டிருந்தவண்ணயல்சை, 580.

பாண் - தாழ்ச்சி, 475.

பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டா, 725.

பாண்டவர், 68, 368.

பாண்டில் - எருது, 596; கஞ்சதா

ளம், 565, 714, 860, 870, 912;

வட்டம், 58. [725.

பாண்மைச்சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல்,

பாண்வலை, 592.

பாணி - தானம், 370, 604.

பாணிமுகமென்னுங்கதி, 288.

பாணிபாழ் - பாட்டையுடைய பாழ்,

440. [பு, 705.

பாணுவண்டு - பாட்டையுடையவண்

பாத்தரும்புசும்பொன்-ஒடினபொன்;

பாத்தியது, 3. [33, 126.

பாத்திலார் - நீக்கமில்லாதார், 538.

பாதசேடம் - பாடுதாதகம், 251.

பாதமுலம், 161.

பாதாஸமுத்தி, 709.

கருகச அரும்பதமுதலியுவற்றின் அகராதி.

பாநாணகங்கை, 408.
பாதிரிப்பு, 22, 483.
பாந்தள் - மலைப்பரம்பு, 554.
பாநான்கு, 1.
பாம்பிண்குணமெட்டு, 382.
பாம்பின்சாதிரான்கு, 332. [704].
பாம்பின்சாப்போலும்முன்றானை,
பாம்பின்வாய்ப்பட்டமதியத்தைத்
திருபால் சிறைவழித்தமை, 142.
பாம்புதோலை உரித்தல்பொலத் து
த்தல் (ஐ); 882.
பாம்புபேரல் ஆடல், 51. [த்தல், 891.
பாம்பு மின்னாலும் இடியாலும்பதை
பாம்புரி-அகழியிற் கீழேயுறப்பட்டு
படுத்தது, 372, 425.
பாம்புவிழுக்கியதின்கள், 755.
பாய்ச்சிக்காட்டுவான், 298.
பாய்த்தி - பரப்பி, 180, 377.
பாய - பரப்பிய, 13.
பாயினர் - முதிர்ந்தார், 676.
பார் - தட்டு, 15; பெருமை, 73.
பார்க்கடல், 890.
பார்க்கெழுதால், 73.
பார்க்கெழுதல்பெரான், 251.
பார்த்திப குமரன், 493. [563].
பார்த்தோன்ம-பூமி சின்னாலேவிளங்க,
பார்ப்பனப்பூதம்முதலியகாங்கு
பார்ப்பு (காரை), 610. [(பர), 206].
பாரம - தட்டா, 15.
பாராவனை - வளைத்தல், 768.
பாரித்தல் - வளைத்தல், 660.
பாரித்திட்ட - பார்த்த, 217, 619.
பாரித்த - பரக்கவந்த, 733.
பாரித்தேன்-பரக்கக்கூறினேன், 69.
பாரிற்றுக்கட்டினகடமை, 685.
பாருடைப்பனிக்கடல், 87.
பால், 72.
பால்பரத்தன்சுபட்டு, 169.
பால்வரப் பாயினர், 676.
பால்வரைதெய்வம் - இன்பதன்பங்
கருக்குக் காரணமான கல்வினை
தியினைகளை வகுக்குத்தெய்வம்,
பால்வரைமணி, 181. [80].

பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர்களைப்
பிடித்த வறுத்தம் பேர்களுால்
உண்டாகும் திக்கு, 97, 98.
பாலமாகுமரன் - காமபிலிநாட்டரசு
ன்; மா: இயசசிறைத்தது, 187.
பாலமிர்தம், 590.
பாலலி, 315, 700.
பாலன்ன பஞ்சிமெல்லனை, 841.
பாலனைமகத்திக்கோம்பு (ஐ), 766.
பாலாராவிப்பைத்துலை, 330.
பாலால், 692.
பாலிகை - கத்திப்பிடி, 641.
பாலிகையனையசுனை, 361.
பாலுலை, 125.
பாலுற்ற - பாலுண்ட, 593.
பாலுத்திரிவு (இசை), 224.
பாலுநிலம், 355, 611.
பாலுப்பண் ஏழு, 189.
பாலுபாழ்மழலை, 586, 822.
பாவபாணம், 217.
பாவம், 208.
பாவம்முவகை, 805. [வி, 188, 346].
பாவாற்றி-செய்வோர்க்குரிய ஒருகரு
பாவை, 171, 837. [276].
பாவை இருபாற்கும்பொது, 215,
பாவைகளைவாழ்க்கைப்படுத்தல், 391.
பாவை பத்தாடுகின்றான், 51, 568.
பானத்தைக்கொடித்தினேந்தி, 801.
பானைவாய்கமுடுகென்றிப்படுபதும்,
பாற்கடல், 880. [23, 358].
பாற்கடலுக்குசாய்வினைத்தது, 857.
பாற்கடற்பனிமதி, 795.
பாற்கடன்முனைத்ததோர் பவளப்பூங்க
பாற்சோறு, 125. [கொடி, 696].
பாற - சிதற, 141.
பாறு - பருத்த, 177.
பாறுடைப்பருதிவேல், 177.
பாறைபடுதியிர், 133.
பாறையாகியஉரல், 458. [பொல, 315].
பான்மடுத்தத்திந்தென்பருகுவார்
பான்மயக்குவமம், 652.
பான்மை-ஊழ், 70; கல்வினைப்பயன்,
விதி; 169, 173.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௫

பான்மையால்விருந்துசெய்தாள், 507.
 பான்மையிற்று - பருதியையுடையது,
 பானக்கதிஞ்சொல், 543. [173:
 பாளுப்பிடை, 93. [558:
 பானிலத்துமையும்திந்தேனைய,
 பானிலாத்ததிர் பாய்தருபள்ளி -நிலா
 முற்றம், 772.
 பானிதக்குருகினுய்ந்து, 125.
 பாணுண்மஞ்சொல்லான், 484.
 பாணுரைபோலுழுவெண்பட்டி, 883.
 பாணுரையன பைந்துகில், 726.
 பாணுரையின்னொய்யஅணை, 717.
 பானெடுந்திஞ்சொலான் (கெடுமை -
 பெருமை), 568. [மன, 727.
 பிச்சுக்கள் மடற்பனைக்குழாம்போன்
 பிச்சம், பீலியாக்கட்டுவன (பிஞ்சுமெ
 ன்ணும் லுடமொழிச்சிதைவ); பீலிக்
 குடை, 131, 136, 175, 245,
 263, 629, 630, 663, 885.
 பிடி - கவளம், 31.
 பிடிக்கைக்கூந்தல், 770.
 பிடிக்கைபோலுங்குமங்கு, 111.
 பிடிக்கைவென்றகுமங்கு-துடை, 779.
 பிடிக்களுக்கு இடையேயுள்ளகளிறு,
 பிடிமருள்நடையினர், 787. [534.
 பிடியேறுதல், 619, 781.
 பிண்டமுண்ணும்பெருக்களிறு, 538.
 பிண்டி - அசோகு, 50, 121.
 பிண்டித்து - திரண்டு, 379.
 பிண்டிநான்முகன், 127.
 பிண்டிப்பகவன் - அருகன், 290.
 பிண்டிப்பெருமானடிகள் - அருகனடி
 கள், 99.
 பிண்டிபாலம்- தலைபிலே பீலிகட்டப்
 பட்டு எறிவதொருபடை, 656.
 பிணக்க - பின்னிக்கொள்ள, 133;
 கெருங்க, 320.
 பிணக்குறுள்மார்பினன், 584.
 பிணப்புலக, 95.
 பிணிக்ஞலத்துஅகம் - நாய், 351.
 பிணிசெய்கோய், 466.
 பிணிப்பு, 575.
 பிணை, 95.

பிணைத்திட்டமாவை, 16.
 பிணைத்து, 726. [133.
 பிணைந்தன்ன - சேர்ந்தாற்போன்ற,
 பிணையல் - மலர்நெருக்குமூர்பின்மா
 வை, 63, 145, 344, 475, 484.
 பிணையல்மாவை, 152, 631.
 பித்திகைப்பிணையல், 294, 631.
 பித்தை - தலைமயிர், 134, 459.
 பிதற்றல், 325. [பிணக்கி, 320.
 பிரசம் (வண்டு) கலங்கித்தெனமாந்தர்
 பிரசம் (வண்டு) யாழ்நாக, 778.
 பிரசலாப்பிரசலை (ஐ), 808.
 பிரசலை (ஐ), 894.
 பிரணைதபாத்திரம், 710. [893.
 பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம் (ஐ),
 பிரத்தியாக்கியானமாயை (ஐ), 893.
 பிரத்தியாக்கியானமானம் (ஐ), 893.
 பிரத்தியாக்கியானலோபம் (ஐ),
 பிரதிஸோமர், 41. [893.
 பிரிப்பங்கொடிக்கேடகம், 642.
 பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 117.
 பிரமசரியம், 219.
 பிரமமுடி, 71.
 பிரமராசனர் - தபோதனர், 478.
 பிராயச்சித்தம், 277.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 46.
 பிரியம்பீர் - பிரியிர், 754.
 பிரிவாற்றதுதேவியாழ்புலம்புல், 854.
 பிரிதிமதி-விசயத்ததனுடையமனைவி,
 523. [751.
 பில்கி - சிறுதுவையாகவிட்டு, 374.
 பிழிந்துகொள்வனையபெண்மை, 439.
 பிழிப்பொலிகோதை, 735.
 பிழிபடுங்கோதைபோலாம்பெண்
 டிர் - பரத்தையர், 724.
 பிழியல் - தேன், 368.
 பிழைத்தல் - தவறுதல், 250. [480.
 பிழைப்பெய்து - பிழைப்படியது (ஐ),
 பிள்ளை-கரிக்குருவி, 132, 464; கிள்,
 303, 312. [ததல், 403.
 பிள்ளைகளுக்குக்காவலாகவிளக்குவன்
 பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 753.
 பிள்ளைப்பிடை, 691.

கருங்கு- அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . . .

பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 728.
 பிள்ளைப்பார்-கரிக்குருவி, 465; (சேவ
 கல்), 71, 75, 91, 260.
 பிளவியற்பவது, 252.
 பிளிச்சு (பிளாச்சு), 193, 194.
 பிளித்தல் - பிலித்தல், 382.
 பிளிறுவாரமுரசுத்தாளை, 755.
 பிளிறுவாரமுரசு, 65.
 பிளிறுவாரிடிமுரசு, 474.
 பிறப்பக்குகன்னடி பின்னும் நெஞ்சிற்
 றேன்றும், 71.
 பிற - இடமடச்சொல், 247.
 பிறகன், 468, 626, 821.
 பிறங்கல் - திரள், 50.
 பிறங்காது - போரது, 58.
 பிறங்கி - பெருத்து, 15.
 பிறங்கின்கெடுக்கள், 450.
 பிறத்தாளில் வெள்ளன்னியணிதல்
 மாபு, 185, 188.
 பிறத்தேன் இனிப்பிறவேன் பிறவா
 தாயைப்பெற்றேன், 738.
 பிறர்கட்டோன்றியபுதுமை (மெய்ப்
 பாடி), 229.
 பிறழ்நகையவருமை, 832.
 பிறர்மனைபிறழ்க்குமார்தர், 817.
 பிறரிளமையால்கதைபிறத்தல்,
 (மெய்) 469.
 பிறவதமல்ல - உதமல்லவாகியபிற,
 பிறவிகாதுவுரை (கை), 826. [128.
 பிறவின் - பிறவாற்றல், 291.
 பிறவினை, 66. [தல், 82.
 பிறவினை தன்வினைப்பொருளில்வரு
 பிறுண்டு, 2.
 பிறிதினியைபுரிக்கிவசேடணம், 6.
 பிறைக்கை (பா), 374.
 பிறைத்தலைஅம்பு, 343.
 பிறைபோற் குலையசிலை, 63, 637.
 பிறையணிசொண்டவண்ணல் பெண்
 ணைப்பரல்கொண்ட தெரத்தார்,
 பிறையம்பு, 670. [781.
 பிறையிறும்பு - அரிவாள், 23,
 பிறையையின் ணைவணங்கல், 168.
 பிறையடம், 57, 189, 542.

பின்பனிக்காலம், 130, 776.
 பின்பிரீங்கின் - மீண்டுபோந்தாழ்,
 பின்னிவிட்டபிழக்கை, 485. [534.
 பின்னைநான் : ஐ - அசை, 510.
 பிழகை, 640.
 பிழகைத்தெரு, 42.
 பிரதங்கி - வெளுத்து, 570.
 பிலிக்கனைகுரனாரை, 612.
 பிலிக்குடை, 263.
 பிலிசன்மாமயில் - ஆண்மயில், 76.
 பிலிவேய்த்த ஊர்திகள், 264.
 பிழை-தன்பம், 178; பிழை(வி), 336.
 பினை, 464.
 பிறின்புடைவை, 584.
 புகல் - மகிழ், 7.
 புகழ்த்தத்தன் - கீர்த்தித்தத்தன், 466.
 புகழ்ப்பஞ்சி, 257. [ன், 76.
 புகழ்வெய்யோன்-புகழைவிரும்பியவ
 புகழும்பழியுமெழுநாள், 345.
 புகழைவித்தி, 381.
 புகட்சி - விரும்பப்பண்ணல், 39.
 புகற்றம்-விரும்பப்பண்ணும், 266.
 புகன்மதிக்குழல், 565.
 புகன்றி - மகிழ்ந்து, 122. [178.
 புகன்றக - உவந்துஉவகையொழுக,
 புகிய - புக, 236.
 புகையமை, 441.
 புகையவாலியபூர்துகில், 388.
 புகையார்த்ததுகில், 674.
 புகையார்த்தபள்ளி, 462.
 புகையார்வண்ணப்பட்டு; 779.
 புகைவகை, 590, 863.
 புட்குரல்கிவித்தம், 131.
 புட்கொடியான் - இராமன், 506.
 புட்டில் - குதிரைக்கு உணவுகட்டுங்
 கருவி 565; கெச்சை, 518, 641;
 புடை - ஒலி, 868. [விரற்சூடு, 638.
 புடைக்கொண்டன, 407.
 புடைக்கொள்ளும்படி, 180.
 புடைக்கர், 32.
 புடைவைச்செப்பு, 713.
 புண்டவழுவேல், 77.
 புண்ணிடக்கொண்டவெஃதம், 89.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி கருள்

புண்ணியம் பி, 480.
 புண்ணியமுதல்வரை - புண்ணியத்
 திருக்காரணமான தன்மைபு
 புடைய, 739. [பிட்டோர், 114;
 புண்ணியர்-பார்ப்பார் சான்றோருள்
 புண்ணுத்திடுமருத்து, 571. [தல், 252.
 புன்பட்டவீரர்க்குப் பரிசாரம்செய்
 புன்பெற்றவெலினான், 734.
 புண்மதித்துடைந்தபோது, 496.
 புண்மாந்தி - தஞ்சைகையுண்டு, 818.
 புண்முழுதிமைஞ்சுன்கோட்டுப்பொ
 ருகளிற, 493.
 புண்மேற்கிழிபோற்றுமத்தல், 858.
 புண்மேற்புடை, 8.
 புணர்மருப்பியானை, 475.
 புணர்வின் இனியபலவி, 406.
 புணரிழுவுவெலி-சக்கரவாளாகிரி, 885.
 புணையின்ன அறிவின் சரணம், 120.
 புத்தச்சு, 758.
 புத்தரூர், 68.
 புத்திசேன் = புத்திசேனன் - அசல
 னுடையபுத்திரன்; இவன்சீவகன்
 தோழர்நூல்வருள் ஒருவன், சச்சுந்
 தனுடைய ஆசிரியன்மகன், 203,
 342, 507, 523, 534.
 புத்திமாசேனன்-புத்திசேனன்; மா :
 அசை, 649. [வன, 97, 98.
 புத்திரன்பிறந்தபொழுது அரசன்செய்
 புத்தத்தோறும்-வாயில்தோறும், 693.
 புதல்வர்ப்பேறு, 781.
 புதல்வம்பவந்தபுனித, 107. [733.
 புதவந்தோறும் - வாயில்தோறும்,
 புதவி-கோலந்தராசன்மனைவி, பிருது
 புதா - கதவு, 454. [விசந்தரீ, 621.
 புதிதினிட்ட: இன் - அசை, 217.
 புதுக்கச்சாரந்தபொன்வான், 501.
 புதுக்கடி புதுமணம், 581. [532.
 புதுக்கலத்தெழுந்தபாற்போல்கள்;
 புதுக்கலம்போலும் பூக்கனி ஆல்,
 புதுநீர்விழவு, 8. [613.
 புதுமணவாளப்பிள்ளைகள், 132.
 புதுமணவாளரூர், 547.
 புதுவது - புதிதாக, 397.

புய்க்கனாதுவாக்கமாட்டாமல்; 658.
 புயமுட்டி, 492.
 புயல் - நீர்; ஆகுபெயர், 177.
 புரவிக்கொட்டித்தகாதல், 169.
 புரவிதகம், 147.
 புரவியையழலாற்றல், 44.
 புரவிவட்டம் - குதிரை வட்டமாக
 ஒடுமிடம், 32, 138. [5.
 புராணப்பொருள்-பழையபெயர்நுள்,
 புரி - முத்துவடம், 189.
 புரிக்குழல், 777.
 புரிகதிர் - மிக்ககதிர், 399.
 புரிசைகீர்க்குக்காவலர், 84.
 புரித்த - விரும்புவித்த, 694.
 புரித்தன அழுத்தின, 51; புரித்தன
 புரிந்ததாமங்கள், 263. [வி], [360;
 புரிந்து, 512.
 புரிசம்பு, 202.
 புரிசெழுத்ததரோமக்காட்ட, 223.
 புரிவளர்குழல், 43.
 புருடவேதம் (ஐஜ), 893.
 புராவித்ததுரைமோ - கூறுபட்டு
 ல்லாமவேறுபடுத்திச்சொல், 507.
 புரோசைக்கயித - வானைக்கழுத்திற்
 கட்டுக்கயித, 470, 536.
 புரோசுண்பாத்திரம், 710.
 புல்லரிசி, 420.
 புல்லிதழ், 667.
 புல்லுகைவிடாது, 489.
 புல்லுயிர், 105.
 புல்லு வந்தெனும், 309. [729.
 புல்லென்ன - பொலிவழித்ததோன்ற,
 புலக்கடல் - விடயக்கடல், 913.
 புலம் - குறிஞ்சிநிலம், 20.
 புலம்ப - துளிப்ப, 604.
 புலம்பலர் - வெரை, 606.
 புலம்பித்தோன்றல் (மெய்), 300.
 புலம்பு-குற்றம், 607; வெறுப்பு, 251.
 புலம்புதல்வேண்டா, 506.
 புலம்புவித்த - அவசமாக்கி, 725.
 புலமகள் - நாமகள், 15, 482, 746.
 புலமைதனுக்கி, 270.
 புலந்தது-தெளிந்தது, 412.

கருவியும் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி...

புலவன்: சித்திரித்தசிலம்பு, 165.
 புலவிப்பொழுது, 406.
 புலவு - குருதி (ஆகுபெயர்), 93.
 புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவு
 மாய் ஆசரத்தின்பாற்படுங்கைக்
 கிளை, 302.
 புலர், 567.
 புலாச்சலைத் திகழும்வைவேல், 567.
 புலி, 619. [862.
 புலிக்கண் போலும் கருணைக்கிழங்கு,
 புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்
 கும் (புற), 366.
 புலிக்குழாத்தித்தி, 512.
 புலிகாண்கலையிற் புலம்பி, 636.
 புலிநிழற்பட்டமான், 854.
 புலிப்பொறிப்போர்வை, 84.
 புலிமுகப்பு-அரண்மனைவாயில், 536.
 புலியுணையதாகம், 216.
 புலியாப்புறத்திக்கொண்டேன்-புலி
 கைய அகப்படுத்திக்கொண்டேன்,
 புலியின் இயல்பு, 512. [636.
 புலியைவா லுருவிலிட்டதப்பும், 636.
 புலியைடுவன்தர ஏறு, 842.
 புலி வீரர்க்கு, 642.
 புலைமகன், 865.
 புழுக்கல் - புழுக்கியது; உணவு, 865.
 புழுக்குகோதை, 721.
 புழுப்பயில்சேன், 818.
 புழைக்கழிட, 475.
 புள் - வளை, 747. [வன், 139.
 புள்மொழிந்தான் - நிமித்தங்கூறின்
 புள்ளணிகிடங்கு, 170. [237.
 புள்ளிரைப்பன்ன பொற்றார்ப்பு ர வி,
 புள்ளும் நிமித்தமும், 629.
 புள்ளுவுமகன் - வேடன்; புள்ளினு
 கையைத் தன்னிடத்துடையவன்,
 புள்ளுவர் - வேடர், 850. [532.
 புளகம் - கண்ணாடி, 248, 543.
 புளி - புள்ளி, 132.
 புளிங்கறி, 282.
 புளித்தல் - தன்மைநிரிதல், 585.
 புற்கந்தைத்திறி, 902.
 புற்கென - பொல்லாததாக, 816.

புற்றிடைவெகுளிநாகம், 382.
 புறக்கணித்து-திரியப்பார்த்து, 441,
 புறக்கொடை, 238, 422. [686.
 புறங்காப்ப - காப்ப, 328.
 புறங்கொடுத்திட்டது, 634. [680.
 புறஞ்செய்க : காத்தருளுவீராக,
 புறஞ்செய்ச்சிதைதல், (மெய்) 300.
 புறஞ்சொல்லென்னும்பெருநிமிது,
 488.
 புறஞ்சொற்கூர்முள்மத்திகை, 817.
 புறத்தின்மேகலை, 146.
 புறந்தந்தான் - விட்டவன், 80.
 புறந்தரல் - பாதுகாத்தல், 99, 821.
 புறநகர், 474.
 புறப்படைவீடு & புறநகர், 32.
 புறப்பொருள், 329. [743; வீரர், 328.
 புறம்-இறையிலிநிலம், 29, 740, 742,
 புறம்பணை - நகரத்திற்குப் புறம்பே
 அணைந்த மருதநிலம், 32, 34.
 புறவம் - புற, 422.
 புறவிதழ், 667.
 புற, 27, 45, 422.
 புறத்தலை - சிறியதலை, 141.
 புன்கம்பூ, 483.
 புன்றலைவேடன், 141.
 புன்னூதர், 899, 900.
 புன்னிலத்திட்டலித்து, 818.
 புன்னைமரம், 29.
 புனத்திடைமயிலனாள், 504, [643.
 புனல்மறலுமாரந்தரிப்போர்செய்தார்,
 புனலாட்டு, 9, 321.
 புனற்கன்னிகொண்டழிந்தது, 18.
 புனிற்றுப்பால்பிவிற்றி, 732.
 பூக்கொசிந்தகொம்பு, 600.
 பூக்கொடிச்சிம்பம், 325.
 பூச்சிதமல், 197.
 பூச்சுமை, 253.
 பூசல் - பெரும்பொர், 134. [387.
 பூசுத்து - பூசுந்தொழிலுமுடித்து,
 பூசி - வாய்பூசி, 589, 718, 792.
 பூசினோரான்டு ஒழிவன்னி விடாது
 காறும்வாசம், 793. [555.
 பூசுசாந்தாற்றி - சிந்துலவட்டம்,

பூசுதல் - கழுவுதல், 521.
 பூசுறுப்பூதி - கைசெய்தபூதி, 289.
 பூசை - பூனை, 553.
 பூஞ்சிகை, 64, 332, 706, 744, 793.
 பூட்சி-பூணுதல், 120; மேற்கோள்,
 பூட்சிசெய்யுதல், 522. [384.
 பூண் - ஆபரணம், 156; கவசம்,
 . 84, 654.
 பூண்களைவரையரம்புகொடுத்தல்,
 பூண்பிறழ்வு, 585. [751.
 பூணி - ஒருவகைப்பூவகை, 612.
 பூணுறின் - மூயக்கமிறுகின், 402.
 பூத்திடுவவழும்போர்வை, 555.
 பூத்தகோங்கு, 132, 650.
 பூத்தலைவாரணப்போர், 42.
 பூத்தின்றுசேதாப்பொழிந்ததின்பால்,
 பூத்தொழியாப்பிண்டி, 431. [125.
 பூந்தட்டிப்போலும்பொழில், 361.
 பூந்தலிசு, 217, 676. [540.
 பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகிற்புகை,
 பூப்பரிந்த, 761.
 பூப்பலி, 885.
 பூம்பந்து, 484.
 பூம்பந்தையெறிவார், 735.
 பூம்பெய்கோதை, 675.
 பூம்பொருக்கு - பூவாடல், 190.
 பூமகட்புணர்ந்தவன், 684.
 பூமகண்மருங்குல்போற்குயிற்றியநக
 பூமகள்-செல்வம், 94, 228. [ர, 695.
 பூமழைமுனைவன் - அருகன், 566.
 பூமனம்புனைதலின்றி - பூவும்புனைத
 பூமாலை, 484. [வின்றி, 469.
 பூமாலைச்செப்பு, 256.
 பூமாலைத்தோணி, 293.
 பூமாலை பஞ்சில்வீழ்தல்போல், 95.
 பூமிதேவி, 645, 672. [828.
 பூமிமாதிலகம் - பவணமாதேவனகர்,
 பூமிமேல்நிலகம்வைத்தனையது, 426.
 பூமியும்போதை ஆற்றற்குந்தன்மை,
 301
 பூணசேனன் - கட்டியக்காரனுடை
 யபடைத்தலைவன், 659, 660.
 பூரித்து, 660, 733.

பூவகை, 483.
 பூவடர், 59.
 பூவணிந்தவேல், 751.
 பூவனை, 679. [விஞ்சி, 393.
 பூவார்சோலை : அர் - பகுதிப்பொருள்
 பூவரம்பாய்கோதை, 334.
 பூவாலாக்கினமது, 358.
 பூலிந்தேன், 734.
 பூலின்றுபிறந்ததோன்றற்புண்ணிய
 ன் - மூருகன், 400. [சகம், 571.
 பூவுண்டகண்ணன் : உண்ட-உலமவா
 பூவுண்வண்டனகொப்பு, 310.
 பூவையசீர்க்கறித்தார், 723.
 பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்பழை முகம்
 வைத்து, 723.
 பூவொடுபுரையுஞ்சாயல், 428. [29.
 பூழ் - குழம்பூழ்ப்பதவை, காடை,
 பூழைமெல்லனை, 476.
 பெட்டை - விரும்பியது, 560.
 பெட்டைச்சிங்கம், 233, 326.
 பெட்ப - மிசு, 487.
 பெடைமயிற்சாயலான், 510.
 பெண்கள்கொண்டவிடர் : பெண்கள் -
 சாதிப்பன்மை, 275.
 பெண்டிரிப்பெரியகோற்றான், 735.
 பெண்டிருமாண்மைவெளிப்பெறுந்
 தி, 155, 180.
 பெண்ணருங்கலம், 64. [584.
 பெண்ணலங்காதலிப்பேயுமியின்,
 பெண்ணிநகாட்டில், 409.
 பெண்ணிப்பேதையரில்லலை, 409.
 பெண்ணினின்பம்பெரிது (பெண்
 னின்), 78. [சாதல் நன்ற, 296.
 பெண்ணுயிரவலகோக்கிவாழ்தலினும்
 பெண்ணைத்திரட்டாமம் - லனைபோன்ற
 திரண்டமாலை, 676, 679, 685.
 பெண்பால், 835. [நான், 570.
 பெண்பாலவர்க்கணியாய்ப்பிரியாத்
 பெண்பிறப்புக்குஇனிது, 385.
 பெண்மயம் - பெண் தன்மை, 74.
 பெண்மயமோபெரிதே : (இ-வியப்பு,
 ஏ-ஈற்றகை), 74.
 பெண்மை - அமைதித்தன்மை, 112.

கச்சு அரும்பதமுதலியுவற்றின் அகராதி . . .

பெண்மைப்பெருவிளக்காதின்துள், 27. [755].
 பெண்மையைப் பெண்மையின்துள்,
 பெண்வழிப்பாதுவாதுபெருமை,
 பெயர் - புது, 67, 406. [30],
 பெயர்ச்சுமத்த ஆழி, 101.
 பெயர்த்திசொல், 519, 623.
 பெயர்பொறித்தலுல்ல, 377.
 பெயர்பொறித்தமோதிரம், 314.
 பெயர்மாத்திரை, 194; 436, 444.
 பெயரொச்சம் சிலப்பெயர்கொள்ளல்,
 பெயரொச்சமுத்பு, 42. [523].
 பெரிதுமேகாண்: உம் - இசைநிறை,
 334. [அமைபுமோ, 717].
 பெரியார்செய்யடைந்தார்விட்டுநீங்க
 பெரியவர்கெண்மை, 793.
 பெரியோர்பெருமான்-பிரமன், 600.
 பெருகுமாயிருத்தது, 478.
 பெருங்கணி, 696.
 பெருங்காயத்தின்குழம்பைப் பூசிய
 இரும்புவலிசாதல், 242.
 பெருங்குடியர் - ஒருவகைவணிகர்,
 பெருஞ்சிறுவர்ப்பயத்திர், 753. [514].
 பெருந்தகு குறற்கு, 855. [61].
 பெருந்திண்பாற்பெய்கத்தருவம்,
 பெருந்திருவி, 572.
 பெருந்துருத்தியன்னகவுள யாணை,
 பெருமபி, 846. [861].
 பெருகவை, 379.
 பெரும்பாம்பு, 37, 664.
 பெரும்புணையாயதோழன், 742.
 பெரும்பெயர்ப்பிரமன், 67.
 பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெரு
 மகனாக்கம்போல, 730.
 பெரும்பொருள், 61.
 பெருமதன் - அரசன், 60, 530, 531.
 பெருமகிழுவகை, 738.
 பெருமங்கலம்பாடுவார், 98.
 பெருமாட்டி, 752.
 பெருமான்: எனகவொற்றுப் பெண்
 பாலுணர்த்தியது, 754.
 பெருமை-அருமை, 500. [4], 374.
 பெருமைபற்றியமருட்டை (மெய்ப்பா

பெருவலி, 655. [602].
 பெருவளைப்பிட்டுக்காதத்தகற்பிது,
 பெறுத்தின, 57.
 பெறுதற்கருமை, 796. [123].
 பேசலோமும்: ஒடு - உடனிகழ்ச்சி,
 பேசுமேற்றேன் - பேசுதலையறியேன்,
 82. [அ, 231, 232, 233].
 பேதம் - நால்வகைபாயத்துளொன்
 பேது - மயக்கம், 320, 402, 560,
 582, 591; வருத்தம், 560, 619.
 பேதுசெய்யினிப்பெரும்புலி, 798.
 பேதுமுகின்ற - இன்மைபிறுமயக்
 குகின்ற, 733. [சப்பு, 604].
 பேதுமறுசப்பு - இடைமுரியுமறு
 பேதைமூல்லை, 509.
 பேதையாரொடும் பெண்ணெடும்பே
 சன்மின், 530. [354].
 பேத்தருபெயர் - அச்சத்தரும்பெய்,
 பெய்கள்தண்டித்தற்குரியன், 233.
 பெய்கள், 233.
 பெய்ககர், 355. [417].
 பேர்-பெயர்; மருஉ (எதுகை), 60,
 பேர்கொடுத்தார் பெண்ணென்றார்,
 பேர்த்து, 516. [572].
 பேரணி-ஒருவகைச்சேனை, 88, 404.
 பேரணிகலம், 676.
 பேராள - கழிகண்ணோட்டம், 64.
 பேரன்பெனப்படும் எரி, 476.
 பேராலவட்டம், 556.
 பேரியாழ், 166, 186.
 பேரெலி, 554.
 பேதை - பெட்டி, 41, 174.
 பைங்கண்மா - நாலி, 827.
 பைத்து-படம்விரித்து, 10, 175;
 பொங்கி, 517.
 பைந்தாகப்பள்ளிமணிவண்ணன், 10.
 பைப்பயக்கழிய, 798.
 பைம்பொற்புளக்களிறுநீன், 543.
 பைம்பொடுகு, ஒடு - எண்ணெடு,
 பையண்குதம், 127. [182].
 பையமெல்ல, 870.
 பையாலிழங்கப்பட்டமதியம், 451.
 பையுடையாக்கையர், 360.

பையென, 162, 354.
 பொங்க - எழுந்தறித, 298; மிகுத்
 தக்காட்ட, 197.
 பொங்கல் - பெருமை, 812.
 பொடித்தல் - தோன்றுதல், 611.
 பொத்தகம், 584.
 பொத்திவுத்துலையுமாந்தை-பொந்தா
 • கியு இல்லிலேவசிக்கும் ஆந்தை,
 பொத்தும் தும்லாணை, 723. [411.
 பொதியலிழ்மாலை, 426.
 பொதியிலாரம், 634. [856.
 பொதிர்த்தன - புடைக்கொண்டன,
 பொதிர்த்த - வீங்கின, 407.
 பொதிர்ப்பு - புடைக்கொள்ள, 180;
 440, 804.
 பொதுநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுக்கொ
 ள்ளாதபார்வை, 321.
 பொதுமயர் - இளமரச்செறிவு, 786.
 பொதுமபு - குறுங்காடு, 882.
 பொம்மல் - பெருமை, 438.
 பொழ்மெலோதி, 490, 683.
 பொம்மென - கடுக, 105, 562.
 பொய்க்கத்தட்டல், 535. [107, 352.
 பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை,
 பொய்கைகளின்வளம், 31.
 பொய்கைப்பூமகள், 401.
 பொய்கைப்போர்வை - பொய்கைவடி
 வாக எழுதினபடாம், 312.
 பொய்கை பார்ப்பெழ, 23. [798.
 பொய்கையுள்மலர் - தாமரைமலர்,
 பொய்கைவிறந்ததுக்கண்டேன்,
 பொய்கைவினையாட்டு, 292. [602.
 பொய்நக்கைமாரர்கள், 736.
 பொய்நாட்டு - பொய்யாகநாட்டிக்
 கொள்ளப்பட்டது, 479.
 பொய்யாமை, 832.
 பொர - எதிர்த்தற்கு, 144.
 பொரிக்கழி, 862.
 பொரியரைஞாழல், 162. [374, 553.
 பொருக்கு - பொருவுக்கு - ஒப்புக்கு,
 பொருக்குன்று - மேரு, 849.
 பொருதல் - தடவுதல், 524.
 பொருத்தச்சுமல், 467.

பொருள் - ஏர்க்களம்பாடுவோர், போள்
 க்களப்பாடுவோர், பாணிபாடுவோ
 ரெனமுன் துவணையினர், 25. [207.
 பொருமுகவெழிணி - ஒருவணைத்தினை
 பொருவிற்றுகம்பி - உவமிக்கின் தழம்பி,
 பொருவெண்பொற்குடம், 698, 601.
 பொருள் - காரியம், 86, 185, 345,
 534, 538, 607; சுணங்கு, 144;
 தருமம், 121, 858. தன்மை, 260;
 தூம்பொருள், 825. பிள்ளை, 85.
 பொருள்செய்வார்க்கும் - திடம், உம் -
 இழிவுசிறப்பு, 30.
 பொருளின் பெருமை, 560.
 பொருளுடைவாய்மொழி, 107.
 பொருளுரை - காரியவார்த்தை, 1337;
 மந்திரம், 504.
 பொல்லாக்கை, 630. [633.
 பொல்லாமுத்து - துணிபிடாதமுத்து,
 பொல்லாமை, 221.
 பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,
 பொலி, 24. [85:
 பொலிசை - இலாபம், 734.
 பொழிந்துகூதல்பூண்டு, 439.
 பொழிந்விண்டி - சோலையாகிய ஆசோ
 கமரம், 751.
 பொழுது - சூரியன், 511.
 பொழுதுபோக்கல், 52.
 பொழுதுபோய்ப்பட்டபின்னற, 511.
 பொள்ளென, 81. [இருகுழாய், 679.
 பொற்கழிகை - பொன்போர்த்தழை
 பொற்கண்ணடி, 192, 543.
 பொற்கண்ணி, 44, 90.
 பொற்கத்தி - காலிதனுடையது, 717.
 பொற்கலம், 126.
 பொற்குடங்கள், 697.
 பொற்குடத்தை மணிகளால்சிரப்பிய
 துபோல் உடம்பைக் குணங்களால்
 சிரப்பி, 763.
 பொற்குவடி - குடவரை, 822.
 பொற்குன் மந்தலிதிறந்திட்டு, 97.
 பொற்குன்மனையான், 575.
 பொற்கொடி, 268.
 பொற்சாரம், 671.

கட்சை அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பொற்சிலிகை, 263.
 பொற்சின்னம் - வெட்டப்பட்டபொ
 பொற்சின்னம், 634. [நகடு, 665.
 பொற்செய்யுள், 344.
 பொற்பட்டம், 373, 677.
 பொற்புகை, 625, 630.
 பொற்புகைப்புரவி, 177.
 பொற்புண்டி, 632.
 பொற்புதிருவு, 4. [யில், 543.
 பொற்புகைக்கொண்டியுள், 630.
 பொற்புகை, 115, 126.
 பொற்புகைப்பொன்னுலும் பெற்ற வி
 உவைத்தியுள், 380. [கமத்தல், 716.
 பொற்பொடியால் திருவின்வடிவம் அ
 பொற்ற சகலம், 270 ; பொற்பென்
 னும் உரிச்சொல்திரிந்தது, 722.
 பொற்றகடுகளை வாயுள் இட்டுத் தலை
 வளைவாழ்த்தல் (உலோகாபிசா
 பொற்றசின்னம், 270. [ரம்), 240.
 பொற்றதாடிமை, 793.
 பொற்றது - பொலிவுபெற்றது, 649.
 பொற்றாடி, 210.
 பொற்றாடிமையிற்றது, 148.
 பொற்றாடிப்புவி, 237.
 பொற்றாடி, 355.
 பொற்றாடி, 693.
 பொற்றாடி, 707.
 பொற்றாடி - பொன்வடம், 618.
 பொறி-அறிவு, 75, 637; உத்தமஇல
 க்கணம், 396; ஒளி, 19; தழும்பு,
 634; தீவினை, 668; கல்வினை,
 401, 505, 638; பட்டம், 523;
 முத்திரை, 545; யத்திரம், 7, 75,
 837; வரி, 84.
 பொறிக்கலாபமஞ்சு, 330.
 பொறிகளா ளுத்து, 119.
 பொறிஞலாய்க்கிடந்தமார்பிப்புண்ணி
 பொறித்து, 174வினை, 664. [யன், 499.
 பொறித்திரிபுன்றிமுன்று, 637.
 பொறித்து, 703.
 பொறித்துவருகக்கோற்று, 531.
 பொறிப்ப - தெறிப்ப, 20.
 பொறிப்பன்றித்திரித்து, 638.

பொறிமஞ்சு, 7.
 பொறிமயிர்ப்புறவம், 176.
 பொறிமாண்கலம், 9.
 பொறிமுதல் - உயிர், 148.
 பொறியறுபாலை, 105.
 பொறியலாநேன், 505.
 பொறியின்வகைவண்ணம், 259.
 பொறியின்வேலி: இன்-சாரியை, 292.
 பொறியிருக்கம்-தோக நின் றுன்,
 பொறியினியல்பு, 504. [401.
 பொறியினேறுண்டு, 633.
 பொறியெனும்பெயரஐவாயிப்பொங்க
 முலாறு, 119.
 பொறியெனும்பெயரஐ, 622.
 பொறியைநீக்கு, 622.
 பொறியொற்றிக்கொண்டான், 503.
 பொறிவரம்பாடிய, 739.
 பொறைவிலங்கு உயிர்த்தன், 564.
 பொன்-ஆபரணம், 372; பசப்பு, 448;
 திரு, 685; பெறுதற்கருமை, 688.
 பொன்ஒன்றரைக்கோடி, 603. [744.
 பொன்இளர்ப்புழுடி - பொன்னுலகு,
 பொன்செய்க்கொருப்பு, 28.
 பொன்செய்க்காணிக்குஞ்சியைக்கட்டி;
 பொன்னாண், 659, 704. [661.
 பொன்செய்க்கத்தாமம் - பொற்றகட்
 கை ஒப்பஞ்செய்தமாலை, 848.
 பொன்புனைபுகை, 176.
 பொன்மரம், 907. [ஞன், 752.
 பொன்மாரியை உலகமுண்ணச்சித்தி
 பொன்மாலை, 110, 192, 427.
 பொன்மேகலை, 209. [சோறு, 282.
 பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்
 பொன்வான், 501.
 பொன்வான்வெம்பப்பிடித்து, 670.
 பொன்வியக்கும் நிறத்தான், 574.
 பொன்விளக்கு, 315.
 பொன்விளக்கி, 38, 155.
 பொன்மக்கெட்டது, 127.
 பொன்மருமாரியைவண்கை, 290. [653.
 பொன்றழவரைப்புவிப்போத்தென்,
 பொன்றஞ்சாகம்-திருத்தங்குமார்பு,
 277, 304, 560.

பொன்றுஞ்சுமார்பன், 9.
 பொன்றோட்டோம் (குளுமடி), 594.
 பொன்னகர்-இராசமாரபும், 47.
 பொன்னகலார்த்த தூண், 709.
 பொன்னகலுடம்பு-பொலிவெய்தி,
 பொன்னசம்பு, 17. [620.
 பொன்னசம்புகான்று ஒழுதி, 369.
 பொன்னடர் - பொந்தகடு, 573.
 பொன்னடிபோற்றி, 547.
 பொன்னணிதிரியஞ்செல்வன் - சக்க
 ரவர்த்தி, 360.
 பொன்னணிபகழி, 243. [650.
 பொன்னணிபுளகம்பேயந்தயானை,
 பொன்னணிமார்பன், 257.
 பொன்னரிமாரி, 110, 280, 408,
 439, 731, 770, 822.
 பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்
 பொன்னஹை, 76, 591. [பும், 848.
 பொன்னாட்சி-விபாழக்கிழமை, 190.
 பொன்னாண், 324.
 பொன்னாண் குழலைக் கட்டல், 296.
 பொன்னாரமார்பன், 284.
 பொன்னாரிஞ்சி-சமவசரணம், 370.
 பொன்னாலவட்டம், 490. [458.
 பொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றை,
 பொன்னிலேயிறத்தல் - ஹிரண்யகர்
 ப்பம்; தானஹைமாத் திரியென்ற
 வடநூலிந்தகற்புடும், 278.
 பொன்னிழைசுடருமேனி, 137.
 பொன்னிதக்குன்றம், 652. [688.
 பொன்னிழை - பெறுதற்கரியநிறை,
 பொன்னிழைநீட்டியுக்கற்பு, 375.
 பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம், மேலான
 உடம்பு, 103.
 பொன்னுவெள்ளியும்புணர்ந்தென
 வயிற்றகம்பொருந்தி, 798.
 பொன்னுயிர்-தேவருயிர், 289, 835,
 பொன்னுக்கம், 165. [902, 903.
 பொன்னிலகிணியிதின் ததேவன், 670.
 பொன்னுளேயிறந்தபொன் - ஓடவை
 பொன்னாசி, 117. [த்தபொன், 415.
 பொன்னார்கழலான், 11.
 பொன்னால், 726.

பொன்னெழிஞ்சுன்றனன், 725.
 பொன்னெயில்வட்டம் - சமவசரண
 ம் (ஹை), 120, 262, 370. [82.
 பொன்னெலம்விழிந்துழிப்பாலிடி,
 பொன்னெழுதப்பட்டமாரி, 679.
 பொன்னெறிமணியிற் குழல்புறம்பு
 டைப்ப ஓடி, 729.
 பெரன்னெவிட்டசாயல் - திருநெல்
 கடத்தமென்மை, 218.
 பொன்னெழுக்குன்று, 156.
 பொன்னெலை (ஆடவரணி), 117, 208,
 494, 568, 653, 731. [116, 911.
 பொன்னெகாடி - பொற்கொடி, 61,
 போக்கில்லாததருவழி, 363.
 போக்கு - மீட்சி, 382, 636, 645.
 போக்குதல் - உணர்த்தல், 271.
 போக்கலப்பை - போகத்திற்குரிய
 யாழ்முதலியலற்றையிட்டபெட்டி,
 போகட்டவுடம்பு, 289. [264.
 போகட்டு, 282.
 போகடா, 631.
 போகடாய்-போகவிடாய் (வி), 403.
 போகடுவித்தல், 464.
 போகத்துநெறி, 228.
 போகதுகரும்பரத்தையர், 118.
 போகடியி, 744.
 போகடியிப்போகம், 173.
 போகடியியார், 61.
 போகம், 703.
 போகமகளிர், 630. [மான், 114.
 போகமீன் மபுண்ணியன் - சிவபெரு
 போகார்தராயம், 895.
 போகாயர்நீள்கழை, 420.
 போகாய்மதியம், 217.
 போகோட்டோம்-போகவொட்டோ
 ம் (வி), 594, 631.
 போக்கோள் - போக்கள், 140.
 போத்த - எருது, 518.
 போதக - போதக, 145.
 போதகம், 33, 264. [474.
 போதர்வான் - போதருவான் (வி),
 போதர்வேன் - மீள்வேன், 579.
 போதனைபுரத்துவேந்தன், 634.

கச்ச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

போதி - அவதிஞானம், 288 ; ஞானம் 116.
 போது - அலர்ஜினி மருகை, 366.
 பொதுலாங்கண்ணிமைந்தர், 214.
 பொம்மொருள்கள் போகும், 259.
 போர்மினம்: அம் - அமை, 416.
 போர் - குவியல், 465.
 • போர்க்கலாம், 189.
 போர்க்களத்தப்பாலம், 251.
 • போர்க்களம் வீரகுடய ஆண்மை
 தோற்றம் நிலைக்கண்ணடி, 664.
 போர்க்களவருணை, 645.
 போர்க்கோலம், 679.
 • போர்த்தகல்விசும்பு, 637.
 • போர்த்திதம், 490, 491, 492.
 • போர்ப்பண்ணமைத்த, 139.
 போர்பு - நெம்போர், 24.
 போர்வை - உறை, 84.
 போரிக்கண்ணிமைத்தல்குற்றம்,
 போரிற்குளக்குவம், 195. [652.
 போரின்முழங்கும்புரவி: இன்-ஏது,
 போருக்கிடாக, 130. [636.
 • போலா - போன்று, 138.
 போலும் (ஒப்பில்போல), 69.
 போலொத்த, 458, 655.
 போவர் - உணர்த்துவர், 271.
 போவுடம்புவாமுயிர், 332.
 போழ்தல் - கெடுத்தல், 615.
 • போழ்த்த - பிளந்து, 76. [806.
 போழ்மதிபோற்கூறும்பு - தோட்டி,
 போற்றல் - விரும்பல், 107.
 போற்றி-பரிகாரம், 84; பாதுகாத்த
 க்கொன், 503; வியக்கொன், 547;
 விரும்பி, 114, 680.
 போற்ற - திருவுணம்பற்று, 134.
 போன்ம் - போலும், 44.
 • போனிதம்-பொன்னிதம் (வி), 243.
 • மக்கட்கதித்துன்பம், 808.
 மக்கள், 739.
 மக, 553. [524.
 மகஉவாற் குலத்தாய்கமைபெறல்,
 மகன்மாக்குழாம், 554.
 மகதகாடு, 882.

மகதகாசன், 634.
 மகதையார்கோன், 652.
 மகப்பயங்க்தோர்க்குப்பயங்க்தொழுதே
 பால்சுவாது, 97.
 மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் இ
 டையில் ஒட்டினசலாகை, 780.
 மகரப்பெழுவாயமதனன், 81.
 மகரம் - ஒருவகைத்தோளினி, 56,
 மகரயாழ், 186. [57; 703.
 மகரவாய்போழ்த்துத்தம், 55.
 மகரவினை, 185, 203, 576. [87.
 மகரவொற்றுவண்ணத்திற்குடுத்தல்,
 மகள் - மனைவி, 13.
 மகளிர் உற்றவர்க்குரியர், 397.
 மகளிர்க்குச்சுமைத்தமது, 62.
 மகளிர்கடன், 412. [556.
 மகளிர் கண் இடறூடல்நன்னிமித்தம்,
 மகளிர் கற்பியிக்குதியால் வஞ்சினங்
 கூறல், 651. [785.
 மகளிர்கூந்தல்முடிக்குக்குயில், 305,
 மகளிர்கொப்புளித்தலால் மலரு
 மரங்கள், 29.
 மகளிர் சாந்தரைத்தல், 696.
 மகளிர் சித்திரமெழுதல், 333.
 மகளிர் தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொழு
 முதலில் அரும்பியபோது அதற்கு
 விழாச்செய்தல்மாபு, 377.
 மகளிர் பந்தாடல், 44.
 மகளிர் பலவகை, 676.
 மகளிர் புலம்பல், 123.
 மகளிர் பொழில்விளையாடல், 391.
 மகளிர் மாமைபோலுநியது தக்க
 காடு, 424.
 மகளிர் முத்துக்கோத்தல், 333.
 மகளிர் மூவகையினர், 729.
 மகளிர் விளையாட்டு, 785.
 மகளிராடுக்கழற்காய், 660.
 மகளிராடுண்ணசல், 655.
 மகளிரியல்பு, 468.
 மகளிருள்திருவன்னுள், 256.
 மகளிரைவசிகரிப்பதொருமந்திரம்,
 469.
 மகன்வாழ்கனத்தாய்கோற்றல், 7.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪௫

மகனில்-நீர்ப்பதவைக்குள்ளே, 523. [96, 372.
மகாவிரதங்கள் தூறு கோடி (ஐ),
மகிழ்ச்சிக்குறிப்பி, 276. [817.
மகிழ்ச்சியாக் கூத்தாடுதல், 896.
மகிழ்தூங்க - மகிழ்ச்சிசெறிய, 183.
மகிழ்ந்து - விரும்பி, 786.
மகிழ்வாரை - மகிழ்வடக்காத, 54.
மகிழம்பூ, 483.
மகிழம்பூவுக்குச்சிலம்பி, 612.
மங்கலக்கடிப்பு, 152.
மங்கலக்கருவி-வபனக்கத்தி, 696.
மங்கலக்கூற்று, 608.
மங்கலத்தனில் - வெண்ணிலில், 344.
மங்கலப்பெருக்கணி, 696.
மங்கலமணிச்சீப்பு, 702.
மங்கலமாபு, 623.
மங்கலவணி - வெள்ளணி, 185.
மங்கலவள்ளைவழித்த - சந்தனத்தா
லே மெழுதி, 433.
மங்குல் - இருள், 471.
மச்சாரி - கொசுருவலை, 256.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 273.
மஞ்சிக்கக்கேடனான் - ரோவிதருட்சிற
தோன், 718.
மஞ்சிக்கை = மஜ்ஜிகா (கன்னடம்)-கா
தணி, 690.
மஞ்சிவர்குன்று கொடியணிந்தயானை
க்கு, 645.
மஞ்சு - வெண்மேகம், 109, 827.
மஞ்சுவயிறழிந்த-மேகக்கருக்கலங்கி,
மஞ்சை, 26, 895, 281. [177.
மஞ்சைப்பொறி, 7.
மஞ்சைபூர்த்திரிந்தமால் - முருகன்,
மட்டத்தருத்தி, 33, 293. [90.
மட்டித்தார் - பூசினார், 300.
மட்டித்த - பூசி, 190, 808.
மட்டு, 721. [730.
மட்டொளித்தன்னுமார்த்தர்மாபு,
மடக்கினி, 488.
மடக்கரு-மடக்கரு (வி), 650.
மடக்கல், 128.
மடக்கனெகியர், 166.

மடத்தகையவள்ளோடும்-மடத்தகைய
வளை (ஓடு - உருபுமயக்கம்; உம்-
அகசி), 352. [301.
மடந்தபவிராத் தல் (மெய்ப்பிராடு),
மடந்தைகொல்கொன், 596.
மடநடை - மென்னடை, 617.
மடப்படல் - மடம்படல் (வி), 562.
மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்
டது விடாம, 112.
மடல் - வானிழம்பு, 786.
மடலணிபெண்ணையின் மணிமருள்
குரும்பை, 596.
மடலிவிருந்தசாந்து, 344.
மடலூர்தல், 302.
மடலெழுத்தலருங்கமுது, 595.
மடவாய்க்கு - உனக்கு, 74.
மடவார் - மூடர், 157.
மடவார்க்கு அச்சத்தால் வாய்துடித்
மடற்பனை, 727. [தல், 675.
மடித்திப்பின், 157.
மடிந்து, 891.
மடியிருந்துதிருடைமாக்கனடி, 695.
மடு, 708.
மடுத்தல் - நெருங்குதல், 264, 357.
மடைதூல்-பாகசாத்திரம், 45.
மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலவேல், 92.
மண் - மார்ச்சனை, 721.
மண்கணைமுழுவம், 192.
மண்கருதும்வேலான், 365. [வன், 74.
மண்கனிப்பான் - மண்ணையருக்குப
மண்கொண்டவேலான், 680.
மண்கொள்வேல்மன்னர், 746.
மண்டப்பள்ளிக்கதை, 475.
மண்டமர், 473.
மண்டலம் - குதிரைக்கதி, வட்டக்
கூடை (பா), 206, 244, 263,
319, 569.
மண்டலமுத்த - வட்டமானமுத்து
மண்டலிப்பகம்பு, 379. [மால், 296.
மண்டிய, 640.
மண்டினார் - மிக்குச்சென்றார், 131.
மண்ணகம்வளருந்தோளான், 66.
மண்ணாவெற்கன், 497.

கட்சி அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . . .

மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 46, 224;
 மஞ்சளாமிடுதல்; கடைதலுமாம்,
 497, 710.
 மண்ணுநீர் - மஞ்சளநீர், 372, 696.
 மண்ணுநீர்மருள ஆட்டி, 672.
 மண்ணுநீராட்டினர், 704.
 மண்ணுநீநாடி, 751.
 மண்ணுப்பெய்து-குளிப்பாட்டி, 398.
 மண்ணுதுப்ப நீராட்ட, 679. [515].
 மண்ணெலாஞ்செல்லின் தமகிழ்ச்சி,
 மண்பகலிழக்குஞ்சிங்கம், 650.
 மண்ப்த்து, 698. [ய், 734].
 மண்பெற்ற ஆயுள்பெற்ற மண்ணுவா
 மண்மல்குதாரான், 528.
 மணநரம்புக்குளினுள், 479.
 மணநிலைவகையிற் பிறந்தபெண்பாலா
 ன் - பரத்தையர், 732.
 மணப்பந்தர், 707.
 மணம்புகுத்துக்கொம்பு, 26.
 மணமகள், 36.
 மணமகளிர், 482.
 மணமகளிர் போன் தனகாடு, 262.
 மணமகள், 633.
 மணமுரணைதல், 690.
 மணவரை, 256, 326.
 மணி - உருண்டை, 296 ; பளிக்கு,
 452; மாணிக்கம், 283.
 மணிக்கட்டிலி, 256.
 யணிக்கய்து, 296.
 மணிக்கலத்தமிர்தனையமாண்பு, 352.
 மணிக்குடம், 693, 701, 720.
 மணிக்குடம் மதிக்கு, 452.
 மணிக்குடை, 175.
 மணிக்கூடம், 698.
 மணிக்கைக்கண்ணாடி, 692.
 மணிக்கைமத்திகை, 216, 556.
 மணிக்கைவெண்கவரி, 684.
 மணிகளின் வகை, 41.
 மணிகதல்கு, 610.
 மணிகிளொலி, 701.
 மணிச்சுண்ணம், 191.
 மணிச்செப்பிவாசம், 792.
 மணிச்செப்பு, 64, 192, 713.

மணிச்செலிப்படியகம், 712.
 மணிசெய்கந்து, 298.
 மணித்தாலம், 717.
 மணித்துணரணையக்குஞ்சி, 817.
 மணித்துண் ஒருதுறு, 707.
 மணித்துண்கூர் நான்கு, 698.
 மணிதெளித்தனையசனை, 459.
 மணிகாகர், 70.
 மணிகாமநிலைக்கிண்கிணி, 101.
 மணிகிறங்கழி இயதொப்ப ஆட்டினர்,
 மணிகிறம் - கரிபுறம், 141. [190].
 மணிகிறமாமமை, 487.
 மணிகிறவண்ணன் - திருமால், 685.
 மணிகீர்-சந்திரகாந்தர், 697.
 மணிகிறத்தனையவையம்பால், 521, 779.
 மணிபுனைகுடம், 672.
 மணிப்புற, 27. [ழுவரைகள், 510].
 மணிபொதிதுகிண்கிண்கிணி மஞ்சு கு
 மணிமதக்களித, 316.
 மணிமலர் - நீலமலர், 472.
 மணிமலை, 427, 600, 701.
 மணிமேகலை, 476, 689.
 மணியங்கழலான், 544.
 மணியனை, 703. [106].
 மணியறைத்தன்ன வரிய நலம்பால்,
 மணியிறத்தநாகம்வருந்தல், 442.
 மணியுயிர் - வீடுபெற்றவயிர் (ஈஜ),
 மணியெரிய, 717. [834, 901, 903].
 மணியைஒப்பமிடல், 190.
 மணியைமடுக்கடலிலிழ்த்ததுன்பம்,
 மணிவடம், 567. [836, 903].
 மணிவண்ணன்-ஒருசுரணன், 795.
 மணிவண்ணன்னான், 128.
 மணிவரையனையமாதவன் - இரத்தின
 ப்பிரபையென்னுஞ்சாரணன், 840.
 மணிவள்ளம், 604.
 மணிவிரல், 731.
 மணிவிளக்கு, 387, 696.
 மணிவிளக்குமலை, 600.
 மணி - பல்கை, 281.
 மத்தகம் - தலை, 650, 872.
 மத்தகமயிரென வளர்த்தகா, 878.
 மத்தம் - மத்தி, 389.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி: ௧௦௪௭

மத்தம்புல்லியகயிறு, 132.
 மத்திமதீபவணி, 13. [யம், 474.
 மத்திமதேயம் - தடமித்தனுடையதே
 மத்திமநாடு - பவத்ததனுடையநாடு,
 மத்திரிப்பு - செற்றம், 233. [466.
 மத்தெறிதயிர், 132.
 மதக்கேழல், 633.
 மதக்கமழ்கோதை, 745.
 மதஞ்செய்யுமது, 545.
 மதநாற்றம், 475.
 மதம் - செரு, 633; தேன், 745.
 மதமுண்டு குத்திடுகளிறு, 60.
 மதயானை, 668, 716. [173, 708.
 மதர்வை (மயக்கம்) நோக்கம், 149,
 மதர்வைவெகுகதிர், 102.
 மதாரி - கதிர்ந்த அழகு, 811.
 மதலை, 160.
 மதவலி - அரசன் (மத - விசேஷத்த
 உரிச்சொல்), 66, 163, 329.
 மதவொளி - மிக்கவொளி, 181.
 மதனகீதம், 361.
 மதனின் - கட்டியங்காரன்மைத்தன
 ன், 81, 324, 343, 636, 639,
 மதி - பிறை, 114. [648.
 மதிஉரோகணியோடொளித்தது, 64.
 மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
 மதிக்கதிர்போற்சந்தனம், 611. [68.
 மதிக்குக் கைவிளக்கு, 452.
 மதிக்கோடு, 16.
 மதிஞானம் - ஸ்வபாவபுத்தி (ஐ),
 900. [மறைப்பது (ஐ), 895.
 மதிஞானாவரணியம் - மதிஞானத்தை
 மதிதான் - தனபதியின்மத்திரி, 396.
 மதிதள்ளியிடம் - அறிவைக்கெடுக்கும்,
 மதிதோய்குடையாய், 746. [357.
 மதிப்பாகக்கல்-கத்திதிட்டுக்கல், 719.
 மதிப்புடைவியாழம், 189.
 மதிபோற்சல்லியன், 142.
 மதிபோற்பசப்பு, 443.
 மதிமுகந்தைவந்திடான், 500.
 மதிமுகம், 55.
 மதிமுகமென்னும்வித்தை, 499.
 மதியங்கெடுத்தமீன், 12.

மதியம்பெய்தாநடுக்கச்சுட்டிடுதல்,
 மதியன்னான், 114, 128. [069.
 மதியன்புக்கவன் - அருகன், 185.
 மதியிழந்தமீன்புரம்புலிலென்னவெய்
 தி, 362, 496.
 மதியுடம்படுக்கவந்து, 315.
 மதில், 37, 372.
 மதிம்பொறிகள், 37, 38.
 மதினமுன்று - உதயதாரமுதலியன்
 (ஐ), 371, 815.
 மது - செவ்வி, 62, 613; பூவின
 ளது, 25, 266, 533.
 மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார், 581.
 மதுக்கைமாலு, 501.
 மதுகாம் - வண்டு, 338.
 மதுகை - அறிவு, 203.
 மதுச்செப்பு, 194. [ழாய், 264, 545.
 மதுத்தண்டு - மதுபெய்த முக்குற்று
 மதுப்பலி, 147.
 மதுபார்க்கம் - விருத்தினர்க்களிக்கும்
 பால் பழம் தேன்முதலியவைசேர்
 ந்ததொகுதி, 710. [604, 781.
 மதுமகிழ்தல் - மதுவைஉண்ணல்,
 மதுமடைதிறத்தித்தேன்வார்தரு
 கோதை, 338.
 மதுவுண்டுளித்து, 659.
 மதுவுந்தேனும், 635.
 மந்தம் - படுத்தலோசை, 227.
 மந்தரம், 291.
 மந்தாரமரம், 500.
 மந்தாரமாலையார்வெய்ந்தது, 569.
 மந்தி - பெண்குரங்கு, 176, 741.
 மந்திகொண்டகைமமகப்போன்று,
 மந்திமக-குரங்கின்குட்டி, 553. [741.
 மந்திரத்தரசன் - கலுழவேகன், 168,
 மந்திரத்தியானம், 429. [255.
 மந்திரம் - வித்தியாரதாரலோகம், 168,
 மந்திரமடந்தையன்னான், 503. [255.
 மந்திரமன்னன், 170.
 மந்திரமுன்று, 363, 513.
 மந்திரமென்றுபஞ்சமஸ்காரம்; அரு
 கர் சித்தர் ஆசாரியர் உபாத்தி
 யாய் சாதுக்களென்னும் பஞ்ச

கச்சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பாடுமெட்டிகளைவணங்குதற்குரிய.
 மந்திரித்தல், 710. [ன, 9, 287.
 மயல் - திரால், 44.
 மயற்கை - திரால், 411.
 மயற்கையில்லவர், 398.
 மயன், 75. [ன், 389.
 மயனிழைத்த அம்பாணவியின் வைகிண
 ய்பாடி, 95.
 மயிர்க்கட்டி - தலைக்கட்டு, 457.
 மயிர்க்குத்தி, 719. [786.
 மயிர்க்கவரிநல்லகன் றுண்ண,
 மயிர்க்கிணு - மயிர்க்கேடகம், 642.
 மயிர்க்கேடகம், 87, 88, 642.
 மயிர்க்கைதல், 696.
 மயிர்ப்பாடு, 486.
 மயிர்ப்புரவி, 624.
 மயிர்ப்பேரெலி, 553.
 மயிர்ப்பறித்தல் (ஐ), 763.
 மயிர்முடிவகை ஐந்து, 54.
 மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி, 617.
 மயிர்வாரணம், 611. [716, 717.
 மயிர்வினைக்கல்யாணம், 696, 715,
 மயிருருத்தமயில், 763.
 மயிரெறித்தபுகை, 56.
 மயில், 136, 403, 414.
 மயில் இந்திரகோபத்தைக் குத்தி
 யுண்ணல், 728.
 மயில்சுயலைப்பிடிக்கச்செல்லல், 281.
 மயில்கூவிந்தென்பதும்மரபு, 31.
 மயிலைத்தோகை, 95.
 மயிலிறகாட்டினல்லார், 145.
 மயிலை - இருவாட்டி, 152.
 மயிலைக்கண்டால் கள்ளின்களிப்புத்
 திருமென்பது, 21.
 மயிலைப்பந்தர், 152. [21.
 மயிற்பெடை தன்மயிலைத்தெருட்டல்,
 மயிற்பொறி - விசையணந்தசென்ற
 யந்திரமயில், 76, 86, 755.
 மர்க்கடநியாயம், 741. [221.
 மாக்குமந்ததாற்பிதக்குத்தியஇசை,
 மயங்கன் பல, 471.
 மாணவச்சம், 287.
 மாத்திற்குரியகோய்காந்து, 222.

மாப்பலகை, 642.
 மரபு - வழிபாடு, 257.
 மரம்பெயிரில்லையென்பார்பித்தர், 553.
 மரவடி - பாதக்குறடு, 386.
 மரவம்பாவை, 777.
 மரவமரம், 457, 460, 559.
 மரவுரியுடை, 367.
 மரப்பழம், 676.
 மரியதோள், 522.
 மரியவர் - மருவியவர், 361.
 மருங்கு-செல்லம், 849; வழிவு, 358.
 மருங்கொற்றி, 806.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 229.
 மருட்டம் - வருத்தம், 428.
 மருத்துவதால், 792.
 மருதம் - ஒருவகைமரம், 540; கா
 லைப்பண், 578, 610.
 மருதவாழ், 578.
 மருத்தினசாயல், 312.
 மருப்பினம்பிறை, 102.
 மருப்பு - விதைக்கோடு, 102.
 மருப்பு (தந்தம்) ஊசியாக, 337.
 மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற்
 செய்த விரற்கவசம், 658.
 மருமகன் - சகோதரியின் மகன், 61.
 மருமான், 318.
 மருமான்முகனோக்க, 544.
 மருவார்சாயல், 224.
 மருவிடைத்த வழக்கினது பகுதியை
 இலக்கணமாகவுடையது, 3.
 மருவின்பாத்தியது, 3. [79, 708.
 மருளி: இ - பகுதிப்பாருள்வருதி,
 மருளினைக்கு : இன்-அசை, 661.
 மருட, 803.
 மரைத்தோற்செருப்பு, 367.
 மல் - மற்றொழில், 85.
 மல்கின்றது - கிடைத்தது, 51, 471.
 மல்லார்நீராட்டினார், 791.
 மல்லைத்தெழுந்துவீங்கி, 85.
 மல்லன்மலையனை யமாதவர், 808.
 மல்லிகைக்கோதை, 511.
 மல்லிகைமாலை - ஒருமங்கையின்பெ
 யர், 268, 784.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪௬

மல்லிகைமாலைக்குத் துதிக்கை, 778.
 மலங்க-கெட், 472; சுழல், 108;
 . பிறழ, 321.
 மலங்குமீன், 522.
 மலங்குவித்து ஆவிவாட்டி, 813.
 மலம் - பற்ற, ஆர்வம், செந்தம், 813.
 மலமறு திசிரி - அந்வாழி (ஐ), 739.
 மலயக் கொஞ்சாந்து, 634, 884.
 மலர்ந்து - மகிழ்ந்து, 909.
 மலர்ப்பலிசுந்திரூர், 692.
 மலர்ப்பள்ளி, 720.
 மலர்பெய்ப்பண்டி, 25.
 மலரணிமணிக்குடம், 372.
 மலரிடத்துத் திரு, 616.
 மலிர - நிறைய, 189, 541.
 மலை, 134.
 மலைத்தெய்வதம், 371.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, 231.
 மலைநாட்டார்வழக்கு, 282.
 மலைபொரவரியமார்பு, 187.
 மலையுள் - காத்தருவதத்தை, 511,
 மலைமரங்கள், 471. [513.
 மலைமுகத்தையமார்பு, 791.
 மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பு, 668.
 மலையார்மணிமார்பன், 70.
 மலையிற்றவஞ்செய்தல், 146.
 மலையுடையுருகு - மலையையுடைக்
 கின்ற இடி, 508.
 மலைவருணனை, 470, 471.
 மலைவழி, 418, 553.
 மலைவிளக்கு, 81, 83.
 மழகளிற்றரசன் - அரசயானை, 847.
 மழலை, 59, 93.
 மழலைக்கிண்கிணி, 93, 101.
 மழலைக்குழல், 714.
 மழலைச்சொற்கள், 285.
 மழலைத்திஞ்சொல்லார், 132.
 மழலைப்பொற்சிலம்பு, 194.
 மழலைமஞ்ஞை, 176.
 மழலைவண்டு, 441.
 மழைக்கவின்றெழுந்தஅறகு, 697.
 மழைத்தாணுக்குப் பளிக்குக்கோல்,
 மழை தழ்இய கை, 805. [160.

மழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயி
 மழைமருஞன்மாட்டி, 615. [மி, 355.
 மழையின், 665. [9.
 மழையின்னெனதுநீதவன்னந்தது,
 மழைமொக்குட்போகம்விட்டு, 766.
 மழைமொக்குள்ளன்னவருமுலை, 320.
 மழையிடைபின்னிஞையதாமறைந்த
 னர், 250.
 மழையூர்ந்துசூலும்வானவன், 536.
 மழைவன்னல் - மழைமோலே கிரிசை
 யறிபாமற்கொடுப்பவன், 9, 274.
 மள்ளர்க்குக் கோட்டுமீன், 642.
 மத்பகமலர்ந்து அகன்றமர்ப்பு, 699.
 மத்ப்புத்தகன்மமார்பம், 136.
 மத்பத்தேர், 33.
 மதறு அசையாகவருதல், 33, 132,
 157, 240, 275, 290, 305, 381,
 547; வினைமாற்றில்வருதல், 20, 57,
 79, 99, 146, 148, 186, 276,
 341, 745.
 மந்தைநாளிற்சமயம், 681.
 மந்தொழிஸ், 524.
 மதப்படை, 37.
 மதப்புவி, 233.
 மதலி, 243.
 மதலும் - மாறுபடும், 293, 358.
 மதவர், 342, 675.
 மதவர்க்குச் சுறமீன், 538.
 மதவெங்காளம், 478.
 மதனிழல், 747.
 மதித்து - மீட்டு, 164, 572.
 மதித்தம் - பிரபம், 365.
 மதிய - மீன், 183.
 மதியமோ - அத்துவிழுமோ, 637.
 மறுகல் - சுழலாதேகொள், 287.
 மறுகு - செங்குதேரு, 186.
 மறுத்தம்பொருட்டாய இறை, 474.
 மறுபிடிப்பு, 85.
 மறுவலம்புல்லி, 317.
 மறுவாபித்தெட்டு (ஐ), 4.
 மறைத்து மறைந்து (வி), 342.
 மறைபுறப்படுமென்று, 608. [365.
 மறைபொருள் - இரகசியப்பொருள்,

மகையின் - மகைத்த, 45.
 மகைவல்லன், 589.
 பன் - பெருமை, 263; மிகுதி, 344.
 மன்மதன் - மதவுந்தமபி, 649.
 புன் தலமாதல்: அ - அசை, 661.
 மன் மன்மாயில்-பெடைபோடுகடிய
 மன்னர்க்குப்பருதி, 643. [மயில், 630.
 மன்னர்கோயிலுறைவார் பொறிசெறி
 த், மாண்டனர், 488.
 மன்னருடைபு. பெருளித்தியை அவித்
 தற்கு உபாயம், 336.
 மன்னுவுகம் - சுவர்க்கம், 370.
 மன்னர் - அரசர்களே, 234.
 மன்னுடைவேலினும் - அரசர்கெதத்
 குத்குரணமான வேலையுடையாய்,
 மன்னும்-மிகவும், 218, 344. [359.
 மன = மன - மாணிக்கம், 146.
 மனத்தின - பொருமை, 67.
 மனத்தினியை மக, 741.
 மனத்தேசுரர்க்குக்கடவையிற்கதம்
 ரும் அமம், 834.
 மனத்திழைக்கின்றான் - மனத்தே
 குழாரின்றான், 327.
 மனத்திழைந்த, 591.
 மனத்தினுள் ஆவியுள்ளாய், 550.
 மனத்தைச்சென்றவன் தந்தைச் செல்ல
 விடல், 467. [895.
 மனப்பரியயுரானுவரணியம் (ஐ),
 மனப்பொலிவு - மனம்பொலிவு (வி),
 மனம்கையற்றொழிந்த, 245. [216.
 பனம்தனைபரிய, 116. [ல்வேன், 364.
 மனம்பொலே வருத்தாமக்கடிதுசெ
 மனமசைதல், 729.
 மனவு, 146, 805.
 மனவேட்கை, 791.
 மனவையுமெய்குலும்பு, 805.
 மனம் = மனமும் - விசுவம், 469, 706.
 மனையேற்போய், 312.
 மனையைச்சுழந்தமதி, 147. [253.
 மனையைச்சுழப்பச்சைக்கரைத்தல்,
 மனவி, 553.
 மனைய்குடப்பயந்து விருத்தினகை
 ட்செய்த கீழ்மகன், 670.

மலி - மலி, 517.
 மா - அவச, அசைநிலை, அழகு, ஆகாத,
 இசைநிறை, மாறு (வட; வி), 98,
 114, 125, 152, 187, 242, 327,
 343, 378, 508, 514, 524, 549,
 560, 581, 582, 650, 654,
 824, 828.
 மாக்கள் ஐயறிவினர், 34, 380.
 மாகரின்விசம்பு, 177.
 மாகம் - திக்கு, மஞ்சு, 177.
 மாகமாய்-மாகத்திலேதிண்டி, 744.
 மாசனம், 253, 264.
 மாசனமதிழ்ச்சிமன் தல், 61, 62.
 மாசனமதிழ்க்கிடத்தமனியைக்கழுவி
 னீர், 551.
 மாகைமாக்கடல்மன்னவருடவின் -
 அரசன் பொன்னிலேபிறக்கையினு
 லே, 277.
 மாட்டினன் - செலுத்தினன், 379.
 மாட்டு (செய்யுளுறுப்பு), 38, 379.
 மாடக்கீழ்நிலைவகினார், 776.
 மாடகம் - பாலிகைவடிவாய்விக்குக்
 கருவி, யாழுறுப்பு, 223, 496.
 மாடகன், 51.
 மாடக்களிற் கொழுகட்டல், 674.
 மாடத்திற்குக் குன்று, 886.
 மாடத்துச்சிக்குடம், 33.
 மாடவகைகள், 51.
 மாடவீட்டகம்-மாடத்திரளிடம், 125.
 மாடியந்தானை - கவசத்தையுடைய
 சேண், 168.
 மாண்டாயிற்றெனும் - நாய், 286.
 மாணக்கரியல்பு, 482.
 மாதவகனி - மாக்கனி, 356.
 மாதொடு-மாவொடு, 265.
 மாதங்கி-பாழ்த்தெய்வம், 130, 172.
 மாதர் - காதல், 385; மாத, 745.
 மாதர்க்கைமுறுவல்மாத், 606.
 மாதரம்பாலை, 229, 255, 223, 362.
 மாதர்பள்ளி, 358, 520.
 மாதவிப்பத்தர், 392.
 மாதியாழி - காதலையுடையாழ், 390.
 மாத - காதல், 112, 145, 390.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி, கருக

மர்துகுமயிலினல்லார் - காதலொழு
குவித் தமயிலிற் காட்டினல்லார் ;
பாத்தையர், 145.
மாதுகொண்டசாயல், 332.
மாதுபடு-பெருமைப்பட்ட, 158.
மாதலாமழலை, 488.
மாத்தளிர்மலர்களும்பாத்தொண்டவ
ன் - மன்மதன், 582.
மாத்தளிரே மரடிமனி, 199.
மாத்திரிகர், 380.
மாபெருந்தேவி, 410, 526, 757.
மாமரம், 27.
மாமன்மருடருக்குள்ள அன்பு, 19.
மாமனார், 546.
மர்மர், 151.
மாமிமர், 766.
மாமேகம், 713.
மாமேரு, 424.
மாமைரிதம், 384, 392, 394, 570.
மாமைவளர்த்து, 309.
மாயந்தார்-மதைந்தார், 142, 162.
மார்பிலுள்ளவரிமுன்று ஆடவர்களின்
உத்தம இலக்கணம், 429.
மார்பிற்காட்டில், 557.
மார்பிற்கொழுமெழுதி, 632, 654.
மார்பிற்கோதை - மார்பின்மலை, 811.
மார்பினலம்பருதி, 781.
மார்பெழுதி, 385.
மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 627.
மாரட்டனெனும்பொற்குன்று, 650.
மாரி, 115.
மாரிமழைவள்ளல், 158.
மாரிமாமயிலனார், 733. [129.
மாரிமொக்குளின்மாயந்த (ஐ),
மால் -- அருகன், 292, 454, 472;
இந்திரன், 472; சச்சந்தன், 149;
முருகன், 90.
மால்வரைத்தொடுத்தமாரி, 141.
மலை - குணமலை, 271, 272, 396,
510; குணமலையிள்தொழி, 267.
மலைக்கண் - காமமலைக்கண், 693.
மலைக்குப்பனை, 679.
மலைக்குப்புகைபூட்டல், 40,

மலைக்கேந்தவார்குழல், 674.
மலைகட்டுமாறுகூறியதில், 847.
மலைகளின்வகை, 63, 768, 847.
மலைகால்தொழுதி, 303.
மலைச்செப்பு, 713, 884.
மலைகுட்டி, 696.
மலைப்பந்த, 850. [அசோகமரம், 419.
மலைப்பிண்டி - மலையாகப்பூசுகும்
மலைப்பொழுதுகண்டிருக்கல், 486.
மலையாஸ்வண்டை ஓட்டல், 602.
மலையாற்கையையர்த்தல், 577.
மலையும் திலகமும், அணிபட்ட
களிற், 620.
மலையையமுட்டாகப்பெய்த, 378.
மலையையவாளாகக்கொண்ட, 758.
மலைவெள்ளருவி, 367, 688.
மாவடுமருட்டுகோக்கு, 428.
மாவலி - சச்சந்தன், 72.
மாழை - இளமை, 636; பசலை, 452.
மாழைவாண்முதங்கள், 731.
மாழைவம், 626.
மாத்தம், 135.
மாத்தமஞ்சுமன்னியகற்பு, 114.
மாத்தருஞ்சிதப்பின்காடி, 778.
மாத்தூற்புடையுண்டு, 809.
மாது, 400.
மாறிற்று, 9.
மாறுக, 38.
மான் கதிகந்தகூழைமேளவல், 152.
மான் பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமா
கமுதப்பட்டதல், 50, 183.
மானக்கவரி, 615.
மானம் - ஒப்பு, 796; புலவி, 689.
மான்யாசோக்கியர், 532.
மானிடம்பழுத்தபிடிவத்தம், 554.
மானிடம், 176.
மானினைக்கி: இன் - சுரரியை, 113.
மாணமரம், மிர்க்கொழிதல், 168.
மாணிகோக்கியர் - மான் னைகோக்கி
யர், 743.
மிக்காவும்: உம்-இசைநிசை, 247.
மிகுத்தமார்பு, 659.
மிகை, 88, 89,

கட்டுஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி . . .

மிச்சியல், 523, 653.
 மிச்சிச்சிப்பவர், 254.
 மிஞ்சு - மிக்கு, 21. [273.
 மிஞ்றித்திருக்கும்புகழ்த்தது, 271.
 மிஞ்றித்திட்டக்கான், 271.
 மிஞ்றிதும்சுரும்பும் எல்லாம்மண் த்திலு
 ம்செல்லும், 272.
 மிடத்தம்பாடல் 225.
 மிடா, 213.
 மிடித்தார் - ஸமன்மயத்தார், 731.
 மிகைதல், 289.
 மித்தியாத்தவம் (ஐ), 892.
 மிலேச்சர், 34, 135, 457, 641.
 மிழந்தல் - மெல்லக்கூதல், 476.
 மிழந்தி - சிலசொல்லி, 676.
 மிளகுவார்கொடியூசல், 520.
 மிளிர்ந்த - பிழந்த, 153.
 மிளிர்ந்து - குதித்த, 50; பிழந்த,
 576; புரண்டு, 408.
 மிளிர்ந்துபாய்குருதி, 534.
 மிளிர் - பிழ, 323, 485.
 மினை - காவற்காடு, 343.
 மிறைக்கொளிதிருத்தல் - இளக்கத்
 தைப்போக்கல், 89, 662.
 மின்னாழம்புகேழை, 361. [117.
 மின்னெளித்தெழுதியன்மையல்லார்,
 மின் வாளிற்கு, 654.
 மின்னணங்குறுமிடை, 304.
 மின்னிலகொகியிற்றுவேழம், 346.
 மின்னுகொடி, 175.
 மின்னுமிழ்ந்துலாமேனி, 705.
 மின்னும், 269.
 மின்னுமொக்குளும், 798.
 மின்னுருக்குறுமிடை, 60.
 மின்னுளேபிரத்ததோர்மின், 415.
 மின்னெழுதப்பதப்பொத்துவிசம்பு
 இவர்கதமரல் சென்றான், 291.
 மின்னெழுதுசாயல், 156.
 மிசை - மிசை - மேலிடம் (வி), 278.
 மீனிமை - மின்மை, 286, 290, 407, 436.
 மீள்கண், 22, 411.
 மீள்கள் குரியன்முன்மைததல், 295.
 மீள்குழித்தி, 268.

மின்சென்றகெறி, 410.
 மீனெறிதுண்டில்போன்றநாண்மற்
 கினேய, 6. [வில், 245.
 முக்கி - முழுசுவித்தி, 462.
 முக்குடை, 370, 431.
 முக்குடைக்கிழ மூர்த்தி, 793.
 முக்குடையான், 913.
 முகங்கழுவ, 566.
 முகஞ்செய்கோலம், 207.
 முகஞ்செய்து, 415.
 முகடு - மேல், 472.
 முகத்திற்குச்சூரியன், 504, 873.
 முகநிலைமுரிவு (இசை), 198.
 முகப்ப - எடுப்ப, 102.
 முகப்பூ - முகப்பொலிவு, 675.
 முகம் - தியானம் (ஐ), 383.
 முகம்புடைத்து அகக்குழைந்து அழ,
 முகம்புதைத்தல், 709. [798.
 முகம்பெற்று, 413.
 முகமாகாமைகண்டு, 337.
 முகமுகக்கணைக்கினே, 528.
 முகவாசச்செப்பு, 256.
 முகவாசம் - வெற்றி, 318, 713.
 முகவாசவென்றி, 883.
 முகவியர்முனிவுதிர்ந்தார், 594.
 முகில்கழிமதி, 702.
 முகிழ்த்த, 172.
 முகிழ்த்த - அரும்பி, 304, 595.
 முகூர்த்தவிதானி - முகூர்த்தம்பார்ப்
 பவன், 683.
 முகைகெரித்தனையவுண்கண், 461.
 முகைவிம்மும்-மலரும், 738.
 முசு, 417.
 முட்கோல்-தாற்றக்கோல், 244.
 முட்டாது - குறையாமல், 173.
 முட்டாது, 806.
 முட்டிவிசேடம், 481.
 முட்டிடைமடுக்கர் - போக்கில்லாத
 முடக்கு, 160. [அருவழி, 363.
 முடமுட்டாழை, 738.
 முடிக்குஞ்சொல்லிமட்டும்விரித்தல்
 (உடை), 25. [361.
 முடிவிலித்த - தலையைச்சாய்த்த,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி, கட்டுரை

முடி குடைப்புறத்தைக்கும், 430.
முடிச்சுடைமுனிவன் - வீரபத்திராதே
வன், 660.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல், 891.

முடித்தொடுத்த, 633.

முடிதவக்கடல், 891.

முடிதிட்டினான் - வணங்கினான், 764.

முடிதுளக்கி - தலைசாய்த்து, 548;

வணங்கி, 683, 738, 793.

முடியிடைந்தமரையான், 289.

முடியுக்குடையுமெழித்த சிறப்புக்
கள், 65. [740.

முடியுடைவேந்தராதற்குரியோர்,

முடியுலகமூர்த்தி-சித்தன்(என), 371.

முடியுலகு, 539.

முடிவகையைந்து, 867.

முடிவாரம், 745.

முடுக்கக், 363.

முடுகியல், 739.

முனை - மிகுதி, 643.

முத்தங்கொப்பவர், 20. [793.

முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்தி,

முத்தணிமரலை, - முத்தையொத்த

முத்தம், 793. [மாலை, 72.

முத்தம்உரிஞ்சும், 10.

முத்தமண்டபம், 701.

முத்தமணல், 183, 313.

முத்தமலை, 489.

முத்தரிச்சிலம்பு, 58.

முத்தவிராழி - கொற்றக்குடை, 794.

முத்தாரத்திற்குஅருவி, 682, 699.

முத்தாலேகொல்லிடல், 433.

முத்தியுலகம் - வித்தியேசத்திரம;

வென்றாருலகமெனவும் வழங்கும்.

முத்தின் தவலம்புரி, 782.

முத்துக்கொக்கக்கற்ற கல்வி, 333.

முத்ததல் - சேர்தல், 159.

முதல் - முதற்பொருள், 237.

முதல் சினைவினைபொருமுடிதல், 400.

முதல்வங்கியம், 207.

முதலா - தொன்றது, 1.

முதலை, 35, 139.

முதலைக்குப்பை, 35.

முத்தகந்தருவம், 393.

முத்தேந்திரஅடை, 383, 566, 612.

முதனிலை-கிலைமொழி, 780. [தல், 22.

முதிர்ந்தெந்தென்றி ஒல்லென்றெலித்.

முதிர்வின்முலைமுத்தெர்டுபொங்கி,

முதிரை, 25. [614.

முதுகண், 738. [புண்களுற்றார், 251.

முதுமரப்பொருதுபொலமுமுழையும்.

முதுமரம், 95.

முதுவாய்ப்புலகவ - முதியண்கை

யால்வெற்றியைப்புடைய, 846.

முதுவென்றகாலம், 772.

முந்திரிகைப்பழச்சோலை, 888.

முனை - முன்பு, 170.

முந்நாட்டிமை, 779.

முந்நீர், 5.

முந்நீர்ப்படுசக்கு, 8.

முப்பழச்சனை, 29.

முப்பழநீர், 681.

முப்புரம், 342. [மந், 475.

மும்மதம் மணமகன் கதாபென்கை

மும்மலம்-காமவெகுரிமயக்கம், 35.

மும்முறைதழுவிக்கொண்டு, 505.

மும்முறைநீர்குடித்து, 387.

முயலின் கண், 882.

முயற்கூடு - சந்திரன், 660.

முரசுதிரியிழிசை, 184.

முரசுநாண இயம்பினான், 842.

முரசம், 137, 170.

முரசுதைவித்தல், 686.

முரசுதைவோன்குற்ற, 185.

முரசார்த்தல் நடனியித்தம், 474.

முரசிற்சாத்தி, 65.

முரசொடுமுழவம்வம், 696. [554.

முரட்பயம்பு - ஏற்றிழிவுடையகுறி,

முரம்பிற்சின்னின்வறுஞ்செனை, 408.

முரன்றற்கு, 591.

முரன்றபரட - ஆளாபஞ்செய்தபாட,

முரிதல், 798. [569.

முரித்த, 20, 175.

முரிமுரித்த-முரிதலைச்செய்தன, 667.

முரிய - வனையாசிற்க, 772.

முரியிலர் - நீங்கார், 118.

கட்டுச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

முரிவு - வறுத்தல், 476.
 முருக்கி - முறித்து, 248.
 முருக்கி தழுகலிகமுட்டிவைத்தன்ன
 முருக்கக்கூவுள், 155. [செவ்வாய், 428.
 முருகவேள் தாமரையில் தோன்றியது.
 முருகன், 100, 294, 310. [300.
 முருகன்வேல், 384.
 முருகப்பொருதயிரிற்கும் கா, 738.
 முருகேஜர்ப்ப, 520.
 முருகின் காறுக்கழைவாய், 486.
 முல்லை - கம்பு, 211.
 முல்லை எயிற்றின்பது, 377.
 முல்லைக்கண்ணிகள், 908.
 முல்லைக்கத்திகை முல்லைமலை, 259.
 முல்லைக்கொடி, 358, 366, 377. [464.
 முல்லைக்கோதைகண்டம் க்குங்குந்தல்,
 முல்லைகம்பிற்சூட்டல், 209, 733.
 முல்லை காரகாலத்திற்குரியது, 130.
 முல்லைச்சூட்டி, 191, 702.
 முல்லைகுழமுல்லைவேலி, 888.
 முல்லைநீலம், 458.
 முல்லைப்பூம்பந்த, 230.
 முல்லைமலை, 137, 237.
 முல்லைமுறைகப்பாலும் வெண்சோறு,
 முல்லைமுறவலித்து, 366. [758, 862.
 முல்லைமொய்ம்மலர்க்காணம், 610.
 முல்லையங்குழலார், 47.
 முல்லையங்கோதை, 604.
 முல்லையஞ்ஞாட்டி, 906.
 முல்லையரும்பு, 483.
 முல்லையங்குறிஞ்சியும் சேர்ந்த இடம்
 முல்லைவட்டம், 171. [பாலைபாடல், 611.
 முழுவம், 192, 630.
 முழுவம் உண்டியிலாதகர், 262.
 முழுவம்பலாக்கனி, 253.
 முழுவிகைபோலவது அருவி யொலி,
 357, 458, 630.
 முழுவின்முழக்கு, 693.
 முழுவமுத்திரிஞ்சியின், 863.
 முழா - முழவு, 166. [874.
 முழாத்திரன்மொய்ம்மலர்க்காணம்,
 முழாலின் - தழுவதலா, 732.
 முழுப்பதகர், 806.

முழும் = முழுதம் - முழுவதம் (வி),
 முழுமணி, 184. [544.
 முழுயாணிக்கம், 56.
 முழுமுற்றம் - ஒருசொல், 544.
 முழுமெய்யுட்டி - மெய்முழுவதம், 108.
 முழுமெய்யுட்டிநம்புமெய்த்துட்டி, 625.
 முழுவலி - பெயர், 770.
 முறைக்கண்வாளரியேறு, 582.
 முறைமுயத்திடியரி, 87.
 முறையிவடச்சிங்கமன்னாள், 250.
 முள் - தாற்றுக்கொல், 641.
 முள்கல், 444. [417, 577, 633.
 முள்குதல் - முயக்குதல், 132, 211,
 முள்கும் ஆயர் - புதுமணவாளப்பின்
 முள்வையெய்து, 153. [நாகள், 132.
 முள்ளிலவின் காய், 242.
 முள்ளுநீர், 641.
 முள்ளெயிறு, 257, 331, 791.
 முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களைதல்
 (பழ), 560.
 முளரிமுககாகம் - யானை, 832.
 முளவுமா - எய்ப்பன்றி, 367.
 முளிப்பு, 658.
 முளை - அசோகக்கன்று, 72.
 முளைத்தண்டு, 341.
 முளையெயிற்றிவள், 593.
 முளையெயிற்றுயானை, 716.
 முளையெயிலைத்தல், 19.
 முற்படமார்புகொடுத்தான், 654.
 முற்படவரையார், 151.
 முற்பிறவியிற்கொடாமையால்வருந்
 முற்றம், 676. [துன்பம், 850.
 முற்றி - தழும்பியிருந்து, 491.
 முற்றிமை - முதுக்குறைமை, 723.
 முற்றில் - சிறுகளாகு, 331. [முள், 865.
 முற்றுவினைத்திரிசொல் (சொல்லினு
 முற்றெடுத்து - முழுக்கவெடுத்து,
 முறித்திட்டு, 633. [471.
 முறித்த - தளிர்ந்த, 681.
 முறியிடைப்படலெய்து, 151, 551.
 முறக்கிவிட்டகயிறு, 356.
 முறுதி - பிக்கு, 441.
 முறுதியினை - கடுகியவினை, 244.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கட்டுரு

முமதியூர்தா - மிக்கணுச, 354.
முமவற்றூத, 791.
முமவன்மாந்தி, 606.
முமவன்முன்சிறியதோற்ற, 461.
முமவனோக்கம் - மகிழ்ச்சிக்கொண்ட
பார்க்க, 308.
முமதழைப்பட்டுக்கி, 845.
மும்கையிற் காப்புக்கட்டி, 397.
முமப்படு - முன்பு, 770.
முமப்பளிக்காலம், 774.
முமன்னம் - குறிப்பு, 131.
முமன்னல்: ஆல்-அகை, 417. [664.
முமன்னினைப்பட்டுக்கை, 516, 559, 600.
முமன்னினைப்புதமொழி - முன்னே நிற்
பாரை கோக்கிப் பிறரைக் கூறு
மாறு போலக்கூறல், 82, 443.
முமன்னிழையகை, 219, 507, 540, 843.
முமன்னினான் - அன்னினான், 372.
முமன்னிர் - முற்பட்டநீர்மை, 557.
முமன்னிர்க்கணைகடல் - பழையநீரை
புடைய ஒலிக்கின்றகடல், 161.
முமன்னுபு - பொருந்தி, 763.
முமன்னையுள்போன்று முகத்தனோ
தோன்றுகின்றான், 476.
முமன்னோர்கூறியகுறிப்பின்கண்வந்த
செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1,
முமனா, 419. [732.
முமனித்தலைச்சிறார் - இருடிகள்தலை
போலும் புன்மலைச்சிறுவர், 732.
முமனிமை - முனித்தன்மை, 473.
முமனிவர்களுடைய உணவு, 338, 420.
முமனிவர்பெருமை, 369.
முமனிவர்புறம், 112.
முமனிவருண்ணல், 338.
முமனித்திரன், 899.
முமனை - தவம், 217.
முமனைவர் - இருடிகள், 217.
முமக்க - ஓத்தடுக, 152.
முமக்கு உயர்த்தார், 782.
முமக்கு உயிரத்தோட்டிப் போலும், 430.
மும்கிளவிரி, 420.
மும்கிழப்பினிச்சு, 194.
மும்கை, 301.

முமசு - முமசுதல் அனாத், 131.
முமட்டு, 378.
முமத்த, 744.
முமப்பிமார், 552.
முமப்புலகுவம், 584.
முமர்ச்சனை - கெட்டுயிர்ப்பு, 476.
முமர்ச்சனைதெளிவித்தல், 123, 756.
முமர்த்தி-தவவேடமுண்டியவந்த, 891.
முமரித்தேத்தாறியும்: முமரி-பெயர், 70.
முமரிநூற்க்கைகள், 185.
முமரிப்பெரொக்கல், 505.
முமகைப்பாவம், 583.
முமவன்கவணிகர், 42.
முமவரொற்றாட்கள், 534.
முமவறுபாவை, 34.
முமவா - இறவாத, 1.
முமவாமுதல்வன், 472.
முமவியல் (சொ), 494.
முமவிற்கணிகைதஞ்சிநின்றான், 498.
மும்கி, 83.
மும்கத்தம் - மும்கத்தம் (பா), 800.
மும்கி - பாண்டலிசேடம், 710.
மும்கிவாய் - பூலிபெட்டி, 255.
மும்கிவாய்முல்லையால், 863.
மும்கை - அகப்பை, 152.
மும்கும் - புருதம், 581. [ல், 97.
மும்கரைக்கோடிப்பொன் கொடுத்த
மும்கனைத்தலகம் - மும்குறியஉலக
மனைத்தம், 329.
மும்கிநிற்குணம்புரிந்து, 819.
மும்கமகிமதின்க்கட்டித்த, 371.
மும்கத்தி - அப்பி, 463.
மும்க்குத்து (பா), 206.
மும்க்காப்போம்ப, 91.
மும்கப்பட்டஉணர்வுதோன்றி, 789.
மும்கிப்பாடு, 300.
மும்கிப்பொருட்டுகள்வியன், 420.
மும்கிப்பொருள் - தத்துவம், 468.
மும்கிப்பொறி - உத்தம இலக்கணம்,
424, 567.
மும்கிப்பொறியாக்கையான், 424.
மும்கிபுருவன்னமுயக்கம், 689.
மும்கியசையாமல்அவசமானது, 405.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௫௭

மோட்டுமுதநீர்முதலை, 139.
 மோட்டொளிமுத்தம், 127.
 மோடு - புடைபுட்டவயிறு, 823;
 மோதிரந்தொடல், 314. [வயிறு, 19.
 மோதிரம், 101, 102, 780.
 மோதாடுபண்டம், 158.
 மோயிளன், 8. [667.
 மோழலம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 367,
 மோவல் - மயிலினைகலிசேடம், 51,
 152, 598.
 யமகம், 673, 675.
 யமனாதி, 324.
 யமனாதி - பாம்பின்பல், 383.
 யமன் - பாம்பின்பில், 383.
 யவத்தன் - ஒருவணிகன், 156.
 யவனக்கைவினை யடைப்பை, 434.
 யவனச்செப்பு, 344.
 யவனப்பேழை, 41, 174.
 யவனர், 37.
 யசுதிதேவதை, 100.
 யாக்கை - பிணித்தல், 402.
 யாக்கைநிலையாகம், 69.
 யாண்டுநேரெல்லை, 124.
 யாத்தஅன்பு, 86.
 யாத்திராதாளம், 158.
 யாதுஆவது - இதனால்வரும்திக்குள்,
 யாப்பினர், 319. [150.
 யாப்புடையாழ், 584.
 யாமக்கடல், 487.
 யாமமும் பகலும், 46.
 யாமை, 798.
 யாரை: ஐ - அசை, 289.
 யாரையும் தேமன்மின், 530.
 யாரையென்றற்கு: ஐ - அசை, 502.
 யாவதம் - எல்லாம், 356.
 யாழ், 170, 174, 199, 223.
 யாழ்க்கணக்கொடையம் - மாதங்கி,
 யாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 223. [172.
 யாழ்க்கோல், 174.
 யாழ்செப்பும் - பாடும், 306.
 யாழ்தழிஇயிருப்ப, 100.
 யாழ்நாம்பு; 174, 223.
 யாழ்ப்பாடி, 192.

யாழ்ப்பித்தர், 174, 225.
 யாழ்ப்புத்தருறுப்பு, 222.
 யாழ்ப்போர்வை, 174.
 யாழ்மண்டபம், 198, 210.
 யாழ்முால்வதொருபொழில், 564.
 யாழ்வாசின - யாழ்வாசித்தன், 199,
 202, 203, 324.
 யாழ்வெற்றிக்கு வாணக்குடல், 197.
 யாழ்நிலித்தகன், 308.
 யாழ்நாசிரியன், 206.
 யாழில் வார்க்கட்டு, 174.
 யாழிற்சூரிய மரம், 122.
 யாழி, 544.
 யாழ்மகம், 108.
 யாழ்நாடல், 43.
 யாளை, 18, 176, 458, 624, 640,
 643, 645, 809, 861.
 யாளை ஆயிரத்தெட்டு, 796.
 யாளை ஆலித்தன்னபுன், 680.
 யாளை இசைக்குவணக்கல், 232.
 யாளை ஐந்து அங்கங்களாற் பினைவ
 ரைக் கொல்லல், 624.
 யாளைக்கண், 861.
 யாளைக்கவளம், 875.
 யாளைக்கு அஞ்சனமெழுதல், 645.
 யாளைக்குரிய உவமைப்பொருள்தன்,
 294, 295, 296, 536, 645, 666.
 யாளைக்குவெள்ளையணிதல், 690.
 யாளைக்கூடம், 31, 271.
 யாளைக்கைக்குச் சேடன், 727.
 யாளைக்கொம்பால் உழுவித்தல், 832.
 யாளைக்கொம்பாற்செய்ததோடு, 703.
 யாளைக்கொம்பு உலக்கை, 458.
 யாளைகளின் வகை, 625.
 யாளை கொம்பையிழந்ததுபோன்றார்,
 சேக்கிழப்பிரிந்த தோழன்மார், 340.
 யாளைச்செண்டு வெளி, 87.
 யாளைச்செவிப்புடை, 680.
 யாளைத்தத்தச்செப்பு, 834.
 யாளைத்தி - பெரும்பசியை விளைப்ப
 தொருதோய்; பஸ்மகலியாதி, 120.
 யாளைத்தொழு, 291.
 யாளைத்தோலின் இயல்பு, 807.

கட்டுவி அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

யானைத்தோலின் தாழ்மரை, 482.
யானை, தன்மத்தகாத்தத்தால்பந்தயா
யானை அஞ்சுவித்தல், 232.
யானை துளிக்கையையெங்கும் இடம்,
யானைகடை, 536. [843.]
யானைகாத்தத்திற்குற்றியது, 232.
யானைகெற்றியிற் கச்சு, 553.
யானைப்புணைமருப்பு, 604.
யானைப்போர், 645. [653.]
யானைப்போருக்குவெவ்வென்றும்,
யானை புலியைக்கொல்லுதல், 363.
யானைமத்தத்திற், மச்சுக்கம் அணிதல்,
யானைமத்தத்தலகலங்குல், 701. [666.]
யானைமத்தத்தால்பிதிகளசேறுதல், 21.
யானைமத்தத்தவையெவ்வென்றும்,
யானைமத்தம்வெவ்வென்றும், 359.
யானைமருப்பாலாயிராரம்பை, 359.
யானைமருப்பாலாயிராரம்பை செய்து
தரிப்பு, 702. [த்தல், 248.]
யானையின்பருமத்திற் கண்ணாடி வத
யானையின்பருமப்போற்போக்குகாய்க்
ருவையுரை, 456. [683, 897.]
யானையின்மதமணம், 183, 238, 475,
யானையின்மேற்கொழுகளுக்குக்கதலி
, கைக்காடு, 640. [த்தல், 190.]
யானையினுச்சிவந்தீர்த்தநீரை எடுப்பி
யானையினுறுப்புக்களுள் கிலந்தோய்
வரை ஏழு, 625. [ல், 491.]
யானையுடன் தனித்துப்போர்செய்த
யானையுறாசன் - களித்தாசன், 702.
யானையேந்தம், 296, 524, 535, 536.
யானையேறவார் அபயத்தொழுதல்,
யானையை அபக்கல், 296. [470.]
யானைவீர், 640.
யானைவெட்டை, 18.
யுகம், 266.
யோகம் - தால், 130; மருத்து, 526.
யோகு - யோகம் (திரிபு), 35.
யிஷபன்வாமி, 116.
யுகை - குறுத்தெரு, 145.
யுககலம் - அயயவாசு, 214.
யுககலிக்கொச்சகம், 725. [779.]
யுககலாலை-உறுப்புமலை, 151, 551,

வங்கக்கலிக்கக்கடகம், 264.
வங்கத்திற்குக் களிது, 155, 169,
643, 645.
வச்சிரதுதியினிட்டஎழுத்தனன்,
வச்சிரம் - மரவயிரம், 755. [450.]
வச்சிரமனத்தனனன், 791.
வச்சிரவாப்பு, 170.
வச்சிரவண்ணன்காப்பு, 718.
வசுந்தரி - தட்டித்தனனைய அரண்
மனையில் வேலைசெய்பவன், 503.
வஞ்சம் - பொய், 178, 443.
வஞ்சிதுண்ணிடை, 689.
வஞ்சியங்கொம்பு, 113.
வஞ்சினம்-சபதம், 182, 238, 275,
314, 315, 542, 582, 600, 745.
வட்ட - கெட, 127.
வட்டக்குடை, 263.
வட்டகை, 285.
வட்டச்சுதையர், 193.
வட்டனை - வட்டவனை (வி), 206,
701; வர்த்தனை, 374.
வட்டத்தாமம், 633.
வட்டம், 536.
வட்டம்பொழிந்து, 208.
வட்டம்விட்டிட்டு, 263.
வட்டமலர்த்தார், 677.
வட்டவயிரம், 727.
வட்டவைய கோலமுத்து, 856.
வட்டிகைப்பாவை, 605.
வட்டிகைமணிப்பலகை, 333, 578.
வட்டித்து - சுழற்றி, 748.
வட்டில் - கண்ணம், 29.
வட்டு - எஃகுருண்டை, 37, 187,
297, 653, 711.
வட்டுகை, 146, 237, 654.
வடகம்-உடைவிசேடம், 144, 145.
வடசொற்றிரிபு 10, 202.
வடதிசைக்குள் தன்வகுலம், 229.
வடதிசைமேலுத்தமேகம், 665.
வடமலைப்பொன்னன், 830.
வடவரைவாய், 506. [244.]
வடிக்கிறு - குதிரையின்வாய்க்கிறு,
வடித்ததுண்டால், 86.

அரும்பதமுதலியவற்றின். அகராதி. ௧௦௬

விழுத்த நூற்கேள்வியார், 268, 538.
 விழுத்தப்போத்து - பண்ணியிருந்து,
 விழுத்தல்-பயிற்றல், 426, 427. [515].
 விழுத்தலைக்கண், 63.
 விழுத்தாரை-விழுத்ததாரை(வி), 670.
 விழுச்சுரகெழுபண்ணிர், 766.
 விழுவழைமனம், 493.
 விழுவிறகுத்தக்கருணம், 352.
 விழவுகூறும் இலக்கணம், 461.
 விழவுவமம், 10, 26, 820.
 விடுகு - ஒருவகைகூத்து, 206.
 வண்டர் - கழகையர், 538.
 வண்டிலர்-வண்டு துகைத்தலர்ந்த, 23.
 வண்டினர் - முனிவர், 478.
 வண்டினாள் - நாளை, 611. [806].
 வண்டியெழுந்ததைப்படுத்தல், 596.
 வண்டின்சாதிநாளுக்கு, 271.
 வண்டுளர், 271.
 வண்டுமத்தமாவை, 376.
 வண்டும் சுரும்பும், 599. [ஸ்தம், 272].
 வண்டும் தேனும் கல்லமணத்தேச
 வண்டும் தேனும் யாழ்செய்யும், 358.
 வண்டுரைத்த தார், 866.
 வண்டுளர்ந்த தார், 217.
 வண்ணச்சுவையமுதம்-பருப்புச்சோ
 வண்ணத்துகிலிகை, 333. [௫, 753].
 வண்ணம் - இசைப்பாட்டுவிசேடம்,
 201, 496; கரைத்தவாணம், 333;
 வண்ணவுவமை, 10. [சந்தம், 87].
 வண்ணித்தல்-வாணித்தல், 708.
 வணிகச்சாதிப்பாம்பு, 382.
 வணிகப்பட்டம், 40.
 வணிகர்பூண், 40.
 வணிகர்வகை, 514.
 வதம் - விரதம், 119, 120.
 வதுவைகூடி, 150.
 வதுவைகூட்டி, 352.
 வந்தாய்-அவதரித்தாய், 883.
 வந்துறுங்கள்! கள் - அகை, 160.
 வந்தென - வந்ததென (வி), 308.
 வபனமுறை, 718, 719. [மொழி, 113].
 வம்(வாரும்): உயர்த்துகையெதொரு
 வம்பு - புதியவழக்கு, 321.

வம்புண்டோகை, 74.
 வம்பின், 753.
 வம்மினரீர்: அம்-அகை, 889.
 வம்மென-வாமென, 309.
 வயமா - புலி, 804.
 வயா, 74.
 வயாமரங்கள், 777, 778.
 வயிரத்தொழு, 446.
 வயிரத்தோட்டி, 430.
 வயிரம்-தோளகை, 657; வலி, 197.
 வயிரமாவை வெண்குடை, 245.
 வயிற்றிற்கட்டினகச்சு, 346.
 வயிற்றிக்கொள், 332, 333.
 வரிகதி (ஐ), 422, 795.
 வரகமுப்போர்பாடல், 358, 458.
 வரகத்திரம் - யானைத்தலை, 247.
 வரத்து - வரவு, 587.
 வரத்தருத்தெய்வம் - அருத்ததி, 442.
 வரம் - வேண்டுவகோடல், 65, 202.
 வரன்றி - அரித்த, 663.
 வரான்மீன், 19, 353.
 வரி - பாட்டு, 321, 744.
 வரியென்னும்பண், 573.
 வரியையுடையவாம், 498.
 வருடைமார், 369, 554.
 வருத்தாதேகொள், 609. [59].
 வருத்தத்து - உறுப்புவினங்களுதி,
 வருத்தல்: அல்லிற்றுவிப்புகொள்,
 வருத்தாதேகொள், 505. [104].
 வருப வந்துறுங்கள், 160.
 வருவதுஇடைத்தங்காது, 158, 160.
 வரை, 471.
 வரையகன்மார்பிடைவரியுமுன்றுள்,
 வரையமிந்து, 613. [429].
 வரையாடு, 457.
 வரையுமிழை, 613.
 வரையுழித்திண்ப்பதொக்கும் ஆர்
 மார்பு, 215.
 வரையலிமார்பு, 425.
 வரையலி - நிலைபெற்றி, 39.
 வல்கி - பகற்சோறு, 182, 565.
 வல்லாறுமயமணிவட்டு, 297. [659].
 வல்லிக்கட்டி - அரைஞாண், 647, 653,

கூசு அரும்பதமுதலியுவற்றின் அகராதி.

வல்லித, 204.
வல்லே - விமரவாக, 84, 168.
வல்லியாய் - கற்ற, 243.
வல்லிக்காந்த, 101, 284.
வல்லில், 318.
வல்லிலிராமன், 481. [யன, 775.
வல்லிலுரிசி - பொரி அவல்முதலி
வல்கண் ஆடல். ஆடவர்க்குண்ணி
மித்தம், மள்ளர்க்குத்தீநித்தம்,
வலக்கயன், 718. [629, 630, 847.
வலத்தல் - குழந்தல், 108; சொல்லு
வலத்தாகுறிய, 61, 69. [தல், 51.
வலம்புரி-சங்கரோகை, 60, 66, 610.
வலம்புரித்தட்டைகையான், 252.
வலம்புரிபெற்றித்தவண்கை, 66, 67.
வலம்புரிமுத்தம், 122, 176, 215,
695, 703.
வலம்புரியின்கீழ்வளிமுழக்கு, 666.
வலம்புரியின்காட்கொள்ளல், 252.
வலம்புரிவடிவச்செப்பு, 713.
வலிவை - வெற்றியையுடைய, 876.
வலித்தது-துணிந்தது, 84, 180,
வலித்தனை, 856. [382, 561, 563.
வலிப்புதிஇ-பற்புறுத்தி, 343, 395.
வலியிழம்-துணிவீர்(அம்-அகை)164.
வலிய அலர்த்திக்கட்டினகமூரீர்மாலை
வலை, 88. [பை விடையிக்குட்டி, 431.
வழக்குதாரவன், 721.
வழி - மலைப்பக்கம், 602.
வழித்து - பூசி, 215.
வழிபாட்டோடுவாசுத்தல், 257.
வழிபாடுதோள் தக்கூற்றிற்நிக்குறி
புழிகழந்தமை, 529.
வழியாலுண்டாரும் இப்பம், 361.
வழிவங்கியம் (இமை), 207.
வழிவளர்மாலுஞ்சாயல், 602.
வழும்பு, 464.
வழுவமைக்குஞ்சொல், 5.
வழுவழுத்தி, 82.
வழை - சரபுள்ளைமரம், 460, 559.
வழைச்சு - இனமை, 473.
வழைபுகைவழம், 562.
வளவர்க்குளிற்றிமுரசம், 624.

வளவாச்சிறுபுகை, 143.
வளவால் - வண்மை, 17; வளையாது
கோடுப்பவன், 8, 141, 245.
வள்ளி-வல்லி-கொடி, 592; வளை,
வள்ளித்தண்டை, 642. [132.
வள்ளிதழ்க்கோதை, 276.
வள்ளிநாயகியார், 150. [420.
வள்ளியினமுது - வள்ளிக்கீழ்முகு,
வள்ளிவாரியகுழி, 459.
வள்ளுவன் - நிமித்திகள், 132.
வள்ளுவர் - வள்ளுவர் (பெயர்த்திரி
சொல்), 623.
வள்ளுரம் - ஊன், 455. [26, 56.
வள்ளுவாடு - வாய்வள்ளைக்கொடி,
வளம்-அழகு, 232.
வளர்த்ததை (வளைத்திரிசொல்), 72.
வளராதன - துயிலாதன, 403.
வளாய் - குழந்தை, 762.
வளிமுகச்சுடர், 94.
வளை (சங்கு) ஆர்த்தன, 539.
வளைக்குக் காந்தட்டோடு, 560.
வளைத்தேன் - தடுத்தேன், 271.
வளைநிற அரிசி, 252.
வளைப்பு-காவல், 602. [துயானை, 534.
வளையசுந்தரம் - தடமித்தன்பட்டத்
வளையவன், 199.
வளையாதவிலுக்கு ஊடியமடந்தை,
633. [ஒன்று, 443.
வளையாபதி - ஐந்துகாப்பியங்களுள்
வளையாபுதிர், 703.
வளையேறு தொடியேறு, 147.
வட்கம்இட்டவண்பரிமா(வட்கம், வட
வறியவரம்மன், 418. [மொழி), 319.
வறுமைபுற்றார்க்கு உறவில்லை, 731.
வறதகன் - துவட்டினகறிகள், 792,
வன்செலத்திரி, 519. [862.
வனகிரி-கிஞ்ஞலமுள்ளுருமலை, 361,
வனதெய்வம், 112. [459.
வளப்பு - வகுப்பமுது, 503, 662.
வளையலத்திரி, 536.
வளையலாம்படித்தலையடிவு, 218.
வாக்கமைபாகை - திருத்தமைந்த
வாக்கமைபுரு, 374. [பாகை, 204.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி: கஞ்சக

வாக்கி-வார்த்து, 147. [ரக்கத்தி, 718.
வாக்கினித்செய்தபொன்வான் - மயி
வாக்கு - திருத்தம், 204, 432, 460.
வாகவமில்லாதபொழுதுகவசமணித
வாக்கி-தழுவி, 180. [ஸ்குடாது, 84.
வாச்சியும், 905.
வாசனணுணைய, 190, 433, 793.
வாசவல் - பாசவல் (யி), 458.
வாசியறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுதெரி
வாசியின்றி, 223. [யாதவன், 274.
வாசினை - வாசித்தல், 186, 324.
வாட்கடல், 636. [யட்டு, 343,
வாட்கடாக்கொண்டு - வாளாலேகடா
வாட்கண் அகன்றான் - உடம்பெல்லாம்
வாட்கயல், 20. [கண்ணுனன், 433.
வாட்கூத்து, 241.
வாட்படை - வாள்வீரர், 136, 509.
வாட்படைச்சுறுவாசு, 643.
வாடாமாலைப்பிண்டி (ஐ), 876.
வாணன் - உயிர், 894.
வாணிகம், 237, 440. [லர், 440.
வாணிகமகளிர்தாமே வாணிகம் வல்
வாத்திய ஒலியை நீரிழிப்பித்தல்,
வாத்தியவகை, 39, 860. [293.
வாமலேகை-அநங்கமாலையின்தோழி,
747, 749.
வாமன் - அருகன், 53, 793.
வாமனார் - புத்தர், 68.
வாய் - உடு, 142; விளிம்பு, 183.
வாய்க்கிலையறிதலில்லான், 367.
வாய்ச்சி, 818. [ரமேனி, 777.
வாய்ச்சியால்இட்டிகைசெத்துமாந்த
வாய்த்த - தப்பாத, 132, 187.
வாய்த்தல், 18.
வாய்த்த - வாய்த்த (வி), 593.
வாய்ப்பதையதைத்துற்றி, 68.
வாய்ப்புரி, 386.
வாப்பொழிந்துகாக்கலுற்றுள், 499.
வாய்வது, 231, 831.
வாய்வழிகடாம், 233. [சுரி, 182.
வாய்விலடாபுபுகி: குடு - உடனிகழ்
வாயில்-கூட்டுவார், 301; வழி, 583,
வார் - கடைகயிறு, 219. [614.

வாரம்தமுண்டு உஞத்திகெளிந்து, 60.
வாரணத்தொழு-பாணத்தொழு, 290.
வாரணப்போர், 42.
வாரணவாசி-ஒரு, 125, 187, 634.
வாரம்படல் - பண்பாதழறல், 270.
வாராக்கிடு முத்தி (ஐ), 371.
வாராததனுள்வந்ததுமுடித்தல், 272.
வாரி - சென்னுவெளி, 87, 88; சேரி
க்கைக்கொண்டு, 134; மானக்கூ
டம், 31; யாண்கை அகப்படுத்தி
மிடம், 217, 702.
வாரிமணுள் - கோவில்தாரிசூன்யா
ணைநுள்ளுண்டு, 631.
வாரிநுக்கோள், 241.
வாலவெடிபடனகிங்கம், 555.
வாலகிழிவச - ஒருநூல், 114.
வாலனிகலன், 552.
வாலரக்குண்டெம்பஞ்சி, 57.
வாலரக்கெறிந்தகார்த்தர், 203.
வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம் (ஐ),
வாலவமுதம், 904. [92.
வாலிதன்று - கந்தன், 80.
வாலிது - தியது, 80.
வாவற்பதவை, 63.
வாலி, 107, 360, 521.
வாழ்ககைப்படுத்தல், 391, 437.
வாழ்க சீவகன், 509.
வாழ்ககிங்கழலடிமந்த, 308.
வாழ்கதுக்கண்ணி, 551.
வாழ்கதுக்கலை, 232.
வாழ்கென-வாழ்க என (யி), 7, 661.
வாழ்வாரிணவத்து, 367.
வாழ்வு - சிவதம், 678.
வாழி - அகை, 127, 842, 857.
வாழிலைம்: விகழ்ச்சக்குறிப்பு, 724.
வாழிய: அகை, 109, 394.
வாழிய: வாழி, 718.
வாழியபெருக, 67.
வாழியக்குறித்தல் மகளிர் ககத்தாற்
செய்யுஞ்சித்தபதொழில், 786.
வாழைத்தல்-வாழையியுரை, 57;
வாழைப்பதம், 27, 613. [752.
வாழைமுறை, 29.

கட்சி அரும்பதமுத்தலியவற்றின் அகராதி.

வாள், 84, 89, 625, 672.
 வாள் இருபுடையும் வீக்கி, 237.
 வாள்வலை, 88,
 வாள்வாய் - வாள்வீடு, 142.
 வள்ளமர்ஞாட்டி, 640.
 வாள்வலை - வாள்வத்து, 241.
 வாள்வம், 244, 703.
 வாள்வ - வட்டம், 138.
 வாள்வியிப்பு - அலகம்பு, 476.
 வாள்வியிப்பு, 82.
 வாள்வியிப்பு, 365.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வெட்டி, 210.
 வாள்வியிப்பு வாள், 354, 714.
 வாள்வியிப்பு, 358.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு (அகச),
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 102, 557.
 வாள்வியிப்பு, 670.
 வாள்வியிப்பு - உண்மைவியிப்பு, 244.
 வாள்வியிப்பு, 544.
 வாள்வியிப்பு, 841.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 363.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 283, 288.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 203.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 272.
 வாள்வியிப்பு, 593.
 வாள்வியிப்பு - வாள்வியிப்பு, 6, 7, 9, 10,
 13, 17, 18, 20, 25, 27, 29, 30,
 35, 45, 60, 64, 70, 75, 98, 101,
 102, 117, 127, 131, 135, 136,
 139, 146, 151, 152, 154, 169,
 173, 179, 182, 184, 189, 192,
 195, 213, 216, 234, 235, 248,
 251, 254, 258, 259, 268, 278,
 286, 304, 308, 314, 318, 321,
 325, 341, 342, 346, 352, 382,
 418, 431, 451, 457, 458, 470,
 480, 492, 502, 507, 510, 538,
 544, 555, 562, 575, 583, 611,
 613, 635, 640, 645, 657, 671,
 684, 688, 699, 701, 710, 714.

768, 773, 779, 800, 821, 826,
836, 858, 884, 894, 897, 899.
விச்சாதரி, 194.
விச்சாலோகமாநகர் - வெள்ளிமலைபி
ன்மேலுள்ள ஒரு நகரம், 170.
விசயத்தன் - தேவத்தனுடைய தக்
தை, 523. [ஒன்ற, 631].
விசயம் - கோலிந்தராசன் தேர்களுள்
விசயன் - களாகமரபோகோதரருள்ள ஒரு
வன், 479, 492, 635, 648; சீவகன்
பிள்ளைகளுடைய அருவன், 783:
விசயை - சீவகன் கற்றாய், 60.
விசயைகண்ணுளிர்த்த, 672.
விசயையின் அணிகளையீக்கல், 110.
விசயையின் கோசாதிபாதவருணனை,
விசித்த, 459. [54-59].
விசம்பமுத்திழிந்து, 886. [32].
விசேடித்த உரிசசொல், 7, 56, 163,
விசைமுறுக்கி - விசையுண்டாகமுறு
க்கி, 140.
விஞ்சைகள் - வித்தைகள், 164, 548.
விஞ்சையர் 128, 647.
விஞ்சைவீரர்கள், 225.
விஞ்சைவேந்தர், 250.
விட்டார்க்கு அவர் சென்றார், 317.
விட்டிடு: ஒருசொல், 287.
விட்டேறு - ஆயுதவிசேடம், 37.
விடலை, 143.
விடவரவு, 37.
விடிந்ததையன்றே, 71.
விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 847, 880.
விடுகனை: ஒருபெயர், 542.
விடுகனைவகை, 185.
விடுகதிர்ப்பருதி, 229.
விடுத்த - வேறுபடுத்தி, 507.
விடுத்தேன் - விட்டேன் (வி), 258.
விடுதல் - தங்குதல், 520, 532, 555,
630, 845.
விடுத்த - விடுத்த (வி), 314?
விடுமின் (விடுங்கோள்), 454.
விடைக்குழரிடத்தம்பற்றினது, 447.
விடைக்குறேறு, 319.
விடைநீர், 894.

விடைப்பு - வேறுபடுத்தல், 173.

விடையின்னவன், 286.

விடையுடையின்கிர, 539.

விண் - தேவர் (ஆகுபெயர்), 71.

விண்டு, 131, 512, 635. [289.

விண்ணிறத்து - விண்ணக்கடந்து,

விண்ணினின் மும்விழந்தகடவுள், 87.

வித்தக்குசேர்நுண்வரிகள், 315.

வித்தல் - பரப்ப்தல், 472, 905.

வித்தி - பரப்பி, 905.

வித்தியபுகழினுள், 340.

வித்தியவேக்கை, 731.

வித்தியாதரருக்கு மேகம் ஊர்ந்தி, 9.

வித்து - காரணம், 905.

விதானித்தலி, 695.

விதிக்கூடகாணலாம்விதி-சிம்புநாற்

கு ஒப்புக்காணலாம்விதி, 581.

விதிர்ந்தபுள்ளியன், 584.

விதிர்ந்தல், 537, 664.

விதிர்விதிர்ந்த - நடுகடுங்கு, 451.

விதம்பி - மனமகசந்து, 729.

விதம்பினார் - நடுகடுங்கு, 786.

விதையத்தரசன் - அரிமர்த்தனன்,

விசையின் தந்தை, 54.

விதையம் - விதேகதேசம், 54, 613.

விநயமாமலை - குணமாலையின் தாய்,

விநோதக்கூத்து, 206. [317.

விபுலன் - சிவகேச தம்பி, 343, 653.

விம்ம, 617.

விம்மகிற்புகை, 771.

விம்மா, 101.

விம்மாந்து - பொருமி, 526.

விம்முயிர்த்து - விம்மிஉயிர்த்து, 86.

விம்முடிவு - வருத்தம், 478.

விமலைவகன் மனைவிகளு ஒருத்தி.

விமானம், 176.

வியங்கோர், 186.

வியத்தகு, 34.

வியமேதி - ஏவல்மேதி, 549.

வியப்போகாரம், 74.

வியர், 594.

வியவர் - ஏவல்செய்வோர், 184.

வியாவர்த்திதம் (பா); 374.

வியாழம்நேரம் - பிருஹஸ்பதி உதி

வியாழமோகை, 161. [43, 711.

விரகு - உபாயம், 104, 123.

விரடி (உவம்வுறுபு), 549.

விரட்சரடு, 255, 638.

விரத்தலைப்படிமல், 638.

விரன்மோதிரம், 111.

விராசு - விராகம் (வி), 894.

விராடபுரம், 523.

விரிச்சிகன் - பிருச்சிகன் - கணி; கே

ள்விசேட்கப்படுகிறவன், 190.

விரிசிகன் - கோவிரத்தாசனாபைய, வே

லைக்காரன், 622.

விரிது - விதி - வெறு, 33.

விருத்தக்கவித்துறை, 2.

விருத்தி - சிவதம், 405, 625, 743.

விருத்தி ஒர்பது (பா), 208.

விருத்து - விருந்து, 23.

விருத்தொடுமுன்பு: உம்செய்யு, 45.

விருப்புவெறுப்பின்மை, 764.

வினாகுழல் - வினாக்குழல்(வி), 189.

வினாசெல்லியவன், 184.

வினாசெய்துடைந்தகுழலான், 320.

வினாசொல்லுக்கு, 191, 454, 527,

528, 708.

வினாசெய்வன் - உடுகவருவன், 343.

வினாயாது - கலங்காமல், 162.

வினாயந்து, 190, 191, 698.

வினாவழித்து - வினாவழிப்பு, 215.

வினாவியாடுத்தார், 125.

வினாவு (மெய்ப்பாடு), 219.

யல், 84, 189, 808.

வில்லகவரல், 613.

வில்லுடைக்கடவுள், 481.

வில்லெல்லு, 480.

வில்லெவது, 469.

வில்லை உதையின்கு, 635.

வில்வாளுமுடி, 670.

வில்வித்தை, 234.

வில்வித்தைகற்பார் ஒருவிலும் இலக்

கிலும் ஏய்துகற்றல், 301.

வில்விலக்க - ஒளியைக்குதகடுமப்படி

யாக, 858.

கௌசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

வெண்ணெய்க்குண்டெரியுத்தற் போ
ன்மலித், 468.
வெண்ணெய்தீபுத் தவண்ணம், 373.
வெண்ணெய்ப்பாண வலிலிலுருகு
தல், 218, 419.
வெண்ணெய்க்கெனன் பீமிகைவை
த்ததத்தாத்து, 388.
வெண்பட்டுச்செப்பு, 681. [879.
வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டி,
வெண்பிபாற்கட்டில் - வெள்ளிக்கட்டி
வெண்மணல், 307. [16, 698.
வெண்மதியிழத்தமீ, 362, 496.
வெண்முன், 762.
வெதிர் - மூங்கல், 138.
வெதிர்க்குதைச்சாபம், 138.
வெதிடுகம், 273.
வெத்தெச்சுப்புப்பாவை, 802.
வெத்தனன்கள்கொண்டு, 553.
வெத்தெரிபசும்பொன், 180, 369.
வெப்பர் - வெம்மை, 511.
வெப்பு, 29.
வெம்பு, 670.
வெம்பல் அருதித்தல், 773.
வெம்பி, 232.
வெம்பின் - ஒலித்தன, 613.
வெம்புதல் - விருப்புதல், 4, 120.
வெய்யுவேட்கை - எரிசின் தகாமம், 262.
வெய்து - விரைவு, 42. [த, 409.
வெய்துறுத்தாங்கும் - உம் - இவசரி
வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாற்போ
ன் விழுங்கலோடுமீத்ததேற்றன்,
வெய்யோன் - விருப்பியவன், 76. [601.
வெரிது - வெருவி, 719.
வெருகு - காட்டுப்பூனை, 554.
வெருகுசிரித்தல், 483. [பர், 58.
வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்; பெ
வெருளி - செல்லச்செருக்கு, 28; வெரு
ள் - இ - பருதிப்பொருள்பகுதி, 167.
வெல்கதிப்பிட்டம், 614.
வெல்கெனவாழ்த்தல், 628.
வெல்வது விதிபினும், 669.
வெள்ளனி - பிரத்தானிலொப்பனை,
188, 690, 701.

வெள்ளரிதி வீழம், 157.
வெள்ளரிணித், 276.
வெள்ளாமென் னாமென், 19, 263.
வெள்ளி (சுத்திரன்) உதயம், 449.
வெள்ளிக்கட்டிடம், 285.
வெள்ளிடி, 630.
வெள்ளிடைப்படாதநீர், 556.
வெள்ளிடைப்படுத்தல், 136.
வெள்ளிமனை, 697, 700. [165.
வெள்ளிமலை - கலுழைக்கண்மலை, 125,
வெள்ளிமுனைத்தேழ், 255.
வெள்ளியம்பெருமலை, 682. [285.
வெள்ளியாற்கள்ளின் கடுமைதீர்த்தல்,
வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர் (கை), 903.
வெள்ளிஸ் - விளா, 75.
வெள்ளிஸ், 45.
வெள்ளிஸ்வணிகவேல், 104, 397.
வெள்ளிலோத்திரப்பூம்பொருகுகரை
த்தசாத்து, 190.
வெள்ளிலோத்திரமலை, 776.
வெள்ளிவட்டகை, 285.
வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவளை, 132.
வெள்ளிவாசகம், 449.
வெள்ளிலிலங்கு, 328.
வெள்ளிவெண்கோல், 16. [459.
வெள்ளிவெண்டிரன் - வெள்ளிக்கம்பி,
வெள்ளிவெம்பு, 125.
வெள்ளிவேதண்டம், 170.
வெள்ளிவேய்த்தாய்த்தமலை, 698.
வெள்ளிவேல், 170. [841.
வெள்ளியிற்றாவுமேய்த்தமிச்சி,
வெள்ளிகோக்கு - உள்ளே ஒன்றும் கொ
ள்ளாதகோக்கு, 331, 728.
வெள்ளியுள்ளம், 283.
வெளி - வெள்ளி (வி), 182.
வெளிப்படை, 209, 239, 315, 390.
வெளிற்றுடல் - உதிரம் நீங்கியபிணம்,
247.
வெளிற்றை - பயனில்லாதவுரை, 422.
வெளிற்றவன், 891.
வெளிற்றலாக்கொய்வான், 65, 474.
வெளிற்ற - அறிவின்மை, 65; குற்றம்,
891.

அருட்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௭

வெளிமுழுவதிலுள்ள வச்சிரம்
 வினத்தலாமோ (பழ), 755.
 வெற்றிலைக்கா - வெற்றிலைதட்டோச்சு
 மை, 252.
 வெற்றிலைச்செப்பு, 64, 318, 713.
 வெற்றிலைப்படலிகை, 253.
 வெற்றிலைபாக்குகொடுத்ததல், 45.
 வெற்றிலைவிடினும்வேளும் (பழ), 250.
 வெத்துடல், 572.
 வெறுயிரம் - வெறுயிரம் (அ), 29.
 வெறி - வாசனை, 699.
 வெறிப்பு, 693.
 வெறுக்கக்கிழவன் - குபேன், 545.
 வெறுப்பு - மிக, 173. [556].
 வெறுமைபின்வர் - அறிவில்லாதவர்,
 வெறுவாய்க்கிழைக்கட்டவன் (பழ),
 367.
 வென்றவர் - ஸித்தபாழேஷ்டிகள்
 (ஹ), 290. [(ஹ), 290.
 வென்றவருலகம் - ஸித்த சேஷதாரம்
 வென்றார்தம்மீ - ஸித்தசேஷத்திரம்
 (ஹ), 232.
 வெள்ளன் - அருகன், 267, 423.
 வென்றிமாலை, 672.
 வென்றியக்குவேல் - வென்றமுசுழ்பா
 வேகம் - ஷஞ்சு, 379. [சேவேல், 661.
 வேக்கைக்குரல், 786.
 வேக்கைப்பூப்போலும்பசை, 732.
 வேக்கைப்பூ, பொற்றூலிப்போலவது,
 வேக்கைமரம், 33, 471. [453.
 வேட்கைபிறக்கிற மருவமகளிர் (பெ
 தும்பையர்), 729.
 வேட்கைபிறத்தமகளிர் (மக்கையர்மு
 தலிப்பார்), 729.
 வேட்கைபிறவாப்பிருவமகளிர் (பெ
 தையர்), 729.
 வேட்கைமை, 790.
 வேட்கைபிக்கும - வேட்கைசெய்து
 கிடை: இன் - சாரியை, 114.
 வேட்கையுள்ளோள் பு, 74
 வேட்கைவேர், 409.
 வேட்டார்க்கு வேட்டனலுபேர்ந்தி
 னியவேயமென்றோள், 314.

வேட்டுவர், 133, 367.
 வேடன், 367.
 வேதி - வேட்டுவச்சாதி, 133, 133.
 வேண்டா, 67, 85, 291, 339, 411,
 473, 604, 678.
 வேண்டாவாயிற்று, 607.
 வேண்டியதெனக்கு கேளின், 500.
 வேண்டுகோள், 66.
 வேண்டும் (விபக்சர்கள்) 65, 85.
 வேண்டுகிடத்திற்குரியமுதலிப்பங்
 தர், 712.
 வேண்டுகல் - அல்லுத்துத்தன்மைச்
 சொல், 124.
 வேண்டுகல் - தாம்விரும்பப்படு
 கின்ற - பெருள்களையுடைய அடி
 சில், 621.
 வேண்டுகோல் - மூங்கித்திளிச்சு, 193.
 வேதண்டம் - வெள்ளிமலை, 170.
 வேதநீயம் (ஹ), 905.
 வேதவாணிகள், 426.
 வேதனைமரங்கள், 409.
 வேதிகை, 709.
 வேதித்த, 525.
 வேது - வேம்மை, 773.
 வேதுசெய்து, 771. [டாது, 845.
 வேதனாவழைப்பவற்றை விசுழதல
 வேதன்பெயராற்போதையும் பெற்று
 ன் - அசன்பெயரோடு பட்டமும்
 பெற்றான், 523.
 வேத்தனக்கு இசுருகினான் : கு-உரு
 புமயக்கம், 718. [தொழில், 323.
 வேத்தொருமாதகோடல்வளிகுற்றார்
 வேம்புத்த - உவர்த்ததுத்த, 134.
 வேமானியர் - தெப்பமகளிர், 707.
 வேயங்குழல், 39, 132.
 வேயுத்து - அணிகல், 266, 409, 727.
 வேயுத்துயி - புலாவகுழல், 529.
 வேய்வேயத்தமைத்தேனோள், 495.
 வேயமுத்திரண்ட மென்றோள், 848.
 வேயுலாத்தோள், 463.
 வேரி, 45.
 வேயு, 84, 241, 528, 751.

கௌகு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- வேல்வரினிமைப்பேனாயின், 669.
 வேல்விருத்தாதிர்கொண்டான், 661.
 வேலுவி - வேலொழுக்கு, 32.
 வேலானது ஒருகட்கடவுள் முக்கட்
 கடவுள் கூற்று இவர்களால் ஏத்ப்
 பெற்றது, 751.
 வேலினுழை: உம் - சிறப்பு, 62.
 வேலுக்குமாஸியணிதல், 765.
 வேலுக்கண், 215.
 வேலோறு, 210, 677.
 வேழப்பேரினநக்கியகாடு, 353, 354.
 வேழம்சுற்றியபெள்ளில், 75.
 வேழமுண்டவிளக்கனி, 337.
 சிவநமுண்டவேள்ளில், 309.
 வேழமூர்தல் - யானையேற்றம், 115.
 வேழவெண்கோட்டுமெல்கோல் தின்
 று, 246. [ய், 126.
 வேழவெந்தி - யானைத்திபென்னுநோ
 வேழவேற்போர், 242.
 வேல்வித்திப்போலுக்கற்பினள், 319.
 வேள்விமுளரி, 301.
 வேள்வு = வேள்வி (திரிபு), 47. [436.
 யேற்கண்மென்னென்னுமாத்திரை,
 வேற்பகை, 136.
 வேற்றகாட்டதன்சுவை, 352.
 வேற்றமைத்தொகை, 29, 32, 70.
 வேற்றவர் - அயலார், 454, 866.
 வேற்றவந்தன்னுதிவெம்பரற்
 வேறுகூறி, 609. [னம், 563.
 வேறுசெய்து - பகைப்பித்து, 234.
 வேறுபடவந்தஉவம்விசேடம், 62,
 வேறுபடுமேகலைகள், 587. [426.
 வேறுபொருள் தோன்றல், 28, 33, 738.
 வேறுவேறுரைப்ப, 364.
 வேன்மாடி, 94.
 வேன்மிடைசோலை, 639.
 வேன்மிடைந்தவேலி, 88.
 வேனல், 743. [சொல், 717.
 வேனிரைசெய்துண்ணி: செய்-உவமச்
 வேனிரைவான்மதில், 538.
 வேனிலான்வருநெறி, 762.
 வேனிலான்விழைந்தசோர், 40.
 வேனிற்சூன்மெனமெய்வெந்து, 516.
 வேனிமத்தானை, 685.
 வேனிமன்னர், 243.
 வைக்கிய - வைத்ததற்கு, 243.
 வைகாசிப்பிறை, 905.
 வைத்த - கூர்த்த, 258.
 வைத்து (உரைகடை), 86, 209, 357.
 வைம்முகமணிந்ததுதிவாள், 89.
 வையகழுன்றும்புக்குமாயணி, 276.
 வையம் - வண்டி, 596.
 வைரத்தோட்டி, 495.
 வைரம், 32, 54, 506, 657, 849.
 வைரவான்வலை, 835.
 வேளவாற்படவை, 157.
 ஸ்ரீ-திரு, 60. [கள், 48, 52, 278.
 ஸ்ரீகோயில் (ஜினாலயம்) உள்ள இடம்
 ஸ்ரீத்தன் - ஒருவணிகள், 156.
 ஸ்ரீமான் - ஒருவணிகள், 466.
 ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் - உட்கூடம்
 தீர்த்தக்காரர் (ஐஜ), 129, 873.
 ஸ்ரீவிஹாரம், 904.
 ஸ்தியானக்கிரந்தி, 893.
 ஸ்திரீவேதம், 892, 893.
 ஸஹஸ்ராரகம்பம், 838.

வினங்காமேற்கோளகாதி.

	பக்கம்.
அகத்தெழுசுவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)	205
அடகுபுலால்.....கல்லியவன்	சுசுசு
அத்தமென்னும்பொன்னஞ்சிவம்பு	ந0
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சிப்பிசையே	உஉக
அந்தணரலிந்த.....மலர்	உஉக
அரக்குலண்டு.....ஐந்து	சுதந
அரசரெடுத்ததேவகுலம்	கக0
அவைதாம், ஒழுமகவெழினியும்.....மூவகையே	உ0௭
அவைதாம், சாந்திக்கூத்தே.....ரானே (சயந்தம்)	20௭
ஆர்ப்பெனப்படுவதன்விதந்திசைக்கும்	உஉக
ஆன்றவப.....ஊர்	ந௭ச
ஆனையேமே.....பார்	சுசுசு
இடக்கணியா.....கருவிமாதும்	20௭, ௭சு
இருகதிநாற்சாதி.....ஈண்டு	அகந
இலவங்கம்பச்சிலை.....யோமாவிகை	கசு0
உள்ளாளம்விந்து.....மென்னுரை (இசைமரபு)	உஉ
உற்றார்க்குரியர்பொற்றொழுகளரிர் (இமை. திருச். மேத்)	ந௭௭
எடுத்தல்பாட்டு.....ஹுணர்	உஉ௭
எதிர்கொள்ளிட.....யேந்தினர்	அஉ0
ஏவன்முரணும்	உ௭க
ஒன்றறிருபது.....தாலோர்விதி (சிலப். உரை, மேத்.)	சுசு
ஒங்கியமூங்கி.....பார்த்து	உ0௭
ஒர்க்கோலை.....டைந்து	உரு, சுதந.
கடாமுங்குருதியு.....தொன்றில்லை (தொல். செய். உரை, மேத்.)	கசு
கண்ணிமைப்பளவும்	ந௭0
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் (இசைமரபு)	உ0க
கருங்காலி.....வைப்பு	உ0௭
கழைபோய்விண்முத்தும்	கருசு
கற்சனைக்குவனையிதழ்	கஉ
கனிட்டமுதலாந்.....பரிவர்த்திதமே	ந௭ச
கனிட்டமுதலாவி.....வியாவர்த்திதமே	..
குழல்வழி.....ஆமந்திரிகை (சுத்ததூல்; இமை. மேத்.)	சுந, ௨0௭
சூடமென்பது.....பிசைப்பதுவே	உஉக
சூத்தின்வகையுங்.....வகைப்படுமே (சயந்தம்)	௨0௭
சூறியவுறுப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்)	௨0௭
கொடும்புறி.....யெனடிமாழிப	உஉ௭
கொன்வரலவாடை	ந௭
கோடேபத்த்.....வகைவினதாகும்	உஉ௨
சந்தனமகி.....யைந்தும்விரையே	க௭க
சாந்திக்கூத்தே.....புலவர் (சயந்தம்)	௨0௭
சாமரைதிபந்.....னெட்டு	கசுஅ

கனம் விளங்காமேற்கோளகராதி.

	பக்கம்.
சிச்சிஷி.....யியுல்பு (இசைம்ரபு)	222
சிறுபூனை.....கார்த்து	222
செந்நெல்.....ஐந்து	கதந்
செம்பகையார்ப்புக கூட்டமிதிவு	222
செம்பகையுனிபது.....யென்மனார்புலவர்	"
சொல்லியகொன்றை.....பாழோர்விதி	222
தக்கொலும்.....ஐந்து	222, கதந்
தனபுராய்ச்சம்.....தண்டாம்	222
தற்சலிமதலாட்.....அபவேட்டி தமே	222
தற்சலிமதலுலுதி.....உபவேட்டி தமே	"
தாறுபடுதெல்	222
திலரபெறிதல்	222
துன்னினரமுந்தநகம்...	222
துடைபுயம்விலக்கும்.....ஐவினயூம்	222
துவந்தத்திரோந்ருபதி...	222
துன்னொன்போகியபொன்றாரம்	222
துன்பார்மர.....துவநீர	222
துன்னிலேறிதல்.....சிற்றிதையே	222
துலாந்ர்போக்கினுன்	222
துப்யோதி.....வேண்டுமே (தொல். செய். உரை, மேற்.)	222
துங்குட்டிசெந்தேன்.....ராறு	222
துநீருதது.....பத்மாசனம்	222
துவினமுதுகொத்தி.....குறித்து	222
துடைகாள் குடிகழ்புடைத்து.....புரிந்தோர்	222
துதும்புகழல்.....மின்னிதையே	222
துதும்புகழல்.....மெய்யாசனமே	222
துல்லாக்கொண்டா.....மாற்றி (பன்னிருபடலம்)...	222
துவைதிருத்தியிட்டு	222
துபருதுப்பாகியதன்டப்புகை (வணியாபதி)	222
துபொன்னரைத்தது	222
துமக்கள்விலங்கு.....ஆகுமென்ப	222
துமக்கலமோடினாள்	222
துமருந்துதன்செய்யினிந்கிற்று...	222
துமலிவினோ.....உலோபக்கே	222
துமுடிமுடிமுடித்து	222
துவட்டிசெய்துதி.....குழ் (பாதசேனாபதியம்)	222
துவருவில்லிதன்வி.....மொழிப...	222
துவாடியவண்டளி.....யில்லோர்	222
துவிக்ஞதம்.....ஐந்து	222
துவீட்டில்கினி.....லெட்டு (ட. வெ. உரை, மேற்.)	222

இவற்றின் சிலவற்றின் நேரேகுறிக்கப்பட்ட துன்பெயர்கள், சிலப்பதி காரவுரை, கல்லாடவுரை முதலியவற்றின் கண்டவை.

பிழையுள் திருத்தமும

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	உஉ	மருவின் பாத்தியதாய்	மருவின் பாத்தியதாய்.
சு	ச	தன்னை	(தொல். குற்றியலிகரப்
எ	உஉ	வழக்கிற்கென்று	தனை ✓ [கு. அள.)
உக	க௦	அடர்து	வழக்கிலதென்று ✓
சடு	நக	ஆளி	அடர்து ✓
சஅ	உ௦	வாழ்வாரநுனை	ஆளிய
அடு	கஎ	நீண்டமலை	வாழ்வாரநுனை ✓
க௦அ	க	இதமுதல் ஐந்தும்	நீண்டிமலை ✓
கநக	நந	ஏறுகோட்பறை	இவைஐந்தும் ✓
கடுஉ	கக	சமாவர்த்தனம்	ஆகோட்பறை ✓
கஎந	நஉ	வேறுபடுத்திகரிய	சமாவர்த்தனம் ✓
உஉ௦	கந	செறியப்பிணிப்பேன்	வேறுபடுத்திகரிய ✓
உசஅ	கக	கடல்	செறியப்பிணிப்பேன் ✓
உஅ௦	கஅ	புலர்	கடல் ✓
ந௦எ	கச	முருகு	புலர் ✓
நகச	நந	தொல். சொல். கு. அள	முருகு ✓
நடுந	எ	பூணினாய்	தொல். வேற்றுமைமயங்கு ✓
நடுஅ	நக	பாளைவாய்க்கமுதி	பூணினாய் ✓ [கு. நு.
நஎ௦	கஉ	முதலியநவிலாத	பாளைவாய்க்கமுதி ✓
நஎடு	கக	வள்	முதலிய நவிலாத ✓
நஅஉ	நந	உரைப்பிற்	அவள் ✓
ச௦க	க	நிலையாமை முதலிய	உரைப்பிற் ✓
சஉஎ	உக	வீழ்தரும செய்	நிலையாமை முதலிய ✓
சநக	உக	கிள்ளை	வீழ்தருமணிசெய் ✓
சடுச	ந௦	ஒழாபாவம்	கிள்ளை ✓
சஎஎ	உடு	அவளுடல்	ஒழாபாவம் ✓
"	உக	தோன்றின்மை	அவளுடல் ✓
சஎக	கந	1336	தோன்றின் தன்மை ✓
சக௦	கந	பொம்மலோதி	1336 ✓
சகக	உஅ	திண்கோன்	பொம்மலோதி ✓
நுஉக	ச	தன்கையை	திண்கோன் ✓
			தன்கையை ✓

பக்கம்.	உலகி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௨௪	௨௫	நீதைத்தெய்திய	நீதைத்தெய்திய ✓
௫௪௪	௪	படுத்தலானே	படுத்தலானே ✓
௫௬௬	௬௭	மாலைத்த	மாலைத்தமயங்க ✓
௬௭௭	௭௦	போகடாத	போகொடாத ✓
"	௭௭	போகொடாத	போகொடாத ✓
௭௭௭	௭௭	மகளிரை	மகளிரை ✓
௭௭௭	௭௭	தபடி	தபடி ✓
௭௭௭	௭௭	எடுத்தனன்	எடுத்தனன் ✓
"	௭௭	அவன்மெல்லஎடுத்தானென்க	அவன் மெல்லஎடுத்தானென்க ✓
௭௭௭	௭௭	ஆனை	ஆனை ✓
௭௭௭	௭௭	கொழுந்	கொழுந் ✓
௭௭௭	௭௭	பாராவனை	பாராவனை ✓
௭௭௭	௭௭	நீங்காதார்	நீங்காதார் ✓
௭௭௭	௭௭	புரைவலையையும்	புரைவலையையும் ✓
௭௭௭	௭௭	காமமறுசுழி	காமமறுசுழி ✓
௭௭௭	௭௭	பூண்வ	பூண்வ ✓
௭௭௭	௭௭	பலாச்சுவையையும்	பலாச்சுவையையும் ✓
௭௭௭	௭௭	ஒத்திரு	ஒத்திரு ✓
௭௭௭	௭௭	604	606 ✓

